πράγματι τὸν ἀκρατὸν σταθμὸν τῆς ἀνθρωπίνης ἐξελίξεως καὶ τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ. Χωρὶς νὰ θέλω νὰ μειώσω τὴν τιμήν, τὴν ἀνήκουσαν εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ ἐργατικοῦ καὶ ἀγροτικοῦ κόμματος διὰ τὴν εἰλικρινῆ καὶ ἐμπνευσμένην προσπάθειάν του πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τῆς Βαλκανικῆς Ὁμοσπονδίας, ἀναφέρω ὅτι ἡ ἰδέα αὐτὴ ἐξεπήδησε πρὸ πολλοῦ χρόνου ἀπὸ πολιτικοὺς ἄνδρας τιμήσαντας τὸ Ἑλληνικὸν Κοινοβούλιον. Ἀνεφάνη αὕτη ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Κωμουνδούρου συνηγορήσαντος ὑπὲρ αὐτῆς, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Χαριλάου Τρικούπη μεταβάντος μάλιστα εἰς Σόφιαν πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν. Ὁ ἀείμνηστος Ἰων Δραγούμης ἦτο θιασώτης τῆς ἰδέας αὐτῆς. Πρέπει ὅμως πρὸς ἐδραιοτέραν ἐπικράτησιν αὐτῆς νὰ ὑπάρξουν ὡρισμέναι προϋποθέσεις καὶ νὰ ἀρθῶσιν ὡρισμέναι ὑπόνοιαι, τὰς ὁποίας ἀντλοῦμεν ἐκ τῆς ἱστορίας διαφόρων ὁμοσπονδιῶν. Ἡ ἱστορία μᾶς διδάσκει ὅτι αἱ ὁμοσπονδίαι πολλάκις ἐγένοντο πρὸς ὄφελος τῶν ἐν αὐταῖς ἰσχυροτέρων καὶ ἐπὶ ζημίᾳ τῶν ἀδυνατωτέρων. Παράδειγμα εἶναι ἡ Ἑλβετικὴ Ὁμοσπονδία καὶ ἡ Ἀμερικανικὴ τοιαύτη. Στοιχεῖον ἀπαραίτητον τῶν τοιούτων ὁμοσπονδιῶν εἶναι ἡ μεταξὺ τῶν ἀποτελούντων ταύτας εἰλικρίνεια. Τὸ κατὰ πόσον ἐν προκειμένῳ συντρέχει τὸ στοιχεῖον αὐτὸ θὰ κρίνωμεν ἐκ τινων ἀσημάντων ἴσως προϋποθέσεων ἀλλὰ χαρακτηριστικῶν. Καὶ θὰ παρεκάλουν τὸν κ. ἀρχηγὸν τοῦ ἐργατικοῦ καὶ ἀγροτικοῦ κόμματος νὰ μοῦ διευκρινίσῃ τὴν ἔκτασιν τῆς ἐννοίας τοῦ ἄρθρου 1 ὑπὸ τὸν τίτλον «Κοινωνικὴ Πολιτικὴ» τοῦ ὑποβληθέντος ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὴν Βουλὴν σχεδίου συμφώνου ἔχοντος οὕτω. «Οἱ ὑπήκοοι ἑνὸς οἱουδήποτε τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν θὰ εἶναι ἐλευθέρως δεκτοὶ ἄνευ διατυπώσεων διαβατηρίου ἐπὶ ἑδάφους τοῦ ἄλλου συμβαλλομένου μέρους καὶ θὰ ἀπολαύουν συμμορφούμενοι πρὸς τοὺς νόμους καὶ κανονισμούς του, τῆς ἰδίας ἐλευθερίας κυκλοφορίας διαμονῆς ἐγκαταστάσεως κτλ.». Πρό τινων ἡμερῶν διερχόμενος ἐκ τῆς γείτονος Σερβίας ἐπληροφορήθην ὅτι ἐκεῖ οὐ μόνον δὲν ἐπιτρέπεται ἡ χρῆσις τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, ἀλλὰ ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ λειτουργία Ἑλληνικῶν σχολείων καὶ Ἑλληνικῶν ἐκκλησιῶν. Παρακαλῶ τὸν κ. Παπαναστασίου νὰ βεβαιώσῃ, ἐὰν συντελουμένης τῆς Βαλκανικῆς Ὁμοσπονδίας θὰ ἰσχύουν αἱ ἀπαγορευτικαὶ αὗται διατάξεις τοῦ Σερβικοῦ Νόμου καὶ ἂν δύνανται οἱ Ἕλληνες τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, οἱ ἐκδιωχθέντες ἐκεῖθεν ὅπου ἀπὸ αἰώνων ὑπῆρχον νὰ ἐπιστρέψουν ἀκωλύτως ἐκεῖ.

Δ. Παπαναστασίου. Ὅταν αἱ συμφωνίαι ὑπογραφοῦν καὶ ἐφαρμοσθοῦν σὺν τῷ χρόνῳ, θὰ λείψουν αὐτὰ τὰ πράγματα.

Δ. Μπακόπουλος. Τούτου δεδομένου θὰ ὑπάρξωσιν αἱ προϋποθέσεις τῆς ἀπαιτουμένης εἰλικρινείας. Ἐπὶ πλέον ἀπαιτεῖται ἡ ἐξασφάλισις τῆς ἰσότητος ἐν τῇ συνεργασίᾳ τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν καὶ ἡ ἐξασφάλισις τῆς ἀπολύτου ἐλευθερίας τῶν μικροτέρων ἐξ αὐτῶν. Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας χαιρετίζομεν τὴν ἰδέαν αὐτὴν ὡς τὴν ἀπαρχὴν τῆς ἀδελφοποιήσεως τῶν λαῶν καὶ πάντες θὰ ταχθῶμεν παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν σημαιοφόρων αὐτῆς. (Χειροκροτήματα).

Δ. Μαρσέλλος. Μετὰ τοὺς ὡραίους λόγους, οἵτινες ἠκούσθησαν σήμερον ὑπὸ πάσης τῆς Βουλῆς ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Ἀρχηγῶν τῶν Κομμάτων διὰ τὴν Βαλκανικὴν Ὁμοσπονδίαν καὶ τὴν συμπαράστασιν τῶν Βαλκανικῶν λαῶν, εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ἐξάρω καὶ ἐγὼ δι' ὀλίγων ἐκ μέρους τοῦ ἀθλητικοῦ κόσμου τῆς Ἑλλάδος ὄχι μόνον τὸν χαιρετισμόν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἰδιαιτέραν εὐχαρίστησιν ὅτι ὑπῆρξεν ὁ Ἑλληνικὸς ἀθλητισμός, ὁ πρωτοπόρος τῆς ὡραίας ἰδέας τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Ἐργατοαγροτικοῦ κόμματος κ. Παπαναστασίου, ὁ ὁποῖος εἶναι ἄξιος τῆς ἐθνικῆς τιμῆς διὰ τὴν εὐγενῆ αὐτοῦ προσπάθειαν. Κύριοι Βουλευταί, εἰς τὸ συνέδριον τῆς Βουδαπέστης τὸ παγκόσμιον τοῦ ποδοσφαίρου εἰς τὰ 1928 ἐτέθησαν αἱ βάσεις τῶν πρώτων Βαλκανικῶν ἀγώνων, κατόπιν τῆς προτάσεως τῶν Ἑλλήνων ἀντιπροσώπων καὶ τῆς ὁμοθύμου προθυμίας τῶν λοιπῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν. Ἔκτοτε οἱ ἀγῶνες οἱ Βαλκανικοὶ γίνονται κατ' ἔτος ἐν Ἀθήναις τὸ δὲ Βαλκανικὸν κύπελλον εἰς τὰς λοιπὰς πρωτευούσας τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν. Εἶναι γνωστὸν μετὰ πόσου ἐνθουσιασμοῦ ἑκατοντάδες χιλιάδων Ἑλλήνων ἐχειροκρότησαν τόσον τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν, ὅσον καὶ τοὺς ἀθλητὰς εἰς τὸ Στάδιον τῶν Ἀθηνῶν. Τελευτῶν εὔχομαι ὅπως οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν Κομμάτων, οἱ ὁποῖοι ψυχῇ τε καὶ σώματι ὑπεστήριξαν καὶ ἐνδυνάμωσαν τὴν ὡραίαν ἰδέαν τῆς συμφιλιώσεως τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν, τὴν αὐτὴν προθυμίαν νὰ δείξουν εἰς τὴν καμπὴν αὐτὴν τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως τοῦ τόπου καὶ σταματήσουν τὰς διαμάχας καὶ διενέξεις καὶ ἐπέλθῃ ἡ ἐσωτερικὴ γαλήνη τοῦ τόπου πρὸς τὸ καλὸν καὶ τὴν εὐημερίαν τοῦ τόπου.

Π. Τσαλδάρης (Πρωθυπουργός). Κύριοι Βουλευταί, ἡ ἔκθεσις ἡ ὁποία ὑπερλήφθη εἰς τὴν Βουλήν, καὶ ἡ ἀνάπτυξις ἡ ὁποία ἐγένετο ταύτην τὴν ἑσπέραν ἐκ μέρους τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τοῦ Ἀγροτικοῦ καὶ Ἐργατικοῦ Κόμματος καὶ τῶν ἄλλων μετ' αὐτοῦ συνεργαζομένων κ. κ. Βουλευτῶν, εἰς τὸ ἔργον τῆς διασκέψεως, κατέστησε σήμερον γνωστὰ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ μέχρι σήμερον ἔργου των. Νομίζω δὲ ὅτι διερμηνεύω τὴν γνώμην ὁλοκλήρου τῆς Βουλῆς ἐκφράζων τὰ θερμὰ συγχαρητήρια πρὸς τὸν κ. Ἀρχηγὸν τοῦ Ἀγροτικοῦ καὶ ἐργατικοῦ Κόμματος τὸν κ. Παπαναστασίου, ἐκ τῶν ἐμπνευσμένων Ἀρχηγῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ὁμάδος ἐν τῇ Βαλκανικῇ Διασκέψει, καὶ ἐμπνευσμένον πρωτουργὸν τῆς ἰδέας ταύτης, τὴν ὁποίαν καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν πολιτικῶν τῆς χώρας παλαιότερον ἐκαλλιέργησαν. Ἀληθῶς δὲ περιποιεῖ τιμὴν τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον συνετελέσθη καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς ἀντιπροσώπους τῶν λοιπῶν Ὁμάδων τῶν Βαλκανικῶν Χωρῶν διὰ τὰς εὐγενεῖς προσπαθείας καὶ τὴν συμβολὴν τὴν ὁποίαν ἔδειξαν διὰ τὸ ἔργον των καὶ τῶν ὁποίων αἱ προσπάθειαι ἀληθῶς μέχρι σήμερον ὑπῆρξαν πολύτιμοι καὶ ἀποτελεσματικαί. Ἠκούσαμεν ἔως ποῦ ἔφθασε τὸ ἐκτελεσθὲν ἔργον διὰ τῶν διαφόρων συμφώνων τὰ ὁποῖα ἐγένοντο ὑπὸ τῆς Βαλκανικῆς Διασκέψεως. Τὰ σήμφωνα δὲ ταῦτα μέχρι σήμερον δὲν ἔμειναν ἁπλῶς θεωρητικά, ἀλλὰ συνετελέσθη ἐν μέρει καὶ πρακτικὴ ἐφαρμογὴ τούτων. Μία τῶν πρακτικῶν ἐφαρμογῶν εἶναι ἡ συνομολόγησις καὶ ἡ ἐφαρμογὴ μεταξὺ τῶν δύο ἐνδιαφερομένων κρατῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας τῆς Ταχυδρομικῆς Συμβάσεως καὶ τὴν ὁποίαν μετ' ἀληθοῦς εὐχαριστήσεως λέγω ὅτι ἔσχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ὑπογράψῃ ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις κατὰ τὴν πρώτην αὐτῆς συγκρότησιν τὴν πρὸ τῶν τελευταίων ἐκλογῶν.. Ἕτερα ἐπίσης ἀπόρροια μὲ πρακτικὰ ἀποτελέσματα εἶναι ὄχι μόνον τὸ γραφεῖον, τὸ ὁποῖον συνέστη ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐπελθοῦσα συνεννόησις μεταξὺ τῶν τριῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν, Ἑλλάδος, Βουλγαρίας καὶ Τουρκίας διὰ τὴν διάδοσιν τοῦ σπουδαιοτέρου ἡμῶν προϊόντος, τοῦ καπνοῦ. Θεωρῶ δὲ εὐτύχημα ὅτι ἡ Τετάρτη Βαλκανικὴ Διάσκεψις, ἡ ὁποία πρόκειται μετ' ὀλίγον νὰ συνέλθῃ περὶ τὰ μέσα Σεπτεμβρίου ἐν Θεσσαλονίκῃ, θὰ παράσχῃ τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ δώσῃ τὴν φιλοξενίαν εἰς τοὺς ἀξιοτίμους ἀντιπροσώπους τῶν Βαλκανικῶν χωρῶν. Τὸ ἔργον τῆς θέλομεν παρακολουθήσῃ μετὰ πάσης ὀφειλομένης προσοχῆς καὶ διὰ τὴν παρακολούθησιν ταύτης ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ στείλῃ καὶ εἰδικὸν παρατηρητὴν κατὰ τὴν διάσκεψιν ταύτην. Δὲν εἶναι δυνατὸν ἤδη νὰ ἐκφράσω σκέψεις τῆς Κυβερνήσεως ἐφ' ὅσον αἱ συνεννοήσεις διεξάγονται μεταξὺ τῶν λαῶν, δὲν ἐπῆλθε δὲ οὐδεμία ἐπαφὴ σχετικὴ πρὸς τὰς σκέψεις αὐτὰς μετὰ τῶν Κυβερνήσεων ἐκτὸς τῶν ὡρισμένων περιπτώσεων περὶ ὧν ὡμίλησα. Εὔχομαι ὅμως καὶ ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὅπως τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἐπιχειρεῖται διὰ τῆς Βαλκανικῆς Διασκέψεως, ἀκολουθήσῃ τὴν χαραχθεῖσαν ὁδὸν τὴν ὁποίαν μὲ σταθερὸν καὶ ἀκαμπτον βῆμα ἠκολούθησε μέχρι σήμερον ὅπως καταλήξῃ εἰς τὴν παγίωσιν τῆς εἰρήνης δι' τὴν ὁποίαν εἶναι γνωστὸν πόσαι εὐγενεῖς προσπάθειαι καταβάλλονται ἐκ μέρους ὅλων. Καὶ εἶμαι βέβαιος

ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Βουλὴ θὰ ἑνώσῃ τὰς εὐχὰς ὑπὲρ τοῦ ἔργου τούτου. (Χειροκροτήματα ζωηρὰ καὶ ἐνθουσιώδη ἐξ ὅλων τῶν σημείων τῆς αἰθούσης).

Ὁ κ. ***Α. Παπαναστασίου*** λέγει ὅτι μὲ ἰδιαιτέραν συγκίνησιν ἤκουσε τοὺς ῥήτορας καὶ ἰδιαιτέρως τὸν κ. Πρωθυπουργόν, ἐκφράζει δὲ τὰς εὐχαριστίας του διὰ τὴν εὐμένειαν μὲ τὴν ὁποίαν ἐκρίθη τὸ ἔργον τῆς Διασκέψεως. Ἐκφράζει τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ δείξῃ ἀμεσώτερον τὸ ἐνδιαφέρον της ὑπὲρ τῆς Διασκέψεως.

Πρόεδρος. Μετὰ τὰ λεχθέντα, καὶ τὴν ὁμοφωνίαν ποὺ ἐπεκράτησε κατὰ τὴν συζήτησιν ὑποθέτω ὅτι γίνεται ἀποδεκτὴ ἡ γενομένη πρότασις, ὅπως ἡ Βουλὴ ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐκφράσῃ τὴν εὐχὴν εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἀναλάβῃ κατὰ τὸ δυνατὸν σχετικὴν πρωτοβουλίαν πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν ἀποφάσεων τῶν Βαλκανικῶν Διασκέψεων, ἀφ' ἑτέρου δὲ δώσῃ ἐντολὴν εἰς τὸ Προεδρεῖον, ἵνα ἀπευθύνῃ ἔκκλησιν εἰς τὰς Βουλὰς καὶ τὰς Κυβερνήσεις τῶν ἄλλων Βαλκανικῶν Κρατῶν, ὅπως εὐμενῶς ἀποδλέψουν εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἐν λόγῳ ἀποφάσεων καὶ ὅπως μετάσχουν ἐνεργώτερον καὶ ἀμεσώτερον τῶν ἐργασιῶν τῆς προσεχοῦς Διασκέψεως Θεσσαλονίκης.

Πολλοὶ Βουλευταί (ἐξ ὅλων τῶν πτερύγων). Μάλιστα, μάλιστα

Γίνονται κατόπιν δεκτὰ τὰ σύνολα τῶν ἓξῆς Νομοσχεδίων:

1) «Περὶ ὀργανώσεως τῆς Κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Θρησκευμάτων καὶ Παιδείας».

2) «Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1933 Ν. Δ. «περὶ ἐνισχύσεως τῶν ἐν τῇ Χώρᾳ βιομηχανιῶν παρασκευῆς ἁλιπάστων ἰχθυηρῶν».

3) «Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1932 ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν Νόμων περὶ ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως συναλλάγματος ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κ.λ.π.», καὶ

4) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς Νομοθεσίας περὶ φορολογίας τῶν σφαζομένων ζώων», ἔχοντα οὕτω:

Περὶ ὀργανώσεως τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Θρησκευμάτων καὶ Παιδείας.

(ὡς ἐτροποποιήθη εἰς τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν)

Ἄρθρον 1.

Τὸ Ὑπουργεῖον Θρησκευμάτων καὶ Παιδείας προϊστάμενον τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας, τῆς Ἀρχαιολογίας, τῶν Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν καὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεως, πλὴν τῶν κλάδων αὐτῆς, οἵτινες δι' εἰδικῶν Νόμων ὑπάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα ἄλλων Ὑπουργείων, ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ἑξῆς Ὑπηρεσιῶν:

Α' Γραφείου Ὑπουργοῦ.
Β' Γραφείου Γενικῆς Γραμματείας.
Γ' Τῶν κάτωθι Τμημάτων:
1) Θρησκευμάτων
2) Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως
3) Μέσης Ἐκπαιδεύσεως
4) Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως
5) Σχολικῆς Ὑγιεινῆς
6) Σωματικῆς Ἀγωγῆς
7) Διδακτικῶν βιβλίων κλπ.
8) Ἀρχαιολογίας
9) Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν
10) Προσωπικοῦ
11) Διεκπεραιώσεως καὶ Ἀρχείων
12) Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

Τὰ Τμήματα: α') Προσωπικοῦ, β') Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως καὶ γ') Διδακτικῶν Βιβλίων ὑπάγονται εἰς τὴν Γενικὴν Γραμματείαν, πάντα δὲ τὰ λοιπὰ ἀποτελοῦσιν ἀνεξάρτητα Τμήματα.

Ἄρθρον 2.

Δι' ὁμοίου Διατάγματος θέλει καθορισθῇ ἡ ἁρμοδιότης καὶ ἡ δικαιοδοσία ἑκάστου Τμήματος καὶ Γραφείου, ὡς καὶ τὰ καθήκοντα τῶν ὑπαλλήλων.

Ἡ κατὰ τὸν νόμον 5045 ἁρμοδιότης τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου δι' ἁπάσας ἀνεξαιρέτως τὰς βοηθητικὰς διὰ τὴν κρίσιν κλπ. τῶν σχολικῶν βιβλίων πράξεις, περιέρχεται εἰς τὸ τμῆμα τῶν διδακτικῶν βιβλίων.

Τὰ μέλη ἑκάστης κριτικῆς ἐπιτροπῆς ὑποχρεοῦνται ὅπως κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν κρίσιν τοῦ βιβλίου καταθέτουσιν εἰς τὸν πρόεδρον τῆς κριτικῆς ἐπιτροπῆς τας ἐκθέσεις των, ἐφ' ὅσον ἔχουν ὁρισθῇ εἰσηγηταὶ ἢ τὰ τυχὸν ἔτι γραφὰ σημειώματα τῶν ἐκπροσωπήσεών των, ἀμέσως δὲ μετὰ τὴν λῆψιν ἀποφάσεως ἐπὶ ἑκάστου βιβλίου, νὰ παραδίδωσιν εἰς τὸ τμῆμα διδακτικῶν βιβλίων ἅπαντα τὰ πρὸς κρίσιν παραδοθέντα αὐτοῖς ἀντίτυπα τῶν βιβλίων, ἔτι δὲ καὶ πάσας τὰς ἐκθέσεις. Τὰ τῆς ἐπιστροφῆς τῶν ἀντιτύπων τούτων, ὡς καὶ τῶν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑπαρχόντων ἐν τῇ ἀποθήκῃ τοῦ Ὑπουργείου ἀντιτύπων κριθέντων σχολικῶν βιβλίων ἢ τοὺς συγγραφεῖς ἢ τῆς καταστροφῆς αὐτῶν, καθορισθήσονται δι' Ὑπουργικῆς πράξεως.

Ἄρθρον 3.

1) Τὸ προσωπικὸν τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου ἀποτελοῦσιν:

α') Ὁ Γενικὸς Γραμματεύς.

β') Εἷς ἰδιαίτερος γραμματεὺς ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραμματέως β' ἢ ἐφ' ὅσον κέκτηται πτυχίον Πανεπιστημίου τμηματάρχου β' τάξεως.

γ') Εἷς Νομικὸς Σύμβουλος παρὰ τῷ Τμήματι τῶν Θρησκευμάτων ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ προέδρου Πρωτοδικῶν δ' ὃν κατὰ τὰ ποινὰ διατηροῦνται ἐν ἰσχύει αἱ ἐπὶ τῶν νομικῶν συμβούλων ἰσχύουσαι διατάξεις ὡς καὶ ἡ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 3240.

δ') Δέκα ἓξ Τμηματάρχαι β' ἢ α' τάξεως.

ε') Δεκαπέσσαρες Γραμματεῖς β' ἢ α' τάξεως ἢ Εἰσηγηταί.

στ'ἢ Δύο ἀρχιτέκτονες ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ νομαρχιακοῦ ἢ μηχανικοῦ.

ζ') Τέσσαρες σχεδιασταὶ ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ ὑπομηχανικοῦ α' ἢ β' ἢ γ' τάξεως.

η') Εἷς ἀρχειοφύλαξ ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραφέως α' τάξεως ἢ γραμματέως β' τάξεως.

θ') Τέσσαρες ὑπολογισταὶ ἢ λογισταὶ ἢ γραφεῖς.

ι') Εἴκοσι τρεῖς γραφεῖς β' ἢ α' τάξεως.

ια') Δώδεκα δακτυλογράφοι β' ἢ α' τάξεως.

ιβ') Δύο τηλεφωνήτριαι.

ιγ') Εἷς ἀρχικλητήρ.

ιδ') Δέκα ἑπτὰ κλητῆρες.

2. Τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον καὶ τὸ προσωπικὸν τοῦ γραφείου ἀναστηλώσεως καὶ συντηρήσεως ἀρχαίων μνημείων κλπ., ὑπαγομένου τοῦ λοιποῦ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ τμήματος ἀρχαιολογίας, εἶναι τὸ ὑπὸ τῶν κειμένων σχετικῶν διατάξεων ὁριζόμενον.

3) Ἐκ τοῦ κατὰ τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου προσωπικοῦ ὁ μισθὸς ἑνὸς σχεδιαστοῦ ἑνὸς γραφέως καὶ ἑνὸς κλητῆρος, βαρύνει τὸ κατὰ τὸν Νόμον ΒΤΕ' ἔσοδον ἐξ ἐκπαιδευτικῶν τελῶν.

4) Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 24 τοῦ νόμου 5341 προϊστάμενος τοῦ Γραφείου τῆς Γεωργικῆς Ἐκπαιδεύσεως γεωπόνος, ἀνήκων εἰς τὸ μόνιμον προσωπικὸν τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου ὑπάγεται ὡς πρὸς τὴν προαγωγήν του εἰς τὰς περὶ τῶν ὁμοιοβάθμων τοῦ ὑπαλλήλων γεωπόνων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἰσχυούσας διατάξεις.

Ἄρθρον 4.

1) Γραφεὺς β') τάξεως διορίζεται ὁ ἔχων ἀπολυτήριον γυμνασίου ἢ πρακτικοῦ λυκείου ἢ μέσης δημοσίας ἢ ἀνεγνωρισμένης ἐμπορικῆς σχολῆς καὶ ἐπιτυγχάνων ἐν διαγωνισμῷ, οὗτινος αἱ λεπτομέρειαι καθορισθήσονται διὰ Π. Δ.

2) Οἱ γραφεῖς β') τάξεως κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ των διατελοῦντι ὑπὸ δοκιμασίαν καλούμενοι μαθητευόμενοι. Ὀνομάζονται δὲ γραφεῖς β' τάξεως, μονιμοποιούμενοι, ἢ ἀπολύονται δι' ὑπουργικῆς πράξεως κατ' ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, μετὰ πρότασιν τῶν οἰκείων προϊσταμένων αὐτῶν.

3) Εἰς γραφέα α' τάξεως προάγεται μετὰ διετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν ὁ γραφεὺς β' τάξεως.

Ὁ γραφεὺς α' τάξεως, ἂν κέκτηται πανεπιστημιακὸν πτυχίον, λαμβάνει τὸν βαθμὸν καὶ μισθὸν ἀκολούθου.

4) Εἰς γραμματέα β' τάξεως προάγεται κενουμένης θέσεως, μετὰ διετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν ὁ γραφεὺς α' τάξεως, κεκτημένος πτυχίον Πανεπιστημίου ἢ ὁ ἀκόλουθος.

5) Διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ τμήματος διεκπεραιώσεως καὶ ἀρχείων ἐπιτρέπεται νὰ προάγωνται γραφεῖς β' τάξεως, μὴ κεκτημένοι πτυχίον Πανεπιστημίου, μετὰ διετῆ ὑπηρεσίαν ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ εἰς γραμματεῖς β' τάξεως, ἐὰν ἐπιτύχωσιν εἰς διαγωνισμόν, οὗτινος αἱ λεπτομέρειαι καθορισθήσονται διὰ Π. Διατάγματος.

6) Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ χρησιμοποίησις τῶν κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἐδάφιον ἐκ τοῦ κλάδου τῶν γραφέων προερχομένων γραμματέων εἰς ἄλλας ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου ἐκτὸς τῆς Διεκπεραιώσεως καὶ Ἀρχείων, ὁ δὲ ἀριθμὸς αὐτῶν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς 3.

7) Εἰς ὑπουργικὸν γραμματέα α' τάξεως προάγεται ὁ ἐπὶ διετίαν εὐδοκίμως ὑπηρετήσας ὡς γραμματεὺς β' τάξεως.

8) Ἡ θέσις τοῦ γραμματέως δύναται νὰ κατέχηται καὶ ὑπὸ εἰσηγητῶν, προαγομένων εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον, μετὰ τριετίαν εὐδοκίμου ὑπηρεσίας ὡς γραμματέως α' τάξεως, οἵτινες συνεπλήρωσαν τὸν πρὸς προαγωγὴν εἰς τμηματάρχην β' τάξεως χρόνον.

9) Ὑπαρχούσης κενῆς θέσεως γραμματέως, ἐφ' ὅσον ἐκ τῶν ὑπηρετούντων δὲν ὑπάρχουσιν οἱ κεκτημένοι τὰ νόμιμα πρὸς προαγωγὴν εἰς τὴν θέσιν ταύτην προσόντα, δύνανται νὰ διορισθῶσιν ὡς γραμματεῖς β' ἢ α' τάξεως πτυχιοῦχοι τῆς Φιλοσοφικῆς ἢ Νομικῆς Σχολῆς ἢ τῶν Φυσικομαθηματικῶν, Χημείας κλπ. τοῦ Πανεπιστημίου.

10) Εἰς τμηματάρχην β' τάξεως προάγεται ὑπαρχούσης κενῆς θέσεως, ὁ ἐπὶ διετίαν ὑπηρετήσας εὐδοκίμως ὡς γραμματεὺς α' τάξεως ἢ ὡς εἰσηγητής.

11) Εἰς τμηματάρχην α' τάξεως προάγεται ὁ ἐπὶ διετίαν ὑπηρετήσας ὡς τμηματάρχης β' τάξεως.

12) Πᾶσαι αἱ ἀνωτέρω προαγωγαὶ γίνονται μετὰ προηγουμένην πρότασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

13) Δακτυλογράφος διορίζεται ἡ ἔχουσα πτυχίον διδασκαλείου θηλέων ἢ ἀπολυτήριον γυμνασίου ἢ πρακτικοῦ λυκείου ἢ ἀνωτέρου παρθεναγωγείου καὶ ἐπιτυγοῦσα ἐν διαγωνισμῷ, οὗτινος αἱ λεπτομέρειαι ὁρισθήσονται διὰ Π. Διατάγματος.

14) Τηλεφωνήτρια διορίζεται ἡ ἔχουσα τρίμηνον τηλεφωνικὴν ὑπηρεσίαν ἀποδεικνυομένην δι' ἐγκύρων πιστοποιητικῶν καὶ ἀπολυτήριον τοὐλάχιστον ἑξαταξίου δημοτικοῦ σχολείου.

15) Ἀρχικλητὴρ καὶ κλητῆρες α' ἢ β' τάξεως διορίζονται οἱ γνωρίζοντες γραφὴν καὶ ἀνάγνωσιν, ἔχοντες δὲ ἡλικίαν οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν 50 ἐτῶν.

Ὁ διορισμὸς καὶ ἡ προαγωγὴ αὐτῶν γίνεται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ μετὰ πρότασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἡ δὲ τιμωρία καὶ ἀπόλυσις δι' ὁμοίας πράξεως μετ' ἀπόφασιν τοῦ αὐτοῦ συμβουλίου.

16) Τὰ προσόντα τοῦ προσωπικοῦ τοῦ τμήματος τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν, Ταμείου Ἐκπαιδευτικῶν τελῶν καὶ γραφείου Ἀναστηλώσεως κλπ. παραμένουσιν ὅπως αἱ κείμεναι διατάξεις ὁρίζουσι περὶ αὐτῶν, διὰ τὴν ἐφεξῆς ὅμως προαγωγὴν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ γραμματέως καὶ ἄνω ἀπαιτοῦνται καὶ δι' αὐτοὺς τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος ὁριζόμενα προσόντα.

17) Ἐκ τῶν ὑπηρετούντων ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Παιδείας κλπ. ἡμερομισθίων ἢ ἐκτάκτων γραφέων ὡς καὶ τῶν συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 13 ἐδ. 4 τοῦ νόμου 4623 προσλαμβανομένων δύνανται οἱ ἔχοντες τὰ ὑπὸ τοῦ ἐδ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζόμενα προσόντα ἢ τριετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν, νὰ μονιμοποιηθῶσιν ὡς γραφεῖς β' ἢ α' τάξεως, μετὰ πρότασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ μισθοδοσία τῶν γραφέων τούτων, μὴ περιλαμβανομένων εἰς τὸ ἐδ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος προσωπικόν, καταβάλλεται τῶν μὲν ἐθ' ἡμερομισθίων ἢ ἐκτάκτων προερχομένων ἐκ τῆς εἰς βάρος τῶν ἐκπαιδευτικῶν τελῶν ἀναγραφομένης ἐν τῷ εἰδικῷ προϋπολογισμῷ «Κατασκευῆς διδακτηρίων» πιστώσεως, τῶν δὲ ἐκ τῶν συμφώνως τῷ νόμῳ 4823 προσλαμβανομένων ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου τούτου εἰδικῶν ἐσόδων.

Ἄρθρον 5.

Ὑπαρχούσης κενῆς θέσεως, καὶ ἐφ' ὅσον ἐκ τῶν ὑπηρετούντων δὲν ὑπάρχουσιν οἱ ἔχοντες τὰ νόμιμα προσόντα, δύνανται νὰ διορίζωνται ἀπ' εὐθείας μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τμηματάρχαι προϊστάμενοι τῶν κάτωθι τμημάτων ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ τμηματάρχου α' ἢ β' τάξεως ἂν ἔχωσιν ἐκτὸς τῶν κατωτέρω εἰδικῶν προσόντων καὶ δεκαετῆ δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἢ ἄσκησιν ἐπαγγέλματος.

Προκειμένου περὶ τῶν προϊσταμένων τῶν τμημάτων Ἀρχαιολογίας, Καλῶν Τεχνῶν, Σωματικῆς Ἀγωγῆς καὶ Σχολικῆς Ὑγιεινῆς, ἂν προέρχωνται ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, ὀφείλουσι νὰ ἔχωσιν, ἐκτὸς τῶν ἄλλων προσόντων, καὶ τὰ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ὁριζόμενα.

1) Τῶν Θρησκευμάτων ὁ προϋπηρετήσας ὡς τοιοῦτος ἢ πτυχιοῦχος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῶν ἡμετέρων Πανεπιστημίων, συμπληρώσας ἐπὶ διετίαν τὰς σπουδάς του ἐν Εὐρώπῃ.

Ὁ διατελῶν διευθυντὴς τῆς καταργηθείσης διευθύνσεως Θρησκευμάτων κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταργήσεως αὐτῆς καταλαμβάνει αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως ἅμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ παρόντος τὴν θέσιν τοῦ προϊσταμένου τοῦ τμήματος τῶν Θρησκευμάτων, ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ τμηματάρχου α' τάξεως μὴ ἰσχυούσης ὡς πρὸς αὐτὸν τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ἀπὸ 12 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. Διατάγματος «περὶ συγχωνεύσεως ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας κ. λ. π.».

2) Τῆς Δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως ὁ προϋπηρετήσας ὡς τοιοῦτος ἢ ὡς ἐπιθεωρητὴς τῶν δημοτικῶν σχολείων ἢ πτυχιοῦχοι τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τῶν ἡμετέρων Πανεπιστημίων μετὰ διετῶν τοὐλάχιστον εὐρυτέρων παιδαγωγικῶν σπουδῶν ἐν Ἑσπερίᾳ.

3) Τῆς Μέσης ἐκπαιδεύσεως ὁ προϋπηρετήσας ὡς τοιοῦτος ἢ ὡς γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τῆς ἐκπαιδεύσεως ἢ πτυχιοῦχος τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς ἢ τῆς Σχολῆς τῶν Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν Ἐπιστημῶν τῶν ἡμετέρων Πανεπιστημίων μετὰ διετῶν τοὐλάχιστον εὐρυτέρων παιδαγωγικῶν σπουδῶν ἐν Ἑσπερίᾳ.

4) Τῆς Ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως ὁ προϋπηρετήσας ὡς τοιοῦτος, ἢ ὡς τακτικὸς ἢ ἔκτακτος καθηγητὴς ἔν τινι σχολῇ τῶν ἡμετέρων Πανεπιστημίων ἢ ὡς γενικὸς γραμματεὺς τῶν ἡμετέρων Πανεπιστημίων τοὐλάχιστον ἐπὶ διετίαν.

5) Σχολικῆς Ὑγιεινῆς.

Ὁ προϋπηρετήσας ὡς τοιοῦτος ἢ ὡς ὑγειονομικὸς ἐπιθεωρητὴς τῶν σχολείων ἢ πτυχιοῦχος τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς, μορφωθεὶς εἰδικῶς ἐπὶ διετίαν ἐν Εὐρώπῃ εἰς τὴν παιδολογίαν ἢ τὴν σχολικὴν ὑγιεινήν.

6) Τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς.

Ὁ προϋπηρετήσας ὡς τοιοῦτος ἢ ὡς γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τῆς Γυμναστικῆς ἢ διευθυντὴς ἢ καθηγητὴς τῆς Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας ἢ τὸ Διδασκαλεῖον Γυμναστικῆς καὶ ἔχων διετεῖς τοὐλάχιστον σπουδὰς εἰς ἀνεγνωρισμένας σχολὰς τῆς ἀλλοδαπῆς.

7) Τῆς Ἀρχαιολογίας ὁ προϋπηρετήσας ὡς τοιοῦτος, ἢ ὡς ἔφορος ἀρχαιοτήτων, ἢ πτυχιοῦχος τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τῶν ἡμετέρων Πανεπιστημίων μορφωθεὶς εἰδικῶς ἐπὶ διετίαν ἐν Εὐρώπῃ εἰς τὴν ἀρχαιολογίαν.

8) Τῶν Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν ὁ προϋπηρετήσας ὡς τοιοῦτος ἢ ὡς καθηγητὴς τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου ἢ πτυχιοῦχος τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς ἢ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῶν Πανεπιστημίων κεκτημένος ἀπαιδεύσεις καλλιτεχνικῶν σπουδῶν ἐν Εὐρώπῃ καὶ συγγραφεὺς δοκίμων λογοτεχνικῶν ἔργων ἢ συγγραμμάτων τέχνης.

Ἄρθρον 6.

1) Τὸν γενικὸν γραμματέα ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ δι' ὑπουργικῆς ἀποφάσεως ὁριζόμενος εἷς ἐκ τῶν ἐπὶ βαθμῷ διευθυντοῦ προϊσταμένων τμημάτων ἢ ἐκπαιδευτικὸς σύμβουλος.

2) Καθήκοντα γενικοῦ γραμματέως, ἐν ᾗ περιπτώσει εἶναι κενὴ ἡ θέσις, δύνανται νὰ ἀνατεθῶσι διὰ Π. Διατάγματος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας προκαλουμένου, εἴτε εἰς καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου, εἴτε εἰς ἐκπαιδευτικὸν σύμβουλον, εἴτε εἰς ἕνα τῶν ἐπὶ βαθμῷ διευθυντοῦ προϊσταμένων τμημάτων, εἴτε εἰς ἐκπαιδευτικὸν λειτουργὸν ἐπὶ βαθμῷ διευθυντοῦ ὑπηρετοῦντα.

3) Τοὺς προϊσταμένους τμημάτων τμηματάρχας ἀπόντας κωλυομένους ἢ ἐλλείποντας ἀναπληροῦσι δι' ὑπουργικῆς ἀποφάσεως τμηματάρχαι τοῦ αὐτοῦ ἢ ἄλλου τμήματος.

4) Οἱ προϊστάμενοι τῶν τμημάτων λαμβάνονται εἴτε ἐκ τῶν ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ τμηματάρχου β' ἢ α' τάξεως εἴτε ἐκ τῶν ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ διευθυντοῦ β' ἢ α' εἴτε ἐκ τῶν ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ τμηματάρχου β' ἢ α' τάξεως εἰσηγητῶν, ἀπαγορευομένης τῆς μεταθέσεως αὐτῶν ἀπὸ τμήματος εἰς τμῆμα ἄνευ προτάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

5) Ὡς προϊστάμενοι τμημάτων παραμένουσιν οἱ καὶ νῦν τοιοῦτοι, εἰς δὲ τὸ ἱδρυόμενον τμῆμα διδακτικῶν βιβλίων τοποθετεῖται ὁ καὶ νῦν προϊστάμενος τοῦ νῦν γραφείου διδακτικῶν βιβλίων.

6. Ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος γενήσεται δι' Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως μετὰ πρότασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἡ τοποθέτησις εἰς τὰ διάφορα τμήματα ἢ γραφεῖα τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ τοῦ Ὑπουργείου, τοῦ ὁποίου ἐν τῷ μέλλοντι ἐπιτρέπεται εἰς ἄλλο τμῆμα ἢ γραφεῖον μετάθεσις μόνον κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

7 Ἐπιτρέπεται κατόπιν Ὑπουργικῆς διαταγῆς ἡ μέχρις ἑνὸς μηνὸς προσωρινὴ ἀπόσπασις γραφέων καὶ γραμματέων εἰς ἄλλο τμῆμα ἢ γραφεῖον πρὸς ἐκτέλεσιν ἐπειγούσης ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 7.

Κατὰ τὴν ἐκδίκασιν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας προσφυγῆς ἐναντίον ἀποφάσεως τῶν πάσης φύσεως συμβουλίων περὶ προσωρινῆς ἢ ὁριστικῆς ἀπολύσεως ὑπαλλήλων ὑπαγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, παρίστανται καὶ τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο, ἀντιπροσωπευόμενον διὰ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου αὐτοῦ ἢ ἄλλου Νομικοῦ Συμβούλου ὑπ' αὐτοῦ ὁριζομένου.

Ἄρθρον 8.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καταργεῖται τὸ νῦν ὑφιστάμενον τμῆμα ἑτεροδόξων, ἀπάσης τῆς ἁρμοδιότητος αὐτοῦ μεταβιβαζομένης εἰς τὸ Τμῆμα Θρησκευμάτων.

Ἐπίσης καταργεῖται ἡ θέσις τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου παρὰ τῷ Τμήματι Θρησκευμάτων εὐθὺς ὡς ὁ κατέχων αὐτὴν ἀποχωρήσῃ δι' οἱονδήποτε λόγον ταύτης.

Ἄρθρον 9.

1. Ὅταν ἀκινητοποίητα ἔχει τὸ Ὑπουργεῖον Στρατιωτικῶν προκειμένου περὶ στεγάσεως στρατιωτικῶν ὑπηρεσιῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 11 παρ. 2, 12 παρ. 2, 20 παρ. 1 καὶ 3, 21 παρ. 1 καὶ 3 τοῦ Διατάγματος τῆς 19/11/32 «περὶ στεγάσεως δημοσίων ὑπηρεσιῶν», κατάστι ἐφεξῆς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας ἐπὶ τῶν μισθώσεων διδακτηρίων.

2. Εἰς τὰς ἐπὶ τῶν δημοπρασιῶν ἐπιτροπὰς (ἄρθρον 15 ἄνω Διατάγματος) συμπαρέχει ἀντὶ τοῦ προϊσταμένου τῆς ὑπὸ στέγασιν ὑπηρεσίας ὁ οἰκεῖος ἐκπαιδευτικὸς ἐπιθεωρητὴς ἢ ὁ ὑπ' αὐτοῦ ὁριζόμενος ἀναπληρωτής.

3. Εἰς τὰς ἐπιτροπὰς δημοπρασιῶν μισθώσεως διδακτηρίων ὡς συμβουλευτικὰ μέλη, ὁσάκις κρίνεται ἀναγκαῖον τοῦτο ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, θὰ προστίθενται ὁ σχολικὸς Ἀρχιτέκτων καὶ ὁ σχολικὸς ἢ ὁ ἕτερος τούτων.

Ἄρθρον 10.

Τὸ ἦδη ὑπηρετοῦν τακτικὸν προσωπικὸν τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Θρησκευμάτων καὶ Παιδείας διατηρεῖται εἰς τὰς θέσεις του καὶ θεωρεῖται ὅτι κέκτηται τὰ διὰ τοῦ παρόντος ὁριζόμενα προσόντα.

Ἄρθρον 11.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ νόμου 3348 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Θρησκευμάτων καὶ Παιδείας.

Ἄρθρον 12.

Διὰ Π. Διατάγματος δύνανται νὰ κωδικοποιηθῶσιν εἰς ἓν κείμενον αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος μετὰ τῶν ἐν ἰσχύϊ παραμενουσῶν, ἐπιτρεπομένης τῆς νέας καταστάσεως καὶ ἀριθμήσεως τῶν ἄρθρων.

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1933 Ν. Διατάγματος περὶ ἐνισχύσεως τῶν ἐν τῇ χώρᾳ βιομηχανιῶν παρασκευῆς ἁλιπάστων ἰχθυηρῶν.

(ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν)

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1933 Ν. Διάταγμα, περὶ ἐνισχύσεως τῶν ἐν τῇ χώρᾳ βιομηχανιῶν παρασκευῆς ἁλιπάστων ἰχθυηρῶν δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 198 (Τεῦχος Α') τῆς 18 Ἰουλίου ἐ. ἔ. φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἔχον οὕτω :

Περὶ ἐνισχύσεως τῶν ἐν τῇ Χώρᾳ βιομηχανιῶν παρασκευῆς ἁλιπάστων ἰχθυηρῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 952 τῆς 24 Ἰουνίου 1933 πρακτικὸν τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργῶν, χορηγεῖται ἐπὶ ἠλαττωμένῃ τιμῇ εἰς ἐγχωρίους βιοτεχνικὰς ἐπιχειρήσεις παρασκευῆς ἁλιπάστων ἅλας ἐκ τῶν ἁλυκῶν τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν ἅλισιν ἰχθύων προοριζομένων ἐκ τῆς ἐγχωρίου ἁλιείας.

Ἑκάστη χορηγουμένη κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ποσότης ἅλατος δὲν δύναται νὰ εἶναι ἐλάσσων τῶν 30 000 χιλιογραμμῶν.

Ἄρθρον 2.

Ἡ τιμὴ τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον χορηγουμένου ἅλατος ὁρίζεται ἑκάστοτε διὰ διαταγμάτων πάντως δὲ οὐχὶ κατωτέρα τῶν 0.30 κατὰ χιλιόγραμμον.

Τὰ ἔξοδα τῆς παραλαβῆς τοῦ ἅλατος τούτου ἐκ τῶν ἁλυκῶν τοῦ Δημοσίου καὶ μεταφορᾶς αὐτοῦ ἐκ τῶν ἁλυκῶν εἰς τὸν τόπον τοῦ προορισμοῦ βαρύνουσι τὸν παραλήπτην.

Ἄρθρον 3.

Διὰ διαταγμάτων καθορίζονται 1) οἱ ὅροι, οὓς δέον νὰ πληροῖ ἡ βιομηχανικὴ ἐπιχείρησις ἰχθυηρῶν ἁλιπάστων, ἵνα δύναται νὰ παραχωρηθῇ αὐτῇ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἅλας ἐπὶ ἠλαττωμένῃ τιμῇ, ἐξ ὧν ὅρων δὲν θὰ δύνανται νὰ παρακωλυθῇ ἡ ἀνάπτυξις καὶ καλὴ λειτουργία τῶν βιομηχανιῶν, 2) αἱ διατυπώσεις τῆς χορηγήσεως, 3) ἡ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἀναλογία τοῦ ἀπαιτουμένου ἅλατος δι' ἕκαστον εἶδος ἰχθύος, 4) αἱ ἐγγυήσεις, αἵτινες θὰ λαμβάνωνται πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νόμου χρησιμοποίησιν τοῦ ἅλατος. Ἀντὶ τούτων δύναται νὰ ὁρισθῇ ὅτι αἱ κατὰ τὰ ἄνω ἐπιχειρήσεις θὰ καταβάλλουν ἅμα τῇ προμηθείᾳ τοῦ ἅλατος ὁλόκληρον τὴν μονοπωλιακὴν ἀξίαν αὐτοῦ ἐπιστρεφομένης τῆς διαφορᾶς μετὰ τὴν διαπίστωσιν τῆς χρησιμοποιήσεως τοῦ ἅλατος συμφώνως πρὸς τὸν παρόντα νόμον, 5) ἡ ρύθμισις τῆς ἐποπτείας καὶ ἐλέγχου τῶν παραληπτῶν ὡς πρὸς τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ ἅλατος καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια.

Ἄρθρον 4.

Εἰς ἣν περίπτωσιν τὸ κατὰ τὰ ἀνωτέρω παραληφθὲν ἐπὶ ἠλαττωμένῃ τιμῇ ἅλας χρησιμοποιηθῇ ἄλλως καὶ οὐχὶ διὰ τὴν προορισθείσαν βιομηχανικὴν χρῆσιν ἐπιβάλλεται εἰς βάρος πρὸς τὸ πενταπλοῦν τῆς ἰσχυούσης μονοπωλιακῆς τιμῆς τοῦ παραλήπτου καὶ παντὸς ἄλλου ὑπαιτίου πρόστιμον ἴσον ἅλατος καὶ δι' ὃ ποσὸν ἅλατος ἐχρησιμοποιήθη δι' ἄλλην χρῆσιν κατάσχεται δὲ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου τὸ εἰς χεῖρας τοῦ παραλήπτου τούτου ὑπάρχον ἅλας τὸ παραδοθὲν κατὰ τὸν παρόντα Νόμον καὶ ἀπαγορεύεται ἐφεξῆς ἡ χορήγησις εἰς τοῦτον ἅλατος ἐπὶ ἠλαττωμένῃ τιμῇ διαρκῶς ἢ προσωρινῶς κατὰ τὴν περὶ τούτου ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Πᾶσα παράβασις βεβαιοῦται διὰ πρωτοκόλλου τῆς ἀνακαλυψάσης αὐτὴν ἀρχῆς, τὰς δὲ ποινὰς ἐπιβάλλει ὁ ἁρμόδιος Οἰκονομικὸς Ἔφορος δι' ἀποφάσεως, ἐπιτρεπομένης τῆς ἀσκήσεως προσφυγῆς ὑπὸ τοῦ καθ' οὗ αὕτη, ἐνώπιον τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου τῶν φορολογικῶν παραβάσεων κατὰ τὰς ἰσχυούσας εἰδικὰς ἐπὶ τῆς διαδικασίας ταύτης διατάξεις.

Ἄρθρον 5.

Εἰς ἑλληνικὰς ἐπιχειρήσεις ἐδρευούσας ἐν Ἑλλάδι πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 5312 αἱ ὁποῖαι ἐπίσης πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου τούτου εἶχον ἐγκαταστάσεις παρασκευῆς ἁλιπάστων τῇ χώρᾳ βιομηχανίας παρασκευῆς ἐγχωρίων ἁλιπάστων δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ὅπως εἰσαγάγωσι τὰ μηχανήματα, ἐργαλεῖα, ξύλινα βαρέλια καὶ λευκοσιδηρᾶ (μετὰ τῶν κιβωτίων) τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐργοστασίων των, ἀπαλλασσόμεναι παντὸς δημοσίου εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ διὰ ταῦτα ὡς καὶ δημοτικοῦ, κοινοτικοῦ, λιμενικοῦ ἢ οἱουδήποτε ἄλλου φόρου, ἐφόσον ἀποδεδειγμένως πρόκειται περὶ μηχανημάτων, ἐργαλείων, ξυλίνων βαρελίων καὶ λευκοσιδηρῶν δοχείων, ἅπερ εἶχον προμηθευθῇ διὰ τὰ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐργοστάσιά των πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 5312 «περὶ αὐξήσεως τῶν μεγίστων δασμῶν τοῦ ἐν ἰσχύϊ δασμολογίου εἰσαγωγῆς».

Ἡ αὐτὴ ἀτέλεια δύναται νὰ χορηγηθῇ καὶ εἰς τὰς ἱδρυομένας ἐν Ἑλλάδι νέας Ἑλληνικὰς ἐπιχειρήσεις βιομηχανίας παρασκευῆς ἁλιπάστων ἰχθυηρῶν, μόνον ὅμως διὰ τὰ παρ' αὐτῶν καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἰσαχθησόμενα μηχανήματα οὐχὶ δὲ καὶ διὰ τὰ λοιπὰ ἐν τῷ ὡς ἄνω ἐδαφίῳ ἐπιτρεπόμενα ἐπὶ πλέον εἴδη εἰς τὰς πρὸ τοῦ νόμου 5112 ὑφισταμένας Ἑλληνικὰς ἐπιχειρήσεις.

Εἰς τὰς ἱδρυθησομένας τυχὸν νέας τοιαύτας Ἑλληνικὰς ἐπειχειρήσεις θὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἀνωτέρω ἀτέλεια τῶν μηχανημάτων μόνον μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1934.

Εἰς τὰς αὐτὰς ἐπιχειρήσεις δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἐφάπαξ ὅπως ἐπὶ καταβολῇ τοῦ κανονικοῦ δασμοῦ, καὶ οὐχὶ τοῦ δυνάμει τοῦ νόμου 5312 δεκαπλασιασθέντος τοιούτου, εἰσαγάγωσιν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς παραχῆς τῆς πρὸς τοῦτο ἀδείας ἁλίπαστα ἰχθυηρὰ ἀποδεδειγμένως παρασκευασθέντα πρὸ τοῦ τρέχοντος ἔτους 1933 ὑπὸ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐργοστασίων των καὶ ἐφόσον αὗται θὰ ἀναλάβωσι τὴν ποχρέωσιν νὰ παρασκευάσωσι δι' ἐγκαταστάσεων των ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξ ἐγχωρίου παραγωγῆς μέχρι τοῦ τέλους τοῦ ἔτους 1934 ποσότητ τοὐλάχιστον ἴσην τῇ ὡς ἄνω ἐπὶ κανονικῷ κατ' ἐξαίρεσιν δασμῷ εἰσαχθησομένῃ. Τὸ συνολικὸν ποσὸν τῶν οὕτω κατ' ἐξαίρεσιν ἐπὶ καταβολῇ τοῦ κανονικοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ εἰσαχθησομένων ἁλιπάστων ἰχθυηρῶν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ διὰ πάσας ὁμοῦ τὰς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐργαζομένας ἑλληνικὰς ἐπιχειρήσεις τοὺς τετρακοσίους τόννους διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑποχρεώσεως παρασκευῆς ἴσης τοὐλάχιστον ποσότητος ἐν τῷ ἐσωτερικῷ θὰ παρασχεθῇ ὑποχρεωτικῶς καὶ ἀνάλογος ἐγγύησις.

Αἱ αἰτήσεις τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπιχειρήσεων περὶ τῆς ἀτελοῦς εἰσαγωγῆς τῶν μηχανημάτων καὶ ὑλικῶν ἢ τῆς ἐπὶ κανονικῷ δασμῷ εἰσαγωγῆς τῶν παρασκευασμένων ἁλιπάστων δέον νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου ἡ δὲ ἐπ' αὐτῶν ἀπόφασις λαμβάνεται ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Βιομηχανίας, οὗτινος διὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ παρόντος ἄρθρου μετέχει καὶ ὁ διευθυντὴς τῆς ἁλιείας. Πάντως οὐδεμία παροχὴ συναλλάγματος δύναται νὰ γίνῃ διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ὡς ἄνω μηχανημάτων, ὑλικῶν καὶ ἁλιπάστων.

Τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα ὑποβληθήσεται πρὸς κύρωσιν εἰς τὰ Νομοθετικὰ Σώματα ἅμα συνερχόμενα.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 14 Ἰουλίου 1933.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ μέλη
Σ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ, Ι. ΡΑΛΛΗΣ, Θ. ΤΟΥΡΚΟΒΑΣΙΛΗΣ, Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ, Ι. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, Ι. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΚΟΝΔΥΛΗΣ, Α. ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΣ, Μ. ΕΥΑΛΜΠΙΟΣ, Σ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ, Σ. ΤΣΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἄρθρον δεύτερον.

Εἰς τὸ ἄρθρον 5ον τοῦ ἀνωτέρω Ν. Δ. προστίθεται μετὰ τὴν § 4 παράγραφος 5η (τῆς ἤδη 5ης θεωρουμένης 6ης), ἔχουσα οὕτω :

5. «Εἰς τὰς αὐτὰς ἐπίσης ἐπιχειρήσεις, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἐφάπαξ ὅπως ἐπὶ καταβολῇ τοῦ κανονικοῦ δασμοῦ καὶ οὐχὶ τοῦ δυνάμει τοῦ Νόμου 5312 δεκαπλασιασφένου τοιούτου, εἰσαγάγωσι πλήρη ἁλιπάστων ἰχθυηρῶν τὰ ἀποδεδειγμένως ὑπάρχοντα ἐν τοῖς ἐργοστασίοις των τῆς ἀλλοδαπῆς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 5312, ξύλινα βαρέλια καὶ λευκοσιδηρᾶ δοχεῖα (μετὰ τῶν κιβωτίων) τὸ βραδύτερον μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1934 καὶ ἐφόσον αὗται θὰ καταλάβωσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ παρασκευάσωσι δι' ἐγκαταστάσεών των ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξ ἐγχωρίου παραγωγῆς ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου, ποσότητα ἴσην τοὐλάχιστον πρὸς τὴν ὡς ἄνω ἐπὶ κανονικῷ κατ' ἐξαίρεσιν δασμῷ εἰσαχθησομένην. Τὸ συνολικὸν ποσὸν τῶν οὕτω κατ' ἐξαίρεσιν ἐπὶ καταβολῇ τοῦ κανενικοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ εἰσαχθησομένων ἰχθυηρῶν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ διὰ πάσας ὁμοῦ τὰς

ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐργαζομένας ὡς ἄνω Ἑλληνικὰς ἐπιχειρήσεις τοὺς ἑβδομήκοντα τόννους, διὰ δὲ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑποχρεώσεως παρασκευῆς ἴσης τοὐλάχιστον ποσότητος ἐν τῷ ἐσωτερικῷ θὰ παρασχεθῇ ὑποχρεωτικῶς καὶ ἀνάλογος ἐγγύησις».

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1932 ἀναγκαστικοῦ νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων περὶ ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως συναλλάγματος ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν)

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται ὁ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1932 ἀναγκαστικὸς νόμος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων «περὶ ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως συναλλάγματος ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κλπ.» δημοσιευθεὶς εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 437 φύλλον τοῦ Α' τεύχους τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἔχων ὡς ἑξῆς :

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων «περὶ ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως συναλλάγματος ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κλπ.».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται, ὅπως δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καθορίζωνται κατὰ τρόπον διάφορον τοῦ καθοριζομένου ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 τοῦ νόμου 5422 αἱ ἐν αὐτῷ ἀναφερόμεναι ποχρεώσεις τῶν ἐξαγωγέων πρὸς ἐκχώρησιν τοῦ εἰς συνάλλαγμα ἀντιτίμου τῶν ἐξαχθέντων ἢ ἐξαγομένων προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων, καὶ ἰδίᾳ ὅσον ἀφορᾷ τὸν χρόνον καὶ τὸν τρόπον τῆς παραδόσεως τοῦ συναλλάγματος ὑπὸ τῶν ἐξαγωγέων κατὰ τὸν τρόπον τῆς ἐκτιμήσεως τῶν ἐξαγομένων προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων καὶ τοῦ ἐλέγχου αὐτῆς.

Ἄρθρον 2.

Διὰ Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δύνανται νὰ περιορίζωνται αἱ περιπτώσεις δι' ἃς ἐπιτρέπεται κατὰ τὴν κειμένην νομοθεσίαν ἡ πώλησις συναλλάγματος καὶ ξένων τραπεζογραμματίων ἐπὶ χρόνον ὁριζόμενον ἐν τῷ Διατάγματι. Ἐπίσης διὰ Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων καθ' ὁμοιον τρόπον, δύναται νὰ χορηγηθῇ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὸ δικαίωμα νὰ καθορίζῃ αὕτη ἑκάστοτε τὰς περιπτώσεις εἰς ἃς θὰ ἐπιτρέπηται ἡ πώλησις συναλλάγματος καὶ ξένων τραπεζογραμματίων.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 5422 συμπληροῦται ὡς ἑξῆς :

Τράπεζαι ἢ ἄλλα ἱδρύματα λειτουργοῦντα ἐν Ἑλλάδι ὑποχρεοῦνται ὅπως κατὰ τὴν εἰς τοὺς δικαιούχους παράδοσιν αὐτουσίων τοκομεριδίων καὶ μερισματαποδείξεων προβαίνωσιν εἰς τὴν σφράγισιν τούτων δι' ἐπιθέσεως σφραγῖδος ἐν ᾗ νὰ ἀναγράφηται ἡ ἐπωνυμία τῆς Τραπέζης ἢ Ἱδρύματος, ὁ τόπος τῆς παραδόσεως καὶ ἡ φράσις «NOT NEGOCIABLE OUT GREECE».

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον 14 τοῦ νόμου 5422 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:
Μὲ φυλάκισιν μέχρις ἓξ μηνῶν καὶ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι τῆς ἀξίας τοῦ ἀντικειμένου τῆς συμβάσεως τιμωρεῖται ὅστις ὑποσβήπατε :

α') Χωρὶς νὰ ἔχῃ τὸ πρὸς τοῦτο δικαίωμα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος νόμου πωλεῖ εἰς ἄλλα πρόσωπα, πλὴν τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 Τραπεζῶν, ἢ ἀγοράζει παρ' ἄλλων προσώπων πλὴν τῶν Τραπεζῶν αὐτῶν χρυσόν, χρυσᾶ νομίσματα, ξένα τραπεζικὰ γραμμάτια ἢ συνάλλαγμα.

β') Πωλεῖ ἢ ἀγοράζει τὰ ἐν ἐδαφίῳ α' ὁριζόμενα ἀντικείμενα παρὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 καὶ 9 τοῦ παρόντος νόμου.

γ') Μεσολαβεῖ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κατὰ τὰ ἐδάφια α' καὶ β' παρανόμων πράξεων.

δ') Παραβαίνει τινὰ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 τοῦ παρόντος διατάξεων.

ε') Ἐπιχειρεῖ πράξεις ἐπὶ προθεσμίᾳ ἢ πράξεις μεταφορᾶς παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 ἢ μεσολαβεῖ εἰς τοιαύτας πράξεις.

στ') Παραβαίνει τὰς ἐν ἄρθρῳ 10 διατάξεις.

ζ') Ὑποβάλλει ἀναληθεῖς δηλώσεις, πλαστὰ ἢ ἀναληθῆ ἔγγραφα ἢ χρησιμοποιεῖ τοιαῦτα πρὸς ἀπόκτησιν συναλλάγματος ἢ ἀπόκρυψιν τοῦ ἀληθοῦς εἰς συνάλλαγμα ἀντιτίμου ἐξαγομένων προϊόντων ἢ ἐμπορευμάτων δι' ἴδιον λογαριασμὸν ἢ διὰ λογαριασμὸν τρίτου.

Τὸ Δικαστήριον δύναται κατὰ συνέπειαν τῆς καταδίκης ταύτης νὰ ἐπιβάλῃ καὶ στέρησιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων οὐχὶ βραχυτέραν τῶν ἓξ μηνῶν οὔτε μείζονα τῶν ἓξ ἐτῶν, ὡς καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου δήμευσιν τῶν ἀντικειμένων τῆς κολασίμου πράξεως.

Εἰς τὰς αὐτὰς μὲ τοὺς αὐτουργοὺς ποινὰς ὑπόκεινται καὶ οἱ Διοικηταὶ ἢ Διευθυνταὶ νομικῶν προσώπων καὶ οἱ προϊστάμενοι Ὑποκαταστημάτων ἢ πρακτορείων αὐτῶν, οἱ οἱοσδήποτε ἀμέσως ἢ ἐμμέσως συνεργήσαντες εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς πράξεως.

Αἱ ἐπὶ παραβάσει τῶν ἄνω διατάξεων ὑποθέσεις διώκονται ἐξ ἐπαγγέλματος καὶ εἰσάγονται δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως καὶ ἄνευ προανακρίσεως τὴν πρώτην δικάσιμον μεθ' ἡμέρας ὁκτὼ ἀπὸ τῆς ἐγχειρίσεως τῆς μηνύσεως ἢ τῆς ἐνάρξεως τῆς διώξεως.

Ἁρμόδιον πρὸς ἐκδίκασιν αὐτῶν καθίσταται τὸ μονομελὲς πλημμελειοδικεῖον, ἐφαρμοζομένων καὶ τῶν διατάξεων περὶ ἀμέσου ἐκδικάσεως πλημμελημάτων ἐπ' αὐτοφώρῳ.

Ἐπὶ καταδίκαις διὰ τὰς ἀνωτέρω παραβάσεις δὲν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ νόμου περὶ μετατροπῆς ποινῶν εἰς χρηματικάς, ἡ δὲ κατὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν ἐκδιδομένων ἀποφάσεων ἔφεσις οὐδέποτε ἔχει ἀνασταλτικὴν δύναμιν.

Ἄρθρον 5.

1. Χρηματιστὴς ἢ μεσίτης τοῦ Χρηματιστηρίου, καταδικαζόμενος διά τινα τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ παραβάσεων, ἀπολύεται ὑποχρεωτικῶς ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ χρηματιστοῦ ἢ μεσίτου, μὴ δυνάμενος νὰ ἐπαναδιορισθῇ ἐπὶ μίαν πενταετίαν.

2. Διοικητὴς ἢ Διευθυντὴς νομικοῦ προσώπου καὶ προϊστάμενος Ὑποκαταστήματος ἢ Πρακτορείου αὐτοῦ καταδικασθεὶς διά τινα τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ παραβάσεων ἐκπίπτει αὐτοδικαίως τῆς θέσεώς του ταύτης, μὴ δυνάμενος νὰ διορισθῇ ἐπὶ διετίαν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ποινῆς του εἰς τὴν αὐτὴν ἢ ὁμοίαν θέσιν τοῦ αὐτοῦ ἢ ἄλλου νομικοῦ προσώπου.

3. Μὲ φυλάκισιν μέχρις ἓξ μηνῶν τιμωροῦνται οἱ διατηροῦντες ἐν τῇ θέσει των καὶ οἱ προσλαμβάνοντες εἰς παρομοίας θέσεις καταδικασθέντας ἐπί τινι τῶν ἀνωτέρω ἀδικημάτων κατ' ἔγκλησιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς καταχωρίσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, ὑποβληθήσεται δὲ πρὸς κύρωσιν εἰς τὰ Νομοθετικὰ Σώματα ἅμα συνερχόμενα.

Ἡ δημοσίευσις τοῦ παρόντος ἀνατίθεται εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργόν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Δεκεμβρίου 1933.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
Η. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Ι. Ράλλης, Α. Παπαθανάσης, Ι. Μεταξᾶς, Δ. Χατζίσκος, Κ. Ἀγγελόπουλος, Γ. Πεσμαζόγλου, Γ. Στράτος, Ι. Θεοτόκης, Στ. Κοτζαμάνης, Γ. Κονδύλης, Ἀλ. Χατζηκυριάκος, Μ. Εὐλάμπιος, Στ. Στεφανόπουλος.

Ἄρθρον δεύτερον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ τροποποιουμένου τὸ ἄρθρον 14 τοῦ νόμου 5422 προστίθενται τὰ ἑξῆς :

Δὲν ἐπιβάλλονται αἱ ποιναὶ τοῦ ἄρθρου τούτου ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὸ τυχὸν παρ' ἰδιωτῶν ἀγορασθὲν συνάλλαγμα κατετέθη ἢ ἐπωλήθη εἰς τινα τῶν Τραπεζῶν τῶν ἐχουσῶν τὴν πρὸς ἀγορὰν συναλλάγματος ἄδειαν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1932 συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 2 παράγραφ 2 τοῦ νόμου 5422. Αἱ τυχὸν δὲν ἐκαρεμεῖς δίκαι διὰ τὴν ὡς ἄνω αἰτίαν καταργοῦνται.

Ἄρθρον τρίτον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἀνωτέρω κυρουμένου Ν. Δ. προστίθεται τελευταία παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

Ἐφ' ὅλων τῶν ἀνωτέρω ἀδικημάτων ἡ προθεσμία πρὸς παραγραφὴν εἶναι ἐνιαυσία. Ὡς πρὸς τὰ ἤδη τελεσθέντα ἀδικήματα ἡ προθεσμία αὕτη ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς νομοθεσίας περ. φορολογίας τῶν σφαζομένων ζώων.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν ὑπ' τῆς Βουλῆς).

Ἄρθρον 1.

Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3 ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ ἀπὸ 19 Ἰουλίου 1932 Ν. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ νόμου 5353 τοῦ ἔτους 1932 «περὶ φορολογίας τῶν σφαζομένων ζώων», κυρωθέντος ὑπὸ τοῦ νόμου 5729 τῆς 4 Ὀκτωβρίου 1932, διορθοῦται ὡς κάτωθι καὶ ὡς ἔπρεπε ἐφημόσθη, κυρουμένων τῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος του γενομένων συμφώνως τῇ διορθώσει ταύτῃ.

«Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος ὁρίζεται ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1933».

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου τοῦ Ν.Διατάγματος τῆς 19 Ἰουλίου 1932 ἀπαλείφεται καὶ ἀκυροῦται, θεωρουμένου ὡς μηδέποτε λαβὸν ἰσχύν, τὸ δὲ ἐδάφιον 3 τοῦ αὐτοῦ Ν. Διατάγματος λαμβάνει τὸν ἀριθμὸν 2.

Ἄρθρον 3.

Ἐν περιπτώσει βεβαιώσεως τοῦ φόρου διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου, ἡ κοινοποίησις τῶν διπλοτύπων φορολογίας σφαζομένων ζώων ἐνεργεῖται κατὰ παραγγελίαν τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου ὑπὸ δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν προτιμωμένων τῶν τῆς Οἰκον. Ἐφορίας, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων. Ἡ ἀποζημίωσις αὐτῶν ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου μέχρι δραχμῶν 8 δι' ἑκάστην ἐπίδοσιν περιλαμβανομένων τῶν ἐξόδων πορείας, ἡ δὲ προθεσμία κοινοποιήσεως ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁρίζεται τοιακονθήμερος ἀρχομένη διὰ μὲν τὰ πρὸ τῆς λήψεως τῆς διαταγῆς περὶ βεβαιώσεως τοῦ φόρου διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου κοινοποιηθέντα διπλότυπα φορολογίας ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς διαταγῆς ταύτης, διὰ δὲ τὰ μετὰ τὴν λῆψιν τῆς ὡς ἄνω διαταγῆς συνταγέντα διπλότυπα φορολογίας ἀπὸ τῆς σφαγῆς καὶ τῆς ταὐτοχρόνου συντάξεως τοῦ διπλοτύπου ἢ ἀπὸ τῆς ἀφίξεως των εἰς ἄλλην περιφέρειαν πρὸς κατανάλωσιν ἢ τῆς εἰσαγωγῆς ἐξ ἀλλοδαπῆς ἐσφαγμένων ζώων.

Ἄρθρον 4.

Πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ὡς ἄνω ἀνακοπῶν συνιστῶνται ἐκάστοτε, ἐπιτροπαὶ καὶ ἐντὸς τῆς ἕδρας τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ δὴ παρ' ἑκάστῃ ἕδρᾳ Εἰρηνοδικείου, ἀπαρτιζόμεναι ἐκ τοῦ Εἰρηνοδίκου, ὡς προέδρου, τοῦ παρὰ τῇ ἕδρᾳ τοῦ Εἰρηνοδικείου Ἀστυνόμου καὶ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ παρόντος ὁριζομένου τρίτου μέλους, ἑκάστη τῶν ὁποίων εἶναι ἁρμοδία νὰ ἐκδικάζῃ τὰς ἐντὸς τῆς ἕδρας τοῦ οἰκείου Εἰρηνοδικείου δημιουργουμένας σχετικὰς διαφοράς.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἐκδικαστικὴ ἐπιτροπή, ἐφόσον ἡ καταδίκη ἀφορᾷ πλείονα τῶν δύο σφαγίων, διὰ τῆς ἀποφάσεώς της ἐπιβάλλει εἰς τὸν ἡττηθέντα τὰ γενόμενα ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου ἔξοδα κοινοποιήσεως τῆς ἀνακοπῆς καὶ διπλοτύπων φορολογίας, ὡς καὶ τὴν παρὰ τοῦ Δημοσίου καταβαλλομένην ἀμοιβὴν τῶν μελῶν τῆς ἐκδικαστικῆς ἐπιτροπῆς ἀναποδοτέα εἰς τοὺς δικαιούχους, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 27 τοῦ Κώδικος φορολογίας ἐλαίου, ἐλαιῶν κλπ

Ἐφ' ὅσον ἡ ἀνακοπὴ ἀφορᾷ ἓν ἢ δύο σφάγια, ἡ δαπάνη τῆς ἀμοιβῆς τῶν μελῶν τῆς ἐκδικαστικῆς ἐπιτροπῆς βαρύνει τὸ Δημόσιον.

Ἐνοικιαστὴς ἢ ὁ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ, συντάσσων διπλότυπον φορολογίας σφαζομένων ζώων καὶ ἀναφέρων ἐν γνώσει ψευδῶς ἐν αὐτῷ πλείονα τῶν πράγματι ἢ οὐδόλως σφαγέντων ζώων, τιμωρεῖται, ἐπὶ τῇ ἐγκλήσει τοῦ καθ' οὗ τὸ διπλότυπον, διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι δραχμῶν 1.000.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἀποζημίωσις τῶν ἐπιστατῶν βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου τῶν σφαζομένων ζώων καὶ πᾶσα σχετικὴ διὰ τὴν βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξιν τοῦ φόρου τούτου δαπάνη, ἐφ' ὅσον ἡ βεβαίωσις καὶ εἴσπραξις ἐνεργεῖται ἀπ' εὐθείας παρὰ τοῦ Δημοσίου, βαρύνει τὸ Δημόσιον καὶ τὰ λοιπὰ εἰδικὰ Ταμεῖα ἢ Νομικὰ πρόσωπα, ὑπὲρ τῶν ὁποίων συμβεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται πρόσθετος μετὰ τοῦ Δημοσίου φόρος κατ' ἀναλογίαν ποσοστοῦ βεβαιωθέντος ἢ εἰσπραχθέντος φόρου.

Ἄρθρον 7.

Ὁ ἐνοικιαστὴς τοῦ φόρου σφαζομένων ζώων τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Πλημμελειοδικείου διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι τοῦ ἑνὸς δεκάτου τοῦ ὅλου ἐνοικίου ἐγκλήσει τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου καθ' ἣν περίπτωσιν οὗτος δὲν προσαγάγῃ πρὸ πάσης ἐνάρξεως εἰσπράξεως τοῦ φόρου εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκον. Ἔφορον πρὸς θεώρησιν καὶ ἀρίθμησιν τὰ βιβλία διπλοτύπων φορολογίας σφαζομένων ζώων ἢ ἐὰν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς φορολογικῆς περιόδου καθ' ἣν ἀνεδείχθη ἐνοικιαστὴς δὲν προσαγάγῃ οὗτος τὰ τεθεωρημένα ὡς ἀνωτέρω παρὰ τοῦ Οἰκ. Ἐφόρου βιβλία διπλοτύπων φορολογίας χρησιμοποιηθέντα καὶ μὴ ἢ ἐὰν ἀνακαλυφθῇ χρησιμοποίησις διπλοτύπου φορολογίας ἐκ βιβλίου μὴ τεθεωρημένου κατὰ τ' ἀνωτέρω ὑπὸ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου ἢ ἐὰν ἀρνηθῇ τυχὸν ἐπίδειξιν βιβλίου ἢ διπλοτύπου φορολογίας κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς φορολογικῆς περιόδου.

Ἄρθρον 8.

Ὡς τρίτον μέλος τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ παρόντος Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς μετέχει εἷς ἀντιπρόσωπος τοῦ τυχὸν ὑφισταμένου ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου Συνδέσμου Κρεοπωλῶν ἢ ζωεμπόρων ἢ ἐν ἐλλείψει τοιούτου Συνδέσμου εἷς τῶν μᾶλλον φορολογουμένων κρεοπωλῶν ἢ ζωεμπόρων τῆς ἕδρας τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου ἐκλεγόμενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ Εἰρηνοδίκου τῆς ἕδρας τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου.

Ἡ ἀνωτέρω διάταξις ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τὸ οἰκον. ἔτος 1932 — 33.

Ἄρθρον 9.

Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 15 τοῦ νόμου 5353 «περὶ φορολογίας τῶν σφαζομένων ζώων», ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ νόμου 5420 πρόσθετος φόρος ὑπὲρ Ἀγροφυλακῆς ὁρίζεται καὶ διὰ τὴν περιφέρειαν τῆς νήσου Κρήτης εἰς δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ δημοσίου φόρου σφαζομένων ζώων, περιλαμβανομένων καὶ τῶν χοίρων.

Ἄρθρον 10.

Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου 5353 «περὶ φορολογίας τῶν σφαζομένων ζώων» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Τὰ ἐνοίκια πληρώνεται εἰς δώδεκα ἴσας μηνιαίας δόσεις ἀπὸ τοῦ τέλους Ἀπριλίου ἑκάστου φορολογικοῦ ἔτους μέχρι τῆς λήξεως αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον τὸ συνολικὸν ἐνοίκιον ὑπερβαίνει τὰς 110.000 δραχμάς, εἰς ἓξ δὲ δημηνιαίας ἴσας δόσεις ἀρχομένας ἀπὸ τοῦ τέλους Ἀπριλίου ἑκάστου φορολογικοῦ ἔτους, ἐφ' ὅσον τὸ συνολικὸν ἐνοίκιον δὲν ὑπερβαίνει τὰς 100.000 δραχμάς».

Ἡ ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν τῆς προηγούσης χρήσεως καταβολὴ μέχρι τοῦδε τοῦ ἐνοικίου εἰς τὰς διὰ τοῦ παρόντος ὁριζομένας δόσεις θεωρεῖται ἐμπρόθεσμος μὴ παρεπομένων συνεπειῶν ὑπερημερίας ἐκ τῶν προθεσμιῶν τῆς συμβάσεως.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 11.

1. Οἱ κάτοικοι τῶν κοινοτήτων τῆς σεισμοπλήκτου περιοχῆς Ἀρναίας, 1) Ἀμουλιανῆς, 2) Γοματίου, 3) Ἱερισσοῦ, 4) Μεγάλης Παναγίας, 5) Νέων Ρόδων, 6) Πυργαδικίων καὶ 7) Στρατωνίκης ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου τῶν σφαζομένων ζώων ἀπὸ τῆς 17ης Νοεμβρίου 1932 μέχρι τέλους τοῦ οἰκον. ἔτους 1932 — 1933.

Οἱ τυχὸν ἐκ τούτων ὀφείλοντες φόρον σφαζομένων ζώων ἀπὸ τῆς 25 Σεπτεμβρίου 1932, ἡμέρας καθ' ἣν ἤρξαντο οἱ σεισμοί, μέχρι καὶ τῆς 16 Νοεμβρίου ἰδίου ἔτους, καθ' ὃν ἐκοινοποιήθησαν διπλότυπα φορολογίας, ἀπαλλάσσονται τῆς προσαυξήσεως τοῦ φόρου ὑποκειμένου μόνον εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ ἁπλοῦ φόρου καὶ τῶν ἐξόδων κοινοποιήσεως τῶν διπλοτύπων τούτων.

Ἀπαλλάσσονται μέρους τοῦ ἐνοικίου ἀναλόγως πρὸς τὴν τυχὸν ζητηθεῖσαν ζημίαν των, μετὰ τὴν ὡς ἀνωτέρω ἀπαλλαγὴν τοῦ φόρου προκύψασαν, οἱ ἐνοικιασταὶ τοῦ φόρου τῶν σφαζομένων ζώων τοῦ ἰδίου ἔτους 1932 — 33 τῶν ἀνωτέρω κοινοτήτων Γοματίου καὶ Πυργαδικίων.

Περὶ τῆς ἀνωτέρω ἀπαλλαγῆς τῶν ἐν λόγῳ ἐνοικιαστῶν τοῦ φόρου σφαζομένων ζώων ἀποφαίνονται αἱ κατὰ τὸν νόμον 842 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων. Ἐπιτροπαὶ καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν.

3. Ἐγκρίνεται ἡ γενομένη δαπάνη δραχμῶν πεντήκοντα χιλιάδων (ἀριθ. 50.000) διὰ τὴν ἀποζημίωσιν ἐφ' ἅπαξ τῶν ἀπολυθέντων ἐκ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν ἐπιστατῶν βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου σφαζομένων ζώων περιφερείας Ἀθηνῶν συνεπείᾳ τῆς ἐνοικιάσεως διὰ τὸ τρέχον οἰκον. ἔτος 1933 — 34 φόρου τούτου.

Ἄρθρον 12.

Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, δύναται νὰ κωδικοποιηθῶσι πᾶσαι αἱ ἐν ἰσχύει διατάξεις περὶ φορολογίας σφαζομένων ζώων, οὕτως ὥστε ν' ἀποτελέσωσι ἓν ἐνιαῖον κείμενον νόμου, μεταβαλλομένης ἐν ἀνάγκῃ τῆς σειρᾶς τῶν ἄρθρων, παραγράφων ἢ ἐδαφίων καὶ προσαρμοζομένης τυπικῶς τῆς διατυπώσεως καὶ τῶν παραπομπῶν.

Ἄρθρον 13.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τοῦ φορολογικοῦ ἔτους 1933 — 34 ἐκτὸς τῶν ἐν αὐτῷ εἰδικῶς καθοριζομένων περιπτώσεων

Ἄρθρον 14.

1. Ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1934 ὁ φόρος ἐπὶ τῶν σφαζομένων ζώων ἐπιβάλλεται μόνον ἐπὶ τῶν ἐν πόλεσι καὶ κωμοπόλεσι πληθυσμοῦ ἄνω τῶν δύο χιλιάδων κατοίκων σφαζομένων ἢ μεταφερομένων εἰς αὐτὰς ἐκ χωρίων πληθυσμοῦ δύο χιλιάδων κατοίκων καὶ κάτω ἐσφαγμένων ζώων ἢ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένων. Ὡς βάσις πρὸς καθορισμὸν τοῦ πληθυσμοῦ λαμβάνεται ἡ τελευταία ἐπίσημος ἀπογραφὴ τῶν κατοίκων τοῦ Κράτους.

2. Τὰ μεταφερόμενα εἰς πόλεις καὶ κωμοπόλεις πληθυσμοῦ ἄνω τῶν δύο χιλιάδων κατοίκων τεμάχια σφαγίων, μὴ ὑποβληθέντων εἰς φορολογίαν εἰς τὸν τόπον τῆς σφαγῆς κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου, ὑποβάλλονται εἰς ἀκέραιον τὸν φόρον τοῦ ἀντιστοίχου σφαγίου.

3. Κατὰ τὴν ἐκ πόλεων ἢ κωμοπόλεων πληθυσμοῦ ἄνω τῶν δύο χιλιάδων κατοίκων μεταφορὰν φορολογηθέντων σφαγίων εἰς χωρία δύο χιλιάδων κατοίκων καὶ κάτω, ὁ καταβληθεὶς φόρος εἰς τὸν τόπον τῆς σφαγῆς δὲν ἐπιστρέφεται.

4. Εἰς ἃ χωρία λόγῳ πληθυσμοῦ δὲν ἐπιβάλλεται ὁ ἐπὶ τῶν σφαζομένων ζώων φόρος, δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ὑπὸ τῶν οἰκείων κοινοτικῶν συμβουλίων ὁ κατὰ τὸν νόμον 5353 τοῦ 1932 φόρος ἐπὶ τῶν σφαζομένων ζώων ὑπὲρ Δήμων καὶ Κοινοτήτων

5. Διὰ Διαταγμάτων ρυθμίζονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἄρθρου τούτου.

Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν γίνεται δεκτὸν ὡς ἐτροποποιήθη ἐναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου τὸ σχέδιον Νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 22 Ἰουλίου 1933 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν Νόμων 4733 καὶ 4839 «περὶ προστασίας τῶν πολυτέκνων».

Εἰς α' συζήτησιν γίνονται δεκτὰ τὰ ἑξῆς Νομοσχέδια κατ' ἀρχὴν καὶ ἄρθρον.

1) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ Νόμου 5058 «περὶ ἐνισχύσεως τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων καὶ τεχνῶν».

2) «Περὶ συστάσεως μονίμου Ἐπιτροπῆς πρὸς συμπλήρωσιν καὶ βελτίωσιν γλυπτῶν ἔργων νεκροταφείων».

8) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου 2098(1920) καὶ διαθέσεως τῆς δι' αὐτὴν ἐπιδληθείσης ὑπὲρ τοῦ ἐν Γαργαλλάνοις Ἱεροῦ Ναοῦ φορολογίας πρὸς ἀνέγερσιν αὐτόθι Διδακτηρίου Δημοτικοῦ Σχολείου».

4) «Περὶ κατατάξεως ἐφ' ἅπαξ ὑποκελευστῶν δευτέρας τάξεως τορπιλλοτεχνιτῶν πλοίων». ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς.

6) «Περὶ κυρώσεως Διεθνοῦς Συμβάσεως γραμμῆς φορτώσεως πλοίων».

7) «Περὶ ὁρίου ἡλικίας τῶν ἐν τῷ Π. Ναυτικῷ Ἠολιτικῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων».

Ἀρχεται κατόπιν ἡ β' συζήτησις ἐπὶ τῶν ἄρθρων καὶ τοῦ συνόλου τοῦ σχεδίου Νόμου «περὶ τροποποιήσεως Διατάξεων τοῦ κώδικος νομοθεσίας «περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ τοῦ σχετικοῦ πρὸς ταύτας νόμου 5493 περὶ ἐκλογῆς Βουλευτῶν».

Ὁ κ. ***Μ. Κύρκος.*** Λέγει ὅτι λαμβάνει τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου, ἀφ' ἑνὸς μέν, διότι τοῦτο ἀφορᾷ συμφέροντα τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου καὶ ἐξ ἄλλου διότι ἐκ τῆς πτέρυγος τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ ἰδιαιτέρως ἐκ τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων ἐχαρακτηρίσθη τὸ Νομοσχέδιον ὡς μὴ ἀποβλέψαν εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τοῦ Προσφυγικοῦ κόσμου, ἀλλ' ὡς ἀποβλέπον εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν κομματικῶν συμφερόντων τῆς Κυβερνήσεως. Ἐθεωρήθη τρόπον τινὰ τὸ Νομοσχέδιον ὡς μία ἐκδήλωσις τῆς συστηματικῆς διώξεως περὶ ἧς ὡμίλησεν, ὁ ἀρχηγεύων ἐν τῇ Βουλῇ τοῦ Κόμ-

ματος τῶν Φιλελευθέρων κ. Μαζαράκης. Ὡς πρόσφυξ Βουλευτὴς ἀνεξάρτητος παρέχων Κοινοβουλευτικὴν ὑποστήριξιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, αἰσθάνομαι τὸ καθῆκον νὰ ἐξετάσω τὰς αἰτιάσεις τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, διότι ἐὰν καὶ ἐπ' ἐλάχιστον ἦσαν αὐταὶ ἀληθεῖς ἡ θέσις ἐμοῦ δὲν θὰ ἦτο παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Κυβερνήσεως. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἀπὸ δεκαετίας πολυτευόμενος προκειμένου περὶ τῶν προσφυγικῶν δικαίων εὑρέθην πάντοτε εἰς τὴν πρώτην σειρὰν τῶν ἀγωνιζομένων ὑπὲρ αὐτῶν καὶ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς αἰθούσης ταύτης, τὸ Νομοσχέδιον ἀποβλέπει κυρίως τοὺς Δήμους Ἀθηναίων, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης καὶ θὰ ἦτο εὐκταῖον ὁ ἐκλογικὸς Δημοτικὸς ἀγὼν νὰ μὴ προσελάμβανε πολιτικὸν χαρακτῆρα, καὶ νὰ ἀφίνοντο οἱ ἐκλογεῖς ἀνεπηρέαστοι, νὰ ἐκλέξουν τοὺς ἀρίστους.

Ἀλλ' ἐρ' ὅσον ὑπὸ τὰς νῦν δεδομένας συνθήκας εἶναι ἀδύνατον τοῦτο εὔλογον εἶναι καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν κομμάτων διὰ τὰς ἐκλογὰς Δημάρχων τῶν ὑποίων ἡ ἐπικράτησις δύναται νὰ ἔχῃ εὐρυτέραν σημασίαν. Ἰσχυρίζεται λοιπὸν τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὑποβαλοῦσα τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο δὲν ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τῶν προσφύγων, ἀλλ' ὅτι ἐν γνώσει τελοῦσα τῶν ἐπιβλαβῶν συνεπειῶν δι' αὐτούς, ἀποβλέπει μόνον εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν κομματικῶν της συμφερόντων. Θὰ ἐξετάσω πρῶτον ἐὰν εἶναι ἀληθὴς ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι τὸ Νομοσχέδιον εἶναι ἐπιζήμιον εἰς τοὺς πρόσφυγας καὶ δεύτερον ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἐπιμένουσα εἰς τὴν ψήφισιν τοῦ Νομοσχεδίου δὲν ἄγεται ἐκ σφαλερῶν δεδομένων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀνάγκης τῆς ἱκανοποιήσεως κομματικῶν της συμφερόντων. Θὰ ἐξετάσω ἐὰν καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις ἄγεται ἐκ σφαλερῶν ὑπολογισμῶν εἰς τὴν ἀντίδρασίν της ἢ ἐκ συμφερόντων κομματικῶν τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων.

Ι. Παπαδάκης. Ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ ὁποίου ἐξελέγητε.

Ι. Μουτζουρίδης (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Νὰ σᾶς μειωθοῦν αἱ διακοπαὶ διὰ νὰ μὴ διαμαρτύρωνται κατόπιν οἱ κύριοι.

Μ. Κύρκος. Ὄχι δὲν ἐξελέγην ὑπὸ τὴν σημαίαν τῶν Φιλελευθέρων. Σεῖς εἶσθε ὁ μᾶλλον ἀναρμόδιος, νὰ μοῦ ἀπευθύνετε αὐτὴν τὴν μομφήν, διότι μὴ λησμονῆτε ὅτι ἤλθατε καὶ μὲ παρεκαλέσατε νὰ συστήσω εἰς τὸ Προοδευτικὸν κόμμα νὰ σᾶς ὑποστηρίξῃ, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀποδεικνύει πόσην ἀνάγκην εἴχατε τῶν ὀλίγων ψήφων ποὺ διαθέτει ἐκεῖ τὸ Προοδευτικὸν κόμμα.

Δ. Παπαναστασίου. Ἡ διακοπὴ πρέπει νὰ κριθῇ ἐπιεικῶς, διότι δὲν εἶναι σύνηθες εἰς τὴν Βουλὴν νὰ μεταπηδᾷ κανεὶς ἀπὸ τὸ ἕνα κόμμα εἰς τὸ ἄλλο (Θόρυβος).

Δ. Τσιριγώτης. Ὑπὸ ποίαν σημαίαν ἐξελέγητε σεῖς, κύριε Παπαναστασίου;

Μ. Κύρκος. Μὲ τὴν φωτογραφίαν τοῦ κ. Βενιζέλου ἐξελέγη εἰς τὸ 1928 καὶ τὴν ἑπομένην .... (Διαμαρτυρίαι ἐκ τῆς ἀριστερᾶς). Ἔλεγα, λοιπόν, συνεχίζει ὁ κ. Κύρκος, ὅτι εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ἐξετάσω τὰς προερχομένας ἐκ τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων αἰτιάσεις, ἐκ τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων τὸ ὁποῖον ἐπὶ μίαν τετραετίαν παραμεῖναν εἰς τὴν ἀρχὴν πανίσχυρον μὲ μεγάλην πλειονοψηφίαν καὶ μὲ καλὰ οἰκονομικά, ὄχι μόνον δὲν ἔπραξε τίποτε πρὸς βελτίωσιν τῆς θέσεως τῶν προσφύγων ....

Γ. Βοραζάνης. Αὐτὰ ποὺ λέτε εἶναι ....

Ἡ διακοπὴ τοῦ κ. Βοραζάνη προκαλεῖ τὰς διαμαρτυρίας τῶν Κυβερνητικῶν Βουλευτῶν δημιουργεῖται θόρυβος καὶ ὁ κ. Πρόεδρος δι' ἰσχυρᾶς κωδωνοκρουσίας προσπαθεῖ νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν τάξιν.

Γ. Παπανδρέου. Εἶναι ἀδύνατον νὰ παρέλθουν ὅσα συνέβησαν, χωρὶς νὰ προσδιορισθοῦν καὶ καταλογισθοῦν αἱ εὐθύναι. (Θόρυβος) Ἀποτελεῖ ζωηροτάτην ἐπιθυμίαν ἡμῶν νὰ διεξάγωνται αἱ συζητήσεις εἰς τὴν Βουλὴν μετ' ἀπολύτου εὐπρεπείας καὶ τάξεως. (Θόρυβος ἐκ τῆς δεξιᾶς) Κύριοι, δώσατέ μου τὸν καιρὸν νὰ ἀναπτύξω τὴν σκέψιν μου, ὑποθέτω ὅτι αὐτὸ τὸ ὁποῖον ζητῶ ἀποτελεῖ κοινὴν ἐπιθυμίαν. Κύριε Πρόεδρε, εἷς ἀπὸ τοὺς Βουλευτὰς τῆς ἀντιπολιτεύσεως προεδρεύει ....

Τινὲς Βουλευταί. Πολλοί.

Γ. Παπανδρέου. Πρόκειται περὶ τῆς συγκεκριμένης περιπτώσεως, προεδρεύει εἰς μίαν διακοπήν. Τὸ ἄτοπον εἰς τὴν περίπτωσιν εἶναι ὅπως εἰς ὅλας τὰς συνήθεις περιπτώσεις τῶν διακοπῶν, ὅτι ἡ διακοπὴ ἐγένετο χωρὶς ἄδειαν τοῦ Προέδρου καὶ χωρὶς ἄδειαν τοῦ ῥήτορος, ὅπως ὁρίζει ὁ Κανονισμός.

Πολλοὶ Βουλευταί. (Ἐκ τῆς δεξιᾶς) Δὲν πρόκειται περὶ ἁπλῆς διακοπῆς.

Γ. Παπανδρέου. Ἀλλ' ἀπέναντι τῆς διακοπῆς αὐτῆς κ. Πρόεδρε τῆς Βουλῆς καὶ κ. Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως δὲν ἀντετάχθη ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς, καθ' ὃ εἶχε δικαίωμα καὶ καθῆκον, ἀπαγορεύων εἰς τὸν Βουλευτὴν νὰ διακόψῃ. Ἀλλ' ἀντετάχθησαν Βουλευταὶ τῆς Κυβερνητικῆς παρατάξεως ἀπειλήσαντες χειροδικίαν. Τοῦτο καταγγέλλομεν καὶ διὰ τοῦτο διαμαρτυρόμεθα, καὶ θέλομεν νὰ γνωρίζωμεν, ἂν ὁ λόγος εἶναι ἐλεύθερος, ἂν τὸ Προεδρεῖον ἔχει ἁρμοδιότητα νὰ ἀποκαθιστᾷ τὴν τάξιν. ἢ ἂν τὸ Προεδρεῖον κατηργήθη καὶ ἡ χειροδικία ὡρισμένων γενναίων ἀπειλεῖ νὰ καταλύσῃ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λόγου. (Χειροκροτήματα ἐκ τῆς ἀριστερᾶς),

Π. Τσαλδάρης. (Πρωθυπουργός). παρατηρεῖ, ὅτι ἂν ὑπάρχῃ σεβασμὸς πρὸς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα μετὰ τόσης εὐγλωττίας ἀπαγγέλονται ἠμπορεῖ νὰ ἐπέλθῃ ἡσυχία Ἤμην, λέγει, ἐδῶ καὶ εἶδα κατὰ ποῖον τρόπον ἔγινεν ἡ διακοπὴ ἡ ὁποία ἐπροκάλεσε τὰς διαμαρτυρίας τῶν φίλων τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ διακοπὴ ἔγινε κατὰ τρόπον προκλητικόν. Ἐὰν θέλετε νὰ διεξαχθῶσιν αἱ συζητήσεις κατὰ τὸν προσήκοντα τρόπον πρέπει νὰ ἀκούετε τὸν ῥήτορα ἄνευ προκλήσεων καὶ διακοπῶν.

Α. Παπαναστασίου. Αἱ διακοπαὶ γίνονται ἀπὸ ὅλας τὰς πτέρυγας καὶ εἶνε κάτι τι τὸ ἀδύνατον νὰ ἀποφευχθοῦν. Τὸ ζήτημα εἶναι ἄλλο Ὅταν γίνεται παράβασις τοῦ Κανονισμοῦ ἁρμόδιος νὰ ἐπέμβῃ εἶναι ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς. Ἀλλ' εἶναι ἀξιοθρήνητον καὶ καταρίπτει τὸ γόητρον τῆς Βουλῆς νὰ διαταράσσεται ἡ τάξις, καθ' ὃν τρόπον εἴδομεν πρὸ ὀλίγου.

Ὁ κ. ***Π. Τσαλδάρης*** (Πρωθυπουργὸς) παρατηρεῖ ὅτι καὶ πρηγουμένως ἐγένετο ἄλλη διακοπὴ καθ' ἣν ὥραν ἦτο ἔξω τῆς αἰθούσης, κατὰ τρόπον ἐντελῶς προκλητικὸν καὶ τονίζει νὰ συστήσουν εἰς τοὺς φίλους των οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν Κομμάτων ὅτι ἔχουν ὑποχρέωσιν νὰ μὴ προκαλοῦν διὰ διακοπῶν κατὰ τρόπον δικαιολογοῦντα τὰς διαμαρτυρίας,

Θ. Τουρκοβασίλης. (Ὑπουργὸς Παιδείας). Θὰ ἦτο ἴσως ἀνάγκη τουλάχιστον κατὰ τὴν ἑσπέραν αὐτὴν νὰ κρατήσῃ κάποια μεγαλυτέρα εὐπρέπεια, κύριοι Βουλευταί, κατὰ τὴν συζήτησιν τῶν διαφόρων νομοσχεδίων. Καὶ τοῦτο ὄχι δι' ἄλλον λόγον, ἀλλὰ διότι κατὰ τὴν συνεδρίαν ταύτην ἠκούσθησαν τόσον ὡραῖοι λόγοι ὑπὲρ τῆς ἀνάγκης τῆς συμφιλιώσεως καὶ προσεγγίσεως τῶν Βαλκανικῶν λαῶν, ὑπὸ τὰ χειροκροτήματα ὅλης τῆς αἰθούσης συμπολιτεύσεως καὶ ἀντιπολιτεύσεως, Φαντάζεσθε φρονῶ ποίαν οἰκτρὰν ἐντύπωσιν θὰ σχηματίσουν οἱ ἀναγνῶσται τῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς, τῆς αὐτῆς συνεδρίας, τὰ ὁποῖα πρακτικὰ θὰ τὰ μεταφέρουν αὔριον ὅλαι αἱ ἐφημερίδες καὶ κατὰ τὰ ὁποῖα θὰ παρουσιάζεται ἡ Ἑλληνικὴ Βουλὴ τὴν μίαν μὲν ὥραν νὰ προτείνῃ καὶ νὰ εὔχεται τὴν φιλίαν καὶ ἕνωσιν ὅλων τῶν λαῶν τῆς Βαλκανικῆς. τὴν ἄλλην δὲ ὥραν νὰ μεταβάλλεται εἰς πεδίον ἀληθινῆς μάχης.. Αὐτὸ ἀποδεικνύει ὅτι ὅσα ἐλέγοντο προηγουμένως περὶ φιλίας ἦσαν λόγοι κενοί, εἰς τοὺς ὁποίους οὐδεμίαν πίστιν ἔχουν.

Γ. Παπανδρέου. Κύριε Ὑπουργὲ τῆς Παιδείας, γνωρίζετε διατί συνέβη ἡ μάχη, διότι ἀπὸ τὴν ἕνωσιν τῶν Βαλκανίων, εἰσήλθομεν εἰς τὸν χωρισμὸν τῶν Συνοικισμῶν. (Γέλωτες χειροκροτήματα.)

Συνεχίζων ὁ κ. ***Μ. Κύρκος*** λέγει ὅτι τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων τὸ ὁποῖον ἐκυβέρνησε ἐπὶ τέσσαρα ὁλόκληρα ἔτη μὲ μίαν καταπληκτικὴν πλειοψηφίαν διεχειρίσθη δὲ δισεκατομμύρια ὁλόκληρα, ὄχι μόνον δὲν προήγαγε τὰ προσφυγικὰ

συμφέροντα, ἀλλ' ὑπῆρξε ἀληθῶς ὁ σφαγιαστὴς αὐτῶν. Ἐὰν οἱ Φιλελεύθεραι ηὐλαβοῦντο τὴν ἀλήθειαν, ὤφειλον νὰ ὁμολογήσουν ὅτι τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παίζῃ τὸν ρόλον τοῦ τιμητοῦ ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ τῶν ἄλλων διὰ τὴν προσφυγικήν των πολιτικήν, ὅταν τὸ προσφυγικὸν στοιχεῖον παρουσίασε καὶ παρουσιάζει τοιαύτην ἐξαθλίωσιν.

Νομίζω, κύριοι συνάδελφοι, ὅτι προέχει ἡ πολιτικὴ πλευρὰ τοῦ ζητήματος, ὅσον ἀφορᾷ τὸ νομοσχέδιον, τόσον ἐν σχέσει μὲ τὴν θέσιν τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ ὡς πρὸς τὴν θέσιν τῆς κυβερνητικῆς παρατάξεως, διὰ νὰ ἠμπορέσωμεν νὰ μορφώσωμεν γνώμην, ἂν τὸ ὑπὸ κρίσιν νομοσχέδιον συμφέρει ἢ βλάπτει τοὺς πρόσφυγας. Καὶ θὰ ἐξετάσω πρῶτον τὴν θέσιν τῆς κυβερνητικῆς παρατάξεως, ἐὰν δηλαδὴ ἔχει τόσον κομματικὸν συμφέρον ἡ Κυβέρνησις, ὥστε νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου.

Πρὸ μηνὸς ὡς εἶναι γνωστὸν διεξήχθησαν αἱ ἐκλογαὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ διεξήχθησαν ὑπὸ τὰς δυσμενεστέρας τῶν συνθηκῶν διὰ τὴν κυβερνητικὴν παράταξιν. (Φωναὶ καὶ διαμαρτυρίαι ἐκ τῆς ἀριστερᾶς).

Ἂν ἀρχίσητε νὰ διαμαρτύρεσθε, κύριοι, ἀπὸ τὸν πρόλογόν μου σᾶς βεβαιῶ ὅτι θὰ κουρασθῆτε ἀκόμη περισσότερον, ἂν μὲ παρακολουθήσετε. Ἔλεγον λοιπὸν ὅτι αἱ ἐκλογαὶ Θεσσαλονίκης διενεργήθησαν ὑπὸ τὰς πλέον δυσμενεστέρας συνθήκας διὰ τὴν Κυβέρνησιν, πρῶτον, διότι ὑπῆρχεν ἀκόμη ὁ κίνδυνος τῆς Δημοκρατίας, γνωρίζετε δὲ πόσον εὐαίσθητον εἶναι τὸ προσφυγικὸν στοιχεῖον εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο. Δεύτερον, εἰς τὴν Θεσσαλονίκην συνεκεντρώθησαν ὅλοι οἱ Δημοκρατικοὶ ἀρχηγοὶ καὶ παρέμειναν ἐπὶ μακρὸν ἐκεῖ ἀσκοῦντες ὅλην τὴν ἐπιρροὴν αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἐκλογέων προσφύγων. Τρίτον, ὅλοι οἱ βουλευταὶ καὶ γερουσιασταὶ τῶν Φιλελευθέρων συνηθροίσθησαν ἐκεῖ ἀσκοῦντες τὴν ἐπιρροήν των. Τέταρτον, ἐκ πάσης ἑλληνικῆς γωνίας συνεκεντρώθησαν ὅλοι οἱ πρόσφυγες παράγοντες οἱ δυνάμενοι νὰ ἐπηρεάσουν τὰς προσφυγικὰς μάζας. Πέμπτον, ἐκ πάσης ἑλληνικῆς γωνίας Ἕλληνες ψηφοφόροι συνέρρευσαν ἐκεῖ, ἵνα συμβάλουν εἰς τὴν ἐκλογικὴν νίκην. Εἶναι γνωστὸν κύριοι ὅτι οἱ ἐκλογικοὶ κατάλογοι Θεσσαλονίκης ἐκτυπωμένοι ἀπὸ τοῦ 1925, ὁπότε τὸ προσφυγικὸν στοιχεῖον δὲν εἶχε μόνιμον καὶ σταθερὰν ἐγκατάστασιν καὶ δὲν εἶχε καταστηλλάξει εἰς τὴν Θεσσαλονίκην περιεῖχον χιλιάδας ψηφοφόρων διαμενόντων εἰς ἄλλας περιφερείας, οἵτινες καὶ κατῆλθον εἰς Θεσσαλονίκην ἵνα συμβάλουν διὰ τῆς ψήφου των πρὸς ἐπικράτησιν τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἀλλὰ πλὴν αὐτῶν κύριοι σᾶς ἀναφέρω καὶ τὸ σπουδαιότερον γεγονός, ὅπερ ἐβάρυνε περισσότερον εἰς τὴν πλάστιγγα τῆς ἐκλογικῆς διαπάλης, τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Κυβέρνησις εὑρίσκετο ὑπὸ τοῦ βάρος τῆς θλιβερᾶς ἐναντίον τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων δολοφονικῆς ἀποπείρας, τὴν ὁποίαν ἐξεμεταλλεύθη ἡ ἀντιπολίτευσις. Καὶ ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας διεξαχθεῖσαι αἱ ἐκλογαὶ ἔδωσαν εἰς τὴν Κυβερνητικὴν παράταξιν ἐν Θεσσαλονίκῃ μίαν πλειοψηφίαν χιλίων καὶ πλέον ψήφων, καὶ παρ' ὅλην τὴν ὑποστήριξιν τῶν κομμουνιστῶν.

Ἐρωτᾶται λοιπὸν ἂν ἡ Κυβέρνησις ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς ἐπλειοψήφησεν ἐν τῷ δήμῳ Θεσσαλονίκης τότε, σήμερον ὁπότε δὲν ὑπάρχει οὔτε ὁ δῆθεν κίνδυνος τῆς Δημοκρατίας οὔτε ἡ ἀπόπειρα, οὔτε οἱ τόσοι ἄλλοι λόγοι, τοὺς ὁποίους ἀνεφέραμεν, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ φοβᾶται νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν ἀντιπολίτευσιν εἰς τὰς δημοτικὰς ἐκλογάς; Ὄχι κύριοι, ἡ Κυβερνητικὴ θέσις εἶναι τόσον ἰσχυρὰ ἐν Θεσσαλονίκῃ, ὥστε δὲν ἔχει ἀνάγκην ἐνισχύσεως.

Καὶ ἔρχομαι τώρα εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἡ Κυβέρνησις καὶ ἐδῶ κατὰ τὰς γενομένας ἐκλογὰς τῆς 5 Μαρτίου ἐπλειοψήφησε κατὰ 2 χιλιάδας ψήφους. Καὶ ἐπλειοψήφησεν, ἐνῷ ἐκυβέρνα ἡ παράταξις τῶν Φιλελευθέρων. Πῶς εἶναι δυνατὸν λοιπὸν σήμερον ὄχι πλέον τὸ Λαϊκὸν κόμμα ὡς ἀντιπολίτευσις ἀλλ' ὡς Κυβέρνησις νὰ φοβᾶται ὅτι θὰ χάσῃ τὴν δημοτικὴν ἐκλογήν; Ἐπομένως δὲν ὑπάρχει κανεὶς ἀπολύτως λόγος κομματικὸς ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου.

Ἔχω καθῆκον νὰ σᾶς εἴπω, κύριοι, ὅτι ἐκ τῆς ἐννεαμήνου μετὰ τοῦ ἀξιοτίμου Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως συνεργασίας μου ἐν τῇ Οἰκουμενικῇ καὶ ἐκ τῆς ὀλιγομήνου ἤδη συνεργασίας μου ἔχω μορφώσει τοιαύτην πεποίθησιν ὅτι ὁ ἀξιότιμος Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως εὑρίσκεται εἰς τοιοῦτον ὑπέρτατον πολιτικὸν ὕψος, ὥστε νὰ μὴ ὑποβάλῃ οὐδέποτε κομματικὰ μέτρα, ἐὰν διὰ τῶν μέτρων τούτων θὰ ἐπρόκειτο νὰ ζημιωθοῦν αἱ μεγάλαι λαϊκαὶ μάζαι τῶν προσφύγων. Εἶμαι δὲ ὑπερβέβαιος, ὅτι ὁ ἀξιότιμος Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ οἱ συνεργαζόμενοι μετ' αὐτοῦ θὰ ἀποδείξουν ἔργῳ καὶ οὐχὶ λόγοις εἰς τὸ προσφυγικὸν στοιχεῖον πόσον ἀσύστατος καὶ ἄδικος ἦτο ἡ κατηγορία ὅτι, κυβερνῶντες σήμερον, θὰ ἐπιδιώξουν τὴν δίωξιν αὐτοῦ. Εἶμαι, ἐπαναλαμβάνω, βέβαιος ὅτι ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως διὰ τῶν ἔργων του θὰ εἴπῃ πρὸς τοὺς πρόσφυγας «ἀνήλθον εἰς τὴν ἀρχὴν παρὰ τὴν δυσμένειάν σας, ἀλλὰ τοῦτο δὲν θὰ μὲ ἐμποδίσῃ νὰ σᾶς παράσχω τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀναπτύξητε τὰς μικράς σας κοινότητας καὶ νὰ μεγαλουργήσητε, ὅπως ἐμεγαλουργήσατε καὶ εἰς τὰς καταστραφείσας ἑστίας σας, κατὰ τρόπον τοιοῦτον, ὥστε νὰ ἀποτελέσουν αἱ κοινότητές σας αὐτὰι δόξαν καὶ δι' ὑμᾶς καὶ διὰ τὸ Ἔθνος. Ταύτην τὴν εὐκαιρίαν θέλει νὰ παράσχῃ, ἔχω τὴν πεποίθησιν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τοὺς πρόσφυγας, οἵτινες διαχειριζόμενοι μόνοι τὰ οἰκονομικὰ των καὶ καρπούμενοι ὅλων τῶν ὠφελημάτων ἐκ τῶν κόπων των θὰ ἀντιληφθοῦν ὅτι δὲν ἦσαν ἀληθῆ ὅσα ἐλέγοντο ἐκ μέρους τῆς ἀντιθέτου παρατάξεως. Αὐτὰ νομίζω ὅτι εἶναι τὰ ἐλαττήρια ἐκεῖνα ἅτινα ὤθησαν τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὴν ὑποβολὴν τοῦ ὑπὸ κρίσιν νομοσχεδίου.

Ἂς ἐξετάσωμεν τώρα καὶ τὴν πολιτικὴν θέσιν τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων καὶ ἂν ἡ στάσις τοῦ κόμματος τούτου εἶναι ἀπηλλαγμένη κομματικῶν ὑπολογισμῶν. Πρὸ τούτου ὅμως ἐπιτρέψατέ μου μίαν ἀναδρομὴν εἰς τὸ παρελθὸν νὰ ἀναπτύξω ὡς ἐγὼ ἀντιλαμβάνομαι τὴν ψυχολογίαν τῶν προσφυγικῶν μαζῶν.

Μέχρι τοῦ 1928 ἡ πίστις τῶν προσφύγων πρὸς τὸν κ. ἀρχηγὸν τῶν Φιλελευθέρων ὑπῆρξεν ἀμείωτος. Ἡ πίστις δὲ αὕτη ἀπετέλεσε καὶ τὸ κυριώτερον θεμέλιον, ἐφ' οὗ ἐστηρίχθη ὁ ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων, ἵνα ἐπανέλθῃ εἰς τὴν πολιτικήν. Ἀλλὰ ἡ 4ετὴς διακυβέρνησις τοῦ τόπου ἐκ μέρους τῶν Φιλελευθέρων καὶ ἰδίᾳ ἡ προσφυγικὴ πολιτικὴ αὐτῶν περὶ τὸ τέλος τοῦ 1929 καὶ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1930 ἤρχισε νὰ κλονίζῃ τοὺς πρόσφυγας, οἵτινες διηρωτῶντο ἂν πράγματι ὁ κυβερνῶν τότε τὴν χώραν ἦτο ὁ πραγματικὸς ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων, τὸν ὁποῖον ἐγνώριζον, ἢ ἄλλος τις. Ἔκτοτε ἤρχισε νὰ παρατηρῆται βραδεῖα μὲν ἀλλὰ σταθερὰ ἡ διαρροὴ τῶν προσφυγικῶν μαζῶν πρὸς τὰ ἄλλα παλαιδημοκρατικὰ ἀντιβενιζελικὰ κόμματα, ἐφόσον τὸ Λαϊκὸν κόμμα κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην διετήρει ἀκόμη τὰς ἐπιφυλάξεις του διὰ τὴν δημοκρατίαν, ἥτις διὰ τοὺς πρόσφυγας ἦτο συνδεδεμένη πρὸς τὰς πατρικὰς αὐτῶν ἑστίας καὶ πρὸς τοὺς τάφους τῶν προγόνων των. Ὅταν ἤρχισεν ἡ διαρροὴ τῶν προσφύγων πρῶτος ὁ ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων μὲ τὴν διακρίνουσαν αὐτὸν ὀξύτητα ἀντελήφθη ἀντελήφθη, ποία κατάστασις ἐδημιουργεῖτο μεταξὺ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ἰδίως τοῦ προσφυγικοῦ στοιχείου καὶ ἔρριψε καὶ πάλιν τὸ σύνθημα τοῦ κινδύνου τῆς Δημοκρατίας. Ἀλλ' ἦλθεν ἡ ἐποχὴ καὶ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος μετὰ τῶν ἄλλων ἀρχηγῶν τῶν Δημοκρατικῶν κομμάτων ὑπέγραψε καὶ αὐτὸς τὴν γνωστὴν συμφωνίαν περὶ ἀναγνωρίσεως τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος, ὁπότε παρουσιάσθη τὸ παράδοξον φαινόμενον. Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων, ὥστις ἠγωνία διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς Δημοκρατίας, ἀντὶ νὰ αἰσθανθῇ τὴν χαρὰν καὶ τὴν ἀγαλλίασιν, ἣν ὤφειλε νὰ αἰσθανθῇ, καὶ νὰ χειροκροτήσῃ τὸ χαρμόσυνον γεγονός, εὑρε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τῶν ἀρχηγῶν τῶν Δημοκρατικῶν κομμάτων κ. κ. Καφαντάρη, Παπαναστασίου, λέγων εἰς τοὺς ὁπα-

δούς τους. «Μὴ ψηφίζετε τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν λοιπῶν Δημοκρατικῶν κομμάτων, οἵτινες ἐπρόδωσαν τὸν ἀγῶνα, συνεργασθέντες μετὰ τῶν λαϊκῶν». Καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον κατώρθωσαν καὶ πάλιν νὰ ἐπιπλεύσουν οἱ Φιλελεύθεροι.

Ἐξ τὰς ἐκλογὰς τῆς ὃ Μαρτίου ἐπεκράτησεν ἡ σημερινὴ κυβερνητικὴ παράταξις καὶ ἐγένετο τὸ κίνημα, τὸ ὁποῖον δὲν θέλω νὰ εἴπω ὅτι ἐγένετο τῇ πρωτοβουλίᾳ του, ἀλλ' ἐγένετο ὑπὸ τὴν ἐπίνευσίν του, ἐνῷ εἶναι γνωστὸν τί ἔλεγέ ποτε ὁ ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων ὁσάκις τοῦ ἀνέφερον ὅτι πρόκειται νὰ ἐκραγῇ κίνημα.

Τὸ κίνημα ἀπέτυχεν καὶ θὰ παραμείνῃ τοῦτο ὡς ἓν μελανὸν σημεῖον εἰς τὸ Δημοκρατικὸν στερέωμα, θὰ παραμείνῃ σημεῖον μελανὸν ἀνεξίτηλον ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου ὁ ὁποῖος ὑπεκίνησε καὶ ὑπέθαλψε τὴν στάσιν τῆς 6ης Μαρτίου.

Τώρα, κύριοι συνάδελφοι, ἂς ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ ζήτημα. Οἱ Φιλελεύθεροι καὶ τὰ συμπράττοντα μὲ αὐτοὺς κόμματα ἐκέρδισαν τὰς ἐκλογὰς τῆς δευτέρας Ἰουλίου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὄρμου Θεσσαλονίκης διὰ χιλίων διακοσίων ψήφων Ἔχασεν ἡ Κυβέρνησις τὰς ἐκλογάς, διότι οἱ Φιλελεύθεροι δημαγωγικῷ τρόπῳ ἐξεμεταλλεύθησαν τὴν ἀπόπειραν, ἡ ὁποία ἦλθεν ἀνελπίστως, διὰ νὰ ἀντιπολιτευθοῦν τὴν Κυβέρνησιν. Ἀλλὰ τώρα πῶς θὰ ἐμφανισθοῦν καὶ εἰς τὰς δημοτικὰς ἐκλογάς, ὁπότε δὲν θὰ ὑπάρχῃ ζήτημα πρὸς ἐκμετάλλευσιν; πῶς θὰ ἐμφανισθοῦν εἰς τὰς ἐκλογὰς τὰς δημοτικάς, ὅταν θὰ ἀποχωρισθοῦν οἱ προσφυγικοὶ συνοικισμοὶ τῶν πόλεων, ὁπότε θὰ ἀποτύχουν θὰ συντριβοῦν; Ἔρχομαι ἤδη εἰς τὰς Ἀθήνας Ἐξ τὰς ἐκλογὰς τῶν Ἀθηνῶν ἔχασαν τὰς ἐκλογὰς μὲ 2.000 ψήφους.

Ν. Κωνσταντόπουλος. Σχίζετε τὸν λαιμόν σας.

Μ. Κύρκος. Πρέπει νὰ σχίσω τὸν λαιμόν μου, διὰ νὰ ἀκουσθῶν μερικαὶ ἀλήθειαι. Ἔλεγον λοιπόν, κατὰ ποῖον τρόπον θὰ ἀντιμετωπίσουν τὸν ἀγῶνα εἰς τὰς Ἀθήνας, μετὰ τὸν χωρισμὸν τῶν συνοικισμῶν των, ἀφοῦ μάλιστα ἐκ τῶν προτέρων εἶναι δεδικαιωμένον ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ κατορθώσῃ νὰ προσεταιρισθῇ ἔστω καὶ μικρὸν μέρος προσφυγικῶν ψήφων; Τότε δὲν θὰ ἀποκαλυφθῇ ἡ γυμνότης των; Ἰδού, κύριοι, ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ἀγωνίζονται ἐναντίον τοῦ ὑπὸ ψήφισιν νομοσχεδίου. Μὴ περιμένετε ποτε ὅτι εἶναι δυνατὸν οἱ φιλελεύθεροι νὰ συμψωνήσουν. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκ τῆς ψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου πρόκειται πραγματικῶς νὰ ἐξυπηρετηθοῦν τὰ προσφυγικὰ συμφέροντα, μὴ περιμένετε ποτε ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ συμψωνήσουν, ἔστω καὶ ἂν οὗτοι ἐνταφιάσουν τοὺς προσφυγικοὺς συνοικισμούς, καὶ τοῦτο διότι σκέπτονται ἐὰν κατόπιν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νομοσχεδίου ἴδουν οἱ πρόσφυγες τὰς ὠφελείας ἐξ αὐτοῦ θὰ εἶναι γυσικὸν νὰ ἐρωτήσουν οὗτοι: διατί μᾶς εἴχατε προσκεκολλημένους ἐπὶ τόσον μακρὸν καιρὸν εἰς τὸν δῆμον Ἀθηναίων; Ἐπαμένως ὁ κίνδυνος εἶναι, καὶ τοῦτο εἶναι ὁ λόγος τῆς ἀντιδράσεώς των, νὰ μὴ ἐκτεθοῦν ἐνώπιον τῆς προσφυγικῆς γνώμης, ὅτι ἐθυσίασαν τοὺς πρόσφυγας συνοικισμοὺς μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ ἐξυπηρετήσουν τὰ ἰδικά των συμφέροντα. Τώρα ἂς εἰσέλθωμεν εἰς τὴν οὐσίαν. Εἶναι τόσον φανερὰ τὰ πλεονεκτήματα τὰ ὁποῖα θὰ προσποριστοῦν οἱ προσφυγικοὶ συνοικισμοὶ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ὑπὸ κρίσιν τῆς Βουλῆς νομοσχεδίου, ὥστε δὲν θὰ μακρυγορήσω. Μᾶς λέγουν, πῶς τολμᾶτε νὰ ἀποσπάσετε τοὺς προσφυγικοὺς συνοικισμούς, ἀφοῦ δὲν ἔχουν οὗτοι οἰκονομικὴν ἐπάρκειαν;

Ἐὰν οἱ πολεμοῦντες τὸ νομοσχέδιον εἶναι σύμψωνοι εἰς τὴν βάσιν τοῦ νομοσχεδίου, ἔπρεπε νὰ μᾶς ὑποδείξουν τὰ οἰκονομικὰ μέσα, τὰ ὁποῖα θὰ ἐπιφέρουν . . . .

Δ. Μασσέλλος. Τὸ εἴπαμε καὶ κατὰ τὴν α'. συζήτησιν. Ἐξασφαλίσατε προηγουμένως τὴν οἰκονομικὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν συνοικισμῶν καὶ κατόπιν νὰ προβῆτε εἰς τὸν χωρισμόν. Τὸ ἐτονίσαμεν καὶ τὸ τονίζομεν, ὅπως ἔχετε καθῆκον νὰ τὸ πῆτε αὐτοπροσώπως καὶ εἰς τοὺς συνοικισμούς καὶ νὰ ἐκθέσητε τὰς ἀπόψεις σας, ἀλλὰ δὲν τὸ πράττετε

Μ. Κύρκος. Δὲν τὸ εἴπατε, ἀλλὰ θέλω νὰ τὸ πῆτε τώρα καὶ ἡμεῖς ὑποσχόμεθα πλήρη οἰκονομικὴν ἐξασφάλισιν τῶν προσφυγικῶν συνοικισμῶν.

Π. Τσαλδάρης (Πρωθυπουργός). Ἡ Κυβέρνησις δέχεται, νὰ ἐξασφαλίσῃ τὰ οἰκονομικὰ συμφέροντα, τὰ ὁποῖα θὰ ὑποδείξετε, ἐὰν εἰσθε σύμψωνοι μὲ τὴν ῥάσιν.

Γ. Παπανδρέου. Κύριε Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως θὰ προτείνωμεν σήμερον ὀργανικὰς δημιουργίας, εἰς τὰς ὁποίας θὰ παρέχετε καὶ τὴν ἀνωτέραν ὀντότητα εἰς τοὺς συνοικισμούς, Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Περιχώρων καὶ τὴν αὐτοτέλειαν καὶ τότε θὰ σᾶς ὑπενθυμίσωμεν τὴν ὑπόσχεσίν σας.

Μ. Κύρκος. Ὡς ὑπουργὸς διεχειρίσθην τὸ ζήτημα τῆς οἰκονομικῆς ἐπαρκείας τῶν συνοικισμῶν καὶ δύναμαι νὰ σᾶς εἴπω, ὅτι διεξῆγον ἡμερησίους ἀγῶνας πρὸς τὰς δημοτικὰς ἀρχάς, διὰ νὰ μὴ κατορθώσω παρὰ ἐλάχιστα, διὰ νὰ ἐξασφαλίσω τὰς στοιχειώδεις ἀνάγκας τῶν συνοικισμῶν. καὶ ἐὰν δὲν ἤρχετο συνεπίκουρος ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ ΕΑΠ καὶ δὲν ἐξώδευον ἐξ ἰδίων δὲν θὰ κατώρθωνον οἱ συνοικισμοὶ νὰ ἐξασφαλίσουν τὰς στοιχειώδεις ἀνάγκας των. Ἀφίνω ὅτι διὰ τῆς ἀποσπάσεως τῶν προσφυγικῶν συνοικισμῶν προάγεται ὁ θεσμὸς τῆς αὐτοδιοικήσεως, πρὸς τὸν ὁποῖον οὐδεὶς ἀντετάχθη, ἐπομένως οὐδεὶς οὐσιώδης λόγος ὑπάρχει διὰ νὰ καταπολεμῆται τὸ νομοσχέδιον. Ἀλλὰ ἐξεταστέον νὰ ἴδωμεν, ποῦ κεῖται ἡ ῥαθυτέρα αἰτία τῆς ἐναντιώσεως κατὰ τοῦ νομοσχεδίου. Ἡ ῥαθυτέρα αἰτία τῆς καταπολεμήσεως τοῦ νομοσχεδίου ἔγκειται μόνον εἰς τὸ ὅτι θὰ ἀποκλεισθῇ ἡ ἀντιπολίτευσις τὰ ὅσα κομματικὰ συμφέροντα ἀντλεῖ ἐκ τῶν προσφύγων, καὶ εἰς οὐδὲν ἕτερον. Ἀλλὰ δὲν θὰ κατέλθω τοῦ ῥήματος, ἐὰν δὲν κάμω ὑστάτην ἔκκλησιν πρὸς τοὺς ἀποτελοῦντας τὸ κόμμα τῶν φιλελευθέρων καὶ εἴπω πρὸς αὐτούς: Προσέξατε, κύριοι, πρὸ 7 ἐτῶν αἱ Κυβερνήσεις τῆς ἐθνικῆς συνεργασίας παρέδωσαν εἰς τὸν ἀρχηγὸν ὑμῶν, ἐπανελθόντα ἐκ νέου εἰς τὴν πολιτικήν, Ἑλλάδα γαληνιῶσαν, εὐημερουμένην ἐπιλύσασαν τὸ δημοσιονομικόν της πρόβλημα καὶ ἐπιδιδομένην μετὰ μόχθου εἰς τὴν ἐπανόρθωσιν τῶν καταστροφῶν, τὰς ὁποίας ἐπέφερον οἱ πόλεμοι καὶ ὁ ἐθνικὸς διχασμός. Μετὰ μίαν πενταετῆ συνεχῆ διακυβέρνησιν τοῦ τόπου ὁ ἀρχηγὸς ὑμῶν κατέλιπεν εἰς τοὺς διαδόχους αὐτοῦ Ἑλλάδα ἀναρχουμένην, σπαρασσομένην ὑπὸ ἐμφυλίων ἐρίδων κατεραπωμένην οἰκονομικῶς καὶ ἐπὶ πλέον χρεωκοπημένην. Ἠρὸ δύο ἐτῶν ὁ ἀρχηγός σας εὑρισκόμενος εἰς ὀλίγη τὴν λάμψιν καὶ τὴν αἴγλην τῆς κυβερνητικῆς του δυνάμεως προσῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτὴν μίαν ἑσπέραν καὶ ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ βήματος ἐν συγκινητικῇ εἰλικρινείᾳ ἐδήλωσε πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Ἔθνους καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν. «Ὁμολογῶ ὅτι ὑπῆρξα ἐγὼ ὁ αἴτιος τοῦ ἐθνικοῦ διχασμοῦ, ἀλλὰ τὸν ἐθνικὸν αὐτὸν διχασμὸν προεκάλεσα διὰ νὰ ἐπιδάλω τὴν πολιτικήν μου ἀποβλέπουσαν εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν δούλων ἀδελφῶν». Τὸ ἔργον τῆς ἀπελευθερώσεως δυστυχῶς κατέπεσε καὶ συνετρίβη καὶ αἰτία τῆς συντριβῆς ὑπῆρξεν ὁ ἐμφύλιος διχασμός, ἐπὶ μίαν δὲ ὁλόκληρον 10ετίαν ὁ τόπος ἐδοκίμασεν ἀνυπολογίστους καταστροφάς. Προσέξατε. Ἀκολουθοῦντες τὴν πολιτικήν, τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖτε, ἀθροίζοντες τοὺς πρόσφυγας κατὰ τῶν γηγενῶν καὶ ἐξεγείροντες τοὺς γηγενεῖς κατὰ τῶν προσφύγων, σπείρετε τὰ σπέρματα νέας ἐμφυλίου διαιρέσεως, χωρὶς κἂν νὰ ἔχετε τὸ ἁλαφρυντικόν, τὸ ὁποῖον ἐπεκαλέσθη ἄλλοτε ὁ ἀρχηγὸς ὑμῶν καὶ χωρὶς νὰ εὑρίσκεσθε ἐν ἀγνοίᾳ ὅλων τῶν ἀνωμαλιῶν καὶ τῶν συμφορῶν, τὰς ὁποίας δύναται οὗτος νὰ προκαλέσῃ. Προσέξατε. Ἐγράψατε εἰς τὸ παρελθὸν σελίδας λαμπρὰς ἀλλ' ἐγγράσατε καὶ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις, εὑρίσκεσθε ἤδη περὶ τὰς δυσμὰς τοῦ πολιτικοῦ σας βίου, γράψετε αὐτὴν τὴν στιγμὴν τὴν τελευταίαν σελίδα τῆς ἱστορίας σας, μὴ πρὸς Θεοῦ τὴν κατασπιλώσητε, μὴ ἐγκολάψητε εἰς αὐτὴν στίγμα αἰώνιον, διότι τοῦτο θὰ πράξετε ἀκολουθοῦντες τὴν πολιτικήν, τὴν ὁποίαν ἐγκαινιάσατε, δι' ἣ καὶ θὰ ἐπισύρετε ἐφ' ὑμῶν τὴν ἀρὰν ὅλων τῶν ἐπερχομένων γενεῶν (χειροκροτήματα).

Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ. Ὁ προλαλήσας συνάδελφος ὡμίλησε, κ. Βουλευταί, ὄχι μόνον ὡς νεοφώτιστον μέλος τῆς κυβερνητικῆς παρατάξεως, ἀλλὰ μὴ ἀρκεσθεὶς εἰς τοῦτο μόνον, ἐξετράπη καὶ εἰς κατηγορίας ἐναντίον ὁλοκλήρου τῆς ἀντιπολιτεύσεως, εἰπὼν ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις, ἰδίᾳ δὲ τὸ κόμμα τῶν φιλελευθέρων, ὑπῆρξεν σφαγιαστὴν τῶν προσφυγικῶν δικαίων.

Μ. ΚΥΡΚΟΣ. Δὲν τὸ εἶπα αὐτό.

(Φωναί, διαμαρτυρίαι ἐκ τῆς ἀριστερᾶς, κωδωνοκρουσίαι).

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ (Πρωθυπουργός). Μὰ πῶς θέλετε νὰ μὴ τὸν διακόψῃ, ὅταν ὁ ῥήτωρ τοῦ ἀποδίδῃ πράγματα ποὺ δὲν εἶπε;

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Μὰ πρέπει ἐπὶ τέλους νὰ ὑπάρξῃ μία ἰσότης δικαιωμάτων εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτήν. Κανεὶς δὲν διέκοψε τὸν προλαλήσαντα.

Μ. ΚΥΡΚΟΣ. Ἐγὼ εἶπον ταρῶς, ὅτι τὸ κόμμα τῶν φιλελευθέρων εὑρέθη ἐπὶ 4 ἔτη εἰς τὴν ἐξουσίαν ἐσφαγίασε τὰ προσφυγικὰ συμφέροντα. Δὲν ὡμίλησα διὰ τὰ κόμματα τοῦ ἐθνικοῦ συνασπισμοῦ.

Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ. Ὁ κ. συνάδελφος εἶπε λοιπόν, ὅτι τὸ κόμμα τῶν φιλελευθέρων ἐσφαγίασεν ἐπὶ μίαν ἑτείαν τὰ προσφυγικὰ συμφέροντα. Αὐτὸ εἶπον καὶ ἐγώ. Διατί παρακαινεῖσθε: Οἱοσδήποτε ἄλλος ἐν τῇ παρατάξεώς σας ἤθελε ἔλεγε τοῦτο, ἴσως θὰ εἶχεν ἐλαφρυντικά, ὄχι ὅμως ὁ κ. Βουλευτὴς Δράμας.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Κύριε κ. συνάδελφε, μίαν δήλωσιν ὅτι δὲν δέχεσθε διακοπάς, διὰ νὰ ἴδωμεν ἂν ὑπάρχῃ ἰσότης δικαιωμάτων εἰς τὴν αἴθουσαν ταύτην.

Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ. Ἡμεῖς συμμορφωθέντες πρὸς τὰς συστάσεις τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, οὐδόλως ἐκάμπτομεν διακοπάς. Τὸ αὐτὸ ἀξιοῦμεν καὶ ἀπὸ σᾶς. Οἱοσδήποτε ἄλλος ἐὰν ὡμίλει ὅπως ὁ προλαλήσας ἐναντίον τοῦ κόμματος τῶν φιλελευθέρων θὰ εἶχε κάποια ἐλαφρυντικά, ὄχι ὅμως ὁ ἀξιότιμος βουλευτής, ὁ ὁποῖος ἐπέρριψε τὴν κατηγορίαν αὐτὴν ἐναντίον τοῦ κόμματος τῶν φιλελευθέρων, ἐν ὀνόματι τοῦ ὁποίου ἐξελέγη βουλευτής, ὁσάκις ἐξελέγη. (Θόρυβος ἐκ τῆς δεξιᾶς, κωδωνοκρουσίαι). Ἔπρεπε ὁ κ. Βουλευτής, ἔπρεπε νὰ ἐπιδείξῃ τὸν στοιχειώδη σεβασμὸν πρὸς τὴν ἔννοιαν τῆς δικαιοσύνης. Εἶναι γνωστὸν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν σύμπαντα, ὅτι ἀφ' ἧς ὑπῆρξε ζήτημα προσφυγικόν, τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Κυβερνήσεως τῶν Φιλελευθέρων καὶ ὅλων τῶν Κυβερνήσεων ὑπῆρξε διακὲς καὶ ἀδιάπτωτον καὶ ἐστράφη διὰ τὴν θεραπείαν καὶ ἐπούλωσιν τῶν προσφυγικῶν ἀναγκῶν. Ἰδιαιτέρως δὲ στοργικὸν ὑπῆρξε τὸ ἐνδιαφέρον κατὰ τὴν τετραετῆ διακυβέρνησιν τῆς χώρας ὑπὸ τοῦ κόμματος τῶν φιλελευθέρων ὑπὲρ τῶν προσφύγων.

Ν. ΚΑΤΖΗΔΑΚΗΣ. Ὅπως τὸ ἀποδεικνύει καὶ ἡ σημερινὴ ὑπέρλαμπρος κατάστασις τῶν προσφύγων (θόρυβος, κωδωνοκρουσίαι).

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Μὰ ἐπὶ τέλους θὰ προχωρήσῃ ἡσυχα ἡ συζήτησις ἢ δὲν θὰ προχωρήσῃ;

Χ. ΒΟΖΙΚΗΣ (Πρόεδρος). Τί συμβαίνει, κ. Ἀρχηγὲ τῶν Προσδευτικῶν; Ἐξηγήσατέ μου, διότι τώρα ἀνέρχομαι εἰς τὴν ἕδραν.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Κύριε Πρόεδρε, ὅταν εὑρίσκετο εἰς τὸ βῆμα ὁ προλαλήσας κ. Βουλευτὴς δὲν ἐπετράπη καμμία διακοσὴ καὶ δεῶς δὲν ἐπετράπη. Πῶς τώρα....

Χ. ΒΟΖΙΚΗΣ (Πρόεδρος). Καὶ τώρα δὲν θὰ ἐπιτραπῇ καμμία διακοπή.

Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ. Μὴ λαμβάνετε, κ. Βουλευταί, ὡς βάσιν τῆς ἐκτιμήσεώς σας τὴν στιγμιαίαν κατάστασιν τῶν συνοικισμῶν. Ἀναλογισθῆτε καὶ τὰ ἐπιτελεσθέν ἔργον μέχρι σήμερον, διὰ νὰ εἴσθε δίκαιοι. Ὑπάρχουν πλεῖσται ἀνάγκαι, ἀνάγκαι τεράστιαι, καὶ δὲν θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ τὰς συμπληρώσετε. καὶ ἂν λάθῃ καταρθώσετε νὰ μείνετε εἰς τὴν ἀρχὴν ὁλόκληρον τὴν ἑτείαν. Ἐντὸς τῆς δυναμικότητος τοῦ Ἑλληνικοῦ προϋπολογισμοῦ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ συμπληρωθοῦν ἐξ ὁλοκλήρου ὅλαι αἱ προσφυγικαὶ ἀνάγκαι. Ὁ ἀξιότιμος κ. Ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Προνοίας δύναται νὰ σᾶς πληροφορήσῃ περὶ τῆς ἐκτάσεως αὐτῶν τῶν ἀναγκῶν. Εἶναι δίκαιον ὅμως νὰ ἀκουσθῇ ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου, ὅτι ἐπὶ τῆς Κυβερνήσεως τῶν φιλελευθέρων διετέθησαν 500 ἑκατομμύρια ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τῶν ἀστῶν μόνον προσφύγων.

Γ. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ (Ὑπουργὸς τῆς Προνοίας). Δὲν εἶναι εἰς τὸ ἐνεργητικόν σας ὁ τρόπος, μὲ τὸν ὁποῖον διετέθησαν.

Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ. Αὐτό, κ. Ὑπουργέ, εἶναι ζήτημα ἐπερωτήσεως. Φέρατέ το πρὸς συζήτησιν καὶ βλέπομεν. Δὲν δύνασθε ὅμως νὰ ἀρνηθῆτε τὴν ἐπιδεικνυομένην στοργὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐκείνης. Πάντως οἱ πρόσφυγες θὰ ἦσαν εὐπρόσωνοι καὶ πρὸς τὴν παροῦσαν Κυβέρνησιν, ἂν ἐσυνέχιζε τὸ πρὸς αὐτοὺς ἐνδιαφέρον της μὲ τὸν αὐτὸν παλμόν, καὶ ἂν ἐπεδείκνυε καὶ αὐτὴ τὸ ἴδιον ἐνδιαφέρον. Θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιτύχῃ καὶ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν προσφύγων. Ἀλλ' ὁ ἀξιότιμος Βουλευτὴς Δράμας διέπραξε βαρύτατον ἀδίκημα καὶ κατὰ τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας καὶ κατὰ τῆς ἐννοίας τῆς δικαιοσύνης. Λυπᾶμαι ὁ ὁποῖος εἶναι γνωστὸν τί ἔλεγεν εἰς τοὺς ἐκλογεῖς του, ὅταν ἐν ὀνόματι τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων ἐζήτει τὴν ψῆφόν των, ἐξυμνῶν τὴν πολιτικὴν καὶ ἠθικὴν δρᾶσιν τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων, τονίζων ἰδίᾳ ὅτι καὶ αὐτὸν χωρίζει ἄβυσσος ἀπὸ τὸ Λαϊκὸν κόμμα, ἐπεδείξατε τώρα ὑστάτην καὶ ἐγκαρακτήριστον ἀγνωμοσύνην ὅσα δὲ ἄλλα ἐξεστόμισεν διὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς Θεσσαλονίκης τῆς 2ας Ἰουλίου, θὰ εἴπωμεν ἐν ἐκτάσει κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς σχετικῆς ἐπερωτήσεως. Διὰ τὰ λεγόντα χώρον ἔστρωα παρὰ τῆς Κυβερνητικῆς παρατάξεως. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ παρ' αὐτοῦ λεχθέντα ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου καὶ διὰ τοὺς σκοποὺς αὐτοῦ, εἶναι ἐπιχειρήματα ὑπὲρ ἡμῶν. Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἐζήτει πράγματι διὰ τοῦ παρόντος νομοσχεδίου νὰ ῥυθμίσῃ λεπτομερειακὰ ζητήματα ἀφορῶντα τὰ προσφυγικὰ συμφέροντα συμφώνως πρὸς κειμένους νόμους, ἐὰν θὰ εἴχαμε καμμίαν ἀντίρρησιν. Ἓν εἶναι ποὺ προκαλεῖ τὰς συζητήσεις, εἶναι ὅτι διὰ τοῦ νυβερνητικοῦ μέτρου οἱ πρόσφυγες ἐξαιροῦνται τοῦ κοινοῦ νόμου. Οἱ προσφυγικοὶ συνοικισμοὶ εἴτε θέλουν εἴτε δὲν θέλουν οἱ κάτοικοι, θὰ χωρισθοῦν ἀπὸ τοὺς δήμους. Ἀρκεῖ νὰ τὸ θέλῃ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν (χειροκροτήματα ἐκ τῆς ἀριστερᾶς). Ὅταν ἐρωτῶμεν διὰ τὸν λόγον τῆς ἐξαιρέσεώς μας, μᾶς ἀπαντῶν ὅτι σκοπὸς γίνεται διὰ τὴν εὐημερίαν μας καὶ πρὸς ὄφελος τῶν προσφύγων. Μὲ τὴν ἐπιτακτικὴν αὐτὴν αὐτοδιοίκησιν, μᾶς λέγουν, θὰ ἀποκτήσετε καὶ λεωφόρους εὐρείας καὶ πλατείας δενδροφύτους καὶ ἐπάκτειαν ὑδρεύσεως καὶ ὅλα τὰ ἀγαθά. Τὸ νομοσχέδιον ὅμως αὐτό, τὸ ὁποῖον εἰσάγεται ἐν ὀνόματι τῆς λογῆς τῆς αὐτοδιοικήσεως, παραγνωρίζει τὴν βασικὴν αὐτὴν συνταγματικὴν ἀρχήν, ἡ ὁποία ζητεῖ τὴν ἔκφρασιν τῆς ἐλευθέρας θελήσεως τῶν κατοίκων καὶ ὄχι τὴν βούλησιν τοῦ ἑκάστοτε Ὑπουργοῦ. Ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς Ἀθηνῶν, ὁ ὁμιλήσας περὶ τοῦ ζητήματος, μᾶς ἐβεβαίωσεν ὅτι πανταχόθεν ἀκούει ἐπιθυμησίας ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου. Τὰ αὐτὰ μᾶς ἐβεβαίωσε καὶ ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἰδοὺ μία εὐτυχὴς σύμπτωσις διὰ τὴν Κυβέρνησιν, ἔστω ἀποσύρῃ τὸ νομοσχέδιον. Δὲν ἔχει νὰ χάσῃ τίποτε, τοὐναντίον ἔχει πολλὰ νὰ κερδίσῃ ἐὰν τὸ ἀποσύρῃ. Ὅλοι ὅσοι τὸ ζητοῦμεν τοῦτο, θὰ σπεύσουν νὰ τὸ ζητήσουν διὰ τῆς κανονικῆς ὁδοῦ, καὶ τοιουτοτρόπως θὰ δυνηθῆτε νὰ ἐπιδιωφιλεύσητε εἰς αὐτοὺς ἄλλα τὰ ἀγαθά. τὰ ὁποῖα τοὺς ὑποσχεθῆτε καὶ σεβασμὸν εἰς τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ θὰ ἐπιδείξητε καὶ ἡμᾶς θὰ ἀπαλλάξητε ἀπὸ πᾶσαν ἀντίρρησιν καὶ σεῖς θὰ ἀπαλλαγῆτε ἀπὸ τοῦ νὰ ψηφίσητε τὸ νομοσχέδιον αὐτό, ποὺ δὲν εἶναι ἐν πάσῃ περιπτώσει σύμφωνον πρὸς τὸ Σύνταγμα. Ἡ σχετικὴ διά-

τάξις κ. βουλευτοί τοῦ σχετικοῦ νόμου. δὲν εἶναι διάταξις καινὴ δυναμένη νὰ τροποποιηθῇ ὑπὸ τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας, ἔξω τῆς ἐννοίας τοῦ ἄρθρου 107 τοῦ Συντάγματος. Ἀποτελεῖ ἐφαρμογὴν τῆς συνταγματικῆς διατάξεως περὶ αὐτοδιοικήσεως, μάλιστα δὲ μετὰ τὴν προσαρμογὴν αὐτῆς πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ ἄρθρου 107. Αὐτοδιοίκησις ὁποκαθιστῶσα εἰς τὴν βούλησιν τῶν πολιτῶν τὴν ἐκκεντρένην, ἢ μὴ ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν. δὲν εἶναι αὐτοδιοίκησις. Εἶναι κατάργησις τῆς ἐννοίας τῆς αὐτοδιοικήσεως. Εἶναι ἑτεροδιοίκησις, διοίκησις ἐπιβαλλομένη ἔξωθεν καταντῶσα ἀπολυταρχικὴ καὶ τυραννική.

Γνορίζει ὅλη ἡ Βουλή, καὶ τὸ γνωρίζει καὶ ἡ Κυβέρνησις, ὅτι οἱ πρόσφυγες δὲν ἐπιδιαμάζουν τὸ μέτρον τοῦτο, διεμαρτυρήθησαν ἐναντίον αὐτοῦ ἐντονώτατα, ἔφθασαν μέχρι σιλλογιστηρίων. τὰ ὁποῖα ἀπεσοβήθησαν μόνον, διότι ἡ Κυβέρνησις ἠπείλησεν αὐτοὺς διὰ τῆς ἀστυνομικῆς βίας. Δὲν εἶναι ἄλλως τε δυνατὸν νὰ μένουν εὐχαριστημένοι οἱ πρόσφυγες ἀπὸ τὴν λῆψιν παρομοίου μέτρου καὶ διὰ τοὺς βασικοὺς αὐτοὺς λόγους, ἀλλὰ καὶ διὰ λόγους οἰκονομικούς. Θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ ἀκούσετε μερικοὺς ἀριθμοὺς διὰ τὴν μέσην ἀπόδοσιν ἄλλων τῶν φορολογιῶν κατὰ κατοίκους διὰ τὴν περίοδον τοῦ 1929—1930. διὰ τὴν ὁποίαν ἔχομεν ἀκριβῆ στατιστικὰ δεδομένα.

(Ἀκολούθως ἀναγιγνώσκει στατιστικοὺς πίνακας ἐκ τῶν ὁποίων ἐμφαίνεται ἡ κατὰ κεφαλὴν ἐπιβάρυνσις τῶν κατοίκων διαφόρων δήμων καὶ κοινοτήτων τῆς χώρας. καὶ συγκρίνει τὴν φορολογίαν αὐτὴν μὲ ἐκείνην. ἡ ὁποία θὰ ἀναλογεῖ ἐπὶ τῶν κατοίκων τῶν προσφυγικῶν συνοικισμῶν). Συνεχίζων εἶτα ὁ κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ λέγει ὅτι οἱ προσφυγικοὶ συνοικισμοὶ θὰ εὑρεθοῦν πρὸ τελείου μαράσμοῦ καὶ δὲν θὰ εἶναι εἰς αὐτοὺς δυνατὸν νὰ ἐξασφαλίσουν οὐδὲ τὸ πολλοστημόριον τῶν ἀναγκῶν των. Τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ εἰσήχθη ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ἐντελῶς ἀβασανίστως καὶ δὲν ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τῶν προσφύγων, ἀλλὰ ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν σκοπῶν καθαρῶς κομματικῶν. Οἱ κάτοικοι δὲν τὸ θέλουν, καὶ ὅμως ἡ Κυβέρνησις ἐπιμένει διὰ νὰ μάθουν οὗτοι ὅτι δὲν εἶναι ἀκίνδυνον διὰ πληθυσμοὺς 1)2 ἑκατ. νὰ διάκεινται δυσμενῶς πρὸς τὴν παροῦσαν Κυβέρνησιν. Ἐπεθύμει νὰ ἐδρύσῃ ἰδίαν τάξιν πολιτῶν ὑποδεεστέρων. Διαιρεῖ τὸν λαὸν εἰς δύο κατηγορίας: μίαν ἡ ὁποία θὰ δύναται νὰ κρίνῃ καὶ νὰ ἀποφασίζῃ καὶ νὰ διοικῇ τὰ τοπικά του πράγματα κατὰ τὴν οἰκείαν αὐτῆς βούλησιν καὶ κρίσιν, καὶ ἑτέραν ἡ ὁποία θὰ διοικῆται εἰς τὰ τοπικά του ζητήματα κατὰ τὰς βλέψεις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν. Ἡμεῖς καταψηφίζομεν τὸ νομοσχέδιον τοῦτο καὶ διαμαρτυρόμεθα ἐντονώτατα διὰ τὴν ἀνισυνταγματικὴν αὐτὴν διάκρισιν τῶν προσφύγων καὶ διὰ τὸν ὑποβιβασμὸν αὐτῶν καὶ λυπούμεθα διότι διὰ τοῦ νομοσχεδίου αὐτοῦ καταφέρεται πλῆγμα ἐναντίον τῆς ἑνότητος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Δηλοῦμεν δὲ ἐπισήμως ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου ὅτι ὅταν ἀνατείλουν ἡμέραι εὐτυχέστεραι διὰ τὴν πολιτικὴν ζωὴν τῆς χώρας, θὰ ζητήσωμεν τὴν ἄρσιν τοῦ γενομένου ἀδικήματος καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἰσότητος μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. (Πρωθυπουργός). Κατὰ τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, ὁ ὁποῖος μᾶς ἔχει τάξει ἐνταῦθα, τώρα εἶναι αἱ εὐτυχεῖς ἡμέραι.

Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ. Ἐρωτήσατε. ἂν τολμᾶτε. σήμερον τὸν λαόν αὐτόν.

Ι. ΜΟΥΤΖΟΥΡΙΔΗΣ (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Ὅταν ψηφισθῇ ὁ νόμος αὐτὸς καὶ ἰδοῦν οἱ πρόσφυγες τὰ ἀγαθὰ ποὺ θὰ ἀπολαύσουν, δὲν θὰ τολμᾶτε πλέον νὰ πᾶτε εἰς τοὺς συνοικισμούς. Ἀρκετὰ τοὺς εἴχατε ὑποζύγια.

Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ. Ἐγκυρότερον παντὸς ἄλλου ἐκπροσωποῦμεν ἡμεῖς τὸν λαὸν ἀπὸ τὸν ὁποῖον προερχόμεθα καὶ εἴμεθα προσφάτως ἀναβαπτισμένοι εἰς τὴν ἐτυμηγορίαν αὐτοῦ.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. (Πρωθυπουργός). Ἐπειδὴ ἡ ἀντιπολίτευσις ἐπιμένει νὰ διακόψωμεν δι' ὀλίγα λεπτά, παρακαλῶ κ. Πρόεδρε νὰ συνεχισθῇ ἡ Συνεδρίασις μετὰ ἡμίσειαν ὥραν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Διακόπτεται ἡ Συνεδρίασις δι' ἡμίσειαν ὥραν.

Ὥραν 12 καὶ 10' μετὰ μεσονύκτιον ἐπαναλαμβάνεται ἡ διακοπεῖσα συνεδρίασις.

Δ. ΕΥΘΥΜΙΑΔΗΣ. Ἐγώ, λέγει, δὲν θὰ ἀσχοληθῶ μὲ τὰς κομματικὰς σκοπιμότητας τοῦ νομοσχεδίου. Θέλω νὰ μὲ πείσῃ ἡ Κυβέρνησις κατὰ πόσον θὰ ἐπιτύχῃ ὁ σκοπὸς τοῦ νομοσχεδίου. Εἶνε γνωστόν, πῶς ἱδρύθησαν οἱ συνοικισμοί. Ἑκατοντάδες χιλιάδων ἦλθον εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ αἱ Κυβερνήσεις ἠσχολοῦντο, πῶς νὰ τοὺς στεγάσουν. μὴ λαμβάνουσαι ὑπ' ὄψιν τὴν μέλλουσαν ἐξέλιξίν των, οὔτε ὅτι θὰ ἀπεσπῶντο ἀργότερον ἀπὸ τὰ κέντρα. Διὰ τοῦτο οἱ προσφυγικοὶ συνοικισμοὶ εἶναι μᾶλλον κατοικίαι στεγάσεως. Δὲν γνωρίζω τί γίνεται εἰς τὰς Ἀθήνας, ἀλλὰ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ἀπεσταλήσαν καθ' ἑκατοντάδας οἰκογένειαι νὰ στεγασθοῦν καὶ ἀργότερον τὸ κράτος οἰκοδόμησε τοὺς συνοικισμούς. Ὑστερώτερον δὲ μετεφέρθησαν ὑπὸ τὰ ἄκρα εἰς τὰ κέντρα. Τώρα μὲ τὴν διαμένην αὐτοτέλειαν, οἱ συνοικισμοὶ θὰ καταδικασθοῦν, διότι ὅταν θὰ ἔρχωνται οἱ ἐκπρόσωποι των εἰς τὴν πόλιν νὰ ζητοῦν ἐργασίαν δὲν θὰ εὑρίσκουν διότι θὰ πρατιμῶνται οἱ ἐκπρόσωποι Θεσσαλονίκης. Ἐὰν βεβαίως εἰς τοὺς αὐτοδημιουργήτους συνοικισμοὺς παρεχωρεῖτο αὐτοδιοίκησις δὲν θὰ ὑπῆρχεν ἀντίρρησις. ἀλλὰ ὁ διαχωρισμὸς τῶν μὴ αὐτοδημιουργήτων συνοικισμῶν τοὺς καταδικάζει εἰς μαρασμόν. Εἰς αὐτοὺς τοὺς συνοικισμοὺς κατοικοῦν αἱ πτωχότεραι τάξεις καὶ ἡ ὕπαρξίς των θὰ εἶναι προβληματική. Θὰ παρακαλέσω λοιπὸν ὅπως ἡ Κυβέρνησις μὴ ἐπεκτείνῃ τὸν νόμον εἰς τοὺς συνοικισμοὺς Θεσσαλονίκης, ἀλλὰ νὰ ἀφίσῃ νὰ παραδειγματισθῶμεν πρῶτον εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ ἐν περιπτώσει εὐδοκιμήσεως τότε οἱ ἴδιοι οἱ πρόσφυγες θὰ ζητήσουν τὴν αὐτοδιοίκησίν των. Αὐτοὶ οἱ λόγοι, ἐπιλέγει, μὲ ἀναγκάζουν νὰ παρακαλέσω τὴν Κυβέρνησιν ὅπως ἐπὶ τοῦ παρόντος μὴ ἐπεκτείνῃ τὸν νόμον εἰς τὸν Δῆμον Θεσσαλονίκης.

Γ. ΣΑΚΚΑΛΗΣ. Πάντες, λέγει, ἀναγνωρίζομεν ὅτι πρέπει τὸ κράτος νὰ φροντίσῃ διὰ τὴν καλυτέραν λειτουργίαν τῆς αὐτοδιοικήσεως, δεδομένου ὅτι μὲ τὴν σημερινὴν κατάστασιν δὲν ἐξυπηρετοῦνται καλῶς αἱ κοιναὶ ἀνάγκαι καὶ ἐξ ἄλλου πρόσοδος δὲν δύναται νὰ νεηθῇ ἄνευ προόδου καὶ τῶν ἀστικῶν καὶ τῶν ἀγροτικῶν τμημάτων τῆς χώρας. Ἀπὸ τοῦ 1912 μέχρι τοῦ 1932 δὲν ἔγινε τίποτε ἄλλο παρὰ πολλαπλασιασμὸς δήμων καὶ κοινοτήτων, ὅστις συνεχίζεται καὶ μὲ τὸ παρὸν νομοσχέδιον. Ἀλλὰ διὰ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ δὲν θεραπεύονται αἱ ἀνάγκαι, διότι οὗτος εἶναι κενὸς ἐννοίας εἰς ἀπόδοσιν διὰ τὴν ταπεινὴν ἐξυπηρέτησιν. Μὲ τὸν πολλαπλασιασμὸν κατήντησαν τὰ 3)4 τῶν 5 χιλιάδων κοινοτήτων νὰ ἀναναλίσκουν τὰ ἔσοδά των μόνον εἰς τὴν ἀντίκρυσιν τῶν δαπανῶν διὰ τὰ γραφεῖα καὶ τίποτε διὰ τὰς οὐσιαστικὰς ἀνάγκας των. Ταῦτα βεβαίως παρὰ τὰς ἐπὶ μέρους ἐξαιρέσεις, ἃς ὀφείλω νὰ ἔχω ὡς ἐκ τῆς παρουσίας τοῦ ἀξιοτίμου ἐκ Φθιώτιδος πολιτευτοῦ. Ἐκεῖνο ποὺ φέρεται κυρίως ἀπὸ τοὺς δημοτικοὺς καὶ κοινοτικοὺς ἄρχοντας εἶναι ἡ περιωρισμένη ἐξουσία αὐτῶν, ἂν καὶ ἡ μέχρι τοῦδε δρᾶσις των δὲν θὰ ἐδικαιολόγει καμμίαν ἐπέκτασιν ἐξουσίας. Παρὰ τῶν περισσοτέρων, συνεχίζει, ἐρευνητῶν τῶν δημοτικῶν καὶ κοινωνικῶν πραγμάτων πρεσβεύεται ὅτι θὰ ἐξυπηρετεῖτο ἡ αὐτοδιοίκησις πρῶτον διὰ τῆς οἰκονομικῆς βελτιώσεως τῶν κατ' αὐτὴν καὶ δεύτερον διὰ τῆς ἀρτιωτέρας συγκροτήσεως τῆς κρατικῆς ὑπηρεσίας τῆς ἐποπτευούσης τοὺς τοπικοὺς ὀργανισμούς.

Συγκεκριμένως ἐπὶ τοῦ ὑπὸ κρίσιν νομοσχεδίου θὰ εἶχεν νὰ εἴπω ὅτι ἡ ἀπόσπασις πολλῶν ἢ ὀλίγων συνοικισμῶν ἐκ τῶν 3 μεγαλουπόλεων ἀποτελεῖ τὸ μοναδικὸν μέτρον, εἰς ὃ συνοψίζεται τὸ κυβερνητικὸν ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς αὐτοδιοικήσεως. Καὶ ὅμως δὲν παρέλειψεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς νὰ δηλώσῃ τὸ ἐνδιαφέρον του διὰ τὴν αὐτοδιοίκησιν.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ (Πρωθ.). Καὶ τὸ ἐφαρμόζω ἐμπράκτως.

Γ. ΣΑΚΚΑΛΗΣ. Εἰς τὸ συνέδριον τῶν δημάρχων ἐλέγετε ὅτι τὸ κράτος ὡς διαχειριστὴς δημοσίων ἐσόδων ὀφείλει νὰ ἀποδίδῃ τὰ κρατούμενα, καὶ κατηγγείλατε τὸ κράτος ὅτι κρατεῖ καὶ σφετερίζεται καὶ ἄλλας δημοτικὰς προσόδους. Ἀντ' αὐτῶν τῶν ἐπαγγελιῶν ἔχομεν τὸ νομοσχέδιον ποὺ ἔχομεν.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ (Πρωθ.). Νομίζετε ὅτι ἀντίκειται αὐτὸ τὸ μέτρον εἰς ὅσα ἔλεγον;

Γ. ΣΑΚΚΑΛΗΣ. Δὲν εἰπατέ ποτε τίποτε περὶ ἀποσπάσεως τῶν συνοικισμῶν.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ (Πρωθ.). Δὲν ἀνέπτυξα πολιτικὸν πρόγραμμα εἰς τὴν συνάντησιν ἐκείνην, ἔλεγα ὅτι ἡ αὐτοδιοίκησις εἶναι πρᾶγμα ἐπιθυμητὸν παρ' ὅλων καὶ ὅτι τὸ κράτος ἐκεῖνο, ποὺ παρακρατεῖ δημοτικὰ ἔσοδα, τὰ σφετερίζεται καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν περιεμένομεν ἄλλο νομοσχέδιον.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ (Πρωθ.) Τὰ λέγετε αὐτὰ ὡς ἐὰν τώρα ἤλθατε εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ δὲν γνωρίζετε τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν. Ἐγὼ κατέκρινα τὸ Κράτος, διότι καμώνει προσάδους ἀγροτικάς, κοινοτικὰς καὶ δημοτικάς.

Γ. ΣΑΚΚΑΛΗΣ. Ἀλλ' ἡ ἀπορία μας, συνεχίζει, ἐντείνεται καὶ ἐκ τῆς σημασίας, ἣν ἀποδίδει ἡ Κυβέρνησις εἰς τὸ νομοσχέδιον.

Ι. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ (Ὑπ. Προν.). Τὰ παράπονα τῶν δημάρχων εἰς τὸ συνέδριον ἦσαν, διότι κατεπατοῦντο τὰ πρισσεύματα, ἤδη ὅμως λόγῳ τοῦ περιορισμοῦ τῶν εἰσαγωγῶν, μειωθεισῶν τῶν δημοσίων εἰσπράξεων δὲν ὑπάρχουν περισσεύματα.

Γ. ΣΑΚΚΑΛΗΣ. Κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Πρωθυπουργοῦ τότε ἦτο ὀφειλέτης τὸ κράτος.

Ι. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ (Ὑπ. Προν.). Ἦτο ὅπως εἶναι διὰ τὴν ἀξίαν τῶν ἀπαλλοτριωθέντων ἀστικῶν γηπέδων.

(Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ (Πρωθ.). (Πρὸς τὸν κ. Σακκαλῆν). Λαμβάνετε ἀφορμὴν ἐκ τῶν δηλώσεών μου εἰς τὸ συνέδριον τῶν δημάρχων νὰ ὑποστηρίζετε ὅτι δὲν ἀκολουθῶ τὴν πολιτικὴν ποὺ ὑπεστήριξα τότε.

Γ. ΣΑΚΚΑΛΗΣ. Συγκρίνω τὰς τότε ἐπαγγελίας σας μὲ τὰς σημερινὰς πράξεις σας.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ (Πρωθ.). Δὲν ἦσαν ἐπαγγελίαι, ἀλλὰ τί σχέσιν ἔχουν αὐτὰ μὲ τὸ σημερινὸν νομοσχέδιον καὶ σᾶς ἐρωτῶ, φρονεῖτε ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ αὐτοδιοίκησις;

Γ. ΣΑΚΚΑΛΗΣ. Δὲν τὴν θεωρῶ ἐξυπηρετικὴν μὲ τὸν πολλαπλασιασμὸν τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων. Σήμερον τὸ νομοσχέδιον παρουσιάζεται ὡς βασικὸν στοιχεῖον τοῦ προγράμματός σας, ἐνῷ εἰς αὐτὸ ὁμιλεῖτε μόνον περὶ διαρρυθμίσεως τῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐξαιρετικὴ σημασία ποὺ ἀποδίδει ἡ Κυβέρνησις εἰς τὸ νομοσχέδιον καθιστῇ ὑπόπτους τὰς προθέσεις αὐτῆς.

Ὁ κ. πρώην Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἐξῆγεν τοὺς λόγους τοῦ νομοσχεδίου ἔλεγεν ὅτι αὐτὸ γίνεται κατ' ἐφαρμογὴν νόμου ἀμελητέου παρὰ τῶν προκατόχων του.

Ι. ΡΑΛΛΗΣ (Ὑπ. Ἀεροπορ.). Εἶπον ὅτι ἠμέλησαν ἐνὸς προθεσμίας ὡρισμένης νὰ ἐφαρμόσουν τὸν νόμον καὶ ὅτι ὁ νόμος 4227 ἔγινε διὰ νὰ καλύψουν τὸν τότε Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν.

Γ. ΣΑΚΚΑΛΗΣ. Τὸ αὐτὸ λέγω καὶ ἐγὼ καὶ ὅταν προσέκρουσε εἰς τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας τὸ Διάταγμά σας κατεφύγατε εἰς τὴν Ἐπιτροπήν. διὰ νὰ κάμετε ἑρμηνευτικὸν νόμον.

Ι. ΡΑΛΛΗΣ (Ὑπ. Ἀεροπορ.). Διότι ὑπῆρχε κίνδυνος νὰ ἐκδώσουν ἀντίθετον ἑρμηνείαν, ἥτις ἀνῆκεν εἰς τὴν Βουλήν.

Γ. ΣΑΚΚΑΛΗΣ. Εἶπα ὅτι προσέκρουσε ἡ γνώμη σας πρῶτον εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας καὶ δεύτερον εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἐξουσιοδοτήσεως. Ἀλλὰ τὸ νομοσχέδιον τὸ συζητούμενον φέρει ἄλλην κυρίαν δικαιολογίαν ὅτι αὕτη ἐγκειται εἰς τὴν στοργὴν τῆς Κυβερνήσεως διὰ τοὺς προσφυγικοὺς συνοικισμούς.

Ι. ΡΑΛΛΗΣ (Ὑπ. Ἀεροπορ.). Καὶ τῆς ἐνεργείας μου τῆς πρώτης αὐτὸς ἦτο ὁ λόγος.

Ι. ΣΑΚΚΑΛΗΣ. Ἀλλὰ καὶ πάλιν θὰ ἔλεγα ὅτι διὰ πρώτην φορὰν ἐκδηλώνεται τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Κυβερνήσεως, διότι ὡς πρὸς τοῦτο τὸ ζήτημα, οὐδεὶς λόγος ἐγένετο προεκλογικὸς παρὰ τοῦ λαϊκοῦ κόμματος εἰς τοὺς προσφυγικοὺς συνοικισμούς. Τοὐναντίον ἄλλαι ἐπαγγελίαι ἐγένοντο παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τοὺς πρόσφυγας καὶ τῶν ὁποίων ἐναγωνίως ἀναμένεται ἡ πραγμάτωσις. Ἐξεταστέον ἤδη τι θὰ προκύψῃ ἐκ τοῦ νομοσχεδίου. Ὑπάρχουν περὶ τῶν συνεπειῶν του διάφοροι γνῶμαι. ἐγὼ ὅμως πολὺ φοβοῦμαι ὅτι θὰ καταλήξῃ νὰ ζημιωθοῦν καὶ οἱ δῆμοι καὶ οἱ συνοικισμοί. Τὸ ζήτημα τῆς κατατμήσεως εἰς πολλοὺς ὀργανισμοὺς εἰς τὰς μεγάλας πόλεις δύναται νὰ συζητηθῇ. Ἀλλ' ὡς γίνεται ἡ διαίρεσις τί πρόκειται νὰ προκύψῃ, δεδομένου ὅτι οἱ ἀποσπώμενοι δὲν θὰ συμμετέχουν ἀναλογικῶς ἐπὶ τῶν συνολικῶν ἐσόδων τῶν δήμων ἀλλὰ ἐπὶ μέρους αὐτῶν;

Εἰς τὸν δῆμον Ἀθηναίων τὰ συνολικὰ ἔσοδα ἀναλογοῦν ὁραχμαὶ 30 κατὰ κεφαλὴν ὅπως ὅμως γίνεται ἡ κατανομή, θὰ ἀναλογοῦν κατὰ κεφαλὴν μόνον 141 ὁραχμαί. Τὸ αὐτὸ παρατηρεῖται καὶ εἰς Πειραιᾶ καὶ εἰς Θεσσαλονίκην. Μέσα καὶ σήμερον οἱ δῆμοι καθυστεροῦν τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των ἀπέναντι τῶν συνοικισμῶν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὅπως γίνεται ἡ κατανομὴ καμμία ὑπηρεσία οὐτιδήξη δὲν θὰ προσφερθῇ εἰς τοὺς συνοικισμούς. Χρειάζεται ἄλλη μέριμνα. Ὑπὸ τῇ ὑποθέσει θὰ ἐχρειάζετο νὰ ἐκλέγωνται οἱ δημοτικοὶ σύμβουλοι κατὰ τμήματα τῶν πόλεων. ὁπότε θὰ ἦτο ἀναλογικὴ ἡ προστασία. Ἀλλὰ καὶ ἄλλαι ζημίαι θὰ προκύψουν καὶ εἰς τοὺς συνοικισμοὺς ἐκ τοῦ κατακερματισμοῦ. Οὗτος ἐνεργεῖ κινδύνους διὰ τὰς πολεοδομικὰς ἀπόψεις, διότι δὲν θὰ ἐμφανίζεται ἑνιαία διοίκησις.

Ι. ΡΑΛΛΗΣ. Νομίζετε ὅτι εἰς τὴν Νέαν Κοκκινιὰν ὁ δῆμος Πειραιῶς ἐπαρκεῖ διὰ τὰς στοιχειώδεις ἀνάγκας αὐτῆς;

Γ. ΣΑΚΚΑΛΗΣ. Ὄχι μὲ τὰ πενιχρὰ μέσα ποὺ ἔχει. ἀλλὰ αὐτὸ δὲν διορθώνεται μὲ τὸ νομοσχέδιόν σας.

Ι. ΡΑΛΛΗΣ (Ὑπ. Ἀεροπορ.). Στὰς 15 Δεκεμβρίου π.ἔ. τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς ἀπηύθυνεν ἔγγραφον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν συνιστῶν τὴν λῆψιν μέτρων παρὰ τοῦ δήμου σχετικῶς μὲ τὴν ὑγιεινὴν κατάστασιν τῆς Κοκκινιᾶς καὶ μετὰ τρεῖς μῆνας ἀπήντησεν ὁ δῆμος ὅτι θ' ἀποφευχθοῦν οἱ κίνδυνοι μόνον ἂν διαλυθῇ ὁ συνοικισμός.

Γ. ΣΑΚΚΑΛΗΣ. Δὲν ἠξεύρει τί λέγει.

Ι. ΡΑΛΛΗΣ (Ὑπ. Ἀεροπορ.). Καὶ ἂν δὲν ἠξεύρει, τί λέγει, αὐτὸ εἶναι ἕνα ἐπιχείρημα νὰ ὑπαχθῇ ἡ Κοκκινιὰ ὑπὸ ἄρχοντας οἱ ὁποῖοι νὰ ἠξεύρουν τί λέγουν. Ἔχω ἐδῶ καὶ πίνακας καὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἐξάγεται ὅτι ἡ Κοκκινιὰ θὰ λάβῃ ἔσοδα δυόμισυ ἑκατομμύρια, ἐνῷ ἡ Κέρκυρα ἔχει μόνον 3 ἑκατομμύρια.

Γ. ΣΑΚΚΑΛΗΣ. Δὲν τὰ καταθέσατε αὐτὰ τὰ στοιχεῖα. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἐκτὸς ὅλων τῶν ἀνωτέρω, τὸ νομοσχέδιον καταλύει θεμελιώδη ἀρχὴν τοῦ θεσμοῦ τῆς αὐτοδιοικήσεως. Μέχρι τοῦ 1929 ἡ Νομοθεσία ἐστηρίζετο εἰς τὴν αὐτοδιάθεσιν.

Κ. ΒΕΡΡΟΙΟΠΟΥΛΟΣ. Ὑπάρχουν καὶ παραδείγματα ποὺ δὲν ἐγένετο σεβαστὴ ἡ αὐτοδιάθεσις, ὅπως μὲ τὰς κοινότητας Παλυγύρου Θηβῶν καὶ ἄλλας.

Γ. ΣΑΚΚΑΛΗΣ. Εἶναι μονομερεῖς ἐκτροπαὶ αὐταί.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Καὶ δὲν ἔχουν καμμίαν ἀναλογίαν.

Γ. ΣΑΚΚΑΛΗΣ. Βεβαίως καὶ πᾶσαν μεταβολὴν ὁ νόμος ἐξήρτα ἀπὸ τὴν διάθεσιν τῶν κατοίκων.

Γεγονὸς εἶναι ὅτι ἡ πολιτικὴ ἐπιστήμη ἔχει ὡρισμένας ἐπιταγὰς περὶ τῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ ἔχομεν ἐδῶ καὶ συνταγματικὴν ἐπιταγὴν καὶ θὰ ἦτο ἀκατανόητον νὰ ἐπιτρέπεται εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν νὰ παραγκωνίζῃ τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν τῶν στοιχειωδεστέρων ἐκ-

δηλώσεων τῆς αὐτοδιοικήσεως, ὅπως εἶναι ἡ γένεσις τῆς κοινότητος.

Εἶπα προηγουμένως ὅτι θὰ ἠδύνατο νὰ γίνῃ ὁ κατατεμαχισμὸς τῶν τριῶν μεγάλων πόλεων διὰ τῆς ἀπαγορεύσεως τῶν συνοικισμῶν, ἀφοῦ πρῶτον κατόπιν μελέτης ἐπιστανεται ὅτι εἶν θὰ ἐπρεπε νὰ ζητῇ εἰς κανένα, καὶ κατόπιν ἄλλης μελέτης πρὸς συνάρτησιν καὶ ἑνιαίαν διοίκησιν ὅλου τοῦ Μητροπολιτικοῦ συγκροτήματος καὶ ἀφοῦ ὅλα τοῦτα ἐφαρμοσθοῦν εἰς τὸν λαὸν καὶ ἐλαμβάνετο ἡ ἔγκρισίς του (χειροκροτήματα).

Π. ΛΕΒΑΝΤΗΣ. Τὸ παρὸν λέγει νομοσχέδιον ὅπως ἀνέπτυξαν καὶ ἄλλοι ἀγορητὴ εἶν εἶναι δυνατὸν νὰ τύχῃ τῆς ἐγκρίσεως. ἀλλ' οὐδὲ τῆς ἀνοχῆς τῆς ἀντιπολιτεύσεως, διότι τὸ νομοθέτημα αὐτὸ μακρὰν τοῦ νὰ ὑπηρετῇ τὸ συμφέρον τῆς αὐτοδιοικήσεως πλήττει καὶ τοὺς δήμους καὶ τοὺς συνοικισμοὺς ὑποβιβάζον μόνον εἰς τὴν ὑπηρέτησιν στενῶν κομματικῶν συμφερόντων τῆς κυβερνώσης μερίδος, διότι ἡ πρόθεσις αὐτῆς εἶναι ἔκδηλος ἀπὸ μιᾶς ἐκκεντείας καὶ αἱ στῆλαι τοῦ κυβερνητικοῦ τύπου δὲν ἔπαυσαν νὰ εἶναι ὠμαὶ διὰ τὴν ὁμολογίαν τῶν προθέσεων τούτων. Ἡ αἰτιολογικὴ ἔκθεσις τοῦ νομοσχεδίου ὅπως καὶ ἡ ἀγόρευσις τοῦ κ. Εἰσηγητοῦ δὲν δύνανται νὰ συμπτύξουν τὸν σκοπὸν τοῦ νομοσχεδίου καὶ ὅλα ταῦτα θὰ ἐξακολούθουν τὴν ἀπρέπειαν τοῦ νομοσχεδίου παρ' ὅλων μας μὲ ψῆφον εἰσαγομένην κατὰ συνείδησιν. Ἀλλ' ἐπειδὴ πέραν τῆς Βουλῆς καὶ τῶν κομματικῶς σκεπτομένων ἀνθρώπων ὑπάρχει καὶ ἡ μεγάλη καὶ ἀμερόληπτος κοινὴ γνώμη φρονοῦμεν ὅτι πρέπει νὰ εἴμεθα ἀναλυτικώτεροι διὰ νὰ μὴ ἀποτιωπηθῇ ὁ κομματικὸς σκοπὸς τοῦ νομοσχεδίου. Τόσον ἡ ἔκθεσις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ὅσον καὶ ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς συναισθανόμεναι οἱονεὶ τὸ ἀκάλυπτον τοῦ νομοσχεδίου μετεχειρίζονται τρόπον τινὰ δύο ἀσπίδας διὰ νὰ τὸ καλύψουν. Ἡ πρώτη ἀσπὶς εἶναι ἡ περὶ αὐτοδιοικήσεως. Ἡ παράταξις εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκω ἀνέκαθεν ἐθεώρησε τὴν αὐτοδιοίκησιν ὡς τὴν κρηπίδα τῆς ἐσωτερικῆς ὀργανώσεως τοῦ κράτους καὶ δι' αὐτὸ τὴν καθιέρωσε ρητῶς διὰ τοῦ Συντάγματος. Συνεχῶν ὁ κ. Βουλευτὴς πλέκει τὸ ἐγκώμιον τοῦ θεσμοῦ τῆς αὐτοδιοικήσεως. Ἂς μὴ νομισθῇ λέγει ὅτι θὰ ἐνδιατρίψω ἐπὶ πολὺ εἰς τὴν νομικὴν ἄποψιν τοῦ ζητήματος. Ἐγὼ νομίζω ὅτι ἡ ἐκ τῶν ἄνωθεν παροχὴ τῆς αὐτοδιοικήσεως εἶναι συγγνωστὴ ἐφόσον ὅμως ὑπάρχουσιν αἱ ἀναγκαῖαι προϋποθέσεις. Οὐδὲ ἐπὶ τῆς ἱστορίας τοῦ ὑπὸ ψήφισιν νομοσχεδίου θὰ ἐνδιατρίψω, διότι τοῦτο νῦν δὲν θὰ ἤρχετο ἐνώπιον τῆς Βουλῆς. Ἂν δὲν ὑπῆρχεν ἡ ψῆφος τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, οὐδὲ θὰ ἐνδιατρίψω ἐπὶ τῶν λεχθέντων ὅτι τὸ νομοσχέδιον οὐδεμίαν ἔχει σχέσιν μὲ τὰς κομματικὰς βλέψεις τῆς Κυβερνήσεως. Ἐναντίον τῆς κατηγορίας, ἣν ἀπηύθυνε κατ' ἐμῶν ὁ ἐκ Δράμας κ. συνάδελφος, ὅτι καὶ κατ' ἀρχὴν δὲν θὰ εἴμεθα ἐναντίον τοῦ μέτρου, λέγω ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποστηριχθῇ, διότι πάντοτε ὑπῆρξαμεν θιασῶται τῆς αὐτοδιοικήσεως. Ἂν εἴμεθα ἐναντίον τοῦ μέτρου, εἴμεθα, διότι αὐτὸ γίνεται εἰς παραμονὰς ἐκλογῶν καὶ διότι ἀναμφισβητήτως πρόκειται τοῦτο νὰ πλήξῃ τὸν προσφυγικὸν κόσμον. Ἡ Τσύμπα ἀποτελοῦσα ὡς γνωστὸν τὰ 1/9 τοῦ πληθυσμοῦ Θεσσαλονίκης πρόκειται νὰ προικισθῇ μὲ 3 1/2 ἑκατομ. ἔργ. ἐκ τῶν φόρων τραζομένων ζώων, ἐγχωρίων προϊόντων καὶ φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων.

Α. ΚΡΙΕΖΗΣ. Ἐκτὸς τῶν τριῶν αὐτῶν φόρων ὑπάρχουσι καὶ ἄλλοι δημοτικοί, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐπιβληθοῦν καὶ ἐκ τῶν ὁποίων βεβαίως θὰ προκύψουν ἔσοδα.

Π. ΛΕΒΑΝΤΗΣ. Μάλιστα. Θὰ σᾶς ὁμιλήσω κατόπιν περὶ αὐτῶν. Ὁ δῆμος αὐτὸς θὰ ἔχῃ ἔξοδα διοικήσεως 2 περίπου ἑκατομμυρίων. Προσέτι ὁ δῆμος αὐτὸς θὰ ξεκινήσῃ χρεωμένος, διότι ὁ δῆμος Θεσσαλονίκης ἔχει 5 δάνεια, ἐξ αὐτῶν δὲ τὰ δύο τελευταῖα εἶναι ἐκεῖνα, εἰς τὰ ὁποῖα μετέχουν καὶ οἱ δῆμοι καὶ αἱ κοινότητες. Ἡ τοκοχρεωλυτικὴ ὑπηρεσία τῶν δύο αὐτῶν δανείων εἶναι 10 1/2 ἑκατομ. Ἡ Τούμπα θὰ δίδῃ ὁ χρόνος 1 ἑκατομμύριον περίπου διὰ τοκοχρεωλύσια πρὸς ἀπόσβεσιν τῶν δύο αὐτῶν δανείων. Ἔχομεν λοιπὸν ἕνα ὄγκον ποὺ θὰ ἔχῃ αὐτὰς τὰς προσόδους καὶ αὐτὰ τὰ ἔξοδα. Προσθέσατε ἄνομμ καὶ ἔξοδα φωτισμοῦ, ὑδρεύσεως, καθαριότητος. Πῶς λοιπὸν οὗτοι θὰ συνηθῇ νὰ ζήσῃ ὁ δῆμος αὐτὸς καὶ πῶς θὰ συνηθῇ νὰ θράσῃ κοινωνικῶς, κ. Ὑπουργὲ τῆς Προνοίας;

Ν. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ (Ὑπουργὸς τῆς Προνοίας). Οὐδέποτε ἡμέρον λαμβάνεται πρόνοια ὑπὸ τῶν δήμων διὰ τοὺς συνοικισμούς. Τὸ κράτος κάμνει τὰ ἔξοδα αὐτά. Ἀρκεῖ νὰ σᾶς εἶπω ὅτι τὸ κράτος ἐπλήρωσε καὶ δι' ἐκκένωσιν βόθρων.

Ι. ΛΕΒΑΝΤΗΣ. Εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ὅμως δὲν συνέβαινε τοῦτο, διότι ὁ δῆμος ἔκαμνε τὰ ἔξοδα αὐτὰ τῶν συνοικισμῶν.

Ι. ΜΟΥΤΖΟΥΡΗΣΗΣ (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Ἐγὼ γνωρίζω ὅτι ἡ Κέρκυρα μὲ 3 ἑκατομμύρια ἔχει ὅλα ἐκεῖνα ποὺ ἔχει, καὶ σεῖς μᾶς λέτε θὰ τὴν Τούμπαν;

Ι. ΛΕΒΑΝΤΗΣ. Ὁ δῆμος Θεσσαλονίκης διὰ συσσίτια μόνον ἐδαπάνησε πέρυσι 13 1/2 ἑκατομμύρια. Τὰ περισσότερα ἐδαπανήθησαν διὰ τοὺς συνοικισμούς, διότι εἰς τὴν πόλιν δὲν ὑπῆρχε τόση ἀνάγκη συσσιτίων. Λέγομεν λοιπὸν ὅτι ἔχομεν ἕνα δῆμον, ὁ ὁποῖος θὰ ξεκινήσῃ βεβαρυμένος ἤδη, χωρὶς νὰ δύναται νὰ ἐκτελέσῃ κανένα κοινωνικὸν σκοπόν. Μοῦ ἀπευθύνεται ὅμως πανταχόθεν τὸ ἐρώτημα. Μὰ δὲν ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι φόροι; Μάλιστα. Ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι φόροι, ἐξ αὐτῶν ὅμως τίποτε δὲν θὰ λάβουν οἱ νεοσύστατοι δῆμοι, διότι αὐτοὶ οἱ φόροι δὲν θὰ ὑπάρξουν δι' αὐτοὺς ἐλλείψει προϋποθέσεων. Ἴδού οἱ φόροι αὐτοί. Φόρος ἐπὶ τοῦ καπνοῦ, φόρος μεταβιβάσεως ἀκινήτων. Ὡς γνωστὸν ἡ μεταβίβασις δὲν ἐπιτρέπεται, ἄρα δὲν πρόκειται νὰ εἰσπραχθῇ τοιοῦτος φόρος. Φόρος ἐπὶ τῶν κερδῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων. Φόρος ἐπὶ τῶν ἀδείων ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος καὶ κληρονομιῶν. Τέλη ἀδειῶν οἰκοδομῶν. Γνωρίζετε ὅτι τοιαῦτα δὲν εἰσπράττονται, αἱ δὲ οἰκοδομαὶ μένουν ἀφορολόγητοι ἐπὶ 20ετίαν. Φόρος χρήσεως πεζοδρομίων καὶ πλατειῶν. Ἐνοίκια δημοτικῶν κτημάτων. Ἐνοίκια δημοτικῶν λουτρῶν. Φόροι ἐξ ἐκμεταλλεύσεως ἰδιωτικῶν ἀποθηκῶν. Δικαίωμα χρήσεως ἀποβάθρας. Εἰσπράξεις ρυμοτομιῶν. Καὶ ὅλως λοιπὸν εἰπεῖν οἱ νεοσύστατοι δῆμοι δὲν πρόκειται νὰ εἰσπράξουν ἐξ αὐτῶν.

Γ. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ (Ὑπουργὸς τῆς Προνοίας). Εἰς τὰ ἔσοδα τὰ ὁποῖα ὑπελογίσατε πρέπει νὰ προστεθῶσιν ἀκόμη τὰ ἔσοδα ἐκ τῆς παγίας χορηγήσεως τοῦ Κράτους. Ἡ ἐπιχορήγησις [illegible] σαλονίκης ἀνέρχεται εἰς 13 ἑκατομμύρια. Ἑπομένως ἡ ἀναλογία ἐκ ταύτης, διὰ τὸν δῆμον Τούμπας, ἂν ἡ Τούμπα ἀποτέλει ἴδιον δῆμον διότι κατὰ τὸ νομοσχέδιον δὲν ἀποτελεῖ, θὰ ἀνήρχετο εἰς 1 καὶ ἥμισυ ἑκατομμύριον. Πλὴν τούτου θὰ εἶχεν ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὸ ποσοστὸν τοῦ 1/2% τοῦ φόρου τῶν ἐξ ἀλλοδαπῆς ἐμπορευμάτων πλέον τοῦ ἑκατομμυρίου. Οὕτω θὰ ἠδύνατο τοιοῦτος ὀργανισμὸς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, καὶ ὁ δῆμος Τούμπας, ἂν ἡ Τούμπα ἀποτέλει δῆμον, νὰ ἔχῃ ἐξ αὐτῶν μόνον τῶν ὀλίγων 6 ἑκατομμυρίων, καὶ θὰ ἠδύνατο νὰ δημιουργήσῃ καὶ ἄλλους φόρους, ὅσους καὶ ἀνάγκαι τοῦ δήμου θὰ ἐνεδείκνυον καὶ ἡ κοινωνικὴ οἰκονομία θὰ ἐπέτρεπε. Ἀλλὰ καὶ τὰ 6 ἑκατομμύρια θὰ ἦσαν ἐπαρκῆ νὰ καλύψουν τὰς μεγάλας ἀνάγκας τοῦ συνοικισμοῦ, ἀφοῦ ἄλλοι δῆμοι μεγαλείτεροι εἰς πληθυσμὸν ὑπηρετοῦνται καὶ μὲ προσόδους πολὺ μικροτέρας, ὅπως ἡ Κέρκυρα, ἡ ὁποία ἔχει μόλις 3 1/2 ἑκατομ. ἔσοδα.

Π. ΛΕΒΑΝΤΗΣ. Ὁ κ. Ὑπουργὸς μᾶς ἀνέφερεν σειρὰν ἐπιχορηγήσεων. Καὶ ἡμεῖς εἴμεθα ὅλοι σύμφωνοι ὅτι οἱ δυνατώτεροι πρέπει νὰ προσφέρουν ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων, ὅπως συμβαίνει εἰς Θεσσαλονίκην καὶ διὰ τοῦτο ἡ Κοινωνικὴ Ἀλληλεγγύη εἶναι περισσότερον ἀνεπτυγμένη ἐκεῖ. Ἠκούσθη παρὰ πολλῶν καὶ ἀνεγνωρίσθη ὅτι ὁ προσφυγικὸς κόσμος ἔχει κοινοτικὴν συνείδησιν καὶ ἐλπίζομεν ὅτι τὸ λαϊκὸν κόμμα δὲν θὰ σκεφθῇ διαφορετικὰ εἰς τὸ μέλλον διὰ τοὺς πρόσφυγας. Εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς ἡ ὁποία ὁμιλεῖ διὰ τὴν ἀποκέντρωσιν, ἀναφέρονται οἱ σχετικοὶ νόμοι τοῦ 1929 καὶ 1931. Τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων τὸ 1929 ἐπὶ Ὑπουργίας κ. Ζαβιτζιάνου ἐσκέφθη διὰ τοὺς μεγάλους Δήμους νὰ χωρήσῃ ἀπὸ τούτους τοὺς συνοικισμούς, ἀλλὰ μὲ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι θὰ προηγεῖτο σοβαρὰ μελέτη τοῦ ζητήματος, ἀφοῦ προηγουμένως ἐξευρίσκοντο τὰ οἰκονομικὰ μέσα πρὸς συντήρησιν τῶν συνοικισμῶν. Ἀλλὰ ἡ ἐπακολουθήσασα μελέτη ἀπέδειξε καὶ ἀνεπάρκειαν πόρων καὶ ὅτι οἱ ζητοῦντες τὸν χωρισμὸν δὲν ἐξεπροσώπουν τὴν θέλησιν τῆς ὁλότητος.

Κ. ΒΕΡΡΟΙΟΠΟΥΛΟΣ. Τοιαύτη μελέτη δὲν ἐγένετο.

Π. ΛΕΒΑΝΤΗΣ. Θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ γνωρίζω καλύτερον ὑμῶν τὰ τοῦ κόμματός μου. Καὶ ἡ μελέτη ἐγένετο καὶ ἀπέδειξεν ὅτι διὰ τῶν πόρων, οἱ ὁποῖοι ἠδύναντο νὰ διατεθοῦν δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἱκανοποιηθοῦν οὔτε τὸ 1/10 τῶν ἀναγκῶν τῶν συνοικισμῶν, δι' αὐτὸ καὶ ὁ νόμος δὲν ἐφηρμόσθη. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ κατὰ Μάρτιον τοῦ 1931 Νομοσχέδιον τοῦτο ἐγένετο, δι' ὡρισμένην περίπτωσιν καὶ δι' ὡρισμένον συνοικισμὸν τὸν τοῦ Ζωγράφου.

Κ. ΒΕΡΡΟΙΟΠΟΥΛΟΣ. Τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο ὑπεβλήθη τὸν Μάρτιον τοῦ 1931 καὶ ἐφημοσθῇ. ἑπομένως δὲν εἶναι ὁ λόγος ὅτι ὑπάρχει ἀνεπάρεικα οἰκονομικῶν πόρων.

Π. ΛΕΒΑΝΤΗΣ. Ἀπορῶ πῶς σᾶς διέφυγε τὸ περιστατικὸν ὅτι ὁ νόμος ἐκεῖνος ἐγένετο ἀποκλειστικῶς διὰ νὰ διευθετηθῇ τὸ ζήτημα Ζωγράφου. Περαίνων τὴν ὁμιλίαν μου θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ ἀπαντήσω τινὰ εἰς ὅσα εἶπεν ὁ ἐκ Δράμας συνάδελφος, ὁ ὁποῖος περαίνων τὸν λόγον του, μᾶς ἀπηύθυνε μίαν συμβουλήν, ἀφοῦ προηγουμένως ἐλησμόνησε τὴν προγενεστέραν του πολιτικὴν καταγωγήν. Ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς Δράμας δὲν ὤφειλεν ὅμως νὰ μᾶς ἀπευθύνῃ συμβουλήν, καὶ τοῦτο διότι ἀπέδειξεν ὅτι καὶ εἰς τὸν ἑαυτόν του δὲν δίδει ποτὲ σοφὰς συμβουλάς, διότι ἀπέτυχε πάντοτε. Ἡμεῖς εἴμεθα ὑπερήφανοι διὰ τὴν πολιτικὴν μας καταγωγήν. Καὶ ἐὰν ὁ ἐκ Δράμας πολιτευτὴς θέλει νὰ μᾶς ἀπευθύνῃ συμβουλὰς δὲν δύναται νὰ πράττῃ τοῦτο, διότι οὐδόλως οὗτος ἐκπροσωπεῖ τὰς γνώμας τῶν ἐκλογέων του, καὶ ἔχει οὗτος πλεῖστα ὅσα τηλεγραφήματα παρ' αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι τὸν ἀποδοκιμάζουν καὶ τὸν ἀποκηρύσσουν καὶ διὰ τοῦτο πρέπει οὗτος, ἀφοῦ παραιτηθῇ καὶ ἐπανεκλεγῇ, τότε νὰ δίδῃ συμβουλάς.

Κ. ΚΩΝΣΤΑΣ. Κύριε συνάδελφε, δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ ἀκούωνται τοιαῦτα ἀπὸ τοῦ βήματος αὐτοῦ, καθόσον ὑπάρχει πολιτικὸν δόγμα, ὅτι οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες ὀφείλουν ν' ἀκούουν μόνον τὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεώς των.

Π. ΛΕΒΑΝΤΗΣ. Γνωρίζετε, ὅμως, κύριε συνάδελφε, ὅτι εἶναι θεσμοθετημένον ὅτι ὁ ἀποχωρῶν ἐκ μιᾶς πολιτικῆς παρατάξεως βουλευτὴς πρέπει νὰ παραιτῆται καὶ κατόπιν νὰ ἐπανεκλέγεται. Καὶ εἶναι ἑπομένως πολὺ φυσικὸν νὰ μὴ σταματήσωμεν ἐπὶ μακρὸν ἐπὶ τῶν γνωμῶν του ἐκ Δράμας κ. βουλευτοῦ. Μᾶς εἶπεν ὅτι κατήλθομεν εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς Θεσσαλονίκης πάνοπλοι μὲ ὅλους τοὺς Ἀρχηγοὺς τῶν Κομμάτων τοῦ Ἐθνικοῦ Συνασπισμοῦ ἐν δράσει. Μᾶς εἶπεν ὅτι ἠντλήσαμεν κέρδη ἐκ τῆς πολιτικῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς στυγερᾶς ἀπόπειρας. Μᾶς εἶπεν ὅτι ἀκόμα ἐχρησιμοποιήσαμεν καὶ τοὺς κομμουνιστάς. Παρέλειψεν ὅμως νὰ μᾶς εἴπῃ ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις κατῆλθεν εἰς τὴν ἐπαναληπτικὴν ἐκλογὴν Θεσσαλονίκης διὰ νὰ μετρήσῃ τὰς ψήφους τῶν ἐκλογέων ἀπὸ τὸ ἕνα, ἐνῷ ἡ συμπολίτευσις ἀνεβιβάσθη ἐλαττώσε τὰς ψήφους ἀπὸ τὰ 10.000 καὶ ἄνω μετὰ τὴν κατάργησιν τῶν Ἰσραηλιτικῶν Συλλόγων. Παρέλειψε νὰ μᾶς εἴπῃ ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας ἔδωκε 13 ὁλόκληρα ἑκατομμύρια δι' ἔργα χωματουργικά. Παρέλειψε νὰ μᾶς εἴπῃ τὰς διαφόρους παροχάς, εἰς τὰς ὁποίας συμμετέσχον ὅλα τὰ Ὑπουργεῖα. Παρέλειψε νὰ μᾶς εἴπῃ τὰ ποσὰ τῶν ἑκατομμυρίων τὰ ὁποῖα ἐδαπανήθησαν διὰ τοὺς μετατεθέντας ἀξιωματικοὺς καὶ χωροφύλακας, οἵτινες ἐχρησιμοποιήθησαν εἰς τὰς ἐκλογὰς ἐκείνας καὶ ὅτι ὁλόκληρον τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἦλθεν εἰς Θεσ)νίκην, ὅταν δὲ θὰ συζητηθῇ ἡ ἐπερώτησις διὰ τὰς ἐκλογὰς Θεσσαλονίκης, θ' ἀπαριθμήσωμεν λεπτομερέστερον ἕν πρὸς ἕν ποῖα καὶ πόσα πλεονεκτήματα καὶ ποῖα τὰ μειονεκτήματα τῶν δύο παρατάξεων. Μετὰ τὴν παρέκβασιν αὐτὴν εἰς ἣν ἐξηναγκάσθην ἐν τοῦ λόγου τοῦ ἐκ Δράμας κ. βουλευτοῦ, θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε ν' ἀπαντήσω εἰς τὴν ἔκκλησιν τοῦ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου κ. εἰσηγητοῦ. Καὶ ἐπὶ τούτου ὑποτίθεται ὅτι ὁμιλοῦμεν καλαπίστως καὶ ὅτι πρόκειται νὰ ἐφαρμόσωμεν ἕν μέτρον ὑπὲρ τῶν προσφύγων. Ἀλλὰ πῶς εἶναι δυνατὸν ἕν μέτρον, λαμβανόμενον εἰς παραμονὰς ἐκλογῶν, νὰ μὴ παρεξηγῆται εὐλόγως, ἐφόσον ἀκόμη τὸ μέτρον αὐτὸ λαμβάνεται, καθ' ὃν χρόνον χωρίζομεν τοὺς πρόσφυγας ἀπὸ τοὺς γηγενεῖς καὶ ἑνώνομεν τοὺς Ἑβραίους Θεσσαλονίκης. Ἐφόσον λοιπὸν τὸ μέτρον αὐτὸ παρεξηγεῖται, ἐλάτε νὰ κάμωμεν τὸ ἑξῆς : Νὰ κάμωμεν τὸν πειραματισμὸν εἰς ἕνα ἐκ τῶν συνοικισμῶν Ἀθηνῶν, ὄχι τὸν πλουσιώτερον καὶ ν' ἀναλάβωμεν τὴν ὑποχρέωσιν ὅτι ἐὰν τὸ μέτρον εὐδοκιμήσῃ νὰ ἐπεκταθῇ τοῦτο καὶ δι' ὅλους τοὺς συνοικισμούς. Τότε θὰ πεισθῶμεν ὅτι ἡ προέλευσις τοῦ νόμου εἶναι ἀγαθή. Τότε θὰ πεισθῶμεν ὅτι διὰ τοῦ νόμου αὐτοῦ δὲν ἐπιδιώκετε τὸν διχασμόν, γηγενῶν καὶ προσφύγων.

Γ. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ. Σεῖς ἐφέρατε τὸν διχασμόν.

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ. Κύριε Πρόεδρε, ἠκούσαμεν ὥρειες βαρυτάτας ἐν σιωπῇ, ἀπαιτοῦμεν τὸν σεβασμὸν πρὸς τὸν ῥήτορα. Ὁ πρῶτος ῥήτωρ ὡμίλησε περὶ ὅλης τῆς πολιτικῆς ἱστορίας τῆς χώρας. Διατί ἀπορεῖτε ὅτι οἱ ἑπόμενοι ῥήτορες ἀπαντοῦν ἀμυνόμενοι ;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Δὲν ἀπορῶ διὰ τίποτε. Ἀπορῶ δι' ὅσα ἀκούω τώρα.

Π. ΛΕΒΑΝΤΗΣ. Τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων ὄχι μόνον δὲν διήρεσε πρόσφυγας καὶ γηγενεῖς, ἀλλὰ πρέπει νὰ γνωρίζετε ὅτι ἡμεῖς τολμάχιστον προσωπικῶς ἠγωνίσθημεν εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν πρὸς συνένωσιν γηγενῶν καὶ προσφύγων.

Ἐπανέρχομαι εἰς τὴν ἔκκλησιν ποῦ μᾶς ἔκαμεν ὁ κ. Εἰσηγητὴς τοῦ Νομοσχεδίου. Εἰς ἀπάντησιν κάμνομεν καὶ ἡμεῖς μίαν ἔκκλησιν καὶ σᾶς λέγομεν, ἐφαρμόσατε τὸν νόμον σας εἰς ἕνα συνοικισμὸν πειραματικῶς ἐκ τῶν μᾶλλον ἀδυνάτων οἰκονομικῶς καὶ ἂν ἐπιτύχῃ, θὰ χωρήσωμεν ἀργότερον εἰς ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου δι' ὅλους τοὺς συνοικισμοὺς μετὰ τὰς δημοτικὰς ἐκλογάς. Οὕτω πράττοντες θὰ ἐμπνεύσητε τὴν πεποίθησιν ἐπὶ τὸ εἰλικρινὲς τῶν προθέσεών σας. Ἄλλως ἐφόσον τὸ μέτρον λαμβάνεται εἰς τὰς παραμονὰς ἐκλογῶν, ἐφόσον ἡ λῆψις του συμπίπτει μὲ τὴν κατάργησιν τοῦ χωριστοῦ Συλλόγου Ἑβραίων, ἐφόσον τοῦ μέτρου τούτου δὲν προηγῆθη ἡ ἐκπλήρωσις τῶν προεκλογικῶν ὑποσχέσεων τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν προσφυγικὸν λαὸν καὶ ἐφόσον ἀκόμη τὸ μέτρον συμπίπτει μὲ πράξεις ποὺ ἔχουν τὸν χαρακτῆρα διώξεως τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου, δὲν θὰ δυνηθῆτε νὰ πείσητε κανένα περὶ τῆς ἀγνότητος τῶν προθέσεών σας. Θὰ συγκαταριθμηθῇ καὶ ὁ νόμος οὗτος μεταξὺ τῶν τελευταίων τούτων μέτρων καὶ δὲν θὰ ἐπιτύχητε ἄλλο τι, ἢ νὰ τονώσητε ἔτι περισσότερον τὴν ἀποστροφὴν τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου πρὸς τὸ Λαϊκὸν κόμμα.

Ὁ κ. Ν. ΜΑΝΟΥΣΗΣ λέγει ὅτι λυπεῖται διότι εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ κάμῃ μικρὰν παρέκβασιν διὰ νὰ ἀπαντήσῃ εἰς ὅσα εἶπεν ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς Δράμας ἐν σχέσει μὲ τὴν πολιτικὴν τοῦ κόμματος τῶν φιλελευθέρων ἐναντι τῶν προσφύγων. Ὁ κ. Κύρκος λησμονεῖ πάντοτε τὸ παρελθόν. Λησμονεῖ ὅτι ὅταν ἦτο Ὑπουργὸς τῆς Προνοίας ἐπὶ Κυβερνήσεως ἐθνικοῦ συνασπισμοῦ, ἔχων ἀπόλυτον πρωτοβουλίαν, οὔτε 700 οἰκίσκους δὲν εἶχε κατορθώσει νὰ ἀνεγείρῃ.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ (Πρωθυπουργός). Δὲν ἠμπορεῖτε κ. Βουλευτὰ νὰ ἐξακολουθήσετε κατὰ τοιοῦτον κατάφορον τρόπον παραβιάζοντες τὸν Κανονισμόν.

Ν. ΜΑΝΟΥΣΗΣ. Ὅταν ὁ κ. Κύρκος ὡμίλησεν ἐπὶ δύο συνεχεῖς ὥρας, χωρὶς κανεὶς ἀπὸ ἡμᾶς νὰ τὸν διακόψῃ, περὶ ὅλων τῶν πραγμάτων, πῶς θὰ ἀφίσω ἀναπάντητον τὴν

δήλωσίν του ὅτι τὸ κόμμα μας ἐσφαγίασε τὰ δίκαια τῶν πρόσφύγων. Εἶναι δι' ἡμᾶς ζήτημα φιλοτιμίας.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. κ. Συνάδελφε ἀδιάφορον ἂν ὅσα λέγετε θέγουν καὶ ἐμέ. Πρέπει νὰ ἐξακολουθήσετε καὶ κανεὶς εἰς τὴν αἴθουσαν ταύτην δὲν ἠμπορεῖ νὰ θέσῃ ὅρια εἰς τὴν ὁμιλίαν σας. Ἀφοῦ ἐπέτρεψαν εἰς ἄλλον βουλευτὴν συμπαθῶς διακείμενον πρὸς ἐκείνους νὰ ὁμιλήσῃ ἐπὶ παντὸς ἄλλου θέματος, οὐδεὶς φραγμὸς δύναται νὰ τεθῇ εἰς τὰς σκέψεις σας.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ (Πρωθυπουργός). Ἀλλὰ ἐκεῖνος συνέδεσε τὴν ὁμιλίαν του μὲ τὸ νομοσχέδιον, ἐνῷ ὁ ὁμιλῶν βουλευτὴς εἶπε ρητῶς ὅτι κάμνει παρέκβασιν. Καὶ σεῖς ἄλλως τε κ. ἀρχηγὲ τῶν Προοδευτικῶν παραβιάζετε τὸν κανονισμόν.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Σεῖς δὲν ἀφίνετε κανένα νὰ ὁμιλήσῃ.

Ν. ΜΑΝΟΥΣΗΣ. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐγὼ θὰ εἶχα τελειώσῃ. Ὁ κ. Κρανιωτάκης ὠνόμασε ἄλλοτε τὸν κ. Κύρκον Ζακχαῖον ἐκεῖνος δὲ εἶπε ὅτι ἡ παράταξις ἐκείνη ὁδηγεῖ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν καταστροφήν. Ἔκτοτε ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς Δράμας μετέβαλε πεποιθήσεις καὶ εὑρίσκει ὅτι τὸ κόμμα τῶν φιλελευθέρων πταίει δι' ὅλα. Ἀναφέρει ἀκολούθως τί ἔκαμε τὸ κόμμα τῶν φιλελευθέρων ἐπὶ Λεπτίνη διὰ τοὺς πρόσφυγας καὶ καταλήγει λέγων ὅτι δὲν δύναται νὰ δεχθῇ τὸ κόμμα αὐτὸ τοσαῦτα πράξαν ὑπὲρ τῶν προσφύγων τὴν κατηγορίαν ὅτι ἐσφαγίασε τὰ προσφυγικὰ ζητήματα, (χειροκροτήματα ἐξ ἀριστερᾶς). Εἰσερχόμενος ἀκολούθως εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ ὑπὸ κρίσιν νομοσχεδίου ἐξετάζει τὴν συνταγματικότητα τοῦ νομοσχεδίου λέγων ὅτι ἡ ἐθνικὴ ἀντιπροσωπεία θὰ ἦτο κατωτέρα ἑαυτῆς, ἐὰν δὲν ἤθελε ἐξετάσῃ τὴν συνταγματικότητα ἑνὸς νόμου, ὅταν τὰ δικαστήρια ἐξετάζουν αὐτὴν καὶ ἀκυρώνουν πολλάκις τοὺς νόμους. Ἡ αὐτοδιοίκησις λέει, προϋποθέτει τὴν βούλησιν τῶν ἐνδιαφερομένων κατοίκων καὶ ἀποτελεῖ δικαίωμα ἀτομικόν. Συγκρίνει τὴν αὐτοδιοίκησιν μὲ τὸ ἀτομικὸν δικαίωμα τοῦ συνεταιρίζεσθαι καὶ λέγει ὅτι, ὅπως τὸ Κράτος δὲν δύναται νὰ ἀναγκάζῃ τοὺς πολίτας νὰ συνεταιρίζωνται, οὕτω. δὲν δύναται νὰ τοὺς ἀναγκάσῃ νὰ αὐτοδιοικοῦνται. Ἀναφέρει διαφόρους ξένους συγγραφεῖς καὶ τὸν μακαρίτην Ρέπουλην, ὁ ὁποῖος ἔλεγε ὅτι οἱ δῆμοι γεννῶνται ἐξ ἑαυτῶν, ἡ δὲ Πολιτεία θέτει ἐπ' αὐτῶν τὴν σφραγῖδα τῆς ἀναγνωρίσεως. Ἀλλ' ἂν ἡ θέλησις τῶν πληθυσμῶν ἀποτελεῖ ὅρον ἀπαράβατον διὰ τὴν δημιουργίαν ἑνὸς δήμου, οὐδεμία ἀμφιβολία ὑπάρχει προκειμένου περὶ ἀποσπάσεως συνοικίας ἐξ ἑνὸς δήμου διὰ τὴν δημιουργίαν ἰδιαιτέρας κοινότητος.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ (Πρωθυπουργός). Ἀλλὰ κ. Βουλευτά, ὅταν ἐπικαλεῖσθε τοὺς νόμους πρέπει νὰ ἔχετε ὑπ' ὄψει σας ὅτι ἄλλοι νόμοι δύνανται νὰ τοὺς ἀκυρώσουν. Ἂν ἔχετε συνταγματικὴν διάταξιν ἀπαγορεύουσαν τοῦτο νὰ μᾶς τὸ πῆτε.

Ν. ΜΑΝΟΥΣΗΣ. Ἀλλὰ ἂν ἀκυρώσῃ τὸ ἐκλογοδικεῖον τὸν νόμον κ. Πρόεδρε; Ἐφ' ὅσον τὰ δικαστήρια ἐξετάζουν τὴν συνταγματικότητα τῶν νόμων ἔχομεν ὑποχρέωσιν νὰ μὴ ψηφίζωμεν νόμους ἀντισυνταγματικούς

Α. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ. Εἶναι τόσον καταφανὴς ἡ ἀντισυνταγματικότης τοῦ νόμου αὐτοῦ, ὥστε ἀρκεῖ ν' ἀναφερθῇ ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν οἱ κάτοικοι μιᾶς συνοικίας κατὰ τὸ Σύνταγμα νὰ στερηθοῦν τῆς διαχειρίσεως τῶν κοινῶν συμφερόντων. Σεῖς ὅμως ἐπιθυμεῖτε νὰ κάμετε ἐκλογὰς χωριστάς. Καὶ τὰ δύο νομοσχέδια τῆς τροποποιήσεως τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου καὶ τοῦ χωρισμοῦ τῶν συνοικισμῶν εἶναι ἀλληλένδετα. Ποῦ εὑρήκατε τὸ δικαίωμα νὰ ἀναβάλλετε ἐπὶ 6 μῆνας τὰς ἐκλογὰς δι' ἀναγκαστικοῦ διατάγματος, Λυπούμεθα δὲ διότι ὁ σεβαστὸς Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας παραπλανηθεὶς ἔθεσε τὴν ὑπογραφήν του κάτωθεν αὐτοῦ τοῦ διατάγματος καὶ ἄλλων τινῶν, διὰ τὰ ὁποῖα θὰ ὁμιλήσωμεν ἐν καιρῷ.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ (Πρωθυπουργός). κ. Βουλευτὰ δὲν πρόκειται νὰ σᾶς διακόψω, ὅπως ὁ προλαλήσας, θὰ εἴπω μόνον δύο λέξεις. Διατί κ. ἀρχηγὲ τοῦ ἀγροτικοῦ καὶ ἐργατικοῦ κόμματος προσαρτήσατε σεῖς τὴν Κοκκινιὰ εἰς τὸν Πειραιᾶ.

Α. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ. Εἶναι συνέχεια τοῦ Πειραιῶς καὶ ἐκεῖ ἔχουν ὅλα τὰ συμφέροντά των.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ (Πρωθυπουργός). Καὶ τὶ σχέσιν ἔχουν ἄλλοι συνοικισμοὶ ποὺ εἶναι ἐκτὸς σχεδίου πόλεως; Ἄλλως τε σεῖς ἐψηφίσατε τὸν νόμον, τὸν ὁποῖον ἐπικαλεῖσθε.

Α. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ. Διότι οὐδεμία ὑπῆρχε τότε ἀντίρρησις τῶν κατοίκων.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ (Πρωθυπουργός). Καμμία ἀντίρρησις δὲν ὑπάρχει καὶ τώρα.

Α. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ. Τὰ μέτρα αὐτὰ μὲ τὰ ὁποῖα καταπονεῖτε τὴν Βουλὴν εἶναι καθαρῶς κομματικὰ καὶ δὲν εἶναι ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἀνέμενεν ὁ λαός, ὡς μέτρα σωστικά, διὰ τὰ ὁποῖα καὶ σᾶς ἔδωσε τὴν πλειοψηφίαν.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ (Πρωθυπουργός). Ὁ λαὸς μᾶς ἔστειλε ἐδῶ διὰ νὰ ἐφαρμόζωμεν τὰς ἰδέας μας καὶ μία τῶν ἰδεῶν μας εἶναι νὰ καθιερώσωμεν τὴν αὐτοδιοίκησιν τὴν ὁποίαν καταστρέψατε σεῖς μὲ τὴν παράταξίν σας.

Ὁκ. Ν. ΜΑΝΟΥΣΗΣ ἀναφέρει ἀκολούθως διαφόρους ξένους συγγραφεῖς καὶ τὸν μακαρίτην Γούναρην καὶ τονίζει ὅτι ἡ κατάτμησις τῶν συνοικισμῶν δὲν εἶναι πρὸς ὄφελός των. Ἄλλωστε, λέγει ἐπιβάλλεται ὁπωσδήποτε ἡ βούλησις τῶν ἐνδιαφερομένων κατοίκων διὰ τὴν ἀπόσπασίν των. Ἄλλωστε αἱ 60 χιλ. εἶναι ἄνευ ἐπαγγέλματος. Λύτὸ σημαίνει ὅτι ἁπλῶς στεγάζονται εἰς οἰκήματα τῶν συνοικισμῶν εἶναι δὲ ὑποχρεωμένοι νὰ κατέρχωνται εἰς τὰς πόλεις διὰ νὰ ἐργασθοῦν. Ἐπίσης ἐν Πειραιεῖ ἐκ τῶν 78 χιλ. αἱ 48 εἶναι ἄνευ ἐπαγγέλματος. Δὲν πρόκειται συνεπῶς παρὰ περὶ συνοικιῶν. Παρεστάθη μὲ μελανὰ χρώματα ἡ κατάστασις τῶν προσφυγικῶν συνοικισμῶν, ἐλησμονήθη ὅτι ὁ Πυδνήφτης λ. χ. δὲν εἶναι ὑπὸ ἔποψιν ἐξωραϊσμοῦ καὶ καθαριότητος χειρότερος ἀπὸ τὴν καλυτέραν συνοικίαν τῶν Ἀθηνῶν, ἐνῷ ἀντιθέτως ὑπάρχουν ὁδοὶ εἰς τὰς Ἀθήνας λ.χ. ἡ ὁδὸς Τιμολέοντος, αἱ ὁποῖαι εὑρίσκονται εἰς οἰκτρὰν κατάστασιν. Ὥστε δὲν δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι γενικῶς οἱ συνοικισμοὶ εἶναι τελείως ἐγκαταλελειμμένοι, καὶ ὅτι ὑπάρχει κάποια πλάνη ὡς πρὸς τὰς ἀνάγκας αὐτῶν. Αἱ ἐλλείψεις των ἀφορῶσιν τὴν στέγασιν καὶ τὰ μεγάλα ἔργα. Ὁ κ. Ἀθηνογένης μᾶς ὡμίλησε περὶ ὡρισμένων συνοικισμῶν, δὲν γνωρίζω ὅμως, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ μεταβληθοῦν διὰ τῆς αὐτοδιοικήσεως εἰς παραδείσους, ἀπέδειξε ὅτι καὶ εἰς τὸ σκοπευτήριον τῆς Καλλιθέας εὑρίσκονται πρόσφυγες, εἰς τρώγλας ἀκόμη καίτοι ἡ Καλλιθέα εἶναι δῆμος ἀπὸ ἐτῶν (χειροκροτήματα ἐκ τῆς ἀριστερᾶς). Ἐρώτησα τὸν κ. Κύρκον....

Γ. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ. Ὁ κ. Κύρκος ἦτο Πρωθυπουργὸς κατὰ τὴν τελευταίαν ἑστίαν; Νὰ μᾶς πῆτε ποῦ ἐπῆγαν τόσα ἑκατομμύρια λίρες;

Συνεχίζων ὁ κ. Ν. ΜΑΝΟΥΣΗΣ ἀναφέρει πόσα οἰκήματα ἔγιναν ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀποκαταστάσεως καὶ πόσα ἀπὸ τὸ κράτος, ὑπολογίζει δὲ τὰς οἰκογενείας αἱ ὁποῖαι ἔχουν ἀκόμη ἀνάγκην στεγάσεως εἰς 35 χιλιάδας. Ἀλλ' ἐκτὸς τῆς στεγάσεως ὑπάρχει ἀνάγκη τῆς ἐκτελέσεως δικτύου ὑδρεύσεως, ὑπονόμων, φωτισμοῦ κλπ., Καὶ ἐρωτῶ, λέγει, εἰλικρινῶς πιστεύετε ὅτι εἶναι δυνατὸν διὰ τῆς δημιουργίας μικρῶν αὐτοδιοικουμένων ὀργανισμῶν νὰ γίνουν τὰ ἔργα αὐτά; Ἀλλὰ διατί ἡ Κυβέρνησις ἐπιμένει τόσον πολύ; Ἡ Κυβέρνησις ἐπηγγέλθη προεκλογικῶς μεγαλουργὸν πολιτικήν, ὑπεσχέθη ὅτι θὰ καταβάλῃ εἰς τοὺς πρόσφυγας τὸ 25 ο)ο καὶ ὅτι θὰ συντελεσθῇ ὑπ' αὐτῆς ἡ συμπλήρωσις τῆς στεγάσεως, ὅταν ὅμως εἶδε ὅτι αἱ ὑποσχέσεις της δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐκπληρωθοῦν οὔτε καὶ αὐτὴ ἡ ραγδαία στέγασις, ἡ ὁποία θὰ ἀπήτει τὴν ἀναγραφὴν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ποσοῦ 300 ἑκατ., προέβλεπε ὡς πανάκειαν τὴν αὐτοδιοίκησιν. Οἱ πρόσφυγες εἶναι πεπεισμένοι ὅτι ὄχι ἀπὸ στοργὴν πρὸς αὐτοὺς ἀλλ' ἀπὸ τὴν ἰδέαν ἐξυπηρετήσεως πολιτικῶν σκοπῶν προβαίνει εἰς τὸν χωρισμὸν τῶν συνοικισμῶν ἡ Κυβέρνησις. Πιστεύω ἀκραδάντως ὅτι αὐτὴ εἶναι γνώμη ὁλοκλήρου τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου.

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ. Κύριοι βουλευταί, θεωρῶ τὸ θέμα ἐξηντλημένον καὶ θὰ εἶμαι ἐντελῶς σύντομος. Ἤκουσα τὰς ἐξαιρέτους ἀγορεύσεις τῶν συναδέλφων, οἱ ὁποῖοι νομίζω ὅτι ἀπέδειξαν ὅτι οἱ πόροι, τοὺς ὁποίους προβλέπει ἡ Κυβέρνησις διὰ τοὺς νέους ὀργανισμοὺς τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, ἐμπνευμένη ἀπὸ τὴν γνωστὴν περίσσειαν τῆς στοργῆς της πρὸς τοὺς πρόσφυγας, εἶνε ἀνεπαρκεῖς διὰ τὴν εὐόδωσιν τῶν σκοπῶν των. Ὑπάρχει ἡ ἐντύπωσις, καὶ ἐπὶ τῆς βάσεως αὐτῆς διεξάγεται ἡ συζήτησις, ὅτι οἱ πόροι αὐτοὶ θὰ ὁρίζωνται κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ. Εἶνε ἀκριβὲς τοῦτο, κ. ὑπουργὲ τῶν Ἐσωτερικῶν;

Ι. ΜΟΥΤΖΟΥΡΙΔΗΣ (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) Θὰ σᾶς εἴπω.

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ. Κύριε ὑπουργὲ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑποδείξατέ μου τὸ ἄρθρον τὸ ὁποῖον τὸ ἀναγράφει. Διότι, τὸ θέμα τοῦτο δι' ἐμὲ δὲν ἀποτελεῖ λεπτομέρειαν, εἶνε τὸ θέμα τὸ βασικόν, ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ στηρίξω τὸν λόγον μου. Θὰ ἀποδείξω ὅτι ἡ βάσις τῆς μέχρι τοῦδε συζητήσεως εἶνε ἐσφαλμένη. Θὰ ἀποδείξω ὅτι ἡ ἐπαγγελία τῆς Κυβερνήσεως ὅτι πρόκειται νὰ δοθοῦν πόροι ἀνάλογοι πρὸς τὸν πληθυσμὸν εἶνε ἐπαγγελία ἀνακριβής. Ὅτι ἡ ὑπόσχεσις, ἥτις ἐδόθη πρὸς τοὺς πρόσφυγας, ὅτι πρόκειται νὰ τεθοῦν εἰς ἴσην μοῖραν πρὸς τοὺς γηγενεῖς, οἱ ὁποῖοι πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἀπεσπάσθησαν ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν, εἶνε ἐπίσης ἀνακριβής, διότι ἄλλη ὑπῆρξεν ἡ ἀρχή, ἡ ὁποία ἐφηρμόσθη διὰ τοὺς γηγενεῖς καὶ ἄλλη εἶναι ἡ ἀρχή, ἡ ὁποία ἐφαρμόζεται διὰ τοὺς πρόσφυγας. Θὰ σᾶς ἀναγνώσω, κύριοι βουλευταί, τὰς δύο διατάξεις, διὰ νὰ ἀντιληφθῆτε ποία εἶνε ἡ διαφορὰ καὶ θὰ πεισθῆτε τότε ἂν εἶνε ἡ στοργή, ἡ ὁποία ἐμπνέει τὴν Κυβέρνησιν, ἢ ἡ ἀντιπάθεια, ἡ ἐχθρότης καὶ ἡ δίωξις τῶν προσφύγων, ἡ ὁποία κάμνει τὴν Κυβέρνησιν νὰ θεωρῇ τοὺς πρόσφυγας πολίτας ὄχι ἰσοτίμους, ἀλλὰ πολίτας δευτέρας τάξεως, εἰς τοὺς ὁποίους δικαιοῦται νὰ ἐφαρμόζῃ μέτρα προνομιακῆς δυσμενείας. Ἰδοὺ ἡ διάταξις.

Ι. ΜΟΥΤΖΟΥΡΙΔΗΣ (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) Ἀμέσως.

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ. Κύριε ὑπουργὲ τῶν Ἐσωτερικῶν, νὰ σᾶς ἀπαλλάξω τοῦ κόπου. Εἶνε ἄραγε τὸ ἄρθρον 3;

Ι. ΜΟΥΤΖΟΥΡΙΔΗΣ (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Μάλιστα.

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ. Κύριε ὑπουργὲ τῶν Ἐσωτερικῶν, διὰ νὰ διαφωτίσω καὶ σᾶς, ἐπειδὴ φοβοῦμαι ὅτι δὲν τὸ ἔχετε ὑπ' ὄψει—προτιμῶ νὰ ἀναγνωρίσω ὅτι εὑρίσκεσθε εἰς πλάνην—ἀκούσατε τὴν διάταξιν, θὰ τὴν ἀκούσῃ καὶ ἡ Βουλή. «Ἡ ἐπαγγελία ὑπῆρξε: Θὰ δώσωμεν πόρους ἀναλόγους πρὸς τὸν πληθυσμόν. Καὶ πράγματι εἰς τὴν παλαιὰν δάταξιν ἡ διατύπωσις εἶχεν ὑπάρξῃ σαφής. Εἶνε τὸ ἄρθρον 281. «Ἐκ τῶν καθαρῶν εἰσπράξεων θὰ δοθοῦν πόροι ἀνάλογοι πρὸς τὸν πληθυσμὸν τῶν ἀποσπωμένων κοινοτήτων».

Ὑποθέτω ὅτι εἶνε ὁ συνοικισμὸς Κηφισσιὰ καὶ οἱ ἄλλοι συνοικισμοὶ τῶν Ἀθηνῶν, οἱ ὁποῖοι ἀνεγνωρίσθησαν ὡς κοινότητες.

Ἡ διατύπωσις εἶνε ρητὴ καὶ κατηγορηματική. Εἶνε ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν, εἶνε πρᾶξις μαθηματική. Ἀναλόγως πρὸς τὸν πληθυσμὸν αὐτῶν, (ἀναγινώσκει) «καὶ ἂν ὑπάρξῃ διαφωνία λύεται ἀπὸ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς». Καὶ τώρα, κύριοι συνάδελφοι, ἀκούσατε τὴν ἰσότητα τοῦ μέτρου. Πρόκειται εἰς τὴν δευτέραν περίπτωσιν περὶ τῶν προσφύγων, τοὺς ὁποίους τόσον ἀφθόνως καὶ τόσον ἐπικινδύνως συμπαθεῖ ἡ Κυβέρνησις. «Τὸ ποσοστὸν τῆς συμμετοχῆς δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὴν ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ των». Ἀποτελεῖ ἑπόμενος ὁ πληθυσμός, ἡ ἀναλογία τοῦ πληθυσμοῦ, τὸ μάξιμουμ, τὴν ἀπαγόρευσιν πρὸς τὰ ἄνω καὶ τὴν ἐλευθερίαν πρὸς τὰ κάτω. Καὶ καθορίζεται κατὰ τὴν αὐθαίρετον κρίσιν τοῦ ὑπουργοῦ, μετὰ γνώμην ἁπλῶς τῆς ἐπιτροπῆς —ὄχι σύμφωνον γνώμην, ὅπως προεβλέπετο διὰ τοὺς γηγενεῖς! Ὥστε νὰ ἔχωμεν τοὐλάχιστον τὴν ἐγγύησιν μιᾶς ὑπηρεσιακῆς ἀμεροληψίας εἰς τὴν ἀνάλογον κατανομὴν τῶν πόρων.

Οὔτε τοῦτο, κύριοι συνάδελφοι! «Καθορίζεται μετ' ἀποφάσεως τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, μετὰ γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς». Ὄχι σύμφωνον. Τί σημαίνουν πάντα ταῦτα, κύριοι βουλευταί; Σημαίνουν ὅτι τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα εἰσάγομεν, δὲν εἶνε ἴσα. Σημαίνουν ὅτι ἡ ἐπαγγελία τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι ἐννοεῖ νὰ διαθέσῃ ὑπὲρ τῶν νέων συνοικισμῶν, οἱ ὁποῖοι ἀναγνωρίζονται ὡς ὀργανισμοὶ αὐτοδιοικήσεως, ποσὸν ἀνάλογον πρὸς τὸν πληθυσμόν, εἶνε ἐπαγγελία ἀνακριβής. Σημαίνουν ὅτι πρόκειται νὰ διαθέσῃ ὑπὲρ αὐτῶν ποσὰ ἀκόμη ὀλιγώτερα ἀπὸ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα οἱ συνάδελφοι ἀπὸ τοῦ βήματος ἀπέδειξαν ἀνεπαρκῆ διὰ τὴν ζωὴν τῶν νέων συνοικισμῶν. Κατὰ τίνα τρόπον πρόκειται νὰ τὰ διαθέσῃ; Μήπως καὶ ἂν ἀκόμη εἶνε ὀλιγώτεροι, πρόκειται τοὐλάχιστον νὰ τὰ διαθέσῃ κατὰ ἕνα ἴσον, κατὰ ἕνα δίκαιον, κατὰ ἕνα ἀμερόληπτον τρόπον; Πρόκειται νὰ διατίθενται κατὰ τὴν αὐθαίρετον προσωπικὴν κρίσιν τοῦ ἑκάστοτε ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν. Θὰ εἶνε ἑπομένως ὑποχρεωμένοι οἱ νέοι ὀργανισμοί, οἱ ὁποῖοι ἀναγκρύσσονται εἰς ὄργανα αὐτοδιοικήσεως, νὰ διέλθουν κάτω ἀπὸ τὰ κλαυδιανὰ δίκρανα τοῦ κόμματος καὶ νὰ δηλώσουν πίστιν, διὰ νὰ ἐπιτύχουν ὀλίγα ψυχία ἀπὸ τὰ δῆθεν δικαιώματα, τὰ ὁποῖα ἡ Κυβέρνησις ἐπαγγέλλεται ὅτι προσφέρει εἰς τοὺς πρόσφυγας. (Χειροκροτήματα ἐκ τῆς ἀριστερᾶς).

Ι. ΜΟΥΤΖΟΥΡΙΔΗΣ (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Ἀποδίδετε εἰς τὸν ὑπουργὸν αἰθαίρετον κρίσιν.

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ. Κύριε ὑπουργέ, ὡμίλησα διὰ τὸν ἑκάστοτε ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἂν παρακολουθοῦσατε τοὺς λόγους μου, θὰ ἐβλέπατε πόσην λεπτότητα εἶχεν αὐτὸς ὁ προσδιορισμὸς καὶ πόσον ἐπεθύμουν νὰ μὴ εἶχε καμμίαν αἰχμὴν κατὰ τοῦ προσώπου ὑμῶν. Τότε δὲν θὰ ἐδικαιοῦσθε νὰ διαμαρτυρηθῆτε. Ἀλλ' ἐὰν ἡ παγία ἀντίληψις περὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἦτο ἐκείνη, τὴν ὁποίαν αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἐξέθεσεν ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐρωτῶμεν ἡμεῖς τότε: Διατὶ ἡ παλαιὰ παγία διάταξις προβλέπει σύμφωνον γνώμην τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς; Διατί, ἐρωτῶμεν ἡμεῖς, ἡ παραλλαγή; Αὐτὸ εἶνε τὸ σκληρὸν ἐρώτημα, τὸ ὁποῖον ἀπευθύνομεν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν. Αὐτὸ εἶνε τὸ ἐρώτημα, τὸ ὁποῖον ἀπευθύνομεν καὶ πρὸς τοὺς πρόσφυγας βουλευτάς, οἱ ὁποῖοι ἐξέφρασαν ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου τὴν εὐγνωμοσύνην των πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὸ νομοσχέδιον. Εἶνε ὑπερήφανοι, λοιπόν, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν προσφύγων διὰ τὴν μειονεκτικήν, τὴν κακὴν μεταχείρισιν, τὴν ὁποίαν λαμβάνουν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, ἡ ὁποία προσφέρει εἰς αὐτοὺς ὀλιγώτερα ἀπὸ ὅσα ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους καὶ τὰς αὐτὰς συνθήκας προσφέρει εἰς τοὺς γηγενεῖς; Καὶ νομίζουν ὅτι ἐνώπιον αὐτῆς τῆς βαρείας ὑποτιμήσεως τῶν προσφύγων ἔχουν λαικὴν ἐντολὴν νὰ χειροκροτοῦν τὴν Κυβέρνησιν; (Χειροκροτήματα ἐκ τῆς ἀριστερᾶς).

Ὄχι, κ. βουλευταί, ὅταν ἡμεῖς λέγομεν ὅτι ἡ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως δὲν ἐμπνέεται ἀπὸ στοργὴν εἰλικρινῆ πρὸς τοὺς πρόσφυγας, ὅταν λέγομεν ὅτι ἡ στοργὴ αὐτὴ ἀποτελεῖ φενάκην καὶ ὅτι κατ' οὐσίαν ἡ Κυβέρνησις, ταλαιπωρηθεῖσα ἀπὸ τὴν σταθερὰν πολιτικὴν ἀντίθεσιν πρὸς αὐτὴν τῶν προσφύγων, ἐννοεῖ νὰ τοὺς ἱπωρήσῃ καὶ νὰ τοὺς ἐκδικηθῇ, εἴμεθα σήμερον εἰς θέσιν ἀπὸ τοῦ βήματος αὐτοῦ νὰ παράσχωμεν καὶ πρὸς τὴν Βουλήν, νὰ παράσχωμεν καὶ πρὸς τοὺς πρόσφυγας, νὰ παράσχωμεν καὶ πρὸς τὴν δημοσίαν γνώμην τῆς χώρας πλήρη ἀπόδειξιν, ἀπόδειξιν φέρουσαν τὰς

ὑπογραφὰς τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως. Τὴν ἀπόδειξιν, τὴν ὁποίαν σᾶς ἀνεγνώσαμεν.

Ποίαν χρείαν ἔχομεν ἄλλων μαρτύρων; Εἷς ἐκ τῶν ἀξιοτίμων πρόσφύγων βουλευτῶν, ὁ κ. βουλευτὴς Ἀθηνῶν ὁμιλεῖ ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου, δὲν ἐδίστασε νὰ εἴπῃ ὅτι ἐπὶ ὀλόκληρα ἔτη οἱ πρόσφυγες εὑρισκόμενοι εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπῆρξαν δοῦλοι καὶ ὅτι σήμερον ἀπελευθερώνονται! Τὸν ἐρωτῶ.....

ΤΙΝΕΣ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ. Ποῖος βουλευτής;

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ. Ὁ κ. Ἀθηνογένης. Τὸν ἐρωτῶ: οἱ πρόσφυγες ὅταν εἶχον πολιτικὰ δικαιώματα ἴσα πρὸς τοὺς ἄλλους Ἕλληνας πολίτας καὶ ἐρρύθμιζον ἐξ ἴσου τὰς πολιτικὰς τύχας τῆς χώρας, οἱ πρόσφυγες τῆς περιοχῆς Ἀθηνῶν ὅταν ἦσαν ἰσότιμοι μὲ τοὺς δημότας τῆς πρωτευούσης καὶ μὲ τὴν δημοτικὴν ψῆφόν των ἐξέλεγον τὸν δήμαρχον τῶν Ἀθηναίων, οἱ πρόσφυγες τότε ἦσαν δοῦλοι ἢ πολῖται ἐλεύθεροι; Δικαιούμεθα νὰ εἴπωμεν εἰς τὸν κ. βουλευτὴν Ἀθηνῶν: Ὄχι, κ. Ἀθηνογένη, σήμερον οἱ πρόσφυγες δὲν ἀπελευθερώνονται. Σήμερον ἀπιπέμπονται (ραγδαῖα χειροκροτήματα) καὶ ἀποροῦμεν διότι εὑρίσκετε τόσην δύναμιν εἰς τὴν ψυχήν σας, ὥστε νὰ κλίνετε εὐγνωμόνως ἐνώπιον ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι σᾶς ἀποπέμπουν (χειροκροτήματα ἐκ τῆς ἀριστερᾶς). Εἶπεν ἀκόμη ὁ κ. βουλευτὴς Ἀθηνῶν: Θέλω νὰ ἀναγνώσω τὸ ἰδικόν του κείμενον διὰ νὰ εἶνε βαρυτέρα ἡ τύφλωσίς του, εἶπεν «ἂν ἐν τῇ ψυχῇ μου εἶχον δισταγμὸν διὰ τὴν εἰλικρίνειαν τῆς Κυβερνήσεως, θὰ κατεπολέμουν τὸ μέτρον πάσῃ δυνάμει». Καὶ ἐπηγγέλθη ὁ κ. βουλευτὴς Ἀθηνῶν ὅτι μέχρι τῆς β' συζητήσεως θὰ ἐβελτίωνε τὰς οἰκονομικὰς διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου. Τοῦ ἀποδεικνύομεν σήμερον ὅτι αἱ οἰκονομικαί του συνθῆκαι εἶνε ἀπείρως κατώτεραι τῶν ἀρχικῶν του προσδοκιῶν. Καὶ τὸν ἐρωτῶμεν: Ἔπειτα ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀποκάλυψιν, δὲν αἰσθάνεται σήμερον τοὐλάχιστον δισταγμόν, καὶ δὲν αἰσθάνεται τὸ καθῆκον ἀπέναντι τῶν προσφύγων, οἱ ὁποῖοι, ὄχι τὸν ἐξέλεξαν, ἀλλὰ τῶν προσφύγων ἀπὸ τοὺς ὁποίους προέρχεται, δὲν αἰσθάνεται τὸ καθῆκον νὰ ὀρθωθῇ ἀντιμέτωπος κάμνων μίαν πρᾶξιν συνειδήσεως καὶ νὰ ἀποδοκιμάσῃ τὴν Κυβέρνησιν; Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἀπευθυνόμενος πρὸς ἡμᾶς εἶπε: Γνωρίζετε σεῖς καμμίαν λύσιν, ἡ ὁποία νὰ χωρίζῃ μὲν τοὺς συνοικισμούς — διότι βλέπετε ὁ χωρισμὸς τῶν συνοικισμῶν παραμένει πάντοτε τὸ βασικὸν σημεῖον τοῦ κυβερνητικοῦ προγράμματος, ὁ ὑπέρτατος νόμος τῆς Κυβερνήσεως, ὁ νόμος ὁ ὑπαγορευόμενος ἀπὸ τὴν φροντίδα τῆς σωτηρίας τῆς Πατρίδος! — γνωρίζετε σεῖς, μᾶς εἶπεν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, καμμίαν λύσιν, ἡ ὁποία νὰ περιέχῃ τὸν χωρισμὸν τῶν συνοικισμῶν καὶ ταὐτοχρόνως νὰ διευθετῇ τὸ ζήτημα κατὰ διάφορον καὶ καλλίτερον τρόπον; Καὶ ἀπηντήσαμεν τότε, καὶ λυπούμεθα, διότι ἀπουσιάζει τὴν στιγμὴν αὐτὴν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, διὰ νὰ τοῦ εἴπωμεν: Γνωρίζομεν λύσιν, καὶ εἶνε ἡ λύσις, τὴν ὁποίαν ἀρχίσαμεν νὰ ἐπιδιώκωμεν πρὸ ὀλίγων μηνῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας. Εἶνε ἡ λύσις ἡ ὁποία πράγματι ἐξασφαλίζει ὀργανικήν, δημιουργικὴν ἀντιμετώπισιν τῶν μεγάλων ἀναγκῶν τοῦ συγκροτήματος Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Περιχώρων.

Κύριοι βουλευταί. Ὑπάρχουν μεγάλα ζητήματα, τὰ ὁποῖα ἔχομεν καθῆκον νὰ ἀντικρύζωμεν ὄχι ὑπὸ τὸ πρῖσμα τοῦ κομματικοῦ μόνον συμφέροντος, ἀλλὰ ἀπὸ τὸ ὑψηλότερον σημεῖον τοῦ γενικωτέρου συμφέροντος.

ΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ. Κύριε συνάδελφε.....

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ. Δὲν δέχομαι καμμίαν διακοπήν. Ὅπως σέβομαι τοὺς ἄλλους ὁμιλητάς, ἀξιῶ καὶ ἐγὼ σεβασμόν. Γνωρίζομεν λοιπὸν ὅτι ὑπάρχει, ὅτι πρέπει νὰ ὑπάρξῃ λύσις ὀργανική, λύσις δημιουργική. Ἡ σημερινὴ κατάστασις εἶνε κατάστασις ἀποσυνθέσεως. Βλέπετε τόσον προθύμως συνομολογοῦμεν τὴν κακὴν κατάστασιν, ἡ ὁποία ὑπάρχει σήμερον, ἀλλὰ μὲ τὸ μέτρον, τὸ ὁποῖον εἰσάγετε δὲν δημιουργεῖτε αὐτοδιοίκησιν. Ἐπιχειρεῖτε μόνον τὸν διαμελισμὸν καὶ τὴν ἀποσύνθεσιν. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐπιβάλλεται εἶνε νὰ ἐπεκταθῇ πράγματι ἡ αὐτοδιοίκησις καὶ εἰς τοὺς συνοικισμοὺς καὶ εἰς τὰς συνοικίας, ἀλλὰ ταὐτοχρόνως νὰ δημιουργηθῇ μία ἀνωτέρα δυοικητικὴ ἑνότης, ἡ ὁποία νὰ περιλαμβάνῃ ὅλους τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας τοῦ συγκροτήματος Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ περιχώρων. Σᾶς ἀναγινώσκω τὰς σχετικὰς περικοπὰς ἀπὸ μίαν μελέτην τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνίας:

»Ἀθῆναι, Πειραιεὺς καὶ περίχωρα, ὡς πρὸς ὡρισμένας γενικὰς λειτουργίας των, ἀποτελοῦν ἑνιαῖον συγκρότημα, κλπ.».

Αὐτὴ λοιπὸν εἶναι ἡ ἑνιαία, ἡ ὀργανική, ἡ δημιουργικὴ λύσις, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἔπρεπε νὰ ἐμπνευσθῇ ἡ Κυβέρνησις. Θὰ ἠδύνατο βεβαίως τότε νὰ ἐπιτύχῃ καὶ τὴν ἐπέκτασιν τῆς αὐτοδιοικήσεως διὰ τῆς ὑπάρξεως τοπικῶν συμβουλίων, τὰ ὁποῖα θὰ εἶχον ἁρμοδιότητα ἐφαρμογῆς τῶν γενικῶν ἀποφάσεων, αἱ ὁποῖαι ὅμως θὰ ἐλαμβάνοντο ἀπὸ ἑνιαῖον γενικὸν συβούλιον, ἀποτελούμενον ἀπὸ ἀντιπροσώπους ὅλων τῶν συμβουλίων τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως τοῦ συγκροτήματος.

Αὐτὴ εἶνε ἡ λύσις, ἡ ὁποία ὑπηρετεῖ τὰς Ἀθήνας, τὸν Πειραιᾶ, ὑπηρετεῖ τοὺς συνοικισμούς. Αὐτὴ εἶνε ἡ δημιουργικὴ λύσις, ἡ ὁποία θὰ ἐτίμα τὸ πρόγραμμα τῆς κυβερνήσεως. Καὶ θὰ ἠσθανόμεθα τότε τὸ καθῆκον νὰ εἴμεθα παράπλευροι, νὰ ἠμιλλώμεθα εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς διατυπώσεως τοῦ νομοσχεδίου, ὥστε ἡ ἐφαρμογή του νὰ ἀποτελέσῃ πραγματικὴν καὶ οὐσιώδη πρόοδον. Μὲ ἐρωτᾶ συνάδελφος τῆς κυβερνητικῆς παρατάξεως: »Καὶ τὶ βλάπτει σήμερον τὸ νομοσχέδιον;» Τοῦ ἀπαντῶμεν: Βλάπτει, διότι, καθὼς σήμερον εἰσάγεται, ἐπιδεινώνει τὸν ἀποσύνθεσιν. Καὶ διὰ τοῦτο τὸ καταψηφίζομεν. Καὶ ἂν ἀπετέλει πλάνην ἁπλῆν τῆς Κυβερνήσεως, θὰ ἐλέγομεν ὅτι ἡ πλάνη ἀνήκει εἰς τὰ ἀνθρώπινα ἐλαττώματα καὶ θὰ ἠλπίζομεν, ὅτι ὑπάρχει τρόπος νὰ ἐπανορθωθῇ. Ἀλλὰ δὲν ἀποτελεῖ, δυστυχῶς, πλάνην, ἀποτελεῖ πρόθεσιν, τὴν ὁποίαν ἐμπνέει ἡ ἀνησυχία τῶν ἐπικειμένων δημοτικῶν ἐκλογῶν.

Καὶ ὅταν εἶνε πασίγνωστον εἰς τὴν χώραν, ποῖα εἶνε τὰ ἐλατήρια, τὰ ὁποῖα ἐμπνέουν τὴν κατάθεσιν αὐτοῦ τοῦ νομοσχεδίου, ὅταν συνδυάζεται μὲ τὴν ἀναβολὴν τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν, ὅταν ἔχει αὐτόφωρα ἐλατήρια κομματικῆς καὶ ἐκλογικῆς σκοπιμότητος, πόθεν ἀνήκουν τὸ δικαίωμα οἱ ῥήτορες τῆς κυβερνητικῆς παρατάξεως ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου νὰ ἐπικαλοῦνται τὴν ταλαίπωρον αὐτοδιοίκησιν, διὰ νὰ τῆς φορτώσουν ὅλας τὰς ἁμαρτίας τοῦ κακοῦ αὐτοῦ νομοθετήματος; (χειροκροτήματα ἐκ τῆς ἀριστερᾶς). Ἡ Κυβερνητικὴ παράταξις ὅταν εὑρίσκετο εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν εἶχεν ὑψώσῃ ἐμβλήματα, τὰ ὁποῖα ἐλάμπρυναν τὸν ἀγῶνά της καὶ ἐν ὀνόματι τῶν ὁποίων συνεκέντρωσε τὴν πτωχὴν λαϊκὴν ἐμπιστοσύνην, ἐν ὀνόματι τῆς ὁποίας κυβερνᾷ.

ΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ. Τί ἐννοεῖτε;

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ. Βεβαίως ὑπῆρξε πτωχὴ ἡ λαϊκὴ ἐντολὴ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἄρθονος ἡ λαϊκὴ ἐντολὴ τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Εἴμεθα μεγίστη μειοψηφία καὶ εἴσθε ἐλαχίστη πλειοψηφία.

ΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ. Ἀλλ' εἴμεθα Κυβέρνησις.

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ. Καὶ διὰ τοῦτο σᾶς ἀναγνωρίζομεν ὡς Κυβέρνησιν καὶ ἀσκοῦμεν τὰ δικαιώματα ἀντιπολιτεύσεως, ἐλέγχοντες τὰς εὐθύνας σας.

ΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ....

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ. Δὲν ἐπιτρέπω εἰς κανένα διακοπάς, δὲν ἐπιτρέπω καμμίαν ἐκτόπισιν ἀπὸ τοῦ Θέματος. Ἐπιδίωξις ἐκτοπίσεως δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἔχῃ ἄλλην ἔννοιαν εἰμὴ μόνον τὸν φόβον ἀπὸ τὴν συνέχειαν τῆς ἀναπτύξεως τοῦ Θέματος (χειροκροτήματα ἐκ τῆς ἀριστερᾶς).

Εἶχε, λοιπόν, ἡ Κυβέρνησις ὑψώσῃ ἐμβλήματα, τὰ ἐμβλήματα τῆς ὁμαλότητος, τὰ ἐμβλήματα τῆς νομιμότητος, τὰ ἐμβλήματα τῆς αὐτοδιοικήσεως— καὶ ἤρκεσαν ὀλίγοι μῆνες διὰ νὰ καταπέσουν ὅλα αὐτὰ τὰ ἐμβλήματα, νὰ καταπέσῃ τὸ προσωπεῖον. Ἐν ὀνόματι τῆς ὁμαλότητος εἰσήχθησαν προσωπικὰ νομοσχέδια, τὰ ὁποῖα ἐπιδιώκουν νὰ εἰσαγάγουν τὴν ἀνωμαλίαν εἰς τὸ Στράτευμα καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὸν πολιτικὸν βίον καί, γενικώτερον, εἰς τὴν χώραν. (Χειροκροτήματα ἐκ τῆς ἀριστερᾶς). Ἐν ὀνόματι τῆς νομιμότητος ἐξεδόθησαν παράνομα διατάγματα χωρισμοῦ τῶν συνοικισμῶν, τὰ ὁποῖα κατήργησεν ὁ θεματοφύλαξ τῆς νομιμότητος εἰς τὴν χώραν, τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας. (Χειροκροτήματα ἐκ τῆς ἀριστερᾶς).

Γ. ΤΟΥΡΚΟΒΑΣΙΛΗΣ. Ἀπὸ κομματικὴν συνείδησιν.

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ. Καὶ ἐν ὀνόματι τῆς αὐτοδιοικήσεως, ἡ ὁποία σημαίνει καθιέρωσιν τῆς τοπικῆς πρωτοβουλίας, κατηργήσατε τὴν ἐλευθερίαν τῶν κατοίκων. (Χειροκροτήματα). Αὐτὴ εἶνε ἡ τύχη τῶν ἐμβλημάτων τῆς Κυβερνήσεως. Θλιβόμεθα, διότι ὑπῆρξε τόσον πρόωρος καὶ τόσον ραγδαία. Θέλομεν νὰ ἐλπίζωμεν, ὅτι εἰς τὸ μέλλον ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς ψήφισιν νομοσχεδίων κομματικῶν. Ὅτι θὰ ἐξαρθῇ εἰς τὴν μέριμναν καὶ τὴν ἐξυπηρέτησιν γενικωτέρων συμφερόντων τῆς χώρας. Τότε ἠμπορεῖ νὰ εἶνε βεβαία ὅτι ἀντὶ τῆς σφοδρᾶς ἀντιδράσεως, τὴν ὁποίαν σήμερον συναντᾷ, θὰ εὕρῃ τὴν ἐπικουρίαν μας.

ΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ. Δὲν τὴν θέλομεν, διότι εἶνε ὑποῦλος ἡ συνδρομὴ αὐτή.

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ. Διότι ἡμεῖς δὲν θεωροῦμεν τὸ κόμμα σκοπόν. Τὸ θεωροῦμεν μέσον. Σκοπὸν θεωροῦμεν τὸ Ἔθνος! (Ζωηρὰ χειροκροτήματα ἐκ τῆς ἀριστερᾶς).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ὑπεβλήθη πρότασις 15 βουλευτῶν περὶ ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως λόγῳ τοῦ προκειχωρηκότος τῆς ὥρας. Τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ἀναβολῆς ἔχει ὁ κ. Ράλλης.

Ι. ΡΑΛΛΗΣ. (Ὑπουργὸς τῆς Ἀεροπορίας). Ὡμολογήσατε κ. Βουλευταί ὅτι ὁ λυρισμὸς τοῦ ἄρτι κατελθόντος τοῦ βήματος, ἀληθῶς καθ' ἕξιν τοιοῦτος, εὑρίσκεται, ἐν τραγικῇ ἀντιθέσει καὶ πρὸς τὸ προκειχωρηκὸς τῆς ὥρας καὶ πρὸς τὴν πρότασιν τῆς ἀναβολῆς. Ἀλλὰ τὸ προκειχωρηκὸς τῆς ὥρας ὀφείλεται εἰς τὸν λυρισμὸν ἐκείνων, οἵτινες ἠθέλησαν νὰ χαρακτηρίσουν τὸ νομοσχέδιον, ὅπως τὸ ἐχαρακτήρισαν καὶ ὅπερ τοὺς θίγει. Καὶ τοὺς θίγει διότι ὡς ἔλεγον καὶ ἄλλοτε τὸ Νομοσχέδιον καθιστᾷ τοὺς πρόσφυγας ἐλευθέρους ἀπὸ δούλους. Δημιουργεῖται δι' αὐτοῦ συνείδησις πολιτικὴ εἰς ἐκείνους, δι' οὓς πάντοτε μία προσπάθεια ἔτινε παρὰ τοῦ κόμματος τῶν φιλελευθέρων, πῶς δηλαδὴ νὰ τοὺς ἀφαιρεθῇ πᾶσα πολιτικὴ συνείδησις καὶ πῶς νὰ μένουν ὄργανα τῶν φατριαστικῶν σκοπῶν των. Δὲν θὰ ἀκολουθήσω τὸν ἄρτι ἀγορεύσαντα συνάδελφον εἰς ὅλους τοὺς λυρισμούς του, θὰ ἐνδιατρίψω εἰς δύο σημεῖα, ἐξ ὧν θὰ ἀποδειχθῇ πόσον ἀνάρμοστος εἶναι ἡ αἴτησις τῆς ἀναβολῆς λόγῳ τοῦ προκειχωρηκότος τῆς ὥρας. Ὁ κ. Βουλευτὴς Λέσβου ἐθεώρησε ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ σκάνδαλον εἶναι ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου ἐκείνου τοῦ νομοσχεδίου κατὰ τὸ ὁποῖον τὸ ποσοστὸν τῆς συμμετοχῆς εἰς τοὺς πόρους καθορίζεται μετὰ γνώμην ἐπιτροπῆς καὶ ἐτόνισε διατί νὰ μὴ θεσπίζεται μετὰ σύμφωνον γνώμην αὐτὸ εἶναι τὸ μέγα σκάνδαλον. Ἐνῶ ἡ διάταξις αὕτη ἐτέθη ὄχι παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ ἀλλὰ παρὰ τῆς ὑπηρεσίας φοβουμένης μήπως τρωθοῦν ἀνεπανορθώτως οἱ δῆμοι ἀπὸ τῶν ὁποίων ἀπεσπῶντο οἱ συνοικισμοί. Δὲν ἔπρεπε λοιπὸν εἰς τοιαύτην ὥραν τοιαῦτα πράγματα μετὰ τοιούτου λυρισμοῦ νὰ λέγωνται καὶ δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψει ὅτι ἐτέθη καὶ ἄλλη διάταξις καθ' ἣν ἀπαλλάσσονται οἱ συνοικισμοὶ πάσης ὑποχρεώσεως ἔναντι τῶν τέως δήμων ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ εἶναι ἡ θέσις των περισσότερον ἐξησφαλισμένη. Ἀλλ' εἶναι προφανὲς ὅτι τὰ λεχθέντα ἀπεσκόπουν μόνον εἰς δημοκοπίαν. Ἐννοῶ, συνεχίζει, ὅτι θίγεται ἡ παράταξις ὑμῶν ἐκ τοῦ νομοσχεδίου ἀλλὰ δὲν δύνασθε νὰ τὸ λέγετε σκανδαλῶδες, ἐφ' ὅσον ἀπελευθερώνει πληθυσμούς, οἱ ὁποῖοι ἦσαν δοῦλοι. Ἡ ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως ζητεῖται προφανῶς μόνον διὰ νὰ κωλυσιεργήσουν ὅπως κωλυσιεργοῦν ἀπὸ ἑξ μηνῶν ποὺ ὑποβλήθη τὸ νομοσχέδιον. Δὲν ἀμφιβάλλω ἐπιλέγει ὅτι ἡ Βουλὴ μετ' ὀλίγον θὰ ἀπορρίψῃ καὶ τὴν αἴτησιν ταύτην καὶ τὸ νομοσχέδιον θὰ γίνῃ νόμος τοῦ Κράτους καὶ θὰ ἀπελευθερωθοῦν ἀπὸ τὴν δουλείαν ἑνὸς κόμματος ὁλόκληροι πληθυσμοί.

Ὁ κ. Κ. ΚΑΛΑΚΑΝΗΣ ὁμιλῶν διὰ μακρῶν ἀντικρούει τὴν πρότασιν τῆς ἀναβολῆς ὡς ὑποβαλλομένην ἐκ λόγων κωλυσιεργείας καὶ παρὰ προσώπων ἀναμιδίων νὰ ἰσχυρίζωνται ὅτι εἶναι νομοταγεῖς, ἐφ' ὅσον οἱ περισσότεροι ἐχρημάτισαν δοῦλοι καὶ ὄργανα μιᾶς ἐπαναστάσεως, ἡ ὁποία ἐβύθισε τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸ αἷμα. Ἐν συνεχείᾳ τονίζει ὅτι ἡ κωλυσιεργία ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ ματαιωθῇ ἓν μέτρον διὰ τοῦ ὁποίου ἀπελευθερώνεται ἀπὸ τὴν δουλείαν τῶν φιλελευθέρων ἕνας ὁλόκληρος πρόσφυγικὸς κόσμος καὶ καταλήγων ζητεῖ τὴν ἀπόρριψιν τῆς προτάσεως περὶ ἀναβολῆς (Χειροκροτήματα).

Μεθ' ὃ ἡ Βουλὴ ἐρωτωμένη ἀπορρίπτει διὰ ἀναστάσεως τὴν περὶ ἀναβολῆς πρότασιν.

Κ. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ. Ἡ Κυβέρνησις, λέγει, ἰσχυρίζεται ὅτι τὸ νομοσχέδιον ἀποβλέπει εἰς τὸ συμφέρον τῶν προσφύγων, ἀλλὰ πρὸς τοῦτο δὲν μᾶς ἔπεισαν οὔτε ὁ κ. εἰσηγητὴς οὔτε οἱ ἄλλοι ἀγορεύσαντες ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου. Βασικὴ διάταξις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ κώδικος περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων ἐξαρτᾷ τὴν ἵδρυσιν δήμων καὶ κοινοτήτων ἀπὸ τὴν θέλησιν τῶν κατοίκων. Ἐγένετο ἀπόπειρα νὰ μᾶς πείσουν ὅτι ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως θὰ ζήσουν οἱ ἀπορισθέντες πληθυσμοί, ἀλλὰ αὐτὸ εἶναι ράκος καὶ ἀνακύπτει τὸ ἐρώτημα, πῶς θὰ ζήσουν; Τὰ δὲ ποσοστὰ τὰ ὁποῖα ἀνέφερεν ὁ κ. εἰσηγητὴς δὲν θὰ φθάσουν οὔτε διὰ τὰ ἔξοδα τῆς διοικήσεως. Ἐὰν πράγματι ἤθελον νὰ παράσχουν ζωτικότητα εἰς τὰς νέας κοινότητας καὶ τοὺς δήμους ὤφειλον νὰ κατανείμουν κατ' ἀνάλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ τὰ προσόδους τῶν δήμων εἰς τοὺς συνοικισμούς. Τὸ νομοσχέδιον ἐμφανίζει ἀπόπειραν αὐτοδιοικήσεως, ἀλλ' αὐτὸ δὲν εἶναι αὐτοδιοίκησις, εἶναι κακοποίησις τῆς αὐτοδιοικήσεως, τὴν ὁποίαν οἱ πρόσφυγες δὲν θέλουν.

Γ. ΤΟΥΡΚΟΒΑΣΙΛΗΣ. Τὴν θέλουν.

Κ. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ. Τότε διατί δὲν κάμνετε ἓν δημοψήφισμα εἰς τοὺς συνοικισμοὺς διὰ νὰ βεβαιωθῇ ἡ θέλησις τῶν κατοίκων (Φωναὶ θόρυβος κωδωνοκρουσίαι). Τὸ νομοσχέδιον, συνεχίζει, ἔχει προφανῶς κομματικὸν σκοπόν, διὰ νὰ κερδίσῃ ἀφ' ἑνὸς τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς ἡ Κυβέρνησις καὶ διὰ νὰ δημιουργηθοῦν ἀντιθέσεις μεταξὺ τῶν προσφύγων, τοῦτο ἄλλως τε τὸ ἐβεβαίωσεν καὶ ὁ Πρωθυπουργὸς εἰπὼν ὅτι δὲν θὰ γίνουν ἐκλογαί, ἂν δὲν ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον.

Ε. ΧΑΤΖΙΔΑΚΗΣ. Δὲν εἶναι ἀνεκτὸν 10.000 πρόσφυγες τῆς Κοκκινιᾶς νὰ νοθεύουν τὸν πληθυσμὸν τοῦ Πειραιῶς ἀπὸ 300.000 κατοίκους.

Κ. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ. Ἐὰν οἱ Ἑβραῖοι Θεσσαλονίκης βγάζουν μαζὶ μὲ τοὺς χριστιανοὺς δήμαρχον δὲν δύνανται οἱ πρόσφυγες τῆς Κοκκινιᾶς, οἱ ὁποῖοι εἶναι Ἕλληνες νὰ ψηφίσουν μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας τὸν δήμαρχόν τους; Ἀλλ' αἱ προθέσεις τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τῶν προσφύγων ἐξάγονται καὶ ἀπὸ τὸν κυβερνητικὸν τύπον. Καὶ ὅλα αὐτὰ μᾶς πείθουν ὅτι τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ ἀποβλέπει μόνον καὶ μόνον εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν κομματικῶν συμφερόντων, διότι τίποτε ἄλλο δὲν σᾶς ἐνδιαφέρει παρὰ ὁ χωρισμὸς τῶν προσφύγων καὶ ἃς πεθάνουν οἱ πρόσφυγες ἀπὸ τὴν πεῖνα. Ἡ Κυβέρνησις διὰ τοῦ τύπου της ἀπειλεῖ τοὺς πρόσφυγας διὰ νὰ τοὺς κάμῃ νὰ συμπεριφέρωνται καὶ αὐτοὶ ὡς συμπεριφέρθησαν καὶ οἱ Ἑβραῖοι κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκλογὴν τῆς Θεσσαλονίκης ἐξαναγκασθέντες νὰ γίνουν δοῦλοι τοῦ λαϊκοῦ κόμματος. . .

Ι. ΡΑΛΛΗΣ. Δὲν σᾶς ἐπιτρέπεται νὰ ἐκτοξεύετε τοιαύτας ὕβρεις ἐναντίον ἑνὸς πληθυσμοῦ ὁ ὁποῖος εἶναι ἰσότιμος μὲ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ (Πρωθυπουργός) κ. Βουλευτὰ (πρὸς τὸν κ. Γαβριηλίδην) βλέπω ὅτι ἕνα ἐπιχείρημα ἔχετε διαρκῶς, νὰ ὑβρίζετε ἕνα κόμμα, τὸ ὁποῖον φυσικὰ δὲν θὰ μπορεῖ ἐπ' ἄπειρον νὰ δέχεται ἀδιαμαρτυρήτως τὸ ὑβρεολόγιόν σας.

Α. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ καὶ Α. ΚΑΚΑΡΑΣ. Διαμαρτύρονται διὰ τὰ κατὰ τῶν Ἑβραίων λεχθέντα ζητοῦντες νὰ ἀνακληθῇ ὁ κ. Γαβριηλίδης.

Α. ΛΑΓΟΥΡΟΣ. Πρέπει ἀπὸ τοῦ βήματος νὰ σέβεται τὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα τὸν ἀκούουν.

Κ. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ. Δὲν ὕβρισα κανένα, καὶ ἐὰν ἐθεωρήθη καμμία λέξις μου ὡς ὑβριστικὴ ἀνακαλῶ. Ἔλεγα λοιπὸν ὅτι ὕστερα ἀπὸ τὰς ἐκλογὰς Θεσσαλονίκης παρετηρήθη μία ἐπίθεσις τοῦ κυβερνητικοῦ τύπου ἐναντίον τῶν πρόσφυγων διὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰς ἐκλογὰς Θεσσαλονίκης, ἀλλὰ ἀπὸ τὰς στατιστικὰς ἐξάγεται ὅτι οἱ πρόσφυγες μᾶλλον ἐψήφισαν τὸ λαϊκὸν κόμμα καὶ οἱ γηγενεῖς ἐψήφισαν τὸν ἐθνικὸν συνασπισμόν. (Φωναὶ θόρυβος κωδωνοκρουσίαι).

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ (Πρωθυπουργός). Τὸ βῆμα πού ὁμιλεῖτε κ. Βουλευτὰ ἐπιβάλλει σεβασμὸν πρὸς τὰδιάφορα κόμματα καὶ ἐκ τῶν ὁρίων τοῦ σεβασμοῦ τούτου δὲν πρέπει νὰ ἐξέρχεσθε (νέαι φωναὶ καὶ θόρυβος ἐκ τῆς δεξιᾶς).

Κ. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ. Δυστυχῶς ἀντιλαμβάνομαι ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐλευθερία τοῦ λόγου εἰς τὸ κοινοβούλιον, καίτοι ἔχω σεβασμὸν πρὸς πᾶν κόμμα καὶ ἀπόλυτον εἰς τὸ λαϊκὸν κόμμα.

Π. ΡΑΛΛΗΣ. Τὸ ὁποῖον ἀποκαλεῖτε κόμμα παραφρόνων καὶ δολοφόνων.

Κ. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ. Δὲν ἔγραψα ἐγὼ αὐτά. Συνεχίζων ἀντικρούει τὰ λεχθέντα παρὰ τοῦ κ. Κύρκου ὅσον ἀφορᾷ τὰς αἰτίας τῆς ἀποτυχίας του κυβερνητικοῦ συνδυασμοῦ, ἔπρεπε ὅμως τονίζει ὁ κ. Κύρκος νὰ μὴ λησμονῇ ὅτι ὅταν ἀπεκαθίσταντο οἱ πρόσφυγες καὶ συνελαμβάνετο ἐπὶ καταχρήσει προσφυγικῆς περιουσίας ὁ Καραμάνος μετέβη εἰς τὴν φυλακὴν καὶ τὸν ἐφίλησε. Ἐὰν, ἐπιλέγει, θέλομεν νὰ ἐνδιαφερώμεθα διὰ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν πού πεινᾶ καὶ διὰ τοὺς δυστυχεῖς πρόσφυγας,πρέπει νὰ σκεφθῶμεν νὰ τοὺς δώσωμεν τὰ μέσα νὰζήσουν αὐτοὶ καὶ αἱ κοινότητες καὶ οἱ δῆμοι πού δημιουργοῦν γενομένης ἐπὶ τοῦ παρόντος τοὐλάχιστον μιᾶς δοκιμῆς καὶ ἐν περιπτώσει ἐπιτυχίας της νὰ ἐπεκτείνωμεν τὸν θεσμόν. Ἀποσύρατε, καταλήγει, τὸ νομοσχέδιον, μέχρις ὅτου τοὐλάχιστον πιστεύσουν οἱ πρόσφυγες ὅτι γίνεται διὰ τὸ συμφέρον των.

Μ. ΚΥΡΚΟΣ. Τὴν ἐπίθεσιν λέγει ἡ ὁποία ἔγινε τὴν ἀνέμενον καὶ δὲν μὲ ἐξέπληξε καθόλου, διότι οἱ φιλελεύθεροι δὲν συνειθίζουν νὰ ἀκούουν τὴν ἀλήθειαν καὶ ταράσσονται, ὅταν εὑρίσκονται πρὸ ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι λέγουν τὴν ἀλήθειαν. Ἕνας τῶν ἀξιοτίμων συναδέλφων μὲ ἀπεκάλεσε ὑβριστήν, ἀλλὰ ἡ ἀγόρευσίς μου ἠκούσθη καὶ δὲν ὑπάρχει λέξις ὑβριστική. Ἀνεφέρθην εἰς τὸ πρόσφατον παρελθὸν τοῦ κόμματος τῶν φιλελευθέρων ἀπὸ τοῦ 1928 μὲ γεγονότα καὶ πράξεις. Ἐὰν αἱ πράξεις καὶ γεγονότα αὐτὰ εἶναι ὑβριστικά, δὲν πταίω ἐγὼ ἀλλ' οἱ δράσται των. Ἄλλος ῥήτωρ εἶπεν ὅτι ἠδίκησα τὸ κόμμα τῶν φιλευθέρων ἀποκαλέσας αὐτὸ σφαγιαστὴν τῶν προσφύγων ἐνῷ ὡς λέγουν ἐδαπάνησε 500.000.000 ἐπὶ μίαν ἑτίαν ὑπὲρ τῶν προσφύγων καὶ ἐγὼ λέγω ὅτι ἂν ἡ παροῦσα Κυβέρνησις ἐπεδείκνυε τὸ αὐτὸ ἐνδιαφέρον πού ἔδειξαν οἱ φιλελεύθεροι θὰ τὴν κατήγγελον ὡς σφαγιαστὴν καὶ κἄτι περισσότερον. Εἰς διάστημα 4 ἐτῶν καὶ μέσῳ περισσευμάτων διαθέσατε 500 ἑκατομμύρια, ἐνῷ ἡ Οἰκουμενικὴ Κυβέρνησις εἰς διάστημα 10 μηνῶν καὶ ἐν μέσῳ δυσχερεστάτων οἰκονομικῶν περιστάσεων διέθεσε 250 ἑκατομ. ἔκαμε καὶ τὸ δάνειον τῶν 3 ἑκατομ. λιρῶν καὶ προετοίμαζε καὶ τρίτον. καὶ ἤλθατε σεῖς καὶ διαχειρίσθητε 2 1|2 ἑκατομ. πλεονάσματα καὶ διετυπώσατε ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου τὴν παράξενον ἀρχὴν ὅτι ἡ ὑπολειπομένη ἀποκατάστασις τῶν προσφύγων θὰ γίνῃ ἀπὸ τὰ ὀφειλόμενα τῶν προσφύγων. Ἐὰν πληρώσουν οἱ πρόσφυγες θὰ ἀποκατασταθοῦν καὶ οἱ ὑπόλοιποι ἐτόνιζεν ὁ ἀρχηγός σας ἐδῶ καὶ ἐρωτᾶται τώρα ἡ Βουλή, ἂν ἦτο σφαγιαστὴς τῶν προσφυγικῶν συμφερόντων ὁ ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων ὁ διακηρύξας ὅτι δὲν πρέπει τὸ ἔθνος, ἀλλὰ οἱ πρόσφυγες νὰ συμπληρώσουν τὴν ἀποκατάστασίν των. Πρώτη σας πρᾶξις ὅταν ἤλθατε εἰς τὴν ἐξουσίαν ἦτο μὲ ἄρθρα ὑπογραφόμενα εἰς τὴν 'Εστίαν παρ' «ειδικοῦ» νὰ προετοιμάσετε τὴν περικοπὴν τῶν τόκων τῶν δανείων τῶν ἀνταλλαξίμων ἀποκαλοῦντες βδέλας τοὺς πρόσφυγας διὰ τῆς γραφίδος τοῦ ἀρχηγοῦσας ὅστις ἦτο ἂν ὄχι ὁ συγγραφεὺς ἀλλ' ἀσφαλῶς ὁ ἐμπνευστὴς τοῦ ἄρθρου.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ. Ἐκ τῆς ἀριστερᾶς. Αὐτὰ εἶναι ἀνακριβῆ.

Π. ΡΑΛΛΗΣ. (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Ἐγένετο τότε ἀρθρογραφία καὶ ἐβεβαιώθη ὅτι ὁ ἐμπνεύσας τὸ ἄρθρον ἦτο ὁ ἀρχηγὸς τῶν φιλελευθέρων.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ (Πρωθυπουργός). Καὶ ἐγὼ ἀναγνώσας τὸ ἄρθρον ἐπείσθην ὅτι προέρχεται ἀπὸ πρόσωπον ἐπίσημον.

Α. ΖΑΝΝΑΣ. Δὲν βλέπω ποῦ στηρίζονται αὐτὰ τὰ ὁποῖα λέγει ὁ κ. Κύρκος, ὅστις λησμονεῖ ὅτι εὑρίσκεται ἐδῶ μὲ τὰς ψήφους τῶν φιλελευθέρων. Θὰ ἀναγνώσω τοὺς λόγους σας, κ. Κύρκο, διὰ νὰ φανῇ ἡ παλινωδία σας.

Μ. ΚΥΡΚΟΣ. Νὰ ἀνατρέξητε εἰς τὰ ἀπὸ 1924 πρακτικὰ τῆς Βουλῆς καὶ ἂν εὕρετε μίαν λέξιν ἀντίθετον ἀπὸ ὅσα λέγω τώρα θὰ ἀνέλθω ἐγὼ εἰς τὸ βῆμα αὐτὸ καὶ θὰ ἀποκηρύξω αὐτὸς ἑαυτόν (χειροκροτήματα).

Συνεχίζων ὁ κ. Κύρκος ἀπαριθμεῖ τὰ ὅσα ἔπραξε τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων, τὰ ὁποῖα λέγει δικαιολογοῦν τὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ σφαγιαστοῦ τῶν προσφυγικῶν δικαίων τὸν ὁποῖον ἀπηύθυνε ἐναντίον τῶν φιλελευθέρων. Ἀνέφερεν ἀκολούθως πῶς ὁ κ. Βενιζέλος τὸν Ἰούλιον τοῦ 1928 εἶπε ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ὅτι θὰ συνεχίσῃ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν προσφύγων,ἐνῷ μετὰ ἕνα μῆνα ἐδήλωσε ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀποζημίωσις,χωρὶς κανεὶς ἐκ τῶν προσφύγων βουλευτῶν νὰ διαμαρτυρηθῇ πλὴν τοῦ ὁμιλοῦντος. Ἀναφέρει ἐπίσης πῶς ἐχαρακτήρισε ὡς ἐξοφληθείσας τὰς ἀποζημιώσεις τῶν προσφύγων διὰ τῶν ὀφειλῶν τῶν ἀγροτῶν προσφύγων, οἱ ὁποῖοι ἀπέμενον πάντοτε ὀφειλέται τοῦ ὑπολοίπου. Ἀναφέρει τὴν ἐξέγερσιν τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου διὰ τὴν ἐπιβληθεῖσαν νέαν φορολογίαν ὡς καὶ τὰς διαμαρτυρίας τὰς ἰδικάς του διὰ τοῦ τύπου καὶ τὴν ἀπάντησιν τοῦ κ. Βενιζέλου, διελθόντος κατὰ τὴν περιοδείαν του εἰς Δράμαν, καὶ εἰπόντος «ἂν ἔλθῃ ἐδῶ ὁ Κύρκος, νὰ τὸν διώξετε». Ἐξηγεῖ ἐν συνεχείᾳ, πῶς ἐθυσιάσθησαν σαράντα δισεκατομμύρια δραχμαὶ ἐκ τῶν ἀνταλλαξίμων περιουσιῶν ἐν Τουρκίᾳ κατὰ τὸν διακανονισμὸν τῶν ἑλληνοτουρκικῶν σχέσεων καὶ λέγει ὅτι ἂν ἡ Κυβέρνησις τῶν Φιλελευθέρων δὲν ἐμοίραζε χίλια ἑπτακόσια ἑκατομμύρια εἰς τοὺς ἀεριτζῆδες τῶν διαφόρων συμβάσεων μὲ μόνον 300 ἑκατομμύρια ἠδύνατο νὰ λύσῃ τὸ πρόβλημα τῆς Ἀγροτικῆς προσφυγικῆς ἀποκαταστάσεως, ἐνῷ συνῆψε δάνεια τὰ ὁποῖα ἐσπατάλησε εἰς τοὺς ἀεριτζῆδες τοὺς φίλους, τοὺς καμματάρχας καὶ τοὺς ὁπαδούς. Ζητεῖ ἀκολούθως ὅπως ἡ Βουλὴ δεχθῇ νὰ συζητηθῇ τὸ προσφυγικὸν ζήτημα εἰς ειδικὴν συνεδρίασιν, διότι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτραπῇ ἡ συνέχισις τῆς καταστάσεως αὐτῆς, ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι κατεπάτησαν ὅλα τὰ δίκαια τῶν προσφύγων νὰ παρουσιάζωνται τιμηταὶ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι καταγίνονται νὰ ἀναστηλώσουν τὰ ἐρείπια.

(Φωναὶ μάλιστα, μάλιστα, νὰ ὁρισθῇ).

Μ. ΚΥΡΚΟΣ. Διαμαρτύρονται ἀκόμη διὰ τὰς ψήφους τῶν Ἰσραηλιτῶν, αἱ ὁποῖαι ἐλευθέρως προσφέρονται πρὸς ἡμᾶς, καὶ λέγουν ὅτι εἶναι ὄνειδος δι' ἡμᾶς, ὅταν μᾶς προσφέρονται ἐλευθέρως, καὶ δὲν εἶναι ὄνειδος δι' αὐτοὺς ὅταν τοὺς ἠγόραζον ὁμαδικῶς τὸ 1930.

Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ. Εἶναι ψεῦδος.

Μ. ΚΥΡΚΟΣ. Ἰδοὺ ἡ ἀπόδειξις. Ἀναγινώσκει ἔγγραφον ἐξ οὗ ἀποδεικνύεται ὅτι ἀνεστάλη τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῶν ἐκλογῶν ἡ καταβολὴ τοῦ ἀντισηκώματος τῶν Ἰσραηλιτῶν.

Α. ΖΑΝΝΑΣ. Καὶ αὐτὸ τὸ λέγετε ἀπόδειξιν; (Φωναὶ) θόρυβος, κωδωνοκρουσίαι).

Δ. ΚΥΡΚΟΣ. Τὸ ἀντισήκωμα ἐχαρίσθη εἰς τοὺς ὀφειλέτας διὰ νὰ ψηφίσουν τὸν ὑποψήφιον τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων. Ἀναφέρει ἀκολούθως ὅτι τὸ προσφυγικὸν ζήτημα ἐξητάσθη καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ἔκτασιν μόνον κατὰ τὴν περίοδον τοῦ 1927—28 πρὸς τιμὴν τῶν συμμετεχόντων εἰς τὴν τότε Κυβέρνησιν καὶ καταλήγει τονίζων ὅτι ὅποιος νομίζει ὅτι τοῦ βαστοῦν τὰ κότσια του νὰ κλονίσῃ ἔστω καὶ μίαν λέξιν ἀπὸ ὅσα εἶπε ἄς ἔλθῃ εἰς τὸ βῆμα.

Ὁ κ. Α. ΖΑΝΝΑΣ, λέγει ὅτι ἀπὸ δύο ἤδη ὡρῶν εἶχε ἔλθῃ εἰς συνεννοήσεις μετὰ τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως νὰ τερματισθῇ ἡ συζήτησις ἀλλὰ ὁ ἀξιότιμος Βουλευτὴς Δράμας κατέλαβε τὸ βῆμα διὰ προσωπικὸν ζήτημα καὶ ὡμίλησε ἐπὶ μιάμισυ ὥραν. Διαμαρτύρομαι λέγει διὰ τὴν παραβίασιν τοῦ κανονισμοῦ.

Σ. ΜΠΑΛΑΝΟΣ. (Προεδρεύων). Ἀπευθύνετε μομφὴν ἐναντίον τοῦ Προεδρείου.

Α. ΖΑΝΝΑΣ. Ὄχι μομφὴν, διαμαρτύρομαι ὅμως.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. (Πρωθυπουργός). Μὰ ἐσεῖς ἐπροκαλέσατε τὸν ῥήτορα.

Σ. ΜΠΑΛΑΝΟΣ. (Προεδρεύων). Κατετέθη εἰς τὸ προεδρεῖον πρότασις ὑπογεγραμμένη ὑπὸ πολλῶν Βουλευτῶν,διὰ τῆς ὁποίας ζητεῖται ὅπως ὁρίσῃ ἡ Βουλὴ τὸν χρόνον τῆς ὁμιλίας τῶν Βουλευτῶν,συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 22 τοῦ κανονισμοῦ. Δέχεται ἡ Βουλὴ τὴν πρότασιν ;

(Φωναί. μάλιστα, μάλιστα).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἡ Βουλὴ ἀπεδέχθη, ἐπομένως οἱ ἐγγεγραμμένοι ῥήτορες θὰ ὁμιλήσουν μόνον ἐπὶ δεκαπέντε λεπτὰ ἕκαστος.

Ὁ Πρόεδρος
Χ. ΒΟΖΙΚΗΣ

Ὁ κ. Γ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ. Ζητεῖ νὰ ὁμιλήσῃ καθὼς ὁ κ. Τανούλας, ἀλλὰ παρεμποδίζονται λόγῳ τοῦ δημιουργουμένου θορύβου. (Φωναὶ νὰ τερματισθῇ ἡ συζήτησις).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἐρωτᾶ τὴν Βουλὴν, δέχεται νὰ θεωρηθῇ περαιωμένη ἡ συζήτησις, (Φωναὶ μάλιστα μάλιστα).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἡ συζήτησις κηρύσσεται περαιωμένη. Ἄρχεται ἡ β' συζήτησις κατ' ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου.

Α. ΖΑΝΝΑΣ. Κύριε Πρόεδρε ἡ ἀντιπολίτευσις διαμαρτυρομένη ἀποχωρεῖ προσωρινῶς καὶ παρακαλῶ νὰ ἐγγραφῇ τοῦτο εἰς τὰ πρακτικά.

Ι. ΡΑΛΛΗΣ. (Ὑπουργὸς τῆς Ἀεροπορίας). Νὰ ἐγγραφῇ παρακαλῶ εἰς τὰ πρακτικὰ ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις διαμαρτυρομένη ἀπὸ χθὲς περὶ ὥραν 6 καὶ τέταρτον πρωϊνὴν διότι ἀπησχόλησε τὴν Βουλὴν ἐπὶ δώδεκα ὁλοκλήρους ὥρας, ἀποχωρεῖ προσωρινῶς.

Γίνεται ἀκολούθως δεκτὸν ὡς ἐτροποποιήθη παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν ἀναβαλλομένης τῆς ψηφίσεως τοῦ συνόλου τὸ σχέδιον νόμου«περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ κώδικος νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων» καὶ τῶν σχετικῶν πρὸς αὐτὰς τοῦ νόμου 5493 περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν.

Πρὸ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ ἀμέσως ἑπομένου νομοσχεδίου ὁ κ. ΒΟΡΑΖΑΝΗΣ λέγει ἐν μέσῳ θορύβου καὶ κωδωνοκρουσιῶν ὅτι διαμαρτύρεται διότι ἡ Κυβέρνησις δὲν δίστζει τὴν ὅλη πρωϊνὴν ἐν ἀπουσίᾳ τῆς ἀντιπολιτεύσεως νὰ ψηφίζῃ νομοσχέδια. (Θόρυβος, φωναί, διαμαρτυρίαι, κωδωνοκρουσίαι).

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. (Πρωθυπουργός). Νὰ σταματήσῃ ἕως ἐδῶ ἡ νομοθετικὴ ἐργασία.

Μ. ΜΑΝΤΑΣ. Παρακαλῶ κ. Πρόεδρε εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν νὰ ἐγγραφῇ πρῶτον τὸ καπνεργατικὸν νομοσχέδιον.

Λύεται ἀκολούθως ἡ Συνεδρίασις συναινούσης τῆς Βουλῆς ὥραν 6 1|2 πρωϊνὴν διὰ τὴν 6 μ. μ. τῆς σήμερον.

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Μάλλωσης
Α. Νταλίπης



ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Λ'

Παρασκευῆς 1 Σεπτεμβρίου 1933.

Ὥρα 6.30 μ.μ. ὁ Πρόεδρος κ. ***Χ. Βοζίκης*** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει νὰ ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς:

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Α. Παΐζης*** καταθέτει τηλεγράφημα τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἐφημερίδος «Ἑλγὰς» Λιγξουρίου ἀναφέροντος τὰς καταστροφὰς ἃς ὑπέστησαν οἱ παραγωγοὶ σταφίδος ἐκ θεομηνίας καὶ περονοσπόρου καὶ ζητοῦντος τὴν παροχὴν ἀρωγῆς ὑπὸ τοῦ Κράτους.

Ὁ Γεώργιος Ἠλιάδης κάτοικος λιμένος Βαθέως Σάμου δι' ἀναφορᾶς του παρακαλεῖ ὅπως ἐξαιρεθῇ τοῦ νόμου 4663.

Οἱ κάτοικοι τῆς κοινότητος Ἀρακλῆ ἀναφέροντες τὰς καταστροφὰς ἃς ὑπέστησαν ἐκ τῶν βροχῶν παρακαλοῦν ὅπως ἀνασταλῇ ἡ πληρωμὴ τῶν χρεῶν των πρὸς τὸ Δημόσιον καὶ τὴν Ἀγροτικὴν τράπεζαν

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Ι. Παπαδόπουλος*** καταθέτει τηλεγράφημα τῶν κατοίκων Πόρου, Γαλατᾶ καὶ λιμένος Πόρου παραπονουμένων διὰ τὴν χορήγησιν ἀδείας παρατάσεως τοῦ προνομίου τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ τῶν πόλεών των καὶ ζητούντων τὴν ἀκύρωσιν τῆς καταθλιπτικῆς δεσμευτικῆς ἀδείας παρατάσεως.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Ν. Ἀσκούτσης*** καταθέτει τηλεγράφημα τοῦ ἐμπορικοῦ συλλόγου Ρεθύμνης ζητοῦντος τὴν παράτασιν ἐπὶ τρίμηνον τῆς ἀτελείας εἰσαγωγῆς ἐλαιολάδων.

Τὸ σωματεῖον ὑπερηλίκων καπνεργατῶν Θεσσαλονίκης ἡ «Μέριμνα» ὑποβάλλει ἀναφορὰν περὶ ἀποκαταστάσεως καὶ ἐξασφαλίσεως τῶν ἐκ τοῦ καπνεργατικοῦ ἐπαγγέλματος ἀδικουμένων ὑπερηλίκων καπνεργατῶν.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Π. Ράλλης*** καταθέτει τηλεγράφημα τῶν συνεταιρισμῶν συκοπαραγωγῶν Μεσσήνης, Οἰχαλίας, Ἀνδρούτσης, Ἀναλήψεως, Ἀβραμίου, Χαστόμης, Εὔας, Καρτελορίου, Ἀριστοδημίου κλπ. ζητούντων τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ἱδρύσεως γραφείου συκοπαραγωγῆς».

Ὁ βουλευτὴς κ. **Α. Δούλης** καταθέτει ὑπόμνημα Κ. Καπάτου ἀρτοποιοῦ κατοίκου Ἀθηνῶν ζητοῦντος τὴν τροποποίησιν τῶν ἀρτοποιητικῶν νόμων.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Σ. Τρικούπης** καταθέτει τηλεγράφημα τῶν συνεταιρισμῶν Ἀγρινίου περὶ τροποποιήσεων ἐν τῷ νομοσχεδίῳ περὶ καπνοῦ.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Σ. Τρικούπης** καταθέτει τηλεγράφημα τοῦ γεωργικοῦ συνεταιρισμοῦ Εὐηνοχωρίου ζητοῦντος ὅπως ἡ Κυβέρνησις ἔλθῃ ἀρωγὸς εἰς τοὺς συκοπαραγωγούς.

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. **Ι. Νικολίτσας** καὶ **Α. Παπαθανάσης** καταθέτουσι ψήφισμα τοῦ συλλόγου τῶν ἀνέργων ἐγγραμμάτων Αἰτωλοακαρνανίας διαμαρτυρομένων διὰ τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ δικηγόρων.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ὑποβάλλει αἴτησιν τοῦ εἰσαγγελέως ἐφετῶν Ἀθηνῶν ζητοῦντος τὴν ἄδειαν τοῦ σώματος διὰ τὴν ποινικὴν δίωξιν τῶν βουλευτῶν κ.κ Γ. Κονδύλη καὶ Θ. Χαβίνη κατηγορουμένων ἐπὶ παραβάσει τοῦ καθήκοντός των.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ὑποβάλλει αἴτησιν τοῦ εἰσαγγελέως ἐφετῶν Ἀθηνῶν ζητοῦντος τὴν ἄδειαν τοῦ σώματος διὰ τὴν ποινικὴν δίωξιν τοῦ βουλευτοῦ κ. Δ. Δημάδη.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Δ. Τσιριγώτης** καταθέτει τηλεγράφημα τοῦ ἱερατικοῦ συνδέσμου Σπάρτης διαμαρτυρομένου διὰ τὸ μελετώμενον νομοθετικὸν μέτρον περὶ ἀσυμβιβάστου λειτουργήματος ἐφημερίου καὶ ἐπαγγέλματος δημοδιδασκάλου.

Οἱ κ. κ' **Σ. Ταλιαδοῦρος** (Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης) καὶ **Σ. Λοβέρδος** (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουσσι σχέδιον νόμου «περὶ συστάσεως Δικαστηρίου Πρωτοδικῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα Πρωτοδικείου Ξάνθης».

Ὁ κ, **Σ. Ταλιαδοῦρος** (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ Ποινικοῦ Νόμου».

Οἱ κ. κ. **Ι. Θεοτόκης** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) καὶ **Σ. Ταλιαδοῦρος** (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τῶν νόμων 4816, 5136 καὶ 5378 περὶ κτημάτων ἀπαλλοτριωθέντων ἐν ταῖς περιφερείαις Μαργαριτίου καὶ Παραμυθίας».

Ὁ κ. **Σ. Τσακόπουλος** (Ὑφυπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ ὀργανώσεως καὶ διοικήσεως τοῦ ἐν Τριπόλει νοσοκομείου ἡ «Εὐαγγελίστρια».

Οἱ ,κ κ **Ι. Θεοτόκης** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) καὶ **Σ. Λοβέρδος** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ καταργήσεως, συμπληρώσεως καὶ ἑρμηνείας διατάξεων τῶν νόμων 4721, 4907, 4383 καὶ 3250».

Οἱ κ. κ. **Γ. Πεσμαζόγλου** (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, καὶ **Σ. Ταλιαδοῦρος** (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ διακανονισμοῦ τοῦ ἐπιτοκίου τῶν ἐπὶ ἐνεχύρῳ παλαιῶν καπνῶν δανείων».

Ἡ ἐπὶ τῆς Παιδείας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις αὐτῆς ἐπὶ τῶν κάτωθι:

1) Ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 34 ἐδάφ. 19 § 1 τοῦ κωδικοποιηθέντος νόμου ὑπ' ἀριθ. 4653» καὶ

2) Ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 25 Μαΐου 1932 Π.Δ. κωδικοποιηθέντος νόμου 5439 «περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων καὶ ταμείου ἀποδοχῶν καὶ ἀσφαλίσεως τοῦ κλήρου τῆς Ἑλλάδος»

Οἱ κ. κ. **Ι. Θεοτόκης** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας), **Σ. Λοβέρδος** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) καὶ **Ι. Μακρόπουλος** (Ὑπουργὸς Κοινωνικῆς Προνοίας) ὑποβάλλουσι τὰ κάτωθι σχέδια νόμων:

1) «Περὶ μειώσεως τῶν προσφυγικῶν χρεῶν» καὶ

2) «Περὶ εὐκολιῶν ὡς πρὸς τὴν ἐξόφλησιν τῶν χρεῶν κλπ. τῶν δυνάμει τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου ἀποκατασταθέντων».

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. **Σ. Μαυρομμάτης, Α. Παπαθανάσης, Ι. Νικολίτσας** καὶ **Α. Στράτος** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ μεταρρυθμίσεως τῆς φορολογίας τοῦ καπνοῦ».

Ὁ βουλευτὴς κ **Γ. Ράλλης** ὑποβάλλει πρότασιν νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων «περὶ ἐκτελέσεως Δημ. ἔργων».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. **Ι. Παπαδόπουλος, Κ. Ψάρρας Γ. Μπακόπουλος** κλπ. ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 6)7)33 Ν. Δ. περὶ φορολογικῶν διευκολύνσεων».

Ὁ κ. **Πρόεδρος** ἀνακοινοῖ ὅτι ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου ὑπέβαλε σήμερον τὸ ὑπ' ἀριθ. 2784 πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης ἔγγραφόν του, ὅπερ παρακαλεῖται ὁ κ. Γραμματεὺς νὰ ἀναγνώσῃ.

Ὁ κ. **Ι. Μάλλωσης** (Γραμματεὺς τοῦ Προεδρείου βουλευτὴς Ἑρμιονίδος) ἀναγινώσκει τὸ περὶ οὗ πρόκειται ἔγγραφον ἔχον οὕτω.

Πρὸς

τὸ Σ. Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης

Κύριε Ὑπουργέ,

Ἀριθ. 2784

«Ὅταν ὑπερασπίζησθε τὴν ἀλήθειαν (λέγει ποὺ ὁ Γκαῖτε) μὴ κοπιᾶτε νὰ ἐπανέρχησθε· μὴ φοβῆσθε νὰ πολλαπλασιάζετε τοὺς λόγους· σκεφθῆτε ὅτι ἡ πλάνη δὲν βαρύνεται νὰ ἁρᾷ, καὶ ὅτι τὰ καταστρεπτικὰ αὐτῆς ἀποτελέσματα ἐπαναλαμβάνονται ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν καὶ πολλαπλασιάζονται».

Ἐπιτραπήτω λοιπὸν καὶ εἰς ἐμέ, ὑπερασπίζοντα, ὡς φρονῶ, μίαν μεγάλην ἀλήθειαν, ὅπως, ἐπανερχόμενος εἰς τὸ θέμα τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2762 τῆς 25 Αὐγούστου 1933 ἐγγράφου μου, ἕνεκα τῆς ἀνάγκης, ἣν διαβλέπω, ἐκθέσω πρὸς τὸν σκοπὸν καὶ ἐν ἀναφορᾷ πρὸς αὐτό, (2762) καὶ τὰ ἀκόλουθα.

Οὕτω δέ, προλειαίνων τὸ ἔδαφος, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ προσθέσω, εἰς ὅσα ἤδη εἶπον, ταῦτα.

Εἶναι ἀφ' ἑαυτοῦ δῆλον, ὅτι τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως περὶ ἧς ὁ λόγος, θεωρῶ ἀπαραίτητον δι' ὅσον τοὐλάχιστον χρόνον διαρκεῖ ἡ ἀνάκρισις, ἵνα μείνῃ αὕτη ἀνενόχλητος πρὸς σύντομον ἐξακολούθησιν καὶ ταχεῖαν περαίωσιν τοῦ ἔργου της. Πόσος χρόνος ὅμως θὰ χρειασθῇ πρὸς τοῦτο δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὁρισθῇ ἐκ τῶν προτέρων, καί, δεδομένης τῆς φύσεως αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως, δέον νὰ ἔχῃ τις ὑπ' ὄψει, ὅτι ὁ χρόνος οὗτος ἐνδεχόμενον νὰ μὴ εἶνε καὶ λίαν βραχύς. Καμμία χρονοτριβὴ δὲν θὰ ἐπιτραπῇ, ἀλλὰ καὶ καμμία σπουδὴ δὲν θὰ ἐπιτραπῇ ἐπίσης νὰ βλάψῃ ὁπωσδήποτε τὴν πληρότητα τῶν ἀνακρίσεων. Ἐνταῦθα, κατ' ἀνάγκην, ἐγγίζομεν τὸ ζήτημα τοῦ χρόνου τῆς ἀναβολῆς.

Ἐν τῷ πολιτευματικῷ δικαίῳ κρατεῖ ἡ ἀρχή, ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀποποιῆται μία Βουλὴ ἢ μέλλον ἐν ἀντιπροσωπευτικὸν πολιτικὸν σῶμα. τὴν συζήτησιν ἐπερωτήσεώς τινος οὔτε ἀμέσως οὔτε ἐμμέσως, διὰ μακρᾶς ἀναβολῆς αὐτῆς.

Ἐπὶ τούτου δὲ τοῦ σημείου, ἀξιομνημόνευτοι εἰσὶν οἱ λόγοι, τοὺς ὁποίους ἀπηύθυνε πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν τῶν Γάλλων (1872) ὁ πρόεδρος αὐτῆς Ἰούλιος Γκρεβύ, ὅστις ἀρνούμενος νὰ θέσῃ εἰς ψηφοφορίαν κἂν πρότασιν μέλους τῆς Συνελεύσεως περὶ ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως ἐπερωτήσεώς τινὸς ἐπὶ ἑξάμηνον ἀντὶ τῆς προτάσεως τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ περὶ βραχείας τινὸς ἀναβολῆς, διότι τοῦ Προέδρου καθῆκον, περὶ τοῦ ὁποίου κριτὴς ἐν τῇ συνειδήσει του καθίσταται ὁ ἴδιος, εἶνε νὰ μὴ συντελῇ ποσῶς εἰς ὅ,τι ἤθελεν ἰσοδυναμεῖ πρὸς δήμευσιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπερωτήσεως, κατέλιγε λέγων, ὅτι ἐκπλήσσεται καὶ ὀλίβεται διότι τὰ μέλη τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιπροσωπείας δὲν τὸν ἐννοοῦσι καὶ δὲν τὸν ὑποστηρίζουσι καλύτερον, ἐνῷ αὐτός ἀγωνίζεται ὅπως διατηρήσῃ τὰς προνομίας του καὶ ὅπως ἐμποδίσῃ ἀπὸ τοῦ νὰ θυσιάσωσιν οἱ Ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἔθνους εἰς στιγμὰς παραφορᾶς, δημιουργουμένας ἔνεκα συνθηκῶν ἀντιξόων, τὸ πλέον προσωπικὸν δικαίωμα τὸ ὁποῖον ἔχουσι, καὶ τοῦ ὁποίου τὴν ἀπώλειαν δὲν θὰ βραδύνουσιν οἱ ἴδιοι νὰ θρηνήσωσι. (Ζουρνὰλ Ὀρισιέλ, 28 Μαρτίου 1872). Ταῦτα τὰ ὑπέροχα ἔλεγε καὶ ἔπραττεν ὁ ἐντιμότατος πολιτικὸς ἐκεῖνος ἀνήρ, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τοῦ δικαίου τῆς ἐπερωτήσεως. Ἀλλ' ἀναντιρρήτως καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τοῦ δικαίου τοῦ ἐπερωτωμένου, τὸ ὁποῖον, ὡς δίκαιον ὑπερασπίσεως εἶναι ἐπίσης ὑψηλόν, ἱερὸν καὶ ἀπαραβίαστον, καὶ δὲν εἶναι πρέπον νὰ μένῃ αἰωρούμενον ἐπὶ μακρόν. πάσχον οὕτω, τὰ αὐτὰ δέον νὰ εἰπωμεν ὡς πρὸς τὸ σημεῖον τοῦτο, τοῦ χρόνου τῆς ἀναβολῆς, ἤτοι ἐπερωτήσεως τινός.

Μακρὰ λοιπόν, ἐπωσδήποτε μακρά, ἀναβολὴ συζητήσεως τῆς ἐπερωτήσεως δὲν εἶ αι κοινοβουλευτικῶς ἐνδεδειγμένη, ἐνῷ ἐξ ἑτέρου συζήτησις αὐτῆς ἄμεσος ἢ μετὰ βραχύ τι διάστημα χρόνου, ἀντίκειται εἰς τὰ συμφέροντα τῆς Δικαιοσύνης, καθ' ἃ ἐπανειλημμένως ἐτονίσαμεν, καταδείξαντες τὸν κίνδυνον, ὃν διατρέχει ἡ ἀνάκρισις ἐν τῇ συγκεκριμένῃ περιπτώσει, κυρίως δὲ ἐκ τοῦ μοιραίου ἀντικτύπου ὃν θὰ ἔχῃ ἡ κοινοβουλευτικὴ συζήτησις εἰς τὸν καθημερινὸν τύπον.

Οὕτως ὅμως ἐχόντων τῶν πραγμάτων διερωτᾶται τις, ἐὰν δὲν θὰ ἦτο προτιμότερον ν' ἀναβληθῇ, τὸ γε νῦν ἔχον, ἡ ἐπερώτησις. Δὲν ζητῶ ν' ἀναβληθῇ οὔτε λέγω νὰ ἀναβληθῇ διότι δὲν μοὶ εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ ζητήσω ἢ νὰ ὑποδείξω κἂν τοιοῦτόν τι. Διαφόρως ἂν ἔπραττον, θὰ προσέκρουον εἰς τὸ ἀναφαίρετον καὶ σωτήριον, ἀληθῶς, διὰ τὴν εὐρυθμον λειτουργίαν τοῦ ἀντιπροσωπευτικοῦ συστήματος, δικαίωμα τῆς ἐπερωτήσεως. Ἡρρωδῶ δὲ ἀπέχουν αἱ σκέψεις μου ἀπὸ τοῦ νὰ εἰσέλθω εἰς τὰ ἀλλότρια. Ἀλλ' ἀγωνιζόμενος πρὸς τοῦτο καὶ εὑρεθείς, εἰς τὸν ἀγῶνα μου τοῦτον, πρὸ τοῦ διλήμματος, ἔστην, καὶ ἵσταμαι ἐρωτῶν ἁπλῶς.

Εἰς τοὺς ἔχοντας δὲ καὶ διαχειριζομένους τὸ δικαίωμα ἀπόκειται νὰ ἀποφασίσωσι περὶ τοῦ πρακτέου λαμβάνοντες ὑπ' ὄψει τὸν κίνδυνον τοῦ ὁποίου ἐγώ, φύλαξ τοῦ κινδυνεύοντος πράγματος, κρούω τὸν κώδωνα, σταθμίζοντες τὰς περιστάσεις, καὶ κρίνοντες ποῖον ὑπέρτερον πολιτειακὸν συμφέρον, ἀπὸ τὸ συμφέρον τῆς ὁλοσχερους καὶ ταχείας διαλευκάνσεως τῶν κατὰ τὸ ἔγκλημα τῆς 6 Ἰουνίου—τὴν ὁποίαν διαλεύκανσιν ἀναμφισβητήτως θέλει προαγάγῃ ἡ κατασίγασις τοῦ δημοσίου θορύβου καὶ τῆς κοινῆς ἀνησυχίας, ἀναποφεύκτων συνεπειῶν ἐκ τοῦ ἀντικτύπου, οὕτινος ἐμνήσθην ἀνωτέρω— συνηγορεῖ εἴτε ὑπὲρ τῆς ἀμέσου ἢ ταχείας συζητήσεως εἴτε ὑπὲρ τῆς ἐκκρεμότητος ταύτης. Ὁ γράφων βεβαίως δὲν διαβλέπει τοιοῦτον ὑπέρτερον λόγον (Ραιζὸν ντ' Ἐτὰ) σπεύδει ὅμως νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν ἔκθεσίν του, ὡς πρὸς τὴν ἄποψιν ταύτην, ἐφ' ὅσον, στερούμενος τοῦ εἰδικοῦ ἐκείνου φακοῦ ὅστις χρειάζεται τῇ περιστάσει, ἀδυνατεῖ νὰ διακρίνῃ καὶ νὰ διαγνώσῃ αὐτὸ τὸ ὑπέρτερον πολιτειακὸν συμφέρον, καὶ ὑπάρχον τυχόν.

Ἓν προηγούμενον δὲν θὰ ἦτο ἴσως μάταιον νὰ σημειωθῇ ὧδε. Τὸ Σεβαστὸν Ὑπουργεῖον διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 35420 τῆς 26 Μαΐου 1920 ἐγγράφου του μοὶ ἐζήτησε τὸν φάκελλον πειθαρχικῆς τινος δικογραφίας, εἰς χεῖρας μου εὑρισκομένης, πρὸς μελέτην, προκειμένου νὰ κατατεθῇ οὗτος εἰς τὴν Γερουσίαν ζητηθείς ὑπὸ μέλους τοῦ Σώματος. Ἐπειδὴ ὅμως ἐκ τῆς μελέτης τῆς δικογραφίας ταύτης εἶχον σχηματίσει τὴν γνώμην, ὅτι δὲν ἐξηντλεῖτο τὸ ἔργον τῆς Δικαιοσύνης διὰ τῆς γενομένης ἐξετάσεως καὶ ἔδει νὰ συμπληρωθῇ τοῦτο διὰ περαιτέρω ἐνεργείας, ἀπήντησα Ἡμῖν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2584 τῆς 30 Μαΐου 1930 ἐγγράφου μου, οὗτινος καὶ ἀντίγραφον νεωστὶ ὑπεβλήθη τῷ Σεβαστῷ Ὑπουργείῳ, ὅτι μὴ οὔσης περαιωμένης τῆς ὑποθέσεως παρὰ ταῖς Δικαστικαῖς Ἀρχαῖς, καθίσταται ἀναγκαῖως πρόωρος καὶ ὁ ἐπιζητούμενος κοινοβουλευτικὸς ἔλεγχος, καὶ ὅτι, συνεπῶς, τὰ ἔγγραφα ἀποστέλλω εἰς τὸν ἁρμόδιον Εἰσαγγελέα Ἐφετῶν Ναυπλίου πρὸς κρείσσονα διάπραξιν. Τί ἐγένετο κατόπιν δὲν γνωρίζω, ἀλλ' ἐφ' ὅσον οὐδεμία, οὐδαμόθεν, σχετικὴ ἀνακοίνωσις ἐγένετό μοι τότε καὶ δὲν φαίνεται νὰ ἐζητήθη δικογραφία καὶ ἀπὸ τὸν Εἰσαγγελέα Ἐφετῶν Ναυπλίου, μετὰ τὴν πρὸς αὐτὸν παραγγελίαν μου (2583 τῆς 30-5-1930), ὡς προκύπτει ἐκ πλη-

ροφοριῶν τούτου, τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ἄγομαι νὰ πιστεύω, ὅτι ἐσταμάτησε πράγματι εἰς τὴν περίστασιν ἐκείνην ὁ κοινοβουλευτικὸς ἔλεγχος, δοθέντων τῶν πρωτείων εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς Δικαιοσύνης. Ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψει καὶ τὴν ἀνισον σπουδαιότητα τῶν δύο περιπτώσεων, τῆς τότε καὶ τῆς νῦν, δὲν θὰ ἦτο παρακινδυνευμένον νὰ εἴπῃ τις ὅτι τὸ συμβὰν ἰσοδυνάμησε πρὸς ἀνάκλησιν, προσωρινῶς ἔστω, τῆς αἰτήσεως τοῦ μέλους τῆς Γερουσίας.

Ταῦτας τὰς σκέψεις ἐθεώρησα καλὸν νὰ ὑποβάλω πρὸς τὸ Σεβαστὸν Ὑπουργεῖον καὶ ὑποβάλλων ταύτας, παρακαλῶ Ὑμᾶς, τὸν Διοικοῦντα τὰ τῆς Δικαιοσύνης, εὐσεβάστως ἀλλὰ μετὰ σταθερότητος, ὅπως εὐαρεστηθῆτε καὶ διαβιβάσητε πρὸς τὸν Ἐντιμότατον Κύριον Πρόεδρον τῆς Σεβαστῆς ἡμῶν Βουλῆς, ὑμεῖν καὶ ἀπευθύνομαι οὐσιαστικῶς, τὸ παρὸν ἔγγραφόν μου διὰ τὰ κατ' Αὐτόν.

Εὐπειθέστατος

Ὁ Εἰσαγγελεὺς

Γεώργιος Π. Χοϊδᾶς

Ι. Θεοτόκης (Ὑπουργὸς Γεωργίας). Ἡ ἐξ ὑπουργῶν ἐπιτροπή, ἥτις κατηρτίσθη ὅπως μελετήσῃ κατὰ πόσον εἶναι δυνατὴ ἡ παροχὴ πρὸς τοὺς πρόσφυγας συμπληρωματικῆς ἀποζημιώσεως, καὶ εἰς ἣν μετεῖχον καὶ ἐγώ, κατόπιν ἐπισταμένης μελέτης κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν σήμερον νὰ δοθῇ πρόσθετος ἀποζημίωσις. Ἡ ἐπιτροπὴ ὡς πρῶτον μέτρον ἀνακουφίσεως τῆς προσφυγικῆς μάζης ὑπέδειξε τὴν ἐλάττωσιν τῶν προσφυγικῶν χρεῶν, ἥτις κατ' οὐσίαν εἶναι ἀπόσβεσις τούτων ἀφοῦ ἐκ τῶν προσφυγικῶν χρεῶν δὲν διατηροῦνται εἰμὴ τὰ 3 ἑκατομμύρια λιρῶν, αἵτινες ἔχουν διατεθῇ διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς στεγάσεως. Διὰ τοῦ ὑποβαλλομένου νομοσχεδίου ἐπέρχεται μείωσις κατὰ 40 καὶ 50 ο)ο τῶν ὀφειλῶν τῶν προσφύγων, οὕτω δὲ τὸ ποσὸν τῆς ὀφειλῆς ὑποβιβάζεται εἰς τὸ ἥμισυ περίπου. Ἡ Κυβέρνησις διὰ τοῦ ὑποβαλλομένου νομοσχεδίου παρέχει πλήρη ἀπόδειξιν τοῦ ἐνδιαφέροντός της διὰ τοὺς προσφυγικοὺς πληθυσμούς. Ἡ Κυβέρνησις ἐν τῇ μερίμνῃ της πρὸς ἀνακούφισιν τῶν πενεστέρων τάξεων ἰδίᾳ δὲ ἐῶν παραγωγικῶν τοιούτων ἐθεώρησεν ἀπαραίτητον ὅπως ἐλαφρύνῃ τὴν θέσιν τῶν ἀποκατασταθέντων δυνάμει τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου, τόσον δι' ἐλαττώσεως τοῦ ἐπιτοκίου τῶν πρὸς τὸ Δημόσιον ὀφειλῶν εἰς 6 ο)ο ὅσον καὶ διὰ μακρύνσεως τῶν ἐτῶν τῆς ἐξοφλήσεως. Πρὸς τοῦτο ὑποβάλλω σχετικὸν νομοσχέδιον. (Χειροκροτήματα).

Γ. Τσόντος Βάρδας. Τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ νὰ τυπωθοῦν δημοσίᾳ δαπάνῃ καὶ νὰ διανεμηθοῦν, ὅπως λάβῃ γνῶσιν ὅλος ὁ κόσμος.

Φωναί. Μάλιστα—μάλιστα

Μ. Κύρκος. Μὲ βαθεῖαν συγκίνησιν..... .....

Α. Παπαναστασίου Ἐὰν ἐπιτραπῇ εἰς τὸν κ. Βουλευτὴν νὰ ὁμιλήσῃ, θὰ ἀναγκασθῶμεν νὰ λάβωμεν καὶ ἡμεῖς τὸν λόγον.

Γ. Κρεστανίτης. Διατί ἀνησυχεῖτε τόσον;

Πρόεδρος. Δὲν ἔχει κανεὶς τὸν λόγον.

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν

τῶν Ἀναφορῶν καὶ Ἐρωτήσεων

Πρόεδρος. Εἰδοποιῶ τοὺς κ. κ. Βουλευτὰς ὅτι ἡμίσεια μόνον ὥρα εἶναι ὡρισμένη διὰ τὴν συζήτησιν τῶν ἀναφορῶν καὶ ὅτι οὐδεὶς Βουλευτὴς δύναται νὰ ὁμιλήσῃ περισσότερον ἀπὸ 5 λεπτὰ τῆς ὥρας.

Ὁ κ. ***Ν. Βλιάμος*** συνιστᾷ ἀναφορὰν τοῦ προέδρου τῆς Κοινότητος Φούρνων Κορσιῶν Ἰκαρίας περὶ ἐπαναλήψεως τῆς λειτουργίας τοῦ ὀπτικοῦ τηλεγράφου. Ὁ κ. Βουλευτὴς τονίζει ὅτι αἱ νησίδες αὗται εἶναι τελείως ἐγκαταλελειμμέναι ἀπὸ ἀπόψεως συγκοινωνίας.

Ε. Χατζηδάκης. Ἡ μεταξὺ Σάμου καὶ Ἰκαρίας νησὶς Κούρνη συνεδέθη πρὸ δύο περίπου μηνῶν δι' ὀπτικοῦ τηλε-

γράφου μετὰ τῆς Ἰκαρίας καὶ ἱκανοποιήθη οὕτω παλαιὸς πόθος καὶ μεγάλη ἀνάγκη τῶν κατοίκων τῶν νησίδων Κορσιών, οἱ ὁποῖοι εὐγνωμόνως ἀπεδέχθησαν τὴν ὑπὲρ αὐτῶν μέριμναν τῆς Κυβερνήσεως. Διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ τηλεγράφου αὐτοῦ χρησιμοποιοῦνται δύο στρατιῶται, εἰς τὸ μέλλον ὅμως καὶ λίαν προσεχῶς ὅταν ἔλθῃ ὁ χειμὼν ἡ λειτουργία τοῦ τηλεγράφου δὲν θὰ καταστῇ δυνατὴ ἀφ' ἑνὸς μέν, διότι λληρούσης τῆς ὑπηρετούντων στρατιωτῶν ἀδήλου ἂν θὰ ἀντικατασταθοῦν, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν γλυτσρότάτην ἀμοιβὴν τῶν 8 δραχμῶν, τὴν ὁποίαν λαμβάνουν ἡμερησίως δυσκολώτατον εἶναι νὰ συντηρηθοῦν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐπειδὴ ὁ ὀπτικὸς τῶν Φούρνων εἶναι τοποθετημένος 4 περίπου χιλιόμετρα ἔξω τῆς πόλεως καὶ δὲν ὑπάρχει ἐκεῖ οἴκημα, εἶναι ἀδύνατον νὰ παραμένῃ τις τὸν χειμῶνα οὔτε νὰ διανύῃ τῆς ἡμέρας 10 χιλιόμετρα διὰ μετάβασιν καὶ ἐπάνοδον. Διὰ νὰ μὴ παύσῃ λοιπόν, ἡ λειτουργία τοῦ τηλεγράφου αὐτοῦ καὶ μείνουν πάλιν ἄνευ συγκοινωνίας αἱ νησίδες τῶν Κορσιῶν, παρακαλῶ νὰ φροντίσουν οἱ ἀξιότιμοι Ὑπουργοὶ Στρατιωτικῶν καὶ Συγκοινωνίας ὅπως λάβουν τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα διὰ νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ λειτουργία τοῦ ὀπτικοῦ αὐτοῦ τηλεγράφου. Ἄλλως θὰ νομίσουν, καὶ πολὺ δικαίως, οἱ κάτοικοι τῶν νησίδων Κορσιῶν ὅτι ἡ ἐγκατάστασις τηλεγράφου δι' ὀλίγους μόνον μῆνας ἀποτελεῖ ἐμπαιγμὸν δι' αὐτοὺς καὶ ἐγκατάλειψιν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ κ. **Ε. Κώνστας** συνιστᾷ τὴν αὐτὴν ἀναφοράν.

Ὁ κ. **Ν. Βλιᾶμος** συνιστᾷ τὴν ἀναφορὰν τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Κορσιῶν περὶ μονίμου ἐγκαταστάσεως ὀπτικοῦ τηλεγράφου, διότι αἱ Κορσιαὶ στεροῦνται ὁλοτελῶς συγκοινωνίας, πλὴν τοῦ προσεγγίζοντος ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος ἀτμοπλοίου, ὑπάρχει δὲ ἀνάγκη μεγάλη συγκοινωνίας τῶν Κορσιῶν πρῶτον διότι οἱ κάτοικοι ἔχοντες πολυπληθεῖς συγγενεῖς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πολλάκις λαμβάνουσιν ἀνάγκην τοῦ τηλεγράφου, καὶ δεύτερον διότι αἱ νησίδες Κορσιαὶ εἶνε ὁρμητήριον καὶ καταφύγιον λαθρεμπόρων καὶ ἑπομένως αἱ ἀρχαὶ πρὸς καταδίωξιν τελεσφορωτέραν αὐτῶν ἔχουσιν ἀπόλυτον ἀνάγκην ταχυτέρας συνεννοήσεως, τὴν ὁποίαν ἐν προκειμένῳ μόνον ὁ ὀπτικὸς τηλέγραφος θὰ ἠδύνατο νὰ παράσχῃ μέχρις ὅτου τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Κράτους ἐπιτρέψωσι τὴν δαπάνην τῆς ἐγκαταστάσεως τῆς διὰ καλωδίων τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας Σάμου—Κορσιῶν—Ἰκαρίας—Μυκόνου. Διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους παρακαλεῖ τοὺς ἀξιοτίμους κ. κ. Ὑπουργοὺς τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῆς Συγκοινωνίας ὅπως συντόνως μεριμνήσωσι περὶ ἱκανοποιήσεως τῆς αἰτήσεως τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος τῶν νησίδων Κορσιῶν.

Π. Ράλλης. (Υπ. Συγκ.) Νὰ μοῦ σταλῇ ἡ ἀναφορά.

Ὁ κ. **Γ. Μπουρδάρας** συνιστᾷ ἀναφορὰν τῆς Κοινότητος Δομνίστας Εὐρυτανίας περὶ χορηγήσεως πιστώσεως διὰ τὴν κατασκευὴν γεφύρας ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Κρικελιώτου.

Ξ. Μαυρομμάτης. Ἡ ἄλλων ἀδιαμφήνη ἐπαρχία εἶναι ἀναμφισβητήτως ἡ ἐπαρχία Εὐρυτανίας καὶ ἐκ τῆς φύσεως καὶ ἐκ τῆς Πολιτείας. Ἀλλ' ὁ προλαλήσας κ. συνάδελφος εὑρίσκεται ἐν καθυστερήσει διότι ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας πρὸ πολλοῦ ἔλαβε μέτρα διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς γεφύρας.

Α. Παπαθανάσης. Δράττομαι τῆς εὐκαιρίας διὰ νὰ εὐχαριστήσω τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας διὰ τὴν ταχεῖαν καὶ ἀποτελεσματικὴν ἐνέργειάν του διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς γεφύρας. Ἡ σύστασις τοῦ κ. συναδέλφου εἶναι πολὺ καθυστερημένη διότι τὸ ἔργον εὑρίσκεται ἐν τῇ ἐκτελέσει του.

Ὁ κ. **Π. Ράλλης.** (Υπ. Συγκ.) λέγει ὅτι ἐδόθη ἐντολὴ διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς γεφύρας καὶ ὅτι ἄλλα του αἱ προσπάθειαι ἀποβλέπουν διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ὁδικοῦ δικτύου τῶν ἐπαρχιῶν.

Ὁ κ. **Φ. Μοσχούλας**. Συνιστᾷ ἀναφορὰν ἐκπροθέσμων ἀναπήρων πολέμου περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας ὑποβολῆς αἰτήσεων παροχῆς συντάξεων. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ παρακαλεῖ τὴν Κυβέρνησιν νὰ πληροφορήσῃ τὴν Βουλὴν εἰς ποῖα συμπεράσματα κατέληξεν ἡ καταρτισθεῖσα ἐπιτροπὴ ἀναθεωρήσεως τῶν συντάξεων. Τονίζει σχετικῶς ὅτι ὑπάρχουν συνταξιοῦχοι μὴ δικαιούμενοι συντάξεως, ἐπὶ μεγάλῃ ζημίᾳ τῶν πραγματικῶν θυμάτων πολέμου.

Ὁ κ. **Α. Τσιρώνης** τονίζει ὅτι πρέπει νὰ δοθῇ παράτασις προθεσμίας διότι πολλοὶ ἀνάπηροι καὶ θύματα πολέμου ἐκ λόγων ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεώς των δὲν ὑπέβαλον ἐγκαίρως αἰτήσεις.

Ὁ κ. **Γ. Κονδύλης.** (Υπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν) παρατηρεῖ ὅτι ἂν ἐγένοντο δεκταὶ αἱ ἀπόψεις περὶ παρατάσεως προθεσμιῶν θὰ ἐπήρχετο ἐπιβάρυνσις τοῦ προϋπολογισμοῦ κατὰ 20 ἑκατομμύρια. Ἀναγνωρίζει τὴν ἀνάγκην τῆς εὐρυτέρας ἀναθεωρήσεως τῶν συντάξεων καὶ προσθέτει ὅτι ἡ Κυβέρνησις μελετᾷ τὸ ζήτημα ὥστε νὰ ἀποδοθῇ δικαιοσύνη εἰς τὰ πραγματικὰ θύματα πολέμου. (Χειροκροτήματα).

Ὁ κ. **Ι. Μακρόπουλος** (Υπουργὸς τῆς Προνοίας), λέγει ὅτι ὀφείλει νὰ ὑπομνήσῃ εἰς τοὺς κ. Βουλευτὰς ὅτι ἡ προθεσμία διὰ τὴν ὑποβολὴν αἰτήσεων ἔληξε τὴν 1ην Νοεμβρίου 1930 συνεπῶς μόνον τὰ νομοθετικὰ σώματα δύνανται νὰ δώσουν νέαν προθεσμίαν. Τὸ ζήτημα τῆς ἀναθεωρήσεως συντάξεων τὸ μελετᾷ ἡ Κυβέρνησις, δὲν πρόκειται δὲ περὶ μικροῦ ζητήματος, διότι ἡ σχετικὴ ἔρευνα θὰ ἀνατεθῇ εἰς ἀνωτάτην ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπήν.

Γ. Μπακόπουλος. Δὲν πρόκειται περὶ συλλογικῆς ἐπανεξετάσεως. Τὸ ζήτημα εἶναι ὅτι λαμβάνουν σύνταξιν ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι δὲν εἶχον δικαίωμα νὰ λάβουν.

Ὁ κ. **Ι. Μακρόπουλος** (Υπουργὸς τῆς Προνοίας), λέγει ὅτι βεβαίως πρέπει νὰ ἀποδοθῇ δικαιοσύνη εἰς τὰ θύματα πολέμου. Τὸ ζήτημα, λέγει, εἶναι ὑπὸ μελέτην μεγάλης ἐπιτροπῆς ἐν τῷ κύκλῳ δὲ τῆς ἁρμοδιότητός μου θὰ καταστήσω κοινωνὸν τὴν Βουλὴν τῶν πορισμάτων τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ὁ κ. **Ι. Παπαδάκης** παρακαλεῖ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν νὰ πληροφορήσῃ τὴν Βουλὴν πόσοι ἀξιωματικοὶ μετατέθησαν ἀπὸ τῆς 10ης Μαρτίου μέχρι σήμερον καὶ εἰς ποῖον ποσὸν ἀνέρχονται τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα. Ἐπίσης ἂν εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὁλόκληρον τὸ κονδύλιον τοῦ προϋπολογισμοῦ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων 33—34 τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν ἔχει ἐξαντληθῇ.

Ὁ κ. **Γ. Κονδύλης** (Υπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν), λέγει ὅτι ὁ κ. βουλευτὴς ἐστηρίχθη ἐπὶ ἐσφαλμένων πληροφοριῶν, ὅτι αἱ γενόμεναι μεταθέσεις ὀφείλονται εἰς ὑπηρεσιακοὺς λόγους, καὶ ὅτι θὰ καταθέσῃ εἰς ἀπάντησιν τῆς ἐρωτήσεως σχετικὸν πίνακα τῶν μεταθέσεων.

Ι. Παπαδάκης. Θὰ ἀναμείνωμεν τὰς πληροφορίας. Ἐκ τῶν πινάκων τοὺς ὁποίους ἔχω ὑπ' ὄψιν μου ἐξάγεται ὅτι ἔχουν μετατεθῇ ἄνω τῶν 50 ο/ο ἀξιωματικῶν.

Ὁ κ. **Γ. Κονδύλης** (Υπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν), ἀπαντᾷ ὅτι αἱ πληροφορίαι του εἶναι ἐσφαλμέναι.

Γ. Πεσμαζόγλου (Υπουργὸς τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας). Εἶναι γνωστόν, λέγει, ὅτι ἡ πλήξασα τὴν χώραν μας καπνικὴ κρίσις ἐπέφερε δυσχέρειαν καταναλώσεως τῶν εἰς χεῖρας ἐμπόρων εὑρεθέντων παλαιῶν καπνῶν ἐσοδείων 1930 καὶ παλαιοτέρων. Τὰ καπνὰ ταῦτα ἀγορασθέντα ἀκριβὰ καὶ ἐπιβαρυνθέντα μὲ σχετικῶς μεγάλα ἔξοδα ἐπεξεργασίας, τόκους κλπ. δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ πωληθοῦν, μετὰ τὴν πτῶσιν τῶν τιμῶν παγκοσμίως ἄνευ οἰκονομικῆς καταστροφῆς τῶν κατόχων αὐτῶν. Ἡ Κυβέρνησις διὰ νὰ διευκολύνῃ τῶν πώλησιν αὐτῶν ἠλάττωσε ὡς γνωστὸν εἰς τὸ ἐλάχιστον ὅριον τὸ συναλλαγματικὸν παρακράτημα ἀπὸ 15 ο/ο εἰς 2ο/ο. Θεωρεῖται δίκαιον καὶ σκόπιμον ὅπως καὶ αἱ Τράπεζαι αἱ δι' αὐτὰ ἐνδιαφερόμεναι διευκολύνουν δι' ἐλαττώσεως τοῦ ἐπιτοκίου τῶν ἐπ' αὐτῶν δανείων τὴν πώλησίν των καὶ τὴν οὕτω ἀναμενομένην ῥευστοποίησιν μέρους τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου. Προτείνεται ὅθεν διὰ τοῦ ὑποβαλλομένου νομοσχεδίου ὁ καθορισμὸς τοῦ ἐπιτοκίου εἰς 8ο/ο κατ' ἀνώτατον ὅριον διὰ τοὺς καθυστερουμένους τόκους καὶ εἰς 2 ο/ο ἀλλ' ἐξ ὑπαρχῆς καὶ ἀναδρομικῶς διὰ τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς τὰ καπνὰ ταῦτα ἐκποιούμενα ἀναγκαστικῶς δὲν θὰ ἐκάλυπτον τὸ εἰς τὴν Τράπεζαν χρέος.

Ὁ κ. Ὑπουργὸς παρακαλεῖ λόγῳ τοῦ ἐξαιρετικῶς ἐπείγοντος νὰ κηρυχθῇ κατεπείγον τὸ νομοσχέδιον.

Μεθ' ὃ ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῶν ἐπερωτήσεων.

Διαγράφεται ἡ περὶ μὴ καταθέσεως ἐγγράφων ἐπερώτησις τοῦ βουλευτοῦ κ. **Κώνστα.**

Πρόεδρος. Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως τῶν κ. κ. Ν. Ἀβραὰμ καὶ λοιπῶν περὶ τῆς ἀποπείρας κατὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων.

Π. Ράλλης. Τὸν λόγον κ. Πρόεδρε ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου διὰ τὴν ἀναβολήν.

Πρόεδρος. Δὲν ὑπάρχει ζήτημα ἀναβολῆς.

Π. Τσαλδάρης (Πρωθυπουργός). Δὲν ἐπρετάθη παρ' οὐδενὸς ἡ ἀναβολή.

Π. Ράλλης. Ἔχει γενικευθῇ ἡ συζήτησις.

Πρόεδρος. Ἔχω τὴν γνώμην σχετικῶς ὅτι ἀναβολὴν ἔχει δικαίωμα νὰ ζητήσῃ ἡ ἐπερωτωμένη Κυβέρνησις καθὼς καὶ οἱ ἐπερωτῶντες, ἐγγράφως ὅμως καὶ πρὸ τῆς Συνεδριάσεως. Ἐννοεῖτε ὅτι οὐδεὶς ἄλλος ἐκτὸς αὐτῶν ἔχει δικαίωμα νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναβολὴν καὶ εἶναι ὀρθὸν τοῦτο, διότι ἄλλως ἡ πλειοψηφία δὲν θὰ ἄφινε τὴν μειοψηφίαν νὰ ἀναπτύσσῃ τὰς ἐπερωτήσεις της. Ἑπομένως δὲν δύναμαι νὰ δώσω τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ἀναβολῆς.

Δ. Χατζηγιάννης. Ἀλλ' ἀνεκοινώθη εἰς τὴν Βουλὴν τὸ ἔγγραφον τοῦ κ. Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου δι' οὗ ζητεῖται ἡ ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως τῆς ἐπερωτήσεως. Καίτοι λοιπὸν δὲν εἴμεθα ἐπερωτῶντες δικαιούμεθα νὰ ζητήσωμεν τὸν λόγον, ἐξ ἀφορμῆς τοῦ εἰσαγγελικοῦ ἐγγράφου, διὰ νὰ ὁμιλήσωμεν ἐπὶ τῆς ἀναβολῆς, καὶ ποιούμεθα πρὸς ἀμφοτέρας τὰς πτέρυγας ἔκκλησιν ὑπὲρ αὐτῆς.

Πρόεδρος. Ὅταν θὰ γίνῃ συζήτησις θὰ ὁμιλήσετε.

Π. Τσαλδάρης (Πρωθυπουργός). Ὁ Κανονισμὸς εἶναι σαφὴς καὶ ἡ συζήτησις τῆς ἐπερωτήσεως ἐξαρτᾶται πρὸ παντὸς ἀπὸ τοὺς ἐπερωτῶντας, τὸ δὲ ἔγγραφον τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου δὲν δύναται νὰ δώσῃ ἀφετηρίαν εἰς συζήτησιν περὶ ἀναβολῆς.

Πρόεδρος. Πρῶτος ἐγγεγραμμένος ὁ κ. Ἀβραάμ.

Ν. Ἀβραάμ. Ὅταν κ. Συνάδελφοι ὁ σεβαστὸς κ. Πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἀνελάμβανε μετὰ τὴν τιμητικὴν ἐκλογήν του τὰ ὑψηλὰ του καθήκοντα, εἰς μίαν ἀληθῶς ἐμπνευσμένην ἀποστροφὴν τοῦ λόγου του ἔλεγε «εἶμαι εὐτυχὴς ἐγὼ ὁ λευκανθεὶς εἰς τὸ ἱερὸν τοῦτο τέμενος τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας ἐὰν συνέβαλον εἰς τὴν διὰ τῶν ἔργων ἀποκατάστασιν τοῦ γοήτρου τοῦ κοινοβουλευτικοῦ συστήματος», ἐξαίρων δὲ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τὴν κοινοβουλευτικὴν πίστιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐτόνιζεν ὅτι παρέμενεν αὕτη ἀκλόνητος καὶ βαθύτατα ἐρριζωμένη εἰς τὴν ψυχήν του παρὰ τοὺς μεταβατικοὺς καὶ προσωρινοὺς κλονισμούς, οὓς τυχὸν ὑπέστη κατὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ ἐλευθέρου πολιτικοῦ ἡμῶν βίου. Καὶ δὲν εἶχεν ἄδικον ὁ Σεβαστὸς Πρόεδρος διότι πράγματι τὸ συνέδριον τοῦτο τέμενος εἶναι τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας καὶ ἐντὸς αὐτοῦ πρέπει νὰ ἐπιτελῶνται κατὰ τὸ ἰσχῦον κοινοβουλευτικὸν σύστημα ἡ ἀνωτέρα λειτουργία τῆς ἐλευθέρας συζητήσεως περὶ τῶν πραγμάτων τῆς χώρας.

Καὶ ἐν τούτῳ ἔγκειται τὸ μεγαλεῖον τοῦ συστήματος : εἰς τὴν ἐλευθέραν συζήτησιν τὴν ὁποίαν διεξάγουν οἱ ἀντιπρόσωποί τοῦ λαοῦ οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν κληθῇ εἰκῇ καὶ ὡς ἔτυχεν πατέρες τοῦ ἔθνους. Ὑπὸ τὴν ἐμπνευσιν τῆς τοιαύτης ἀποστολῆς ἐλευθέρας συζητήσεως ἐντὸς τῆς αἰθούσης ταύτης κυρώνεται τὸ οὐσιαστικὸν καὶ ἀληθὲς περιεχόμενον τοῦ κοινοβουλευτικοῦ συστήματος, ἐν δὲ τῶν ἱερωτέρων δικαιωμάτων τοῦ κοινοβουλίου εἶναι καὶ ἡ ἄσκησις τοῦ ἐλέγχου. Ἔλεγεν ἄλλοτε ἐμπνευσμένος πολιτευτής, ὁ ἀείμνηστος Κουμουνδοῦρος, ὅτι εἰς τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐλέγχου δι' οὗ ζητεῖται

ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν εὐθύνη διὰ τὰς πράξεις της ἢ τὰς παραλείψεις της κεῖται ἡ μεγαλειτέρα ὠφελιμότης τοῦ κοινοβουλευτικοῦ συστήματος. Καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς προσφάτως ἀκόμη ἐδήλου ὅτι ἀποδέχεται τὴν ἄσκησιν τοῦ ὑπευθύνου ἐλέγχου ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ, διότι δὲν δύναται νὰ ἀντιμετωπίζῃ τὸν ἀνεύθυνον ἔξωθι τῆς αἰθούσης ταύτης ἔλεγχον. Καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἐνῷ τόσον ἀσυδότως ἐλέγχεται ἡ κυβέρνησις ἔξω, ἐν τούτοις ἐκδηλώνεται φόβος τις ὅτι ὄντως τὸ ἱερὸν τοῦτο τέμενος δὲν εἶναι τόσον ἐλεύθερον, ὥστε νὰ μὴ ἀκούεται ἡ φωνὴ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους εἰς τὴν ἄσκησιν ἱερωτάτων δικαιωμάτων. Εἶναι προφανῶς ἀντιλήψεις ἀνησυχιῶν διατυπουμένων ἔξωθι τῆς αἰθούσης ταύτης καὶ ἀποτελουσῶν δυσφήμησιν καὶ συκοφάντησιν τοῦ κρατοῦντος συστήματος. Ὑπὸ τὴν ἀνωτέραν αὐτὴν ἀντίληψιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ κοινοβουλίου ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὴν ἐπαναλήψιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Σώματος, θέγων τὸ ζήτημα ποὺ θὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ σήμερον, ἔλεγεν, (ἀναγινώσκει). Ὀρθώτατα, συνεχίζει, ἔλεγε ταῦτα ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καὶ πρὸς τὸ πνεῦμα τῶν δηλώσεων τούτων ἀνταποκρινόμενη ἡ ἀντιπολίτευσις εὐθυμίσθη ὑπέρτατον αὐτῆς καθῆκον νὰ φέρῃ τὸ ζήτημα ἐνώπιον τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας, νὰ ἐκθέσῃ τὰς ἀπόψεις της, ἵνα μέσῳ ὑπὸ τὴν ἐκτίμησιν αὐτῆς, τὴν ἀπροκαλύπτον, ζήτημα ἐλύκλησον ἐν τῇ πληρότητι αὐτοῦ ὡς ζήτημα Κράτους καὶ ὡς ζήτημα πολιτισμοῦ τῆς χώρας ὡς ἐπέθη παντοῦ εἰς τὰ πεπολιτισμένα Κράτη ὁσάκις διεπράχθη ἔγκλημα ὅπερ μὲ τόσον ζωηρὸν χαρακτηρισμὸν ἐχαρακτηρίσθη παρὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ ὅπερ, ὡς ὁ ἴδιος ἐτόνισε, συνετάραξεν ἐλεύθερον τὸν ἑλληνικὸν λαὸν καὶ διὰ τὸ ὁποῖον ἐξεδηλώθη ἡ φρίκη τῆς πολιτισμένης καὶ εὐγενοῦς ψυχῆς αὐτοῦ. Τὸ κέρμα τῶν Φιλελευθέρων κατὰ τὴν ἀνακοίνωσιν τῶν δηλώσεων αὐτῶν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς διὰ τοῦ ἀνωτέρω ἐπιμέλειαν ἀλλὰ στοιχειώδη κυβερνητικὴν πρόνοιαν. Τὰ στοιχεῖα ἄτινα προκύπτουν ἐξ ὡρισμένων γεγονότων πρὸ τοῦ ἐγκλήματος ἐβεβαιώθησαν μετὰ τὴν διάπραξιν τοῦ ἐγκλήματος καὶ εἶναι

κατὰ τὴν κρίσιν ἡμῶν στοιχεῖα τοιαῦτα ὥστε νὰ δικαιολογοῦν τὸν ἰσχυρισμὸν τῶν ἐπερωτώντων ὅτι ἦτο δυνατὴ ἡ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως πρόληψις τοῦ τερατώδους αὐτοῦ ἐγκλήματος. Εἶναι δυστυχῶς γεγονὸς ὅπερ μέχρι τῆς στιγμῆς ἔχει διαπιστωθῆ ἀνακριτικῶς ὅτι εἰς τὴν διάπραξιν τοῦ ἀδικήματος φέρονται μετασχόντα ὄργανα ἀνήκοντα εἰς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους εἰς ἃς ἔχει ἀνατεθῆ ἡ πρόληψις τῶν ἐγκλημάτων καὶ ἡ ἀσφάλεια τῶν πολιτῶν. Γνωρίζω ὅτι εἰς μίαν συζήτησιν κοινοβουλευτικὴν δὲν θὰ ἦτο ἐπιτεταμμένον νὰ γίνῃ χρῆσις στοιχείων ποὺ προκύπτουν ἀπὸ τὸ ἀνακριτικὸν ἔργον διὰ νὰ ἀποφευχθῆ εἴτε ὀλίγη, εἴτε πολλὴ βλάβη τῶν ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι φέρονται ὡς συμμετασχόντες εἰς τὴν διάπραξιν τοῦ ἐγκλήματος.

Θὰ προσπαθήσω τὸ ἐπ' ἐμοί, εἰς τὴν ἀναζήτησιν τῶν πολιτικῶν εὐθυνῶν τῆς Κυβερνήσεως, νὰ ἐπικαλεσθῶ καὶ νὰ στηρίζω τοὺς ἰσχυρισμούς μου ἐπὶ στοιχείων γνωστῶν κατὰ τὸ πλεῖστον ἤτε δημοσιευθέντων καὶ ὧν ἡ χρῆσις νὰ εἶναι ἐπιτρεπτή. Ἐν πάσῃ περιπτώσῃ οἱαδήποτε χρῆσις γίνει τῶν συλλεχθέντων στοιχείων θὰ καταβληθῇ φροντὶς νὰ μὴ ἐπιβαρυνθῇ ἡ θέσις τῶν κατηγορουμένων. Εἶναι ἤδη, συνεχίζει, γνωστὸν ποῖα ἐκ τῶν ὀργάνων τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους, ἡ ὁποία ἔχει ἀναλάβει τὴν ἀσφάλειαν τῶν πολιτῶν καὶ τὴν πρόληψιν τῶν ἀδικημάτων, καὶ ποῖαι ὑπηρεσίαι ἐμφανίζονται περιπεπλεγμέναι εἰς τὴν συμμετοχὴν τοῦ ἀδικήματος. Καὶ προκειμένου περὶ τῶν προσώπων αὐτῶν πρέπει νὰ ἐρευνηθῇ ἐν γεγονός, ἂν καὶ κατὰ πόσον ἡ Κυβέρνησις εἶχε λάβει γνῶσιν πρὸ τοῦ ἐγκλήματος, ὅτι τὰ πρόσωπα ταῦτα εἶχον ὑπερβῇ τὴν γραμμὴν τοῦ αὐστηροῦ ὑπηρεσιακοῦ καθήκοντος αὐτῶν καὶ ἂν ἀνεμιγνύοντο εἰς ἐνόχλους καὶ ἐγκληματικὰς ἐνεργείας. Ὑπάρχουν, δυστυχῶς, περὶ τούτου ὡρισμένα στοιχεῖα, ἅτινα ἀποδεικνύουν ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶχε πληροφορηθῇ ὅτι τὰ πρόσωπα ἅτινα ἦσαν εἰς τὰς ὑπηρεσίας αὐτὰς ἐξεδήλουν τάσεις ἀντιπαθαρχικὰς καὶ προέβαινον εἰς ἐνεργείας αὐθαιρέτους καὶ ἐνόχλους. Ἡ Κυβέρνησις εἶχε περὶ τούτου ἐνημερωθῇ, ἰδίᾳ δὲ ὁ τότε ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργός, δι' ἀναφορᾶς τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν κ. Βαβούρη, ὅστις ἐξεταζόμενος ἀπὸ τὸν κ. Καλυβίτην λέγει ὅτι οὐδέποτε ὁ Διευθυντὴς τοῦ τμήματος Ἀσφαλείας παρουσιάζεται σύμφωνα μὲ τὸν κανονισμὸν οὔτε ἔδιδεν ἀναφορὰν τῶν ἐνεργειῶν αὐτοῦ εἰς τὸν ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν καίτοι ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ ἀναφέρῃ καθημερινῶς πρὸς αὐτόν. Μόλις σήμερον, συνεχίζει ὁ κ. Βαβούρης ἐν τῇ καταθέσει του, λαμβάνω γνῶσιν περὶ ἐνεργειῶν διὰ τὴν σύλληψιν τοῦ Πλαστήρα, ὡς ἐπίσης καὶ διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῶν κοσμημάτων Ντὲ Γκράντ, καὶ ἀφοῦ διέταξα νὰ μοὶ ἀναφέρῃ, ἔβδομα νὰ μοὶ ἀναφέρῃ μετὰ δεκαήμερον. Αἱ ἀναφοραὶ τοῦ τμήματος πρὸς τὸν Διευθυντὴν ἦσαν διαρκῶς ἀρνητικαί. Ταῦτα, λέγει ὁ κ. Βαβούρης, ἀνέφερα προφορικῶς καὶ πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν καὶ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τρὶς ἐγγράφως εἰς τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ Σώματος, εἰς δὲ τὸν φάκελλον ὑπάρχει ἀναφορὰ περὶ τῆς ὑπηρεσιακῆς ἀσυδοσίας τοῦ τμήματος Ἀσφαλείας. Συνεχίζων, ὁ κ. Βαβούρης λέγει, ὅτι τὸν ἐκάλεσε κάποτε ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ παρετήρησεν ὅτι ἐκ τῶν ἐφημερίδων ἔλαβε γνῶσιν διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῶν κομμουνιστῶν ἰατρῶν καὶ ὁ κ. Βαβούρης τοῦ ἀπήντησε ὅτι κατὰ κανόνα τὸ τμῆμα Ἀσφαλείας δὲν τοῦ ἀναφέρει περὶ τῶν συμβάντων. Ἐρωτώμενος ἐπίσης λέγει, ὅτι ἔχει πληροφορίας, ὅτι τὸ τμῆμα εἶχε μεταβληθῇ εἰς πολιτικὸν κέντρον, προκειμένου δὲ περὶ ἀδείων ὁπλοφορίας βεβαιοῖ ὁ κ. Βαβούρης, ὅτι τὸ τμῆμα τὰς ἐχορήγει διὰ σημειωμάτων. Ἐκτὸς τοῦ γεγονότος τούτου διαπιστοῦται ὑπηρεσιακῶς, ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶχεν ἀρκούντως πληροφορηθῇ περὶ τῶν τοιούτων ἐνόμων ἐνεργειῶν τοῦ τμήματος Ἀσφαλείας. Ὑπ' ὄψιν τῆς Κυβερνήσεως πρὸ τοῦ ἐγκλήματος εἶχε τεθῇ φάκελλος διοικητικῶν ἀνακρίσεων ἐνεργηθεισῶν καὶ παρὰ τοῦ κ. Παπαθημητρίου καὶ παρὰ τοῦ σημερινοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς, ἐκ τῆς μελέτης τῶν ὁποίων προκύπτει ὅτι κατὰ τὸν Ἰανουάριον τὸ ἴδιον τμῆμα Γενικῆς καὶ Εἰδικῆς Ἀσφαλείας εἶχε προβῇ εἰς ἐνεργείας ὑπόπτους καὶ ἐνόμους, αἵτινες ἐξουδετερώθησαν δι' ἐπεμβάσεως τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τῶν Ἐλευθεροφρόνων, ὡς Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ι. Μεταξᾶς. Τὸν λόγον κύριε Πρόεδρε.

Πρόεδρος. Θέλετε τώρα ἢ μὲ τὴν σειράν σας;

Ι. Μεταξᾶς. Μὲ τὴν σειράν μου.

Πρόεδρος Γενικεύεται ἡ συζήτησις.

Πολλοὶ βουλευταί ἐκ τῆς Κυβερνητικῆς πτέρυγος ζητοῦν τὸν λόγον.

Α. Παπαναστασίου. Γενικεύεται φαίνεται ἡ συζήτησις, διότι εἶναι ἀνάγκη τῆς ἐπικουρίας τῶν φίλων τῆς Κυβερνήσεως.

Π. Τσαλδάρης. (Πρωθυπουργὸς). Μὴν ἐγείρετε ζητήματα ἄνευ λόγου. Πολλοὶ βουλευταὶ καθ' ὃ ἔχουν δικαίωμα ζητοῦν τὸν λόγον· ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔχει ἀνάγκην οὐδεμιᾶς ἐπικουρίας.

Ν. Ἀβραάμ. Ἔλεγον λοιπὸν ὅτι ἐκ τῆς ἀνακρίσεως αὐτῆς προκύπτει σαφῶς, ὅτι οἱ ἀξιωματικοί οἱ ὁποῖοι ἀπετέλουν τὰ τμήματα καὶ τῆς Γενικῆς καὶ τῆς Εἰδικῆς Ἀσφαλείας εἶχον ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας ἀναμιχθῇ εἰς ἐνεργείας ὑπόπτους καὶ αὐθαιρέτους τερματισθείσας ἀπὸ ἐπέμβασιν τοῦ τότε Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅπως τοῦτο ἐξάγεται ἀπὸ τὰς καταθέσεις των κ. κ. Ἔβερτ καὶ λοιπῶν. Ὁ φάκελλος τῶν ἀνακρίσεων Ἁπαβημητρίου καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς ἦτο ὑπ' ὄψιν τοῦ ἀρμοδίου τότε Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν. Ἐκ τοῦ πρώτου φακέλλου Ἁπαβημητρίου προκύπτουν σαφῶς, ὡρισμέναι ἐνέργειαι, ματαιωθεῖσαι ἐκ τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ κ. Μεταξᾶ. Διὰ τὴν ἐπέμβασιν αὐτοῦ οἱ περὶ ὧν ὁ λόγος ἀξιωματικοί, βεβαιοῦ ἡ κατάθεσις, ἔλεγον, «τὸν Μεταξᾶ θ' ἀκούσωμε τώρα; Ἐμεῖς ἔχουμε ἀρχηγό». Ἐνῷ λοιπὸν προκύπτουν αὐτά, ὅταν ἐτέθη ὁ φάκελλος ὑπ' ὄψιν τοῦ κ. Ράλλη.....

Πρόεδρος. Νὰ διακόψωμεν ὁ λεπτὰ διὰ νὰ ἐκκενωθῇ ἡ αἴθουσα ἀπὸ τοὺς μὴ βουλευτάς.

Διακόπτεται ἡ συνεδρίασις ἐπὶ 5 λεπτά.

Μετὰ τὴν διακοπήν

Ὥρα 9.10' ἐπαναλαμβάνεται ἡ διακοπεῖσα συνεδρίασις.

Πρόεδρος. Ὁ κ. Ἀβραὰμ παρακαλεῖται νὰ συνεχίσῃ τὸν λόγον του.

Ν. Ἀβραάμ. Ἔλεγον, κύριοι συνάδελφοι, ὅτι παλαιὸν πρὸ τοῦ ἐγκλήματος εἶχε λάβει γνῶσιν ἡ Κυβέρνησις ὅτι πρόσωπα τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας ἦσαν ἀναμεμιγμένα εἰς ἐνεργείας ἐκνόμους καὶ εἶχε πληροφορηθῇ ἐξ ἐγγράφων ἐπισήμων ὅτι προέβαινον τὰ πρόσωπα ταῦτα εἰς ἐνεργείας αὐθαιρέτους καὶ ἀντικανονικάς. Καὶ ἐνῷ διεξήγετο ἀντιπαθαρχικὴ δίωξις ἐναντίον των, αἴφνης ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν δι' ἐγγράφου του ἀπὸ 25 Ἀπριλίου πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν Ἀστυνομίας Πόλεων παραγγέλλει ὅπως ἀσκηθῇ αἰωρὶς ἐναντίον ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐνήργησαν πρὸς περιστολὴν τῶν αὐθαιρέτων καὶ ἐκνόμων ἐνεργειῶν· (ἀναγιγνώσκει ὁλόκληρον τὸ σχετικὸν ἔγγραφον). Ἐκ τοῦ ἐγγράφου αὐτοῦ, κύριοι Συνάδελφοι, βεβαιοῦται ὅτι ἐνήργουν κατ' ἐντολὴν τοῦ τότε Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Μεταξᾶ πρὸς ματαίωσιν τῶν ἐνεργειῶν τῆς Γεν. Ἀσφαλείας, ἐνεργειῶν εἰς τὰς ὁποίας προέβαινεν αὕτη ἐξ αὐθαιρέτου πρωτοβουλίας. Δὲν ἦρκειτο μόνον εἰς τὴν ἐπιτήρησιν τῆς οἰκίας Πλαστήρα, ἀλλὰ προέβαινε καὶ εἰς τὴν παρακολούθησιν πολιτικῶν προσώπων. Ἡ λοιπὸν ὁ κ. Μεταξᾶς ἐπλανήθη ἢ ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων δὲν ἔκαμε τὴν δέουσαν εἰσήγησιν. Ἡ εὐθύνη λοιπὸν βαρύνει τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν, ὁ ὁποῖος ἐνῷ κατετοπίσθη ὅτι τὸ Τμῆμα τῆς Γεν. Ἀσφαλείας προέβαινεν εἰς ἐνεργείας αἱ ὁποῖαι τὸ ὀλιγώτερον ἔπρεπε νὰ γεννήσουν τὰς ὑποψίας του, εἰς αὐθαιρέτους ἐνεργείας, ἀποτελοῦν μίαν παρακυβέρνησιν ἀσκοῦσαν ἰδίαν πολιτικήν, δὲν ἐπράξεν ὅπως ὤφειλε τὸ ζήτημα. Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς κ. Μπαρμπάτσης προέβη εἰς προανάκρισιν καὶ ὑπέβαλεν ἐρωτήσεις σχετικὰς πρὸς

τὰ θέματα αὐτὰ ἐὰν δηλ. παρηκολουθοῦντο τὰ πολιτικὰ πρόσωπα καὶ ἰδίως ὡρισμένην ἐσπέραν.

Β. Ἀλεξᾶτος. Ἴσως ἡ παρακολούθησις ἦτο σχετικὴ μὲ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους, ὡς ἀπεδείχθη ἐκ τῶν ὑστέρων.

Ν. Ἀβραάμ. Ἀκριβῶς ἐκ τῶν ὑστέρων ἀπεδείχθη διατί παρηκολουθοῦντο τὰ πολιτικὰ πρόσωπα.

Π. Τσαλδάρης. (Πρωθυπουργός). Θὰ παρακαλέσω ὅλους τοὺς φίλους μου νὰ λαμβάνουν σημειώσεις τῶν λεγομένων παρὰ τοῦ ῥήτορος καὶ νὰ μὴ διακόπτουν, διὰ νὰ διεξαγάγωμεν τὴν συζήτησιν ἐντελῶς ἤρεμα.

Ν. Ἀβραάμ. Ἀλλὰ πρὸ τοῦ ἐγκλήματος τὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως εἶχον ἤδη πληροφορηθῇ περὶ μυστικῆς ὀργανώσεως πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἐγκλήματος τὸ ὁποῖον ἐξετελέσθη. Καὶ συγκεκριμένως ὁ Ἀξιότιμος ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸς ἐπληροφορεῖτο ἐκ μέρους ἀξιωματικῶν ὅτι πράγματι ἀξιωματικοὶ τοῦ Τμήματος τῆς Γεν. Ἀσφαλείας προέβαινον εἰς προπαρασκευὴν πολιτικῶν δολοφονιῶν καὶ προκύπτει καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς καταθέσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ὅτι δὲν ἔδωκε σημασίαν καίτοι εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς διεμαρτυρήθη καὶ ὀρθῶς ἐξέφρασε τὴν ἔνσημον ἀγανάκτησίν του εἰπὼν «ὅτι δὶν εἰμεθα κράτος δολοφόνων» καὶ ἔδωσεν ἐντολὴν ὅπως παρακολουθηθοῦν οἱ ἀξιωματικοὶ ἐκεῖνοι ἀνθέσας τὴν σχετικὴν ἐνέργειαν εἰς τὸν ὑπασπιστήν του.

Γ. Τουρκοβασίλης. Αἱ διαδόσεις αὐταὶ ἔχασαν πλέον εἰς τὸν τόπον μας τὴν σημασίαν των.

Ν. Ἀβραάμ. Καὶ ὅμως οὐδὲν προληπτικὸν μέτρον ἐλήφθη παρὰ τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἀποσόβησιν τοῦ προπαρασκευασθέντος ἐγκλήματος. Ἔχω τὴν ἀντίληψιν ὅτι ἔσφαλε δεινῶς ὁ ἀξ. Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ὑπέχει εὐθύνην, διότι ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διαδόσεων καὶ τῶν γραφομένων ὑπό τινων ἐφημερίδων ἔπρεπε νὰ ἐκτιμήσῃ περισσότερον τὴν πληροφορίαν, ἐφ' ὅσον ἐφαίνοντο ἀναμεμιγμένα πρόσωπα εἰς τὰ ὁποῖα ἦτο ἐμπεπιστευμένη ἡ ἀσφάλεια ὅλων τῶν πολιτῶν. Ὅταν ὁμιλῶ περὶ τῆς εὐθύνης διὰ τὴν μὴ πρόληψιν τοῦ ἐγκλήματος ἔχω ὑπ' ὄψιν μου καὶ ἔχετε καὶ σεῖς ὑπ' ὄψιν σας ὄχι τὸ γενικὸν δόγμα «κυβερνᾶν ἐστὶ προνοεῖν» ἀλλ' ὅτι Κράτος—Διοίκησις, Κράτος—Ἀστυνομία εἶναι ἡ πρόληψις τοῦ ἐγκλήματος. Δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ πληρώνουν οἱ Ἕλληνες πολῖται τὸν κατὰ τοῦ ἐγκλήματος στρατὸν τῆς εἰρήνης, ἵνα μὴ εἰδοποιοῦνται οἱ Κυβερνῆται ἐκ τῶν προτέρων καὶ μὴ προλαμβάνουν τὸ ἔγκλημα. Ἂν δὲν εἶναι ἄμεσος ἡ εὐθύνη, πρέπει νὰ ἀναγνωρισθῇ ὑπὸ τὴν πλέον ἐπιεικῆ ἔκδοχὴν εὐθύνη τῶν ὀργάνων ἡ ὁποία καὶ δημιουργεῖ τὴν κοινοβουλευτικὴν τοιαύτην διὰ τοὺς Ὑπουργούς. Ὁ τρόπος τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἐγκλήματος, ἡ ὀργάνωσίς του εἰς μίαν τῶν κεντρικωτέρων ὁδῶν τῆς πρωτευούσης δημιουργεῖ τὸ ἐρώτημα τὸ ὁποῖον ἀναπηδᾷ ἀπὸ τὴν συνείδησιν κάθε πολίτου: Δὲν ἦτο λοιπὸν κανεὶς χωροφύλαξ ἐκεῖ διὰ ν' ἀναγγείλῃ τὸ ἔγκλημα τοὐλάχιστον ὥστε νὰ μὴ πληροφορηθῇ τοῦτο ἡ Ἀστυνομία ἀπὸ τὰ θύματα; Τὸ ἔγκλημα αὐτὸ ὡς εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐδήλωσε καὶ ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς χώρας προὐκάλεσε εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ πεπολιτισμένου λαοῦ εὐλογον ἀγανάκτησιν καὶ φρίκην. Θὰ ἴδωμεν τί ἔγεινεν μετὰ τὸ ἔγκλημα. Εἷς πολίτης ἔγκριτος, ὁ δημοσιογράφος κ. Βλάχος, κατέθεσεν τὰς λεπτομερείας μιᾶς συζητήσεως εἰς τὴν ὁποίαν παρέστη. (Ἀναγινώσκει σχετικὸν ἔγγραφον ἐκ τοῦ ὁποίου φαίνεται ὅτι ὁ κ. Βλάχος συνίστα εἰς τὸν Διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας τὴν λῆψιν τοιούτων μέτρων ὥστε ν' ἀναστατωθῇ κυριολεκτικῶς ἡ πόλις πρὸς ἀναζήτησιν τῶν ἐνόχων) (Χειροκροτήματα). Καὶ ἔγραψε τὴν ἑπομένην ἄρθρον διὰ τοῦ ὁποίου ἐζήτει τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Γεν. Ἀσφαλείας, διότι δύο ὥρας μετὰ τὸ ἔγκλημα δὲν εἶχε κινητοποιήσει, ὡς εἶχεν ὑποχρέωσιν, ὅλας τὰς δυνάμεις πρὸς σύλληψιν τῶν ἐνόχων.

Διηρμήνευε, κύριοι, ὁ ἔγκριτος αὐτὸς πολίτης τὸ αἴσθημα ὅλων τῶν πολιτῶν, τὸ αἴσθημα τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς τὴν ψυχὴν παντὸς πολίτου καὶ τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖ παράδοσιν τῆς ἀμέσου δηλαδὴ διοικητικῆς κυρώσεως. Εἶναι τοῦτο μία ἀρχὴ ἡ ὁποία ἐτηρήθη ἀνέκαθεν, ἀκόμη δὲ προσφάτως εἰς τὰ γεγονότα τοῦ Ἀλιβερίου, ἀμέσως καὶ συνεπείᾳ τῶν γεγονότων αὐτῶν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἀνῆλθεν εἰς τὸ Βῆμα τοῦτο καὶ εἶπεν ὅτι ἀντικατέστησε τὰς ἀρχὰς χωρὶς νὰ ἀναμείνῃ τὴν διοικητικὴν ἀνάκρισιν. Τὴν ἰδίαν ἀντίληψιν ἐξέφρασε καὶ ὄργανον φίλον τῆς Κυβερνήσεως ἡ «Πρωΐα» ἡ ὁποία ἔλεγεν ὅτι πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡ ἀπόπειρα τῆς Ἀεφφέρου Κηφισσίας ὑπῆρξεν τὸ ὀλιγώτερον ἀτύχημα, τὸ ὁποῖον ἔπρεπε ἀμέσως νὰ ἔχῃ τὰς κυρώσεις του διὰ τὰς ἀρχὰς ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι εἶναι ὑποχρεωμέναι νὰ προλαμβάνουν. Εἶνε τοῦτο ἀρχὴ ἡ ὁποία ἀνέκαθεν ἐφυγμόσθη. Ἀκόμη πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν οἱ κύριοι Ὑπουργοὶ τῶν Στρατιωτικῶν, τῶν Ναυτικῶν καὶ τῆς Ἀεροπορίας κατέθεσαν τὸ νομοσχέδιον περὶ τῆς αὐτεπαγγέλτου ἀποστρατείας καὶ ἀναφέρουν ἐπὶ λέξει εἰς τὴν ἔκθεσίν των ὅτι «κατὰ δόγμα ἰσχύον ἀνέκαθεν, οἱ ἀτυχοῦντες ὑφίστανται τὰς συνεπείας τῆς ἀτυχίας των». Ὁ κ. Ἀβραὰμ ἀναφέρει ἀκολούθως τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ νῦν Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν κ. Κονδύλη ἐναντίον ὁλοκλήρου τοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς διὰ τὸν φόνον ἑνὸς ἀξιωματικοῦ ὑπὸ τῆς συμμορίας Γιαγκούλα καὶ τὴν δήλωσίν του ὅτι θὰ κάμῃ Σύνταγμα κυνηγῶν, ὅτι θὰ τεθῇ ὁ ἴδιος ἐπὶ κεφαλῆς διὰ νὰ ἐξαλείψῃ τὸ ἄγος αὐτὸ τῆς λῃστείας.

Γ. Κονδύλης (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν). Βεβαίως ἐξέφρασα τὴν ἀγανάκτησίν μου ἀλλὰ δὲν ὡμίλησα περὶ τοῦ ἑαυτοῦ μου. Εἶμαι εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ κάμνων ὀλιγωτέραν χρῆσιν τοῦ ἐγώ.

Ν. Ἀβραὰμ. Ἡ Κυβέρνησις εἰς οὐδεμίαν ὅμως προέβη ἀντικατάστασιν μετὰ τὸ ἔγκλημα, καίτοι διὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦ της εἶχε δηλώσει ὅτι ἔχει ἀπόφασιν νὰ βοηθήσῃ τὴν Δικαιοσύνην καὶ τὴν ἀνάκρισιν διὰ τὴν σύλληψιν τῶν ἐνόχων. Καὶ παρέρχονται ἡμέραι ἱκαναὶ καὶ κανεὶς δὲν συλλαμβάνεται ἐκ τῶν ἐνόχων. Καὶ ὅταν ὁ ἀστυνόμος κ. Κίνας ἐκφράζει τὴν διάθεσίν του νὰ ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἀσφαλείας διὰ νὰ ἀπαλλάξῃ τὸ Σῶμα ἀπὸ τὸ περιβάλλον του, ὁ ἀξιωματικὸς αὐτὸς ἀντικατεστάθη ἀμέσως.

Ι. Ράλλης (Ὑπουργὸς τῆς Ἀεροπορίας). Ἀντικατεστάθη ἢ ἠρνήθη νὰ ἀναλάβῃ;

Ν. Ἀβραάμ. Δὲν ἀφέθη ἐλεύθερος νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ σχέδιόν του καὶ δι' αὐτὸ μετετέθη. Ἡ Κυβέρνησις λοιπὸν ἡ ὁποία ἐξέφρασε τὴν ἀπόφασίν της νὰ ὑποβοηθήσῃ τὸ ἔργον τῆς ἀνακρίσεως διστάζει. Διατηρεῖ τὴν αὐτὴν σύνθεσιν τῶν Σωμάτων.

Βεβαιοῦται ἐξ ἄλλου τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ αὐτοκίνητον τὸ ὁποῖον ἐχρησιμοποίησαν οἱ ἐγκληματίαι, εἰσῆλθεν ἐντὸς τῆς πόλεως καὶ παρέμεινεν ἐντὸς τῆς πόλεως.

Α. Παπαδανάσης. Οὐδαμόθεν βεβαιοῦται τοιοῦτον τι.

Ν. Ἀβραάμ. Ὁ ἀνακριτὴς δι' ἐγγράφου πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων ζητεῖ εὐθύνας διατί τὰ αὐτοκίνητα, ὡς βεβαιοῦται παρὰ μαρτύρων, διῆλθον ἐκ τῆς γεφύρας τῆς ὁδοῦ Λιοσίων χωρὶς νὰ ἐνοχληθοῦν. Δέχομαι ἐγὼ ὅτι ἦτο δυνατὴ ἡ σύλληψις τῶν αὐτοκινήτων, τὰ ὁποῖα ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ ἐγγράφου τοῦ Ἀνακριτοῦ εἶχον πράγματι εἰσέλθει εἰς τὴν πόλιν, ἀλλὰ καὶ ἂν δὲν εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν θὰ ἔπρεπε νὰ γίνῃ τοὐλάχιστον ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀνέφερεν ὁ κ. Βλάχος, νὰ ἐπετάσσοντο δηλαδὴ 200 αὐτοκίνητα τὰ ὁποῖα νὰ σταροῦν ἀνὰ τὴν πόλιν καὶ νὰ σταματοῦν κάθε αὐτοκίνητον διὰ νὰ μάθουν πόθεν ἔρχεται καὶ ποῦ πηγαίνει.

Δ. Μπαμπᾶκος. Θὰ σᾶς εἴπω καὶ τὴν ὥραν ἀκόμη κατὰ τὴν ὁποίαν διετέθησαν τὰ αὐτοκίνητα αὐτά.

Ν. Ἀβραάμ. Εἶναι γνωστόν, κύριοι, ποῖος ζῆλος ἀνεπτύσσετο δι' ἄλλα ἐγκλήματα μεταξὺ τῶν δύο ἀστυνομιῶν περὶ τοῦ ποίου Σώματος θὰ προέβαινεν εἰς τὴν ἀνακάλυψιν ἑνὸς ἔστω στοιχείου τοῦ ἐγκλήματος διὰ νὰ τὸ παραδώσῃ εἰς τὴν ἀνάκρισιν. Εἷς τὸ ἔγκλημα αὐτὸ τὸ σκοτεινὸν καὶ τὸ ἀπόκρυφον εἰς τὸ ὁποῖον φέρεται ἀναμεμιγμένον πλῆθος κόσμου οὔτε ἓν στοιχεῖον δὲν ἐστάθησαν ἱκανοὶ νὰ προσκομίσουν εἰς τὴν ἀνάκρισιν (χειροκροτήματα). Ἀναφέρει ἀκολούθως τὰς ἐνερ-

γείας τοῦ κ. Μουσολίνι μετὰ τὸ ἔγκλημα Ματεότι καὶ ἐρωτᾷ: ποίων ἐκ τῶν θεωρουμένων ὡς ἐνόχων διὰ τὸ ἔγκλημα τῆς Λεωφόρου Κηφισίας συνέλαβεν ἡ ἀστυνομία; Οὔτε ἕνα.

Ι. Μουτζουρίδης (Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν). Τονίζετε οὔτε ἕνα;

Ν. Ἀβραάμ. Συνέλαβε βεβαίως κατόπιν ἐνταλμάτων τοῦ ἀνακριτοῦ, ἀλλὰ οὐδένα ἀνεκάλυψεν ἐξ ἐκείνων κατὰ τῶν ὁποίων ἐστράφη ἡ ἀνάκρισις. Εἷς συνελήφθη ὑπὸ τοῦ Ἀνακριτοῦ, ἕτερος παρεμβάσει συνηγόρου τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς. Ἀστυνομικοὶ ἠνώπιόν των τὴν ἐκτέλεσιν ἐντολῆς. Καὶ ὑπῆρξαν κατηγορούμενοι οἱ ὁποῖοι ἐκρίθησαν προσωρινῶς ἀπολυτέοι καὶ κατὰ τὸν νόμον τελοῦν ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν.

Κ. Τσουκαλᾶς. Ποῖον νόμον;

Ν. Ἀβραάμ. Κατὰ τεκμήριον ὁ προσωρινῶς ἀπολυόμενος εἶναι τὸ ἐλαττωτέρου ὑποπτος. Καὶ ὑπῆρξεν μάρτυς ὁ ὁποῖος εἰς τὴν ἀστυνομίαν ὅπου ἐκρατεῖτο διέκρινεν ἕνα τῶν ἐνόχων, τὸν καταγγέλλει καὶ ὅμως διαφεύγει σύτος ἐκ τῶν χειρῶν τῆς Ἀστυνομίας.

Β. Ἀλεξᾶτος. Ποίας μάρτυς; Ὁ Νικηφοράκης;

Ν. Ἀβραάμ. Μάλιστα.

Α. Καχαρᾶς. Ἕνας διεθνὴς ἀπατεών.

Ν. Ἀβραάμ. Ἔχει δίκαιον δι' ἐμὲ τὸ γεγονὸς ὅτι ὅτι δήποτε καὶ ἂν λέγετε περὶ τοῦ μάρτυρος αὐτοῦ τὸ Συμβούλιον τῶν Ἐγκλημάτων ἐξετάζων τὴν ἀνακοπὴν ἑνὸς κατηγορουμένου ἔκρινε τὸν μάρτυρα αὐτὸν πολύτιμον.

Α. Παπαναστασίου. Αὐτὸς ἄλλως τε συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ εὑρεθῇ τὸ αὐτοκίνητον.

Εἶναι ἤδη γνωστὰ ἐξακολουθεῖ ὁ κ. ***Ἀβραάμ*** τὰ γεγονότα τὰ ὁποῖα ἐνεφάνισεν ἡ δικαιοσύνη ἐξαναγκασθεῖσα ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν. Ἠναγκάσθη ἡ δικαιοσύνη, ἐκπροσωπουμένη ἀπὸ τὸν ἀνακριτὴν καὶ τὴν εἰσαγγελικὴν ἀρχήν, νὰ διαμαρτυρηθῇ δι' ἐγγράφων πρὸς τὸν ἀρμόδιον Ὑπουργὸν καὶ νὰ διατυπώσῃ συγκεκριμένως τὰ παράπονα καὶ τὰς αἰτιάσεις τὰς ὁποίας ἀπέβιδε εἰς τὴν Χωροφυλακὴν καὶ τὴν Ἀστυνομίαν. Διετύπωσεν τὴν διαμαρτυρίαν της κατὰ τῶν πρωτοτύπων ἀνακοινώσεων τοῦ νέου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅστις ἐνῷ τὴν πρώτην στιγμὴν ἐνόμιζεν ὅτι ἔπρεπε νὰ λάβῃ μέτρα πρὸς ὑποβοήθησιν τοῦ ἔργου τῆς ἀνακρίσεως, μετέβαλε στάσιν καὶ ἐξηνάγκασε τὴν εἰσαγγελίαν τοῦ Ἀρείου Πάγου νὰ εἴπῃ ὅτι θίγεται ἐκ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ. Τὰ ἔγγραφα τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου, εἰσαγγελέως τοῦ κύρους καὶ τοῦ ἀναστήματος τοῦ κ. Κοτσᾶ, λέγουν ὅτι ὡρισμένα γεγονότα τὰ ὁποῖα καὶ ἀναφέρονται παρακωλύουν τὸ ἔργον τῆς δικαιοσύνης. Ἡ Κυβέρνησις ἐδήλωσε ὅτι εἶναι ζήτημα τιμῆς ἡ ἀνακάλυψις τῶν ἐνόχων, καὶ ὅτι ἔδωσε πᾶσαν ἐνίσχυσιν εἰς τὸν ἀνακριτήν. Καὶ ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ εἴπω Ποῖος λόγος ὑπηγόρευσε τὴν ἐπίσημον κυβερνητικὴν δήλωσιν ὅτι ὁ δικαστὴς εἰς τὸν ὁποῖον ἐνεπιστεύθη ἡ Κυβέρνησις τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἀνακρίσεων εἶχε ὡρισμένα πολιτικὰ φρονήματα; Δὲν ἐφοβήθη ἡ Κυβέρνησις μήπως ἐκ τῆς δηλώσεως αὐτῆς γεννηθῇ παρεξήγησίς τις; Ἦτο δυστυχῶς σφαλερά, τὸ ὀλιγώτερον, ἡ δήλωσις αὐτη. Ἀπὸ πνεδμια στενῆς κομματικῆς ἀντιλήψεως ἐνεπνεύσθησαν καὶ αἱ δηλώσεις τῶν ἄλλων Ὑπουργῶν. Ἐξάγεται καὶ τοῦτο κατὰ τὸν πλέον ἀποστομωτικὸν τρόπον ἀπὸ τὸ ἔγγραφον τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου πρὸς τὸν εἰσαγγελέα τῶν Ἐφετῶν εἰς τὸ ὁποῖον λέγει: «Διατί γίνεται λόγος περὶ τερματισμοῦ τῆς ἀνακρίσεως; μήπως ἀνεκαλύφθησαν ὅλοι οἱ ἔνοχοι; μήπως συνελλέγησαν ὅλα τὰ ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα»; Διατί τὰ λέγει αὐτά; Ἐξ ἀφορμῆς τῶν κυβερνητικῶν δηλώσεων περὶ τερματισμοῦ τῆς ἀνακρίσεως. Ἐν τούτοις δὲν ἔπρεπε νὰ λησμονῆται ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν ὅτι πρόκειται περὶ ζητήματος διατηρήσεως τῶν θεμελειωδῶν προϋποθέσεων τοῦ ἐλευθέρου πολιτικοῦ βίου τῆς χώρας. (Χειροκροτήματα ἐκ τῆς ἀριστερᾶς).

Α Παπαθανάσης. Ἔχετε τὴν τόλμην νὰ ὁμιλῆτε οὕτως, ἐνῷ ὁλόκληρος ὁ πολιτικός σας βίος εἶναι ἕνα ἔγκλημα;

Δ. Λόντος. Ἕνα διηνεκὲς ἔγκλημα;

Ν. Ἀβραάμ. Νὰ κάμετε μίαν ἀντεπερώτησιν. Ἠλέγχθη κανεὶς ἀστυνομικὸς διὰ τὴν διαφυγὴν εἰς Μαλακάσαν ἐκ τῆς ὁδοῦ Λιοσίων τοῦ αὐτοκινήτου;

Γ. Τουρκοβασίλης. Ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι λόγοι.

Ν. Ἀβραάμ. Ὁ ἀστυνόμος Κηφισιᾶς μετὰ τὸ ἔγκλημα ἐπῆγε καὶ ἐκοιμήθηκε ὅπως ὁμολογεῖ ὁ ἴδιος.

Καὶ θέλω νὰ ἐρωτήσω τὸν ἀρχηγὸν τῆς χωροφυλακῆς ὅστις κόπτεται ὅτι ἠδικήθη ἀπὸ τὴν δικαιοσύνην, διατί δὲν ἠρεύνησε αὐτὸ τὸ γεγονός;

Α. Παπαθανάσης. Δὲν ἔγεινε εἰς τὴν περιφέρειάν του ἡ ἀπόπειρα, ἔγεινε εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ἀστυνόμου Χαλανδρίου.

Ν. Ἀβραάμ. Συνεχίζων κατακρίνει τὰς ἀνακοινώσεις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ι. Μουτζουρίδης (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Μπορεῖτε νὰ μοῦ διαβάσετε μίαν ἀνακοίνωσίν μου;

Ν. Ἀβραάμ. Φέρεσθε ὅτι ἐκάματε ὡρισμένας ἀνακοινώσεις.

Ι. Μουτζουρίδης (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Ἐὰν ἐτήρησα σιγὴν κατόπιν τῶν ὅσων ἐγράφησαν ὡς προερχομένων ἐξ ἀνακοινώσεών μου, τὸ ἔκαμα διὰ νὰ μὴ ὑποτεθῇ ὅτι φέρω ἐμπόδια εἰς τὴν δικαστικὴν ἀρχήν.

Ὁ κ. ***Ν. Ἀβραάμ*** λέγει κατόπιν ὅτι ὡρισμένη ἐνέργεια τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ἐμφανίζει σύγκρουσιν τῆς δικαιοσύνης πρὸς τὴν διοίκησιν. Λέγει κατόπιν ὅτι διὰ τῶν ἐγγράφων ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ διεθνουσις τῆς Ἀστυνομίας ὅταν ἐπληροφορήθη τὸ ἔγκλημα καὶ ἀφοῦ εἰς τὸ νοσοκομεῖον ἐδέχθη κατάμουτρα τὴν ὑπένοιαν ὅτι τὸ ἔγκλημα κατὰ πᾶσαν πιθανότητα διεπράχθη ὑπὸ ἀστυνομικῶν, εἰς οὐδεμίαν ἐκ τῶν ἐπιβεβλημένων εἰς αὐτὰς τὰς περιστάσεις ἐνεργειῶν προέβη. Συνεχίζων προσθέτει ὅτι ὑπάρχουν καὶ ἄλλα γεγονότα μαρτυροῦντα τὴν ἀντίδρασιν εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀνακρίσεως τῶν καταδιωκτικῶν ὀργάνων. Ἡ φρούρησις τῶν συλληφθέντων ἐγένετο κατὰ τρόπον ἀντιβαίνοντα εἰς τὸν κανονισμὸν καὶ ὅταν ὁ ἀρμόδιος εἰσαγγελεὺς πληροφορηθεὶς ὅτι ὑπάρχει κίνδυνος ἀποδράσεως διέταξε τὴν ἐπαναγωγὴν τῶν κρατουμένων εἰς τὰς φυλακάς, ἡ ἀστυνομία διεμαρτύρετο καὶ ἀπαντᾷ ὁ διευθυντὴς αὐτῆς ὅτι εἶχεν ἀναλάβῃ προσωπικῶς καὶ ὑπευθύνως τὴν φρούρησιν. Μετέβη ὁ ἀνακριτὴς εἰς τὸ στρατ. νοσοκομεῖον διὰ νὰ ἐνεργήσῃ ἀνάκρισιν, ἀλλ' ὁ διευθυντὴς τοῦ νοσοκομείου ἀντέστη καὶ ὁ ἀνακριτὴς ἠναγκάσθη νὰ καταφύγῃ εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, ὁ ὁποῖος ἐπανέφερε αὐτὸν εἰς τὸ νοσοκομεῖον πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του.

Α. Παπαθανάσης. Κανεὶς νόμος δὲν ἐπέτρεπε εἰς τὸν ἀνακριτὴν νὰ μεταβῇ εἰς τὸ νοσοκομεῖον καθ' ὃν τρόπον μετέβη διὰ νὰ κάμῃ ἀνακρίσεις.

Π. Σταμούλης. Ὑπῆρξεν ἀταξία εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἀνακριτοῦ.

Λ. Τσιριγώτης. Ὁ ἐπίτροπος καλῶς ἐνήργησε.

Ν. Ἀβραάμ. Ἔχω τὴν ἀντίληψιν ὅτι δὲν ἦτο ἡ προσήκουσα ἡ διαγωγὴ τοῦ ἐπιτρου

Α. Παπαθανάσης. Δὲν εἶναι ζήτημα ἀντιλήψεων, εἶναι ζήτημα νόμων καὶ κανονισμῶν.

Ν. Ἀβραάμ. Ἡ Κυβέρνησις ἔχει ὑποχρέωσιν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς νὰ κρατήσῃ ὑψηλὰ τὴν δικαιοσύνην.

Ι. Μουτζουρίδης (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Ἡ δικαιοσύνη πρέπει καὶ μόνη της νὰ κρατιέται ὑψηλά.

Ὁ κ. ***Ν. Ἀβραάμ*** λέγει ὅτι καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κακῶς ἔπραξε εἰς τὴν διάλεξίν του ὁμιλήσας περὶ κακοβούλων διαδόσεων προερχομένων ἀπὸ ἐχθροὺς τοῦ στρατεύματος, διότι ἔπρεπε νὰ φοβηθῇ μήπως τυχὸν τὰ λεχθέντα ὑπ' αὐτοῦ ἐκλόνιζαν τὸ θάρρος τοῦ ἀνακριτοῦ καὶ εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν εἶχε στοιχεῖα διὰ νὰ στραφῇ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτήν, πρὸς ἀναζήτησιν συνενόχων εἰς τὸ ἔγκλημα μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν. Παρέχει ἐπίσης λαβὴν πρὸς παρεξήγησιν τὸ γεγονὸς ὅτι ἐνῷ ἡ Κυβέρνησις ἐζήτησε ἐξουσιοδότησιν πρὸς ἔκδοσιν Ν. Διατάγματος δι' ἀντικατάστασιν τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς, τὸ ζήτημα παρέμενεν ἐκκρεμές.

Ι. Ράλλης (Ὑπουργὸς τῆς Ἀεροπορίας). Εἶχε σκεφθῇ ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐπαναφέρῃ ἐν ἰσχύϊ τὸν καταργηθέντα νόμον δυνάμει τοῦ ὁποίου δύναται νὰ διορισθῇ ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς ἐκ τοῦ στρατεύματος. Διατὶ δὲν ἐψηφίσθη τὸ μέτρον τοῦτο δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν.

Ν. Ἀβραάμ. Λέγεται ἔξω καὶ εἶχε γραφῇ μάλιστα, ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς μετέσχεν ὁπωσδήποτε εἰς τὸ κίνημα τῆς 6ης Μαρτίου καὶ ὅτι τὸ νομοσχέδιον θὰ ἐψηφίζετο ὅπως ἀντικατασταθῇ . . . . .

Ι. Ράλλης (Ὑπουργὸς τῆς Ἀεροπορίας). Ἐμὲ μὲ ἐνδιαφέρει τί λέγει ἡ συνείδησίς μου ὄχι τί λέγεται ἔξω. Σᾶς λέγω ὅμως ὅτι ἂν εἶχε γίνει ἡ ἀντικατάστασις του, θὰ μοῦ ἐλέγατε τώρα ὅτι ἔγεινε σκοπίμως. Ἀμείλικτος πάντοτε θὰ εἶναι ἡ κρίσις σας ἀπέναντι τῆς Κυβερνήσεως εἴτε τοῦτο ἐπράττομεν εἴτε ἐκεῖνο (Χειροκροτήματα).

Ν. Ἀβραάμ. Εἶναι ἡ μοῖρα τῶν Ὑπουργῶν αὐτή.

Ι. Ράλλης (Ὑπουργὸς τῆς Ἀεροπορίας). Δὲν παραπονοῦμαι, ἔχω ἀρκετὴν πεῖραν αὐτῶν τῶν πραγμάτων.

Ὁ κ. ***Ν. Ἀβραάμ*** συνεχίζων κατακρίνει ὡρισμένας ἐνεργείας τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας.

Ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ζητεῖται κατόπιν ἡ διακοπὴ τῆς συνεδριάσεως ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν.

Ὁ κ. ***Π. Τσαλδάρης*** (Πρωθυπουργὸς) δέχεται διακοπὴν ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἡ συζήτησις θὰ συνεχισθῇ καὶ θὰ περαιωθῇ παρατεινομένης τῆς συνεδριάσεως.

Μεθ' ὃ διακόπτεται ἡ συνεδρίασις ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν.

Μετὰ τὴν διακοπὴν

Ὥρα 12 20' ἐπαναλαμβάνεται ἡ διακοπεῖσα συνεδρίασις.

Σ. Τρικούπης (Προεδρεύων α' Ἀντιπρόεδρος). Ὁ κ. ***Ν. Ἀβραάμ*** νὰ συνεχίσῃ.

Ν. Ἀβραάμ. Ἔλεγον λοιπὸν ὅτι μετὰ τὸ ἔγκλημα σειρὰ γεγονότων καὶ ἐνεργειῶν κατεδήλωσαν ὅτι ἐκ μέρους τῶν καταδιωκτικῶν ὑπηρεσιῶν δὲν ἐξεδηλώθη ὁ ἀπαιτούμενος ζῆλος. Ἐξ ἀντιθέτου ὁ ἀνακριτὴς ἐδήλωσε, καθὼς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ἐγγράφου τοῦ Εἰσαγγελέως, ὅτι «ὑπὲρ ἐμὲ ὑπάρχει ὑπεραπάνω κρισις». Ὑπάρχει ἔγγραφον ὅτι ἡ Διεύθυνσις τῆς Ἀστυνομίας μετὰ τὸ ἔγκλημα προέβαινεν εἰς ἐνεργείας παραπλανητικὰς τῆς ἀνακρίσεως. Δὲν ἐχρειάζετο νὰ ἐπιδειχθῇ ὑπὸ τῶν Ἀστυνομικῶν ὑπηρεσιῶν ὑπέρμετρος ζῆλος. Οἱ ἀριθμοὶ τῶν αὐτοκινήτων ἐδηλώθησαν ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας. Ἔπρεπε οἱ Ἀστυνομικοὶ νὰ σπεύσουν εἰς τὰ γκαράζ καὶ νὰ ἐξακριβώσουν. Τὸ αὐτοκίνητον τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ κρατηθῇ ἐπέρασεν ἀνενόχλητον τὴν ὁδὸν Λιοσίων, διῆλθε σειρὰν ἀστυνομικῶν σταθμῶν, Λιοσίων, Μπογιατίου, Μαλακάσας. Λέγετε ὅτι ἐστείλατε τηλεφωνήματα, καὶ ὅμως οἱ Ἀστυνομικοὶ Σταθμοὶ δὲν ἠγρύπνουν οὔτε κἂν τὴν δευτέραν ἡμέραν ἀπὸ τοῦ ἐγκλήματος. Τοὺς ἠλέγξατε αὐτούς; Ὄχι. Καὶ ὅμως ἐξ ἐναντίου συνελήφθη ἀξιωματικός ὁ ὁποῖος ἐβοήθησε τὴν ἀνάκρισιν καὶ ἐτέθη ὑπὸ κράτησιν δυνάμει διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν. Εἰς τὴν δικογραφίαν ὑπάρχει ἔγγραφον τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας πρὸς τὸ Τμῆμα τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας, δι' οὗ ἠρωτᾶτο τὸ Τμῆμα ἐὰν εἶχε πληροφορίας ἀπὸ ἡμερῶν ὅτι ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ ἀπόπειρα κατὰ τοῦ τέως Πρωθυπουργοῦ κ. Βενιζέλου. Τὸ Τμῆμα Γενικῆς Ἀσφαλείας ἀπήντησεν ὅτι οὐ δεμίαν εἶχε πληροφορίαν περὶ τούτου.

Ι. Μουτζουρίδης (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Σᾶς παρακαλῶ νὰ μᾶς ἀναγνώσητε τὸ ἔγγραφον, διότι, καθὼς γνωρίζομεν δὲν ἐστάλη τοῦτο μόνον εἰς τὴν Γενικὴν Ἀσφάλειαν, ἀλλὰ εἰς ὅλας τὰς Ἀστυνομικὰς Διευθύνσεις.

Ν. Ἀβραάμ. (Ἀναγινώσκει τὸ ἔγγραφον). Ἀπηυθύνετο πρὸς ὅλας τὰς Διευθύνσεις.

Ι. Μουτζουρίδης (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Ἀπὸ τὴν Γενικὴν Ἀσφάλειαν ἀπήντησεν ὁ Πολυχρονόπουλος. Ἐσεῖς ἔχετε τὴν ἰδέαν ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ ἔνοχος. Ὁ Ἀνακριτὴς μοῦ εἶπεν ὅτι δὲν εἶναι. Ἀλλὰ καὶ ἂν ἦτο, ἠθέλατε νὰ τὸ γράψῃ; Ἐπ' αὐτοῦ θεμελιοῦται ἡ εὐθύνη τῆς Κυβερνήσεως;

Ν. Ἀβραάμ. Τόσον τὸ καλύτερον διὰ τὴν ὑπεράσπισιν ἐὰν ἡ κατηγορία ἀστόχως ἐπεκαλέσθη τὸ ἔγγραφον.

Γ. Μαρῆς. Τόσον γνωστὰ ἦσαν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τὰ περὶ μελλοντικῆς ἀποπείρας κατὰ τοῦ κ. Βενιζέλου, ὥστε ὁ Καλυβίτης εἰς τὴν ἔκθεσίν του λέγει ὅτι διέχυτος ἦτο ἡ ἀτμόσφαιρα ἐκ τῶν φημῶν τούτων.

Λ. Τσιριγώτης. Ὅταν χιλιάδες οἰκογενειῶν ἐπενθηφόρησαν ἐξ αἰτίας τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν φιλελευθέρων. .. (Θόρυβος, κωδωνοκρουσίαι).

Γ. Μαρῆς. Αὐτὸ ἠθέλαμεν νὰ διαπιστωθῇ ὅτι ἡ ἀπόπειρα ἦτο ἐκδίκησις.

Ν. Ἀβραάμ. Ἀφίσατέ με σᾶς παρακαλῶ νὰ συνεχίσω. Ἀνέφερα τὸ ἔγγραφον αὐτὸ συνδυάζων τοῦτο πρὸς ἄλλην ἐνέργειαν τῆς Ἀστυνομίας περὶ παρακολουθήσεως τοῦ ἀστυνόμου Πανσπούλου.

Π. Ράλλης. Σεῖς, ὡς μελετήσας τὴν δικογραφίαν, ἔχετε γράλει τὸ συμπέρασμα.... (Θόρυβος)

Ν. Ἀβραάμ. Χρησιμοποιῶ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται κατατεθειμένα εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Βουλῆς, καὶ προέρχονται ἐκ τῆς ἀνακρίσεως.

Ι. Μουτζουρίδης (Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν). Σᾶς ἐζήτησα νὰ ἀναγνώσητε τὸ ἔγγραφον, διότι εἴπατε ὅτι ἀπηυθύνετο πρὸς τὸν Πολυχρονόπουλον, ἐνῷ ἀπηυθύνετο πρὸ ἁπάσας τὰς Ἀστυνομικὰς Ἀρχάς.

Ι. Ράλλης (Ὑπουρ. Ἀεροπορίας). Ἐκ τοῦ ἐγγράφου αὐτοῦ τί ἠθέλατε νὰ συναγάγητε;

Ν. Ἀβραάμ. Δὲν μὲ παρηκολουθήσατε. Τὸ συνεσχέτισα μὲ τὴν παρακολούθησιν τοῦ Πανσπούλου. Αὐτὸ δὲν ἦτο ἐπιδοηητικὸν τοῦ ἔργου τῆς ἀνακρίσεως. Αὐτὰ τὰ ἔγγραφα εἶναι εἰκονικά. Ἐγὼ ἤθελον ἐκ μέρους τῆς Ἀστυνομίας κίνησιν σύμφωνον πρὸς τὴν πραγματικότητα. Τὰ πράγματα λέγουν ὅτι ἡ Ἀστυνομία οὐδὲν κατώρθωσε, καίτοι ἐβοηθήθη καὶ παρὰ πολιτῶν καὶ παρὰ δημοσιογράφων. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ μαρτυρεῖ πλήρη κυβερνητικὴν ἀπροναγίαν τὸ ὀλιγώτερον. Ὁ κ. Μαντᾶς εἶπε ὅτι τὸ ἔγκλημα τὸ ἔκαναν οἱ κομμουνισταί ἢ οἱ βενιζελικοί.

Μ. Μαντᾶς (Γεν. Διοικ. Θράκης). Αὐτὸ εἶναι κακόηθες ψεῦδος. Τὰ ἔγραψαν βενιζελικὲς ἐφημερίδες. (Θόρυβος).... Ὁ Εἰσαγγελεὺς Ρηγανάκος ποὺ κάνει τὴν ἀνάκρισιν εἶχε κληθῇ νὰ κάνῃ διὰ τὴν 6ην Μαρτίου καὶ ἠρνήθη.....

Π. Καλλιγκάτσης. (Ὁμιλεῖ μὴ ἀκουόμενος λόγῳ τοῦ θορύβου).

Ν. Ἀβραάμ. Κύριε Ὑπουργέ, ἐπεκαλέσθην τοῦτο, διότι ἐδημοσιεύθησαν ἀνακοινώσεις ὑμῶν περὶ τοῦ ἐγκλήματος εἰς ἐφημερίδα τῆς Δράμας, αἱ ὁποῖαι δὲν διεψεύσθησαν.

Συνεχίζων ὁ κ. ***Ἀβραάμ*** ἀναγινώσκει ἀπόσπασμα ἐφημερίδος τῆς Δράμας «Πρωΐα» περιλαμβάνον δηλώσεις τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Θράκης κ. Μαντᾶ, ὅστις διαψεύδει ταύτας.

Ν. Ἀβραάμ Κύριε Ὑπουργέ, ἐγὼ ἀναφέρω τὰς δηλώσεις σας ταύτας.

Μ. Μαντᾶς Σᾶς ἐπαναλαμβάνω ὅτι ἔγραψαν πλεῖστα ὅσα κακοήθη ψεύδη, ὅτι δῆθεν ἐθεάθην ἀσκούμενος εἰς σκοποβολὴν κλπ., ἐνῶ δὲ ἀπεδείχθη ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἄλλου προσώπου αἱ ἐφημερίδες σας ἐξηκολούθουν νὰ ἀναγράφουν διαφόρους κακοηθείας. Ἀλλὰ τί θέλετε, ὅταν ἕνας εἰσαγγελεὺς ἐφετῶν ὑποθετεῖ τοιαύτας ἀνακρίβειας;

Ν. Ἀβραάμ. Κύριε Ὑπουργέ, ἐγὼ ἀνέφερα τὰς δηλώσεις σας αὐτὰς ἀπὸ τὰς ἀφημερίδας. (Φωναί, διαμαρτυρίαι).

Α. Παπαναστασίου Κύριε Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως ὁ συνάδελφος ὑμῶν Γενικὸς Διοικητὴς Θράκης ὡμίλησε περὶ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐφετῶν κατὰ τρόπον ὥστε θίγει τὴν δικαιοσύνην τῆς πατρίδος μας.

Π. Τσαλδάρης (Πρωθυπουργὸς) Κύριε ἀρχηγὲ τοῦ Ἀγροτικοῦ καὶ ἐργατικοῦ κόμματος, μὴ θέλετε νὰ ῥίπτετε ἔλαιον εἰς τὴν πυράν. Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἔκαμε ἁπλούστα δηλώσεις ὅτι

τὸ γραφὲν ὅτι τὸ ἔγκλημα διεπράχθη ὑπὸ κομμουνιστῶν ἐγράφη εἰς τὰς Βενιζελικὰς ἐφημερίδας, εἶναι δὲ περιττὸν νὰ προκαλῆται θόρυβος διὰ πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν εἶπεν ὁ κ. Ὑπουργός.

Α. Παπαναστασίου. Ἐν πάσῃ περιπτώσει εἴχατε ὑποχρέωσιν νὰ διαμαρτυρηθῆτε ὅταν ὁ κ. Ὑπουργὸς ὥρριζε τὸν Εἰσαγγελέα τῶν ἐφετῶν.

Ν. Ἀβραάμ. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι αἱ δηλώσεις ἐδημοσιεύθησαν καὶ διεφεύσθησαν ἀπὸ τὸν κ. Ὑπουργόν, ὅστις βεβαίως ἔπρεπε νὰ ἀμυνθῇ, ἀλλ' ὁ τρόπος ὅμως μὲ τὸν ὁποῖον διεψεύσθησαν δὲν ἦτο ὁ κατάλληλος τρόπος διαψεύσεως μιᾶς δυσφημίσεως.

Π. Τσαλδάρης (Πρωθυπουργὸς) Ὅταν ἔρχονται καὶ γράφουν διάφορα ψεύδη διὰ τοιαῦτα περιστατικὰ....

Ν. Ἀβραάμ Δηλαδὴ κατὰ τρόπον, ὡς εἶπεν ὁ κ. εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὥστε νὰ παραβλάπτουν τὸ ἔργον τῆς ἀνακρίσεως.

Συνεχίζων κατόπιν ὁ κ. ***Ἀβραάμ*** ἀναφέρει καὶ ἀνακοινωθὲν τοῦ πολιτικοῦ γραφείου σχετικὸν μὲ τὸν ἀνακριτὴν κ. Τζωρτζάκην.

Π. Τσαλδάρης (Πρωθυπουργὸς) Νομίζω κ. βουλευτά ὅτι ὑπάρχει μία ἠθικὴ ἐπιβολή. Ὅταν ἐγὼ διέψευσα τὸ ἀνακοινωθὲν ἐκεῖνο ἐπηκολούθησαν καὶ ἐξηγήσεις ἐκ μέρους τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τοῦ πολιτικοῦ γραφείου πῶς ἐγένετο ἡ δημοσίευσις αὐτή.

Β. Σαγιᾶς (Ὑφ. Πολ. Γραφ.) Κύριε ἀγορεύων, εὑρίσκεσθε ἐν κακῇ πίστει, ὅταν ὁμιλεῖτε περὶ ἀνακοινωθέντος τὸ ὁποῖον διέψευσε τὸ πολιτικὸν γραφεῖον, ἐγὼ δὲ ὁ ἴδιος ἀνέφερα εἰς τὸν τύπον πῶς ἐπλαστογραφήθη ἡ ἀνακοίνωσις μου ἐκείνη.

Γ. Καφαντάρης. Κύριε Ὑπουργὲ τοῦ πολιτικοῦ γραφείου διαψεύδετε τὸ ἀνακοινωθὲν ἢ λέγετε ὅτι δὲν ὑπῆρχεν ἀνακοινωθέν;

Ὁ κ. ***Β. Σαγιᾶς*** ἐξηγεῖ, ὅτι τὸ λεχθὲν ὑπ' αὐτοῦ εἰς τοὺς δημοσιογράφους ὅτι ὁ ἀνακριτὴς κ. Τζωρτζάκης ἐὰν διαπράξῃ σφάλματα εἶναι ὑπεύθυνος ἀπέναντι τῶν ἀνωτέρων του ἀρχῶν διεστράφη σκοπίμως.

Ν. Ἀβραάμ. Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἀγορεύσεώς μου εἶπον ὅτι ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐδήλωσεν ὅτι τὸ ἔγκλημα τῆς 6 Ἰουνίου διετάραξε ὁλόκληρον τὸν ἑλληνικὸν λαὸν ἀνεξαρτήτως πολιτικῶν φρονημάτων. Ἂν τοῦτο εἶναι ἀληθὲς ἐρωτῶ τὴν Κυβέρνησιν: Πόσα μέτρα ἔλαβε κατὰ τῆς ὑπεραπολογίας τοῦ ἐγκλήματος ἤτις προσβάλλει καὶ αὐτὰς τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου; Ποῖα μέτρα ἔλαβε κατ' ἐκείνων οἵτινες ἐκάλουν τὸν ἑλληνικὸν λαὸν πρὸς ἐμφύλιον σπαραγμόν;

Σ. Ταλιαδοῦρος. (Ὑπ. Δικ.) Εἴπατε ὅτι ἡ Κυβέρνησις καὶ δὴ ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης παρημέλησε τὸ καθῆκον του ὅσον ἀφορᾷ τὴν δίωξιν τῶν ἐφημερίδων. Μόλις ἐγράφησαν εἰς τὰς ἐφημερίδας ἄρθρα ἄτινα ἔτεινον εἰς τὴν διατάραξιν τῆς ἡσυχίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ διέταξα τὴν δίωξιν αὐτῶν, καὶ αἱ ἐφημερίδες αὗται ἐδιώχθησαν. Ἐχρηματίσατε καὶ σεῖς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης καὶ σᾶς ἐρωτῶ ἂν μετεβλήθητε ποτὲ εἰς εἰσαγγελέα διὰ νὰ διώξετε καὶ τοὺς δημοσιογράφους ἀκόμη.

Α. Παπαναστασίου. Ἐκεῖνο ποὺ ἐπερίμενα ἦτο νὰ κάμῃ δηλώσεις ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐναντίον τῶν καταπτύστων ἐκείνων φύλλων τὰ ὁποῖα παρώτρυναν εἰς δολοφονίας πολιτικῶν ἀνδρῶν.

Ι. Ράλλης. (Ὑπ. Ἀερ). Αἱ ἐφημερίδες σας ἐπὶ μίαν Πέμπτην τώρα γράφουν διὰ τὸ φοβερώτερον τῶν ἐγκλημάτων ὅτι καλῶς ἐγένετο.

Π. Τσαλδάρης. (Πρωθ.). Ἐπαναλαμβάνετε τὴν τακτικήν σας τοῦ νὰ ρίπτετε ἔλαιον εἰς τὴν πυρὰν, κ. ἀρχηγὲ τοῦ ἀγροτικοῦ καὶ ἐργατικοῦ κόμματος.

Γ. Καφαντάρης. Σεῖς κ. Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως ρίπτετε ἐκ τῶν προτέρων εὐθύνας εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν.

Π. Τσαλδάρης. (Πρωθ.) Δὲν ρίπτω εὐθύνας, ἀλλὰ σεῖς ρίπτετε ἔλαιον εἰς τὴν πυρὰν καὶ σᾶς καταγγέλλω εἰς τὴν συνείδησιν ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους (Θόρυβος καὶ διαμαρτυρίαι).

Ν. Ἀβραάμ. Προσεπάθησα κ. βουλευταὶ νὰ ἀναπτύξω τὴν ἐπερώτησίν μου καὶ ἔχω τὴν ταπεινὴν γνώμην ὅτι δὲν ἦτο ἐπερώτησις τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀλλ' ἐπερώτησις τοῦ νόμου πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐπερώτησις τοῦ πολιτισμοῦ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν. Θὰ ἠχόμην νὰ εἴπω τὰ σύμφωνα ἀπολύτως εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν γεγονότων τούτων. Θὰ ἠχόμην ὅπως ὁ ἔλεγχος ἔχῃ χαρακτῆρα οἱονεὶ αὐτελέγχου. Φοβοῦμαι ὅμως ὅτι τὸ αἴσθημα τοῦ αὐτελέγχου ἠσθένησε καὶ ἡ Κυβέρνησις καὶ ἐκινήθη πρὸς ὄρασιν, ἀλλὰ ὠρᾶθητε.

Ἡ ἱστορία τοῦ εὐγενοῦς μας ἔθνους δύναται νὰ σᾶς ἀπευθύνῃ τὸ ἐρώτημα: Διατί ἐθριαμβεύσατε ὀλιγόπιστοι; Διότι διὰ τοῦ ἐγκλήματος τῆς 6 Ἰουνίου ἐχρεωκόπησε τὸ κράτος χωροφυλαξ, ἡ ἔννοια τοῦ κράτους χωροφύλακος πρώτη ἔννοια ριζωμένη εἰς τὴν συνείδησιν παντὸς πολίτου. Σήμερον ἡ συνείδησις τοῦ λαοῦ ἐξανίσταται διότι τὸ κράτος χωροφύλαξ ἐλαμβε διὰ τῆς ἀπουσίας του.

Ὑπάρχει κύριοι ἡ ψυχὴ τοῦ ἔθνους σήμερον καὶ μὲ τὴν ψυχὴν αὐτὴν ἐπεκοινώνησα, διὰ νὰ σᾶς εἴπω: ἡ δικαιοσύνη ὡς γίνῃ φῶς, ὡς γένῃ δικαιοσύνη. (χειροκροτήματα)

Γ. Παπανδρέου. κ. Πρόεδρε, ἡ ἐπερώτησις ἀνεπτύχθη κατὰ τὸν πλέον σαφῆ καὶ κατὰ τὸν πλέον ἐξηκριβωμένον τρόπον ἀπὸ τὸν πρωλαλήσαντα συνάδελφον. Δὲν θὰ προχωρήσωμεν ἡμεῖς διὰ νὰ καταπονήσωμεν τὴν Βουλὴν ἐπαναλαμβάνοντες τὴν ἀνάπτυξιν ἰῶν κειμένων καὶ τὸν ἐσμὸν τῶν γεγονότων. Δίδομεν εὐκαιρίαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ν' ἀπαντήσῃ καὶ μετὰ τὴν ἀπάντησιν αὐτῆς θὰ λάβωμεν τὸν λόγον, ἐὰν κρίνωμεν ὅτι συντρέχει πρὸς τοῦτο ἀνάγκη.

Π. Τσαλδάρης. (Πρωθυπουργὸς) Αὐτὸ εἶναι ἐκτὸς παντὸς Κανονισμοῦ. Οἱ ἐπερωτῶντες θὰ ἐξαντλήσωσι τὴν συζήτησιν καὶ ἡ Κυβέρνησις ἂν θέλῃ θὰ ἀπαντήσῃ.

Α. Παπαναστασίου. Παρατίθεμαι.

Γ. Παπανδρέου. Ἡ ἄποψις ἡμῶν εἶναι ἀπολύτως σαφής. Οἱ ἐπερωτῶντες θεωροῦν τὴν ἐπερώτησιν γενομένην καὶ δὲν ἐπιμένουν πλέον νὰ λάβουν τὸν λόγον ὡς ἐπερωτῶντες, θὰ ὁμιλήσωμεν ὅμως κατὰ τὴν γενίκευσιν τῆς συζητήσεως ὡς μέλη τῆς Βουλῆς.

Π. Τσαλδάρης. (Πρωθυπουργὸς) Ἡ Κυβέρνησις δὲν εὑρίσκει κανένα λόγον ν' ἀπαντήσῃ εἰς ὅσα ἀσύστατα ἀπὸ τοῦ βήματος αὐτοῦ ἀνεπτύχθησαν (χειροκροτήματα ραγδαῖα ἐκ τῆς δεξιᾶς).

Α. Παπαναστασίου. Κύριε Πρόεδρε, ὅταν ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς Ηυλίας ἠθέλησε νὰ λάβῃ τὸν λόγον ἵνα ὑποστηρίξῃ τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐπερωτήσεως (διαμαρτυρίαι ἐκ τῆς δεξιᾶς) ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Βουλῆς δὲν ἠθέλησε νὰ τοῦ δώσῃ τὸν λόγον, ἐκτὸς τούτου ὁ ἀξιότιμος Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ὡμίλησεν κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε νὰ ἐμφαίνηται ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐπιθυμεῖ νὰ γίνῃ ἡ ἐπερώτησις καὶ νὰ ριφθῇ φῶς ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως. Εἶχον καὶ ἐγὼ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἡ Κυβέρνησις πεπεισμένη περὶ τοῦ δικαίου της ἐπεθύμει πράγματι νὰ διεξαχθῇ ἐξονυχιστικὴ συζήτησις. Αὐτὴ ἡ πεποίθησις, ἂν καὶ ἐκλονίσθη ὀλίγον, μοῦ ἔμεινεν ὅμως ἀκόμη καὶ ὅταν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ὅταν ἐζητήθη μικρὰ διακοπὴ διὰ τὸ γεῦμα, ἐδήλωσεν ὅτι ἀπόψε ἐννοεῖ νὰ μὴ λυθῇ ἡ συνεδρίασις πρὶν ἀχθῇ εἰς πέρας ἡ ἐπερώτησις.

Π. Μπούμπουλης. Ἔλεγεν ἡ συζήτησις. (πρὸς τὸν κ. Παπαναστασίου. Πρέπει νὰ σέβεσθε τὸν Κανονισμόν) Τὸν λόγον κ. Πρόεδρε ἐπὶ τοῦ Κανονισμοῦ.

Πρόεδρος. Δὲν μπορῶ νὰ σᾶς τὸν δώσω.

Π. Μπούμπουλης. Παραβιάζετε τὸ Κανονισμὸν (Φωναὶ Ἔλεγεν ἡ συζήτησις).

Πρόεδρος. Καθῆστε κάτω (Θόρυβος κωδωνοκρουσίαι φωναί).

Α. Παπαναστασίου. Ὀλίγας λέξεις κ. Βουλευταὶ θὰ εἴπω. Εἴμαι ἐντὸς τοῦ Κανονισμοῦ, Ἐδηλώσατε κ. Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι ἐγενικεύθη ἡ συζήτησις καὶ ἐνθυμεῖσθε.....

Θ. Τουρκοβασίλης. Σεῖς εἴχατε ἀντίρρησιν καὶ εἴπατε ὅτι διὰ νὰ γενικευθῇ ἡ συζήτησις, εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑποβληθῇ αἴτησις παρ' ὡρισμένου ἀριθμοῦ Βουλευτῶν.

Α. Παπαναστασίου. Κάμνω ἐγὼ τώρα ἔλεγχον. (Φωναί) Ἂ ἂ.....

Πολλοὶ Βουλευταί. Τώρα ἐτελείωσεν.

Α. Παπαναστασίου. Μὲ τὸν θόρυβον καὶ τὰς φωνὰς δὲν ἠμπορεῖ νὰ καλυφθῇ ἡ ὑπόθεσις.

Φωναί. Ἐτελείωσεν. (Θόρυβος, κωδωνοκρουσίαι).

Γ. Καφαντάρης. Θὰ ἐπιτραπῇ νὰ ἀκουσθῇ ὁ ῥήτωρ ἢ ὄχι;

Α. Πρωτοπαπαδάκης. (Φωνάζει μὴ ἀκουόμενος).

Α. Παπαναστασίου. Ἐρωτῶ τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, ὅταν ἡ Κυβέρνησις κατόπιν μιᾶς ἐξονυχιστικῆς συζητήσεως ἡ ὁποία ἔγινεν ἐπὶ τῇ βάσει ἐγγράφων.....

Φωναί. Ὄχι ἐγγράφων.

Α. Παπαναστασίου. .....Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐγγράφων δὲν ἐννοεῖ ἡ Κυβέρνησις ν' ἀπαντήσῃ, πῶς καλεῖται αὐτὸ τὸ πρᾶγμα;

Π. Τσαλδάρης (Πρωθυπουργός). Νὰ ἠξεύρετε κ. Παπαναστασίου, ὅτι τὸν ἑαυτόν μου καὶ τὴν Κυβερνητικήν πτέρυγα ἐγὼ θὰ τὴν διοικῶ, καὶ ὄχι σεῖς. (Χειροκροτήματα). Ὅταν θὰ σᾶς διαδεχθῶ εἰς τὸ βῆμα θὰ σᾶς ἀπαντήσω.

Α. Παπαναστασίου. Ἕνας διαπρεπὴς στρατηγὸς εἶπε τὸ ἑξῆς: «Εἶναι ἀδύνατον νὰ συλληφθῇ ἕνας στρατὸς ὅταν θέλῃ νὰ δραπετεύσῃ καὶ νὰ φύγῃ».

Π. Τσαλδάρης (Πρωθυπουργός). Κύριοι Βουλευταί. Ἡ ἐπερώτησις τῆς ὁποίας ἡ συζήτησις ἔληξεν, ἐπεσείσατο ἐπὶ μακρὸν χρόνον διατηροῦσα ἐν ἀνησυχίᾳ τὴν κοινὴν γνώμην καὶ ἐκινηρίζουσα τοὺς πάντας. Ὅταν ἤρχετο ἡ Δευτέρα καὶ Παρασκευὴ ὅλοι διηρωτῶντο: Θὰ γίνῃ αὐτὴ ἡ ἐπερώτησις; Τί θὰ γίνῃ εἰς τὴν Βουλήν; Ποῖον κακὸν θὰ γίνῃ; Δὲν ἤξευρεν ὁ κόσμος τί νὰ φαντασθῇ. Ὁ Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐθεώρησε καθῆκον του ἐπανειλημμένα ἔγγραφα νὰ ἀποστείλῃ εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης παριστάνων δι' αὐτὸν ὅτι μία τοιαύτη συζήτησις θὰ βλάψῃ τὸ ἔργον τῆς δικαιοσύνης. Δὲν ἤξεύρω κατὰ τίνα τρόπον—δὲν ἀνέφερε κατά τινα τρόπον—θὰ τὴν βλάψῃ, ἀλλὰ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ ὑπέρτατος ἐπόπτης τῆς Δικαιοσύνης ἀνευρίσκει ὅτι μία τοιαύτη συζήτησις θὰ ἔβλαπτε τὸ ἔργον της. Ἐπὶ τέλους δέ, διότι ἔβλεπεν ὅτι ἐκ μέρους τῶν ἐπερωτώντων ἐπεδιώκετο ἡ ἐπερώτησις, ἀπηύθυνεν ἔγγραφον τὸ ὁποῖον ἀνεγνώσθη πρὸς ὑμᾶς σήμερον, συνεπείᾳ παρακλήσεως αὐτοῦ τοῦ ἰδίου Εἰσαγγελέως. Ἡ Κυβέρνησις δὲν ἤθελεν οὔτε ἠδύνατο, οὔτε ἀξιοπρεπὲς ἦτο, οὔτε ἀπέναντι τοῦ πολιτεύματος ἐπετρέπετο νὰ ἐμποδίσῃ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἐπερωτήσεως καὶ εἰς γενομένην συζήτησιν σαφῶς ἐδήλωσε τοῦτο. Βεβαίως ἡ Κυβέρνησις ἐνδιεφέρετο νὰ μὴ παραβλαφθῇ ἡ δικαιοσύνη, ἀλλ' ὅταν ἡ Κυβέρνησις εὑρίσκετο ὑπὸ ἔλεγχον, θὰ ἤρνεῖτο τὸ Κοινοβουλευτικὸν Πολίτευμα, ἐὰν προσεπάθῃ δι' οἱουδήποτε μέσου νὰ παρακωλύσῃ τὴν διενέργειαν ἐλέγχου.

Καὶ εἶπε ὅτι εἰς τοὺς ἐπερωτῶντας ἀπόκειται νὰ ἴδωσιν ἐὰν θὰ βλάψουν τὴν δικαιοσύνην διὰ τῆς συζητήσεως ἢ ὄχι.

Καὶ σαφῶς καὶ κατηγορηματικῶς ἐδήλωσεν. Ἐὰν οἱ κύριοι ἐπερωτῶντες θέλουν νὰ συζητήσουν τὴν ὑπόθεσιν, νὰ τὴν συζητήσουν. Ἐὰν νομίζουν ὅτι μπορεῖ νὰ βλάψῃ τὴν δικαιοσύνην, νὰ μὴ κάμουν αὐτὴν τὴν συζήτησιν. Καὶ τοῦτο τὸ ὁποῖον ἦτο σύμφωνον καὶ μὲ τὸν Κανονισμὸν τῆς Βουλῆς καὶ μὲ τὰ Κοινοβουλευτικὰ ἔθιμα, τὸ ἀπεδέχθησαν οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐπερωτῶντες. Δι' αὐτὸ ταύτην τὴν ἑσπέραν ὅτε παρετήρησα ὅτι ὁ φίλος μου ἠθέλησε νὰ ἐπικαλεσθῇ τὸ ἔγγραφον τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ ἐνόμισα ὅτι ἔτεινε νὰ συστήσῃ νὰ μὴ γίνῃ ἡ ἐπερώτησις, τὸν παρεκάλεσα νὰ μὴ ὁμιλήσῃ, καὶ δὲν ὡμίλησε. Ἴσως νὰ ἐνομίζετο ὅτι διὰ πλαγίας τινὸς ὁδοῦ ἤθελεν ἡ Κυβέρνησις νὰ παρακάμψῃ τὴν ἐπερώτησιν. Καὶ ἀφέθη ἡ ἐπερώτησις νὰ διεξαχθῇ ἐλευθέρως. Ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐπεδιώκετο ἀπὸ 1-2 μηνῶν διὰ τῆς ἀναβολῆς τῆς ἐπερωτήσεως, ἐζήτησεν ἡ ἀντιπολίτευσις μὲ τοὺς ἐπερωτῶντας καὶ μὴ ἐπερωτῶντας ἀκόμη βουλευτὰς νὰ τὸ ἐπιτύχῃ ταύτην τὴν ἑσπέραν. Καθῆκον εἶχον ὡς ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως, καθῆκον εἶχον νὰ φροντίσω νὰ μὴ παραβλαφθῇ ὁ κοινοβουλευτισμός, διότι ἔβλεπον ὅτι ἡ συζήτησις ἔβαινε τὴν μοιραίαν ὁδὸν νὰ διαταραχθῇ ἡ συζήτησις ἐν τῇ Βουλῇ.

Δι' αὐτὸ παρεκάλεσα τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Βουλῆς νὰ εἴπῃ εἰς τοὺς κυρίους ἐπερωτῶντας, εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἂν θέλῃ νὰ διεξαγάγῃ τὴν συζήτησιν περαιτέρω νὰ μᾶς εἴπουν τί κατηγορίας εἶχον νὰ κάμουν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ν' ἀπαντήσωμεν ἡμεῖς εἰς ταύτας. Ἀλλ' οἱ κύριοι ἐπερωτῶντες εἶχον ἄλλως κανονίσει τὰ τῆς τακτικῆς, τὰ τῆς στρατηγικῆς των, νὰ ἀπαντήσωμεν ἡμεῖς, νὰ ἀπαντήσουν ἐκεῖνοι καὶ νὰ ξαναχίσουν καὶ νὰ φθάσωμεν δὲν ἠξεύρω εἰς ποῖον εἶδος συζητήσεως καὶ ὅπως ἄλλοτε μετεχειρίσθην μίαν φράσιν, τὴν ὁποίαν δὲν θέλω νὰ τὴν εἴπω εἰς τὸ Κοινοβούλιον, νὰ φθάσωμεν νὰ γίνωμεν ἐδῶ στίβος ταυρομαχίων. Κύριοι, νομίζω ὅτι ἔκαμα τὸ καθῆκόν μου πλησιέστατα τερματίσας τὴν συζήτησιν καὶ ἀποφυγὼν νὰ ἀπαντήσω εἰς ὅσα ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου ἐξέθεσε ὁ κ. βουλευτὴς Πειραιῶς, τοσοῦτον μᾶλλον καθόσον διὰ τούτου ἔσωσα τὸ Κοινοβούλιον ἀλλ' ἔσωσα καὶ σᾶς ἀπὸ τοῦ νὰ παρεκτραπῆτε. Δὲν ἐζημιώθη εἰς οὐδὲν ἡ Κυβέρνησις, διότι ὅσα εἶπεν ἐδῶ «ἠκούσα, εἶπον» καὶ ὅτι ἐχρησιμοποίησε ἔγγραφα..... ..

Θόρυβος (ἐξ ἀριστερᾶς φωναί) ὡμίλησεν ἐξ ἐγγράφων.

Π. Τσαλδάρης. (Πρωθ). Δὲν συζητῶ ἐπὶ τῆς οὐσίας. Ἡ ἐπερώτησις ἔληξεν. Ὁ λαὸς θὰ κρίνῃ ἂν αἱ κατηγορίαι εἶναι ἀληθεῖς (χειροκροτήματα παρατεταμένα ἐκ τῆς δεξιᾶς) εἶμαι βέβαιος ὅτι καὶ ἐσεῖς οἱ ἴδιοι θὰ μὲ εὐγνωμονεῖτε (χειροκροτήματα παρατεταμένα).

Γ. Καφαντάρης. Ἡ ἀντιπολίτευσις παρὰ τὴν εὔλογον ἀδημονίαν τὴν ὁποίαν προκαλοῦν εἰς τὰς τάξεις της αἱ ἀναβολαὶ τῆς ἐπερωτήσεως ἐπιβράδυνε τὴν κατάθεσιν καὶ τὴν συζήτησιν αὐτῆς μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐπανευρίσκουσα ἔστω καὶ βραδέως τὴν ὁδὸν τοῦ καθήκοντος, θὰ προέβαινεν εἰς ἐνεργείας αἱ ὁποῖαι θὰ ἐπέτρεπον νὰ ἐμφανισθῇ ἑνιαῖος καὶ ἀδιάσπαστος ὁ πολιτικὸς κόσμος, ἀντιμέτωπος τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῶν δολοφόνων. Ἀμφιταλατεύσεις τινὲς μάλιστα τῆς Κυβερνήσεως μᾶς ἔδωσαν τὴν ἐλπίδα ὅτι πράγματι ἤρχισεν αὐτὴ νὰ εἰσακούῃ τὴν φωνὴν τῆς κοινῆς γνώμης, ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς διαισθανθείσης ὅτι τὸ ἄγος τῆς 6ης Ἰουνίου δὲν ἦτο δυνατὸν παρὰ νὰ ἔχῃ ὀλεθρίας συνεπείας, χωρὶς τὸν γοργὸν καὶ ἀποφασιστικὸν ἐξαγνισμόν του. Ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις ἐπανῆλθε εἰς τὴν συνήθη της τακτικὴν ταχέως μετὰ τὴν προσωρινὴν ἐκείνην ἀμφιταλάντευσιν. Καὶ εὑρέθη εἰς τὴν ἀναπόδραστον ἀνάγκην ἢ ἀντιπολίτευσις νὰ καταθέσῃ τὴν ἐπερώτησιν καὶ νὰ προβῇ σήμερον εἰς τὴν συζήτησιν αὐτῆς. Εἰς ἓξ ἐκ τῶν ἐπερωτώντων ἐπὶ 4ωρον ἀνέπτυξεν ἐξ ἐγγράφων ὅλας τὰς παραλείψεις καὶ ὅλας τὰς ἐνεργείας ἐκείνας αἱ ὁποῖαι δημιουργοῦν κολοσσιαίας διὰ τὴν Κυβέρνησιν εὐθύνας.

Π. Τσαλδάρης (Πρωθυπουργός). Κατὰ τὴν ἀντίληψίν σας, ἔχω δὲ νὰ συστήσω ὅτι δὲν θὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν συζήτησιν.

Γ. Καφαντάρης. Σᾶς εἶπα κ. Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως χιλιάκις, ὅτι τὰ δικαιώματά μας εἶνε ἴσα.

Π. Τσαλδάρης (Πρωθυπουργός). Ἔχω καὶ ἐγὼ τὰ ἰδικά μου δικαιώματα καὶ τὰς εὐθύνας μου.

Γ. Καφαντάρης. Ἔχω καὶ ἐγὼ τὰ ἰδικά μου, ἐκ τῶν ὁποίων δὲν σᾶς ἐκχωρῶ οὐδὲ μίαν κεραίαν.

Π. Τσαλδάρης (Πρωθυπουργός). Δὲν θέλω νὰ πάρω τίποτα ἀπὸ σᾶς. Οὐδέποτε ἐζήλευσα τὰ ἰδικά σας.

Γ. Καφαντάρης. Σᾶς λέγω λοιπὸν ὅτι ἐπὶ τετράωρον ἀνέπτυξεν εἷς ἐκ τῶν ἐπερωτώντων Βουλευτῶν, ἐπὶ ἐγγράφων στηριζόμενος καὶ κειμένων ἀναμφισβήτων, ἐνεργείας καὶ παραλείψεις τῆς Κυβερνήσεως, δημιουργούσας δι' αὐτὴν τεραστίας ἀληθῶς καὶ συντριπτικὰς εὐθύνας. Ἡ Κυβέρνησις εἰς αὐτὰς κατὰ τὴν ἰδικήν της τακτικὴν δὲν ἤθελεν ν' ἀπαντήσῃ. Ἔχει

καλῶς. Δὲν εἶχεν νὰ δώσῃ ἐξηγήσεις ἐπὶ τῶν πραγμάτων, ἐξηγήσεις ἐπὶ τῶν κειμένων. Ἀλλὰ τί ἔπραξεν ἡ Κυβέρνησις; Εὐθὺς ὡς ἐζητήθη νὰ ἀκουσθῇ ἡ ἀντίθετος ἄποψις, κατὰ τὴν συνήθη.....

Π. Τσαλδάρης (Πρωθυπουργός). Νὰ σᾶς κάμωμεν τὸ παιγνίδι.

Γ. Καφαντάρης . . . . εἰς τὸ Κοινοβούλιον τακτικὴν ἔσπευσεν ἐν μέσῳ τῆς συγχίσεως νὰ κυρήξῃ τερματισθεῖσαν τὴν συζήτησιν. Ἀσφαλῶς, κύριε Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως, δὲν εἶναι τόσον ἀφελὴς ὁ Ἑλληνικὸς λαός, οὔτε τόσον ἀφελὴς ἡ Ἑλληνικὴ κοινὴ γνώμη νὰ μὴ διακρίνῃ τί ὑποκρύπτεται εἰς τὸ βάθος τῆς ὑπεκφυγῆς σας αὐτῆς. (Παρατεταμένα χειροκροτήματα ἐκ τῆς ἀριστερᾶς).

Πρόεδρος. Ἡ συζήτησις ἐπερατώθη.

Μεθ' ὃ ἀναβαλλομένων τῶν ὑπολοίπων ἐπερωτήσεων εἰσέρχεται ἡ Βουλὴ εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας.

Ὁ κ. ***Π. Τσαλδάρης*** (Πρωθυπουργός). Δηλοῖ ὅτι ὡς καὶ χθὲς ἐδήλωσε δὲν ἐψηφίσθη εἰς β'. ἀνάγνωσιν τὸ σχέδιον Νόμου «περὶ ἀναβολῆς τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν» κλπ.

Γίνονται εἶτα δεκτὰ τὰ σύνολα τῶν κάτωθι Νομοσχεδίων:

1) «Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ κώδικος Νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων» καὶ 2) «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 22 Ἰουλίου 1933 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 4733 καὶ 4839 «περὶ προστασίας πολυτέκνων» ἔχοντα οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ κώδικος τῆς νομοθεσίας περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

(Ὡς ἐτροπολογήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ).

Ἄρθρον 1.

1. Συνοικισμοὶ Δήμων ἐχόντων πληθυσμὸν ἄνω τῶν 40.000 κατοίκων, κείμενοι ἐκτὸς τοῦ σχεδίου τῶν πόλεων τῶν δημοτικῶν τούτων περιφερειῶν κατὰ τὴν ἐν ἔτει 1928 διενεργηθεῖσαν γενικὴν ἀπογραφὴν δύνανται ν' ἀναγνωρισθῶσιν ἀνεξαρτήτως ἀριθμοῦ κατοίκων ὡς Δῆμοι ἢ κοινότητες διὰ διατάγματος προκαλουμένου, κατὰ τὴν οἰκείαν κρίσιν, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, μὴ ἰσχυουσῶν ἐν προκειμένῳ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 1, 2 παρ. 1 καὶ 6 παρ. 1 τοῦ κώδικος τῆς νομοθεσίας περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

2. Συνοικισμοὶ ἐκ τῶν ἀνωτέρω μὴ ἀναγνωριζόμενοι εἰς αὐτοτελεῖς Κοινότητας προσαρτῶνται διὰ Διατάγματος εἰς τοὺς ἀναγνωριζομένους ὁμόρους Δήμους ἢ Κοινότητας.

3. Ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους τῆς παρ. 1 δύνανται ν' ἀποσπασθῶσι καὶ συνοικισμοὶ οἵτινες ἀνήκουσι μὲν εἰς ἀναγνωρισμένας ἤδη κοινότητας, ἀλλ' αἵτινες ἀπεσπάσθησαν ἀρχικῶς ἀπό τινος τῶν ἀνωτέρω περιγραφομένων δήμων.

4. Κατ' ἐξαίρεσιν τῶν διατάξεων τοῦ κώδικος τῆς περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων Νομοθεσίας καὶ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, δύνανται διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. ἐκ τῶν Λουτροπόλεων τοῦ Κράτους ν' ἀναγνωρίζωνται ὡς Δῆμοι τῇ αἰτήσει τῶν κοινοτικῶν Συμβουλίων.

Ἐν τῷ αὐτῷ Διατάγματι θὰ καθορίζηται ἡ περιφέρεια ἐν ᾗ δύνανται νὰ περιληφθοῦν πλείονες τῆς μιᾶς Κοινότητος ἐδαφικῶς συνεχόμεναι, ὡς καὶ ἡ ἕδρα τῆς εἰς δῆμον ἀναγνωριζομένης Λουτροπόλεως.

5. Διατάγματα συστάσεως κοινοτήτων νομίμως ἐκδοθέντα, ἀνακληθέντα δ' ὁπωσδήποτε, δύνανται ν' ἀνακτήσουν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

6. Τὸ ἄρθρον 59 τοῦ Νόμου 4108 καταργεῖται.

Ἄρθρον 2.

1. Δι' οὓς τῶν ἀνωτέρω συνοικισμῶν ὁ πληθυσμὸς αὐτῶν δὲν ἀναγράφεται εἰς τοὺς πίνακας τῆς ἐπισήμου ἀπογραφῆς τοῦ Κράτους καὶ μέχρι τῆς ἐνεργείας νέας τοιαύτης ἐπιτρέπεται ὅπως οὗτος προσδιορισθῇ ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ ἁρμοδίου Νομάρχου ὡς Προέδρου, τοῦ προϊσταμένου τοῦ σχεδίου τῶν πόλεων εἰς ἃς ὑπήγοντο οἱ συνοικισμοὶ καὶ ἑνὸς οἰκονομικοῦ ἐφόρου τῆς οἰκείας περιφερείας ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

2. Ἡ Ἐπιτροπή, συνερχομένη προσκλήσει τοῦ Προέδρου αὐτῆς καὶ λαμβάνουσα ὑπ' ὄψει πάντα τὰ ἐν αὐτῇ ὑπάρχοντα σχετικὰ ὑπηρεσιακὰ ἢ καὶ ἄλλα κατὰ τὴν κρίσιν της ἐκιμῶμενα στοιχεῖα, συντάσσει ἔκθεσιν ἐν τῇ ὁποίᾳ θὰ καθορίζωνται ἀφ' ἑνὸς μὲν τὰ προσωρινὰ ὅρια ἑκάστου τῶν συνοικισμῶν τούτων, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοίκων τῆς αὐτῆς περιφερείας. Ἡ ἔκθεσις αὕτη ὑπόκειται εἰς τὴν ἔγκρισιν τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δι' ἀποφάσεως αὐτῶν δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

3. Μετὰ τοῦτο καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκθέσεως ταύτης καθορίζεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκλεκτέων μελῶν τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν συμβούλων τῶν ἐκ τῶν συνοικισμῶν τούτων ἀποτελουμένων δήμων καὶ κοινοτήτων. Ἐν γένει δὲ ἡ ἔκθεσις αὕτη ἐπέχει θέσιν ἐπισήμου ἀπογραφῆς διὰ πάντα τὰ ἀντικείμενα, ὧν κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ἡ ρύθμισις βασίζεται εἰς αὐτήν.

Ἄρθρον 3.

Οἱ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου ἀναγνωριζόμενοι Δῆμοι καὶ Κοινότητες ὡς καὶ ὁ Δῆμος Καλλιθέας μετέχουσι τῶν καθαρῶν εἰσπράξεων τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 277 τοῦ κώδικος τῆς νομοθεσίας περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων φόρου ἐπὶ τῶν ἐγχωρίων ἐν γένει προϊόντων, ὡς καὶ τῶν ἀναλογουσῶν τοιούτων εἰς τοὺς Δήμους, ἐξ ὧν ἀπεσπάθησαν, ἐκ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου 5538 «περὶ ἑνοποιήσεως προσθέτων δημοτικῶν φόρων ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων» φόρου.

2. Ἡ εἴσπραξις τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 277 καὶ 279 τοῦ κώδικος τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων ὑπὸ στοιχεῖον ε' δημοτικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἐγχωρίων προϊόντων ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν παλαιῶν Δήμων δι' ἅπασαν τὴν ἀρχικὴν περιφέρειαν ἑκάστου τούτων καὶ ὡς αὕτη ὑφίστατο πρὸ τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀναγνωρίσεως νέων Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

3. Τὸ ποσοστὸν τῆς συμμετοχῆς εἰς τὰς ἀνωτέρω εἰσπράξεις ἑκάστου τῶν οὕτω συνιστωμένων Δήμων καὶ Κοινοτήτων. μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὴν ἐκ τοῦ πληθυσμοῦ προκύπτουσαν ἀναλογίαν, καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, μετὰ γνώμην τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 309 τοῦ κώδικος τῆς περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων νομοθεσίας ἐπιτροπῆς.

4. Ἡ ἀπόδοσις εἰς τοὺς δικαιούχους Δήμους καὶ Κοινότητας τοῦ ἀναλογοῦντος ποσοῦ ἐκ τοῦ φόρου ἐγχωρίων προϊόντων ἐνεργεῖται κατὰ τριμηνίαν ὑπὸ τῶν ἐξ ὧν ἀπεσπάσθησαν Δήμων, τοῦ δὲ ἐκ τοῦ φόρου τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 5538 ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 309 τοῦ Κώδικος τῆς περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων νομοθεσίας.

5. Ἡ διάταξις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἐφαρμόζεται ἐφεξῆς καὶ ἐπὶ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 281 καὶ 317 τοῦ κώδικος τῆς δημοτικῆς καὶ κοινοτικῆς νομοθεσίας.

Ἄρθρον 4.

Οἱ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου ἀναγνωριζόμενοι Δῆμοι καὶ Κοινότητες ἀπαλλάσσονται πάσης ὑποχρεώσεως ἔναντι τῶν ἐξ ὧν ἀπεσπάσθησαν Δήμων διὰ τὰ ὑπ' αὐτῶν συνομολογηθέντα δάνεια ἢ οἱασδήποτε ἄλλης πάσης φύσεως συμβατικὰς ὑποχρεώσεις ἀναγομένας εἰς ἔργα κοινῆς ὠφελείας τῶν Δήμων τούτων, ἐφόσον τὰ ἔργα ταῦτα δὲν ἐξυπηρετοῦσιν ἀμέσως τὰς διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἀναγνωριζομένας δημοτικὰς καὶ κοινοτικὰς περιφερείας.

Ἄρθρον 5.

Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως ἐπὶ παραχωρήσεως ἐπιχειρήσεων δημοσίας ὠφελείας αἵτινες συνομολογοῦνται ἀποκλειστικῶς μὲν ὑπὸ τῶν ἀρχικῶν Δήμων διὰ λογαριασμὸν ὅμως καὶ τῶν ἄλλοτε εἰς τὴν περιφέρειαν αὐτῶν ἀνηκόντων συνοικισμῶν, τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀναγνωριζομένων ὡς αὐτοτελῶν Δήμων ἢ Κοινοτήτων.

Ἐν ᾗ περιπτώσει διὰ τῶν συμβάσεων τούτων συνομολογοῦνται ποσοστὰ ἢ κέρδη εἰς χρηματικὰ ποσὰ ὑπὲρ τῶν Δήμων τῶν παραχωρούντων τὰς ἐπιχειρήσεις δημοσίας ὠφελείας οὗτοι ἀποδίδουσιν εἰς τοὺς ἐξ αὐτῶν ἀναγνωριζομένους Δήμους καὶ Κοινότητας ἀνάλογον μέρος τῶν ποσῶν τούτων κατ' ἀναλογίαν τῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων τῆς ἐπιχειρήσεως ἐξ ἑκάστου Δήμου ἢ Κοινότητος, ἐν σχέσει πρὸς τὰς συνολικὰς τοιαύτας. Ἐὰν διὰ τῶν τοιούτων συμβάσεων προβλέπωνται δικαιώματα ἐξαγορᾶς ἢ περιελεύσεως τῶν ἐπιχειρήσεων εἰς τὸν ἀρχικὸν Δῆμον, τῶν δικαιωμάτων τούτων συμμετέχουσι κατ' ἀνάλογον ποσοστὸν οἱ ὡς ἄνω Δῆμοι καὶ Κοινότητες.

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 22 Ἰουλίου 1933 Ν. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 4733 καὶ 4839 «περὶ προστασίας Πολυτέκνων».

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 22 Ἰουλίου 1933 Ν. Διάταγμα «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 4733 καὶ 4839 «περὶ προστασίας Πολυτέκνων» ἐξ ἄρθρων 12 δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 208 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (Τεῦχος Α'), τροποποιούμενον ὡς κάτωθι:

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 4733 καὶ 4839 «περὶ προστασίας πολυτέκνων».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς εἰδικῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξουσιοδοτήσεως Νομοθετικῶν Διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

1. Πολύτεκνοι δικαιούμενοι νὰ τύχωσιν ἀμφότεροι εἴτε ἑκάτεροι τῆς διὰ τοῦ παρόντος προβλεπομένης προστασίας ὁρίζονται οἱ γονεῖς οἱ ἔχοντες πέντε τοὐλάχιστον τέκνα ζῶντα ἐκ νομίμου γάμου ἢ νομιμοποιηθέντα ἢ νομίμως ἀναγνωρισθέντα, ἐφ' ὅσον τὰ μὲν θήλεα εἰσὶν ἄγαμα ἢ διατελῶσιν ἐν χηρείᾳ καὶ χρήζουσι καὶ τῆς ὑλικῆς προστασίας τοῦ γονέως τὰ δὲ ἄρρενα μέχρι τοῦ 17ου ἔτους τῆς ἡλικίας των. Προσέτι διὰ τὸν χαρακτηρισμὸν τῶν πολυτέκνων γονέων ὑπολογίζονται καὶ τὰ τυχὸν ἐξ ἄλλων γάμων αὐτῶν προερχόμενα τέκνα.

2. Ἐν περιπτώσει θανάτου τῆς μητρός, ἢ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν αὕτη ἤθελε καταστῇ σωματικῶς ἢ ψυχικῶς ἀνάπηρος ἤτοι ἀνίκανος ἢ ἀπαγορεύσιμος πρὸς ἐργασίαν, ὁ σύζυγος θεωρεῖται πολύτεκνος ἐφ' ὅσον ἔχει τέσσαρα τοὐλάχιστον τέκνα τῶν περιπτώσεων τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου.

3. Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ πατρός, ἢ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν οὗτος ἤθελε καταστῇ σωματικῶς ἢ ψυχικῶς ἀνάπηρος ἤτοι ἀνίκανος ἢ ἀπαγορεύσιμος πρὸς ἐργασίαν ἡ σύζυγος θεωρεῖται πολύτεκνος ἐφ' ὅσον ἔχει τρία τοὐλάχιστον τέκνα τῶν περιπτώσεων τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου.

4. Ἐν περιπτώσει θανάτου πατρὸς καὶ μητρὸς τὰ ἀπορφανισθέντα τέκνα ἀποτελοῦντα ἰδίαν οἰκογένειαν καὶ ὄντα τοὐλάχιστον τρία, ἀπολαμβάνουσιν αὐτοδικαίως τῶν εὐεργετημάτων τοῦ παρόντος ὑπὸ τοὺς περιορισμοὺς τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου. Τὰ δικαιώματά των ἀσκεῖ ὁ νόμιμος αὐτῶν ἐπίτροπος.

5. Τὰ ψυχικῶς ἢ σωματικῶς ἀνάπηρα τέκνα ἤτοι καταστάντα ἀνίκανα ἢ ἀπαγορεύσιμα πρὸς οἱανδήποτε ἐργασίαν συνυπολογίζονται οἱασδήποτε ἡλικίας καὶ ἂν ὦσιν ἐφ' ὅσον εἶναι ἄγαμα καὶ δὲν περιθάλπονται δωρεὰν ὑπὸ τοῦ Κράτους ἢ ὑπὸ τῆς ὑποχρέου τοπικῆς Ἀρχῆς, ἢ ὑπὸ Ἀγαθοεργοῦ, Νομικοῦ προσώπου, ἂν καὶ προηγήθη ἡ πρὸς τοῦτο αἴτησις. Ἐπίσης συνυπολογίζονται καὶ τὰ σπουδάζοντα τέκνα μέχρι περατώσεως τῶν σπουδῶν αὐτῶν αἰωνιδήποτε καὶ ἂν ὦσιν αὐτοὶ εἴτε θεωρητικοὶ εἴτε πρακτικοί, ἢ ἐφ' ὅσον εἶναι μαθηταὶ τεχνῶν ἢ ἐπαγγελμάτων.

Ἄρθρον 2.

1. Ὁ ἀριθμὸς τῶν τέκνων, ἡ ἡλικία αὐτῶν καὶ ὁ νόμιμος γάμος ἢ ἡ νομιμοποίησις ἢ ἀναγνώρισις δέον νὰ βεβαιῶνται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου παρὰ τοῦ Ληξιάρχου, ἢ παρὰ τοῦ οἰκείου Δημάρχου ἢ Προέδρου τῆς Κοινότητος συνυπογράφοντος ἀπαραιτήτως ἐν τῇ βεβαιώσει ταύτῃ ὡς συνυπευθύνου τοῦ ἐφημερίου τῆς ἐνορίας καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ οἰκείου Συλλόγου Πολυτέκνων. Βάσει δὲ τῆς τοιαύτης βεβαιώσεως, ἧς ὁ ὁμοιόμορφος τύπος κανονίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως, ἐφοδιάζονται οἱ πολύτεκνοι παρὰ τῆς οἰκείας ὀργανώσεως τοῦ Τμήματος τῆς Ἀνωτάτης Πανελληνίου Συνομοσπονδίας Πολυτέκνων, δι' ὁμοιομόρφων βιβλιαρίων ταυτότητος κατὰ τὰ διὰ Π. Διατάγματος ὁριζόμενα. Τὰ βιβλιάρια ταῦτα μετὰ τῶν ἐν αὐτοῖς λεπτομερῶς ἀναφερομένων στοιχείων χρησιμεύουσιν ὡς ἀποδεικτικὰ τῆς ἰδιότητος τῶν πολυτέκνων.

Τὰ βιβλιάρια ταῦτα θεωροῦνται ὑπὸ τῆς οἰκείας πολυτεκνικῆς ὀργανώσεως (Τμήματος Συνομοσπονδίας) ἀνὰ τετράμηνον πρὸς βεβαίωσιν τῆς μεταβολῆς ἢ μὴ τῶν στοιχείων τῶν πολυτέκνων.

2. Ἀντίγραφον τῆς ὡς ἄνω δηλώσεως μετὰ τῶν τυχὸν ἐν τῷ μεταξὺ ἐπελθουσῶν μεταβολῶν τῆς οἰκογενειακῆς καταστάσεως τῶν πολυτέκνων χορηγεῖται εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου ὁσάκις ἐκδίδεται ὑπὸ τῆς ὀργανώσεώς των ὑπευθύνως.

Ἄρθρον 3.

1. Ἅπαντα τὰ τέκνα τῶν πολυτέκνων πλὴν τῶν κατὰ τὸ Π. Διάταγμα ὁριζόμενα κρινομένων εὐπόρων ἀπαλλάσσονται τῆς καταβολῆς παντὸς ἐκπαιδευτικοῦ τέλους ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐν γένει ἐπαγγελματικὴν ἐκπαίδευσιν (ἐμπορικήν, τεχνικήν, γεωργικήν, τὸ Πολυτεχνεῖον καὶ τὰς προσηρτημένας αὐτῷ Σχολὰς καὶ ἐν γένει πᾶσαν ὑφ' οἱανδήποτε μορφὴν πρακτικὴν ἐκπαίδευσιν πάσης βαθμίδος). Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῶν ἐκπαιδευτικῶν τελῶν νοοῦνται δίδακτρα, χαρτόσημα, ἔνσημα καὶ ἐν γένει πᾶς ἐκπαιδευτικὸς φόρος ὑφ' οἱανδήποτε μορφήν.

2. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν μέσην κλασσικὴν ἐκπαίδευσιν ὡς καὶ τὴν ἀνωτάτην ἐν γένει τ' ἀνωτέρω εὐεργετήματα παρέχονται εἰς τὰ λαμβάνοντα τὸν βαθμὸν λίαν καλῶς τέκνα πολυτέκνων ἢ τὰ ἐπιδεικνύοντα κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ συλλόγου τῶν καθηγητῶν ἐξαιρετικὴν ἰδιοφυΐαν εἰς μάθημά τι. Τὰ δὲ λαμβάνοντα βαθμὸν κάτω τοῦ λίαν καλῶς ὑπάγονται εἰς τὴν δι' ἄλλων νόμων παρεχομένην διὰ τοὺς ἀπόρους μαθητὰς ἀπαλλαγήν, προτιμώμενοι διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν ταύτην, εἴτε δι' ὅλα τὰ ἐκπαιδευτικὰ τέλη, εἴτε διὰ μέρος αὐτῶν ἐφ' ὅσον τὰ τέκνα ταῦτα εἶναι ἄπορων πολυτέκνων.

3. Αἱ σχολικαὶ Ἐπιτροπαὶ καὶ Ἐφορεῖαι, αἱ Ἐνοριακαὶ Ἐπιτροπαὶ καὶ αἱ Διοικήσεις τῶν αὐτονόμων Σχολῶν ὑποχρε-

οῦνται νὰ παρέχωσι δωρεὰν βιβλία καὶ γραφικὴν ὕλην εἰς τοὺς μαθητὰς τέκνα ὁμολογουμένως ἀπόρων πολυτέκνων. Διὰ τοὺς δήμους καὶ κοινότητας ἡ πρὸς τοῦτο δαπάνη δὲν εἶναι ὑποχρεωτική.

4. Ἐφ' ὅσον δὲ κατὰ τοὺς κειμένους ἢ μέλλοντας νόμους παρέχονται εἰ' οἱανδήποτε Σχολὴν ὑπὸ τοῦ Κράτους ἢ ὑπὸ κληροδοτημάτων εἰς μαθητὰς ἢ φοιτητὰς τῶν παντὸς εἴδους Σχολῶν καὶ τῶν ἐν γένει πρακτικῶν τοιούτων ἐπιχορηγήσεις ἢ ὑποτροφίαι, προτιμῶνται μεταξὺ ἰσοβάθμων τὰ τέκνα τῶν πολυτέκνων.

Ἄρθρον 4.

1. Εἰς τὰ Νοσηκομεῖα καὶ τὰ Θεραπευτήρια τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, τοῦ Δημοσίου ἢ Φιλανθρωπικῶν Ἱδρυμάτων νομικῶν προσώπων νοσηλεύονται δωρεὰν πολύτεκνοι, τέκνα καὶ σύζυγοι πολυτέκνου κρινόμενοι ἄποροι κατὰ τὰ διὰ Π. Διατάγματος ὁριζόμενα.

Ἐπίσης λαϊκὰ φαρμακεῖα ἢ ἰατρεῖα τοῦ Δημοσίου ἢ τῶν Δήμων ἢ Κοινοτήτων ἢ Φιλανθρωπικῶν Ἱδρυμάτων νομικῶν προσώπων παρέχουσιν εἰς πάσχοντας ἀπόρους πολυτέκνους ἢ μέλη τῶν οἰκογενειῶν των δωρεὰν ἢ ἐπὶ ἐκπτώσει φάρμακα ἢ ἰατρικὴν ἀρωγήν. Ὡσαύτως ἐφ' ὅσον προβλέπονται ἀποστολαὶ εἰς παιδικὰς ἐξοχὰς πασχόντων ἢ ἀσθενικῶν παίδων δαπάναις τοῦ Δημοσίου ἢ Φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων ἢ κληροδοτημάτων ἢ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἢ παροχὴ συσσιτίων προτιμῶνται μεταξὺ αὐτῶν τέκνα πολυτέκνων κρινομένων ὡς ἄνω ἀπόρων.

2. Ἡ ἑκάστοτε κατὰ νόμον ὁριζομένη ἰατρικὴ ἀμοιβὴ περιορίζεται εἰς τὸ ἥμισυ διὰ πᾶσαν ἰατρικὴν ἐπέμβασιν πρὸς ἄπορον πολύτεκνον ἢ μέλος τῆς οἰκογενείας του. Πρὸσέτι οἱ πολύτεκνοι δικαιοῦνται εἰς τὴν ὑπὸ τῶν διατιμήσεων ὁριζομένην ἀνωτέραν ἔκπτωσιν τιμῆς φαρμάκων.

3. Τὰ ὀρφανὰ ἐκ πατρὸς ἢ μητρὸς ἢ ἐξ ἀμφοτέρων ἄπορα πολυτέκνων προσλαμβάνονται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὰ Ὀρφανοφεῖα, ἐφ' ὅσον αἰτῆσωνται τοῦτο καὶ ὑπάρχει κενὴ θέσις.

Ἄρθρον 5.

1. Ὁ ὁρισμὸς τῆς οἰκογενείας πολυτέκνου διὰ τὰς ἀπαλλαγὰς ἐκ τοῦ στρατοῦ τῶν υἱῶν αὐτῶν, ἔχει οὕτω:

1. Οἱ ἔχοντες 5 τοὐλάχιστον τέκνα ἐκ νομίμου γάμου ἢ νομιμοποιηθέντα ἢ νομίμως ἀναγνωρισθέντα.

2. Ἐν περιπτώσει θανάτου τῆς μητρὸς πολύτεκνος ὁρίζεται ὁ ἔχων 4 τοὐλάχιστον τέκνα.

3) Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ πατρὸς πολύτεκνος ὁρίζεται ἡ χήρα ἡ ἔχουσα 3 τέκνα.

4. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν κατωτέρω παραγράφων τοῦ παρόντος ἄρθρου συνυπολογίζονται τὰ ἄγαμα ἄρρενα τέκνα μέχρι τῆς ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ ἀπολύσεώς των ἢ νομίμου ἀπαλλαγῆς των, τὰ δὲ θήλεα μέχρι τοῦ γάμου των.

2. Ὁ πρεσβύτερος υἱὸς τοῦ πολυτέκνου ἀπαλλάσσεται τῆς θητείας ὑπέχων ὑποχρέωσιν ἐκγυμνάσεως. Ἐπίσης ἀπαλλάσσεται καὶ ὁ ἑπόμενος τούτου κατὰ σειρὰν ἡλικίας ἀδελφὸς ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν μετ' αὐτὸν ὑπολοιπομένων ἀγάμων τέκνων εἶναι ἀνώτερος τῶν 5, εἰς τὸν ἀριθμὸν τοῦτον συνυπολογιζομένων καὶ τῶν τυχὸν ὑπαρχουσῶν πρεσβυτέρων ἀγάμων ἀδελφῶν του (θηλέων).

3. Ἐν τῇ δευτέρᾳ ταύτῃ περιπτώσει ὁ ἑπόμενος τοῦ πρεσβυτέρου ἀδελφὸς ἀπαλλάσσεται ἔστω καὶ ἐὰν ἔχωσιν ἀποβιώσει ἀμφότεροι οἱ γονεῖς.

4. Ἐὰν ὁ κατὰ τὸν παρόντα νόμον δικαιούμενος ἀπαλλαγῆς πρεσβύτερος ἢ πρεσβύτεροι υἱοὶ πολυτέκνων ἔχωσιν ἐκπληρώσει τὰς στρατιωτικὰς αὐτῶν ὑποχρεώσεις πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 4839 τοῦ 1930, τότε ἀντ' αὐτῶν δικαιοῦται ἀπαλλαγῆς ὁ πρεσβύτερος μετ' αὐτοὺς υἱός, ἐφ' ὅσον τὰ μετὰ τούτων ὑπόλοιπα τέκνα εἶναι τοὐλάχιστον 5, συνυπολογιζομένων εἰς τὸν ἀριθμὸν τοῦτον καὶ τῶν λοιπῶν ὑπαρχουσῶν πρεσβυτέρων αὐτοῦ ἀγάμων ἀδελφῶν (θηλέων). Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ οἱ καταστάντες ἀνυπότακτοι δὲν τυγχάνουσι τοῦ εὐεργετήματος τῆς ἀπαλλαγῆς.

5. Οἱ ἐθελοντὴ δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

6. Ἅπασαι αἱ διατάξεις τοῦ νόμου περὶ στρατολογίας αἱ μὴ ἀντικείμεναι εἰς τὸν παρόντα νόμον, ἰσχύουσι καὶ διὰ τοὺς δυνάμει τούτου ἀπαλλασσομένους.

Ἄρθρον 6.

1. Πρὸς ἀνέγερσιν λαϊκῆς κατοικίας διὰ τοὺς ἀπόρους καὶ ἀστέγους πολυτέκνους παρέχεται ἐκ μέρους τοῦ Κράτους ἢ οἱουδήποτε νομικοῦ προσώπου δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου, ἀναλόγως τῆς ἁρμοδιότητος ἑκάστου, πᾶσα σχετικὴ εὐκολία, ἤτοι: ἀτέλεια ὑλικῶν, ἀπαλλαγὴ ἐκ φόρων. Ἐν τῷ ψηφισθησομένῳ εἰδικῷ περὶ εὐθηνῆς κατοικίας νόμῳ θὰ ὁρισθῶσι τὰ ὑπὲρ τῶν πολυτέκνων σχετικὰ πλεονεκτήματα.

Αἱ ὡς ἄνω εὐκολίαι παρέχονται καὶ εἰς οἰκοδομικοὺς Συνεταιρισμοὺς πολυτέκνων.

2. Εἰς λαϊκὰς κατοικίας διατιθεμένας ὑπὸ τοῦ Κράτους, Δήμων, Κοινοτήτων καὶ ἐν γένει νομικῶν προσώπων προτιμῶνται πολύτεκνοι καὶ μεταξὺ αὐτῶν οἱ ἀπορώτεροι καὶ οἱ ἔχοντες πλεῖονα τέκνα.

Αἱ ἀτέλειαι οἰκοδομησίμων ὑλῶν παρέχονται διὰ τοῦ συστήματος τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ φόρου, ὡς διὰ Διατάγματος ἐκδοθησομένου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Ὑγιεινῆς, Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν κανονισθήσονται.

3. Αἱ ὁπωσδήποτε ἀποκτώμεναι ὡς ἄνω λαϊκαὶ κατοικίαι ἐκ μέρους τῶν πολυτέκνων ἀποπληρώνονται ὑπ' αὐτῶν διὰ μικρῶν καὶ μακροπροθέσμων χρεωλυτικῶν δόσεων.

Ἄρθρον 7.

Τὰ ἔξοδα καὶ τέλη πάσης διαδικασίας ἐνώπιον οἱουδήποτε Δικαστηρίου ὡς καὶ τὰ τέλη ἐκτελέσεως ὡς ἐπίσης καὶ αἱ κατὰ τὸν κώδικα περὶ Δικηγόρων καταβλητέαι ἢ καταφρηστέαι ἀμοιβαί, τὰ τέλη καὶ δικαιώματα τοῦ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως Συμβολαιογράφου ὡς καὶ τὰ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τέλη καὶ δικαιώματα διὰ πᾶσαν σχετικὴν πρὸς τὰς δίκας ταύτας ἢ τὴν ἐκτέλεσιν ἐνέργειαν τούτου μειοῦνται εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις καθωρισμένου ποσοῦ, ἐφ' ὅσον ταῦτα εἶναι καταβλητέα παρὰ πολυτέκνου.

Ἄρθρον 8

1. Οἱ πολύτεκνοι ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου τῆς ἰδιοκατοικουμένης μικροκατοικίας, τοιαύτη δὲ νοεῖται ἡ ἀποφέρουσα ἐτήσιον τεκμαρτὸν ἀνάλωμα εἰσόδημα μέχρι 12.000 τοῦ ἐπὶ πλέον φορολογουμένου.

2. Οἱ πολύτεκνοι ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου τῶν διὰ τὰς ἰδίας των ἀνάγκας χρησιμοποιουμένων προϊόντων αὐτῶν.

3. Πάντες οἱ πολύτεκνοι οἱ φορολογούμενοι ἐροδιάζονται διὰ βιβλίου φορολογικοῦ ἐν ᾧ ἀναγράφονται αἱ πρὸς τὸ Δημόσιον ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας βεβαιούμενοι φόροι, ἑκάστου τῶν φόρων τούτων ἐξοφλουμένου εἰ' οἱανδήποτε δόσεων ἐντὸς τῆς χρήσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς βεβαιώσεώς των, ἀναγραφομένου ἐν τῷ βιβλιαρίῳ τούτῳ τοῦ ἑκάστοτε καταβαλλομένου ποσοῦ.

4. Φορολογικαὶ ἐλαφρύνσεις κατὰ ποσοστὸν δύνανται νὰ παρέχωνται εἰς τοὺς πολυτέκνους ἀναλόγως τῶν τέκνων των ὑπὸ τῶν δήμων ἢ κοινοτήτων εἰ' ἀποφάσεως τῶν οἰκείων συμβουλίων.

5. Αἱ ὡς ἄνω φορολογικαὶ διευκολύνσεις χορηγοῦνται εἰ' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως εἰς ἀπόρους μόνον πολυτέκνους, μετὰ γνώμην ἐπιτροπῆς συνισταμένης εἰ' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν,

εἰς ἣν μετέχει καὶ εἷς ἀντιπρόσωπος τῶν πολυτεκνικῶν ὀργανώσεων.

6. Τὸ παρὸν ἄρθρον ἐκτὸς τῆς 4ης παραγράφου του, τίθεται ἐν ἰσχύϊ εἴτε ἐν ὅλῳ εἴτε ἐν μέρει μόνον κατόπιν Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 9.

1. Ἄποροι πολύτεκνοι γεωργοὶ ἀκτήμονες ἢ ἀνεπαρκῶς ἐγκατεστημένοι προτιμῶνται κατ' ἀναλογίαν τῶν τέκνων εἰς τὴν ἀπόκτησιν ἀναλόγου κλήρου γαιῶν ἐπὶ τῶν ἀδιαθέτων τοιούτων, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἀποδιδομένων εἰς τὴν καλλιέργειαν ἀποξηρανομένων ἐκτάσεων, καθὼς καὶ ἐπὶ τῶν ἀπαλλοτριουμένων δημοσίων, δημοτικῶν, κοινοτικῶν, μοναστηριακῶν ἐν γένει δὲ νομικῶν προσώπων ἰδιωτικοῦ ἢ δημοσίου δικαίου καὶ ἰδιωτικῶν (τσιφλικίων) ἐκτάσεων.

Τὸ ἄρθρον 10 νὰ ἀντικατασταθῇ ὡς κάτωθι:

Ἄρθρον 10.

1. Διὰ τοὺς πολυτέκνους, τοὺς ἤδη ὑπηρετοῦντας εἰς Δήμους καὶ ὀργανισμοὺς δημοσίου δικαίου, ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 1180 κλπ. Οἱ δὲ ἐν Κρήτῃ πολύτεκνοι ὑπάγονται εἰς τὰς εὐεργετικὰς διατάξεις τῶν Τεμείων Ἐφέδρων. Τὰ τέκνα δὲ ἀπόρων πολυτέκνων ἀπολαύουσι τῶν αὐτῶν εὐεργετημάτων καὶ πλεονεκτημάτων ὅσα παρέχονται ὑφ' οἱουδήποτε νόμου καὶ ὁπουδήποτε εἰς τέκνα γονέων ἄλλων κατηγοριῶν.

2. Πολύτεκνοι καὶ τέκνα αὐτῶν προτιμῶνται ἐπὶ ἴσοις ὅροις εἰς κρατικὰς, νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ὑπηρεσίας καὶ κατὰ τοὺς διαγωνισμοὺς μετὰ τοὺς ἀναπήρους καὶ θύματα πολέμου.

3. Πολύτεκνοι ἢ τέκνα αὐτῶν δημόσιοι ὑπάλληλοι τοποθετοῦνται εἰς τὸν τόπον τῶν συμφερόντων αὐτῶν, ἐφ' ὅσον ὁ νόμος ἐπιτρέπει τοῦτο, καὶ δὲν μετατίθενται παρὰ μόνον τῇ αἰτήσει των ἢ διὰ πρᾶξιν μὴ ἐπιτρέπουσαν τὴν παραμονήν των εἰς τὸν τόπον τῆς θέσεώς των.

4. Πολύτεκνοι ἢ μέλη τῆς οἰκογενείας αὐτῶν ταξιδεύοντες δι' οἱονδήποτε λόγον ἐντὸς τοῦ Κράτους τυγχάνουσιν ἐκπτώσεως ναύλων ἐπὶ τῶν ἑκάστοτε ἰσχυόντων τιμολογίων ποσοστοῦ τοὐλάχιστον πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50 ο/ο) εἰς πάσας τὰς συγκοινωνιακὰς ἐπιχειρήσεις τὰς τελούσας ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἢ ἔμμεσον τοῦ Κράτους ἐξάρτησιν. Τῆς αὐτῆς ἐκπτώσεως τυγχάνουσι καὶ εἰς τὰς λοιπὰς ἐπιχειρήσεις μεταφορῶν ἐφ' ὅσον αὗται συνδέονται δι' ἰδικῶν ἐπιχορηγήσεων μετὰ τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 11.

Ἱδρύεται Ταμεῖον Προνοίας Πολυτέκνων, τοῦ ὁποίου αἱ λεπτομέρειαι καὶ οἱ πόροι κανονισθήσονται διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος πρὸς παροχὴν ἀναλόγου πρὸς τὰ τέκνα ἐπιδόματος εἰς ὁμολογουμένως ἀπόρους πολυτέκνους καὶ δι' ἐνδεδειγμένην στέρησιν ἐπαρκῶν πόρων ζωῆς αὐτῶν, κατόπιν πάντοτε ἀποχρῶντος λόγου, καὶ πρὸς παροχὴν ἐπιδόματος εἰς τελείως ἀπορφανισθέντα τέκνα, στερούμενα ἑτέρων πόρων ζωῆς ἢ εἰς πρακτοδότησιν θηλέων ὀρφανῶν καὶ θηλέων ἀπόρου πολυτέκνου μὴ ἐχόντος ἄρρενα τέκνα. Οἱ πόροι τοῦ ὡς ἄνω Ταμείου δὲν δύνανται νὰ ἐπιβαρύνωσι τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 12.

Πᾶσα λεπτομέρεια ἀπαιτουμένη διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου κανονίζεται διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς εἰς οὗ τὴν δικαιοδοσίαν ὑπάγονται τὰ πολυτεκνικὰ ζητήματα, ἐξαιρέσει τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος νόμου.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως Ὑπουργὸν, ἀνατίθεμεν τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἐκτέλεστιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, ὅπερ ὑποβληθήσεται πρὸς κύρωσιν ὑπὸ τῶν Βουλῶν εὐθὺς ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 22 Ἰουλίου 1933.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Θ. ΤΟΥΡΚΟΒΑΣΙΛΗΣ, Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ, Η. ΡΑΛΛΗΣ, Ι. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, Ι. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ, Μ. ΕΥΔΑΜΙΠΙΟΣ, Β. ΣΑΡΓΙΑΣ, Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ, Σ. ΤΣΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Μεθ' ὃ ὥραν 2.30' πρωϊνὴν συναινέσει τῆς Βουλῆς, λύεται ἡ συνεδρίασις διὰ σήμερον ὥραν 6 μ. μ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ι. Μάλλωσις

Ὁ Πρόεδρος

Σ. ΜΠΑΛΑΝΟΣ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΑ'.

Σαββάτου 2 Σεπτεμβρίου 1933.

Ὥρα 6.30' μ. μ. ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος κ. ***Σ. Μπαλᾶνος*** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀναγινώσκονται καὶ μετὰ παρατηρήσεις τοῦ κ. Τανούλα, ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς 31ης Αὐγούστου 1933.

Ἀναγινώσκονται κατόπιν τὰ πρακτικὰ τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως.

Ὁ κ. ***Γ. Τσόντος Βάρδας*** παρακαλεῖ νὰ διευκρινισθῇ εἰς τὰ πρακτικὰ ὅτι κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν ἐζήτησε νὰ τυπωθῇ δημοσίᾳ δαπάνῃ καὶ διανεμηθῇ δωρεὰν ἡ προχθεσινὴ ἀγόρευσις τοῦ κ. Κύρκου.

Ἐπικυροῦνται κατόπιν τὰ πρακτικὰ καὶ ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς:

Ὁ Βουλευτὴς κ. ***Ν. Σπέντας*** καταθέτει τηλεγράφημα τοῦ λαοῦ Καλαμῶν σχετικῶς μὲ τὴν πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως Μητροπολίτου.

Ὁ αὐτὸς Βουλευτὴς κ. ***Ν. Σπέντσας*** καταθέτει τηλεγραφήματα τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Παραλίας Κυπαρισσίας καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Κυπαρισσίας διαμαρτυρομένων διὰ τὴν μελετωμένην προσάρτησιν τῆς ἐπαρχίας Ὀλυμπίας εἰς Ἠλείαν.

Ὁ Βουλευτὴς κ. ***Α. Τανούλας*** καταθέτει ὑπόμνημα τοῦ Ἐμπορεπαγγελματικοῦ Συλλόγου Πολυγύρου διαμαρτυρομένου κατὰ τοῦ πτωχεύσαντος ἐμπόρου Ν. Σαμαρᾶ.

Ἡ Ἐργατικὴ Βοήθεια Πειραιῶς ζητεῖ τὴν τιμωρίαν τῶν δολοφόνων τῶν ἐργατῶν Ταμπουρίων.

Οἱ Δικαστικοὶ Κλητῆρες Χανίων ζητοῦν τὴν ψήφισιν τῶν καταρτισθέντων Νομοσχεδίων περὶ ἀμίσθων δικαστικῶν κλητήρων.

Οἱ κάτοικοι τοῦ Συνοικισμοῦ Κυρτζῆ Καβάλλας ζητοῦν τὴν ἀποφυλάκισιν τῶν καταδικασθέντων ἐργατῶν, τὴν ἄμεσον μεταφορὰν εἰς νοσοκομεῖα τῶν τραυματισθέντων φυλακισμένων, τὸ ἀνοιγμα τοῦ ἐργατικοῦ κέντρου κ.λ.π.

Οἱ Δημόσιοι ὑπάλληλοι Φλωρίνης ζητοῦν τὴν κατάργησιν τοῦ 6ο/ο καὶ τὴν ἐπιστροφὴν τούτου ἀναδρομικῶς, τὴν ἐπέκτασιν τῆς χορηγήσεως τῶν 3)16 εἰς τοὺς μὴ λαμβάνοντας, τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθυστερουμένων προαγωγῶν, τὴν βελτίωσιν τῶν ἀποδοχῶν ὅλων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων κ.λ.π.

Ὁ Βουλευτὴς κ. ***Ε. Χατζιδάκης*** καταθέτει ἀναφορὰν τῶν ἀγγειοπλαστῶν Καρλοβασίου Σάμου παρακαλούντων ὅπως συμπεριληφθοῦν καὶ τὰ ἀγγειοπλαστικὰ εἴδη εἰς τὴν σύμβασιν Τουρκίας.

Ὁ Ἀμπελουργικὸς κόσμος Τυρνάβου ζητεῖ τὴν ἐπαναφορὰν τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 4560 περὶ ἀμβύκων.

Ὁ Καπνοπαραγωγικὸς κόσμος τῆς κοινότητος Ἐχίνου Ξάνθης ζητεῖ τὴν ψήφισιν τοῦ Καπνεργατικοῦ Νομοσχεδίου ὡς ἐξυπηρετικοῦ τῆς τάξεώς των.

Ὁ Ἐμπορικὸς καὶ Βιομηχανικὸς Σύλλογος Μεσολογγίου παρακαλεῖ ὅπως ἐφάσον αὐξηθῶσιν οἱ μισθοὶ τῶν ἀξιωματικῶν αὐξηθῶσιν ἐκ παραλλήλου καὶ οἱ μισθοὶ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

Ὁ Βουλευτὴς κ. ***Α. Τανούλας*** καταθέτει τηλεγράφημα ἐπιτροπῶν Πολυγύρου Μουδανιῶν καὶ Κασσάνδρας διαμαρτυρομένων διὰ μελετωμένην ἐπέκτασιν τοῦ μονοπωλίου τοῦ φωτιστικοῦ πετρελαίου ἐν ταῖς Ν. Χώραις.

Ὁ Βουλευτὴς κ. ***Σπ. Τρικούπης*** καταθέτει αἴτησιν τοῦ Γεωργίου Γαδινοῦ πρώην Βουλευτοῦ ζητοῦντος τὴν τροποποίησιν τοῦ νόμου 4642 «περὶ ἱδρύσεως ταμείου ἀσφαλίσεως Βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν».

Ὁ Βουλευτὴς κ. ***Σπ. Τρικούπης*** καταθέτει ὑπόμνημα τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατουμένων ὑποδικοκαταδίκων ζητούντων τὴν ἐπέκτασιν τοῦ εὐεργετήματος τῆς ἀπολύσεως τῶν καταδίκων δι' ὅλα τὰ ἀδικήματα.

Ὁ Βουλευτὴς κ. ***Εὐστ. Παπακωνσταντίνου***, καταθέτει τηλεγραφήματα τοῦ Ὀρειβατικοῦ Συνδέσμου Κορίνθου ὅπως συμπεριληφθῇ ἀντιπρόσωπος τοῦ Συλλόγου των εἰς τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον Τουρισμοῦ.

Ὁ κ. ***Γ. Κονδύλης*** (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου περὶ ἑρμηνείας τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου Μόνου τοῦ Νόμου 5543 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 13 Ὀκτωβρίου 1922 Ν. Δ. περὶ διακανονισμοῦ τοῦ χρόνου ὑπηρεσίας καὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐξ ἀποστρατείας διαθεσιμότητος κλπ. ἀνακληθέντων Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς».

Ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τῆς προτάσεως «Νόμου περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 5 καὶ 7 τοῦ νόμου ΧΞΣΤ ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ νόμου 3859 περὶ προσόντων δικαστικῶν ὑπαλλήλων».

Οἱ Βουλευταὶ κ.κ. ***Σ. Σχινᾶς, Ν. Κρανιωτάκης, Σ. Τρικούπης, Β. Ἀλεξᾶτος, Α. Ψαρρὸς*** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν εἰς τὴν περὶ τροποποιήσεως τοῦ Κανονισμοῦ πρότασιν.

Ἡ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4642 «περὶ ἱδρύσεως ταμείου Ἀσφαλείας Βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν».

Οἱ Βουλευταὶ κ.κ. ***Δ. Χατζηγιάννης, Σ. Μαυρομμάτης, Α. Παπαθανάσης κ.λ.π.*** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 6 Ἰουλίου Ν. Δ. περὶ φορολογικῶν διευκολύνσεων καὶ μειώσεων εἰς τοὺς ὀφειλέτας ἐκ φόρων τοῦ Δημοσίου».

Ὁ κ. ***Α. Χατζηκυριάκος*** (Ὑπουργὸς Ναυτικῶν) ὑποβάλλει τὰ κάτωθι σχέδια νόμων: 1) «περὶ μηχανικῶν Ἀξιωματικῶν πληρωμάτων (Μηχ. Λ. Π.)». 2) «Περὶ ὀργανικῶν θέσεων Πυροβολητῶν (Π. Α. Π.). Τορπιλλητῶν (Τορ. Α. Π.) καὶ Ξυλουργῶν (Ξυλ. Α. Π.) Ἀξιωματικῶν Πληρωμάτων» καὶ 3) «περὶ προαγωγῆς Κελευστῶν Π. Ν.»

Ὁ κ. ***Σ. Τσακόπουλος*** (Ὑφυπουργὸς Κρατικῆς Ὑγιεινῆς) ὑποβάλλει τὰ κάτωθι σχέδια νόμων: 1) «περὶ ὀργανώσεως τῆς περιφερειακῆς Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως» 2) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4066 περὶ ἱδρύσεως σανατορίου νομοῦ Μεσσηνίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Σανατόριον ἡ Ἰθώμη» καὶ 3) «Περὶ ὀργανώσεως καὶ διοικήσεως τῶν δημοσίων ψυχιατρίων.»

Οἱ Βουλευταὶ κ.κ. ***Α. Παΐζης, Β. Ἀλεξᾶτος*** καὶ ***Α. Ἀθηνογένης*** καταθέτουσι πρότασιν νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 281 περὶ Σωματείων.»

Ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις της ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων: 1) «Περὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ ἀπαγορεύσεως τῶν δικαιοπραξιῶν ἐπὶ ἀκινήτων». 2) «Περὶ διαιρέσεως εἰς τμήματα τῶν Πταισματοδικείων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης». 3) «Περὶ ἐπεκτάσεως τῶν διατάξεων τοῦ Ν. Δ. τῆς 23)23 Μαρτίου 1928 περὶ κύρους συμβολαιογραφικῶν τινων ἐγγράφων ὡς τοῦτο ἐκυρώθη καὶ ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ νόμου 4534 καὶ ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς ἀρχείοις τῶν συμβολαιογράφων Ἄρτης Ἀλ. Μυλωνᾶ καὶ Ἀθηνῶν Γ. Μανταβάκου ἀναλόγων συμβολαιογραφικῶν ἐγγράφων».

Ἡ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις της ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων:

α) «Περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Ταμείου κατασκευῆς ἁμαξιτῆς ὁδοῦ Καστελίου - Μαυρολιθαρίου - Μουσονίτσης τῆς ἐπαρχίας Παρνασσίδος».

β) «Περὶ τοποθετήσεως διαθεσίμων τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου καὶ συστάσεως παρ' αὐτῷ ἐνεχυροδανειστηρίου «Λαϊκῆς Πίστεως».

γ) «Περὶ συντάξεως νέων πινάκων προαγωγῶν προσωπικοῦ Τ. Τ. Τ.».

δ) «Περὶ στεγάσεως τῶν Τ. Τ. Τ. ὑπηρεσιῶν». καὶ

ε) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 3496 καὶ 1 καὶ 2 τοιούτων τοῦ νόμου 5574 κλπ. περὶ χορηγήσεως δανείων παρὰ τῶν Ταχυδρομικῶν Ταμιευτηρίων εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς Τ. Τ. Τ. ὑπηρεσίας».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Δ. Ἀναγνωστόπουλος, Κ. Ψάρρας, Β. Ἀποστολίδης. Ν. Κωνσταντόπουλος, Αὐγ. Θεολογίτης,*** ὑποβάλλουσι πρότασιν νόμου «περὶ Ὀργανισμοῦ Στρατιωτικῆς Σχολῆς Εὐελπίδων».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Δ. Ἀνδριόπουλος, Α. Λιβιεράτος, Ι. Νικολίτσας, Κ. Βερροιόπουλος Σ. Σχινᾶς*** καὶ ***Α. Κριεζῆς,*** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τῆς προτάσεως «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Α. Κόμης, Δ. Γιαννόπουλος, Φ. Μοσχούλας, Π. Μπούμπουλης, Κ. Κορδζός, Γ. Βαρβιτσιώτης, Ν. Βλιάμος, Α. Σρᾶτος, Δ. Νταλίπης*** καὶ ***Γ. Ποντίκας*** ὑποβάλλουσι πρότασιν νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἐδ. 2 τῆς 12 παραγρ. τοῦ νόμου 4506».

Οἱ κ. κ. ***Κ. Τσαλδάρης*** (Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) καὶ ***Μ. Εὐλάμπιος*** (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 1 Ἰουλίου 1933 περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τῶν ἀφορωσῶν τὴν ὀργάνωσιν τῆς ὑπηρεσίας τῶν Σ. Ε. Ρ. τοῦ Πολυτεχνείου».

Ὁ κ. ***Ι. Θεοτόκης*** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) ὑποβάλλει τὰ κάτωθι σχέδια νόμων:

1) «Περὶ λειτουργίας ὑπηρεσίας μηχανικῆς καλλιεργείας». καὶ

2) «Περὶ ὀργανώσεως ἀναγκαστικῶν οἰνοποιητικῶν Συνεταιρισμῶν Ἀττικοβοιωτίας καὶ ὀργανισμοῦ προστασίας οἰνοπαραγωγῶν Ἀττικοβοιωτίας».

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῆς Νομοθετικῆς ἐργασίας

Ἄρχεται ἡ β' συζήτησις ἐπὶ τῶν ἄρθρων καὶ τοῦ συνόλου τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ αὐτεπαγγέλτου ἀποστρατείας ἀξιωματικῶν μετασχόντων τοῦ κινήματος τῆς 6ης Μαρτίου 1933».

Ὁ κ. ***Π. Ράλλης*** λέγει ὅτι δὲν θὰ ἐλάμβανε τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου ἐὰν κατὰ τὴν α' συζήτησιν αὐτοῦ δὲν ἀνεπτύσσοντο ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ ἰδία ὑπὸ τοῦ κ. Ἀβραὰμ ὡρισμέναι αἰτιάσεις περὶ ἀντισυνταγματικότητος τοῦ νομοσχεδίου. Λυποῦμαι, λέγει, διότι ἡ ἀντιπολίτευσις διὰ τῆς ἀποχῆς της μὲ ἐστέρησε τῆς εὐκαιρίας νὰ συζητήσω κατ' ἀντιμωλίαν μὲ αὐτήν. Λαμβάνω τὸν λόγον διότι νομίζω ὅτι αἱ γνῶμαι αἱ ὁποῖαι ἀναπτύσσονται ἐν τῇ Βουλῇ δὲν ἀναπτύσσονται μόνον διὰ τοὺς βουλευτὰς ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν λαόν, πρὸς τὸν ὁποῖον εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ λογοδοτῶμεν.

Π. Τσαλδάρης. (Πρωθυπουργὸς). Αἱ γνῶμαι ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ δὲν ἀναπτύσσονται διὰ τὴν ἀντιπολίτευσιν ἢ διὰ τὴν συμπολίτευσιν, ἀλλὰ κυρίως διὰ τὸν λαόν.

Π. Ράλλης. Ἔχω δὲ ὑποχρέωσιν νὰ ἀσχοληθῶ μὲ τὸ συνταγματικὸν μέρος τοῦ ζητήματος καὶ δι' ἄλλον λόγον, διότι εἶναι ἐνδεχόμενον ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ὁ ὁποῖος εἶναι ἄριστος στρατιώτης ἀλλὰ δὲν εἶναι νομικός, νὰ ἐπηρεασθῇ ἐκ τῶν αἰτιάσεων καὶ νὰ μὴ χωρήσῃ εὐθαρσῶς εἰς τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου τὸ ὁποῖον ἀποκαθιστάμενον νόμος θὰ προκαλέσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ὁ κ. ἀρχηγὸς τῶν προοδευτικῶν ἐπεκαλέσθη πρὸς ὑποστήριξιν τῶν γνωμῶν του διαφόρους θεωρίας, ὁ δὲ κ. Ἀβραὰμ εἰδίκευσε τὰ ζητήματα ὑποστηρίξας ὅτι τὸ νομοσχέδιον ἀντίκειται εἰς διάφορα ἄρθρα τοῦ Συντάγματος καὶ ἀνέφερε τὰ ἄρθρα 9, 97, 114 καὶ 118. Τὸ νομοσχέδιον κ. συνάδελφοι δὲν προσκρούει εἰς οὐδεμίαν συνταγματικὴν διάταξιν, οὐδὲ ἡ παροῦσα Κυβέρνησις εἶναι ἐκείνη ἥτις θὰ ἠδύνατο δι' οἱονδήποτε λόγον νὰ παραβῇ τὸ Σύνταγμα. Τὸ ἄρθρον 9 λέγει ὅτι οὐδεὶς ἀφαιρεῖται τοῦ φυσικοῦ αὐτοῦ δικαστοῦ, τὸ δὲ ἄρθρον 97 ὁρίζει ὅτι δικαστικαὶ ἐπιτροπαὶ καὶ ἔκτακτα δικαστήρια δὲν δύνανται νὰ συσταθῶσιν κλπ. Ἀλλ' οἱ κύριοι τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐλησμόνησαν τὴν προϋπόθεσιν ἐπὶ τῆς ὁποίας ἔπρεπε νὰ στηριχθοῦν διότι ἔθεσαν τὴν βάσιν ὅτι πρόκειται περὶ πειθαρχικῆς ποινῆς ἐπιβαλλομένης ὑπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου. Ὡκοδόμησαν λοιπὸν ἐπὶ ψευδοῦς προϋποθέσεως.

Ἔχομεν ρητὴν διάταξιν τοῦ νόμου καὶ δὲν ἔπρεπε ν' ἀγνοῇ τοῦτο ἡ ἀντιπολίτευσις ὅτι ἡ θέσις εἰς ἀποστρατείαν δὲν ἀποτελεῖ πειθαρχικὴν ποινήν. Ἐκτὸς τῆς ρητῆς διατάξεως τοῦ νόμου περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν θὰ ἔλεγον εἰς τὸν κ. ἀρχηγὸν τῶν Προοδευτικῶν, ἐὰν παρίστατο ἐδῶ, ὅτι τὸ ζήτημα ἠρευνήθη καὶ ἀπὸ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας τὸ 1932 καὶ ἀπεφάνθη τοῦτο δι' ἀποφάσεως τῆς ὁλομελείας του ὅτι ὁ τιμωρηθεὶς διὰ πειθαρχικὸν παράπτωμα δύναται μεταγενεστέρως νὰ τεθῇ διὰ τὴν ἰδίαν ὑπόθεσιν εἰς ἀποστρατείαν. Ἡ ἀποστράτευσις ἀποτελεῖ διοικητικὸν μέτρον. Συμπέρασμα τούτου εἶναι ὅτι αἱ περὶ τῆς ἀντισυνταγματικότητος τοῦ νομοσχεδίου αἰτιάσεις εἶναι ἀβάσιμοι. Ἠλυπήθην ἰδιαιτέρως ὅταν ἤκουσα τὸν κ. Ἀβραὰμ ὑποστηρίζοντα μετὰ κάποιας δογματικότητος, ἥτις ὄχι μόνον δὲν εἶναι δικαιολογημένη, ἀλλὰ καὶ ἐπικίνδυνος, ὅτι εἰς τὴν προστασίαν τοῦ ἄρθρου 114 τοῦ Συντάγματος ὑπάγονται καὶ οἱ ἀξιωματικοί. Τὸ ζήτημα ἀπησχόλησε ὄχι μόνον τὴν Βουλήν, ἀλλὰ καὶ συγγραφεῖς καὶ αὐτὰ τὰ δικαστήρια καὶ παγία ἐδημιουργήθη ἡ γνώμη ὅτι οἱ ἀξιωματικοὶ δὲν εἶναι δημόσιοι ὑπάλληλοι. Τὸ ἄρθρον 114 εἶναι καθαρὰ ἀντιγραφὴ τοῦ ἄρθρου 102 παλαιοῦ Συντάγματος ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἡ Συνέλευσις τοῦ 1911 διεξήγαγε μακρὰν συζήτησιν, ὁ δὲ κ. Βενιζέλος ἐτόνισε ρητῶς ὅτι εἰς τὴν διάταξιν αὐτὴν δὲν συμπεριλαμβάνονται οἱ ἀξιωματικοί, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι δημόσιοι ὑπάλληλοι. Συνέπεια δὲ τῆς γνώμης αὐτῆς εἶναι ὅτι δὲν ὑπάρχουν τὰ ἐκ τῶν προτέρων ὠργανωμένα Συμβούλια περὶ ὧν προβλέπει τὸ ἄρθρον 114.

Ι. Μεταξᾶς. Μόνον διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν συνιστῶνται τὰ Συμβούλια διὰ τοὺς ἀξιωματικούς.

Π. Ράλλης. Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον δυνάμει κειμένου νόμου θέτει εἰς ἀποστρατείαν τοὺς ἀντιστρατήγους. Συνεπῶς δὲν εἶναι σοβαρὸν καὶ ἀπὸ ἀπόψεως οὐσίας νὰ ὑποστηρίζεται τοῦτο διὰ τοὺς ἄλλους ἀξιωματικούς.

Ε. Χατζιδάκης. Πότε ἐψηφίσθη ὁ νόμος;

Π. Ράλλης. Ἐπὶ Βενιζέλου. Δι' ἐμὲ εἶναι ἀκατανόητον πῶς ὑπεστηρίχθη ὅτι δὲν ὑπάρχει σαφὴς καὶ ἀναμφισβήτητος ἐπὶ τούτου ἡ γνώμη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Θ. Τουρκοβασίλης (Ὑπουργὸς Παιδείας). Ὅταν ἡ Βουλὴ ἠσχολήθη μὲ τὰς ἐπαγγελματικὰς ὀργανώσεις, ὁ κ. Βενιζέλος ἐδήλωσεν ὅτι δὲν ἀναγνωρίζει εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς τὸ δικαίωμα τοῦ συνεταιρίζεσθαι. Εἶναι καὶ τοῦτο ἕνα στοιχεῖον εἰς ἐπίρρωσιν τῶν γνωμῶν μας.

Π. Ράλλης. Δὲν εὐσταθοῦν συνεπῶς τὰ ἐπιχειρήματα τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ὁ κ. Ἀβραὰμ ἠσχολήθη μὲ τὸ ἄρθρον 118 ἀλλ' ἀκριβῶς τὸ ἄρθρον τοῦτο, διότι ὁ νομοθέτης εἶχεν ὑπ' ὄψει ὅτι τὰ τῆς ἀπολύσεως τῶν ἀξιωματικῶν πρέπει νὰ διέπωνται ἀπὸ ἰδιαιτέρους κανόνας θεσπιζομένους ἑκάστοτε, δὲν ἠθέλησε νὰ ἐπεκτείνῃ τὸν ἔλεγχον ἐπὶ τῶν ἀξιωματικῶν. Οὐδεμία ἐκ τοῦ Συντάγματος παρέχεται προστασία εἰς τοὺς ἀξιωματικούς.

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Βουλῆς εἰς ἰδιαιτέραν συζήτησιν μετ' ἐμοῦ μοῦ ὑπέμνησεν ὅτι ὑπάρχει καὶ τὸ ἄρθρον 40 τοῦ Συντάγματος τὸ ὁποῖον κάμνει διαστολὴν μεταξὺ ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαλλήλων. Συνεχίζων ὁ κ. ***Π. Ράλλης*** λέγει ὅτι λυπεῖται διὰ τὴν ἀπουσίαν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, διότι καίτοι δὲν ἄγεται ἀπὸ πνεῦμα ἀναμοχλεύσεως τῶν παθῶν θὰ ἐπεθύμει νὰ τὸν ἤκουε ἀναφέροντα ὅσα διεπράχθησαν ὑπὸ τοῦ βενιζελικοῦ καθεστῶτος μέχρι τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1920, διὰ νὰ μὴ θίξῃ τὴν μεταγενεστέραν περίοδον. Καὶ θὰ ἔλεγον πρὸς τὴν ἀντιπολίτευσιν: «Δὲν εἴσθε σεῖς ἁρμόδιοι νὰ ὁμιλῆτε περὶ ἀντισυνταγματικότητος· δὲν εἴσθε σεῖς ἁρμόδιοι νὰ λέγετε ὅτι τὸ νομοσχέδιον τὸ ὁποῖον ἀποβλέπει εἰς τὴν ἀπομάκρυνσιν, καὶ μὲ ὅλας τὰς τιμὰς μάλιστα, 35-40 ἀξιωματικῶν θὰ ἔχῃ ἐπικινδύνους συνεπείας καὶ ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀποβλέπει εἰς ἄλλό τι πέραν τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Κράτους ὡς Κράτους».

Π. Τσαλδάρης (Πρωθυπουργός). Ἐγὼ χαίρω διότι καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις ἀπέκτησε μεγαλειτέραν συνταγματικὴν εὐθιξίαν.

Π. Ράλλης. Τὴν ἀπέκτησεν ἐν λόγοις καὶ ὄχι εἰς τὰ πράγματα.

Συνεχίζων ὁ κ. ***Π. Ράλλης*** λέγει ὅτι ἐπὶ τοῦ βενιζελικοῦ καθεστῶτος μέχρι τοῦ 1920 ἔγειναν τρεῖς δίκαι ἐπὶ συνωμοσίᾳ, 16 μεγάλαι δίκαι ἐπὶ ἐσχάτῃ προδοσίᾳ, καθ' ἃς πολλοὶ κατεδικάσθησαν εἰς θάνατον, καὶ μία δίκη τῶν Ὑπουργῶν τῆς Κυβερνήσεως Σκουλούδη. Ἐξ ἄλλου συνελήφθησαν τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1919 τὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως Λάμπρου ἀλλὰ δὲν ἔγεινε δίκη. Κατεδικάσθησαν ἐπὶ δυσμενείᾳ κατὰ τοῦ καθεστῶτος τόσοι, ὥστε ὁ κ. Τσιριμῶκος ἠναγκάσθη νὰ δώσῃ χάριν εἰς 570. Ἀπηλάθησαν δὲ περὶ τοὺς 1600 κατὰ τὴν ἐπίσημον βεβαίωσιν τοῦ μακαρίτου Ρέπουλη. Εἰς αὐτὰ δέον νὰ προστεθῇ ὅτι ἀπελύθησαν 1300 ὑπάλληλοι διαφόρων Ὑπουργείων.

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, συνεχίζει ὁ κ. Ράλλης, ἠναγκάσθη ἴσως νὰ φιμώσῃ καὶ αὐτὴν τὴν φωνὴν τῶν συναισθημάτων μας διὰ νὰ ἐφαρμοσθῇ μία πολιτικὴ γαλήνης.

Π. Τσαλδάρης (Πρωθυπουργός). Ὀφείλω νὰ τονίσω τὰ ἑξῆς: Τὸ νομοσχέδιον δὲν ἀποβλέπει καθόλου εἰς τὸ παρελθόν, δὲν ἀποβλέπει, τονίζω, καθόλου εἰς τὸ παρελθόν. Ἀλλ' ἀτενίζει πρὸς τὸ παρὸν καὶ πρὸς τὸ μέλλον. Διότι ὁ σκοπὸς τῆς Κυβερνήσεως αὐτὸς εἶναι: νὰ δημιουργήσῃ ἕνα παρὸν

καὶ ἕνα μέλλον μὲ γαλήνην καὶ ἡσυχίαν. Δὲν εἶναι δὲ δυνατὸν ἡ γαλήνη καὶ ἡ ἡσυχία ν' ἀποκατασταθῇ ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν πρόσωπα τὰ ὁποῖα δὲν σέβονται τὴν λαϊκὴν θέλησιν. Τὰ πρόσωπα δὲ αὐτὰ ἐφ' ὅσον ἀνήκουν εἰς τὸ στρατιωτικὸν σῶμα δὲν σέβονται οὐδὲ τὸν στρατόν, καὶ δι' αὐτὸ ἡ Κυβέρνησις δὲν ἀποσκοπεῖ τίποτε ἄλλο, ἔχει καθ' ὁλοκληρίαν θέσει ἐκτὸς μνήμης τὸ παρελθόν, ἀλλ' ἀποβλέπουσα εἰς τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον θέλει νὰ καταστήσῃ σεβαστὴν τὴν λαϊκὴν θέλησιν ἀπέναντι τοῦ συνόλου τοῦ κόσμου καὶ νὰ ἀποκαταστήσῃ καὶ τὸν στρατόν ὁ ὁποῖος διὰ διαφόρους λόγους ἐν τῷ παρελθόντι εἶχε κάμει ἐπεμβάσεις κατὰ τῆς λαϊκῆς θελήσεως, νὰ ἀποκαταστήσῃ τὸν στρατὸν ἐκεῖνον εἰς θέσιν ὑψηλὴν ὡς μεγίστην κρατικὴν δύναμιν πρὸς τὴν ὁποίαν ἀποβλέπει ὅλον τὸ ἔθνος μετὰ σεβασμοῦ καὶ τιμῆς καὶ ἑκάστη Κυβέρνησις τὸν θεωρεῖ ἄξιον σεβασμοῦ. Αὐτὸν τὸν σκοπὸν ἔχει τὸ νομοσχέδιον.

Τίποτε ἄλλο. Καὶ θὰ σᾶς παρακαλέσω μὴ ἀνατρέχετε εἰς τὸ παρελθὸν διότι οὐδεὶς ἐκ τῆς Κυβερνήσεως ἀποβλέπει εἰς τὸ παρελθόν. Τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον τοῦ τόπου ἔχει ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ ὁποῖον παρὸν καὶ μέλλον ἔχει ἀνάγκην ἡσυχίας καὶ γαλήνης (παρατεταμένα χειροκροτήματα).

Π. Ράλλης (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Ὅτι οὕτως ἔχουν τὰ πράγματα προκύπτει καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ διανοηθῇ τις ὅτι σοβαρολογοῦν οἱ ἀντιπολιτευόμενοι ὑποστηρίζοντες ὅτι ὑπάρχει τάσις τις ἐναντίον τῆς Δημοκρατίας. Ἡ παρουσία ἐν τῇ Κυβερνήσει τοῦ κ. Κονδύλη ἀποδεικνύει τὸ ἀσύστατον τῆς αἰτιάσεως. Ἀλλ' ἀλλοίμονον ἐὰν ἡ τύχη τῆς Δημοκρατίας ἐξηρτᾶτο ἀπὸ τὴν τύχην 35 ἀξιωματικῶν οἵτινες ἐστράφησαν κατὰ τῆς λαϊκῆς θελήσεως.

Θ. Τουρκοβασίλης (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Αὐτοὶ εἶναι οἱ καταλύται τῆς Δημοκρατίας.

Α. Παπαθανάσης. Εἰς ἐπίρρωσιν τῶν ὅσων λέγετε καὶ διὰ νὰ καταδειχθῇ ἡ εὐθύτης τῶν προθέσεων ἡμῶν θὰ εἴχον νὰ προτείνω ὅπως ἡ διάταξις τοῦ νομοσχεδίου λάβῃ τοιαύτην διατύπωσιν ὥστε νὰ ἀποτελέσῃ πάγιον νόμον ἀναθέτοντα εἰς τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, ἀπὸ οἱανδήποτε Κυβέρνησιν καὶ ἂν ἀποτελῆται τοῦτο, τὴν τοιαύτην τιμωρίαν παντὸς ἀξιωματικοῦ, ὅστις ἤθελε τολμήσῃ νὰ κινηθῇ κατὰ τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ λαοῦ. Τοιαύτη παγία διάταξις θὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν τάξιν καὶ πειθαρχίαν ἐν τῷ στρατεύματι, διότι οὐδεὶς θὰ ἐτόλμα ἔχων αὐτὴν ὑπ' ὄψει του νὰ διανοηθῇ κινήματος.

Π. Ράλλης (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Θὰ μοῦ ἐπιτρέψῃ ἡ Βουλὴ νὰ ἐπιφέρω μερικὰς ἀντιρρήσεις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου καὶ ἐπιφυλάξεις τινὰς καθαρῶς νομικάς. Νομίζω ὅτι ὡς ἔχει διατυπωθῇ τὸ νομοσχέδιον ἀφίνεται κάποιο στάδιον περαιτέρω ἐνεργείας εἰς τοὺς ἀξιωματικούς. Διὰ τοῦτο θὰ ἤθελον μετὰ τὰς λέξεις «Ὑπουργικὸν Συμβούλιον» νὰ τεθῇ «κατὰ τὴν ἀνεξέλεγκτον αὐτοῦ κρίσιν». Τὴν προσθήκην αὐτὴν τὴν θεωρῶ ὡς ἐπιβεβλημένην. Ἐξ ἄλλου ἐπειδὴ ἔχω τὴν ἀντίληψιν ὅτι ἡ ἐπὶ Ζιμμὼν παράτασις τῆς ἐκκρεμότητος ἴσως δημιουργήσῃ νέας ζημίας, παρακαλῶ νὰ συντομευθῇ εἰς ἕνα μῆνα.

Τὸ νομοσχέδιον, συνεχίζει ὁ κ. Ράλλης, ἀνταποκρίνεται ἀσφαλῶς εἰς τὴν κοινὴν ἐπιθυμίαν. Πρέπει νὰ καταστοῦν μοναδὲς ἀκίνδυνοι χάριν τῆς γαλήνης τοῦ τόπου ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐτόλμησαν νὰ κινήσουν τὴν χεῖρα ἔναντι τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἀγωνιζόμενος διὰ μίαν καλυτέραν αὔριον δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀνέχεται τὰς ἀνωμάλους ἐπεμβάσεις τῶν στρατιωτικῶν. Καὶ θὰ ὤφειλε τὴν ἀντίληψιν αὐτὴν νὰ συμμερισθῇ καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις. Ὅταν ὁ κ. Παπανδρέου ἔλεγε προχθὲς ὅτι τὸ κίνημα δὲν εἶναι σκοπὸς ἀλλὰ μέσον, καὶ σκοπὸς εἶναι μόνον τὸ Ἔθνος, ἔλεγε μίαν ἀλήθειαν, ἀλλ' ἐὰν ἡ ἀντιπολίτευσις ἐπίστευε εἰς τὴν ἀλήθειαν αὐτὴν ἔπρεπε νὰ παραμείνῃ διὰ νὰ ψηφίσῃ τὸ νομοσχέδιον, διὰ νὰ συντελέσῃ καὶ αὐτὴ ὅπως ὁ στρατὸς καταστῇ ὄχι ὄργανον τῶν κομμάτων ἀλλὰ ὄργανον τοῦ Ἔθνους. Ἡ Ἑλλὰς δὲν ἀνήκει μόνον εἰς ἡμᾶς ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς ἐπομένας γενεάς. (ζωηρὰ χειροκροτήματα).

Γ. Κονδύλης (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν). Κύριοι βουλευταί, ὁ ἀγαπητὸς βουλευτὴς Πυλίας κ. Ράλλης ἀνέπτυξε τὸ ζήτημα ἀπὸ συνταγματικῆς ἀπόψεως καὶ τὸν εὐγνωμονῶ διὰ τὴν συνδρομὴν τὴν ὁποίαν μοὶ παρέσχε. Ὄχι βεβαίως μὲ βαθεῖς νομικοὺς λογισμούς, ἀλλὰ μὲ ἕνα ἁπλούστατον συλλογισμὸν νομίζω καὶ ἐγὼ ὅτι οἱ ἀξιωματικοὶ δὲν ἠμποροῦν νὰ θεωρηθοῦν δημόσιοι ὑπάλληλοι. Ὑπάρχει μία μεγάλη διαφορὰ μεταξὺ ὑπαλλήλων καὶ ἀξιωματικῶν. Εἰς τοὺς πρώτους ἐπιτρέπεται τὸ συνεταιρίζεσθαι διὰ νὰ ὑποστηρίξουν τὰ ἐπαγγελματικά των δίκαια, εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς ὅμως τὸ συνεταιρίζεσθαι εἶναι ἐπανάστασις καὶ καταγγέλλονται ἐπὶ ἐσχάτῃ προδοσίᾳ.

Ἀλλ' ὅπως εἶπεν ὁ ἀξιότιμος κ. Ράλλης τὸ ζήτημα ἐξηντλήθη ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς. Ἐγὼ θὰ ἤθελον νὰ εἴπω ὀλίγας λέξεις ἐπὶ τῆς οὐσίας τοῦ ζητήματος, διὰ νὰ ἀπαντήσω εἰς τὰ ἐπιχειρήματα τὰ ὁποῖα εἶπον οἱ ῥήτορες τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὅταν κατὰ τὴν α' ἀνάγνωσιν τοῦ νομοσχεδίου παρήλασαν ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου καὶ ἀνέπτυξαν τὰς γνώμας των. Κύριοι βουλευταί, ὅπως γνωρίζετε πάντες ἡ Κυβέρνησις τοῦ κ. ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος δὲν ἤθελησε να ἀντιμετωπίσῃ μὲ ἑκατὸν μέτρα τὴν κατάστασιν τὴν ὁποίαν ἄφησε ὀπισθέν του τὸ κίνημα τῆς 6ης Μαρτίου. Οἱ ἀντίπαλοι ἡμῶν ἐφοβοῦντο καὶ διεκήρυσσον ὅτι τὸ Λαϊκὸν κόμμα ἀνερχόμενον εἰς τὴν ἀρχὴν θὰ διέπραττε τέρατα καὶ σημεῖα. Ἠθέλησε ὅμως δὲν ἠθέλησε οὔτε καὶ δι' αὐτοὺς τοὺς κινηματίας νὰ λάβῃ μέτρα ἐνα ἐξαιρετικὰ τὸ Λαϊκὸν κόμμα, τοὐναντίον μάλιστα ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ἄφησε τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὰς χεῖρας τῆς κοινῆς ποινικῆς δικαιοσύνης καὶ τῶν στρατιωτικῶν πειθαρχικῶν συμβουλίων. Οὐδεὶς ἐνδιαφέρεται καὶ οὐδεὶς ἔχει τὴν ἐπιθυμίαν νὰ τιμωρηθοῦν οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἀπὸ τὰ ποινικὰ δικαστήρια. Ἐὰν αὐτὰ τοὺς ἀθῳώσουν θὰ εἴμεθα εὐχαριστημένοι. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐπιθυμοῦμεν, ὄχι διότι θέλομεν νὰ τιμωρήσωμεν τοὺς κινηματίας, ὄχι διότι ἔχομεν πάθη κατ' αὐτῶν, ὄχι διότι τέλος πάντων μᾶς ἐκνευρίσαν εἰς τὰς 6 Μαρτίου καὶ ἀπεπειράθησαν νὰ συλλάβουν τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, τὸν κ. Στράτον, ὁ ὁποῖος καὶ κατέστησαν ἀνάπηρον καὶ συνέλαβον τὸν κ. Ράλλην, μὴ ἐμφορούμενοι δηλαδὴ ἀπὸ κανὲν αἴσθημα πικρίας ἢ ἐκδικήσεως, ἀλλ' ἵνα ἀποκαθάρωμεν τὰς ἐνόπλους δυνάμεις ἀπὸ τοὺς ἀξιωματικοὺς αὐτοὺς τοὺς γενομένους ἐπιλήσμονας τοῦ καθήκοντός των. Δὲν ἠμποροῦν οἱ ἀξιωματικοὶ αὐτοὶ νὰ ὑπηρετήσουν πλέον εἰς τὸν στρατόν, καὶ ἀπορῶ πῶς δὲν τὸ συναισθάνονται καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι. Δὲν ἔχουν πλέον τὸ γόητρον διὰ νὰ ἐπανέλθουν καὶ νὰ εἴπουν εἰς τοὺς λοχαγούς, ὑπολοχαγοὺς καὶ ἀνθυπολοχαγούς, μὲ τοὺς ὁποίους ἐκείνας τὰς ἡμέρας ἀντήλλαξαν λόγια «πάρε τὸ καπέλλο σου καὶ φύγε». Πῶς θὰ ἐφαρμοσθοῦν νὰ διοικήσουν; Ἐὰν ἐκεῖνοι δὲν τὸ συναισθάνονται, ἡ Κυβέρνησις ὅμως δὲν δύναται νὰ δάλῃ φωτιὰ εἰς τὸν στρατόν. Ἦτο λοιπὸν ἀνάγκη νὰ ἀπομακρυνθοῦν τῶν διοικήσεων διότι εἶναι στρατηγοὶ καὶ συνταγματάρχαι οἱ ὁποῖοι ἔχουν διοικήσεις. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ τοὺς ἀπομακρύνωμεν τοῦ στρατεύματος καὶ ὄχι διὰ κανένα ἄλλον λόγον.

Ἀλλὰ κύριοι ἦτο εὔκολον νὰ τοὺς ἀπομακρύνωμεν; Πρέπει νὰ σᾶς εἴπω ὅτι τὸ κίνημα αὐτὸ δὲν ὡμοίαζε μὲ τὰ ἄλλα κινήματα, τοῦ Γουῆφ, ἢ μὲ τὸ κίνημα τὸ ἀπελευθερωτικὸν τὸ ὁποῖον ἔκαμα ἐγώ, ἢ μὲ ἄλλα κινήματα ὁπότε τέλος πάντων ὀλίγοι ἀξιωματικοὶ δι' ἴδιον λογαριασμὸν ἢ διὰ λογαριασμὸν κάποιου ἐπιδόξου δικτάτορος ἐργαζόμενοι ἐκήρυσσαν τὴν ἐπανάστασιν. Ἤδη ὁ Ἀρχηγὸς τῆς ἐπαναστάσεως ἦτο φίλος τῆς Κυβερνητικῆς μερίδος καὶ ἠγωνίσθη διὰ τὴν ἐκλογικὴν ἐπικράτησιν αὐτῆς, ἐπίστευεν εἰς τὴν χρησιμότητα τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ ἔφερεν ἐκυβέρνα τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων, καὶ ἔπαυσε νὰ πιστεύῃ εἰς τὸν

κοινοβουλευτισμὸν ὅταν ἔχασε τὸ κόμμα τῶν φιλελευθέρων, καὶ ἦτο ἀνάγκη νὰ ἐπέμβῃ διὰ νὰ δώσῃ εἰς τὸν τόπον τὴν τιμίαν καὶ ἠθικὴν Κυβέρνησιν. Ἐξῆλθε δὲ ὅπως γνωρίζετε πάντες ἀπὸ τὸ μέγαρον τοῦ Ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων, ἐξεδηλώθη δὲ καὶ τότε καὶ κατόπιν καὶ σήμερον ἀκόμη ἡ ἀλληλεγγύη μεταξὺ ὁλοκλήρου τοῦ κόμματος τῶν φιλελευθέρων καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ ἐκείνου καὶ τῶν ὀπαδῶν αὐτοῦ. Συνεπῶς δὲν ἦτο κίνημα μιᾶς μερίδος ἀξιωματικῶν. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ δὲν ἐκινήθησαν διὰ λογαριασμὸν τῶν ἀλλὰ διὰ λογαριασμὸν ἑνὸς κόμματος, τὸ ὁποῖον διευθύνει τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ 20ετίας, τὸ ὁποῖον ἐπροβίβασε κόσμον, ἐπλούτισε κόσμον, ἐδημιούργησε τεραστίαν ἐπιρροὴν εἰς τὸ στράτευμα. (Χειροκροτήματα) Ὅταν ἐπρόκειτο νὰ πραπέμψωμεν εἰς τὰ συμβούλια τοὺς κινηματίας ἀξιωματικούς, κατενόησα πόσον δύσκολον θὰ ἦτο νὰ καταδικασθοῦν. Νὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ σᾶς ἀναγνώσω μίαν διαταγὴν ὑπὸ τύπον ἐπιστολῆς τὴν ὁποίαν ἀπηύθυνα πρὸς τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου. Εἶχον πάντοτε τὸν φόβον, εἶχον πάντοτε τὴν ἀμφιβολίαν ὅτι τὰ μέλη τῶν συμβουλίων δὲν θὰ κατορθώσουν νὰ εὕρουν μέσα των ὅλον ἐκεῖνο τὸ ψυχικὸν σθένος, τὸ ὁποῖον ἦτο ἀναγκαῖον διὰ νὰ ἐκπληρώσουν τὸ καθῆκόν των. Ἰδοὺ τί ἔλεγον εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς οἱ ὁποῖοι ἀπετέλουν μέλη τοῦ συμβουλίου. «Κύριε Ἀντιστράτηγε, κύριοι ὑποστράτηγοι. Πρὶν ἐπιληφθῆτε τῆς ἐξετάσεως τῶν ὑποθέσεων, αἵτινες θὰ τεθοῦν ὑπὸ τὴν κρίσιν σας, εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ σᾶς ἀποτείνω τὰς κατωτέρω ὀλίγας λέξεις. Ἡ παραπομπὴ τῶν ὁποιωνδήποτε μετασχόντων εἰς τὸ κίνημα Πλαστήρα ἀξιωματικῶν δὲν ἔχει τὴν ἔννοιαν τιμωρίας τοῦ βαρυτάτου ἐγκλήματος εἰς ὃ ὑπέπεσαν. Τὰς ποινικὰς εὐθύνας θὰ κατανείμῃ ἡ ποινικὴ δικαιοσύνη, ἡ ὁποία καὶ ἐπιλήρῃ ἤδη τῆς ὑποθέσεως. Ἡ ἐνέργεια τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἀποτελεῖ διοικητικὸν μέτρον σκοπὸν ἔχον τὴν τακτοποίησιν τοῦ στρατεύματος καὶ τῶν διοικήσεων αὐτοῦ. Ἀφ' ἧς ἡ ταχεῖα περάτωσις τῆς ποινικῆς διαδικασίας ἐμπεδωθῇ εὐρέθημεν πρὸ ἐπιτακτικῆς ἀνάγκης νὰ λάβωμεν τὸ μέτρον τοῦτο, ἀφ' ἑνὸς μὲν ὅπως διασκεδάσωμεν τὴν εὔλογον δυσφορίαν τῶν στελεχῶν τοῦ στρατεύματος τὴν προκληθεῖσαν ἐκ τῆς ὑπονοίας ὅτι ὁ χρονισμὸς τῆς ὑποθέσεως πρὸ τῶν κοινῶν ποινικῶν δικαστηρίων μᾶς ἄγει εἰς ἀτιμωρησίαν τοῦ διαπραχθέντος ἐγκλήματος, ὡς δυστυχῶς κατὰ κανόνα ἐγένετο μέχρι τοῦδε, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅπως τακτοποιήσωμεν τὸ προκῦψαν ζήτημα τῆς μελλοντικῆς συνθέσεως τῶν ἀνωτέρων κυρίως στελεχῶν τοῦ Στρατοῦ. Εἶναι περιττόν, κύριοι ἀξιωματικοί, νὰ ἐξηγήσω εἰς Ὑμᾶς πόσον οἱ ὑπὸ κατηγορίαν συνάδελφοί μας κατέρριψαν τὸ στρατιωτικὸν των κῦρος διὰ τῆς διαγωγῆς τὴν ὁποίαν ἐπέδειξαν κατὰ τὴν περιπετειώδη ἡμέραν τῆς 6ης Μαρτίου. Ταχθέντες ὑπέρμαχοι τῆς ἐγκληματικῆς προσπαθείας, τῆς ὁποίας σκοπὸς ἀπροκάλυπτος ἦτο ἡ κατάλυσις τοῦ ἐλευθέρου πολιτεύματος ἡμῶν, ἦλθον εἰς σύγκρουσιν μὲ τοὺς ὑποδεεστέρους των ἀξιωματικοὺς τοὺς μετὰ νομιμοφροσύνης ἀξιεπαίνως ἀντιταχθέντας εἰς τὴν ἀποτολμηθεῖσαν ἐπιδρομὴν κατὰ τῶν νομίμων τοῦ Κράτους ἐξουσιῶν.

Ἐκ τῆς συγκρούσεως ταύτης παρήχθη μία κατάστασις πραγμάτων καθιστῶσα ἀδύνατον τὴν περαιτέρω συνυπηρεσίαν τῆς ὁμάδος τῶν κινηματιῶν μετὰ τῶν ἄλλων ἀξιωματικῶν, τῆς μεγίστης πλειονότητος τῶν νομιμοφρόνων Στελεχῶν. Βεβαίως ἐὰν εὑρισκόμεθα εἰς χρόνους παλαιοτέρους, ὁπότε ἡ εὐθιξία τῶν βαθμοφόρων αὐτῶν ἦτο μεγαλυτέρα, οἱ προσπαθήσαντες νὰ παρασύρουν τοὺς ὑπὸ τὰς διαταγάς των Ἀξιωματικοὺς πρὸς τὴν κατάστασιν τυραννίδος ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ ἀποδοκιμασθέντες, καθ' ὃν τρόπον ἀπεδοκιμάσθησαν, ἐκουσίως θὰ ἐζήτουν τὴν ἀποστράτευσίν των τὴν ἑβδόμην Μαρτίου ἐ. ἔ. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον δὲν ἔπραξαν αὐτοὶ ὀφείλει νὰ τὸ πράξῃ τὸ Κράτος καὶ διότι δὲν ἔχει κανένα δικαίωμα νὰ παραδώσῃ καὶ πάλιν εἰς χεῖρας των τοὺς ἀρνηθέντας νὰ ἀκολουθήσουν αὐτοὺς πρὸς τὸν ὀλέθριον δρόμον νομιμόφρονας Ἀξιωματικοὺς καὶ διότι εἶναι πλέον ἀνάγκη ζωῆς διὰ τὸν τόπον αὐτὸν νὰ τεθῇ ἓν ὁριστικὸν τέρμα εἰς τὰ ἀνόητα καὶ ἀνήθικα κινήματα ἀνθρώπων ἀνισορρόπων, ἀπὸ τὰ ὁποῖα πολὺ ἐξημμένῃ μέχρι σήμερον ἡ χώρα, κινδυνεύει δὲ νὰ καταστραφῇ ὁλοτελῶς, ἐὰν, συνεχιζομένης τῆς μέχρι σήμερον καθιερωθείσης ἀτιμωρησίας τῶν ἑκάστοτε πειραματιζομένων ἐπὶ τῆς ῥάχεώς μας, συνεχισθοῦν, ὅπως ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, νέαι ἀναπόφευκτοι ἐπιδρομαὶ κατὰ τῶν νομίμων τοῦ Κράτους Ἐξουσιῶν. Δι' ὅλους τοὺς ἀνωτέρω λόγους, Κύριοι Συνάδελφοι, παρακαλῶ, ὅπως λησμονήσητε διὰ μίαν στιγμὴν φιλίας καὶ συναδελφικοὺς δεσμοὺς καὶ ἐξαρθῆτε εἰς τὸ ὕψος τῶν ἀναγκῶν τοῦ Ἔθνους. Εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ κλείσητε τὴν καρδίαν Ὑμῶν πρὸς κάθε αἴσθημα ἄλλο πλὴν τοῦ αἰσθήματος τῆς ἐξυπηρετήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ὁ ὁποῖος εἰς τόσας θυσίας ὑποβάλλεται διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ Στρατοῦ. Μόνον ἀπόφασις Ὑμῶν στηριζομένη εἰς τὴν ἀντικειμενικὴν καὶ ἀκριβοδικαίαν ἐκτίμησιν τῶν πραγμάτων δύναται νὰ δώσῃ εἰς μὲν τὸν Στρατὸν τὴν ἑνότητα καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Λαοῦ, εἰς δὲ τὸ Ἔννομον Κράτος τὴν διαρκῆ ἀσφάλειαν καὶ τὴν ἀδιατάρακτον τάξιν, αἱ ὁποῖαι σήμερον εἶναι ἀπαραίτητοι διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν ὑπ' αὐτοῦ τῶν δυσκολωτάτων οἰκονομικῶν καὶ κοινωνικῶν προβλημάτων, μέσα εἰς τὰ ὁποῖα συνθλίβεται ὁ «Ἑλληνικὸς Λαός». (χειροκροτήματα).

Αὐτὰ λοιπὸν ἔλεγον προκαταβολικῶς εἰς τοὺς ἀνωτάτους ἀξιωματικοὺς οἱ ὁποῖοι ἀπετέλουν τὸ συμβούλιον. Δυστυχῶς ἡ προσπάθειά μου αὕτη δὲν ἐπέτρωτο νὰ φέρῃ τὸ ἀποτέλεσμα τὸ ὁποῖον ὑπέβαλα. Καὶ εὑρέθημεν πρὸ τοῦ καταπληκτικοῦ τῷ ὄντι ἀποτελέσματος νὰ ἴδωμεν ὅτι ἐξ ὅλων τῶν παραπεμφθέντων οὐδεὶς ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἀπετάχθη. Ἕνας ἀπετάχθη ἀπὸ τὸ πρωτοβάθμιον καὶ αὐτὸς ἐπανῆλθε διὰ τοῦ δευτεροβαθμίου. Καὶ ἐρωτῶ, κύριοι Βουλευταί: τί θὰ ἔπρεπε νὰ κάμῃ ἡ Κυβέρνησις; Νὰ τοὺς ἐπαναφέρωμεν εἰς τὸν στρατόν; οὔτε τοὺς ἐδέχοντο οἱ ἀξιωματικοί, οὔτε εἴχομεν τὴν ἀνανδρίαν νὰ τὸ διαπράξωμεν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, διὰ νὰ μὴ ἀναλάβωμεν τὰς εὐθύνας. Ἐξ ἄλλου, Κύριοι, τί διοικήσεις θὰ ἦσαν αὐταὶ εἰς τὰς ὁποίας οἱ διοικούμενοι καὶ οἱ διοικοῦντες θὰ εἶχον τὰς ἀναμνήσεις τῆς συγκρούσεως τῆς 6ης Μαρτίου; Δὲν ὑπῆρχε λοιπὸν ἄλλος τρόπος παρὰ ὁ τρόπος τὸν ὁποῖον ἐξελέξαμεν, ὁ ἀνδρικός, ὁ τρόπος ὁ ἁρμόζων εἰς πραγματικοὺς κυβερνήτας, νὰ ἀναλάβωμεν ἡμεῖς προσωπικῶς τὰς εὐθύνας τῆς ἐκκαθαρίσεως τοῦ στρατεύματος, τὴν ὁποίαν οἱ ἀνώτατοι βαθμοὶ τοῦ στρατοῦ δὲν εἶχον τὸ ἀπαιτούμενον ψυχικὸν σθένος νὰ κάμουν, νὰ ἀναλάβωμεν ἡμεῖς οἱ ἀποτελοῦντες τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον τὴν ὑψηλὴν αὐτὴν λειτουργίαν, τὴν τόσον ἀναγκαίαν, ἀλλὰ καὶ ὑποσχομένην μίαν καλλιτέραν αὔριον καὶ διὰ τὸν στρατὸν καὶ διὰ τὸ Ἔθνος. Ἔτσι λοιπὸν ἤχθημεν ἡμεῖς, κύριοι, εἰς τὴν λῆψιν τοῦ μέτρου τούτου, Μᾶς ἐπροτάθησαν διάφορα πράγματα: Νὰ καλέσωμεν ἀποστράτους καὶ νὰ κάμωμεν τὰ συμβούλια, νὰ κάμωμεν ἕνα συμβούλιον ὅπως ἔγινε τὸ 1917 ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν. Ὅλα αὐτὰ τὰ ἐθεωρήσαμεν ἀνάξια κυβερνητῶν ἐχόντων τὸ σθένος νὰ φέρωσι τὰς εὐθύνας τῶν πράξεών των. (Μπράβο Μπράβο. Χειροκροτήματα παρατεταμένα.) Νὰ καλέσωμεν τοὺς ἀποστράτους καὶ νὰ ἐκλιπαρήσωμεν τοὺς ἀποστράτους νὰ δώσουν μίαν ψῆφον διὰ νὰ ἀποτάξουν τοὺς ἀξιωματικοὺς αὐτοὺς; Ἦτο ἀνάξιον ἡμῶν. Νὰ κάμωμεν μίαν ἐπιτροπὴν ἀπὸ δύο ἀξιωματικοὺς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν κ.λ.π.; Διατί; Διὰ νὰ μεταβιβάσωμεν τὰς εὐθύνας εἰς τοὺς δύο συνταγματάρχας; Θὰ ἦτο ἀνάξιον ἡμῶν. Διὰ τοῦτο, κύριοι, ἐφέραμεν τὸ νομοσχέδιον ὅπως τὸ συνετάξαμεν διὰ νὰ ἀναλάβωμεν τὴν εὐθύνην αὐτοῦ καὶ ἀπέναντι τοῦ ἔθνους καὶ ἀπέναντι τῶν μελλουσῶν γενεῶν. Ἀλλά, κύριοι, εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀπαντήσω εἰς μερικοὺς ἰσχυρισμούς, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τοὺς παρελάσαντας ἀπὸ τὸ βῆμα κατὰ τὴν πρώτην ἀνάγνωσιν καὶ ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου ἀνεπτύχθησαν. Ἀνεπτύχθη, κύριοι, ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου —καὶ ἤκουσα φαντάζομαι καλὰ— ὅτι διὰ τοῦ μέτρου αὐτοῦ τὴν ὁμαλότητα τὴν ὁποίαν μᾶς παρέδωκαν τὴν τορπιλ-

λίζομεν, τὸν ἤσυχον λαὸν τὸν ἐμβάλλομεν εἰς τὸ πῦρ καὶ ἐξαπολύομεν τὴν θύελλαν διὰ τοῦ νομοσχεδίου αὐτοῦ κατὰ τῆς γαληνιώσης θαλάσσης τοῦ στρατοῦ τοῦ ἔθνους.

Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ λέγωνται τὰ πράγματα αὐτά; Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποστηρίζεται ὅτι ἡμεῖς μίαν ὁλόκληρον 10ετίαν μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ πολέμου ἀπεκτήσαμεν κάποιαν ὁμαλότητα; Ποῦ εἶναι ἡ ὁμαλότης αὕτη; Μήπως ἡ ὁμαλότης αὐτὴ διαφαίνεται εἰς τὴν πρᾶξιν τῶν ἀξιωματικῶν αὐτῶν τῆς 6ης Μαρτίου; Ἡ μήπως εἰς τὰ πρὸ αὐτῆς καὶ τὰ μετ' αὐτὴν λαβόντα χώραν; Μήπως ἄραγε φαίνεται εἰς τὴν ἀλληλεγγύην ἡ ὁποία τόσον ἔντονος καὶ τόσον στενὴ ἐξεδηλώθη ἐκ μέρους τοῦ ἡμίσεως πολιτικοῦ κόσμου τῆς χώρας διὰ τοὺς κινηματίας; Ποῦ ἡ γαλήνη καὶ ἡ αἰθρία τὴν ὁποίαν, Ἠρόστρατοι ἡμεῖς τοῦ ἔθνους, τορπιλίζομεν διὰ τοῦ νομοσχεδίου; Κύριοι βουλευταί, εἶναι λυπηρὸν νὰ τὸ διαπιστώνῃ κανείς, ἀλλ' εἶναι ἡ ἀλήθεια ἡ πραγματική. Τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων διοικήσαν ἐπὶ 10ετίαν μετὰ τὴν σύναψιν τῆς εἰρήνης μᾶς παρέδωσε τὴν Ἑλλάδα περισσότερον διχασμένην, περισσότερον ἀλληλομισουμένην, περισσότερον ἀλληλοσπαρασσομένην ἀπὸ κάθε ἄλλην ἐποχήν. (χειροκροτήματα παρατεταμένα). Μᾶς παρέδωσε τὴν Ἑλλάδα μὲ δύο στρατούς, μὲ δύο σώματα χωροφυλακῆς μὲ δύο σώματα ἀστυνομίας πόλεων, βενιζελικὰ καὶ ἀντιβενιζελικά, μὲ τὸ ναυτικὸν καὶ τὴν ἀεροπορίαν διηρημένα καὶ αὐτά, καὶ ὅταν λέγω διηρημένα εἰς Βενιζελικὰ καὶ ἀντιβενιζελικὰ δὲν ἐννοῶ διάστασιν γνωμῶν ὅπως συμβαίνει εἰς ὅλους τοὺς πεπολιτισμένους λαούς, ἀλλ' ἐννοῶ διαίρεσιν βαθεῖαν καὶ ριζικήν, διαίρεσιν τῆς ὁποίας σύνθημα εἶναι ἡ ἀλληλοεξόντωσις, ἡ ἐξόντωσις τοῦ ἑνὸς ἀπὸ τὸν ἄλλον διότι ὁ ἕνας δὲν ἀνέχεται τὸν ἄλλον. (χειροκροτήματα).

Θὰ μοῦ εἴπητε, κ. βουλευταί, καλὰ δὲν πταίει καὶ ἡ παράταξις, δὲν πταίουν καὶ τὰ κόμματα τοῦ κυβερνητικοῦ συνασπισμοῦ εἰς αὐτό; Κύριοι πρέπει νὰ σᾶς εἴπω, ὅτι ἔχω μελετήσει βαθύτατα τὴν ἱστορίαν καὶ ἐπείσθην ἀκραδάντως ὅτι οὔτε οἱ λαοί, οὔτε αἱ ἀντιπολιτεύσεις δύνανται νὰ δημιουργήσουν καταστάσεις, νὰ δημιουργήσουν ψυχολογίας, δηλαδὴ νὰ δημιουργήσουν ἱστορικὰς ἐξελίξεις. Μόνον αἱ κυβερνήσεις αἱ ὁποῖαι παραμένουσιν ἐπὶ μακρὸν χρόνον εἰς τὴν ἐξουσίαν δύνανται διὰ τῶν μέτρων καὶ διὰ τῆς ἀνοχῆς τὴν ὁποίαν θὰ δείξουν εἰς τοὺς ἀντιπάλους, διὰ πάσης προσπαθείας εἰρηνευτικῆς, νὰ δημιουργήσουν τὰς καλυτέρας καταστάσεις, τὰς καταστάσεις τῆς συνεννοήσεως τῶν εἰρημένων ἐνόπλων δυνάμεων τῆς χώρας διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν ἑνὸς κοινοῦ σκοποῦ.

Ἂν, κύριοι, ἀνατρέξητε εἰς διοικητικὰ μέτρα τοῦ κόμματος τῶν φιλελευθέρων, τὰ ὁποῖα πάντες γνωρίζομεν, τῆς τελευταίας 10ετίας, δὲν θὰ εὕρετε οὐδεμίαν προσπάθειαν τείνουσαν εἰς τὴν πραγματικὴν γαλήνευσιν. Δὲν ἐπιθυμῶ νὰ εἰσέλθωμεν εἰς λεπτομερείας ἵνα μὴ καὶ ἐγὼ τορπιλίσω τὴν γαλήνευσιν, ἀλλ' ἐπιθυμῶ νὰ δηλώσω ὅτι τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ δὲν ἀποτελεῖ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐθνικῆς διαιρέσεως, ἀλλ' ἀποτελεῖ τὸ τέλος αὐτῆς, ἀποτελεῖ τοὐλάχιστον τὴν προσπάθειαν νὰ δοθῇ ἔν τέλος εἰς τὴν ἐθνικὴν διαίρεσιν (χειροκροτήματα).

Ἀρχίζομεν ἀπὸ τὰς ἐνόπλους δυνάμεις τῆς χώρας εἰς τὰς ὁποίας θὰ ἐφαρμόσωμεν μίαν πολιτικήν, μετὰ τὴν ἀποστράτευσιν τῶν ὀλίγων κινηματιῶν, μίαν πολιτικὴν ἀπολύτου συνεννοήσεως μεταξὺ των στελεχῶν.

Διὰ δεξιᾶς ἐντόνου διδασκαλίας θὰ προσπαθήσωμεν νὰ πείσωμεν ὅλους τοὺς ἀξιωματικούς, ὅτι ὁ ἀξιωματικός, ὄργανον ἐκτελέσεως ὤν, δὲν πρέπει νὰ ἐνδιαφέρεται διὰ τίποτε ἄλλο παρὰ μόνον διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν γενικῶν τῆς χώρας συμφερόντων. Ἐλέχθη, κύριοι, ὅπως ἀνέφερεν ὁ ἀξιότιμος Βουλευτὴς ἐκ Πυλίας, ὁ κ. Ράλλης, ὅτι τὸ νομοσχέδιον ἀποτελεῖ καὶ κίνδυνον διὰ τὴν δημοκρατίαν. Δυστυχῶς κύριοι βουλευταί καὶ αὐτὸ τὸ κωμικὸν συνετελέσθη εἰς τὴν εὐτυχῆ ταύτην χώραν. Ἡ δημοκρατία δέκα χρόνια ὑπεβαστάχθη ἀπὸ τοὺς Ἀτλαντας, τὸν Τζανακάκην καὶ τὸν Διάμεσην. (Χειροκροτήματα). Ἀλλοίμονον, κύριοι, εἰς τὰ πολιτεύματα τὰ ὁποῖα στηρίζονται ἐπὶ τῶν ὤμων δύο ἢ τριῶν ἀξιωματικῶν, ἀλλὰ καὶ ἀλλοίμονον εἰς τὰ κυβερνητικὰ καθεστῶτα τὰ ὁποῖα φθάνουν μέχρι τοιαύτης τυφλώσεως, μέχρι τοιαύτης δειλίας ὥστε νὰ νομίζουν ὅτι ὅταν τοὺς λείψει ὁ Τζανακάκης καὶ ὁ Διάμεσης πάει τὸ καθεστώς. Εἶναι κύριοι, τῇ ἀληθείᾳ κωμικόν. Ἀλλ' εἶναι ἀληθὲς ὅτι εἰς τὴν εὐτυχῆ ταύτην χώραν ἐπὶ μίαν δεκαετίαν τώρα οὐδεμία προσπάθεια ἔγινε διὰ ν' ἀποδείξῃ ἡ δημοκρατία ὅτι εἶναι πολίτευμα ἐνόμιμον, ὅτι εἶναι πολίτευμα δίκαιον, ὅτι εἶναι πολίτευμα ἀνεχόμενον εἰς ὅλους τὴν διακυβέρνησιν τῆς χώρας. Οὐδεμία προσπάθεια. Τοὐναντίον ἐγένετο ἀπόπειρα νὰ ματαιωθῇ ἡ ἄνοδος τοῦ λαϊκοῦ κόμματος εἰς τὴν ἐξουσίαν ὁσάκις τὸ λαϊκὸν κόμμα συνεκέντρωσε τὴν λαϊκὴν πλειοψηφίαν. Δὲν πρόκειται ἡ δημοκρατία νὰ κινδυνεύσῃ διότι ἀποστρατεύονται ὀλίγοι ἀξιωματικοί. Τοὐναντίον μάλιστα ἡ δημοκρατία θὰ κερδίσῃ, διότι ἡ δημοκρατία ἀπαλλασσομένη τοῦ Θανασίου ἐναγκαλισμοῦ τῶν αὐτοκλήτων ὑποστηρικτῶν της θὰ συνηθῇ νὰ στηρίζηται ἐφ' ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους, ἐφ' ὁλοκλήρου τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Ἀλλά, κύριοι, καὶ ἄλλη γνώμη ἐξετέθη ὅτι τὸ μέτρον ἀντίκειται εἰς τὴν κοινὴν γνώμην τοῦ στρατοῦ. Δὲν εἶναι ἀληθὲς, κύριοι, διότι εὐτυχῶς διὰ τὴν Ἑλλάδα ἡ πλειονότης τῶν ἑλλήνων ἀξιωματικῶν εἶναι νομιμόφρων. Καὶ ἡ πλειονότης τῶν ἑλλήνων ἀξιωματικῶν, ἡ μεγάλη πλειονότης τῶν ἑλλήνων ἀξιωματικῶν μετὰ ἀηδίας ἔβλεπε τὴν πολιτικὴν αὐτὴν τὴν πολυετῆ ἡ ὁποία ἀνήγαγε εἰς Ἄτλαντας 2-3 πρόσωπα, διὰ νὰ στηρίξουν τὴν δημοκρατίαν. Δὲν εἶναι, λοιπόν, ἀληθὲς ὅτι οἱ ἀξιωματικοὶ ἀντίκεινται εἰς τὸ μέτρον αὐτό. Τοὐναντίον οἱ ἀξιωματικοὶ ἐπιθυμοῦν ὅπως καὶ εἰς τὸν στρατὸν καθιερωθῇ μία ἰσότης δικαιωμάτων καὶ ὅπως μὴ ὑπάρχουν οἱ ἐκλεκτοί οἱ ὁποῖοι νὰ φυλάσσουν τὸ πολίτευμα, καὶ νὰ ὑπάρχουν καὶ αἱ μάζαι αἱ ὁποῖαι νὰ ἐξακοντίζωνται πρὸς τὰ σύνορα καὶ πρὸς τὰς ἄλλας φρουράς. Ἔτσι, κύριοι, ἔχουν τὰ πράγματα. Τὸ νομοσχέδιον ἦτο καὶ μέτρον ἀνάγκης, ἀλλ' ἦτο συγχρόνως τὸ μόνον τὸ ὁποῖον δύναται νὰ μᾶς παράσχῃ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἴδωμεν τὸν στρατὸν ἑνούμενον καὶ τὴν χώραν ὁλόκληρον γαληνεύουσαν εἰς τὸ μέλλον. Καὶ εἶναι τῇ ἀληθείᾳ καταπληκτικὸν πῶς ἓν τοιοῦτον μέτρον κατεπολεμήθη μὲ τοιαύτην ἔντασιν ἐκ μέρους τῶν ἀντιπάλων ἡμῶν. Ἀλλ εἶναι καὶ αὐτὸ ἀπόδειξις τῆς ὁμαλότητος τὴν ὁποίαν ἐπιδιώκουν, τῆς ἐπιδιώξεως ὅπως γεφυρώσουν τὸ χάσμα τῆς εἰρηνευτικῆς μεταξὺ τῶν κομμάτων πολιτικῆς. Σᾶς παρακαλῶ, κύριοι βουλευταί, νὰ περιδάλετε διὰ τῆς ψήφου σας τὸ νομοσχέδιον διὰ νὰ παράσχητε εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν δύναμιν νὰ ἐπιχειρήσῃ καὶ νὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργον τῆς συνεννοήσεως ἐν τῷ στρατῷ τῶν ἀξιωματικῶν ὅλων, τὸ ἔργον τῆς ἐπιδιώξεως τῆς ἑνότητος εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις, ἡ ὁποία ἀσφαλῶς θὰ ἐπιδράσῃ εὐεργετικῶς διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἑνώσεως ὁλοκλήρου τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ι. Σκανδαλάκης. Ἡ νομικὴ ἄποψις, κ. Βουλευτά, μετὰ τὴν ἀγόρευσιν τοῦ ἀξιοτίμου ἐκ Πυλίας συναδέλφου ἔχει ἐξαντληθῇ. Οἱ ἀξιωματικοὶ δὲν εἶναι δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ τὸ νομοσχέδιον δὲν εἶναι ἀντισυνταγματικόν. Καὶ ἐγὼ κ. συνάδελφοι κατέχομαι ἀπὸ συναίσθημα πόνου καὶ λύπης διὰ τὴν στάσιν τῆς ἀντιπολιτεύσεως τόσον ἐντὸς ὅσον καὶ ἐκτὸς τῆς αἰθούσης. Εἶμαι καὶ ἐγὼ ἀπὸ τοὺς πολλοὺς ἢ ὀλίγους πατριώτας οἱ ὁποῖοι εἶναι κεκηρυγμένοι ὑπὲρ τῆς γαληνεύσεως καὶ τῆς λήθης τοῦ παρελθόντος. Κατόπιν ὅμως τῆς στάσεως τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐγείρονται ὑπόνοιαι ὅτι ἄλλα λέγει καὶ ἄλλα πράττει. Θὰ ἤθελα νὰ εὑρίσκεται ἐνταῦθα ἡ ἀντιπολίτευσις διὰ νὰ ἐρωτήσω ἐὰν συμφωνῇ μὲ ὅσα ὁ περίφημος Πρόεδρος τῆς Γερουσίας δηλαδὴ εἶπε ὅτι, ἂν ἐπανέλθουν εἰς τὴν ἐξουσίαν θὰ ἐπαναφέρουν τοὺς ἀξιωματικούς. Οὕτω πως σκεπτόμενοι καὶ δρῶντες θέτουν μίαν ἀρχὴν νέας ἠθικῆς, ἡ ὁποία ἐπιστεύαμεν ὅτι εἶχε ἐκλείψει. Καὶ ἐρωτῶ τὴν ἀποῦσαν ἀντιπολίτευσιν ἐὰν θέλῃ νὰ ἐφαρμόσωμεν καὶ ἡμεῖς αὐτὴν τὴν ἀρχὴν κάθε κόμμα ἐρχόμενον εἰς τὴν ἐξουσίαν νὰ φροντίζῃ νὰ θεραπεύῃ τοὺς ἀνθρώπους του. Τότε καὶ ἡμεῖς νὰ ἐπαναφέρωμεν ὅλους τοὺς ἀποτάκτους οἱ ὁποῖοι ἀπετάχθησαν ἀμυνόμενοι τοῦ νομίμου καθεστῶτος καὶ ὄχι συνομωτοῦντες ἐναντίον αὐτοῦ. Εἰδοποιῶ τὴν ἀντιπολίτευσιν ἐγὼ καὶ πλεῖστοι ὁμόφρονες, τὸ ἄνθος τοῦ Ἔθνους, ὅτι ἂν συνεχίσῃ τὸν δρόμον αὐτὸν τὰ πράγματα θὰ εἶναι τοιαῦτα ὥστε νὰ θέσωμεν ὅλον τὸ παρελθὸν ἐπὶ τάπητος. Τὸ ὑπὸ κρίσιν νομοσχέδιον πρέπει νὰ κυρωθῇ διὰ τῆς ψήφου τῆς Βουλῆς καὶ ἡ Κυβέρνησις πράττει ἔργον ἀνδρισμοῦ ὑποβάλλουσα τὸ νομοσχέδιον τοῦτο καὶ ἀποδεικνύουσα ὅτι εἶναι εἰς θέσιν νὰ λάβῃ μέτρα κατοχυρώσεως τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν, αἱ ὁποῖαι κινδυνεύουν μόνον ἀπὸ αὐτοὺς οἱ ὁποῖοι εἶναι οἱ σχεδιασταὶ ὡραίων λόγων καὶ κατασκευασταὶ ἐγκληματικῶν πράξεων (χειροκροτήματα).

Β. Ἀποστολίδης. Δύο λέξεις καὶ ἐγώ, Κύριοι βουλευταί διὰ τὸ ὑπὸ κρίσιν σχέδιον νόμου τὸ ἀφορῶν τοὺς κινηματίας ἀξιωματικοὺς καὶ εἰδικώτερον τὸ Σῶμα τῶν ἀξιωματικῶν μετὰ τοῦ ὁποίου μακρὰν περίοδον τοῦ βίου μου ἔζησα. Ἤρεμος καὶ διαλλακτικὸς ἐξ ἰδιοσυγκρασίας, θὰ ἀφίσω ἥρεμον τὸ παρελθὸν νὰ κοιμηθῇ εἰς τὰς σελίδας τῆς ἱστορίας τὸν ὕπνον τῆς λήθης καὶ θὰ ἐνδιαφερθῶ διὰ τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον ποὺ μᾶς ἐνδιαφέρει ὅλους οὐσιαστικῶς. Καὶ ἐνῷ εὑρίσκω σκόπιμον μέτρον τὸ ὑπὸ κρίσιν σχέδιον νόμου, παρακαλῶ νὰ μοὶ ἐπιτραπῇ νὰ συστήσω εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἰδιαίτατα εἰς τὸν ἀξιότιμον Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν τὴν ἐν συνεχείᾳ λῆψιν σειρᾶς μέτρων διὰ τῶν ὁποίων θὰ ἐπανέλθῃ ὁ στρατὸς εἰς τὰ μοναδικὰ καὶ κύρια ἔργα του ἀπὸ τὰ ὁποῖα, δυστυχῶς, κατὰ τὰ τελευταῖα αὐτὰ δύστυχα χρόνια ἐξέκλινεν. Εἶναι ἀνάγκη ἐπιτακτικὴ πλέον νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸν στρατὸν ἡ πειθαρχία, ἡ συνοχὴ καὶ ἡ γαλήνη, αἱ ὁποῖαι φεῦ ἐφυγαδεύθησαν.

Οἱ παλαιοί μου συνάδελφοι, πρὸς τοὺς ὁποίους ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου ἀπευθύνομαι, ἂς μοὶ ἐπιτρέψουν νὰ τοὺς εἴπω ὅτι ἡ αὐριον εἶναι ἄγνωστος. Εὔχομαι ἡ αὔριον αὐτὴ νὰ εἶναι εἰρηνική, ὅπως εἰρηνικαὶ εὔχομαι νὰ εἶναι καὶ πᾶσαι αἱ ἡμέραι τοῦ βίου ἡμῶν. Ἀλλ' ἐὰν δὲν εἶναι εἰρηνική, καὶ μὲ τὰς ἐνόπλους δυνάμεις τῆς χώρας διηρημένας, ἂς ἀναλογισθοῦν τότε οἱ ἀξιωματικοὶ ποία ἡ μοῖρα τῆς χώρας αὐτῆς. Ἡ χώρα ὀφείλει νὰ εἶναι πάντοτε ἀσφαλής. Καὶ τὴν ἀσφάλειάν της τὴν ἐθνικὴν μόνον ἡ ψυχικὴ ἕνωσις τῶν ἀξιωματικῶν θὰ διασφαλίσῃ. Ἵνα συμβῇ ὅμως τοῦτο, πρέπει οἱ ἄλλοι ἀξιωματικοὶ νὰ μὴ ἀναμένουν τὰ μέτρα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν τὰ ὁποῖα ἓν τινι μόνον μέτρῳ, θὰ διορθώσουν τὴν κατάστασιν, ἀλλὰ συνερχόμενοι αὐτοὶ οὗτοι, καὶ ἀποβάλλοντες τὸ πολιτικὸν ἔνδυμα, ἂς περιβληθοῦν μόνον τὸν στρατιωτικὸν μανδύαν. Πρὶν ἀφίσω τὸ βῆμα αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπαναλάβω τὴν σύστασιν αὐτὴν πρὸς τοὺς ἀξιωματικούς, οὓς εἰδικῶς θὰ βαρύνῃ μία τυχὸν ἀποτυχία Ἐθνική καὶ νὰ τοὺς παρακαλέσω ν' ἀκούσουν τῆς φωνῆς ἑνὸς συναδέλφου των, ἵνα οὕτω ἀνακτήσουν τὴν διακεκριμένην θέσιν εἰς ἣν τοὺς ἔταξεν ἡ πολιτεία καὶ καταστῶσιν οὕτω ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν πολέμῳ ἄξια τέκνα τῆς πατρίδος.

Δ. Βοῦλτσος. Νομίζω, κ. Βουλευταί, ὅτι ἀρκετὰ ἐλέχθησαν ἐπὶ τοῦ θέματος, ἐπιθυμῶ ὅμως καὶ ἐγὼ νὰ ὑποβάλω μίαν παράκλησιν εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, ὅπως λάβῃ ὑπ' ὄψει του ὅτι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος παρέσυρε εἰς τὰ κινήματα αὐτὰ μένει ἀτιμώρητος. Αὐτὸς πρέπει νὰ στερηθῇ τῶν τίτλων του καὶ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ στρατιώτου, καὶ ἀπὸ ἄξιος τῆς πατρίδος νὰ μετονομασθῇ εἰς ἀνάξιον αὐτῆς τέκνον.

Δ. Χατζηγιάννης. Ἔχω καθῆκον νὰ ἀποκαταστήσω τὴν ἠθικὴν θέσιν τοῦ ἀξιωματικοῦ τῆς Ἀεροπορίας κ. Παπανικολάου, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἀνεμίχθη εἰς τὴν προηγουμένην ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου συζήτησιν τῆς Βουλῆς. Ὡς ἐδημοσιεύθησαν εἰς τινας ἐφημερίδας τὰ πρακτικά, ἠλλοιώθησαν ἐκ προφανοῦς παρεξηγήσεως οἱ λόγοι τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Ἀεροπορίας καὶ φέρεται οὕτω ὡς τάχα ζημιώσας τὸ Δημόσιον Ταμεῖον δι' 11 ἑκατ. δραχ. ὁ ἐν λόγῳ ἀξιωματικός, ἐνῷ τοῦτο οὔτε ἀληθὲς εἶναι οὔτε ἐλέχθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ. Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἤλεγξε τὸν προκάτοχόν του κ. Ζάνναν ὡς σπαταλήσαντα τὸ ποσὸν τοῦτο εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς ἐν Φαλήρῳ

ἀεροπορικῆς βάσεως δι' ἣν δαπάνην δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εὐθύνωνται οἱ ὑπάλληλοι. Ὁ ἀξιωματικὸς Παπανικολάου λόγῳ ἤθους καὶ χαρακτῆρος καὶ μορφώσεως εἶναι ἐκ τῶν ἀρίστων. Ὡς πρὸς τὸ νομοσχέδιον γενικώτερον παρατηρῶ ὅτι δὲν γνωρίζω οὔτε τὸν ἀριθμὸν οὔτε τὰ ὀνόματα τῶν προσώπων ποὺ θὰ θιχθοῦν ἐξ αὐτοῦ καὶ προσωπικῶς λυποῦμαι, ἀλλὰ ὡς δημοκράτης ὀφείλω νὰ διακηρύξω ὅτι καὶ ἡ Δημοκρατία ἔχει δικαίωμα νὰ ἀμυνθῇ. Ἡ Δημοκρατία δὲν εἶναι ταμπέλα. Εἶναι πολιτικὸν καὶ κοινωνικὸν καὶ λαϊκὸν περιεχόμενον καὶ ὅσοι ἐπιθυμοῦνται τὰς λαϊκὰς ἐλευθερίας δὲν δύνανται νὰ ὁμιλοῦν περὶ δημοκρατίας. Δημοκρατία χωρὶς λαϊκὰς ἐλευθερίας εἶναι τυραννία.

Β. Ἀλεξᾶτος. Μεταξὺ τῶν ἐπιχειρημάτων τῶν ῥητόρων τῆς ἀντιπολιτεύσεως περὶ τῆς ἀντισυνταγματικότητος τοῦ ὑπὸ κρίσιν νομοσχεδίου φέρεται καὶ ἡ ἐξαίρεσις τὴν ὁποίαν καθιεροῖ τὸ ἄρθρον 118 τοῦ συντάγματος ἐκ τοῦ ἐλέγχου τῶν πράξεων καὶ τῶν ἐνεργειῶν τῶν συμβουλίων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν. Ἀλλὰ πανὼνται καὶ προφανῶς παρερμηνεύουσι ἢ ἀγνοοῦσι τὸν σκοπὸν τῆς συνταγματικῆς αὐτῆς διατάξεως. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ὅταν συνεζητεῖτο κατὰ τὸ ἰσχῦον σύνταγμα καὶ τὸ ἀναθεωρηθὲν σύνταγμα κατὰ τὸ 1911 ὑπεδεικνύετο ἡ ἀνάγκη τῆς διὰ συνταγματικῶν διατάξεων ἐξασφαλίσεως τῆς ἀποφυγῆς τῶν δημοσίων συζητήσεων προκειμένου περὶ ζητημάτων φύσεως στρατιωτικῆς, δηλαδὴ ἀφορώντων τὸ στράτευμα ἐν γένει τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης νεωστὶ δὲ καὶ τοῦ ἀέρος. Καὶ διὰ τοῦτο ἀκριβῶς καθιερώθη εἰς τὸ ἄρθρ. 118 τοῦ συντάγματος ἡ ἀρχὴ αὕτη διότι μία δημοσία συζήτησις γινομένη πρὸς ἔλεγχον καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 55 τοῦ συντάγματος, ὡς ἐπιβάλλει τὸ ἄρθρον 118 αὐτοῦ, δύναται νὰ καταλήξῃ εἰς τὴν ἔρευναν καὶ ἀποκάλυψιν πραγμάτων ἅτινα θέλει εἶσθαι τελείως ἀσύμφορα διὰ τὴν ἄμυναν καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῆς χώρας. Ὁ στρατὸς, δηλαδὴ οἱ ἀποτελοῦντες αὐτὸν, καὶ ἂν θεωρηθοῦν μὲ τὰς αὐτὰς ὡς καὶ οἱ ἄλλοι ὑπάλληλοι ἰδιότητας εἶναι τὸ μόνον ὄργανον τῆς κυβερνήσεως, εἰς τὸ ὁποῖον αὐτὴ ἐμπιστεύεται σπουδαιότατα καὶ μεγίστης σημασίας τῆς χώρας συμφέροντα. Διὰ τοῦ στρατοῦ ἡ Κυβέρνησις κινεῖ τὴν χώραν εἰς ἕνα πόλεμον καὶ ἐκ τῆς ἐκβάσεως τοῦ πολέμου τούτου ἐξαρτᾶται ἡ τύχη τῆς κυβερνήσεως ἡ δόξα αὐτῆς, ἀλλὰ ἐνίοτε καὶ ἡ ἀντιμετώπισις τοῦ θανάτου ἐκ μέρους αὐτῆς καὶ ἡ ἐκμηδένισις αὐτῆς ἐν τῇ ἱστορίᾳ. Πῶς λοιπὸν θέτουν οἱ ῥήτορες τῆς ἀντιπολιτεύσεως τὰ πράγματα ταῦτα ἐκ τῆς ἐκβάσεως τῶν ὁποίων παγγοῦν κολοσσιαῖαι διὰ τὴν κυβέρνησιν εὐθύναι, ἡ σύνθεσις τοῦ ὀργάνου τὸ ὁποῖον μεταχειρίζεται νὰ μὴ εἶναι τῆς ἀποκλειστικῆς κρίσεως τῆς ἀποκλειστικῆς ἐγκρίσεως καὶ τῆς ἀποκλειστικῆς Θελήσεως αὐτῆς; Διὰ τοὺς λόγους τούτους θὰ ψηφίσω ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου, θὰ πράξῃ δὲ τοῦτο ὡς ἐλπίζω καὶ ἡ Βουλὴ παρὰ τὰς ἀερολόγους καὶ νομικῶς καὶ πολιτικῶς ἀσυστάτους ἀντιρρήσεις τῶν ῥητόρων τῆς ἀντιπολιτεύσεως (Χειροκροτήματα).

Α. Τάνουλας. Ἡ ἀντιπολίτευσις μὴ προσελθοῦσα εἰς τὴν συνεδρίασιν τάσσεται ἀλληλέγγυος μὲ τοὺς κινηματίας τῆς 6ης Μαρτίου. Ἐνῷ δὲν ἐξήσκησε καμμίαν πραγματικὴν ἀντιπολίτευσιν εἰς τοὺς νόμους οἱ ὁποῖοι ἀφεώρων τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῶν ἐργαζομένων τάξεων καὶ τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας, ἀσκεῖ τὴν ἀντιπολίτευσίν της εἰς ζητήματα τὰ ὁποῖα ἐκείνη θεωρεῖ κομματικὰ διὰ νὰ προκαλῇ ἐρεθισμοὺς παρὰ τῷ Ἑλληνικῷ λαῷ καὶ εἰς τὴν αἴθουσαν ταύτην. Ἀπέσχε λ.χ. χαρακτηριστικῶς ἀπὸ τὴν συζήτησιν τοῦ Ν)δίου περὶ τραπέζης Κοσμαδοπούλου, καὶ δὲν παρέμεινεν εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτὴν ν' ἀντιμετωπίσῃ τὰ αἴσχη καὶ τὰ ὄργια τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως εἰς βάρος τοῦ ἐργαζομένου λαοῦ. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ διαφύγουν τῆς προσοχῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τὰ σημεῖα ταῦτα. Ὀφείλω ὅμως ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου νὰ καταγγείλω πρὸς τὸν ἀγροτικὸν

κόσμον ὅτι αἱ συμπράττουσαι μετὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως μερίδες δὲν ἦθελαν ἀγροτικαὶ καὶ ἰδίως ἡ μερὶς τοῦ Σοφιανοπούλου —διότι ὁ Μυλωνᾶς ἐλέω Βενιζέλου προέβη εἰς τὴν σύστασιν μιᾶς ἀγροτικῆς ὁμάδος— ἂν ἤθελεν νὰ ἀσκήσῃ ἀγροτικὴν ἀντιπολίτευσιν, εἶχε στάδιον εὐρὺ νὰ κάμῃ ταξικὴν ἀντιπολίτευσιν σύμφωνον ἄλλως τε πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ ἀγροτικοῦ κόμματος καὶ τὴν ἰδεολογίαν αὐτοῦ. Καταγγέλλω τὴν στάσιν αὐτὴν τῆς ὁμάδος Σοφιανοπούλου πρὸς τὰ στελέχη τοῦ ἀγροτικοῦ κόμματος ὅτι ἡ ὁμὰς αὐτὴ εἶναι πιστὸν καὶ τυφλὸν ὄργανον τοῦ βενιζελικοῦ κόμματος. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ νομοσχέδιον πιστεύω ὅτι εἶναι ζήτημα τιμῆς ἡ λῆψις μέτρων διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν λαικῶν ἐλευθεριῶν, θὰ εἶναι δὲ κατώτερον τῆς ἀποστολῆς τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας ἂν διστάσῃ νὰ λάβῃ οἱαδήποτε ριζικὰ μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν καὶ κατοχύρωσιν τῆς Δημοκρατίας, τοῦ Κοινοβουλευτικοῦ ἡμῶν Πολιτεύματος καὶ τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν ποὺ κατεκτήθησαν μὲ ποταμοὺς αἱμάτων (Χειροκροτήματα).

Μεθ' ὃ ψηφίζεται τὸ Νομοσχέδιον εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν ὡς ἐτροπολογήθη, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τοῦ σχεδίου Νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου 1933 Ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος περὶ ἀκυρώσεως γνωμοδοτήσεων Δευτεροβαθμίων Ἀνακριτικῶν Συμβουλίων ἐκδοθεισῶν ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1932» ὁ κ. ***Ι. Νικολίτσας*** ὑποστηρίζει τροπολογίαν του ὅπως συμπεριληφθοῦν καὶ οἱ ἀδίκως ἐπὶ Παγκάλου ἀποταχθέντες.

Ι. Ράλλης (Ὑπουργὸς τῆς Ἀεροπορίας). Κατὰ τὴν α' συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου ἠκούσθησαν αἰτιάσεις, παρὰ τοῦ πρώην Ὑπουργοῦ τῆς Ἀεροπορίας καὶ δι' αὐτὸ νομίζω ἐπάναγκες νὰ κάμω μικρὰν ἀνύπτυξιν τοῦ μέτρου. Τὸ Νομοσχέδιον ὠφείλεται εἰς τὸ ὅτι δὲν ὑπῆρχε νόμος διὰ νὰ ἀκυρωθῇ ἐπιβληθεῖσα ἄδικος ποινὴ εἰς ἕνα ἄριστον ἀξιωματικὸν τὸν κ. Ρέπαν τιμωρηθέντα αὐστηρῶς, διότι εἶχε δῆθεν συμμετάσχει εἰς κίνησιν κατὰ τῆς Διοικήσεως τοῦ πρώην Ὑπουργοῦ κ. Ζάννα, καθ' ἣν στιγμὴν δι' ὅλους τοὺς ἄλλους εἶχε συντελεσθῇ ἡ ἀκύρωσις τῶν ποινῶν των, δὲν ἠδύνατο δὲ νὰ γίνῃ διὰ τὸν κ. Ρέπαν, διότι ἡ ποινή του εἶχεν ἐπιβληθῇ δυνάμει τοῦ Νόμου «περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν» καὶ ἐχρειάζετο ὁ Νόμος. Ὁ κ. Ζάννας μὲ κατηγόρησε διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου, ἀφίσας νὰ ὑπονοηθοῦν πολλὰ κατὰ τοῦ ἀνωτέρω ἀξιωματικοῦ καὶ ὑπομνήσας καὶ τὴν ἔκθεσιν προανακρίσεως τοῦ Ὑποστρατήγου Παναγιωτοπούλου. Ἐξ αὐτῆς ὅμως, τὴν ὁποίαν καὶ θὰ σᾶς ἀναγνώσω, ἐξάγεται ὅτι ὁ κ. Παναγιωτόπουλος εἶχε προτείνει διὰ τὸν κ. Ρέπαν πειθαρχικὴν τιμωρίαν καὶ ὅμως δὲν ἔγινε τοῦτο, ἀλλὰ παρεμπέμφθη εἰς ἀνακριτικὸν Συμβούλιον, ὅπερ συσταθὲν ἀπὸ τοὺς κινηματίας τῆς 6ης Μαρτίου τὸν κατεδίκασεν. Συνεχίζων ἀναγινώσκει τὴν ἔκθεσιν τοῦ κ. Παναγιωτοπούλου, διὰ τῆς προτείνει οὗτος διὰ τὸν κ. Ρέπαν τὴν μὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν. Προκύπτει σαφῶς δηλ. ἐξ αὐτῆς ὅτι ὁ κ. Παναγιωτόπουλος εἰς οὐ τηνκρίσιν ὁ κ. Ζάννας προσέφυγε διὰ νὰ ἐπιτεθῇ ἐναντίον ἑνὸς ἀνωτάτου ἀξιωματικοῦ τῆς Ἀεροπορίας ὅστις δὲν ἐνέκρινε ὅσα σκανδαλωδῶς διεπράττοντο κατὰ τὴν διοίκησιν τῆς Ἀεροπορίας ὑπὸ τῶν κ. Ζάννα καὶ Βασιλειάδη δὲν ἐπιρρίπτει σοβαρὰς αἰτιάσεις κατὰ τοῦ κ. Ρέπα καὶ ἀπορῶ πῶς ὁ κ. Ζάννας μετὰ τὰ ὅσα ὑπάρχουν εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ κ. Παναγιωτοπούλου ἐπεκαλεῖτο ταύτην. Ἀπὸ τὴν ἔκθεσιν αὐτὴν ἐξάγεται καὶ ἡ κατάστασις τὴν ὁποίαν εὗρον ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Ἀεροπορίας, καὶ ὅταν ὑποβάλω ὅλα τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα σκέπτομαι τότε θὰ ἀναπτύξω εὐρύτατα τί εὗρον ἐν τῇ ἀεροπορίᾳ καὶ τί ἀποχωρῶν θὰ ἀφίσω. Ἤδη νομίζω ὅτι οὐδεὶς συντρέχει λόγος νὰ μὴ δεχθῶ τὴν τροπολογίαν τοῦ κ. Νικολίτσα

Οἱ κ. κ. ***Γ. Στράτος*** καὶ ***Α. Παπαθανάσης*** ὑποστηρίζουν νέαν διατύπωσιν τῆς τροπολογίας.

Ι. Ράλλης (Ὑπουργὸς τῆς Ἀεροπορίας). Μάλιστα τὴν δέχομαι διωρθωμένην.

Μεθ' ὃ ψηφίζεται τὸ Νομοσχέδιον εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ὡς ἐτροπολογήθη, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Συζητουμένου εἶτα εἰς μόνην συζήτησιν τοῦ σχεδίου Νόμου «περὶ ἀπασχολήσεως ἀνέργων καπνεργατῶν εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν τόγκας» ὁ κ. ***Τάκης Ροδόπουλος*** λέγει ὅτι εἶναι μὲν τὸ Νομοσχέδιον μέτρον ἀνάγκης, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ στηρίζωμεν καὶ πολλὰς ἐλπίδας ἐπ' αὐτοῦ. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἐξυπηρετεῖ τὴν Καβάλλαν καὶ ἄλλα μέρη τῆς Μακεδονίας, ἀλλὰ μέλλει νὰ ἐπηρεάσῃ καὶ ἄλλα τμήματα τῆς Χώρας, ὅπως τὴν Θεσσαλίαν, ὅπου ὑπάρχει ἰσορροπησις ἐργατῶν. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ νομίζω ὅτι πρέπει νὰ παύσῃ ἡ τακτικὴ καθ' ἣν διάφοροι ἀποζῶντες ἐκ τοῦ καπνοῦ στρέφουν τὰ ἐπιδιώξιεστων, ἰδίως εἰς βάρος τῶν παραγωγῶν, καὶ διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους θὰ παρακαλέσω τοὺς ἁρμοδίους Ὑπουργοὺς νὰ ἀπαλλάξουν τὰς περιφερείας μου ἀπὸ θεραπείαν κακοῦ ἀπὸ τὸ ὁποῖον δὲν πάσχει. Διὰ τοῦτο κατέθεσα σχετικὴν τροπολογίαν περιορίσασαν τὸ Νομοσχέδιον καὶ ἀποσοβοῦσαν ἀναστάτωσιν τῶν ἐργατικῶν ζητημάτων εἰς ὅσας περιφερείας δὲν ὑπάρχει πληθωρισμὸς ἐργατῶν.

Ὁ κ. ***Α. Παπαθανάσης*** λέγει ὅτι ἀνεξαρτήτως τῶν ἐπιβαρύνσεων ὁ κανονισμὸς τῶν ἐργατικῶν ζητημάτων διὰ τοῦ Νομοσχεδίου εἶναι ἱκανοποιητικὸς καὶ προσήκει ἔπαινος εἰς τοὺς ἁρμοδίους Ὑπουργούς, δὲν νομίζω δὲ ὅτι ἔχει δίκαιον ὁ προλαλήσας συνάδελφος ὅτι θὰ συμβῇ διαταραχὴ τῆς ὑπαρχούσης ἐργατικῆς καταστάσεως. Τὸ Νομοσχέδιον ἐξυπηρετεῖ σπουδαίως τὴν τάξιν τῶν ἀρρένων καπνεργατῶν, τὴν ὁποίαν ἐξεμεταλλεύοντο διάφοροι ἐμπορικοὶ οἶκοι, οἵτινες ἐχρησιμοποίουν περισσοτέραν ἀπόδοσιν. Ἡ ἀνάγκη ὅμως τῶν πραγμάτων ἐπέβαλε νὰ προστατευθοῦν οἱ ἄρρενες καὶ διὰ τοῦτο ἦτο ἀναγκαία ἡ παρέμβασις τοῦ Κράτους. Καὶ ἂν ἐπέρχεται ἐπιβάρυνσίς τις ἐπὶ τῶν ἄλλων τάξεων, αὕτη εἶναι ἀνεπαίσθητος. Διὰ τοῦτο, ἐπιλέγει, τὸ Νομοσχέδιον καλῶς ἔχει καὶ τροποποιούμενον, διὰ τῆς ἀναγνωρίσεως ὡς βάσεως τῆς ἐλλείψεως ἀνέργων ἐργατῶν, ἀποτελεῖ μίαν ἐπαινετὴν λύσιν τοῦ καπνεργατικοῦ ζητήματος.

Ὁ κ. ***Β. Ἀποστολίδης*** λέγει ὅτι ἡ ἁπλοποίησις τῆς ἐπεξεργασίας τοῦ καπνοῦ κατέστη ἀναγκαία διὰ τὸ καπνεμπόριον, ἵνα διὰ τῆς μειώσεως τοῦ κόστους ἐπιτυγχάνεται εὐχερεστέρα διάδοσις τοῦ προϊόντος, συναγωνιζομένου μὲ τὰ καπνὰ τῶν Ἀνατολικῶν χωρῶν. Καὶ ναὶ μὲν ὠφελήθη ἐκ τοῦ μέτρου ἡ ἐπεξεργασία, ἐπλήγη ὅμως ὁ κόσμος τῶν καπνεργατῶν. Παντοῦ ἐμειώθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερομισθίων καὶ ἀντὶ πραγματοποιουμένων ἄλλοτε 150 ἡμερομισθίων, σήμερον μόλις πραγματοποιοῦνται 70-80 κατ' ἔτος, δι' ἕκαστον ἄτομον. Ἐπίσης ἡ ἐπεξεργασία ἔπαυσε νὰ εἶναι ἐπιμελημένη, ὅπερ ἐπέδρασεν ἐπὶ τῆς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καταναλώσεως αὐτοῦ. Ἐξ αἰτίας ὅλων αὐτῶν κατέστησαν ἄνεργοι οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος καπνεργάται, ἀντικατασταθέντες διὰ γυναικῶν. Ἐκ τούτου ἐπῆλθε καὶ δυσανάλογος τῶν ἡμερομισθίων μείωσις λόγῳ τῆς ἀθρόας προσφορᾶς τῆς ἐργασίας καὶ ἐντεῦθεν πληροφορούμεθα καθ' ἑκάστην σκηνὰς καὶ ἀναστατώσεις εἰς τὰ καπνικὰ κέντρα αἵτινες δὲν εἶναι οὔτε δικαιολόγητοι, οὔτε αἰθαίρετοι. Τὸ ὑπὸ τὴν κρίσιν ἡμῶν Νομοσχέδιον στερεῖται, τῇ ἀληθείᾳ, εὐρυτέρου φιλοκαπνεργατικοῦ περιεχομένου, διότι δὲν ἱκανοποιεῖ ἕνα καθεστῶτος τὸ ὁποῖον θὰ ἐρρύθμιζεν ἱκανοποιητικῶς τὸ ζήτημα. Δεῖται λοιπὸν τροπολογήσεως τὸ νομοσχέδιον καὶ προτείνω, ὅπως εἰς τὸ πρῶτον ἄρθρον μετὰ τὴν λέξιν «τόγκα» προστεθῇ καὶ ἡ λέξις «ἁρμάδα». Εἰς τὴν β' παράγραφον προτείνω μίαν δεκάδραχμον αὔξησιν τῶν ἡμερομισθίων καὶ νὰ γίνουν τὰ γυναικεῖα τεσσαρακοντάδραχμα, δεδομένου ὅτι οἱ καπνέμποροι δημιουργοῦν τεχνικὴν ἀνεργίαν προσκαλοῦντες ἐξ ἄλλων μερῶν καπνεργατρίας. Ἐπίσης εἰς τὸ 2ον ἄρθρον προτείνω νὰ προστεθοῦν αἱ λέξεις

«μὴ ἐξαγοραζομένη», διότι ἄλλως οἱ καπνέμποροι θὰ ἐξαγοράζουν τὰς ποινάς των. Ἐν συνεχείᾳ προτείνω, ὅπως αἱ χρηματικαὶ ποιναὶ καταβάλλωνται εἰς τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως καπνεργατῶν. Κρίνω ὡσαύτως ἐπιβεβλημένον νὰ προστατευθοῦν καὶ οἱ στιβαδόροι καὶ πρὸς τοῦτο προτείνω σχετικὴν τροπολογίαν. Τέλος προτείνω ὅπως ἡ ἐπεξεργασία τῶν καπνῶν γίνεται εἰς τὰ ἀνεγνωρισμένα καπνεμπορικὰ κέντρα. Ἐνδεδειγμένον ἐπίσης θεωρῶ, ὅπως ὁ παρὼν νόμος ἰσχύσῃ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, διότι ἀντιθέτως δὲν θὰ προστατευθοῦν πραγματικῶς ἐκεῖνοι τοὺς ὁποίους θέλει νὰ προστατεύσῃ ὁ νόμος. Εἰς τὴν Βουλήν, ἐπιλέγει, ἐὰν θέλῃ νὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὴν καπνεργατικὴν τραγῳδίαν μετὰ τῶν γνωστῶν κοινωνικῶν παρακολουθημάτων της, ἀπόκειται νὰ κρίνῃ περὶ τῆς παραδοχῆς τῶν ὅσων ἔλαβον τὴν τιμὴν νὰ προτείνω.

Κατερχόμενος τοῦ βήματος, καταθέτει εἰς τὸ προεδρεῖον τὰς σχετικὰς τροπολογίας .

Δ. Χατζηγιάννης. Δὲν ὑπάρχει, λέγει, ἀμφιβολία, ὅτι ἡ ἀνάγκη ἐπέβαλλεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ λάβῃ μέτρα διὰ τὴν ρύθμισιν τῶν καπνεργατικῶν ζητημάτων Καβάλλας, ἀλλὰ πρέπει νὰ σκεφθῶμεν μήπως καταδυναστεύσωμεν τὴν καπνοπαραγωγήν, δεδομένου ὅτι ὑπάρχει καπνικὴ κρίσις καὶ ὄχι καπνεργατικὴ καὶ χρειάζεται νὰ φέρῃ ἡ Κυβέρνησις ταχέως σύστημα ριζικῆς καπνικῆς πολιτικῆς. Ἐπίσης ἐπειδὴ ὑπάρχουν διαφοραὶ τῶν τιμῶν τῶν καπνῶν Μακεδονίας καὶ Θεσσαλίας, φοβοῦμαι μήπως ζημιώσωμεν τὴν Θεσσαλικὴν καπνοπαραγωγήν.

Α. Παπαθανάσης. Μοιραίως κάτι τὶ θὰ ἐπιπέσῃ καὶ ἐπὶ τῆς παραγωγῆς.

Σ. Στεφανόπουλος (Ὑφυπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Ἀλλὰ τὸ παρεχόμενον ἀντάλλαγμα διὰ τῆς μειώσεως τοῦ παρακρατήματος τοῦ καπνικοῦ συναλλάγματος ἐξουδετερίζει τὴν ἐπιβάρυνσιν αὐτήν, δεδομένου ὅτι ὑπάρχει καὶ κάποια ἀλληλεγγύη μεταξὺ καπνεργατῶν καὶ καπνοπαραγωγῶν.

Δ. Χατζηγιάννης. Ἕνα εἶναι τὸ γεγονός, ὅτι ἀπὸ τὰς 14 δραχμὰς ποὺ πωλεῖται τὸ πακέττον τῶν σιγαρέττων ὁ δυστυχὴς παραγωγὸς πέρνει 30-40 λεπτὰ διὰ τὸ προϊόν του, καὶ ὅλα τὰ ἄλλα τὰ πέρνουν τὸ Κράτος, οἱ περιπτεριοῦχοι καὶ οἱ ἔμποροι. Οἱ ἐγχώριοι, ἐξ ἄλλου, καπνεργάται πρέπει κατὰ προτίμησιν νὰ ἀπορροφῶνται.

Μ. Μαντᾶς. Προσετέθη, ἀφ' ὅσων δὲν ὑπάρχουν ἄνεργοι καπνεργάται».

Δ. Χατζηγιάννης. Σύμφωνοι. Ἐπίσης σκόπιμον θὰ ἦτο νὰ ληφθῇ πρόνοια νὰ ἀποκατασταθοῦν ἀγροτικῶς ἐκεῖνοι οἱ καπνεργάται οἱ ὁποῖοι προῆλθον ἐξ ἀγροτῶν.

Α. Τάνουλας. Ἡ Κυβέρνησις, λέγει, ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ ὅτι τὸ συζητούμενον μέτρον θὰ ἔχῃ προσωρινὸν χαρακτῆρα, θὰ ἐπιβαρύνῃ δὲ κατά τι τὴν παραγωγήν. Ἐνδείκνυται συνεπῶς νὰ μελετήσῃ σοβαρῶς ἡ Κυβέρνησις τὸ καπνικὸν ζήτημα, τὸ ὁποῖον εἶναι ζήτημα πολυσύνθετον. Ὑπάρχουν ἀγορασμένα παρὰ τοῦ Κράτους καπνὰ καὶ ἀνακύπτει τὸ ἐρώτημα : Θὰ πάρουν τὶς διαφορὲς οἱ παραγωγοὶ ἢ ὄχι; Ὡς πρὸς τὰ λεχθέντα παρὰ τοῦ κ. Ἀποστολίδη περὶ ἐξασφαλίσεως τῶν στιβαδόρων, νομίζω ὅτι δὲν χρειάζεται, διότι οὗτοι εἶναι τεχνικοὶ ἀναγκαῖοι. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ λεχθέντα παρὰ τοῦ κ. Ροδοπούλου, βεβαίως λαμβάνει χώραν μετακίνησις καπνεργατῶν.

Β. Ἀποστολίδης. Νὰ πηγαίνουν, εἶπα ἐγώ, ὅπου δὲν ὑπάρχουν ἐγχώριοι ἐργάται, διότι ἀντιθέτως γίνεται τεχνικὴ μείωσις τοῦ ἡμερομισθίου.

Α. Παπαθανάσης. Τὸ ζήτημα αὐτὸ ἀποτελεῖ ἀμφίστομον μάχαιραν. Δι' αὐτὸ πρέπει νὰ μένῃ ἡ κατάστασις ὡς ἔχει.

Α. Τάνουλας. Τὸ ἴδιον λέγω καὶ ἐγώ. Ἐπίσης τελευταίαν παρατήρησιν ἔχω νὰ κάμω, ὅπως μὴ λήξῃ ὁ νόμος κατὰ τὸ 1934.

Α. Παπαθανάσης. Τοῦτο δηλαδὴ ἡ χρονικὴ διάρκεια τοῦ Νόμου, θὰ δώσῃ τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ φέρῃ ταχέως πρόγραμμα καπνικῆς πολιτικῆς.

Δ. Ἀναγνωστόπουλος. Διὰ τοῦ νομοσχεδίου, λέγει ὄντως ἐπιδιώκεται ἡ βελτίωσις τῶν καπνεργατικῶν ἡμερομισθίων, ἀλλὰ μὴ λησμονῶμεν ὅτι τὰ καπνὰ τῆς Θεσσαλίας πωλοῦνται 10-18 δραχμάς, ἐνῷ τῆς Μακεδονίας ἔχουν πενταπλασίαν τιμήν. Αἱ ἐπιβαρύνσεις, συνεπῶς, τοῦ Νομοσχεδίου καταλήγουν εἰς βάρος τῶν καπνοπαραγωγῶν καὶ δι' αὐτὸ σᾶς παρακαλῶ νὰ μὴ ἐπεκταθῇ τὸ μέτρον καὶ εἰς τὴν Θεσσαλίαν. Ἐκεῖ τὸ ἡμερομίσθιον τοῦ καπνοπαραγωγοῦ φθάνει τὰς 5 δραχμὰς καὶ δι' αὐτὸ προτείνομεν εἰς τὴν Θεσσαλίαν νὰ κάμουν μόνοι των οἱ καπνοπαραγωγοὶ τὴν ἐπεξεργασίαν. Ταὐτοχρόνως, ἐπιλέγει, τάσσομαι ὑπὲρ τῆς προτάσεως τοῦ κ. Παπαθανάση διὰ τὴν προτίμησιν τῶν ἐντοπίων.

Μ. Μαντᾶς. Τὸ ἐδέχθη αὐτό.

Ε. Χατζηδάκης. Προτείνω, λέγει, νὰ ὁρισθοῦν μικρότεραι αἱ ποιναὶ τῶν παραβατῶν, διότι καταλήγουν νὰ εἶναι ἐξοντωτικαί. Ἐπίσης νομίζω σκόπιμον καὶ ὁρθὸν νὰ ὁρισθῇ καὶ κατώτατον ὅριον τοῦ ἡμερομισθίου τῶν γυναικῶν.

Μ. Μαντᾶς. Τὸ ἐλάβαμεν ὑπ' ὄψιν αὐτό.

Σ. Στεφανόπουλος (Ὑφυπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Εἶμαι ἠγκαλισμένος, λέγει, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ συζητουμένου μέτρου νὰ παράσχω ἐξηγήσεις τινὰς τοῦ καπνεργατικοῦ ζητήματος. Διὰ τοῦ Νομοσχεδίου ἐπιβάλλεται πρόσληψις ἀρρένων ἐργατῶν εἰς τὴν «τόγκαν».

Βεβαίως δὲν νομίζει ἡ Κυβέρνησις ὅτι θέτει ριζικὰς λύσεις, ἀλλ' ὅτι ἀντιμετωπίζει μίαν κατάστασιν ἀνάγκης δημιουργηθείσης εἰς τὴν Μακεδονίαν. Διὰ τοῦ μέτρου, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀπορροφῶνται ἀρκετοὶ ἐργάται, ἀφ' ἑτέρου δὲ μειώνονται αἱ ἀποζημιώσεις τοῦ Τ.Α.Κ. καὶ καθίστανται τοῦτο δυναμικώτερον. Ἐξ ἀντιθέτου δὲν ἐπιβάλλομεν σοβαράς τινὰς ἐπιβαρύνσεις. Ἐνῷ δηλαδὴ ἐπιβάλλεται ἐπιβάρυνσις ἐπὶ τοῦ καπνοῦ ἴσης πρὸς 1.75 ἕως 5 δραχμὰς κατ' ὀκᾶν, διὰ τῆς μειώσεως τοῦ ποσοστοῦ τοῦ παρακρατήματος τοῦ καπνικοῦ συναλλάγματος ἐπέρχεται ἀνακούφισις 4-5 δραχμῶν κατ' ὀκᾶν καὶ οὕτω ἰσοφαρίζεται κάθε ζημία.

Κατὰ συνέπειαν κύριοι δὲν εἶναι δύσκολον νὰ ἐξηγηθῇ ἡ ἐξέγερσις τῶν καπνοπαραγωγῶν τάξεων κατὰ τοῦ νομοσχεδίου, ἡ ὁποία δὲν δικαιολογεῖται ἐκ τῶν πραγμάτων. Ἀλλὰ οἱ ἐνδιαφερόμενοι καπνέμποροι μᾶς διεβεβαίωσαν ὅτι καὶ ἕνας ἄλλος λόγος σπουδαῖος τοὺς ἀνησυχεῖ. Φοβοῦνται μήπως ἡ διὰ τοῦ ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Βουλῆς νομοσχεδίου εἰσαγωγὴ εἰς ἀντικατάστασιν τῶν ἐργατῶν δι' ἀνέργων ἐργατῶν εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν τῆς τόγκας προκαλέσῃ τὴν ἐπικράτησιν τοῦ κομμουνισμοῦ. Εἰς τὸν φόβον των αὐτὸν ἀπαντῶ ὅτι ὁ κομμουνισμὸς κυρίαν ἀφορμὴν τῆς ἐπεκτάσεώς του ἔχει τὴν ἀνεργίαν, καὶ τὴν ἐκ ταύτης ἔλλειψιν πόρων συντηρήσεως τῶν ἐργατῶν. Ἐνῷ ἀντιθέτως ἡ ὕπαρξις τῆς ἐργασίας ἀποστερεῖ τοῦτον τῆς δυνατότητος τῆς ἐπεκτάσεώς του. Ἡ σημερινὴ ἐξαθλίωσις τῶν ἐργατικῶν τάξεων τῶν καπνεργατῶν εἶναι τοιαύτη, ὥστε εἶναι ἐπιτακτικὴ ἡ ἀνάγκη χάριν κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης νὰ ληφθοῦν τὰ διὰ τοῦ νομοσχεδίου καθοριζόμενα μέτρα φρονοῦμεν ὅτι οὗτοι δὲν πρέπει νὰ ἀντιταχθοῦν εἰς τὸ μέτρον μας τοῦτο. Διὰ τοῦ μέτρου αὐτοῦ δὲν λύεται βεβαίως ριζικῶς τὸ καπνεργατικὸν πρόβλημα. Τὸ πρόβλημα τοῦτο εἶναι γνωστὸν ὅτι προῆλθεν ἐκ βαθυτέρων αἰτίων, πλὴν ἐξῆς. Πρῶτον ἀπὸ τὴν πύκνωσιν τοῦ πληθυσμοῦ κατόπιν τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς καὶ τῆς συρροῆς μεγάλου ἀριθμοῦ πληθυσμοῦ καὶ δεύτερον ἀπὸ τὴν ἁπλούστευσιν τῆς ἐπεξεργασίας τοῦ καπνοῦ. Καὶ διὰ τοῦτο παρατηρεῖται εἰς πλεῖστα καπνεργατικὰ κέντρα ὁ μέγας ἀριθμὸς τῶν στερουμένων ἐργασίας καπνεργατῶν. Οἱ καπνεργάται διὰ τῆς πολιτικῆς τοῦ Λαικοῦ Κόμματος κατὰ τὸ 1922 ἐπέτυχον τὴν μὴ ἐξαγωγὴν ἀνεπεξεργάστων

καπνῶν. Πλὴν ὅμως, ὡς γνωστόν, οἱ ἐνδιαφερόμενοι κατώρθωσαν διὰ διαφόρων ἐπεμβάσεών των εἰς τὰς κατὰ καιροὺς Κυβερνήσεις νὰ ἐπιτύχουν τὴν ἀτόνησιν τῶν μέτρων ἐκείνων.

Σᾶς ἐξέθεσα κ. βουλευταὶ τὰ κύρια στοιχεῖα τῆς δημιουργίας τοῦ ζητήματος. Καὶ τώρα θὰ σᾶς εἴπω καὶ τίνα μέτρα σκέπτεται νὰ λάβῃ ἡ Κυβέρνησις ὥστε, εἰ δυνατόν, ριζικώτερον νὰ λυθῇ τὸ πρόβλημα τοῦτο. Ἡ κυρία λοιπὸν κατεύθυνσις τῆς Κυβερνήσεως σήμερον τείνει εἰς τὴν ἀραίωσιν τῶν καπνεργατειῶν μαζῶν διὰ νὰ γίνῃ ἡ ἀπορρόφησις τῶν καπνεργατικῶν κέντρων. Ἡ ἐργασία αὕτη ὅμως εἶναι δύσκολος, διότι πρέπει νὰ προηγηθῇ, ὅπως εἶναι καὶ εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ἀγροτικὴ ἀποκατάστασις τῶν καπνεργατῶν τοῦ ὁποίου ζητήματος ἡ μελέτη ἤρχισεν ἤδη καὶ μάλιστ ἔχομεν τὰ πορίσματα. Θὰ προβῶμεν εἰς τοῦτο. Ἐν ἐκ τῶν πρώτων λοιπὸν μέτρων εἶναι καὶ ἡ διὰ τοῦ γνωστοῦ νομοσχεδίου ρύθμισις τοῦ ἐκ τοῦ καπνοῦ παρακρατήματος συναλλάγματος τὸ ὁποῖον εἶναι περίπου 3·0 ο/ο διὰ νὰ χρησιμεύσῃ τοῦτο ὡς βάσις πρὸς ἐπιτευξιν δανείου τὸ ὁποῖον θὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ τὴν ἀγροτικὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἐργατῶν. Νομίζω ὅτι ὁ πόρος οὗτος ἐν καιρῷ θὰ ἀντικατασταθῇ δι' ἄλλου φόρου μεγαλυτέρας σταθερότητος καὶ μὲ μικροτέραν ἐπιβάρυνσιν τῶν τάξεων. Μέχρι τότε δὲν θὰ προσπαθήσωμεν νὰ θεραπεύσωμεν τὸ ζήτημα μὲ βεβιασμένας λύσεις καὶ διὰ τοῦτο ἐπιδιώκομεν νὰ θεραπεύσωμεν προσωρινῶς τὰς ἀνάγκας τῶν καπνεργατῶν διὰ τοῦ ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Βουλῆς νομοσχεδίου. Ἐλπίζω ὅτι ἡ Βουλὴ θὰ κυρώσῃ διὰ τῆς ψήφου αὐτῆς τὸ νομοσχέδιον διὰ τοῦ ὁποίου ἐπιδιώκομεν νὰ κατορθώσωμεν τὴν ἀνακούρισιν τῶν καπνεργατῶν καὶ ἐλπίζω ὅτι λίαν προσεχῶς θὰ εὑρεθῶμεν εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ φέρωμεν πρὸ τῆς Βουλῆς καὶ τὰ μέτρα ἐκεῖνα διὰ τῶν ὁποίων θὰ κατορθωθῇ ἡ ὁριστικὴ λύσις τοῦ καπνεργατικοῦ ζητήματος (Χειροκροτήματα).

Ὁ κ. ***Μ. Μαντᾶς*** (Ὑπουργὸς Γενικὸς Διοι)κητής. λέγει ὅτι ὅταν ἀνέλαβε τὴν Γενικὴν Διοίκησιν Θράκης ἐπεσκέφθη τὰς πόλεις Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης, αἱ ὁποῖαι εὐημέρουν κατὰ τὸ παρελθὸν καὶ εὑρέθη πρὸ τραγικῆς καταστάσεως. Οἱ καπνεργάται δὲν εἶχον ἐργασίαν αἱ δὲ ἐργάτριαι εἰργάζοντο μὲ ἡμερομίσθια 20 καὶ 12 δραχμῶν ἡμερησίως. Ἡ ἀπαθάνατσις ἦτο πρωτοφανὴς, ἰδίως εἰς τὴν Καβάλλαν. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ ἀστικὸς πληθυσμὸς εἶχε ταχθῇ ὁλοψύχως παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν καπνεργατῶν, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐζήτουν νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν τόγκας. Τὸ Κράτος ἐκώφευε ἐπὶ μακρὸν εἰς τὴν αἴτησιν τῶν ἐργατῶν, οἱ ὁποῖοι μάλιστα συνήντησαν ἐν τῷ παρελθόντι τὴν βίαν τοῦ Κράτους καὶ εὗρον τὸν θάνατον ἐν τῇ διεκδικήσει τῶν δικαίων των. Ἐξήτασα λοιπόν, ἅμα τῇ ἐκκρήξει τῆς τελευταίας ἀπεργίας τὰ αἰτήματα τῶν καπνεργατῶν μετὰ πάσης εὐμενείας καὶ διεπίστωσα ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐπ' ἄπειρον ἡ οἰκτρὰ αὐτὴ κατάστασις. Διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ἐργατῶν εἰς τὴν τόγκαν περὶ ἧς προβλέπει τὸ Νομοσχέδιον θὰ ἀνακουρισθῇ προσωρινῶς ὁ ἐργατικὸς κύσμος. Διὰ τοῦ καθορισμοῦ δὲ τοῦ κατωτάτου ὁρίου ἡμερομισθίου θὰ ἀποφευχθῇ ἡ ἐκμετάλλευσις τοῦ ἐργάτου ἀπὸ τὸν ἐργοδότην. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς φόβους τοὺς ὁποίους ἐξέφρασαν ὁμιλήσαντες συνάδελφοι ἐξ ἀφορμῆς τῆς μετακινήσεως ἐργατῶν ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν ἀπαντῶ ὅτι ἐθέσαμεν ὅρον ἐξασφαλίζοντα τὴν μὴ μετακίνησιν. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ πρόστιμα διὰ διατάξεως τὴν ὁποίαν θέτομεν περιέρχονται ταῦτα εἰς τὸ Ταμεῖον ἀσφαλίσεως καπνεργατῶν. Ἡ ἐπιβάρυνσις ἐκ τῆς διαφορᾶς τῶν ἡμερομισθίων 1.75 κατ' ὀκᾶν, ἰσοφαρίζεται ἐκ τῆς μειώσεως τοῦ παρακρατήματος. Λέγει κατόπιν, ὅτι ἡ λῆψις προστατευτικῶν μέτρων ὑπὲρ τῶν καπνεργατῶν θὰ ἔχῃ εὐχάριστα ἀποτελέσματα καὶ διὰ τὴν παραγωγήν, διότι ἐφόσον θὰ εὐημερῇ ὁ καπνεργάτης θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀγοράζῃ τὰ προϊόντα καὶ ἐπομένως θὰ ἐπέλθῃ φυσιολογικῶς ἡ ἐνίσχυσις τῆς παραγωγῆς.

Ὁ κ. Γενικὸς Διοικητὴς καταλήγει ὅτι διὰ τοῦ Νομοσχεδίου ἡ Κυβέρνησις ἔδειξε ὅλην της τὴν στοργὴν πρὸς τοὺς καπνεργάτας (Χειροκροτήματα).

Π. Τσαλδάρης (Πρωθυπουργὸς). Τὸ Νομοσχέδιον ἐπροκάλεσε πολλὴν συζήτησιν, ἐνῷ πρόκειται καθαρῶς περὶ προσωρινοῦ μέτρου. Πρόκειται περὶ Νομοσχεδίου διὰ τοῦ ὁποίου λαμβάνεται μέτρον λόγῳ τῆς ἐκκρύθμου καταστάσεως, ἡ ὁποία ἐπικρατεῖ εἰς τὰ καπνοπαραγωγικὰ μέρη καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὴν Καβάλλαν. Τὸ μέτρον εἶναι προσωρινόν, ἡ δὲ Κυβέρνησις ἔχει ἀποφασίσει ὅπως προβῇ δι' ἄλλων μέτρων της εἰς τὴν ἀραίωσιν τῆς μεγάλης τάξεως τῶν καπνεργατῶν ἰδίως διὰ τῆς ἀποκαταστάσεως αὐτῶν, ὡς ἀγροτῶν, ἐφόσον ἦσαν τοιοῦτοι καὶ πρότερον. Τονίζει κατόπιν ὅτι ἡ παρέμβασις τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία κατ' ἀρχὴν εἶναι ἀπορρουστέα διότι πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἐλευθερία εἰς τὴν κίνησιν τοῦ κεφαλαίου ἐπεβλήθη ἐκ τῶν πραγμάτων, καὶ θὰ εἶναι προσωρινὴ μέχρι τῆς ὁριζομένης ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ προθεσμίας. Τὸ λέγω τοῦτο, τονίζει ὁ κ. Πρωθυπουργός, διότι ἴσως νὰ σχηματισθῇ ἡ κακὴ ἐντύπωσις ἐκ τῆς παρεμβάσεως τῆς Κυβερνήσεως ἐνῷ ἡ πολιτικὴ αὐτῆς ἀποβλέπει εἰς τὴν ἁρμονικωτέραν συνεργασίαν ἐργατῶν καὶ ἐπιχειρήσεων καὶ τὴν προστασίαν τοῦ κεφαλαίου.

Ὁ κ. ***Τ. Ροδόπουλος*** φρονεῖ ὅτι τὰ ἀποτελέσματα τῆς κρατικῆς ἐπεμβάσεως δὲν θὰ εἶναι ἱκανοποιητικά, διότι τὸ Κράτος ἔπρεπε νὰ σκεφθῇ δύο τινά. Πρῶτον τί θέλουν οἱ πελάται καὶ δεύτερον τί ζητοῦν οἱ συναγωνισταί. Οἱ πελάται μας δὲν θέλουν τὰς παρεμβάσεις, οἱ δὲ συναγωνισταί μας, ὅπως ἡ Τουρκία λ. χ. καταβάλλουν κάθε προσπάθειαν εἰς τὴν αὔξησιν τῆς καταναλώσεως. Διὰ τοῦ Νομοσχεδίου ὅμως παρεμβάλλομεν δυσχερείας εἰς τὴν ἐλευθέραν κατανάλωσιν τοῦ προϊόντος μας. Λέγει κατόπιν ὅτι διὰ τῆς καταργήσεως τῆς ὑποχρεωτικῆς ἐπεξεργασίας ἐπῆλθεν αὔξησις καταναλώσεως.

Σ. Στεφανόπουλος (Ὑφυπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Τὸ πρῶτον ἔτος μόνον.

Ὁ ***Τ. Ροδόπουλος*** συνεχίζων λέγει ὅτι ἐφόσον πρόκειται περὶ προσωρινοῦ μέτρου εἶναι σχῆμα ὀξύμωρον νὰ δημιουργῆται δουλειὰ δι' ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι θὰ πάθουν ἐργαζόμενοι.

Π. Τσάραλδης (Πρωθυπ.) Ἕως ὅτου διορρυθμισθῇ τὸ ζήτημα κατὰ τρόπον ὁριστικὸν ἦτο ἀνάγκη νὰ δώσωμεν μιὰ δουλειὰ εἰς αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους.

Τ. Ροδόπουλος. Ἐφόσον καλὰ ἢ κακὰ ἐπιβαρύνεται ἡ παραγωγή, διατὶ νὰ μὴ βάλωμεν ἕνα ἐξαγωγικὸν δασμόν, ὁ ὁποῖος νὰ χρησιμεύσῃ διὰ τὴν ἀνακούφισιν τῶν καπνεργατῶν καὶ ἀντὶ τῆς ὁριστικῆς αὐτῶν ἀποκαταστάσεως, ἀντὶ τῆς λήψεως τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ Νομοσχεδίου μέτρου.

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν τὸ Νομοσχέδιον ὡς ἐτροποποιήθη, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου. Ἐπίσης γίνεται δεκτὸν εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν, γενομένης δεκτῆς τροπολογίας τοῦ κ. Ἀντωνοπούλου καὶ ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου τοῦ Νομοσχέδιον «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1933 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν Νόμων 3503 καὶ 4760 «περὶ καλλιεργείας ἀλυκῶν».

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν ὡς ἐτροποποιήθη ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου τὸ σχέδιον Νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 22 Ἰουλίου 1933 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου 4652 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου 1929 Ν. Δ. «περὶ ἱδρύσεως Γραφείου Προστασίας Ἑλληνικῶν σύκων».

Ἔρχεται κατόπιν ἡ β' συζήτησις ἐπὶ τῶν ἄρθρων καὶ τοῦ συνόλου τοῦ σχεδίου Νόμου «περὶ ἱδρύσεως παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν».

Θ. Τουρκοβασίλης (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Εἶναι ἄκρως δυσάρεστον ὅτι ἀπουσιάζει ἡ ἀντιπολίτευσις. Τὸ ὑπὸ κρίσιν Νομοσχέδιον εἶναι πολλῆς σημασίας καὶ εὐχῆς

ἔργον θὰ ἦτο νὰ ἠκούετο καὶ ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ ἡ γνώμη τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Εὐτυχῶς κατὰ τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ Νομοσχεδίου ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς παρέστη καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις, καὶ διὰ τῶν ἁρμοδιωτέρων αὐτῆς μελῶν, ἐξέθηκε τὰς ἀπόψεις της, ἡ δὲ Ἐπιτροπὴ διὰ τῆς ἐκθέσεώς της ἀπεφάνθη κατὰ τρόπον πολὺ ἱκανοποιητικὸν καὶ κολακευτικὸν δι' ἐμὲ καὶ τὸ Νομοσχέδιον. Θὰ ἀναγνώσω τὴν ἔκθεσιν διὰ νὰ ἰδῆτε ὅτι δὲν πρόκειται περὶ Νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον ψηφίζομεν, ἐπωφελούμενοι τῆς ἀπουσίας τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἀλλὰ περὶ Νομοσχεδίου ἐπιδοκιμασθέντος ὑπὸ τῶν ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ ἀντιπροσώπων ὅλων τῶν κομμάτων. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπέφερεν ἐλαφράς τινας τροπολογίας τὰς ὁποίας ἀποδέχομαι, ἀκριβῶς, διότι ἀφορᾷ τὸ Νομοσχέδιον τὴν ἀρτιωτέραν κατάρτισιν τῶν Δημοδιδασκάλων, οἵτινες, ὡς πάντες γνωρίζετε ἀποτελοῦν τὸ βάθρον ἐπὶ τοῦ ὁποίου τὸ Κράτος στηρίζεται διὰ τὴν πληρεστέραν καὶ ἐπωφελεστέραν διὰ τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν κατάρτισιν τῆς νεολαίας. Ἐλπίζω, ὅτι δὲν θὰ παρουσιασθῇ αὔριον ἡ ἀντιπολίτευσις διὰ τοῦ τύπου νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι ἐπωφελήθημεν τῆς ἀπουσίας της διὰ νὰ ψηφίσωμεν τὸ Νομοσχέδιον. Διὰ τοῦ Νομοσχεδίου ὁρίζονται τὰ τῆς καταρτίσεως τῶν δημοδιδασκάλων κατὰ τρόπον σύμφωνον μὲ τὰς ἀνάγκας τῆς σημερινῆς λαϊκῆς παιδείας καὶ κατὰ τρόπον παρέχοντα ἐγγυήσεις διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ προορισμοῦ τοῦ δημοδιδασκάλου. Βασικὸν γνώρισμα τοῦ Νομοσχεδίου εἶναι ὁ χωρισμὸς τῆς γενικῆς μορφώσεως ἀπὸ τὴν ἐπαγγελματικὴν τοιαύτην. Γενικὴ εἶναι ἡ ἐν τῷ Γυμνασίῳ μόρφωσις, ἐπαγγελματικὴ δὲ ἡ ἐπὶ δύο ἔτη παραμονὴ εἰς τὴν παιδαγωγικὴν ἀκαδημίαν. Λόγοι κοινωνικοί, λόγοι ψυχολογικοί, μορφωτικοί, ἀλλὰ καὶ οἰκονομικοὶ ἀκόμη ἐπέβαλλον τὸν χωρισμὸν αὐτὸν τῆς διδασκαλίας. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κειμένης νομοθεσίας ὁ τρόφιμος τοῦ Διδασκαλείου ἀφαρπάζεται ἀπὸ τὴν β' τάξιν τοῦ Γυμνασίου, ὁπότε δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχῃ σαφῆ ἀντίληψιν περὶ τῆς κλίσεως τὴν ὁποίαν ἔχει διὰ τὸ ἐπάγγελμα τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἀκολουθήσῃ. Τὴν κλίσιν αὐτοῦ ἀντιλαμβάνεται ἀργότερον ὅταν πλέον ἔχει ἐπέλθῃ ἡ διανοητικὴ ρώμανσις αὐτοῦ. Ἐλπίζομεν ὅτι διὰ τοῦ Νομοσχεδίου θὰ καταρτίσωμεν τόσον ἀρτίως τὸν δημοδιδάσκαλον, ὥστε νὰ ἐπιτελέσῃ τὸν προορισμόν του, διότι ἀπὸ τὴν μορφὴν τὴν ὁποίαν θὰ δώσωμεν εἰς τὴν κατάρτισιν τοῦ Δημοδιδασκάλου ἐξαρτᾶται αὐτὴ ἡ ἀνύψωσις τῶν λαϊκῶν μαζῶν. Ἡ Κυβέρνησις ἀποδίδει μεγάλην προσοχὴν εἰς τὸ ζήτημα, διότι οἱ διδάσκαλοι, ἐπαναλαμβάνω, θὰ ἔσουν τὰς βάσεις τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν λαϊκῶν ἰδίᾳ τάξεων. Σήμερον οἱ καλλίτεροι τῶν δημοδιδασκάλων εἶναι οἱ προερχόμενοι ἐκ τῶν μοναταξίων διδασκαλείων, διότι αὐτοὶ ἔχουν τελειώσει τὸ Γυμνάσιον. Λέγει κατόπιν ὁ κ. Ὑπουργὸς ὅτι ἐκ τῶν ὑποψηφίων, οἱ ὁποῖοι θὰ λαμβάνουν μέρος εἰς τὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν εἰσαγωγὴν των εἰς τὰς Παιδαγωγικὰς Ἀκαδημίας, θὰ εἰσέρχωνται οἱ ἔχοντες βαθμὸν ἓξ καὶ ἑξάιρετον διαγωγήν, ἐνῷ σήμερον καταβάλλεται προσπάθεια συγκεντρώσεως περισσοτέρων ὅσον εἶναι δυνατὸν μαθητῶν εἰς τὰ Διδασκαλεῖα ἀπὸ τὸν φόβον μήπως ταῦτα κλείσουν. Ἀλλὰ καὶ οἰκονομικοὶ λόγοι συνηγοροῦν εἰς τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου.

Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου ἐπέρχεται οἰκονομία 7-8 ἑκατ. δραχμῶν, οἰκονομία, ἡ ὁποία εἰς τὴν ἐποχὴν αὐτὴν τῆς οἰκονομικῆς περισυλλογῆς δὲν εἶνε μικρά. Διὰ τοῦ νομοσχεδίου προβλέπεται ὅπως λειτουργήσουν αἱ Ἀκαδημίαι ἀπὸ τοῦ μεταπροσεχοῦς ἔτους. Δηλοῖ κατόπιν ὅτι ἀποδέχεται τὴν ὑποβληθεῖσαν ὑπὸ τοῦ κ. Εὐστρατιάδου παράκλησιν, ὑποβληθεῖσαν κατόπιν ὁμοφώνου εὐχῆς τῶν κατοίκων, διὰ τὸ Διδασκαλεῖον Μιτυλήνης. Ἔχομεν τὴν πεποίθησιν, καταλήγει ὁ κ. Ὑπουργός, ὅτι διὰ τοῦ Νομοσχεδίου τίθενται σταθεραὶ βάσεις ὥστε οἱ μέλλοντες δημοδιδάσκαλοι νὰ ἔχουν τὴν ἀπαιτουμένην μόρφωσιν διὰ νὰ ἐκτελέσουν τὸν προορισμόν των, ὅτι δὲ τοῦτο μὲ τὰ ἄλλα νομοσχέδια τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ἀποτελοῦν τὴν ἀπαρχὴν πραγματικῆς ἀναδημιουργίας τῆς ἐκπαιδεύσεως (χειροκροτήματα).

Ὁ κ. ***Α. Νικολαΐδης*** λέγει ὅτι δενὸπάρχει λόγος νὰ ὁρίζεται βαθμὸς διὰ τῶν ὑποψηφίων, ἐφόσον θὰ γίνεται διαγωνισμός.

Θ. Τουρκοβασίλης (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Δὲν ἠμπορῶ νὰ δεχθῶ μείωσιν τῶν ἱκανοτήτων τῶν ὑποψηφίων.

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν εἰς β'. κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὸ Νομοσχέδιον, ὡς ἐτροποποιήθη ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Ἐπίσης γίνονται δεκτὰ εἰς α' συζήτησιν κατ' ἀρχὴν καὶ ἄρθρον τὰ Νομοσχέδια :

1) «Περὶ ἀστικῶν σχολείων» καὶ

2) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 25 Μαΐου 1942 Ν.Δ. κωδικοποιηθέντος νόμου «περὶ ἐνοριακῶν Ναῶν καὶ ἐφημερίων καὶ Ταμείου ἀποδοχῶν καὶ ἀσφαλίσεως τοῦ κλήρου τῆς Ἑλλάδος».

Ἔρχεται κατόπιν ἡ β' συζήτησις ἐπὶ τῶν ἄρθρων καὶ τοῦ συνόλου τοῦ σχεδίου Νόμου «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 15 Ἰουλίου 1933 Ν.Δ. περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινων τοῦ Ἀγροτικοῦ Νόμου».

Ὁ κ. ***Ι. Θεοτόκης*** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). λέγει ὅτι δέχεται τὴν ὑποβληθεῖσαν ὑπὸ τῶν κ.κ. Κουπαρούσσου καὶ Νταλίπη τροπολογίαν ὑπὸ ἄλλην ὅμως διατύπωσιν, διότι ὡς εἶχε διατυπωθῇ ἀρχικῶς ἦτο δυνατὸν νὰ φέρῃ ἀναστάτωσιν εἰς τὴν ὑπαίθρον χώραν. Ἐπίσης δέχεται τὴν τροπολογίαν τοῦ κ. Μπινοπούλου, ὑπὸ ἄλλην ὅμως διατύπωσιν.

Ὁ κ. ***Θ. Τουρκοβασίλης*** (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας) ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας.

Ι. Θεοτόκης (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Εἶμαι σύμφωνος. Ἐπίσης δέχομαι τροπολογίαν τῶν κ.κ. Χαβίνη, Καγιᾶ κ.λ.π.

Α. Τσιῶκος. Ὑποστηρίζει ὅτι οἱ ἀλλοθεσι κλῆροι τῶν ἀποβιωσάντων κληρούχων πρέπει νὰ περιέρχωνται εἰς τοὺς νομίμους κληρονόμους αὐτῶν, ἐφόσον δικαιοῦνται ἀποκαταστάσεως κατὰ τὸν ἰσχύοντα ἀγροτικὸν Νόμον.

Ὁ κ. ***Ι. Θεοτόκης*** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) δηλοῖ ὅτι ἀποδέχεται τὴν σχετικὴν τροπολογίαν τὴν ὑποβληθεῖσαν ὑπὸ τοῦ κ. βουλευτοῦ. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς τροπολογίας τὰς ὑποβληθείσας ὑπὸ ἄλλων βουλευτῶν δηλοῖ ὅτι δὲν ἀποδέχεται αὐτάς. Ἐν τέλει δηλοῖ ὅτι προστίθεται ἕκτον ἄρθρον, ἀφορῶν τὸ χωρίον Λιόπεσι καὶ τὸν τοιοῦτον.

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον, ὡς ἐτροποποιήθη, ἀναβληθείσης τῆς ψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Ὁ κ. ***Ι. Θεοτόκης*** (Ὑπουργὸς Γεωργίας) ὑποβάλλει τὰ κάτωθι νομοσχέδια :

1) «Περὶ λειτουργίας ὑπηρεσίας μηχανικῆς καλλιεργείας» καὶ

2) «Περὶ ἀναγκαστικῶν οἰνοποιητικῶν συνεταιρισμῶν Ἀττικοβοιωτίας».

Ι. Πεσμαζόγλου (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Παρακαλῶ τὸ δεύτερον νὰ θεωρηθῇ ὑπηρεσιακόν.

Ἡ Βουλὴ συναινεῖ.

Γίνονται κατόπιν δεκτὰ εἰς α' συζήτησιν κατ' ἀρχὴν καὶ ἄρθρον τὰ Νομοσχέδια :

1) «Περὶ ἐπαληθεύσεως τῶν πρὸς ἰδιώτας ἀγροτικῶν χρεῶν» καὶ

2) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου 5003 «περὶ ἐπιβολῆς ἐλέγχου κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν γεωργικῶν τινῶν προϊόντων».

Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν γίνεται δεκτὸν τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας μετὰ τὴν ψήφισίν του ὑπὸ τῆς Βουλῆς τροποποιηθὲν σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 15 Ἰουλίου 1933 Ν.Δ. «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινων τοῦ Νόμου

3905, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῶν Νόμων 5085, 5193, 5649 ἔχον οὕτω :

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 15 Ἰουλίου 1933 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ Νόμου 3905 ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῶν Νόμων 5085, 5193 καὶ 5649».

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχείων ΙΗ' τῆς 29 Αὐγούστου 1933 συνεδρίαν αὐτῆς.

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας)

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 15 Ἰουλίου 1933 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ νόμου 3905 ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῶν Νόμων 5085, 5193 καὶ 5649» ἔχον οὕτω ;

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ νόμου 3905 ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῶν νόμων 5085, 5193 καὶ 5649.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος Κοινοβουλευτικῆς ἐπὶ τῶν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων ἐπιτροπῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου 3905, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 5193 καὶ 3 τοῦ νόμου 5649, τροποποιεῖται οὕτω :

«Πᾶσα ὀφειλὴ ἀγρότου συνεταιρισμένου ἢ μή, πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, πρὸς Ἑνώσεις καὶ πρὸς Συνεταιρισμούς, ἥτις δὲν ὑπερέβαινε κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ νόμου 3905 ἐκ κεφαλαίου, τόκων καὶ ἐξόδων τὸ ποσὸν τῶν 10.000 δραχμῶν συνολικῶς περιελθοῦσα δυνάμει τοῦ νόμου τούτου, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ νεωτέρων νόμων, εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τοῦ Α.Ο.Α.Π. παραγράφεται, ἔστω καὶ ἂν ἐπ' αὐτῆς ἐξεδόθη τελεσίδικος ἀπόφασις. Τὸ τυχὸν ἔναντι τῆς ἄνω ὀφειλῆς εἰσπραχθὲν ποσὸν δὲν ἀποδίδεται.

Πᾶσα δὲ ὀφειλὴ ὑπερβαίνουσα τὰς 10.000 δραχμὰς ἐξοφλεῖται κατὰ τὸ πλέον τῶν 10.000 δραχμῶν ποσὸν καὶ δι' εἴκοσιν ἐτησίων τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων ἐπ' ἐπιτοκίῳ 5 ο/ο ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ δανείου. Ἡ πρώτη δόσις καθίσταται ἀπαιτητὴ μετὰ ἑξάμηνον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος».

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Α.Ο.Α.Π. συνιστᾷ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος τριμελῆ ἐπιτροπήν, ἥτις βοηθουμένη ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Α.Ο.Α.Π. καὶ ἐνισχυομένη ἐν ἀνάγκῃ δι' εἰδικοῦ συνεργείου ἐκτάκτων ὑπαλλήλων, ὀφείλει ἐντὸς προθεσμίας τὸ πολὺ ἓξ μηνῶν νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν συνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου παραγραφομένων ὀφειλῶν καὶ τὸν διακανονισμὸν τῶν εἰκοσαετῶν δόσεων.

Ἡ ἀποζημίωσις τῆς ἐπιτροπῆς κανονισθήσεται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 8 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἐδάφιον β' τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 5193 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Ἀναστολὴ ἐκτελέσεως δι' ἐπισπευδομένας ἀπαιτήσεις τοῦ ΑΟΑΠ. χορηγεῖται καὶ ἄνευ συγκαταθέσεως τοῦ ΑΟΑΠ. κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν Κερκύρας, ἐφ' ἅπαξ καὶ διὰ χρόνον μὴ ὑπερβαίνοντα τὸ ἓν ἔτος».

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου γ' τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 3905 ὡς ἐτροποποιήθη καὶ διὰ τῶν νόμων 5193 καὶ 5649 προστίθεται.

«Αἱ προμήθειαι ἁπάντων τῶν ὡς ἄνω εἰδῶν ἐνεργοῦνται διὰ δημοπρασίας ὑπὸ τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς, ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἧς μετέχει ὁ Διευθυντὴς καὶ ἓν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὡς Πρόεδρος.

Τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας τελοῦσιν ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΑΟΑΠ. Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται ἡ ἄνευ δημοπρασίας προμήθεια εἰδῶν ἀξίας μέχρι πέντε χιλιάδων (5.000) δραχμῶν κατ' εἶδος καὶ κατὰ μῆνα. Αἱ πωλήσεις τῶν συγκεντρουμένων προϊόντων τῶν παραγωγῶν δ' ἀποφασίζονται πρότερον καὶ θὰ ἐγκρίνωνται μετὰ τὴν συμφωνίαν περὶ τοῦ τιμήματος παρὰ τῆς ἀνωτέρω ἐπιτροπῆς.

Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 3 προστίθεται εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου ε' τοῦ νόμου 3905 ἡ φράσις «πᾶσα μελέτη διὰ τὴν καταπολέμησιν ταύτην τίθεται ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ὅπερ ἀποφαίνεται ἐπὶ τῶν μετενεκτέων μεταρρυθμίσεων καὶ ἐπιστρέφει ταύτην ἐγκαίρως πρὸς τὸν Αὐτόνομον».

Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 3905, ὡς ἐτροποποιήθη προστίθεται παράγραφος ὑπὸ στοιχεῖον ιγ' ἔχουσα οὕτω : «Ἡ ἀγορὰ διὰ λογαριασμὸν τοῦ ΑΟΑΠ παρὰ τῶν μικροπαραγωγῶν εἰς τὰς τρεχούσας τιμὰς γεωργικῶν προϊόντων διὰ ποσότητας καθοριζομένας ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου καθὼς καὶ ἡ τήρησις ἀποθεμάτων μέχρι ὡρισμένων ποσοτήτων καὶ ἡ διάθεσις αὐτῶν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἢ τὸ ἐξωτερικόν».

Μετὰ τὴν τελικὴν ἐκκαθάρισιν τῶν λογ/σμῶν τῆς πωλήσεως τῶν προϊόντων τῶν μικροπαραγωγῶν, τὰ τυχὸν προκύψαντα κέρδη διανέμονται κατ' ἀναλογίαν εἰς αὐτοὺς μετ' ἀφαίρεσιν δύο ἐπὶ τοῖς χιλίοις (2 ο/οο) ὑπὲρ τοῦ Α.Ο.Α.Π.

Ἄρθρον 4.

Αἱ πρῶται τέσσαρες παράγραφοι τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ νόμου 3905, ὡς ἀντικατεστάθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 5193 καὶ αἱ παράγραφοι 5 καὶ 6 τοῦ αὐτοῦ 22 ἄρθρου τροποποιοῦνται οὕτω :

«Ὁ ΑΟΑΠ διοικεῖται ὑπὸ Διοικητικοῦ Συμβουλίου δεκαμελοῦς, ἀποτελουμένου ἐκ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν Κερκύρας ὡς Προέδρου, ἐκ τοῦ ἑκάστοτε Διευθυντοῦ τοῦ ἐν Κερκύρᾳ Ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Γεωργικοῦ Ἐπιμελητηρίου Κερκύρας ἐκλεγομένου ὑπὸ τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Δήμου Κερκυραίων, ἐκλεγομένου ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ τοῦ Δήμου, τοῦ Νομογεωπόνου Κερκύρας (εἴτε προϊσταμένου γεωργικῆς περιφερείας Κερκύρας), ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, τοῦ Καθηγητοῦ τῶν Ἐμπορικῶν τῆς Δημοσ/ας Ἐμπορικῆς Σχολῆς ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τεσσάρων μελῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ Κερκύρας ἐκλεγομένων ὑπὸ τῶν Κοινοτικῶν Συμβουλίων τῆς νήσου καὶ τῶν Συμβουλίων τῶν ὑφισταμένων συνεταιρισμῶν κατὰ πλειοψηφίαν, ὡς διὰ Διατάγματος ὁρισθήσεται».

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐκλέγει μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτοῦ Ἀντιπρόεδρον.

Τὸ Συμβούλιον εὑρηται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων ἑπτὰ μελῶν. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας τοῦ Δ. Συμβουλίου, προσκαλεῖται ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐποπτικοῦ ὁπότε λαμβάνεται ἡ ἀπόφασις.

Ἡ θητεία τῶν αἱρετῶν μελῶν ὁρίζεται διετής, ἐπιτρεπομένης τῆς ἐπανεκλογῆς αὐτῶν.

Ἡ ἐκλογὴ τῶν νέων μελῶν γίνεται ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ ΑΟΑΠ ἐκτελεῖ χρέη Εἰσηγητοῦ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἄνευ ψήφου. Ὁ Διευθυντὴς δύναται νὰ εἶναι καὶ ἀνώτερος δημόσιος ὑπάλληλος.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ ΑΟΑΠ ἐφεξῆς διορίζεται καὶ ἀπολύεται παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ.

Τοῦτον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ εἷς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ΑΟΑΠ, ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΑΟΑΠ καὶ κατὰ ἀπόλυτον αὐτοῦ ἐκτίμησιν διορίζεται καὶ ἀπολύεται ὁ Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ ΑΟΑΠ. Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ ΑΟΑΠ διορίζεται δικηγόρος Κερκύρας ἐκ τῶν ἐχόντων πενταετῆ τοὐλάχιστον ὑπηρεσίαν παρ' Ἐφέταις.

Παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διορίζεται τεχνικὸς σύμβουλος Γεωπόνος, κεκτημένος δίπλωμα Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς ἔχων πενταετῆ ἐξάσκησιν, ὅστις καλούμενος θέλει γνωμοδοτεῖ ἐπὶ ζητημάτων τεχνικῆς φύσεως καὶ ἐπὶ τῶν ἀναγκαιούντων μέτρων διὰ τὴν προστασίαν καὶ βελτίωσιν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς.

Δύνανται νὰ καλῶνται ὅπως λαμβάνωσι μέρος εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἄνευ ψήφου ὁ Νομικὸς Σύμβουλος καὶ ὁ Τεχνικὸς Σύμβουλος.

Ἡ ἰδιότης τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΑΟΑΠ εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς τὸ ἀξίωμα τοῦ βουλευτοῦ γερουσιαστοῦ δημάρχου καὶ ἐμπόρου.

Ἄρθρον 5.

Ἡ παράγραφος Α' ἐδάφ. α' τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 3905 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 5193 τροποποιεῖται οὕτω :

«Μὲ πρόσθετον ποσοστὸν 15 ο/ο, ὅπερ ἐπιβάλλεται, δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου ἐπὶ παντὸς δασμοῦ, φόρου ἢ προσθέτου τοιούτου ἢ εἰσφορᾶς ἐπιβεβλημένου ἐπὶ παντὸς εἰσαγομένου ἐξαγομένου ἢ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας μεταφερομένου ἐμπορεύματος ἢ εἴδους, δι' οἱουδήποτε λιμένος τῆς νήσου Κερκύρας».

«Δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΑΟΑΠ. ἐφ'ὅσον ὑπάρχει ἐπάρκεια πρὸς συμπλήρωσιν ὑπ' αὐτοῦ τῶν ἐκ τῆς συμβάσεως ὑποχρεώσεών του, δύναται ν' αὐξομειοῦται ἡ ἐπιβληθεῖσα πρόσθετος φορολογία μεταξὺ τῶν ὁρίων 15 ο/ο καὶ 10 ο/ο, κατόπιν συγκαταθέσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Αἱ ἑκάστοτε αὐξομειώσεις αὗται, ὡς καὶ ἡ διάρκεια τῆς ἰσχύος τοῦ ἑκάστοτε πεσοστοῦ, κατόπιν τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως, καθορίζονται διὰ Διατάγματος τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν».

«Τὸ ἐκ τῆς νήσου Παξῶν μεταφερόμενον ἐλαιόλαδον οὐδόλως φορολογεῖται. Ἐπίσης ἀπαλλάσσονται τῆς ὑπὲρ τοῦ ΑΟΑΠ φορολογίας μεταφερόμενα ἐκ τῶν λιμένων τῆς Κερκύρας διὰ τοὺς Παξοὺς εἴδη πλὴν τοῦ ἐλαίου. Δύνανται ν' ἀπαλλαγῶσι τῆς ὑπὲρ τοῦ Α.Ο.Α.Π. φορολογίας τὰ εἰσαγόμενα εἰς τὴν νῆσον εἴδη πρωτίστης ἀνάγκης τὰ διὰ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ὁρισθησόμενα κατόπιν συγκαταθέσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Ἄρθρον 6.

Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ νόμου 3905 καταργεῖται. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 5193 προστίθεται ἡ φράσις :

Ἡ ἐπὶ παραβάσεων τῶν ἄρθρων 82, 83 καὶ 84 τοῦ νόμου 602 ποινικὴ εὐθύνη τῶν μελῶν τῶν Διοικητικῶν καὶ Ἐποπτικῶν Συμβουλίων τῶν διαλυθεισῶν ἑνώσεων καὶ διαλυθέντων συνεταιρισμῶν παραγράφεται μετὰ παρέλευσιν ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει ἤδη παραγραφῆ.

Ἄρθρον 7.

Παρὰ τῷ ΑΟΑΠ δύναται νὰ τοποθετηθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος ἐπιφορτισμένος μὲ τὴν παρακολούθησιν τῶν ἐργασιῶν ἐν γένει τοῦ Αὐτονόμου καὶ τὴν ὑποβολὴν παρατηρήσεως αὐτοῦ τῷ Ὑπουργείῳ Γεωργίας.

Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος ἀποσπᾶται ἀνώτερος δημόσιος ὑπάλληλος τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, Γεωργίας ἢ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, πτυχιοῦχος Νομικῆς ἢ Ἀνωτάτης Ἐμπορικῆς, ἢ Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς, ἐπὶ ἐπιμισθίῳ μὴ δυναμένῳ νὰ ὑπερβῇ τὸ 1)2 τῶν μηνιαίων αὐτοῦ ἀποδοχῶν, καταβαλλομένῳ παρὰ τοῦ Α. Ο. Α. Π.

Ἅμα τῷ διορισμῷ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου, οὗτος ἀποτελεῖ μέλος τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ Νομάρχου. Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος δικαιοῦται, καλούμενος πάντοτε ὑποχρεωτικῶς, νὰ παρίσταται ἄνευ ψήφου εἰς πάσας τὰς συνεδριάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος θεωρεῖ πᾶσαν ἐντολὴν πληρωμῆς ἐξετάζων τὴν νομιμότητα τῆς δαπάνης καὶ τὴν ὕπαρξιν τῶν κεκανονισμένων δικαιολογητικῶν. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος ἀρνηθῇ δι' ἕνα τῶν ἀνωτέρω λόγων νὰ θεωρήσῃ ἐντολὴν τινὰ πληρωμῆς, ἡ ἄρνησις τίθεται ὑπ' ὄψει τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου, ἀποφαινομένου τελεσιδίκως.

Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος ὑποβάλλει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας τριμηνιαίαν ἔκθεσιν περὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ ΑΟΑΠ.

Ἄρθρον 8.

Τὸ Λογιστικὸν ἔτος τοῦ ΑΟΑΠ ἄρχεται ἀπὸ τὴν 1ην Ἰανουαρίου καὶ λήγει τὴν 31ην Δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους.

Μέχρι τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ ἑπομένου ἔτους ὁ ΑΟΑΠ συντάσσει τὸν ἀπολογισμὸν τῆς διαχειρίσεως του ὡς καὶ τὸν ἰσολογισμὸν τῆς περιουσιακῆς του καταστάσεως τὴν 31ην Δεκεμβρίου, βάσει τῶν περὶ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν διατάξεων μετ' ἀναλύσεων τῶν ἀποτελεσμάτων του.

Ὁ ἀπολογισμὸς καὶ ἰσολογισμὸς συντασσόμενος παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ΑΟΑΠ, κοινοποιεῖται πρὸς τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου δέκα ἡμέρας πρὸ τῆς συνεδριάσεως αὐτοῦ καθ' ἣν ἐγκρίνεται.

Ὁ οὕτω ἐγκριθεὶς παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀπολογισμὸς καὶ ἰσολογισμὸς ὑποβάλλεται ἐντὸς 10 ἡμερῶν εἰς τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον πρὸς ἔλεγχον καὶ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῶν ἄνω στοιχείων, διατάσσει Διοικητικὸν καὶ Διαχειριστικὸν ἔλεγχον διενεργούμενον παρ' Ἐπιτροπῆς ἐκ τριῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους, ὁριζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, ἐξ ὧν ὁ εἷς ἀπαραιτήτως Γεωπόνος.

Ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δὲν διατάξει ἐντὸς δύο μηνῶν προβαίνει τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον εἰς τὴν σύστασιν Ἐλεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ τριῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων κατὰ προτίμησιν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν, ἐκ τῶν ὑπηρετούντων ἐν Κερκύρᾳ.

Ἡ τελικὴ ἔγκρισις τοῦ ἀπολογισμοῦ καὶ ἰσολογισμοῦ γίνεται παρὰ τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου μετὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς σχετικῆς ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐλέγχου.

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς δύναται νὰ διατάξῃ ἔκτακτον διοικητικὸν καὶ διαχειριστικὸν ἔλεγχον κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους καὶ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐφ' ὅσον νομίσῃ τοῦτο σκόπιμον.

Ὁ ἀπολογισμὸς καὶ ἰσολογισμὸς δημοσιεύεται μετὰ τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δαπάναις τοῦ ΑΟΑΠ.

Εἰς τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐλέγχου χορηγεῖται εἰδικὴ ἀμοιβὴ δρχ. πεντήκοντα καθ' ἡμέραν, τριπλασιαζομένη ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ὑπαλλήλων ὑπηρετούντων ἐκτὸς τῆς Κερκύρας καὶ βαρύνουσα τὸν ΑΟΑΠ.

Τὰ ὀδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ λοιπὰ βαρύνουσι τὸν ΑΟΑΠ, κατὰ τὰς σχετικὰς ἑκάστοτε διατάξεις περὶ ὀδοιπορικῶν ἐξόδων δημοσίων ὑπαλλήλων Ὑπουργείου Γεωργίας.

Ἄρθρον 9.

Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ΑΟΑΠ, εἴτε καὶ αὐτεπαγγέλτως τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας δύναται ν' ἀποσπᾷ προσωρινῶς τὸ ἀναγκαῖον εἰδικὸν προσωπικὸν διὰ τὰς Ὑπηρεσίας τοῦ ΑΟΑΠ, τοῦ τελευταίου τούτου ἐπιβαρυνομένου διὰ τῆς χορηγηθησομένης εἰδικῆς ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 10.

Οἱ ἐσωτερικοὶ κανονισμοὶ συνταχθέντες ἐντὸς ἑξαμήνου παρὰ τῶν ἁρμοδίων Συμβουλίων καὶ ἐγκριθέντες ἢ τροποποιούμενοι διὰ Διαταγμάτων προκαλουμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, θέλουσι ρυθμίσει τὸν τρόπον τῆς λειτουργίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὡς καὶ τῆς ὀργανώσεως τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ΑΟΑΗ. τῶν προσόντων τῆς προσλήψεως, προαγωγῶν καὶ παύσεως τῶν ὑπαλλήλων ὡς καὶ τῶν μισθοδοσιῶν καὶ συντάξεων αὐτῶν.

Ἄρθρον 11.

Πᾶσα διάταξις τῶν νόμων 3905, 5085, 5193 καὶ 5649 ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ἄρθρον 12.

Ἐπιτρέπεται ἡ διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, κωδικοποίησις εἰς ἑνιαῖον κείμενον τοῦ νόμου 3905 ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 13.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Τὸ παρὸν Ν. Δ. ὑποβληθήσεται πρὸς κύρωσιν εἰς τὰ Νομοθετικὰ Σώματα ἅμα συνερχόμενα.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 15 Ἰουλίου 1933.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Σ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ, Ι. ΡΑΛΛΗΣ, Θ. ΤΟΥΡΚΟΒΑΣΙΛΗΣ, Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ, Ι. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, ΑΛ. ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΣ, Μ. ΕΥΛΑΜΠΙΟΣ, Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ, Σ. ΤΣΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Εἰς α' συζήτησιν κατ' ἀρχὴν καὶ ἄρθρα γίνεται δεκτὸν τὸ Νομοσχέδιον «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου περὶ τοῦ σταφιδοψώμου».

Εἰς β' συζήτησιν γίνονται δεκτὰ τὰ ἑξῆς νομοσχέδια :

1) «Περὶ κυρώσεως τῶν ἀναγκαστικῶν διαταγμάτων, 1) τῆς 13 Ἰουνίου 1933 καὶ 2) τῆς 12 Ἰουλίου 1933, ἀμφοτέρων περὶ ἀναβολῆς τοῦ χρόνου τῶν ἐκλογῶν καὶ περὶ παρατάσεως τῆς ὑπηρεσίας τῶν ὑφισταμένων Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν ἀρχῶν».

3) Περὶ ἐπαναφορᾶς ἐν ἰσχύϊ τοῦ νόμου 5418 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ὀργανισμοῦ, προσόντων κλπ. τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν νόμων» ἔχοντα οὕτω:

Περὶ κυρώσεως τῶν ἀναγκαστικῶν Διαταγμάτων 1) τῆς 13 Ἰουνίου 1933 καὶ 2) τῆς 12 Ἰουλίου 1933, ἀμφοτέρων «περὶ ἀναβολῆς τοῦ χρόνου τῆς διενεργείας τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἐκλογῶν» καὶ περὶ παρατάσεως τῆς ἐπιρροσίας τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἀρχῶν κλπ.».

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ κατὰ τὴν α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 13 Ἰουνίου 1933 Ἀναγκαστικὸν Διάταγμα «περὶ ἀναβολῆς τοῦ χρόνου διενεργείας δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἐκλογῶν» ἔχον ὡς ἑξῆς :

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ ἐκλογὴ τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν Ἀρχῶν τῆς προσεχοῦς περιόδου θέλει ἐνεργηθῇ τὴν τελευταίαν Κυριακὴν τοῦ μηνὸς Ἰουλίου 1933, ἡ δὲ ἐγκατάστασις αὐτῶν γενήσεται τὴν 1ην Ὀκτωβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος ἄρχεται ἀπὸ τῆς καταχωρίσεώς του ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως. Θέλει δὲ ὑποβληθῇ τοῦτο πρὸς κύρωσιν ὑπὸ τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν.

Εἰς τὸν Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Ἰουνίου 1933.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛ. ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ μέλη

Σ. Ταλιαδούρος, Ι. Ράλλης, Θ. Τουρκοβασίλης, Γ. Πεσμαζόγλου, Π. Ράλλης, Ι. Θεοτόκης, Γ. Κονδύλης, Μ. Εὐλάμπιος.

Ἄρθρον 2.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 12 Ἰουλίου 1933 Ἀναγκαστικὸν Διάταγμα «περὶ ἀναβολῆς τοῦ χρόνου τῆς διενεργείας τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἐκλογῶν», ἔχον ὡς ἑξῆς :

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

1. Ἡ ἐκλογὴ τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἀρχῶν τῆς προσεχοῦς περιόδου, ἥτις συνεπείᾳ τοῦ ἀπὸ 13 Ἰουνίου ἐ. ἔ. Ἡμετέρου ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος ἔδει νὰ ἐνεργηθῇ τὴν 30 Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἀναβάλλεται ἵνα ἐνεργηθῇ ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς 30ῆς τρέχοντος.

2. Διὰ Διατάγματος ἐκδοθησομένου προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ θέλει καθορισθῇ ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω χρονικῆς περιόδου ἡ ἡμέρα διενεργείας τῶν ἐκλογῶν, περὶ ὧν τὸ πρῶτον ἐδάφιον, ἔτι δὲ ἡ ἡμέρα ἐγκαταστάσεως τῶν νέων δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἀρχῶν, ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος, ὑποβληθησομένου πρὸς κύρωσιν εἰς τὰ Νομοθετικὰ Σώματα, ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν, ἄρχεται ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καταχωρίσεώς του.

4. Εἰς τὸν Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 12 Ἰουλίου 1933.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛ. ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ μέλη

Σ. Ταλιαδούρος, Ι. Ράλλης, Π. Ράλλης, Ι. Θεοτόκης, Γ. Κονδύλης, Αλ. Χατζηκυριάκος, Μ. Εὐλάμπιος, Στ. Στρανόπουλος, Σπ. Τσακόπουλος.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ ὑπηρεσία τῶν ὑφισταμένων δημοτικῶν Ἀρχῶν καὶ κοινοτικῶν Συμβουλίων τῶν κατὰ τὴν 4ην Αὐγούστου 1929

ἐκλεγέντων παρατείνεται μέχρι τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν ἐκλεγησομένων νέων τοιούτων.

2. Ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 143 τοῦ Κώδικος τῆς Νομοθεσίας περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Νόμου 4189 λήξεως τῆς ὑπηρεσίας Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ἀρχῶν μέχρι τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν νέων τὰ καθήκοντα τοῦ Προέδρου τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου θέλει ἐκτελεῖ ὁ διὰ τῶν πλειόνων ψήφων ἐκλεγεὶς Σύμβουλος.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταχωρίσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ ἐπαναφορᾶς ἐν ἰσχύϊ τοῦ νόμου 5418, περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ὀργανισμοῦ, περὶ προσόντων κλπ. ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν νόμων.

Ἄρθρον μόνον.

Τίθεται ἐν ἰσχύϊ ἐπὶ ἑξάμηνον τὸ ἄρθρον μόνον τοῦ νόμου 5418 τῆς 23)26 Ἀπριλίου 1932 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ὀργανισμοῦ, περὶ προσόντων κλπ. τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν νόμων.»

Ἄρχεται ἡ β' συζήτησις ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου «περὶ ἀνανεώσεως τῶν ἐκλογικῶν βιβλιαρίων ταυτότητος».

Ὁ κ. ***Κ. Τσουκαλᾶς*** λέγει ὅτι ἡ Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀπεφάνθη ὅτι αἱ καταρτιζόμεναι κατὰ τὸ Νομοσχέδιον Ἐπιτροπαὶ ἐξ ἑνὸς Ἱερέως καὶ 2 πολιτῶν δὲν θὰ ἦσαν ἄρτιαι καὶ διετύπωσε τὴν γνώμην ὅπως εἰ δυνατὸν συμμετέχουν εἰς τὰς Ἐπιτροπὰς δικασταὶ ἢ δικηγόροι κατ' ἐκλογὴν τῶν διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν Δικηγορικῶν Συλλόγων». Ἐπειδὴ ὅμως αὐτὸ ἀπαιτεῖ δαπάνην ὑπολογισθεῖσαν 3.000.000, ἡ Ἐπιτροπὴ κατέληξεν εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ προτείνῃ τὴν ἀποδοχὴν τοῦ Νομοσχεδίου ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ γίνῃ ἄλλη σύνθεσις τῶν Ἐπιτροπῶν κατὰ τρόπον παρέχοντα περισσοτέρας ἐγγυήσεις.

Ὁ κ. ***Ι. Μουτζουρίδης*** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) λέγει ὅτι ἡ γνώμη τῆς Ἐπιτροπῆς περὶ δικαστικῶν δὲν ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ δεκτή, διότι θὰ χρειασθοῦν 160 καὶ ἐξ ἄλλου δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχουν οὗτοι σαφῆ ἀντίληψιν περὶ προσώπων ἐνῷ οἱ Ἱερεῖς καὶ οἱ κάτοικοι μιᾶς συνοικίας, οἱ ὁριζόμενοι ὑπὸ τοῦ Νομάρχου, εἶναι οἱ καταλληλότεροι. Ἡ πρόσληψις εἰς τὰς Ἐπιτροπὰς δικηγόρων θὰ ἐστοίχιζε 5.000.000 καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δὲν θὰ ἦτο διατεθειμένος νὰ δώσῃ τὸ ποσὸν αὐτό. Ὡς πρὸς τὰς προθεσμίας καθορίζονται αὗται διὰ τροπολογίας κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τῶν βουλευτῶν Ἀθηνῶν.

Δ. Λόντος. Δὲν διαφωνῶ, ὡς πρὸς τὸ Νομοσχέδιον, τὴν ψήφισιν τοῦ ὁποίου κρίνω ἀπαραίτητον, ἀλλ' εἶχον ἀντιρρήσεις σχετικὰς μὲ τὸν καθορισμὸν τῶν προθεσμιῶν.

Κ. Τσουκαλᾶς. Ὁ κύριος λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον ἔκαμα τὰς παρατηρήσεις, εἶναι ἡ ἀπουσία τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἕνα τάκτ ἀπέναντι τῆς ἀντιπολιτεύσεως

Ι. Μουτζουρίδης (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Κατὰ τοὺς ὑπολογισμούς τους ὁποίους ἐκάμαμεν χρειάζονται 33 ἡμέραι διὰ τὴν ἀνανέωσιν τῶν βιβλιαρίων

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν τὸ Νομοσχέδιον, ὡς ἐτροποποιήθη ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Μεθ' ὃ λύεται ἡ συνεδρίασις περὶ ὥραν 11. 15' συναινέσει τῆς Βουλῆς, διὰ τὴν Δευτέραν ὥραν 6 μ. μ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ι. Μάλλωσης

Σ. ΜΠΑΛΑΝΟΣ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΒ'.

Δευτέρας 4 Σεπτεμβρίου 1933.

Ὥρα 5.30 μ.μ. ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος κ. ***Σ. Μπαλᾶνος*** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει νὰ ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως.

Ὁ κ. ***Γ. Εὐστρατιάδης*** λαμβάνων τὸν λόγον ἐπὶ τῶν πρακτικῶν λέγει ὅτι παρακαλεῖ νὰ σημειωθῇ εἰς τὰ πρακτικὰ ὅτι κατὰ κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου «περὶ παιδαγωγικῶν ἀκαδημιῶν» παρεκάλεσε τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας ὅπως λάβῃ ὑπ' ὄψιν μίαν παράκλησίν του ἀπηχοῦσαν εὐχὴν ὅλων τῶν κατοίκων Μυτιλήνης καὶ δὴ τῶν γονέων τῶν μαθητῶν, ὅπως μὴ καταργηθῇ τὸ διδασκαλεῖον Μυτιλήνης, ἡ κατάργησις τοῦ ὁποίου ἀπὸ τοῦδε ἤθελε μεγάλως παραβλάψει τοὺς φοιτῶντας εἰς τὸ διδασκαλεῖον.

Πρόεδρος. Μάλιστα, θὰ γίνῃ ἡ διόρθωσις.

Ἐπικυροῦνται κατόπιν τὰ πρακτικὰ ὡς ἐδιορθώθησαν.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς:

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Δ. Τσιριγώτης*** καταθέτει τηλεγράφημα τῶν κατοίκων Ριγγλίου ζητούντων ὅπως τὰ ἀτμόπλοια «Ἁγία Ζώνη» καὶ «Κατίνα» ἐξακολουθήσουν νὰ παραλαμβάνουν ἐπιβάτας πρὸς ἐξυπηρέτησίν των.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Β. Ἀλεξᾶτος*** καταθέτει τηλεγράφημα ἐπιτροπῆς σταφιδοπαραγῶν Δαμουλιανάτων ζητούντων τὴν παροχὴν ἀποζημιώσεως διὰ τὰς καταστροφὰς ἃς ὑπέστησαν ἐκ τῶν βροχῶν.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Π. Ράλλης*** καταθέτει τηλεγράφημα τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος Ἰκαλίνης καὶ τῶν κατοίκων Νερομύλου ζητούντων τὴν ἀρωγὴν τῆς Κυβερνήσεως λόγῳ τῆς καταστροφῆς τῆς σταφιδοπαραγωγῆς ἐκ τῶν βροχῶν.

Ὁ προϊστάμενος ἐργατῶν Λαυρίου παρακαλεῖ ὅπως ληφθῶσι μέτρα κατὰ τοῦ ἀρχιμηχανικοῦ τῆς ἑταιρείας καταστρατηγοῦντος τοὺς νόμους περὶ ἐργασίας.

Ὁ σύλλογος τῶν ἑλλήνων λιθογράφων ἐργατῶν διαμαρτύρεται διὰ τὴν καθιέρωσιν κυτίων σιγαρέττων γραμμαρίων 5 καὶ 12 1)2 καὶ τὴν κατάργησιν τοιούτων 12 1)2 γραμμαρίων (πλακέ).

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. ***Α. Παπαθανάσης*** καὶ ***Ι. Νικολίτσας*** καταθέτουσι αἴτησιν τοῦ συλλόγου ἀρτοποιῶν Ἀγρινίου ἡ «Δῆμητρα» ζητούντος τὴν κατάργησιν τῶν λειτουργούντων πρατηρίων ἄρτου καὶ τὴν ἵδρυσιν ταμείου ἀσφαλίσεως ἀρτεργατῶν.

Ἡ ἕνωσις ἐργατῶν ἠλεκτρισμοῦ Βόλου διαμαρτύρεται διὰ τὴν μελετωμένην αὔξησιν τῶν μισθῶν τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τὴν πρόσθετον φορολογίαν τῶν μισθῶν καὶ ζητεῖ τὴν κατάπαυσιν τῆς τρομοκρατίας κλπ.

Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ οἰνοποιητικοῦ συνεταιρισμοῦ Μεγάρων διαμαρτύρεται διὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ νομοσχεδίου τοῦ ὁρίζοντος ἵδρυσιν αὐτονόμου οἰνοποιητικοῦ ὀργανισμοῦ μόνον ἐν τῷ νομῷ Ἀττικοβοιωτίας καὶ ζητεῖ τὴν ἐπέκτασιν τούτου καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς νομούς.

Οἱ κάτοικοι τῆς συνοικίας Ἁγίου Κωνσταντίνου Βόλου διαμαρτύρονται διὰ τὴν μελετωμένην κατάργησιν τοῦ τροχιοδρόμου παρὰ τῆς ἑταιρείας Θεσσαλικῶν Σιδηροδρόμων.

Οἱ ὑπάλληλοι Τ.Τ.Τ. Κυνουρίας ζητοῦν τὴν ταχεῖαν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ προαγωγῶν τῶν τριατατικῶν.

Οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι Κομοτινῆς, Μεσολογγίου, Αἰτωλικοῦ, Θεσσαλονίκης, Ἀργοστολίου, Τρικκάλων κλπ. ζητοῦν τὴν αὔξησιν τῶν μισθῶν, τὴν χορήγησιν ἐκπτώσεων δι' εἰσιτήρια συγκοινωνιακῶν μέσων κλπ.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Σ. Τρικούπης** καταθέτει τηλεγράφημα τοῦ ἐμπορικοῦ συλλόγου Μεσολογγίου παρακαλοῦντος ὅπως ἀποφευχθῇ ἡ ἐπιβολὴ φορολογίας ἐπὶ τοῦ κύκλου τῶν ἐργασιῶν.

Ὁ κ. **Δ. Μάξιμος** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τῆς ὑπογραφείσης ἐν Ἀθήναις τὴν 4ην Αὐγούστου ἐ.ἔ. Ἑλληνοβελγικῆς Συμβάσεως συμπληρωματικῆς τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βελγίου Συμβάσεως ἐκδόσεως τῆς 26 Ἰουνίου]9 Ἰουλίου 1901 καὶ τῆς ἀπὸ 27 Μαρτίου]9 Ἀπριλίου 1908 Συμπληρωματικῆς δηλώσεως τῆς συμβάσεως ταύτης.

Ὁ κ. **Ι. Μακρόπουλος** (Ὑπουργὸς Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως) καὶ **Σ. Δοβέρδος** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ συστάσεως Λαμπριαδείου Οἰκοκυρικῆς σχολῆς ἄνω Πεδινῶν (Σουδενῶν) Ζαγορίου Ἠπείρου.

Ὁ κ. **Σ. Δοβέρδος** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ παρατάσεως τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου 5738 προβλεπομένης χρονικῆς περιόδου, διὰ τὴν προσωρινὴν διοίκησιν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους κλπ. διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ἔτους 1933 34 κλπ.

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. **Γ. Παπανδρέου, Μ. Λαΐλιος, Ν. Νιάνιας, Γ. Κονταξῆς** καὶ **Χ. Βαφέας,** ὑποβάλλουσι πρότασιν νόμου περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 4-1-1924 Διατάγματος περὶ Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας καὶ Ἀγροφυλακῆς τῆς νήσου Λέσβου».

Ἡ ἐπὶ **τῆς Παιδείας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ** ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ Τροποποιήσεως τῆς περὶ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ἰσχυούσης νομοθεσίας».

Ἡ ἐπὶ **τῶν Ἐσωτερικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ** ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4078 περὶ ταμείου Ἀλληλοβοηθείας ὁπλιτῶν Χωροφυλακῆς».

Ἡ ἐπὶ **τῆς Δικαιοσύνης Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ** ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 35 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας».

Ὁ κ. **Σ. Τσακόπουλος** (Ὑφυπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς) ὑποβάλλει σχέδια νόμου:

1) Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 20 Ἰουλίου 1933 Ν. Δ. «περὶ ὀργανώσεως τῆς λογιστικῆς καὶ διαχειριστικῆς ὑπηρεσίας τῶν Ὑγιεινομικῶν Ἱδρυμάτων κλπ».

2) Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 22 Ἰουλίου 1933 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐνίων Ὀργανικῶν διατάξεων τοῦ Ὑπουργείου Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ ἀντιλήψεως».

Ἡ ἐπὶ **τῶν Ἐσωτερικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ** ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ διοικήσεως τῶν ἐν τῷ Δήμῳ Κερκυραίων ἀγαθοεργῶν Ἱδρυμάτων.

Ὁ κ. **Σ. Τσακόπουλος** (Ὑφυπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ ὀργανώσεως καὶ διοικήσεως τοῦ Θεραπευτηρίου «Εὐαγγελισμὸς» καὶ τοῦ παραρτήματος αὐτοῦ Νοσοκομείου Γ. Σταύρου καὶ Γ. Φούγη.

Ὁ κ. **Σ. Δοβέρδος** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ Ἰσολογισμοῦ τῶν ἐτῶν 1921 22 μέχρι καὶ τοῦ 1928 29».

Ὁ κ. **Σ. Δοβέρδος** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλει ὡσαύτως τὰ ἑξῆς σχέδια νόμων:

α) «Περὶ κυρώσεως τοῦ Ἀπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως 1921—22».

β) «Περὶ κυρώσεως τοῦ Ἀπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως 1922—23».

γ) «Περὶ κυρώσεως τοῦ Ἀπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως 1923 24».

δ) «Περὶ κυρώσεως τοῦ Ἀπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως 1924— 25».

ε) «Περὶ κυρώσεως τοῦ Ἀπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως 1925—26».

στ) «Περὶ κυρώσεως τοῦ Ἀπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως 1926—27».

ζ) «Περὶ κυρώσεως τοῦ Ἀπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως 1927—28 .

η) «Περὶ κυρώσεως τοῦ Ἀπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως 1928 —29».

θ) «Περὶ κυρώσεως τοῦ Ἀπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως 1929—30».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. **Δ. Χέλμης, Δ. Κριεζῆς, Δ. Δόντος** κλπ. ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4142 περὶ εἰσαγωγικῆς ἐξετάσεως εἰς τὴν Ἀνωτ. Γεωπονικὴν Σχολὴν κλπ.».

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις αὐτῆς ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων:

1) «Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γιουγκοσλαυΐας προσωρινῆς ἐμπορικῆς συμφωνίας κλπ».

2) «Περὶ κυρώσεως Ἑλληνορουμανικῆς συμφωνίας περὶ ἐκμεταλλεύσεως γραμμῶν τακτικῆς Ἀεροπορίας».

3) «Περὶ κυρώσεως τῶν συγχρόνως πρὸς τὴν ὑπογραφεῖσαν ἐν Ἀθήναις τῆς 26 Ἰουνίου 1933 μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀλβανίας προσωρινῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως κλπ.» καὶ

4) «Περὶ κυρώσεως τῶν ἐν Γενεύῃ τὴν 19 Μαρτίου συναφθεισῶν τριῶν Διεθνῶν συμβάσεων ἤτοι: α) περὶ ἐνιαίου νόμου ἐπιταγῆς, β) περὶ κανονισμοῦ συγκρούσεώς τινων νόμων περὶ ἐπιταγῆς καὶ γ) περὶ χαρτοσημάνσεως τῶν ἐπιταγῶν».

Ὁ βουλευτὴς κ. **Α. Παπαθανάσης** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 6 Ἰουλίου 1933 Ν. Δ. περὶ φορολογικῶν διευκολύνσεων κλπ.».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ **Π. Σταμούλης Δ. Στεφανόπουλος, Μ. Σιγαλδᾶς** ὑποβάλλουσι πρότασιν νόμου περὶ ρυθμίσεως ὑπηρετησάντων εἰς θέσεις Ἐποπτῶν Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν Κράτους ἢ Ε. Α. Π.».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. **Σ. Σχινᾶς, Ι. Μπασιᾶκος, Ι. Ἀνδριόπουλος Ν. Κάρτσωνας. Γ. Βαρβιτσιώτης. Δ. Τσιριγώτης Γ. Μπακόπουλος Γ. Τσόντος** Χ. **Βαφέας** κλπ. ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου «περὶ προσθήκης διατάξεως εἰς τὸν νόμον 4642 περὶ ταμείων ἀσφαλείας Βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν»·

Ὁ βουλευτὴς κ. **Δ. Βοῦλτσος** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τοποθετήσεως διαθεσίμων τοῦ Ταχ. Ταμιευτηρίου».

Ὁ βουλευτὴς **Φ. Μοσχούλας** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ συντάξεως νέων πινάκων προαγωγῶν τοῦ προσωπικοῦ τῶν Τ.Τ.Τ. κλπ.».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. **Ν. Ἀντωνόπουλος** καὶ **Θ. Δεσύλλας** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ».

Ἡ **ἐπὶ τῆς Παιδείας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ** ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ» δακτικῶν βιβλίων».

Ὁ βουλευτὴς κ. **Σ. Τρικούπης** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων «περὶ Μεταλλικῶν Ταμείων».

Οἱ κ. κ. **Ι. Μουτζουρίδης** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν), **Σ. Δομβέρδος** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) καὶ **Γ. Κονδύλης** (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ ἐπαναφορᾶς ἐν ἰσχύϊ τῶν διατάξεων τοῦ 1ου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 111 τοῦ νόμου 4578 «περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τούτων.

Οἱ βουλευταὶ κ. κ **Δ. Χατζηγιάννης, Ε. Μανωλᾶτος, Δ. Δόντος, Ν. Κάρτσωνας. Κ. Ψαρρὸς κλπ.** ὑποβάλλουσι πρότασιν νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 27)4)33 νόμου 5739 περὶ ἐξετάσεως παρελθόντων ἐτῶν κλπ.

Οἱ βουλευταὶ κ κ. **Ν. Κουπαροῦσος, Γ. Ποντίκας** καὶ **Σ. Μπινόπουλος** ὑποβάλλουσι πρότασιν νόμου περὶ τροποποιήσεων τοῦ 5 ἄρθρου ἐδάφ. 1 § 1 τοῦ Ν. 4817.

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. **Β. Βασιλικὸς καὶ Α. Νταλίπης** ὑποβάλλουσι πρότασιν νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 5602 «περὶ δανείων μεταξὺ ἀλλοδαπῶν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν».

Ὁ Εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς Ἐπιτροπῆς συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 11 τοῦ Κανονισμοῦ ὑποβάλλει εἰς τὴν Βουλὴν τὸν Εἰδικὸν Προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων αὐτῆς διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ἔτους 1933—34 μετὰ τῆς σχετικῆς ἐκθέσεως.

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται κατόπιν εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῶν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων

Ὁ κ. **Ι. Μάλωσης** λέγει ὅτι τὸ ζήτημα περὶ τοῦ ὁποίου θὰ ὁμιλήσῃ εἶναι πασίγνωστον. Λαμβάνει τὸν λόγον ἐπὶ ἀναφορᾶς τοῦ συνδέσμου τῶν κατοίκων τῶν πραστείων Ἀμαρουσίου, Κηφισσίας, Ἡρακλείου, Ἐρυθραίας, Ἐκάλης, Ρέας, Νέας Ἰωνίας, Περισσοῦ καὶ Ριζουπόλεως διὰ νὰ ἀκουσθῇ καὶ ἐν τῇ Βουλῇ ἡ διαμαρτυρία τῶν κατοίκων κατόπιν τοῦ ἐμπαιγμοῦ των ὑπὸ ἑταιρείας καλουμένης Πάουερ, ἥτις κακοπίστως φερομένη ἐμπαίζει καὶ αὐτὸ τὸ κράτος. Παρακαλῶ τοὺς ἁρμοδίους Ὑπουργοὺς νὰ φέρουν τὸ ζήτημα ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καθιστῶ δὲ γνωστὸν εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Βουλῆς ὅτι τὴν ἀναφορὰν θὰ μετατρέψω εἰς ἐπερώτησιν.

Θ. Τουρκοβασίλης (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Νὰ ἀποσταλῇ ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας καὶ ἡμεῖς θὰ λάβωμεν πρόνοιαν, ὅπως ἔλθῃ τὸ ζήτημα ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ὁ κ. **Ι. Νικολίτσας** ὁμιλῶν ἐπὶ ἀναφορᾶς καρραγωγέων Ἀγρινίου λέγει ὅτι ἐκ μέρους τῶν ἀναφερομένων ὑπεβλήθησαν ἐγκαίρως αἰτήσεις ἀποζημιώσεώς των, ὁ ἐκεῖ ὅμως γραμματεὺς τοῦ εἰρηνοδικείου δὲν τὰς ἐπρωτοκόλλησε. Τοῦτο ἀποδεικνύεται καὶ ἐξ ἐνόρκων βεβαιώσεων ἀξιοπίστων μαρτύρων. Πρέπει συνεπῶς νὰ ληφθῇ πρόνοια ὅπως μὴ ἀδικηθοῦν οἱ ἄνθρωποι αὐτοί.

Σ. Στεφανόπουλος (Ὑφυπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Ὅπως καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν πρὸ ἡμερῶν ἐδήλωσα ἐπαναλαμβάνω ὅτι ἐξευρέθησαν οἱ πόροι θὰ δοθῇ δὲ παράτασις τῆς προθεσμίας καὶ συνεπῶς θὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν καὶ ἡ περίπτωσις περὶ τῆς ὁποίας ὡμιλήσατε

Α. Παπαθανάσης. Εὐχαριστοῦμεν καὶ συγχαίρομεν τὸν κ. Ὑφυπουργόν.

Ν. Κάρτσωνας. Κατόπιν τῆς δηλώσεως τοῦ **κ.** ὑφυπουργοῦ εἶναι περιττὴ πᾶσα συζήτησις καὶ παραιτοῦμαι τοῦ λόγου.

Δ. Τσιριγώτης. Διὰ τοὺς ἐκπροθέσμους κ. ὑφυπουργέ;

Σ. Στεφανόπουλος (Ὑφυπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Θὰ δοθῇ μία προθεσμία 1—2 μηνῶν.

Οἱ κ. κ. **Ι. Μεταξᾶς, Θ. Διναρδᾶτος, Π. Ράλλης, Γ. Κριμπᾶς, Α. Τσιρώνης, Ν. Κάρτσωνας καὶ Β. Ἀλεξᾶτος** συνιστῶσι ἀναφορὰς διαφόρων κοινοτήτων περὶ καταστροφῆς τῆς σταφιδοπαραγωγῆς καὶ συκοπαραγωγῆς ἐκ τῶν βροχῶν κτλ.

Ὁ κ. **Δ. Στεφανόπουλος** συνιστῶν ἀναφορὰν τοῦ Συλλόγου ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων Πατρῶν, λέγει ὅτι εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Συλλόγου αὐτοῦ ὁ μακαρίτης Παπαγεωργόπουλος ἐκληροδότησε 180 λίρες, καὶ τώρα ζητοῦν οἱ ἀναφερόμενοι ἐπειδὴ πρόκειται περὶ ἐνισχύσεως ἀνέργων νὰ ἀπαλλαγῇ ἡ κληρονομία τοῦ φόρου.

Μ. Εὐλάμπιος (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Θὰ ἐπιληφθῶ εὐμενῶς τῆς ἀναφορᾶς.

Ὁ κ. **Α. Τσιριγώτης** παρακαλεῖ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει του ἀναφορὰν τοῦ ἱερατικοῦ Συνδέσμου Σπάρτης διαμαρτυρομένου κατὰ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀσυμβιβάστου λειτουργήματος ἐφημερίου καὶ ἐπαγγέλματος δημοδιδασκάλου.

Θ. Τουρκοβασίλης (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Ποῦ τὸ εἶδαν αὐτό; Ἔφθασε καὶ μέχρις ἐμοῦ τὸ τηλεγράφημα, ἀλλὰ αὐτὸ τὸ ἀδίκημα μόνον εἰς τὸν ἐγκέφαλον τῶν διαμαρτυρομένων ἔλαβε χώραν.

Ὁ κ. **Ι. Νικολίτσας** συνιστᾶ ἀναφορὰν ἐγγραμμάτων Αἰτωλοακαρνανίας διαμαρτυρομένων κατὰ τοῦ νομοσχεδίου περὶ δικηγόρων. Ὁ κ. Βουλευτὴς χαρακτηρίζει τὸ μέτρον ὡς ἀνελεύθερον καὶ ὀλιγαρχικὸν τὸ ὁποῖον θὰ πλήξῃ ἐφαρμοζόμενον τὰς τάξεις τῶν διανοουμένων.

Θ. Τουρκοβασίλης (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Νὰ μοῦ διαβιβασθῇ ἡ ἀναφορά.

Ὁ κ. **Σ. Τρικούπης**, συνιστᾶ ἀναφορὰν τῶν συνεταιρισμῶν Ἀγρινίου περὶ τροποποιήσεων ἐν τῷ νομοσχεδίῳ περὶ καπνῶν.

Ὁ κ. **Α. Παπαθανάσης**, συνιστᾶ τὴν αὐτὴν ἀναφοράν.

Ὁ κ. **Φ. Μοσχούλας**, λέγει ὅτι σωρεία διαμαρτυριῶν καὶ ἐκεσιῶν ἔλαβεν ἐκ μέρους πληγέντων ἀπὸ τὴν θεομηνίαν οἱ ὁποῖοι ζητοῦν ἐπικουρίαν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἄμεσον ἀποστολὴν ἐκτιμητῶν. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἐκτὸς τῶν θεομηνιῶν ὑπέστησαν μεγάλας καταστροφὰς εἰς Ὀλυμπίαν, Τριφυλλίαν καὶ Ἠλείαν ἀπὸ τὸν περονόσπορον, διὰ τοῦτο θὰ παρακαλέσω τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας νὰ πληροφορήσῃ τὴν Βουλὴν πρῶτον ποῖα μέτρα ἔλαβε διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἐκ θεομηνιῶν ζημιῶν καὶ δεύτερον ποῖα μέτρα ἔλαβε διὰ τὰς ἐκ περονοσπόρου ζημίας. Προκειμένου περὶ τῶν ἐκ χαλάζης ζημιῶν πληροφοροῦμαι ὅτι οἱ ἐκτιμηταὶ δὲν ὑπῆρξαν εἰλικρινεῖς, παρετηρήθη δὲ τοῦτο ὅτι ἐνῷ ὁ ἐκτιμητὴς ὁ ὁποῖος ἐστάλη καθώρισε τὰς ζημίας εἰς 2 ο)ο οἱ ἀποσταλέντες μετ' αὐτὸν κατόπιν παραπόνων πρὸς νέαν ἐξέτασιν ἀνεβίβασαν αὐτὰς εἰς 30 ο)ο.

Δ. Στεφανόπουλος. Δὲν θὰ ὁμιλήσω περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἀποζημιώσεως τῶν παθόντων κατόπιν τῶν προχθεσινῶν δηλώσεων τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. Θὰ εἴπω ὀλίγας λέξεις μόνον ἐν σχέσει μὲ τὴν διευκόλυνσιν τῶν παθόντων ὡς πρὸς τὰ χρέη των πρὸς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν. Θὰ ἤθελα νὰ ὑποβάλω ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, τοῦ ὁποίου ἀναγνωρίζομεν τὸ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον ὑπέρ τῶν σταφιδοπαραγωγῶν, μίαν πρότασιν, κατόπιν τηλεγραφημάτων ἐκ Πατρῶν, κατὰ τὴν ὁποίαν δὲν θὰ δοθῇ εἰς τὴν βιομηχανίαν ἡ περυσινὴ ἐσοδεία ἀνερχομένη εἰς 25-30 ἑκατομμύρια καὶ ἡ ὁποία εὑρίσκεται εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ ΑΣΟ ἀλλὰ ἂν ἐξαχθῇ αὕτη θὰ ἀντικατασταθῇ διὰ σταφίδος ἐφετεινῆς ἐσοδείας καὶ δὴ βεβρεγμένης. Οὕτω καὶ οἱ σταφιδοπαραγωγοὶ θὰ ἐξυπηρετηθῶσι καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ ΑΣΟ δὲν θὰ παραβλαφθῶσι.

Σ. Στεφανόπουλος (Ὑφυπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Εἶναι ἀληθὲς ὅτι οἱ παθόντες σταφιδοπαραγωγοὶ εὑρίσκονται εἰς ἀπόγνωσιν. Ἡ Κυβέρνησις εὐθὺς ὡς ἠγγέλθησαν αἱ καταστροφαὶ ἔσπευσε νὰ λάβῃ τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα. Ἔδωσε ἐντολὴν παραλαβῆς βλαφθείσης σταφίδος πρὸς οἰνοποίησιν. Τὸ μέτρον τοῦτο εἶναι κατ' ἀρχὴν ἱκανοποιητικόν. Προκειμένου μάλιστα περὶ Ζακύνθου καὶ Κεφαλληνίας ἐπειδὴ εἶναι

μακρὰν αἱ δεξαμεναὶ ἐλήφθη μέριμνα ὅπως ἡ σταφὶς παραλαμβάνεται ἐπὶ τόπου. Λέγει κατόπιν ὅτι συνέστη ἐπιτροπὴ διὰ νὰ ἐκτιμήσῃ τὴς ἐκ περονοσπόρου ζημίας, ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὰς ἐκ χαλάζης ζημίας, ἐπειδὴ ἠκούσθησαν παράπονά τινα σχετικὰ μὲ τὴν ἐκτίμησιν, ἐστάλη ἀνώτερος ὑπάλληλος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ὅπως ἐξετάσῃ κατὰ πόσον εἶναι βάσιμα τὰ παράπονα. Νομίζω ὅμως ὅτι προκειμένου περὶ τῶν ἐκ θερμηνειῶν ζημιῶν εἶναι ἀνάγκη διὰ τὸ μέλλον νὰ ληφθῇ πρόνοια ἐξασφαλίσεως ὑφ' ὅλων τῶν παραγωγῶν σταφιδοπάνων. Τοῦτο εἶναι δυνατὸν ἐὰν ληφθῇ τι μέτρον νὰ φορολογηθῇ κατὰ 35 δραχ. κατὰ χιλιόλιτρον ἡ σταφὶς χάριν τῆς προμηθείας σταφιδοπάνων. Ὁ Α.Σ.Ο. ἀπέρριψε τὴν γνώμην αὐτὴν ἀλλὰ θὰ ἐπιβληθῇ διὰ νόμου ὑποχρεωτικῶς. Ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὴν ἀντίληψιν ὅτι ἐξεπλήρωσε τὸ καθῆκόν της ἀπέναντι τῶν παθόντων. Προσθέτει ὅτι ἐγένετο σύστασις πρὸς τὴν Τράπεζαν νὰ μὴ ζητηθῇ ἐφέτος καταβολὴ χρεῶν ἐκ μέρους τῶν παθόντων.

Ὁ κ. ***Ι. Παπαδόπουλος.*** Ὁμιλῶν ἐπὶ ἀναφορᾶς τῶν κατοίκων Ηόρου, Γαλατᾶ καὶ λιμένος Ηόρου διαμαρτυρομένων διὰ τὴν χορήγησιν ἀδείας παρατάσεως τοῦ προνομίου ἠλεκτροφωτισμοῦ τῆς πόλεώς των παρακαλεῖ ὅπως ἐγκρίνῃ τὸ Ὑπουργεῖον τὰ πρακτικὰ τῆς γενομένης δημοπρασίας διότι, αἱ τιμαὶ εἶναι συμφέρουσαι.

Ι. Μουντζουρίδης (Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν). Μάλιστα.

Ὁ κ. ***Ε. Χατζηδάκης.*** Λαμβάνων τὸν λόγον ἐπὶ ἀναφορᾶς ἀγγειοπλαστῶν Σάμου λέγει ὅτι ἐπὶ τοῦ ἡγεμονικοῦ καθεστῶτος τῆς νήσου ἠκμαζεν ἡ ἀγγειοπλαστική, διότι τὰ προϊόντα της εἰσήγοντο ἐλευθέρως εἰς τὴν ἀντίπεραν Ἀσιατικὴν ἀκτήν. Ἀπὸ τῆς προσαρτήσεως τῆς νήσου εἰς τὸ ἑλληνικὸν Κράτος καὶ ἰδίᾳ μετὰ τὸ 1922 ἡ ἐξαγωγὴ αὐτὴ εἰς Τουρκίαν ἐξεμηδενίσθη σχεδὸν ἕνεκα τοῦ βαρυτάτου εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ καὶ ἄλλων δυσκόλων διατυπώσεων. Οἱ ἀγγειοπλάσται Σάμου παρακαλοῦν τὸν κ. ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸν ὅπως κατὰ τὴν προσεχῆ εἰς Ἄγκυραν μετάβασίν του ἐνεργήσῃ νὰ διευκολυνθῇ ἡ εἰς Τουρκίαν εἰσαγωγὴ τῶν προϊόντων τῆς ἀγγειοπλαστικῆς Σάμου.

Ὁ κ. ***Ν. Βλιάμος***, συνιστᾷ τὴν αὐτὴν ἀναφοράν.

Ὁ κ. ***Γ. Πεσμαζόγλου*** (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας) ὑπόσχεται νὰ ἐνεργήσῃ καὶ τώρα καὶ κατὰ τὸν προσεχῆ Ἰανουάριον ὅταν θὰ ἀνανεωθῇ ἡ μετὰ τῆς Τουρκίας ἐμπορικὴ σύμβασις, καὶ παρακαλεῖ νὰ τοῦ διαβιβασθῇ ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

Ὁ κ. ***Σ. Τρικούπης,*** συνιστᾷ ἀναφορὰν τοῦ κ. Γ. Ραδινοῦ πρώην βουλευτοῦ περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4342 περὶ ἀσφαλίσεως βουλευτῶν.

Ὁ κ. ***Ι. Μάλωσης,*** λέγει ὅτι ὁ κ. Γ. Ραδὸς ἀντεπροσώπευσε τὴν ἰδιαιτέραν του ἐπαρχίαν ἐπὶ 22 ὁλόκληρα ἔτη καὶ εἶναι δικαία ἡ αἴτησίς του ὅπως τροποποιηθῇ ὁ νόμος.

Ὁ κ. ***Π. Τσαλδάρης*** (Πρωθυπουργός). λέγει ὅτι εἶναι γεγονὸς ὅτι κατὰ τὸν ὑφιστάμενον νόμον παρορῶνται πολλοὶ ἐκ τῶν παλαιῶν πολιτευτῶν οἵτινες ἔτυχε νὰ μὴ ἐκλεγῶσι μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου. Βεβαιοῖ ὅτι κατὰ τὰς διακοπὰς θὰ ζητηθῇ ἐξουσιοδότησις καὶ διὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ νόμου αὐτοῦ ἐφ' ὅσον πρόκειται νὰ ἀρθῇ μία ἀδικία.

Ὁ κ. ***Θ. Δεσύλας,*** συνιστᾷ τὴν αὐτὴν ἀναφοράν.

Ὁ κ. ***Α. Τανούλας,*** παρακαλεῖ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης νὰ ἀποστείλῃ ἀνώτερον δικαστικὸν ὑπάλληλον εἰς Ηολύγυρον διὰ νὰ ἐνεργήσῃ ἐκκαθάρισιν τῶν λογαριασμῶν τοῦ πτωχεύσαντος πρὸ τετραετίας ἐμπόρου Σαμαρᾶ ὁ ὁποῖος ὡς ἐκ τῶν ὑστέρων ἀποδεικνύεται ἐχρεωκόπησε δολίως καταχρασθεὶς τὰ χρήματα πτωχῶν ἀνθρώπων.

Ὁ κ. ***Β. Βασιλικὸς*** συνιστᾷ τὴν σχετικὴν ἀναφορὰν τοῦ ἐμπορεπαγγελματικοῦ συλλόγου Ηολυγύρου

Ὁ κ. ***Σ. Τρικούπης*** συνιστᾷ ἀναφορὰν κρατουμένων ὑποκαταδίκων περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ εὐεργετήματος τῆς ἀπολύσεως δι' ὅλα τὰ ἀδικήματα.

Ὁ κ. ***Ν. Σπέντζας*** λέγει ὅτι ἔλαβε τωρείαν τηλεγραφημάτων ἐκ Τριπολιτσᾶς διὰ τῶν ὁποίων διαμαρτύρονται διὰ τὴν μελετωμένην ὑπαγωγὴν τῆς ἐπαρχίας Ὀλυμπίας εἰς Ἠλείαν. Εἰς Κυπαρισσίαν μάλιστα ἐγένετο παμψηφιστὸν συλλαλητήριον, καθ' ἡ ἠγόρευσαν πολλοί. Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν πρέπει νὰ κάμῃ μίαν δήλωσιν πρὸς καθησύχασιν τῶν κατοίκων.

Φ. Μοσχούλας. Θὰ ἦτο δεδικαιολογημένη ἡ ἀνησυχία ἂν ὑπεβάλλετο σχετικὸν νομοσχέδιον. Νομίζω ὅμως ὅτι πρόκειται περὶ διαμαρτυριῶν δημοκοπούντων ἀνθρώπων.

Ὁ κ. ***Ι. Μουτζουρίδης*** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) ἀπαντᾷ ὅτι αἱ διαμαρτυρίαι δὲν δικαιολογοῦνται διότι οὔτε σκέψις ἔχει γίνῃ.

Ν. Σπέτζας. Εἶναι κοινὸν μυστικὸν ὅτι καταβάλλεται μία προσπάθεια.

Ὁ αὐτὸς κ. Βουλευτὴς λέγει ὅτι ἔλαβε τηλεγραφήματα ἐκ Καλαμῶν διὰ τῶν ὁποίων ζητεῖται ἡ πλήρωσις τῆς θέσεως τοῦ Μητροπολίτου διὰ χειροτονήσεως.

Ὁ κ. ***Θ. Τουρκοβασίλης*** (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Ἀπαντᾷ δεδομένου ὅτι εὑρίσκεται ἐπὶ θύραις ἡ σύγκλησις τῆς Ἱεραρχίας τὸ ζήτημα θὰ ἐξετασθῇ ἐπιμελῶς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ κ. ***Δ. Χατζηγιάννης*** ὁμιλῶν ἐπὶ ἀναφορᾶς τοῦ ἀμπελουργικοῦ κόσμου Τυρνάβου περὶ τῆς ἐπαναφορᾶς τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 4560 περὶ ἀμβύκων, τονίζει τὸ δίκαιον τῶν ἀξιώσεων τῶν μικρῶν ἀμπελουργῶν Τυρνάβου καὶ Μουζακίου Τρικκάλων.

Μ. Εὐλάμπιος (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Τὸ ζήτημα τῶν ἀμβύκων ἀπησχόλησε πρὸ πολλοῦ τὴν κυβέρνησιν ἡ ὁποία ἐπέτρεψε τὴν ἐλευθέραν διάθεσιν ἀπὸ μῆνα εἰς μῆνα. Δυστυχῶς ὅμως ζητεῖται πάλιν ἡ παράτασις, πρέπει ὅμως νὰ προσέξωμεν διότι συνδέεται μὲ τὸ ὅλον ζήτημα τοῦ οἰνοπνεύματος. Ἡ Κυβέρνησις μελετᾷ τὸ ζήτημα καὶ ἐλπίζει ὅτι ἐντὸς δύο μηνῶν θὰ τὸ κανονίσῃ ὁριστικῶς.

Σ. Δοβέρδος (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Κατατέθηκαν τὰ νομοσχέδια «περὶ κυρώσεως τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους καὶ εἰδικῶν Ταμείων καὶ ὑπηρεσιῶν διὰ τὴν χρήσιν 1933—34 καὶ περὶ κυρώσεως τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους καὶ τῶν εἰδικῶν Ταμείων καὶ ὑπηρεσιῶν διὰ τὴν χρήσιν 1933—34 καὶ ἀναπτύων ταῦτα λέγει τὰ ἑξῆς:

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ καταθέσω εἰς τὴν Βουλὴν τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἔτους 1933-1934. Ἡ Κυβέρνησις ἐλπίζει ὅτι θὰ τύχῃ τῆς συγγνώμης τῆς Βουλῆς διὰ τὴν βραδεῖαν κατάθεσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, προελθούσαν ἐκ συρροῆς περιστάσεων, αἵτινες κατέστησαν ἀνέφικτον τὴν ἔγκαιρον, κατὰ τὰς συνταγματικὰς διατάξεις, ἐκτέλεσιν τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης. Ὀφείλω προσθέτως νὰ δηλώσω ὅτι ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐν τῇ ἐγκρίσει τῶν πιστώσεων, ἔχει ἤδη ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς χρήσεως ὁδηγὸν τὸν προϋπολογισμὸν τοῦτον, ὥστε ὑπὸ ἔποψιν περιορισμοῦ δαπανῶν, ἐκτελεῖται ἤδη ὁ προϋπολογισμὸς οὗτος μᾶλλον ἢ ὁ διὰ τοῦ νόμου τῶν δωδεκατημορίων ἐπεκταθεὶς προϋπολογισμὸς τοῦ λήξαντος ἔτους.

Εὔλογον θεωρῶ τὴν ἐπιθυμίαν, ἢ μᾶλλον τὴν ἀξίωσιν, τῆς Βουλῆς, ὅπως, ὁ συντάκτης τοῦ προϋπολογισμοῦ, πρωτοῦ εἰσέλθῃ εἰδικώτερον εἰς τὴν ἐξέτασιν καὶ ἀνάλυσιν τοῦ ὑποβαλλομένου προυπολογισμοῦ, ἐλθέσῃ ἐνώπιον αὐτῆς γενικώτερον, εἰσηγούμενον καὶ τῶν ἐπίσης ἁρμοδίων Ὑπουργῶν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Γεωργίας, πῶς ἀντιμετωπίζει ἡ Κυβέρνησις τὸ ἑλληνικὸν οἰκονομικὸν καὶ δημοσιονομικὸν πρόβλημα, ἐν μέσῳ τῆς παγκοσμίου κρίσεως, καὶ διὰ ποίων σταθμῶν καὶ ποίων μέτρων ἐλπίζει ἡ Κυβέρνησις νὰ συγκρατήσῃ τὴν ἑλληνικὴν οἰκονομίαν ἐν μέσῳ τῆς Θυέλλης καὶ νὰ ὁδηγήσῃ τὴν Χώραν εἰς βαθμιαίαν ἀνάρρωσιν καὶ ἀκμήν.

Ἡ ἐξελισσομένη παγκοσμία κρίσις εἶνε ἡ εὐρυτέρα πραγματικότης, ἐντὸς τῆς ὁποίας κινοῦνται αἱ Ἐθνικαὶ οἰκονομίαι.

Δὲν εἶνε ἔργον μας νὰ εἰσέλθωμεν εἰς θεωρητικὴν ἔρευναν ἐπὶ τῆς παγκοσμίου κρίσεως, παρατηροῦμεν ὅμως ὅτι ἡ ματαίωσις τῆς Διεθνοῦς Διασκέψεως τοῦ Λονδίνου, ἐπιχύνει φῶς ἐπὶ τῆς καταστάσεως.

Ἡ ματαίωσις αὕτη δὲν ἐπῆλθεν, ὡς κοινῶς πιστεύεται, διότι ἔλειψαν τὰ εὐγενῆ ἰδεώδη καὶ αἱ γενναῖαι διαθέσεις ἀπὸ τοὺς ἡγέτας τῶν λαῶν, ἀλλ' ἀντιθέτως διότι τὰ ὑψηλὰ αὐτὰ ἐλατήρια, ζωηρῶς κινούμενα, προηγήθησαν, διὰ τῆς προσφόρου Διασκέψεως, τῶν γεγονότων, καὶ ἔσπευσαν νὰ θεραπεύσουν τὰ συμπτώματα ἀντὶ τοῦ κακοῦ, καὶ νὰ ἐπιζητήσουν τὸν ἀφοπλισμόν, πρωτοῦ ἀποκατασταθῇ πνεῦμα εἰρήνης καὶ ἐμπιστοσύνης. Οὕτω ἐξακολουθοῦν ὑφιστάμενα τὰ τείχη τῶν τελωνειακῶν δασμῶν, οἱ ποσοτικοὶ περιορισμοὶ τῆς εἰσαγωγῆς ἐμπορευμάτων, οἱ ἔλεγχοι τῶν συναλλαγμάτων, καὶ λοιποὶ ἐπαχθεῖς περιορισμοί, δημιουργοῦντες ὁλονέν, διὰ τῆς παρατάσεως τῆς ἰσχύος καὶ ἐφαρμογῆς αὐτῶν, ἐὰν μὴ νέαν διεθνῆ οἰκονομικὴν ἰσορροπίαν, βεβαίως ὅμως μακροτέρας διαρκείας μεταβατικὴν περίοδον ἐθνικῆς αὐταρκείας καὶ αὐστηρᾶς ἀμοιβαιότητος διεθνῶν συναλλαγῶν.

Ἡ σημερινὴ περίοδος, τὴν ὁποίαν διέπουν ἀνθρωπιστικαὶ ἀρχαὶ κοινωνικῆς δικαιοσύνης, ἐπιφορτίζει μὲ νέας ὑπηρεσίας τὸ Κράτος, ἐπεκτείνει τὴν ρυθμιστικὴν ἐπέμβασιν αὐτοῦ καὶ αὐξάνει τὰ ἔξοδα τῶν προϋπολογισμῶν καὶ τὰ βάρη τῶν δημοσίων ἐσόδων. Ἡ ἀποκατάστασις τῆς δικαιοσύνης αὐτῆς, ὅσον καὶ ἡ ἐπιτελουμένη ἐκκαθάρισις τῆς κρίσεως, γίνεται ἀναγκαίως εἰς βάρος τῶν ἐσχηματισμένων περιουσιῶν, ὁδηγεῖ εἰς κοινωνικὴν ἰσοπέδωσιν καὶ καθιστᾷ δι' ὅλους ἐπιβλητικώτερον τὸν νόμον τῆς ἐργασίας.

Ἐντὸς τῆς Διεθνοῦς αὐτῆς ἀτμοσφαίρας ποία εἶνε ἡ ἑλληνικὴ οἰκονομικὴ πραγματικότης;

Ἡ Ἑλλὰς κατόπιν δεκαετοῦς εἰς μακρυνὸν μέτωπον πολέμου, τῆς ἥττης, τῆς προσφυγικῆς συμφορᾶς, τῆς ἐσωτερικῆς διαιρέσεως, τῶν ἀντικτύπων τῆς διεθνοῦς κρίσεως, ἐκάμφθη, περιῆλθεν εἰς ἀδυναμίαν νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποχρεώσεις της ἀπέναντι τῶν ὁμοεθνῶν καὶ ξένων πιστωτῶν αὐτῆς, ὡς ἄλλως τε καὶ τόσαι ἄλλαι χῶραι ὀλιγώτερον δοκιμασθεῖσαι, καὶ ὑπέστη τὴν μείωσιν τοῦ ἀτυχήσαντος καὶ καταστάντος ἀναξιοχρέου ὀφειλέτου.

Ἐντὸς τῆς δεινῆς αὐτῆς συμφορᾶς κατώρθωσε νὰ περισώσῃ τὸ σπουδαιότερον ἐφόδιον τῆς ἀναρρώσεως καὶ ἀποκαταστάσεώς της, τὴν ἠθικήν της ἀκεραιότητα. Περὶ τούτου ὁμιλοῦν τὰ πράγματα εἰς τὸν ἀνεπηρέαστον κριτήν, ἀλλ' ἐπὶ πλέον καὶ διεθνοῦς κύρους πανηγυρικὴ διαβεβαίωσις—πολύτιμος διὰ τὴν Ἑλλάδα— ἡ ἔκθεσις τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἡ ὁποία, ἀπαριθμοῦσα τὰ δεινοπαθήματα τῆς Χώρας, καταλήγει χαρακτηρίζουσα ὡς ἀναπότρεπτον τὴν ἀδυναμίαν εἰς ἣν περιῆλθεν ἡ Ἑλλάς, πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων αὐτῆς.

Τὸ κακὸν ἔγινε καί, ὡς συμβαίνει εἰς τὰ ἄτομα τὰ ἔχοντα ζωτικότητα, πρέπει ἀντὶ νὰ χαλαρώσῃ τὸ ἠθικόν, νὰ ὠθήσῃ εἰς δραστηρίαν προσπάθειαν ἀποκαταστάσεως καὶ ἀκμῆς. Μὲ τὸ ἠθικὸν αὐτὸ συναίσθημα ἡ Κυβέρνησις θεωρεῖ καθῆκόν της νὰ ἀντιμετωπίσῃ καὶ ρυθμίσῃ τὸ οἰκονομικὸν πρόβλημα τῆς Ἑλλάδος.

Ἂς ἐξετάσωμεν τώρα πῶς ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, συντάσσων τὸν προϋπολογισμόν, θέτει τὸ ἑλληνικὸν οἰκονομικὸν πρόβλημα.

Ἡ δικαιοδοσία καὶ ἡ ἠθικὴ εὐθύνη τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, κατὰ τὴν μεταπολεμικὴν κυρίως περίοδον, παρουσιάζει σημαντικὴν ἐπέκτασιν. Ἄλλοτε τὰ ἔξοδα ἐκανόνιζον τὰ ἔσοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ, διότι τότε τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα ἐπεβαρύνετο ἐλαφρῶς διὰ τῆς φορολογίας, μὲ ποσοστὸν 7—100 ο/ο, καὶ εἶχε περιθώριον κινήσεων ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν τὴν φορολογίαν καὶ πηγὴν ἀντλήσεως ἐν ἀνάγκῃ τῶν ἐκτάκτων πόρων τῶν ἐθνικῶν δανείων. Σήμερον μὲ τὴν μεγάλην ἐπέκτασιν τῶν Κρατικῶν λειτουργιῶν, ἐπῆλθε τοιαύτη ἐπαύξησις τῶν δημοσίων ἐξόδων, ὥστε, ἀντιθέτως, ἡ φορολογία, ἐπιβαρύνουσα ὑπερβολικῶς τὸ περιστάλεν ἐκ τῆς κρίσεως ἐθνικὸν εἰσόδημα, ἐνίοτε μέχρις 27 καὶ 28 ο/ο, παρουσιάζει ἀνυπέρβλητα ὅρια ἐσόδων, ἐντὸς τῶν ὁποίων δέον νὰ περιορισθοῦν τὰ ἔξοδα. Ἐκ τῆς ἀνάγκης ταύτης ὑπαγορεύθησαν νομοθετικὰ μέτρα, ἰσχύοντα καὶ παρ' ἡμῖν, παρέχοντα εὐρυτέραν ἐξουσιοδότησιν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὴν ἀναγραφὴν καὶ τὴν χρῆσιν τῶν πιστώσεων τοῦ προυπολογισμοῦ, συνεπείᾳ τῶν ὁποίων καὶ ἡ εὐθύνη τοῦ Ὑπουργοῦ ἀντιστοίχως ἐπιβαρύνεται. Ἔργον ἑπομένως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἶναι ἡ κατανομὴ τῶν πιστώσεων καὶ κριτήριον ταύτης αἱ ἀνάγκαι τῆς χώρας καὶ ἰδίως ἡ οἰκονομικὴ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἡ κατὰ προτεραιότητα κατάταξις τῶν ἐπιδιώξεων τῆς πολιτικῆς αὐτῆς. Οὕτω ἄγεται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἰς στενωτέραν συνεργασίαν μετὰ τῶν ἄλλων Ὑπουργῶν καθ' ὑποβολὴν μετὰ τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Γεωργίας, μεθ' ὧν, καὶ ὑπὸ τὴν προεδρείαν πάντοτε τοῦ Πρωθυπουργοῦ, συνεργάζεται διὰ τὴν διακαρᾶξιν καὶ ἐφαρμογὴν τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς.

Οἱ ἁρμόδιοι Ὑπουργοί, διαμένοντες ἐυκαίρως, θὰ ἀναπτύξουν ἀναλυτικώτερον τὴν γεωργικήν, βιομηχανικὴν καὶ ἐμπορικὴν πολιτικήν, ἥτις ἄλλως προκύπτει καὶ ἐκ τῆς προσαγομένης νομοθετικῆς ἐργασίας.

Γενικώτερον δύναται νὰ λεχθῇ, ὅτι ριζοσπαστικαὶ μεταβολαὶ εἰς τὴν οἰκονομικὴν πολιτικὴν δὲν εἶναι νοηταί. Ἔχοντες μικρὰν καλλιεργουμένην ἐπιφάνειαν (19,389 τετραγωνικὰ χιλιόμετρα, ἐν ᾧ ἡ ἀνάλογος κατ' ἐπιφάνειαν Βουλγαρία ἔχει 40,000 τετραγωνικὰ χιλιόμετρα, μὲ ἀναλογίαν κατοίκων ἐπὶ ἑκάστου καλλιεργουμένου τετραγωνικοῦ χιλιομέτρου ἡ Ἑλλὰς 338 καὶ ἡ Βουλγαρία 140(καὶ παραγωγὴν εὐγενῶν εἰδῶν καπνοῦ καὶ σταφίδος—ἐξωτερικῆς καταναλώσεως, καθιστώσης ὑποτελῆ οἰκονομικῶς τὴν χώραν, δὲν δυνάμεθα νὰ ἀπομακρύνωμεν εἰς γεωργικὴν παραγωγὴν ἐξασφαλίζουσαν τὴν ἐπάρκειαν τῆς Χώρας. Οὔτε δυνάμεθα νὰ μεταβάλωμεν τὴν φύσιν τῆς παραγωγῆς μας καὶ νὰ ἀντικαταστήσωμεν τὸν καπνὸν διὰ σίτου, διότι ἡ ἀξία τότε τῆς παραγωγῆς θὰ ἦτο ἔτι μικροτέρα καὶ ὁ ἄλλως ἀνεπαρκὴς γεωργικὸς κλῆρος δὲν θὰ ἐπήρκει εἰς τὴν διατροφὴν τῆς ἀγροτικῆς οἰκογενείας.

Ἐπεβάλλετο διὰ τοῦτο ἡ ἐπέκτασις, κατὰ τὸ ἐφικτόν, καὶ κυρίως ἡ ἔντασις τῆς παραγωγῆς δημητριακῶν καρπῶν καὶ ἄλλων προϊόντων διὰ καλλιτέρων μεθόδων, ὥστε νὰ βελτιωθῇ ἡ σημερινὴ ποσχὴ ἀπόδοσις. Τὴν πολιτικὴν αὐτὴν ἠκολούθησε τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας μὲ λίαν ἱκανοποιητικὰ διὰ τὸ τρέχον ἔτος ἀποτελέσματα. Διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς σιτοπαραγωγῆς ἡ Κυβέρνησις ἀνέστειλε τὸν ἔγγειον φόρον ἐπὶ τῶν σιτηρῶν, ἐπέβαλεν εἰσαγωγικὸν δασμὸν ἐκ δρ. 1,575 κατὰ τόννον, καὶ προσθέτως ὥρισε τιμὴν διὰ τὸν συκεντρούμενον, ἐκ δραχ. 5,781 κατὰ τόννον, ἀντὶ τῆς τρεχούσης τιμῆς τοῦ σίτου ἐκ δραχ. 3,030. Διὰ τὸ τρέχον ἔτος ἡ ἐπιβάρυνσις ἐκ τῆς ὑψηλοτέρας αὐτῆς τιμῆς τοῦ σίτου θὰ ἀνέλθῃ περίπου εἰς δραχμὰς ἓν δισεκατομμύριον.

Ἡ ἐπιβάρυνσις αὕτη ἐπεβλήθη χωρὶς νὰ ὑπερτιμηθῇ αἰσθητῶς ὁ ἄρτος, ἕνεκα τῆς ἐπελθούσης ἐν τῷ μεταξὺ μεγάλης πτώσεως τῆς τιμῆς τοῦ σίτου. Εἶνε εὐνόητον ἐκ τοιαύτης θυσίας τοῦ κοινοῦ, νὰ ἐνισχυθῇ ἡ σιτοπαραγωγὴ τῆς Χώρας.

Ἐνῷ ἡ προστασία τοῦ σίτου ἐγένετο εἰς τόσον μεγάλην κλίμακα, μὲ ἱκανοποιητικὰ βεβαίως ἀποτελέσματα, ὑστερεῖ ἡ προστασία τοῦ καπνοῦ, δι' ὃν καὶ ἐπιβάλλεται καὶ ἔγγειος φόρος καὶ παρακράτημα ἐπὶ τοῦ συναλλάγματος κατὰ τὴν ἐξαγωγήν. Ἡ σημασία τοῦ προϊόντος τούτου εἶναι κεφαλαιώδης διὰ τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν, ἀρκεῖ νὰ λεχθῇ ὅτι

ἡ ἐξαγωγὴ τοῦ καπνοῦ ἀπέδωκε κατὰ τὸ 1929 λίρας 11 ἑκατομμύρια περίπου, ἐνῷ τοῦ 1932 μόνον 3,500,000.

Ἐπιβάλλεται ἡ προστασία τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς ἐμπορίας τοῦ προϊόντος τούτου, ὡς καὶ τῆς σταφίδος καὶ ἄλλων τινῶν προϊόντων. Ὑπὸ τὴν ψῆφον τῆς Βουλῆς εὑρίσκεται νομοσχέδιον ἱδρύσεως Διευθύνσεως τῆς παραγωγῆς, βιομηχανίας, ἐμπορίας καὶ φορολογίας τοῦ καπνοῦ, ἀποσκοποῦν εἰς τὴν συστηματικὴν προστασίαν τοῦ προϊόντος τούτου ἐλαστικῆς ἀποδόσεως, ἀφοῦ ἡ παραγωγή του, ἀποκαθιστωμένων τῶν τιμῶν, δύναται νὰ ὑπερδιπλασιασθῇ ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος.

Ἡ ἐνίσχυσις τῆς γεωργίας εἶνε τὸ ἐπιβλητικώτερον καθῆκον πάσης Κυβερνήσεως καὶ τὸ σπουδαιότερον ὅπως μέσον διὰ νὰ ἀντιμετωπισθῇ ἐν μέρει τὸ βαρὺ καὶ μετ' ὀλίγον ἴσως ἀγωνιῶδες πρόβλημα τοῦ ὑπερπληθυσμοῦ τῆς Χώρας.

Ἡ Βιομηχανία διὰ τῆς ἐνταθείσης προστασίας, ἐκ τῆς αὐξήσεως τῶν δασμῶν καὶ τοῦ περιορισμοῦ τῆς εἰσαγωγῆς, παρουσιάζει ἀξιόλογον ἀνάπτυξιν παραγωγῆς, καὶ ἐπιθυμητὸν θὰ ἦτο νὰ ληφθῇ μέριμνα ὅπως βελτιωθῶσιν ἐν μέτρῳ αἱ μηχανικαὶ ἐγκαταστάσεις της καὶ τυποποιηθῇ ἡ παραγωγή της, ὥστε νὰ προπαρασκευασθῇ καὶ διὰ τὰς δυσκόλους ἡμέρας τὰς ὁποίας ἐν περιτροπῇ διέρχεται ἡ βιομηχανικὴ παραγωγή. Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐφαρμόζει σήμερον μὲ αὐστηρότητα ὑγιᾶ πολιτικήν. Ἐνισχύει τὴν ὑπάρχουσαν βιομηχανίαν καὶ διάκειται δυσμενῶς πρὸς τὴν ἵδρυσιν νέων βιομηχανιῶν, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι ἐπιμελῶς μελετημέναι καὶ διὰ τῆς λειτουργίας των θὰ ἠδύναντο νὰ προκαλέσουν ἐπιζήμιον συναγωγισμὸν τῶν ὑπαρχουσῶν. Τὸ μέτρον τοῦτο ἐπιβάλλεται τοσοῦτῳ μᾶλλον ὅσῳ ἡ Βιομηχανία μας ἔχει περιορισμένα ὅρια ἀναπτύξεως, τὴν ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν, δυσχερῶς δυναμένη νὰ συναγωνισθῇ εἰς ξένας ἀγορὰς τὴν παραγωγὴν τῶν μεγάλων βιομηχανικῶν χωρῶν.

Ἡ ἐγχώριος βιομηχανικὴ παραγωγή, ἀξίας περίπου ἑπτὰ δισεκατομμυρίων δραχμῶν, καλύπτει σήμερον τὰ 70 ο/ο περίπου τῆς ἐντοπίου καταναλώσεως καὶ χρησιμοποιεῖ ξένας πρώτας ὕλας κατ' ἀναλογίαν 43 ο/ο καὶ ἐγχωρίους 57 ο/ο. Ἡ ἀξία τῶν βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων, ἡ ὁποία ἀνήρχετο εἰς 200 ἑκατομμύρια χρυσῶν φράγκων κατὰ τὸ 1917, ἀνέρχεται σήμερον εἰς 560 ἑκατομμύρια φράγκα χρυσᾶ, αὐξηθείσης τῆς κινητηρίου δυνάμεως ἀπὸ ἵππους 110.000 εἰς 210.000.

Τὸ ἐμπόριον ἔδειξεν ἀξιόλογον εὐλυγισίαν προσαρμογῆς εἰς τὴν ἐπελθοῦσαν ἀπότομον μεταβολὴν τῶν διεθνῶν ἐμπορικῶν συναλλαγῶν. Ἐξήντλησε τὰ παλαιὰ ἀποθέματα καὶ ὑπεβοήθησε τὴν ἀνάπτυξιν τῆς καταναλώσεως τῶν ἐγχωρίων προϊόντων. Δυστυχῶς ἕνεκα τῆς ἀποτόμου πτώσεως τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος καὶ τῶν νομοθετικῶν μέτρων ἐπὶ τοῦ συναλλάγματος, δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ἐξωτερικὰς ὀφειλάς του. Δεικνύει ὅμως διαθέσεις εἰλικρινεῖς, ὥστε νὰ προσαρμοσθῇ εἰς τὴν Κυβερνητικὴν πρωτοβουλίαν, ὅπως τακτοποιηθοῦν ὁριστικῶς αἱ ὀφειλαὶ αὗται καὶ ἀποκατασταθῇ ἡ ἐμπορικὴ πίστις τῆς Ἑλλάδος, δι' ἣν ἡ Κυβέρνησις θεωρεῖ ἐπιβεβλημένον καθῆκον νὰ καταβάλῃ πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν.

Τὸ τακτικὸν ἔλλειμμα τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου ὑπερβαῖνον τὰς 6 δισεκατομμύρια σταθεροποιημένας δραχμὰς κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη, περιωρίσθη εἰς 2.357.000.000 κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος. Τοῦτο ὅμως ὀφείλεται καὶ εἰς τὴν πτῶσιν τῶν τιμῶν τῶν προϊόντων.

Καὶ τὸ ἰσοζύγιον τῶν πληρωμῶν, παρ' ὅλην τὴν μεγάλην μείωσιν τῶν ἀδήλων πόρων καὶ ἰδίως τοῦ μεταναστευτικοῦ συναλλάγματος, παρουσιάζει βελτίωσιν ἐν τῷ συνόλῳ, ὀφειλομένην ὅμως εἰς παροδικὴν αἰτίαν, εἰς τὴν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς παλινόστησιν τῶν κεφαλαίων, ἡ ὁποία ἐσημειώθη ἀπό τινων μηνῶν, συνεπείᾳ τῆς πτώσεως τῶν ἀξιῶν καὶ τῶν νομισμάτων. Ἀξία λόγου ἐπῆλθεν ἐκ τούτου ἡ αὔξησις τοῦ καλύμματος τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ ἐμπόριον ὅμως καὶ τὴν βιομηχανίαν ἐπίεζε καταθλιπτικὸν βάρος, τὸ ὑψηλὸν ἐπιτόκιον τῶν βαρέων χρεῶν, ἀπειλοῦν νὰ κλονίσῃ τὰς μεγάλας αὐτὰς παραγωγικὰς δυνάμεις τῆς Χώρας. Ἡ Κυβέρνησις ἡ ὁποία ὡς προηγουμένως εἶχεν ἐλαττώσῃ τὸν προεξοφλητικὸν τόκον τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἠναγκάσθη νὰ λάβῃ τὸν Ἰούνιον ριζικώτερον μέτρον, δι' ἀναγκαστικοῦ νόμου, ἕνεκα τῆς ἐπειγούσης ἀνάγκης, περιορίσασα τὸ ἐπιτόκιον τῶν καταθέσεων τοῦ ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου εἰς 4 ο/ο καὶ τῶν καταθέσεων τῶν Τραπεζῶν εἰς 3 ο/ο, διὰ νὰ ἀποβῇ δυνατὸς ὁ νέος περιορισμὸς τοῦ προεξοφλητικοῦ τόκου μέχρι τοῦ ὁρίου τῶν 7 1)2) ο/ο. Διὰ τοῦ μέτρου τούτου ἐπῆλθε σημαντικὴ ἀνακούφισις εἰς τὴν παραγωγὴν καὶ ἐνεψυχώθησαν αἱ συναλλαγαὶ καὶ αἱ χρηματιστηριακαὶ πράξεις. Παρ' ὅλον δὲ τὸν περιορισμὸν τοῦ ἐπιτοκίου, αἱ καταθέσεις τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου καὶ τῶν Τραπεζῶν ηὔξησαν, διότι ἐπακολούθησε παλινόστησις καὶ τροπὴ εἰς δραχμὰς τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἑλληνικῶν κεφαλαίων, ἐξέλιπεν καὶ ἡ ἀπορροφῶσα ρευστὸν χρῆμα ἐλευθέρα ἀγορὰ συναλλάγματος καὶ ἀπεκατεστάθη ἡ ἐμπιστοσύνη ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος.

Ἡ Κυβέρνησις πιστεύει, ὅτι, διὰ τοῦ περιορισμοῦ τῆς εἰσαγωγῆς, τῆς ἀναπτύξεως τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς, τῆς περιστολῆς ἐν τῇ κυκλοφορίᾳ τῶν τραπεζογραμματίων, τῆς μειώσεως τῶν ἐπιτοκίων, τῆς αὐξήσεως τοῦ συναλλαγματικοῦ ἀποθέματος καὶ τῆς αὐστηρᾶς ἐκτελέσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ κυρίως τῆς φειδοῦς τῶν δημοσίων ἐσόδων, συγκρατεῖ ἐντὸς λογικῶν ὁρίων τὸν τιμάριθμον καὶ παρέχει ἀσφαλὲς ἔρεισμα σταθερᾶς ἀντοχῆς εἰς τὸ ἐθνικὸν νόμισμα. Καὶ τοῦτο ἀποτελεῖ τὴν θεμέλιον λίθον τῆς ὅλης οἰκονομικῆς πολιτικῆς της.

Ὁ ἐν τῷ συνόλῳ ὅμως καθορισμὸς τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τοῦ Κράτους, παρουσιάζει σήμερον μεγάλας δυσχερείας καὶ προβλήματα.

Ἡ μεγάλη ἀνάπτυξις τῆς Κρατικῆς δικαιοδοσίας καὶ ἡ ἔντονος ἀλληλεπίδρασις δημοσίας καὶ ἐθνικῆς οἰκονομίας, ὑπηγόρευσαν εἰς τὰς Κυβερνήσεις τὴν ἀνάγκην τῆς συστάσεως οἰκονομικοῦ ἐπιτελείου, ὅπως συντονίσουν τὰς δυνάμεις ταύτας καὶ χαράξουν ἐπὶ ἐπιστημονικῆς καὶ τεχνικῆς βάσεως τὴν οἰκονομικὴν πολιτικήν των. Ἡ ἀνάγκη αὕτη ἐγένετο αἰσθητὴ καὶ παρ' ἡμῖν, ὅπως καὶ εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ Κράτη καὶ κατὰ μείζονα λόγον παρ' ἡμῖν ἕνεκα τῶν συχνῶν ὑπουργικῶν μεταβολῶν, καὶ οὕτω ἱδρύθη τὸ Ἀνώτατον Οἰκονομικὸν Συμβούλιον. Τὸ Ἵδρυμα τοῦτο μελετᾷ συστηματικῶς τὴν ἑλληνικὴν οἰκονομίαν καὶ τὰς τάσεις τῆς διεθνοῦς οἰκονομίας. Ἐξέδωκε διαφωτιστικὰς οἰκονομικὰς μελέτας καὶ θὰ συμπληρώσῃ ἐντὸς ὀλίγου χρόνου πλήρεις μελέτας ἐπὶ τῶν μεγάλων ζητημάτων τοῦ σίτου τοῦ καπνοῦ καὶ τῶν βιωσίμων βιομηχανιῶν. Οὕτω βαθμιαίως ὁλοκληρώνει τὴν μελέτην ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας καὶ διαγράφει τὴν ἐνδεικνυομένην οἰκονομικὴν πολιτικὴν τῆς Χώρας.

Ἀφοῦ ἠρευνήθη εἰς γενικὰς γραμμὰς ἡ ἑλληνικὴ οἰκονομία, ὑπολείπεται ἡ ἐξέτασις τῶν κυρίων ἀναγκῶν, τὰς ὁποίας καλεῖται νὰ ὑπηρετήσῃ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, ἐν μέσῳ τῆς ἐξελισσομένης κρίσεως, διὰ νὰ ἀνταποκριθῇ πληρέστερον εἰς τὴν ἀποστολήν του.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀπόψεων τούτων τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος καλεῖται :

1) Νὰ βελτιώσῃ τὴν διοικητικὴν ὀργάνωσιν του ἡ ὁποία παρουσιάζει ἐν πολλοῖς ὀλιβερὰν καθυστέρησιν.

2) Νὰ ἐπικουρήσῃ τὴν παραγωγήν, ἤτοι τὴν γεωργίαν (κυρίως τὸν καπνόν), τὴν βιομηχανίαν, τὰ μεταλλεῖα καὶ τὰς ἄλλης πηγὰς πλούτου, καθὼς καὶ ἀποδοτικούς τινας πόρους τῆς χώρας, ὅπως κυρίως τὸν τουρισμόν, διὰ νὰ ἀναβιβάσῃ οὕτω τὸ χαμηλὸν ἐπίπεδον τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος.

3) Νὰ ὑπηρετήσῃ τὴν δημοσίαν ὑγείαν καὶ τὴν κοινωνικὴν πρόνοιαν, αἵτινες σήμερον μὲ τοὺς ἀστέγους πρόσφυγας, τὴν ἐξάπλωσιν τῆς φθίσεως, τῶν ἑλωδῶν πυρετῶν καὶ τῶν μεταδοτικῶν νοσημάτων, εὑρίσκονται εἰς καθυστέρησιν ἀπειλοῦσαν τὸ μέλλον τῆς Χώρας.

4) Νὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν δικαιοτέραν ὑπηρεσίαν τῶν ἐθνικῶν δανείων, οὕτως ὥστε οὔτε νὰ ὑστερήσῃ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν στοιχειώδους κρατικῆς ἀποστολῆς, ἀλλ' οὔτε καὶ νὰ ἐμφανίσῃ ποτὲ βάσιμον τὴν μομφὴν ὅτι τελευταία μέριμνα τῶν κυβερνώντων τὴν Χώραν εἶναι ἡ ὑπηρεσία τῶν ἐθνικῶν δανείων.

Γεννᾶται ἤδη τὸ ζήτημα, πρὸς ποῖα μέσα δέον νὰ ἀποβλέψῃ τὸ Κράτος διὰ νὰ ἀντλήσῃ πόρους καὶ δυνηθῇ νὰ ἐπιτελέσῃ μεθοδικώτερον καὶ λυσιτελέστερον, κατὰ τὴν κρίσιμον αὐτὴν περίοδον, τὴν βαρεῖαν ἀποστολήν του ;

Τὰ μέσα ταῦτα, ἀποκλειομένων ἐννοεῖται τῶν δανείων εἶναι :

1) Οἰκονομίαι
2) Βελτίωσις τοῦ διοικητικοῦ ὀργανισμοῦ.
3) Φορολογικαὶ μεταρρυθμίσεις.
4) Κατανομὴ ἐξόδων κατὰ μεγαλυτέραν ἀναλογίαν εἰς δαπάνας παραγωγικὰς καὶ ἐκπολιτιστικάς.

Ἐπιτακτικὸν κυβερνητικὸν καθῆκον εἰς ἀνισοσκελῆ προϋπολογισμόν, καθυστεροῦντα καὶ εἰς τὴν ἀναγραφὴν πιστώσεων δι' ἀνειλημμένας ὑποχρεώσεις, εἶνε ἡ ἐπιβολὴ αὐστηρῶν οἰκονομιῶν. Αἱ οἰκονομίαι δύνανται νὰ διαιρεθοῦν εἰς οἰκονομίας ἀμέσου ἀποδόσεως, ὡς ἡ περικοπὴ ἢ ὁ περιορισμὸς κονδυλίων ἀναγεγραμμένων εἰς τὸν προϋπολογισμόν, καὶ οἰκονομίαι μελλοντικῆς ἀποδόσεως, ὧν καὶ διευκολύνεται ἡ ἐφαρμογὴ ἐκ τοῦ λόγου ὅτι ἀναβάλλεται ἡ ἐπιβαρύνσεις συνέπεια αὐτῶν. Αἱ ἄμεσοι οἰκονομίαι αἱ πραγματοποιούμεναι εἰς τὸν ὑποβαλλόμενον προϋπολογισμόν, ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1932-1933, ἀνέρχονται εἰς δραχμὰς 356,000,000. Ἐπὶ τούτων ὑποβάλλω λεπτομερεστάτην ἔκθεσιν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, ἀναλύουσαν ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ τὰς οἰκονομίας ταύτας καὶ κατὰ τρόπον ἀποκλείοντα πᾶσαν ἀμφισβήτησιν ἐπ' αὐτῶν.

Τὸ ποσὸν τοῦτο δύναται νὰ θεωρηθῇ σημαντικόν, ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψει ὅτι εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ὑπάρχουν ὑγκώδεις δαπάναι ἀνεπίδεκτοι περιορισμοῦ, ὑπερβαίνουσαι τὰ τέσσαρα δισεκατομμύρια, συνεπῶς αἱ ἐπενεχθεῖσαι οἰκονομίαι ὑπερβαίνουν τὰ 10 ο/ο ἐπὶ τῶν ὑπολοίπων δαπανῶν.

Ἐπιτακτικὴ ἐπίσης εἶνε ἡ ἀνάγκη ὅπως ἀπὸ πολλῶν πλευρῶν βελτιωθῇ ὁ διοικητικὸς ὀργανισμὸς τῆς Χώρας. Εἶνε σημαντικὰ τὰ ἀποτελέσματα ὑπὸ ἔποψιν ἀποτοιήσεως λειτουργίας, ἀσκήσεως ἐλέγχου, ἐνισχύσεως ἐσόδων καὶ ἐξυπηρετήσεως τῶν πολιτῶν, τὰ ὁποῖα θὰ ἀπέβλεπε στοιχειώδης ὀρθολογιστικὴ ὀργάνωσις τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν. Σπουδαῖον βῆμα πρὸς τοῦτο θὰ ἀποτέλει ἡ διοικητικὴ ἀποκέντρωσις, ἣν μελετᾷ ἡ Κυβέρνησις, ἀλλ' ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ὁποίας, λόγῳ ἀπαιτουμένων δαπανῶν, θὰ διηκολύνετο ὅσῳ μόνον ἐὰν βελτιουμένης τῆς τιμῆς τῶν σιτηρῶν, ἐδίδετο εἰς τὰς ἐπαρχιακὰς διοικήσεις δικαίωμα εἰσπράξεως μικροῦ ἐγγείου φόρου διὰ τὴν βαθμιαίαν ἐφαρμογὴν τοῦ συστήματος τῆς διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως. Σήμερον ὅμως δὲν γίνεται λόγος περὶ ριζικῶν μεταρρυθμίσεων αἱ ὁποῖαι εἶναι δεδομέναι καὶ ἐνίοτε ἐπικίνδυνοι, ἀλλὰ περὶ τῆς ἐρεύνης τῶν ὑπαρχουσῶν ἀνωμαλιῶν καὶ ἐνιαίου μεθοδικοῦ τρόπου πρὸς ἄρσιν αὐτῶν καὶ ἀποκατάστασιν καλυτέρας διοικητικῆς λειτουργίας.

Προχείρως παρατηροῦμεν ὅτι, αἱ οἰκονομικαὶ ὑπηρεσίαι, ἐφοριακαὶ καὶ ταμειακαί, καίτοι τελοῦν ὑπὸ ἀρίστας κατὰ κανόνα διευθύνσεις, παρουσιάζουν ἐν τῇ λειτουργίᾳ των καθυστερήσεις. Δὲν εἶνε ἐπιτετραμμένη ἡ τόσον μεγάλη διαφυγὴ ἐκ τῆς φορολογίας, καταφανεστέρα εἰς τὸν τόρον συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου, ἀποδίδοντα ἐτησίως τὸ πενιχρὸν ποσὸν τῶν 35 ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Δὲν εἶνε ἐπιτεταμμένη ἡ τόσον μεγάλη καθυστέρησις εἰς τὰς εἰσπράξεις, αἱ ὁποῖαι ἐμφανίζουν ἀπὸ 31 Ἰουλίου 1928 μέχρι 31 Ἰουλίου 1932 καθυστερήσεις ἀνερχομένας εἰς δρ. 3,430,800,000, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὑπολογίζεται σωρηδὸν εἰσπρακτὸν μόνον 15 ο/ο. Ἡ κατάστασις αὕτη ἀπαιτεῖ ἄμεσον ἐκκαθάρισιν, δι' ἣν λαμβάνομεν τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα, ἵνα μὴ παρουσιάζωνται εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τῆς περιουσίας τοῦ Κράτους στοιχεῖα μὴ ἀνταποκρινόμενα εἰς τὴν πραγματικότητα.

Ὑπῆρχε καὶ ἄλλη καθυστέρησις εἰς τὴν κατάρτισιν τῶν Ἀπολογισμῶν καὶ Ἰσολογισμῶν τοῦ Δημοσίου Ταμείου, λόγῳ τῶν ἀνωμάλων περιστάσεων, ἀλλ' αὕτη μετ' ὀλίγον ἐκλείπει, δι' ἄκρου καὶ ἀξιεπαίνου ἐργασίας τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου.

Δὲν εἶνε νοητὸς ὁ αἰφνιδιασμὸς τῶν κονδυλίων κεκλεισμένων χρήσεων, ἡ ὁποῖος διαταράσσει τοὺς προϋπολογισμούς. Ἡ πληγὴ αὕτη τοῦ προυπολογισμοῦ, προερχομένη κυρίως ἀπὸ ὑπερβάσεις τῶν πιστώσεων ἐπιβάλλεται νὰ ἐπισύρῃ τὰς νομίμους συνεπείας, διὰ νὰ μὴ κλονίζηται τὸ κῦρος ὁλόκληρον τοῦ προυπολογισμοῦ.

Δὲν εἶνε ἀνεκτὴ ἡ καθ'ὑλὴν κατανάλωσις τοῦ καπνοῦ εἰς τόσον μεγάλην κλίμακα, ὥστε ἡ κατ' ἄτομον κατανάλωσις ἐν Ἑλλάδι νὰ παρίσταται ἀπαρκρίτως μικροτέρα τῆς καταναλώσεως τοῦ φορολογουμένου καπνοῦ πάσης ἄλλης χώρας τοῦ Κόσμου. (Ἐν Ἑλλάδι ἡ κατ' ἄτομον ἐτησία κατανάλωσις ἀνέρχεται εἰς χιλιόγραμμα 0,66, εἰς τὴν Γερμανίαν χιλ. 2 εἰς τὴν Μεγάλην Βρεττανίαν χιλ. 1, 5, εἰς τὴν Βουλγαρίαν 0,95).

Ἐν τούτοις, κατὰ τὸ ἔτος 1925, ἡ κατανάλωσις ἀνῆλθεν εἰς 6.049.000 χιλιόγραμμα ἐνῷ τὸ λῆξαν ἔτος ἔφθασε μόλις εἰς 4.313.000. Μόνη ἡ διαφορὰ αὕτη ἐπιφέρει μείωσιν τῶν δημοσίων ἐσόδων κατὰ 675.000.000 δραχμῶν διὰ τὸ λῆξαν ἔτος.

Ἀντίκειται πρὸς τὴν στοιχειώδη ἀρχὴν τῆς ἑνότητος τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἡ σωρεία τῶν εἰδικῶν ταμείων μὲ ἰδίαν διοίκησιν καὶ ἴδια ἔσοδα, ἀποτελούντων νοσηρὰ παρασαρκώματα εἰς τὸ σῶμα τοῦ προυπολογισμοῦ.

Ταμεῖον	Ἐθνικῆς ὁδοποιΐας.....	300 ἑκ.	δρ.
»	Ἐθνικῆς Ἀμύνης.....	240 »	»
»	Ἐποικισμοῦ.....	50 »	»
»	Ἐθνικοῦ Στόλου.....	28 »	»
»	Ἐλαίας	21 »	»
»	Διδακτηρίων	25 »	»
	Ἐν ὅλῳ.....	664 »	»

Τὰ Τ. Τ.Τ., παρέχοντα ἀξιόλογον ἔσοδον διὰ πολλὰ Κράτη, ἀνετέλουν βάρος τοῦ Ἑλληνικοῦ προυπολογισμοῦ, χωρὶς ποτὲ νὰ ληφθῇ ἀποτελεσματικὴ πρόνοια ὥστε, ἀποχωριζόμενα τῆς ὅλης διοικήσεως καὶ συνιστῶντα ἰδίαν λειτουργίαν, καλῶς ὀργανομένην, νὰ ἐπαρκέσουν τοὐλάχιστον εἰς τὰ ἔξοδά των.

Ἡ διαχείρισις τῶν Κρατικῶν Σιδηροδρόμων, ἀποτελούντων σημαντικὸν κεφάλαιον τοῦ Κρατικοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ βαρεῖαν ἐπιβάρυνσιν τοῦ δημοσίου χρέους, ὄχι μόνον δὲν ἀποδίδει ἔσοδα, ἀλλ' ἀντιθέτως σημαντικῶς ἐπιβαρύνει τὸν προϋπολογισμὸν μὲ τὸ ἐτήσιον ἔλλειμά των ἐκ Δρχ. 50—60 ἑκατομμυρίων, ἀσχέτως ὅλως πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν σιδηροδρομικῶν δανείων, ἅτις καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Κράτους.

Τὰ Ὑπουργεῖα Γεωργίας, Προνοίας, Παιδείας καὶ τὰ Στρατιωτικὰ Ὑπουργεῖα ἔχουν ἰδίας τεχνικὰς ὑπηρεσίας, ἐνῷ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας ἔχει ἀνεπάρκειαν Προσωπικοῦ, καίτοι μὲ τὰς πυκνὰς συμβάσεις παραγωγικῶν ἔργων, Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρείας, Βελγικῆς Ἑταιρείας Τηλεφώνων, κλπ. ἔχει φόρτον ἐργασίας, ἡ ἔλλειψις ἐκτέλεσις τῆς ὁποίας γίνεται πρόξενος μεγάλων ζημιῶν διὰ τὸ Κράτος.

Τέλος ἡ εἰς ἔργον ἀπόδοσις τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων χαλαρώνεται ὁλοέν, εἰς βαθμὸν ἀποτελοῦντα κίνδυνον τῆς ὅλης

διοικητικῆς μηχανῆς. Ὁ Ὑπουργός, ἀπορροφώμενος ἀπὸ πολιτικὴν καὶ κοινοβουλευτικὴν ἀπασχόλησιν καὶ ἀτελευτήτους ἀκροάσεις, σχεδὸν ἔπαυσε νὰ εἶναι προϊστάμενος τῆς διοικητικῆς ὑπηρεσίας, ἡ ὁποία βαδίζει μὲ μηχανικὴν κατὰ τὸ πλεῖστον ὥθησιν. Ἡ ὅλως ἀνεπιεικὴς μισθοδοσία τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων εἶνε βεβαίως ἐκ τῶν κυρίων ἀφορμῶν τοῦ κακοῦ. Ἀλλ' οὔτε ἐγένετο προσπάθεια νὰ ἀναπτυχθῇ ὁ ζῆλος καὶ ἡ φιλοτιμία τῶν ὑπαλλήλων, ἡ ὁποία εἶνε ἐπὶ τέλους ἓν ἀποτελεσματικὸν μέσον διὰ νὰ κατορθωθῇ καὶ τῆς ἀντιμισθίας των ἡ βελτίωσις. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον περισσότερον προκαλεῖ τὴν ἐπίκρισιν, εἶνε ἡ πρὸς τοὺς πολίτας κακὴ συμπεριφορὰ πολλῶν ἐκ τῶν ὑπαλλήλων, αἵτινες λυσσωνοῦν ὅτι ἀπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ μέχρι τοῦ τελευταίου μισθωτοῦ, ἡ ἱεραρχία ὁλόκληρος τῶν δημοσίων λειτουργῶν, εἶνε τεταγμένη διὰ τὴν πρόθυμον καὶ εὐπρυσήγορον ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινοῦ.

Οἱ καλοὶ ὑπάλληλοι ἀποτελοῦν ἀκόμη ἱκανὴν ὑπεροχὴν ἀναλογίαν ἐπὶ τοῦ συνόλου, καὶ χάρις εἰς τὴν εὐσυνειδησίαν καὶ φιλοπονίαν τούτων ἐξασφαλίζεται ἡ κίνησις τῆς διοικητικῆς μηχανῆς. Κυβερνητικὴ πρωτοβουλία, ἀπομπλέπουσα εἰς τὴν αὐστηροτέραν παρακολούθησιν τῶν ὑπαλλήλων, τὸν ἔλεγχον τοῦ ἔργου των, εἰς μέριμναν διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς τεχνικῆς μορφώσεώς των καὶ ἐναρξιν συστηματικῆς προσπαθείας πρὸς οἰκονομικὴν βελτίωσίν των, θὰ εἶχεν ἀμέσους συνεπείας ἐπὶ τῆς ὅλης διοικητικῆς βελτιώσεως τῆς Χώρας.

Τρίτον κεφάλαιον, ὡς εἴπομεν, διὰ τὴν ἐπίτευξιν μέσων πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς κρατικῆς ἀποστολῆς, εἶναι αἱ μελετηθεῖσαι φορολογίαι καὶ αἱ καλαὶ ἀποδόσεις τ' ὑτων.

Εἶναι βέβαιον ὅτι ἡ φορολογία ἐν Ἑλλάδι ἐν συνόλῳ ὡς ἀπόδοσις, ὡς μέγεθος συντελεστῶν, ὡς ἀναλογία πρὸς τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα, εἶναι βαρεῖα καὶ ἀποτρέπει τὸν σχηματισμὸν ἐγχωρίων κεφαλαίων.

Ἡ κατὰ κάτοικον φορολογικὴ ἐπιβάρυνσις ἐν Ἑλλάδι, κατὰ τὴν σχετικὴν μελέτην τοῦ Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου, εἶνε τριπλασία τῆς Τουρκικῆς καὶ Βουλγαρικῆς καὶ διπλασία περίπου τῆς Γιουγκοσλαβικῆς καὶ Ρουμανικῆς. Ἐν σχέσει δὲ μὲ τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα, ὅπερ δίδει καὶ καλυτέραν βάσιν συγκρίσεως, ἡ φορολογικὴ ἐπιβάρυνσις τῆς Ἑλλάδος εἶνε περίπου διπλασία τῶν ἄλλων Βαλκανικῶν χωρῶν, προσεγγίζουσα κατὰ τὴν ἀναλογίαν ταύτην τὴν φορολογικὴν ἐπιβάρυνσιν τῶν πλουσιωτέρων εὐρωπαϊκῶν χωρῶν, μεθ' ὧν ὀλυμπία τοιαύτη σύγκρισις δύναται νὰ χωρέσῃ.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, ὀλεθρία φορολογικὴ ἐπιβάρυνσις εἶνε τοῦ λοιποῦ ἐπιτεταραμμένη ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος. Ἀντιθέτως ἔργον τῶν Κυβερνήσεων εἶνε ἡ ἀνακούφισις ἐκ τῶν ἐπαχθῶν φορολογικῶν βαρῶν καὶ ἐκ τῶν δυσαναλόγως ὑψηλῶν παρ' ἡμῖν φορολογικῶν συντελεστῶν, συνεπείᾳ τῶν ὁποίων περιορίζονται τὰ δημόσια ἔσοδα. Τοῦτο ἐφήρμοσεν ἤδη ἡ Κυβέρνησις, διὰ τοῦ ὑποβληθέντος ν μοσχεδίου σημαντικῆς ἐλαττώσεως τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν. Δὲν δύναται συνεπῶς ἡ πηγὴ τῆς ἐπιβολῆς νέων φορολογιῶν, νὰ δώσῃ πλέον νέα μέσα, διὰ νὰ ὑπηρετήσῃ τὸ Κράτος τὰς ἐπειγούσας ἀνάγκας του. Ἔχει ὅμως ἀντιθέτως ἡ Κυβέρνησις, τρεῖς κατευθύνσεις φορολογικῶν μεταρρυθμίσεων, διὰ νὰ βελτιώσῃ τὴν φορολογικὴν ἀπόδοσιν.

Ὀφείλει πρῶτον νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν μετάθεσιν βαρῶν φορολογικῶν ἀπὸ τὰς πενεστέρας εἰς τὰς εὐπορωτέρας τάξεις. Εἶναι βέβαιον ὅτι αἱ εὐπορώτεραι τάξεις, μὲ τὴν πτῶσιν τῶν ἀξιῶν καὶ τῶν νομισμάτων καὶ τὰς ἄλλας συνεπείας τῆς παγκοσμίου κρίσεως, καταρρέουν, ἀλλ' ὑπὸ κεφαλαιοκρατικὸν καθεστὼς σχηματίζονται νέαι περιουσίαι, μὲ βραδυτέραν μόνον κίνησιν, καὶ ἡ ἐπὶ τούτων βαρυτέρα φορολογία δὲν εἶναι μόνον δικαία, ἀλλὰ καὶ σκόπιμος, διότι ὑπηρετεῖ ὕψιστον ἐκπολιτιστικὸν ἀγαθόν, τὴν κοινωνικὴν εἰρήνην καὶ ὁμόνοιαν.

Ἡρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐπιδιώκεται ἡ κατὰ προτίμησιν ἐπιβολὴ ἀμέσων φόρων μὲ προοδευτικὴν κλίμακα, εἰς βάρος τῶν μεγάλων ὀργανισμένων κεφαλαίων. Ἀφ' ὅτου ὅμως, ὑπὸ τὴν πίεσιν ραγδαίως αὐξανομένων δαπανῶν, ἀπέβη ἀναγκαία ἀντίστοιχος ἀνάπτυξις τῶν ἐσόδων, ἐγένετο κατὰ μεγαλυτέραν ἀναλογίαν προσφυγὴ εἰς τοὺς ἐμμέσους φόρους, εὐχερέστερον ἀπορρίπτοντας ἔσοδα, καὶ οὕτω ἀνετράπη ἡ ἀναλογία ἀμέσων πρὸς τοὺς ἐμμέσους φόρους, εἰς ὅλας τὰς Χώρας πλὴν τῆς Ἀγγλίας. Τὸ κρατοῦν σήμερον σύστημα εἶναι ἡ ἐν συνδυασμῷ ἐπιβολὴ τῶν δύο φορολογιῶν, ὥστε, ἡ ἐπιζητουμένη αὔξησις ἀποδόσεων, νὰ τίθεται κατὰ μεγαλυτέραν ἀναλογίαν ἐπὶ τὴν εὐπορωτέρων τάξεων τῶν πολιτῶν.

Ὀφείλει δεύτερον ἡ Κυβέρνησις, νὰ παρακολουθήσῃ τὴν κίνησιν τῆς παραγωγῆς καὶ τῶν συναλλαγῶν, ὥστε νὰ μὴ ἐκρεύγῃ ἡ φορολογητέα ὕλη καὶ σχηματίζωνται χάσματα εἰς τὸν προυπολογισμόν, ἀπὸ χειρίας τῆς ὅλης οἰκονομίας τῆς χώρας. Τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐξυπηρετεῖ τὸ ὑπὸ τὴν ψῆφον τῆς Βουλῆς νομοσχέδιον τοῦ κύκλου ἐργασιῶν.

Περιεστάλη ἐτ' σοδον τοῦ Κράτους ἐκ τωνεισαγωγικῶν δασμῶν κατὰ 800 ἑκατ.δραγμὰς περίπου, ἐν μέρει μὲν ἐκ τοῦ περιορισμοῦ τῆς καταναλώσεως. Ἀλλὰ κυρίως ἐκ τοῦ λόγου ὅτι ἀνεπλήρωσε τὴν εἰσαγωγὴν ἡ ἐθνικὴ βιομηχανία, δίκαιον συνεπῶς εἶναι, μέρος τῶν ἀπολλυμένων τούτων ἐσόδων νὰ ἀναζητηθῇ εἰς τὴν ἐπελθοῦσαν εὐτυχῆ μετατόπισιν τῆς φορολογουμένης ὕλης.

Τρίτη φορολογικὴ κατεύθυνσις εἶναι ὁ περιορισμὸς τῶν ἐξαιρέσεων καὶ τῶν διαφυγῶν καὶ καθυστερήσεων τῆς φορολογίας. Αἱ ἀπαλλαγαὶ καὶ αἱ ἐξαιρέσεις, εἶναι πληγὴ τῆς φορολογικῆς νομοθεσίας μας. Ἡ φορολογία τῶν οἰκοδομῶν ἤρχισε μὲ 6 ἐξαιρέσεις καὶ περιλαμβάνει σήμερον 49, παρεντεθείσας εἰς ἀσχέτους νόμους. Πληγὴ ἐπίσης εἶναι ἡ συχνὴ τροποποίησις τῶν φορολογικῶν νόμων. Ὁ νόμος τῆς καθαρᾶς συνολικῆς προσόδου, ὅπερσὰ μεταρρυθμίσεις ἀπὸ 148 νόμους καὶ διατάγματα. Τέλος, ἐν τῇ κατευθύνσει τῶν φορολογικῶν μεταρρυθμίσεων, δέον νὰ ληφθῇ διοικητικὴ καὶ νομοθετικὴ μέριμνα, διὰ τὸν περιορισμὸν τῶν διαφυγῶν καὶ καθυστερήσεων τῶν φόρων. Εἶναι ἄπορον δέ, πῶς εἰς χώραν εἰς τὴν ὁποίαν γίνεται χρῆσις, εἰς τόσον εὐρεῖαν κλίμακα, τοῦ ἀπαισίου μέτρου τῆς προσωπικῆς κρατήσεως δι' εἰσπραξιν τῶν δημοσίων ἐσόδων, ὑπάρχει τόση καθυστέρησις μεταξὺ βεβαιωθέντων καὶ εἰσπραχθέντων φόρων. Κατανταὶ ἡ μία χρῆσις νὰ παραδίδῃ εἰς τὴν ἄλλην ἐκ τῶν βεβαιωθέντων ἐσόδων τὸ ποσὸν ἐν καθυστερήσει, περίπου ἑνὸς δισεκατομμυρίου δραχμῶν. Ἡ Κυβέρνησις ἐλπίζει σὺν τῷ χρόνῳ ὅτι, διὰ τῶν λαμβανομένων μέτρων, θὰ ἀποκατασταθῇ ἡ φορολογικὴ συνείδησις, ὥστε νὰ περιορισθῇ ἡ χρῆσις τοῦ βιαίου τούτου μέτρου.

Ἀποτέλεσμα ὅλων τούτων θὰ εἶναι ἀξία λόγου αὔξησις τῶν δημοσίων ἐσόδων.

Τετάρτη τέλος πηγὴ πλησιεστέρας ἐκπληρώσεως τῆς κρατικῆς ἀποστολῆς, εἶναι ἡ λελογισμένη κατανομὴ τῶν ἐξόδων τοῦ προυπολογισμοῦ, πρὸς πλησιεστέραν καὶ σκοπιμωτέραν ἐξυπηρέτησιν παραγωγικῶν καὶ κοινωνικῶν ἀναγκῶν.

Εἶνε παραδεδεγμένον ὅτι, πρὸς σύγκρισιν φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως δύο χωρῶν, δὲν ἀρκεῖ ἡ σύγκρισις τοῦ συνόλου τοῦ φορολογικοῦ βάρους, οὔτε ἡ κατὰ κάτοικον ἀναλογία, οὔτε τὸ σύνολον τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος τὸ ὁποῖον ἀφαιρᾶσσει ὁ φόρος, οὔτε ἡ κατὰ τάξεις φορολογικὴ ἐπιβάρυνσις, οὔτε τὸ μέτρον τῆς δικαιοσύνης ἐν τῇ ἐπιβολῇ, οὔτε ἡ σύνθεσις τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας ἑκάστης χώρας. Ἀπαιτεῖται ἐπὶ πλέον καὶ ἡ μελέτη τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν ἐσόδων τούτων. Ἐὰν τοὐτέστιν αἱ δαπάναι τοῦ Κράτους ἐξυπηρετοῦν κατὰ μεγαλειτέραν ἀναλογίαν παραγωγικοὺς καὶ ἐκπολιτιστικοὺς σκοποὺς καὶ παρέχουν οὕτω, βαθμιαίως, μεγαλυτέραν τόνωσιν τῆς οἰκονομικῆς ἀντοχῆς τῶν φορολογουμένων, βαρεῖα φορολογία, ἐξυπηρετοῦσα κατὰ μεγαλυτέραν ἀναλογίαν τοιούτους σκοποὺς, ἀποβαίνει ἀφ' ἑαυτῆς ἐλαφροτέρα. Διὰ τοιαύτην σύγκρισιν, ἐπιβάλλεται ἡ ἐγχυτέρα μελέτη τῶν προυπολογισμῶν τῶν συγκρινομένων χωρῶν, ἐν τῇ πράξει ὅμως ἐπεκράτησεν ἡ ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ἐξόδων ἀφαίρεσις τῶν δαπανῶν, διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἐθνικῶν δανείων καὶ τὴν λειτουργίαν τῶν πολεμικῶν ὑπουργείων, τοῦ ὑπολοίπου θεωρουμένου ὡς παραγωγικῶν δαπανῶν. Εἰς τοιαύτην σύγκρισιν ὑστέρει ἡ Ἑλλάς, ἐν σχέσει μὲ τὰ ἄλλα βαλκανικὰ Κράτη, ἕνεκα τοῦ βαρέος δημοσίου χρέους αὐτῆς. Ἤδη, διὰ τῆς παριστλῆς τῆς ὑπηρεσίας τοῦ δημοσίου χρέους, ἐβελτιώθη ἡ σχέσις ἀπὸ τοῦ 1900, ὅτε ἡ ἀναλογία τῶν παραγωγικῶν δαπανῶν ἀνήρχετο εἰς 41 ο/ο, καὶ τοῦ 1915 εἰς 44.9 ο/ο, μέχρι τοῦ ὑποβαλλομένου προυπολογισμοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ ἀναλογία αὕτη ἀνῆλθεν εἰς 54.9 ο/ο. Ἔργον κυβερνητικῆς προνοίας εἶναι ἡ περαιτέρω αὔξησις τῆς ἀναλογίας ταύτης. Ἡ Κυβέρνησις παρ' ὅλην τὴν ἰσχύτητα τοῦ προϋπολογισμοῦ ηὔξησε τὰς δαπάνας τῆς δημοσίας ὑγείας καὶ ἀσχολεῖται πρὸς μεθοδικωτέραν ἐξυπηρέτησιν τῆς κοινωνικῆς αὐτῆς ἀνάγκης.

Δι' ὅλων τῶν μέσων τούτων ἐπιδιώκεται ἡ αὔξησις τῶν ἐσόδων, ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, καὶ ἡ κατανομὴ τῶν ἐξόδων, κατὰ μεγαλυτέραν ἀναλογίαν εἰς τὰς παραγωγικὰς καὶ ἐκπολιτιστικὰς δαπάνας.

Κάτωτερον τῆς ταυτύτης κινήσεως, δὲν δύναται βεβαίως νὰ δώσῃ ὁ ὑποβαλλόμενος προϋπολογισμός, συντυχεῖς ἅμα τῇ ἀναλήψει τῆς ἀρχῆς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ βαθμιαίως οἱ μέλλοντες προϋπολογισμοί, ἐφ' ὅσον ληφθοῦν ἀπὸ τοῦδε δραστήρια μέτρα καὶ τηρηθῇ ἡ ἐνδεδειγμένη διὰ τὴν Χώραν οἰκονομικὴ πολιτική.

Εἰσερχόμεθα ἤδη εἰς τὴν ἀνάλυσιν τοῦ ὑποβαλλομένου προυπολογισμοῦ τοῦ 1933—34, ἀφοῦ προηγουμένως ἐνεργήσωμεν, συνοπτικὴν ἀπογραφὴν τοῦ παρελθόντος.

Ἐκ τοῦ προσωρινοῦ Ἰσολογισμοῦ τῆς 30 Ἀπριλίου 1933, προκύπτει ὅτι, αἱ χρήσεις ἀπὸ τοῦ ἔτους 1833 μέχρι τοῦ ἔτους 1931—32, κατέλιπον κατὰ τὴν λῆξίν των ἑκάστοτε πλεονάσματα, συνολικῶς ἀνώτερα τῶν ἐλλειμμάτων κατὰ δραχμὰς 4.662.844.141.

Ἀντιθέτως ὅμως, προκύπτει ἐπίσης ὅτι, ἐκ τῶν ὑπολοίπων ἄτινα καπέλιπον αἱ ἄνω χρήσεις πρὸς εἰσπραξιν καὶ πληρωμήν, ἐπληρώθησαν μὲν μετὰ τὸ πέρας τῶν χρήσεων

δραχμαὶ	5.519.043.210
εἰσεπράχθησαν δὲ δραχμαί.....	1.513.983.013
ἤτοι προέκυψεν ἔλλειμμα δραχμὰς ...	4.005.060.197

Ἀφαιρουμένων τὸ ἔλλειμμα τοῦτο, τῶν ὑπολοίπων ἀπὸ τὸ ἄνω περίσσευμα τῶν χρήσεων, ἀποδίδει περίσσευμα ἐκ δραχμῶν 657.783.944.

Τὸ περίσσευμα τοῦτο θὰ μεταβληθῇ εἰς τὸ μέλλον, διότι πραγμένων εἰσέτι πρὸς εἰσπραξιν καὶ πληρωμὴν καὶ ἄλλα ὑπόλοιπα, τὰ ὁποῖα καθ' ὑπολογισμὸν ᾠστηρὸν τῶν ὑπαρχόντων στοιχείων, θὰ ἀφίσουν τελικῶς πλεόνασμα ἐκ δραχμῶν 100.000.000, ὅπερ ἀποτελεῖ τὴν προβλεπομένην τελικὴν ἔκβασιν ὅλων τῶν προηγουμένων προυπολογισμῶν.

Ἐκ τῆς κατατεθειμένης λεπτομεροῦς ἐκτελέσεως τοῦ προυπολογισμοῦ 1932—1933, τοῦ ὁποίου δὲν ἔχουν μέχρι σήμερον συγκεντρωθῇ τὰ ὁριστικὰ ἀποτελέσματα, προκύπτει ὅτι αἱ εἰσπράξεις μέχρι 31 Ἰουλίου 1933, ἀνῆλθον εἰς 9.122.800.000
εἰσπράξιμα ἐξ ἐνεργητικῶν ὑπολοίπων περίπου 175.000.000

Σύνολον ἐσόδων..... 9.297.800.000

Τὸ σύνολον τῶν ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων τῆς χρήσεως ἀνέρχεται, σύμφωνα μὲ τὴν κατάστασιν τοῦ Ἰουνίου 1933, τῶν Ἐδικῶν Λογιστηρίων, εἰς Δρχ. 9.781.000.000.— Τὸ ποσὸν τοῦτο, ἀποτελοῦν τὸ ἀνώτατον ὅριον τῶν ὑποχρεώσεων, δεδομένου ὅτι μετὰ τὴν 30 Ἰουνίου 1933 οὐδεμία ἀναλαμβάνεται πλέον ὑποχρέωσις, εἰς βάρος τῆς χρήσεως, εἶνε πιθανόν, νὰ ὑποστῇ μειώσεις, μέχρι τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς χρήσεως ἐξ ἀνατροπῶν ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων. ὑπολογιζομένας περίπου εἰς δραχ. 35-40 ἑκατ. Συνεπῶς τὸ σύνολον τῶν ἐξόδων θὰ ἀνέλθῃ εἰς δραχ..... 9.745.000.000

ἤτοι ἔλλειμμα δραχ..... 447.200.000

Τὸ ἔλλειμμα τοῦτο, καίτοι ἐξήχθη ἐκ προσωρινῶν ἀποτελεσμάτων, νὰ μειωθῇ μᾶλλον ἢ νὰ αὐξηθῇ εἶνε ἐνδεχόμενον.

Τὰ τακτικὰ ἔσοδα τοῦ ἔτους τούτου ὑπελογίσθησαν εἰς Δρ. 8.217.000.000, ἐκ τούτων εἰσεπράχθησαν καὶ εἰσπραχθήσονται περίπου Δρ. 7.935.000.000, ἤτοι 282 ἑκατομ. ἐπὶ ἑλάττων. Ἡ μείωσις αὕτη προῆλθε κυρίως ἐκ τῆς πτώσεως τοῦ φόρου χαρτοσήμου (108 ἑκ., τῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν (24 ἑκ.), τῶν μονοπωλίων, πλὴν κινίνης, (40 ἑκ.) τῶν Τ.Τ.Τ. (27 ἑκ.) κλπ.

Ὁ ὑποβαλλόμενος προυπολογισμὸς τοῦ 1933—34 παρουσιάζει :

ΕΣΟΔΑ

Κατηγορία Ι

Τακτικὰ (συμπεριλαμβανομένων καὶ 250 ἑκατομμυρίων εἰς ἃ προβλέπεται ὅτι θὰ ἀνέλθῃ ἡ ἐντὸς τοῦ ἔτους ἀπόδοσις τῶν νέων φορολογιῶν)..... 7.704,427.890

Ἔκτακτα (κυρίως τελευταία δόσις ὑπεραξίας καλυμμάτων Ἐθνικῆς Τραπέζης)..... 77,150.000

Κατηγορία ΙΙ.

Τακτικὰ (ἐκποίησις Κτημάτων κλπ.)..... 35,220.000

Ἔκτακτα (Ἔκδοσις ὁμολογιῶν καὶ χρησιμοποίησις ὑπολοίπου δανείου σταθεροποιήσεως, πρὸς πληρωμὴν ἀποζημιώσεως δι' ἀπαλλοτριωθέντα ἀγροτικὰ κτήματα) 150.000.000

Σύνολον ἐσόδων Δρχ. 7,996.797.890

ΕΞΟΔΑ

Κατηγορία Ι.

Τακτικὰ..... Δρ. 6,776.149.623
Ἔκτακτα..... » 1,365,786.709

Κατηγορία ΙΙ

Τακτικὰ..... »
Ἔκτακτα..... » 150,000.000 8,291.936.332

ἤτοι ἔλλειμμα ..... Δρ. 325,138.442

Εἰς τὰ τακτικὰ ἔξοδα περιλαμβάνεται καὶ ἡ ὑπηρεσία τοῦ Δημοσίου Χρέους, εἰς συνολικὸν ποσὸν Δρχ. 1,238,000,000.

Τὸ ἔλλειμμα τοῦτο, ὡς θὰ ἐξηγήσωμεν κατωτέρω, ὑπάρχει πᾶσα πρόβλεψις, ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐκτελέσεως ὅτι θὰ μειωθῇ. Προτοῦ ὅμως ὁμιλήσωμεν ἐπὶ τούτου, καθὼς καὶ ἐπὶ τοῦ δημοσίου χρέους, θὰ ἐκθέσωμεν τὸν τρόπον, καθ' ὃν συνετάχθη ὁ ὑποβαλλόμενος προϋπολογισμός.

Διὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ προυπολογισμοῦ 1933—1934, ἐτέθη ὡς βάσις ὁ προσωρινὸς ἀπολογισμὸς τοῦ προηγουμένου ἔτους. Ἐπὶ τούτου ὑπελογίσαμεν κατὰ κονδύλιον τὰς ἐκ τῶν πραγμάτων ἐπερχομένας καὶ ἐξ ὑπολογισμῶν προβλεπομένας, αὐξήσεις ἢ μειώσεις. Εἰς τὴν ἀναλυτικὴν ἔκθεσιν, ἥτις πάντοτε παρακολουθεῖ τὴν ἐπὶ τοῦ προυπολογισμοῦ εἰσήγησιν, ἐξηγοῦνται ἐν λεπτομερείᾳ αἱ προβλέψεις αὗται.

Συνοπτικῶς ἀναφέρομεν ὅτι, ὁ προυπολογισμὸς 1932-33, παρουσιάζει ἐν συνόλῳ ἔσοδα..... 9,297.8 ἑκατ. ὁ δὲ ὑποβαλλόμενος προυπολογισμὸς ἔσοδα. 7,966.7 »

ἤτοι ἐπὶ ἔλαττον..... 1,331.1 ἑκατ.

Ἀλλ' ἐκ τούτων, ἐνδιαφέρον παρουσιάζουν τὰ τακτικὰ ἔσοδα 1932—33, ἅτινα, ἄνευ τοῦ ἐσόδου ἐξ ἐπιστροφῆς χρημάτων, ἀνέρχονται εἰς..... 7,897.5 ἑκατ. ἐνῷ τὰ τακτικὰ ἔσοδα τοῦ 1933-34 εἰς..... 7,704.2 ἑκατ.

Ἤτοι ἐπὶ ἔλαττον..... 193.3 ἑκατ.

Ἡ μείωσις αὕτη τῶν ἐσόδων τοῦ τρέχοντος ἔτους, προέρχεται διότι ὑπελογίσθη ἐλάττωσις ἀποδόσεως τῶν ἀμέσων φόρων, συνεπείᾳ τῆς κρίσεως, ἐκ δραχ..... 148.3 ἑκατ. ἐλάττωσις τῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν, ἕνεκα κυρίως μειώσεως εἰσαγωγῆς σίτου, καὶ παρὰ τὴν αὔξησιν τοῦ συντελεστοῦ τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς, ἥτις θὰ ἰσχύσῃ δι' ὅλον τὸ ἔτος, ἐνῷ διὰ τὸ προηγούμενον ἰσχυσεν ἐπὶ μῆνας μόνον..... 409.3 ἑκατ.

Τὸ ὅλον δραχ. ..... 557.6 ἑκατ.

Ἀντιθέτως, ὑπελογίσθη ἕνεκα τῆς συνεχοῦς αὐξήσεως τῆς ἀποδόσεως τοῦ φόρου τοῦ καπνοῦ ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου 1932, αὔξησις δραχ..... 45 ἑκατ.

Ἐκ τῶν μονοπωλίων, ἕνεκα τῆς αὐξήσεως τῆς τιμῆς τῆς ἀποδόσεως Δρ. ..... 22 ἑκατ.

Ἐκ τῶν τελῶν Χαρτοσήμου, ἕνεκα συνεχοῦς αὐξήσεως ἀποδόσεως, καὶ τῶν καταβαλλομένων τακτικῶς, συνεπείᾳ συμφωνίας, τελῶν τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Κράτους καὶ Πελοποννήσου Δρ. ..... 30 ἑκατ.

Δρ. 97 ἑκατ.

Ἐκ διαφόρων αὐξομειώσεων εἰς τὰ ἄλλα ἔσοδα καθαρὰ αὔξησις .....δρ. 17.3 ἑκατ. δρ. 114.3 ἑκατ.

ἤτοι ἐπὶ ἔλαττον ὁ νέος Πρ]σμὸς.....δρ. 443.3 »
Ἀπόδοσις νέας φορολογίας..... » 250.— »

Ἤτοι τελικῶς ἐπὶ ἔλαττον, ὡς ἄνω » 193.3 »

Ἡ ἀπόδοσις τῆς νέας φορολογίας, κατὰ τὸ ἑξάμηνον τοῦ τρέχοντος ἔτους, ὑπελογίσθη ὡς ἀκολούθως :

Φόρος τοῦ κύκλου ἐργασιῶν .....δρ.	80	ἑκατ.
Πρόσθετος φορολογία καπνοῦ ..... »	75	»
Μεταρρύθμισις φορολογ. οἰκοδομῶν..... »	25	»
Τὸ ἐπιτήδευμα καὶ αἱ μεταρρυθμίσεις τοῦ φόρου τῶν ἐμπορ. καὶ βιομηχ. ἐπιχειρήσεων »	30	»
Ὁ Συνθετικὸς φόρος ..... »	30	»
Ἡ κατάργησις δασμολογικῶν ἀτελειῶν..... »	10	»
Σύνολον ..... »	250	»

Ἡ ἐφαρμογὴ συντηρητικῶν μέτρων, διὰ τὸν περιορισμὸν τῆς διαφυγῆς τῶν φόρων καὶ τὸν μετριασμὸν τῶν καθυστερήσεων, ἣν προσδοκῶ διὰ τῆς πολυτίμου συνεργασίας τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου καὶ τῶν Διευθύνσεων τῶν Ἀμέσων καὶ Ἐμμέσων φόρων, θὰ ἐπιφέρῃ θετικῶς βελτίωσιν ἀποδόσεων, αἵτινες θὰ κλίψουν τὸν τυχὸν περιορισμὸν τῶν ἐσόδων τῶν νέων φορολογιῶν.

Τὰ ἔσοδα τοῦ ὑποβαλλομένου προυπολογισμοῦ, πλὴν τῶν ἀποδόσεων τῆς νέας φορολογίας, ἀναλύονται ὡς ἀκολούθως :

Ἄμεσοι φόροι.

Φόροι ἐπὶ τῶν καθαρῶν προσόδων	570,400,000
» ἐπὶ μεταβιβάσεως κεφαλαίων.....	198,421,400
» ἐπὶ τῶν προσόδων	241,015,000
» ἐπὶ τῆς ἐγγείου παραγωγῆς	242,251,400
Πρόσθετοι ἐπὶ τῶν ἀμέσων φόρων	12,700,000
Σύνολον.....	1,264,787,800

Ἔμμεσοι φόροι.

Τέλη εἰσαγωγῆς	2,356,021.000	
» ἐξαγωγῆς & μεταφορᾶς	22.780,800	
Φόροι καὶ δικαιώματα καταναλώσεως.....	1,668,850,000	
Πρόσθετα ἐπὶ τῶν ἐμμέσων φόρων	24,800,000	4,072,451,800

Μονοπώλια.

Ἀντίτιμον πωλουμένων εἰδῶν μονοπωλίων .	645,590,000
Τέλη χαρτοσήμου	625,000,000
Λοιπὰ ἔσοδα	846,598.290
	7,454,427,890
Ἀπόδοσις νέας φορολογίας	250,000,000
Σύνολον	7,704,427,890

Τὰ ἔξοδα τοῦ 1933-34 προβλέπονται, ὡς ἐξετέθη, ἐν συνόλῳ εἰς δρ. 8,291,936,332.

Τὰ ἔξοδα ταῦτα καθ' Ὑπουργεῖον ἔχουσιν ὡς ἑξῆς :

Νομοθετικὰ Σώματα	43,406,108
Ὑπουργ. Οἰκονομικῶν	2,444,668,772
» Ἐξωτερικῶν	169,219,404
» Δικαιοσύνης	240,662,108
» Ἐσωτερικῶν	573,003,471
» Συγκοινωνίας.....	1,195,744,939
» Παιδείας	652,753,220
» Ἐθν. Οἰκονομίας	86,285,275
» Γεωργίας	350,369,842
» Ὑγιεινῆς	747,956,003
» Στρατιωτικῶν.....	1,047,126.004
» Ναυτικῶν.....	563,739,381
» Ἀεροπορίας	177,001.805
Ἐν ὅλῳ.....	8,291,936,332

Ἐὰν διαιρέσωμεν τὰ ἔξοδα ταῦτα, εἰς δαπάνας συνήθεις καὶ εἰς δαπάνας παραγωγικὰς καὶ ἐκπολιτιστικοῦ σκοποῦ, ἔχομεν τὴν ἀκόλουθον ἀνάλυσιν, ἥτις συγχρόνως παρέχει καὶ συγκεντρωμένον ποσόν, κονδυλίων, διεσπαρμένων εἰς τὰ διάφορα κεφάλαια τοῦ προυπολογισμοῦ :

Συνήθεις δαπάναι :

Νομοθετικὰ Σώματα	43.406.108
Συντάξεις	701.017.065
Μισθολόγιον πολιτικῶν ὑπαλλήλων, στρατιωτικῶν, Χωροφυλακῆς καὶ Ἀστυνομ..	2.540.304.000
Δημόσιον Χρέος	1,278,000,000
Ὀδοιπ. καὶ μεταθέσεις ὑπαλλήλων	86,871,850
Ἐνοίκια.....	121,776,380
Δαπάναι Ὑπουργείων (πλὴν μισθοδοσιῶν Στρατιωτικῶν	583,490,000
Ὀδοιπορ. καὶ ἐνοικίων Ναυτικῶν.....	389,657,759
Ἀεροπορίας.....	105,016,902
Σώματος Χωροφυλακῆς	22,890,002
Ἀστυνομίας πόλεων.....	8,870,501
Ἔξοδα Μονοπωλίων	334,266,549
Συνδρομὴ Σ.Ε.Κ.	50,000,000
Κεκλεισμέναι χρήσεις	204,272,839
Λοιπαὶ δαπάναι πολιτικῶν ὑπηρεσιῶν.....	415,951,974
Ἀποθεματικὸν	52,000,000
Ἔκδοσις ὁμολογιῶν καὶ χρησιμοποίησις ὑπολοίπου δανείου σταθεροποιήσεως πρὸς πληρωμὴν ἀποζημιώσεως ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων δι' ἐγκατάστασιν ἀκτημόνων, καὶ ἀποζημιώσεις	150,000,000
Σύνολον.....	7,047,791,929

Παραγωγικαὶ καὶ ἐκπολιτιστικαὶ δαπάναι :

Χρηματοδότησις παραγωγ. ἔργων	382,000,000
Ἐκτέλεσις διαφόρων ἄλλων ἔργων (ὁδοποιΐα, τηλεφωνικὸν δίκτυον, λιμενικά, ὑδραυλικά)	323,685,000
Ὑπουργεῖον Γεωργίας (πλὴν μισθῶν, ὁδοιπορικῶν καὶ ἐνοικίων).....	101,849,403
Ἐκπαίδευσις (πλὴν μισθῶν ὁδοιπορικῶν καὶ ἐνοικίων)	49,709,708
Κοινωνικὴ Πρόνοια πλὴν μισθῶν καὶ ὁδοιπορικῶν καὶ ἐνοικίων).....	110,000,000
Δημοσία ὑγεία (πλὴν μισθῶν καὶ ὁδοιπορικῶν καὶ ἐνοικίων).....	119,477,000
Ἐγκατάστασις προσφύγων	54,962,000
Λοιπαὶ δαπάναι πολιτικῶν ὑπηρεσιῶν.....	132,491,292
Σύνολον.....	1,244,144,403

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀναλύσεων τούτων, τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ προυπολογισμοῦ, θὰ εἴπωμεν κατωτέρω γενικὰς πλέον παρατηρήσεις καὶ χαρακτηρισμούς, ὥστε νὰ προκύψῃ ἡ φυσιογνωμία τοῦ ἑλληνικοῦ προυπολογισμοῦ.

Τῆς ἐρεύνης ὅλης ταύτης προηγεῖται ἡ ἔκθεσις περὶ τοῦ δημοσίου χρέους τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ Δημόσιον χρέος.

Τὸ Δημόσιον χρέος τῆς Ἑλλάδος, περὶ τοῦ ὁποίου ἐξεδόθησαν λεπτομερεῖς πίνακες πρὸ διμήνου, διὰ πάντα ἐπιθυμοῦντα νὰ ἔχῃ ἀνάλυσιν κατὰ κατηγορίαν καὶ δάνειον, διαιρεῖται εἰς ἐξωτερικόν, εἰς ἐσωτερικὸν καὶ εἰς κυμαινόμενον. Τρεπόμενον τὸ χρέος τοῦτο εἰς δραχμάς, μὲ τὴν τρέχουσαν σήμερον τιμὴν τῶν ξένων συναλλαγμάτων, παρουσιάζει τὰ ἀκόλουθα ποσὰ εἰς δραχμάς :

1) Ἐξωτερικὸν Δημόσιον χρέος	Δρ. 42.620.000.000
2) Πολεμικὰ καὶ Διακυβερνητικὰ χρέη.	» 9.512.000.000
3) Κυμαινόμενον ἐξωτερικὸν χρέος....	» 1.160.000.00
4) Ἐσωτερικὸν Δημόσιον χρέος.....	» 10.552.753 095
5) Ἐσωτερικὸν Δημόσιον Χρέος πρὸς τὰς Τραπέζας: Ἑλλάδος, Ἐθνικὴν καὶ Ἀγροτικὴν	» 4,140.552.304
6) Κυμαινόμενον ἐσωτερικὸν χρέος....	» 503.438.779
Σύνολον.....	» 68.488.744.178

Ἡ συνολικὴ ὑπηρεσία τῶν ἐθνικῶν δανείων, θὰ ἀπῄτει διὰ τὸ τρέχον ἔτος δραχμὰς 5.380.000.000, ἐπὶ συνόλου ἐσόδων 7.1)2 δισεκατομμυρίων. Ἐὰν δὲ κατεβάλλοντο μόνον οἱ συμπεφωνημένοι τόκοι, ἄνευ τῶν χρεωλυσίων, ἡ καταβολὴ θὰ ἀνήρχετο εἰς δραχμὰς 3.249.000.000.

Εἶναι βεβαίως μεγάλη ἡ δανειακὴ ἐπιβάρυνσις τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ σύγκρισις τῆς κατὰ κάτοικον ἀναλογίας, εἰς προπολεμικὰ φράγκα, τοῦ συνόλου τοῦ δημοσίου χρέους διὰ τὰς βαλκανικὰς χώρας, παρουσιάζει τὴν ἀκόλουθον ἀναλογίαν:

Ἑλλὰς.....	384 — 42 ο]ο
Βουλγαρία.....	148 — 16 ο]ο
Ρουμανία	201 — 22 ο]ο
Γιουγκοσλαβία.....	183 — 20 ο]ο

Ἡ Ἑλλὰς περιελθοῦσα εἰς ἀδυναμίαν νὰ ἐξυπηρετήσῃ κανονικῶς τὸ δημόσιον χρέος, τὸ ὁποῖον σήμερον ἤθελεν ἀπορροφήσει τὰ 72 ο]ο τοῦ συνόλου τῶν ἐσόδων της, προῆλθεν, κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τῶν ἐξωτερικῶν δανειστῶν της καὶ συνωμολόγησεν ἐνιαυσίαν συμφωνίαν, καθ' ἣν ἀνεστάλη ἡ καταβολὴ τοῦ χρεωλυσίου, περιωρίσθη ἡ πληρωμὴ τοῦ τόκου εἰς 30 ο]ο, καὶ ἐγένετο ἐπιψύλαξις ὅπως αὐξηθῇ τὸ ποσοστὸν τοῦτο, ἐὰν ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς χώρας τὸ ἐπέτρεπε.

Εἰς τοὺς ὁμολογιούχους τῶν ἐσωτερικῶν δανείων της, ἡ Ἑλλάς, κατέβαλε τὸ 75 ο]ο τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ, ἀναγνωρισθέντος ὅτι ἀπέβαινε δικαία ἡ καταβολὴ ἀνωτέρου ποσοστοῦ εἰς τούτους, ἐφ' ὅσον τὸ τοκομερίδιον θὰ κατεβάλλετο εἰς ὑποτιμημένας δραχμάς, εἰς δανειστὰς ἐξ ἀναγκαστικῶν δανείων, διὰ πολλοὺς τῶν ὁποίων ἡ ἀξία τῆς ἀπαλλοτριωθείσης ἢ ἀπολεσθείσης περιουσίας των, ἦτο πολλαπλασιαστὴς γενομένης ἀποτιμήσεως.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐνιαυσίου συμφωνίας ἡ Κυβέρνησις προῆλθεν εἰς νέας διαπραγματεύσεις μετὰ τῶν δανειστῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ δημοσίου χρέους, διὰ τὴν περαιτέρω ἐξυπηρέτησιν τοῦ χρέους τούτου, συμφώνως πρὸς τὴν σημερινὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῆς Χώρας. Εἶναι γνωστὴ εἰς τὴν Βουλήν, ἐξ ἀνακοινώσεων τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ἡ γενομένη, τῇ ὑποδείξει τῶν δανειστῶν, παράκλησις εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν, ὅπως ἐνεργήσῃ διὰ τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς, ἔρευναν τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς Χώρας. Ἡ γενομένη ἔρευνα ἐδικαίωσε τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Κυβέρνησις, κατόπιν τούτου, συνέστησεν ἀποστολήν, τῆς ὁποίας προΐσταντο οἱ Ὑπουργοὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅπως, μεταβαίνουσα εἰς Λονδῖνον, διαπραγματευθῇ νέαν συμφωνίαν μετὰ τῶν δανειστῶν, ἀντιπροσωπευομένων ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς δανείων τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ τοῦ Συμβουλίου τῶν ὁμολογιούχων τῶν ξένων κρατῶν.

Αἰσθανόμενος τὸ μέγεθος τῆς εὐθύνης διὰ τὴν ἀποστολὴν αὐτήν, θὰ λογοδοτήσω ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου, ἐξ ὀνόματος καὶ τοῦ συναδέλφου μου, τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐπὶ τῶν διεξαχθεισῶν ἐν Λονδίνῳ διαπραγματεύσεων. Ἡ Βουλὴ θὰ κρίνῃ ἐὰν ἡ ἀντιπροσωπεία ἐνήργησεν ἀποτελεσματικῶς, διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἔκθεσιν τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἐὰν ἐβάδισε μὲ καλῶς προδιαγεγραμμένον

σχέδιον, καὶ ἀνέπτυξε δεξιότητα χειρισμοῦ ἐπὶ τῶν ἀνακινηθέντων ζητημάτων καὶ κυρίως τῆς διὰ προϊόντων ἐξυπηρετήσεως τῶν ἐξωτερικῶν δανείων, ἐὰν ἔδωσεν ἀποδείξεις τῆς καλῆς πίστεως τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐὰν ἐξήντλησε μὲ μετριοπάθειαν ὅλα τὰ ἐπιχειρήματα, πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἑλληνικῆς ἀπόψεως διὰ τὸν διακανονισμὸν τῶν χρεῶν.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὀφείλω νὰ ἀναφέρω ἐνταῦθα, εἶνε ἡ σημασία τὴν ὁποίαν ἔχει διὰ τὴν Χώραν, ἡ ἔκθεσις τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Δὲν ἠδύνατο νὰ γίνῃ πιστοτέρα ἀπεικόνισις τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος, τὴν ὁποίαν ἡ Ἐπιτροπὴ δέχεται ὅτι θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ εἶναι κρίσιμος καὶ ἀφοῦ ἀκόμη παρέλθῃ δι' ὅλον τὸν Κόσμον ἡ σημερινὴ οἰκονομικὴ κρίσις.

Μία παράγραφος τοῦ πρώτου κειμένου τῆς Ἐκθέσεως, ἀδικοῦσα τὴν καταβαλλομένην προσπάθειαν καὶ προκαλέσασα δραματικὴν συνεδρίαν, ἀπηλείφθη δι' ὁμοφώνου ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἀντιθέτως, ἡ Ἐπιτροπὴ ἀνεγνώρισεν ἐν τῇ Ἐκθέσει, ὅτι ἡ συνεχιζομένη ἐπίδρασις τοῦ δυσμενοῦς ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου, ὁ περιορισμὸς τῶν ἀλλήλων πόρων καὶ ἡ στείρευσις πάσης πηγῆς ἐξωτερικοῦ δανεισμοῦ, ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ 1931, κατέστησαν ἀναπότρεπτον (inavoidable) διὰ τὴν Ἑλλάδα, τὴν ἀδυναμίαν τῆς ἐκπληρώσεως κατὰ μέγα μέρος τοῦ ἐξωτερικοῦ χρέους της. Τοιαύτη διαβεβαίωσις, προερχομένη κατόπιν ἐπιτοπίου ἐρεύνης τοῦ ἁρμοδιωτέρου καὶ μεγαλυτέρου Ἱδρύματος διεθνοῦς κύρους, δὲν ἀποτελεῖ ὡς ἐλέχθη πιστοποιητικὸν πενίας, ἀλλ' ἱστορικῆς σημασίας πιστοποιητικὸν τῆς καλῆς πίστεως καὶ τῆς ἠθικῆς ἀκεραιότητος τῆς Ἑλλάδος.

Δέον ἐπὶ πλέον νὰ λεχθῇ, εἰς ἀνατροπὴν ἀνυποστάτων ἰσχυρισμῶν, ὅτι ἡ Ἔκθεσις αὕτη δὲν ἀποτελεῖ οὐδεμίαν, ἀπολύτως οὐδεμίαν, δέσμευσιν τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία ἐξέθηκεν ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς τὸ οἰκονομικὸν πρόγραμμα τῆς Κυβερνήσεως, ἡ δὲ Ἐπιτροπὴ ἔκρινε τοῦτο ἐξυπηρετικὸν τῶν Ἑλληνικῶν ἀναγκῶν.

Ἐὰν γεννᾶται ἐκ τούτου ἠθική, ἄνευ συνεπείας τινός, ὑποχρέωσις τῆς Ἑλλάδος νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ πρόγραμμά της, τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην ὑπέχει βκρυτέραν ἡ Κυβέρνησις ἐνώπιον τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, πρὸς τὸν ὁποῖον ὑπεσχέθη νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ πρόγραμμα τοῦτο, μὲ τὴν αὐστηροτέραν φειδὼ πρὸς τὸ δημόσιον χρῆμα.

Ἡ Κυβέρνησις ἐκφράζει καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου τὰς εὐχαριστίας της πρὸς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν, διὰ τὴν ἀκεραίαν ἐκπλήρωσιν τῆς παρακλήσεώς της.

Οἱ ἀντιπρόσωποι ὅμως τῶν ὁμολογιούχων εἶχον ἤμμονον πεποίθησιν, περὶ οἰκονομικῆς ἀναρρώσεως τῆς Ἑλλάδος, ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς ἔτους, βασιζόμενοι εἰς εὐνοϊκάς τινας ἀποδόσεις τῆς οἰκονομικῆς κινήσεως καὶ ἐπέρριπτον σειρὰν ἐπικρίσεων, κατὰ τῶν ἐφαρμοζομένων μεθόδων οἰκονομικῆς διαχειρίσεως, ἐπὶ ζημίᾳ τῶν δανειστῶν. Ἐπὶ τῶν ἐπικρίσεων τούτων καὶ τῆς παρ' ἡμῶν ἀνασκευῆς των, θὰ ὁμιλήσωμεν κατὰ τὴν εἰδικὴν συζήτησιν. Εἶνε εὐνόητος ὅθεν, ἡ ἐπελθοῦσα ἀνακοπὴ τῶν διαπραγματεύσεων, μεταξὺ τῶν τελικῶν ἑλληνικῶν προτάσεων διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δημοσίου χρέους κατὰ τὸ τρέχον καὶ τὸ ἑπιόν ἔτος, μὲ ποσοστὰ 22. 1)2 ο)ο καὶ 27 1)2 ο)ο καὶ συμμετοχὴν περιωρισμένην εἰς τὰ πλεονάσματα τῶν ὑπεγγείων προσόδων, κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος, καὶ τῶν τελικῶν προτάσεων τῶν ὁμολογιούχων, μὲ ποσοστὰ 27 1)2 ο)ο καὶ 37 1)2 ο)ο, τῆς ἀποστάσεως τῶν ἑκατέρωθεν προτάσεων ἀντιστοιχούσης πρὸς δραχμὰς 354.000.000 διὰ τὰ δύο ἔτη.

Ἡ ἀντιπροσωπεία ἀνεχώρησεν ἐκ Λονδίνου, ἐπειγομένη νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ἕδραν τῶν καθηκόντων καὶ ἀσχολιῶν της, χωρὶς νὰ διακόψῃ τὰς διαπραγματεύσεις. Ἡ ἙλληνικὴΚυβέρνησις μετὰ τοῦτο, βεβαία περὶ τοῦ δικαίου τῶν ἰσχυρισμῶν της, ἐπρότεινε τὴν διὰ διαιτησίας λύσιν τῆς διαφορᾶς. Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ὁμολογιούχων ἀπέρριψαν καὶ τὴν πρότασιν ταύτην, ἄνευ αἰτιολογίας, καὶ χωρὶς κἂν νὰ κάμωσι μνείαν περὶ ταύτης, εἰς τὸ συνταχθὲν παρ' αὐτῶν ἀνακοινωθέν, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνέφερον ὅτι δὲν εὑρίσκουν τὰς τελικὰς ἑλληνικὰς προτάσεις ἀξίας νὰ τεθῶσιν ὑπὸ τὴν κρίσιν τῶν ὁμολογιούχων.

Ὅταν πτωχὴ καὶ μικρὰ χώρα, περιέρχεται εἰς πτώχευσιν ἐξ ἀναποτρέπτων αἰτίων μίαν ὑψηλὴν ὅσον καὶ βαρεῖαν ὑποχρέωσιν ἔχει, νὰ ἀποδείξῃ διὰ τεκμηρίων τὴν καλὴν της πίστιν καὶ τὴν ἠθικήν της ἀκεραιότητα. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀπέδειξε τοῦτο διὰ δύο ἀδιασείστων τεκμηρίων: Διὰ τῆς Ἐκθέσεως τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ διὰ τῆς πρωτάσεως περὶ διαιτησίας, καθ' ἣν πᾶσα διαφορὰ μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῶν ὁμολογιούχων ἐτίθετο ὑπὸ τὴν κρίσιν δικαίου ἀνδρός. Ἡ ἠθικὴ αὕτη ἐπικράτησις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἀφαιρεῖ πᾶσαν ὑζήτησιν ἀπὸ τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ ἀποκλείει πάντα κίνδυνον, τὸν ὁποῖον ἠδύνατο νὰ ἐπισύρῃ βάσιμος μομφὴ περὶ δυστροπίας τῆς Ἑλλάδος, ὅπως διακανονίσῃ τὰς ὑποχρεώσεις της πρὸς τοὺς ἀλλοδαποὺς δανειστάς της. Καὶ τοῦτο ἀπετέλεσεν ἀναμφισβήτητον ἐπιτυχίαν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις ταύτας.

Εἰς τὸν ὑποβαλλόμενον Προυπολογισμὸν ἀναγράφεται συνολικὸν κονδύλιον ἐκ δραχμῶν 1.238.000.000, διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ παγίου καὶ κυμαινομένου δημοσίου χρέους καὶ δι' ἄλλας τινὰς συναφεῖς ὑποχρεώσεις, ἄνευ διακρίσεως τούτου εἰς ὑπηρεσίαν ἐξωτερικῶν καὶ ἐσωτερικῶν παγίων χρεῶν, τὴν ὁποίαν δυνάμεθα ἐγκαίρως νὰ προσδιορίσωμεν κατὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις κατὰ τὸν παρελθόντα Μάϊον, προέβη εἰς ἐνιαύσιον ἀνανέωσιν τῆς ὑπηρεσίας τῆς προκαταβολῆς Speyer Seligman National City Bank ἐκ Δολλαρίων 7.500.000. Ἡ προκαταβολὴ αὕτη ἦτο συνωμολογημένη μὲ τόκον 6 ο)ο, προμήθειαν 1 ο)ο καὶ ἔξοδα ἐκ Δολλαρίων 10,000, καὶ ἠσφαλισμένη δι' ἐνεχύρου 329, 352 ὁμολογιῶν τοῦ δανείου τῶν 500 ἑκατομμυρίων 1914, ἴσης περίπου σημερινῆς ἀξίας πρὸς τὸ δάνειον. Ποσὸν λιρῶν 95,222 εἶχε προσέτως κατατεθῇ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν δαπάνην ἐπιθέσεως ἀγγλικοῦ χαρτοσήμου εἰς τὰς ὁμολογίας ταύτας, ἐὰν οἱ δανεισταὶ ἠναγκάζοντο νὰ προβοῦν εἰς τὴν πώλησίν των. Ἡ ἀνανέωσις δι' ἓν ἔτος, ἐγένετο ἐπὶ τόκῳ 3 ο)ο, πληρωτέῳ τὸν Μάϊον τοῦ 1934 ἄνευ προμηθείας καὶ μὲ περιωρισμένα ἔξοδα ἐκ Δολλαρίων 7,500, ἐπιστραφέντων συγχρόνως τῶν ἀντιστοίχων τοκομεριδίων τῶν ἐνεχυριασμένων ὁμολογιῶν. Ἡ ἀνανέωσις αὕτη ἦτο ἐπιτυχὴς καὶ ἐξυπηρετική τῶν ἑκατέρωθεν συμφερόντων.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐν τῇ συναισθήσει τοῦ ὑπερόγκου δανειακοῦ βάρους, ἀπέκλεισε τοὐλάχιστον πρὸς τὸ παρόν, τὴν συνομολόγησιν ἐξωτερικῶν δανείων, τὴν ὁποίαν καὶ αἱ περιστάσεις ἄλλως τε καθιστοῦν ἀπραγματοποίητον.

Ἐν τούτοις τὸ ἐξωτερικὸν χρέος θὰ αὐξήσῃ ἕνεκα ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων, ἤτοι διὰ τῆς βαρυνούσης τὴν Ἑλλάδα συμμετοχῆς εἰς τὸ Ὀθωμανικὸν Δημόσιον Χρέος συμφώνως πρὸς τὴν συνθήκην τῆς Λωζάννης, διὰ ποσὸν ὅπερ δὲν ἐκανονίσθη εἰσέτι, καὶ δυνάμει τῆς συνθήκης τῆς 10ης Μαρτίου 1932, μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Γάλλων κατόχων ὁμολογιῶν τοῦ Δανείου 3 ο)ο 1893, τοῦ Σιδηροδρόμου Θεσσαλονίκης—Μοναστηρίου, ὑπολογιζομένου μέχρι τοῦδε εἰς Φράγκα 5.000.000.

Εἰς τὰ ἐσωτερικὰ δάνεια, θὰ προστεθοῦν ἐντὸς τῶν προσεχῶν ἐτῶν, δυνάμει κειμένων νόμων καὶ ἐφ' ὅσον συμπληροῦνται αἱ ὁριζόμεναι ὑπὸ τούτων διατυπώσεις ἀναγνωρίσεων καὶ ἐκτιμήσεων, τὰ ἀκόλουθα κατὰ προσέγγισιν ποσά.

1) Δάνειον ἀπαλλοτριώσεως	900.000.000
2) Δάνειον ἀγροτῶν ἀνταλλαξίμων.....	116.000.000
3) Δάνειον Ἁγίου ὄρους	100,000.0000
4) Δάνειον ἀποζημιώσεως ἀστικῶν γηπέδων	1.000.000.000

5) Δάνειον ἀποζημιώσεως Κωνσταντινουπολιτῶν	500.000.000
6) Δάνειον Ἑλλήνων Ὑπηκόων.....	120.000.000
	2.736.000.000

Ἡ ὑπηρεσία τῶν δανείων τούτων, θὰ βαρύνῃ βαθμιαίως τὸν προυπολογισμόν.

Ἐκ τῶν Ταχυδρομικῶν Ταμευτηρίων καὶ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, τὸ Κράτος ἐδανείσθη διὰ Κρατικὰς ἀνάγκας καὶ ὀφείλει σήμερον Δραχ. 344.000,000, ἔχει δὲ δώσει κατὰ τὸ παρελθὸν τὴν ἐγγύησίν του, πρὸς ἐνίσχυσιν ἱδρυμάτων ἢ ἐκτέλεσιν ἔργων γενικῆς ὠφελείας, διὰ ποσοῦ περίπου δραχμῶν 1.800.000.000 συμφώνως πρὸς τὴν κατατεθειμένην λεπτομερῆ κατάστασιν. Εἶναι ἤδη ἐνδεδειγμένον ὅπως καὶ ἡ εὐχέρεια δανεισμοῦ ἐκ τῶν Ταμιευτηρίων καὶ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων καὶ ἡ προθυμία παροχῆς τῆς ἐγγυήσεως τοῦ Κράτους, περισταλῇ ἐντὸς αὐστηροτέρων ὁρίων.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐρεύνης τῆς δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἐγένοντο συζητήσεις σκέψεων τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, ἐπὶ τεχνικῶν βελτιώσεων τοῦ Προϋπολογισμοῦ, αἵτινες ἀναγνωρισθεῖσαι ὡς ἀναγκαῖαι, τίθενται εἰς ἐφαρμογήν.

Κατὰ ταύτας ἡ κατηγορία Π τοῦ Προϋπολογισμοῦ, ἡ καλουμένη «Κίνησις Κεφαλαίων» θέλει περιλαμβάνῃ ἐφεξῆς ὡς ἔσοδα καὶ ἔξοδα τὰς ἀναφερομένας ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν σύναψιν ἢ ἐξόφλησιν δανείων. Κατ' ἀκολουθίαν ἡ ἐμφάνισις ἐν τῇ κατηγορίᾳ ταύτῃ, ὡς μέχρι τοῦδε πράξεων, αἵτινες ἀφεώρων μεταβολὴν τῆς ἀκινήτου περιουσίας τοῦ Κράτους, θὰ γίνεται διὰ τῆς κατηγορίας Ι τοῦ προϋπολογισμοῦ ὑπὸ μορφὴν τακτικοῦ ἢ ἐκτάκτου ἐσόδου ἢ ἐξόδου, ἀναλόγως τῆς συγκεκριμένης ἑκάστοτε περιπτώσεως.

Καθιεροῦται ὁ περιορισμὸς τῆς χρήσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους εἰς 12 μῆνας καὶ καταργεῖται συνεπῶς ἡ τετράμηνος παράτασις, ἥτις καθίστα τὴν χρῆσιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους δεκαεξάμηνον, διότι μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ συστήματος τῶν ἐνεργητικῶν καὶ παθητικῶν ὑπολοίπων, ἡ παράτασις τῆς χρήσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους ἐπὶ 4 μῆνας μετὰ τὴν λῆξιν αὐτοῦ, οὐδένα ἐξυπηρετεῖ σκοπόν.

Ἡ ἐμφάνισις τῆς διαχειρίσεως τῶν ὑπολοίπων, ἐνεργητικῶν καὶ παθητικῶν, ἥτις γίνεται μὲν διὰ τῶν ὑπολογισμῶν, ἀλλ' ἐν ἰδίῳ παραρτήματι αὐτῶν, θὰ γίνεται ἐφεξῆς εἰς τὸ αὐτὸ τοῦτο τὸ σῶμα τοῦ ἀπολογισμοῦ ὑπὸ τὰς οἰκείας διακρίσεις κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα. Ἐπομένως ὁ ἀπολογισμὸς τῶν ἐσόδω νθὰ περιλαμβάνῃ τὰ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους βεβαιωθέντα ἔσοδα, τὰς ἐναντι τούτων πραγματοποιηθείσας εἰσπράξεις ὡς καὶ τὰς πραγματοποιηθείσας εἰσπράξεις ἐναντι τῶν ἐνεργητικῶν ὑπολοίπων ἅτινα ἀφῆκαν αἱ προηγούμεναι χρήσεις. Ὁ ἀπολογισμὸς τῶν ἐξόδων θὰ περιλαμβάνῃ τὰς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους ἀναληφθείσας ὑποχρεώσεις,τὰς ἐναντι τούτων πραγματοποιηθείσας πληρωμὰς ὡς καὶ τὰς πληρωμὰς τὰς πραγματοποιηθείσας ἐναντι τῶν παθητικῶν ὑπολοίπων, ἅτινα ἀφῆκαν αἱ προηγούμεναι χρήσεις. Οὕτω ἡ διαχείρισις τῶν ἐνεργητικῶν καὶ παθητικῶν ὑπολοίπων θὰ προσπίπτῃ ἀμέσως εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ μελετῶντος τὸν ἀπολογισμὸν χωρὶς οὗτος νὰ εἶναι ἠναγκασμένος νὰ προσφεύγῃ εἰς τὸ παράρτημα αὐτοῦ διὰ ν' ἀνεύρῃ καὶ συγκεντρώσῃ τὰ ἀποτελέσματα τῆς διαχειρίσεως τῶν ὑπολοίπων. Ἡ τροποποίησις αὕτη, ἧς τὴν ὀρθότητα οὐδεὶς δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ, θὰ εἶχε πρὸ πολλοῦ γίνει, ἂν μὴ λόγοι καθαρῶς τεχνικοὶ ὀφειλόμενοι εἰς τὴν καθυστέρησιν τῆς καταρτίσεως τῶν ἀπολογισμῶν, δὲν ἐπέβαλλον τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ κρατοῦντος συστήματος.

Ἡ δημοσίευσις μετὰ τοῦ ἰσολογισμοῦ τοῦ Δημοσίου Ταμείου καταστάσεως ἐμφαινούσης τὴν κίνησιν τοῦ Ταμείου, θὰ παρουσιάσῃ τὰς ἐντὸς τοῦ ἔτους (πρικειμένου περὶ τοῦ ἐτησίου ἰσολογισμοῦ) ἐνεργηθείσας διαχειριστικὰς πράξεις ἐν γένει, οὕτω δὲ θὰ προκύπτῃ ποία μεταβολὴ ἐπῆλθεν εἰς τὴν κίνησιν τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ἐὰν δηλονότι τὸ ὑπόλοιπον τοῦ Δημοσίου Ταμείου ηὐξήθη ἢ ἠλαττώθη καὶ κατὰ πόσον.

Τὸ ἔλλειμμα τοῦ προυπολογισμοῦ διὰ τὸ τρέχον ἔτος ὑπελογίσθη εἰς Δραχμ. 820,138,440.

Ἡ μέχρι τοῦδε ἐκτέλεσις τοῦ ὑποβαλλομένου προυπολογισμοῦ, ὡς προκύπτει ἐκ τῶν τεσσάρων πρώτων μηνῶν, ἤτοι ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου μέχρι τῆς 31ης Ἰουλίου 1933, ὑπῆρξεν ἱκανοποιητική.

Αἱ εἰσπράξεις τῶν τακτικῶν ἐσόδων τῆς κατηγορίας Ι ἀνῆλθον κατὰ τοὺς τέσσαρας μῆνας, μετ' ἀφαίρεσιν τῶν εἰσπράξεων ἐξ ἐπιστροφῆς χρημάτων,

εἰς Δραχμ. ..... 2.612 ἑκατομμ.

Κατὰ τὸ ἀντίστοιχον χρονικὸν διάστημα τοῦ λήξαντος ἔτους εἰσεπράχθησαν Δρ. 2.433 »

ἤτοι ἐπὶ πλέον Δραχ..... 179 ἑκατομμ.

Οἱ ὑπολογισμοὶ τοῦ ὑποβαλλομένου προϋπολογισμοῦ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, προέβλεπον ἀντιθέτως μείωσιν ἀντιστοιχοῦσαν μηνιαίως εἰς 37 ἑκατομμύρια δραχμῶν. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο, πείθει μὲν περὶ τοῦ συντηρητικοῦ πνεύματος τῶν γενομένων προβλέψεων, δὲν δύναται ὅμως νὰ ἀποτελέσῃ γνώμονα τῆς παραιτέρω ἐξελίξεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὄχι μόνον διότι εἶναι πιθανώτερα ἡ πτῶσις τῶν εἰσπράξεων, ἀλλὰ κυρίως διότι ἡ μεγάλη ἐσοδεία τοῦ σίτου θὰ ἀφήσῃ ἀπρόβλεπτον παθητικὸν ἐκ τῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν, ὑπολογιζόμενον περίπου εἰς 220 ἑκατομμύρια δραχμῶν.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει οἱαδήποτε βελτίωσις τοῦ προυπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ τρέχοντος ἔτους, ὅμοῦ μετὰ τινων ἐκτάκτων ἐσόδων ἐκ τῆς τροπῆς τοῦ καλύμματος τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, θὰ χρησιμεύσωσιν ὡς ἀντίκρυσμα τοῦ ἐλλείμματος τοῦ παρελθόντος ἔτους, καὶ τοῦ ὑπολογιζομένου ἐλλείμματος εἰς τὸν ὑποβαλλόμενον προυπολογισμὸν τοῦ τρέχοντος ἔτους.

Ἐκ τῶν ἀναλυτικῶν πινάκων τῆς κατανομῆς τῶν ἐξόδων προκύπτει ὅτι ὁ ὑποβαλλόμενος Προϋπολογισμός, τεχνικῶς κρινόμενος, παρουσιάζει ἀνωμαλίας καὶ ἀποκλίσεις τῆς φυσιολογικῆς βάσεως. Ἔχει ἐν τῷ συνόλῳ τὸ βάρος παλαιᾶς εὐημερίας ἐκ τῆς ἐποχῆς τῶν περισσευμάτων, τὰ ὁποῖον δὲν συνθλίβεται εὐχερῶς καὶ ταχέως δι' οἰκονομιῶν, ἰδίως κατὰ τὴν σημερινὴν περίοδον τῆς ἀνεργίας. Τὸ κονδύλιον τῶν μισθοδοσιῶν καὶ συντάξεων ἐκ δραχμῶν 3.240 ἑκατομ. ἀναλογοῦν εἰς 44 ο)ο ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἐσόδων, εἶναι δυσαναλόγως ἐξογκωμένον, ἐνῷ συγχρόνως εἶναι βέβαιον ὅτι, πλὴν ὀλίγων ἐξαιρέσεων, ἡ μισθοδοσία τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων εἶναι ἐντεῦθεν τοῦ κατωτέρου σημείου τῆς βιωτικῆς ἐπαρκείας, ἐπιβάλλουσα σοβαρὰς μερίμνας εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Ἡ δαπάνη τῶν 400 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, ἀναγραφομένων εἰς τὸν ὑποβαλλόμενον προυπολογισμόν, δι' ἐκτέλεσιν τῶν παραγωγικῶν ἔργων, δὲν εἶναι κανονικὸν νὰ βαρύνῃ τὰ τακτικὰ ἔσοδα. Ἐγένετο ὅμως ἐξ ἐπιτακτικῆς ἀνάγκης, στειρευσάσης τῆς πηγῆς τῶν δανείων, διὰ νὰ προλάβῃ σοβαρὰς ζημίας ἐκ τῆς ἐγκαταλείψεως, τῶν ἔργων ἡμιτελῶν, διὰ νὰ ἀποδώσῃ ταχύτερον τὰ ἀποκαλυπτόμενα ἐδάφη εἰς τὴν καλλιέργειαν καὶ νὰ ἀποτρέψῃ κινδύνων ἀνεργίας, λόγῳ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀσχολουμένων εἰς τοῦτα ἐργατῶν. Μετὰ τριετίαν τὸ κονδύλιον τοῦτο θὰ ἀποδοθῇ εἰς τὸν προυπολογισμόν. Ἐπίσης τὸ κονδύλιον τῶν 195 ἑκατομμυρίων δραχμῶν τὸ βαρῦνον ἐπαχθῶς τὸν ὑποβαλλόμενον προϋπολογισμὸν διὰ τὴν καταβολὴν τῆς τελευταίας δόσεως τῶν ἀντιτορπιλλικῶν, θὰ ἀποδοθῇ εἰς τὸν Προυπολογισμὸν τοῦ ἐπιόντος ἔτους.

Μολονότι ὅμως ἡ ὑπηρεσία τοῦ Δημοσίου Χρέους, ἤτις, μετὰ τὸ μισθολόγιον, ἐβάρυνε πιεστικῶς τοὺς προϋπολογισμούς, ἐπανῆλθε σήμερον περίπου εἰς τὰ προπολεμικὰ φυσιολογικὰ ὅρια, ἤτοι 20 ο/ο ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἐξόδων, καὶ μολονότι ὁ προϋπολογισμὸς ἀναγράφει καὶ τὸ ἔκτακτον κονδύλιον τῶν 400 ἑκατομμυρίων δραχμῶν διὰ παραγωγικὰ ἔργα, ἐν τούτοις ἡ ἀναλογία τῶν παραγωγικῶν δαπανῶν εἰς τὸ σύνολον τοῦ Προϋπολογισμοῦ ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ ἀσθενὴς ἐν συγκρίσει μὲ τὸ φυσιολογικὸν ὅριον, εἰς βάρος κυρίως τῆς παιδείας, τῆς δημοσίας ὑγείας καὶ τῆς ἀμύνης τῆς Χώρας.

Ὁ Προϋπολογισμὸς οὗτος παρουσιάζει δυσαναλογίαν κατανομῆς δαπανῶν καὶ δυσανησίαν ἐφ' ὅσον ἐπιτείνουσαν πρὸς τὸ παρὸν καὶ τῶν δανείων καὶ τῆς φορολογίας αἱ πηγαί.

Ἀπαιτεῖται διὰ τοῦτο συνθετικὴ καὶ μεθοδικὴ ἐργασία, διὰ τῆς λήψεως νομοθετικῶν καὶ διοικητικῶν μέτρων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὅσων ἐξεθέσαμεν, πρὸς ἀποκατάστασιν εὐσταθείας τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ κατὰ σταθμοὺς οἰκονομικῆς ἀναρρώσεως τῆς Χώρας.

Τὸ κυβερνητικὸν ἔργον ἀπέβη δυσχερὲς καὶ ἐνίοτε προβληματικόν, οἱ δὲ ἐκ τούτου κίνδυνοι εἶναι τόσον μεγάλοι, ὥστε ἐπιβάλλουν εἰς ὅλους βαρείας ὑποχρεώσεις. Μὲ τὴν συναίσθησιν τούτων αἱ δυσχέρειαι ὑπερνικῶνται, καὶ εἶμαι κατὰ βάθος πεπεισμένος ὅτι τοῦτο θὰ κατορθωθῇ διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ Κυβέλη ἐργάζεται. Ὁ Λαὸς βοηθεῖ τὸ ἐπανορθωτικὸν τοῦτο ἔργον, διὰ τῆς ἀκαταπονήτου καὶ ἀποδοτικῆς ἐργασίας του. Κατοικῶν πτωχὰ ἐδάφη, ἀναπτύσσει κατὰ βιολογικὸν νόμον μεγαλυτέραν φιλοπονίαν, ἐπινοητικότητα καὶ ἐγκράτειαν. Μὲ τὰς ἀρετὰς αὐτὰς ἀγωνίζεται καὶ νικᾷ ἀπ' αἰώνων ὁ λαὸς τῆς Χώρας αὐτῆς. Αὐταὶ ἔπλασαν τὸν μῦθον τοῦ Φοίνικος, αὐταὶ τοῦ ἔδωσαν τὰ μέσα νὰ ἀναγάγῃ εἰς θαῦμα τὸν μεσογειακὸν πολιτισμόν, μὲ αὐτὰς θὰ βαδίσῃ ἐκτοπίζων κάθε πρόσκομμα καὶ θὰ συνεχίσῃ τὴν εἰρηνικὴν καὶ ἐκπολιτιστικὴν ἀποστολήν του. (Χειροκροτήματα παρατεταμένα).

Μεθ' ὃ εἰσέρχεται ἡ Βουλὴ εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν τῶν ἐπερωτήσεων

Ὁ κ. **Ἀντ. Νταλίπης** ἀνακοινῶν ἐπερώτησίν του πρὸς τὸ Πολιτ. Γραφεῖον λέγει ὅτι τὸ 1925 ἐπὶ τῆς ὑπουργίας τοῦ κ. Ἀν. Ταβουλάρη ὑπεγράφη μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς Βελγικῆς ἐμπορικῆς ἑταιρείας ἀφ' ἑτέρου σύμβασις διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Καλαμπάκας—Κοζάνης—Βερροίας. Ἡ σύμβασις αὕτη εἶναι ἀμαρτωλή.

Δυνάμει τῆς συμβάσεως αὐτῆς ἡ ἑταιρεία ὑπεχρεοῦτο ἐντὸς δύο ἐτῶν νὰ κατασκευάσῃ τὸ ἔργον χρηματοδοτοῦσα τοῦτο ἀναλόγως. Τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος πρὸς ἀποπληρωμὴν τοῦ σχετικοῦ δανείου ἐξέδωκεν ὁμολογίας λήξεως δεκαετοῦς.

Ἡ ἐπιπολαιότης μεθ' ἧς ἤρχισεν ἡ ἐργασία καὶ αἱ ἑκάστοτε τροποποιήσεις τῶν σχεδίων συνετέλεσαν ὥστε μέχρι τοῦ 1932 νὰ ἐκτελέσῃ ἔργον 5 ἑκατομμυρίων δολλαρίων. Τὴν συνέχισιν τοῦ ἔργου ἡ ἐν λόγῳ ἑταιρεία ἐσταμάτησε κατόπιν τῆς ἀρνήσεως τῆς Ἑλλάδος ἐξ ἀδυναμίας νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ ἐξωτερικὰ δάνεια. Ἐπίσης τὸ Κράτος προέβη εἰς τὴν προμήθειαν ἀτμομηχανῶν καὶ ἄλλου σιδηροδρομικοῦ ὑλικοῦ, πρὸ τῆς ἀποπερατώσεως τῆς ὑποδομῆς ἀξίας 3 ἑκατομμυρίων δολλαρίων.

Τὰ ὡς ἄνω ὑπερόγκως δαπανηθέντα ποσὰ δυστυχῶς ἀντιπροσωπεύουν πολὺ μικρὸν ὠφέλιμον ἔργον, διότι ἡ μὲν δαπάνη τῶν τριῶν ἑκατομμυρίων ὑπῆρξεν ἐντελῶς ἄστοχος τοῦ σχετικοῦ ὑλικοῦ εὑρισκομένου εἰς τὰς ἀποθήκας ἀχρησιμοποιήτου, τὰ γενικὰ ἔξοδα τῆς ἑταιρείας, ἅτινα ἐβάρυνον τὸ ἔργον καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων εἶχε καὶ ποσοστὰ ἡ ἑταιρεία ἦσαν ὑπέρογκα. Μηχανικοὶ τῆς ἑταιρείας ἠμείδοντο ἀντὶ 1.000 ἕως 1.200 δολλάρια μηνιαίως. Τὰ δαπανηθέντα ποσὰ εἶναι ἴσα μὲ τὰ ὑπὸ τοῦ Κράτους πληρωθέντα τοκοχρεωλύσια.

Τὰ ἔργα δὲν ἐγένοντο ἐν συνεχείᾳ ὥστε νὰ ὑπάρχῃ σήμερα μὲ τὸ ποσὸν τῶν 800 ἑκατομμυρίων χρησιμοποιήσιμος γραμμή, ἀλλὰ εἰς διάφορα σημεῖα. Καὶ ἂν δὲν λάβῃ πρόνοιαν τὸ Κράτος νὰ συντηρήσῃ τὰ ἔργα ταῦτα θὰ καταστραφῶσιν.

Ἡ χρησιμότης τῆς γραμμῆς ταύτης παρὰ πάντων ἀναγνωρίζεται. Εἶναι κυρίως στρατιωτικὴ γραμμή. Διότι ὑποχρεοῦται ἡ Κυβέρνησις νὰ παράσχῃ εἰς τὸν λαὸν τῆς Μακεδονίας τὸ αἴσθημα τῆς ἀσφαλείας, ὅπερ τώρα, μὲ τὴν ὑφισταμένην συγκοινωνιακὴν κατάστασιν δὲν ὑπάρχει. Τὸ σημεῖον τῆς Στρατηγικῆς Συγκεντρώσεως εἶναι τὸ αὐτὸ μὲ τὸ πρὸ τοῦ πολέμου τοῦ 1912—13.

Ἡ προώθησις τοῦ σημείου τούτου ἤγαγεν εἰς τὴν ἀπόφασιν τὰς προηγουμένας Κυβερνήσεις εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς γραμμῆς ταύτης διότι καὶ ἡ ὑφισταμένη μεταξὺ Λαρίσης—Θεσσαλονίκης εἶναι ἐπισφαλής.

Ὑπέρ ἐπίσης πρόκειται ἡ γραμμὴ αὕτη νὰ ἐξυπηρετήσῃ πληθυσμὸν 270,000, νὰ διέλθῃ διὰ πυρθένων δασῶν καὶ ἐν γένει νὰ ἐξυψώσῃ τὸ οἰκονομικὸν ἐπίπεδον τοῦ Λαοῦ τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας.

Ἡ μελλοντικὴ δὲ ἕνωσις τοῦ Αὐλῶνος μετὰ τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τοῦ Βόλου θὰ δώσῃ ἐμπορικῶς ζωὴν εἰς τοὺς δύο αὐτοὺς λιμένας.

Ἐλπίζω ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ θελήσῃ νὰ μὴ ἐγκαταλείψῃ τὴν τόσον ὠφέλιμον ταύτην γραμμὴν καὶ θὰ συνεχίσῃ ταύτην ἀναγράφουσα ἀνάλογον ποσὸν εἰς τὸν Προϋπολογισμόν.

Ὁ κ. ***Ν. Κουπαρούσος*** ἀναπτύσσων τὴν ἰδίαν ἐπερώτησιν λέγει ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ἀγνοεῖ τὴν Δ. Μακεδονίαν ἀναφέρει δὲ ὡς παράδειγμα διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας πρὸς ἐπιθεωρητὴν τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως διατασσόμενον νὰ μεταβῇ ἀπὸ Κοζάνης εἰς Ἰωάννινα διὰ τοῦ ταχυτέρου μέσου ἀγνοῶν ὅτι δὲν ὑπάρχει συγκοινωνία μεταξὺ Δυτ. Μακεδονίας καὶ Ἠπείρου εἰμὴ μόνον ἡ πρωτόγονος διὰ τῶν ἡμιόνων. Ἡ προκάτοχος Κυβέρνησις, λέγει, κατώρθωσε νὰ δαπανήσῃ 800 ἑκατομμύρια δραχμῶν χωρὶς οὔτε ἕνα μέτρον σιδηροδρομικῆς γραμμῆς νὰ γίνῃ καὶ οὕτω ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις εὑρίσκεται εἰς ἀδυναμίαν νὰ θέσῃ αὐτὸ εἰς κίνησιν. Ἀναφέρει τὰς ἀλληλοσυγκρουομένας ἀποφάσεις τῶν διαφόρων ὑπουργῶν ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου καὶ ἐκθέτει τὸν πλοῦτον τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης, πλοῦτον ὑπέργειον καὶ ὑπόγειον ὁ ὁποῖος μένει ἀνεκμετάλλευτος λόγῳ ἐλλείψεως συγκοινωνίας, ἀρκεῖ νὰ ἀναφέρῃ, λέγει, ὅτι ἐνῷ ἀπὸ τὸ δάσος τῆς περιφερείας Γρεβενῶν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξάγεται ξυλεία κατ' ἔτος ἀξίας 600 ἑκατομμυρίων δραχμῶν εἰς τὰ Γρεβενὰ λόγῳ ἐλλείψεως συγκοινωνίας χρησιμοποιεῖται ρουμανικὴ ξυλεία. Δὲν εἶναι δυνατόν, λέγει, νὰ ἐγκαταλείπετε ἔργα 800 ἑκατομμυρίων δραχμῶν καὶ θὰ παρακαλέσω τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας νὰ ἐπιμείνῃ διὰ τὴν ἀναγραφὴν ἐνὸς ποσοῦ 30—40 ἑκατομμυρίων διὰ τὴν συντήρησιν τοὐλάχιστον τῶν ἔργων.

Π. Ράλλης (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) Δὲν εἶναι ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις ἐκείνη ἡ ὁποία θὰ παραβλέψῃ τὰ συμφέροντα τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας ἥτις ἔχει ἐγκαταλειφθῇ κατὰ τὸν οἰκτρότερον τρόπον ἀπὸ τὴν προκάτοχον Κυβέρνησιν. Ἡ σύμβασις διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ σιδηροδρόμου Καλαμπάκας—Βερροίας ὑπῆρξεν ἐξ ἀρχῆς ἁμαρτωλὴ καὶ ἐξακολουθεῖ τὰς ἁμαρτίας της μέχρι σήμερον.

Εἷς βουλευτής. Ποῖος τὴν ἔχει ὑπογράψει;

Π. Ράλλης (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) Ὁ κ. Ταβουλάρης. Ἡ ὑπόθεσις ἔχει περιπλακῆ. Ἡ Βελγικὴ ἑταιρεία ὄχι μόνον δὲν κατώρθωσε νὰ ὑποταχθῇ εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἀλλὰ ὕψωσε τὴν κεφαλὴν καὶ ἔχει σήμερον σοβαροτάτας ἀπαιτήσεις αἱ ὁποῖαι εὑρίσκονται ἐνώπιον διαιτησίας τὴν ὁποίαν δυστυχῶς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ἦτο ὑποχρεωμένον νὰ δεχθῇ ἐκ τῆς συμβάσεως. Καὶ διὰ τοῦτο θέλω νὰ εἴπω πρὸς τὴν Βουλὴν ὅτι εἰς τὸ μέλλον πρέπει νὰ ἀποφεύγῃ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος νὰ ὑπογράφῃ συμβάσεις μὲ

ξένας ἑταιρείας. (Χειροκροτήματα). Ὀφείλω πάντως νὰ διαβεβαιώσω τοὺς ἐπερωτῶντας καὶ τὴν Βουλὴν ὅτι εἶναι ἐκτὸς τῆς σκέψεως τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἐγκαταλειφθῇ ἡ γραμμὴ τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας, διότι ἡ Κυβέρνησις συναισθάνεται τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐνισχύσῃ τὴν ὡραίαν αὐτὴν ἐπαρχίαν. Ἐπεμβάσει μου θὰ διατεθῇ ἀπὸ τῆς προσεχοῦς χρήσεως μικρὸν ποσὸν διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ἔργων, καὶ ἐλπίζω ὅτι μετὰ τὴν διαιτησίαν ἡ Βελγικὴ ἑταιρεία θὰ ἀποχωρήσῃ εὐτυχῶς ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ θὰ δυνηθῇ τὸ Κράτος νὰ διαθέσῃ ἀρκετὰ σημαντικὸν ποσὸν διὰ νὰ συνεχίσῃ μόνον δι' ἑλληνικῶν ἑταιρειῶν τὸ ἐγκαταλειφθὲν ἔργον. Δύνασθε νὰ μεταβῶσητε εἰς τὴν ἐπαρχίαν σας τὴν πρόθεσιν τῆς Κυβερνήσεως ὅπως ἐξυπηρετήσῃ τὰ συμφέροντα τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας καὶ ἀπὸ τῆς προσεχοῦς χρήσεως θὰ εἶναι δυνατόν, ἐλπίζω, νὰ ἐγγραφῇ ἀρκετὸν χρηματικὸν ποσὸν διὰ νὰ συνεχισθῇ τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον τόσον θὰ ἐνισχύσῃ τὴν ζωὴν τῆς ὡραίας αὐτῆς ἐπαρχίας.

Ὁ κ. ***Φ. Μοσχούλας*** ἀναπτύσσει ἐπερώτησιν πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν ἐπὶ τῆς Παιδείας τὸν ὁποῖον ἐρωτᾷ τί ἐνήργησεν ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν δικαστηρίων ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου του σχετικῶς πρὸς τὸν ἔλεγχον τὸν ὁποῖον ἐνήργησεν αὐτὴ ἐπὶ καταγγελίας διὰ τὴν πλημμελῆ κατασκευὴν τῶν δικαστηρίων Ἀνδρίτσαίνης τῆς ἐπαρχίας Ὀλυμπίας. Πρόκειται, λέγει, περὶ πραγματικοῦ σκανδάλου. Τὸ ἔργον ἀνελήφθη ἀντὶ ποσοῦ 900 χιλιάδων δραχ. καὶ ὁ μηχανικὸς τῶν δημοσίων ἔργων Μπούσιος πεντάκις μεταβὰς ἀπὸ Μεγαλουπόλεως εἰς Ἀνδρίτσαιναν, εἰς ἀπόστασιν δηλ. δύο ὡρῶν δι' αὐτοκινήτου, ἔλαβεν ὡς ἀποζημίωσιν 45 χιλ. δραχ., ἡ δὲ ἐπὶ τῶν δικαστηρίων ἐπιτροπὴ τῆς ὁποίας προήδρευε ὁ τέως βουλευτὴς Μπούτης εἶχε παραιτηθῇ τῶν δικαιωμάτων της. Καὶ ἐνῷ τὸ ἔργον ἐστοίχισε 1.200.000 μὲ ὑπερβασίαν 400 περίπου χιλ. δραχ. μόλις παρεδόθη διὰ τὴν διδασκαλίαν ἤρχισαν νὰ πίπτουν τὰ ἀμμοκονιάματα. Πρόκειται, κύριοι, περὶ καθαρᾶς λοβιτούρας ἡ ὁποία δὲν ἀφορᾷ μόνον τὸν Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας καὶ τὸν Ὑπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας, διὰ τὸν νομομηχανικὸν τῶν δημοσίων ἔργων, ἀλλ' αὐτὸν τοῦτον τὸν Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης ὁ ὁποῖος πρέπει νὰ ζητήσῃ τὸν φάκελλον καὶ νὰ τὸν ἀποστείλῃ εἰς τὸν Εἰσαγγελέα. Διότι πρόκειται περὶ σκανδάλου καὶ καταχρήσεως τοῦ δημοσίου χρήματος μετὰ θάρρους δὲ καὶ ἀπροκαλύπτως βεβαιῶ ὅτι εἶναι ἀναμεμιγμένος καὶ ὁ πρώην βουλευτὴς Ὀλυμπίας Μπούτης.

Σ. Ταλιαδοῦρος (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Πρέπει νὰ μοῦ σταλῇ ὁ φάκελλος.

Φ. Μοσχούλας. Θὰ παρακαλέσω τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς ν' ἀποστείλῃ τὸν φάκελλον εἰς τὸν κ. Ὑπουργόν.

Πρόεδρος. Πρέπει νὰ ὑποβάλετε πρῶτον αἴτησιν κατὰ θέσεως τῶν ἐγγράφων.

Π. Ράλλης (Ὑπουργὸς Συγκοινωνίας). Παρακαλῶ κύριε συνάδελφε νὰ καταθέσετε εἰς τὸ Προεδρεῖον τὴν ἀπάντησιν τὴν ὁποίαν σᾶς ἔστειλε τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας διὰ νὰ λάβω γνῶσιν τῶν λεπτομερειῶν.

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται ἀκολούθως εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν τῆς Νομοθετικῆς Ἐργασίας

Γίνονται δεκτὰ τὰ κάτωθι σύνολα.

1) Περὶ αὐτεπαγγέλτου ἀποστρατείας ἀξιωματικῶν μετασχόντων τοῦ κινήματος τῆς 6ης Μαρτίου 1933.

2) Περὶ ἀπασχολήσεως ἀρρένων εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν τύγκας.

3) Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1933 Ν. Διατάγματος περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 3503 καὶ 4760 περὶ καλλιεργίας ἁλυκῶν.

4) Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 22 Ἰουλίου 1933 Ν. Διατάγματος περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4552 περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου 1929 Ν. Δ. περὶ ἱδρύσεως γραφείου προστασίας ἑλληνικῶν σύκων». Ἔχοντα οὕτω.

Περὶ αὐτεπαγγέλτου ἀποστρατείας ἀξιωματικῶν μετασχόντων τοῦ κινήματος τῆς 6ης Μαρτίου 1933

(ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν).

Ἄρθρον μόνον.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ὅπως κατ' ἀνεξέλεγκτον αὐτοῦ κρίσιν, κατόπιν προτάσεως τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ, στηριζομένης ἐπὶ ἐνδείξεων προκυψάσων ἐκ τῶν ἐνεργηθεισῶν ἐνόρκων διοικητικῶν προανακρίσεων ἢ τῶν ἀνακρίσεων τῶν ἐνεργηθεισῶν ὑπὸ τῆς κοινῆς ποινικῆς δικαιοσύνης, θέσῃ εἰς αὐτεπάγγελτον ἀποστρατείαν ἀξιωματικοὺς τοῦ Στρατοῦ, τοῦ Ναυτικοῦ, τῆς Ἀεροπορίας καὶ τῆς Χωροφυλακῆς, συνεργήσαντας ὁπωσδήποτε εἰς τὴν κατὰ τοῦ ἐλευθέρου ἡμῶν Πολιτεύματος γενομένην ἀπόπειραν τὴν 6 Μαρτίου ἐ. ἔ.

Τὸ μέτρον τοῦτο εἶναι ἄσχετον πρὸς οἱανδήποτε ἄσκησιν πειθαρχικῆς ἐξουσίας ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ πρὸς οἱανδήποτε ἀπόφασιν ἀνακριτικῶν Συμβουλίων.

Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει ἐπὶ ἕνα μῆνα ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ ἀπασχολήσεως ἀρρένων καπνεργατῶν ἐν τῇ ἐπεξεργασίᾳ τύγκας.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν μόνην συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Ἐφ' ὅσον ἡ ἐπεξεργασία τῶν φύλλων καπνοῦ γίνεται κατὰ τὸ σύστημα τῆς τύγκας ἀπαγορεύεται ἡ χρησιμοποίησις ἀρρένων καπνεργατῶν κατὰ ποσοστὸν κατώτερον τῶν 50 ο/ο τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τοῦ ἀπασχολουμένου ἐργατικοῦ προσωπικοῦ ἐν ἑκάστῃ ἀποθήκῃ εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν καπνοῦ κατὰ τὸ σύστημα τῆς τύγκας, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσι κατὰ πιστοποίησιν τοῦ γραφείου ΤΑΚ ἄνεργοι καπνεργάται ἐν τῇ περιφερείᾳ.

Τὸ ἡμερομίσθιον τῶν ἐν τῇ ὡς ἄνω ἐπεξεργασίᾳ ἀπασχολουμένων ἀρρένων καπνεργατῶν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῶς 65 δραχμῶν δι' ἑκάστην ἐργάσιμον ἡμέραν ἐν δὲ τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι κατώτερον τῶν 60 δραχμῶν, τῶν δὲ κυπνεργατριῶν οὐχὶ κατώτερον τῶν 35 δραχμῶν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ καὶ 30 δραχμῶν ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι.

Ἄρθρον 2.

Ἐργοδόται ἢ Δ)ται καπνεμπορικῶν ἐπιχειρήσεων παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος τιμωροῦνται διὰ χρηματικῆς ποινῆς 100—1000 δραχμῶν πολλαπλασιαζομένης ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐργατῶν εἰς βάρος τῶν ὁποίων ἐγένετο ἡ παράβασις.

Ἐν ὑποτροπῇ ἐπιβάλλεται πλὴν τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω προστίμου καὶ φυλάκισις μέχρι δύο μηνῶν.

Τὰ ἐπιβαλλόμενα πρόστιμα ἢ χρηματικαὶ ποιναὶ περιέρχονται εἰς τὸ ΤΑΚ τοῦ τρόπου κανονιζομένου διὰ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένου.

Αἱ παραβάσεις τοῦ παρόντος νόμου διώκονται αὐτεπαγγέλτως.

Ἄρθρον 3.

Κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου ἡ πρόσληψις δύναται νὰ γίνῃ βαθμιαίως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος του ἤτοι 40 ο/ο ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου, 30 ο/ο ἐντὸς τοῦ δευτέρου καὶ 30 ο/ο ἐντὸς τοῦ τελευταίου δεκαημέρου.

Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1934, δύναται ὅμως νὰ παραταθῇ ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ ἐφ' ὅσον ἐπιβάλλεται τοῦτο ἐκ τῶν συνθηκῶν ἐργασίας διὰ διατάγματος ἐκδιδομένου μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1933 Νομοθετικοῦ Διατάγματος περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν Νόμων 3503 καὶ 4760 περὶ καλλιεργείας τῶν ἀλυκῶν.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ).

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1933 Νομοθ. Διάταγμα «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν Νόμων 3503 καὶ 4760 περὶ καλλιεργείας τῶν ἁλυκῶν δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 198 (τεῦχος Α') τῆς 18ης Ἰουλίου ἐ. ἔ. φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἔχον οὕτω :

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 3503 καὶ 4760 περὶ καλλιεργείας τῶν ἁλυκῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 940 τῆς 24 Ἰουνίου 1933 πρακτικὸν τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 3503 ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου 4760 καταργοῦνται.

Ἄρθρον 2.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἀποφασίζει ἑκάστοτε διὰ τὰς ἁλυκὰς ὧν λήγουσιν ἢ ἔληξαν ἤδη αἱ συμβάσεις καλλιεργείας ἢ ἐκμεταλλεύσεως μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν ἁλυκῶν καὶ ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν ἐσωτερικῆς καταναλώσεως ἅλατος καὶ τῶν τῆς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐξαγωγῆς τοιούτου, ἐὰν ἑκάστη τῶν ἁλυκῶν τούτων εἴτε θὰ καλλιεργηθῇ ὡς ἁλυκὴ ἐσωτερικῆς καταναλώσεως εἴτε θὰ καλλιεργηθῇ ὡς ἁλυκὴ ἐξαγωγῆς, εἴτε θὰ παύσῃ ἡ καλλιέργειά της καὶ ἐπὶ πόσον διάστημα.

Ἄρθρον 3.

Ἡ καλλιέργεια τῶν ἁλυκῶν ἐσωτερικῆς καταναλώσεως γίνεται, εἴτε δι' αὐτεπιστασίας ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, εἴτε δι' ἐργολαβιῶν συντελουμένων διὰ δημοπρασιῶν καὶ ὧν ἡ διάρκεια δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ δέκα πέντε ἔτη.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἐκμετάλλευσις τῶν ἁλυκῶν ἐξαγωγῆς γίνεται δι' ἐνοικιάσεων συντελουμένων διὰ πλειοδοτικῶν δημοπρασιῶν καὶ ὧν ἡ διάρκεια δὲν δύναται νὰ εἶναι μεγαλειτέρα τῶν δέκα πέντε ἐτῶν εἴτε δι' αὐτεπιστασίας ὑπὸ τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 5.

Οἱ ὅροι τῶν δημοπρασιῶν ἐργολαβικῆς καλλιεργείας τῶν ἁλυκῶν ἐσωτερικῆς καταναλώσεως καὶ ἐνοικιάσεως τῶν ἁλυκῶν ἐξαγωγῆς κανονίζονται διὰ Διαταγμάτων ἢ διὰ τῶν ὅρων τῆς εἰδικῆς διακηρύξεως καλλιεργείας ἢ ἐνοικιάσεως ἑκάστης ἁλυκῆς.

Ἄρθρον 6.

Αἱ λεπτομέρειαι ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου κανονίζονται διὰ Διαταγμάτων.

Ἐπίσης διὰ Διατάγματος δύνανται νὰ κωδικοποιηθῶσιν εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 4760 πᾶσαι αἱ κείμεναι διατάξεις περὶ καλλιεργείας καὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἁλυκῶν.

Τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα ὑποβληθήσεται πρὸς κύρωσιν εἰς τὰ Νομοθετικὰ Σώματα ἅμα συνερχόμενα.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 14 Ἰουλίου 1933.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Σ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ, Ι. ΡΑΛΛΗΣ, Θ. ΤΟΥΡΚΟΒΑΣΙΛΗΣ, Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ, Ι. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, Ι. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ Γ. ΚΟΝΔΥΛΗΣ, Α. ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΣ, Μ. ΕΥΔΑΜΠΙΟΣ, Σ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ, Σ. ΤΣΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἄρθρον δεύτερον.

Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ὡς ἄνω Νομοθετικοῦ Διατάγματος τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον 3.

Ἡ καλλιέργεια τῶν ἁλυκῶν ἐσωτερικῆς καταναλώσεως γίνεται εἴτε δι' αὐτεπιστασίας ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, εἴτε δι' ἐργολαβιῶν συντελουμένων διὰ δημοπρασιῶν καὶ ὧν ἡ διάρκεια δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ δέκα πέντε ἔτη.

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 22 Ἰουλίου 1933 Ν. Διατάγματος περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου 4652 περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου 1929 Ν. Διατάγματος «περὶ ἱδρύσεως Γραφείου Προστασίας τῶν Ἑλληνικῶν σύκων».

(Ὡς ἐτροπολογήθη κατὰ τὴν ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν)

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 22 Ἰουλίου 1933 Ν. Διάταγμα «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου 4652 περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου 1929 Ν. Διατάγματος περὶ προστασίας τῶν Ἑλληνικῶν σύκων, δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 222 φύλλον τοῦ Α' τεύχους τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῆς 22 Ἰουλίου 1933, ἔχον ὡς ἑξῆς :

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4652 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου 1929 Ν. Δ. «περὶ ἱδρύσεως Γραφείου Προστασίας Ἑλληνικῶν Σύκων».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 1083 τῆς 21 Ἰουλίου 1933 πρακτικὸν τῆς κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Ν. Διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ διὰ τοῦ νόμου 4652 κυρωθέντος Ν. Διατάγματος τῆς 10 Σεπτεμβρίου 1929 «περὶ ἱδρύσεως Γραφείου Προστασίας Ἑλληνικῶν Σύκων» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

Πρὸς προστασίαν τῆς καλλιεργείας, ποιότητος, βιομηχανοποιήσεως καὶ ἐμπορίας τῶν σύκων, συνιστᾶται μὲ ἕδραν τὰς Ἀθήνας, Γραφεῖον Προστασίας Ἑλληνικῶν Σύκων, ἀποτελοῦν νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου καὶ διοικούμενον ὑπὸ τοῦ κατὰ τὰς κατωτέρω διατάξεις τοῦ παρόντος συγκροτουμένου Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ αὐτοῦ Ν. Διατάγματος, τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

1. Εἰδικώτεροι σκοποὶ τοῦ Γραφείου Προστασίας Ἑλληνικῶν Σύκων εἶναι :

α) Ἡ μελέτη, διάδοσις καὶ ἐπιμέλεια τῆς ἐφαρμογῆς ἐπιστημονικῶν μέσων πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς παραγωγῆς τῶν σύκων, βελτίωσιν καὶ προστασίαν τῆς ποιότητος καὶ πρὸς ἐλάττωσιν τοῦ κόστους τῆς καλλιεργείας αὐτῶν καὶ ἡ ἐκλαΐκευσις τῶν ὁδηγιῶν τῆς ἐπιστήμης δι' εἰδικοῦ περιοδικοῦ ἐκδιδομένου ὑπὸ τοῦ Γραφείου Σύκων.

β) Ἡ ἐξευγένησις τῶν ἀγρίων συκοδένδρων καὶ ἡ δημιουργία καὶ διάδοσις ἐκλεκτῶν φυτωρίων.

γ) Ἡ ἐπὶ σκοπῷ βελτιώσεως τῶν ὅρων ἐπεξεργασίας καὶ συσκευασίας, ἵδρυσις προτύπου ἐργοστασίου σύκων ἑνὸς ἐν Καλάμαις καὶ ἑτέρου ἐν Λακωνίᾳ μὲ τὸν σκοπὸν τῆς μελλοντικῆς καθοδηγήσεως τῶν συσκευαστῶν καὶ τῶν ἐξαγωγέων σύκων διὰ τὴν ὅσον τὸ δυνατὸν καλλιτέρευσιν τῆς συσκευασίας καὶ ποιότητος τούτων. Τὰ ἐργοστάσια ταῦτα ἢ τμήματα τούτων, δύνανται νὰ παραχωρῶνται ἐπὶ ἀναλόγῳ ἐνοικίῳ εἰς τὰς συνεταιρικὰς Ὀργανώσεις τῶν συκοπαραγωγῶν, ἢ μεμονωμένους παραγωγοὺς πρὸς ἀποθήκευσιν καὶ ἐπεξεργασίαν σύκων τῆς ἰδίας αὐτῶν παραγωγῆς, εἰς ἀνεγνωρισμένους εἰδικοὺς συσκευαστὰς σύκων, καθὼς καὶ εἰς ἀνεγνωρισμένους ἤδη καὶ κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος ἐμπόρους ἐξαγωγεῖς σύκων πρὸς ἀποθήκευσιν καὶ ἐπεξεργασίαν τῶν σύκων τοῦ ἐμπορίου των.

δ) Ἡ διαφήμισις καὶ ἐν γένει μέριμνα διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῆς καταναλώσεως τῶν σύκων καὶ τῶν ἐκ τούτων βιομηχανικῶν προϊόντων.

ε) Ἡ συσκευασία διὰ λογαριασμὸν τῶν συνεταιρισμένων συκοπαραγωγῶν ἢ τῶν μεμονωμένων τοιούτων, σύκων τῆς ἰδίας αὐτῶν παραγωγῆς. Τὰ οὕτω συσκευαζόμενα σῦκα, δύναται τὸ Γ.Π.Ε.Σ. ἐφ' ὅσον προσφέρουσι ταῦτα, αἱ Συνεταιρικαὶ Ὀργανώσεις ἢ οἱ παραγωγοί, νὰ διαθέτῃ διὰ λογαριασμὸν αὐτῶν εἰς τὴν ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν, ἀπαγορευομένης ὁπωσδήποτε ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τῆς φορτώσεως ἢ μεταφορτώσεως τούτων διὰ τὸ ἐξωτερικόν, τὸ Γ. Π.Ε.Σ. δύναται ἐπίσης νὰ παρέχῃ εἰς Συνεταιρικὰς Ὀργανώσεις ἢ τοὺς μεμονωμένους παραγωγοὺς τοὺς παραδίδοντας τὰ σῦκα των πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον μέχρι τῆς πωλήσεως αὐτῶν οἰκονομικὰς διευκολύνσεις βάσει τῶν τιμῶν τοῦ ἐπισήμου δελτίου τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Καλαμῶν μὲ ἀνάλογον περιθώριον.

Πρὸς εὐχέρειαν τῆς αὐξήσεως τῆς ἐσωτερικῆς καταναλώσεως σύκων, δικαιοῦται τὸ Γ.Π.Ε.Σ νὰ προβαίνῃ εἰς τὴν ἀγορὰν ἀπὸ τοὺς Συνεταιρισμοὺς ἢ μεμονωμένους παραγωγοὺς σύκων, ἰδίας αὐτῶν παραγωγῆς, μέχρι τοῦ ποσοῦ (40.000) τεσσαράκοντα χιλιάδων ὀκάδων, εἰς τὰς τρεχούσας τιμὰς κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀγορᾶς, βασιζομένας εἰς τὰς τοιαύτας τοῦ ἐπισήμου δελτίου τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Καλαμῶν. Μετὰ τὴν διάθεσιν ὁλοκλήρου ἢ μέρους τοῦ ποσοῦ τούτου δύναται τὸ Γ.Π.Ε.Σ. νὰ προβαίνῃ εἰς νέαν ἀγορὰν πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἑκάστοτε διατιθεμένων ποσοτήτων ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὡς ἄνω περιορισμούς. Ἡ ἀγορὰ καὶ ἡ διάθεσις διὰ τὴν ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν, κανονισθήσονται καθ' ὃν τρόπον ἤθελεν ὁρίσει τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Γ.Π.Ε.Σ., γνωστοποιουμένου τοῦ τοιούτου κανονισμοῦ ἐντὸς 8 ἡμερῶν εἰς τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον Καλαμῶν καὶ Ἐμπορικὸν Σύλλογον Γυθείου.

στ') Ἡ συγκράτησις τῶν τιμῶν τῶν βρωσίμων σύκων ἐκ τῆς ἐξαγορᾶς ὑπὸ τοῦ Γ.Π.Ε.Σ. μέχρι τοῦ (1/5) ἑνὸς πέμπτου τῆς ὅλης παραγωγῆς τῶν βρωσίμων ποιοτήτων τούτων. Ἡ τιμὴ τῆς ἐξαγορᾶς θέλει καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένης ἐντὸς τοῦ πρώτου 150ημέρου τοῦ μηνὸς Αὐγούστου ἑκάστου ἔτους, καὶ δέον ν' ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν ἐκκαθαριζομένην τοιαύτην διὰ τὸν παραγωγὸν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐξηκριβωμένων τιμῶν τῶν κεντρικῶν ἀγορῶν καταναλώσεως (Θεσσαλονίκης, Ἀμβούργου, Λονδίνου, Μασσαλίας) λαμβανομένων ἐξ ἐπισήμων πληροφοριῶν τοῦ Γ. Π.Ε.Σ. καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Καλαμῶν μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν ὅλων τῶν ἐξόδων μεταφορᾶς, συσκευασίας καὶ φορολογιῶν καὶ μὲ περιθώριον τοὐλάχιστον 10 ο/ο ὑπὲρ τῶν ἐμπόρων καὶ λοιπῶν μεσολαβούντων προσώπων. Ἡ ἐξαγορὰ ἐνεργεῖται ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου μέχρι πέρατος τῆς περιόδου.

ζ') Ἡ ἐξασφάλισις κατωτάτου ὁρίου τιμῶν ἀποσύκων καὶ πρὸς τοῦτο εὐχέρεια τῆς οἰνοπνευματοποιήσεως ὑπὸ τοῦ Γ. Π. Ε. Σ. ἀναλόγου ποσότητος ἐξ αὐτῶν ὁριζομένης κατ' ἔτος διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Γεωργίας, ἐφ' ὅσον αἱ ὑπὸ τῆς Βιομηχανίας προσφερόμεναι τιμαὶ δὲν ἀνταποκρίνονται πρὸς τὸ ἐκ τῆς βιομηχανοποιήσεως τῶν ἀποσύκων ἔσοδον τὸ βεβαιούμενον ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως καθορίζεται καὶ ὁ τρόπος τῆς οἰνοπνευματοποιήσεως.

Ἡ τιμὴ ἐξαγορᾶς καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γ.Π.Ε.Σ. κατὰ τὸ πρῶτον 150ήμερον τοῦ μηνὸς Αὐγούστου ἑκάστου ἔτους καὶ μετὰ γνωμοδότησιν τῆς Διευθύνσεως τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους, ἀγοράζονται δὲ ταῦτα εἴτε ἀπ' εὐθείας ἀπὸ Συνεταιρικὰς Ὀργανώσεις καὶ τοὺς παραγωγούς, εἴτε ἀπὸ τοὺς ἐμπόρους συσκευαστὰς καὶ ἐξαγωγεῖς.

Ἀπὸ τοὺς τελευταίους τούτους ἀγοράζονται μόνον τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς ἐπεξεργασίας καὶ διαλογῆς τῶν καλῶν ποιοτήτων τῶν ἐπεξεργαζομένων εἰς τὰς ἀποθήκας ἢ ἐργοστασιά των.

η') Ἡ μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Γεωργίας παρασκευὴ συκοκαφφέ, γλυκόζης καὶ ἄλλων βιομηχανικῶν προϊόντων ἐκ σύκων καὶ ἡ πρὸς τοῦτο δημιουργία τῶν ἀπαραιτήτων ἐγκαταστάσεων.

θ') Ἡ ἐξαγωγὴ νωπῶν σύκων εἰς τὸ Ἐξωτερικόν.

2. Ἡ ἐξαγωγὴ εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν τῶν ὑπὸ τοῦ Γ.Π.Ε.Σ. καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἀγοραζομένων ἢ ὁπωσδήποτε περιεχομένων αὐτῷ σύκων, ἐνεργεῖται μέσῳ ἀνεγνωρισμένων ἤδη κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος ἐμπόρων ἐξαγωγέων σύκων, Καλαμῶν καὶ Γυθείου διὰ πωλήσεως πρὸς τούτους τμηματικῶς διὰ πλειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ, εἴτε ἐπὶ προμηθείᾳ ἐπὶ τῇ βάσει κανονισμοῦ ἐκδιδομένου κατ' ἔτος ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Γ.Π.Ε.Σ. ἐξασφαλίζοντος τὰ συμφέροντα τοῦ Γ.Π.Ε.Σ. καὶ τὰς ἀνάγκας τῶν ἐξαγωγέων ἀκριβοδικαίως. Ὁ Κανονισμὸς οὗτος ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ καὶ κοινοποιεῖται εἰς τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον Καλαμῶν καὶ Ἐμπορικὸν Σύλλογον Γυθείου.

3. Ἡ ἐκτέλεσις ἁπάντων τῶν καθοριζομένων σκοπῶν τοῦ γραφείου ἐνεργεῖται κατὰ τὰς ἑκάστοτε ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, λαμβανομένας συμφώνως πρὸς τὰ ἐν ἄρθρῳ 6ῳ τοῦ παόντος ὁριζόμενα.

4. Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργείων Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Γεωργίας καὶ τῇ συμφώνῳ γνωμοδοτήσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γ.Π.Ε.Σ. θέλει καθορισθῇ ὁ τρόπος τῆς ὀργανώσεως καὶ διεξαγωγῆς τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ γραφείου, τὰ καθήκοντα τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, ὁ τρόπος τῆς ἐκπροσωπήσεως τοῦ γραφείου, ἡ σύνθεσις, ἡ ἀμοιβή, τὰ προσόντα καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ προσωπικοῦ καὶ ἐν γένει πᾶσα λεπτομέρεια, ἀφορῶσα εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ γραφείου.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ αὐτοῦ Ν. Διατάγματος τροποιεῖται ὡς ἑξῆς.

1. Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων τῇ προτάσει τῶν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Γεωργίας Ὑπουργῶν καὶ ἐπὶ τῇ

βάσει κανονισμοῦ τοῦ Γ.Π.Ε.Σ. συντασσομένου ἐντὸς τοῦ μηνὸς Αὐγούστου, δύνανται νὰ λαμβάνωνται μέτρα διὰ τὸν ἔλεγχον.

α') τῆς συλλογῆς καὶ συγκομιδῆς.

β') τῆς ἀποξηράνσεως καὶ τῆς προφυλάξεως τοῦ σκώληκος.

γ') τῆς συσκευασίας καὶ

δ') τῆς προστασίας τῆς ποιότητος τῶν σύκων.

2. Ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῶν διὰ τῶν ὡς ἄνω Διαταγμάτων τιθεμένων διατάξεων, ἐπιβάλλεται κατὰ τῶν παραβατῶν φυλάκισις μέχρι 10 ἡμερῶν ἢ χρηματικὴ ποινὴ χιλίων (1.000) δραχμῶν, ἐν ὑποτροπῇ δὲ ἀμφότεραι αἱ ποιναί.

3. Τὰ ἐκ τῆς ἐπιβολῆς τῶν ὡς ἄνω ποινῶν χρηματικὰ ποσὰ περιέρχονται εἰς τὸ Γραφεῖον Προστασίας Ἑλληνικῶν Σύκων.

4. Αἱ παραβάσεις αὗται δικάζονται ἀπὸ τὰ ἁρμόδια δικαστήρια κατ' ἔγκλησιν τῶν πρὸς τοῦτο ἐντεταλμένων ὑπαλλήλων ἢ ἀντιπροσώπων τοῦ Γ. Π. Ε. Σ. κατὰ προτίμησιν πάσης ἄλλης ὑποθέσεως, ἐξακριβουμένης τῆς τοιαύτης παραβάσεως παρὰ τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἀπὸ ἕνα ὑπάλληλον τοῦ Γ. Π. Ε. Σ. ἕνα ἀντιπρόσωπον τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Καλαμῶν καὶ ἕνα ἀντιπρόσωπον τοῦ Γεωργικοῦ Ἐπιμελητηρίου Μεσσηνίας, ὁριζομένους πρὸς τοῦτο ἁρμοδίως.

Ἄρθρον 4.

Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ αὐτοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Τὸ ὡς ἄνω τέλος καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἐξαγωγέως εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν ἢ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ἢ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος κατ' ἀπόφασιν τοῦ Γ. Π. Ε. Σ. ὡς καὶ εἰς τὰ Ταχυδρομικὰ Ταμιευτήρια, προκειμένου περὶ λιμένων, εἰς τοὺς ὁποίους δὲν λειτουργοῦν Ὑποκαταστήματα τῶν ὡς ἄνω Τραπεζῶν, ἢ καὶ εἰς τὰς Τελωνειακὰς Ἀρχὰς ὅπου δὲν λειτουργοῦν Ταχυδρομικὰ Ταμιευτήρια, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ πράξεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὁριζόμενα, ἐπὶ ἀποδείξει κατατιθεμένῃ εἰς τὸ Τελωνεῖον μετὰ τῆς σχετικῆς διασαφήσεως ἐξαγωγῆς, ἥτις εἶναι ἀπαράδεκτος ἄνευ τῆς ἀποδείξεως ταύτης.

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 5 τοῦ αὐτοῦ Ν. Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

1. Τὸ Γραφεῖον Προστασίας Ἑλληνικῶν Σύκων διοικεῖται καὶ ἐκπροσωπεῖται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀποτελουμένου ἐκ 10 μελῶν ὁριζομένων ὡς ἑξῆς :

α') Ἑνὸς ἀντιπροσώπου Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ ἑτέρου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὁριζομένων ὑπὸ τῶν οἰκείων Ὑπουργῶν μεταξὺ τῶν ὑπηρεσιακῶς ἁρμοδιοτέρων ὑπαλλήλων τῶν Ὑπουργείων τούτων.

β') Ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Καλαμῶν, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου μεταξὺ τῶν ἐξαγωγέων σύκων.

γ') Ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Γυθείου ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ μεταξὺ τῶν ἐξαγωγέων σύκων.

δ') Ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Γεωργικοῦ Ἐπιμελητηρίου Καλαμῶν ὁριζομένου ὑπὸ τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς αὐτοῦ ἐκ τῶν συκοπαραγωγῶν.

ε') Ἐκ τριῶν ἀντιπροσώπων τῶν Συνεταιρικῶν Ὀργανώσεων τῶν συκοπαραγωγῶν περιφερειῶν Μεσσηνίας καὶ ἑνὸς ἀντιπρόσωπου τῶν Συνεταιρικῶν Ὀργανώσεων Συκοπαραγωγῶν Λακωνίας ἐκλεγομένων καθ' ὃν τρόπον θέλει ὁρίσει Διάταγμα, ἐκδιδόμενον προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ.

Ἐὰν ἐντὸς τοῦ μηνὸς ἀπὸ τῆς ὁρισθείσης διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀντιπροσώπων τούτων τῆς παραγωγῆς δὲν ἤθελεν ἐνεργηθῇ αὕτη, δύναται τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας νὰ διατάξῃ τὴν ἐκ μέρους τῶν οἰκείων Γεωργικῶν Ἐπιμελητηρίων ἐκλογὴν αὐτῶν. Καὶ τῶν ἐννέα (9) τακτικῶν μελῶν ἐκλέγονται καὶ ἀναπληρωματικὰ τοιαῦτα καθ' ὁμοιον τρόπον πρὸς τὰ τακτικά.

στ') Ἐξ ἑνὸς Γεωπόνου ἀνωτάτην κατέχοντος θέσιν, ἐν τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ καὶ ἐκλεγομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γραφείου κατὰ τὴν ἀρχὴν ἑκάστης τριετοῦς περιόδου.

2. Ἡ θητεία ἁπάντων τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὁρίζεται τριετὴς καὶ ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποίαν συγκροτεῖται τοῦτο εἰς σῶμα.

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

1. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστης περιόδου ἐκλέγει μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτοῦ τὸν Πρόεδρον καὶ Ἀντιπρόεδρον τοῦ Συμβουλίου, ἐπίσης κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἐκλέγει μεταξὺ τῶν τακτικῶν ἢ καὶ ἀναπληρωματικῶν μελῶν ἐκ τῶν μονίμως ἐν Ἀθήναις διαμενόντων τὴν τριμελῆ Διοικητικὴν Ἐπιτροπήν.

2. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων ἓξ τοὐλάχιστον μελῶν πλὴν τῆς περιπτώσεως ἐκλογῆς Προέδρου καὶ Ἀντιπροέδρου, καθ' ἣν ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία 7 τοὐλάχιστον μελῶν, αἱ δὲ ἀποφάσεις λαμβάνονται διὰ πλειοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν αὐτοῦ. Ἐξαιρετικῶς, προκειμένου νὰ καθορισθῇ ἡ τιμὴ ἐξαγορᾶς τῶν βρωσίμων σύκων ὡς τὸ ἐδάφ. στ' τοῦ κεφαλαίου 1 τοῦ ἄρθρου 2 ἡ ἀπόφασις λαμβάνεται διὰ κοινῆς συνεδριάσεως τοῦ Διοικητικοῦ καὶ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου, εἰς ἣν μετέχουσιν ὡς μέλη καὶ ἀνὰ εἷς ἀντιπρόσωπος τῆς Διευθύνσεως Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Καλαμῶν, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου ἢ τούτου κωλυομένου τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Διὰ τὴν εἰδικὴν ταύτην ἀπόφασιν ἀπαιτεῖται ἡ πλειοψηφία τῶν 3)4 τῶν παρόντων μελῶν τοῦ μικτοῦ Συμβουλίου. Τὸ μικτὸν τοῦτο Συμβούλιον εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τοὐλάχιστον 12 τῶν μελῶν αὐτοῦ. Εἰς περίπτωσιν μὴ ἐξασφαλίσεως ἀπαρτίας ἢ πλειοψηφίας ἡ τιμὴ καθορίζεται ἐντὸς τοῦ δευτέρου δεκαημέρου Αὐγούστου διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Γεωργίας.

3. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δι' ἑκάστην τριετῆ αὐτοῦ περίοδον ἐκλέγει ἕνα ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν παραγωγῶν, ὡς ἐντεταλμένον Σύμβουλον, ὅστις εἰσηγεῖται τὰ συζητούμενα θέματα ἐν τῷ Διοικητικῷ Συμβουλίῳ καὶ τῇ Διοικητικῇ Ἐπιτροπῇ, εἰς τὴν ὁποίαν παρίσταται ἄνευ ψήφου ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι μέλος αὐτῆς καὶ ἐπιμελεῖται τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν, ὡς καὶ τῆς τρεχούσης ὑπηρεσίας τοῦ Γραφείου.

4. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δικαιοῦται πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ παρόντος σκοπῶν τοῦ Γραφείου, νὰ ἀποφασίζῃ τὴν σύναψιν δανείων, νὰ ἀναλαμβάνῃ οἱασδήποτε ὑποχρεώσεις καὶ νὰ ἐνεργῇ πᾶσαν διαχειριστικὴν πρᾶξιν, παρέχον καὶ τὰς τυχὸν ἀναγκαίας ἐγγυήσεις.

Ἄρθρον 7.

Ἐποπτικὸν Συμβούλιον.

α') Ἡ ἐποπτεία καὶ ὁ ἔλεγχος τῆς νομιμότητος τῶν πράξεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς ἀνατίθεται εἰς Ἐποπτικὸν Συμβούλιον, ἀπαρτιζόμενον ἐξ ἑνὸς Ἐφέτου ὡς Προέδρου, μεταξὺ τῶν τοιούτων τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου Ἐφετῶν Ἀθηνῶν, ἑνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τῆς Διευθύνσεως Ἐμπορίου τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Γεωργικοῦ Ἐπιμελητηρίου Λακωνίας καὶ ἑτέρου τοιούτου ἐκλεγαιένου μεταξὺ τῶν συκοπαραγωγῶν Μεσσηνίας ὑπὸ τῶν Συνεταιρικῶν Ὀργανώσεων Μεσσηνίας. Οἱ δύο οὗτοι

ἐκπρόσωποι τῆς παραγωγῆς, μὴ ἀσκοῦντες οὐδὲν ἄλλο ἐμπορικὸν ἢ κερδοσκοπικὸν ἐπάγγελμα, ἐκλέγονται καθ' ὃν τρόπον καὶ τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὡς καὶ οἱ ἀναπληρωταί των.

β') Ἡ θητεία τῶν μελῶν τούτων εἶναι τριετής.

γ') Τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον συνέρχεται δὶς τοὐλάχιστον τοῦ ἔτους, εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων δύο τῶν μελῶν αὐτοῦ.

δ') Αἱ συνεδριάσεις τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου δὲν δύνανται νὰ διαρκέσουν πέραν τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν, αἱ δὲ ἀμοιβαί του εἶναι οἷαι καὶ τῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, πλὴν τῶν δύο πρώτων μελῶν εἰς ἃ παρέχεται πρόσθετον μηνιαῖον ἐπίδομα ἓξ δραχμῶν πεντακοσίων (500).

ε') Τὸ ἐποπτικὸν Συμβούλιον κατὰ μῆνα ἢ ὁσάκις ἤθελεν κρίνει τοῦτο σκόπιμον, ὁ Πρόεδρος ἐνεργεῖ ἔλεγχον τῆς νομιμότητος τῶν πράξεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 8.

Ἀνώτατον Γεωπονικὸν Συμβούλιον.

1. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ὑπόδειξιν πρὸς ἐφαρμογὴν παντὸς ἐπιστημονικοῦ μέτρου ἢ μεθόδου πρὸς βελτίωσιν τῆς συκῆς τῶν σύκων, τῶν προϊόντων αὐτῶν καὶ τῆς βιομηχανικῆς θέσεως τοῦ εἴδους, λειτουργεῖ παρὰ τῷ Γραφείῳ ΠΕΣ. Ἀνώτατον Γεωπονικὸν Συμβούλιον. Τοῦτο ἀποτελοῦν καθηγηταὶ τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς καὶ ἄλλοι εἰδικοὶ ἐπιστήμονες ὁριζόμενοι ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΓΠΕΣ. ὁ δὲ ἀριθμὸς αὐτῶν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς πέντε (5). Τὸ Ἀνώτατον τοῦτο Συμβούλιον ἐκλέγει μεταξὺ τῶν μελῶν Πρόεδρον καὶ Ἀντιπρόεδρον καὶ συνεδριάζει καλούμενον ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ὁσάκις τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἢ ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τοῦ ΓΠΕΣ. ἤθελε κρίνει σκόπιμον τὴν σύγκλησίν του, ἀπευθυνόμενον εἰς τὸν Πρόεδρον τούτου.

2. Ἕκαστον μέλος τοῦ Συμβουλίου τούτου λαμβάνει 200 δραχμὰς κατὰ παρουσίαν ἐν συνεδριάσει καὶ διὰ 15 τὸ πολὺ συνεδριάσεις ἐτησίως.

Ἄρθρον 9.

Τὰ ἐξαγόμενα νωπὰ σῦκα εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἀπαλλάσσονται κατὰ τὴν πρώτην ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος τριετίαν παντὸς ἐξαγωγικοῦ τέλους, εἰσφορᾶς ἢ οἱουδήποτε βάρους. Μετὰ ταῦτα δὲ βαρύνονται μόνον μὲ τὸ τρίτον τῶν ἐν λόγῳ ἐξαγωγικῶν τελῶν, εἰσφορῶν ἢ βαρῶν τῶν ξηρῶν σύκων.

Τὰ εἰδικῶς διὰ τὴν ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν συσκευαζόμενα ὑπὸ τοῦ ΓΠΕΣ. ξηρὰ σῦκα τῶν Συνεταιρισμῶν τῶν παραγωγῶν ἢ τῶν μεμονωμένων τοιούτων καὶ διὰ λογαριασμὸν τούτων ἢ τὰ βιομηχανικὰ ἐκ σύκων προϊόντα των, ἀπαλλάσσονται ἐνοικίου, φθορᾶς ἐργοστασίου, διαφημίσεως καὶ προπαγάνδας τοῦ Γραφείου διὰ τὴν διάθεσιν καὶ διάδοσιν τούτων.

2. Οἱ τακτικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ Γραφείου μετὰ διετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν πιστοποιουμένην δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καθίστανται μόνιμοι, μὴ ἀπολυόμενοι εἰμὴ δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου δι' ἀνεπάρκειαν, ἀνικανότητα, βαρὺ πειθαρχικὸν παράπτωμα, κατάργησιν θέσεως καὶ εἰς ἃς περιπτώσεις θέλει ὁρίσει τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος προβλεπόμενον Διάταγμα.

Τὸ ἤδη ὑπάρχον προσωπικὸν παραμένει καὶ ἐφόσον τυχὸν ἤθελον ὁρισθῇ διὰ τὰς θέσεις τὰς ὁποίας κατέχουσι προσόντα ἀνώτερα τῶν ὧν κέκτηνται.

Ἄρθρον 10.

Τὸ ἄρθρον 7 τοῦ νόμου 4652 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς.

Ἕκαστον μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου λαμβάνει δραχμὰς 150 κατὰ παρουσίαν ἐν συνεδριάσει. Διὰ τὰ μέλη τὰ διαμένοντα ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν καταβάλλεται πλὴν τῶν ὁδοιπορικῶν αὐτῶν ἐξόδων καὶ ἡμερησία ἀποζημίωσις δραχ. 200.

Εἰς τὰ μέλη τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς καὶ τὸν ἐντεταλμένον Σύμβουλον, χορηγεῖται πρόσθετος ἀποζημίωσις κανονιζομένη δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 11.

Μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος Διατάγματος ἐνεργοῦνται ἐκλογαὶ τῶν μελῶν τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν νέων τοιούτων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὧν τινων ἡ θητεία λήγει ταυτοχρόνως μετὰ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ τοιούτων.

Ἄρθρον 12.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Διατάγματος ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεώς του, ἡ δὲ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις αὐτοῦ, ἀνατίθεται εἰς τοὺς ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Γεωργίας Ὑπουργούς, ὑποβληθήσεται δὲ πρὸς κύρωσιν εἰς τὰ Νομοθετικὰ Σώματα ἅμα συνερχόμενα.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 22 Ἰουλίου 1933.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Σ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ, Θ. ΤΟΥΡΚΟΒΑΣΙΛΗΣ, Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ, Π. ΡΑΛΛΗΣ, Ι. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, Ι. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΚΟΝΔΥΛΗΣ, ΑΑ. ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΣ, Μ. ΕΥΔΑΜΠΙΟΣ, ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἄρθρον δεύτερον.

Ἡ 2 παραγρ. τοῦ ε' ἐδαφίου τῆς 1 παραγ. τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ κυρωμένου Ν. Δ. τροποποιεῖται οὕτω :

Πρὸς εὐχέρειαν τῆς αὐξήσεως τῆς ἐσωτερικῆς καταναλώσεως σύκων, δικαιοῦται τὸ Γ.Π.Ε.Σ. νὰ προβαίνῃ εἰς τὴν ἀγορὰν ἀπὸ τοὺς Συνεταιρισμοὺς ἢ μεμονωμένους παραγωγοὺς σύκων, ἰδίας αὐτῶν παραγωγῆς, μέχρι τοῦ ποσοῦ (160.000) ἑκατὸν χιλιάδων ὀκάδων, εἰς τὰς τρεχούσας τιμὰς κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀγορᾶς, βασιζομένας εἰς τὰς τοιαύτας τοῦ ἐπισήμου δελτίου τοῦ Χρηματιστηρίου Τεργέστης καὶ Ἀμβούργου, ἢ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Καλαμῶν. Μετὰ τὴν διάθεσιν ὁλοκλήρου ἢ μέρους τοῦ ποσοῦ τούτου δύναται τὸ Γ.Π.Ε.Σ. νὰ προβαίνῃ εἰς νέαν ἀγορὰν πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἑκάστοτε διατιθεμένων ποσοτήτων ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὡς ἄνω περιορισμούς. Ἡ ἀγορὰ καὶ ἡ διάθεσις διὰ τὴν ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν, κανονισθήσονται καθ' ὃν τρόπον ἤθελεν ὁρίσει τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Γ.Π.Ε.Σ., γνωστοποιουμένου τοῦ τοιούτου κανονισμοῦ ἐντὸς 8 ἡμερῶν εἰς τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον Καλαμῶν καὶ Ἐμπορικὸν Σύλλογον Γυθείου.

Ἄρθρον τρίτον

Τὸ στ' ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ κυρωμένου Ν. Δ. τροποποιεῖται οὕτω :

στ') Ἡ συγκράτησις τῶν τιμῶν τῶν βρωσίμων σύκων διὰ τῆς ἐξαγορᾶς ὑπὸ τοῦ Γ.Π.Ε.Σ. μέχρι τοῦ (1/3) ἑνὸς τρίτου τῆς ὅλης παραγωγῆς τῶν βρωσίμων ποιοτήτων τούτων. Ἡ τιμὴ τῆς ἐξαγορᾶς θέλει καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένης ἐντὸς τοῦ πρώτου 150ημέρου τοῦ μηνὸς Αὐγούστου ἑκάστου ἔτους, καὶ δέον ν' ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν ἐκκαθαριζομένην τοιαύτην διὰ τὸν παραγωγὸν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐξηκριβωμένων τιμῶν τῶν κεντρικῶν ἀγορῶν καταναλώσεως (Τεργέστης, Ἀμβούργου, Λονδίνου, Μασσαλίας κλπ.) λαμβανομένων ἐξ ἐπισήμων πληροφοριῶν τοῦ Γ.Π.Ε.Σ. καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Καλαμῶν μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν ὅλων τῶν ἐξόδων μεταφορῶν, συσκευασίας

καὶ φορολογιῶν καὶ μὲ περιθώριον τοὐλάχιστον 10 ο/ο ὑπὲρ τῶν ἐμπόρων καὶ λοιπῶν μεσολαβούντων προσώπων. Ἡ ἐξαγορὰ ἐνεργεῖται ἀπὸ 1 Σπτεμβρίου μέχρι πέρατος τῆς περιόδου.

Ἄρθρον τέταρτον.

Ἡ παραγρ. 2 ἐδαφ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ κυρωμένου Ν. Δ. τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

2. Ἡ ἐξαγωγὴ εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν τῶν ὑπὸ τοῦ Γ.Π.Ε.Σ. καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἀγοραζομένων ἢ ὁπωσδήποτε περιερχομένων αὐτῷ σύκων, ἐνεργεῖται εἴτε ἀμέσως ὑπὸ τοῦ Γ.Π.Ε.Σ. εἴτε μέσῳ ἀνεγνωρισμένων ἐξαγωγέων σύκων οἵτινες διεξάγουν κατ' ἐπάγγελμα ἐξαγωγὴν καὶ πέραν τῶν μετὰ τοῦ Γ.Π.Ε.Σ. συναλλαγῶν των πλειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ, εἴτε ἐπὶ προμηθείᾳ ἐπὶ τῇ βάσει κανονισμοῦ ἐκδιδομένου κατ' ἔτος ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Γ.Π.Ε.Σ. ἐξασφαλίζοντος τὰ συμφέροντα τοῦ Γ.Π.Ε.Σ. καὶ τὰς ἀνάγκας τῶν ἐξαγωγέων ἀκριβοδικαίως. Ὁ Κανονισμὸς οὗτος ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ καὶ κοινοποιεῖται εἰς τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον Καλαμῶν καὶ Ἐμπορικὸν Σύλλογον Γυθείου καὶ Μολάων.

Ἄρθρον πέμπτον.

Ὁ ἐν τῇ 1 παραγρ. τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ κυρουμένου Ν. Δ. ἀριθμὸς 10 τροποποιεῖται εἰς 14.

Ἄρθρον ἕκτον.

Τὸ ε' ἐδάφ. τῆς 1 παραγρ. τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ κυρουμένου Ν. Δ. τροποποιεῖται οὕτω :

ε') Ἐξ ἓξ ἀντιπροσώπων τῶν Συνεταιρικῶν Ὀργανώσεων τῶν Συκικῶν συνεταιρισμῶν ἢ συκοπαραγωγικῶν συλλόγων Μεσσηνίας ἐξ ὧν δύο Καλαμῶν, ἕνα Πυλίας, τρία Μεσσηνίας, ἐξ ὧν δύο Οἰχαλίας καὶ Ἀνδανείας ἀνὰ εἷς καὶ δύο ἀντιπροσώπων τῶν συκοπαραγωγικῶν περιφερειῶν Λακωνίας, ἐκλεγομένων καθ' ὃν τρόπον θέλει ὁρίσει Διάταγμα, ἐκδιδόμενον προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ.

Ἐὰν ἐντὸς τοῦ μηνὸς ἀπὸ τῆς ὁρισθείσης διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀντιπροσώπων τούτων τῆς παραγωγῆς δὲν ἤθελεν ἐνεργηθῇ αὕτη δύναται τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας νὰ διατάξῃ τὴν ἐκ μέρους τῶν οἰκείων Γεωργικῶν Ἐπιμελητηρίων ἐκλογὴν αὐτῶν. Καὶ τῶν δεκατριῶν (13) τακτικῶν μελῶν ἐκλέγονται καὶ ἀναπληρωματικὰ τοιαῦτα καθ' ὅμοιον τρόπον πρὸς τὰ τακτικά.

Μετὰ παρατηρήσεις εἴτα τῶν κ. κ. ***Χατζηγιάννη Χέλμη*** καὶ ***Μοσχούλα,*** ἀναβάλλεται ἡ ψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ σχεδίου Νόμου «περὶ ἱδρύσεως παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν». Γίνονται εἶτα δεκτὰ τὰ σύνολα τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων :

1) «Περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 15 Ἰουλίου 1933 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ Ἀγροτικοῦ Νόμου» μετὰ γενομένην φραστικὴν διόρθωσιν εἰς τὸ ἄρθρον 5ον παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

2) «Περὶ ἀνανεώσεως ἐκλογικῶν βιβλιαρίων ταυτότητος, «μετὰ φραστικὴν διόρθωσιν τοῦ ἄρθρου 1ου, γενομένην παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

3) «Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 20 Μαρτίου 1933 Ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος «περὶ ἀκυρώσεως γνωμοδοτήσεων δευτεροβαθμίων ἀνακριτικῶν συμβουλίων ἐκδοθεισῶν ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1932.» ἔχοντα οὕτω:

Περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 15 Ἰουλίου 1933 Νομοθ. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ Ἀγροτικοῦ νόμου».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν).

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 15 Ἰουλίου 1933 Νομοθ. Διάταγμα «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ Ἀγροτικοῦ Νόμου» δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 195 τοῦ 1933 (τεῦχος Α') φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἔχον οὕτω.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος Κοινοβουλευτικῆς ἐπὶ τῶν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων ἐπιτροπῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ ἄρθρου 92 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου καταργεῖται, ἡ δὲ ἁρμοδιότης ταύτης περιέρχεται εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 67 τοῦ ἰδίου νόμου Ἐπιτροπὴν Ἀπαλλοτριώσεων.

2. Ἑκάστη αἴτησις πρὸς χορήγησιν κλήρου, δέον ἀπαραιτήτως νὰ συνοδεύηται καὶ ὑπὸ 25δράχμου παραβόλου πρὸς ἀμοιβὴν τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ γραμματέως αὐτῆς. Ἐκ τοῦ παραβόλου τούτου λαμβάνουν ἀνὰ 7 δραχμάς, ὁ πρόεδρος καὶ τὰ μέλη καὶ 4 ὁ γραμματεύς.

Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων εἶναι ὁριστικαὶ καὶ ἀμετάκλητοι, ἐκτελοῦνται δὲ διοικητικῶς.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸ ἐδάφιον 1 τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 92 μετὰ τὰς λέξεις «δικαιοῦται νὰ τὸν κηρύξῃ ἔκπτωτον» προστίθενται αἱ κάτωθι λέξεις ἀντὶ τῶν ἤδη τοιούτων διαγραφομένων «καὶ νὰ διαθέσῃ τὸν κλῆρόν του ὑπὲρ παντὸς δικαιουμένου ἀποκαταστάσεως κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 28 τοῦ Ἀγροτικοῦ νόμου ὁριζόμενα, μετ' αἴτησιν καὶ δήλωσιν περὶ τῆς ἀκτημοσύνης του, ὑποβαλλομένων εἰς ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν».

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἀληθὴς ἑρμηνεία τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἄρθρου 173 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου εἶναι ὅτι τὰ πάσης φύσεως ἀδιάθετα οἰκόπεδα, ρυμοτομημένα ἢ μή, διατίθενται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἢ τοῦ ἁρμοδίου Γενικοῦ Διοικητοῦ, καὶ οὐχὶ ὑπὸ τῆς Κοινότητος, εἰσπραττομένης μόνον παρὰ ταύτης, μετὰ γνώμην τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου τῆς ἀξίας τῶν οἰκοπέδων, ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ κοινωφελοῦς σκοποῦ.

Ἄρθρον 4.

Ἡ διάθεσις τῶν, δυνάμει τοῦ νόμου 4245 καὶ τῶν τροποποιησάντων τοῦτον μεταγενεστέρων νόμων «περὶ ἐξαγορᾶς κτημάτων ξένων ὑπηκόων», ἐξαγοραζομένων γαιῶν ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου, ἰσχυουσῶν καὶ διὰ τὰς γαίας ταύτας τῶν διατάξεων τοῦ νόμου τούτου.

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

2. Ἀπόφοιτοι μέσων ἢ ἀνωτέρων γεωργικῶν σχολῶν ὡς καὶ πτυχιοῦχοι πρακτικῶν γεωργικῶν σχολείων ἀνηκόντων εἰς τὸ Δημόσιον ἢ ὀργανισμοὺς δημοσίου δικαίου ἢ ἀγροτικῶν ὀρφανοτροφείων καὶ οἰκοτροφείων καὶ πτυχιοῦχοι Πτηνοτροφικῶν σχολῶν, περὶ ὧν ὁ νόμος 2203, ἅπαντες ἀκτήμονες, κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν ἄρθρων 1 καὶ 29 τοῦ παρόντος νόμου ἀποκαθίστανται εἰς πλήρη γεωργικὸν κλῆρον ἐντὸς ἀπαλλοτριουμένων ἀγροτικῶν κτημάτων, καίτοι δὲν συνεπλήρωσαν τὴν νόμιμον πρὸς ἀποκατάστασιν ἡλικίαν, οὐχὶ ὅμως καὶ ἐλάσσονα τῶν 16 ἐτῶν συμπεπληρωμένων, πρὸ παντὸς ἄλλου, ἀλλὰ μόνον εἰς κατὰ ἀπαλλοτριούμενον κτῆμα.

Τὸ παρὸν ἐδάφιον ἰσχύει καὶ διὰ τὰ κτήματα τὰ διοικούμενα ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ὡς διαδόχου τῆς τέως Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων.

Ἄρθρον 6.

Ἐκτάσεις ἢ οἰκήματα διατεθεῖσαι ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεως πρὸς ἐγκατάστασιν προσφύγων καὶ μὴ διατεθεῖσαι δι' οἱονδήποτε λόγον, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, διατίθενται πρὸς ἀποκατάστασιν παντὸς δικαιουμένου τοιαύτης, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου.

Ἄρθρον 7.

Ἐπιτρέπεται δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἐκδιδομένης μετὰ συμφώνου γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ ἀνασυνιστωμένου διὰ τοῦ παρόντος καὶ ἔχοντος ἁρμοδιότητα δι' ἅπαντα τὰ ζητήματα τὰ ἀφορῶντα τὴν Διεύθυνσιν Ἐποικισμοῦ καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου, ἡ ἀπόδοσις εἰς τὸν τέως ἰδιοκτήτην ἐκτάσεων, ἐφ' ὧν ἡ γενομένη ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων προσφυγικὴ ἐγκατάστασις ἠκυρώθη δι' ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας. Ἡ ἀπόδοσις ἐνεργεῖται μόνον, ἐν ᾗ περιπτώσει τὰ δύο τρίτα τῶν διὰ τῶν ἀκυρωθεισῶν ἀποφάσεων ἐγκαθιστημένων προσφύγων, συμβληθοῦν μετὰ τοῦ τέως ἰδιοκτήτου τοῦ κτήματος περὶ ἐκουσίας εἰς τούτους πωλήσεως. Διὰ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένου καθορισθήσονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 8.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 101α τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου καταργεῖται αἱ δὲ παράγραφοι 2, 3 καὶ 4 λαμβάνουν τοὺς ἀριθμοὺς 1, 2 καὶ 3.

Εἰς τὴν 3 παράγραφον ἤτις λαμβάνει τὸν ἀριθμὸν 2 ἀντὶ τῶν λέξεων «τῶν διατάξεων τῶν δύο προηγουμένων παραγράφων» τίθενται αἱ λέξεις «τῆς διατάξεως τῆς προηγουμένης παραγράφου».

Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 101α ὡς τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος προστίθεται καὶ 3 παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

«4. Ἡ ἐγκατάστασις εἰς τοὺς ἀδιαθέτους κλήρους καὶ ἐκτάσεις τῶν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων κριθησομένων ὡς δικαιουμένων τοιαύτης, συντελεῖται ἀμελητὶ ἅμα τῇ ἐκδόσει τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν ὁ κλῆρος ἔχει τυχὸν σπαρῇ ὑπὸ τρίτου, ὁπότε ἡ ἐγκατάστασις τοῦ κληρούχου γίνεται. μετὰ τὴν συγκομιδήν.

Ἄρθρον 9.

Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 180 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου μετὰ τὰς λέξεις «τοῦ παρόντος νόμου αἰτίας» τίθενται αἱ λέξεις «δι' ἀποφάσεως τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων, ἐν ἐλλείψει δὲ ταύτης δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας».

Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 183 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου μετὰ τὰς λέξεις «καὶ ἐπέκεινα τοῦ παρόντος νόμου» τίθενται αἱ λέξεις «δι' ἀποφάσεως τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων, ἐν ἐλλείψει δὲ ταύτης, δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας».

Εἰς τὴν 2 παράγραφον τοῦ ἰδίου ἄρθρου 183 ἐδάφιον 2 μετὰ τὰς λέξεις «αἱ σχετικαὶ ἀποφάσεις» προστίθενται αἱ λέξεις «τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων, ἢ ».

Ἄρθρον 10.

Εἰς τὸ ἄρθρον 101 τοῦ Ἀγροτικοῦ Νόμου προστίθεται 3 ἐδάφιον ὡς ἑξῆς :

Κλῆροι ἀδιάθετοι κληρούχων ἀποβιωσάντων πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 5496 παραχωροῦνται πρὸς πλήρη ἀποκατάστασιν ἢ συμπλήρωσιν κλήρου κατ' ἀπόλυτον προτίμησιν εἰς τοὺς κατὰ τὸ ἰσχῦον ἀστικὸν Δίκαιον νομίμους κληρονόμους αὐτῶν, ἐφ' ὅσον οἱ κληρονόμοι οὗτοι δικαιοῦνται ἀποκαταστάσεως κατὰ τὸν Ἀγροτικὸν Νόμον.

Ἄρθρον 11.

Ἐπιτρέπεται, ὅπως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἀναλαμβάνονται ἀπὸ τὴν Διεύθυνσιν Διαχειρίσεως Ἀνταλλαξίμων Κτημάτων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης βοσκαὶ ἢ καλλιεργήσιμοι ἐκτάσεις, παραχωρούμεναι εἰς τοὺς οἰκείους Προσφυγικοὺς Συνοικισμοὺς ἢ Συνεταιρισμοὺς ἀποκαταστάσεως ἀκτημόνων γηγενῶν ἢ προσφύγων καλλιεργητῶν κατόπιν ἐκτιμήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεως βάσει τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ Ἀγροτικοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 12.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 98 προστίθεται ἡ ἀκόλουθος παράγραφος.

«Κληροῦχοι δικαιωθέντες οἰκοπέδων εἰς συνοικισμὸν ἑτέρου συνεταιρισμοῦ δικαιοῦνται νὰ βόσκωσι τὰ ζῷά των εἰς τὴν κοινὴν βοσκὴν τοῦ Συνεταιρισμοῦ τούτου ἔναντι ἀποζημιώσεως καθοριζομένης ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεως καὶ καταβαλλομένης κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ὁριζόμενα».

Ἄρθρον 13.

Εἰς τὸ ἄρθρον 42 ἐδάφιον 6 προστίθεται παράγραφος ὡς ἑξῆς :

Συνεταιρισμοὶ ἀποτελούμενοι ἀπὸ μέλη προερχόμενα ἐκ πλειόνων τοῦ ἑνὸς χωρίων ἀπαλλοτριωθέντος ἀγροκτήματος δύνανται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἐκδιδομένης τῇ αἰτήσει τοῦ ἑτέρου τῶν ἐνδιαφερομένων νὰ διαιρεθοῦν εἰς συνεταιρισμοὺς ἴσους κατ' ἀριθμὸν πρὸς τὰ χωρία, ἐξ ὧν προέρχονται τὰ μέλη τοῦ διὰ τῆς ἀπαλλοτριωτικῆς ἀποφάσεως δικαιωθέντος ἀποκαταστάσεως Ἀγροτικοῦ Συνεταιρισμοῦ.

Τὰ ἐκ τῆς διαιρέσεως τῶν Συνεταιρισμῶν προκύπτοντα ζητήματα ρυθμίζονται δι' ἀποφάσεως τῶν Ἐπιτροπῶν Ἀπαλλοτριώσεων.

Ἄρθρον 14.

Εἰς τὸ ἄρθρον 95 τοῦ Διατάγματος περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον διατάξεων τοῦ Ἀγροτικοῦ Νόμου 5496 προστίθεται παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

6. Προκειμένου περὶ κλήρων τῶν δι' ἐκουσίας ἀγορᾶς ἀπαλλοτριωθέντων ἢ ἀπαλλοτριωτέων κτημάτων, ἐπιτρέπεται μετ' ἄδειαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ἡ ἐκποίησις μέρους αὐτῶν οὐχὶ μείζονος τοῦ ἑνὸς τετάρτου ἢ ἑνὸς πέμπτου δι' ἕκαστον κλῆρον, ἐφ' ὅσον πρόκειται νὰ γίνῃ ἐν τῷ ἀπαλλοτριουμένῳ τμήματι ὑποδειγματικὴ καλλιέργεια.

Ἄρθρον 15.

1. Ἐπιτρέπεται κατόπιν προτάσεως τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας ἡ παραχώρησις δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐκτάσεων ἀνηκουσῶν εἰς Συνεταιρισμὸν, εἰς ἕτερον γειτονικὸν τοιοῦτον ἐφ' ὅσον γενικὴ συνέλευσις τοῦ Συνεταιρισμοῦ δι' ἀποφάσεώς της λαμβανομένης κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν ἤθελεν ἀποφασίσῃ τὴν παραχώρησιν.

2. Ἐν τῇ ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καθορισθήσεται ἡ τιμὴ χρεώσεως τοῦ εἰς ὃν ἡ παραχώρησις συνεταιρισμοῦ, ὡς καὶ ἡ πίστωσις τοῦ παραχωροῦντος τὴν ἔκτασιν συνεταιρισμοῦ.

3. Τὴν οὕτω γιγνομένην παραχώρησιν, ὡς καὶ χρέωσιν δέον ἀπαραιτήτως ν' ἀποδεχθῇ καὶ ἡ Γεν. Συνέλευσις τοῦ πρὸς ὃν ἡ παραχώρησις Συνεταιρισμοῦ.

Ἄρθρον 16.

Διὰ Διατάγματος καθορισθήσονται αἱ λεπτομέρειαι διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος.

Τὸ παρὸν Ν. Διάταγμα ὑποβληθήσεται πρὸς κύρωσιν εἰς τὸ Νομοθετικὰ Σώματα ἅμα συνερχόμενα.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 15 Ἰουλίου 1933.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Σ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ, Ι. ΡΑΛΛΗΣ, Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ, Ι. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, ΑΛ. ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΣ, Μ. ΕΥΔΑΜΙΠΠΟΣ, Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ, ΣΠ. ΤΣΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

"Αρθρον δεύτερον.

Εἰς τὸ ἄρθρον 184 τοῦ Ἀγροτικοῦ Νόμου προστίθεται ἡ κάτωθι παράγραφος ἔχουσα οὕτω.

«Διὰ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένου κανονισθήσεται ἡ ἁρμοδιότης τῶν ὑφισταμένων τμημάτων καὶ ἡ ἀναλογος ὀνομασία τούτων, δι' ἀποφάσεων δὲ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας τοποθετεῖται ἀναλόγως τῶν ἑκάστοτε ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας τὸ μόνιμον προσωπικὸν τῆς Διευθύνσεως Ἐποικισμοῦ

Δι' ὁμοίων ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας τοποθετεῖται τὸ διὰ Διαταγμάτων ἐκδοθέντων ἢ ἐκδοθησομένων βάσει τοῦ νόμου 3565) 1928 ἄρθρου 3 προσλαμβανόμενον προσωπικόν».

"Αρθρον τρίτον.

Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος νόμου κυρουμένου Νομοθ. Διατάγματος τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς.

Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 180 τοῦ Ἀγροτικοῦ Νόμου μετὰ τὰς λέξεις «τοῦ παρόντος νόμου αἰτίας δύναται» τίθενται αἱ λέξεις «δι' ἀποφάσεως τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων ἐν ἐλλείψει δὲ ταύτης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας» ἀντὶ τῶν λέξεων «δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας».

"Αρθρον τέταρτον.

Εἰς μὲν τὸ ἄρθρον 5 παράγρ. 2 τοῦ κυρουμένου Ν. Δ. μετὰ τὴν λέξιν «πρακτικῶν» προστίθεται ἡ φράσις «καὶ κατωτέρω» καὶ μετὰ τὸν ἀριθμὸν «2203» προστίθεται ἡ φράσις «καὶ 4397», εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 7 προστίθεται κατ' ἐξακολούθησιν ἡ φράσις «καὶ ἐφ' ἅπαξ ἡ σύνθεσις τοῦ ἀνασυνιστωμένου Συμβουλίου».

"Αρθρον πέμπτον.

Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 6 παράγρ. τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ κυρουμένου Ν. Δ. μετὰ τὴν λέξιν «μέρους» πρεστίθεται ἡ φράσις «τοῦ ἡμίσεος», μετὰ δὲ τὴν λέξιν «αὐτῶν» ἡ ὑπόλοιπος περίοδος ἀπαλείφεται.

"Αρθρον ἕκτον.

1. Οἱ ἀδιάθετοι μετὰ τὴν ὁριστικὴν διανομὴν ὡς καὶ τὴν προσωρινὴν τοιαύτην ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας κλῆροι ἢ ἐκτάσεις κατὰ τὰ ἄρθρα 92, 93, 100, 101, 183 κλπ. τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου διατίθενται κατ' ἀπόλυτον προτίμησιν ὑπὲρ τῶν μικροϊδιοκτητῶν καλλιεργητῶν, ὧν αἱ γαῖαι ἀπηλλοτριώθησαν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 4857 ἀντὶ τῆς ὀφειλομένης ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς τοὺς μικροϊδιοκτήτας τούτους ἀποζημιώσεως ἀποσβεννυμένου παντὸς δικαιώματος των πρὸς ἀποζημίωσιν δι' ἅπασαν τὴν ἀπαλλοτριωθεῖσαν ἰδιοκτησίαν των.

2. Ἡ ὡς ἄνω παραχώρησις γίνεται ἐὰν ὁ μικροϊδιοκτήτης δηλώσῃ ἐγγράφως εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν ὅτι ἐπιθυμεῖ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὁπότε παραχωρεῖται εἰς αὐτὸν ἐκ τῶν ἀδιαθέτων κλήρων ἢ ἑκτάσεων ἔκτασις ἰσαξία τῆς ἀπαλλοτριωθείσης τοιαύτης ἀλλ' ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει μεγαλειτέρα τῶν δύο γεωργικῶν κλήρων τῆς περιφερείας.

3. Μετὰ τὴν κατὰ τ' ἀνωτέρω διάθεσιν οἱ παραμένοντες εἰσέτι ἀδιάθετοι κλῆροι διατίθενται ὑπὲρ παντὸς δικαιουμένου ἀποκαταστάσεως κατὰ τὰ ἄρθρα 28, 165 κλπ. τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον καταργεῖται.

"Αρθρον ἕβδομον.

Προστίθεται ὡς τελευταία παράγραφος τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 92 τοῦ Ἀγροτικοῦ νόμου 5496 τὸ ἑξῆς :

Ἐπίσης δικαιοῦται ἡ αὐτὴ Ἐπιτροπὴ νὰ κηρύξῃ ἐκπτωτον γεωπόνον μὴ καλλιεργήσαντα ὑποδειγματικῶς ἐντὸς διετίας τὴν ἐξαιρεθεῖσαν ὑπὲρ αὐτοῦ ἔκτασιν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἐδ. 2 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου.

"Αρθρον ὄγδοον.

Εἰς τὸ ἄρθρον 122 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου προστίθενται 4ον καὶ ὃν ἑδάφ. ὡς ἑξῆς :

«4. Καλλιεργηταὶ αὐθαιρέτως ἐμφυτεύσαντες μέχρι τέλους Μαΐου 1932 διὰ συστηματικῶν ἀμπέλων γαίας περιελθούσας εἰς κοινότητας δι' ἀποφάσεων τῶν ἐπιτροπῶν ἀπαλλοτριώσεων, εἶναι δυνατὸν να τύχουν ἀποκαταστάσεως ἐπὶ τῶν γαιῶν τούτων δι' ἀναλόγου ἀναθεωρήσεως ὑπὸ τῶν Ἐπιτροπῶν ἀπαλλοτριώσεων κατὰ παραπομπὴν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 67 τοῦ παρόντος ἐκδοθεισῶν σχετικῶν ἀπαλλοτριωτικῶν ἀποφάσεων.

Ἐμφυτευτὴς ἀποκαθιστάμενος εἰς ἔκτασιν μεγαλειτέραν τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τούτου ὑπολογιζομένου γεωργικοῦ κλήρου χρεοῦται διὰ τὴν ὑπερβαίνουσαν τὸν γεωργικὸν κλῆρον ἔκτασιν διὰ τιμήματος ἴσου πρὸς τὴν πρὸ τῆς ἐμφυτεύσεως πραγματικὴν τότε ἀξίαν τῶν ἐμφυτευθεισῶν γαιῶν.

Τὸ ὀφειλόμενον ὑπὸ τῶν κοινοτήτων τίμημα μειοῦται ἀναλόγως τῶν ἀφαιρουμένων κατὰ τὸ παρὸν στρεμμάτων.

Ἐν ἡ περιπτώσει κατεβλήθη παρὰ τῆς κοινότητος τὸ τίμημα, ἐπιστρέφεται τὸ ἀνάλογον ποσόν.

Ἡ εἰσπραχθησομένη διαφορὰ παρὰ τοῦ Δημοσίου μεταξὺ τῆς κατὰ τὸν ἀγροτικὸν νόμον ἀξίας τῶν οὕτω διατεθεισῶν εἰς ἐμφυτευτὰς γαιῶν καὶ τῆς πραγματικῆς των ἀξίας ἀποδίδεται εἰς τὰς ὑπὲρ ὧν ἀρχικῶς εἶχον ἀπαλλοτριωθῇ αἱ ἐκτάσεις αὗται κοινότητας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὑπὸ τούτων κοινωφελῶν ἔργων».

"Αρθρον ἕνατον.

Εἰς τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 156 τοῦ νόμου 5496 προστίθενται δύο τελευταῖαι παράγραφοι ἔχουσαι ὡς ἑξῆς :

«Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας νὰ ἐπιτρέπῃ δι' ἀποφάσεώς του ἀνταλλαγὴν ἐκτάσεων ὁριστικῶς διανεμηθεισῶν εἰς κληρούχους πρόσφυγας ἢ γηγενεῖς πρὸς μικροϊδιοκτησίας ἐφ' ὅσον τοῦτο ζητήσωσιν ἐγγράφως οἱ ὁριστικῶς λαβόντες ταύτας κληροῦχοι καὶ οἱ μικροϊδιοκτῆται, ἐν τῇ συμφώνῳ δὲ γνώμῃ του τὸ Συμβούλιον Ἐποικισμοῦ βεβαιοῖ τὸ ἰσάξιον τῶν ἀνταλλασσομένων ἐκτάσεων.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον εἶναι δυνατὸν αἰτήσει μικροϊδιοκτητῶν νὰ ἀνταλλάσσωνται διαθέσιμοι κατὰ τὸν ἀγροτικὸν νόμον ἐκτάσεις πρὸς μικροϊδιοκτησίας».

"Αρθρον δέκατον.

Προστίθεται τελευταία παράγραφος εἰς τὸ ἄρθρον 10 τοῦ κυρουμένου Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἔχουσα ὡς ἑξῆς :

«Ὡς κλῆροι ἀδιάθετοι κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς προηγουμένης παραγράφου νοοῦνται καὶ οἱ κλῆροι ἀποβιωσάντων πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 5496, οἵτινες διετέθησαν μὲν δι' ἀποφάσεων τῶν Ἐπιτροπῶν ἀπαλλοτριώσεων ἢ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἀλλὰ δὲν ἐγένετο δι' οἱονδήποτε λόγον ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων τούτων καὶ δὲν ἐγκατεστάθησαν εἰς τούτους οἱ δικαιωθέντες».

Περὶ ἀνανεώσεως τῶν ἐκλογικῶν βιβλιαρίων ταὐτότητός.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν).

"Αρθρον 1.

Εἰς τοὺς Δήμους Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Θεσσαλονίκης, Πατρῶν καὶ Παγασσῶν θέλει ἐνεργηθῇ ἀνανέωσις τῶν ἐκλογικῶν βιβλιαρίων ταὐτότητος καὶ χορήγησις νέων τοιούτων εἰς τοὺς κατὰ πρῶτον αἰτοῦντας τὴν παροχὴν αὐτῶν ὑπὸ τὰς κάτωθι διατυπώσεις.

"Αρθρον 2.

Εἰς ἑκάστην ἐνορίαν, ἢ ἐν ἐλλείψει ἐνοριακοῦ ναοῦ, εἰς ἕκαστον συνοικισμόν, ἐγκαθίσταται τριμελὴς Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐξ ἑνὸς ἱερέως καὶ δύο πολιτῶν καὶ ἑνὸς γραμματέως τακτικῶν, καὶ δύο ἀναπληρωματικῶν μελῶν ἐκλογέων μονίμων κατοίκων τῆς ἐνορίας, ὁριζομένων παρὰ τοῦ Νομάρχου καὶ τὸν Πρόεδρον αὐτῶν.

Παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ ταύτῃ δύναται νὰ ὁρισθῶσι παρὰ τῶν κομμάτων ἀντιπρόσωποι, εἷς ἐξ ἑκάστου, πρὸς παρακολούθησιν τοῦ ἔργου τῆς Ἐπιτροπῆς, μὴ ἔχοντες δικαίωμα νὰ ἐπεμβαίνωσιν εἰς τὸν τρόπον τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐπιφυλασσόμενοι μόνον νὰ συλλέγωσι στοιχεῖα πρὸς ὑποβολὴν ἐνστάσεων ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου.

"Αρθρον 3.

Ἑκάστη ὡς ἄνω καταρτιζομένη Ἐπιτροπή, ἅμα τῇ κοινοποιήσει τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου, ἐγκαθίσταται ἐν τῷ ἐνοριακῷ Ναῷ, ἢ τοιούτου μὴ ὑπάρχοντος, ἐν τῷ δημοτικῷ Σχολείῳ τοῦ συνοικισμοῦ, ἢ ἐν ἐλλείψει τῶν ἀνωτέρω, ἐν ἄλλῳ Καταστήματι ὁριζομένῳ ὑπὸ τοῦ Νομάρχου, ἐκδίδει δὲ καὶ δημοσιεύει διακήρυξιν ὅτι ἄρχεται τῶν ἐργασιῶν της καὶ καλεῖ τοὺς ἐκλογεῖς ἵνα συμμορφωθῶσι πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου. Ἡ δημοσίευσις τῆς διακηρύξεως ταύτης γίνεται διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς ὅσον τὸ δυνατὸν πλειότερα μέλη τῆς ἐνορίας ἢ τοῦ συνοικισμοῦ καὶ δι' ἀναγνώσεως ἐπ' ἐκκλησίαις κατὰ τὰς δύο ἑπομένας Κυριακάς, μετὰ τὴν τοιχοκόλλησιν.

"Αρθρον 4.

"Ἑκαστος ἐκλογεὺς μόνιμος κάτοικος τῆς ἐνορίας ὑποχρεοῦται ἵνα, ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν, προσαγάγῃ ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ παραδώσῃ τὸ ἐκλογικὸν βιβλιάριον αὐτοῦ. Ἐπὶ τοῖς τὴν ὁδὸν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς οἰκίας ἐν ᾗ διαμένει, πρὸς τούτοις δὲ νὰ καταθέσῃ καὶ τὰ ὀνόματα δύο μονίμων κατοίκων τῆς ἐνορίας, οἵτινες γνωρίζωσιν αὐτόν.

Μόνιμοι κάτοικοι τῆς ἐνορίας, μὴ ἔχοντες ἐκλογικὰ βιβλιάρια ἐγγεγραμμένοι ὅμως εἰς ἐκλογικοὺς καταλόγους καὶ παραστήματα ἄλλων Δήμων ἢ Κοινοτήτων τοῦ Κράτους, δύνανται νὰ ζητήσωσι παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς τὴν ἐγγραφήν των καὶ τὴν χορήγησιν ἐκλογικοῦ βιβλιαρίου προσάγοντες πιστοποιητικὸν τοῦ οἰκείου Προέδρου Πρωτοδικῶν ἢ Δημάρχου ἢ Προέδρου Κοινότητος, ὅτι εἶναι ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸν ἐκλογικὸν κατάλογον τινὸς ἐξ αὐτῶν.

"Αρθρον 5.

Ἑκάστη Ἐπιτροπὴ ὑποχρεοῦται ὅπως ἀμέσως προβαίνῃ εἰς ἐξακρίβωσιν τῶν διδομένων στοιχείων, ἤτοι κυρίως μὲν τῆς κατοικίας τοῦ προσερχομένου, ἐπιβοηθητικῶς δέ, κατὰ τὴν κρίσιν της, καὶ τῶν δύο γνωστῶν του προσώπων, καὶ ἀφοῦ βεβαιωθῇ περὶ τῆς ἀληθείας τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ προσερχομένου καταχωρίζει εἰς εἰδικὸν βιβλίον τὰ ἐν τῷ ἐκλογικῷ βιβλιαρίῳ τοῦ προσερχομένου περιεχόμενα στοιχεῖα ἤτοι ὄνομα, ἐπώνυμον πατρώνυμον κλπ., ὡς καὶ τὴν δηλωθεῖσαν διεύθυνσιν αὐτοῦ.

"Αρθρον 6.

Παρ' ἑκάστῃ ἐνοριακῇ ἐπιτροπῇ ἢ ἐπιτροπῇ συνοικισμοῦ ἀποσπῶνται κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν της εἷς ἀστυφύλαξ ἐκ τῆς δυνάμεως τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος εἰς ὃ ὑπάγεται ἑκάστη ἐνορία ἢ συνοικισμός, διὰ διαταγῆς τοῦ οἰκείου ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ. Οὗτοι θέλουσι ἐκτελεῖ τὰς διαταγὰς τῆς ἐπιτροπῆς, εἰδικῶς καὶ μόνον ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατὰ τὰς ἐργασίας τήρησιν τῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας καὶ τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν στοιχείων ἅπινα ἕκαστος ἐμφανιζόμενος ἐκλογεὺς θέλει ὡς ἀνωτέρω δηλώσει.

Δύναται ὅμως ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ προβαίνῃ καὶ διὰ τῶν μελῶν αὐτῆς ἢ ὑπευθύνως δι' ἄλλων προσώπων ἢ καὶ ὡς ἄλλως ἐγκρίνῃ, εἰς ἐξακρίβωσιν τῶν στοιχείων τούτων.

"Αρθρον 7.

Ἐνώπιον ἑκάστης οἰκείας Ἐπιτροπῆς δύνανται νὰ προσέλθωσι καὶ οἱ ἐγγεγραμμένοι εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους βιβλιαρίων ταυτότητος ἄλλων ἐνοριῶν, ἢ συνοικισμῶν μετοικήσαντες ὅμως ἐξ ἐκείνων καὶ μονίμως ἤδη κατοικοῦντες ἐν τῇ ἐνορίᾳ ἢ τῷ συνοικισμῷ ἐν ᾧ γίνεται ἡ σχετικὴ ἐργασία τῆς ἀνανεώσεως τῶν ἐκλογ. βιβλιαρίων. Οὗτοι θέλουσιν ὑποβληθῇ εἰς τὰς αὐτὰς διατυπώσεις διὰ τὴν ἀνανέωσιν τοῦ ἐκλογικοῦ των βιβλιαρίου εἰς ἃς καὶ οἱ λοιποὶ μόνιμοι κάτοικοι τῆς ἐνορίας ἢ τοῦ συνοικισμοῦ.

"Αρθρον 8.

Ἀφοῦ ἡ ἐπιτροπὴ ἑκάστης ἐνορίας ἢ συνοικισμοῦ βεβαιωθῇ ὅτι ὁ προσάγων τὸ βιβλιάριον εἶναι μόνιμος κάτοικος αὐτῆς, καταχωρίζει τοῦτον, ὡς ἀνωτέρω ἀναγράφεται, εἰς τὸ εἰδικὸν βιβλίον καὶ σφραγίζει καταλλήλως δι' εἰδικῆς σφραγῖδος ἢ ἄλλου σήματος, ὡς θέλει ὁρισθῇ διὰ Διατάγματος λεπτομερῶς τὸ παραδοθὲν ἐκλογικὸν βιβλιάριον ἀναγράφουσα καὶ τὸν νέον αὔξοντα ἀριθμὸν τῆς καταχωρίσεως αὐτοῦ.

"Αρθρον 9.

Οἱ οὕτω καταρτιζόμενοι κατάλογοι ἐκλογικῶν βιβλιαρίων ἐκτίθενται ἐν τῷ ἐνοριακῷ Ναῷ ἢ τῷ Καταστήματι ἔνθα συνεδριάζει ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ ὀκτὼ ἡμέρας μετὰ τὴν πάροδον τῆς ἄνω δεκαπενθημέρου προθεσμίας. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὀκταημέρου ταύτης προθεσμίας πᾶς πολίτης δύναται νὰ ὑποβάλῃ ἐνστάσεις κατὰ τῶν γενομένων ἐγγράφων. Αἱ ἐνστάσεις ἐπιδίδονται εἰς τὴν ἐπιτροπὴν καὶ συνοδεύονται ὑπὸ ἐνόρκου καταθέσεως τῶν ἐνισταμένων ἐνώπιον τῶν Ἐπιτροπῶν κατονομαζόντων καὶ τὰ ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα αὐτῶν. Ἡ ἔλλειψις τοῦ ὅρκου καὶ τῶν ἀποδεικτικῶν στοιχείων καθιστᾷ ἀπαραδέκτους τὰς ὑποβαλλομένας ἐνστάσεις. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐντὸς δύο ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παρελεύσεως τῆς ὀκταημέρου ὡς ἄνω προθεσμίας ὑποβάλλει πάντα τὰ σχετικὰ μετὰ τῶν ὑποβληθεισῶν ἐνστάσεων εἰς τὸ ἁρμόδιον Πρωτοδικεῖον πρὸς ἐκδίκασιν. Τὸ Πρωτοδικεῖον προβαίνει εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῶν τε καταλόγων καὶ ἐνστάσεων ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀφ' ἧς ὑπεβλήθησαν αὗται παρὰ τῶν οἰκείων Ἐπιτροπῶν, ἀπορρίπτει δὲ ἐκείνας αἵτινες ὑπεβλήθησαν παρὰ προσώπων μὴ παραστάντων κατὰ τὴν ἐκδίκασιν πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἐνστάσεων.

"Αρθρον 10.

Ἀπαγορεύεται ἡ δι' οἱουδήποτε ἀντιπροσώπου ἀνανέωσις τοῦ βιβλιαρίου.

"Αρθρον 11.

Μετὰ τὴν ὑποβολὴν τῶν ἐνστάσεων ἢ τὴν ἄνευ τοιούτων πάροδον τῆς προθεσμίας τῶν 8 ἡμερῶν αἱ Ἐπιτροπαὶ κηρύσσουσι διὰ πρακτικοῦ περαιωθείσας τὰς ἐργασίας αὐτῶν.

Μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου γενομένην ὡς ἄνω διαδικασίαν τῆς ἐκδικάσεως τῶν ἐνστάσεων ὁ ἐκλογικὸς κατάλογος κηρύσσεται ὁριστικὸς ἐκτυπούμενος συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ ἐκλογῆς Βουλευτῶν, ἀκυρουμένων τῶν ὑπαφχόντων ἐκλογικῶν καταλόγων καὶ παραρτημάτων.

"Αρθρον 12.

Ἐφεξῆς ἡ κατ' ἔτος συμφώνως πρὸς τὸν νόμον περὶ ἐκλογῆς Βουλευτῶν ἐνεργουμένη ἀναθεώρησις τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων κατὰ τὰς εἰδικὰς περὶ ταύτης διατάξεις ἐκτελεῖται, δι' οὓς δήπους ἡ κοινότητας ἐφαρμοσθήσεται ὁ παρὼν νόμος, συμφώνως πρὸς τὰς ἀνωτέρω διατάξεις αὐτοῦ ἤτοι ἐν ἑκάστῃ ἐνορίᾳ ἢ συνοικισμῷ ἐγκαθίσταται τριμελὴς ἐπιτροπὴ ἥτις χορηγεῖ, μετὰ προηγουμένην ἐξακρίβωσιν, πιστοποιητικὰ εἰς τοὺς αἰτοῦντας τὸ πρῶτον τὴν ἐγγραφὴν των εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους μονίμους κατοίκους τῶν ἐνοριῶν ἢ συνοικισμῶν καὶ δημότας τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων ἐν οἷς ἐφαρμόσθη ὁ παρὼν νόμος.

Τὰ πιστοποιητικὰ ταῦτα ἀπαραιτήτως προτάγονται παρὰ τῶν αἰτούντων εἰς τὸν ἐπὶ τῆς ἀναθεωρήσεως δικαστήν, ὅστις κατὰ τὰ λοιπὰ ἐνεργεῖ συμφώνως πρὸς τὰς κειμένας διατάξεις τοῦ νόμου περὶ ἐκλογῆς Βουλευτῶν.

"Αρθρον 13.

Ἐν περιπτώσει ἀπωλείας ἐκλογικοῦ βιβλιαρίου ὡς καὶ φθορᾶς αὐτοῦ, ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 17 τοῦ νόμου ΓΣΚΑ αἰτῶν

τὴν χορήγησιν νέου βιβλιαρίου. πλὴν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ διατυπώσεων, πρέπει νὰ προσαγάγῃ καὶ πιστοποιητικὸν περὶ τῆς ἐν ὡρισμένῃ ἐνορίᾳ κατοικίας του μετὰ τῆς διευθύνσεως ταύτης, ἐκδεδομένον παρὰ τοῦ ἱερέως τῆς ἐνορίας καὶ κεκυρωμένον κατὰ τὸ περιεχόμενον παρὰ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Ἄστυ. τμήματος εἰς ὃ ὑπάγεται ἡ ἐνορία, μετὰ προσφάτου φωτογραφίας αὐτοῦ. Τὸ τοιοῦτον πιστοποιητικὸν πρέπει νὰ ἔχῃ ἐκδοθῇ τὸ πολὺ πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς σχετικῆς αἰτήσεως εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν. Ἡ ἀνανέωσις ἀπολεσθέντων ἢ φθαρέντων βιβλιαρίων δύναται νὰ ἐνεργηθῇ μόνον 20 ἡμέρας πρὸ τῶν ἐκλογῶν. Ἐὰν ὁ αἰτῶν ἔχει μετοικήσει εἰς ἑτέραν ἐνορίαν δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ ἀνανέωσιν τοῦ ἐκλογικοῦ βιβλιαρίου του, ἀλλὰ ὑποχρεοῦται νὰ ζητήσῃ, κατὰ τὴν ἐτησίαν ἀναθεώρησιν, τὴν ἐγγραφήν του εἰς τὸν ἐκλογικὸν κατάλογον τῆς νέας ἐνορίας.

Ἄρθρον 14.

Οἱ προσερχόμενοι ἐνώπιον τῶν Ἐπιτροπῶν καὶ ψευδῶς βεβαιοῦντες ὅτι εἶναι κάτοικοι ἐνορίας τινὸς διώκονται ἐπὶ ψευδεῖ βεβαιώσει ἐνώπιον αὐτῆς καὶ τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως ἀπὸ δύο μηνῶν μέχρις ἑνὸς ἔτους καὶ προστίμου μέχρι 10.000 καὶ στερήσεως τῶν πολιτικῶν των δικαιωμάτων δεκαετοῦς. Ἡ τελευταία αὕτη ποινὴ ἀποτελεῖ ἀναγκαίον ἐπακόλουθον τῶν ἀνωτέρω καὶ ἄνευ ἀπαγγελίας παρὰ τοῦ δικαστηρίου.

Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑπόκεινται καὶ τὰ μέλη τῶν ἐνοριακῶν ἐπιτροπῶν ἐπὶ ψευδεῖ βεβαιώσει, ὡς καὶ οἱ ψευδῶς αἰτοῦντες τὴν χορήγησιν νέου ἐκλογικοῦ βιβλιαρίου λόγῳ δῃθεν ἀπωλείας ἢ φθορᾶς τοῦ παρ' αὐτῶν κατεχομένου.

Ἡ δίωξις τῶν ἄνω ἀδικημάτων χωρεῖ καὶ αὐτεπαγγέλτως, τῆς δὲ ἀπαγγελομένης ποινῆς δὲν χωρεῖ οὔτε ἀναστολὴ οὔτε μετατροπὴ αὐτῆς, ἀποκλειομένου ἅμα τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἐφέσεως κατὰ τῆς κατακλητικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 15.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, δύναται νὰ διατάσσηται ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου τούτου καὶ εἰς ἑτέρους δήμους καὶ κοινότητας.

Ἄρθρον 16.

Οἱ ἐν τῷ ἰδίῳ παραρτήματι τοῦ δήμου Τρικκαίων ἐγγραφέντες σκηνῖται κατὰ τὴν ἐνεργηθεῖσαν ἀνασύνταξιν θέλουσι ψηφίζει κατὰ τὰς δημοτικὰς καὶ κοινοτικὰς ἐκλογάς, εἰς ἃς κοινότητας παραθερίζουσιν ἢ παρεχειμάζουσιν, ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ μόνον τοῦ ἐκλογικοῦ των βιβλιαρίου.

Ἄρθρον 17.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ δύνανται νὰ παρατείνωνται αἱ προθεσμίαι τοῦ Νόμου τούτου μέχρι εἰσέτι δεκαπέντε ἡμερῶν.

Ἄρθρον 18.

Πάντα τὰ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἔγγραφα, πιστοποιητικά, βεβαιώσεις, αἰτήσεις κλπ. γράφονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου.

Ἄρθρον 19.

Ἡ ὑπηρεσία τῶν Ἐπιτροπῶν εἶναι ἄνευ χρηματικῆς ἀμοιβῆς πλὴν τοῦ γραμματέως λαμβάνοντος δραχ. 50 ἡμερησίως. Τὰ ἀπαιτούμενα βιβλία καὶ λοιπὰ ἔντυπα θέλουσι χορηγηθῇ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἄρθρον 20.

Διὰ Διαταγμάτων προκαλουμένων παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ θέλουσι κανονισθῇ αἱ λεπτομέρειαι τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 21.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ἄρθρον 22.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 20 Μαρτίου 1933 Ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος «περὶ κυρώσεως γνωμοδοτήσεων Δευτεροβαθμίων Ἀνακριτικῶν Συμβουλίων ἐκδοθεισῶν ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1932. . . . . .

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν).

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦμεν τὸ ἀπὸ 20 Μαρτίου 1933 Ἀναγκαστικὸν Διάταγμα «περὶ ἀκυρώσεως γνωμοδοτήσεων Δευτεροβαθμίων Ἀνακριτικῶν Συμβουλίων ἐκδοθεισῶν ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1932» ἔχον οὕτω:

Περὶ ἀκυρώσεως γνωμοδοτήσεων Δευτεροβαθμίων Συμβουλίων ἐκδοθεισῶν ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1932.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει πράτασιν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἐπιτρέπομεν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἀεροπορίας ὅπως ἐντὸς τοῦ πολὺ πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἀκυρώσῃ γνωμοδοτήσεις Δευτεροβαθμίων Συμβουλίων ἐκδοθείσας ἀπὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1932. Ἐν περιπτώσει τοιαύτης ἀκυρώσεως, ἀκυροῦται καὶ τὸ ἐκδοθὲν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς γνωμοδοτήσεως ταύτης Διάταγμα ἢ δὲ διὰ τὴν προσφυγὴν κατὰ τῶν γνωμοδοτήσεων τῶν Πρωτοβαθμίων Συμβουλίων δεκαήμερος προθεσμία τοῦ ἄρθρου 98 τοῦ νόμου 5122 ἄρχεται ἀπὸ τῆς εἰς τὸν ἐγκαλούμενον κοινοποιήσεως, διαταγῇ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἀεροπορίας τῆς σχετικῆς περὶ ἀκυρώσεως τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ Δευτεροβαθμίου Συμβουλίου ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ.

Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὰς Βουλὰς πρὸς κύρωσιν ὑπὸ τῆς ἀρξάντων τῶν ἐργασιῶν των.

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἀεροπορίας Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Μαρτίου 1933.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ μέλη
Δ. ΜΑΞΙΜΟΣ, Σ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ, Ι. ΡΑΛΛΗΣ, Θ. ΤΟΥΡΚΟΒΑΣΙΛΗΣ, Σ. ΛΟΒΕΡΔΟΣ, Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ, Π. ΡΑΛΛΗΣ, Ι. ΘΕΟΤΟΚΗΣ Ι. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΚΟΝΔΥΛΗΣ, Α. ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΣ.

Ἄρθρον δεύτερον.

Εἰς τὸ ἄνω Ἀναγκαστ. Διάταγμα προστίθεται ἄρθρον 2 ἔχον οὕτω:

Ἡ ἰσχὺς τοῦ κυρουμένου Διατάγματος παρατείνεται εἰς δέκα ἡμέρας ἀρχομένας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἡ δὲ δι' αὐτοῦ ἐπιτρεπομένη εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἀεροπορίας ἀκύρωσις ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὰς γνωμοδοτήσεις πρωτοβαθμίων ἢ καὶ δευτεροβαθμίων Συμβουλίων καὶ ἐκδοθείσας ἀπὸ 1 Μαρτίου 1932.

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τοῦ σχεδίου Νόμου «περὶ διαλύσεως συμβάσεων συνομολογηθεισῶν μεταξὺ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἰδιωτῶν» ὁ κ. **Κ. Τσουκαλᾶς** ἀναπτύσσει τροπολογίαν του.

Ὁ κ. **Π. Τσαλδάρης** (Πρωθ.) δέχεται τὴν τροπολογίαν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Μεθ' ὃ τὸ Νομοσχέδιον γίνεται δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ὡς ἐτροπολογήθη, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τσῦ συνόλου.

Προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας προτάσσεται ἡ β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησις, τοῦ σχεδίου Νόμου «περὶ τρόπου καταβολῆς τῶν μὴ καταβληθεισῶν

διαφορῶν κατὰ τὸ ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1932 Διάταγμα» καὶ λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. **Δ. Κριεζῆς**, ὅστις λέγει ὅτι θὰ ἐντοπίσῃ τὰς παρατηρήσεις του ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ ποσοστοῦ τῆς εὐθύνης τῶν Χρηματιστῶν τονίζων ὅτι τοῦτο θὰ ἤθελεν νὰ θεωρηθῇ, ὄχι εὐθύνη, ἀλλὰ μία εἰσφορὰ των Χρηματιστῶν.

Γ. Πεσμαζόγλου (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Ὁ καθορισμὸς τῆς εὐθύνης δὲν εἶναι ὁ νομικὸς καθορισμὸς ποὺ ὑπονοεῖτε καὶ ὅστις θὰ ἦτο μειωτικός. Σήμερον τὸ Κράτος ἀναγνωρίζει πλήρως τὰς εὐθύνας ποὺ εἶχε διὰ τὸ ζήτημα τοῦ χρηματηστηρίου, σύμφωνα ἄλλωστε μὲ τὰς ὑποσχέσεις ποὺ ἔδωκε καὶ ἕνα ἐλάχιστον μέρος καταβάλλουν καὶ οἱ Χρηματισταί, ὡς εἰσφοράν.

Π. Τσαλδάρης (Πρωθ.) (Πρὸς τὸν κ. Κριεζῆν.) Ὁ Νόμος περιέχει θετικὰς διατάξεις, αἱ δὲ αἰτιολογίαι ποὺ ζητεῖτε θὰ ἐμπεριέχωνται εἰς τὴν αἰτιολογικὴν ἔκθεσιν.

Δ. Κριεζῆς. Ἐγὼ δήλωσιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἐζήτησα. Ἐπίσης, προσθέτει, ἤθελα, ἵνα ἡ πρώτη δόσις ἀρχίσῃ ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ 1ου ἔτους ἰδίως διὰ τὰς μικρὰς διαφοράς.

Γ. Πεσμαζόγλου. (Ὑπ. Ἐθν. Οἰκον.) Κάμνομεν κλιμακωτὴν κατάταξιν.

Δ. Βοῦλτζος. Ἐγώ, λέγει, ἤθελα νὰ ἐρωτήσω τὸν κ. Ὑπουργὸν τί θὰ πάρῃ ὁ κόσμος ποὺ ἔδωκε τὰ χρήματά του καὶ ἀντ' αὐτῶν παίρνει αὐτὰ τὰ στρατσόχαρτα ποὺ λέγονται ὁμολογίαι.

Γ. Πεσμαζόγλου. (Ὑπ. Ἐθν. Οἰκ.) Ὁ διακανονισμὸς ἔγινε κατὰ μίαν οἰκονομίαν, δεδομένου ὅτι σκοπὸς μας ἦτο νὰ ἀνοίξωμεν τὸ Χρηματιστήριον ἐξ οὗ ἐζητᾶτο νὰ γίνῃ κάποια κίνησις. Μετὰ τὸ ἄνοιγμα ἀπέμενεν ὁ διακανονισμὸς τῶν διαφορῶν καὶ οὗτος γίνεται κατὰ τὸν καλύτερον τρόπον. Συνεχίζων ἀναλύει τοὺς πόρους ποὺ θὰ ἐξυπηρετοῦν τὰς ὁμολογίας καὶ τονίζει ὅτι ἐὰν γίνουν ἱκανοποιητικαὶ αἱ ἐργασίαι τοῦ Χρηματιστηρίου θὰ ἔχωμεν πόρους. Ὅσον ἀφορᾷ διὰ τὰ διαφοράς, αὐταὶ ἀνέρχονται εἰς 253 ἑκατομμύρια.

Δ. Βοῦλτζος. Τότε θὰ πληρωθοῦν σὲ ἑκατὸ χρόνια.

Γ. Πεσμαζόγλου (Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Φέρετε σεῖς καλύτερον μέτρον, ἄλλως μὴ τὸ κατακρίνετε.

Ὁ κ. **Γ. Κριμπᾶς** συνιστᾷ ὅπως γίνῃ μία διάκρισις ἀποζημιωτέων προσώπων, προτιμωμένων τῶν ἰδιωτῶν καταθετῶν.

Π. Μπούμπουλης. Ἐγώ, λέγει, θὰ ἠρώτων ἂν διαιροῦνται οἱ Ἕλληνες εἰς πατρικίους καὶ πλυβίους καὶ διατί δὲν λαμβάνει ὁ κ. Ὑπουργὸς ριζικώτερα μέτρα διὰ τὸ Χρηματιστήριον, δεδομένου ὅτι ἔχουν ἀπὸ καιροῦ σημειωθῇ κρούσματα ἀεριτζήδων καὶ καταχραστῶν καὶ ἔρχεται τώρα ὁ κ. Ὑπουργὸς καὶ ἐξομοιώνει καὶ τοὺς χρηματιστὰς καὶ τοὺς καταχραστὰς καὶ ἀνακύπτει τὸ ἐρώτημα: διατί δὲν λαμβάνει πρόνοιαν καὶ διὰ τοὺς ἄλλους, δεδομένου ὅτι αἱ ἀτασθαλίαι τοῦ Χρηματιστηρίου ἀρχίζουν ἀπὸ τὸ 1923;

Γ. Πεσμαζόγλου (Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Τώρα, λέγει, κανονίζομεν τὰς πράξεις ἐκείνας ποὺ ἐπιτρέπονται ἀπὸ τὸν Χρηματιστηριακὸν Νόμον καὶ αἱ ζημίαι εἶναι τόσαι, ὥστε δὲν εὑρίσκομεν κανένα ἄλλον καλύτερον τρόπον ἀπὸ ἐκεῖνον ποὺ θεσπίζει τὸ Νομοσχέδεον. Εἶχα μάλιστα θέσει καὶ μεγαλυτέρας ἐπιβαρύνσεις τὰς ὁποίας ἀπήλειψεν ἡ ἐπιτροπή. Πρέπει ὅμως νὰ ἔχετε ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ Νομοσχέδιον εἶναι μία μὴ χείρων λύσις ἑνὸς κακοῦ, καὶ ἐὰν ἐξηκολούθει τὸ κλείσιμον τοῦ Χρηματιστηρίου θὰ ἀντιμετωπίζαμεν χειροτέραν κατάστασιν. Ἓν δὲ ἐκ τῶν θεμελιωδῶν τρωτῶν τοῦ Χρηματιστηρίου εἶναι καὶ ὁ μέγας ἀριθμὸς τῶν Χρηματιστῶν

Δ. Βοῦλτζος. Συνιστᾷ ὅπως ληφθῇ φροντὶς διὰ τοὺς καταθέτας, δεδομένου ὅτι μέσα εἰς τὰς διαφορὰς εἰσέρχεται καὶ τὸ δάνειον τοῦ Χρηματιστηρίου.

Γ. Πεσμαζόγλου (Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Αὐτὸ τὸ δάνειον εἶχε γίνει διὰ νὰ εὐκολυνθοῦν οἱ Χρηματισταὶ ἡ δὲ Ἐθνικὴ Τράπεζα τὸ εἶχε δώσει διὰ νὰ κρατηθῇ τὸ Χρηματιστήριον.

Π. Μπούμπουλης. Πάντως, τονίζει, ὁ κ. Ὑπουργὸς ἔπρεπε νὰ ἀκυρώσῃ τὰς ἀτασθαλίας τοῦ παρελθόντος, καὶ ὄχι νὰ μείνουν χρηματισταὶ ὀφειλέται ἀντὶ νὰ κατάσχωνται αἱ ἐγγυήσεις των.

Γ. Πεσμαζόγλου (Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Αἱ ἐγγυήσεις των εἶναι ὑπέγγυοι.

Π. Μπούμπουλης. Θὰ ἦτο σκόπιμον, τονίζει, νὰ γίνῃ μία εἰδικὴ Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ νὰ ἐξετάσῃ τὸ Νομοσχέδιον καλύτερον, ἄλλως εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ δηλώσω ὅτι δὲν θὰ ψηφίσω ὑπὲρ αὐτοῦ.

Γ. Πεσμαζόγλου (Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Ἀπὸ τὴν 10ην Ἰανουαρίου ἔχει κατατεθῇ τὸ Νομοσχέδιον, καὶ ἔχει περάσει καὶ ἀπὸ τὴν Κοινοβουλευτικὴν Ἐπιτροπὴν καὶ ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Ἐξουσιοδοτήσεως.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ ἄρθρον 1ον, ὡς ἐτροποποιήθη, μετὰ ἐξηγήσεις τοῦ κ Ὑπουργοῦ πρὸς τὸν κ. Λόντον.

Γίνεται ὡσαύτως δεκτὸν τὸ ἄρθρον 2ον.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 3.

Ὁ κ. **Δ. Χατζηγιάννης** λέγει, ὅτι ἔχει ἀντίρρησιν ἐπὶ τοῦ ἑβαφίου γ' καὶ ναὶ μὲν ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὴν πλειοψηφίαν καὶ δύναται νὰ τὸ ψηφίσῃ, ἐκεῖνος ὅμως δὲν θὰ ψηφίσῃ ποτέ, ὅπως 2.000.000 δραχμῶν διατεθοῦν ἀπὸ τὸν πτωχὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ὑπὲρ τῶν Χρηματιστῶν Ἐὰν οἱ Χρηματισταὶ ἢ αἱ Τράπεζαι δώσουν τοὺς φόρους τῶν ὁμολογιῶν εἶμαι σύμφωνος.

Γ. Πεσμαζόγλου (Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας) Αἱ Τράπεζαι δὲν ἔχουν συμφέρον ἀπὸ τὸ Νομοσχέδιον.

Δ. Χατζηγιάννης. Πάντως, τονίζει, ἕνα Κράτος ποὺ ἀρνεῖται νὰ χορηγήσῃ πίστωσιν 10 χιλιάδων δραχμῶν, διὰ νὰ φκιάσῃ τὰ παράθυρα τοῦ σχολείου τοῦ χωρίου μου, ποὺ ἀρνεῖται ν' ἀποζημιώσῃ τοὺς πτωχοὺς καταθέτας τοῦ Κοσμαδοπούλου, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ διαθέτῃ ἐτησίως 2.000.000 δραχμῶν διὰ ν' ἀποζημιώσῃ χρηματιστηριακὰς διαφοράς. Ἐὰν ἔχουν ἰδικούς των πόρους ἔχει καλῶς, ἄλλως ἂς τὰ χάσουν οἱ παίξαντες.

Γ. Πεσμαζόγλου (Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Μὴ λησμονεῖτε ὅτι τὸ Κράτος ἔλεγε διὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦ του, μὴ φοβεῖσθε διὰ τὰ χρεώγραφα, ἔλεγε εἰς τὰς Τραπέζας νὰ τὰ κρατοῦν, διότι δὲν θὰ πάθουν τίποτε. Ἐπίσης τὰς ἰδίας ὑποσχέσεις ἔδιδε διὰ τὰ ἀνταλλάξιμα καὶ ἀντὶ ὅλων αὐτῶν τὸ Κράτος ἔκλεισε τὸ Χρηματιστήριον, ἀφοῦ ἐπτώχευσε καὶ τὸ ἴδιον. Ἐπαναλαμβάνω, τονίζει, ὅτι τὴν διόρθωσιν ποὺ κάμνομεν τὴν κάμνομεν διὰ νὰ μὴ δημιουργηθῇ χειροτέρα κατάστασις καὶ περισσότεραι ζημίαι. Αὐτὲς αἱ ὁμολογίες ποὺ βγάζομεν θὰ ὑποτιμηθοῦν εἰς τὸ 1)5. Τὸ Κράτος, λοιπόν, συνεισφέρει εἰς τὸ ἐλάχιστον, δὲν πρόκειται δὲ τόσον περὶ τῶν χρηματιστῶν, ὅσον περὶ πολλῶν ἄλλων ἀνθρώπων ἀτυχησάντων καὶ ζημιωθέντων καὶ ἑπομένως ἡ λύσις ποὺ δίδομεν εἶναι τὸ ὀλιγώτερον κακόν.

Δ. Χατζηγιάννης. Καὶ ὅμως τὸ Κράτος ἐνῶ εἶχεν ἐγγυηθῇ τὴν ἀξίαν τοῦ χαρτονομίσματος ἔφθασεν ἡ χρυσῆ δραχμὴ εἰς μίαν δεκάραν καὶ τοὺς ζημιωθέντας δὲν τοὺς ἐσκέφθη τὸ Κράτος.

Γ. Πεσμαζόγλου (Ὑπουργὸς Ἐθν. Οἰκονομίας). Ἐκεῖνο ποὺ δίδομεν τώρα εἶναι ὀλιγώτερον ἀπὸ τὴν δεκάρα, διότι ἐννοεῖτε τί θὰ πῇ 250.000.000 ὁμολογιῶν ἀτόκων.

Δ. Χατζηγιάννης. Θὰ φεύγουν ὅμως ἐτησίως τὰ δύο ἑκατομμύρια.

Ὁ κ. **Δ. Κριεζῆς** ἐπεξηγεῖ ὅτι ἐπεβλήθησαν καὶ ἄλλοι φόροι ὑπὲρ τοῦ Ταμείου, οἵτινες δὲν θὰ καταργηθοῦν ἐὰν δὲν πληρωθοῦν τὰ πρὸς τὸ Κράτος ὀφειλόμενα.

Δ. Χατζηγιάννης. Ἐγὼ ἐν πάσῃ περιπτώσει μειοψηφῶ καὶ δὲν ψηφίζω ὑπὲρ τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ.

Γ. Πεσμαζόγλου (Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Τὸ ἄρθρον 3 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς: (Ἀναγινώσκει).

Α. Τανούλας. Ἤθελον νὰ σᾶς ἐρωτήσω, κύριε Ὑπουργέ, ἂν τὸ Νομοσχέδιον ἀφορᾷ τὰς διαφορὰς ἀπὸ τὴν ἡμέραν ποὺ ἔκλεισε τὸ Χρηματιστήριον μέχρις ὅτου ἀνοίξῃ, διότι ἔχω

μάθει ὅτι αἱ ζημίαι αὐταὶ ἀνέρχονται μόνον εἰς 30.000.000·

Γ. Πεσμαζόγλου (Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας)). Δὲν εἶναι τόσαι, ἄλλως τε ὑπάρχει καὶ διαδικασία ἐξακριβώσεως.

Α. Τανούλας. Πάντως ἐγὼ διαφωνῶ μὲ τὸ Νομοσχέδιον, διότι δὲν πρόκειται περὶ τάξεως παραγωγικῆς.

Γ. Πεσμαζόγου (Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Μὴ λησμονεῖτε ὅτι τὸ Κράτος παρεμβαίνει διὰ νὰ διορθώσῃ μίαν κατάστασιν, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ οἰκονομικὴ ζωή, χωρὶς Χρηματιστήριον.

Δ. Βοΐλτζος. Τί θὰ γίνῃ, κ. Ὑπουργέ, μὲ τὸ ποσοστὸν τοῦ συναλλάγματος ποὺ πέρνουν αἱ διάφοραι Τράπεζαι;

Γ. Πεσμαζόγλου (Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν θὰ γίνῃ τίποτε ἀποβλέπομεν εἰς τὸ νὰ εἰσαγάγωμεν σὺν τῷ χρόνῳ τὸ συνάλλαγμα εἰς τὸ Χρηματιστήριον.

Ὁ κ. **Δ. Λόντος** συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς παραχωρήσεως μέρους τοῦ ποσοστοῦ τῶν Τραπεζῶν εἰς τοὺς Χρηματιστάς.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ ἄρθρον 3ον ὡς ἐτροπολογήθη.

Γίνεται ὡσαύτως δεκτὸν τὸ ἄρθρον 4, ὡς ἐτροπολογήθη παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ.

Ἐπίσης, τὸ ἄρθρον 5, ὡς ἐτροπολογήθη κατὰ τὴν 1 καὶ 2 παράγραφον παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 6 ὁ κ. Ὑπουργὸς ἀναγινώσκει τροπολογίαν του, δι' ἧς ἀντικαθίσταται ὁλόκληρον τὸ ἄρθρον.

Οἱ κ.κ. **Γ. Κριμπᾶς** καὶ **Ι. Καλαντζόπουλος** ὑποστηρίζουν ὅπως ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τῶν προνομιούχων ὁμολογιῶν διατεθῇ ὑπὲρ τῶν ἰδιωτῶν.

Ὁ κ. **Δ. Λόντος** ὑποστηρίζει διατύπωσιν περὶ τῶν Χρηματιστῶν τῶν ἀπωλεσάντων πράγματι τὰ χρήματά των δικαιουμένων καὶ τούτων νὰ ζητήσουν ἐξ ἴσου προστασίαν μὲ τοὺς ἰδιώτας.

Γ. Πεσμαζόγλου (Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Ἄλλος, λέγει, εἶναι ὁ ἰδιώτης καὶ ἄλλος ὁ Χρηματιστής. Ὁ πρῶτος εἶναι πολλάκις θῦμα, ὁ δεύτερος κάτι τί κερδίζει καὶ τοῦ μένει καὶ ἡ πίστις του. Πάντως τὰς προνομιούχους μετοχὰς τὰς δίδω εἰς τοὺς ἰδιώτας, διότι θέλω νὰ τοὺς ἀποζημιώσω ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον.

Ὁ κ. **Δ. Λόντος** δευτερολογῶν λέγει ὅτι πρόκειται περὶ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς περιπτώσεως. Καὶ αὐτοί, λέγει, ἔπαθαν ζημίαν ἐκ τῆς μὴ καταβολῆς τῶν χρημάτων των καὶ εἶνε καὶ μερικοὶ ἀπὸ τοὺς Χρηματιστάς, οἱ ὁποῖοι ἐξεπλήρωσαν τὰς ὑποχρεώσεις των. Φρονῶ, ἐπιλέγει, ὅτι ἡ ἄρνησις τοῦ κ. Χρηματιστοῦ εἶναι ἀδικαιολόγητος καὶ παρακαλῶ τὸν κ. Πρωθυπουργὸν νὰ ἐπέμβῃ.

Π. Τσαλδάρης (Πρωθυπουργός). Μὴ λησμονεῖτε, ὅτι εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν εἶναι καὶ αἱ Τράπεζαι αἱ ὁποῖαι ἔχουν δώσει τόσα χρήματα.

Δ. Λόντος. Ἀλλ' αἱ Τράπεζαι κρατήσασαι τὰ χρεώγραφα ἔχουν πραγματοποιήσει κέρδη καὶ εἶναι καὶ ἰσχυροὶ ὀργανισμοὶ καὶ διὰ τοῦτο παρακαλῶ νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ τροπολογία τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Γ. Πεσμαζόγλου (Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Δὲν ἠμπορῶ νὰ δεχθῶ τὴν τροπολογίαν αὐτήν. Αὐτὸ τὸ 25% πρέπει νὰ τὸ πάρουν οἱ ἰδιῶται.

Δ. Λόντος. Τὸ ἴδιον εἶναι καὶ οἱ Χρηματισταὶ τῆς κατηγορίας αὐτῆς.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ ἄρθρον 6 ὡς ἐτροπολογήθη.

Γίνεται δεκτὸν τὸ 7 ἄρθρον ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ.

Ἐπίσης γίνεται δεκτὸν τὸ 8.

Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας λέγει ὅτι μεταξὺ τοῦ 8 καὶ τοῦ 9 ἄρθρου παρεντίθεται ἄλλο ἄρθρον τῇ προτάσει τῆς Κοινοβ. Ἐπιτροπῆς τὸ δὲ 9 ἄρθρον γίνεται 10.

Γίνονται δεκτὰ κατόπιν τὰ ἑπόμενα ἄρθρα ὡς καὶ ἕτερον ὑπ' ἀρ. 19 προστεθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ.

Ὁ κ. **Α. Πρωτοπαπαδάκης** προτείνει τὴν προσθήκην ἑνὸς ἀκόμη ἄρθρου τὸ ὁποῖον ὡς λέγει ἀφορᾷ οἰκογένειαν ἡ ὁποία ἐδυστύχησε.

Τὴν προσθήκην τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ ὑποστηρίζουν καὶ οἱ κ. **Α. Στράτος** καὶ **Κ. Κανελλόπουλος**.

Γ. Πεσμαζόγλου (Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Μοῦ ἐπροτάθη ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἀλλ' ἠρνήθην διότι πρόκειται περὶ προσωπικῆς διατάξεως. Πρόκειται περὶ τῶν υἱῶν τοῦ μακαρίτου Βεζανῆ.

Π. Τσαλδάρης (Πρωθυπουργός). Δὲν τὴν γνωρίζω τὴν περίπτωσιν, ἀκούω ὅμως ὅτι πρόκειται περὶ περιπτώσεως ἥτις κινεῖ τὴν συμπάθειαν τῶν κ. βουλευτῶν. Δηλῶ ὅμως ὅτι δὲν δύναμαι νὰ δεχθῶ τὴν τροπολογίαν ἐφόσον πρόκειται περὶ προσωπικῆς διατάξεω.,

Ὁ κ. **Βρ. Ἀλεξᾶτος** λέγει ὅτι ἐφόσον ὑπάρχουν πολλαὶ ἀντιρρήσεις, νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις ἵνα συνεννοηθῇ ὁ κ. Ὑπουργὸς μετὰ τῶν βουλευτῶν.

Ὁ κ. **Ε. Χατζιδάκης** λέγει ὅτι πρόκειται περὶ ἀλληλοσυγκρουομένων συμφερόντων καὶ ὀρθὸν εἶναι νὰ μελετήσῃ ὁ κ. Ὑπουργὸς τὰς τροπολογίας καὶ νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Βουλὴν νὰ πῇ τί ἠμπορεῖ νὰ δεχθῇ.

Ὁ κ. **Γ. Πεσμαζόγλου** (Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας) ἀπαντᾷ ὅτι συνειργάσθη μὲ τὴν ἐπιτροπὴν καὶ μὲ τοὺς βουλευτὰς ἰδιαιτέρως ἀλλὰ τὸ προτεινόμενον ἄρθρον δὲν δύναται νὰ τὸ δεχθῇ, ἐφόσον πρόκειται περὶ προσωπικῆς διατάξεως.

Πολλοὶ βουλευταὶ ζητοῦν νὰ ἀναβληθῇ ἡ ψήφισις ὅλου τοῦ νομοσχεδίου.

Ι. Μάλλωσης. Ἐψηφίσθησαν τὰ 19 ἄρθρα τοῦ νομοσχεδίου, πῶς εἶναι δυνατὸν τώρα τὰ ζητῆτε ἀναβολήν;

Α. Πρωτοπαπαδάκης. Νὰ ἐρωτηθῇ ἡ Βουλὴ ἂν δέχεται τὴν τροπολογίαν,

Α. Λαγουρός. Εἶναι ζήτημα τιμῆς διὰ τὴν Κυβέρνησιν νὰ ζητήσῃ γενικῶς τὴν ἀναβολήν.

Γ. Πεσμαζόγλου. Τὸ νομοσχέδιον ἐψηφίσθη ὁμαλώτατα μέχρι τοῦ 19 ἄρθρου. Ἐξήγησα σαφῶς διατὶ δὲν ἠμπορῶ νὰ δεχθῶ τὸ νέον ἄρθρον, σᾶς εἶπε δὲ καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὅτι δὲν τὸ δέχεται. Βεβαίως ἡ Βουλὴ εἶναι ἀπολύτως ἐλευθέρα νὰ ἀποφασίσῃ.

Α. Πρωτοπαπαδάκης. Τὸ ἄρθρον ὡς εἶναι διατυπωμένον ὁμιλεῖ γενικῶς. Τὸ ὅτι ἀφορᾷ ἕν μόνον πρόσωπον δὲν σημαίνει ὅτι εἶναι προσωπικόν.

Δ. Κριεζῆς. Κατὰ τὴν ἰδίαν λογικὴν ἐπειδὴ καὶ ἐγὼ ἔχω παιδὶ καὶ εἶμαι χρηματιστὴς πρέπει νὰ μπῇ αὐτὸ εἰς τὸ χρηματιστήριον. Ἐγὼ θὰ ἤθελα νὰ ἐπεκταθῇ τὸ μέτρον ἐφ' ὅλων τῶν παιδιῶν τῶν χρηματιστῶν. Ἀλλ' αὐτὸ ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ ἀργότερα δι' ἰδιαιτέρου νομοσχεδίου.

Τινὲς τῶν Βουλευτῶν ζητοῦν τὴν ἀναβολὴν καὶ ἄλλοι τὴν παραδοχὴν τοῦ προταθέντος ἄρθρου.

Σ. Μπινόπουλος. Διαμαρτύρομαι διὰ τὸν τρόπον ἐνίων βουλευτῶν οἱ ὁποῖοι διὰ τῆς ἐπιμονῆς των ἀπασχολοῦν τὴν Βουλὴν ἐπὶ μίαν ὥραν ἤδη διὰ νὰ ὑποβάλουν τροπολογίας προσωπικῆς φύσεως.

Ὁ κ. **Πρόεδρος** ἐρωτᾷ τὴν Βουλὴν ἂν δέχεται τὸ προτεινόμενον ἄρθρον καὶ δι' ἀναστάσεως ἀποφαίνεται αὕτη ἀποφατικῶς.

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς β' συζήτησιν ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἀναβληθείσης τῆς ψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Ὁ κ. **Θ. Τουρκοβασίλης** (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας), παρακαλεῖ νὰ ψηφισθοῦν τὰ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τρία νομοσχέδια τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας τὰ ὁποῖα εἶναι ἐντελῶς τυπικά.

Ἡ Βουλὴ συναινεῖ.

Γίνεται δεκτὸν εἰς β' συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου:

«Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ νόμου 5058 περὶ ἐνισχύσεως τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων καὶ τεχνῶν» ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, ἀναβληθείσης τῆς ψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Ἐπίσης γίνονται δεκτὰ εἰς ὁ' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὰ κάτωθι σχέδια νόμων:

1) «Περὶ συστάσεως μονίμου ἐπιτροπῆς πρὸς συντήρησιν καὶ βελτίωσιν γλυπτῶν ἔργων νεκροταφείου» καὶ

2) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 2098 (1920) καὶ διαθέσεως τῆς δι' αὐτοῦ ἐπιβληθείσης ὑπὲρ τοῦ ἐν Γαργαλιάνοις ἱεροῦ ναοῦ φορολογίας πρὸς ἀνέγερσιν αὐτόθι διδακτηρίου δημοτικοῦ σχολείου,» ἔχοντα οὕτω:

Περὶ συστάσεως μονίμου Ἐπιτροπῆς πρὸς συντήρησιν καὶ βελτίωσιν γλυπτῶν Νεκροταφείων.

Ἄρθρον 1.

Πρὸς συντήρησιν καὶ βελτίωσιν τῶν γλυπτῶν ἔργων τοῦ Δημοτικοῦ Νεκροταφείου συνιστᾶται μόνιμος καλλιτεχνικὴ Ἐπιτροπή.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη συγκροτουμένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ἀπαρτίζεται: 1) Ἀπὸ τὸν Γεν. Γραμματέα τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, ὡς Πρόεδρον καὶ τὸν Γεν. Γραμματέα τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, ὡς Ἀντιπρόεδρον. 2) Τὸν προϊστάμενον τοῦ τμήματος Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν. 3) Ἕνα τεχνικὸν ὑπάλληλον τοῦ Δήμου Ἀθηναίων. 4) Τοὺς καθηγητὰς Ρυθμολογίας καὶ Γλυπτικῆς ἐν τῇ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Καλῶν Τεχνῶν. 5) Ἓξ δύο καλλιτεχνῶν ὑποδεικνυομένων ἀπὸ τὸν Σύνδεσμον Ἑλλήνων Καλλιτεχνῶν, ὧν ὁ εἷς γλύπτης.

Ἡ ὡς ἄνω Ἐπιτροπὴ ἐντὸς δύο μηνῶν θέλει καταρτίσει ἴδιον κανονισμὸν ἀφορῶντα εἰς τὸν τρόπον τῆς συντηρήσεως τῶν ὑφισταμένων καλλιτεχνικῶν ἀριστουργημάτων (Βίτσαρη—Χαλεπᾶ) ὡς καὶ τῆς κρίσεως τῶν ἔργων τῶν προοριζομένων ἐφεξῆς διὰ τὸ Νεκροταφεῖον.

Ἡ τήρησις τοῦ κανονισμοῦ τούτου ἐγκρινομένου διὰ Π. Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ πάντα ἔχοντα ἢ μέλλοντα νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὸ Δημοτ. Νεκροταφεῖον ἔργα γλυπτικῆς.

Ἄρθρον 2.

Εἰς διαγωνισμοὺς δι' ἔργα ἀξίας ἀνωτέρας τῶν 10 χιλ. δραχμῶν δικαιοῦνται νὰ λαμβάνουν μέρος μόνον διπλωματοῦχοι τῆς Ἀνωτ. Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν.

Ὁ τρόπος τῆς λειτουργίας καὶ ἐν γένει τὰ καθήκοντα τῆς ἐπιτροπῆς καθορισθήσονται διὰ Διατάγματος.

Ἄρθρον 3.

Διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, δύνανται νὰ ἐπεκταθῶσιν αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἐπὶ τῶν Νεκροταφείων καὶ ἄλλων πόλεων.

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 2098 (1920) καὶ διαθέσεως τῆς δι' αὐτοῦ ἐπιβληθείσης ὑπὲρ τοῦ ἐν Γαργαλιάνοις Ἱεροῦ Ναοῦ φορολογίας πρὸς ἀνέγερσιν αὐτόθι διδακτηρίου δημοτικοῦ σχολείου.

Ἄρθρον 1.

1. Αἱ πράξεις τοῦ κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου 2098 (1920) ἐπιβληθέντος ὑπὸ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Γαργαλιάνων πρόσθετου φόρου 2 ο/ο ἐπὶ πλέον τῆς ἐπιβεβλημένης καὶ ἰσχυούσης δημοτικῆς φορολογίας, ἐπὶ τοῦ κατὰ τὴν περιφέρειαν τῆς Κοινότητος ταύτης παραγομένου ἐλαίου, διατίθενται διὰ τὴν ἀνέγερσιν διδακτηρίου δημοτικοῦ σχολείου ἐν Γαργαλιάνοις.

2. Ἡ ὡς ἄνω πρόσθετος φορολογία παρατείνεται ἐπὶ μίαν εἰσέτι δεκαετίαν ἀπὸ τῆς λήξεώς της.

3. Ἡ αὐτὴ πρόσοδος δύναται νὰ ἐκχωρηθῇ καὶ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν συνομολογηθησομένου διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν δανείου.

4. Τόκοι αἱ πραγματοποιηθεῖσαι μέχρι σήμερον εἰσπράξεις, ὅσον αἱ ἐφεξῆς πραγματοποιούμεναι τοιαῦται καὶ τὸ προϊὸν τοῦ συναφθησομένου κατὰ τὰ ἀνωτέρω δανείου κατατίθενται εἰς τὸ ἐν Κυπαρισσίᾳ ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ ἴδιον ἐντοκον λογαριασμὸν ὄψεως ὑπὸ τίτλον λογαριασμοῦ καὶ ὅρους ἀναλήψεως καθορισθησομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

5. Ἡ ἀνέγερσις τοῦ διδακτηρίου γενήσεται ἐπὶ τῇ βάσει μελέτης συνταχθησομένης ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ἡ δὲ ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου θέλει γίνει διὰ δημοπρασίας, προκηρυχθησομένης ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τίτλον λογαριασμοῦ καὶ ὅρους ἀναλήψεως καθορισθησομένου ὑπὸ διδακτηριακῶν Ἐπιτροπῶν.

6. Ἐφόσον περατουμένου τοῦ διδακτηρίου ἤθελεν ἀπομείνει ὑπόλοιπον ἐκ τοῦ προϊόντος τῆς ἀνωτέρω φορολογίας, τοῦτο ἀποτελεῖ πόρον καὶ περιουσίαν τοῦ Σχολικοῦ Ταμείου τοῦ ἀνεγερθησομένου διδακτηρίου, διατιθεμένην κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἰσχυούσης περὶ Σχολικῶν Ταμείων νομοθεσίας.

7. Τὸ οἰκοδομικὸν ὑλικὸν τοῦ ἐγκαταλειφθέντος καὶ μήπω ἀνεγερθέντος Ἱεροῦ Ναοῦ «Τὸ Γενέθλιον τῆς Θεοτόκου» θέλει χρησιμοποιηθῇ διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ διδακτηρίου ἢ ἐφόσον εἶναι ἀκατάλληλον θέλει ἐκποιηθῇ ὑπὸ τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας τοῦ α' δημοτικοῦ σχολείου κατὰ τὰς ἰσχυούσας σχετικὰς διατάξεις, ἵνα τὸ προϊὸν διατεθῇ διὰ τὸν αὐτόν, ὡς ἄνω σκοπόν.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς α' συζήτησιν γίνονται δεκτὰ τὰ ἑξῆς νομοσχέδια κατ' ἀρχὴν καὶ ἄρθρα:

1) «Περὶ στεγάσεως τῶν ὑπηρεσιῶν Τ.Τ.Τ.».

2) «Περὶ συστάσεως ἐνεχυροδανειστηρίου διὰ τοποθετήσεις διαθεσίμων τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου».

Τὸ εἰς μόνην συνήτησιν σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 3496 καὶ πρώτης καὶ δευτέρας παραγράφου τοῦ νόμου 5574 περὶ τροποποιήσεως κλπ τοῦ Ν. Δ. περὶ χορηγήσεως παρὰ τῶν ταχυδρομικῶν ταμιευτηρίων δανείων εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς ὑπηρεσίας Τ.Τ.Τ.» μετατρέπεται εἰς τὴν τακτικὴν διαδικασίαν.

Ἐπὶ τοῦ εἰς μόνην συζήτησιν σχεδίου νόμου «περὶ συντάξεως νέων πινάκων προαγωγῶν τοῦ προσωπικοῦ Τ.Τ.Τ.» ὁ κ. **Κ. Τσαλδάρης** (Ὑφυπουργ. Συγκοινωνίας) λέγει ὅτι ἔλαι αἱ ὑποβληθεῖσαι τροπολογίαι ἐπιφέρουν δαπάνας καὶ ἔπρεπε νὰ συνοδεύωνται ἀπὸ ἔκθεσιν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου. Δι' αὐτὸ δὲν δέχεται οὐδεμίαν τροπολογίαν.

Ἀναβάλλεται κατόπιν ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου «περὶ παιδαγωγικῶν ἀκαδημιῶν» ὡς διορθώθησαν φραστικῶς τὰ ἄρθρα 11 καὶ 14, ἔχον οὕτω:

Περὶ ἱδρύσεως Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Ἡ μόρφωσις τῶν δημοδιδασκάλων ἀμφοτέρων τῶν φύλων ὁρίζεται ὡς ἑπεται: Ἡ μὲν γενικὴ συντελεῖται εἰς τὸ γυμνάσιον ἢ τὸ πρακτικὸν λύκειον, ἡ δὲ ἐπαγγελματικὴ εἰς διταξίους παιδαγωγικὰς Ἀκαδημίας.

Ἄρθρον 2.

Παιδαγωγικαὶ Ἀκαδημίαι ἀμφοτέρων ἢ ἑκατέρου τῶν φύλων ἱδρύονται μέχρις ἓξ κατ' ἀνώτατον ὅριον.

Ἄρθρον 3.

Εἰς δύο τῶν παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν δύναται νὰ ἱδρυθῇ καὶ δεύτερον τμῆμα δι' πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ, ἐκδιδομένης μετὰ πρότασιν τοῦ ἐκπαιδ. Συμβουλίου, ἐὰν αἱ ἀνάγκαι τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ ἡ ὕπαρξις καταλλήλου διδακτηρίου καὶ ἐπαρκοῦς προσωπικοῦ καθιστῶσιν ἀναγκαίαν καὶ δυνατὴν τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ.

Ἀπόφοιτοι Γυμνασίου ἐξ Ἑλλάδος φοιτήσαντες εἰς τὴν Ζ' τάξιν τοῦ ἐν Λάρνακι Πολυδωρίου Ἱεροδιδασκαλείου καὶ ἀποχωρήσαντες κατόπιν τῆς δηλώσεως τοῦ Ἑλλ. Ὑπουργείου Παιδείας ὅτι δὲν Ο' ἀναγνωρίζῃ τὸ κῦρος τῶν πτυχίων αὐτῶν,

δύνανται νὰ ἐγγράφωνται εἰς τὴν Δ' τάξιν τῶν ὑπαρχόντων Διδασκαλείων ἄνευ εἰσιτηρίων ἐξετάσεων, ἄνευ ὁρίου ἡλικίας καὶ ἄνευ περιορισμοῦ ἀριθμοῦ.

"Αρθρον 4.

Ἡ ἐγγραφὴ εἰς τὰς παιδαγωγικὰς Ἀκαδημίας γίνεται κατόπιν εὐδοκίμων εἰσιτηρίων ἐξετάσεων. Δεκτοὶ δὲ πρὸς ἐξέτασιν γίνονται οἱ ἔχοντες ἀπολυτήριον δημοσίου ἢ ἀνεγνωρισμένου γυμνασίου, ἢ πρακτικοῦ λυκείου μὲ βαθμὸν τουλάχιστον καλῶς (πλήρες Β) καὶ διαγωγὴν «κοσμιωτάτην», φέροντες δὲ πιστοποίησιν τοῦ ἁρμοδίου ὑγειονομικοῦ ἐπιθεωρητοῦ ἢ σχολιάτρου ὅτι εἶναι ὑγιεῖς καὶ ἀρτιμελεῖς, καὶ μὴ ὑπερβάντες τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας των.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγραφομένων εἰς ἑκάστην τάξιν τῶν παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν, ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ ἐκπαιδ. Συμβουλίου, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς 40, ἐξ ὧν 15 δύναται νὰ εἶναι θήλεις.

Ἱδρυομένης ἰδιαιτέρας παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας θηλέων τὸ πρόγραμμα ταύτης δύναται νὰ ἀποκλίνῃ πως τοῦ προγράμματος τῶν μικτῶν Παιδ. Ἀκαδημιῶν, προσαρμοζόμενον καλύτερον εἰς τὰς ἰδιότητας τοῦ φύλου τῶν παιδευομένων.

"Αρθρον 5.

Εἰς τὰς παιδαγωγικὰς Ἀκαδημίας διδάσκονται :

1) Παιδαγωγικὰ ἤτοι :
α) Γενικὴ Παιδαγωγική.
β) Γενικὴ Διδακτική.
γ) Εἰδικὴ Διδακτική.
δ) Ἱστορία τῆς Παιδαγωγικῆς.
ε) Σχολικὴ Νομοθεσία. καὶ
στ) Θὰ τελῶνται διδακτικαὶ ἀσκήσεις.
2) Ψυχολογία ἤτοι :
α) Γενικὴ Ψυχολογία.
β) Ψυχολογία παιδὸς ἐφήβου.
γ) Ψυχολογία τῶν ἀτομικῶν διαφορῶν, μετ' ἐφαρμογῶν.
3) Φιλοσοφία ἤτοι :
α) Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Φιλοσοφίαν.
β) Στοιχεῖα ἠθικῆς, Αἰσθητικῆς.
γ) Στοιχεῖα Δημοσίου Δικαίου, πολιτικῆς οἰκονομίας, κοινωνιολογίας.
4) Ὑγιεινὴ-Σωματολογία παιδὸς-ἐφήβου.
5) Θρησκευτικὰ (Ἱστορία-φιλοσοφία-Θρησκευμάτων).
6) Ἑλληνικὰ (ἀρχαία καὶ νεοελληνικὴ λογοτεχνία).
7) Νεωτέρα ξένη γλῶσσα (Γαλλικὰ ἢ Γερμανικὰ ἢ Ἀγγλικά).
8) Στοιχεῖα γεωπονίας, κηπουρικῆς, δενδροκομίας, ζωοτεχνίας, μελισσοκομίας.
9) Γυμναστική.
10) Μουσική.
α) Ὠδική.
β) Ἐνόργανος μουσικὴ (τετράχορδον, μανδολίνον).
γ) Ἐκκλησιαστικὴ μουσική.
11) Τεχνικὰ ἤτοι :
α) Καλλιγραφία.
β) Ἰχνογραφία.
γ) Χειροτεχνία.

Διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, μετὰ πρότασιν τοῦ Ἐκπαιδ. Συμβουλίου δύνανται νὰ προστεθῶσι καὶ ἄλλα μαθήματα ἢ νὰ ἀφαιρεθῶσι τινὰ ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἄνευ δημιουργίας προσθέτου δαπάνης.

Κατόπιν ἠτιολογημένης ἐκθέσεως τοῦ συλλόγου τῶν παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν καὶ μετ' ἔγκρισιν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου δύναται ὡσαύτως νὰ γίνῃ ἀπόκλισις ἀπὸ τοῦ καθιερωμένου προγράμματος τοῦ τε ὡρολογίου καὶ τοῦ ἀναλυτικοῦ.

"Αρθρον 6.

Τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τῶν παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν ἀποτελεῖται :

α') Ἐκ τοῦ Δ)τοῦ, δίδοντος τὴν γενικὴν κατεύθυνσιν εἰς τὴν ἐργασίαν καὶ τὴν σχολικὴν ζωὴν τῆς Ἀκαδημίας, διδάσκοντος δὲ τὰ ὑπὸ στοιχεῖα α' καὶ β' Φιλοσοφικά, τὴν Γενικὴν Παιδαγωγικήν, τὴν Γενικὴν Διδακτικήν, τὴν εἰδικὴν διδακτικὴν καὶ διευθύνοντος τὰς διδακτικὰς ἀσκήσεις.

Ὁ Διευθυντὴς ἀσκεῖ καθήκοντα καὶ ἔχει δικαιώματα Γενικοῦ μὲν Ἐπιθεωρητοῦ ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν, Ἐπιθεωρητοῦ δὲ τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν πρωτύπων. Οἱ Διευθυνταὶ τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν ὑπάγονται ὑπὸ τὴν ἄμεσον διαταξοδοσίαν καὶ κρίσιν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου.

β') Ἐκ τοῦ Ὑποδιευθυντοῦ, βοηθοῦντος τὸν Διευθυντὴν εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν Φιλοσοφικῶν καὶ Παιδαγωγικῶν. εἰς τὰς διδακτικὰς ἀσκήσεις καὶ πειραματικὰς ἐργασίας καὶ διδάσκοντος προσέτι τὴν ἱστορίαν τῆς Παιδαγωγικῆς καὶ τῆς παρ' ἡμῖν σχολικῆς νομοθεσίας καὶ τὴν ψυχολογίαν, ἐλλείψει δὲ καταλλήλου καθηγητοῦ τῆς ὑγιεινῆς, καὶ τὴν σωματολογίαν τοῦ παιδός.

Πρὸς καλυτέραν λειτουργίαν τῆς Ἀκαδημίας ἐπιτρέπεται, ὅπως, μετὰ πρότασιν τοῦ Διευθυντοῦ, ἐγκρινομένην ὑπὸ τοῦ ἐκπαιδ. Συμβουλίου, ἓν ἢ πλείονα μαθήματα ἐκ τῶν ὁριζομένων διὰ τὸν Διευθυντὴν ἀναληφθῶσιν ὑπὸ τοῦ ὑποδιευθυντοῦ καὶ τἀνάπαλιν, ἀναλόγως τῶν εἰδικῶν μελετῶν ἑκατέρου.

γ') Ἐκ τοῦ καθηγητοῦ τῆς ὠδικῆς καὶ ἐνοργάνου μουσικῆς, συμπληροῦντος τὰς ὑπολοίπους τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν διδασκαλίας εἰς τὰ ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας σχολεῖα τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

δ') Ἐκ τοῦ καθηγητοῦ τῶν Τεχνικῶν, συμπληροῦντος τὰς ὑπολοίπους τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν διδασκαλίας εἰς τὰ ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας σχολεῖα τῆς Μέσης ἐκπαιδεύσεως.

ε') Ἐκ τοῦ καθηγητοῦ τῆς Γυμναστικῆς, προσκοπισμοῦ καὶ σκοποβολίας, συμπληροῦντος τὰς ὑπολοίπους τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν διδασκαλίας εἰς τὰ ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας σχολεῖα τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

η') Ἐκ τοῦ καθηγητοῦ τῶν Γεωπονικῶν καὶ τῆς Ζωοτεχνίας ὑπαγομένου εἰς τὰς κειμένας διατάξεις τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας εἰς ὅπερ καὶ θὰ ἀνήκῃ οὗτος.

Ἡ διδασκαλία τῆς ὑγιεινῆς ἀνατίθεται εἰς τὸν οἰκεῖον ὑγειονομικὸν ἐπιθεωρητήν, ἐπὶ ἐπιμισθίῳ 300 δραχ. κατὰ μῆνα δι' ἑκάστην ὥραν ἑβδομαδιαίας διδασκαλίας, τούτου δὲ ἐλλείποντος εἰς τὸν ἁρμόδιον σχολίατρον.

Ἡ διδασκαλία τῶν λοιπῶν μαθημάτων ἀνατίθεται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ, ἐπὶ ἐπιμισθίῳ δραγμῶν 300 κατὰ μῆνα δι' ἑκάστην ὥραν ἑβδομαδιαίας διδασκαλίας εἰς ἁρμοδίους ἐκπαιδευτικοὺς ἢ εἰς ἕτερα εἰδικὰ πρόσωπα τῇ προτάσει τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας, μετ' ἔγκρισιν τοῦ ἐκπαιδ. Συμβουλίου, 500 δὲ δραχ. κατὰ μῆνα δι' ἑκάστην ὥραν ἑβδομαδιαίας διδασκαλίας προκειμένου περὶ καθηγητῶν τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν.

Ἐν περιπτώσει ἱδρύσεως Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας θηλέων δύναται νὰ διορίζηται ἡ διδάσκη ἐπὶ ἐπιμισθίῳ καὶ μία διδασκάλισσα τῆς οἰκιακῆς οἰκονομίας καὶ τῶν οἰκιακῶν ἔργων, ἀναγραφομένου τοῦ μαθήματος ἐν τῷ προγράμματι.

Διαιρουμένης Παιδαγωγικῆς τινος Ἀκαδημίας εἰς δύο τμήματα προστίθεται, προτάσει τοῦ ἐκπαιδ. Συμβουλίου, τὸ ἀναγκαιοῦν προσωπικόν, πάντως οὐχὶ πλέον τῶν διὰ μίαν Παιδ. Ἀκαδημίαν ὁριζομένων ὀργανικῶν θέσεων.

"Αρθρον 7.

Ἀνώτατον ὅριον διδασκαλίας, περιλαμβανομένων καὶ τῶν διδακτικῶν ἀσκήσεων καὶ πειραματικῶν ἐργασιῶν, ὁρίζεται διὰ μὲν τὸν Διευθυντὴν μέχρι 12 ὡρῶν ἑβδομαδιαίως, διὰ δὲ τὸν ὑποδιευθυντὴν μέχρι 16.

Ἑκάτερος τούτων ὑποχρεοῦται ὅπως ἀπασχολῆται ἐπὶ πλέον 4 ὥρας τουλάχιστον ἑβδομαδιαίως δι' ἀκροάσεις, καθοδήγησιν τῶν σπουδαστῶν εἰς πειραματικὰς ἢ ἄλλας ἐργασίας τῆς ἐλευθέρας ἐκλογῆς των, παιδαγωγικὰς συνεδρίας κλπ.

Τῶν λοιπῶν καθηγητῶν αἱ ὧραι ὑποχρεωτικῆς ἑβδομαδιαίας

διδασκαλίας ὁρίζονται εἰς 18. Οὗτοι ὀφείλουν ὅπως παραμένουν ἐν τῇ Παιδαγωγικῇ Ἀκαδημίᾳ ἐπὶ πλέον μέχρις 6 ὡρῶν ἑβδομαδιαίως, συνεργοῦντες εἰς τὴν εὐρυθμον λειτουργίαν καὶ τὴν πλήρη ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν τοῦ ἱδρύματος.

Τὸ προσωπικὸν τῶν παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν καὶ τῶν εἰς αὐτὰς προσηρτημένων πρωτύπων δημοτ. σχολείων λαμβάνει τὸ 1/4 τοῦ μισθοῦ ἐπὶ πλέον ὡς ἐπίδομα.

"Αρθρον 8.

Διευθυνταὶ τῶν Παιδ. Ἀκαδημιῶν διορίζονται ἢ προάγονται εἰς τοιούτους πτυχιοῦχοι τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς ἢ τῆς Σχολῆς τῶν Φυσικῶν καὶ μαθηματικῶν τῶν ἡμετέρων Πανεπιστημίων, ἔχοντες ἀποδείξεις διετῶν τουλάχιστον ἐν Εὐρώπῃ ἢ Ἀμερικῇ παιδαγωγικῶν καὶ φιλοσοφικῶν σπουδῶν μετ' ἀσκήσεως ἐν φροντιστηρίοις καὶ προϋπηρεσίαν ἐν τοῖς σχολείοις τῆς Μέσης ἐκπαιδεύσεως ἢ τοῖς Διδασκαλείοις δημοσίοις ἢ ἀνεγνωρισμένοις καὶ ταῖς ἱδρυομέναις παιδαγωγικαῖς Ἀκαδημίαις, τουλάχιστον δωδεκαετῆ, ἢ συνολικὴν ἐν τοῖς σχολείοις τῆς Μέσης καὶ τῆς Δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως τουλάχιστον δεκαπενταετῆ τῆς ὁποίας δεκαετὴς δέον νὰ ᾖ ἐν τοῖς σχολείοις τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ἢ τοῖς Διδασκαλείοις καὶ ταῖς ἱδρυομέναις παιδαγωγικαῖς Ἀκαδημίαις, ἔτι δὲ συναφῆ συγγραφικὴν δρᾶσιν.

Ὑποδιευθυνταὶ διορίζονται ἢ προάγονται :

α') Οἱ ἔχοντες προσόντα νὰ διορισθῶσι διευθυνταὶ τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν.

β') Πτυχιοῦχοι τῆς Φιλοσοφικῆς ἢ τῆς Σχολῆς τῶν Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν Ἐπιστημῶν τῶν ἡμετέρων Πανεπιστημίων, ἔχοντες ἀποδείξεις διετῶν σπουδῶν παιδαγωγικῶν καὶ φιλοσοφικῶν μετ' ἀσκήσεων ἐν φροντιστηρίοις ἐν Εὐρώπῃ ἢ Ἀμερικῇ, συναφῆ συγγραφικὴν δρᾶσιν καὶ προϋπηρεσίαν ἐν τοῖς σχολείοις τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ἢ Διδασκαλείοις ἢ ταῖς ἱδρυομέναις Παιδαγωγικαῖς Ἀκαδημίαις τουλάχιστον δεκαετῆ ἢ συνολικὴν ὑπηρεσίαν ἐν τοῖς σχολείοις τῆς Μέσης ἢ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως τουλάχιστον δωδεκαετῆ, τῆς ὁποίας ἑξαετὴς τουλάχιστον δέον νὰ ᾖ ἐν τοῖς σχολείοις τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ἢ Διδασκαλείοις ἢ ταῖς ἱδρυομέναις Παιδαγωγικαῖς Ἀκαδημίαις.

Ὁ Ὑποδιευθυντὴς τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας δύναται νὰ προαχθῇ μετὰ πενταετῆ τουλάχιστον εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν εἰς Διευθυντήν, προτάσει τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου μετὰ γνώμην τοῦ οἰκείου Διευθυντοῦ.

Ἐφ' ὅσον ἡ θέσις τοῦ Διευθυντοῦ ἢ τοῦ ὑποδιευθυντοῦ ἐν Παιδαγωγικῇ Ἀκαδημίᾳ ἑκατέρου ἢ ἀμφοτέρων τῶν φύλων εἴτε κενὴ δύναται νὰ διορίζεται ἐν τῇ Παιδαγωγικῇ Ἀκαδημίᾳ εἰδικὸς πρωτοβάθμιος καθηγητὴς τῶν Παιδαγωγικῶν μαθημάτων, πλὴν τῶν ἐχόντων τὰ προσόντα πρὸς διορισμὸν εἰς θέσιν διευθυντοῦ ἢ ὑποδιευθυντοῦ καὶ ὁ ἔχων διδακτορικὸν δίπλωμα τῶν Παιδαγωγικῶν καὶ τῆς Φιλοσοφίας ἀλλοδαποῦ ἀνεγνωρισμένου Πανεπιστημίου, ἔτι δὲ πενταετῆ τουλάχιστον προϋπηρεσίαν ἐν δημοσίοις ἢ ἀνεγνωρισμένοις σχολείοις τῆς Μέσης ἢ Δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, δυνάμενος μετὰ πενταετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν πρωτοβαθμίου καθηγητοῦ νὰ προαχθῇ εἰς ὑποδιευθυντήν, προτάσει τοῦ Ἐπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, μετὰ γνώμην τοῦ οἰκείου Διευθυντοῦ, μετὰ δεκαετῆ δὲ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν καὶ ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ εἰς διευθυντήν, προτάσει ὡσαύτως τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, μετὰ γνώμην τοῦ οἰκείου Διευθυντοῦ.

"Οπου ὑπηρετεῖ εἰδικὸς πρωτοβάθμιος καθηγητὴς τῶν Παιδαγωγικῶν καὶ Φιλοσοφικῶν μαθημάτων, ἡ θέσις τοῦ Διευθυντοῦ ἢ ὑποδιευθυντοῦ δὲν θεωρεῖται κενή.

Ὁ εἰδικὸς καθηγητὴς τῶν Παιδαγωγικῶν βοηθεῖ τὸν Διευθυντὴν ἢ ὑποδιευθυντὴν εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν Παιδαγωγικῶν καὶ Φιλοσοφικῶν μαθημάτων καὶ εἰς τὰς διδακτικὰς ἀσκήσεις.

Πρὸς διδασκαλίαν τῆς Ὠδικῆς καὶ ἐνοργάνου Μουσικῆς ἐν ταῖς Παιδαγωγικαῖς Ἀκαδημίαις διορίζονται ὡς δευτεροβάθμιοι καθηγηταὶ οἱ ἔχοντες τὰ προσόντα διορισμοῦ εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Μέσης ἐκπαιδεύσεως πτυχιοῦχοι τῆς Ὠδικῆς καὶ ἐνοργάνου Μουσικῆς τῶν ἀνεγνωρισμένων Ὠδείων τοῦ Κράτους, ὡς καὶ τῶν πρὸς ταῦτα ἰσοτίμων τῆς ἀλλοδαπῆς, δυνάμενοι μετὰ πενταετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν ἐν τῇ Παιδαγωγικῇ Ἀκαδημίᾳ καὶ ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ νὰ προάγωνται εἰς πρωτοβαθμίους καθηγητάς.

Πρὸς διδασκαλίαν τῶν Τεχνικῶν, διορίζονται πτυχιοῦχοι τοῦ Τεχνικοῦ Διδασκαλείου τοῦ διὰ τοῦ Ν. Δ. τῆς 24 Ἰουλίου 1923 ὀργανωθέντος ἢ πτυχιοῦχοι τοῦ Πολυτεχνείου Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν) ἐπὶ βαθμῷ δευτεροβαθμίου καθηγητοῦ, δυνάμενοι νὰ προαχθῶσιν εἰς πρωτοβαθμίους καθηγητὰς μετὰ πενταετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν ἐν τῇ Παιδαγωγικῇ Ἀκαδημίᾳ καὶ ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ δευτεροβαθμίου ἢ οἱ ἐπὶ δεκαπενταετίαν τοὐλάχιστον ὑπηρετοῦντες εἰς τὰ Διδασκαλεῖα ὡς διδάσκαλοι χειροτεχείας.

Πρὸς διδασκαλίαν τῆς Γυμναστικῆς, διορίζεται πτυχιοῦχος τοῦ Διδασκαλείου τῆς Γυμναστικῆς ἢ τῆς Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας, προτιμωμένων τῶν ἐχόντων ἀποδείξεις Σπουδῶν Γυμναστικῆς ἐν Σουηδίᾳ. ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ δευτεροβαθμίου καθηγητοῦ δυνάμενος νὰ προαχθῇ μετὰ πενταετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν ἐν τῇ Παιδαγωγικῇ Ἀκαδημίᾳ εἰς πρωτοβάθμιον καθηγητήν.

Πρὸς διδασκαλίαν τῆς Οἰκιακῆς Οἰκονομίας καὶ τῶν Οἰκιακῶν Ἔγων εἰς ἱδρυθησομένην Παιδαγωγικὴν Ἀκαδημίαν θηλέων, διορίζονται ὡς πρωτοβάθμιαι διδάσκάλισσαι :

Ἀπόφοιτοι Γυμνασιακοῦ Παρθεναγωγείου ἢ Ἀστικοῦ Σχολείου θηλέων, εἰδικῶς ἐπὶ διετίαν ἐν Ἑσπερίᾳ σπουδάσασαι τὰ μαθήματα ταῦτα, ἢ πτυχιοῦχοι τοῦ Διδασκαλείου Οἰκοκυρικῆς ἐκπαιδεύσεως δυνάμεναι μετὰ πενταετῆ ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν νὰ προάγωνται εἰς δευτεροβαθμίους καθηγητρίας.

Ἐν ταῖς Παιδαγωγικαῖς Ἀκαδημίαις ταῖς μικταῖς ἢ τῶν ἀρρένων διορίζεται εἷς ἐπιμελητής. ἐν δὲ ταῖς τῶν θηλέων μία ἐπιμελήτρια ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραφέως α' τάξεως καὶ εἷς ὑπηρέτης ἢ μία ὑπηρέτρια ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ κλητῆρος δ' τάξεως.

Ἐπιμεληταὶ διορίζονται οἱ ἔχοντες ἀπολυτήριον ἑλληνικοῦ σχολείου ἢ ἐνδεικτικὸν ἀντιστοίχου τάξεως ἄλλου σχολείου, πιστοποιητικὸν ὅτι ἐξεπλήρωσαν τὴν στρατιωτικὴν των ὑποχρέωσιν ἢ ἀπηλλάγησαν ταύτης νομίμως καὶ δὲν κατεδικάσθησαν εἰς ποινὴν στεροῦσαν αὐτοὺς τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων καὶ ἡλικίαν ἄνω τῶν 30 ἐτῶν. ἐπιμελήτριαι δὲ διορίζονται αἱ ἔχουσαι ἡλικίαν ἀνωτέραν τῶν 25 καὶ ἀπολυτήριον ἑλληνικοῦ σχολείου ἢ ἀστικοῦ σχολείου θηλέων ἢ ἑξαταξίων δημοτικῶν σχολείων.

Συνταξιοῦχοι ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ ὁριζόμενοι ὡς ἐπιμεληταὶ Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν λαμβάνουσι πρὸς τῇ συντάξει των καὶ 500 δραχμὰς μηνιαίως. μὴ ὑποκειμένας εἰς κράτησιν.

Ὁ διορισμὸς καὶ ἡ ἀπόλυσις τοῦ ἐπιμελητοῦ ἢ ἐπιμελητρίας καὶ τοῦ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ γίνεται διὰ πράξεως τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀκαδημίας. δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν, ἀσκοῦντος καθήκοντα πειθαρχικοῦ Συμβουλίου. Ὁ Διευθυντὴς ἀσκεῖ ἐπ' αὐτῶν καὶ πειθαρχικὴν ἐξουσίαν ἔχων δικαίωμα νὰ τιμωρῇ αὐτοὺς δι' ἐπιπλήξεως καὶ προστίμου μέχρι τοῦ ἡμίσεως τοῦ μηνιαίου μισθοῦ των.

"Αρθρον 9.

Εἰς ἑκάστην Παιδαγωγικὴν Ἀκαδημίαν προσαρτῶνται διὰ Π. Δ. δύο ἐκ τῶν λειτουργούντων ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Π. Ἀκαδημίας δημοτ. σχολείων, ἤτοι ἓν πολυτάξιον καὶ ἓν μονοτάξιον, ὡς πρότυπα αὐτῆς.

Εἰς ἑκάστην τάξιν τοῦ ἐξαταξίου πρωτύπου δὲν ἐγγράφονται πλείονες τῶν 30 μαθητῶν, εἰς δὲ τὸ μονοτάξιον οὐχὶ πλείονες τῶν 50 μαθητῶν ἐν συνόλῳ.

Οἱ ἐν τοῖς σχολείοις τούτοις διδάσκοντες δημοδιδάσκαλοι ἢ δημοδιδασκάλισσαι, διορίζονται μετὰ πρότασιν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Διδασκαλείου καὶ ἔγκρισιν τοῦ τοπικοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου δι' ὑπουργικῆς πράξεως, προτιμωμένων τῶν μετεκπαιδευθέντων ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ἐὰν ἔχωσιν εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν. Οὗτοι, μὴ δικαιούμενοι νὰ διδάσκωσιν ἐκτὸς τοῦ σχολείου παραμένουν ἐν τῷ Πρωτύπῳ καθ' ὅλας τὰς ἐργασίμους ὥρας, μετέχοντες τῆς σχολικῆς ζωῆς καὶ τῶν διδακτικῶν συνεδριῶν. Μετατίθενται δὲ εἰς ἄλλα σχολεῖα, τιμωροῦνται καὶ ἀπολύονται, κατ' ἀπόφασιν τοῦ τοπικοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀκαδημίας, ὅστις ἔχει ἐπ' αὐτῶν δικαιώματα ἐπιθεωρητοῦ τῆς Δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ ἀσκεῖ ἐπ' αὐτῶν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν, δυνάμενος νὰ ἐπιβάλῃ ἐπίπληξιν καὶ πρόστιμον μέχρι 300 δραχμῶν.

Δημοδιδάσκαλοι ἔχοντες διετεῖς ἐν Ἑσπερίᾳ παιδαγωγικὰς σπουδάς, ἢ πτυχίον μετεκπαιδεύσεως, καὶ τριετῆ τοὐλάχιστον προϋπηρεσίαν ὡς μετεκπαιδευθέντες, διορίζονται κατὰ προτίμησιν διευθυνταὶ τῶν πρωτύπων.

Τὰ μαθήματα τῶν προσηρτημένων εἰς τὰς Παιδαγωγικὰς Ἀκαδημίας πρωτύπων δημοτικῶν σχολείων παρατείνονται μέχρι τῆς λήξεως τῶν ἀπολυτηρίων ἐξετάσεων τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν.

Ἄρθρον 10.

Αἱ γεωπονικαὶ ἀσκήσεις τῶν μαθητῶν τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν διεξάγονται ἐν τῷ ἀγροκηπίῳ τοῦ ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας Γεωργικοῦ σταθμοῦ.

Ἐν ἐλλείψει τοιούτου ἱδρύεται παρ' ἑκάστῃ Π. Ἀκαδημίᾳ ἴδιον ἀγροκήπιον οὗ προΐσταται ὁ καθηγητὴς τῶν γεωπονικῶν μαθημάτων. Πρὸς καλλιέργειαν τούτου προσλαμβάνεται, προτάσει τοῦ διδάσκοντος τὰ γεωπονικὰ ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Παιδ. Ἀκαδημίας εἰς εἰδικὸς κηπουρὸς ἐπὶ ἡμερομισθίῳ κανονιζομένῳ διὰ τῆς πράξεως τῆς προσλήψεως, ἢ ὁριζομένῳ ἑκάστοτε δι' ἰδίας πράξεως τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας. Πᾶσαι αἱ πράξεις αὗται γνωστοποιοῦνται εἰς τὸ ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον.

Ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων ἀναγράφεται κατ' ἔτος ἡ πρὸς ἵδρυσιν καὶ συντήρησιν τῶν ἀγροκηπίων ἀπαιτουμένη πίστωσις κατ' Ἀκαδημίαν μέχρι 10.000 κατ' ἔτος κατὰ τὰ 3 πρῶτα ἔτη τῆς λειτουργίας των, πέντε δὲ χιλιάδων κατὰ τὰ ἑπόμενα.

Ἐπίσης ἀναγράφεται ἐτησίως ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων πίστωσις δι' ἑκάστην τῶν διὰ τοῦ παρόντος ἱδρυομένων Ἀκαδημιῶν μέχρι μὲν 100.000 δραχμῶν κατ' ἔτος κατὰ τὰ 3 πρῶτα ἔτη τῆς λειτουργίας τῶν, μέχρι δὲ 50.000 ἐτησίως κατὰ τὰ ἑπόμενα ἔτη, πρὸς ἀγορὰν ἐποπτικῶν μέσων διδασκαλίας καὶ ὀργάνων διὰ πειραματικὰς ἀσκήσεις, ἔτι δὲ δι' ἵδρυσιν καὶ πλουτισμὸν βιβλιοθηκῶν.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 11.

Ἡ λειτουργία τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν ἄρχεται ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1934—1935.

Ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος θέλουσιν ὁρισθῇ διὰ Π. Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ ἕδρα τῶν Παιδ. Ἀκαδημιῶν.

Καταργοῦνται πάντα τὰ νῦν λειτουργοῦντα πολυτάξια διδασκαλεῖα, μὴ γινομένων τοῦ λοιποῦ δεκτῶν νέων μαθητῶν εἰς αὐτά. Ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1934—35, ὅτε 0' ἀρχίσῃ ἡ λειτουργία τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν, τὰ ὡς ἄνω καταργούμενα πολυτάξια διδασκαλεῖα, μὲ τὰς ἕως τότε ὑφισταμένας τάξεις των, συμπτυσσόμενα θὰ λειτουργήσουν εἰς τὰς ἕδρας τῶν Παιδ. Ἀκαδημιῶν ὡς παράλληλα τμήματα αὐτῶν καὶ μὲ τὸ ἰσχῦον πρόγραμμά των, μέχρις ἀποφοιτήσεως τῶν νῦν φοιτώντων εἰς τὰ διδασκαλεῖα, ἤτοι μέχρι τέλους τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1935—1936.

Ἐὰν παραστῇ ἀνάγκη δύνανται νὰ διατηρηθῶσι προσωρινῶς εἰς τὴν ἕδραν των καὶ μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς λειτουργίας τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν 1—2 ἐκ τῶν καταργουμένων πολυταξίων Διδασκαλείων, περὶ τὰ ὁποῖα δύναται νὰ γίνῃ συγκέντρωσις τῶν ὑπολειπομένων τάξεων καὶ ἑτέρων ἐν καταργήσει διδασκαλείων.

Τὰ ἐποπτικὰ μέσα διδασκαλίας καὶ τὰ ὄργανα διὰ πειραματικὰς ἀσκήσεις, ὡς καὶ αἱ βιβλιοθῆκαι τῶν καταργουμένων πολυταξίων διδασκαλείων διανέμονται εἰς τὰς ἱδρυομένας Παιδαγωγικὰς Ἀκαδημίας διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 12.

Ἐντὸς τετραμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος θέλουσιν ὁρισθῇ διὰ Π. Δ., προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, καὶ μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, τὸ ὡρολόγιον καὶ ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν, ὡς καὶ τὰ τῶν εἰσιτηρίων, ἐγγραφῶν κλπ.

Κατὰ τὴν πρώτην διετίαν τῆς λειτουργίας τῶν παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν, ὅριον ἡλικίας (μαθητῶν) ἐπιτρέπεται μέχρι τοῦ 24 ἔτους συμπεπληρωμένου.

Οἱ πλεονάζοντες τῶν γεωπόνων καθηγητῶν διδασκαλείων ἐπαναφέρονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας ἀναγνωριζομένης τῆς μέχρι τοῦδε ὑπηρεσίας των εἰς τὰ διδασκαλεῖα ὡς χρόνου γεωργικῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 13.

Τὸ ἤδη προσωπικὸν τῶν Διδασκαλείων δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως θεωρεῖται κεκτημένον τὰ διὰ τὰς ἀντιστοίχους θέσεις τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἱδρυθησομένων Ἀκαδημιῶν ἀπαιτούμενα προσόντα.

Ἡ ἐπιλογὴ τοῦ καταλλήλου διὰ τὰς παιδαγωγικὰς Ἀκαδημίας προσωπικοῦ καὶ ἡ διάθεσις τοῦ πλεονάζοντος προσωπικοῦ τῶν καταργουμένων πολυταξίων διδασκαλείων ἀνατίθεται εἰς τὸ Ἐκπαιδ. Συμβούλιον. Οἱ κρινόμενοι ὑπεράριθμοι μετατίθενται ὑπὸ τοῦ Ἐκπαιδ. Συμβουλίου ὑποχρεωτικῶς εἰς ἄλλας ὁμοιοβάθμους θέσεις, ἂν ἔχωσι τὰ διὰ ταύτας ὁριζόμενα ὑπὸ τῶν κειμένων νόμων προσόντα, ἄλλως ἀπολύονται τῆς ὑπηρεσίας διὰ κατάργησιν θέσεως.

Τὰ πρότυπα τῶν καταργουμένων πολυταξίων διδασκαλείων παραμένουσιν ὡς αὐτοτελῆ δημοτικὰ σχολεῖα.

Ἄρθρον 14.

Ἀπὸ τοῦ ἑπομένου σχολικοῦ ἔτους 1933—34 παύει ἡ εἰσαγωγὴ εἰς τὰ ὑπὸ τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρείας ἢ τοῦ Δήμου Πειραιῶς συντηρούμενα διδασκαλεῖα Θηλέων. Μετὰ τὴν ἀποφοίτησιν τῶν ἐν αὐτοῖς νῦν φοιτουσῶν κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1936—37 παύει καὶ τὸ δικαίωμα τῶν εἰρημένων διδασκαλείων ὅπως χορηγῶσι πτυχίον δημοδιδασκαλίσσης.

Κατ' ἐξαίρεσιν καὶ μετὰ πρότασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρείας, ἐγκρινομένην ὑπὸ τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, δύνανται νὰ ἱδρυθῶσι ὑπὸ τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρείας 1—2 μόνον παιδαγωγικαὶ Ἀκαδημίαι Θηλέων ἐν Ἀθήναις ἢ καὶ ἀλλαχοῦ καὶ μία συντηρουμένη ὑπὸ τοῦ Δήμου Πειραιῶς ἐν Πειραιεῖ ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1937—1938, ὅτε θὰ ἔχωσιν ἐξέλθει πᾶσαι αἱ νῦν φοιτῶσαι εἰς τὰ διδασκαλεῖα αὐτῆς, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἐπακριβοῦς συμμορφώσεως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος περὶ παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν, πρὸς ἃς καὶ ἐξομοιοῦνται.

Ἡ κατὰ τοὺς νόμους 629, 2913 καὶ 3321 παρεχομένη εἰς τὴν Φιλεκπαιδευτικὴν Ἑταιρείαν συνδρομὴ τοῦ Κράτους καταργεῖται.

Αἱ διατάξεις αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὰ προσόντα διορισμοῦ καὶ προαγωγῆς τοῦ προσωπικοῦ τῶν καταργουμένων Διδασκαλείων δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως αἱ μὴ διὰ τοῦ παρόντος νόμου τροποποιοῦμεναι ἢ καταργούμεναι διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ, πᾶσα δὲ ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον διάταξις καταργεῖται.

Ὥρᾳ 11.10 λύεται συναινέσει τῆς Βουλῆς ἡ συνεδρίασις δι' αὔριον ὥραν 5 1/2 μ.μ.

Ὁ Πρόεδρος
Χ. ΒΟΖΙΚΗΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Μάλλωσης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΓ'.

Τρίτης 5 Σεπτεμβρίου 1933.

Ὥρα 6 μ.μ. ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος κ. ***Σ. Μπαλᾶνος*** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει νὰ ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς:

Ὁ κ. ***Μ. Εὐλάμπιος*** (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ περιορισμοῦ δασμολογικῶν ἀνταλλαγῶν».

Οἱ κ.κ. ***Σ. Δοβέρδος*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) καὶ ***Π. Ράλλης*** (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τῶν νόμων 4747, 4867 καὶ 5177 ἀφορώντων τὰς ἐργασίας διαρρυθμίσεως τοῦ κτιρίου τῶν Παλαιῶν Ἀνακτόρων εἰς μέγαρον Βουλῆς καὶ Γερουσίας».

Ὁ κ. ***Σ. Ταλιαδοῦρος*** (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 4 Ἰουλίου 1932 Ν. Δ. περὶ τροποποιήσεως καὶ κωδικοποιήσεως τοῦ νόμου 3782 περὶ μετατροπῆς ποινῶν ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ νόμου 4132 καὶ διαθέσεως τοῦ προϊόντος αὐτοῦ».

Οἱ κ.κ. ***Σ. Ταλιαδοῦρος*** (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) καὶ ***Σ. Τσακόπουλος*** (Ὑφυπουργὸς Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως τῆς περὶ ἰατρικῶν συλλόγων νομοθεσίας».

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Γ. Ράλλης*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 6 Ἰουλίου 1933 Ν.Δ. περὶ φορολογικῶν διευκολύνσεων».

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. ***Ι. Νικολίτσας*** καὶ ***Α. Παπαθανάσης*** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ μεταρρυθμίσεως τῆς φορολογίας τοῦ καπνοῦ».

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Δ. Ἀσιμῆς*** ὑποβάλλει πρότασιν νόμου «περὶ ἀπαλλοτριώσεως ἐκτάσεως διὰ τὴν ἐγκατάστασιν φυματικῶν καὶ περὶ ἱδρύσεως φθισιουπόλεως ὑπὸ τὸ ὄνομα «Συνοικισμὸς Ὑγείας».

Ὁ κ. ***Σ. Τσακόπουλος*** (Ὑφυπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς) ὑποβάλλει σχέδια νόμων 1) «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 13)19 Νοεμβρίου 1925 περὶ συστάσεως ἰατρικῶν συλλόγων κλπ.» καὶ 2) «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 5333 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 8)14 Αὐγούστου 1932 Ν.Δ. περὶ ἱδρύσεως ταμείων συντάξεως καὶ αὐτασφαλίσεως τῶν ἰατρῶν ἐν Ἑλλάδι κλπ.».

Ἡ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ πληρώσεως θέσεων στρατιωτικῶν δικαστικῶν συμβούλων δ' τάξεως».

Ὁ κ. βουλευτὴς ***Ι. Ἀνδριόπουλος*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 1 Ἰουλίου 1933 περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τῶν ἀφορωσῶν τὴν ὀργάνωσιν τῆς ὑπηρεσίας τῶν Ε. Ε. Ρ. τοῦ Πολυτεχνείου.

Ἡ ἐπὶ τῆς ***Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ*** ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων περὶ ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν».

Ἡ ἐπὶ τῶν ***Οἰκονομικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ*** ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις της ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων:

α) περὶ συστάσεως Λαμπριαδείου Οἰκοκυρικῆς Σχολῆς ἄνω Πεδινῶν (Σουδενῶν) Ζαγορίου Ἠπείρου».

β') περὶ παρατάσεως τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου 5738 προβλεπομένης χρονικῆς περιόδου διὰ τὴν προσωρινὴν διοίκησιν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους κλπ. διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ἔτους 1933-34» καὶ.

γ') «περὶ μεταρρυθμίσεως τῆς φορολογίας καπνοῦ».

Ἡ ἐπὶ ***τῆς Κρατικῆς Ὑγιεινῆς Κοινοβ. Ἐπιτροπὴ*** ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις της ἐπὶ τῶν ἑξῆς σχεδίων νόμων: α'. «περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος Συμβάσεως περὶ εἰσπράξεως τῶν πρὸς τὸ δημόσιον χρεῶν ἐξ ἀποκαταστάσεως ἀστῶν προσφύγων».

καὶ β' «περὶ ἀποκαταστάσεως τῶν σεισμοπαθῶν Χαλκιδικῆς καὶ Λαγκαδᾶ».

Ὁ κ. ***Σ. Στεφανόπουλος*** (Ὑφυπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3501 «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Ν. Δ. περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν Ν. Δ. 1) ἀπὸ 12 Μαΐου 1926 «περὶ ἐμπορίου τοῦ οἴνου κλπ. καὶ 2) ἀπὸ 10—9—1926 «περὶ ἀναστολῆς ἰσχύος τῶν ἄρθρων 8 καὶ 10 τοῦ Ν. Δ. τῆς 12—5—26 κλπ.».

Ὁ Βουλευτὴς κ. ***Δ. Βοῦλτζος*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ συστάσεως ἐνεχυροδανειστηρίου διὰ τοποθετήσεων διαθεσίμων τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου».

Οἱ Βουλευταὶ κ. κ. ***Ν. Κουπαροῦσσος, Α. Νταλίπης κ.λ.π.*** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἱεραρχίας τῆς πολεμικῆς ἀεροπορίας, ἀεροπορικῶν προβιβασμῶν καὶ καταστάσεων τῶν στελεχῶν τῆς Ἀεροπορίας».

Ὁ Βουλευτὴς κ. ***Δ. Τσιόκος*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ φορολογικῶν διευκολύνσεων καὶ μειώσεων εἰς τοὺς ὀφειλέτας ἐκ φόρων τοῦ δημοσίου κ.λ.π.».

Οἱ Βουλευταὶ κ. κ. ***Δ. Μπαμπᾶκος, Γ. Κριμπᾶς, Τ. Γεωργιάδης, Γ. Χατζηγιάννης, Ι. Ἀνδριόπουλος, κ.λ.π.*** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ καθορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν ἀξιωματικῶν τεχνιτῶν τοῦ συνεργείου τῆς Δ. Ρ. Υ. Ν.»

Ὁ Βουλευτὴς κ. ***Χ. Πανταζίδης*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 513 περὶ προαγωγῆς τῆς σηροτροφίας».

Ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις της ἐπὶ τῶν ἑξῆς σχεδίων νόμων:

α) «Περὶ μηχανικῶν ἀξιωματικῶν πληρωμάτων».

β) «Περὶ προαγωγῆς κελευστῶν».

γ) «Περὶ ὀργανικῶν θέσεων Πυροβολητῶν, Τορπιλλητῶν καὶ ξυλουργῶν ἀξιωματικῶν πλησωμάτων».

Ὁ κ. ***Μ. Εὐλάμπιος*** (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλει τὰ ἑξῆς σχέδια νόμων :

α) «Περὶ ἐνεργείας κρατήσεων ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων μηνιαίας συνδρομῆς ὑπὲρ τῆς Λέσχης Δημοσίων Ὑπαλλήλων».

β) «Περὶ ἐνεργείας πράξεων ἐκτελωνισμοῦ παρὰ βοηθῶν ἐκτελωνιστῶν».

Τὸ προσωπικὸν Τ.Τ.Τ. Πατρῶν, Καλαμῶν, Κοζάνης, Θηβῶν, Μεσολογγίου, Κομοτινῆς, Βόλου, Λαρίσης, Ἀθηνῶν, Λαμίας κ.λπ. ζητεῖ τὴν κατάργησιν τῆς καθιερουμένης διὰ τοῦ νομοσχεδίου διατάξεως προαγωγῆς τοῦ προσωπικοῦ κατ' ἐκλογὴν καὶ τὴν ὑιοθέτησιν μισθολογικῆς ἐξελίξεως.

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. ***Γ. Κριμπᾶς*** καὶ ***Ν. Κάρτσωνας*** καταθέτουσι τηλεγραφήματα τῶν σταφιδαπαραγωγῶν Κατσαροῦ, Βαλίρας, Μελιγαλᾶ, Μερόπης κλπ. διαμαρτυρομένων διὰ τὴν ἀναβολὴν φορτώσεως σταφιδοκάρπου καὶ παρακαλούντων ὅπως ἡ Κυβέρνησις ὑπερασπίσῃ τὰ δίκαιά των καὶ πατάξῃ τοὺς ἐκμεταλλευτάς.

Οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Καροπλαισίου διαμαρτύρονται διὰ τὴν μὴ ἐπίλυσιν εἰσέτι τοῦ ζητήματος τῆς ἀποκαταστάσεώς των λόγῳ τῆς καταστροφῆς ἣν ὑπέστησαν ἐκ τῆς καθιζήσεως κατὰ τὸ ἔτος 1931 καὶ παρακαλοῦν ὅπως συμπεριληφθοῦν εἰς τὸ Νομοσχέδιον περὶ ἀποκαταστάσεως σεισμοπαθῶν Χαλκιδικῆς.

Ὁ κ. ***Π. Ράλλης*** (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) καταθέτει ὑπόμνημα τῶν πέντε ἀπολυθέντων τροχιοδρομικῶν τῆς 24ώρου ἀπεργίας τῆς 29 Μαρτίου 1932 ζητούντων τὴν ἐπαναφορὰν των εἰς τὴν ὑπηρεσίαν των.

Ὁ Κωνσταντῖνος Γεωργόπουλος, τέως Τελώνης Γουμενίτσης, κάτοικος Θεσσαλονίκης ζητεῖ τὸν ἐπαναδιορισμόν του καὶ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας του.

Ἐπιτροπὴ Ἐφημερίων Ἀθηνῶν ὑποβάλλει τροπολογίας ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου «περὶ Ἐνοριῶν (5439).

Οἱ ἀπόριτοι φοιτηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ἀνήκοντες εἰς τὰς στρατιωτικὰς κλάσεις 1929, 30 καὶ 32 ζητοῦν τὴν ἐλάττωσιν τῆς στρατιωτικῆς θητείας των ἀπὸ 8μήνου εἰς τετράμηνον.

Οἱ Σ. Γιαγκούδης, Δ. Μαρονίτης καὶ Γ. Τσάνταλης αὐτοκινητισταὶ μικρῶν αὐτοκινήτων 5 θέσεων συγκοινωνίας Συντριβανίου—Ἄνω Τούμπας, κάτοικοι Θεσσαλονίκης ζητοῦν τὴν παροχὴν ἀποζημιώσεως.

Οἱ Βουλευταὶ κ.κ. ***Ι. Μάλλωσης, Α. Λαγουρὸς*** καὶ ***Β. Ἀλεξᾶτος*** καταθέτουσιν ὑπόμνημα τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ κ. ***Ι. Μάλλωσης*** (Γραμματεὺς) ἀναγινώσκει ἐπιστολὴν τοῦ βουλευτοῦ κ. Κριπᾶ, ἀναπτρομένην εἰς ἐπενεκτέας διορθώσεις τοῦ κειμένου τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ἱδρύσεως γραφείου σύκων».

Ὁ κ. ***Ι. Σκανδαλάκης*** λαμβάνων τὸν λόγον πρὸ τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως λέγει ὅτι ἔρχεται νὰ διαμαρτυρηθῇ κατὰ τῆς διαγωγῆς μιᾶς μερίδος δημοσίων ὑπαλλήλων ἀπέναντι τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Ἔθνους. Μετέβην λέγει, εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν διὰ μίαν ὑπόθεσιν καὶ ἀνώτατος ὑπάλληλος τοῦ Ὑπουργείου πρὸς ὃν ἀπετάνθην ἀπηξίωσε καὶ νὰ μοῦ ἀπαντήσῃ κἄν. Πρὸ μηνὸς ἐξ ἄλλου ἀνώτερος ὑπάλληλος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν δὲν ἠθέλησε νὰ ἐκτελέσῃ διαταγὴν τρὶς δοθεῖσαν ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἀφορῶσαν ὡρισμένην ὑπόθεσιν. Ἀλλ' ἐκεῖ ὅπου ἡ κατάστασις εἶναι ἀφόρητος εἶναι τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Προνοίας, εἶμαι ἠναγκασμένος νὰ τὸ εἴπω αὐτὸ παρ' ὅλην τὴν μεγάλην συμπάθειαν καὶ τὴν ἐκτίμησιν τὴν ὁποίαν τρέφω πρὸς τὸν κ. Ὑπουργόν. Μετέβην ἐκεῖ πρὸ ἡμερῶν διὰ νὰ ζητήσω ἓν ἔγγραφον καὶ κατώρθωσαν νὰ μὲ κάμουν νὰ γυρίσω ὅλα τὰ γραφεῖα καὶ εἰς τὸ τέλος μία ἀκκιζομένη δεσποινὶς μοῦ εἶπεν ὅτι δὲν ὑπάρχει.

Ι. Μακρόπουλος (Τρ. Πρόε.) Νομίζετε ὅτι ἀποτελεῖ τοῦτο ἐκδήλωσιν ἐλλείψεως τακτικοῦ πρὸς ὑμᾶς ἢ ὀφείλεται εἰς τὴν συνήθη γραφειοκρατίαν ;

Ι. Σκανδαλάκης. Ἔχω τὴν ἀντίληψιν, κ. Ὑπουργέ, ὅτι μερικοὶ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων νομίζουν ὅτι τὸ Κράτος εἶνε βενζελικὸν καὶ ἀδιάφορον διὰ κάθε τι τὸ ὁποῖον δὲν ἐξυπηρετεῖ τὴν φατρίαν.

Ε. Χατζηδάκης. Ἀντιδρῶν συστηματικῶς.

Ι. Σκανδαλάκης. Ὑπάρχουν καὶ καλοὶ ὑπάλληλοι, ἀλλ' ὑπάρχουν καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι δὲν συναισθάνονται τὰς ὑποχρεώσεις των ἀπέναντι τοῦ Κράτους καὶ τῶν πολιτῶν. Εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ἀπευθυνθῶ πρὸς τοὺς κ.κ. Ὑπουργοὺς καὶ νὰ τοὺς παρακαλέσω ὅπως χάριν τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ Ἔθνους, χάριν αὐτοῦ τοῦ Κράτους λάβουν σύντονα μέτρα καὶ τοὺς διδάξουν ὅτι ἐὰν αἱ μεταπολεμικαὶ ροπαὶ ἔχουν σαλεύσει τοὺς ἐγκεφάλους ὡρισμένων ἀνθρώπων ὑπάρχουν ὅμως γραπτοὶ καὶ ἄγραπτοι νόμοι. Διότι ἐὰν δὲν ληφθοῦν μέτρα, δὲν ὑπολείπεται παρὰ ἡ χειροκίνητα. Ἐγὼ τοὐλάχιστον ἐκεῖ θὰ καταλήξω. (Χειροκροτήματα)

Ὁ κ. ***Α. Ἀντωνόπουλος*** (Πατρῶν) λέγει ὅτι αἱ ἀπὸ δεκαημέρου συνεχιζόμεναι βροχαὶ κατέστρεψαν σημαντικὴν ποσότητα σταφίδος, φαίνεται δὲ ὅτι ἂν ἐξακολουθήσῃ ὁ ἴδιος ὁ καιρὸς ἡ καταστροφὴ θὰ εἶναι πλήρης. Οἱ σταφιδοπαραγωγοὶ εὑρίσκονται ἐν ἀπογνώσει καὶ δι' αὐτὸ παρακαλῶ τὴν Κυβέρνησιν νὰ λάβῃ σύντονα μέτρα πρὸς ἀνακούφισίν των.

Σ. Στεφανόπουλος (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Ἔχετε συγκεκριμένον τι νὰ προτείνετε ; Ἡ Κυβέρνησις ἔλαβε μόλις ἐγνώσθησαν αἱ καταστροφαὶ τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα. Ἓν ἐκ τῶν μέτρων εἶναι ἡ παραλαβὴ κατὰ τόπους τοῦ σταφιδοκάρπου ὥστε νὰ μὴ ἐπιβαρυνθῇ τὸ προϊόν. Ὁ Α.Σ.Ο. ὅστις δὲν θὰ χειισθῇ οὐδεμιᾶς δαπάνης διὰ τὴν ἀνακούφισιν τῶν παθόντων, θὰ ἐπιβαρυνθῇ μὲ ἑξακοσίας ἕως ἑπτακοσίας δραχμὰς κατὰ χιλιόλιτρον. Ἤδη ἐκ τῆς ἐξελίξεως τῆς καταστάσεως καταδειχθῇ ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ λάβωμεν καὶ ἄλλα μέτρα θὰ τὰ λάβωμεν, νομίζομεν ὅμως ὅτι τὰ ληφθέντα μέτρα ἐκανοποιοῦν τὴν σταφιδοπαραγωγήν.

Ὁ κ. ***Α. Ἀντωνόπουλος*** λέγει ὅτι κατόπιν τῶν δηλώσεων τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ὀφείλει νὰ ἐκφράσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν συμπολιτῶν του διὰ τὴν πρόνοιαν τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ κ. ***Θ. Τουρκοβασίλης*** (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας) Λέγει ὅτι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα κατηγγείλεν ὁ κ. Σκανδαλάκης εἶναι ἄξια ἰδιαιτέρας προσοχῆς. Ἀλλοίμονον, λέγει, ὅταν φέρονται δημόσιοι ὑπάλληλοι πρὸς τοὺς βουλευτὰς καθ' ὃν τρόπον κατηγγέλθη. Ἠμπορεῖ νὰ φαντασθῇ κανεὶς ποίας ὑποδοχὴς τυγχάνουν οἱ πολῖται οἱ ὁποῖοι μετκβαίνουν δι' ὑποθέσεις των εἰς τὰ δημόσια γραφεῖα. Ἡ Κυβέρνησις ἔχει ἀπόφασιν, περιλαμβάνεται δὲ τοῦτο καὶ εἰς τὸ πρόγραμμά της, νὰ ἐπιβάλῃ τὸν σεβασμὸν πρὸς τὸ Κράτος, πρὸς τοὺς πολίτας καὶ ἰδιαιτέρως πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ λαοῦ. Παρακαλεῖ τὸν κ. Σκανδαλάκην νὰ καταγγείλῃ συγκεκριμένα γεγονότα ὅπως οἱ ἀριθμοὶ Ὑπουργοὶ προβοῦσιν εἰς τὴν ἐνδεικνυομένην ἐνέργειαν.

Ι. Σκανδαλάκης. Ἂν θέλετε ἠμπορῶ ν' ἀναφέρω συγκεκριμένα γεγονότα, ἐπιθυμῶ ὅμως νὰ μὴν ἀναφέρω ὀνόματα. Σᾶς λέγω μόνον ὅτι δὲν ἐξετελέσθη διαταγὴ δοθεῖσα τρὶς ὑπὸ τοῦ κ. ***Εὐλαμπίου,*** ὁ ὁποῖος δύναται νὰ τὸ ὁμολογήσῃ.

Ὁ κ. ***Α. Τανούλας*** λέγει ὅτι πρὸ δύο μηνῶν διεξάγεται δημοσιογραφικὸς θόρυβος ἐναντίον τῆς διοικήσεως τοῦ Τ.Α.Κ. Κατηγγέλθησαν διάφοροι ὑπερβασίαι καὶ τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον δι' ἀνωτάτου ὑπαλλήλου του ἐνήργησεν ἔλεγχον. Ἡ κοινὴ γνώμη καὶ ἰδιαιτέρως οἱ καπνεργάται ἐπιθυμοῦν νὰ μάθουν ποῖον εἶναι τὸ πόρισμα τῶν ἀναρίσεων διότι δὲν εἶναι ὀρθὸν ἀνειθύνως νὰ ἀποδίδωνται τόσον σοβαραὶ κατηγορίαι ἐναντίον μιᾶς διοικήσεως, ἑνὸς τόσον χρησίμου ὀργανισμοῦ. Ἔχω τηλεγραφήματα ἐργατικῶν ὀργανώσεων καὶ παρακαλῶ τὸν κ. Ὑπουργὸν νὰ δώσῃ πληροφορίας, διότι ἄλλως εἶμαι ἠγαγκασμένος νὰ κάμω ἐπερώτησιν.

Σ. Στεφανόπουλος (Ὑφυπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Τῷ ὄντι ἐνηργήθη ἔλεγχος ἀπὸ ἀνώτερον ὑπάλληλον ὅστις ἐπέστρεψε καὶ συντάσσει τὴν ἔκθεσίν του. Τὸ πόρισμα τοῦ γενομένου ἐλέγχου ἴσως ὀφαδύνῃ ἐπί τινας ἡμέρας. Πιθανὸν νὰ ὑπάρχουν παραβάσεις ἴσως καὶ καταχρήσεις, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἀνευρεθῇ καὶ ὁ ὑπεύθυνος αὐτῶν. Βεβαίως ὅλα θὰ ἔλθουν εἰς φῶς καὶ θὰ ἐπακολουθήσουν αἱ ἀναγκαῖαι κυρώσεις, ἐὰν παρουσιασθῇ τοιαύτη ἀνάγκη.

Β. Βασιλικός. Ἔχω ἐπερώτησιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ. Ἡ κοινὴ γνώμη δυσανασχετεῖ διὰ τὴν ὀραδύτητα τῆς ὑποβολῆς ἐκθέσεως. Αἱ δηλώσεις τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ δὲν εἶναι ἱκανοποιητικαὶ διότι δὲν πρέπει ν' ἀφίνεται ἔκθετος τόσος κόσμος.

Σ. Στεφανόπουλος (Ὑφυπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Τὸ πόρισμα θὰ τὸ ὑπιβάλωμεν ὅταν ἑτοιμασθῇ.

Β. Βασιλικός. Τὸ ΤΑΚ. εἶναι ἕνας ὀργανισμὸς εἰς τὸν ὁποῖον ἐστηρίξαμεν πολλὰς ἐλπίδας ὅλοι, ἰδιαιτέρως δὲ οἱ καπνεργάται, καὶ ἐμφανίζεται τώρα ἀπὸ τὰ δημοσιεύματά ὅτι δὲν εὑρίσκεται εἰς τὸ ὕψος του.

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῆς Νομοθετικῆς Ἐργασίας

Γίνονται δεκτὰ τὰ σύνολα τῶν ἑξῆς νομοσχεδίων:

1) «Περὶ διαλύσεως συμβάσεων συνομολογηθεισῶν μεταξὺ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἰδιωτῶν »

2) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ νόμου 5058 περὶ ἐνισχύσεως τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων καὶ τεχνῶν.»

3) «Περὶ τρόπου καταβολῆς τῶν μὴ καταβληθεισῶν διαφορῶν κατὰ τὸ ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1933 διάταγμα «περὶ ἐκκαθαρίσεως ἐκκρεμουσῶν συναλλαγῶν κ.λ.π.

Περὶ διαλύσεως συμβάσεων συνομολογηθεισῶν μεταξὺ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἰδιωτῶν.

(Ὡς ἐτροπολογήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν).

Ἄρθρον μόνον.

Συμβάσεις συνομολογηθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν ἢ ἐντολοδόχου αὐτοῦ μετὰ τρίτων εἰς βάρος τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἐκ τῆς πιστώσεως τοῦ κεφαλαίου 4 ἄρθρον 1 τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἢ τῶν ἐσόδων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ Διατάγματος τῆς 29 Αὐγούστου 1929 «περὶ ἐπιβολῆς πρασθέτου τέλους ἐπὶ τῶν παρὰ τῶν Ἑλληνικῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν ἐνεργουμένων πράξεων καταργοῦνται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν ἐκδιδομένης μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. οὐδεμιᾶς ἀποζημιώσεως δυναμένης νὰ ἀξιωθῇ ἐκ τούτου, ἐκ μέρους τῶν ἀντισυμβληθέντων μερῶν.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἅμα τῇ δημοσιεύσει εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 5058 «περὶ ἐνισχύσεως τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν».

Ἄρθρον 1.

Ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 3485 προβλεπομένη πίστωστις ἐξ 1.000.000 δραχμῶν, ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1, 2, 3, 4 καὶ 7 τοῦ νόμου 5058 (1931) διατιθεμένη διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων καὶ τεχνῶν, κατανέμεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1933—34 καὶ ἐφεξῆς ὡς ἕπεται :

α') 100.000 δραχμῶν ὡς ἐτησία ἐπιχορήγησις ὑπὲρ τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου Βιβλιοθηκῶν.

β') 100.000 δραχμῶν ὡς ἐτησία ἐπιχορήγησις εἰς τὴν Ἀκαδημίαν διὰ τὴν ἐπιμελείᾳ ταύτης μετάφρασιν εἰς μίαν ἢ πλείονας γλώσσας ἐκδεδομένων ἔργων συγχρόνων Ἑλλήνων λογοτεχνῶν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 5058, ὡς συμπληροῦται διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος νόμου.

γ') 100.000 δραχμῶν εἰ' ἀπενεμὴν βραβείων, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 4 τοῦ νόμου 5058, ὡς συμπληροῦται διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος νόμου.

δ') 25.000 δραχμῶν πρὸς ἀγορὰν ἱστορικῶν ἐγγράφων καὶ ἐν γένει πλουτισμὸν τῶν γενικῶν ἀρχείων τοῦ Κράτους.

ε') 75.000 δραχμῶν πρὸς ἀγορὰν ἔργων ζωγραφικῆς, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 5058 καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθέντων ἢ ἐκδοθησομένων Πρ. Διαταγμάτων.

στ') 50.000 δραχμῶν πρὸς βράβευσιν ἀσμάτων διὰ μαθητὰς τῆς Δημοτικῆς καὶ Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, συμφώνως πρὸς τὸν αὐτὸν νόμον 5058 καὶ τὰ εἰς ἐκτέλεσιν τούτου ἐκδοθέντα ἢ ἐκδοθησόμενα Π. Διατάγματα, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐνίσχυσιν ἀπόρων σπουδαστῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

ζ') Καὶ μέχρι 550.000 διὰ τὴν χορηγίαν βοηθημάτων εἰς ἀπόρους ἐπιμελεῖς μαθητὰς τῆς στοιχειώδους καὶ τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, κατὰ τὰ διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καθοριστθησόμενα. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου διατίθεται ἐτησίως ποσὸν δραχμῶν 1) πεντήκοντα χιλιάδων ὡς χορηγία ὑπὲρ τοῦ Ἀσύλου Παιδιοῦ Θεσσαλονίκης, 2) εἴκοσι πέντε χιλιάδες διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ Μαντζουνείου ἱδρύματος ἐν Τριπόλει, 3) ἓξ καὶ πέντε χιλιάδες ὑπὲρ τοῦ ἐν Τριπόλει Συλλόγου ὁ «Πᾶν» καὶ δώδεκα χιλιάδες ὑπὲρ τῆς ἐν τῇ αὐτῇ πόλει φιλοπτώχου Ἑταιρείας.

Ἄρθρον 2.

Ἐν τέλει τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 5058 προστίθενται τὰ ἑξῆς :

«Ἡ ἔκδοσις συλλογῶν ἔργων τέχνης ἢ βιογραφιῶν Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν ἢ συστηματικῶν ἔργων ἱστορίας τῆς νεωτέρας Ἑλληνικῆς τέχνης, μετ' ἀπόφασιν ἐπιτροπῆς, ἧς ἡ ἐκλογὴ καὶ τὰ καθήκοντα κανονισθήσονται διὰ Π. Διατάγματος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ αὐτοῦ νόμου 5058 συμπληροῦται ὡς ἑξῆς:

Τὸ χορηγηθησόμενον ποσὸν εἰς ἕκαστον τῶν βραβευομένων ἔργων, ἐπιτρεπομένης καὶ τῆς βραβεύσεως ἔργων ἀνασκαφῶν καὶ ἀναστηλώσεως ἀρχαίων μνημείων τυχόντων διεθνοῦς ἀναγνωρίσεως, ὡς ἐπίσης τὰ τῆς ἐκλογῆς καὶ βραβεύσεως τῶν ἔργων κανονισθήσονται διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος, καταργουμένου τοῦ β' ἐδαφ. τοῦ ἄρθρου 5.

Ἐν ἐλλείψει τοιούτων ἔργων δύναται νὰ βραβευθῇ τὸ συνολικὸν ἔργον διακεκριμένων ἱστοριοδιφῶν ἢ καὶ λογογράφων, συλλόγων καὶ ἐπιστημονικῶν σωματείων ἀπὸ 10ετίας τουλάχιστον ὑφισταμένων, ὧν τὸ ἐθνικὸν ἢ φιλολογικὸν ἔργον εἶναι πανθομολογουμένης ἀξίας καὶ ὧν ἡ δράσις συμβάλλει τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἀνάδειξιν τῶν γραμμάτων τῶν τεχνῶν καὶ τῆς κλασσικῆς καὶ Βυζαντινῆς Ἀρχαιολογίας.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ τρόπου καταβολῆς τῶν μὴ καταβληθεισῶν διαφορῶν κατὰ τὸ ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1932 Διάταγμα «περὶ ἐκκαθαρίσεως ἐκκρεμῶν συναλλαγῶν κλπ.»

Ἄρθρον 1.

1. Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1932 Διατάγματος «περὶ τρόπου ἐκκαθαρίσεως τῶν ἐκκρεμῶν συναλλαγῶν, ἀφορωσῶν τὸ Χρηματιστήριον Ἀξιῶν Ἀθηνῶν καὶ τρόπου καταβολῆς τῶν ἐκ τούτου διαφορῶν» δια-

φοραὶ πλὴν τῶν ἐν τῷ ἐδαφίῳ 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἐξαιρουμένων καταβάλλονται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

Ποσοστὸν 5 ο)ο ἐξ αὐτῶν καταβάλλεται ὑπὸ τῶν ὑποχρέων εἰς μετρητὰ εἰς δέκα ἐτησίας δόσεις, τῆς πρώτης ἀρχομένης ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς γενομένης ἐπαναλήψεως τῆς λειτουργίας τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀξιῶν Ἀθηνῶν, τὰ δὲ 95 ο)ο ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος Ταμείου Εἰδικῆς Ἐκκαθαρίσεως κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀκολούθων ἄρθρων.

2. Αἰτήσει ἰδιώτου δικαιούχου ἐκ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ, ὑποβαλλομένῃ ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς ἀξιώσεως αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Ταμείου Εἰδικῆς Ἐκκαθαρίσεως, καταβάλλεται καὶ τὸ ὡς ἄνω 5 ο)ο ὑπὸ τοῦ Ταμείου τούτου καθ' ὃν τρόπον καὶ τὰ λοιπὰ 95 ο)ο ὁπότε ὁ ὑπόχρεως τοῦ 5 ο)ο χρηματιστὴς ἢ μεσίτης ἐκπληροῖ τὴν κατὰ τ' ἀνωτέρω ὑποχρέωσιν αὐτοῦ πρὸς τὸ Ταμεῖον τοῦτο.

"Αρθρον 2.

1. Διὰ τὴν καταβολὴν τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαφορῶν, αἵτινες δὲν βαρύνουσι τοὺς ὑποχρέους, συνιστᾶται Ταμεῖον Εἰδικῆς Ἐκκαθαρίσεως, ἀποτελοῦν ἴδιον νομικὸν πρόσωπον καὶ τοῦ ὁποίου ἡ διοίκησις καὶ διαχείρισις ἀνατίθεται εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1932 Διατάγματος «περὶ τρόπου ἐκκαθαρίσεως τῶν ἐκκρεμῶν συναλλαγῶν κλπ.» Ἐπιτροπὴν Εἰδικῆς Ἐκκαθαρίσεως, εἰς ἣν προστίθεται εἷς τῶν τμηματαρχῶν τῆς Γ.Δ.Δ.Λ., διοριζόμενος παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ὁρίζοντος ἅμα καὶ τὸν ἀναπληρωτήν του.

2. Ἡ Διοικοῦσα τὸ Ταμεῖον Ἐπιτροπὴ εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τοὐλάχιστον τεσσάρων μελῶν αὐτῆς καὶ ἀποφασίζει δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν αὐτῆς.

3. Τὰ τῆς διοικήσεως, διαχειρίσεως καὶ λειτουργίας ἐν γένει τοῦ Ταμείου τούτου καθορισθήσονται διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

"Αρθρον 3.

1. Πόροι τοῦ Ταμείου εἶναι.

α) Ἐτησία ὑποχρεωτικὴ εἰσφορὰ τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν ἐκ δραχμῶν τοὐλάχιστον 500.000, δυναμένη ν' αὐξηθῇ διὰ Διατάγματος προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

β) Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 65 τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν παρὰ τῶν Ἀνωνύμων Τραπεζιτικῶν Ἑταιρειῶν κρατούμενα ποσοστὰ τῶν μεσιτικῶν δικαιωμάτων ἐπὶ τῶν κατ' ἐντολὴν αὐτῶν ἐκτελουμένων χρηματιστηριακῶν συναλλαγῶν, ἀποδιδόμενα εἰς τὸ Ταμεῖον Εἰδικῆς Ἐκκαθαρίσεως ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν καὶ εἰσπραττόμενα ὑπὸ τοῦ Ταμείου κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

γ) Ἡ πρόσοδος τοῦ Δημοσίου ἐκ τελῶν χρηματιστηριακῶν συμβάσεων, μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 2.000.000 ἐτησίως, ἣτις ἐκχωρεῖται εἰς τὸ Ταμεῖον Εἰδικῆς Ἐκκαθαρίσεως καὶ καταβάλλεται εἰς αὐτὸ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἕκαστον ἔτος ἀμέσως μετὰ τὴν λῆξίν του, μέχρι ὁλοσχεροῦς ἐξαγορᾶς ἢ ἐξοφλήσεως τῶν ὁμολογιῶν τῶν ἐκδοθησομένων συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος.

δ) Εἰδικὸν τέλος ἐπιβαλλόμενον δυνάμει τοῦ παρόντος ἐπὶ τῶν χρηματιστηριακῶν συμβάσεων μεταφορᾶς ἐπὶ μετοχῶν καὶ ὁμολογιῶν, ἐξαιρέσει τῶν ὁμολογιῶν Ἐθνικῶν Δανείων, καὶ ὁριζόμενον.

Εἰς δραχ. 0,05 διὰ τίτλους ἀξίας μέχρις 125 δραχμῶν.

Εἰς δραχμὰς 0,10 διὰ τίτλους ἀξίας ἄνω τῶν δραχμῶν 125 καὶ μέχρι δραχμῶν 250.

Εἰς δραχ. 0,20 διὰ τίτλους ἀξίας ἄνω τῶν δρ. 250 καὶ μέχρι 500.

Εἰς δραχμὰς 0,30 διὰ τίτλους ἀξίας ἄνω τῶν δραχμῶν 500 καὶ μέχρι 1500.

Εἰς δραχμὰς 0,40 διὰ τίτλους ἀξίας ἄνω τῶν δραχμῶν 1500 καὶ μέχρι 3.000.

Εἰς δραχμὰς 0,40 κατὰ χιλιάδα ἢ κλάσμα αὐτῆς διὰ τίτλους ἀξίας ἄνω τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν 3.000 καὶ ἄνω.

Τὸ τέλος τοῦτο εἰσπράττεται ὡς καὶ τὰ λοιπὰ τέλη χρηματιστηριακῶν συμβάσεων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως πασῶν τῶν σχετικῶν διατάξεων, ἐκχωρεῖται δὲ ὑπὸ τούτου εἰς τὸ Ταμεῖον Εἰδικῆς Ἐκκαθαρίσεως καὶ καταβάλλεται εἰς αὐτὸ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἀμέσως μετὰ τὴν λῆξιν ἑκάστου ἔτους καὶ μέχρις ὁλοσχεροῦς ἐξαγορᾶς ἢ ἐξοφλήσεως τῶν ὁμολογιῶν τῶν ἐκδοθησομένων συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος, μετὰ δὲ τὴν ἐξαγορὰν ἢ ἐξόφλησιν τῶν ὁμολογιῶν θέλει ἐξακολουθήσει εἰσπραττόμενον ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου μέχρι οὗ συμπληρωθῇ ὁλόκληρον τὸ ποσὸν ὅπερ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον γ' τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐκχωρηθήσεται εἰς τὸ Ταμεῖον ἐκ τῆς προσόδου ἐκ τελῶν χρηματιστηριακῶν συμβάσεων πρὸς ἐξαγορὰν ἢ ἐξόφλησιν τῶν ὁμολογιῶν.

ε') Τὰ εἰσπραττόμενα ἐκ τῆς καταβολῆς τοῦ 5 ο)ο τῶν ὑποχρεώσεων χρηματιστῶν ἢ μεσιτῶν κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ παρόντος.

2. Ὁ τρόπος τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁρίζεται διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

"Αρθρον 4.

1. Αἱ κατὰ τοῦ Ταμείου ἀξιώσεις, δι' ὧν βαρύνεται τοῦτο κατὰ τ' ἀνωτέρω, ἐκκαθαρίζονται καὶ ἀναγνωρίζονται ὑπὸ τῆς διοικούσης τὸ Ταμεῖον Ἐπιτροπῆς Εἰδικῆς Ἐκκαθαρίσεως ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων (ὀφειλέτου ἢ πιστωτοῦ), ὑποβαλλομένῃ εἰς αὐτὸ ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος. Αἱ δηλώσεις αὗται δέον νὰ συνοδεύωνται ὑπὸ τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν ἐξ ὧν ἡ ἀξίωσις προκύπτει.

2. Ἡ Ἐπιτροπὴ πρὸς ἔλεγχον καὶ ἐξακρίβωσιν τῶν ὑποβαλλομένων δηλώσεων δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ τὴν προσκομιδὴν βιβλίων, ἐγγράφων καὶ οἱουδήποτε προσφόρου κατὰ τὴν κρίσιν της ἀποδεικτικοῦ στοιχείου, νὰ συλλέγῃ πληροφορίας χρησίμους καὶ μαρτυρικὰς καταθέσεις, νὰ προβαίνῃ εἰς παντὸς εἴδους ἔρευνας καὶ αὐτοψίας βιβλίων, ἐκτιμᾷ δὲ τὰ συλλεγέντα καὶ προσκομισθέντα στοιχεῖα ἐκ τῶν ἐνόντων κατ' ἐλευθέραν αὐτῆς κρίσιν. Ἡ συλλογὴ τῶν ἀνωτέρω βεβαιώσεων δύναται νὰ ἀνατεθῇ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς εἰς ἕν ἢ πλείονα τῶν μελῶν αὐτῆς.

3. Ἡ Ἐπιτροπή, ἐφ' ὅσον ἐκ τῶν προσκομισθέντων ἢ συλλεγέντων στοιχείων δὲν πείθεται περὶ τῆς βασιμότητος τῆς αἰτουμένης ἀξιώσεως, δικαιοῦται νὰ μὴ ἀναγνωρίσῃ ταύτην ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει.

4. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς, δι' ὧν προσδιορίζονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀξιώσεις, συγχωρεῖται προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Β. Χρηματιστηριακοῦ Δικαστηρίου ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς τοιχοκολλήσεως ἐν τῷ ἐξωτερικῷ καὶ ἐσωτερικῷ πίνακι τῆς αἰθούσης τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀξιῶν Ἀθηνῶν, καὶ δημοσιεύσεως ἐν εἰδικῇ στήλῃ τοῦ Χρηματιστηριακοῦ Δελτίου τιμῶν τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀξιῶν Ἀθηνῶν ἀποσπάσματος τῆς ἀποφάσεως, ἀσκεῖται δὲ διὰ καταθέσεως παρὰ τῷ Γραμματεῖ τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν περὶ ἐφέσεως κατ' ἀποφάσεως τοῦ Χρηματιστηριακοῦ Δικαστηρίου διατάξεων τοῦ ἀπὸ 15 Ἀπριλίου 1929 Διατάγματος «περὶ ἐκδικάσεως τῶν χρηματιστηριακῶν διαφορῶν», πλὴν τῆς περὶ ἐξόδων καὶ τελῶν, ἀνθ' ὧν καταβάλλεται ἅμα τῇ καταθέσει τῆς προσφυγῆς, λόγῳ παραβόλου, ποσὸν δραχμῶν ἴσον πρὸς ἓν ἐπὶ τοῖς χιλίοις ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἀντικειμένου τῆς αἰτήσεως ἐφ' ἧς ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις. Ἡ τοιαύτη ἀπόφασις εἶναι ὁριστικὴ καὶ ἀνέκκλητος, μὴ ὑποκειμένη εἰς οὐδὲν ἔνδικον μέσον.

5. Κατ' ἐξαίρεσιν καὶ ἐπὶ ἓξ μῆνας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος δύνανται ν' ἀποτελέσωσι μέλη τοῦ Β' Χρηματιστηριακοῦ Δικαστηρίου ἀντὶ τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ Νόμου 3632 «περὶ Χρηματιστηρίων ἀξιῶν» Ἐφέτου καὶ Πρωτοδίκου καὶ Πρόεδρος Ἐφετῶν καὶ Πρόεδρος Πρωτοδικῶν, δυνάμενοι ν' ἀποσπασθῶσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην, τῇ αἰτήσει τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Δικαιοσύνης ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ τοιούτων ὑπηρετούντων εἰς ἕδραν ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν. Μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ ὡς ἄνω ἐξαμήνου τὸ Χρηματιστηριακὸν Δικαστήριον συντίθεται ὡς τὸ ἄρθρον 28 παράγραφος 4 τοῦ νόμου 3632 «περὶ Χρηματιστηρίων Ἀξιῶν» ὁρίζει.

"Αρθρον 5.

1. Διὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀναγνωρισθεισῶν κατὰ τοῦ Ταμείου ἀξιώσεων τὸ Ταμεῖον τοῦτο ἐκδίδει καὶ χορηγεῖ εἰς τοὺς δικαιούχους ἀνωνύμους καὶ ἀτόκους ὁμολογίας, κοινὰς ἢ προνομιούχους, ὧν τὸν τύπον καθορίζει ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διὰ πράξεώς του, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

2. Αἱ προνομιοῦχοι ὁμολογίαι χορηγοῦμεναι ὑπὸ τοῦ Ταμείου εἰς τοὺς δικαιούχους, οὓς ὁ παρὼν νόμος ὁρίζει, ἐξαγοράζονται ἢ ἐξοφλοῦνται ὑπ' αὐτοῦ, διατιθεμένου πρὸς τοῦτο τοῦ ἡμίσεως τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος πόρων. Μετὰ τὴν ἐξαγορὰν ἢ ἐξόφλησιν ἁπασῶν τῶν προνομιούχων ὁμολογιῶν καὶ τὸ ἥμισυ τοῦτο τῶν πόρων διατίθεται εἰς τὴν ἐξαγορὰν ἢ ἐξόφλησιν τῶν κοινῶν ὁμολογιῶν.

3. Αἱ ἐκδιδόμεναι ὡς ἄνω ὁμολογίαι εἰσάγονται πρὸς διαπραγμάτευσιν εἰς τὸ Χρηματιστήριον Ἀξιῶν Ἀθηνῶν, μὴ ὑποκείμεναι εἰς τέλος χαρτοσήμου ἢ δικαιώματα εἰσαγωγῆς εἰς τὸ Χρηματιστήριον.

4. Ἐν ταῖς λεπτομερείαις ὁ τρόπος τῆς ἐξαγορᾶς ἢ ἐξοφλήσεως τῶν ὁμολογιῶν καθορισθήσεται δι' ἀποφάσεως τῆς διοικούσης τὸ Ταμεῖον Ἐπιτροπῆς, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

"Αρθρον 6.

Ἐπὶ συμβάσεων μεταφορᾶς, συναφθεισῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 3632 «περὶ Χρηματιστηρίων ἀξιῶν», κατὰ τὸ Β' δεκαπενθήμερον τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου 1931, ὡς ἐπίσης ἐπὶ συμβάσεων ρυθμιζομένων ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Διατάγματος τῆς 15 Δεκεμβρίου 1932 «περὶ τρόπου ἐκκαθαρίσεως ἐκκρεμῶν συναλλαγῶν κλπ. », ὁσάκις ἀποδειχθῇ, ὅτι αἱ ἀνωτέρω συμβάσεις ἐγένοντο διὰ καταβολῆς μετρητῶν ὑπὸ ἰδιώτου, ἐξαιρέσει τῶν Χρηματιστῶν ἢ μεσιτῶν τοῦ Χρηματιστηρίου, αἱ εἰς τοὺς ἰδιώτας τούτους διδόμεναι ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος Ταμείου Εἰδικῆς Ἐκκαθαρίσεως ὁμολογίαι εἶναι κατὰ ποσοστὸν 25 ο)ο αὐτῶν προνομιοῦχοι.

"Αρθρον 7.

1. Ἐὰν πρὸς ἀσφάλειαν τῶν περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1932 Διατάγματος «περὶ τρόπου ἐκκαθαρίσεως κλπ» συμβάσεων ἐδόθησαν εἰς τὸν δανειστὴν οἱαιδήποτε ἐγγυήσεις ἢ ἀσφάλειαι, ὁ δανειστὴς δικαιοῦται νὰ ἱκανοποιηθῇ ἐξ αὐτῶν ἀμέσως διὰ πᾶσαν ἀξίωσιν αὐτοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ μνησθέντος Διατάγματος, μὴ ἰσχυουσῶν τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον καὶ τὸ μνησθὲν Διάταγμα προθεσμιῶν. Ἐὰν ὅμως δὲν ἐπαρκῶσιν αἱ ἀσφάλειαι αὗται πρὸς κάλυψιν τῶν κατὰ τὸ μνησθὲν Διάταγμα διαφορῶν, τὸ ἀκάλυπτον μέρος αὐτῶν δικαιοῦται νὰ λάβῃ ὁ δανειστὴς παρὰ τοῦ ὀφειλέτου ἢ τοῦ Ταμείου συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ τοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος.

2. Ἐὰν κατὰ τὸν ἀνωτέρω διακανονισμὸν τῶν ὡς ἄνω διαφορῶν ὁ ὀφειλέτης κατέβαλε πλέον τοῦ 5 0)0 τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τῶν τιμῶν τῶν καθορισθεισῶν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου τὴν 21ην Σεπτεμβρίου 1931 καὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος καθορισθησομένων τοιούτων, τὸ περὶ πλέον τοῦτο ποσὸν δικαιοῦται νὰ λάβῃ παρὰ τοῦ Ταμείου εἰς ἀνωνύμους ὁμολογίας, τῶν ὁποίων τὸ ἥμισυ εἶναι προνομιοῦχοι.

Πρὸς ἐξεύρεσιν τοῦ ποσοῦ τούτου, ὅταν ἡ ἐγγύησις ἀποτελῆται ἐκ χρεωγράφων, τὰ δοθέντα εἰς τὸν δανειστὴν χρεώγραφα ἀνάγονται εἰς τὰς καθορισθείσας τὴν 21 Σεπτεμβρίου 1931 ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν τιμάς, θεωρουμένου ὡς ἐνεχύρου μὲν τμήματος χρεωγράφων ἴσου πρὸς τὸ χορηγηθὲν ποσὸν δανείου, ὡς ἐγγυήσεως δὲ τῶν λοιπῶν χρεωγράφων.

3. Ἐὰν διὰ τὰς ρυθμιζομένας διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1932 Διατάγματος «περὶ τρόπου ἐκκαθαρίσεως ἐκκρεμῶν συναλλαγῶν κλπ.» χρηματιστηριακὰς συναλλαγὰς ἐδόθησαν ἢ κατεβλήθησαν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν οἱαδήποτε ἐγγυήσεις (ἀσφάλειαι) μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ μνησθέντος Διατάγματος, ὁ ὑπὲρ οὗ αἱ ἐγγυήσεις αὗται θὰ χρησιμοποιήσῃ ταύτας διὰ τὴν ἐξ ὁλοκλήρου κάλυψιν τῆς τυχὸν ὑπαρχούσης κατὰ τὴν δευτέραν περίοδον τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος ἀξιώσεως αὐτοῦ, ὡς καὶ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος ἀξίωσιν αὐτοῦ 5 ο)ο κατὰ τοῦ ὑποχρέου, τὸ δ' ἀπομένον τυχὸν ὑπόλοιπον ποσὸν τῶν ἐγγυήσεων (ἀσφαλειῶν) μετὰ τ' ἀνωτέρω ἐπιστρέφεται ἀμέσως εἰς τὸν δόντα ἢ καταβαλόντα τὰς ἐγγυήσεις.

4. Ἐὰν αἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐγγυήσεις σύγκεινται ἐκ χρηματιστηριακῶν πραγμάτων τὰ χρεώγραφα ταῦτα περιέρχονται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ προσώπου ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ταῦτα καταβλήθησαν ἐπὶ ταῖς τιμαῖς τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ταῖς ἀναγραφομέναις εἰς τὸ Χρηματιστηριακὸν Δελτίον Τιμῶν τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν, πιστουμένου τοῦ ὀφειλέτου μὲ τὴν ἀξίαν ταύτην σὺν τῇ ἀξίᾳ τῶν προσόδων αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταθέσεως ἢ παραδόσεώς των. Τὸ τυχὸν ἀπομένον ὑπόλοιπον μετὰ τὴν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἱκανοποίησιν τοῦ δικαιούχου, ἀποδίδεται εἰς τὸν δόντα ἢ καταβαλόντα τὰς ἐγγυήσεις ταύτας κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ὑπὲρ οὗ αὗται ἐδόθησαν εἰς μετρητὰ ἢ χρεώγραφα ἐκ τῶν ἀποτελούντων τὴν ἐγγύησιν κατ' ἀναλογίαν λαμβανόμενα.

"Αρθρον 8.

Τὰ καταβληθέντα μέχρι τῶν τιμῶν τῶν καθορισθεισῶν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν τὴν 21 Σεπτεμβρίου 1931 ὡς ὀφειλόμενα, ἐνῶ ταῦτα δὲν ὀφείλονται μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1932 Διατάγματος τιμῶν, ἐπιστρέφονται εἰς τὸν καταβαλόντα, ἐκτὸς ἐὰν ὑπάρχῃ περίπτωσις συμψηφισμοῦ.

"Αρθρον 9.

Αἱ ὀφειλόμεναι εἰσέτι διαφοραὶ αἱ προκύπτουσαι μεταξὺ τῶν τιμῶν τῆς ἡμέρας τῆς συνάψεως τῆς συναλλαγῆς καὶ τῶν τιμῶν τῶν καθορισθεισῶν τὴν 21 Σεπτεμβρίου 1931 περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 4, ἐδάφιον δεύτερον τοῦ ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1932 Διατάγματος «περὶ τρόπου ἐκκαθαρίσεως ἐκκρεμῶν συναλλαγῶν κλπ.» καὶ προερχόμεναι ἐκ τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 3 τοῦ αὐτοῦ διατάγματος τῆς 15 Δεκεμβρίου 1932 συμβάσεων, ἐξαιρέσει τῶν τοιούτων διαφορῶν τῶν προερχομένων ἐκ τοῦ ἀλληλεγγύου δανείου τοῦ συναφθέντος τὴν 3 Δεκεμβρίου 1929 μεταξὺ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ 37 χρηματιστῶν, καταβληθήσονται εἰς ἓξ ἑξαμηνιαίας δόσεις τῆς πρώτης καταβληθησομένης μετὰ ἓν ἑξάμηνον ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον : Ὡς πρώτη δόσις καταβληθήσονται τὰ 10 ο)ο τῶν ὀφειλομένων κατὰ τ' ἀνωτέρω διαφορῶν.

Ὡς δευτέρα καὶ τρίτη δόσις καταβληθήσονται ἀνὰ 15 ο)ο τῶν διαφορῶν, καὶ ὡς τετάρτη πέμπτη καὶ ἕκτη δόσις ἀνὰ 20 ο)ο αὐτῶν.

"Αρθρον 10.

Οί ἐντολεῖς χρηματιστῶν ἤ μεσιτῶν ἐπὶ συναλλαγῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ παρόντος κέκτηνται ἔναντι τῶν ἐντολοδόχων αὐτῶν τὰ αὐτὰ δικαιώματα καὶ ὑπέχουσι τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις οἵας καὶ οἱ ἐντολοδόχοι αὐτῶν οὗτοι πρὸς τοὺς ἀντισυμβληθέντας πρὸς αὐτοὺς χρηματιστὰς ἤ μεσίτας.

"Αρθρον 11.

Ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 11 καὶ 13 τοῦ νόμου 3632 ἐγγύησις τοῦ χρηματιστοῦ καὶ μεσίτου, ὡς καὶ τὸ ἀντίτιμον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ αὐτοῦ νόμου μετοχῆς τοῦ χρηματιστοῦ, εἶναι ὑπέγγυος ἐπίσης προνομιακῶς διὰ πᾶσαν ἀξίωσιν κατ' αὐτοῦ ἀπορρέουσαν ἐκ τοῦ παρόντος καὶ τοῦ ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1932 Διατάγματος «περὶ τρόπου ἐκκαθαρίσεως κλπ.» ἐξομοιουμένην καθ' ὅλα μετὰ τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος ἀναγνώρισιν πρὸς ἀξίωσιν ἐκ χρηματιστηριακῶν συναλλαγῶν.

"Αρθρον 12.

1. Εἰς τὰς περιπτώσεις παραιτήσεως, ἀπολύσεως ἤ θανάτου, διαθεσιμότητος ἤ περιελεύσεως εἰς κατάστασιν ἀδυναμίας ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεων χρηματιστοῦ ἤ μεσίτου τοῦ Χρηματιστηρίου ἔχοντος ὑποχρεώσεις κατὰ τὸν παρόντα νόμον καὶ τὸ ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1932 Διάταγμα, αὗται καθίστανται ληξιπρόθεσμοι καὶ ἀπαιτηταί.

2. Ἐν περιπτώσει περιελεύσεως εἰς κατάστασιν ἀδυναμίας ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεων χρηματιστοῦ τινος ἤ μεσίτου καὶ ὁριστικῆς ἀπωλείας ὑπὸ τούτου τοῦ ἀξιώματος αὐτοῦ, οἱ πιστωταὶ αὐτοῦ χρηματισταὶ ἤ μεσῖται, οἱ μὴ ἱκανοποιηθέντες πλήρως ἐκ τῆς χρηματιστηριακῆς ἐγγυήσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀντιτίμου τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ νόμου 3632 μετοχῆς, δύνανται νὰ αἰτήσωνται τὴν καταβολὴν αὐτοῖς εἰς ὁμολογίας τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος, ὑπολογιζομένας εἰς τὴν ὀνομαστικὴν αὐτῶν ἀξίαν, ὑπὸ τοῦ Ταμείου Ειδικῆς Ἐκκαθαρίσεως τοῦ ὀφειλομένου εἰσέτι τμήματος τοῦ ποσοστοῦ 5 ο/ο περὶ οὗ ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος, ὁπότε τὸ ἀνωτέρω Ταμεῖον ὑπεισέρχεται αὐτοδικαίως εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ λαβόντος τὰς ὁμολογίας κατὰ τοῦ εἰς ἀδυναμίαν περιελθόντος.

"Αρθρον 13.

Οἱ ἐκ τῶν χρηματιστῶν, τῶν συναφάντων τὸν ἀλληλέγγυον δάνειον ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρεωγράφων μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τὴν 3ην Δεκεμβρίου 1929 ἐξορλήσαντες ὁλοσχερῶς τὴν ὑποχρέωσιν αὐτῶν ἔχουσιν ἀξίωσιν διὰ πᾶν καταβληθὲν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἐπὶ πλέον τοῦ ὀφειλομένου ὑφ' ἑκάστου ποσοῦ κατὰ τῶν λοιπῶν συνοφειλετῶν, τῶν μὴ ἐξοφλησάντων ὁλοσχερῶς τὰς ὑποχρεώσεις των, ἐπιμεριζομένην ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος Ἐπιτροπῆς Ειδικῆς Ἐκκαθαρίσεως ἀναλόγως τοῦ ὀφειλομένου εἰσέτι χρέους ὑφ' ἑκάστου.

"Αρθρον 14.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὁρισθήσεται ἡ ἀμοιβὴ τῶν μελῶν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1932 Διατάγματος «περὶ τρόπου ἐκκαθαρίσεως τῶν ἐκκρεμῶν συναλλαγῶν κλπ.» Ἐπιτροπῆς Ειδικῆς Ἐκκαθαρίσεως καὶ τοῦ Γραμματέως διὰ τὴν διὰ τοῦ παρόντος ἀνατιθεμένην αὐτοῖς ὑπηρεσίαν εἰς βάρος ἐῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος πόρων, δυναμένη νὰ προκαταβληθῇ ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν.

"Αρθρον 15.

Οἱ ὑποβάλλοντες ψευδεῖς ἤ ἀνακριβεῖς δηλώσεις ἤ αἰτήσεις πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν Ειδικῆς Ἐκκαθαρίσεως, ὡς καὶ οἱ παρ' αὐτῆς ὅπως δήποτε ἐξεταζόμενοι καὶ καταθέντες ἐν γνώσει πράγματα μὴ ἀληθῆ καὶ ἐν γένει οἱ πειρώμενοι δι' ὑποβολῆς ψευδῶν δικαιολογητικῶν ἤ καθ' οἱονδήποτε τρόπον νὰ ἐπιτύχωσι παρανόμων τι ὄφελος κατὰ τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 Ταμείου, τιμωροῦνται κατὰ τὰς περὶ ἀπάτης, διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου. ἐὰν δὲ οὗτοι εἶναι χρηματισταὶ ἤ μεσῖται τιμωροῦνται δι' ὁριστικῆς ἀπολύσεως ὑπὸ τοῦ οἰκείου πειθαρχικοῦ Συμβουλίου.

"Αρθρον 16.

1. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως διευκολυνθῇ ἡ ἐκπλήρωσις τῶν διὰ τοῦ παρόντος καθοριζομένων ὑποχρεώσεων τῶν χρηματιστῶν ἐπιτρέπεται εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ νόμου 3632 «περὶ Χρηματιστηρίων ἀξιῶν» Ἑταιρείαν νὰ χορηγῇ δάνεια εἰς τὰ μέλη αὐτῆς μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν 50.000, ἐκτὸς ἐὰν ὑποβληθῇ εἰς τὸν Κυβερνητικὸν Ἐπόπτην τοῦ Χρηματιστηρίου δήλωσις ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος περὶ μὴ χορηγήσεως τοῦ δανείου τούτου ὑπὸ πιστωτοῦ τοῦ χρηματιστοῦ ἔχοντος ἀξίωσιν ἐκ χρηματιστηριακῶν συναλλαγῶν. Ἐὰν ὑπεβλήθη εἰς τὸν Κυβερνητικὸν Ἐπόπτην τοιαύτη δήλωσις, δύναται ὁ καθ' οὗ ἡ δήλωσις χρηματιστὴς νὰ προσφύγῃ δι' αἰτήσεώς του εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Β' Χρηματιστηριακοῦ Δικαστηρίου, ὅστις ἀποφαίνεται ὁριστικῶς καὶ τελεσιδίκως περὶ τῆς παροχῆς ἢ μή, ὡς καὶ περὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ χορηγηθησομένου δανείου. Ἡ τοιαύτη ἀπόφασις εἰς οὐδὲν ἔνδικον μέσον ὑπόκειται.

2. Χρηματιστὴς λαβὼν τὸ ἀνωτέρω δάνειον δὲν δύναται νὰ ἐνεργήσῃ χρηματιστηριακὰς συναλλαγὰς ἐπὶ προθεσμίᾳ μεταφερούσας ἐπὶ δόξῃ καὶ διπλασιασμῷ ἐὰν δὲν ἐξοφλήσῃ τοῦτο πρὸς τὴν ὡς ἄνω Ἑταιρείαν.

3. Ἐν περιπτώσει ἀποδόσεως ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας ἕνεκα οἱουδήποτε λόγου τοῦ τμήματος τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Νόμου 3632 μετοχῆς, τὸ ποσὸν τοῦ ἀνωτέρω δανείου μετὰ τῶν τόκων αὐτοῦ λογίζεται συμψηφισθὲν καὶ ἀφαιρεῖται ἐκ τοῦ ἀποδοτέου τιμήματος.

"Αρθρον 17.

Ἐὰν τὸ ἀντικείμενον συμβάσεώς τινος ρυθμιζομένης ὑπὸ τοῦ παρόντος καὶ τοῦ Διατάγματος τῆς 15 Δεκεμβρίου 1932 «περὶ τρόπου ἐκκαθαρίσεως ἐκκρεμῶν συναλλαγῶν κλπ.» κατέστη ἀντικείμενον ἄλλης οἱασδήποτε συμβάσεως ρυθμιζομένης καὶ ταύτης ὑπὸ τοῦ παρόντος, ἡ κατὰ τοῦ Ταμείου ἀξίωσις εἶναι μία καὶ μόνη καὶ ὑπὲρ τοῦ ὁρισθησομένου κατὰ τὸ ἄρθρον 4 δικαιούχου.

"Αρθρον 18.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1932 Διατάγματος «περὶ ἐκκαθαρίσεως ἐκκρεμῶν συναλλαγῶν κλπ.» προστίθεται ἐδάφιον 3 ἔχον οὕτω : «3. Τὸ ἐδάφιον πρῶτον δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν εἰς ἃς περιπτώσεις ὅτε δανειστὴς καὶ ὁ ὀφειλέτης ἤθελον δηλώσει τὴν περὶ τούτου βούλησίν των εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 6 Ἐπιτροπὴν Ειδικῆς ἐκκαθαρίσεως. Διὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς δηλώσεως ταύτης χορηγεῖται ἀνατρεπτικὴ προθεσμία ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1932 Διατάγματος «περὶ τρόπου ἐκκαθαρίσεως ἐκκρεμῶν συναλλαγῶν κλπ. καὶ τοῦ παρόντος ἰσχύουσιν ἀναλόγως καὶ ἐπὶ συμβάσεων, ὡς αἱ διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ μνησθέντος Διατάγματος ρυθμιζόμεναι, τῶν ὁποίων ἀντικείμενον εἶναι μετοχαὶ προνομιοῦχοι Ἀνωνύμου Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας τῆς ὁποίας αἱ κοιναὶ μόνον μετοχαὶ διεπραγματεύοντο ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ Ἀθηνῶν μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἀναστολῆς τῆς λειτουργίας αὐτοῦ.

3. Διὰ τὴν ἀνάλογον ἐφαρμογὴν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ὡς τιμαὶ τῶν προνομιούχων μετοχῶν, λογίζονται αἱ τῶν κοινῶν τοιούτων, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι διὰ τὴν παράδοσιν τῶν σχετικῶν ὁμολογιῶν βαρύνεται ὁ ὑπόχρεως καὶ οὐχὶ τὸ Ταμεῖον.

"Αρθρον 19.

Τὰ προκύπτοντα κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ζητήματα, περὶ ὧν δὲν προνοοῦσι ρητῶς αἱ διατάξεις αὐτοῦ,

λύονται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ειδικῆς Ἐκκαθαρίσεως, ἐφαρμοζομένων κατ' ἀναλογίαν τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

"Αρθρον 20.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος, τοῦ ὁποίου αἱ διατάξεις ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐφ' ὧν σχετικῶν ὑποθέσεων ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος προβλεπομένων ἔχουσιν ἤδη ἐκδοθῇ ἀποφάσεις τελεσίδικοι ἢ μὴ ἢ ὁπωσδήποτε ἐκκρεμοῦσιν ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων, ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐπὶ τοῦ εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 20 Ἰουλίου 1933 Ν. Δ. περὶ κυρώσεως ἀποφάσεως Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καθοριζούσης τὴν ἀξίαν τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς καὶ περὶ διαφόρων δασμολογικῶν διευκολύνσεων ἐπὶ ἐκκρεμοτήτων κ.λ.π.

Ὁ κ. **Μ. Εὐλάμπιος** (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ἀναπτύσσει τὰς τροπολογίας τὰς ὁποίας ἐπιφέρει καὶ ἐκείνας τὰς ὁποίας δέχεται ἐκ τῶν ὑποβληθεισῶν ὑπὸ τῶν κ. κ. Βουλευτῶν.

Εἰς τὸ ἄρθρον 3 προστίθεται τρίτη παράγραφος, εἰς τὸ ἄρθρον 4 ἀποδέχεται ὑποβληθεῖσαν τροπολογίαν καὶ προστίθεται μία παράγραφος. Εἰς τὸ ἄρθρον 8 ἀντικαθίστατα ἡ πρώτη παράγραφος δι' ἄλλης, εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου προστίθεται νέα παράγραφος. Εἰς τὸ ἄρθρον 14 προστίθεται πέμπτη παράγραφος. Δηλοῖ κατόπιν ὅτι ἀπαλείφεται τὸ ἄρθρον 15 τὸ σχετικὸν μὲ τὸ Ἅγιον Ὄρος.

Ὁ κ. **Δ. Τσιόκος** ὑποστηρίζει ὅπως τὰ ἐπιβαλλόμενα πρόστιμα εἰς τοὺς παραβάτας τοῦ νόμου περὶ λιμενικῆς φορολογίας εἰσπράττωνται ὑπὲρ τῶν οἰκείων λιμενικῶν ταμείων.

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν ὡς ἐτροποποιήθη, ἀναληφθείσης τῆς ψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Ἐπὶ τοῦ εἰς α' συζήτησιν κατ' ἀρχὴν καὶ ἄρθρον νομοσχεδίου «περὶ μειώσεως φόρου καὶ τελῶν τῶν κληρονομιῶν, κληροδοσιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν» ὁ κ. **Μ. Εὐλάμπιος** (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν) δηλοῖ ὅτι δέχεται τροπολογίαν εἰς τὸ 5ον ἄρθρον, προστίθεται δὲ καὶ 6ον ἄρθρον.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς α' συζήτησιν ὡς ἐτροποποιήθη.

"Αρχεται κατόπιν ἡ ἐφ' ἅπαξ συζήτησις τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 6 Ἰουλίου 1933 Ν. Δ. «περὶ φορολογικῶν διευκολύνσεων καὶ μειώσεων εἰς τοὺς ὀφειλέτας ἐκ φόρων τοῦ Δημοσίου κλπ».

Ὁ κ. **Μ. Εὐλάμπιος** (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν) ἀναπτύσσει διαφόρους τροπολογίας καὶ προσθήκας εἰς τὸ νομοσχέδιον.

Ὁ κ. **Κ. Κορόζος** ὑποβάλλει καὶ ἀναπτύσσει τροπολογίαν του ζητῶν προσθήκην εἰς τὸ 5ον ἄρθρον παράγρ. 3 δι' ἧς ὀφειλόμενοι φόροι κληρονομίας βαρύνοντες κληρονόμους ἢ κληρονομηθέντας ὑποστάντας ἀπαλλοτρίωσιν κατὰ τὸν ἀγροτικὸν νόμον καταβάλλεται δι' ὁμολογιῶν δανείων ἀπαλλοτριώσεως, ὑπολογιζομένων εἰς τὸ ἄρτιον μέχρι 25 ο/ο τοῦ συνολικοῦ φόρου κληρονομίας.

Ὁ κ. **Μ. Εὐλάμπιος** (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν) δηλοῖ ὅτι ἀποδέχεται τὴν τροπολογίαν.

Ἐπίσης ἀναπτύσσει τροπολογίαν περὶ μειώσεως τῶν ὀφειλομένων παρὰ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων πρὸς τὸ δημόσιον ἐνοικίων

Ὁ κ. **Δ. Τσιόκος** ὑποστηρίζει ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ μείωσις τῶν ὀφειλομένων γνωστοῦ ὄντος ὅτι χρῆσιν τῶν Δημοσίων καταστημάτων κάμνουν οἱ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι καὶ χρησιμοποιοῦν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διὰ κατοικίαν αὐτῶν πλειότερον χῶρον τοῦ διατεθειμένου διὰ τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας. Συνιστᾷ νὰ ἀπαλλαγοῦν μόνον οἱ δημοδιδάσκαλοι καὶ ἐν γένει οἱ κατώτεροι ὑπάλληλοι.

Ὁ κ. **Ν. Βλιᾶμος**, προτείνει ὅπως γίνῃ ἐξαίρεσις διὰ τοὺς Νομάρχας, ὅπου ὑπάρχουν κτίρια μὴ δυνάμενα νὰ χρησιμοποιηθῶσιν ὡς γραφεῖα δημόσια, ἀλλὰ μόνον ὡς κατοικία ἀξιοπρεπῆς διὰ τοὺς ἐκπροσώπους τῆς κρατικῆς ἐξουσίας.

Ὁ κ. **Θ. Τουρκοβασίλης** (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας), ὁμιλῶν διὰ μακρῶν ἐπὶ τῆς τροπολογίας τῆς ἀφορώσης τὴν καταβολὴν τῶν ὀφειλομένων ἐξ ἐνοικίων ὑπὸ διαφόρων ὑπαλλήλων, κατοικούντων εἰς μεμισθωμένα ὑπὸ τοῦ Δημοσίου κτήματα, ἀξιοῖ, ὅπως ὅλοι οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ εἰδικῶς οἱ δημοδιδάσκαλοι ἀπαλλαγῶσιν ἐντελῶς τῆς ὑποχρεώσεως πρὸς πληρωμὴν τῶν ὀφειλομένων ἐνοικίων.

Ὁ κ. **Π. Ράλλης** (Πυλίας) ζητεῖ νὰ ἀναβληθῇ ἡ ψήφισις διὰ νὰ μελετηθοῦν ὑπὸ τῶν βουλευτῶν αἱ ὑποβληθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τροπολογίαι.

Ν. Κουπαροῦσσος. Νὰ ἐκτυπωθοῦν διότι δὲν ἔχομεν ἰδέαν.

Α. Χατζηκυριάκος (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Οἱ λιμενάρχαι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ πληρώσουν ἀναδρομικῶς.

Δ. Τσιόκος. Διὰ τοὺς δημοδιδασκάλους εἶμαι σύμφωνος νὰ τὰ διορίσωμεν ὅλα, ὄχι ὅμως διὰ τοὺς ἄλλους. Τὸ πολὺ νὰ τοὺς χαρισθῇ τὸ 1)4.

Θ. Τουρκοβασίλης (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Εἶναι ἀπολύτως δίκαιον νὰ χαρισθῶν ὅλα εἰς τοὺς δημοδιδασκάλους.

Β. Βασιλικός. Τὸ νομοσχέδιον ἔγινεν ἀγνώριστον διὰ τῶν τροπολογιῶν. Νὰ ἀναβληθῇ ἡ ψήφισις.

Μ. Εὐλάμπιος (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Κύριε Πρόεδρε, παρακαλῶ ὅπως τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ «περὶ φορολογικῶν διευκολύνσεων» ἐγγραμμένον εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν δι' ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν λάβῃ τὴν κανονικὴν διαδικασίαν καὶ γίνῃ ἀπόψε δεκτὸν εἰς α' συζήτησιν, νὰ ὑποβληθοῦν δὲ αἱ σχετικαὶ τροπολογίαι κατὰ τὴν β' συζήτησιν.

Γίνεται ἀκολούθως δεκτὸν εἰς α' συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 6 Ἰουλίου 1933 Ν. Δ. περὶ φορολογικῶν διευκολύνσεων καὶ μειώσεων εἰς τοὺς ὀφειλέτας ἐκ φόρων τοῦ δημοσίου κλπ.».

Ἐπίσης γίνονται δεκτὰ εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὰ σχέδια νόμων 1) «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀναγκαστικοῦ διατάγματος τῆς 1 Ἰουνίου 1933 περὶ καθορισμοῦ ἐπιτοκίων καταθέσεων» καὶ

2) «Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου 1932 καὶ 22 Ὀκτωβρίου 1932 ἀναγκαστικῶν νόμων, ἐν σχέσει μὲ τὴν προστασίαν τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος καὶ τὴν ἀγορὰν καὶ πώλησιν ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος» ἔχοντα οὕτω.

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 1ης Ἰουνίου 1933 ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος «περὶ καθορισμοῦ ἐπιτοκίων καταθέσεων».

"Αρθρον πρῶτον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 1ης Ἰουνίου 1933 ἀναγκαστικὸν Διάταγμα «περὶ καθορισμοῦ ἐπιτοκίων καταθέσεων» δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 131 (τεῦχος Α') τῆς 1ης Ἰουνίου 1933 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, οὗτινος τὸ κείμενον ἔχει ὡς ἑξῆς :

Περὶ καθορισμοῦ ἐπιτοκίων καταθέσεων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

"Αρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 5 παραγρ. 2 τοῦ νόμου ΓΥΜΣ' τῆς 18 Νοεμβρίου 1909 «περὶ Ταχυδρομικῶν Ταμιευτηρίων», ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Ἡ τιμὴ αὐτὴ τοῦ τόκου δύναται νὰ αὐξομειώνεται, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν μᾶλλον κυκλοφορουσῶν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφημερίδων, καὶ ἰσχυούσης μετὰ δεκαήμερον ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεώς της, τόσον διὰ τὰς μετὰ τὴν τοιαύτην δημοσίευσιν ἐνεργηθησομένας καταθέσεις, ὅσον καὶ

διὰ τὰς προϋπαρχούσας διὰ τοὺς ἀπὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ καὶ ἐφεξῆς τόκους.

Ἄρθρον 2.

1. Ὁ τόκος ὁ χορηγούμενος ὑπὸ τῶν διαφόρων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ἅτινα κατὰ τὴν κειμένην νομοθεσίαν δικαιοῦνται νὰ δέχωνται καταθέσεις εἴτε Ταμιευτηρίου, εἴτε ὄψεως, εἴτε ἐπὶ προθεσμίᾳ, οἷων τῶν ἑξῆς : Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν, Μετοχικοῦ Ταμείου Στρατοῦ, Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ὡς καὶ τῶν Συνεταιρισμῶν, διὰ τὰς παρὰ ταῖς νομικοῖς τούτοις προσώποις καὶ συνεταιρισμοῖς καταθέσεις ὁποτεδήποτε λαβούσας χώραν δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερος τοῦ τόκου τοῦ ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἑκάστοτε καθοριζομένου διὰ τὰς παρ' αὐτῇ καταθέσεις.

2. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἅμα τῇ ἑκάστοτε λήψει τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀνακοινοῖ ταύτην εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ὑποχρεουμένην, ὅπως δημοσιεύῃ ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐν τῷ ὁποίῳ θὰ καταχωρίζηται ἡ ἑκάστοτε ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου περὶ αὐξομειώσεως τοῦ τόκου τῶν Ταχυδρομικῶν Ταμιευτηρίων δήλωσιν περὶ τοῦ χορηγουμένου διὰ τὰς παρ' αὐτῇ καταθέσεις τόκου, ὅστις ἔσεται κατὰ 1)4 ο)ο κατώτερος τοῦ ἑκάστοτε τόκου ἐπὶ τῶν καταθέσεων τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου. Εἰς τὴν δήλωσιν ταύτην τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης δέον νὰ γίνεται μνεία, ὅτι ὁ ὑπ' αὐτῆς χορηγούμενος τόκος ἀποτελεῖ τὸ ἀνώτατον ὅριον τοῦ δυναμένου νὰ χορηγηθῇ τοιούτου ὑπὸ τῶν διαφόρων Νομικῶν προσώπων, περὶ ὧν τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, διὰ τὰς παρ' αὐτῇ καταθέσεις.

3. Ἡ ἰσχὺς τῆς ὡς ἄνω δηλώσεως τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, διά τε τὰς ὑφισταμένας παρ' αὐτῇ καταθέσεις καὶ τὰς μελούσας τοιαύτας ἄρχεται μετὰ δεκαήμερον ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὰ ἀνωτέρω δημοσιεύσεώς της, ἀφ' ἧς ἐπέρχεται αὐτοδικαίως καὶ ἡ αὐξομείωσις τοῦ κατὰ τὰ ἄνω ἀνωτάτου ὁρίου τοῦ τόκου τῶν ὁμοίων καταθέσεων, τῶν περὶ ὧν τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου Νομικῶν προσώπων Δημοσίου Δικαίου καὶ Συνεταιρισμῶν.

Τὸ παρὸν Ἀναγκαστικὸν Διάταγμα, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς καταχωρίσεώς του ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, ὑποβληθήσεται εἰς τὰ Νομοθετικὰ Σώματα πρὸς κύρωσιν ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰουνίου 1933.

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Δ. ΜΑΞΙΜΟΣ, Σ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ, Ι. ΡΑΛΛΗΣ, Θ. ΤΟΥΡΚΟΒΑΣΙΛΗΣ, Σ. ΛΟΒΕΡΔΟΣ, Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ, Π. ΡΑΛΛΗΣ, Ι. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, Ι. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΚΟΝΔΥΛΗΣ, Μ. ΕΥΔΑΜΠΙΟΣ, ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΤΣΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Δ. ΜΑΞΙΜΟΣ, Σ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ, Ι. ΡΑΛΛΗΣ, Θ. ΤΟΥΡΚΟΒΑΣΙΛΗΣ, Σ. ΛΟΒΕΡΔΟΣ, Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ, Π. ΓΑΛΛΗΣ, Ι. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, Ι. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΚΟΝΔΥΛΗΣ, Μ. ΕΥΔΑΜΠΙΟΣ, ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΤΣΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἄρθρον δεύτερον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀνατρέχει ἀφ' ἧς ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως τὸ διὰ τούτου κυρούμενον Ἀναγκαστικὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ Ἰουλίου 1933

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας
Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Μ. ΕΥΔΑΜΠΙΟΣ

Ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας
Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
Βουλευτὴς Ἀττικῆς

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης
Σ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ
Βουλευτὴς Καρδίτσης

Ἄρθρον 5 παράγραφος 2 νόμου ΓΥΜΣΤ'.

Ἡ τιμὴ αὕτη τοῦ τόκου δύναται νὰ αὐξομειωθῇ διὰ Π. Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἰσχύοντος ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου τοῦ ἐπιόντος ἔτους, δημοσιευομένου δὲ πρὸ ἑξ τοὐλάχιστον μηνός.

Περὶ κυρώσεως τῶν ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου 1932 καὶ 22 Ὀκτωβρίου 1932 ἀναγκαστικῶν νόμων, ἐν σχέσει μὲ τὴν προστασίαν τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος καὶ τὴν ἀγορὰν καὶ πώλησιν ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος.

Ἄρθρον 1.

Κυροῦνται οἱ ἀναγκαστικοὶ νόμοι.

α'.) Τῆς 21 Σεπτεμβρίου 1932 «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ νόμου 5422 «περὶ ἀναστολῆς τῆς ὑποχρεώσεως τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἐξαργύρωσιν τῶν τραπεζικῶν γραμματίων αὐτῆς καὶ περὶ ρυθμίσεως τῆς ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως συναλλάγματος», δημοσιευθεὶς διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ!θ. 348 (Τεῦχος Α') τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1932 φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

β'.) Τῆς 22 Ὀκτωβρίου 1932 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 5422», δημοσιευθεὶς διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ!θ. 381 (Τεῦχος Α'.) τῆς 28 Ὀκτωβρίου 1932 φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ νόμου 5422 «περὶ ἀναστολῆς τῆς ὑποχρεώσεως τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἐξαργύρωσιν τῶν τραπεζικῶν γραμματίων αὐτῆς καὶ περὶ ρυθμίσεως τῆς ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως συναλλάγματος».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ νόμου 5422 τῆς 26 Ἀπριλίου 1932 «περὶ ἀναστολῆς ὑποχρεώσεως τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἐξαργύρωσιν τῶν τραπεζικῶν γραμματίων αὐτῆς καὶ περὶ ρυθμίσεως τῆς ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως συναλλάγματος», προστίθενται αἱ ἑξῆς δύο παράγραφοι :

«Οἱ βασίμους παρέχοντες ὑπονοίας ὅτι ἐνεργοῦσι τινὰ τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ 14 ὑπὸ στοιχ. α'—ζ' παρανόμων πράξεων, δύνανται νὰ ἐκτοπισθῶσι, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 5174 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4229 περὶ μέτρων ἀσφαλείας τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος κλπ.», θεωρούμενοι ὡς ἐπικίνδυνοι εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν».

Ἡ οἰκεία ἀστυνομικὴ Ἀρχὴ δύναται νὰ ἐκδίδῃ ἀστυνομικὰς διατάξεις, ἐγκρινομένας κατὰ τὸν νόμον, σχετικὰς μὲ τὴν λειτουργίαν τῶν χρηματιστικῶν καὶ μεσιτικῶν ἐν γένει ἄλλων παρεμφερῶν Γραφείων, καὶ τὴν πρόληψιν συνάψεως χρηματιστηριακῶν πράξεων ἐκτὸς τοῦ Χρηματιστηρίου, εἴτε εἰς διάφορα κέντρα ἢ γραφεῖα, εἴτε εἰς ὁδοὺς ἢ πλατείας.

Ἄρθρον 2.

Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως αὐτοῦ, ὑποβληθήσεται δὲ πρὸς κύρωσιν εἰς τὰ Νομοθετικὰ Σώματα ἅμα συνερχόμενα.

Ἡ δημοσίευσις τοῦ παρόντος ἀνατίθεται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργόν.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 21 Σεπτεμβρίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
ΕΛ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Τὰ μέλη

Α. Μιχαλακόπουλος, Ι. Μπουρνιᾶς, Ι. Τσιριμῶκος, Π. Πετρίδης, Σ. Κωστόπουλος, Λ. Κουτσοπέταλος, Ι, Βαλαλᾶς, Β. Βαρδόπουλος Γ, Βασιλειάδης, Λ. Μακκᾶς, Π. Εὐριπαῖος.

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 5422

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ ἐν τῷ ἐδαφίῳ 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 5422 περίπτωσις ε'. τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

«Τῶν ἀποδεδειγμένων ἀναγκῶν ἐξυπηρετήσεως ὁμολογιακῶν δανείων εἰς συνάλλαγμα πληρωτέων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

Ἡ χορήγησις τοῦ ἀπαιτουμένου συναλλάγματος ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει γίνεται ἀδείᾳ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, παρεχομένῃ μετ' ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς συναλλάγματος».

Τὸ παρὸν ἀναγκαστικὸν Διάταγμα, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς καταχωρήσεώς του ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, ὑποβληθήσεται εἰς τὰ Νομοθετικὰ Σώματα πρὸς κύρωσιν ἅμα τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ὀκτωβρίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
ΕΛ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Τὰ μέλη

Ι. Μπουρνιᾶς, Ι. Τσιριμῶκος, Π. Πετρίδης, Κ. Βαρβαρέσσος, Σ. Κωστόπουλος, Λ. Κουτσοπέταλος, Ι. Βαλαλᾶς, Ι. Ἀποστόλου, Θ. Χαΐνης, Α. Κογεβίνας.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀνατρέχει ἀφ' ἧς ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως οἱ διὰ τούτου κυρούμενοι ἀναγκαστικοὶ νόμοι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Γίνονται δεκτὰ εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν ὡς ἐτροποποιήθησαν, ἀναβαλλομένης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου τὰ σχέδια νόμου 1) «περὶ καταργήσεως δασμολογικῶν τινων ἀπαλλαγῶν καὶ περὶ καταβολῆς τῶν δασμῶν» καὶ 2) «περὶ κυρώσεως ἢ θέσεως ἐν ἰσχύϊ διεθνῶν κανονισμῶν ἀποφυγῆς συγκρούσεως πλοίων».

Ἐπίσης εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν, ὡς ἐδιορθώθησαν τὰ ἐκ τυπογραφικῆς ἀβλεψίας λάθη παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, τὸ σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως διεθνοῦς συμβάσεως γραμμῆς φορτώσεως πλοίων», καὶ

Εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ ὁρίου ἡλικίας τῶν ἐν τῷ Π. Ν. πολιτικῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων», ἔχοντα οὕτω :

Περὶ κυρώσεως Διεθνοῦς Συμβάσεως γραμμῆς φορτώσεως πλοίων.

Ἄρθρον μόνον.

1. Κυροῦται ἡ ὑπογραφεῖσα ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἑλλάδος ἐν Λονδίνῳ τὴν 5ην Ἰουλίου 1930 «Διεθνὴς Σύμβασις Γραμμῆς Φορτώσεως» μετὰ τῶν συνημμένων αὐτῇ πρωτοκόλλου καὶ παραρτημάτων καὶ ὧν τὸ κείμενον εἰς τὴν Ἀγγλικὴν καὶ ἐν μεταφράσει εἰς τὴν Ἑλληνικὴν παρατίθεται ἐν τέλει τοῦ παρόντος.

2. Διὰ Διαταγμάτων, προτάσει τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ναυτικῶν (Δ. Ε. Ν.) καὶ Ἐξωτερικῶν ἐκδοθησομένων, ἐπιτρέπεται ὅπως κυροῦνται καὶ τίθενται εἰς ἐφαρμογὴν αἱ τροποποιήσεις τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον Διεθνοῦς Συμβάσεως, αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 20 ταύτης.

ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΓΡΑΜΜΗΣ ΦΟΡΤΩΣΕΩΣ

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ

Αἱ Κυβερνήσεις τῆς Γερμανίας, τῆς Αὐστραλίας, τοῦ Βελγίου, τοῦ Καναδᾶ, τῆς Χιλῆς, τῆς Κούβας, τῆς Δανίας, τῆς Ἐλευθέρας πόλεως τοῦ Δάντσιγκ, τῆ: Ἱσπανίας, τοῦ Ἐλευθέρου Κράτους τῆς Ἰρλανδίας, τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, τῆς Φινλανδίας, τῆς Γαλλίας, τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ Βορείου Ἰρλανδίας, τῆς Ἑλλάδος, τῶν Ἰνδιῶν, τῆς Ἰσλανδίας, τῆς Ἰταλίας, τῆς Ἰαπωνίας, τῆς Λεττονίας, τοῦ Μεξικοῦ, τῆς Νορβηγίας, τῆς Νέας Ζηλανδίας, τῆς Παραγουάης, τῆς Ὁλλανδίας, τοῦ Περοῦ, τῆς Πολωνίας, τῆς Πορτογαλλίας, τῆς Σουηδίας καὶ τῆς Ἑνώσεως τῶν Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν, ἐπιθυμοῦσαι νὰ προστατεύσωσι τὴν ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἰδιοκτησίας ἐν θαλάσσῃ διὰ καθιερώσεως ἀπὸ συμφώνου ὁμοιομόρφων ἀρχῶν καὶ κανόνων, ἀναφορικῶς πρὸς τὰ ὅρια μέχρι τῶν ὁποίων δύναται νὰ φορτώνωνται τὰ πλοῖα τὰ ἐκτελοῦντα διεθνεῖς πλόας ἀπεφάσισαν νὰ συνάψωσιν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον Σύμβασιν καὶ ὥρισαν ὡς πληρεξουσίους αὐτῶν :

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Τὸν Κον Gustav KOENIGS..... Ὑπουργικὸν Διευθυντὴν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Συγκοινωνίας μυστικοσύμβουλον. Βερολῖνον.

Τὸν Κον Arthur WERNER..... Ὑπουργικὸν Σύμβουλον παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Συγκοινωνίας, δικαστικὸν Σύμβουλον. Βερολῖνον.

Τὸν Καθηγητὴν Κον Walter LAAS..... Διευθυντὴν τοῦ νηογνώμονος «Germanischer Lloyd», Βερολῖνον.

Τὸν Κον Karl STURM..... Διευθυντὴν τῆς Seeberufsgenossenschaft». Ἀμβοῦργον.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

Τὸν Πλοίαρχον Κον Henry Priaulx CAYLEY..... Βασιλικοῦ Αὐστραλιακοῦ Ναυτικοῦ, ναυτικὸν ἀκόλουθον παρὰ τῇ ἐν Λονδίνῳ ἀντιπροσωπείᾳ τῆς Αὐστραλίας.

Τὸν Κον Vincent Cyril DUFFY ..... Australia House.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΒΕΛΓΙΟΥ

Τὸν Κον Raoul F. GRIMARD..... Μηχανικόν, τεχνικὸν σύμβουλον παρὰ τῇ Κεντρικῇ διοικήσιε τοῦ Ναυτικοῦ.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΝΑΔΑ

Τὸν Κον Alexander JOHNSTON..... Ὑφυπουργὸν Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΧΙΛΗΣ

Τὸν Ὑποπλοίαρχον ναυπηγὸν Oscar BUNSTER.... Μέλος τῆς Χιλιανῆς ναυτικῆς ἀποστολῆς ἐν Λονδίνῳ.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΚΟΥΒΑΣ

Τὸν Κον Guillermo PATTERSON. ..... Ἐπιτετραμμένον ἐν Λονδίνῳ.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΔΑΝΙΑΣ

Τὸν Κον Emil KROGH..... Διευθυντὴν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ ναυτιλίας καὶ ἁλιείας.

Τὸν Κον Aage H. LARSEN..... Ναυπηγὸν καὶ ἀρχιμηχανικόν, παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ ναυτιλίας καὶ ἁλιείας.

Τὸν Κον J. A. KÖRBING..... Διευθυντὴν τῆς Forenede Dampskiesselskab, Κοπεγχάγη.

Τὸν Πλοίαρχον E. N. H. P. HAGELBERG..... Πρόεδρον τῆς Ἑνώσεως Δανῶν πλοιάρχων.

Τὸν Κον Erik JACOBSEN.....Trade Union Manager.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΠΟΛΕΩΣ ΤΟΥ ΔΑΝΤΣΙΓΚ

Τὸν Κον Alphonse POKLEWSKI KOZIELL..... Ἐμπορικὸν Σύμβουλον τῆς ἐν Λονδίνῳ Πολωνικῆς Πρεσβείας..

Τὸν Κον Waldenar SIEG..... Ἐμπορικὸν Σύμβουλον...

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΑΣ

Τὸν Κον Octaviano MARTINEZ BARCA..... Μηχανικὸν Ἱσπανικοῦ ναυτικοῦ.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΙΡΛΑΝΔΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Τὸν Κον J. W. DULANTY ..... Ἐμπορικὸν ἀπεσταλμένον τοῦ ἐλευθέρου Ἰρλανδικοῦ κράτους ἐν Μεγάλῃ Βρεττανίᾳ.

Τὸν Κον T. I. HEGARTY..... Ἐπιθεωρητὴν πλοίων παρὰ τῇ ὑπηρεσίᾳ μεταφορῶν καὶ ναυτιλίας τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας καὶ Ἐμπορίου.

INTERNATIONAL LOAD LINE CONVENTION.

PREAMBLE.

The Governments of Germany, the Commonwealth of Australia, Belgium, Canada, Chile, Cuba, Denmark, the Free City of Danzig, Spain, the Irish Free State, the United States of America, Finland, France, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, Greece, India, Iceland, Italy, Japan, Latvia, Mexico, Norway, New Zealand, Paraguay, the Netherlands, Peru, Poland, Portugal, Sweden, and the Union of Socialist Soviet Republics; desiring to promote safety of life and property at sea by establishing in common agreement uniform principles and rules with regard to the limits to which ships on international voyages may be loaded, have resolved to conclude a Convention for that purpose and have appointed as their Plenipotentiaries :

THE GOVERNMENT OF GERMANY

Mr. Gustav KOENIGS ..... Ministerialdirigent in the Reichs-Yerkehrsministerium, Geheimer Regierungsrat, Berlin.

Mr. Arthur WERNER ..... Ministerialrat in the Reichsverkehrs-ministerium, Geheimer Justizrat, Berlin.

Professor Walter LAAS ..... Director of the «Germanischer Lloyd» Classification Society, Berlin.

Mr. Karl STURM ..... Verwaltungsdirector of the See-Berufsgenossenschaft, Hamburg.

THE GOVERNMENT OF THE COMMONWEALTH OF AUSTRALIA

Captain Henry Priaulx CAYLEY..... Royal Australian Navy, Commonwealth Naval Representative in London.

Mr. Vincent Cyril DUFFY..... Australia House.

THE GOVERNMENT OF BELGIUM

Mr. Raoul F. GRIMARD..... Naval Engineer, Technical Adviser to the Central Naval Department.

THE GOVERNMENT OF CANADA

Mr. Alexander JOHNSTON..... Deputy Minister of Marine.

THE GOVERNMENT OF CHILE

Lieut.-Commander Constructor Oscar BUNSTER.. Member of the Chilian Naval Commission in London

THE GOVERNMENT OF CUBA

Mr. Guillermo PATTERSON ..... Cuban Minister in London.

THE GOVERNMENT OF DENMARK

Mr. Emil KROGH ..... Assistant Secretary in the Ministry of Shipping and Fisheries.

Mr. Aage H. LARSEN ..... Naval Architect and Engineer in Chief to the Ministry of Shipping and Fisheries.

Mr. J. A. KÖRBING..... Director of the «Forenede Dampskibsselskab,» Copenhagen.

Captain H. P. HAGELBERG..... Chairman of the Association of Danish Shipmasters.

Mr. Erik JACOBSEN..... Trade Union Manager.

THE COVERNMENT OF THT FREE CITY OF DANZIG

Mr. Alphonse POKLEWSKI—KOZIELL ..... Commercial Counsellor, Polish Legation, London.

Mr. Waldemar SIEG..... Commercial Counsellor.

THE GOVERNMENT OF SPAIN

Mr. Octaviano MARTINEZ-BARCA ..... Engineer, Spanish Navy.

THE GOVERMENT OF THE IRISH FREE STATE

Mr. J. W. DULANTY ..... Commissioner for Trade for the Irish Free State in Great Britain.

Mr. T. J. HEGARTY ..... Ship Surveyor, Transport and Marine Branch, Department of Industry and Commerce.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Τὸν Κον Herbert B. WALKER.....	Πρόεδρον τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἀμερικανῶν ἰδιοκτητῶν ἀτμοπλοίων.
Τὸν Κον David ARNOTT.....	Ἐπιθεωρητὴν πλοίων τοῦ American Bureau of Shipping.
Τὸν Κον Laurens PRIOR.....	Γραφεῖον ναυτιλίας τῆς ὑπηρεσίας ἐμπορίου.
Τὸν Κον Howard C. TOWLE.....	Ἐθνικὸν Συμβούλιον τῶν Ἀμερικανῶν ναυπηγῶν.
Τὸν Κον Samuel D. Mc. COMB.....	Marine office of America.
Τὸν Πλοίαρχον E. N. Albert F. PILLSBURY.....	Τοῦ οἴκου Pillsbury and Curtis, Ἅγ. Φραγκίσκος.
Τὸν Κον Robert F. HAND.....	Ἀντιπρόεδρον τῆς Standard Shipping Co. Νέα Ὑόρκη
Τὸν Κον H. W. WARLEY.....	Ἀντιπρόεδρον τῆς Ore Steamship Corporation. Νέα Ὑόρκη.
Τὸν Κον James KENNEDY.....	Γενικὸν διευθυντὴν, ναυτικοῦ τμήματος Gulf Refinig Co Νέα Ὑόρκη.
Τὸν Ὑποναύαρχον John G. TAWRESEY.....	C. C. τοῦ Ἀμερικανικοῦ Π. Ναυτικοῦ ἐν ἀποστρατείᾳ.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΦΙΝΛΑΝΔΙΑΣ

Τὸν Κον A. H. SAASTAMOINEN.....	Ἐπιτετραμμένην ἐν Λονδίνῳ.
Τὸν Πλωτάρχην Birger BRANDT.....	Ἕνωσις τῶν Φινλανδῶν πλοιάρχων Ε. Ν.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

Τὸν Κον André Maurice HAARBLEICHER.....	Ἀνώτερον Ἀρχιναυπηγὸν, διευθυντὴν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ἐμπορικοῦ στόλου καὶ τοῦ ναυτικοῦ ὑλικοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ
Τὸν Κον René Hippolyte Joseph LINDEMANN ..	Βοηθὸν διευθυντὴν τῶν ὑπηρεσιῶν ναυτικῆς ἐργασίας καὶ τοῦ λογιστηρίου παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.
Τὸν Κον Jean Henri Theophile MARIE.....	Ἀρχιναυπηγὸν βοηθὸν διευθυντοῦ τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἐμπορικοῦ στόλου καὶ τοῦ ναυτικοῦ ὑλικοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ.
Τὸν Κον A.H.A. de BERLHE.....	Πληρεξούσιον Διευθυντὴν τοῦ Bureau Veritas.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΗΝΩΜΕΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΒΟΡΕΙΟΥ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ

Τὸν Κον Henry F. OLIVER.....	Ναύαρχον τοῦ Βρεττανικοῦ Βασιλικοῦ ναυτικοῦ.
Τὸν πλοίαρχον F. W. BATE.....	Ναυτικὸν σύμβουλον τῆς ὑπηρεσίας ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ.
Τὸν πλοίαρχον E. N. J. T. EDWARDS.....	Πλοίαρχον ὠκεανοπλοΐας ἐν ἐφεδρείᾳ.
Τὸν Κον A. J. DANIEL.....	Ἀρχιεπιθεωρητὴν πλοίων, Board of Trade.
Τὸν Sir Ernest W. GLOVER.....	Chamber of shipping τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου.
Τὸν Sir Norman HILL.....	Πρόεδρον τοῦ Merchand Shipping Advisory Committee, Board of Trade.
Τὸν Sir Charles HIPWOOD	Board of Trade.
Τὸν Κον J. Foster KING	Ἀρχιεπιθεωρητὴν παρὰ τῷ British Corporation Register of Shipping and Aircraft.
Τὸν Δρ. J. MONTGOMERIE.....	Ἀρχιεπιθεωρητὴν πλοίων τοῦ Lloyd's Register of Shipping.
Τὸν Sir Charles J. O. SANDERS.....	Πρόεδρον Load Line Committee 1927–1929.
Τὸν Κον William Robert SPENCE.....	Γενικὸν Γραμματέα τῆς Ἐθνικῆς ἑνώσεως τῶν ναυτικῶν.
Τὸν Πλοίαρχον A. SPENCER.....	Πλοίαρχον ὠκεανοπλοΐας ἐν ἐφεδρείᾳ.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὸν Κον Νικόλαον Λέλην.	Γενικὸν Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος ἐν Λονδίνῳ.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΙΝΔΙΩΝ

Τὸν Sir Geoffrey L. CORBETT.....	Γραμματέα συνταξιοῦχον παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐμπορίου τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἰνδιῶν.
Τὸν Κον Nowrojee Dadabhoy ALLBLESS.....	Πρόεδρον τῆς Scindia Steamships (London) Ltd.
Τὸν Πλοίαρχον E. N. Kavas OOKERJEE.	Ναυτικὸν ἐπόπτην τῆς Scindia Steam Navigation Co Ltd. Βομβάη.
Τὸν Πλωτάρχην μηχανικὸν John Sutherland PAGE.	Τοῦ Ἰνδικοῦ Βασιλικοῦ ναυτικοῦ, τέως ἀρχιμηχανικὸν καὶ ἐπιθεωρητὴν πλοίων παρὰ τῇ Κυβερνήσει τῆς Βεγγάλης.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΙΣΛΑΝΔΙΑΣ

Τὸν Κον Emil KROGH.....	Διευθυντὴν παρὰ τῷ Δανικῷ Ὑπουργείῳ ναυτιλίας καὶ ἁλιείας.
Τὸν Κον Aage H. LARSEN.....	Ναυπηγὸν καὶ ἀρχιμηχανικὸν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ ναυτιλίας καὶ ἁλιείας.

THE GOVERNMENT OF THE UNITED STATES OF AMERIGA

Mr. Herbert B. WALKER.....	President of the American Steamship Owners' Association.
Mr. David ARNOTT	Chief Surveyor, American Bureau of Shipping.
Mr. Laurens PRIOR	Bureau of Navigation, Department of Commerce.
Mr. Howard C. TOWLE.....	National Council of American Shipbuilders.
Mr. Samuel D. Mc COMB	Marine Office of America.
Captain Albert F. PILLSBURY	Pillsbury and Curtis, San Francisco.
Mr. Robert F. HAND	Vice – President Standard Shipping Company, New York.
Mr. James KENNEDY	General Manager, Marine Department, Gulf Refining Company, New York.
Mr. H. W. WARLEY	Vice–President Ore Steamship Corporation, New York.
Rear–Admiral John G. TAWRESEY.....	C.C., United States Navy (Retired). United States Shipping Board.

THE GOVERNMENT OF FINLAND

Mr. A. H. SAASTAMOINEN.....	Finnish Minister in London.
Commander Birger BRANDT.....	Finnish Shipmasters' Association.

THE GOVERNMENT OF FRANCE

Mr. André Maurice HAARBLEICHER.....	Naval Construction Corps, Director of the Departments of the Mercantile Fleet and of Naval Material at the Ministry of the Mercantile Marine.
Mr. René Hippolyte Joseph LINDEMANN.....	Assistant Director of the Department of Marine Labour and of the Accountants' Department at the Ministry of the Mercantile Marine.
Mr. Jean Henri Théophile MARIE	Naval Construction Corps, Assistant to the Director of the Departements of the Mercantile Fleet and of Naval Material at the Ministry of the Merchantile Marine.
Mr. A. H. A. de BERLHE	Deputy Manager of the Bureau Veritas.

THE GOVERNMENT OF THE UNITED KINGDOM OF GREAT BRITAIN AND NORTHERN IRELAND

Sir Henry F. OLIVER.....	Admiral of the Fleet, Royal Navy.
Captain F. W. BATE.....	Professional Officer, Mercantile Marine Department. Board of Trade.
Mr. A. J. DANIEL.....	Principal Ship Surveyor, Board of Trade.
Captain J.T. EDWARDS.....	Master Mariner (Retired).
Sir Ernest W. GLOVER	Chamber of Shipping of the United Kingdom.
Sir Norman HILL.....	Chairman, Merchant Spipping Advisory Committee, Board of Trade.
Sir Charles HIPWOOD.....	Board of Trade.
Mr. J. Foster KING	Chief Surveyor to the British Corporation Register of Shipping and Aircraft.
Dr. J. MONTGOMERIE.....	Chief Ship Surveyor to Lloyd's Register. of Shipping.
Sir Charles J. O. SANDERS	Chairman, Load–Line Committee, 1927—1929.
Mr. Willinam Robert SPENCE.....	General Secretary, National Union of Seamen.
Captain A. SPENCER	Master Mariner (Retired).

THE GOVERNMENT OF GREECE

Mr. Nicolas G. LELY.....	Consul–General for Greece in London.

THE GOVERNMENT OF INDIA

Sir Geoffrey L. CORBETT.....	Late Secretary to the Government of India, Commerce Department.
Mr. Nowrojee Dadabhoy ALLBLESS.....	Chairman of Scindia Steamships (London) Ltd.
Captain Kavas OOKERJEE.....	Marine Superintendent. Scindia Steam Navigation Company, Ltd. Bombay.
Engineer–Commander John Sutherland PAGE.....	Royal Indian Marine, late Principal Engineer and Ship Surveyor, Government of Bengal.

THE GOVERNMENT OF ICELAND

Mr. Emil KROGH.....	Assistant Secretary to the Danish Ministry of Spiping and Fisheries.
Mr. Aage H. LARSEN.....	Naval Architect and Engineer in Chief to the Danish Ministry of Shipping and Fisheries.

Τὸν Κον J. H. KÖRBING.....	Διευθυντὴν τῆς Forenede Dampskibsselskab. Κοπεγχάγη.
Τὸν Πλοίαρχον H. P. HAGELBERG.....	Πρόεδρον τῆς ἑνώσεως Δανῶν πλοιάρχων.
Τὸν Κον Erik JACOBSEN.....	Trade Union Manager Denmark.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

Τὸν Στρατηγὸν Giulio INGIANNI.....	Γενικὸν διευθυντὴν Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.
Τὸν Ναύαρχον Giuseppe CANTU.....	Τεχνικὸν ἐπιθεωρητὴν Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.
Τὸν Καθηγητὴν Torquato GIANNINI.....	Σύμβουλον ἐπὶ τῆς μεταναστεύσεως παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐξωτερικῶν τῆς Ἰταλίας.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ

Τὸν Κον Shoichi NAKAYAMA.....	Γραμματέα πρεσβείας Α' τάξεως.
Τὸν Κον Sukefumi IWAI.....	Πραγματογνώμωνα παρὰ τῇ τοπικῇ διοικήσει Συγκοινωνίας.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΛΕΤΤΟΝΙΑΣ

Τὸν Κον Arturs OZOLS.....	Διευθυντὴν τοῦ τμήματος Ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ.
Τὸν Πλοίαρχον E. N. Andrejs LONFELDS.....	Ἑταιρείας Λεττονῶν ἐφοπλιστῶν.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΜΕΞΙΚΟΥ

Τὸν Κον Custavo Luders de NEGRI.....	Γενικὸν πρόξενον Μεξικοῦ ἐν Λονδίνῳ.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΟΡΒΗΓΙΑΣ

Τὸν Κον Erling BRYN.....	Διευθυντὴν τοῦ τμήματος ναυτιλίας παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐμπορίου καὶ ναυτιλίας.
Τὸν Κον Johan SCHÖENHEYDER.....	Ἀρχιεπιθεωρητὴν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐμπορίου καὶ ναυτιλίας.
Τὸν Δρ. J. BRUHN.....	Διευθυντὴν τοῦ Norske Veritas.
Τὸν Κον J. Hysing OLSEN.....	Ἐφοπλιστήν.
Τὸν Κον Eivind TONNESEN.....	Διευθυντὴν τῆς Ἑνώσεως Νορβηγῶν πλοιάρχων.
Τὸν Κον A. BIRKELAND.....	Πρόεδρον τῆς Ἑνώσεως Νορβηγῶν ναυτικῶν καὶ θερμαστῶν

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΖΗΛΑΝΔΙΑΣ

Τὸν Sir Thomas Mason WILFORD.....	Ὑψηλὸν ἀπεσταλμένον τῆς Νέας Ζηλανδίας ἐν Λονδίνῳ.
Τὸν Sir Charles HOLDSWORTH.....	Διευθυντὴν τῆς Union Steamship Company of New-Zealand.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΟΥΑΗΣ

Τὸν Δρ. Horacio CARISIMO.....	ἀπεσταλμένον ἐν Λονδίνῳ.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ

Τὸν Ἀντιναύαρχον ἐ. ἀ. C. Fock.....	Γενικὸν ἐπιθεωρητὴν τῆς ναυτιλίας, πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς προσδιορισμοῦ τοῦ ὕψους ἐξάλων τῶν πλοίων.
Τὸν Κον A. van DRIEL.....	Ναυπηγόν, ναυπηγικὸν σύμβουλον τῆς ὑπηρεσίας ἐπιθεωρήσεως ναυτιλίας. Μέλος καὶ γραμματέα τῆς ἐπιτροπῆς προσδιορισμοῦ τοῦ ὕψους ἐξάλων τῶν πλοίων.
Τὸν Κον J. BRAUTIGAM.....	Πρόεδρον τῆς ἑνώσεως ἐργατῶν μεταφορῶν, μέλος τῆς δευτέρας Βουλῆς τῶν γενικῶν χωρῶν.
Τὸν Κον J. W. LANGELER.....	Ἐπιθεωρητὴν ναυτιλίας εἰς τὰς Ὁλλανδικὰς Ἰνδίας.
Τὸν Κον Rypperda WIERDSMA.....	Πρόεδρον-Διευθυντὴν τῆς Holland-America Line.
Τὸν πλοίαρχονG. L. HEERIS.....	Γραμματέα τῆς Ἑνώσεως Ὁλλανδῶν Ἐφοπλιστῶν.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΕΡΟΥ

Τὸν Πλοίαρχον Manuel D. FAURA.....	Ναυτικὸν ἀκόλουθον ἐν Λονδίνῳ.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΠΟΛΩΝΙΑΣ

Τὸν Κον Alphonse POCKLEWSKI-KOZIELL.....	Ἐμπορικὸν σύμβουλον τῆς ἐν Λονδίνῳ Πολωνικῆς Πρεσβείας.
Τὸν Κον Boguslaw BAGNIEWSKI.....	Σύμβουλον τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας καὶ Ἐμπορίου Βαρσοβία.

Mr. J. A. KÖRBING.....	Director of the «Forenede Dampskibsselskab», Copenhagen.
Captain H. P. HAGELBERG.....	Chairman of the Association of Danish Shipmasters.
Mr. Erik JACOBSEN.....	Trade Union Manager, Denmark.

THE GOVERNMENT OF ITALY

General Giulio INGIANNI.....	General Director of the Mercantille Marine.
Admiral Giuseppe CANTU.....	Admiral of Division, Technical Inspector of the Merchantile Marine.
Professor Torquato GIANNINI.....	Counsellor for Emigration in the Italian Foreign Office

THE GOVERNMENT OF JAPAN

Mr. Shoichi NAKAYAMA.....	First Class Secretary of the Japanese Embassy, London.
Mr. Sukefumi IWAI.....	Expert in the Local Administration Office of Communications.

THE GOVERNMENT OF LATVIA

Mr. Arturs OZOLS.....	Director of the Marine Department.
Captain Andrejs LONFELDS.....	Latvian Shipowners' Society.

THE GOVERNMENT OF MEXICO

Mr. Gustavo Luders de NEGRI.....	Consul-General for Mexico in London.

THE GOVERNMENT OF NORWAY

Mr. Erling BRYN.....	Director of the Department of Shipping, Ministry of Commerce and Navigation.
Mr. Johan SCHOENHEYDER.....	Surveyor-in-Chief in the Ministry of Commerce and Navigation.
Dr. J. BRUHN.....	Director of the Norwegian Veritas.
Mr. J. Hysing OLSEN.....	Shipowner.
Mr. Eivind TONNESEN.....	Managing Director of the Norwegian Spipmasters' Association.
Mr. A. BIRKELAND.....	President of the Norwegian Sailors' and Firemen's Union

THE GOVERNMENT OF NEW ZEALAND

Sir Thomas Mason WILFORD.....	High Commissioner for New Zealand in London.
Sir Charles HOLDSWORTH.....	Managing Director of the Union Steamsihip Company of New Zealand, Ltd.

THE GOVERNMENT OF PARAGUAY

Dr. Horacio CARISIMO.....	Chargè d'Affaires inLondon.

THE GOVERNMENT OF THE NETHERLANDS

Vice-Admiral (retired) C. FOCK.....	Inspector-General of Navigation. Chairman of the Freeboard Assigning Commission.
Mr. A. van DRIEL.....	Naval Architect, Adviser on Naval Architecture to the Spipping Inspection Service, Member and Secretary of the Freeboard Assigning Commission.
Mr. J. BRAUTIGAM.....	Chairman of the Netherlands Union of Transport Workers, Member of the Second Chamber of the States-General.
Mr. J. W. LANGELER.....	Inspector of Shipping, Dutch East Indies.
Mr. J. Rypperda WIERDSMA	Chairman of the Holland-America Line.
Captain G. L. HEERIS.....	Secretary of the Netherlands Shipowners' Association

THE GOVERNMENT OF PERU

Captain Manuel D. FAURA.....	Naval Attaché inLondon.

THE GOVERNMEMT OF POLAND

Mr. Alphonse POKLEWSKI-KOZIELL.....	Commercial Counsellor, Polish Embassy, London.
Mr. Boguslaw BAGNIEWSKI.....	Counsellor, Ministry of Industry and Trade, Warsaw.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΠΟΡΤΟΓΑΛΛΙΑΣ

Τὸν Κον Thomaz Ribeiro de MELLO.....	Πληρεξούσιον Ὑπουργὸν, Διευθυντὴν τῶν Οἰκονομικῶν ὑποθέσεων παρὰ τῷ Πορτογαλλικῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν.
Τὸν Πλωτάρχην Carlos Theodoro da COSTA.....	Ναυπηγόν.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΣΟΥΗΔΙΑΣ

Τὸν Βαρῶνον Erik Kule PALMSTIERNA.....	Πρεσβευτὴν τῆς Σουηδίας ἐν Λονδίνῳ.
Τὸν Κον Per Axel LINDBLAD.....	Τμηματάρχην παρὰ τῇ κεντρικῇ διοικήσει τοῦ Ἐμπορίου.
Τὸν Πλοίαρχον Erik Axel FREDRIK EGGERT....	Πραγματογνώμονα τῶν ναυτικῶν ὑποθέσεων τῆς Βασιλικῆς διοικήσεως ἐργασίας καὶ τῆς ναυτικῆς προνοίας.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΣΟΒΙΕΤΙΚΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΩΝ

Τὸν Κον Dimitri BOGOMOLLOF.....	Σύμβουλον τῆς ἐν Λονδίνῳ Σοβιετικῆς Πρεσβείας.

οἵτινες ἀνακοινώσαντες τὰ πληρεξούσια αὐτῶν γράμματα, εὑρεθέντα ἐν πλήρει τάξει, συνεφώνησαν τὰ ἑξῆς :

THE GOVERNMENT OF PORTUGAL

Mr. Thomaz Ribeiro de MELLO	Minister Plenipotentiary; Head of the Economic Section of the Portuguesse Ministry of Foreign Affairs.
Captain Carlos Theodoro da COSTA.....	Naval Architect.

THE GOVERNMENT OF SWEDEN

Baron Erik Kule PALMSTIERNA.....	Swedish Minister in London.
Mr. Per Axel LINDBLAD.....	Assistant Under-Secretary in the Board of Trade.
Captain Erik Axel Fredrik EGGERT.....	Maritime Expert to the Social Board.

THE GOVERNMENT OF THE UNION OF SOCIALIST SOVIET REPUBLICS

Mr. Dimitri BOGOMOLOFF	Counsellor of the Soviet Embassy in London.

Who, having communicated their full powers, found in good and due form, have agreed as follows.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 1ον

Προκαταρκτικὰ

Ἄρθρον 1.

Γενικὴ ὑποχρέωσις τῆς Συμβάσεως

Πρὸς τήρησιν τῶν γραμμῶν φορτώσεως, τῶν ὁριζομένων ὑπὸ τῆς Συμβάσεως ταύτης, αἱ συμβαλλόμεναι Κυβερνήσεις ὑπόσχονται νὰ ἐφαρμόσωσι τὰς διατάξεις τῆς Συμβάσεως ταύτης, νὰ δημοσιεύσωσιν ὅλους τοὺς κανονισμοὺς καὶ νὰ λάβωσι ὅλα τὰ ἄλλα μέτρα, τὰ ἀναγκαιοῦντα ὅπως δοθῇ πλήρης καὶ τελεία ἰσχὺς εἰς τὴν Σύμβασιν ταύτην.

Αἱ διατάξεις τῆς συμβάσεως ταύτης συμπληροῦνται ὑπὸ παραρτημάτων, ἅτινα ἔχουσι τὴν αὐτὴν ἰσχὺν καὶ τίθενται ἐν ἐφαρμογῇ συγχρόνως μετὰ τῆς συμβάσεως. Πᾶν τὸ ἀφορῶν τὴν Σύμβασιν ταύτην ἀφορᾷ συγχρόνως καὶ τοὺς προσηρτημένους κανόνας.

Ἄρθρον 2.

Ἐφαρμογὴ τῆς Συμβάσεως

1. Ἡ σύμβασις αὕτη ἐφαρμόζεται εἰς ὅλα τα πλοῖα τὰ ἐκτελοῦντα διεθνεῖς πλόας καὶ τὰ ὁποῖα ἀνήκουσιν εἴτε εἰς χώρας αἱ κυβερνήσεις τῶν ὁποίων εἶναι Συμβαλλόμεναι Κυβερνήσεις, εἴτε εἰς χώρας εἰς τὰς ὁποίας ἡ Σύμβασις αὕτη ἐφαρμόζεται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 21, ἐξαιρέσει :

α') τῶν πολεμικῶν πλοίων, τῶν πλοίων τῶν ἀπασχολουμένων ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἁλιείαν, τῶν θαλαμηγῶν καὶ τῶν πλοίων τῶν μὴ μεταφερόντων φορτίον ἢ ἐπιβάτας, καὶ

β') τῶν κάτω τῶν 150 κόρων ὁλικῆς χωρητικότητος πλοίων.

2. Πλοῖα ἐκτελοῦντα διεθνεῖς πλόας μεταξὺ τῶν πλησιεστέρων λιμένων δύο ἢ περισσοτέρων χωρῶν δύνανται νὰ ἐξαιρεθῶσι τῶν διατάξεων τῆς συμβάσεως ταύτης ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς, εἰς τὴν ὁποίαν τὰ πλοῖα ταῦτα ἀνήκουσιν, ἐὰν αἱ Κυβερνήσεις τῶν χωρῶν, εἰς ἃς εὑρίσκονται οἱ λιμένες οὗτοι, ἀποδέχονται ὅτι οἱ ἐν λόγῳ πλόες ἐνεργοῦνται ἐντὸς περιοχῶν προφυλαγμένων καὶ ὑπὸ ὅρους καθιστῶντας ἀνεφαρμόστους ἢ παραλόγους τὰς διατάξεις τῆς συμβάσεως ἐπὶ τῶν τοὺς πλόας τούτους ἐκτελούντων πλοίων καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον ἐκτελοῦσιν τοὺς πλόας τούτους.

3. Ὅλαι αἱ συμφωνίαι καὶ αἱ διατάξεις αἱ ἀφορῶσαι τὴν γραμμὴν φορτώσεως ἢ ζητήματα σχετικὰ μὲ ταύτην, νῦν δὲ ἐν ἰσχύϊ μεταξὺ Συμβαλλομένων Κυβερνήσεων, θὰ ἐξακολουθήσωσι νὰ ἔχωσι πλήρη καὶ τελείαν ἰσχύν, καθ' ὅλον τὸ μέχρι λήξεώς των χρονικὸν διάστημα, δι' ὅ,τι ἀφορᾷ :

α') Πλοῖα εἰς τὰ ὁποῖα ἡ Σύμβασις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται, καὶ

β') Πλοῖα εἰς τὰ ὁποῖα ἡ Σύμβασις αὕτη ἐφαρμόζεται, διὰ τὰ μὴ ρητῶς ὑπ' αὐτῆς προβλεπόμενα ζητήματα.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ἐν τοσούτῳ καθ' ἣν αἱ συμφωνίαι καὶ διατάξεις αὗται ἀντίκεινται εἰς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως, θέλουσιν ὑπερισχύει αἱ διατάξεις τῆς Συμβάσεως ταύτης. Ὡς πρὸς τοιαύτας συμφωνίας ἢ διατάξεις :

α') Πᾶν πλοῖον εἰς τὸ ὁποῖον ἡ Σύμβασις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται, καὶ

β') Πᾶν ζήτημα διὰ τὸ ὁποῖον ἡ Σύμβασις αὕτη ρητῶς δὲν προβλέπει θὰ διέπωνται καὶ εἰς τὸ ἑξῆς ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς ἐσωτερικῆς νομοθεσίας ἑκάστου Συμβαλλομένου Κράτους, ὡς ἐὰν ἡ σύμβασις αὕτη δὲν ὑφίστατο.

Ἄρθρον 3.

Ὁρισμοί.

Ἐν τῇ συμβάσει ταύτῃ, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως ρητῶς προβλέπεται :

α') Πλοῖον τι θεωρεῖται ὡς ἀνῆκον εἰς ἓν Κράτος ἐὰν εἶναι ἐγγεγραμμένον ἐν τοῖς νηολογίοις αὐτοῦ.

β') Ὁ ὅρος «Ἀρχὴ» ἐννοεῖ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Κράτους εἰς τὸ ὁποῖον τὸ πλοῖον ἀνήκει.

γ') «Διεθνὴς πλοῦς» εἶναι πλοῦς ἀπὸ μιᾶς χώρα ἐφαρμοζούσης τὴν Σύμβασιν ταύτην πρὸς ἕνα λιμένα ἐκτὸς τῆς τοιαύτης χώρας ἢ ἀντιθέτως. Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον ἑκάστη ἀποικία, ὑπερπόντιος χώρα, προτεκτοράτον ἢ χώρα ὑπὸ ἐπικυριαρχίαν ἢ ἐντολήν, θεωρεῖται ὡς ἰδιαιτέρα χώρα.

δ') Ὁ ὅρος «Κανόνες» ἐννοεῖ τοὺς εἰς τὰ παραρτήματα I, II καὶ III περιεχομένους κανόνας.

ε') «Νέον πλοῖον» εἶναι πλοῖον τοῦ ὁποίου ἡ τρόπις ἐτέθη κατὰ ἢ μετὰ τὴν 1ην Ἰουλίου 1932. Ὅλα τὰ λοιπὰ πλοῖα θεωροῦνται ὡς ὑπάρχοντα πλοῖα.

στ') Ὁ ὅρος «ἀτμόπλοιον» περιλαμβάνει πᾶν πλοῖον κινούμενον ὑπὸ μηχανῆς.

Ἄρθρον 4.

Περίπτωσις Ἀνωτέρας βίας

Ἐὰν κατὰ τὸν ἀπόπλουν πλοῖόν τι δὲν ὑπόκειται εἰς τὰς διατάξεις τῆς συμβάσεως δὲν ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβληθῇ εἰς ταύτας καὶ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν πλοῦ παρεκλίνοντος τῆς προδιαγεγραμμένης πορείας λόγῳ κακοκαιρίας ἢ ἄλλης τινὸς ἀνωτέρας βίας.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς Συμβάσεως ἡ Διοίκησις ἑκάστου Κράτους δέον νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν της τὰς περιπτώσεις παρεκκλίσεως ἢ καθυστερήσεως τὰς ὀφειλομένας εἰς κακοκαιρίαν ἢ ἄλλην τινὰ ἀνωτέραν βίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ.

Γραμμὴ φορτώσεως : Ἐπιθεώρησις καὶ σήμανσις.

Ἄρθρον 5.

Γενικαὶ Διατάξεις

Οὐδὲν πλοῖον εἰς τὸ ὁποῖον ἐφαρμόζεται ἡ Σύμβασις αὕτη, θὰ ἀνάγεται εἰς τὸ πέλαγος πρὸς ἐκτέλεσιν διεθνοῦς πλοῦ, μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐνάρξεως ἐφαρμογῆς τῆς Συμβάσεως ταύτης εἰμὴ μόνον ἐὰν : προκειμένου

Α) Περὶ νέου πλοίου :

α') Ἔχει ἐπιθεωρηθῇ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παραρτήματος I.

β') Ἔχει ἐκπληρώσει τὰς διατάξεις τοῦ μέρους II τοῦ παραρτήματος I καὶ

γ') Ἔχει σημανθῇ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς Συμβάσεως ταύτης.

Β) Περὶ ὑπάρχοντος πλοίου

α') Ἔχει ἐπιθεωρηθῇ καὶ σημανθῇ (εἴτε πρὸ εἴτε μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς συμβάσεως ταύτης) συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις, τὰς ὁριζομένας, εἴτε εἰς τὴν παράγραφον Α τοῦ παρόντος ἄρθρου εἴτε εἰς ἕνα ἐκ τῶν κανόνων πρὸς καθορισμὸν γραμμῆς φορτώσεως τῶν εἰς τὸ παράρτημα IV λεπτομερῶς περιγραφομένων, καὶ

β') Ἐκπληροῖ κατ' ἀρχὴν καὶ ἐν ταῖς λεπτομερείαις ἐπίσης, ἐφ' ὅσον εἶναι εὔλογον καὶ ἐφαρμόσιμον, τὰς διατάξεις τοῦ μέρους II τοῦ παρατήματος I, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ ἱκανοῦ 1) τῆς προστασίας τῶν ἀνοιγμάτων 2) τῶν προφυλακτικῶν κιγκλιδωμάτων 3) τῶν θυρίδων δρυφάκτου καὶ 4) τῶν μέσων εἰσόδου εἰς τὰ διαμερίσματα τοῦ πληρώματος, τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῆς ὑπαρχούσης διατάξεως, τῶν ἐξαρτημάτων καὶ τῶν μέσων τοῦ πλοίου.

CHAPTER I.—PRELIMINARY.

Article 1.

General Obligation of Convention.

So that the load lines prescribed by this Convention shall be observed, the Contracting Governments undertake to give effect to the provisions of this Convention, to promulgate all regulations, and to take all other steps which may be necessary to give this Convention full and complete effect.

The provisions of this Convention are completed by Annexes, which have the same force and take effect at the same time as this Convention. Every reference to this Convention implies at the same time a reference to the Rules annexed thereto.

Article 2.

Scope of Convention.

1. This Convention applies to all ships engaged on international voyages, which belong to countries the Governments of which are Contracting Governments, or to territories to which this Convention is applied under Article 21, except—

(a) ships of war; ships solely engaged in fishing; pleasure yachts and ships not carrying cargo or passengers;

(b) ships of less than 150 tons gross.

2. Ships when engaged on international voyages between the near neighbouring ports of two or more countries may be exempted by the Administration to which such ships belong from the provisions of this Convention, so long as they shall remain in such trades, if the Governments of the countries in which such ports are situated shall be satisfied that the sheltered nature and conditions of such voyages between such ports make it unreasonable or impracticable to apply the provisions of this Convention to ships engaged in such trades.

3. All agreements and arrangements relating to load line or matters appertaining thereto at present in force between Contracting Governments shall continue to have full and complete effect during the terms thereof as regards—

(a) ships to which this Convention does not apply;

(b) ships to which this Convention applies in respect of matters for which it has not expressly provided.

To the extent, however, that such agreements or arrangements conflit with the provisions of this Convention, the provisions of this Convention shall prevail.

Subject to any such agreement or arrangement—

(a) all ships to which this Convention does not apply; and

(b) all matters which are not expressly provided for in this Convention;

shall remain subject to the legislation of each Contracting Government to the same extent as if this Convention had not been made.

Article 3.

Definitions.

In this Convention, unless expressly provided otherwise—

(a) a ship is regarded as belonging to a country if it is registered by the Government of that country;

(b) the expression »Administration» means the Government of the country to which the ship belongs;

(c) an »international voyage» is a voyage from a country to which this Convention applies to a port outside such country, or conversely, and for this purpose, every colony, overseas territory protectorate or territory under suzerainty or mandate is regarded as a separate country;

(d) the expression »Rules» means the Rules contained in Annexes I, II and III;

(e) a »new ship» is a ship, the keel of which is laid on or after the 1st July, 1932, all other ships being regarded as existing ships.

(f) the expression »steamer» includes any vessel propelled by machinery.

Article 4.

Cases of »Force Majeure.»

No ship, which is not subject to the provisions of this Convention at the time of its departure on any voyage, shall become subject to the provisions of this Convention on account of any deviation from its intended voyage due to stress of weather or any other cause of force majeure.

In applying the provisions of this Convention ,the Administration shall give due consideration to any deviation or delay caused to any ship owing to stress of weather or to any other cause of «force majeure.

CHAPTER II.—LOAD LINE: SURVEY AND MARKING.

Article 5.

General Provisions.

No ship to which this Convention applies shall proceed to sea on an international voyage after the date on which this Convention comes into force, unless the ship, being—

A—a new ship,

(a) has been surveyed in accordance with the provisions of Annex I;

(b) complies with the provisions of Part II of Annex I; and

(c) has been marked in accordance with the provisions of this Convention.

B—an existing ship, (a) has been surveyed and marked (whether before or after this Convention comes into force) in accordance with the conditions prescribed either in paragraph A of this Article or in one of the sets of Rules for the Assignment of Load Line particularised in Annex IV; and

(b) complies with the provisions of Part II of Annex I in principle, and also in detail, so far as is reasonable and practicable, having regard to the efficiency of (i) the protection of openings; (ii) guard rails; (iii) freeing ports' and (iv) means of access to crews' quarters provided by the existing arrangements, fittings and appliances on the ship.

Ἄρθρον 6.

Διατάξεις δι' ἀτμόπλοια μεταφέροντα φορτία ξυλείας ἐπὶ τοῦ Καταστρώματος.

1. Ἀτμόπλοιον, τὸ ὁποῖον ἐπεθεωρήθη καὶ ἐσημάνθη συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 5, θὰ δύναται νὰ ἐπιθεωρηθῇ καὶ σημανθῇ διὰ γραμμῆς φορτώσεως ξυλείας συμφώνως μὲ τὸ μέρος V τοῦ παραρτήματος I, ἐάν :

Α) Προκειμένου περὶ νέου πλοίου, τοῦτο ἐκπληροῖ τοὺς ὅρους καὶ τὰς διατάξεις τὰς εἰς τὸ μέρος V τοῦ παραρτήματος I καθοριζομένας.

Β') Προκειμένου περὶ ὑπάρχοντος πλοίου, τοῦτο ἐκπληροῖ τοὺς ὅρους καὶ τὰς διατάξεις τοῦ μέρους V τοῦ παραρτήματος I ἐκτὸς τοῦ κανόνος 80, ὡς καὶ κατ' ἀρχήν, ἐφ' ὅσον εἶναι εὔλογον καὶ ἐφαρμόσιμον, τοὺς ὅρους καὶ τὰς διατάξεις τὰς ὁριζομένας ὑπὸ τοῦ κανόνος 80, ὑπὸ τὸν ὅρον δὲ ὅτι κατὰ τὸν προσδιορισμὸν γραμμῆς φορτώσεως ξυλείας εἰς ὑπάρχον πλοῖον, ἡ Ἀρχὴ θὰ προβῇ εἰς λογικὴν ἐπαύξησιν τοῦ ὕψους ἐξάλων, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὸν βαθμὸν καθ' ὃν τοιοῦτον πλοῖον ὑστερεῖ τῆς πλήρους ἐκπληρώσεως τῶν ὅρων καὶ διατάξεων τῶν ὑπὸ τοῦ κανόνος 80 ὁριζομένων.

2. Ἀτμόπλοιον χρησιμοποιοῦν τὴν γραμμὴν φορτώσεως ξυλείας, θὰ συμμορφοῦται πρὸς τοὺς κανόνας 84, 85, 86, 88 καὶ 89.

Ἄρθρον 7.

Διατάξεις διὰ δεξαμενόπλοια (Tankers)

Ἀτμόπλοιον τὸ ὁποῖον ἐπεθεωρήθη συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 5, θὰ δύναται νὰ ἐπιθεωρηθῇ καὶ σημανθῇ ὡς δεξαμενόπλοιον συμφώνως μὲ τὸ μέρος VI τοῦ παραρτήματος I, ἐάν :

Α) Προκειμένου περὶ νέου πλοίου, τοῦτο ἐκπληροῖ τοὺς ὅρους καὶ τὰς διατάξεις τοὺς εἰς τὸ μέρος VI τοῦ παραρτήματος I καθοριζομένους.

Β) Περὶ ὑπάρχοντος πλοίου τοῦτο ἐκπληροῖ τοὺς ὅρους καὶ διατάξεις τῶν κανόνων 93, 96, 97, 98 καὶ 99, ὡς καὶ κατ' ἀρχήν, ἐφ' ὅσον εἶναι εὔλογον καὶ ἐφαρμόσιμον, τοὺς κανόνας 94, 95 καὶ 100 ὑπὸ τὸν ὅρον δὲ ὅτι κατὰ τὸν προσδιορισμὸν γραμμῆς φορτώσεως δεξαμενοπλοίου, εἰς ὑπάρχον πλοῖον, ἡ Ἀρχὴ θὰ προβῇ εἰς λογικὴν ἐπαύξησιν τοῦ ὕψους ἐξάλων, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὸν βαθμὸν καθ' ὃν τοιοῦτον πλοῖον ὑστερεῖ τῆς πλήρους ἐκπληρώσεως τῶν ὅρων καὶ διατάξεων τῶν ὑπὸ τῶν κανόνων 94, 95, καὶ 100 καθοριζομένων.

Ἄρθρον 8.

Διατάξεις διὰ πλοῖα εἰδικοῦ τύπου

Εἰς πλοῖα μήκους ἄνω τῶν 91,44 μέτρων (300 ποδῶν) ἔχοντα χαρακτηριστικὰ κατασκευῆς ὅμοια πρὸς τὰ τῶν δεξαμενοπλοίων, τὰ ὁποῖα παρουσιάζουσιν ἐξαιρετικὴν ἀντοχὴν εἰς τὴν θάλασσαν, δύναται νὰ παραχωρηθῇ μείωσις τοῦ ὕψους ἐξάλων.

Τὸ ποσὸν τῆς μειώσεως ταύτης, θὰ ὁρίζεται ὑπὸ τῆς Ἀρχῆς, ἐν σχέσει πρὸς τὸ ὕψος ἐξάλων τὸ προσδιοριζόμενον διὰ δεξαμενόπλοια, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν, τοῦ βαθμοῦ ἐκπληρώσεως τῶν διὰ τὰ πλοῖα ταῦτα ὅρων προσδιορισμοῦ καὶ τοῦ προβλεπομένου βαθμοῦ ὑποδιαιρέσεως.

Τὸ διὰ τοιοῦτον πλοῖον προσδιοριζόμενον ὕψος ἐξάλων, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει θέλει εἶναι μικρότερον τοῦ προσδιοριζομένου διὰ δεξαμενόπλοιον.

Ἄρθρον 9.

Ἐπιθεώρησις

Ἡ ἐπιθεώρησις καὶ σήμανσις πλοίων, διὰ τὸν σκοπὸν τῆς Συμβάσεως ταύτης θὰ ἐκτελῆται ὑπὸ ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους εἰς τὸ ὁποῖον τὰ πλοῖα ἀνήκουσιν, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἑκάστου Κράτους δύναται νὰ ἀναθέσῃ τὴν ἐπιθεώρησιν καὶ σήμανσιν τῶν πλοίων αὐτῆς, εἴτε εἰς Ἐπιθεωρητὰς πρὸς τοῦτο διοριζομένους ἢ εἰς ὀργανισμοὺς ἀναγνωρισμένους ὑπ' αὐτῆς. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ πλήρης ἐγγύησις τῆς ἀρτιότητος καὶ τοῦ ἱκανοῦ τῆς ἐπιθεωρήσεως καὶ σημάνσεως ἀφορᾷ τὴν Κυβέρνησιν.

Ἄρθρον 10.

Ζῶναι καὶ περιοχαὶ ἐποχῶν

Πλοῖον διὰ τὸ ὁποῖον ἐφαρμόζεται ἡ Σύμβασις αὕτη, θὰ συμμορφοῦται πρὸς τοὺς ὅρους τοὺς ἐφαρμοζομένους διὰ τὰς ζώνας καὶ τὰς περιοχὰς τῶν ἐποχῶν, τὰς περιγραφομένας εἰς τὸ παράρτημα ΙΙ τῆς Συμβάσεως ταύτης.

Λιμὴν κείμενος ἐπὶ τῆς γραμμῆς ἤτις ὁρίζει δύο ζώνας, θὰ θεωρεῖται ὡς κείμενος ἐντὸς τῆς ζώνης ἀπὸ τὴν ἢ πρὸς ἣν ὁποίαν τὸ πλοῖον φθάνει ἢ ἀναχωρεῖ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙ.

Πιστοποιητικὰ

Ἄρθρον 11.

Ἔκδοσις πιστοποιητικῶν

Δι' ἕκαστον πλοῖον, ἐπιθεωρηθὲν καὶ σημανθὲν συμφώνως μὲ τὴν Σύμβασιν ταύτην, θὰ ἐκδίδεται πιστοποιητικόν, καλούμενον «Πιστοποιητικὸν διεθνοῦς γραμμῆς φορτώσεως»

Τὸ πιστοποιητικὸν διεθνοῦς γραμμῆς φορτώσεως θὰ ἐκδίδεται εἴτε ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Κράτους εἰς τὸ ὁποῖον τὸ πλοῖον ἀνήκει, εἴτε ὑπὸ προσώπου ἢ ὀργανισμοῦ τινος νομίμως ἐξουσιοδοτημένου ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ταύτης. Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει ἡ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει πλήρη εὐθύνην διὰ τὸ πιστοποιητικόν.

Ἄρθρον 12.

Ἔκδοσις πιστοποιητικῶν ὑπὸ ἄλλης Κυβερνήσεως

Ἡ Κυβέρνησις ἑνὸς Κράτους ἐφαρμόζοντος τὴν Σύμβασιν ταύτην, δύναται τῇ αἰτήσει τῆς Κυβερνήσεως ἑνὸς ἄλλου Κράτους ὁμοίως ἐφαρμόζοντος τὴν αὐτὴν Σύμβασιν, νὰ ὑποβάλῃ εἰς ἐπιθεώρησιν καὶ σήμανσιν, πλοῖον ἀνῆκον (ἢ εἰς περίπτωσιν ἀνηλογήτου πλοίου) πλοῖον τὸ ὁποῖον θὰ καταχωρηθῇ ἐν τοῖς νηολογίοις τοῦ δευτέρου τούτου Κράτους καὶ ἐὰν μείνῃ ἱκανοποιημένη ἐκ τοῦ ὅτι πληροῦνται αἱ διατάξεις τῆς Συμβάσεως ταύτης νὰ ἐκδόσῃ πιστοποιητικὸν διεθνοῦς γραμμῆς φορτώσεως ὑπὸ ἰδίαν αὐτῆς εὐθύνην.

Πᾶν τοιουτοτρόπως ἐκδιδόμενον πιστοποιητικὸν δέον νὰ περιλαμβάνῃ δήλωσιν ὅτι ἐξεδόθη αἰτήσει τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Κράτους εἰς τὸ ὁποῖον τὸ πλοῖον ἀνήκει, ἢ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Κράτους ἐν τοῖς νηολογίοις τοῦ ὁποίου τὸ πλοῖον θὰ καταχωρηθῇ ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως. Τὸ πιστοποιητικὸν τοῦτο θὰ ἔχῃ τὴν αὐτὴν ἰσχὺν καὶ θὰ τύχῃ τῆς αὐτῆς ἀναγνωρίσεως ὡς ἓν πιστοποιητικὸν ἐκδοθὲν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 11 τῆς Συμβάσεως ταύτης.

Ἄρθρον 13.

Τύπος τῶν πιστοποιητικῶν

Τὰ πιστοποιητικὰ διεθνοῦς γραμμῆς φορτώσεως θὰ εἶναι συντεταγμένα εἰς τὴν ἐπίσημον γλῶσσαν ἢ γλώσσας τοῦ Κράτους ὑπὸ τοῦ ὁποίου ἐξεδόθησαν.

Ὁ τύπος τοῦ πιστοποιητικοῦ θὰ εἶναι ὁ τοῦ εἰς τὸ παράρτημα ΙΙΙ ὑποδείγματος, ὑποκείμενος εἰς τὰς τροποποιήσεις ἐκείνας αἵτινες δύνανται νὰ γίνωσι συμφώνως πρὸς τὸν κανόνα 78 εἰς περίπτωσιν πλοίων μεταφερόντων φορτία ξυλείας ἐπὶ τοῦ καταστρώματος.

Ἄρθρον 14.

Διάρκεια τῶν πιστοποιητικῶν

1. Ἕκαστον πιστοποιητικὸν διεθνοῦς γραμμῆς φορτώσεως θὰ λήγει, ἐκτὸς ἐὰν ἀνανεώθῃ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, εἰς τὸ τέλος

Article 6.

Provisions for Steamers carrying Timber Deck Cargoes.

1. A steamer which has been surveyed and marked under Article 5 shall be entitled to be surveyed and marked with a timber load line under Partv of Annex I if, being—

A—a new ship, it complies with the conditions and provisions prescribed in Part V of Annex I;

B—an existing ship, it complies with the conditions and provisions of Part V of Annex I other than Rule LXXX, and also in principle, so far as is reasonable and practicable, with the conditions and provisions prescribed by Rule LXXX provided that in assigning a timber load line to an existing ship the Administration shall make such addition to the freeboard as shall be reasonable, having regard to the extent to which such ship falls short of full compliance with the conditions and provisions prescribed in Rule LXXX.

2. A steamer when using the timber load line shall comply with Rules LXXXIV, LXXXV, LXXXVI, LXXXVIII and LXXXIX.

Article 7.

Provisions for Tankers.

A steamer which has been surveyed under Article 5 shall be entitled to be surveyed and marked as a tanker under Part VI of Annex I if, being—

A—a new ship, it complies with the conditions and provisions prescribed in Part VI of Annex I;

B—an existing ship, it complies with the conditions and provisions in Rules XCIII, XCVI, XCVII, XCVIII and XCIX, and also in principle so far as is reasonable and practicable with Rules XCIV, XCV and C, provided that in assigning a tanker load line to an existing ship the Administration shall make such addition to the freeboard as shall be reasonable having regard to the extent to which such ship falls short of full compliance with the conditions and provisions prescribed in Rules XCIV, XCV and C.

Article 8.

Provisions for Ships of Special Types.

For steamers over 300 feet in length, possessing constructional features similar to those of a tanker which afford extra invulnerability against the sea, a reduction in freeboard may be granted.

The amount of such reduction shall be determined by the Administration in relation to the freeboard assigned to tankers, having regard to the degree of compliance with the conditions of assignment laid down for these ships, and the degree of subdivision provided.

The freeboard assigned to such a ship shall in no case be less than would be assigned to the ship as a tanker.

Article 9.

Survey.

The survey and marking of ships for the purpose of this Convention shall be carried out by officers of the country to which the ships belong, provided that the Government of each country may entrust the survey and marking of its ships either to Surveyors nominated for this purpose, or to organisations recognised by it. In every case the Government concerned fully guarantees the completeness and efficiency of the survey and marking.

Article 10.

Zones and Seasonal Areas.

A ship to which this Convention applies shall conform to the conditions applicable to the zones and seasonal areas described in Annex II to this Convention.

A port standing on the boundary line between two zones shall be ragarded as within the zone from or into which the ship arrives or departs.

CHAPTER III.—CERTIFICATES.

Article 11.

Issue of Certificates.

A certificate, called «International Load Line Certificate,» shall be issued to every ship which has been surveyed and marked in accordance with this Convention, but not otherwise.

An International Load Line Certificate shall be issued either by the Government of the country to which the ship belongs or by any person or organisation duly authorised by that Government, and in every case the Government assumes full responsibility for the certificate.

Article 12.

Issue of Certificates by another Government.

The Government of a country to which this Convention aplies may, at the request of the Government of any other country to which this Convention applies, cause any ship which belongs to the last-mentioned country, or (in the case of an unregistered ship) which is to be registered by the Government of that country, to be surveyed and marked. and, if satisfied that the requirements of this Convention are complied with, issue an International Load Line Certificate to such ship, under its own responsibility. Any certificate so issued must contain a statement to the effect that it has been issued at the request of the Government of the country to which the ship belongs, or of the Government by whom the ship is to be registered, as the case may be, and it shall have the same force and receive the same recognition as a certificate issued under Article 11 of this Convention.

Article 13

Form of Certificate

The International Load Line Certificates shall be drawn up in the official language or languages of the country by which they are issued.

The form of the certificate shall be that of the model given in Annex III, subject to such modifications as may, in accordance with Rule LXXVIII, be made in the case of ships carrying timber deck cargoes.

Article 14.

Duration of Certificates.

1. An International Load Line Certificate shall, unless it is renewed in accordance with the provisions of paragraph 2 of this Article, expire at the end of

μιᾶς περιόδου καθοριζομένης ἐν αὐτῷ ὑπὸ τῆς ἐκδιδούσης ἀρχῆς.

Ἡ περίοδος αὕτη δὲν θὰ ὑπερβαίνῃ τὰ πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἐκδόσεως.

2. Ἕκαστον πιστοποιητικὸν διεθνοῦς γραμμῆς φορτώσεως δύναται νὰ ἀνανεοῦται, ὑπὸ τῆς ἐκδιδούσης αὐτὸ Ἀρχῆς, διὰ μίαν περίοδον κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἀρχῆς (ἐν οὐδεμιᾷ πάντως περιπτώσει ὑπερβαίνουσαν τὰ πέντε ἔτη) καὶ κατόπιν μιᾶς ἐπιθεωρήσεως, οὐχὶ ἐπιεικεστέρας τῆς πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ πιστοποιητικοῦ ὑπὸ τῆς Συμβάσεως ταύτης ἀπαιτουμένης. Ἑκάστη δὲ τοιαύτη ἀνανέωσις θὰ καταχωρῆται ἐν τῷ πιστοποιητικῷ.

3. Ἡ Ἀρχὴ θὰ ἀκυροῖ πᾶν πιστοποιητικὸν διεθνοῦς γραμμῆς φορτώσεως πλοίου ἀνήκοντος εἰς τὸ Κράτος αὐτῆς :

Α) Ὅταν ἔλαβον χώραν μεταβολαὶ ὑλικοῦ εἰς τὸ σκάφος καὶ τὰ ὑπερκατασκευάσματα τοῦ πλοίου, αἵτινες ἐπηρεάζουσι τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ὕψους ἐξάλων.

Β) Ἐὰν τὰ ἐξαρτήματα καὶ μέσα διὰ (1) τὴν προστασίαν τῶν ἀνοιγμάτων (2) τὰ προφυλακτικὰ κιγκλιδώματα (3) τὰς θυρίδας τοῦ δρυφάκτου καὶ (4) τῶν μέσων εἰσόδου εἰς τὰ διαμερίσματα τοῦ πληρώματος, δὲν διετηρήθησαν εἰς τὴν αὐτὴν ἱκανοποιητικὴν κατάστασιν, εἰς ἣν εὑρίσκοντο ὅτε τὸ πιστοποιητικὸν ἐξεδόθη.

Γ) Ἐὰν τὸ πλοῖον δὲν ἐπεθεωρήθη περιοδικῶς κατὰ τὸν χρόνον ἐκεῖνον καὶ ὑπὸ τὰς συνθήκας ἐκείνας, τὰς ὁποίας ἡ Ἀρχὴ ἤθελεν κρίνει ἀναγκαίας ὅπως ἐξασφαλισθῇ τὸ ὅτι τὸ σκάφος καὶ τὰ ὑπερκατασκευάσματα, τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸν ὅρον Α, δὲν μετεβλήθησαν, καὶ ὅτι τὰ ἐξαρτήματα καὶ μέσα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸν ὅρον Β, διετηρήθησαν ὡς αὐτόθι προβλέπεται, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ πιστοποιητικοῦ.

Ἄρθρον 15.

Ἀποδοχὴ πιστοποιητικῶν

Πιστοποιητικὰ διεθνοῦς γραμμῆς φορτώσεως ἐκδοθέντα κατ' ἐξουσιοδότησιν ἑνὸς συμβαλλομένου Κράτους θὰ γίνωνται ἀποδεκτὰ ὑπὸ τῶν ἄλλων συμβαλλομένων Κρατῶν, ὡς ἔχοντα τὴν αὐτὴν ἰσχὺν μὲ πιστοποιητικὰ ἐκδοθέντα ὑπ' αὐτῶν, διὰ πλοῖα ἀνήκοντα εἰς τὰς χώρας των.

Ἄρθρον 16.

Ἔλεγχος

1. Πλοῖον εἰς τὸ ὁποῖον ἐφαρμόζεται ἡ Σύμβασις αὕτη, ὑπόκειται οὐχ ἧττον ὅταν εὑρίσκεται ἐντὸς λιμένος Κράτους εἰς τὸ ὁποῖον δὲν ἀνήκει καὶ σχετικῶς μὲ τὴν γραμμὴν φορτώσεως εἰς τὸν ἀκόλουθον ἔλεγχον : Ἀξιωματικὸς (Ὑπάλληλος) δεόντως ἐξουσιοδοτημένος ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Κράτους τούτου δύναται νὰ λάβῃ πᾶν μέτρον, ὅπερ ἤθελεν εἶσθε ἀναγκαῖον, ἵνα βεβαιωθῇ ὅτι ὑπάρχει ἐπὶ τοῦ πλοίου ἔγκυρον πιστοποιητικὸν διεθνοῦς γραμμῆς φορτώσεως. Ἐὰν ὑπάρχῃ ἐπὶ τοῦ πλοίου τοιοῦτον πιστοποιητικόν, ὁ ἀνωτέρω ἔλεγχος περιορίζεται εἰς τὸ νὰ βεβαιωθῇ:

α') ὅτι τὸ πλοῖον δὲν εἶναι φορτωμένον ὑπὲρ τὰ ὑπὸ τοῦ πιστοποιητικοῦ ἐπιτρεπόμενα ὅρια.

β') ὅτι ἡ θέσις τῶν γραμμῶν φορτώσεως ἐπὶ τοῦ πλοίου, ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν τοῦ πιστοποιητικοῦ.

γ') ὅτι τὸ πλοῖον δὲν ὑπέστη μεταβολὰς τοσοῦτον οὐσιώδεις ὡς πρὸς τὰ εἰς τοὺς ὅρους Α καὶ Β (τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 14) πραγματευόμενα, ὥστε τοῦτο νὰ εἶναι προφανῶς ἀκατάλληλον νὰ ἀναχθῇ εἰς τὸ πέλαγος, ἄνευ κινδύνου διὰ τὴν ἀνθρωπίνην ζωήν.

2. Μόνον ἀξιωματικοὶ κεκτημένοι τὰ ἀναγκαιοῦντα τεχνικὰ προσόντα θὰ ἐξουσιοδοτοῦνται διὰ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ προμνησθέντος ἐλέγχου. Ἐὰν ὁ ἔλεγχος ἐξασκεῖται διὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον γ, θὰ ἐξασκεῖται μόνον, ἐφ' ὅσον δύναται νὰ κριθῇ ἀναγκαία ἡ βεβαίωσις περὶ τοῦ ὅτι τὸ πλοῖον θὰ καταστῇ κατάλληλον νὰ ἀναχθῇ εἰς τὸ πέλαγος ἄνευ κινδύνου διὰ τὴν ἀνθρωπίνην ζωήν.

3. Ἐὰν ὁ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ἔλεγχος φαίνεται ἐνδεχομένως νὰ ἀπολήξῃ εἰς νόμιμα μέτρα ληφθησόμενα ἐναντίον τοῦ πλοίου, ἢ κράτησιν τοῦ πλοίου, θὰ εἰδοποιεῖται ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον περὶ τούτου ὁ πρόξενος τῆς χώρας εἰς τὴν ὁποίαν τὸ πλοῖον ἀνήκει.

Ἄρθρον 17.

Προνόμια.

Τὰ προνόμια τῆς Συμβάσεως ταύτης, δὲν δύνανται νὰ διεκδικηθῶσιν ὑπὲρ οὐδενὸς πλοίου, ἐὰν τοῦτο δὲν κέκτηται ἔγκυρον πιστοποιητικὸν διεθνοῦς γραμμῆς φορτώσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ IV.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 18.

Ἰσοδύναμοι Διατάξεις.

Ὁσάκις ἐν τῇ Συμβάσει ταύτῃ προβλέπεται, ὅτι ἰδιαίτερόν τι ἐξάρτημα ἢ μέσον ἢ τύπος αὐτῶν, θὰ προσαρμοσθῇ ἢ θὰ φέρηται ἐπὶ ἑνὸς πλοίου ἢ ὅτι εἰδική τις διάταξις θὰ γίνεται ἀποδεκτή, δύναται Ἀρχή τις νὰ παραδεχθῇ εἰς ἀντικατάστασιν αὐτῶν ἕτερον ἐξάρτημα ἢ μέσον ἢ τύπον αὐτῶν, ἢ ἑτέραν διάταξιν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἡ Ἀρχὴ αὕτη θὰ μείνῃ ἱκανοποιημένη ἐκ τοῦ ὅτι τὸ ἀντικαθιστοῦν ἐξάρτημα ἢ μέσον ἢ ὁ τύπος αὐτῶν ἢ ἡ διάταξις, εἶναι εἰς ἑκάστην περίπτωσιν τοὐλάχιστον τῆς αὐτῆς ἀποτελεσματικότητος μὲ τὴν ὑπὸ τῆς συμβάσεως προδιαγραφομένην.

Ἀρχή τις ἥτις παρεδέχθη οὕτω νέον ἐξάρτημα ἢ μέσον ἢ τύπον αὐτῶν, ἢ νέαν διάταξιν θέλει ἀνακοινοῦ τὸ γεγονὸς εἰς τὰς ἑτέρας Ἀρχάς, ἐπὶ αἰτήσει δὲ καὶ τὰς λεπτομερείας αὐτῶν.

Ἄρθρον 19.

Νόμοι, Κανονισμοί, Ἐκθέσεις.

Αἱ συμβαλλόμεναι Κυβερνήσεις ὑπόσχονται νὰ ἀνακοινώσωσι ἀμοιβαίως.

1. Τὸ κείμενον τῶν νόμων, διαταγμάτων καὶ ἀποφάσεων γενικῆς ἐφαρμογῆς, ἅτινα ἤθελον δημοσιευθῇ ἐπὶ διαφόρων θεμάτων ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῆς Συμβάσεως ταύτης.

2. Ὅλας τὰς χρησίμους ἐπισήμους ἐκθέσεις ἢ ἐπισήμους περιλήψεις ἐκθέσεων, ἐφ' ὅσον διαπραγματεύονται ἀποτελέσματα ἐφαρμογῆς τῆς Συμβάσεως ταύτης, ὑπὸ τὸν ὅρον πάντοτε ὅτι αἱ ἐκθέσεις αὗται ἢ αἱ περιλήψεις δὲν εἶναι ἐμπιστευτικῆς φύσεως.

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ Β. Ἰρλανδίας, προσεκλήθη νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἐνδιάμεσος διὰ τὴν συλλογὴν ὅλων τῶν ἀνακοινώσεων τούτων καὶ διὰ τὴν γνωστοποίησιν αὐτῶν εἰς τὰς ἄλλας συμβαλλομένας Κυβερνήσεις.

Ἄρθρον 20.

Τροποποιήσεις, μέλλουσαι διασκέψεις.

1. Τροποποιήσεις τῆς Συμβάσεως ταύτης, αἵτινες ἤθελον θεωρηθῇ ὠφέλιμοι, ἢ ἀναγκαῖαι, δύνανται νὰ προτεθῶσιν ὁποτεδήποτε ὑπὸ μιᾶς συμβαλλομένης κυβερνήσεως εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ Β. Ἰρλανδίας, ἥτις θὰ ἀνακοινοῦ τὰς προτάσεις ταύτας εἰς ὅλας τὰς ἄλλας συμβαλλομένας Κυβερνήσεις.

Ἐὰν τοιαῦται τροποποιήσεις γίνωσιν ἀποδεκταὶ ὑφ' ὅλων τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν (συμπεριλαμβανομένων καὶ ἐκείνων ἅτινα κατέθεσαν ἐπικυρώσεις ἢ προσχωρήσεις αἵτινες δὲν ἐτέθησαν εἰσέτι ἐν ἐφαρμογῇ), ἡ Σύμβασις αὕτη θὰ τροποποιεῖται ἀναλόγως.

such period as may be specified therein by the Administration which issues it: but the period so specified shall not exceed five years from the date of issue.

2. An International Load Line Certificate may be renewed from time to time by the Administration which issued it for such period (not exceeding five years on any occasion) as the Administration thinks fit,after a survey not less effective than the survey required by this Convention before the issue of the certificate, and any such renewal shall be endorsed on the certificate.

3. An Administration shall cancel any Internationa. Load Line Certificate issued to a ship belonging to its country :

A. If material alterations have taken place in the hull and superstructures of the ship which affect the calculations of freeboard.

B. If the fittings and appliances for the (i) protection of openings, (ii) guard rails, (iii) freeing ports and (iv) means of access to crews' quarters are not maintained in as effective a condition as they were in when the certificate was issued.

C. If the ship is not inspected periodically at such times and under such conditions as the Administration may think necessary for the purpose of securing that the hull and superstructures referred to in Condition A are not altered and that the fittings and appliances referred to in Condition B are maintained as therein provided throughout the duration of the certificate.

Article 15.

Acceptance of Certificates.

International Load Line Certificates issued under the authority of a Contracting Government shall be accepted by the other Contracting Governments as having the same force as the certificates issued by them to ships belonging to their respective countries.

Article 16.

Control.

1. A ship to which this Convention applies, when in a port of a country to which it does not belong, is in any case subject to control with respect to load line as follows : An officer duly authorised by the Government of that country may take such steps as may be necessary for the purpose of seeing that there is on board a valid International Load Line Certificate. If there is such a certificate on board the ship, such control shall be limited to the purpose of securing—

(a) that the ship is not loaded beyond the limits allowed by the certificate;

(b) that the position of the load line on the ship corresponds with the certificate; and

(c) that the ship has not been so materially altered in respect to the matters dealt with in conditions A and B (set out in paragraph 3 of Article 14) that the ship is manifestly unfit to proceed to sea without danger to human life.

2. Only officers possessing the necessary technical qualifications shall be authorised to exercise control as aforesaid, and if such control is exercised under (c) above, it shall only be exercised in so far as may be necessary to secure that the ship shall be made fit to proceed to sea without danger to human life.

3. If control under this Article appears likely to result in legal proceedings being taken against the ship, or in the ship being detained, the Consul of the country to which the ship belongs shall be informed as soon as possible of the circumstances of the case.

Article 17.

Privileges.

The privileges of this Convention may not be claimed in favour of any ship unless it holds a valid International Load Line Certificate.

CHAPTER IV. —GENERAL PROVISIONS

Article 18.

Equivalents.

Where in this Convention it is provided that a particular fitting, or appliance, or type thereof, shall be fitted or carried in a ship, or that any particular arrangement shall be adopted, any Administration may accept in substitution therefore any other fitting, or appliance, or type thereof, or any other arrangement, provided that such Administration shall have been satisfied that the fitting, or appliance, or type thereof, or the arrangement substituted is in the circum stances at least as effective as that specified in this Convention.

Any Administration which so accepts a new fitting, or appliance, or type thereof, or new arragement shall communicate the fact to the other Administrations, and, upon request, the particulars thereof.

Article 19.

Laws, Regulations, Reports.

The Contracting Governments undertake to communicate to each other—

(1) the text of laws. decrees, regulations and decisions of general application which shall have been promulgated on the various matters within the scope of this Convention ;

(2) all available official reports or official summaries of reports in so far as they show the results of the provisions of this Convention, provided always that such reports or summaries are not of a confidential nature.

The Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland is invited to serve as an intermediary for collecting all this information and for bringing it to the knowledge of the other Contracting Governments.

Article 20.

Modifications, Future Conferences.

1. Modifications of this Convention which may be deemed useful or necessary improvements may at any time be proposed by any Contracting Goverment to the Government ot the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, and such proposals shall be communicated by the latter to all the other Contracting Governments, and if any such modifications are accepted by all the Contracting Governments (including Governments which have deposited ratifications or accessions which have not yet become effective) this Convention shall be modified accordingly

2. Διασκέψεις ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἀναθεωρήσεως τῆς Συμβάσεως ταύτης θὰ συγκαλοῦνται εἰς χρόνους καὶ τόπους καθοριζομένους ὑπὸ τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν.

Πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν θὰ συγκληθῇ μία διάσκεψις ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ 'Ηνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ Β. 'Ιρλανδίας ὁποτεδήποτε, μετὰ παρέλευσιν πάντως πενταετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς Συμβάσεως ταύτης ἐὰν ἐκφράσῃ τὴν πρὸς τοῦτο ἐπιθυμίαν τὸ ἓν τρίτον τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ V.

Τελικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 21.

Ἐφαρμογὴ εἰς Ἀποικιακὰ Κράτη.

1. Μία συμβαλλομένη Κυβέρνησις, δύναται κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑπογραφῆς, ἐπικυρώσεως, προσχωρήσεως ἢ κατόπιν, νὰ δηλώσῃ δι' ἐγγράφου δηλώσεως ἀπευθυνομένης πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ 'Ηνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ Β. 'Ιρλανδίας, τὴν ἐπιθυμίαν της ὅπως ἡ Σύμβασις αὕτη ἐφαρμοσθῇ καὶ εἰς ὅλας ἢ μερικὰς τῶν ἀποικιῶν, ὑπερποντίων χωρῶν, προτεκτοράτων ἢ χωρῶν ὑπὸ ἐπικυριαρχίαν ἢ ἐντολήν, αὐτῆς. 'Η Σύμβασις αὕτη θὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς ὅλας τὰς ἐν τῇ δηλώσει κατονομαζομένας χώρας δύο μῆνας μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς λήψεως τῆς δηλώσεως, παραλειπομένης ὅμως τῆς δηλώσεως ἡ Σύμβασις αὕτη δὲν θὰ ἐφαρμόζεται εἰς τοιαύτας χώρας.

2. Μία συμβαλλομένη Κυβέρνησις δύναται ὁποτεδήποτε νὰ ἐκφράσῃ δι' ἐγγράφου δηλώσεως ἀπευθυνομένης πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ 'Ηνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ Β. 'Ιρλανδίας, τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως ἡ Σύμβασις αὕτη παύσῃ ἐφαρμοζομένη εἰς ὅλας ἢ μερικὰς τῶν ἀποικιῶν, ὑπερποντίων χωρῶν, προτεκτοράτων ἢ χωρῶν ὑπὸ ἐπικυριαρχίαν ἢ ἐντολὴν αὐτῆς, εἰς τὰς ὁποίας ἡ Σύμβασις αὕτη θὰ εἶχεν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἐφαρμοσθῇ διὰ μίαν περίοδον οὐχὶ μικροτέραν τῶν πέντε ἐτῶν. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ἡ Σύμβασις θὰ παύσῃ ἐφαρμοζομένη δώδεκα μῆνας μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς λήψεως τῆς δηλώσεως ταύτης ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ 'Ηνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ Β. 'Ιρλανδίας, δι' ὅλας τὰς ἐν τῇ δηλώσει ἀναφερομένας χώρας.

3. 'Η Κυβέρνησις τοῦ 'Ηνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ Β. 'Ιρλανδίας, θὰ εἰδοποιῇ ὅλας τὰς ἄλλας συμβαλλομένας Κυβερνήσεις περὶ τῆς συμφώνως ταῖς διατάξεσι τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου τούτου ἐφαρμογῆς τῆς Συμβάσεως ταύτης, εἰς ἀποικίαν, ὑπερπόντιον χώραν, προτεκτοράτον ἢ χώραν ὑπὸ ἐπικυριαρχίαν ἢ ἐντολήν, ὡς καὶ περὶ τῆς συμφώνως ταῖς διατάξεσι τῆς παραγράφου 2, λήξεως τοιαύτης ἐφαρμογῆς, ἀναφέρουσα εἰς ἑκάστην περίπτωσιν τὴν ἡμερομηνίαν ἀπὸ τῆς ὁποίας ἡ Σύμβασις αὕτη ἤρξατο ἢ θὰ παύσῃ ἐφαρμοζομένη

Ἄρθρον 22.

Ἐπίσημα κείμενα—Ἐπικύρωσις.

'Η Σύμβασις αὕτη, τῆς ὁποίας ἀμφότερα τὰ κείμενα Ἀγγλικὸν καὶ Γαλλικὸν ἔσονται ἐπίσημα θὰ ἐπικυρωθῇ.

Τὰ ἔγγραφα ἐπικυρώσεως θὰ κατατεθῶσιν εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Κυβερνήσεως τοῦ 'Ηνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ Β. 'Ιρλανδίας, ἥτις θέλει κοινοποιήσῃ εἰς ὅλας τὰς ἄλλας ὑπογραψάσας, ἢ προσχωρούσας Κυβερνήσεις ὅλας τὰς κατατεθείσας ἐπικυρώσεις καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς καταθέσεώς των.

Ἄρθρον 23.

Προσχώρησις.

Θὰ ἐπιτρέπηται εἰς τὴν Κυβέρνησιν (εἴτε τὴν Κυβέρνησιν μιᾶς χώρας κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 21) ἐν ὀνόματι τῆς ὁποίας δὲν ἔχει ὑπογραφῇ ἡ Σύμβασις αὕτη, νὰ προσχωρήσῃ εἰς ταύτην ὁποτεδήποτε μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς Συμβάσεως. Προσχωρήσεις θὰ γίνωνται μέσῳ ἐγγράφων δηλώσεων ἀπευθυνομένων πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ 'Ηνωμένου Βασιλείου τῆς Μ. Βρεττανίας καὶ Β. 'Ιρλανδίας καὶ θὰ λαμβάνωσι ἰσχὺν τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν λῆψιν των.

'Η Κυβέρνησις τοῦ 'Ηνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ Β. 'Ιρλανδίας θὰ εἰδοποιῇ ὅλας τὰς ὑπογραφούσας καὶ προσχωρούσας κυβερνήσεις, περὶ τῶν ληφθεισῶν προσχωρήσεων καὶ τῆς ἡμερομηνίας τῆς λήψεώς των.

Ἄρθρον 24.

Ἡμερομηνία ἐνάρξεως ἰσχύος.

'Η Σύμβασις αὕτη ἄρχεται ἰσχύουσα κατὰ τὴν 1ην 'Ιουλίου 1932 μεταξὺ τῶν Κυβερνήσεων αἵτινες κατέθεσαν τὴν ἐπικύρωσίν των κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν ταύτην, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι κατετέθησαν τοὐλάχιστον πέντε ἐπικυρώσεις παρὰ τῇ Κυβερνήσει τοῦ 'Ηνωμένου Βασιλείου τῆς Μ. Βρεττανίας καὶ Β. 'Ιρλανδίας.

Μὴ κατατεθεισῶν πέντε ἐπικυρώσεων κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν ταύτην, ἡ Σύμβασις αὕτη ἄρχεται ἰσχύουσα τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς καταθέσεως τῆς πέμπτης ἐπικυρώσεως. Ἐπικυρώσεις κατατεθεῖσαι μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν ἐνάρξεως ἰσχύος τῆς Συμβάσεως ταύτης, θὰ λαμβάνωσιν ἰσχὺν τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς καταθέσεώς των.

Ἄρθρον 25.

Καταγγελία.

'Η Σύμβασις αὕτη δύναται νὰ καταγγελθῇ ἐξ ὀνόματος μιᾶς Συμβαλλομένης Κυβερνήσεως ὁποτεδήποτε μετὰ πάροδον πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καθ' ἣν ἡ Σύμβασις ἄρχεται ἰσχύουσα διὰ τὴν ἐν λόγῳ Κυβέρνησιν. Καταγγελία γίνεται δι' ἐγγράφου δηλώσεως ἀπευθυνομένης πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ 'Ηνωμένου Βασιλείου τῆς Μ. Βρεττανίας καὶ Β. 'Ιρλανδίας, ἥτις θὰ κοινοποιήσῃ εἰς ὅλας τὰς συμβαλλομένας Κυβερνήσεις ὅλας τὰς ληφθείσας καταγγελίας καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς λήψεώς των.

Μία καταγγελία θὰ λαμβάνῃ ἰσχὺν δώδεκα μῆνας μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν καθ' ἣν ἐλήφθη ἡ ἐπ' αὐτῆς δήλωσις ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ 'Ηνωμένου Βασιλείου τῆς Μ. Βρεττανίας καὶ Β. 'Ιρλανδίας.

Εἰς πίστωσιν τούτων, οἱ πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν ὡς κατωτέρω.

'Εγένετο ἐν Λονδίνῳ σήμερον τὴν 5ην 'Ιουλίου 1930 εἰς ἁπλοῦν ὅπερ θὰ παραμείνῃ κατατεθειμένον εἰς τὰ 'Αρχεῖα τοῦ Κράτους τοῦ 'Ηνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ Β. 'Ιρλανδίας, ἥτις θὰ διαβιβάσῃ κεκυρωμένα ἀκριβῆ ἀντίγραφα αὐτοῦ εἰς ὅλας τὰς ὑπογραψάσας Κυβερνήσεις.

'Υπογραφαί

GUSTAV KOENIGS
WALTER LAAS
KARL STURM
H. P. CAYLEY
V. C. DUFFY
R. GRIMARD
A. JOHNSTON
OSCAR BUNSTER
GUILLERMO PATTERSON
EMIL KROGH
AAGE H. LARSEN
H. P. HAGELBERG
OCTAVIANO M. BARCA

2. Conferences for the purpose of revising this Convention shall be held at such times and places as may be agreed upon by the Contracting Governments

A Conference for this purpose shall be convoked by the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland whenever, after this Convention has been in force for five years, one-third of the Contracting Governments express a desire to that effect.

CHAPTER V.—FINAL PROVISIONS.

Article 21.

Application to Colonies.

1. A Contracting Government may, at the time of signature, ratification, accession or thereafter, by a notification in writing addressed to the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, declare its desire that this Convention shall apply to all or any of its Colonies, overseas territories, protectorates or territories under suzerainty or mandate, and this Convention shall apply to all the territories named in such notification, two months after the date of the receipt thereof, but, failing such notification, this Convention will not apply to any such territories.

2. A Contracting Government may at any time by a notification in writing addressed to the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland express its desire that this Convention shall cease to apply to all or any of its colonies, overseas territories, protectorates or territories under suzerainty or mandate to which this Convention shall have, under the provisions of the preceding paragraph been applicable for a period of not less than five years, and in such case the Convention shall cease to apply twelve months after the date of the receipt of such notification by the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland to all territories mentioned therein.

3. The Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland shall inform all the other Contracting Governments of the application of this Convention to any Colony, overseas territory, protectorate or territory under suzerainty or mandate under the provisions of paragraph 1 of this Article, and of the cessation of any such application under the provisions of paragraph 2, stating in each case the date from which this Convention has become or will cease to be applicable.

Article 22.

Authentic Texts.—Ratification.

This Convention, of which both the Englisch and French texts shall be authentic, shall be ratified.

The instruments of ratification shall be deposited in the archives of the Covernment of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, which will notify all the other signatory or acceding Governments of all ratifications deposited and the date of their deposit.

Article 23.

Accession

A Government (other than the Government of a territory to which Article 21 applies) on behalf of which this Convention has non been signed shall be allowed to accede thereto at any time after the Convention has come into force. Accessions shall be effected by means of notifications in writing addressed to the Government of the United Kingdom of Great and Northern Ireland, and shall take effect three months after their receipt.

The Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland shall inform all signatory and acceding Governments of all accessions received and of the date of their receipt.

Article 24.

Date of Coming in Force.

This Convention shall come into force of the 1st July, 1932, as between the Governements which have deposited their ratifications by that date, and provided that at least five ratification have been deposited with the Government of the United Kingdom of Great Britain and Norther Ireland. Should five ratifications not have been deposited by that date, this Convention shall come into force three months after the date on which the fifth ratification is deposited. Ratifications deposited after the date on which this Convention has come into force shall take effect three months after the date of their deposit.

Article 25.

Denunciation.

This Convention may be denounced on behalf of any Contracting Government at any time after the expiration of five years from the date on which the Convention comes into force in so far as that Government is concerned. Denunciation shall be effected by a notification in writing addressed to the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, which will notify all the other contracting Governments of all denunciations received and of the date of their receipt.

A denuncation shall take effect twelve months after the date on which notification thereof is received by the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland.

In faith whereof. the Plenipotentiaries have signed hereafter.

Done at London this fifth day of July, 1930, in a single copy, which shall remain deposited in the archives of the Government of the United Kingdom of Great Britain and Nortern Ireland, which shall transmit certified true copies thereof to all signatory Governments.

(L.S.) GUSTAV KOENIGS.
WALTER LAAS.
KARL STURM.
H. P. CAYLEY.
V. C. DUFFY.
R. GRIMARD.
A. JOHNSTON.
OSCAR BUNSTER.
GUILLERMO PATTERSON.
EMIL KROGH.
AAGE H. LARSEN.
H. P. HAGELBERG.
OCTAVIANO M. BARCA.

SEAN DULCHAONTIGH
T. J. HEGARTY
HERBERT B. WALKER
DAVID ARNOTT
LAURENS PRIOR
HOWARD C. TOWLE
ALBERT F. PILLSBURY
ROBERT F. HAND
JAS. KENNEDY
H. W. WARLEY
JOHN, G. TAWRESEY
E. PALMSTIERNA
E. EGGERT
A. H. SAASTAMOINEN
B. BRANDT
JEAN MARIE
A. de BERLHE
H. F. OLIVER
F. W. BATE
ALFRED J. DANIEL
JOHN T. EDWARDS
ERNEST W. GLOVER
NORMAN HILL
C. HIPWOOD
J. FOSTER KING
J. MONTGOMERIE
CHARLES J. O. SANDERS
W. R. SPENCE
A. SPENCER
N. G. LELY
G. L. CORBETT
NOWROJEE DADABHOY ALLBLESS
KAVAS OOKERJEE
J. S. PAGE
EMIL KROGH
AAGE H. LARSEN
H. P. HAGELBERG
GIULIO INGIANNI
GIUSEPPE CANTU
S. NAKAYAMA
S. IWAI
A. OZOLS
G. LUDERS de NEGRI
E. BRYN
J. SCHÖNHEYDER
THOMAS M. WILFORD
C. HOLDSWORTH
C. FOCK
A. van DRIEL
JOH. BRAUTIGAM
LANGELER
J. R. WIERDSMA
M. D. FAURA
A. POKLEWSKI - KOZIELL
B. BAGNIEWSKI
THOMAZ RIBEIRO da MELLO
CARLOS THEODORO da COSTA
D. BOGOMOLOFF
S. HORACIO CARISIMO
T. C. GIANNINI

ΤΕΛΙΚΟΝ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

Κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ὑπογραφῆς τῆς διεθνοῦς Συμβάσεως γραμμῆς φορτώσεως περατωθείσης τὴν ἡμέραν ταύτην, οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι πληρεξούσιοι συνεφώνησαν τὰ ἀκόλουθα :

I

Πλοῖα ἐκτελοῦντα ἀποκλειστικῶς πλόας ἐντὸς τῶν μεγάλων Λιμνῶν τῆς Βορείου Ἀμερικῆς καὶ πλοῖα ἀπασχολούμενα εἰς ἄλλα μεσόγεια ὕδατα θεωροῦνται ὡς ἐκτὸς τοῦ πεδίου ἐφαρμογῆς τῆς Συμβάσεως.

II

Ἡ Σύμβασις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται εἰς ὑπάρχοντα πλοῖα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τῆς Γαλλίας, τύπου Lumber schooner κινούμενα ὑπὸ μηχανικῆς δυνάμεως, μετὰ ἢ ἄνευ ἱστίων, ἢ καὶ ὑπὸ ἱστίων μόνον.

III

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς M. Βρεττανίας καὶ B. Ἰρλανδίας θὰ συγκαλέσῃ συνδιάσκεψιν τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν τὰ ὁποῖα κέκτηνται δεξαμενόπλοια, κατ' αἴτησιν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ὁποτεδήποτε ἐντὸς τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 20 μνημονευομένης πενταετοῦς περιόδου, πρὸς τὸν σκοπὸν συζητήσεως θεμάτων ἀναφερομένων εἰς τὸ ὕψος ἐξάλων τῶν δεξαμενοπλοίων.

Αἱ συμβαλλόμεναι Κυβερνήσεις δὲν θέλουσι ἐγείρει ἀντίρρησίν τινα ὡς πρὸς τὰς εἰς τὴν σύμβασιν ταύτην ἐπενεχθησομένας κατὰ τὴν ἐν λόγῳ συνδιάσκεψιν μεταβολὰς εἰς τὰς περὶ γραμμῆς φορτώσεως τῶν δεξαμενοπλοίων περιεχομένας διατάξεις, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως ὅτι τὰ ἐν αὐτῇ προκύψοντα συμπεράσματα θὰ ἀνακοινωθῶσιν ἀμέσως εἰς τὰς ὑπογραφούσας τὴν παροῦσαν σύμβασιν Κυβερνήσεις, καὶ ὅτι δὲν θὰ ἔχῃ ληφθῇ ἀντίρρησις παρὰ τῇ Κυβερνήσει τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ B. Ἰρλανδίας ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς τῆς τοιαύτης ἀνακοινώσεως.

Πρὸς πίστωσιν τούτων οἱ πληρεξούσιοι συνέταξαν τὸ τελικὸν τοῦτο πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον θέλει ἔχει τὴν αὐτὴν ἰσχὺν καὶ τὸ αὐτὸ κῦρος, ὡς ἐὰν αἱ διατάξεις αὐτοῦ κατεχωροῦντο εἰς τὸ κείμενον τῆς Συμβάσεως, εἰς τὴν ὁποίαν τοῦτο ἀνήκει.

Ἐγένετο ἐν Λονδίνῳ σήμερον τὴν 5 Ἰουλίου 1930, εἰς ἁπλοῦν, ὅπερ θὰ κατατεθῇ εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Κράτους τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς M. Βρεττανίας καὶ B. Ἰρλανδίας, ἥτις θὰ διαβιβάσῃ κεκυρωμένα ἀκριβῆ ἀντίγραφα αὐτοῦ εἰς ὅλας τὰς ὑπογραφούσας Κυβερνήσεις.

Ὑπογραφαί

GUSTAV KOENIGS
WALTER LAAS
KARL STURM
H. P. CAYLEY
V. C. DUFFY
R. GRIMARD
A. JOHNSTON
OSCAR BUNSTER
GUILLERMO PATTERSON
EMIL KROGH
AAGE H. LARSEN
H. P. HAGELBERG
OCTAVIANO M. BARCA
SEAN DULCHAONTIGH
T. J. HEGARTY
HERBERT B. WALKER
DAVID ARNOTT

SEAN DULCHAONTIGH.
T. J. HEGARTY.
HERBERT B. WALKER.
DAVID ARNOTT.
LAURENS PRIOR.
HOWARD C. TOWLE.
ALBERT F. PILLSBURY.
ROBERT F. HAND.
JAS. KENNEDY.
H. W. WARLEY.
JOHN G. TAWRESEY.
E. PALMSTIERNA.
E. EGGERT.
A. H. SAASTAMOINEN.
B. BRANDT.
JEAN MARIE.
A. de BERLHE.
H. F. OLIVER.
F. W. BATE.
ALFRED J. DANIEL.
JOHN T. EDWARDS.
ERNEST W. GLOVER.
NORMAN HILL.
C. HIPWOOD.
J. FOSTER KING.
J. MONTGOMERIE.
CHARLES J. O. SANDERS.
W. R. SPENCE.
A. SPENCER.
N. G. LELY
G. L. CORBETT.
NOWROJEE DADABHOY ALLBLESS.
KAVAS OOKERJEE.
J. S. PAGE.
EMIL KROGH.
AAGE H. LARSEN.
H. P. HAGELBERG.
GIULIO INGIANNI.
GIUSEPPE CANTU.
S. NAKAYAMA.
S. IWAI.
A. OZOLS.
G. LUDERS de NEGRI.
E. BRYN.
J. SCHONHEYDER.
THOMAS M. WILFORD.
C. HOLDSWORTH.
C. FOCK.
A. van DRIEL.
JOH. BRAUTIGAM.
LANGELER.
J. R. WIERDSMA.
M. D. FAURA.
A. POKLEWSKI-KOZIELL.
B. BAGNIEWSKI.
THOMAZ RIBEIRO de MELLO.
CARLOS THEODORO da COSTA.
D. BOGOMOLOFF.
S. HORACIO CARISIMO.
T. C. GIANNINI.

FINAL PROTOCOL.

At the moment of signing the International Load Line Convention concluded this day, the under-mentioned Plenipotentiaries have agreed on the following :-

I.

Ships engaged solely on voyages on the Great Lakes of North America and ships engaged in other inland waters are to be regarded as outside the scope of the Convention.

II.

This Convention is not applied to the existing ships of the United States of America and of France of the lumber schooner type propelled by power, with or without sails, or by sails alone.

III.

The Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland shall convoke a Conference of the Contracting Governments of the countries to which tankers belong, upon request of the United States of America, at any time within the five-year period mentioned in Article 20, for the purpose of discussing matters relating to tanker freeboard.

The Contracting Governments will not raise any objection to the provisions contained in this Convention in regard to tanker load line being altered as may be determined at such Conference, provided that the conclusions then reached are communicated forthwith to the Governments signatory to the present Convention and that no objection is received by the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland within six months of the despatch of such communication.

In Witness whereof the Plenipotentiaries have drawn up this Final Protocol which shall have the same force and the same validity as if the provisions thereof had been inserted in the text of the Convention to which it belongs.

Done at London this fifth day of July, 1930, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, which shall transmit certified true copies thereof to all signatory Governments

(L.S.) GUSTAV KOENIGS.
WALTER LAAS.
KARL STURM.
H. P. CAYLEY.
V. C. DUFFY.
R. GRIMARD.
A. JOHNSTON.
OSCAR BUNSTER.
GUILLERMO PATTERSON.
EMIL KROGH.
AAGE H. LARSEN.
H. P. HAGELBERG.
OCTAVIANO M. BARCA.

LAURENS PRIOR
HOWARD C. TOWLE
ALBERT F. PILLSBURY
ROBERT F. HAND
JAS. KENNEDY
H. W. WARLEY
JOHN, G. TAWRESEY
E. PALMSTIERNA
E. EGGERT
A. H. SAASTAMOINEN
B. BRANDT
JEAN MARIE
A. de BERLHE
H. F. OLIVER
F. W. BATE
ALFRED J. DANIEL
JOHN T. EDWARDS
ERNEST W. GLOVER
NORMAN HILL
C. HIPWOOD
J. FOSTER KING
J. MONTGOMERIE
CHARLES J. O. SANDERS
W. R. SPENCE
A. SPENCER
N. Γ. ΛΕΛΗΣ
G. L. CORBETT
NOWROJEE DADABHOY ALLBLESS
KAVAS OOKERJEE
J. S. PAGE
EMIL KROGH
AAGE H. LARSEN
H. P. HAGELBERG
GIULIO INGIANNI
GIUSEPPE CANTU
S. NAKAYAMA
S. IWAI
A. OZOLS
G. LUDERS de NEGRI
E. BRYN
J. SCHÖNHEYDER
THOMAS M. WILFORD
C. HOLDSWORTH
C. FOCK
A. van DRIEL
JOH. BRAUTIGAM
LANGELER
J. R. WIERDSMA
M. D. FAURA
A. POKLEWSKI - KOZIELL
B. BAGNIEWSKI
THOMAZ RIBEIRO da MELLO
CARLOS THEODORO da COSTA
D. BOGOMOLOFF
S. HORACIO CARISIMO
T. C. GIANNINI

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Κανόνες διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῶν γραμμῶν ἀνωτάτης φορτώσεως ἐμπορικῶν πλοίων

ΜΕΡΟΣ Ι

Γενικὰ

Οἱ κανόνες κατ' ἀνάγκην προϋποθέτουσιν ὅτι ἡ φύσις καὶ ἡ στοιβασία τοῦ φορτίου, ἔρματος κ.τ.λ. εἶναι τοιαῦτα ὥστε νὰ ἐξασφαλίζεται εὐστάθεια διὰ τὸ πλοῖον.

Κανὼν 1.

'Ορισμοὶ

'Ατμόπλοιον: 'Ο ὅρος «ἀτμόπλοιον» περιλαμβάνει ὅλα τὰ πλοῖα τὰ ἔχοντα ἐπαρκῆ μέσα διὰ μηχανικὴν κίνησιν ἐξαιρέσει τῶν ἐχόντων ἐπαρκῆ ἱστιοφορίαν διὰ ναυσιπλοΐαν μὲ μόνα τὰ ἱστία.

Εἰς πλοῖον ἐφωδιασμένον μὲ μηχανικὰ μέσα κινήσεως καὶ μὲ ἱστιοφορίαν ἀνεπαρκῆ διὰ ναυσιπλοΐαν μὲ μόνα τὰ ἱστία δύναται νὰ προσδιορισθῇ γραμμὴ φορτώσεως συμφώνως πρὸς τὸ μέρος III τῶν κανόνων τούτων. Εἰς Σλέπιον (lighter) μπάριζαν (barge) ἢ ἕτερον πλοῖον ἄνευ ἀνεξαρτήτων μέσων κινήσεως, ρυμουλκούμενον, θὰ προσδιορίζεται γραμμὴ φορτώσεως συμφώνως μὲ τὸ μέρος III τῶν κανόνων τούτων.

'Ιστιοφόρον: 'Ο ὅρος «ἱστιοφόρον» περιλαμβάνει ὅλα τὰ πλοῖα τὰ ἔχοντα ἐπαρκῆ ἱστιοφορίαν διὰ ναυσιπλοΐαν μὲ μόνα τὰ ἱστία, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἐὰν εἶναι ἢ ὄχι ἐφωδιασμένα μὲ μηχανικὰ μέσα κινήσεως.

Πλοῖον ἄνευ ὑπερκατασκευασμάτων: (Flush deck ship) Πλοῖον ἄνευ ὑπερκατασκευασμάτων εἶναι τὸ μὴ ἔχον ὑπερκατασκευάσματα ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἐξάλων.

'Υπερκατασκεύασμα: 'Υπερκατασκεύασμα εἶναι ἐστεγασμένη κατασκευὴ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἐξάλων ἐκτεινομένη ἀπὸ πλευρᾶς εἰς πλευρὰν τοῦ πλοίου. Μερικῶς ἀνυψωμένον κατάστρωμα (raised quarter deck) θεωρεῖται ὡς ὑπερκατασκεύασμα.

"Υψος ἐξάλων: Τὸ προσδιοριζόμενον ὕψος ἐξάλων εἶναι, ἡ εἰς τὴν πλευρὰν καὶ τὸ μέσον τοῦ πλοίου κατακορύφως πρὸς τὰ κάτω μετρουμένη ἀπόστασις ἀπὸ τῆς ἄνω ἀκμῆς τῆς γραμμῆς τοῦ καταστρώματος μέχρι τῆς ἄνω ἀκμῆς τῆς γραμμῆς φορτώσεως.

Κατάστρωμα ἐξάλων: Τὸ κατάστρωμα ἐξάλων εἶναι τὸ κατάστρωμα ἀπὸ τοῦ ὁποίου μετρεῖται τὸ ὕψος τῶν ἐξάλων καὶ εἶναι τὸ ἀνώτατον πλῆρες κατάστρωμα τὸ ἔχον μόνιμα μέσα κλεισίματος ὅλων τῶν ἐπὶ τῶν ἐκτεθειμένων μερῶν τοῦ καταστρώματος ἀνοιγμάτων, συμφώνως πρὸς τοὺς Κανόνας 8 ἕως 16. Εἶναι τὸ ἀνώτατον κατάστρωμα εἰς τὰ ἄνευ ὑπερκατασκευασμάτων (Flush deck). καὶ εἰς τὰ μετὰ μερονωμένων ὑπερκατασκευασμάτων πλοῖα·

Εἰς πλοῖα ἔχοντα καταστρώματα ἐξάλων διακοπτόμενα ἐντὸς ὑπερκατασκευασμάτων, ἅτινα εἶναι ἀνοικτὰ ἢ ἅτινα δὲν εἶναι ἐφωδιασμένα μὲ μέσα κλεισίματος τῆς κλάσεως I, ὡς κατάστρωμα ἐξάλων λαμβάνεται ἡ κατωτάτη γραμμὴ τοῦ καταστρώματος τοῦ κειμένου κάτωθεν τοῦ καταστρώματος ὑπερκατασκευασμάτων.

Τὸ μέσον τοῦ πλοίου: Τὸ μέσον τοῦ πλοίου εἶναι τὸ μέσον τοῦ κατὰ τὸν κανόνα 32 ὁριζομένου μήκους τῆς ἰσάλου γραμμῆς φορτώσεως θέρους.

Κανὼν 2

Γραμμὴ καταστρώματος

'Η γραμμὴ καταστρώματος εἶναι μία ὁριζοντία γραμμὴ μήκους 300 χιλιοστομέτρων καὶ πλάτους 25 χιλιοστομέτρων. Θὰ χαράσσεται εἰς τὸ μέσον τοῦ πλοίου εἰς ἑκάστην πλευρὰν αὐτοῦ καὶ ἡ ἀνωτάτη αὐτῆς ἀκμὴ θὰ διέρχεται διὰ τοῦ σημείου ἔνθα ἡ πρὸς τὰ ἔξω προέκτασις τῆς ἀνωτάτης ἐπιφανείας τοῦ καταστρώματος ἐξάλων τέμνει τὴν ἐξωτερικὴν ἐπιφάνειαν τοῦ περιβλήματος (Βλέπε σχῆμα 1).

"Ενθα τὸ κατάστρωμα εἶναι ἐν μέρει ἐπιστρωμένον εἰς τὸ μέσον τοῦ πλοίου, ἡ ἀνωτάτη ἀκμὴ τῆς γραμμῆς καταστρώματος θὰ διέρχεται διὰ τοῦ σημείου ἔνθα ἡ πρὸς τὰ ἔξω προέκτασις τῆς ἀνωτάτης ἐπιφανείας τῆς πραγματικῆς ἐπιστρώσεως εἰς τὸ μέσον τοῦ πλοίου, τέμνει τὴν ἐξωτερικὴν ἐπιφάνειαν τοῦ περιβλήματος.

SEAN DULCHAONTIGH.
T. J. HEGARTY.
HERBERT B. WALKER.
DAVID ARNOTT.
LAURENS PRIOR.
HOWARD C. TOWLE.
ALBERT F. PILLSBURY.
ROBERT F. HAND.
JAS. KENNEDY.
H. W. WARLEY.
JOHN G. TAWRESEY.
E. PALMSTIERNA.
E. EGGERT.
A. H. SAASTAMOINEN.
B. BRANDT.
JEAN MARIE.
A. de BERLHE.
H. F. OLIVER.
F. W. BATE.
ALFRED J. DANIEL.
JOHN T. EDWARDS.
ERNEST W. GLOVER.
NORMAN HILL.
C. HIPWOOD.
J. FOSTER KING.
J. MONTGOMERIE.
CHARLES J. O. SANDERS.
W. R. SPENCE.
A. SPENCER.
N. G. LELY
G. L. CORBETT.
NOWROJEE DADABHOY ALI BLESS.
KAVAS OOKERJEE.
J. S. PAGE.
EMIL KROGH.
AAGE H. LARSEN.
H. P. HAGELBERG.
GIULIO INGIANNI.
GIUSEPPE CANTU.
S. NAKAYAMA.
S. IWAI.
A. OZOLS.
G. LUDERS de NEGRI.
E. BRYN.
J. SCHONHEYDER.
THOMAS M. WILFORD.
C. HOLDSWORTH.
C. FOCK.
A. van DRIEL.
JOH. BRAUTIGAM.
LANGELER.
J. R. WIERDSMA.
M. D. FAURA.
A. POKLEWSKI-KOZIELL.
B. BAGNIEWSKI.
THOMAZ RIBEIRO de MELLO.
CARLOS THEODORO da COSTA.
D. BOGOMOLOFF.
S. HORACIO CARISIMO.
T. C. GIANNINI

ANNEX I.

Rules for determining Maximum Load Lines of Merchant Ships.

Part. I. General.

The Rules neccessarily assume that the nature and towage of the cargo, ballast &c., are such as to secure sufficient stabillity for the ship.

Rule I.—Definitions.

Steamer.—The term «steamer» includes all ships having sufficient means for mechanical propulsion, except where provided with sufficient sail area for navigation under sails alone.

A shipfitted with mechanical means of propulsion and with sail area insufficient for navigation under sails alone may be assigned a load line under Part III of these Rules.

A lighter, barge or other ship without independent means of propulsion, when towed, is to be assigned a load line under Part III of these Rules.

Sailing Ship.—The term »sailing ship» includes all ships provided with sufficient sail area for navigation under sails alone, whether or not fitted with mechanical means of propulsion.

Flush Deck Ship.—A flush deck ship is one which has no superstructure on the freeboard deck.

Superstructure.—A superstructure is a decked structure on the freeboard deck extending from side to side of the ship. A raised quarter deck is considered a superstructure.

Freeboard.—The freeboard assigned is the distance measured vertically downwards at the side of the ship amidships from the upper edge of the deck line to the upper edge of the load line mark.

Freeboard Deck.—The freeboard deck is the deck from which the freeboard is measured, and is the uppermost complete deck having permanent meansof closing all openings in weather portion of the deck in accordance with Rules VIII to XVI. It is the upper deck in flush deck ships and ships with detached superstructures.

In ships having discontinuous freeboard decks within superstructures which are not intact, or which are not fitted with Class 1 closing appliances, the lowest line of the deck below the superstructure deck is taken as the freeboard deck.

Amidships.—Amidships is the middle of the length of the summer load water-line, as defined in Rule XXXII

Rule II.—Deck Line.

The deck line is a horizontal line twelve inches in length and one inch in breadth. It is to be marked amidships on each side of the ship, and its upper edge is to pass through the point where the continuation outwards of the upper surface of the freeboard deck intersects the outer surface of the shell. (See figure I.) Where the deck is partly sheathed amidships, the upper edge of the deck line is to pass through the point where the continuation outwards of the upper surface of the actual sheathing at amidships intersects the outer surface of the shell.

Κανὼν 3.

Δίσκος γραμμῆς φορτώσεως

Ὁ Δίσκος γραμμῆς φορτώσεως εἶναι διαμέτρου 300 χιλιοστομέτρων, καὶ τέμνεται ὑπὸ μιᾶς ὁριζοντίας γραμμῆς μήκους 460 χιλιοστομέτρων καὶ πλάτους 25 χιλιοστομέτρων, ἡ ἀνωτέρα ἀκμὴ τῆς ὁποίας διέρχεται διὰ τοῦ κέντρου τοῦ δίσκου. Ὁ δίσκος θὰ χαράσσεται εἰς τὸ μέσον τοῦ πλοίου κάτωθεν τῆς γραμμῆς καταστρώματος.

Κανὼν 4.

Χρησιμοποιούμεναι γραμμαὶ ἐν συνδυασμῷ μὲ τὸν δίσκον

Αἱ γραμμαὶ αἱ δεικνύουσαι τὴν μεγίστην γραμμὴν φορτώσεως εἰς διαφόρους περιπτώσεις καὶ διὰ διαφόρους ἐποχὰς (βλέπε παράρτημα ΙΙ) θὰ εἶναι ὁριζόντιοι γραμμαί, μήκους 250 καὶ πλάτους 25 χιλιοστομέτρων αἵτινες ἐκτείνονται ἀπό, καὶ εἶναι κάθετοι ἐπί, μιᾶς κατακορύφου γραμμῆς κεχαραγμένης εἰς ἀπόστασιν 540 χιλιοστομέτρων πρὸ πρώραν ἀπὸ τοῦ κέντρου τοῦ δίσκου (βλέπε σχῆμα 1).

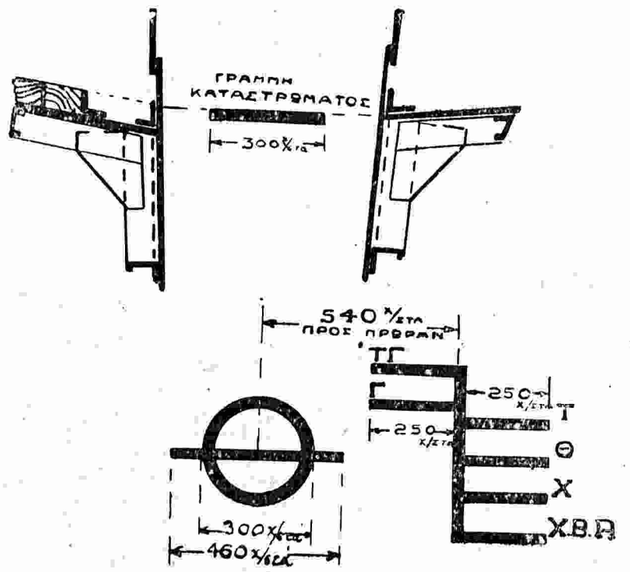
Αἱ χρησιμοποιούμεναι γραμμαὶ εἶναι αἱ ἀκόλουθοι :

Γραμμὴ φορτώσεως θέρους. Ἡ γραμμὴ φορτώσεως θέρους δείκνυται ὑπὸ τῆς ἀνωτέρας ἀκμῆς τῆς γραμμῆς ἥτις διέρχεται διὰ τοῦ κέντρου τοῦ δίσκου καὶ σημειοῦται διὰ τοῦ γράμματος Θ.

Γραμμὴ φορτώσεως χειμῶνος. Ἡ γραμμὴ φορτώσεως χειμῶνος δείκνυται ὑπὸ τῆς ἀνωτέρας ἀκμῆς μιᾶς γραμμῆς σημειουμένης διὰ τοῦ γράμματος Χ.

Γραμμὴ φορτώσεως χειμῶνος Βορείου Ἀτλαντικοῦ. Ἡ γραμμὴ φορτώσεως χειμῶνος Βορείου Ἀτλαντικοῦ δείκνυται ὑπὸ τῆς ἀνωτέρας ἀκμῆς μιᾶς γραμμῆς σημειουμένης διὰ τῶν γραμμάτων Χ.Β.Α.

Τροπικὴ γραμμὴ φορτώσεως. Ἡ τροπικὴ γραμμὴ φορτώσεως δείκνυται ὑπὸ τῆς ἀνωτέρας ἀκμῆς μιᾶς γραμμῆς σημειουμένης διὰ τοῦ γράμματος Τ.



Σχῆμα 1

Γραμμὴ φορτώσεως εἰς γλυκὺ ὕδωρ. Ἡ γραμμὴ φορτώσεως εἰς γλυκὺ ὕδωρ κατὰ τὸ θέρος, δείκνυται ὑπὸ τῆς ἀνωτέρας ἀκμῆς μιᾶς γραμμῆς σημειουμένης διὰ τοῦ γράμματος Γ. Ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῆς γραμμῆς φορτώσεως εἰς γλυκὺ ὕδωρ κατὰ τὸ θέρος, καὶ τῆς γραμμῆς φορτώσεως θέρους, εἶναι τὸ ἐπιτρεπόμενον περιθώριον φορτώσεως εἰς γλυκὺ ὕδωρ καὶ ὡς πρὸς τὰς ἄλλας γραμμὰς φορτώσεως. Ἡ τροπικὴ γραμμὴ φορτώσεως εἰς γλυκὺ ὕδωρ δείκνυται ὑπὸ τῆς ἀνωτέρας ἀκμῆς μιᾶς γραμμῆς σημειουμένης διὰ τῶν γραμμάτων Τ. Γ. (*).

Κανὼν 5.

Σῆμα τῆς προσδιοριζούσης Ἀρχῆς.

Ἡ Ἀρχή, ὑπὸ τῆς ὁποίας προσδιωρίσθησαν αἱ γραμμαὶ φορτώσεως δύναται νὰ σημειωθῇ διὰ γραμμάτων διαστάσεων ὡς ἔγγιστα 115 χιλιοστομέτρων ὕψους καὶ 75 πλάτους, χαρασσομένων παραπλεύρως τοῦ δίσκου καὶ ἄνωθεν τῆς γραμμῆς τοῦ κέντρου.

Κανὼν 6.

Λεπτομέρειαι Χαράξεως.

Ὁ δίσκος, αἱ γραμμαὶ καὶ τὰ γράμματα θὰ χρωματίζωνται διὰ λευκοῦ ἢ κιτρίνου ἐπὶ σκοτεινοῦ ἢ διὰ μέλανος ἐπὶ ἀνοικτοῦ ἐδάφους. Ὁμοίως θὰ ἐντέμνωνται ἢ θὰ ἐγχαράσσωνται διὰ τερέτρου (κοπιδιάρονται) προσεκτικῶς εἰς τὰς πλευρὰς τῶν σιδηρῶν καὶ χαλυβδίνων πλοίων καὶ θὰ ἐντέμνωνται εἰς βάθος τοὐλάχιστον 3 χιλιοστομέτρων ἐπὶ τῶν ἐπηγκενίδων τοῦ περιβλήματος τῶν ξυλίνων σκαφῶν.

Τὰ ἀνωτέρω σήματα θὰ εἶναι ἐμφανῶς ὁρατὰ καὶ ἐν ἀνάγκῃ θὰ λαμβάνωνται ἰδιαίτερα πρὸς τοῦτο μέτρα.

(*) Ὅταν θαλασσοποροῦντα ἀτμόπλοια πλέωσιν εἰς ποταμοὺς ἢ μεσόγεια ὕδατα, ἐπιτρέπεται ὑπερφόρτωσις ἀνταποκρινομένη εἰς τὸ βάρος τοῦ καυσίμου κ.τ.λ. τὸ ἀπαιτούμενον διὰ τὴν κατανάλωσιν μεταξὺ τοῦ σημείου τῆς ἀναχωρήσεως καὶ τῆς

Rule III.—Load Line Disc.

The load line disc is twelve inches in diameter and is intersected by a horizontal line eighteen inches in length and one inch in breadth, the upper edge of which passes through the centre of the disc. The disc is to be marked amidships below the deck line.

Rule IV.—Lines to be used in connection with the Disc.

The lines which indicate the maximum load line in different circumstances and in different seasons (see Annex II) are to be horizontal lines, nine inches in length and one inch in breadth, which extend from, and are at right angles to, a vertical line marked 21 inches forward of the centre of the disc (see figure 1).

The following are the lines to be used :—

Summer Load Line.—The Summer load line is indicated by the upper edge of the line which passes through the centre of the disc and also by a line marked S.

Winter Load Line.—The Winter load line is indicated by the upper edge of a line marked W.

Winter North Atlantic Load Line.—The Winter North Atlantic load line is indicated by the upper edge of a line marked WNA.

Tropical Load Line.—The Tropical Load Line is indicated by the upper edge of a line marked T.

Fresh Water Load Lines.—The Fresh Water load line in Summer is indicated by the upper edge of a line marked F. The difference between the Fresh Water load line in summer and the Summer load line is the allowance to be made for loading in Fresh Water at the other load lines. The Tropical Fresh Water load line is indicated by the upper edge of a line marked T.F.*

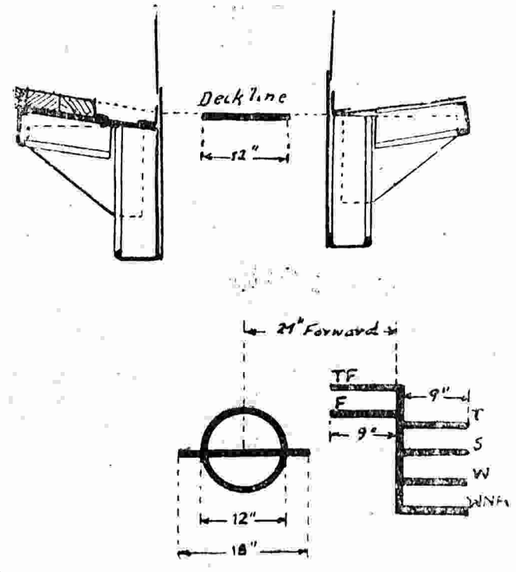


Figure 1.

Rule V.—Mark of Assigning Authority.

The Autority by whom the load lines are assigned may be indicated by letters measuring about 4 1)2 inches by 3 inches marked alongside the disc and above the centre line.

Rule VI.—Details of Marking

The disc, lines and letters are to be painted in white or yellow on a dark ground or in black on a light ground They are also to be carefully cut in or centre-punched on the sides of iron and steel ships, and on wood ships they are to be cut into the planking for at least one-eighth of an inch. The marks are to be plainly visible, and, if necessary, special arrangements are to be made for this purpose.

* Where sea-going steamers navigate a river or inland water, deeper loading is permitted correspoding to the weight of fuel required for consumption between the point of departure and the open sea.

Κανὼν 7.

Ἐπαλήθευσις τῆς σημάνσεως.

Τὸ πιστοποιητικὸν διεθνοῦς γραμμῆς φορτώσεως δὲν θὰ ἐκχωρῆται εἰς τὸ πλοῖον μέχρις ὅτου ἐπιθεωρητὴς τῆς προσδιοριζούσης Ἀρχῆς (ἐνεργῶν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 τῆς Συμβάσεως ταύτης) πιστοποιήσῃ ὅτι ἡ σήμανσις ἐχαράχθη ἀκριβῶς καὶ νομίμως εἰς τὰς πλευρὰς τοῦ πλοίου.

ΜΕΡΟΣ ΙΙ

ΣΥΝΘΗΚΑΙ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΥ ΓΡΑΜΜΩΝ ΦΟΡΤΩΣΕΩΣ

Ὁ προσδιορισμὸς τῶν γραμμῶν φορτώσεως ἐνεργεῖται ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι τὸ πλοῖον εἶναι ἱκανῆς κατασκευῆς καὶ ὅτι προβλέπεται ἀποτελεσματικὴ προστασία τοῦ πλοίου καὶ τοῦ πληρώματος.

Οἱ κανόνες 8 ἕως 31 ἐφαρμόζονται εἰς πλοῖα διὰ τὰ ὁποῖα καθορίζεται τὸ ἐλάχιστον ὕψος ἐξάλων. Εἰς πλοῖα, εἰς τὰ ὁποῖα προσδιορίζεται ὕψος ἐξάλων μεῖζον τοῦ ἐλαχίστου, καὶ ἡ προστασία θὰ ἔχῃ ἀναλόγως τὴν αὐτὴν ἀποτελεσματικότητα.

Ἀνοίγματα ἐπὶ καταστρωμάτων ἐξάλων καὶ ἐπὶ καταστρωμάτων ὑπερκατασκευασμάτων.

Κανὼν 8.

Στόμια κύτους καὶ ἄλλα στόμια μὴ προστατευόμενα ὑπὸ ὑπερκατασκευασμάτων.

Ἡ κατασκευὴ καὶ τὰ ἐξαρτήματα στομίων κύτους ἢ ἑτέρων στομίων ἐπὶ τῶν ἐκτεθιμένων μερῶν τῶν καταστρωμάτων ἐξάλων καὶ τῶν καταστρωμάτων ὑπερκατασκευασμάτων, θὰ εἶναι τοὐλάχιστον ἰσοδύναμα πρὸς τὰ κανονικά, τὰ ὁριζόμενα εἰς τοὺς κανόνας 9 ἕως 16.

Κανὼν 9.

Τοιχώματα στομίων.

Τὸ ὕψος τῶν τοιχωμάτων τῶν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἐξάλων στομίων θὰ εἶναι τοὐλάχιστον 610 χιλιοστόμετρα ὑπὲρ τὸ κατάστρωμα. Τὸ ὕψος τοιχωμάτων ἐπὶ καταστρωμάτων ὑπερκατασκευάσματος θὰ εἶναι τοὐλάχιστον 610 χιλιοστόμετρα ὑπὲρ τὸ κατάστρωμα, ὅταν ταῦτα κεῖνται ἐντὸς τοῦ 1/4 τοῦ μήκους τοῦ πλοίου ἀπὸ τῆς στείρας, καὶ τοὐλάχιστον 457 χιλιοστόμετρα ὅταν κεῖνται ἀλλαχοῦ.

Τὰ τοιχώματα θὰ εἶναι ἐκ χάλυβος, στερεῶς κατασκευασμένα καὶ ὁσάκις ἀπαιτεῖται νὰ εἶναι ὕψους 610 χιλιοστομέτρων, θὰ ἐφοδιάζωνται δι' ἰσχυρᾶς ὁριζοντίας ἐνδυναμώσεως, τοποθετουμένης οὐχὶ κατωτέρω τῶν 254 χιλιοστομέτρων ἀπὸ τῆς ἀνωτέρας ἀκμῆς τοῦ τοιχώματος, ὡς καὶ δι' ἰσχυρῶν ἀγκώνων ἢ στηριγμάτων μεταξὺ τῆς ἐνδυναμώσεως καὶ τοῦ καταστρώματος, τοποθετουμένων εἰς μεταξὺ των ἀποστάσεις μὴ ὑπερβαινούσας τὰ 3.05 μέτρα.

Αἱ ἀπαιτήσεις αὗται δύνανται νὰ τροποποιηθῶσιν, ὅταν τὰ ἀκραῖα τοιχώματα προφυλλάσσονται.

Κανὼν 10.

Καλύμματα στομίων.

Τὰ καλύμματα ἐκτεθειμένων στομίων θὰ εἶναι ἰσχυρὰ καὶ ὅταν εἶναι ξύλινα θὰ ἔχωσι τελικὸν πάχος τοὐλάχιστον 60 χιλιοστομέτρων δι' ἓν ἐλεύθερον μῆκος μὴ ὑπερβαῖνον τὰ 1.52 μέτρα. Τὸ πλᾶτος τῆς ἐπιφανείας ἐφ' ἧς θὰ στηρίζωνται τὰ καλύμματα ταῦτα τῶν στομίων, ἔσεται τοὐλάχιστον 63 χιλιοστόμετρα.

Κανὼν 11.

Μεσόζυγα καὶ διάζυγα στομίων.

Ὅταν ἐφαρμόζωνται ξύλινα καλύμματα κύτους, τὰ μεσόζυγα καὶ διάζυγα αὐτοῦ ἔσονται τῶν διαστάσεων, ὑλικοῦ καὶ ἀποστάσεως, ἅτινα δίδονται προκειμένου μὲν περὶ ὕψους τοιχώματος 610 χιλιοστομέτρων εἰς τὸν πίνακα 1 προκειμένου δὲ περὶ ὕψους τοιχώματος 457 χιλιοστομέτρων εἰς τὸν πίνακα 2.

Αἱ γωνίαι πλαισίου εἰς τὴν ἀνωτέραν ἀκμὴν τῶν ζυγῶν θὰ διήκουσι καθ' ὅλον τὸ μῆκος αὐτῶν. Ξύλινα διάζυγα θὰ φέρωσι εἰς τὰς ἐπιφανείας στηρίξεως αὐτῶν σιδηροῦν πέδιλον.

Rule VII.—Verification of Marks.

The International Load Line Certificate is not to be delivered to the ship until a surveyor of the Assigning Authority (acting under the provisions of Article 9 of this Convention) has certified that the marks are correctly and permanently indicated on the ship's sides.

Part II.—Conditions of Assignment of Load Lines.

The assignment of load lines is conditional upon the ship being structurally efficient and upon the provision of effective protection to ship and crew.

Rules VIII to XXXI apply to ships to which minimum freeboards are assigned. In ships to which greater freeboards than the minimum are assigned, the protection is to be relatively as effective.

Openings in Freeboard and Superstructure Decks.

Rule VIII.—Cargo and other Hartchways not protected by Superstructures.

The construction and fitting of cargo and other hatchways in exposed positions on freeboard and superstructure decks are to be at least equivalent to the standards laid down in Rules IX to XVI.

Rule IX.—Hatchway Coamings.

The height of hatchway coamings on freeboard decks is to be at least 24 inches above the deck. The deight of coamings on superstructure decks is to be at least 24 inches above the deck if situated within a quarter of the ship's length from the stem, and at least 18 inches if situated elsewhere.

Coamings are to be of steel, are to be substantially, constructed and, where required to be 24 inches highr are to be fitted with an efficient horizontal stiffene placed not lower than 10 inches below the upper edge, and fitted with efficient brackets or stays from the stiffener to the deck, at intervals of not more than 10 feet. Where end coamings are protected, these requirements may be modified.

Rule X.—Hatchway Covers.

Covers to exposed hatchways are to be efficient, and where they are made of wood, the finished thickness is to be at least 2 3/8 inches in association with a span of not more than 5 feet. The width of each bearing surface for these hatchway covers is to be at least 2 1/2 inches.

Rule XI.—Hatchway Beams and Fore-and-Afters.

Where wood hatchway covers are fitted the hatchway beams and fore-and-afters are to be of the scantlings and spacing given in Table 1 where coamings 24 inches high are required, and as given in Table 2 where coamings 18 inches high are required. Angle bar mountinge on the upper edge are to extend continuously for the full length of each beam. Wood fore-and-afters are to bs steel shod at all bearing surfaces.

ΠΙΝΑΞ 1 (Τοιχώματα ὕψους 610 χιλιοστῶν)

Μεσόζυγα καὶ διάζυγα στομίων διὰ πλοῖα μήκους 61 μέτρων καὶ ἄνω (*)

Μεσόζυγα

Πλάτος τοῦ στομίου	Πλαίσιον	ΜΕΣΟΖΥΓΑ ΜΕΤΑ ΔΙΑΖΥΓΩΝ 'Απόστασις ἀπὸ κέντρου εἰς κέντρον			ΜΕΣΟΖΥΓΑ ΑΝΕΥ ΔΙΑΖΥΓΩΝ 'Απόστασις ἀπὸ κέντρου εἰς κέντρον	
		1,83 μέτρα	2,44 μέτρα	3,05 μέτρα	1,22 μέτρα	1,52 μέτρα
Μέτρα	Χιλιοστὰ	Χιλιοστὰ	Χιλιοστὰ	Χιλιοστὰ	Χιλιοστὰ	Χιλιοστὰ
3,05	75X75X10 A	280 X 7,5 E	305 X 8 E	356 X 8,5 E	230 X 11,5 B.E	254 X 12,5 B.E
3,66	75X75X10 A	305 X 8 E	356 X 8,5 E	432 X 9 E	280 X 12,5 B.E	305 X 12,5 B.E
4,27	75X75X10,5 A	356 X 8,5 E	432 X 9 E	508 X 9,5 E	305 X 12,5 B.E	305 X 8 E
4,88	90X75X10,5 A	406 X 9 E	483 X 9,5 E	559 X 9,5 E	305 X 8 E	356 X 8,5 E
5,49	100X75X11 A	457 X 9 E	533 X 9,5 E	635 X 10 E	356 X 8,5 E	406 X 9 E
6,10	100X75X11 A	508 X 9,5 E	610 X 10 E	711 X 10,5 E	381 X 8,5 E	457 X 9 E
6,71	115X75X11,5 A	559 X 9,5 E	660 X10,5 E	762 X 11 E	406 X 9 E	483 X 9 E
7,32	130X90X11,5 A	584 X 10 E	711 X 10,5 E	813 X 11 E	432 X 9 E	508 X 9,5 E
7,93	140X90X12 A	610 X 10 E	736 X 10,5 E	864 X 11,5 E	457 X 9 E	533 X 9,5 E
8,54	150X90X12,5 A	635 X 10 E	787 X 11 E	915 X 12 E	483 X 9,5 E	559 X 9,5 E
9,14	150X90X13 A	660 X 10,5 E	813 X 11 E	965 X 12 E	508 X 9,5 E	584 X 10 E

Διάζυγα

Μῆκος διαζύγου	Πλαίσιον	ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΔΙΑΖΥΓΑ 'Εξ ἐλάσματος βολβοειδοῦς τομῆς 'Απόστασις ἀπὸ κέντρου εἰς κέντρον			ΠΛΕΥΡΙΚΑ ΔΙΑΖΥΓΑ 'Εκ γωνίας βολβοειδοῦς 'Απόστασις ἀπὸ κέντρου εἰς κέντρον		
		0,91 μέτρα	1,22 μέτρα	1,52 μέτρα	0,91 μέτρα	1,22 μέτρα	1,52 μέτρα
Μέτρα	Χιλιοστὰ	Χιλιοστὰ	Χιλιοστὰ	Χιλιοστὰ	Χιλιοστὰ	Χιλιοστὰ	Χιλιοστὰ
1,83	65 X 65 X 9	150 X 9	165 X 9,5	180 X 9,5	150X75X9,5	165X90X9,5	180X90X9,5
2,44	65 X 65 X 9,5	180 X 10,5	200 X 11	225 X 11	180X90X10,5	200X75X11	225X90X11
3,05	65 X 65 X 10	200 X 12,5	240 X 12,5	280 X 12,5	200X90X12,5	240X90X12,5	280X90X12.5

Μῆκος διαζύγου	ΞΥΛΙΝΑ ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΔΙΑΖΥΓΑ 'Απόστασις ἀπὸ κέντρου εἰς κέντρον						ΞΥΛΙΝΑ ΠΛΕΥΡΙΚΑ ΔΙΑΖΥΓΑ 'Απόστασις ἀπὸ κέντρου εἰς κέντρον					
	0,91 μέτρα		1,22 μέτρα		1.52 μέτρα		0,91 μέτρα		1,22 μέτρα		1,52 μέτρα	
	Υ	Π	Υ	Π	Υ	Π	Υ	Π	Υ	Π	Υ	Π
1,83	140	180	150	180	165	180	140	140	150	150	165	150
2,44	165	180	190	180	200	180	165	165	190	180	200	180
3,05	200	180	215	200	230	230	200	180	215	200	230	230

Α=ἁπλῆ γωνία. ΒΕ=ἔλασμα βολβοειδοῦς τομῆς. Ε=ἔλασμα. Υ=ὕφος. Π=πλάτος.

"Υψη διὰ μεσόζυγα στομίων μετροῦνται εἰς τὸ μέσον τοῦ μήκους, καὶ ἀπὸ τοῦ ἀνωτάτου σημείου τοῦ πλαισίου μέχρι τῆς κατωτάτης ἀκμῆς. "Υψη διὰ διάζυγα μετροῦνται ἀπὸ τῆς κάτω ἐπιφανείας τοῦ καλύμματος μέχρι τῆς κατωτάτης ἀκμῆς. Μεγέθη δι' ἐνδιάμεσα μήκη καὶ ἀποστάσεις λαμβάνονται δι' ἀναγωγῆς. "Ενθα προδιαγράφονται ἐλάσματα, δέον νὰ προσαρμόζωνται δύο γωνίαι τοῦ διὰ πλαίσιον διδομένου μεγέθους τόσον εἰς τὸ ἄνω ὅσον καὶ εἰς τὸ κάτω μέρος τοῦ μεσοζύγου. "Ενθα προδιαγράφεται ἔλασμα βολβοειδοῦς τομῆς, δέον νὰ προσαρμόζωνται εἰς τὸ ἄνω μέρος τοῦ μεσοζύγου ἢ διαζύγου δύο γωνίαι τοῦ διὰ πλαίσιον διδομένου μεγέθους. "Ενθα προδιαγράφονται γωνίαι βολβοειδοῦς τομῆς δέον νὰ προσαρμόζεται μία γωνία τοῦ διὰ πλαίσιον διδομένου μεγέθους, εἰς τὸ ἄνω μέρος τῆς βολβοειδοῦς γωνίας. "Ενθα τὰ προδιαγραφόμενα σκέλη μιᾶς γωνίας εἶναι διαφορετικῶν διαστάσεων τὸ μεγαλύτερον σκέλος θὰ εἶναι τὸ ὁριζόντιον.

(*) Εἰς πλοῖα μήκους μὴ ὑπερβαίνοντος τὰ 30,50 μέτρα: Τὰ ὕψη τῶν ἐξ ἐλασμάτων καὶ γωνιῶν μεσοζύγων δύνανται νὰ εἶναι τὰ 60 ο/ο τῶν ἀνωτέρω ἐν τῷ πίνακι διδομένων. Τὰ ὕψη τῶν ἐκ βολβοειδοῦς γωνίας ἢ ἐλάσματος βολβοειδοῦς τομῆς πλευρικῶν διαζύγων, καὶ χαλυβδίνων διαζύγων, δύνανται νὰ εἶναι τὰ 80 ο/ο τῶν ἐν τῷ πίνακι διδομένων. Τὸ πάχος τῶν ἐλασμάτων, τῶν βολβοειδῶν γωνιῶν καὶ τῶν ἐλασμάτων βολβοειδοῦς τομῆς θὰ ἀντιστοιχῇ εἰς τὸ πάχος τοῦ πίνακος διὰ μειωμένα ὕψη μὲ ἐλάχιστα ὅρια πάχους 7,5 χιλιοστομέτρων. Τὰ ὕψη καὶ πλάτη τῶν ξυλίνων διαζύγων δύνανται νὰ εἶναι τὰ 80 ο/ο τῶν διδομένων εἰς τοὺς πίνακας διὰ πλευρικὰ διάζυγα, ἀλλὰ τὸ πλάτος τῶν κεντρικῶν διαζύγων δέον νὰ μὴ εἶναι ἔλαττον τῶν 165 χιλιοστομέτρων Εἰς πλοῖα μήκους μεταξὺ 30,50 καὶ 61 μέτρων, τὰ μεγέθη τῶν μεσοζύγων καὶ διαζύγων θὰ καθορίζωνται δι' ἀναγωγῆς.

TABLE 1.

(Coamings 24 inches in height.)

HATCHWAY Beams and Fore-and-Arters for Ships 200 feet or more in length. *

HATCHWAY BEAMS.

Breadth of Hatchway	Mounting.	Beams with Fore-and-Afters. Spacing Centre to Centre. 6′ 0″	8′ 0″	10′ 0″	Beams without Fore-and-Afters Spacing Centre to Centre. 4′ 0″	5′ 0″
	ins. ins. ins.	ins. ins.	ins. ins.	ins. ins.	ins. ins.	ins. ins.
10′ 0″	3 X3 X.40A	11 X .30P	12 X .32P	14 X .34P	9 X .46BP	10 X .50BP
12′ 0″	3 X3 X.40A	12 X .32P	14 X .34P	17 X .36P	11 X .50BP	12 X .50BP
14′ 0″	3 X3 X.42A	14 X .34P	17 X .36P	20 X .38P	12 X .50BP	12 X .32P
16′ 0″	3 1]2 X3 X.42A	16 X .36P	19 X .38P	22 X .38P	12 X .32P	14 X .34P
18′ 0″	4 X3 X.44A	18 X .36P	21 X .38P	25 X .40P	14 X .34P	16 X .36P
20′ 0″	4 X3 X.44A	20 X .38P	24 X .40P	28 X .42P	15 X .34P	18 X .36P
22′ 0″	4 1]2 X3 X.46A	22 X .38P	26 X .42P	30 X .44P	16 X .36P	19 X .36P
24′ 0″	5 X3 1]2X.46A	23 X .40P	28 X .42P	32 X .44P	17 X .36P	20 X .38P
26′ 0″	5 1]2 X3 1]2X.48A	24 X .40P	29 X .42P	34 X .46P	18 X .36P	21 X .38P
28′ 0″	6 X3 1]2X.50A	25 X .40P	31 X .44P	36 X .48P	19 X .38P	22 X .38P
30′ 0″	6 X3 1]2X.52A	26 X .42P	32 X .44P	38 X .48P	20 X .38P	23 X .40P

FORE-AND-AFTERS.

Length of Fore-and-Afters	Mounting	Bulb Plate. Centre Fore-and-Afters. Spacing Centre to Centre. 3′ 0″	4′ 0″	5′ 0″	Bulb Angle. Side Fore-and-Afters. Spacing Centre to Centre. 3′ 0″	4′ 0″	5′ 0″
	ins. ins. ins.	ins. ins.	ins. ins.	ins. ins.	ins. ins. ins.	ins. ins. ins.	ins. ins. ins.
6′ 0″	2 1]2X2 1]2X.36	6 X .36	6 1]2X .38	7 X .38	6 X 3 X .36	6 1]2X3 1]2X.38	7 X 3 1]2 X .38
8′ 0″	2 1]2X2 1]2X.38	7 X .42	8 X .44	9 X .44	7 X 3 1]2X .42	8 X3 X.44	9 X 3 1]2 X .44
10′ 0″	2 1]2X2 1]2X.40	8 X .50	9 1]2X.50	11 X .50	8 X 3 1]2X .50	9 1]2X3 1]2X.50	11 X 3 1]2 X .50

—	Wood Centre Fore-and-Afters. Spacing Centre to Centre. 3′ 0″ D	3′ 0″ B	4′ 0″ D	4′ 0″ B	5′ 0″ D	5′ 0″ B	Wood Side Fore-and-Afters. Spacing Centre to Centre. 3′ 0″ D	3′ 0″ B	4′ 0″ D	4′ 0″ B	5′ 0″ D	5′ 0″ B
	ins.	ins.	ins.	ins.	ins.	ins.	ins.	ins.	ins.	ins.	ins.	ins.
6′ 0″	5 1]2	7	6 1]2	7	6 1]2	7	5 1]2	5 1]2	6	6	6 1]2	6
8′ 0″	6 1]2	7	7 1]2	7	8	7	6 1]2	6 1]2	7 1]2	7	8	7
10′ 0″	8 1]2	7	8 1]2	8	9	9	8	7	8 1]2	8	9	9

A=Plain angle. BP=Bulb plate. P=Plate D=Depth. B=Breadth.

Depths for hatchway beams are at the middle of the length and are measured from the top mounting to the lower edge. Depths for fore-and-afters are measured from the underside of the hatch covers to the lower edge. Sizes for intermediate lengths and spacing are obtained by interpolation. Where plates are specified, two angles of the size given for mountings, are to be fitted at the upper and at the lower part of the beam. Where bulb plates are specified, two angles, of the size given for mountings are to be fitted at the upper part of the beam or fore-and-after. Where bulb angles are specified, one angle, of the size given for mountings, is to be fitted at the upper part of the section. Where the specified flanges of an angle are of different dimensions, the larger flange is to be horizontal.

* In ship not exceeding 100 feet in length, the depths of beams which are formed of plates and angles may be 60 per cent. of the depths given above; the dephts of beams and steel fore-and-afters formed of bulb angle or bulb plate section may be 80 per cent. of the depths given above; the thickness of plates, bulb plates bulb angles and should correspond to the thickness tabulated for the reduced depths with a minimum thickness of. 30 inch; the depths and breadths of wood fore-and-afters may be 80 per cent. of those given in the tables for side fore-and-afters, but the centre fore-and-afters must be not less than 6 1]2 inches wide. In ships between 100 feet and 200 feet in length, the sizes of the beams and fore-and-afters are to be determined by linear interpolation.

ΠΙΝΑΞ 2. (Τοιχώματα ὕψους 457 χιλιοστῶν)

Μεσόζυγα καὶ διάζυγα στομίων δ.ὰ πλοῖα μήκους 61 μέτρων καὶ ἄνω (*)

Μεσόζυγα

Πλάτος τοῦ στομίου	Πλαίσιον	ΜΕΣΟΖΥΓΑ ΜΕΤΑ ΔΙΑΖΥΓΩΝ 'Απόστασις ἀπὸ κέντρου εἰς κέντρον			ΜΕΣΟΖΥΓΑ ΑΝΕΥ ΔΙΑΖΥΓΩΝ 'Απόστασις ἀπὸ κέντρου εἰς κέντρον	
		1,83 μέτρα	2,44 μέτρα	3,05 μέτρα	1,22 μέτρα	1,52 μέτρα
Μέτρα	Χιλιοστὰ	Χιλιοστὰ	Χιλιοστὰ	Χιλιοστὰ	Χιλιοστὰ	Χιλιοστὰ
3,05	75X75X10 A	241 X 11,5 B.E	267 X 12,5 B.E	292 X 13 B.E	203 X 10 B.E	230 X 11 B.E
3,66	75X75X10 A	280 X 12,5 B.E	280 X 7,5 E	330 X 8,5 E	230 X 11 B.E	254 X 12,5 B.E
4,27	75X75X10,5 A	280 X 7,5 E	330 X 8 E	381 X 8,5 E	254 X 12,5 B.E	292 X 12,5 B.E
4,88	90X75X10,5 A	305 X 8 E	381 X 8,5 E	432 X 9 E	280 X 7,5 E	280 X 7,5 E
5,49	100X75X11 A	356 X 8,5 E	432 X 9,0 E	483 X 9,5 E	280 X 7,5 E	305 X 8 E
6,10	100X75X11 A	406 X 9 E	483 X 9,5 E	533 X 9,5 E	305 X 8 E	330 X 8,5 E
6,71	115X75X11,5 A	432 X 9 E	508 X 9,5 E	584 X 10 E	318 X 8 E	356 X 8,5 E
7,32	130X90X11,5 A	457 X 9 E	533 X 9,5 E	635 X 10 E	330 X 8,5 E	368 X 8,5 E
7,93	140X90X12 A	483 X 9,5 E	559 X 9,5 E	660 X 10,5 E	344 X 8,5 E	381 X 8,5 E
8,54	150X90X12,5 A	508 X 9,5 E	584 X 10 E	686 X 10,5 E	356 X 8,5 E	406 X 9 E
9,14	150X90X13 A	533 X 9,5 E	610 X 10 E	711 X 10,5 E	381 X 8,5 E	432 X 9 E

Διάζυγα

Μῆκος διαζύγου	Πλαίσιον	ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΔΙΑΖΥΓΑ 'Εξ ἐλάσματος βολβοειδοῦς τομῆς 'Απόστασις ἀπὸ κέντρου εἰς κέντρον			ΠΛΕΥΡΙΚΑ ΔΙΑΖΥΓΑ 'Εκ γωνίας βολβοειδοῦς 'Απόστασις ἀπὸ κέντρου εἰς κέντρον		
		0,91 μέτρα	1,22 μέτρα	1,52 μέτρα	0,91 μέτρα	1,22 μέτρα	1,52 μέτρα
Μέτρα	Χιλιοστὰ	Χιλιοστὰ	Χιλιοστὰ	Χιλιοστὰ	Χιλιοστὰ	Χιλιοστὰ	Χιλιοστὰ
1,83	65 X 65 X 9	130 X 8,5	140 X 8,5	150 X 9	130 X 75 X 8,5	140 X 75 X 8,5	150 X 75 X 9
2,44	65 X 65 X 9,5	150 X 9,5	180 X 10	190 X 10,5	150 X 75 X 9,5	180 X 75 X 10	190 X 90 X 10,5
3,05	65 X 65 X 10	180 X 11	200 X 11,5	230 X 12,5	180 X 75 X 11	200 X 90 X 11,5	230 X 90 X 12,5

Μῆκος διαζύγου	ΞΥΛΙΝΑ ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΔΙΑΖΥΓΑ 'Απόστασις ἀπὸ κέντρου εἰς κέντρον						ΞΥΛΙΝΑ ΠΛΕΥΡΙΚΑ ΔΙΑΖΥΓΑ 'Αποστάσις ἀπὸ κέντρου εἰς κέντρον					
	0,91 μέτρα		1,22 μέτρα		1,52 μέτρα		0,91 μέτρα		1,22 μέτρα		1,52 μέτρα	
	Υ	Π	Υ	Π	Υ	Π	Υ	Π	Υ	Π	Υ	Π
1,83	130	180	140	180	150	180	130	130	140	130	150	130
2,44	150	180	165	180	180	180	150	130	165	150	180	150
3,05	180	180	190	180	200	180	180	150	190	180	200	180

Α = ἁπλῆ γωνία. Β. Ε. = ἔλασμα βολβοειδοῦς τομῆς. Ε = ἔλασμα. Υ = ὕψος. Π = πλάτος.

Ὕψη διὰ μεσόζυγα στομίων μετροῦνται εἰς τὸ μέσον τοῦ μήκους, καὶ ἀπὸ τοῦ ἀνωτάτου σημείου τοῦ πλαισίου μέχρι τῆς κατωτάτης ἀκμῆς. Ὕψη διὰ διάζυγα μετροῦνται ἀπὸ τῆς κάτω ἐπιφανείας τοῦ καλύμματος μέχρι τῆς κατωτάτης ἀκμῆς. Μεγέθη δι' ἐνδιάμεσα μήκη καὶ ἀποστάσεις λαμβάνονται δι' ἀναγωγῆς. Ἔνθα προδιαγράφονται ἐλάσματα, δέον νὰ προσαρμόζωνται δύο γωνίαι τοῦ διὰ πλαίσιον διδομένου μεγέθους τόσον εἰς τὸ ἄνω ὅσον καὶ εἰς τὸ κάτω μέρος τοῦ μεσοζύγου. Ἔνθα προδιαγράφεται ἔλασμα βολβοειδοῦς τομῆς, δέον νὰ προσαρμόζωνται εἰς τὸ ἄνω μέρος τοῦ μεσοζύγου ἢ διαζύγου δύο γωνίαι τοῦ διὰ πλαίσιον διδομένου μεγέθους. Ἔνθα προδιαγράφονται γωνίαι βολβοειδεῖς, δέον νὰ προσαρμόζεται μία γωνία τοῦ διὰ πλαίσιον διδομένου μεγέθους, εἰς τὸ ἄνω μέρος τῆς βολβοειδοῦς γωνίας. Ἔνθα τὰ προδιαγραφόμενα σκέλη μιᾶς γωνίας εἶναι διαφορετικῶν διαστάσεων, τὸ μεγαλύτερον σκέλος θὰ εἶναι τὸ ὁριζόντιον.

(*) Εἰς πλοῖα μήκους μὴ ὑπερβαίνοντος τὰ 30,50 μέτρα : Τα ὕψη τῶν ἐξ ἐλασμάτων καὶ γωνιῶν μεσοζύγων δύνανται νὰ εἶναι τὰ 60 ο)ο τῶν ἀνωτέρω ἐν τῷ πίνακι διδομένων. Τὰ ὕψη τῶν ἐκ βολβοειδοῦς γωνίας ἢ ἐλάσματος βολβοειδοῦς τομῆς μεσοζύγων καὶ χαλυβδίνων διαζύγων, δύνανται νὰ εἶναι τὰ 80 ο)ο τῶν ἐν τῷ πίνακι διδομένων. Τὸ πάχος τῶν ἐλασμάτων, τῶν βολβοειδῶν γωνιῶν καὶ τῶν ἐλασμάτων βολβοειδοῦς τομῆς θὰ ἀντιστοιχεῖ εἰς τὸ πάχος τοῦ πίνακος, τὸ διδόμενον διὰ μειωμένα ὕψη μὲ ἐλάχιστον ὅριον πάχους 7,5 χιλιοστομέτρων. Τὰ ὕψη καὶ πλάτη τῶν ξυλίνων διαζύγων δύνανται νὰ εἶναι τὰ 80 ο)ο τῶν διδομένων εἰς τοὺς πίνακας διὰ πλευρικὰ διάζυγα ἀλλὰ τὸ πλάτος τῶν κεντρικῶν διαζύγων δέον νὰ μὴ εἶναι ἔλαττον τῶν 165 χιλιοστομέτρων. Εἰς πλοῖα μήκους μεταξὺ 30,50 καὶ 61 μέτρων, τὰ μεγέθη τῶν μεσοζύγων καὶ διαζύγων θὰ καθορίζωνται δι' ἀναγωγῆς.

Table 2.

(Coamings 18 inches in heigth)

HATCHWAY Beams and Fore-and Afters for Ships 200 feet or more in length. *

HATCHWAY BEAMS

Breadth of Hatchway	Mounting	Beams with Fore-and-Afters. Spacing Centre to Centre. 6′ 0″	8′ 0″	10′ 0′	Beams without Fore-and-Afters Spacing Centre to Centre. 4′ 0″	5′ 0″
		ins ins ins	ins ins	ins ins	ins ins	ins ins
10′ 0″	3 x 3 x .40A	9 1)2 x .46A	10 1)2 x .50BP	11 1)2 x .52BP	8 x .40BP	9 x .44BP
12′ 0″	3 x 3 x .40A	11 .50BP	11 x .30P	13 x .34P	9 x .44BP	10 x.50BP
14′ 0″	3 x 3 x .42A	11 x .30P	13 x 32.P	15 x .34P	10 x .50BP	11 1)2 x.50BP
26′ 0″	3 1)2 x 3 x .42A	12 x .32P	15 x .34P	17 x .36P	11 x .30P	11 x.30P
28′ 0″	4 x 3 x .44A	14 x .34P	17 x .36P	19 x .38P	11 x .30P	12 x.32P
20′ 0″	4 x 3 x .44A	16 x 36.P	19 x .38P	21 x .38P	12 x .32P	13 x.34P
22′ 0″	4 1)2 x 3 x .46A	17 x .36P	20 x .38P	23 x .40P	12 1)2 x .32P	14 x.34P
24′ 0″	5 x 3 1)2 x .46A	18 x .36P	21 x 38.P	25 x .40P	13 x .34P	14 1)2 x.34P
26′ 0″	5 1)2 x 3 1)2 x .48A	19 x .38P	22 x .38P	26 x .42P	13 1)2 x .34P	15 x.34P
28′ 0″	6 x 3 1)2 x .50A	20 x .38P	23 x .40P	27 x .42P	14 x .34P	16 x.36P
30′ 0″	6 x 3 1)2 x .52A	21 x .38P	24 x .40P	28 x .42P	15 z .34P	17 x.36P

FORE-AND-AFTERS.

Length of Fore-and-Afters.	Mounting	Bulb Plate. Centre Fore-and-Afters. Spacing Centre to Centre. 3′ 0″	4′ 0″	5′ 0″	Bulb Angle. Side Fore-and-Afters. Spacing Centre to Centre. 3′ 0″	4′ 0″	5′ 0″
		ins. ins. ins.	ins. ins.	ins. ins.	ins. ins. ins.	ins. ins. ins.	ins. ins. ins.
6′ 0″	2 1]2 X 2 1]2 X .36	5 X .31	5 1]2 X .34	6 X .36	5 X 3 X .34	5 1 2 X 3 X .34	6 X 3 X .36
8′ 0″	2 1]2 X 2 1]2 X .38	6 X .38	7 X .40	7 1]2 X .42	6 X 3 X .38	7 X 3 X .40	7 1]2 X 3 1]2 X .42
10′ 0″	2 1]2 X 2 1]2 X .40	7 X .44	8 X .46	9 X .50	7 X 3 X .44	8 X 3 1]2 X .46	9 X 3 1]2 X .50

—	Wood Centre Fore-and-Afters. Spacing Centre to Centre 3′ 0″ D	B	4′ 0″ D	B	5′ 0″ D	B	Wood Side Fore-and-Afters. Spacing Centre to Centre. 3′ 0″ D	B	4′ 0″ D	B	5′ 0″ D	B
	ins.	ins.	ins.	ins.	ins.	ins.	ins.	ins.	ins.	ins.	ins.	ins.
6′ 0″	5	7	5 1]2	7	6	7	5	5	5 1]2	5	6	5
8′ 0″	6	7	6 1]2	7	7	7	6	5	6 1]2	6	7	6
10′ 0″	7	7	7 1]2	7	8	7	7	6	7 1]2	7	8	7

A=Plain angle. BP=Bulb plate. P=Plate. D=Depth. B=Breadth.

Depths for hatchway beams are at the middle of the length and are measured from the top mounting to the lower edge. Depths for fore-and-afters are measured from the under side of the hatch covers to the lower edge. Sizes for intermediate lengths and spacing are obtained by interpolation. Where plates are specified, two angles, of the sizes given for mountings, are to be fitted at the upper and at the lower part of the beam. Where bulb plates are specified, two angles, of the size given for mountings, are to be fitted at the upper part of the beam or fore-and-after. Where bulb angles are specified, one angle, of the size given for mountings, is to be fitted at the upper part of the section. Where the specified flanges of an angle are of different dimensions, the larger flange is to be horizontal.

* In ships not exceeding 100 feet in length, the depths of beams which are formed of plates and angles may be 60 per cent. of the depths given above ; the depths of beams and steel fore-and-afters formed of bulb angle or bulb plate section may be 80 per cent. of the depths given above ; the thickness of plates, bulb angles and bulb plates should correspond to the thickness tabulated for the reduced depthss with a minimum thickness of. 30 inch ; the depths and breadths of wood fore-and-afters may be 80 per cent. of those given in the tables for side fore-and-afters, but the centre fore-and-afters must be no less than 6 1]2 inches wide. In ships between 100 feet and 200 feet in length, the sizes of the beam and fore-and-afters are to be determined by linear interpolation.

Κανὼν 12.

Ὑποδοχαὶ ἢ βάθρα.

Αἱ ὑποδοχαὶ ἢ τὰ βάθρα τῶν μεσοζύγων καὶ διαζύγως τοῦ στομίου θὰ εἶναι χαλύβδινα, πάχους κατ' ἐλάχιστος 12,5 χιλιοστομέτρων καὶ πλάτους ἐπιφανείας στηρίξεως κατ' ἐλάχιστον 75 χιλιοστομέτρων.

Κανὼν 13.

Τύλοι.

Ἰσχυροὶ τύλοι ἐλαχίστου πλάτους 63 χιλιοστομέτρων θὰ προσαρμόζονται εἰς μεταξύ των ἀπὸ κέντρου εἰς κέντρον ἀποστάσεις, μὴ ὑπερβαινούσας τὰ 0,61 μέτρα. Οἱ ἀκραῖοι τύλοι θὰ τοποθετοῦνται εἰς ἀπόστασιν οὐχὶ μεγαλυτέραν τῶν 150 χιλιοστομέτρων ἀπὸ ἑκάστης γωνίας τοῦ στομίου.

Κανὼν 14.

Ζῶναι καὶ Σφῆνες

Αἱ ζῶναι καὶ σφῆνες θὰ εἶναι ἰσχυραὶ καὶ εἰς καλὴν κατάστασιν.

Κανὼν 15.

Ὀθόνινα Καλύμματα

Δι' ἕκαστον στόμιον ἐπὶ ἐκτιθεμένου μέρους τοῦ καταστρώματος ἐξάλων ἢ ὑπερκατασκευάσματος θὰ προβλέπωνται τοὐλάχιστον δύο ἐν καλῇ καταστάσει, ὀθόνινα καλύμματα, τελείως ὑδατοστεγῆ καὶ πλήρους ἀντοχῆς. Τὸ ὑλικὸν θὰ εἶναι ἠγγυημένως ἐλεύθερον γιούτης, καὶ τῶν ὑφ' ἑκάστης Ἀρχῆς ὁριζομένων, ποιότητος καὶ βάρους.

Κανὼν 16.

Ἀσφάλεια τῶν καλυμμάτων στομίου.

Εἰς ὅλα τὰ ἐπὶ ἐκτιθεμένου μέρους τοῦ καταστρώματος ἐξάλων ἢ ὑπερκατασκευάσματος στόμια, δέον νὰ προβλέπονται κρίκοι ἢ ἕτερα ἐξαρτήματα διὰ τὴν σύσφιξιν.

Ἐνθα τὸ πλάτος τοῦ στομίου ὑπερβαίνει τὰ 60 ο]ο τοῦ εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ στομίου πλάτους τοῦ καταστρώματος καὶ τὸ ἀπαιτούμενον ὕψος τοῦ τοιχώματος αὐτῶν εἶναι 610 χιλιοστόμετρα θὰ προβλέπονται ἰδιαίτερα ἐξαρτήματα συσφίξεως διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν καλυμμάτων τοῦ στομίου μετὰ τὴν τοποθέτησιν τοῦ ὀθονίνου καλύμματος καὶ τῶν ζωνῶν.

Κανὼν 17.

Στόμια κύτους καὶ ἕτερα τοιαῦτα ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἐξάλων, καὶ ἐντὸς ὑπερκατασκευασμάτων ἐφωδιασμένων διὰ μέσων κλεισίματος κατωτέρων τῆς κλάσεως I.

Ἡ κατασκευὴ καὶ ἐξαρτήματα τοιούτων στομίων θὰ εἶναι τοὐλάχιστον ἰσοδύναμα μὲ τὰ κανονικὰ τὰ διὰ τοῦ κανόνος 18 ὁριζόμενα.

Κανὼν 18.

Τοιχώματα στομίων καὶ διατάξεις καλύψεως.

Στόμια κύτους, ἀνθρακεύσεως καὶ ἕτερα τοιαῦτα ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἐξάλων καὶ ἐντὸς ὑπερκατασκευασμάτων, ἐφωδιασμένων διὰ μέσων κλεισίματος τῆς κλάσεως 2 θὰ ἔχωσι τοιχώματα ὕψους κατ' ἐλάχιστον 229 χιλιοστομέτρων καὶ διατάξεις καλύψεως οὐχὶ κατωτέρας τῶν ἀπαιτουμένων δι' ἐκτεθειμένα στόμια κύτους ὕψους τοιχωμάτων 457 χιλιοστομέτρων.

Ὅταν τὰ μέσα κλεισίματος τοῦ ὑπερκατασκευάσματος εἶναι κατώτερα τῆς κλάσεως 2, τὰ στόμια θὰ ἔχωσι τοιχώματα ὕψος κατ' ἐλάχιστον 457 χιλιοστομέτρων καὶ ἐξαρτήματα καὶ διατάξεις καλύψεως ἰσοδυνάμους πρὸς τὰς ἀπαιτουμένας δι' ἐκτεθειμένα στόμια κύτους.

Κανὼν 19.

Στόμια μηχανοστασίου εἰς ἐκτεθειμένα μέρη ἐπὶ καταστρώματος ἐξάλλων ἢ ἐπὶ μερικῶς ἀνυψωμένου καταστρώματος.

Τοιαῦτα στόμια θὰ εἶναι δεόντως ἐνισχυμένα καὶ ἱκανῶς περικεκλεισμένα διὰ χαλυβδίνης κατασκευῆς πλήρους ἀντοχῆς.

Ἐνθα ἡ κατασκευὴ αὕτη δὲν προστατεύεται ὑπὸ ἑτέρας, ἡ ἀντοχὴ αὐτῆς δέον εἰδικῶς νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν. Αἱ θύραι εἰς τοιαύτας κατασκευὰς θὰ εἶναι χαλύβδινοι, ἱκανῶς ἐνισχυμέναι, μόνιμοι καὶ ἱκαναὶ νὰ κλείωνται καὶ ἀσφαλίζωνται, καὶ ἀπὸ τὰς δύο πλευράς. Τὸ ὕψος τῶν κατωφλίων τῶν τοιούτων ἀνοιγμάτων θὰ εἶναι τοὐλάχιστον 610 χιλιοστόμετρα ὑπὲρ τὸ κατάστρωμα ἐξάλων καὶ τοὐλάχιστον 457 χιλιοστόμετρα ὑπὲρ τὸ μερικῶς ἀνυψωμένον κατάστρωμα.

Τὸ ὑπὲρ τὸ κατάστρωμα ὕψος τῶν τοιχωμάτων τῶν ἀεραγωγῶν καὶ φωταγωγῶν, τοῦ λεβητοστασίου, τῆς καπνοδόχου καὶ τῶν ἀνεμοδόχων θὰ εἶναι τὸ πρακτικῶς δυνατὸν καὶ εὔλογον. Τὰ ἀνοίγματα τῶν ἀεραγωγῶν λεβητοστασίου θὰ ἔχωσιν ἰσχυρὰ χαλύβδινα καλύμματα, μονίμως ἐστερεωμένα εἰς τὰς καταλλήλους θέσεις των.

Κανὼν 20.

Στόμια μηχανοστασίου εἰς ἐκτεθειμένα μέρη ἐπὶ ἑτέρου καταστρώματος, ὑπερκατασκευάσματος, ἐκτὸς τοῦ μερικῶς ἀνυψωμένου τοιούτου

Τοιαῦτα στόμια θὰ εἶναι δεόντως ἐνισχυμένα καὶ ἱκανῶς περικεκλεισμένα διὰ χαλυβδίνης ἰσχυρᾶς κατασκευῆς ἐξ ἐλάσματος. Αἱ θύραι εἰς τοιαῦτα τοιχώματα θὰ εἶναι ἰσχυρῶς κατασκευασμέναι, μόνιμοι καὶ ἱκαναὶ νὰ κλείωνται καὶ ἀσφαλίζωνται καὶ ἀπὸ τὰς δύο πλευράς. Τὸ ὕψος τοῦ τοιχώματος τῶν στομίων θὰ εἶναι τοὐλάχιστον 380 χιλιοστόμετρα ὑπὲρ τὸ κατάστρωμα ὑπερκατασκευάσματος.

Τὸ ὕψος τοῦ χείλους τῶν ἀεραγωγῶν τοῦ λεβητοστασίου, τῆς καπνοδόχου καὶ ἀνεμοδόχων θὰ εἶναι τὸ πρακτικῶς δυνατὸν καὶ εὔλογον. Τὰ ἀνοίγματα τῶν ἀεραγωγῶν λεβητοστασίου θὰ ἔχωσιν ἰσχυρὰ χαλύβδινα καλύμματα, μονίμως ἐστερεωμένα εἰς τὰς καταλλήλους θέσεις των.

Κανὼν 21.

Στόμια μηχανοστασίου ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἐξάλων καὶ ἐντὸς ὑπερκατασκευασμάτων, ἐφωδιασμένων διὰ μέσων κλεισίματος κατωτέρων τῆς κλάσεως 1.

Τὰ τοιοῦτα στόμια θὰ εἶναι δεόντως ἐνισχυμένα καὶ ἱκανῶς περικεκλεισμένα διὰ χαλυβδίνης κατασκευῆς. Αἱ θύραι εἰς τὰ σχετικὰ τοιχώματα θὰ εἶναι ἰσχυρῶς κατασκευασμέναι, μόνιμοι καὶ ἱκαναὶ νὰ κλείωνται καὶ ἀσφαλίζωνται καὶ ἀπὸ τὰς δύο πλευράς.

Τὸ ὕψος τῶν κατωφλίων τῶν ἀνοιγμάτων θὰ εἶναι τοὐλάχιστον 229 χιλιοστόμετρα ὑπὲρ τὸ κατάστρωμα ὅταν τὰ ὑπερκατασκευάσματα κλείονται διὰ μέσων κλεισίματος τῆς κλάσεως 2, καὶ τοὐλάχιστον 380 χιλιοστόμετρα ὑπὲρ τὸ κατάστρωμα ὅταν τὰ μέσα κλεισίματος εἶναι κατώτερα τῆς κλάσεως 2.

Κανὼν 22.

Πώματα δι' ἄνευ χείλους στόμια ἀνθρακεύσεως.

Πώματα διὰ στόμια ἀνθρακεύσεως ἄνευ χείλους δύνανται νὰ ἐφαρμόζωνται εἰς καταστρώματα ὑπερκατασκευασμάτων οὕτω δὲ ἐφαρμοζόμενα θὰ εἶνχι σιδηρᾶ ἢ χαλύβδινα στερεᾶς κατασκευῆς καὶ ἐφωδιασμένα διὰ κοχλιωτοῦ ἢ ἄλλου τρόπου συσφίξεως. Ὅταν τοιοῦτον πῶμα δὲν ἀσφαλίζεται διὰ γιγγλυμῶν, δέον νὰ προβλέπεται μόνιμος στερέωσις δι' ἁλύσσεως. Ἡ θέσις τῶν ἄνευ χείλους στομίων ἀνθρακεύσεως εἰς μικρὰ πλοῖα δι' εἰδικοὺς πλόας θὰ κανονίζεται ὑπὸ ἑκάστης προσδιοριζούσης Ἀρχῆς.

Κανὼν 23.

Κάθοδοι

Αἱ εἰς ἐκτεθειμένα μέρη ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἐξάλων καὶ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος κλειστῶν ὑπερκατασκευασμάτων κάθοδοι θὰ εἶναι στερεᾶς κατασκευῆς. Τὰ κατώ-

Rule XII.—Carriers or Sockets.

Cariers or sockets for hatchway beams and fore- and -afters are to be of steel atleast 1)2 inch thick, and are to have a width of bearing surface of at least 3 inches.

Rule XIII.—Cleats.

Strong cleats at least 2 1)2 inches wide are to be fitted at intervals of not more than 2 feet from centre to centre ; the end cleats are to be placed not more than 6 inches from each corner of the hatchway.

Rule XIV.—Battens and Wedges.

Battens and wedges are to be efficient and in good condition.

Rule XV.—Tarpaulins.

At least two tarpaulins in good condition, thoroughly waterproofed and of ample strength, are to be provided for each hatchway in an exposed position on freeboa d and superstructure decks. The material is to be guaranteed free from jute, and of the standard weight and quality laid down by each Administration.

Rule XVI.—Security of Hatchway Covers.

At all hatchways in exposed positions on fr eboars and superstructure decks ring bolts or other fittings for lashings are to be provided.

Where the breadth of the hatchway exceeds 60 per cent of the breadth of the deck in way of the hatchway, and the coamings are required to be 24 inches high, fittings for special lashings are to be provided for securing the hatchway covers after the tarpaulins are battened down.

Rule XVII.—Cargo and other Hatchways in the Freeboard Deck within Superstructures which are fitted with Closing Appliances less efficient than Class 1

The construction and fitting of such hatchways are to be at least equivalent to the standards laid down n Rule XVIII.

Rule XVIII.—Hatchway Coamings and Closing Arrangements.

Cargo, coaling and other hatchways in the freeboard deck within superstructures which are fitted with Class 2 closing appliances are to have coamings at least 9 inches in height and closing arrangements as effective as those required for exposed cargo hatchways whose coamings are 18 inches high.

Where the closing appliances are less efficient than Class 2, the hatchways are to have coamings at least 18 inches in heigth, and are to have fitting and closing arrangements as effective as those required for exposed cargo hatchways.

Rule XIX. — Machinery Space Openings in Expose Positions on Freeboard and Raised Quarter Decks.

Such openings are to be properly framed and efficiently enclosed by steel casings of ample strength, and where the casings are not protected by other structures their strength is to be specially considered. Doors in such casings are to be of steel, efficiently stiffened, permanently attached, and capable of being closed and secured from both sides. The sills of openings are to be at least 24 inches above the freeboard deck and at least 18 inches above the raised quarter deck.

Fiddley, funnel, and ventilator coamings are to be as high above the deck as is reasonable and practicable.Fiddley openings are to have strong steel covers permanently attached in their proper positions.

Rule XX.— Machinery Space Openings in Exposed Positions on Superstructure Decks other than Raised Quarter Decks.

Such openings are to be properly framed and efficiently enclosed by strong steel casings. Doors in such casings are to be strongly constructed, permanently attached, and capable of being closed and secured from both sides. The sills of the openings are to be at least 15 inches above superstructure decks.

Fiddley, funnel and ventilator coamings are to be as high above the deck as is reasonable and practicable. Fiddley openings are to have strong steel covers permanently attached in their proper positions.

Rule XXI.—Machinery Space Openings in the Freeboard Deck within Superstructures which are fitted with Closing Appliances less efficient than Class 1.

Such openings are to be properly framed and efficiently enclosed by steel casings. Doors in such casings are to be strongly constructed, permanently attached, and capable of being securely closed. The sills of the openings are to be at least 9 inches above the deck where the superstructures are closed by Class 2 closing appliances, and at least 15 inches above the deck where the closing appliances are less efficient than Class 2.

Rule XXII.—Flush Bunker Scuttles.

Flush bunker scuttles may be fitted in superstructure decks, and where so fitted are to be of iron or steel, of substantial construction, with screw or bayonet joints. Where a scuttle is not secured by hinges, a permanent chain attachment is to be provided. The position of flush bunker scuttles in small ships in special trades is to be dealt with by each Assigning Autority.

Rule XXIII.—Companionways.

Companionways in exposed positions on freeboard decks and on decks of enclosed superstructures are to be of substantial construction. The sills of the door-

φλια θὰ εἶναι τοῦ διὰ στόμια κύτους (βλέπε κανόνας 9 καὶ 18) προδιαγραφομένου ὕψους. Αἱ θῦραι θὰ εἶναι ἰσχυρῶς κατασκευασμέναι καὶ ἱκαναὶ νὰ κλείωνται καὶ ἀσφαλίζωνται καὶ ἀπὸ τὰς δύο πλευράς. Ἐὰν ἡ κάθοδος κεῖται ἐντὸς τοῦ 1)4 τοῦ μήκους τοῦ πλοίου ἀπὸ τῆς στείρας, θὰ εἶναι ἐκ χάλυβος καὶ καρφωμένη μετὰ τοῦ καταστρώματος.

Κανὼν 24.

Ἀνεμοδόχοι εἰς ἐκτεθειμένα μέρη ἐπὶ καταστρώματος ἐξάλων καὶ καταστρώματος ὑπερκατασκευασμάτων.

Τοιοῦτοι ἀνεμοδόχοι διὰ χώρους κάτωθεν τοῦ καταστρώματος ἐξάλων ἢ καταστρώματος κλειστοῦ ἢ διὰ μέσων κλεισίματος τῆς κλάσεως 1 ἐφωδιασμένου ὑπερκατασκευάσματος, θὰ ἔχωσι χαλύβδινα τοιχώματα στερεᾶς κατασκευῆς, καὶ θὰ εἶναι ἱκανῶς συνδεδεμένα μετὰ τοῦ καταστρώματος διὰ κοινωματίων μὲ βῆμα καρφώσεως ἴσον 4 φορὰς τὴν διάμετρον, ἢ δι' ἄλλου ἐξ ἴσου ἀποτελεσματικοῦ μέσου. Τὰ ἐλάσματα τοῦ καταστρώματος εἰς τὴν βάσιν τῶν τοιχωμάτων καὶ μεταξὺ τῶν ζυγῶν θὰ ἐνισχύωνται ἱκανῶς. Διὰ τὸ ἄνοιγμα τῶν ἀνεμοδόχων θὰ προβλέπωνται ἀποτελεσματικαὶ διατάξεις κλεισίματος.

Ὅταν τοιοῦτοι ἀνεμοδόχοι κεῖνται εἴτε ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἐξάλων εἴτε ἐντὸς τοῦ 1)4 τοῦ μήκους τοῦ πλοίου ἀπὸ τῆς στείρας ἐπὶ τοῦ κταστρώματος ὑπερκατασκευάσματος τοῦ ὁποίου τὰ μέσα κλεισίματος εἶναι προσωρινά, τὰ τοιχώματα θὰ εἶναι ὕψους τοὐλάχιστον 915 χιλιοστομέτρων.

Εἰς ὅλα τὰ ἄλλα ἐκτεθειμένα μέρη τοῦ καταστρώματος τοῦ ὑπερκατασκευάσματος θὰ εἶναι ὕψους τοὐλάχιστον 760 χιλιοστομέτρων. Ὅταν τὸ ὕψος τοῦ τοιχώματος ἑνὸς ἀνεμοδόχου ὑπερβαίνει τὰ 915 χιλιοστόμετρα, τοῦτο θὰ στηρίζεται καὶ θὰ ἀσφαλίζεται ἰδιαιτέρως.

Κανὼν 25.

Ἐξαεριστικοὶ σωλῆνες

Ἔνθα οἱ ἐξαεριστικοὶ σωλῆνες τῶν δεξαμενῶν ἕρματος ἢ ἑτέρων τοιούτων ἐκτείνονται ὑπὲρ τὸ κατάστρωμα ἐξάλων ἢ ὑπερκατασκευάσματος, τὰ ἐκτεθειμένα μέρη τοῦ σωλῆνος θὰ εἶναι στερεᾶς κατασκευῆς. Τὸ ὕψος τοῦ ἐλευθέρου αὐτῶν ἀνοίγματος ὑπὲρ τὸ κατάστρωμα θὰ εἶναι κατ' ἐλάχιστον: 915 χιλιοστόμετρα ἐντὸς τῶν χασμάτων (χαβουζῶν) ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἐξάλων, 760 χιλιοστόμετρα ἐπὶ μερικῶς ἀνυψωμένων καταστρωμάτων καὶ 457 χιλιοστόμετρα ἐπὶ τῶν ἑτέρων καταστρωμάτων ὑπερκατασκευάσματος. Διὰ τὸ κλείσιμον τοῦ ἀνοίγματος τῶν ἐξαεριστικῶν θὰ προβλέπονται ἐπαρκῆ καὶ ἱκανοποιητικὰ μέσα.

Κανὼν 26.

Ἀνοίγματα εἰς τὰς πλευρὰς τοῦ πλοίου

Θύραι ἐπιβιβάσεως, φορτώσεως, ἀνθρακεύσεως κλπ.

Τὰ εἰς τὰς πλευρὰς τῶν πλοίων καὶ κάτωθεν τοῦ καταστρώματος ἐξάλων ἀνοίγματα, θὰ ἐφοδιάζωνται διὰ στεγανῶν θυρῶν ἢ πωμάτων, αἵτινες μετὰ τῶν μέσων ἀσφαλίσεώς των θὰ εἶναι ἐπαρκοῦς ἀντοχῆς.

Κανὼν 27.

Εὐδίαιοι καὶ σωλῆνες ἀποχετεύσεως ὑγιεινῆς.

Ἀποχετεύσεις ἐκ χώρων κειμένων κάτωθεν τοῦ καταστρώματος ἐξάλων, καταλήγουσαι εἰς τὰς πλευρὰς τοῦ πλοίου, θὰ ἐφοδιάζωνται δι' ἱκανῶν καὶ εὐπροσίτων μέσων ἐμποδιζόντων τὴν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ πλοίου εἴσοδον τοῦ ὕδατος. Ἑκάστη ἰδιαιτέρα ἀποχέτευσις θὰ ἔχῃ μίαν αὐτόματον αὐτόκλειστον δικλεῖδα, ἥτις θὰ δύναται διὰ καταλλήλου μηχανισμοῦ νὰ κλείεται ἀπὸ θέσεώς τινος ὑπὲρ τὸ κατάστρωμα ἐξάλων, ἢ δύο αὐτομάτους καὶ αὐτοκλείστους δικλεῖδας ἄνευ τοῦ μηχανισμοῦ κλεισίματος, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως ὅτι ἡ ἀνωτέρα δικλὶς θὰ εἶναι οὕτω πως τοποθετημένη ὥστε νὰ εἶναι πάντοτε εὐπρόσιτος δι' ἐξέτασιν καὶ ἐν ὥρᾳ λειτουργίας. Ἡ μετὰ τοῦ καταλλήλου μηχανισμοῦ δικλὶς θὰ εἶναι εὐχερῶς εὐπρόσιτος καὶ ἐφωδιασμένη διὰ διατάξεως δεικνυούσης ἐὰν ἡ δικλὶς εἶναι ἀνοικτὴ ἢ κλειστή. Ὅταν τοιαῦται δικλίδες εἶναι στερεωμέναι ἐπὶ τῶν πλευρῶν τοῦ πλοίου, ὁ χυτοσίδηρος ὡς ὑλικὸν αὐτῶν ἀποκλείεται.

Ἡ προσδιορίζουσα Ἀρχὴ δύναται νὰ καθορίσῃ ὁμοίας διατάξεις ὡς πρὸς τὸν τύπον καὶ τὴν ἐσωτερικῶς τοῦ πλοίου θέσιν τοιούτων ἀνοιγμάτων καὶ διὰ ἀποχετεύσεις ἐκ χώρων κειμένων ἐντὸς κλειστῶν ὑπερκατασκευασμάτων.

Εὐδίαιοι προβλεπόμενοι εἰς ὑπερκατασκευάσματα μὴ ἐφωδιασμένα διὰ μέσων κλεισίματος τῆς κλάσεως 1, θὰ ἔχωσιν ἱκανὰ μέσα ἐμποδίζοντα τὴν τυχαίαν εἰσροὴν ὕδατος εἰς τὸν ὑπὸ τὸ κατάστρωμα ἐξάλων χῶρον.

Κανὼν 28.

Παραφωτίδες

Αἱ παραφωτίδες χώρων κάτωθεν τοῦ καταστρώματος ἐξάλων ἢ χώρων κάτωθεν τοῦ καταστρώματος ὑπερκατασκευασμάτων, ἅτινα κλείουσι διὰ μέσων κλεισίματος τῆς κλάσεως 1 ἢ 2, θὰ ἐφοδιάζωνται δι' ἱκανῶν ἐσωτερικῶν καλυμμάτων, μονίμως τοποθετημένων εἰς τὴν κατάλληλον θέσιν των, ὥστε νὰ δύνανται νὰ κλείωνται ἀποτελεσματικῶς καὶ νὰ ἀσφαλίζωνται ὑδατοστεγῶς.

Ὅταν ὅμως τοιοῦτοι χῶροι ὑπερκατασκευασμάτων προορίζωνται δι' ἐπιβάτας, ἐκτὸς τῶν ἐπιβατῶν καταστρώματος (τρίτης θέσεως) καὶ τοῦ πληρώματος, αἱ παραφωτίδες δύναται νὰ ἔχωσι φορητὰ καλύμματα, φυλαττόμενα ἐγγὺς τῶν παραφωτίδων, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως ὅτι ταῦτα θὰ εἶναι πάντοτε εὐχερῶς εὐπρόσιτα πρὸς χρῆσιν.

Αἱ παραφωτίδες καὶ τὰ καλύμματα των θὰ εἶναι στερεᾶς καὶ ἐγκεκριμένης κατασκευῆς.

Κανὼν 29.

Προφυλακτικὰ κιγκλιδώματα

Εἰς ὅλα τὰ ἐκτεθειμένα μέρη τοῦ καταστρώματος ἐξάλων ἢ τοιούτων ὑπερκατασκευάσματος δέον νὰ ὑπάρχουσι ἰσχυρὰ προφυλακτικὰ κιγκλιδώματα ἢ δρύφακτα.

Κανὼν 30.

Θυρίδες Δρυφάκτου

Ὅταν τὰ δρύφακτα εἰς τὰ ἐκτεθειμένα μέρη τοῦ καταστρώματος ἐξάλων ἢ ὑπερκατασκευάσματος σχηματίζουσι χάσματα (χαβοῦζες), δέον νὰ ὑπάρχῃ ἱκανὴ διάταξις διὰ τὴν ταχεῖαν ἐλευθέρωσιν ἀπὸ τοῦ ἐπερχομένου ὕδατος καὶ τὴν ἀποχέτευσιν αὐτοῦ.

Ἡ ἐλαχίστη ἐπιφάνεια τῶν ἐπὶ τούτῳ θυρίδων τοῦ δρυφάκτου εἰς ἑκάστην πλευρὰν τοῦ πλοίου καὶ δι' ἕκαστον χάσμα ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἐξάλων καὶ τοῦ μερικῶς ἀνυψωμένου καταστρώματος δίδεται ὑπὸ τοῦ ἑπομένου πίνακος. Ἡ δι' ἕκαστον χάσμα ἐπὶ οἱουδήποτε ἄλλου καταστρώματος ὑπερκατασκευάσματος ἐλαχίστη ἐπιφάνεια ἔσεται τὸ ἥμισυ τῆς ὑπὸ τοῦ πίνακος διδομένης.

Ὅταν τὸ μῆκος τοῦ χάσματος ὑπερβαίνει τὰ 0,7 τοῦ μήκους τοῦ πλοίου, ὁ πίναξ δύναται νὰ τροποποιηθῇ.

ways are to be of the heights specified for hatchway coamings (see Rules IX and XVIII). The doors are to be strongly constructed and capable of being closed and secured from both sides. Where the companionway is situated within a quarter of the ship's length from the stem, it is to be of steel and riveted to the deck plating.

Rule XXIV.—Ventilators in Exposed Positions on Freeboard and Superstructure Decks.

Such ventilators to spaces below freeboard decks or decks of superstructures which are intact or fitted with Class 1 closing appliances are to have coamings of steel, substantially constructed, and efficiently connected to the deck by rivets spaced four diameters apart centre to centre, or by equally effective means. The deck plating at the base of the coaming is to be efficiently stiffened between the deck beams. The ventilator openings are to be provited with efficient closing arrangements.

Where such ventilators are situated on the freeboard deck, or on the superstructure deck within a quarter of the ship's length from the stem, and the closing arrangements are of a temporary character, the coamings are to be at least 36 inches in height; in other exposed positions on the superstructure deck they are to be at least 30 inches in height. Where the coaming of any ventilator exceeds 36 inches in height, it is to be specially supported and secured.

Rule XXV.—Air Pipes.

Where the air pipes to ballast and other tanks extend above freeboard or superstructure decks, the exposed parts of the pipes are to be of substantial construction; the height from the deck to the opening is to be at least 36 inches in wells on freeboard decks, 30 inches on raised quarter decks, and 18 inches on other superstructure decks. Satisfactory means are to be provided for closing the openings of the air pipes

Openings in the Sides of Ships.

Rule XXVI.—Gangway, Cargo and Coaling Ports, &c

Openings in the sides of ships below the freeboard deck are to be fitted with watertight doors or covers which, with their securing appliances, are to be of sufficient strength.

Rule XXVII.—Scuppers and Sanitary Discharge Pipes

Discharges led through the ship's sides from spaces below the freeboard deck are to be fitted with efficient and accessible means for preventing water from passing inboard. Each separate discharge may have an automatic non'return valve with a positive means of closing it from a position above the freeboard deck, or two automatic non-return valves without positive means of closing, provided the upper valve is situated so that it is always accessible for exanination under service conditions. The positive action valve is to be readily accessible and is to be provided with means for showing whether the valve is open or closed. Cast iron is not to be accepted for such valves where attached to the sides of the ship.

Conditional upon the type and the location of the inboard ends of such openings, similar provisions may be prescribed by the Assigning Authority as to discharges from spaces within enclosed superstructures.

Where scuppers are fitted in superstructures not fitted with Class 1 closing appliances they are to have efficient means for proventing the accidental admission of water below the freeboard deck.

Rule XXVIII.—Side Scuttles.

Side scuttles to spaces below the freeboard deck or to spaces below the superstructure deck of superstructures closed by Clase 1 or Class 2 closing appliances are to be fitted with efficient inside deadlights permanently attached in their proper positions so that they can be effectively closed and secured watertigth.

Where, however, such spaces in superstructures are appropriated to passengers other than steerage passengers or to crew, the side scuttles may have portable deadlights stowed adjacent to the side scuttles, provided they are readily accessible at all times on service.

The side scuttles deadlights are to be of substantial and approved construction.

Rule XXIX.—Guard Rails.

Efficient guard or bulwarks are to be fitted on all exposed portions of freeboard and superstructure decks.

Rule XXX.—Freeing Ports.

Where bulwarks on the weather portions of freeboard or superstructure decks form «wells», ample provisions is to be made for rapidly freeing the decks of water and for draining them. The minimum freeing port area on each side of the ship for each well on the freeboard deck and on the quarter-deck is to be that given by the following scale; the minimum area for each well on any other superstructure deck is to be one-half the area given by the scale. Where the length of the well exceeds. 7 L, the scale may be modified.—



Πίναξ ἐπιφανείας θυρίδων δρυφάκτου

Μῆκος δρυφάκτου εἰς τὸ χάσμα, εἰς μέτρα.	Ἐπιφάνεια θυρίδος δρυφάκτου εἰς ἑκάστην πλευρὰν εἰς τετραγωνικὰς παλάμας (τετρ. ὑποδεκάμετρα).
4,57	74,3
6,10	79,0
7,62	83,6
9,14	88,3
10,67	92,90
12,19	97,5
13,72	102,20
15,24	106,8
16,76	111,5
18,29	116,1
19,81	120,8
ὑπὲρ τὰ 19,81	9,3 τετρ. παλάμας διὰ κάθε 1,52 μέτρα προστιθεμένου μήκους τοῦ δρυφάκτου.

Ἡ κατωτέρω πλευρὰ τῶν θυρίδων δρυφάκτου ἔσεται, κατὰ τὸ πρακτικῶς δυνατὸν ἐγγὺς τοῦ καταστρώματος καὶ κατὰ προτίμησιν οὐχὶ ὑψηλότερον τῆς ἄνω ἀκμῆς τῆς γωνίας τῆς ὑδρορρόης.

Τὰ δύο τρίτα τῆς ἀπαιτουμένης ἐπιφανείας τῆς θυρίδος θὰ προβλέπωνται εἰς τὸ περὶ τὸ μέσον ἥμισυ τοῦ χάσματος. Εἰς πλοῖα μὲ σιμότητα καταστρώματος μικροτέραν τῆς κανονικῆς ἡ ἐπιφάνεια τῶν θυρίδων θὰ αὐξάνεται καταλλήλως.

Ὅλα τὰ ἀνοίγματα ταῦτα εἰς τὸ δρύφακτον θὰ ἀσφαλίζωνται διὰ γωνιῶν ἢ ράβδων τὴ μεταξύ των ἀπόστασιν περίπου 0,23 μέτρων. Ὅταν διὰ τὰς θυρίδας δρυφάκτου προβλέπωνται, φράκται, πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἀρκετὴ ἐλευθερία ὥστε νὰ ἀποφεύγηται ἡ προσαρμογὴ (σφύξιμον) αὐτῶν. Οἱ γιγγλυσμοὶ θὰ φέρωσι ὁρειχαλκείνους πείρους.

Κανὼν 31.
Προστασία πληρώματος

Διὰ τὴν προστασίαν τοῦ πληρώματος κατὰ τὴν ἐπικοινωνίαν πρὸς ἢ ἀπὸ τῶν διαμερισμάτων του, δέον νὰ προβλέπωνται γέφυραι συγκοινωνίας, σχοινινοι ὁδηγοὶ ἢ ἕτερον ἱκανοποιητικὸν μέσον. Ἡ ἀντοχὴ τῶν ὑπερστεγασμάτων δι' ἐνδιαίτησιν τοῦ πληρώματος ἐπὶ πλοίων ἄνευ ὑπερκατασκευασμάτων, ἔσεται ἰσοδύναμος πρὸς τὴν ἀπαιτουμένην διὰ διαφράγματα ὑπερκατασκευασμάτων.

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ
Γραμμὴ φορτώσεως δι' ἀτμόπλοια.

Κανὼν 32.
Μῆκος (L).

Τὸ εἰς τοὺς κανόνας καὶ τοὺς πίνακας ἐξάλων χρησιμοποιούμενον μῆκος, εἶναι τὸ εἰς μέτρα μῆκος τῆς ἰσάλου γραμμῆς φορτώσεως θέρους, μετρηθὲν ἀπὸ τῆς ἐμπροσθίας κόψεως τῆς στείρας μέχρι τῆς ὀπισθίας κόψεως τοῦ ποδοστήματος. Εἰς πλοῖα ἄνευ ποδοστήματος τὸ μῆκος μετρεῖται ἀπὸ τῆς ἐμπροσθίας κόψεως τῆς στείρας μέχρι τοῦ ἄξονος τοῦ κορμοῦ τοῦ πηδαλίου. Διὰ πλοῖα μὲ σχῆμα πρύμνης καταδρομικοῦ, τὸ μῆκος λαμβάνεται ἴσον πρὸς τὰ 96 ἑκατοστὰ τοῦ ὁλικοῦ μήκους τῆς προσδιορισθείσης ἰσάλου γραμμῆς φορτώσεως θέρους ἢ ἴσον μὲ τὸ ἀπὸ τῆς πρωραίας κόψεως τῆς στείρας μέχρι τοῦ ἄξονος τοῦ κορμοῦ τοῦ πηδαλίου μετρηθὲν μῆκος, ἐὰν τοῦτο εἶναι μεγαλύτερον.

Κανὼν 33.
Πλάτος (B).

Τὸ πλάτος εἶναι τὸ μέγιστον πλάτος εἰς μέτρα, τὸ μετρηθὲν εἰς τὸ μέσον τοῦ πλοίου μεταξὺ τῶν ἐξωτερικῶν κόψεων τῶν νομέων εἰς σιδηρᾶ ἢ χαλύβδινα πλοῖα, καὶ μεταξὺ τῶν ἐξωτερικῶν ἐπιφανειῶν τῶν ἐπηγκενίδων τοῦ περιβλήματος εἰς ξύλινα ἢ ἀναμίκτου κατασκευῆς τοιαῦτα.

Κανὼν 34.
Πλευρικὸν ὕψος.

Τὸ πλευρικὸν ὕψος εἶναι ἡ εἰς μέτρα κάθετος ἀπόστασις, ἡ μετρηθεῖσα εἰς τὸ μέσον καὶ τὴν πλευρὰν τοῦ πλοίου, ἀπὸ τῆς ἄνω ἀκμῆς τῆς τρόπιδος μέχρι τῆς ἄνω κόψεως τοῦ ζυγοῦ τοῦ καταστρώματος ἐξάλων. Εἰς ξύλινα καὶ ἀναμίκτου κατασκευῆς πλοῖα ἡ ἀπόστασις μετρᾶται ἀπὸ τῆς κάτω ἀκμῆς τῆς συμβολῆς τῆς τρόπιδος. Ὅταν τὸ σχῆμα τοῦ κατωτέρου μέρους τοῦ μεγίστου νομέως παρουσιάζει κοιλότητα ἢ ὅταν ἔχουσι χρησιμοποιηθῇ ἐπιστρόφια μεγάλου πάχους, τὸ ὕψος μετρᾶται ἀπὸ τοῦ σημείου ἔνθα, ἡ γραμμὴ τοῦ ἐπιπέδου πυθμένος, ἐσωτερικῶς συνεχομένη, τέμνει τὴν πλευρὰν τῆς τρόπιδος.

Κανὼν 35.
Ὕψος διὰ τὰ ἔξαλα (D).

Τὸ διὰ τὸν πίνακα τοῦ ὕψους ἐξάλων χρησιμοποιούμενον ὕψος εἶναι τὸ πλευρικὸν τοιοῦτον σὺν τῷ πάχει τοῦ ἐλάσματος τῆς ὑδρορρόης ἢ σὺν $\frac{T\ (L-S)}{L}$ ἐὰν τὸ τελευταῖον τοῦτο εἶναι μεγαλύτερον. ἔνθα:

T εἶναι τὸ μέσον πάχος τοῦ καταστρώματος εἰς περιοχὴν ἐκτὸς τῶν ἀνοιγμάτων τοῦ καταστρώματος.
S εἶναι τὸ ὁλικὸν μῆκος τῶν ὑπερκατασκευασμάτων ὡς ὁρίζεται εἰς τὸν κανόνα 40.

Ὅταν τὸ ἀνώτερον μέρος τῶν πλευρῶν τοῦ πλοίου εἶναι σχήματος ἀσυνήθους, D εἶναι τὸ ὕψος ἑνὸς μεγίστου νομέως ἔχοντος καθέτους πλευράς, κανονικὸν κύρτωμα ζυγοῦ καὶ ἐπιφάνειαν τομῆς ἴσην πρὸς τὴν τοῦ πραγματικοῦ μεγίστου νομέως. Ἐὰν εἰς τὸ ἀνώτερον μέρος τῶν πλευρῶν τοῦ σκάφους σχηματίζεται βαθμὶς ἢ γόνυ (ὡς λ.χ. εἰς τὰ πυργωτὰ πλοῖα), εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς ὡς ἄνω ἰσοδυνάμου τομῆς θὰ συμπεριλαμβάνωνται μόνον τὰ 70 ἑκατοστὰ τῆς ὑπὲρ τὴν βαθμίδα ἢ τὸ γόνυ ἐπιφανείας.

Εἰς πλοῖον ἄνευ κλειστοῦ ὑπερκατασκευάσματος καλύπτοντος τοὐλάχιστον τὰ 0,6L εἰς τὸ μέσον τοῦ πλοίου, ἄνευ πλήρους πυργωτοῦ ὑπερκατασκευάσματος ἢ ἄνευ συνδυασμοῦ κλειστῶν μερικῶν ὑπερκατασκευασμάτων καὶ πυργωτοῦ τοιούτου, ἐκτεινομένου πρὸς πρώραν καὶ πρύμνην ὅταν τὸ D εἶναι μικρότερον τοῦ $\frac{L}{15}$, τὸ διὰ τὸν πίνακα χρησιμοποιούμενον ὕψος δὲν θὰ λαμβάνεται μικρότερον τοῦ $\frac{L}{15}$.

Κανὼν 36.
Συντελεστὴς ἐκτοπίσματος (c)

Ὁ εἰς τὸν πίνακα ἐξάλων χρησιμοποιούμενος συντελεστὴς ἐκτοπίσματος δίδεται ὑπὸ τοῦ τύπου $c=\frac{\Delta}{1.025\ L.B.d_1}$ ἔνθα Δ εἶναι τὸ (ἄνευ προεξοχῶν στηρίξεως τῶν ἀτράκτων) ἐκτόπισμα τοῦ πλοίου εἰς τόννους καὶ εἰς βύθισμα d1 λαμβανόμενον ἴσον πρὸς τὰ 0,85 τοῦ πλευρικοῦ ὕψους.

Ὁ συντελεστὴς c δὲν θὰ λαμβάνεται μικρότερος τοῦ 0,68

Κανὼν 37.
Ἀντοχὴ

Ἡ προσδιορίζουσα Ἀρχὴ δέον νὰ μένῃ ἱκανοποιημένη ἐκ τῆς ἀντοχῆς τῆς κατασκευῆς τῶν πλοίων διὰ τὰ ὁποῖα προσδιορίζεται τὸ ὕψος ἐξάλων.

Πλοῖα ἐκπληροῦνται τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἀνωτάτης κλάσεως τῶν κανόνων ἑνὸς Νηογνώμονος ἀνεγνωρισμένου ὑπὸ τῆς Ἀρχῆς, θὰ θεωροῦνται ὡς ἔχοντα ἐπαρκῆ ἀντοχὴν διὰ τὸ ὑπὸ τῶν κανόνων ἐπιτρεπόμενον ἐλάχιστον ὕψος ἐξάλων.

Εἰς πλοῖα μὴ ἐκπληροῦντα τὰς ὡς ἄνω ἀπαιτήσεις ἑνὸς Νηογνώμονος ἀνεγνωρισμένου ὑπὸ τῆς Ἀρχῆς θὰ προσδιο-

SCALE of Freeing Port Area.

Length of Bulwarks in «Well» in Feet.	Freeing Port Area on each side in Square Feet.
15	8.0
20	8.5
25	9.0
30	9.5
35	10.0
40	10.5
45	11.0
50	11.5
55	12.0
60	12.5
65	13.0
Above 65	1 square foot for each additional 5 feet length of bulwark.

The lower edges of the freeing ports are to be as near the deck as practicable and preferably not higher than the upper edge of the gunwale bar. Two-thirds of the freeing port area required is to be provided in the midship half of the well. In ships with less than the standard sheer the freering port area is to be suitably increased.,

All such openings in the bulwarks are to be protected by rails or bars spaced about 9 inches apart. If shutters are fitted to freeing ports, ample clearance is to be provided to prevent jamming. Hinges are to have brass pins.

Rule XXXI.—Protection of Crew.

Gangways, lifelines or other satisfactory means are to be provided for the protection of the crew in getting to and from their quarters. The strength of houses for the accommodation of crew on flush deck steamers is to be equivalent to that required for superstructure bulkheads.

Part III.—Load Line for Steamers.

Rule XXXII.—Length (L).

The length used with the Rules and Freeboard Table is the length in feet on the summer load water-line from the foreside of the stem to the afterside of the rudder post. Where there is no ruder post, the length is measured from the foreside of the stem to the axis of the rudder stock. For ships with cruiser sterns, the length is to be taken as 96 per cent. of the total length on the designed summer load water-line or as the length from the fore side of the stem to the axis of the rudder stock if that be the greater.

Rule XXXIII.—Breadth (B).

The breadth is the maximum breadth in feet amidships to the moulded line of the frame in iron or steel ships, and to the outside of the planking in wood or composite ships.

Rule XXXIV.—Moulded Depth.

The moulded depth is the vertical distance in feet. measured amidships, from the top of the keel to the top of the freeboard deck beam at side. In wood and composite ships the distance is measured from the lower edge of the keel rabbet. Where the form at the lower part of the midship section is of a hollow character, or where thick garboards are fitted, the depth is measured from the point where the line of the flat of the bottom continued inwards cuts the side of the keel

Rule XXXV.—Depth for Freeboard (D).

The depth used with the Freeboard Table is the moulded depth plus the thickness of stringer plate, or plus $\frac{T(L-S)}{L}$ if that be greater, where—

T is the mean thickness of the exposed deck clear of deck openings, and.

S is the total length of superstructures as defined in Rule XL.

Where the topsides are of unusual form, D is the depth of a midship section having vertical topsides, standard round of beam and area of topside section equal to that in the actual midship section. Where there is a step or break in the topsides (e. g., as in the Turret Deick ship) 70 per cent. of the area above the step or break is included in the area used to determine the equivalent section.

In a ship without an enclosed superstructure covering at least. 6 L amiddships, without a complete trunk or without a combination of intact partial superstructures and trunk extending all fore and aft where D is less than $\frac{L}{15}$, the depth used with the Table is not to be taken as less than $\frac{L}{15}$.

Rule XXXVI.—Coefficient of Fineness (c)

The coefficient of fineness used with the Freeboard Table as given by—

$$c = \frac{35\ \Delta}{L.B.d_1}$$

where Δ is the ship's moulded displacement in tons (excluding bossing) at a mean moulded draught d1 which is 85 per cent. of the moulded depth.

The coefficient c is not to be taken as less than. 68.

Rule XXXVII.—Strength.

The Assigning Authority is to be satisfied with the structural strength of ships to which freeboards are assigned.

Ships which comply with the highest standard of the rules of a Classification Society recognised by the Administration, shall be regarded as having sufficient strength for the minimum freeboards allowed under the Rules.

ρίζεται ἐπηυξημένον ὕψος ἐξάλων, κατὰ ποσὸν ὁριζόμενον ὑπὸ τῆς προσδιοριζούσης Ἀρχῆς. Ἡρὸς ὁδηγίαν διετυπώθησαν τὰ κάτωθι ὅρια ἀντοχῆς :

Ὑλικόν : Τὰ ὅρια ἀντοχῆς βασίζονται ἐπὶ τῆς προϋποθέσεως ὅτι ἡ κατασκευὴ εἶναι ἐκ μαλακοῦ χάλυβος, παραχθέντος εἰς κλίβανον Martin (ὄξινον ἢ βασικὸν) καὶ ἔχοντος ἀντοχὴν κατ' ἐφελκυσμὸν 41 ἕως 50 χιλιογράμμων κατὰ τετραγωνικὸν χιλιοστόμετρον καὶ ἐπιμήκυνσιν τοὐλάχιστον 16 τοῖς ἑκατὸν δι' ἓν μῆκος 203 χιλιοστομέτρων.

Κατάστρωμα ἀντοχῆς. Τὸ κατάστρωμα ἀντοχῆς εἶναι τὸ ἀνώτατον κατάστρωμα, τὸ ὁποῖον συμπεριλαμβάνεται εἰς τὸν διαμήκη σκελετὸν ἀντοχῆς, καὶ ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστον αὐτοῦ μέρος καθ' ὅλον τὸ περὶ τὸ μέσον τοῦ πλοίου ἥμισυ τοῦ μήκους.

Ὕψος μέχρι τοῦ καταστρώματος ἀντοχῆς, (Ds). Τὸ ὕψος μέχρι τοῦ καταστρώματος ἀντοχῆς εἶναι ἡ εἰς μέτρα κάθετος ἀπόστασις ἀπὸ τῆς ἄνω ἀκμῆς τῆς τρόπιδος μέχρι τῆς ἄνω κόψεως τοῦ ζυγοῦ τοῦ καταστρώματος ἀντοχῆς, μετρηθεῖσα εἰς τὸ μέσον τοῦ πλοίου καὶ τὴν πλευράν.

Βύθισμα (d). Τὸ βύθισμα εἶναι ἡ εἰς μέτρα καὶ εἰς τὸ μέσον τοῦ πλοίου κάθετος ἀπόστασις ἀπὸ τῆς ἄνω γραμμῆς τῆς τρόπιδος μέχρι τοῦ κέντρου τοῦ δίσκου.

Διαμήκης ἀντοχή. Ἡ διὰ τὴν διαμήκη ἀντοχὴν ροπὴ ἀντιστάσεως $\frac{I}{y}$ εἶναι ἡ περὶ τὸν οὐδέτερον ἄξονα ροπὴ ἀδρανείας I τοῦ μεγίστου νομέως, διαιρεθεῖσα διὰ τῆς ἀποστάσεως y μετρηθείσης ἀπὸ τοῦ οὐδετέρου ἄξονος μέχρι τῆς εἰς τὴν πλευρὰν ἄνω κόψεως τοῦ ζυγοῦ τοῦ καταστρώματος ἀντοχῆς, καὶ ὑπολογιζομένη εἰς τὴν περιοχὴν τῶν ἀνοιγμάτων τοῦ καταστρώματος ἀλλ' ἄνευ ἐκπτώσεως δι' ὀπὰς κοινωματίων. Αἱ ἐπιφάνειαι μετρῶνται εἰς τετραγωνικὰ χιλιοστόμετρα καὶ αἱ ἀποστάσεις εἰς μέτρα.

Ὑπὸ τὸ κατάστρωμα ἀντοχῆς συμπεριλαμβάνονται ὅλα τὰ συνεχῆ διαμήκη μέρη τοῦ σκελετοῦ, ἐκτὸς τῶν μερῶν ἐκείνων τῶν ὑπὸ τὸ κατάστρωμα δοκῶν, τῶν ἐξ ὁλοκλήρου διὰ στήριξιν ἀπαιτουμένων. Ὑπὲρ τὸ κατάστρωμα ἀντοχῆς τὰ μόνα περιλαμβανόμεναμέρη εἶναι ἡ γωνία ὑδρορρόης καὶ ἡ ὑπερεξοχὴ τοῦ ζωστῆρος.

Ἡ διὰ τὴν διαμήκη ἀντοχὴν ἀπαιτουμένη ροπὴ ἀντιστάσεως δι' ἐπαρκὲς ὑλικὸν ἐκφράζεται διὰ τοῦ τύπου f. d. B ἔνθα f εἶναι ὁ ἐκ τοῦ ἑπομένου πίνακος λαμβανόμενος συντελεστής.

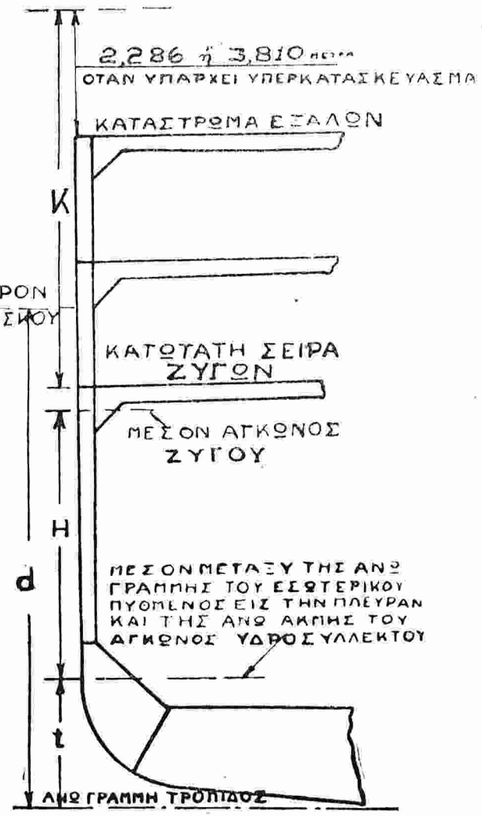
L	f	L	f
30,48	3810	109,73	19896
36,58	4233	115,82	21801
42,67	4974	121,92	23705
48,77	5715	128,02	25717
54,86	6667	134,11	27728
60,96	7620	140,21	29951
67,06	8890	146,30	32067
73,15	10160	152,40	34396
79,25	11535	158,50	36725
85,34	13123	164,59	39053
91,44	14710	170,69	41487
97,54	16298	176,78	44027
103,63	18097	182,88	46567

Δι' ἐνδιάμεσα μήκη ἡ τιμὴ τοῦ f καθορίζεται δι' ἀναγωγῆς

Ὁ τύπος οὗτος ἐφαρμόζεται ὅταν : τὸ L δὲν ὑπερβαίνει τὰ 182,88 μέτρα, τὸ B εἶναι μεταξὺ $\frac{L}{10}+1{,}52$ καὶ $\frac{L}{10}+6{,}10$ ἀμφοτέρων συμπεριλαμβανομένων, καὶ τὸ $\frac{L}{Ds}$ εἶναι μεταξὺ 10 καὶ 13,5 ἀμφοτέρων συμπεριλαμβανομένων.

Νομεύς. Διὰ τὴν ἐγκαρσίαν ἀντοχὴν ὁ νομεὺς θεωρεῖται ὡς ἀποτελούμενος ἀπὸ μίαν γωνίαν νομέως καὶ μίαν ἀντινομέως, ἑκάστης τοῦ αὐτοῦ μεγέθους καὶ πάχους.

Ἐγκαρσία ἀντοχή. Ἡ διὰ τὴν ἐγκαρσίαν ἀντοχὴν ροπὴ ἀντιστάσεως $\frac{I}{y}$ τοῦ εἰς τὸ μέσον τοῦ πλοίου καὶ κάτωθεν τῆς κατωτάτης σειρᾶς ζυγῶν νομέως, εἶναι ἡ περὶ τὸν οὐδέτερον ἄξονα ροπὴ ἀδρανείας I τῆς τομῆς τοῦ νομέως, διαιρεθεῖσα διὰ τῆς ἀποστάσεως y μετρηθείσης ἀπὸ τοῦ οὐδετέρου ἄξονος μέχρι τοῦ ἀνωτάτου σημείου τῆς τομῆς τοῦ νομέως, ὑπολογιζομένη δὲ ἄνευ ἐκπτώσεως δι' ὀπὰς κοινωματίων καὶ κοχλιῶν. Ἡ ροπὴ μετρᾶται εἰς κυβικὰ ἑκατοστά.



Σχῆμα 2

Ἡ διὰ τὴν ἐγκαρσίαν ἀντοχὴν ἀπαιτουμένη ροπὴ ἀντιστάσεως τοῦ νομέως ἐκφράζεται διὰ τοῦ τύπου $\frac{s(d-t)(f_1+f_2)}{1000}$ ἔνθα s εἶναι ἡ ἀπόστασις τῶν νομέων εἰς μέτρα t, εἶναι ἡ εἰς μέτρα κάθετος ἀπόστασις, ἡ μετρηθεῖσα ἀπὸ τῆς ἄνω γραμμῆς τῆς τρόπιδος μέχρις ἑνὸς σημείου ὅπερ ἀποτελεῖ τὸ μέσον μεταξὺ τῆς ἄνω γραμμῆς τοῦ ἐσωτερικοῦ πυθμένος εἰς τὴν πλευρὰν καὶ τῆς ἀνωτέρας ἀκμῆς τοῦ ἀγκῶνος τοῦ ὑδροσυλλέκτου (Βλέπε σχῆμα 2). Ἔνθα δὲν ὑπάρχουσι διπύθμενα, τὸ t μετρᾶται μέχρι ἑνὸς σημείου ὅπερ ἀποτελεῖ τὸ μέσον μεταξὺ τῶν ἀνωτέρων ἀκμῶν τῆς ἕδρας εἰς τὸ κέντρον καὶ εἰς τὴν πλευράν.

f1 εἶναι εἷς συντελεστὴς ἐξαρτώμενος ἐκ τοῦ H, τὸ ὁποῖον, εἰς πλοῖα μετὰ διπυθμένων, εἶναι ἡ εἰς τὴν πλευρὰν καὶ εἰς μέτρα κάθετος ἀπόστασις ἀπὸ τοῦ μέσου τοῦ

Ships which do not comply with the highest standard of the rules of a Classification Society recognised by the Administration, shall be assigned such increased freeboards as shall be determined by the Assigning Authority, and for guidance the following strength moduli are formulated.

Material.— The strength moduli are based on the assumption that the structure is built of mild steel, manufactured by the open hearth process (acid or basic), and having a tensile strength of 26 to 32 tons per square inch, and an elongation of at least 16 per cent, on a length of 8 inches.

Strength Deck.— The strength deck is the uppermost deck which is incorporated into and forms an integral part of the longitudinal girder within the half-length amidships.

Depth to Strength Deck (Ds).— The depth to strength deck is the vertical distance in feet amidships from the top of the keel to the top of the strength deck beam at side.

Draught (d).—The draught is the vertical distance in feet amidships from the top of the keel to the centre of the disc.

Longitudinal Modulus.—The longitudinal modulus $\frac{I}{y}$ is the moment of inertia I of the midship section about the neutral axis divided by the distance y measured from the neutral axis to the top of the stength deck beam at side, calculated in way of openings but without deductions for rivet holes. Areas are measurd in square inches and distances in feet.

Below the strength deck, all continuous longitudinal members other than such parts of under deck girders as are required entirely for supporting purposes, are included. Above the strength deck, the gunwale angle bar and the extension of the sheerstrake are the only membres included.

The required longitudinal modulus for effective material is expressed by f.d.B., where f is the factor obtainet from the following table :—

L	f	L	f
100	1.80	360	9.40
120	2.00	380	10.30
140	2.35	400	11.20
160	2.70	420	12.15
180	3.15	440	13.10
200	3.60	460	14.15
220	4.20	480	15.15
240	4.80	500	16.25
260	5.45	520	17.35
280	6.20	540	18.45
300	6.95	560	19.60
320	7.70	580	20.80
340	8.55	600	22.00

For intermediate lengths, the value off is determined by interpolation.

This formula applies where L does not exceed 600 feet; B is between $\frac{L}{10}+5$ and $\frac{L}{10}+20$, both inclusive, and $\frac{L}{Ds}$ is between 10 and, 13.5, both inclusive

Frame.—For the purpose of the frame modulus, the frame is regarded as composed of a frame angle and a reverse angle each of the same size and thickness.

Frame Modulus.—The modulus $\frac{I}{y}$ of the midship frame below the lowest tier of beams is the moment of inertia I of the frame section about the neutral axis divided by the distance y mesured from the neutral axis to the extremity of the frame section calculated without deduction for rivet and bolt holes. The modulus is measured in inch units.

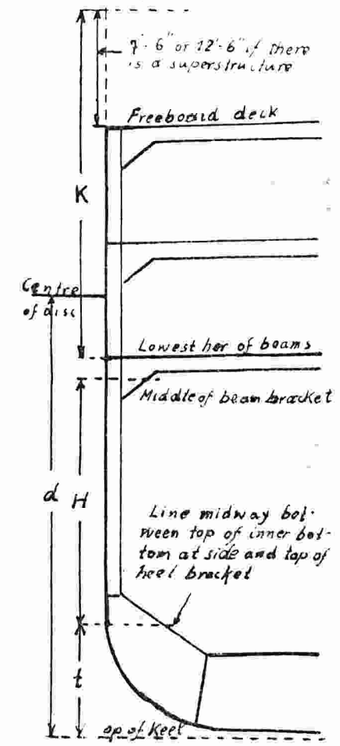


Figure 2.

The required frame modulus is expressed by $\frac{s(d-t)(f_1+f_2)}{1{,}000}$ where—

s is the frame spasing in inches.

t is the vertical distance in feet meassured at amidships from the top of the keel to a point midway between the top of the inner bottom at side and the top of the heel bracket (see Figure 2); where there is no double bottom, t is measured to a point midway between the top of the floor at centre and the top of the floor at side.

f1 is a coefficient depending on H, which, in ships fitted with double bottoms, is the vertical distance in feet from the middle of the beam bracket of the lowest

ἀγκῶνος τοῦ ζυγοῦ τῆς κατωτάτης σειρᾶς ζυγῶν μέχρις ἑνὸς σημείου, ὅπερ ἀποτελεῖ τὸ μέσον μεταξὺ τῆς ἄνω γραμμῆς τοῦ ἐσωτερικοῦ πυθμένος εἰς τὴν πλευρὰν καὶ τῆς ἀνωτέρας ἀκμῆς τοῦ ἀγκῶνος τοῦ ὑδροσυλλέκτου (Βλέπε σχῆμα 2). Ἔνθα δὲν ὑπάρχουσι διπύθμενα τὸ H μετρᾶται μέχρι ἑνὸς σημείου, ὅπερ ἀποτελεῖ τὸ μέσον μεταξὺ τῶν ἀνωτέρων ἀκμῶν τῆς ἕδρας εἰς τὸ κέντρον καὶ εἰς τὴν πλευράν. Ὅταν ὁ νομεὺς λαμβάνει πρόσθετον ἀντοχὴν ἐκ τοῦ σχήματος τοῦ πλοίου, θὰ γίνεται ἡ δέουσα ἔκπτωσις εἰς τὴν τιμὴν τοῦ f1.

f2 εἶναι εἷς συντελεστὴς ἐξαρτώμενος ἐκ τοῦ K τὸ ὁποῖον εἶναι ἡ εἰς μέτρα κάθετος ἀπόστασις ἀπὸ τῆς ἄνω ἀκμῆς τῆς κατωτάτης σειρᾶς ζυγῶν εἰς τὴν πλευρὰν μέχρι ἑνὸς σημείου κειμένου 2,286 μέτρα ὑπὲρ τὸ κατάστρωμα ἐξάλων καὶ εἰς τὴν πλευράν, ἢ ὅταν ὑπάρχῃ ὑπερκατασκεύασμα μέχρι ἑνὸς σημείου κειμένου 3,81 μέτρα ὑπὲρ τὸ κατάστρωμα ἐξάλων καὶ εἰς τὴν πλευράν. (Βλέπε σχῆμα 2).

Αἱ τιμαὶ τῶν f1 καὶ f2 λαμβάνονται ἐκ τῶν ἀκολούθων πινάκων.

H εἰς μέτρα	0	2,133	2,743	3,353	3,962	4,572	5,182	5,791	6,401	7,01	7,62
f^1	19050	23283	26458	31750	40217	50800	62442	76200	91017	107950	124883

K εἰς μέτρα	0	1,524	3,048	4,572	6,096	7,62	9,144	10,668	12,192
f^2	0	1058	2117	4233	6350	9525	13758	19050	25400

Ἐνδιάμεσοι τιμαὶ λαμβάνονται δι' ἀναγωγῆς.

Ὁ τύπος οὗτος ἐφαρμόζεται ὅταν τὸ D εἶναι μεταξὺ 4,57 καὶ 18,29 μέτρων ἀμφοτέρων συμπεριλαμβανομένων, τὸ B εἶναι μεταξὺ $\frac{L}{10}+1,52$ καὶ $\frac{L}{10}+6,10$, ἀμφοτέρων συμπεριλαμβανομένων, τὸ $\frac{L}{Ds}$ εἶναι μεταξὺ 10 καὶ 13,5 ἀμφοτέρων συμπεριλαμβανομένων, καὶ ἡ ὁριζοντία ἀπόστασις ἀπὸ τῆς ἐξωτερικῆς κόψεως τοῦ νομέως μέχρι τοῦ κέντρου τῆς πρώτης σειρᾶς τῶν κιόνων κύτους δὲν ὑπερβαίνει τὰ 6,10 μέτρα.

Εἰς πλοῖα συνήθους σχήματος μεθ' ἑνὸς καταστρώματος ὅταν τὸ H δὲν ὑπερβαίνει τὰ 5,49 μέτρα ἡ διὰ τῆς ἀνωτέρω μεθόδου ὑπολογιζομένη ροπὴ ἀντιστάσεως τοῦ νομέως πολλαπλασιάζεται ἐπὶ τὸν παράγοντα f_3 ἔνθα

$$f_3 = 0,5 + 0,05\ (\frac{H}{0,305} - 8)$$

Ὅταν ἡ ὁριζοντία ἀπόστασις ἀπὸ τῆς ἐξωτερικῆς κόψεως τοῦ νομέως μέχρι τοῦ κέντρου τῆς πρώτης σειρᾶς τῶν κιόνων κύτους ὑπερβαίνει τὰ 6,10 μέτρα, ἡ προσδιορίζουσα Ἀρχὴ δέον νὰ μένῃ ἱκανοποιημένη ἐκ προβλεφθησομένης ἐπαρκοῦς προσθέτου ἀντοχῆς.

Ὑπερκατασκευάσματα

Κανὼν 38.

Ὕψος ὑπερκατασκευάσματος

Τὸ ὕψος ἑνὸς ὑπερκατασκευάσματος εἶναι τὸ ἐλάχιστον κάθετον ὕψος, τὸ μετρηθὲν ἀπὸ τῆς ἄνω γραμμῆς τοῦ καταστρώματος ὑπερκατασκευάσματος μέχρι τῆς ἄνω κόψεως τῶν ζυγῶν τοῦ καταστρώματος ἐξάλων, πλὴν τὴν διαφορὰν μεταξὺ τοῦ D καὶ τοῦ πλευρικοῦ ὕψους (Βλέπε κανόνας 34 καὶ 35).

Κανὼν 39.

Κανονικὸν ὕψος τοῦ ὑπερκατασκευάσματος

Τὸ κανονικὸν ὕψος ἑνὸς μερικῶς ἀνυψωμένου καταστρώματος εἶναι 0,91 μέτρα διὰ πλοῖα μήκους, μέχρι 30,5 μέτρων συμπεριλαμβανομένων, 1,22 μέτρα διὰ πλοῖα μήκους 76,20 μέτρων καὶ 1,83 μέτρα διὰ πλοῖα μήκους 122 μέτρων καὶ ἄνω. Τὸ κανονικὸν ὕψος ἑνὸς οἱουδήποτε ἄλλου ὑπερκατασκευάσματος εἶναι 1,83 μέτρα διὰ πλοῖα μήκους μέχρι 76,20 μέτρων συμπεριλαμβανομένων καὶ 2,29 μέτρα διὰ πλοῖα μήκους 122 μέτρων καὶ ἄνω. Τὸ κανονικὸν ὕψος διὰ ἐνδιάμεσα μήκη πλοίου, λαμβάνεται δι' ἀναγωγῆς.

Κανὼν 40

Μῆκος ὑπερκατασκευάσματος (s)

Τὸ μῆκος ἑνὸς ὑπερκατασκευάσματος εἶναι τὸ μέσον κεκαλυμμένον μῆκος τῶν μερῶν τοῦ ὑπερκατασκευάσματος τῶν ἐκτεινομένων ἀπὸ πλευρᾶς εἰς πλευρὰν τοῦ πλοίου, καὶ εὑρίσκεται μεταξὺ γραμμῶν καθέτως ἀγομένων εἰς τὰ ἄκρα τῆς ἰσάλου γραμμῆς φορτώσεως θέρους, ὡς ὁρίζεται εἰς τὸν κανόνα 32.

Κανὼν 41.

Κλειστὸν ὑπερκατασκεύασμα

Ἓν μεμονωμένον ὑπερκατασκεύασμα θεωρεῖται ὡς κλειστόν, μόνον ὅταν :

α') Τὰ ἐγκλείοντα αὐτὸ διαφράγματα εἶναι ἱκανῆς κατασκευῆς (βλέπε κανόνα 42).

β') Τὰ ἀνοίγματα εἰσόδου εἰς τὰ διαφράγματα ταῦτα εἶναι ἐφωδιασμένα διὰ μέσων κλεισίματος τῆς κλάσεως ἢ τῆς κλάσεως 2 (βλέπε κανόνας 43 καὶ 44).

γ') Ὅλα τὰ ἄλλα ἀνοίγματα εἰς τὰς πλευρὰς ἢ τὰ ἄκρα τοῦ ὑπερκατασκευάσματος εἶναι ἐφοδιασμένα μὲ ἱκανὰ στεγανὰ μέσα κλεισίματος καὶ

δ') Τὰ ἀνεξάρτητα μέσα εἰσόδου εἰς τοὺς χώρους τοῦ πληρώματος, τῆς μηχανῆς, τῶν ἀποθηκῶν καυσίμου καὶ ἑτέρους χώρους ἐργασίας, ἐντὸς τοῦ μεσοστέγου καὶ τοῦ ἐπιστέγου, εἶναι πάντοτε χρησιμοποιήσιμα ὅταν τὰ ἀνοίγματα τῶν διαφραγμάτων εἶναι κλειστά.

Κανὼν 42.

Διαφράγματα ὑπερκατασκευασμάτων

Διαφράγματα εἰς ἐκτεθειμένα ἄκρα ἐπιστέγων, μεσοστέγων καὶ προστέγων θεωροῦνται ὅτι εἶναι ἱκανῆς κατασκευῆς ὅταν ἡ προσδιορίζουσα Ἀρχὴ μένει ἱκανοποιημένη ἐκ τοῦ ὅτι ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, εἶναι ἰσοδύναμα πρὸς τὰ κάτωθι ὁριζόμενα κανονικὰ τοιαῦτα.

Εἰς τὰ κανονικὰ ταῦτα διαφράγματα αἱ διαστάσεις τῶν ἐνισχύσεων καὶ ἐλασμάτων δίδονται εἰς τὸν πίνακα 3. Αἱ ἐνισχύσεις τοποθετοῦνται εἰς μεταξύ των ἀποστάσεις 0,76 μέτρων. Αἱ ἐνισχύσεις εἰς τὰ πρὸς πρῴραν διαφράγματα τῶν ἐπιστέγων καὶ μεσοστέγων θὰ ἔχωσιν ἱκανὰς συνδέσεις τῶν ἄκρων των καὶ αἱ εἰς τὰ πρὸς πρύμναν διαφράγματα τῶν μεσοστέγων καὶ προστέγων θὰ ἐκτείνωνται καθ' ὅλην τὴν μεταξὺ τῆς ἄνω καὶ κάτω γωνίας πλαισίου τοῦ διαφράγματος ἀπόστασιν.

tier of beams at side to a point midway between the top of the inner bottom at side and the top of the heel bracket (see Figure 2). Where there is no double bottom, H is measured to a point midway between the top of the floor at centre and the top of the floor at side. Where the frame obtains additional strength from the form of the ship, due allowance is made in the value of f1.

f2 is a coefficient depending on K, which is the vertical distance in feet from the top of the lowest tier of beams at side to a point 7 feet 6 inches above the freeboard deck at side, or, if there is a superstructure, to a point 12 feet 6 inches above the freeboard deck at side (see Figure 2). The values of f1 and f2 are obtained from the following tables :—

H in feet	0	7	9	11	13	15	17	19	21	23	25
f_1	9	11	12.5	15	19	24	29.5	36	43	51	59

K in feet	0	5	10	15	20	25	30	35	40
f_2	0	0.5	1.0	2 0	3 0	4.5	6 5	9.0	12.0

Intermediate values are obtained by interpolation

This formula applies where D is between 15 feet and 60 feet, both inclusive, B is between $\frac{L}{10}+5$ and $\frac{L}{10}+20$, both inclusive, $\frac{L}{Ds}$ is between 10 and 13.5, both inclusive; and the horizontal distance from the outside of the frame to the centre of the first row of pillars does not exceed 20 feet.

In single deck ships of ordinary form, where H does not exceed 18 feet, the frame modulus determined by the preceding method is multiplied by the factor f3 where

$$f3 = .50 + .05(H - 8)$$

Where the horizontal distance from the outside of the frame to the centre of the first row of pillars exceeds 20 feet, the Assingning Authority is to be satisfied that sufficient additional strength is provided.

Superstructures.

Rule XXXVIII.—Height of Superstucture.

The height of a superstructure is the least vertical height measured from the top of the superstructure deck to the top of the freeboard deck beams minus the difference between D and the moulded depth (see Rules XXXIV and XXXV).

Rule XXXIX.—Standard Height of Superstructure.

The standard height of a raised quarter deck is 3 feet for ships up to and including 100 feet in length, 4 feet for ships 250 feet in length and 6 feet for ships 400 feet in length and above. The standard height of any other superstructure is 6 feet for ships up to and including 250 feet in length and 7 feet 6 inches for ships 400 feet in length and above. The standard height at intermediate lengths is obtained by interpolation.

Rule XL.—Length of Superstructure (S).

The length of a superstructure is the mean covered length of the parts of the superstructure which extend to the sides of the ship and lie within lines drawn perpendicular to the extremities of the Summer load water-line, as defined in Rule XXXII.

Rule XLI.—Enclosed Superstructure.

A detached superstructure is regarded as enclosed only where—

(a) the enclosing bulkheads are of efficient construction (see Rule XLII);

(b) the access openings in these bulkheads are fitted with Class 1 or Class 2 closing appliances (see Rules XLIII and XLIV);

(c) all other openings in sides or ends of the superstructure are fitted with efficient weathertight means of closing; and,

(d) independent means of access to crew, machinery bunker and other working spaces within bridges and poops are at all times available when the bulkhead openings are closed.

Rule XLII.—Superstructure Bulkheads.

Bulkheads at exposed ends of poops, bridges and forecastles are deemed to be of efficient construction where the Assigning Authority is satisfied that, in the circumstances, they are equivalent to the following standard for ships with minimum freeboards under which standard the stiffeners and plating are of the scantlings given in Table 3, the stiffeners are spaced 30 inches apart, the stiffeners on poop and bridge front bulkheads have efficient end connections, and those on after bulkheads of bridges and forecastles extend for the whole distance between the margin angles of the bulkheads.

ΠΙΝΑΞ 3.

ΕΚΤΕΘΕΙΜΕΝΑ ΔΙΑΦΡΑΓΜΑΤΑ ΥΠΕΡΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΜΑΤΩΝ ΚΑΝΟΝΙΚΟΥ ΥΨΟΥΣ

Πρὸς πρῴραν διαφράγματα μεσοστέγου. Ἀπροστάτευτα διαφράγματα ἐπιστέγων μήκους 0,4L καὶ ἄνω.		Διαφράγματα ἐπιστέγων μερικῶς προστατευμένα ἢ μήκους κατωτέρου τῶν 0,4L		Πρὸς πρύμναν διαφράγματα μεσοστέγων καὶ προστέγων	
Μῆκος πλοίου	Ἐνισχύσεις ἐκ βολβοειδοῦς γωνίας.	Μῆκος πλοίου	Ἐνισχύσεις ἐκ κοινῆς γωνίας	Μῆκος πλοίου	Ἐνισχύσεις ἐκ κοινῆς γωνίας
Μέτρα	Χιλιοστὰ	Μέτρα	Χιλιοστὰ	Μέτρα	Χιλιοστὰ
κάτω τῶν 48,75	140 X 75 X 7,5	κάτω τῶν 45,70	75 X 65 X 7,5	κάτω τῶν 45,70	65 X 65 X 6,5
48,75	150 X 75 X 8	45,70	90 X 65 X 8	45,70	75 X 65 X 7
61	165 X 75 X 8,5	61	100 X 75 X 8,5	76,20	90 X 75 X 7,5
73,20	180 X 75 X 9	76,20	115 X 75 X 9	106,20	100 X 75 X 8
85,35	190 X 75 X 9,5	91,45	130 X 75 X 9,5	—	—
97,55	205 X 75 X 10	106,70	140 X 75 X 10,5	—	—
109,75	215 X 75 X 10,5	121,90	150 X 75 X 11	—	—
121,90	230 X 75 X 11	137,15	165 X 90 X 11,5	—	—
134,10	240 X 90 X 11,5	152,40	180 X 90 X 12	—	—
146,30	255 X 90 X 12	167,65	180 X 90 X 12,5	—	—
158,50	265 X 90 X 12,5	—	—	—	—
170,70	280 X 90 X 13	—	—	—	—
Μῆκος πλοίου	Ἐλάσματα διαφράγματος	Μῆκος πλοίου	Ἐλάσματα διαφράγματος	Μῆκος πλοίου	Ἐλάσματα διαφράγματος
Μέτρα	Χιλιοστὰ	Μέτρα	Χιλιοστὰ	Μέτρα	Χιλιοστὰ
61 καὶ κάτω	7,5	48,20 καὶ κάτω	6	48,20 καὶ κάτω	5
115,80 καὶ ἄνω	11	122 καὶ ἄνω	9,5	122 καὶ ἄνω	7,5

Διὰ πλοῖα ἐνδιαμέσου μήκους τὸ πάχος τῶν ἐλασμάτων τοῦ διαφράγματος θὰ λαμβάνεται δι' ἀναγωγῆς.

Μέσα κλεισίματος δι' ἀνοίγματα εἰσόδου εἰς διαφράγματα εἰς τὰ ἄκρα μεμονωμένων ὑπερκατασκευασμάτων.

Κανὼν 43.

Μέσα κλεισίματος τῆς κλάσεως 1

Τὰ ἐκ σιδήρου ἢ χάλυβος μέσα ταῦτα θὰ εἶναι εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις μονίμως καὶ ἰσχυρῶς ἐπὶ τοῦ διαφράγματος προσηρμοσμένα, καταλλήλως πλαισιωμένα καὶ ἐνισχυμένα καὶ οὕτω πως ἐφηρμοσμένα, ὥστε ἡ ὅλη κατασκευὴ νὰ εἶναι ἰσοδυνάμου ἀντοχῆς πρὸς τὸ ἀδιάτρητον διάφραγμα, ἐπὶ πλέον δὲ στεγανὰ ὅταν εἶναι κλεισμένα. Τὰ μέσα διὰ τὴν στερέωσιν τῶν μέσων τοῦ κλεισίματος θὰ εἶναι μονίμως προσηρτημένα ἐπὶ τοῦ διαφράγματος ἢ ἐπὶ τῶν μέσων κλεισίματος. Τὰ τελευταῖα δὲ ταῦτα θὰ εἶναι οὕτω πῶς διευθετημένα ὥστε νὰ δύνανται νὰ κλείωνται καὶ στερεώνωνται καὶ ἀπὸ τὰς δύο πλευρὰς τοῦ διαφράγματος ἢ καὶ ἀπὸ τὸ ὕπερθεν κατάστρωμα. Τὰ κατώφλια τῶν ἀνοιγμάτων εἰσόδου θὰ εὑρίσκωνται εἰς ὕψος τοὐλάχιστον 380 χιλιοστομέτρων ὑπὲρ τὸ κατάστρωμα.

Κανὼν 44.

Μέσα κλεισίματος τῆς κλάσεως 2.

Τὰ μέσα ταῦτα εἶναι: α') ἰσχυρῶς πλαισιωμέναι ἐκ σκληροῦ ξύλου θύραι, ἀνηρτημέναι διὰ γιγγλυμῶν, πλάτους οὐχὶ μεγαλυτέρου τῶν 0,76 μέτρων καὶ πάχους οὐχὶ μικροτέρου τῶν 50 χιλιοστομέτρων ἢ β') κινηταὶ ἐπηγκενίδες ἐφαρμοζόμεναι δι' ὅλον τὸ ὕψος τοῦ ἀνοίγματος ἐντὸς δοκῶν τομῆς U καρφωνομένων εἰς τὸ διάφραγμα. Αἱ ἐπηγκενίδες θὰ εἶναι πάχους τοὐλάχιστον 50 χιλιοστομέτρων, ὅταν τὸ πλάτος τοῦ ἀνοίγματος εἶναι 0,76 μέτρα καὶ κάτω, ἐπαυξανομένου κατὰ 25 χιλιοστομέτρα δι' ἑκάστην ἐπαύξησιν τοῦ πλάτους τοῦ ἀνοίγματος κατὰ 380 χιλιοστόμετρα ἢ γ') φορητὰ ἐλάσματα ἴσης ἱκανότητος.

Προσωρινὰ μέσα διὰ κλείσιμον ἀνοιγμάτων εἰς κατάστρωμα ὑπερκατασκευασμάτων.

Κανὼν 45.

Τὰ μέσα προσωρινοῦ κλεισίματος δι' ἀνοίγματα εἰς τὸν μέσον ἄξονα τοῦ καταστρώματος ἑνὸς κλειστοῦ ὑπερκατασκευάσματος, ἀποτελοῦνται :

α') ἐξ ἑνὸς χαλυβδίνου τοιχώματος ὕψους οὐχὶ κάτω τῶν 229 χιλιοστομέτρων ἱκανῶς καρφωνομένου ἐπὶ τοῦ καταστρώματος.

β') ἐκ καλυμμάτων κύτους ὡς ἀπαιτοῦνται ὑπὸ τοῦ κανόνος 10, ἀσφαλιζομένων δὲ διὰ καναβίνου σχοινίου, καὶ

γ') ἐκ στηριγμάτων στομίου ὡς ταῦτα ἀπαιτοῦνται ὑπὸ τῶν κανόνων 11 καὶ 12 καὶ τῶν πινάκων 1 ἢ 2.

TABLE 3.

EXPOSED Bulkheads of Superstructures of Standard Height.

Bridge Front Bulkheads. Unprotected Bulkheads of Poops .4L or more in Length		Bulkheads of Poops Partially Protected or less in Length than .4L		After Bulkheads of Bridges and Forecastles.	
Length of Ship.	Bulb Angle Stiffeners.	Length of Ship.	Plain Angle Stiffeners.	Length of Ship.	Plain Angle Stiffeners.
Feet.	Inches.	Feet.	Inches.	Feet.	Inches.
Under 160	5 1/2 X3 X.30	Under 150	3 X2 1/2 X.30	Under 150	2 1/2 X2 1/2 X.26
160	6 X3 X.32	150	3 1/2 X2 1/2 X.32	150	3 X2 1/2 X.28
200	6 1/2 X3 X.34	200	4 X3 X.34	250	3 1/2 X3 X.30
240	7 X3 X.36	250	4 1/2 X3 X.36	350	4 X3 X.32
280	7 1/2 X3 X.38	300	5 X3 X.38		
320	8 X3 X.40	350	5 1/2 X3 X.42		
360	8 1/2 X3 X.42	400	6 X3 X.44		
400	9 X3 X.44	450	6 1/2 X3 1/2 X.46		
440	9 1/2 X3 1/2 X.46	500	7 X3 1/2 X.48		
480	10 X3 1/2 X.48	550	7 X3 1/2 X.50		
520	10 1/2 X3 1/2 X.50				
560	11 X3 1/2 X.52				

Length of Ship.	Bulkhead Plating	Length of Ship.	Bulkhead Plating	Length of Ship.	Bulkhead Plating
Feet.	Inch.	Feet.	Inch.	Feet.	Inch.
200 under 380 and above	.3 .44	160 and under 400 and above	.24 .38	160 and under 400 and above	.20 .30

For ships intermediate in length the thicknesses of bulkhead plating are obtained by interpolation.

Appliances for Closing Access Openings in Bulkheads at ends of Detached Superstructures.

Rule XLIII.—Class 1 Closing Appliances

These appliances are of iron and steel, are in all cases permanently and strongly attached to the bulkhead, are framed, stiffened and fitted so that the whole structure is of equivalent strength to the unpierced bulkhead, and are weathertight when closed. The means for securing these appliances are permanently attached to the bulkhead or to the appliances, and the latter are so arranged that they can be closed and secured from both sides of the bulkhead or from the deck above. The sills of the access openings are at least 15 inches above the deck.

Rule XLIV.—Class 2 Closing Appliances.

These appliances are (a) strongly framed hard wood hinged doors, which are not more than 30 inches wide nor less than 2 inches thick ; or (b) shifting boards fitted for the full height of the opening in channels riveted to the bulkhead, the shifting boards bein at least 2 inches thick where the width of opening is 30 inches or less, and increased in thichness at the rate of 1 inch for each additional 15 inches of width, or (c) portable plates of equal efficiency.

Temporary Appliances for Closing Openings in Superstructure Decks.

Rule XLV.

Temporary closing appliances for middle line openings in the deck of an enclosed superstructure consist of—

(a) a steel coaming not less than 9 inches in height efficiently riveted to the deck ;

(b) hatchway covers as required by Rule X, secured by hemp lashings ; and

(c) hatchway supports as required by Rules XI and XII and Table 1 or 2.

Πραγματικὸν μῆκος τῶν μεμονωμένων ὑπερκατασκευασμάτων

Κανὼν 46.

Γενικὰ

Ὅταν ἐκτεθειμένα διαφράγματα εἰς τὰ ἄκρα ἐπιστέγων μεσοστέγων καὶ προστέγων δὲν εἶναι ἱκανῆς κατασκευῆς (βλέπε κανόνα 42) θεωροῦνται ὡς μὴ ὑπάρχοντα.

Ὅταν εἰς τὰ ἐλάσματα τῶν πλευρῶν ἑνὸς ὑπερκατασκευάσματος ὑπάρχῃ ἐν ἄνοιγμα μὴ προβλεπόμενον διὰ μονίμων μέσων κλεισίματος, τὸ τμῆμα τοῦ ὑπερκατασκευάσματος εἰς τὸ μέρος τοῦ ἀνοίγματος θεωρεῖται ὡς μὴ ἔχον πραγματικὸν μῆκος.

Ὅταν τὸ ὕψος ἑνὸς ὑπερκατασκευάσματος εἶναι μικρότερον τοῦ κανονικοῦ, τὸ μῆκος του μειοῦται κατὰ τὴν ἀναλογίαν τοῦ ὑπάρχοντος πρὸς τὸ κανονικὸν ὕψος. Ὅταν τὸ ὕψος ὑπερβαίνει τὸ κανονικόν, οὐδεμία ἐπαύξησις γίνεται εἰς τὸ μῆκος τοῦ ὑπερκατασκευάσματος.

Κανὼν 47.

Ἐπίστεγον

Ὅταν ὑπάρχῃ ἱκανὸν διάφραγμα καὶ τὰ ἀνοίγματα εἰσόδου εἶναι ἐφωδιασμένα διὰ μέσων κλεισίματος τῆς κλάσεως 1, τὸ μῆκος μέχρι τοῦ διαφράγματος εἶναι πραγματικὸν

Ὅταν τὰ ἀνοίγματα εἰσόδου εἰς ἓν ἱκανὸν διάφραγμα εἶναι ἐφωδιασμένα διὰ μέσων κλεισίματος τῆς κλάσεως 2 καὶ τὸ μῆκος μέχρι τοῦ διαφράγματος εἶναι 0,5 L ἢ μικρότερον, 100 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τοῦ μήκους τούτου εἶναι πραγματικόν. Ὅταν τὸ μῆκος εἶναι 0,7 L ἢ μεγαλύτερον, τὰ 90 τοῖς ἑκατὸν τοῦ μήκους τούτου εἶναι πραγματικόν, καὶ ὅταν τὸ μῆκος εἶναι μεταξὺ 0,5 L καὶ 0,7 L ἓν ἐνδιάμεσον ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τοῦ μήκους τούτου εἶναι πραγματικόν.

Ὅταν ἐδόθη ἔγκρισις δι' ἓν τῷ ἐπιστέγῳ προσκολούμενον ἱκανὸν πυργωτὸν ὑπερκατασκεύασμα (βλέπε κανόνα 51), τὰ 90 τοῖς ἑκατὸν τοῦ μήκους μέχρι τοῦ διαφράγματος θὰ λαμβάνωνται ὡς πραγματικὸν μῆκος.

Τὰ 50 τοῖς ἑκατὸν τοῦ μήκους ἑνὸς ἀνοικτοῦ ἐπιστέγου ἢ μιᾶς ἀνοικτῆς προεκτάσεως αὐτοῦ πέραν ἑνὸς ἱκανοῦ διαφράγματος, εἶναι πραγματικὸν μῆκος.

Κανὼν 48.

Μερικῶς ἀνυψωμένον κατάστρωμα

Ὅταν ὑπάρχῃ ἓν ἀδιάτρητον ἱκανὸν διάφραγμα, τὸ μῆκος μέχρι τοῦ διαφράγματος εἶναι πραγματικόν.

Ὅταν τὸ διάφραγμα δὲν εἶναι ἀδιάτρητον, τὸ ὑπερκατασκεύασμα θεωρεῖται ὡς ἓν ἐπίστεγον ὕψους μικροτέρου τοῦ κανονικοῦ.

Κανὼν 49

Μεσόστεγον

Ὅταν ὑπάρχῃ ἓν ἱκανὸν διάφραγμα εἰς ἕκαστον ἄκρον καὶ τὰ ἀνοίγματα εἰσόδου εἰς τὰ διαφράγματα εἶναι ἐφωδιασμένα διὰ μέσων κλεισίματος τῆς κλάσεως 1, τὸ μῆκος μεταξὺ τῶν διαφραγμάτων εἶναι πραγματικόν.

Ὅταν τὰ ἀνοίγματα εἰσόδου εἰς τὸ πρωραῖον διάφραγμα εἶναι ἐφωδιασμένα διὰ μέσων κλεισίματος τῆς κλάσεως 1 καὶ τὰ ἀνοίγματα εἰσόδου εἰς τὸ πρυμναῖον διάφραγμα διὰ μέσων κλεισίματος τῆς κλάσεως 2, τὸ μῆκος μεταξὺ τῶν διαφραγμάτων εἶναι πραγματικόν. Ὅταν ἐδόθη ἔγκρισις δι' ἓν τῷ πρυμναίῳ διαφράγματι προσκολούμενον ἱκανὸν πυργωτὸν ὑπερκατασκεάσματα (βλέπε κανόνα 51), τὰ 90 τοῖς ἑκατὸν τοῦ μήκους εἶναι πραγματικόν.

Ὅταν τὰ ἀνοίγματα εἰσόδου εἰς ἀμφότερα τὰ διαφράγματα εἶναι ἐφωδιασμένα διὰ μέσων κλεισίματος τῆς κλάσεως 2 τὰ 90 τοῖς ἑκατὸν τοῦ μεταξὺ τῶν διαφραγμάτων μήκους εἶναι πραγματικόν.

Ὅταν τὰ ἀνοίγματα εἰσόδου εἰς τὸ πρωραῖον διάφραγμα εἶναι ἐφωδιασμένα διὰ μέσων κλεισίματος τῆς κλάσεως 1 ἢ 2 καὶ τὰ ἀνοίγματα εἰσόδου εἰς τὸ πρυμναῖον διάφραγμα δὲν ἔχουσι μέσα κλεισίματος, τὰ 75 τοῖς ἑκατὸν τοῦ μεταξὺ τῶν διαφραγμάτων μήκους εἶναι πραγματικόν.

Ὅταν τὰ ἀνοίγματα εἰσόδου εἰς ἀμφότερα τὰ διαφράγματα δὲν ἔχουσι μέσα κλεισίματος, τὰ 50 τοῖς ἑκατὸν τοῦ μήκους εἶναι πραγματικόν.

Τὰ 75 τοῖς ἑκατὸν τοῦ μήκους μιᾶς ἀνοικτῆς ἐπεκτάσεως πέραν τοῦ πρυμναίου διαφράγματος καὶ τὰ 50 τοῖς ἑκατὸν τοῦ μιᾶς πέραν τοῦ πρωραίου διαφράγματος, εἶναι πραγματικὰ μήκη.

Κανὼν 50.

Πρόστεγον

Ὅταν ὑπάρχῃ ἱκανὸν διάφραγμα καὶ τὰ ἀνοίγματα εἰσόδου εἶναι ἐφωδιασμένα διὰ μέσων κλεισίματος τῆς κλάσεως 1 ἢ 2, τὸ μῆκος μέχρι τοῦ διαφράγματος εἶναι πραγματικόν.

Ὅταν δὲν ὑπάρχουσιν μέσα κλεισίματος καὶ ἡ σιμότης καταστρώματος πρώραθεν τοῦ μέσου τοῦ πλοίου δὲν εἶναι μικροτέρα τῆς κανονικῆς 100 τοῖς ἑκατὸν τοῦ μήκους τοῦ προστέγου ἀπὸ τῆς πρωραίας ὀρθίας μέχρι τοῦ 0, 1 L πρὸς πρύμναν εἶναι πραγματικόν· καὶ ὅταν ἡ πρωραία σιμότης καταστρώματος εἶναι τὸ ἥμισυ ἢ ὀλιγώτερον τῆς κανονικῆς τὰ 50 τοῖς ἑκατὸν τοῦ μήκους ἐκείνου εἶναι πραγματικόν. Ὅταν δὲ τέλος ἡ πρωραία σιμότης καταστρώματος εἶναι μεταξὺ τοῦ ὁλοκλήρου καὶ τοῦ ἡμίσεος τῆς κανονικῆς, ἓν ἐνδιάμεσον ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τοῦ μήκους ἐκείνου εἶναι πραγματικόν.

Τὰ 50 τοῖς ἑκατὸν τοῦ μήκους μιᾶς ἀνοικτῆς προεκτάσεως πέραν τοῦ διαφράγματος ἢ πέραν τοῦ 0, 1 L ἀπὸ τῆς πρωραίας ὀρθίας, εἶναι πραγματικὸν μῆκος.

Κανὼν 51.

Πυργωτὸν ὑπερκατασκεύασμα

Ἓν πυργωτὸν ὑπερκατασκεύασμα ἢ παρομοία κατασκευή, ἡ ὁποία δὲν ἐκτείνεται ἀπὸ πλευρᾶς εἰς πλευρὰν τοῦ πλοίου, θεωρεῖται ὡς ἱκανόν, ὅταν

α') τὸ πυργωτὸν ὑπερκατασκεύασμα εἶναι ἰσχυρὸν τοὐλάχιστον ὅσον καὶ ἓν σύνηθες ὑπερκατασκεύασμα.

β') τὰ στόμια εἶναι ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ πυργωτοῦ ὑπερκατασκευάσματος, πληροῦσι τὰς ἀπαιτήσεις τῶν κανόνων 8 ἕως 16, καὶ τὸ πλάτος τοῦ ἐλάσματος τῆς ὑδρορρόης τοῦ καταστρώματος τοῦ πυργωτοῦ ὑπερκατασκευάσματος προβλέπει ἐπαρκῆ δίοδον καὶ ἐπαρκῆ πλευρικὴν ἀντοχήν.

γ') προβλέπεται μόνιμον δάπεδον ἐργασίας (πλατφόρμα) ἐφωδιασμένον διὰ προφυλακτικοῦ κιγκλιδώματος ἀπὸ πρώρας πρὸς πρύμναν καθ' ὅλον τὸ κατάστρωμα τοῦ πυργωτοῦ ὑπερκατασκευάσματος, ἢ εἰς περίπτωσιν μεμονωμένων πυργωτῶν ὑπερκατασκευασμάτων ἐν συνδυασμῷ μὲ ἕτερα κοινὰ ὑπερκατασκευάσματα προβλέπονται ἐπαρκεῖς μόνιμοι γέφυραι συγκοινωνίας.

δ') Οἱ διὰ τοῦ πυργωτοῦ ὑπερκατασκευάσματος διερχόμενοι ἀνεμοδόχοι προστατεύονται διὰ ὑδατοστεγῶν καλυμμάτων ἢ διὰ ἰσοδυνάμων μέσων.

ε') Διὰ τὸ ἥμισυ τοὐλάχιστον τοῦ μήκους τῶν ἐκτεθειμένων μερῶν τοῦ καταστρώματος ἐξάλων εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ πυργωτοῦ ὑπερκατασκευάσματος προβλέπονται ἀνοικτὰ κιγκλιδώματα.

ζ') Τὰ διὰ τοῦ πυργωτοῦ ὑπερκατασκευάσματος τοιχώματα τοῦ φωταγωγοῦ τοῦ μηχανοστασίου προστατεύον-

Effective Length of Detached Superstructures.

Rule XLVI.—General.

Where exposed bulkheads at the ends of poops, bridges, and ferecastles are not of efficient construction (see Rule XLII) they are considered as non-existent.

Where in the side plating of a superstructure there is an opening not provided with permanent means of closing, the part of the superstructure in way of the openings is regarded as having no effective length.

Where the height of a superstructure is less than the standard its length is reduced in the ratio of the actual to the standard height. Where the heigth exceeds the standard, no increase is made in the length of the superstructure.

Rule XLVII.—Poop.

Where there is an efficient bulkhead and the access openings are fitted with Class 1 closing appliances, the length to the bulkhead is effective. Where the access openings in an efficient bulkhead are fitted with Class 2 closing appliances and the length to the bulkheaed is .5 L or less, 100 per cent. of that length is effective ; where the length is .7 L or more, 90 per cent. of that length is effective ; where the length is between. 5 L and. 7 L, an intermediate percentage of that length is effective ; where an allowance is given for an efficient adjacent trunk (see Rule LI), 90 per cent, of the length to the bulkhead is to be taken as effective. 50 per cent. of the length of an open poop or of an open extension beyond an efficient bulkhead is effective.

Rule XLVIII. Raised Quarter Deck.

Where there is an efficient intact bulkhead, the length to the bulkhead is effective. Where the bulkhead is not intact, the superstructure is considered as a poop of less than standard height.

Rule XLIX.—Bridge.

Where there is an efficient bulkhead at each end and the access openings in the bulkheads are with Class 1 closing appliances, the length between the bulkheads is effective.

Where the access openings in the forward bulkhead are fitted with Class 1 closing appliances and the access openings in the after bulkhead with Class 2 closing appliances, the length between the bulkheads is effective ; where an allowance is given for an efficient trunk, adjacent to the after bulkhead (see Rule LI), 90 per cent. of the length is effective. Where the access openings in both bulkheads are fitted with Class 2 closing appliances, 90 percent. of the length between the bulkheads is effective.Where the access openings in the forward bulkhead are fitted with Class 1 or Class 2 closing appliances and the access openings in the after bulkhead have no closing appliances, 75 per cent, of the length between the bulkheads is effective. Where the access openings in both bulkheads have no closing appliances, 50 per cent, of the length is effective. 75 per cent. of the length of an open extension beyond the after bulkhead,and 50 per cent. of that beyond the forward bulkhead are effective.

Rule L.—Forecastle.

Where there is an efficient bulkhead and the access openings are fitted with Class 1 or Class 2 closing appliances, the length to the bulkhead is effective. Where no closing appliances are fitted and the sheer forward of amidships is not less than the standard sheer, 100 per cent, of the length of the forecastle forward of. 1 L from the forwardperpendicular is effective;where the sheer forward is half the standard sheer or less, 50 per cent, of that length is effective ; and where the sheer forward is intermediate between the standard and half the standard sheer, an intermediate percentage of that length is effective. 50 per cent. of the length of an extension beyond the bulkhead or beyond. 1 L. from the forward perpendicular is effective.

Rule LI.—Trunk.

A trunk or similar structure which does not extend to the sides of the ship is regarded as efficient provided that—

(a) the trunk is at least as strong as a superstructure ;

(b) the hatchways are in the trunk deck, and comply with the requirements of Rules VIII to XVI, and the width of the trunk deck stringer provides a satisfactory gangway and sufficient lateral stiffness ;

(c) a permanent working platform fore and aft fitted with guard rails is provided by the trunk deck, or by detached trunks connected to other superstructures by efficient permanent gangways ;

(d) ventilators are protected by the trunk, by watertight covers or by equivalent means ;

(e) open rails are fitted on the weather portions of the freeboard deck in way of the trunk for at least half their length ;

(f) the machinery casings are protected by the trunk, by a superstructure of standard height, or by a deck house of the same height and of equivalent strenhgt.

ται δι' ἑνὸς ὑπερκατασκευάσματος κανονικοῦ ὕψους ἢ διὰ μιᾶς ὑπερκατασκευῆς τοῦ ἰδίου ὕψους καὶ ἰσοδυνάμου ἀντοχῆς.

Ὅταν τὰ ἀνοίγματα εἰσόδου εἰς διαφράγματα ἐπιστέγου καὶ μεσοστέγου εἶναι ἐφωδιασμένα διὰ μέσων κλεισίματος τῆς κλάσεως 1, προστίθενται εἰς τὸ πραγματικὸν μῆκος τῶν ὑπερκατασκευασμάτων 100 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τοῦ μήκους ἑνὸς ἱκανοῦ πυργωτοῦ ὑπερκατασκευάσματος, μειωμένον ὅμως κατὰ τὴν ἀναλογίαν τοῦ μέσου πλάτους τοῦ πυργωτοῦ ὑπερκατασκευάσματος πρὸς τὸ πλάτος τοῦ πλοίου B. Ὅταν τὰ ἀνοίγματα εἰσόδου εἰς τὰ διαφράγματα ταῦτα δὲν εἶναι ἐφωδιασμένα διὰ μέσων κλεισίματος τῆς κλάσεως 1, προστίθενται τὰ 90 τοῖς ἑκατόν.

Τὸ κανονικὸν ὕψος ἑνὸς πυργωτοῦ ὑπερκατασκευάσματος εἶναι τὸ κανονικὸν ὕψος ἑνὸς μεσοστέγου.

Ὅταν τὸ ὕψος τοῦ πυργωτοῦ ὑπερκατασκευάσματος εἶναι μικρότερον τοῦ κανονικοῦ ὕψους ἑνὸς μεσοστέγου, ἡ πρόσθεσις (εἰς τὸ πραγματικὸν μῆκος) μειοῦται κατὰ τὴν ἀναλογίαν τοῦ ὑπάρχοντος πρὸς τὸ κανονικὸν ὕψος. Ὅταν τὸ ὕψος τῶν τοιχωμάτων τῶν στομίων τοῦ πυργωτοῦ ὑπερκατασκευάσματος εἶναι μικρότερον τοῦ κανονικοῦ ὕψους τῶν τοιχωμάτων στομίων (βλέπε κανόνα 9), θὰ μειοῦται τὸ ὑπάρχον ὕψος τοῦ πυργωτοῦ ὑπερκατασκευάσματος κατὰ τὴν διαφορὰν μεταξὺ τοῦ ὑπάρχοντος καὶ τοῦ κανονικοῦ ὕψους τῶν τοιχωμάτων.

Πραγματικὸν μῆκος κλειστῶν ὑπερκατασκευασμάτων μετ ἀνοιγμάτων εἰς τὸν μέσον ἄξονα

Κανὼν 52

Κλειστὰ ὑπερκατασκευάσματα μετ' ἀνοιγμάτων εἰς τὸν μέσον ἄξονα τοῦ καταστρώματος, μὴ ἐφωδιασμένων διὰ μονίμων μέσων κλεισίματος.

Ὅταν ὑπάρχῃ ἓν κλειστὸν ὑπερκατασκεύασμα μεθ' ἑνὸς ἢ περισσοτέρων ἀνοιγμάτων εἰς τὸν μέσον ἄξονα τοῦ καταστρώματος, μὴ προβλεπομένων διὰ μονίμων μέσων κλεισίματος (βλέπε κανόνας 8 ἕως 16) τὸ πραγματικὸν μῆκος τοῦ ὑπερκατασκευάσματος ὁρίζεται ὡς ἑξῆς:

1. Ὅταν διὰ τὰ εἰς τὸν μέσον ἄξονα τοῦ καταστρώματος ἀνοίγματα δὲν προβλέπονται ἱκανὰ μέσα προσωρινοῦ κλεισίματος (βλέπε κανόνα 45) ἢ τὸ πλάτος τῶν ἀνοιγμάτων εἶναι 80 τοῖς ἑκατὸν ἢ περισσότερον τοῦ εἰς τὸ μέσον τοῦ ἀνοίγματος πλάτους τοῦ καταστρώματος ὑπερκατασκευάσματος B1, τὸ πλοῖον θὰ θεωρεῖται ὡς ἔχον ἓν ἀνοικτὸν χάσμα εἰς τὴν περιοχὴν ἑκάστου ἀνοίγματος καὶ εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ χάσματος δέον νὰ προβλέπονται θυρίδες δρυφάκτου. Τὸ πραγματικὸν μῆκος τοῦ ὑπερκατασκευάσματος μεταξὺ τῶν ἀνοιγμάτων διέπεται ὑπὸ τῶν κανόνων 47, 49 καὶ 50.

2. Ὅταν διὰ τὰ εἰς τὸν μέσον ἄξονα τοῦ καταστρώματος ἀνοίγματα προβλέπονται ἱκανὰ μέσα προσωρινοῦ κλεισίματος καὶ τὸ πλάτος τοῦ ἀνοίγματος εἶναι μικρότερον τῶν 0, 8 B1, τὸ πραγματικὸν μῆκος διέπεται ὑπὸ τῶν κανόνων 47, 49 καὶ 50, ἐξαιρέσει τοῦ ὅτι: ὅταν ἀνοίγματα εἰσόδου εἰς τὰ διαφράγματα τοῦ ὑποφράγματος κλείωνται διὰ μέσων κλεισίματος τῆς κλάσεως 2, θὰ θεωροῦνται διὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ πραγματικοῦ μήκους, ὡς κλειόμενα διὰ μέσων κλεισίματος τῆς κλάσεως 1.

Τὸ ὁλικὸν πραγματικὸν μῆκος λαμβάνεται διὰ προσθέσεως εἰς τὸ διὰ τοῦ (1) προσδιοριζόμενον μῆκος, τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τοῦ μήκους τούτου καὶ τοῦ μήκουςτοῦ πλοίου, πολλαπλασιασθείσης ἐπὶ τὴν σχέσιν:

$\frac{B1-b}{B1}$ ἔνθα b= πλάτος τοῦ ἀνοίγματος τοῦ καταστρώματος. Ὅταν τὸ $\frac{B1-b}{B1}$ εἶναι μεγαλύτερον τοῦ 0, 5 θὰ λαμβάνεται ὡς 0, 5.

Ἐκπτώσεις δι' ὑπερκατασκευάσματα

Κανὼν 53.

Ἐκπτώσεις δι' ὑπερκατασκευάσματα

Ὅταν τὸ πραγματικὸν μῆκος ὑπερκατασκευασμάτων εἶναι 1,0L ἡ ἐκ τοῦ ὕψους ἐξάλων ἔκπτωσις εἶναι 356 χιλιοστόμετρα διὰ μῆκος πλοίου 24,4 μέτρων, 864 χιλιοστόμετρα διὰ μῆκος 85,30 μέτρων καὶ 1067 χιλιοστόμετρα διὰ μῆκος 122 μέτρων καὶ ἄνω. Ἐκπτώσεις δι' ἐνδιάμεσα μήκη λαμβάνονται δι' ἀναγωγῆς. Ὅταν τὸ ὁλικὸν πραγματικὸν μῆκος τῶν ὑπερκατασκευασμάτων εἶναι μικρότερον τοῦ 1,0L ἡ ἔκπτωσις εἶναι ἐν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ποσοστόν, λαμβανόμενον ἐκ τοῦ ἀκολούθου πίνακος:

Ὑπερκατασκεύασματα	Ὁλικὸν πραγματικὸν μῆκος ὑπερκατασκευάσματος (E)											
	0	0,1L	0,2L	0,3L	0,4L	0,5L	0,6L	0,7L	0,8L	0,9L	1,0L	Σειρὰ
	%	%	%	%	%	%	%	%	%	%	%	
Ὅλοι οἱ τύποι μετὰ προστέγου καὶ ἄνευ μεμονωμένου μεσοστέγου.	0	5	10	15	23,5	32	46	63	75,3	87,7	100	A
Ὅλοι οἱ τύποι μετὰ προστέγου καὶ μεμονωμένου μεσοστέγου.*	0	6,3	12,7	19	27,5	36	46	63	75,3	87,7	100	B

Σιμότης καταστρώματος

Κανὼν 54.

Γενικὰ

Ἡ σιμότης καταστρώματος μετρᾶται, ἀπὸ τοῦ καταστρώματος εἰς τὴν πλευρὰν μέχρι μιᾶς γραμμῆς, πρὸτοῦτο παραλλήλως πρὸς τὴν τρόπιδα ἀγομένης καὶ διερχομένης διὰ τῆς εἰς τὸ μέσον τοῦ πλοίου γραμμῆς σιμότητος.

Εἰς πλοῖα ναυπηγηθέντα ὅπως πλέωσιν ἔμπρυμνα, ἡ σιμότης καταστρώματος δύναται νὰ μετρηθῇ ἐν σχέσει πρὸς τὴν γραμμὴν φορτώσεως, ἀρκεῖ μόνον νὰ χαραχθῇ καὶ πρόσθετος γραμμή, δεικνύουσα τὴν προσδιορισθεῖσαν γραμμὴν φορτώσεως εἰς ἀπόστασιν 0,25L πρώραθεν τοῦ μέσου τοῦπλοίου. Τὸ χαρασσόμενον τοῦτο σῆμα ἔσεται ὅμοιον πρὸς τὸν δίσκον γραμμῆς φορτώσεως εἰς τὸ μέσον τοῦ πλοίου.

Εἰς ἄνευ ὑπερκατασκευασμάτων πλοῖα καὶ εἰς τοιαῦτα μετὰ μεμονωμένων ὑπερκατασκευασμάτων, ἡ σιμότης καταστρώματος μετρᾶται εἰς τὸ κατάστρωμα ἐξάλων.

Εἰς πλοῖα τῶν ὁποίων τὸ ἄνω μέρος τῶν πλευρῶν εἶναι ἀσυνήθους σχήματος καὶ εἰς τὰ ὁποῖα σχηματίζεται βαθμὶς ἢ γόνυ, ἡ σιμότης καταστρώματος θὰ λογίζεται ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἰσοδύναμον εἰς τὸ μέσον τοῦ πλοίου ὕψος (βλέπε κανόνα 35).

Εἰς πλοῖα μεθ' ἑνὸς ὑπερκατασκευάσματος κανονικοῦ ὕψους καὶ ἐκτεινομένου καθ' ὅλον τὸ μῆκος τοῦ καταστρώματος ἐξάλων, ἡ σιμότης καταστρώματος μετρᾶται εἰς τὸ κατάστρωμα ὑπερκατασκευάσματος. Ὅταν τὸ ὕψος ὑπερβαίνει τὸ κανονικόν, ἡ σιμότης καταστρώματος δύναται νὰ λογίζεται ἐν σχέσει πρὸς τὸ κανονικὸν ὕψος.

(*) Ὅταν τὸ πραγματικὸν μῆκος ἑνὸς μεμονωμένου μεσοστέγου εἶναι μικρότερον τῶν 0,2L τὰ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ποσοστὰ λαμβάνονται δι' ἀναγωγῆς μεταξὺ τῶν σειρῶν A καὶ B.

Ὅταν δὲν ὑπάρχῃ πρόστεγον τὰ ἀνωτέρω ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ποσοστὰ μειοῦνται κατὰ 5.

Ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ποσοστὰ δι' ἐνδιάμεσα μήκη ὑπερκατασκευασμάτων λαμβάνονται δι' ἀναγωγῆς.

Where access openings in poop and bridge bulkheads are fitted with Class 1 closing appliances, 100 per cent. of the length of an efficient trunk reduced in the ratio of its mean breadth to B is added to the effective length of the superstructures. Where the access openings in these bulkheads are not fitted with Class 1 closing appliances 90 per cent is added.

The standard heigth of a trunk is the standard height of a bridge.

Where the height of the trunk is less than the standard height of a bridge, the addition is reduced in the ratio of the actual to the standard height; where the height of hatchway coamings on the trunk deck is less than the standard height of coamings (see Rule IX) a reduction from the actual height of trunk is to be made which corresponds to the difference between the actual and the standard height of coamings.

Effective Length of Encloded Superstructures with Middle Line Openings.

Rule LII.—Enclosed Superstructure with Middle Line Openings in the deck not Provided with Permanent Means of Closing.

Where there is an enclosed superstructure with one or more middle line openings in the deck not provided with permanent means of closing (see Rules VIII to XVI), the effective length of the superstructure is determined as follows:—

1) Where efficient temporary closing appliances are not provided for the middle line deck openings (see Rule XLV), or the breadth of opening is 80 per cent, or more of the breadth B1, of the superstructure deck at the middle of the opening, the ship is considered as having an open well in way of each opening, and freeing ports are to be provided in way of this well. The effective length of superstructure between openings is governed by Rules XLVII, XLIX, and L.

2) Where efficient temporary closing appliances are provided for middle line deck openings and the breadth of opening is less than. 8 B1, the effective length is governed by Rules XLVII, XLIX, and L, except that where access openings in 'tween deck bulkheads are closed by Class 2 closing appliances, they are regarded as being closed by Class 1 closing appliances in determining the effective length. The total effective length is obtained by adding to the length determined by (1) the difference between this length and the length of the ship modified in the ratio of—

$\frac{B_1-b}{B_1}$ where b=breadth of deck opening;

where $\frac{B_1-b}{B_1}$ is greater than. 5 it is taken as. 5.

Deductions for Superstructures.

Rule LIII.—Deductions for Superstructures.

Where the effective length of superstructures is 1.0 L, the deduction from the freeboard is 14 inches at 80 feet length of ship, 34 inches at 280 feet length, and 42 inches at 400 feet length and above; deductions at intermediate lengths are obtained by interpolation. Where the total effective length of superstructures is less than 1.0 L the deduction is a percentage obtained from the following Table:

Superstructures	Total Effective Length of Superstructure (E)											Line.
	0.	·1L.	·2L.	·3L.	·4L.	·5L.	·6L.	·7L.	·8L.	·9L.	1·0L.	
	Per cent.	Per cent	Per cent	Per cent	Per cent.	Per cent	Per cent	Per cent	Per cent	Per cent	Per cent.	
All types with forecastle and without detached bridge ..	0	5	10	1	23.5	32	46	63	75.3	87.7	100	A
All types with forecastle and detached bridge*.....	0	6.3	12.7	19	27.5	36	46	63	75.3	87.7	100	B

Sheer.

Rule LIV.—General.

The sheer is measured from the deck at side to a line of reference drawn parallel to the keel through the sheer line at amidships.

In ships designed to trim by the stern in service, the sheer may be measured in relation to the load line, provided an additional mark is placed at. 25 L forward of amidships, to indicate the assigned load line. This mark is to be similar to the load line disc amidships.

In flush deck ships and in ships with detached superstructures the sheer is measured at the freeboard deck.

In ships with topsides of unusual form in which there is a step or break in the topsides, the sheer is considered in relation to the equivalent depth amidships (see Rule XXXV).

In ships with a superstructure of standard height which extends over the whole length of the freeboard deck, the sheer is measured at the superstructure deck; where the height exceeds the standard, the sheer may be considered in relation to the standard height.

* Where the effective length of a detached bridge is less than ·2L the percentages are obtained by interpolation between lines B and A.
Where no forecastle is fitted the above percentages are reduced by 5.
Percentages for intermediate lengths of superstructures are obtained by interpolation.

Ὅταν ἓν ὑπερκατασκεύασμα εἶναι ἀδιάτρητον ἢ τὰ ἀνοίγματα εἰσόδου εἰς τὰ ἐγκλείοντα αὐτὸ διαφράγματα εἶναι ἐφωδιασμένα διὰ μέσων κλεισίματος τῆς κλάσεως 1, καὶ τὸ κατάστρωμα τοῦ ὑπερκατασκευάσματος ἔχει τοὐλάχιστον τὴν αὐτὴν πρὸς τὸ ἐκτεθειμένον κατάστρωμα ἐξάλων σιμότητα δὲν θὰ ὑπολογίζεται ἡ σιμότης τῶν κεκαλυμμένων μερῶν τοῦ καταστρώματος ἐξάλων.

Κανὼν 55.

Κανονικὴ καμπυλότης καταστρώματος

Αἱ τεταγμέναι (εἰς ἑκατοστόμετρα) τῆς κανονικῆς σιμότητος καταστρώματος δίδονται εἰς τὸν ἀκόλουθον πίνακα, ἔνθα L εἶναι τὸ μῆκος τοῦ πλοίου εἰς μέτρα.

Θέσις	Τεταγμένη	Παράγων
A. P. (1)	0,833L+25,4	1
1]6 L ἀπὸ A. P.	0,37 L+11,3	4
1]3 L ἀπὸ A. P.	0,0925L+ 2,825	2
Εἰς τὸ μέσον τοῦ πλοίου	O	4
1]3 ἀπὸ F. P.	0,185L+ 5,65	2
1]6 ἀπὸ F. P.	0,74 L+22,6	4
F. P. (2)	1,666L+50,8	1

Κανὼν 56.

Μέτρησις παρεκκλίσεων ἐκ τῆς κανονικῆς σιμότητος καταστρώματος

Ὅταν ἡ σιμότης καταστρώματος διαφέρει τῆς κανονικῆς αἱ ἑπτὰ τεταγμέναι πολλαπλασιάζονται ἐπὶ τοὺς καταλλήλους παράγοντας τοὺς διδομένους εἰς τὸν πίνακα τῶν τεταγμένων. Ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῶν ἀθροισμάτων τῶν σχετικῶν γινομένων, διαιρεθεῖσα διὰ 18, δίδει τὸ ἔλλειμμα ἢ τὴν περίσσειαν τῆς σιμότητος. Ὅταν τὸ πρυμναῖον ἥμισυ τῆς σιμότητος εἶναι μεγαλύτερον τοῦ κανονικοῦ καὶ τὸ πρωραῖον ἥμισυ μικρότερον τοῦ κανονικοῦ, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ περίσσεια τοῦ πρυμναίου, ἀλλὰ μετρᾶται μόνον τὸ ἔλλειμα τοῦ πρωραίου. Ὅταν τὸ πρωραῖον ἥμισυ τῆς σιμότητος ὑπερβαίνει τὸ κανονικὸν καὶ τὸ πρυμναῖον μέρος αὐτῆς δὲν εἶναι μικρότερον τῶν 75 ο]ο τοῦ κανονικοῦ, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ περίσσεια τοῦ πρωραίου μέρους. Ὅταν ὅμως τὸ πρυμναῖον μέρος τῆς σιμότητος εἶναι μικρότερον τῶν 50 ο]ο τοῦ κανονικοῦ δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ περίσσεια τοῦ πρωραίου. Ὅταν τὸ πρυμναῖον μέρος τῆς σιμότητος εἶναι μεταξὺ τῶν 50 ο]ο καὶ 75 ο]ο λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἐνδιάμενος τιμὴ τῆς περισσίας τοῦ πρωραίου.

Κανὼν 57.

Διόρθωσις διὰ παρεκκλίσεις ἐκ τῆς κανονικῆς σιμότητος καταστρώματος

Ἡ διόρθωσις διὰ σιμότητα καταστρώματος εἶναι τὸ ἔλλειμμα ἢ ἡ περίσσεια τῆς σιμότητος (βλέπε κανόνα 56) πολλαπλασιασθεῖσα ἐπὶ $0{,}75-\frac{s}{2L}$ ἔνθα s εἶναι τὸ ὁλικὸν μῆκος τῶν ὑπερκατασκευασμάτων, ὡς ὁρίζεται εἰς τὸν κανόνα 40.

Κανὼν 58.

Πρόσθεσις δι' ἔλλειμμα τῆς σιμότητος καταστρώματος

Ὅταν ἡ σιμότης εἶναι μικροτέρα τῆς κανονικῆς, ἡ διόρθωσις δι' ἔλλειμμα αὐτῆς (βλέπε κανόνα 57) προστίθετα εἰς τὸ ὕψος ἐξάλων.

1) A. P.=Πρυμνᾶτον ἄκρον τῆς ἰσάλου γραμμῆς φορτώσεως θέρους.
2) F. P.=Πρωρᾶτον ἄκρον τῆς ἰσάλου γραμμῆς φορτώσεως θέρους.

Κανὼν 59.

Ἔκπτωσις διὰ περίσσειαν σιμότητος καταστρώματος.

Εἰς ἄνευ ὑπερκατασκευασμάτων πλοῖα καὶ εἰς πλοῖα εἰς τὰ ὁποῖα ἓν κλειστὸν ὑπερκατασκεύασμα ἐκτείνεται εἰς μῆκος μέχρι 0,1L πρὸς πρῶραν καὶ 0,1L πρὸς πρύμναν ἀπὸ τοῦ μέσου τοῦ πλοίου, ἐκπίπτει τοῦ ὕψους τῶν ἐξάλων ἡ διόρθωσις διὰ περίσσειαν σιμότητος καταστρώματος (βλέπε κανόνα 57).

Εἰς πλοῖα μετὰ μεμονωμένων ὑπερκατασκευασμάτων, εἰς τὰ ὁποῖα οὐδὲν κλειστὸν ὑπερκατασκεύασμα ἐκτείνεται εἰς τὸ μέσον τοῦ πλοίου, οὐδεμία ἔκπτωσις γίνεται εἰς τὸ ὕψος τῶν ἐξάλων. Ὅταν ἓν κλειστὸν ὑπερκατασκεύασμα ἐκτείνεται ὀλιγώτερον τοῦ 0,1L ἀπὸ τοῦ μέσου τοῦ πλοίου πρὸς πρῶραν ἢ πρύμναν, ἡ ἔκπτωσις λαμβάνεται δι' ἀναγωγῆς.

Ἡ μεγίστη ἔκπτωσις διὰ περίσσειαν σιμότητος εἶναι 38 χιλιοστόμετρα διὰ 30,5 μέτρα μῆκος καὶ αὐξάνεται κατὰ 38 χιλιοστόμετρα δι' ἕκαστον πρόσθετον μῆκος πλοίου 30,5 μέτρων.

Κύρτωμα ζυγοῦ

Κανὼν 60.

Κανονικὸν κύρτωμα ζυγοῦ

Τὸ κανονικὸν κύρτωμα ζυγοῦ τοῦ καταστρώματος ἐξάλων εἶναι ἓν πεντηκοστὸν τοῦ πλάτους τοῦ πλοίου.

Κανὼν 61.

Διόρθωσις διὰ κύρτωμα ζυγοῦ

Ὅταν τὸ κύρτωμα ζυγοῦ τοῦ καταστρώματος ἐξάλων εἶναι μεγαλύτερον ἢ μικρότερον τοῦ κανονικοῦ, τὸ ὕψος ἐξάλων μειοῦται ἢ ἐπαυξάνεται κατὰ τὸ ἓν τέταρτον τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τοῦ ὑπάρχοντος καὶ τοῦ κανονικοῦ κυρτώματος ζυγοῦ, πολλαπλασιασθείσης ἐπὶ τὸ κλᾶσμα τοῦ μήκους τοῦ καταστρώματος ἐξάλων, τοῦ μὴ κεκαλυμμένου διὰ κλειστῶν ὑπερκατασκευασμάτων.

Τὸ διπλάσιον τοῦ κανονικοῦ κυρτώματος ζυγοῦ εἶναι τὸ μέγιστον ὅριον, διὰ τὸ ὁποῖον ἐπιτρέπεται ἡ διόρθωσις.

Ἐλάχιστον ὕψος ἐξάλων

Κανὼν 62.

Ὕψος ἐξάλων θέρους

Τὸ ἐλάχιστον ὕψος ἐξάλων διὰ τὸ θέρος εἶναι τὸ ὕψος ἐξάλων τὸ ἐκ τοῦ πίνακος ἐξαγόμενον, μετὰ τὰς διορθώσεις διὰ παρεκκλίσεις ἀπὸ τὰ κανονικὰ καὶ μετὰ τὴν ἔκπτωσιν δι' ὑπερκατασκευάσματα.

Τὸ ὕψος ἐξάλων εἰς θαλάσσιον ὕδωρ, μετρηθὲν ἀπὸ τὸ σημεῖον ἔνθα ἡ ἀνωτάτη ἐπιφάνεια τοῦ καταστρώματος ἐξάλων τέμνει τὴν ἐξωτερικὴν ἐπιφάνειαν τοῦ περιβλήματος, ἔσεται οὐχὶ μικρότερον τῶν 51 χιλιοστομέτρων.

Κανὼν 63.

Τροπικὸν ὕψος ἐξάλων

Τὸ ἐλάχιστον ὕψος ἐξάλων εἰς τὴν Τροπικὴν Ζώνην εἶναι τὸ ὕψος ἐξάλων, τὸ λαμβανόμενον δι' ἐκπτώσεως ἀπὸ τοῦ ὕψους ἐξάλων θέρους τοῦ 1]48 τοῦ βυθίσματος θέρους. Τὸ τελευταῖον μετρᾶται ἀπὸ τῆς ἄνω γραμμῆς τῆς τρόπιδος μέχρι τοῦ κέντρου τοῦ δίσκου.

Τὸ ὕψος ἐξάλων εἰς θαλάσσιον ὕδωρ, μετρηθὲν ἀπὸ τὸ σημεῖον ἔνθα ἡ ἀνωτάτη ἐπιφάνεια τοῦ καταστρώματος ἐξάλων τέμνει τὴν ἐξωτερικὴν ἐπιφάνειαν τοῦ περιβλήματος, ἔσεται οὐχὶ μικρότερον τῶν 51 χιλιοστομέτρων.

Κανὼν 64.

Ὕψος ἐξάλων χειμῶνος.

Τὸ ἐλάχιστον ὕψος ἐξάλων διὰ τὸν χειμῶνα εἶναι τὸ ὕψος ἐξάλων, τὸ λαμβανόμενον διὰ προσθέσεως εἰς τὸ ὕψος

Where a superstructure is intact or access openings in its enclosing bulkheads are fited with Class 1 closing appliances, and the superstructure deck has at least the same sheer as the exposed freeboard deck, the sheer of the enclosed portion of the freeboard deck is not taken into account.

Rule LV.—Standard Sheer Profile.

The ordinates (in inches) of the standard sheer profile are given in the following Table, where L is the number of feet in the length of the ship.

Station.	Ordinate.	Factor.
A.P. [1]	.1 L + 10	1
1]6 L from A.P.... ...	.0445 L + 4.45	4
1]3 L from A.P.... ...	.011 L + 1.1	2
Amidships ...	0	4
1[3 L from F.P.... ...	.022 L + 2.2	2
1]6 L from F.P.... ...	.089 L + 8.9	4
F.P. [2]	.2 L + 20	1

Rule LVI.—Measurement of Variations from Standard Sheer Profile.

Where the sheer profile differs from the standard, the seven ordinates of each profile are multiplied by the appropriate factors given in the table of ordinates. The difference between the sums of the respective products, divided by 18, measures the deficiency or excess of sheer. Where the after half of the sheer profile is greater than the standard and the forward half is less than the standard, no credit is allowed for the part in excess and the deficiency only is measured

Where the forward half of the sheer profile exceeds the standard, and the after portion of the sheer profile is not less than 75 per cent. of the standard, credit is allowed for the part in excess; where the after part is less than 50 per cent. of the standard no credit is given for the excess sheer forward. Where the after sheer is between 50 per cent. and 75 per cent. of the standard, intermediate allowances may be granted for excess sheer forward.

Rule LVII.—Correction for Variations from Standard Sheer Profile.

The correction for sheer is the deficiency or excess of sheer (see Rule LVI), multiplied by. $75-\frac{S}{2L}$, where S is the total length of superstructure, as defined in Rule XL.

Rule LVIII.—Addition for Deficiency in Sheer.

Where the sheer is less than the standard, the correction for deficiency in sheer (see Rule LVII) is added to the freeboard.

[1] A. P.=After end of Summer load water—line. [2] F.P. =Fore end of Summer load water-line.

Rule LIX.—Deduction for Excess Sheer.

In flush deck ships and in ships where an enclosed superstructure covers. 1 L before and. 1 L abaft amidships, the correction for excess of sheer (see Rule LVII) is deducted from the freeboard; in ships with detached superstructures where no enclosed superstructure covers amidships, no deduction is made from the freeboard; where an enclosed superstructure covers less than . 1 L before and . 1 L abaft amidships, the deduction is obtained by interpolation. The maximum deduction for excess sheer is 1 1]2 inches at 100 feet and increases at the rate of 1 1]2 inches for each additional 100 feet in the length of the ship.

Round of Beam.

Rule LX.—Standard Round of Beam.

The standard round of beam ot the freeboard deck is one-fiftieth of the breadth of the ship.

Rule LXI.—Round of Beam Correction.

Where the round of beam of the freeboard deck is greater or less than the standard is decreased or increased respectively by one-fourth of the difference between the actual and the standard round of beam, multiplied by the proportion of the length of the freeboard deck not covered by enclosed superstructures. Twice the standard round of beam is the maximum for which allowance is given.

Minimum Freeboards.

Rule LXII.—Summer Freeboard.

The minimum freeboard in Summer is the freeboard derived from the Freeboard Table after corrections for departures from the standards and after deduction for superstructures.

The freeboard in salt water measured from the intersection of the upper surface of the freeboard deck with the outer surface of the shell is not to be less than 2 inches.

Rule LXIII.—Tropical Freeboard.

The minimum freeboard in the Tropical Zone is the freeboard obtained by a deduction from the Summer freeboard of 1]4 inch per foot of Summer draught measured from the top of the keel to the centre of the disc,

The freeboard in salt water measured from intersection of the upper surface of the freeboard deck with the outer surface of the shell is not to be less than 2 inches.

Rule LXIV.—Winter Freeboard.

The minimum freeboard in Winter is the freeboard obtained by an addition to the Summer free-

ἐξάλων θέρους τοῦ 1)48 τοῦ βυθίσματος θέρους. Τὸ τελευταῖον μετρᾶται ἀπὸ τῆς ἄνω γραμμῆς τῆς τρόπιδος μέχρι τοῦ κέντρου τοῦ δίσκου.

Κανὼν 65.

Ὕψος ἐξάλων χειμῶνος Βορείου Ἀτλαντικοῦ

Τὸ ἐλάχιστον ὕψος ἐξάλων διὰ πλοῖα μήκους μὴ ὑπερβαίνοντος 100,58 μέτρα καὶ εἰς ταξείδια διὰ μέσου τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ, βορείως πλάτους 36ο Β, κατὰ τὴν διάρειαν τῶν μηνῶν τοῦ χειμῶνος, εἶναι τὸ ὕψος ἐξάλων χειμῶνος ἐπηυξημένον κατὰ 51 χιλιοστόμετρα. Διὰ πλοῖα μήκους ὑπὲρ τὰ 100,58 μέτρα, τοῦτο εἶναι τὸ ὕψος ἐξάλων χειμῶνος.

Κανὼν 66.

Ὕψος ἐξάλων εἰς γλυκὺ ὕδωρ.

Τὸ ἐλάχιστον ὕψος ἐξάλων εἰς γλυκὺ ὕδωρ πυκνότητος 1, εἶναι τὸ ὕψος ἐξάλων τὸ λαμβανόμενον δι' ἐκπτώσεως ἀπὸ τὸ ἐλάχιστον ὕψος ἐξάλων εἰς θαλάσσιον ὕδωρ $= \frac{\Delta}{40T}$ ἑκατοστομέτρων, ἔνθα

Δ=ἐκτόπισμα εἰς τόννους μετρικοὺς καὶ εἰς τὴν ἴσαλον γραμμὴν φορτώσεως θέρους.

Τ = Τόνοι κατὰ ἑκατοστὸν βυθίσματος εἰς θαλάσσιον ὕδωρ καὶ εἰς τὴν ἴσαλον γραμμὴν φορτώσεως θέρους.

Ὅταν τὸ ἐκτόπισμα εἰς τὴν ἴσαλον γραμμὴν φορτώσεως θέρους δὲν δύναται νὰ πιστοποιηθῇ ἡ ἔκπτωσις εἶναι τὸ 1)48 τοῦ βυθίσματος θέρους. Τὸ τελευταῖον μετρᾶται ἀπὸ τῆς ἄνω γραμμῆς τῆς τρόπιδος μέχρι τοῦ κέντρου τοῦ δίσκου.

Κ α ν ὼ ν 67.

ΠΙΝΑΞ ΥΨΟΥΣ ΕΞΑΛΩΝ ΔΙ' ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

Βασικὸν, ἐλάχιστον ὕψος ἐξάλων θέρους δι' ἀτμόπλοια πληροῦντα τὰ κανονικὰ μέτρα τὰ ὁρισθέντα ὑπὸ τῶν κανόνων.

L	ὕψος ἐξάλων	L	ὕψος ἐξάλων	L	ὕψος ἐξάλων	L	ὕψος ἐξάλων
Μέτρα	χιλιοστομ.	Μέτρα	χιλιοστομ.	Μέτρα	χιλιοστομ.	Μέτρα	χιλιοστομ.
24,38	203	76,20	820	128,02	1976	179,83	3226
27.43	229	79,25	874	131,06	2055	182,88	3289
30,48	254	82,30	927	134,11	2134	185,93	3353
33,53	279	85,34	983	137,16	2212	188,98	3414
36,58	305	88,39	1041	140,21	2291	192,02	3475
39,62	330	91,44	1102	143,26	2370	195,07	3533
42,67	361	94,49	1166	146,30	2446	198,12	3592
45,72	394	97,54	1229	149,35	2522	201,17	3650
48,77	429	100,58	1295	152,40	2598	204,22	3706
51,82	465	103,63	1364	155,45	2672	207,26	3762
54,86	503	106,68	1435	158,50	2746	210,31	3815
57,91	544	109,73	1509	161,54	2817	213,36	3868
60,96	587	112,78	1585	164,59	2888	216,41	3922
64,01	630	115,82	1661	167,64	2957	219,46	3973
67,06	676	118,87	1737	170,69	3025	222,50	4026
70,10	724	121,92	1816	173,74	3094	225,55	4077
73,15	770	124,97	1895	176,78	3160	228,60	4127

α') τὸ ἐλάχιστον ὕψος ἐξάλων δι' ἀτμόπλοια ἄνευ ὑπερκατασκευασμάτων λαμβάνεται διὰ προσθέσεως εἰς τὰς ἀνωτέρω τιμὰς 38 χιλιοστομέτρων ἀνὰ 30,50 μέτρα μήκους.

β') τὸ ὕψος ἐξάλων δι' ἐνδιάμεσα μήκη λαμβάνεται δι' ἀναγωγῆς.

γ') ὅταν τὸ c ὑπερβαίνει τὰ 0,68 τὸ ὕψος ἐξάλων πολλαπλασιάζεται ἐπὶ $\frac{c+0,68}{1.36}$.

δ') ὅταν τὸ D ὑπερβαίνει τὰ $\frac{L}{15}$, τὸ ὕψος ἐξάλων αὐξάνεται κατὰ 8,33 $(D - \frac{L}{15})$. R χιλιοστόμετρα, ἔνθα R εἶναι $\frac{L}{3,96}$ διὰ μήκη μικρότερα τῶν 118,90 μέτρων, καὶ 30 διὰ μήκη 118,90 μέτρων καὶ ἄνω.

Εἰς πλοῖα μετὰ κλειστοῦ ὑπερκατασκευάσματος ἐκτεινομένου τοὐλάχιστον κατὰ 0,6 L εἰς τὸ μέσον τοῦ πλοίου μετὰ πλήρους πυργωτοῦ ὑπερκατασκευάσματος ἢ μετὰ συνδυασμοῦ ἀδιατρήτων μερικῶν ὑπερκατασκευασμάτων καὶ πυργωτοῦ τοιούτου ἐκτεινομένου πρὸς πρώραν καὶ πρύμνην, ὅταν τὸ D εἶναι μικρότερον τοῦ $\frac{L}{15}$ τὸ ὕψος ἐξάλων μειοῦται κατὰ τὴν ἀνωτέρω τιμήν. Ὅταν τὸ ὕψος τῶν ὑπερκατασκευασμάτων ἢ τοῦ πυργωτοῦ τοιούτου εἶναι μικρότερον τοῦ κανονικοῦ, ἡ μείωσις γίνεται κατὰ τὴν ἀναλογίαν τοῦ ὑπάρχοντος πρὸς τὸ κανονικὸν ὕψος.

ε') Ὅταν τὸ πραγματικὸν ὕψος μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ καταστρώματος ἐξάλων εἰς τὸ μέσον τοῦ πλοίου εἶναι μεγαλύτερον ἢ μικρότερον τοῦ D, ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῶν ὑψῶν τούτων εἰς χιλιοστόμετρα προστίθεται ἢ ἀφαιρεῖται ἀπὸ τὸ ὕψος τῶν ἐξάλων.

ΜΕΡΟΣ IV

ΓΡΑΜΜΑΙ ΦΟΡΤΩΣΕΩΣ ΔΙ' ΙΣΤΙΟΦΟΡΑ

Κ α ν ὼ ν 68.

Χρησιμοποιούμεναι γραμμαὶ ἐν συνδυασμῷ μὲ τὸν δίσκον.

Ἡ τροπικὴ γραμμὴ φορτώσεως καὶ ἡ τοῦ χειμῶνος δὲν

board of 1)4 inch per foot of Summer draught, measured from the top of the keel to the centre of the disc.

Rule LXV.—Winter North Atlantic Freeboard.

The minimum freeboard for ships not exceeding 330 feet in length on voyages across the North Atlantic, North of latitude 36o N., during the winter months, is the Winter freeboard plus two inches ; for ships over 330 feet in length it is the Winter Freeboard.

Rule LXVI.—Fresh Water Freeboard.

The minimum freeboard in fresh water of unit density is the freeboard obtained by deducting from the minimum freeboard in salt water $\frac{\Delta}{40T}$ inches where

Δ=displacement in salt water in tons at the Summer load water–line, and

T=tons per inch immersion in salt water at the Summer load water–line.

Where the displacement at the Summer load water—line cannot be certified, the deduction is to be 1)4 inch per foot of Summer draught, measured from the top of the keel to the centre of the disc.

Rule LXVII.—Freeboard Table for Steamers.

Basic Minimum Summer Freeboards for Steamers which Comply with the Standards Laid Down in the Rules.

L.	Freeboard.	L.	Freeboard.	L.	Freeboard.	L.	Freeboard.
Feet.	Inches.	Feet.	Inches.	Feet.	Inches.	Feet.	Inches.
80	8.0	250	32.3	420	77.8	590	127.0
90	9.0	260	34.4	430	80.9	600	129.5
100	10.0	270	36.5	440	84.0	610	132.0
110	11.0	280	38.7	450	87.1	620	134.4
120	12.0	290	41.0	460	90.2	630	136.8
130	13.0	300	43.4	470	93.3	640	139.1
140	14.2	310	45.9	480	96.3	650	141.4
150	15.5	320	48.4	490	99.3	660	143.7
160	16.9	330	51.0	500	102.3	670	145.9
170	18.3	340	53.7	510	105.2	680	148.1
180	19.8	350	56.5	520	108.1	690	150.2
190	21.4	360	59.4	530	110.9	700	152.3
200	23.1	370	62.4	540	113.7	710	154.4
210	24.8	380	65.4	550	116.4	720	156.4
220	26.6	390	68.4	560	119.1	730	158.5
230	28.5	400	71.5	570	121.8	740	160.5
240	30.3	410	74.6	580	124.4	750	162.5

(i) The minimum freeboards for flush deck steamers are obtained by an addition to the above Table at the rate of 1 1)2 inches for every 100 feet of length.

(ii) The freeboards at intermediate lengths are obtained by interpolation.

(iii) Where c exceeds. 68, the freeboard is multiplied by the factor $\frac{c+.68}{1.36}$

(iv) Where D exceeds $\frac{L}{15}$ the freeboard is increased by $\left\{ D - \frac{L}{15} \right\}$ R inches, where R is $\frac{L}{130}$ at lengths less than 390 feet, and 3 at 390 feet length and above.

In a ship with an enclosed superstructure covering at least .6 L amidships with a complete trunk, or with a combination of intact partial superstructures and trunk which extends all fore and aft, where D is less than $\frac{L}{15}$, the freeboard is reduced at the above rate. Where the height of superstructures or trunk is less than the standard heigth, the reduction is in the ratio of the actual to the standard height.

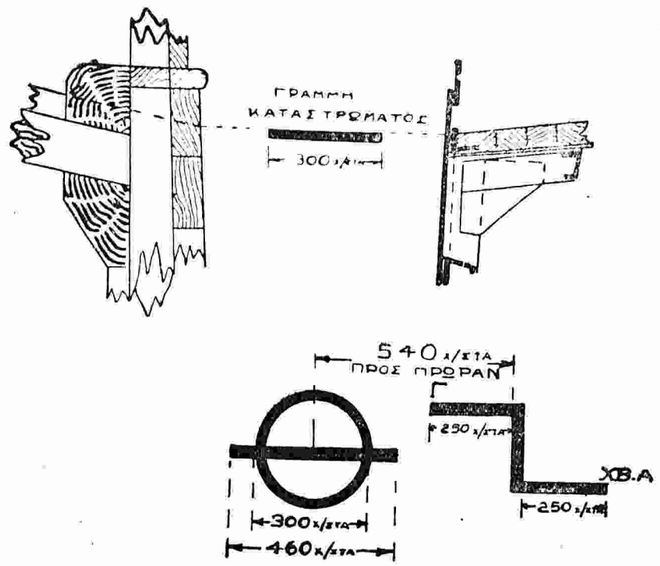
(v) Where the actual depth to the surface of the freeboard deck amidships is greater or less than D, the difference between the depths (in inches) is added to or deducted form the freeboard.

PART IV.—LOAD LINES FOR SAILING SHIPS

Rule LXVIII.—Lines to be Used in Connection with the Disc.

Winter and Tropical load lines are not marked on sailing ships. The maximum load line to which sailing ships may be laden in salt water in Winter and in the Tropical Zone is the centre of the disc (see Figure 3).

χαράσσονται εἰς ἱστιοφόρα. Ἡ ἀνωτάτη γραμμὴ φορτώσεως εἰς τὴν ὁποίαν δύνανται τὰ ἱστιοφόρα νὰ φορτώνωσι εἰς θάλασσιον ὕδωρ κατὰ τὸν χειμῶνα καὶ εἰς τὴν τροπικὴν ζώνην εἶναι τὸ κέντρον τοῦ δίσκου (βλέπε σχῆμα 3).



Σχῆμα 3

Κανὼν 69.

Συνθῆκαι προσδιορισμοῦ γραμμῆς φορτώσεως

Αἱ συνθῆκαι προσδιορισμοῦ εἶναι αἱ περιεχόμεναι εἰς τὸ μέρος ΙΙ τῶν κανόνων τούτων.

Κανὼν 70.

Ὑπολογισμὸς τοῦ ὕψους ἐξάλων

Τὸ ὕψος ἐξάλων ὑπολογίζεται ἐκ τοῦ πίνακος ὕψους ἐξάλων δι' ἱστιοφόρα, καθ' ὅμοιον τρόπον καθ' ὃν τὸ ὕψος ἐξάλων δι' ἀτμόπλοια ὑπολογίζεται ἐκ τοῦ πίνακος ὕψους ἐξάλων δι' ἀτμόπλοια, ἐξαιρέσει τῶν ἑξῆς:

Κανὼν 71.

Ὕψος διὰ τὰ ἔξαλα (D)

Εἰς ἱστιοφόρα ἔχοντα πλευρικὴν ὕψωσιν πυθμένος μεγαλυτέραν τῶν 135 χιλιοστομέτρων ἀνὰ μέτρον, ἡ κάθετος ἀπόστασις ἀπὸ τῆς ἄνω γραμμῆς τῆς τρόπιδος (βλέπε κανόνα 34), μειοῦται κατὰ τὸ ἥμισυ τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τῆς ὁλικῆς πλευρικῆς ὑψώσεως διὰ τὸ ἥμισυ πλάτος τοῦ πλοίου καὶ τῆς ὁλικῆς πλευρικῆς ὑψώσεως διὰ 125 χιλιοστόμετρα ἀνὰ μέτρον. Ἡ μεγίστη πλευρικὴ ὕψωσις διὰ τὴν ὁποίαν ἐπιτρέπεται ἔκπτωσις εἶναι 208 χιλιοστόμετρα ἀνὰ μέτρον τοῦ ἡμίσεος πλάτους τοῦ πλοίου.

Ὅταν τὸ σχῆμα τοῦ κατωτέρου μέρους τοῦ μεγίστου νομέως παρουσιάζει κοιλότητα ἡ ἔχουσι χρησιμοποιηθῇ ἐπιστρόφια μεγάλου πάχους, τὸ ὕψος μετρᾶται ἀπὸ τοῦ σημείου ἔνθα ἡ γραμμὴ τοῦ ἐπιπέδου πυθμένος, ἐσωτερικῶς συνεχιζομένη, τέμνει τὴν πλευρὰν τῆς τρόπιδος.

Τὸ διὰ τὸν πίνακα ὕψους ἐξάλων χρησιμοποιούμενον ὕψος δὲν θὰ λαμβάνεται μικρότερον τοῦ $\frac{L}{12}$

Κανὼν 72.

Συντελεστὴς ἐκτοπίσματος (c)

Ὁ διὰ τὸν πίνακα ὕψους ἐξάλων χρησιμοποιούμενος συντελεστὴς δὲν θὰ λαμβάνεται μικρότερος τῶν 0, 62 καὶ μεγαλύτερος τῶν 0,72.

Κανὼν 73.

Ὑπερκατασκευάσματα εἰς ξύλινα πλοῖα

Ἡ κατασκευὴ καὶ αἱ διατάξεις κλεισίματος τῶν εἰς ξύλινα πλοῖα ὑπερκατασκευασμάτων διὰ τὰ ὁποῖα γίνονται ἐκπτώσεις ἐκ τοῦ ὕψους ἐξάλων, ἔσονται τῆς ἱκανοποιήσεως τῆς προσδιοριζούσης Ἀρχῆς.

Κανὼν 74.

Ἐκπτώσεις δι' ὑπερκατασκευάσματα

Ὅταν τὸ πραγματικὸν μῆκος τῶν ὑπερκατασκευασμάτων εἶναι 1,0 L ἡ ἐκ τοῦ ὕψους ἐξάλων ἔκπτωσις εἶναι 76 χιλιοστόμετρα διὰ πλοῖα μήκους 24,40 μέτρων καὶ 771 χιλιοστόμετρα διὰ μῆκος 100,58 μέτρων καὶ ἄνω. Ἐκπτώσεις δι' ἐνδιάμεσα μήκη λαμβάνονται δι' ἀναγωγῆς. Ὅταν τὸ ὁλικὸν πραγματικὸν μῆκος τῶν ὑπερκατασκευασμάτων εἶναι μικρότερον τῶν 1,0 L, ἡ ἔκπτωσις εἶναι ἓν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ποσοστὸν λαμβανόμενον ἐκ τοῦ ἀκολούθου πίνακος

Τύπος τῶν ὑπερκατασκευασμάτων	ὁλικὸν πραγματικὸν μῆκος ὑπερκατασκευασμάτων (E)											Σειρά
	0	0,1L	0,2L	0,3L	0,4L	0,5L	0,6L	0,7L	0,8L	0,9L	1,0L	
	ο/ο	ο/ο	ο/ο	ο/ο	ο/ο	ο/ο	ο/ο	ο/ο	ο/ο	ο/ο	ο/ο	
ὅλοι οἱ τύποι ἄνευ μεσοστέγου	0	7	13	17	23,5	30	47,5	70	80	90	100	A
ὅλοι οἱ τύποι μετὰ μεσοστέγου (*)	0	7	14,7	22	32	42	56	70	80	90	100	B

(*) Ὅταν τὸ πραγματικὸν μῆκος μεσοστέγου εἶναι μικρότερον τῶν 0,2 L, τὰ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ποσοστὰ λαμβάνονται δι' ἀναγωγῆς μεταξὺ τῶν σειρῶν Α καὶ Β. Ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ποσοστὰ δι' ἐνδιάμεσα μήκη ὑπερκατασκευασμάτων λαμβάνονται δι' ἀναγωγῆς.

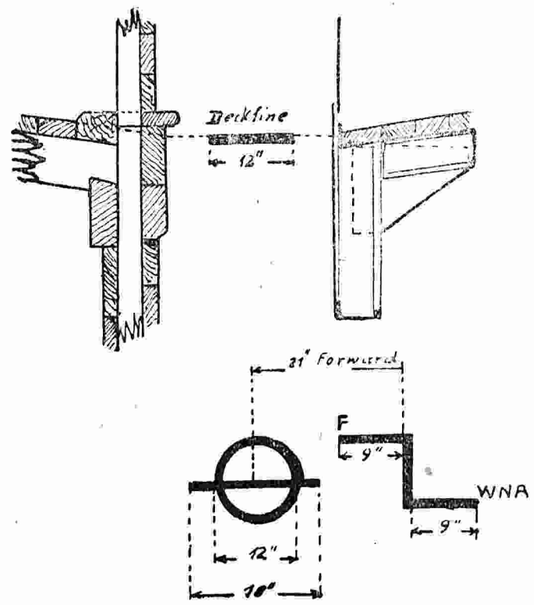


Figure 3.

Rule LXIX.—Conditions of Assignment of Load Line.

The conditions of assignment are those contained in Part II of these Rules.

Rule LXX.—Computation of Freeboard.

Freeboards are computed from the Freeboard Table for Sailing Ships in the same manner as the freeboards for steamers are computed from the Freeboard Table for Steamers, except as follows :—

Rule LXXI.—Depth for Freeboard (D).

In sailing ships having a greater rate of rise of floor than 1 1)2 inches per foot, the vertical distance from the top of keel (Rule XXXIV), is reduced by half the difference between the total rise of floor at the half-breadth of the ship and the total rise at 1 1)2 inches per foot. 2 1)2 inches per foot of half-breadth is the maximum rate of rise for which a deduction is made.

Where the form at the lower part of the midship section is of a hollow character, or thick garboards are fitted, the depth is measured from the point where the line of the flat of the bottom continued inwards cuts the side of the keel.

The depth used with the Freeboard Table is to be taken as not less than L)12.

Rule LXXII.—Coefficient of Fineness (c).

The coefficient used with the Freeboard Table is to be taken as not less than .62 and not greater than .72.

Rule LXXIII.—Superstructures in Wood Ships.

In wood ships the construction and closing arrangement of superstructures for which deductions are made from the freeboard are to be to the satisfaction of the Assigning Authority.

Rule LXXIV.—Deductions for Superstructures.

Where the effective length of superstructures is 1. 0 L, the deduction from the freeboard is 3 inches at 80 feet length of ship, and 28 inches at 330 feet length and above; deductions at intermediate lengths are obtained by interpolation. Where the total effective length of superstructures is less than 1. 0 L, the deduction is a percentage obtained from the following Table :

Type of Superstructures.	Total Effective Length of Superstructures (E).											Line.
	0	.1 L	.2 L	.3 L	.4 L	.5 L	.6 L	.7 L	.8 L	.9 L	1 .0L	
	%	%	%	%	%	%	%	%	%	%	%	
All types without Bridge.....	0	7	13	17	23.5	30	47 1/2	70	80	90	100	A
All types with Bridge *.....	0	7	14.7	22	32	42	56	70	80	90	100	B

* Where the effective length of Bridge is less than .2 L, the percentages are obtained by interpolation between lines B and A. Percentages for intermediate lengths of superstructures are obtained by interpolation.

Κανὼν 75.

Ἐλάχιστον ὕψος ἐξάλων

Οὐδεμία ἐπαύξησις ἀπαιτεῖται εἰς τὸ ὕψος ἐξάλων διὰ τοιοῦτον τοῦ χειμῶνος, οὐδὲ ἐπιτρέπεται μείωσις διὰ τροπικὸν τοιοῦτον.

Διὰ ταξείδια διὰ μέσου τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ, βορείως πλάτους 36ο Β, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν μηνῶν τοῦ χειμῶνος , γίνεται ἐπαύξησις ὕψους ἐξάλων κατὰ 76 χιλιοστόμετρα.

Κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ὕψους ἐξάλων εἰς γλυκὺ ὕδωρ δι' ἓν ξύλινον πλοῖον, τὸ βύθισμα μετρᾶται ἀπὸ τῆς κάτω ἀκμῆς τῆς συμβολῆς τῆς τρόπιδος μέχρι τοῦ κέντρου τοῦ δίσκου.

Κανὼν 76.

Πίναξ ὕψους ἐξάλων δι' ἱστιοφόρα.

Ἐλάχιστον ὕψος ἐξάλων θέρους, χειμῶνος καὶ τροπικὸν διὰ σιδηρᾶ καὶ χαλύβδινα ἄνευ ὑπερκατασκευασμάτων ἱστιοφόρα, πληροῦντα τὰ κανονικὰ μέτρα τὰ διὰ τῶν κανόνων ὡρισθέντα.

L	Ὕψος ἐξάλων	L	Ὕψος ἐξάλων	L	Ὕψος ἐξάλων	L	Ὕψος ἐξάλων
Μέτρα	Χιλιοστ.	Μέτρα	Χιλιοστ.	Μέτρα	Χιλιοστ.	Μέτρα	Χιλιοστ.
24,384	234	42,67	541	60,96	899	82,30	1359
27,430	279	45,72	597	64,01	963	85,34	1430
30,480	328	48,77	655	67,06	1026	88,39	1501
33,530	378	51,82	716	70,10	1090	91,44	1572
36,540	432	54,86	777	73,15	1156	94,49	1643
39,620	485	57,91	838	76,20	1222	97,54	1717
				79,25	1290	100,58	1791

α') Τὸ ὕψος ἐξάλων δι' ἐνδιάμεσα μήκη λαμβάνεται δι' ἀναγωγῆς.

β') Ὅταν τὸ c ὑπερβαίνει τὰ 0,62, τὸ ὕψος ἐξάλων πολλαπλασιάζεται ἐπὶ $\frac{c+0,62}{1,24}$

γ') Ὅταν τὸ D ὑπερβαίνει τὰ $\frac{L}{12}$ τὸ ὕψος ἐξάλων αὐξάνεται κατὰ 8,33 $(D-\frac{L}{12})\times(10+\frac{L}{7,62})$ χιλιοστόμετρα.

δ') Ὅταν τὸ πραγματικὸν ὕψος μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ καταστρώματος ἐξάλων εἰς τὸ μέσον τοῦ πλοίου εἶναι μεγαλύτερον ἢ μικρότερον τοῦ D, ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῶν ὑψῶν τούτων (εἰς χιλιοστόμετρα) προστίθεται ἢ ἀφαιρεῖται ἀπὸ τὸ ὕψος τῶν ἐξάλων.

Κανὼν 77.

Ὕψος ἐξάλων εἰς ξύλινα ἱστιοφόρα

Τὸ ὕψος ἐξάλων δι' ἓν ξύλινον ἱστιοφόρον εἶναι τὸ τελικὸν ὕψος ἐξάλων τὸ ὁποῖον τὸ πλοῖον θὰ ἐλάμβανεν ἐὰν ἦτο σιδηροῦν ἢ χαλύβδινον ἐπηυξημένον κατὰ τὸ πρόσθετον ἐκεῖνον, τὸ ὁποῖον ἡ Ἀρχή, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὴν κλάσιν, τὴν κατασκευήν, τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν κατάστασιν τοῦ πλοίου, δύναται νὰ ὁρίσῃ. Ξύλινα πλοῖα πρωτογενοῦς κατασκευῆς ὡς dhows junks, prahus κ.τ.λ. θὰ πραγματεύωνται ὑπὸ τῆς Ἀρχῆς συμφώνως πρὸς τοὺς κανόνας διὰ ξύλινα πλοῖα, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι πρακτικὸν καὶ εὔλογον.

ΜΕΡΟΣ V

Γραμμαὶ φορτώσεως δι' ἀτμόπλοια μεταφέροντα φορτία ξυλείας ἐπὶ τοῦ καταστρώματος.

Ὁρισμοί.

Φορτίον ξυλείας ἐπὶ τοῦ καταστρώματος. Ὁ ὅρος «φορτίον ξυλείας ἐπὶ τοῦ καταστρώματος» ἐννοεῖ φορτίον ξυλείας μεταφερόμενον ἐπὶ ἑνὸς ἀκαλύπτου μέρους ἑνὸς καταστρώματος ἐξάλων ἢ ἑνὸς καταστρώματος ὑπερκατασκευάσματος. Ὁ ὅρος δὲν περιλαμβάνει πολτὸν ξυλείας ἢ παρόμοιον φορτίον.

Γραμμὴ φορτώσεως. Ἡ γραμμὴ φορτώσεως ξυλείας εἶναι μία εἰδικὴ γραμμὴ φορτώσεως, χρησιμοποιουμένη μόνον ὅταν τὸ πλοῖον μεταφέρει φορτίον ξυλείας ἐπὶ τοῦ καταστρώματος συμφώνως πρὸς τὰς κάτωθι συνθήκας καὶ κανονισμούς.

Κανὼν 78.

Σήματα εἰς τὰς πλευρὰς τοῦ πλοίου.

Γραμμαὶ φορτώσεως ξυλείας. Αἱ γραμμαί, αἱ δεικνύουσαι τὰς μεγίστας γραμμὰς φορτώσεως ξυλείας εἰς διαφόρους περιπτώσεις καὶ διὰ διαφόρους ἐποχὰς θὰ εἶναι ὁριζόντιοι γραμμαί, μήκους 250 καὶ πλάτους 25 χιλιοστομέτρων, αἵτινες ἐκτείνονται ἀπό, καὶ εἶναι κάθετοι ἐπὶ μιᾶς καθέτου γραμμῆς κεχαραγμένης εἰς ἀπόστασιν 540 χιλιοστομέτρων πρὸς πρύμναν ἀπὸ τοῦ κέντρου τοῦ δίσκου (βλέπε σχῆμα 4). Θὰ χαράσσονται καὶ θὰ ἐπαληθεύονται καθ' ὅμοιον τρόπον πρὸς τὰς κοινὰς γραμμὰς φορτώσεως (βλέπε κανόνας 5 ἕως 7).

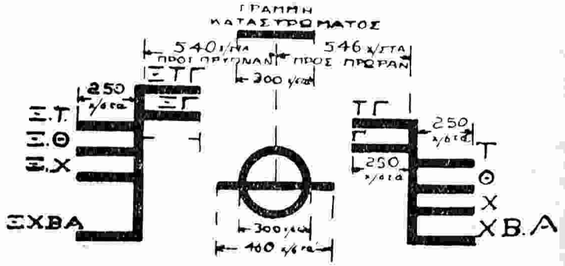
Ἡ γραμμὴ φορτώσεως ξυλείας θέρους, δείκνυται ὑπὸ τῆς ἀνωτέρας ἀκμῆς μιᾶς γραμμῆς σημειουμένης διὰ τῶν γραμμάτων Ξ.Θ.

Ἡ γραμμὴ φορτώσεως ξυλείας χειμῶνος, δείκνυται ὑπὸ τῆς ἀνωτέρας ἀκμῆς μιᾶς γραμμῆς σημειουμένης διὰ τῶν γραμμάτων Ξ.Χ.

Ἡ γραμμὴ φορτώσεως ξυλείας χειμῶνος βορείου Ἀτλαντικοῦ δείκνυται ὑπὸ τῆς ἀνωτέρας ἀκμῆς μιᾶς γραμμῆς σημειουμένης διὰ τῶν γραμμάτων Ξ.Χ.Β.Α.

Ἡ τροπικὴ γραμμὴ φορτώσεως ξυλείας, δείκνυται ὑπὸ τῆς ἀνωτέρας ἀκμῆς μιᾶς γραμμῆς σημειουμένης διὰ τῶν γραμμάτων Ξ.Τ.

Ἡ γραμμὴ φορτώσεως ξυλείας εἰς γλυκὺ ὕδωρ, κατὰ τὸ θέρος δείκνυται ὑπὸ τῆς ἀνωτέρας ἀκμῆς μιᾶς γραμμῆς σημειουμένης διὰ τῶν γραμμάτων Ξ.Γ.. Ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῆς γραμμῆς φορτώσεως ξυλείας εἰς γλυκὺ ὕδωρ κατὰ τὸ θέρος καὶ τῆς γραμμῆς φορτώ-



Σχῆμα

Rule LXXV.—Minimum Freeboards.

No addition to the freeboard is required for Winter freeboard, nor is a deduction permitted for Tropical freeboard.

An increase in freeboard of 3 inches is made for voyages across the North Atlantic North of latitude 36o N. during the winter months.

In computing the fresh water freeboard for a wood ship, the draugth is measured from the lower edge of the rabbet of keel to the centre of the disc.

Rule LXXVI.—Freeboard Table for Sailing Ships.

Minimum Summer, Winter, and Tropical Freeboards for Iron and Steel Flush Deck Sailing Ships, which comply with the Standards laid down in the Rules.

L.	Freeboard.	L.	Freeboard.	L.	Freeboard.	L.	Freeboard.
Feet.	Inches.	Feet.	Inches.	Feet.	Inches.	Feet.	Inches.
80	9.2	140	21.3	200	35.4	270	53.5
90	11.0	150	23.5	210	37.9	280	56.3
100	12.9	160	25.8	220	40.4	290	59.1
110	14.9	170	28.2	230	42.9	300	61.9
120	17.0	180	30.6	240	45.5	310	64.7
130	19.1	190	33.0	250	48.1	320	67.6
				260	50.8	330	70.5

(i) The freeboards at intermediate lengths are obtained by interpolation.

(ii) Where c exceeds .62, the freeboard is multiplied by the factor $\frac{c+.62}{1.24}$

(iii) Where D exceeds $\frac{L}{12}$ the freeboard is increased by $\left\{D-\frac{L}{12}\right\}\times\left\{1+\frac{L}{250}\right\}$ inches.

(iv) Where the actual depth to the surface of the freeboard deck amidships is greater or less than D, the difference between the depths (in inches) is added to or deducted from the freeboard.

Rule LXXVII.—Freeboard for Wood Sailing Ship

The freeboard for a wood sailing ship is the final freeboard the ship would obtain if she were of iron and steel, with the addition of such penalties as the Assigning Authority may determine, having regard to the classification, construction, age and condition of the ship.

Wood ships of primitive build such as dhows, junks, prahus, &c., are to be dealt with by the Administration so far as is reasonable and practicable under the Rules for Sailing Ships.

Part V.—Load Lines for Steamers carrying Timber Deck Cargoes.

Definitions.

Timber Deck Cargo.—The term «timber deck cargo» means a cargo of timber carried on an uncovered part of a freeboard or superstructure deck. The term does not include wood pulp or similar cargo.

Timber Load Line.—A timber load line is a special load line to be used only when the ship is carrying a timber deck cargo in compliance with the following conditions and regulations :—

Rule LXXVIII.—Marks on the Ship's Sides.

Timber Load Lines.—The lines which indicate the maximum timber load lines in different circumstances and at different seasons are to be horizontal lines, 9 inches in length and 1 inch in breadth, which extend from, and are at right angles to, a vertical line marked 21 inches abaft the centre of the disc (see Figure 4). They are to be marked and verified similarly to the ordinary load lines (see Rules V to VII).

The Summer Timber Load Line is indicated by the upper edge of a line marked LS.

The Winter Timber Load Line is indicated by the upper edge of a line marked LW.

The Winter North Atlantic Timber Load Line is indicated by the upper edge of a line marked LWNA.

The Tropical Timber Load Line is indicated by the upper edge of a line marked LT.

The Fresh Water Timber Load Line in Summer is indicated by the upper edge of a line marked LF. The difference between the Fresh Water Timber load line in Summer and the Summer Timber load line is the allowance to be made for loading in fresh water at the other Timber load lines. The Fresh Water Timber load line in the Tropical Zone is indicated by the upper edge of a line marked LFT.*

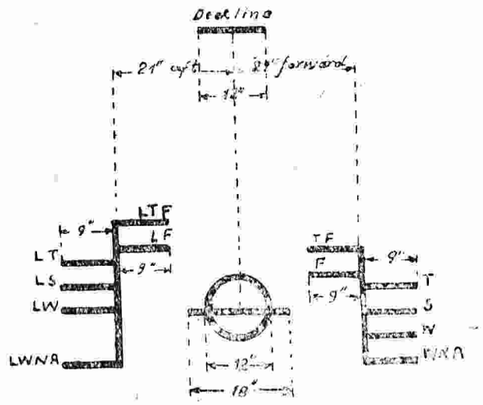


Figure 4.

* Where seagoing steamers navigate a river or inland water, deeper loading is permitted corresponding to the weight of fuel & c., required for consumption between the point of departure and the open sea.

σεως ξυλείας θέρους, εἶναι ἡ ἐπιτρεπομένη νὰ γίνεται διὰ φόρτωσιν εἰς γλυκὺ ὕδωρ καὶ διὰ τὰς ἄλλας γραμμὰς φορτώσεως ξυλείας. Ἡ τροπικὴ γραμμὴ φορτώσεως ξυλείας εἰς γλυκὺ ὕδωρ δείκνυται ὑπὸ τῆς ἀνωτέρας ἀκμῆς μιᾶς γραμμῆς σημειουμένης διὰ τῶν γραμμάτων Ξ.Τ.Γ. (*).

Συμπληρωματικαὶ συνθῆκαι προσδιορισμοῦ διὰ φόρτωσιν εἰς ἐπὶ πλέον βύθισμα

Κανὼν 79.

Κατασκευὴ τοῦ πλοίου

Ἡ κατασκευὴ τοῦ πλοίου θὰ εἶναι ἐπαρκοῦς ἀντοχῆς διὰ τὸ ἐπὶ πλέον ἐπιτρεπόμενον βύθισμα καὶ τὸ βάρος τοῦ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος φορτίου.

Κανὼν 80.

Ὑπερκατασκευάσματα

Τὸ πλοῖον θὰ ἔχῃ ἓν πρόστεγον τοὐλάχιστον τοῦ κανονικοῦ ὕψους καὶ μήκους τοὐλάχιστον τὰ 7 ο)ο τοῦ μήκους τοῦ πλοίου, ἐπιπροσθέτως δὲ ἓν ἐπίστεγον ἢ ἓν μερικῶς ἀνυψωμένον κατάστρωμα μεθ' ἑνὸς ἰσχυροῦ χαλυβδίνου οἰκίσκου πηδαλίου ἢ ἑτέρου ὑπερκατασκευάσματος εἰς τὴν πρύμναν

Κανὼν 81.

Τοιχώματα φωταγωγοῦ μηχανοστασίου

Τὰ τοιχώματα φωταγωγοῦ τοῦ μηχανοστασίου, ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἐξάλων θὰ προστατεύωνται ὑφ' ἑνὸς ὑπερκατασκευάσματος τοῦ κανονικοῦ τοὐλάχιστον ὕψους, ἐκτὸς ἐὰν τὰ τοιχώματα ταῦτα εἶναι ἐπαρκοῦς ἀντοχῆς καὶ ὕψους καὶ ἐπιτρέπουσι τὴν μεταφορὰν ξυλείας κατὰ μῆκος τῶν πλευρῶν των.

Κανὼν 82.

Δεξαμεναὶ διπυθμένων.

Δεξαμεναὶ διπυθμένων προβλεπόμεναι ἐντὸς τοῦ περὶ τὸ μέσον τοῦ πλοίου ἡμίσεος μήκους αὐτοῦ, θὰ ἔχωσι ἐπαρκῆ διαμήκη ὑποδιαίρεσιν.

Κανὼν 83.

Δρύφακτα

Τὸ πλοῖον δέον νὰ εἶναι ἐφωδιασμένον : εἴτε διὰ μονίμου δρυφάκτου ὕψους τοὐλάχιστον 990 χιλιοστομέτρων, ἰδιαιτέρως ἐνισχυμένου εἰς τὴν ἀνωτέραν αὐτοῦ ἄκραν καὶ ὑποστηριζομένου δι' ἰσχυρῶν στηλιδίων δρυφάκτου προσηρμοσμένων ἐπὶ τοῦ καταστρώματος εἰς τὴν περιοχὴν τῶν ζυγῶν, ἐπιπροσθέτως δὲ καὶ φέροντος τὰς ἀναγκαιούσας θυρίδας δρυφάκτου, εἴτε δι' ἱκανοῦ κιγλιδώματος τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀνωτέρω ὕψους καὶ ἰδιαιτέρως ἰσχυρᾶς κατασκευῆς.

Κανὼν 84.

Ἀνοίγματα καταστρώματος καλυπτόμενα ὑπὸ τοῦ φορτίου ξυλείας

Ἀνοίγματα διὰ χώρους κάτωθεν τοῦ καταστρώματος ἐξάλων θὰ κλείωνται καὶ περιζώνονται ἀσφαλῶς. Ὅλα τὰ ἐξαρτήματα, ὡς τὰ μεσόζυγα, διάζυγα καὶ καλύμματα θὰ τοποθετοῦνται εἰς τὰς θέσεις των. Ὅταν ἀπαιτεῖται ἀερισμός τοῦ κύτους, οἱ ἀνεμοδόχοι θὰ εἶναι ἱκανῶς προστατευμένοι.

(*) Ὅταν θαλασσοποροῦντα ἀτμόπλοια πλέωσιν εἰς ποταμὸν ἢ μεσόγεια ὕδατα ἐπιτρέπεται ὑπερφόρτωσις ἀνταποκρινομένη εἰς τὸ βάρος τοῦ καυσίμου κ.τ.λ., τὸ ἀπαιτούμενον διὰ τὴν κατανάλωσιν μεταξὺ τοῦ σημείου τῆς ἀναχωρήσεως καὶ τῆς ἀνοικτῆς θαλάσσης.

Κανὼν 85.

Στοιβασία

Τὰ χάσματα ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἐξάλων θὰ πληροῦνται διὰ ξυλείας ἐστοιβαγμένης ὅσον τὸ δυνατὸν στερεώτερον, μέχρι τοὐλάχιστον τοῦ κανονικοῦ ὕψους ἑνὸς μεσοστέγου.

Κατὰ τὸν χειμῶνα, ἐντὸς μιᾶς περιοχῆς ζώνης χειμῶνος, τὸ ὕψος τοῦ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἑνὸς πλοίου φορτίου ὑπὲρ τὸ κατάστρωμα ἐξάλων, δὲν θὰ ὑπερβαίνῃ τὸ ἓν τρίτον τοῦ μεγαλειτέρου πλάτους τοῦ πλοίου.

Πᾶν φορτίον ξυλείας ἐπὶ τοῦ καταστρώματος θὰ εἶναι στερεῶς καὶ παγίως ἐστοιβαγμένον, περιεσφιγμένον καὶ ἐξησφαλισμένον. Κατ' οὐδένα δὲ τρόπον δέον νὰ παρεμποδίζῃ τὴν ναυσιπλοΐαν καὶ τὰς ἐπὶ τοῦ πλοίου ἀναγκαίας ἐργασίας ἢ τὴν πρόβλεψιν ἑνὸς ἀσφαλοῦς ὁρίου εὐσταθείας καθ' ὅλην τὴν περίοδον τοῦ ταξειδίου, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν : τῆς προσθέσεως βάρους ὡς ἐκείνης τῆς ὀφειλομένης εἰς τὴν ἀπορρόφησιν ὕδατος ὑπὸ τῆς ξυλείας καὶ τῆς ἀπωλείας βάρους, ὡς ἐκείνης τῆς ὀφειλομένης εἰς τὴν κατανάλωσιν καυσίμου καὶ ὑλικῶν.

Κανὼν 86.

Προστασία τοῦ πληρώματος, εἰσόδου εἰς Μηχανοστάσιον κτλ.

Δέον νὰ εἶναι πάντοτε εὐχερὴς ἡ ἀσφαλὴς καὶ ἱκανοποιητικὴ εἴσοδος εἰς τὰ διαμερίσματα τοῦ πληρώματος, εἰς τὸ μηχανοστάσιον καὶ εἰς ὅλα τὰ λοιπὰ μέρη τὰ χρησιμοποιούμενα διὰ τὰς ἀναγκαίας ἐργασίας τοῦ πλοίου. Τὸ εἰς τὴν περιοχὴν ἀνοιγμάτων δι' ὧν γίνεται ἡ εἴσοδος εἰς τοιούτους χώρους φορτίον τοῦ καταστρώματος, δέον νὰ στοιβάζεται οὕτως ὥστε νὰ δύνανται νὰ κλείωνται καταλλήλως τὰ ἀνοίγματα ταῦτα καὶ νὰ ἀσφαλίζωνται ἐναντίον τῆς εἰσροῆς ὕδατος.

Ἱκανὴ προστασία διὰ τὸ πλήρωμα ὑπὸ μορφὴν προφυλακτικῶν κιγκλιδωμάτων ἢ σχοινίνων ὁδηγῶν, καθέτου μεταξὺ των ἀποστάσεως οὐχὶ μεγαλυτέρας τοῦ 0,30 μέτρων, δέον νὰ προβλέπεται εἰς ἑκάστην πλευρὰν τοῦ φορτίου καταστρώματος μέχρι ἑνὸς ὕψους, τοὐλάχιστον 1,20 μέτρων ὑπὲρ τὸ φορτίον. Τὸ φορτίον θὰ διευθετῆται ἐπιπέδως πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς διόδου.

Κανὼν 87.

Ὁ μηχανισμὸς κινήσεως τοῦ πηδαλίου θὰ εἶναι ἀποτελεσματικῶς πρστατευμένος ἔναντι βλάβης ὑπὸ τοῦ φορτίου, καὶ ἐφ' ὅσον εἶναι πρακτικόν, καὶ εὐπρόσιτος. Δέον νὰ ληφθῇ ἀρκετὴ πρόβλεψις διὰ τὸν χειρισμὸν τοῦ πηδαλίου εἰς τὴν περίπτωσιν ἐπισυμβάσης βλάβης εἰς τὸν κύριον μηχανισμὸν κινήσεως αὐτοῦ.

Κανὼν 88.

Ὀρθοστάται

Ὅταν τὸ εἶδος τῆς ξυλείας ἀπαιτεῖ ὀρθοστάτας, οὗτοι θὰ εἶναι καταλλήλου ἀντοχῆς καὶ εἴτε ἐξ ξύλου εἴτε ἐκ μετάλλου, ἡ μεταξύ των ἀπόστασις θὰ εἶναι ἡ ἁρμόζουσα εἰς τὸ μῆκος καὶ τὸ εἶδος τῆς ξυλείας, ἀλλὰ δὲν θὰ ὑπερβαίνει τὰ 3,05 μέτρα.

Διὰ τὴν στερέωσιν τῶν ὀρθοστατῶν θὰ προβλέπωνται ἰσχυραὶ γωνίαι ἢ μεταλλικὰ βάθρα ἱκανῶς στερεωμένα μετὰ τοῦ ἐλάσματος ὑδρορρόης τοῦ καταστρώματος, ἢ καὶ ἕτερον ἰσοδύναμον μέσον στερεώσεως.

Κανὼν 89.

Πρόσδεσις

Φορτίον ξυλείας ἐπὶ τοῦ καταστρώματος θὰ ἀσφαλίζεται ἱκανῶς καθ' ὅλον αὐτοῦ τὸ μῆκος δι' ἀνεξαρτήτων ἀπ' ἀλλήλων μέσων ἐγκαρσίας προσδέσεως, ἀπεχόντων μεταξὺ των οὐχὶ περισσότερον τῶν 3,05 μέτρων.

Supplementary Conditions of Assignment and Regulations for Deeper Loading.

Rule LXXIX.—Construction of Ship.

The structure of the ship is to be of sufficient strength for the deeper draught allowed and for the weight of the deck cargo.

Rule LXXX.—Superstructures.

The ship is to have a forecastle of at least standard height and at least 7 per cent. of the length of the ship, and, in addition, a poop, or a raised quarter deck with a strong steel hood or deck house fitted aft

Rule LXXXI.—Machinery Casings.

Machinery casings on the freeboard deck are to be protected by a superstructure of at least standard height unless the machinery casings are of sufficient strength and height to permit of the carriage of timber alongside.

Rule LXXXII.—Double Bottom Tanks.

Double bottom tanks where fitted within the midship half length of the ship are to have adequate longitudinal subdivision.

Rule LXXXIII.—Bulwarks.

The ship must be fitted either with permanent bulwarks at least 3 feet 3 inches high, specially stiffened on the upper edge and supported by strong bulwark stays attached to the deck in the way of the beams and provided with necessary freeing ports, or with efficient rails of the same height as the above and of specially strong construction.

Rule LXXXIV.— Deck Openings covered by Timber Deck Cargo.

Openings to spaces below the freeboard deck are to be securely closed and battened down. All fittings, such as hatchway beams, fore-and-afters, and covers, are to be in place. Where hold ventilation is needed, the ventilators are to be efficiently protected.

Rule LXXXV.—Stowage.

The wells on the freeboard deck are to be filled with timber stowed as solidly as possible, to at least the standard height of a bridge.

On a ship within a seasonal winter zone in winter, the height of the deck cargo above the freeboard deck is not to exceed one-third of the extreme breadth of the ship.

All timber deck cargo is to be compactly stowed, lashed, and secured. It must not interfere in any way with the navigation and necessary work of the ship, or with the provision of a safe margin of stability at all stages of the voyage, regard being given to additions of weight, such as those due to absorption of water and to losses of weigth such as those due to consumption of fuel and stores.

Rule LXXXVI.—Protection of Crew, Access to Machinery Space, &c.

Safe and satisfactory access to the quarters of the crew, to the machinery space and to all other parts used in the necessary work of the ship, is to be available at all times. Deck cargo in way of openings which give access to such parts is to be so stowed that the openings can be properly closed and secured against the admission of water. Efficient protection for the crew in the form of guard rails or life lines, spaced not more than 12 inches apart vertically, is to be provided on each side of the deck cargo to a height of at least 4 feet above the cargo. The cargo is to be made sufficiently level for gangway purposes.

Rule LXXXVII.—Steering Arrangements.

Steering arrangements are to be effectively protected from damage by cargo, and, as far as practicable, are to be accessible. Efficient provision is to be made for steering in the event of a breakdown in the main steering arrangements.

Rule LXXXVIII.—Uprights.

Uprights when required by the nature of the timber are to be of adequate strength and may be of wood or metal; the spacing is to be suitable for the length and character of timber carried, but is not to exceed 10 feet. Strong angles or metal sockets efficiently secured to the stringer plate or equally efficient means are to be provided for securing the uprights.

Rule LXXXIX.—Lashings.

Timber deck cargo is to be efficiently secured throughout its length by independent overal lashings spaced not more than 10 feet apart.

Διὰ τὰ ἀνωτέρω μέσα προσδέσεως θὰ καρφώνονται εἰς τὸν ζωστῆρα τοῦ περιβλήματος πόρπαι (μάπες) εἰς μεταξύ των ἀποστάσεις οὐχὶ πλέον τῶν 3,05 μέτρων. Ἡ ἀπόστασις τῆς πρώτης πόρπης ἀπὸ τοῦ ἀκραίου διαφράγματος ἑνὸς ὑπερκατασκευάσματος δὲν θὰ εἶναι μεγαλυτέρα τῶν 1,98 μέτρων. Ἐπιπρόσθετοι πόρπαι δύνανται νὰ τοποθετηθῶσιν καὶ ἐπὶ τοῦ ἐλάσματος τῆς ὑδρορρόης.

Τὰ μέσα ἐγκαρσίας προσδέσεως θὰ εὑρίσκονται εἰς καλὴν κατάστασιν καὶ θὰ εἶναι : εἴτε ἄλυσσος βραχέων κρίκων διαμέτρου οὐχὶ μικροτέρας τῶν 19 χιλιοστομέτρων, εἴτε εὔκαμπτον συρματόσχοινον ἴσης ἀντοχῆς, ἐφωδιασμένον διὰ διπλοῦ κόρακος καὶ ἐντατήρων πάντοτε εὐπροσίτων. Μέσα προσδέσεως ἐκ συρματοσχίνου δέον νὰ ἔχωσι εἰς τὸ ἄκρον καὶ μικρὸν τμῆμα ἀλύσσου μακρῶν κρίκων διὰ νὰ εἶναι δυνατὴ ἡ ρύθμισις τοῦ μήκους τοῦ σχοινίου.

Ὅταν ἡ ξυλεία ἀποτελεῖται ἀπὸ τεμάχια μήκους μικροτέρου τῶν 3,66 μέτρων, ἡ ἀπ' ἀλλήλων ἀπόστασις τῶν μέσων προσδέσεως δέον νὰ προσαρμόζεται εἰς τὸ μῆκος τῆς ξυλείας ἢ νὰ λαμβάνεται ἑτέρα κατάλληλος φροντὶς ἀσφαλίσεως τοῦ φορτίου.

Ὅταν ἡ ἀπ' ἀλλήλων ἀπόστασις τῶν μέσων προσδέσεως εἶναι 1,52 μέτρα ἢ καὶ μικροτέρα , αἱ διαστάσεις τῶν μέσων δύνανται νὰ ἐλαττωθῶσι, πάντως ὅμως δὲν θὰ χρησιμοποιῆται ἄλυσσος μικροτέρας διαμέτρου τῶν 12,7 χιλιοστομέτρων ἢ ἰσοδύναμον συρματόσχοινον.

Ὅλα τὰ ἐξαρτήματα, τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν στερέωσιν τῶν μέσων προσδέσεως, θὰ εἶναι ἀντοχῆς ἀνταποκρινομένης πρὸς τὴν τῶν μέσων τούτων.

Ὅταν ἐπὶ καταστρωμάτων ὑπερκατασκευασμάτων προβλέπωνται ὀρθοστάται, οὗτοι θὰ ἀπέχωσιν ἀλλήλων περὶ 3,05 μέτρα καὶ θὰ στερεώνωνται ἐγκαρσίως διὰ μέσων προσδέσεως πλήρους ἀντοχῆς.

Κανὼν 90.

Σχέδια

Εἰς τὴν προσδιορίζουσαν Ἀρχὴν θὰ ὑποβάλλωνται σχέδια δεικνύοντα τὰ ἐξαρτήματα καὶ τὰς διατάξεις διὰ στοιβασίαν καὶ ἐξασφάλισιν τῶν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος φορτίων συμφώνως πρὸς τὰς προηγουμένας συνθήκας καὶ κανονισμούς.

Ὕψος ἐξάλων

Κανὼν 91.

Ὑπολογισμὸς τοῦ ὕψους ἐξάλων

Ὅταν ἡ προσδιορίζουσα Ἀρχὴ μείνῃ ἱκανοποιημένη ἐκ τοῦ ὅτι τὸ πλοῖον εἶναι κατάλληλον καὶ ὅτι αἱ συνθῆκαι καὶ αἱ διατάξεις εἶναι τοὐλάχιστον ἰσοδύναμοι πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἀπαιτούμενα, διὰ τὴν φόρτωσιν ξυλείας ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, τὸ ὕψος ἐξάλων θέρους, τὸ ὑπολογισθὲν συμφώνως πρὸς τοὺς κανόνας καὶ τοὺς πίνακας τοῦ μέρους III, δύναται νὰ τροποποιηθῇ πρὸς προσδιορισμὸν εἰδικοῦ ὕψους ἐξάλων ξυλείας, δι' ἀντικαταστάσεως τῶν τιμῶν τοῦ κανόνος 53 διὰ τῶν κάτωθι ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ποσοστῶν. «Ολικὸν πραγματικὸν μῆκος τῶν ὑπερκατασκευασμάτων

	0	0,1 L	0,2 L	0,3 L	0,4 L	0,5 L	0,6 L	0,7 L	0,8 L	0,9 L	1,0L
	o/o	o/o	o/o	o/o	o/o	o/o	o/o	o/o	o/o	o/o	o/o
Ὅλοι οἱ τύποι	20	30,75	41,5	52,25	63	69,25	75,5	81,5	87,5	93,75	100

Τὸ ὕψος ἐξάλων ξυλείας χειμῶνος λαμβάνεται διὰ προσθέσεως εἰς τὸ ὕψος ἐξάλων ξυλείας θέρους του 1]36 τοῦ βυθίσματος ξυλείας θέρους.

Τὸ ὕψος ἐξάλων ξυλείας χειμῶνος βορείου Ἀτλαντικοῦ εἶναι τὸ ὕψος ἐξάλων χειμῶνος Βορείου Ἀτλαντικοῦ τὸ ὁριζόμενον εἰς τὸν κανόνα 65.

Τὸ τροπικὸν ὕψος ἐξάλων ξυλείας λαμβάνεται δι' ἐκπτώσεως ἐκ τοῦ ὕψους ἐξάλων ξυλείας θέρους τοῦ 1/48 τοῦ βυθίσματος ξυλείας θέρους.

ΜΕΡΟΣ VI

Γραμμαὶ φορτώσεως διὰ δεξαμενόπλοια

Ὁρισμοὶ

Δεξαμενόπλοια : Ὁ ὅρος «δεξαμενόπλοια» περιλαμβάνει ὅλα τὰ ἀτμόπλοια τὰ εἰδικῶς κατασκευασμένα διὰ μεταφορὰν ὑγρῶν φορτίων εἰς χῦμα.

Κανὼν 92.

Σήματα εἰς τὰς πλευρὰς τοῦ πλοίου

Τὰ εἰς τὰς πλευρὰς τοῦ πλοίου σήματα θὰ εἶναι τὰ προβλεπόμενα εἰς τὸ σχῆμα τοῦ κανόνος 4.

Συμπληρωματικαὶ συνθῆκαι προδιορισμοῦ διὰ φόρτωσιν εἰς ἐπὶ πλέον βύθισμα

Κανὼν 93.

Κατασκευὴ τοῦ πλοίου

Ἡ κατασκευὴ τοῦ πλοίου θὰ εἶναι ἐπαρκοῦς ἀντοχῆς διὰ τὸ εἰς τὸ προσδιοριζόμενον ὕψος ἐξάλων ἀνταποκρινόμενον ἐπηυξημένον βύθισμα.

Κανὼν 94.

Πρόστεγον

Τὸ πλοῖον θὰ ἔχῃ ἓν πρόστεγον, τοῦ ὁποίου τὸ μῆκος δὲν θὰ εἶναι μικρότερον τῶν 7 ἑκατοστῶν τοῦ μήκους τοῦ πλοίου καὶ τὸ ὕψος οὐχὶ μικρότερον τοῦ κανονικοῦ.

Κανὼν 95.

Τοιχώματα φωταγωγοῦ Μηχανοστασίου..

Τὰ ἀνοίγματα εἰς τὰ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἐξάλων τοιχώματα τῶν φωταγωγῶν τοῦ μηχανοστασίου θὰ ἐφοδιάζωνται διὰ χαλυβδίνων θυρῶν. Τὰ τοιχώματα θὰ προστατεύωνται ὑφ' ἑνὸς κλειστοῦ ἐπιστέγου ἢ μεσοστέγου τοῦ κανονικοῦ τοὐλάχιστον ὕψους, ἢ ὑφ' ἑνὸς ὑπερστεγάσματος ἴσου ὕψους καὶ ἰσοδυνάμου ἀντοχῆς.

Τὰ διαφράγματα εἰς τὰ ἄκρα τῶν κατασκευῶν τούτων ἔσονται τῶν διὰ τὰ πρὸς πρώραν διαφράγματα τῶν μεσοστέγων, ἀπαιτουμένων διαστάσεων. Ὅλαι αἱ ὑπὸ τοῦ καταστρώματος ἐξάλων εἴσοδοι εἰς τὰς κατασκευὰς ταύτας, θὰ εἶναι ἐφωδιασμέναι δι' ἱκανῶν μέσων κλεισίματος καὶ τὰ κατώφλια αὐτῶν θὰ εὑρίσκωνται εἰς ὕψος τοὐλάχιστον 457 χιλιοστομέτρων ὑπὲρ τὸ κατάστρωμα.

Ἐκτεθειμένα τοιχώματα φωταγωγῶν μηχανοστασίου ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ὑπερκατασκευασμάτων θὰ εἶναι στερεᾶς κατασκευῆς καὶ ὅλα τὰ ἐν αὐτοῖς ἀνοίγματα θὰ ἐφοδιάζωνται διὰ χαλυβδίνων μέσων κλεισίματος, μονίμως ἐπὶ τῶν τοιχωμάτων προσηρμοσμένων καὶ ἱκανῶν νὰ κλείωνται καὶ ἀσφαλίζωνται καὶ ἀπὸ τὰς δύο πλευράς. Τὰ κατώφλια τοιούτων ἀνοιγμάτων θὰ εὑρίσκωνται εἰς ὕψος τοὐλάχιστον 380 χιλιοστομέτρων ὑπὲρ τὸ κατάστρωμα.

Τὸ ὑπὲρ τὸ κατάστρωμα ὑπερκατασκευάσματος ὕψος τῶν τοιχωμάτων τοῦ ἀνοίγματος τῶν ἀεραγωγῶν τοῦ λεβητοστασίου θὰ εἶναι τὸ δυνατὸν πρακτικὸν καὶ εὔλογον. Τὸ ἄνοιγμα θὰ ἔχῃ ἰσχυρὰ χαλύβδινα καλύμματα, μονίμως προσηρμοσμένα εἰς τὴν κατάλληλον θέσιν των.

Κανὼν 96.

Γέφυρα συγκοινωνίας

Μία ἱκανῶς κατασκευασμένη γέφυρα συγκοινωνίας ἐπαρκοῦς ἀντοχῆς διὰ τὴν ἐκτεθειμένην θέσιν της, δέον νὰ τοποθετεῖται εἰς τὸ ὕψος τοῦ καταστρώματος ὑπερκατα-

Eye plates for these lashings are to be riveted to the sheerstrake at intervals of not more than 10 feet, the distance from an end bulkhead of a superstructure to the first eye plate being not more than 6 feet 9 inches. Additional eye plates may be fitted on the stringer plate.

Overall lashings are to be in good condition and are to be not less than 3)4 inch close link chain or flexible wire rope of equivalent strength, fitted with sliphooks and stretching screws, which are to be accessible at all times. Wire rope lashings are to have a short length of long link chain to permit the length of lashings to be regulated.

When timber is in lengths less than 12 feet, the spacing of the lashings is to be reduced to suit the engtth of timber or other suitable provision made.

When the spacing of the lashings is 5 feet or less the size of the lashing may be reduced, but not less than 1)2 inch chain or equivalent wire rope is to be used.

All fittings required for securing the lashings are to be of strength corresponding to the strength of the lashings.

On superstructure decks, uprights, where fitted, are to be about 10 feet apart and are to be secured by athwartship lashings of ample strength.

Rule XC.—Plans.

Plans showing the fittings and arrangements for stowing and securing timber deck cargoes in compliance with the foregoing conditions and redgulations are to be submitted to the Assigning Authority.

Freeboard.

Rule XCI.—Computation of Freeboard.

Where the Assigning Authority is satisfied that the ship is suitable and that the conditions and arrangements are at least equal to the foregoing requirements for the carriage of timber deck cargo, the Summer freeboards computed in accordance with the Rules and Tables in Part III may be modified to give special timber freeboards, by substituting the following percentages for those in Rule LIII :—

Total Effective Length of Superstrucres.

	0	·1 L	·2 L	·3 L	·4 L	·5 L	·6 L	·7 L	·8 L	·9 L	1·0L
	o/o	o/o	o/o	o/o	o/o	o/o	o/o	o/o	o/o	o/o	o/o
All types.	20	30.75	41.5	52.25	63	69.25	75.5	81.5	87.5	93.75	100

The Winter Timber freeboard is to be obtained by adding to the Summer Timber freeboard one-third of an inch per foot of the moulded Summer Timber draught

The Winter North Atlantic Timber freeboards are the Winter North Atlantic freeboards prescribe in Rule LXV.

The Tropical Timber freeboard is to be odtained by deducting from the Summer Timber freeboard one-quarter of an inch per foot of the moulded Summer Timber draught.

Part VI.—Load Lines for Tankers.

Definition.

Tanker.—The term «tanker» includes all steame specially constructed for the carriage of liquid cargoe in bulk.

Rule XCII.—Marks on the Ship's Sides.

The marks on the ship's sides are to be as provided in the figure in Rule IV.

Supplementary Conditions of Assignment for Deeper Loading.

Rule XCIII.—Construction of Ship.

The structure of the ship is to be of sufficient strength for the increased draugtht corresponding to the freeboard assigned.

Rule XCIV.—Forecastle.

The ship is to have a forecastle of which the length is not less than 7 per cent. of the length of the ship and the height is not less than the standard height.

Rule XCV.—Machinery Casings.

The openings in machinery casings on the freeboard deck are to be fitted with steel doors. The casings are to be protected by an enclosed poop or bridge of at least standard height, or by a deck house of equal height and of equivalent strength. The bulkheads at the ends of these structures are to be of the scantlings required for bridge front bulkheads. All entrances to the structures from the freeboard deck are to be fitted with effective closing appliances and the sills are to be at least 18 inches above the deck. Exposed machinery casings on the superstructure deck are to be of substantial construction, and all openings in them are to be fitted with steel closing appliances permanently attached to the casings and capable of being closed and secured from both sides ; the sills of such openings are to be at least 15 inches above the deck. Fiddley openings are to be as high above the superstructure deck as is reasonable and practicable and are to have strong steel covers permanently attached in their proper positions.

Rule XCVI.—Gangway.

An efficiently costructed permanent gangway of sufficient strength for its exposed position is to be fitted fore and aft at the level of the superstructure deck between the poop and midship bridge, and when crew

σκευάσματος καὶ καθ' ὅλον τὸ μεταξὺ τοῦ ἐπιστέγου καὶ τοῦ εἰς τὸ μέσον τοῦ πλοίου μεσοστέγου διάστημα ἢ ὅταν τὸ πλήρωμα ἐνδιαιτᾶται εἰς τὴν πρώραν ἀπὸ τοῦ μεσοστέγου μέχρι τοῦ προστέγου.

Πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ σκοποῦ τῆς γεφύρας συγκοινωνίας δύναται ἀντ' αὐτῆς νὰ προβλέπεται ἕτερον ἰσοδύναμον μέσον εἰσόδου, ὡς ἐπὶ παραδείγματι διάδρομοι ὑπὸ τὸ κατάστρωμα.

Κανὼν 97.

Προστασία τοῦ πληρώματος, εἴσοδος εἰς τὸ μηχανοστάσιον κλπ.

Δέον νὰ εἶναι πάντοτε εὐχερὴς ἡ ἀσφαλὴς καὶ ἱκανοποιητικὴ εἴσοδος ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς γεφύρας συγκοινωνίας εἰς τὰ διαμερίσματα τοῦ πληρώματος, τὸ μηχανοστάσιον, καὶ εἰς ὅλα τὰ λοιπὰ μέρη τὰ χρησιμοποιούμενα διὰ τὰς ἀναγκαίας ἐργασίας τοῦ πλοίου. Ὁ κανὼν οὗτος δὲν ἐφαρμόζεται διὰ τὰ ἀπὸ τοῦ καταστρώματος ἐξάλων προσιτὰ ἀντλιοστάσια, ὅταν προβλέπωνται πρὸς τοῦτο μέσα κλεισίματος τῆς κλάσεως 1.

Κανὼν 98.

Στόμια κύτους

Ὅλα τὰ στόμια κύτους ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἐξάλων καὶ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τῶν πυργωτῶν ὑπερκατασκευασμάτων ἐκτονώσεως θὰ κλείωνται ὑδατοστεγῶς δι' ἱκανῶν χαλυβδίνων καλυμμάτων.

Κανὼν 99.

Ἀνεμοδόχοι

Οἱ ἀνεμοδόχοι διὰ τοὺς κάτωθεν τοῦ καταστρώματος ἐξάλων χώρους θὰ εἶναι ἀρκετῆς ἀντοχῆς, ἢ θὰ προστατεύωνται ὑπὸ ὑπερκατασκευασμάτων ἢ ἑτέρων ἐξ ἴσου ἱκανῶν μέσων.

Κανὼν 100.

Διατάξεις ἐκροῆς τοῦ ἐπερχομένου ὕδατος.

Πλοῖα μετὰ δρυφάκτων θὰ ἔχωσιν ἀνοικτὰ κιγκλιδώματα τοὐλάχιστον διὰ τὸ ἥμισυ τοῦ μήκους τοῦ ἐκτεθειμένου μέρους τοῦ καταστρώματος ἢ ἑτέραν ἀποτελεσματικὴν διάταξιν ἐκροῆς τοῦ ἐπερχομένου ὕδατος. Ἡ ἀνωτέρα ἀκμὴ τοῦ ζωστῆρος τοῦ περιβλήματος θὰ τηρῆται ὅσον τὸ δυνατὸν χαμηλότερον καὶ κατὰ προτίμησιν οὐχὶ ἄνωθεν τῆς ἀνωτέρας ἀκμῆς τῆς γωνίας τῆς ὑδρορρόης.

Ὅταν ὑπερκατασκευάσματα συνδέονται διὰ πυργωτῶν τοιούτων, θὰ προβλέπωνται ἀνοικτὰ κιγκλιδώματα δι' ὁλόκληρον τὸ μῆκος τῶν ἐκτεθειμένων μερῶν τοῦ καταστρώματος ἐξάλων.

Κανὼν 101.

Σχέδια

Εἰς τὴν προσδιορίζουσαν Ἀρχὴν θὰ ὑποβάλλωνται πρὸς ἔγκρισιν σχέδια δεικνύοντα τὰς προτεινομένας διατάξεις καὶ τὰ ἐξαρτήματα.

Ὕψος ἐξάλων

Κανὼν 102.

Ὑπολογισμὸς τοῦ ὕψους ἐξάλων

Ὅταν ἡ προσδιορίζουσα Ἀρχὴ μείνῃ ἱκανοποιημένη ἐκ τοῦ ὅτι ἐξεπληρώθησαν πλήρως αἱ ἀνωτέρω ἀπαιτήσεις, τὸ ὕψος ἐξάλων θέρους δύναται νὰ ὑπολογισθῇ ἐκ τοῦ πίνακος διὰ δεξαμενόπλοια. Ὅλαι αἱ διορθώσεις (ἐξαιρέσει τῶν διὰ πλοῖα ἄνευ ὑπερκατασκευασμάτων), διὰ μεμονωμένα ὑπερκατασκευάσματα, διὰ ὑπέρβασιν τῆς καμπυλότητος καταστρώματος καὶ διὰ ταξείδια χειμῶνος διὰ μέσου τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ, θὰ γίνωνται συμφώνως πρὸς τοὺς κανόνας τοῦ μέρους III.

Κανὼν 103.

Ἔκπτωσις διὰ μεμονωμένα ὑπερκατασκευάσματα

Ὅταν τὸ ὁλικὸν πραγματικὸν μῆκος τῶν ὑπερκατασκευασμάτων εἶναι μικρότερον τοῦ 1,0L ἡ ἔκπτωσις εἶναι ἓν ποσοστὸν τῆς δι' ἓν ὑπερκατασκεύασμα μήκους 1,0L καὶ λαμβάνεται ἐκ τοῦ ἑπομένου πίνακος.

Ὁλικὸν πραγματικὸν μῆκος τῶν ὑπερκατασκευασμάτων

	0	0,1L	0,2L	0,3L	0,4L	0,5L	0,6L	0,7L	0,8L	0,9L	1,0L
		%	%	%	%	%	%	%	%	%	%
Ὅλοι οἱ τύποι	0	7	14	21	31	41	52	63	75,3	87,7	100

Κανὼν 104.

Ἔκπτωσις διὰ περίσσειαν καμπυλότητος καταστρώματος

Ὅταν ἡ καμπυλότης καταστρώματος εἶναι μεγαλυτέρα τῆς κανονικῆς, ἡ διόρθωσις διὰ περίσσειαν ταύτης (βλέπε κανόνα 57 τοῦ μέρους III, γραμμαὶ φορτώσεως δι' ἀτμόπλοια) ἐκπίπτει ἐκ τοῦ ὕψους ἐξάλων δι' ὅλα τὰ δεξαμενόπλοια.

Ὁ κανὼν 59 τοῦ μέρους III δὲν ἐφαρμόζεται, ἐξαιρέσει τοῦ ὅτι ἡ μεγίστη ἔκπτωσις διὰ περίσσειαν καμπυλότητος εἶναι 38 χιλιοστόμετρα διὰ 30,5 μέτρα μῆκος καὶ αὐξάνεται κατὰ 38 χιλιοστόμετρα δι' ἕκαστον πρόσθετον μῆκος πλοίου 30,5 μέτρων.

Κανὼν 105.

Ὕψος ἐξάλων χειμῶνος Βορείου —Ἀτλαντικοῦ

Τὸ ἐλάχιστον ὕψος ἐξάλων διὰ ταξείδια διὰ μέσου τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ, βορείου πλάτους 36° Β, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν μηνῶν τοῦ χειμῶνος εἶναι τὸ ὕψος ἐξάλων χειμῶνος σὺν τῇ προσθέσει 25,4 χιλιοστομέτρων ἀνὰ 30,5 μέτρα μήκους.

Κανὼν 106.

Πίναξ ὕψους ἐξάλων διὰ δεξαμενόπλοια.

L	Ὕψος ἐξάλων	L	Ὕψος ἐξάλων
Μέτρα	Χιλιοστόμετ.	Μέτρα	Χιλιοστόμετ.
57,91	546	121,92	1587
60,96	587	124,97	1648
64,01	627	128,02	1712
67,06	668	131,06	1775
70,10	711	134,11	1841
73,15	754	137,16	1908
76,20	800	140,21	1974
79,25	846	143,26	2037
82,30	894	146,30	2101
85,34	942	149,35	2162
88,39	993	152,40	2222
91,44	1044	155,45	2281
94,49	1095	158,50	2339
97,54	1145	161,54	2395
100,58	1196	164,59	2451
103,63	1250	167,64	2504
106,68	1303	170,69	2558
109,73	1359	173,74	2609
112,78	1416	176,78	2657
115,82	1471	179,83	2705
118,87	1529	182,88	2753

Πλοῖα μήκους μεγαλυτέρου τῶν 182,88 μέτρων θὰ πραγματεύωνται ὑπὸ τῆς προσδιοριζούσης Ἀρχῆς.

are berthed forward, from the bridge to the forecastle, or other equivalent means of assess may be provided to carry out the purpose of the gangway, such as passages below deck.

Rule XCVII.—Protection of Crew, Access to Machinery Space, & c.

Safe and satisfactory access from the gangway level to the quarters of the crew, the machinery space and all other parts used in the neccessary work of the ship, is to be available at all times. This rule does not apply to pump rooms entered from the freeboard deck, when fitted with Class 1 closing appliances.

Rule XCVIII.—Hatchways.

All hatchways on the freeboard deck and on the deck of expansion trunks are to be closed watertigh by efficient steel covers.

Rule XCIX.—Ventilators.

Ventilators to spaces below the freeboard deck are to be of ample strength or are to be protected by superstructures or equally efficient means.

Rule C.—Freeing Arrangements.

Ships with bulwarks are to have open rails fitted for at least half the length of the exposed portion of the weather deck or other effective freeing arrangements The upper edge of the sheerstrake is to be kept as low as practicable, and preferably not higher than the upper edge of the gunwale bar.

Where superstructures are connected by trunks open rails are to be fitted for the whole length of the weather portions of the freeboard deck.

Rule CI.—Plans.

Plans showing proposed fittings and arrangements are to be submitted to the Assigning Authority for approval.

Freeboards.

Rule CII.—Computation of Freeboard.

When the Assigning Authority is satisfied that the foregoing requirements are fulfilled, the Summer freeboard may be computed from the Table for Tankers; all corrections except those for flush-deck steamers, detached superstructures, excess sheer, and winter voyages across the North Atlantic are to be made in accordance with Part III of the Rules.

Rule CIII.—Deduction for Detached Superstructures.

When the total effective length of superstructure is less than 1.0 L, the deduction is a percentage of that for a superstructure of length 1.0 L, and is obtained from the following table :—

Total Effective Length of Supertructures.

	0	·1 L	·2 L	·3 L	·4 L	·5 L	·6 L	·7 L	·8 L	·9 L	1. 0L
	%	%	%	%	%	%	%	%	%	%	%
All types.	0	7	14	21	31	41	52	63	75.3	87.7	100

Rule CIV.—Deduction for Excess Sheer.

Where the sheer is greater than the standard, the correction for excess sheer (see Rule LVII of Part III, Load Lines for Steamers) is deducted from the freeboard for all tankers. Rule LIX of Part III does not apply except that the maximum deduction for excess sheer is 1 1)2 inches at 100 feet and increases at the rate of 1 1)2 inches for each additional 100 feet in the length of the ship.

Rule CV —Winter North Atlantic Freeboard.

The minimum freeboard for voyages across the North Atlantic, north of latitude 36o N., during the winter months, is the Winter Freeboard plus an addition at a rate of 1 inch per 100 feet in length.

Rule CVI.—Freeboard Table for Tankers.

L in Feet	Freeboard in Inc.	L in Feet.	Freeboard
190	21.5	400	62.5
200	23.1	410	64.9
210	24.7	420	67.4
220	26.3	430	69.9
230	28.0	440	72.5
240	29.7	450	75.1
250	31.5	460	77.7
260	33.3	470	80.2
270	35.2	480	82.7
280	37.1	490	85.1
290	39.1	500	87.5
300	41.1	510	89.8
310	43.1	520	92.1
320	45.1	530	94.3
330	47.1	540	96.5
340	49.2	550	98.6
350	51.3	560	100.7
360	53.5	570	102.7
370	55.7	580	104.6
380	57.9	590	106.5
390	60.2	600	108.4

Ships above 600 feet are to be dealt with by the Administration.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ.

"Ορια τῶν ζωνῶν καὶ τῶν περιοχῶν τῶν ἐποχῶν

Ζῶναι

Τὸ πρὸς νότον ὅριον τῆς βορείου ζώνης. »Χειμερινῆς κατ' ἐποχὴν» εἶναι μία γραμμὴ ἀγομένη: ἀπὸ τῆς ἀνατολικῆς ἀκτῆς τῆς Βορείου Ἀμερικῆς κατὰ μῆκος τοῦ παραλλήλου πλάτους 35ο. Β μέχρι τῆς Ταρίφας τῆς Ἱσπανίας: ἀπὸ τῆς ἀνατολικῆς ἀκτῆς τῆς Κορέας κατὰ μήκους τοῦ παραλλήλου πλάτους 35ο. Β, μέχρι τῆς δυτικῆς ἀκτῆς τῆς Χονδὸ ἢ Χονσοῦ τῆς Ἰαπωνίας, ἀπὸ τῆς ἀνατολικῆς ἀκτῆς Χονδὸ κατὰ μῆκος τοῦ παραλλήλου πλάτους 35ο. Β μέχρι μήκους 150ο. Δ καὶ ἐκεῖθεν κατὰ μῆκος μιᾶς εὐθείας γραμμῆς μέχρι τῆς δυτικῆς ἀκτῆς τῆς νήσου Βανκοῦβερ εἰς πλάτος 50ο. Β. Τὸ Φουσὰν (Κορέα) καὶ ἡ Ὑοκοχάμα θὰ θεωροῦνται ὡς κείμεναι ἐπὶ τῶν ὁρίων μεταξὺ τῶν ζωνῶν βορείου «χειμερινῆς περιοχῆς» καὶ θέρους.

Τὸ πρὸς βορρὰν ὅριον τῆς «Τροπικῆς» ζώνης εἶναι μία γραμμὴ ἀγομένη: ἀπὸ τῆς ἀνατολικῆς ἀκτῆς τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς εἰς πλάτος 10ο. Β κατὰ μῆκος τοῦ παραλλήλου πλάτους 10ο. Β μέχρι μήκους 20ο. Δ καὶ ἐκεῖθεν κατὰ μῆκος τοῦ παραλλήλου πλάτους 20ο. Β μέχρι τῆς δυτικῆς ἀκτῆς τῆς Ἀφρικῆς, καὶ μία γραμμὴ ἀπὸ τῆς ἀνατολικῆς ἀκτῆς τῆς Ἀφρικῆς κατὰ μῆκος τοῦ παραλλήλου πλάτους 8ο. Β μέχρι τῆς δυτικῆς ἀκτῆς τῆς Μαλαϊκῆς Χερσονήσου, ἀκολουθοῦσα ἐκεῖθεν τὴν ἀκτὴν τῆς Μαλάκας καὶ τοῦ Σιὰμ μέχρι τῆς ἀνατολικῆς ἀκτῆς τῆς Κοχινκίνας εἰς πλάτος 10ο. Β ἐκεῖθεν κατὰ μῆκος τοῦ παραλλήλου πλάτους 10ο. Β μέχρι τοῦ μήκους 145ο. Α, ἐκεῖθεν πρὸς Βορρᾶν μέχρι πλάτους 13ο. Β καὶ ἐκεῖθεν κατὰ μῆκος τοῦ παραλλήλου πλάτους 13ο. Β μέχρι τῆς δυτικῆς ἀκτῆς τῆς Κεντρώας Ἀμερικῆς. Τὸ Σαιγκὸν θὰ θεωρῆται ὡς κείμενον ἐπὶ τοῦ ὁρίου μεταξὺ τῆς τροπικῆς ζώνης καὶ τῆς «Τροπικῆς κατ' ἐποχὰς» περιοχῆς (4).

Τὸ πρὸς Νότον ὅριον τῆς «Τροπικῆς ζώνης», εἶναι μία γραμμὴ ἀγομένη ἀπὸ τῆς ἀνατολικῆς ἀκτῆς τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς κατὰ μῆκος τοῦ τροπικοῦ τοῦ Αἰγόκερω μέχρι τῆς δυτικῆς ἀκτῆς τῆς Ἀφρικῆς, ἀπὸ τῆς ἀνατολικῆς ἀκτῆς τῆς Ἀφρικῆς κατὰ μῆκος τοῦ παραλλήλου πλάτους 20ο. Ν μέχρι τῆς δυτικῆς ἀκτῆς τῆς Μαδαγασκάρης, ἐκεῖθεν κατὰ μῆκος τῆς δυτικῆς καὶ βορείου ἀκτῆς τῆς Μαδαγασκάρης μέχρι μήκους 50ο Α, ἐκεῖθεν πρὸς βορρᾶν μέχρι πλάτους 10ο. Ν, ἐκεῖθεν κατὰ μῆκος τοῦ παραλλήλου πλάτους 10ο. Ν μέχρι μήκους 110ο. Α, ἐκεῖθεν κατὰ μῆκος μιᾶς εὐθείας γραμμῆς μέχρι τοῦ λιμένος τοῦ Δαρβίνου τῆς Αὐστραλίας, ἐκεῖθεν πρὸς ἀνατολὰς κατὰ μῆκος τῆς ἀκτῆς τῆς Αὐστραλίας καὶ τῆς νήσου Οὐέσσελ μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου Οὐέσσελ, ἐκεῖθεν κατὰ μῆκος τοῦ παραλλήλου πλάτους 11ο. Ν μέχρι τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Ὑόρκης ἀπὸ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Ὑόρκης εἰς πλᾶτος 11ο. Ν κατὰ μῆκος τοῦ παραλλήλου πλάτους 11ο. Ν μέχρις μήκους 150ο Δ ἐκεῖθεν κατὰ μῆκος μιᾶς εὐθείας γραμμῆς μέχρι ἑνὸς σημείου πλάτους 26ο. Ν καὶ μήκους 75ο. Δ, καὶ ἐκεῖθεν κατὰ μῆκος μιᾶς εὐθείας γραμμῆς μέχρι τῆς δυτικῆς ἀκτῆς τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς εἰς πλάτος 30ο. Ν. Τὸ Κοκίμβο (Coquimbo), τὸ Ρίον Ἰανέριον καὶ ὁ λιμὴν τοῦ Δαρβίνου θὰ θεωροῦνται ὡς κείμενα ἐπὶ τοῦ ὁρίου μεταξὺ τῶν ζωνῶν «Τροπικὴ» καὶ Θέρους. Οἱ ἑπόμενοι τόποι θὰ περιλαμβάνονται εἰς τὴν «Τροπικὴν ζώνην» :

1) Ἡ διώρυξ τοῦ Σουέζ, ἡ ἐρυθρὰ θάλασσα καὶ ὁ κόλπος τοῦ Ἄδεν, ἀπὸ τοῦ Πόρτ–Σάιδ μέχρι τοῦ μεσημβρινοῦ 45ο. Α. Τὸ Ἄδεν καὶ ἡ Βερβέρα θὰ θεωροῦνται ὡς κείμενα ἐπὶ τοῦ ὁρίου μεταξὺ τῆς »Τροπικῆς» ζώνης καὶ τῆς »Τροπικῆς κατ' ἐποχὰς » περιοχῆς (2β) καὶ

2) Ὁ Περσικὸς Κόλπος μέχρι τοῦ μεσημβρινοῦ 59ο. Α

Τὸ πρὸς βορρᾶν ὅριον τῆς Νοτίου ζώνης «Χειμερινῆς περιοχῆς», εἶναι μία γραμμὴ ἀγομένη ἀπὸ τῆς ἀνατολικῆς ἀκτῆς τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς κατὰ μῆκος τοῦ παραλλήλου πλάτους 40ο. Ν μέχρι μήκους 56ο. Δ ἐκεῖθεν κατὰ μῆκος μιᾶς εὐθείας γραμμῆς μέχρι ἑνὸς σημείου πλάτους 34ο. Ν καὶ μήκους 50ο. Δ, ἐκεῖθεν κατὰ μῆκος τοῦ παραλλήλου πλάτους 34ο. Ν μέχρι τῆς δυτικῆς ἀκτῆς τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς, ἀπὸ τῆς ἀνατολικῆς ἀκτῆς τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς εἰς πλάτος 30ο. Ν κατὰ μῆκος μιᾶς εὐθείας γραμμῆς μέχρι τῆς δυτικῆς ἀκτῆς τῆς Αὐστραλίας εἰς πλάτος 35ο Ν, ἐκεῖθεν κατὰ μῆκος τῆς Νοτίου ἀκτῆς τῆς Αὐστραλίας μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου Ἀριδ, ἐκεῖθεν κατὰ μῆκος μιᾶς γραμμῆς μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου Γκρὶμ τῆς Τασμανίας, ἐκεῖθεν κατὰ μῆκος τῆς βορείου ἀκτῆς τῆς Τασμανίας μέχρι τῆς "Ακρας τοῦ Eddystone ἐκεῖθεν κατὰ μῆκος μιᾶς εὐθείας γραμμῆς μέχρι τῆς δυτικῆς ἀκτῆς τῆς Νοτίου Νήσου τῆς Νέας Ζηλανδίας εἰς μῆκος 170ο. Α, ἐκεῖθεν κατὰ μῆκος τῆς δυτικῆς, νοτίου καὶ ἀνατολικῆς ἀκτῆς τῆς Νοτίου Νήσου μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου Σάουνδερς, ἐκεῖθεν κατὰ μῆκος μιᾶς εὐθείας γραμμῆς μέχρι ἑνὸς σημείου πλάτους 33ο. Ν καὶ μήκους 170ο Δ, καὶ ἐκεῖθεν κατὰ μῆκος τοῦ παραλλήλου πλάτους 33ο. Ν μέχρι τῆς δυτικῆς ἀκτῆς τῆς Νοτίου Ἀμεοικῆς. Τὸ Βαλπαραΐσον, ἡ Πόλις τοῦ Ἀκρωτηρίου καὶ τὸ Δουρβὰν θὰ θεωροῦνται ὡς κείμενα ἐπὶ τοῦ ὁρίου μεταξὺ τῆς Νοτίου «Χειμερινῆς περιοχῆς» καὶ τῆς ζώνης «Θέρους».

Ζῶναι Θέρους.

Αἱ ὑπολειπόμεναι περιοχαὶ ἀποτελοῦσι τὰς ζώνας «Θέρους».

Περιοχαὶ ἐποχῶν

Αἱ ἀκόλουθοι περιοχαὶ εἶναι τροπικαὶ κατ' ἐποχὴν περιοχαί.

1. Εἰς τὸν Βόρειον Ἀτλαντικὸν Ὠκεανόν.

Μία περιοχὴ ὁριζομένη: πρὸς βορρᾶν ὑπὸ μιᾶς γραμμῆς ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου Κατοχὴ τῆς Γιουκάταν μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου τῆς Κούβας, ὑπὸ τῆς νοτίου ἀκτῆς τῆς Κούβας μέχρι πλάτους 20ο Β καὶ ὑπὸ τοῦ παραλλήλου πλάτους 20ο. Β μέχρι ἑνὸς σημείου πλάτους 20ο. Β καὶ μήκους 20ο. Δ, Ηρὸς δυσμὰς ὑπὸ τῆς ἀκτῆς τῆς Κεντρώας Ἀμερικῆς, πρὸς Νότον ὑπὸ τῆς βορείου ἀκτῆς τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς καὶ ὑπὸ τοῦ παραλλήλου πλάτους 10ο. Β καὶ πρὸς ἀνατολὰς ὑπὸ τοῦ μεσημβρινοῦ 20ο. Δ.

Τροπικὴ: ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου μέχρι 15ης Ἰουλίου

Θέρους: ἀπὸ 16ης Ἰουλίου μέχρι 31ης Ὀκτωβρίου

2. Ἀραβικὸν πέλαγος.

α') Βορείως πλάτους 24ο. Β.

Ἡ Καράτσκη θὰ θεωρεῖται ὡς εὑρισκομένη ἐπὶ τοῦ ὁρίου μεταξὺ τῆς περιοχῆς ταύτης καὶ τῆς κατωτέρω ὑπὸ στοιχεῖον β τροπικῆς κατ' ἐποχὴν ἐποχῆς.

Τροπικὴ: ἀπὸ 1ης Αὐγούστου μέχρι 20ης Μαΐου

Θέρους: ἀπὸ 21ης Μαΐου μέχρι 31ης Ἰουλίου

β') Νοτίως πλάτους 24ο. Β

Τροπικὴ: ἀπὸ τῆς 1ης Δεκεμβρίου μέχρι 20ης Μαΐου καὶ ἀπὸ 16ης Σεπτεμβρίου μέχρι 15ης Ὀκτωβρίου.

Θέρους: ἀπὸ 21ης Μαΐου μέχρι 15ης Σεπτεμβρίου καὶ ἀπὸ 16ης Ὀκτωβρίου μέχρι 30ης Νοεμβρίου.

3. Κόλπος τῆς Βεγγάλης

Τροπικὴ: ἀπὸ 16ης Δεκεμβρίου μέχρι 15ης Ἀπριλίου

Θέρους: ἀπὸ 16ης Ἀπριλίου μέχρι 15ης Δεκεμβρίου.

4. Εἰς τὴν Σινικὴν Θάλασσαν.

Μία περιοχὴ ὁριζομένη: πρὸς δυσμὰς καὶ βορρᾶν ὑπὸ τῆς ἀκτῆς τῆς Ἰνδοκίνας καὶ Κίνας μέχρι τοῦ Χόγγκόγγ, πρὸς ἀνατολὰς ὑπὸ μιᾶς εὐθείας μέχρι τοῦ λιμένος τοῦ Σουὰλ τῆς νήσου Λουσῶν καὶ ὑπὸ τῆς δυτικῆς ἀκτῆς τῶν νήσων Λουσῶνος, Σαμάρας καὶ Λεΐτης μέχρι τοῦ παραλλήλου 10ο. Β καὶ πρὸς νότον ὑπὸ τοῦ παραλλήλου πλάτους 10ο. Β

Τὸ Χογγκόγγ καὶ τὸ Σουὰλ θὰ θεωροῦνται ὡς εὑρισκόμενα ἐπὶ τοῦ ὁρίου μεταξὺ ζωνῶν »Τροπικῆς κατ' ἐποχὴν» καὶ »Θέρους».

ANNEX II.

Boundaries of the Zones and Seasonal Areas.

Zones.

The southern boundary of the northern «Winter Seasonal» zone is a line drawn from the east coast of North America along the parallel of lat. 36o N. to Tarifa in Spain; from the east coast of Korea along the parallel of lat. 35o N. to the west coast of Honshiu, Japan; from the east coast of Honshiu along the parallel of lat. 35o N. to long. 150o W., and thence along a rhumb line to the west coast of Vancouver Island at lat. 50o N., Fusan (Korea) and Yokohama to be considered as being on the boundary line of the northern «Winter Seasonal» zone and the «Summer» zone.

The northern boundary of the «Tropical» zone is a line drawn from the east coast of South America at lat. 10o N. along the parallel of lat. 10o N., to long 20o W. thence north to lat. 20o N. and thence along the parallel of lat 20o N. to the west coast of Africa; a line from the east coast of Africa along the parallel of lat. 8o N. to the west coast of the Malay Peninsula, following thence the coast of Malay and Siam to the east coast of Cochin China at lat. 10o N., thence along the parallel of lat. 10o N. to long. 145o E., thence north to lat. 13o N. and thence along the parallrel of lat. 13o N. to the west coast of Central America, Saigon to be considered as being on the boundary line of the «Tropical» zone and the «Seasonal Tropical» area (4).

The southern boundary of the «Tropical» zone is a line drawn from the east coast of South America along the Tropic of Capricorn to the west coast of Africa; from the east coast of Africa along the parallel of lat. 20o S. to the west coast of Madagascar, thence along the west and north coast of Madagascar to long. 50o E., thence north to lat. 10o S., thence along the parallel of lat. 10o S. to long. 110o E., thence along a rhumb line to Port Darwin, Australia, thence eastwards along the coast of Australia and Wessel Island to Cape Wessel, thence along the parallel of lat. 11o S. to the west side of Cape York, from the east side of Cape York at lat. 11o S. along the parallel of lat 11o S. to long. 150o W., thence along a rhumb line to the point lat 26o S. long. 75o W., and thence along a rhumb line to the west coast of South America at lat. 30o S., Coquimbo, Rio dé Janeiro and Port Darwin to be considered as being on the boundary line of the «Tropical» and «Summer» zones.

The following regions are to be included in the «Tropical» zone :—

(1) The Suez Canal, the Red Sea and the Gulf of Aden, from Port Said to the meridian of 45o E., Aden and Berbera to be considered as being on the boundary line of the «Tropical» zone and the «Seasonal Tropical» area 2 (b).

(2) The Persian Gulf to the meridian of 59o E.

The northern boundary of the southern «Winter Seasonal» zone is a line drawn from the east coast of South America along the parallel of lat. 40o S. to long 56o W., thence along a rhumb line to the point lat. 34o S., long. 50o W., thence along the parallel of lat. 34o S. to the west coast of South Africa; from the east coast of South Africa at lat. 30o S. along a rhumb line to the west coast of Australia at lat. 35o S., thence along the south coast of Australia to Cape Arid, thence along a rhumb line to Cape Grim, Tasmania, thence along the north coast of Tasmania to EddystonePoint, thence along a rhumb line to the west coast of South Island, New Zealand, at long. 170o E., thence along the west, south and east coasts of South Island to Cape Saunders, thence along a rhumb line to the point lat. 33o S. long. 170o W.; and thence along the parellel of lat. 33o S. to the west coast of South America, Valparaiso, Cape Town and Durban to be considered as being on the boundary line of the southern «Seasonal Winter» and «Summer» zones.

Summer Zones.

The remaining areas constitute the «Summer» Zones.

Seasonal Areas.

The following areas are Seasonal Tropical Areas:—

(1) In the North Atlantic Ocean.

An area bounded on the north by a line from Cape Catoche in Yucatan to Cape San Antonio in Cuba, by the South Cuban Coast to lat. 20o N. and by the parallel of lat. 20o N. to the point lat. 20o N. long. 20o W., on the west by the coast of Central America; on the south by the north coast of South America and by parallel of lat. 10o N., and on the east by the meridian of 20o W.

Tropical : 1st November to 15th July.

Summer : 16th July to 31st October.

(2) Arabian Sea.

(a) North of lat. 24o N.

Karachi is to be considered as being on the boundary line of this area and the seasonal Tropical area (b) below.

Tropical : 1st August to 20th May.

Summer : 21st May to 31st July.

(b) South of lat. 24o N.

Tropical : 1st December to 20th May, and 16th September to 15th October.

Summer : 21st May to 15th September and 16th October to 30th November.

(3) Bay of Bengal.

Tropical : 16th December to 15th April.

Summer : 16th April to 15th December.

(4) In the China Sea.

An area bounded on the west and north by coast of Indo-China and China to Hong Kong, on the east by a rhumb line to the port of Sual (Luzon Island), and by the west coast of the Islands of Luzon, Samar and Leyte to the parallel of 10o N., and on the south by the parallel of lat 10o N.

Hong Kong and Sual to be considered as being on the boundary of the «Seasonal Tropical» and «Summer» zones.

Τροπική: ἀπὸ 21ης Ἰανουαρίου μέχρι 30ης Ἀπριλίου.
Θέρους: ἀπὸ 1ης Μαΐου μέχρι 20ης Ἰανουαρίου.

5. Εἰς τὸν Βόρειον Εἰρηνικὸν Ὠκεανόν.

α') Μία περιοχὴ ὁριζομένη: πρὸς βορρᾶν ὑπὸ τοῦ παραλλήλου πλάτους 25ο. Β πρὸς δυσμὰς ὑπὸ τοῦ μεσημβρινοῦ 160ο. Λ, πρὸς νότον ὑπὸ τοῦ παραλλήλου πλάτους 13ο. Β καὶ πρὸς ἀνατολὰς ὑπὸ τοῦ μεσημβρινοῦ 130ο. Δ.

Τροπική: ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου μέχρι 31ης Ὀκτωβρίου.
Θέρους: ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου μέχρι 31ης Μαρτίου

β') Μία περιοχὴ ὁριζομένη: πρὸς βορρᾶν καὶ ἀνατολὰς ὑπὸ τῆς ἀκτῆς τῆς Καλλιφορνίας τοῦ Μεξικοῦ καὶ τῆς Κεντρώας Ἀμερικῆς πρὸς δυσμὰς ὑπὸ τοῦ μεσημβρινοῦ 120ο. Δ καὶ ὑπὸ μιᾶς εὐθείας ἀπὸ τοῦ σημείου πλάτους 30ο. Β καὶ μήκους 120ο. Δ, μέχρι τοῦ σημείου πλάτους 13ο. Β καὶ μήκους 105ο. Δ, καὶ πρὸς νότον ὑπὸ τοῦ παραλλήλου πλάτους 13ο. Β

Τροπική: ἀπὸ 1ης Μαρτίου μέχρι 30ης Ἰουνίου καὶ ἀπὸ 1ης μέχρι 30ης Νοεμβρίου.
Θέρους: ἀπὸ 1ης Ἰουλίου μέχρι 31ης Ὀκτωβρίου καὶ ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου μέχρι 28ης]29ης Φεβρουαρίου.

6. Εἰς τὸν Νότιον Εἰρηνικὸν Ὠκεανόν.

α') Μία περιοχὴ ὁριζομένη: πρὸς βορρὰν ὑπὸ τοῦ παραλλήλου πλάτους 11° N, πρὸς δυσμὰς ὑπὸ τῆς ἀνατολικῆς ἀκτῆς τῆς Αὐστραλίας, πρὸς νότον ὑπὸ τοῦ παραλλήλου πλάτους 20ο N καὶ πρὸς ἀνατολὰς ὑπὸ τοῦ μεσημβρινοῦ 175° Α ὁμοῦ μετὰ τοῦ κόλπου τῆς Καρπενταρίας νοτίως πλάτους 11°N.

Τροπική: ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου μέχρι 30ης Νοεμβρίου.
Θέρους: ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου μέχρι 31ης Μαρτίου.

β') Μία περιοχὴ ὁριζομένη: πρὸς δυσμὰς ὑπὸ τοῦ μεσημβρινοῦ 150° Δ, πρὸς νότον ὑπὸ τοῦ παραλλήλου πλάτους 20° N καὶ πρὸς βορρὰν καὶ ἀνατολὰς ὑπὸ τῆς εὐθείας γραμμῆς τῆς σχηματιζούσης τὸ νότιον ὅριον τῆς «Τροπικῆς» ζώνης.

Τροπική: ἀπὸ 1ης Μαρτίου μέχρι 30ης Νοεμβρίου
Θέρους: ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου μέχρι 28ης]29ης Φεβρουαρίου.

Αἱ ἀκόλουθοι εἶναι περιοχαὶ «χειμῶνος κατ' ἐποχὴν» (Βορεία ζώνη «Χειμῶνος κατ' ἐποχὴν» μεταξὺ τῆς βορείου Ἀμερικῆς καὶ τῆς Εὐρώπης).

α')Ἐντὸς τῆς περιοχῆς καὶ πρὸς βορρᾶν τῆς ἑξῆς γραμμῆς.

Μία γραμμὴ ἀγομένη πρὸς νότον ἀπὸ τῆς ἀκτῆς τῆς Γρουλανδίας εἰς μῆκος 50° Δ μέχρι πλάτους 45° Β ἐκεῖθεν κατὰ μῆκος τοῦ παραλλήλου πλάτους 45° Β μέχρι τοῦ μεσημβρινοῦ 15° Δ, ἐκεῖθεν πρὸς βορρᾶν μέχρι πλάτους 60° Β, ἐκεῖθεν κατὰ μῆκος τοῦ παραλλήλου πλάτους 60° Β μέχρι τῆς δυτικῆς ἀκτῆς τῆς Νορβηγίας. Τὸ Μπέργκεν θὰ θεωρῆται ὡς κείμενον ἐπὶ τοῦ ὁρίου μεταξὺ τῆς περιοχῆς ταύτης καὶ τῆς κατωτέρω ὑπὸ στοιχεῖον β περιοχῆς.

Χειμὼν ἀπὸ 16ης Ὀκτωβρίου μέχρι 15ης Ἀπριλίου
Θέρος ἀπὸ 16ης Ἀπριλίου μέχρι 15ης Ὀκτωβρίου.

β') Μία περιοχὴ ἐκτὸς τῆς ὑπὸ στοιχεῖον α περιοχῆς, ἐπὶ καὶ βορείως τοῦ παραλλήλου πλάτους 36° Β

Χειμὼν ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου μέχρι 31ης Μαρτίου
Θέρος ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου μέχρι 31ης Ὀκτωβρίου.

Βαλτικὴ θάλασσα (ὁριζομένη ὑπὸ τοῦ παραλλήλου εἰς τὸ πλάτος τοῦ Σκόου (Skaw).

Χειμὼν ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου μέχρι 31ης Μαρτίου.
Θέρος ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου μέχρι 31ης Ὀκτωβρίου.

Μεσόγειος Θάλασσα καὶ Εὔξεινος Πόντος.

Χειμὼν ἀπὸ 16ης Δεκεμβρίου μέχρι 15ης Μαρτίου.
Θέρος ἀπὸ 16ης Μαρτίου μέχρι 15ης Δεκεμβρίου.

Βορεία ζώνη «Χειμῶνος κατ' ἐποχὴν» (Μεταξὺ τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Βορείου Ἀμερικῆς, ἐξαιρέσει τῆς Ἰαπωνικῆς θαλάσσης νοτίως 50° Β).

Χειμὼν ἀπὸ 16ης Ὀκτωβρίου μέχρι 15ης Ἀπριλίου
Θέρος ἀπὸ 16ης Ἀπριλίου μέχρι 15ης Ὀκωβρίου.

Ἰαπωνικὴ θάλασσα μεταξὺ τῶν παραλλήλων πλάτους 35° καὶ 50° N.

Χειμὼν ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου μέχρι 28ης)29ης Φεβρουαρίου.
Θέρος ἀπὸ 1ης Μαρτίου μέχρι 30ης Νοεμβρίου.

Νότιος Ζώνη «Χειμῶνος κατ' ἐποχὴν»
Χειμὼν ἀπὸ 16ης Ἀπριλίου μέχρι 15ης Ὀκτωβρίου
Θέρος ἀπὸ 16ης Ὀκτωβρίου μέχρι 15ης Ἀπριλίου.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

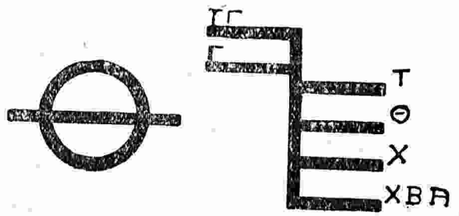
Πιστοποιητικὸν διεθνοῦς γραμμῆς φορτώσεως.

Ἐκδοθὲν κατ' ἐξουσιοδότησιν τῆς Κυβερνήσεως..... συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς Διεθνοῦς Συμβάσεως γραμμῆς φορτώσεως τοῦ 1930.

Πλοῖον..... Διακριτικὸς ἀριθμὸς ἢ ψηφία τοῦ πλοίου.....
Λιμὴν νηολογήσεως.....
Ὁλικὴ χωρητικότης.....
Ὕψος ἐξάλων ἀπὸ τῆς γραμμῆς καταστρώματος Γραμμὴ φορτώσεως

Τροπικὸν..... (α).....ἄνωθεν τοῦ (β)
Θέρους..... (β) Ἡ ἀνωτέρα ἀκμὴ τῆς διὰ τοῦ κέντρου τοῦ δίσκου ὁριζοντίας γραμμῆς.
Χειμῶνος..... (γ).....κάτωθεν τοῦ (β)
Χειμῶνος εἰς βορ. Ἀτλαντικὸν... (δ).....κάτωθεντοῦ (β)

Ἔκπτωσις διὰ γλυκὺ ὕδωρ δι' ὅλα τὰ ὕψη ἐξάλων.....
Ἡ ἀνωτέρα ἀκμὴ τῆς γραμμῆς καταστρώματος ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐμετρήθησαν τὰ ἀνωτέρω ὕψη τῶν ἐξάλων εὑρίσκεται.....ἄνωθεν τῆς εἰς τὴν πλευρὰν ἀνωτάτης ἐπιφανείας τοῦ.....καταστρώματος.



Σχῆμα 5.

Πιστοποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος ὅτι τὸ πλοῖον ἐπεθεωρήθη καὶ τὰ ἀνωτέρω ὕψη ἐξάλων καὶ αἱ γραμμαὶ φορτώσεως προσδιωρίσθησαν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς Συμβάσεως.

Τὸ παρὸν πιστοποιητικὸν ἰσχύει μέχρι τῆς.....(*)
Ἐξεδόθη ἐν.....τῇ.....

*Σημείωσις. Ὅταν θαλασσοποροῦντα ἀτμόπλοια πλέωσιν εἰς ποταμοὺς ἢ μεσόγεια ὕδατα, ἐπιτρέπεται ὑπερφόρτωσις ἀνταποκρινομένη εἰς τὸ βάρος τοῦ καυσίμου κ.τ.λ., τὸ ἀπαιτούμενον διὰ τὴν κατανάλωσιν μεταξὺ τοῦ σημείου τῆς ἀναχωρήσεως καὶ τῆς ἀνοικτῆς θαλάσσης.

Tropical : 21st January to 30th April.
Summer : 1st May to 20th January.

(5) In the North Pacific Ocean.

(a) An area bounded on the north by the parallel of lat. 25 N., on the west by the meridian of 160o E., on the south by the parallel of lat 13 N., and on the east by the meridian of 130o W.
Tropical : 1st April to 31th October.
Summer : 1st November to 31st March.

(b) An area bounded on the north and east by the coast of California, Mexico and Central America, on the west by the meridian of 120o W. and by a rhumb line from the point lat. 30o N., long 120o W., to the point lat 13o N., long 105o W., and on the south by the parallel of lat. 13o N.

Tropical : 1st March to 30th June and 1st to 30th November.
Summer : 1st July to 31st October and 1st December to 28th)29th February.

(6) In the South Pacific Ocean.

(a) An area bounded on the north by the parallel of lat. 11o S., on the west by the coast of Australia, on the south by the parallel of lat. 20o S., and on the east by the meridian of 175o E., together with the Gulf of Carpentaria south of lat 11o S.
Tropical : 1st April to 30th November.
Summer : 1st December to 31st March.

(b) An area bounded on the west by the meridian of 150o W,. on the south by the parallel of lat 20o S., and on the north and east by the rhumb line forming the southern boundary of the «Tropical» zone.
Tropical : from 1st March to 30 th November.
Summer : from 1st December to 28 th)29th February.

The following are «Seasonal Winter» areas :
Northern «Seansonal Winter» Zone (between North America and Europe).

(a) In the area within and to the Northwards of the following line : —

A line drawn south from the coast of Greenland at long 50o W., to lat 45o N., thence along the parallel of lat 45o N. to the meridian of 15 W., thence north to lat 60o N., thence along the parallel of lat 60o N., to the west coast of Norway, Bergen to be considered as being on the boundary line of this area and area (b) below.

Winter from 16th October to 15th April.
Summer from 16th April to 15th October.

(b) An area outside area (a) above and north of the parallel of lat. 36o N.
Winter from 1st November to 31st March.
Summer from 1st April to 31st October.

Baltic (bounded by the parallel of latitude of the Skaw)
Winter from 1st November to 31st March.
Summer from 1st April to 31st October.

Mediterranean and Black Sea.
Winter from 16th December to 15th March.
Summer from 16th March to 15th December.

Northen «Seasonal Winter» Zone (between Asia and North America, except Sea of Japan, South of 50o N.).
Winter from 16th October to 15th April.
Summer from 16th April to 15th Octomber.

Sea of Japan between the parallels of lat 35oN. and 50oN.
Winter from 1st Decemler to 28th)29th February
Summer from 1st March to 30th November.

Southern «Seasonal Winter» Zone.
Winter from 16th April to 15th October.
Summer from 16th October to 15th April.

ANNEX III.

International Load Line Certificate.

Issued under the authority of the Government of .....under the provisions of the International Load Line Convention, 1930. –

Distinctive Number or Letters.....
Ship.....
Port of Registry.....
Gross Tonnage.....

	Freeboard from deck line	Load Line
Tropical	(a)	above (b)
Summer	(b)	Upper edge of line through centre of disc.
Winter	(c)	below (b).
Winter in North Atlantic	(d)	below (b).

Allowance for fresh water for all freeboards .....

The upper edge of the deck line from which these freeboards are measured is.....inches above the top of the.....deck at side.

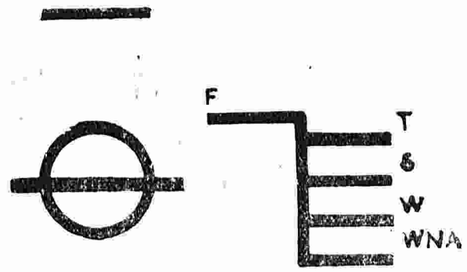


Figure 5

This is to Certify that this ship has been surveyed and the freeboards and load lines shown above have been assigned in accordance with the Convention.

This certificate remains in force until..... *
Issued at.....on the .....
day of .....

* See back.

Note. —Where sea-going steamers navigate a river or inland water, deeper loading is permitted corresponding to the weight of fuel, &c., required for consumption between the point of departure and the open sea.

Ἐνταῦθα τίθεται ἡ ὑπογραφὴ ἢ ἡ σφραγὶς καὶ ἡ ἰδιότης τῆς Ἀρχῆς τῆς ἐκδιδούσης τὸ πιστοποιητικόν.

Τοῦ πλοίου ἐκπληροῦντος πλήρως τὰς διατάξεις τῆς Συμβάσεως, τὸ παρὸν πιστοποιητικὸν ἀνανεοῦται μέχρι....

.....

Ἐν .....τῇ.....

(Ὑπογραφὴ ἢ σφραγὶς καὶ ἰδιότης τῆς Ἀρχῆς)

Τοῦ πλοίου ἐκπληροῦντος πλήρως τὰς διατάξεις τῆς Συμβάσεως, τὸ παρὸν πιστοποιητικὸν ἀνανεοῦται μέχρι.....

Ἐν .....τῇ.....

(Ὑπογραφὴ ἢ σφραγὶς καὶ ἰδιότης τῆς Ἀρχῆς)

Τοῦ πλοίου ἐκπληροῦντος πλήρως τὰς διατάξεις τῆς Συμβάσεως, τὸ παρὸν πιστοποιητικὸν ἀνανεοῦται μέχρι.....

Ἐν .....τῇ.....

(Ὑπογραφὴ ἢ σφραγὶς καὶ ἰδιότης τῆς Ἀρχῆς)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV.

Κατάλογος τῶν νόμων καὶ κανονισμῶν γραμμῶν φορτώσεως τῶν θεωρουμένων ὡς ἰσοδυνάμων πρὸς τοὺς Βρεττανικοὺς κανόνας 1906 τοῦ Board of Trade

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ :

Part IV of the Navigation Act, 1912–1920, and Na igation (Load Line) Regulations of the 17 th December, 1924.

ΒΕΛΓΙΟΝ :

Loi sur la securité des navires (7 Decembre 1920.

ΧΙΛΗ :

Reglamento para el trazato del disce marcas y linea oficial de carguie de las naves mercantes (Decree No 1896 of the 12th November, 1919).

ΔΑΝΙΑ :

Merchant Shipping (Inspection of Ships) Act of the 29th March, 1920, with later amendments.

Rules and Tables of Freeboard for ships, dated the 30th September 1909 as amended by Notification of the 25th July, 1918.

ΓΑΛΛΙΑ :

Loi du 17 avril 1907, arrêté du 5 septembre 1908. Décret du 21 Septembre 1908. Autre décret du 21 septembre 1908 medifié par le décret du 1er Septembre 1925. Décret du 12 Mai 1927. Décret du 17 Janvier 1928.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ :

Vorschriften der See–Berufsgenossenschaft über den Freibord für Dampfer und Segelschiffe, Ausgabe 1908.

ΧΟΓΓ–ΚΟΓΓ :

Merchant Shipping Consolidation Ordinance (No. 10 of 1899) as amended by Ordinances Nos 31 of 1901, 2 of 1903, 5 àl 1905, 16 of 1906, 9 of 1909, and 6 of 1910.

ΙΣΛΑΝΔΙΑ :

Law No. 58 of the 14th June, 1929, Sections 25–26.

ΙΝΔΙΑΙ :

Indian Merchant Shipping Act. 1923.

ΙΤΑΛΙΑ :

Regole eTavole per assignazione del «Bordo Libero» approved by decree dated the 1st February, 1929–VII fo the Italian Minister for Communications.

Prior to 1929–British Board of Trade Rules. 1906.

ΙΑΠΩΝΙΑ :

Ship Load Line Law (Law N. 2 of the 10 th year of Taisho (1921) and the Rules and Regulations relating thereto.

ΟΛΑΝΔΙΑ :

Decree of the 22 nd September, 1909 (Official Journal N. 315).

ΟΛΑΝΔΙΚΑΙ ΙΝΔΙΑΙ :

Netherlands Decree of the 22 nd Septebemer, 1909 (Official Journal No. 315).

ΝΕΑ ΖΗΛΑΝΔΙΑ :

British Board of Trade Rules, 1906.

ΝΟΡΒΗΓΙΑ :

Norwegian Freeboard Rules and Tables of 1909.

ΠΟΡΤΟΓΑΛΛΙΑ :

Decree No. 11, 210 of the 18th July, 1925, and Regulations and Instructions relating thereto.

ΙΣΠΑΝΙΑ :

Reglamente para el Trazato del Disco y Marcas de Maxima Carga de les buques marchantes, 1914.

British Board of Trade Rules, 1906.

ΣΟΥΗΔΙΑ :

Rules and Tables of Freeboard approved by decree of the 21st May, 1910.

ΗΝΩΜΕΝΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ :

Board of Trade Rules, 1906.

ΗΝΩΜΕΝΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ ΑΜΕΡΙΚΗΣ :

British Board of Trade Rules, 1906.

ΕΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΣΟΒΙΕΤΙΚΩΝ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΩΝ :

Rules and Regulations relating to the Load Lines of seagoing merchant vessels, puplished by Register of the Union of Soviet Socialist Republics, 1928.

ΤΕΛΙΚΗ ΠΡΑΞΙΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ ΓΡΑΜΜΗΣ ΦΟΡΤΩΣΕΩΣ

Αἱ κυβερνήσεις τῶν : Γερμανίας, Αὐστραλίας, Βελγίου Καναδᾶ, Χιλῆς, Κούβας, Δανίας, Ἐλευθέρας πόλεως τοῦ Δάντσιγγ, Ἱσπανίας, Ἐλευθέρου κράτους τῆς Ἰρλανδίας, Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, Φινλανδίας, Γαλλίας, Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ Βορείου Ἰρλανδίας, Ἑλλάδος, Ἰνδιῶν, Ἰσλανδίας, Ἰταλίας, Ἰαπωνίας, Λεττονίας, Μεξικοῦ , Νορβηγίας, Νέας Ζηλανδίας, Παραγουάης, Ὁλλανδίας, Περοῦ, Πολωνίας, Πορτογαλλίας, Σουηδίας καὶ τῆς Ἑνώσεως τῶν Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν.

Ἐπιθυμοῦσαι νὰ προστατεύσωσι τὴν ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἰδιοκτησίαςἐνθαλάσσῃ,διὰ καθιερώσεως ἀπὸ συμφώνου ὁμοιομόρφων ἀρχῶν καὶ κανόνων ἀναφορικῶς πρὸς τὰ ὅρια μέχρι τῶν ὁποίων δύνανται νὰ φορτώνωνται πλοῖα ἐκτελοῦντα διεθνεῖς πλόας, καὶ

Ἀποφασίσασαι νὰ συμμετάσχωσι εἰς μίαν διεθνῆ διάσκεψιν ἥτις, προσκλήσει τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ Βορείου Ἰρλανδίας, συνεκλήθη ἐν Λονδίνῳ.

Ὥρισαν τὰς κάτωθι πληρεξουσιότητας.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Πληρεξούσιοι

Κος Gustav KOENIGS

Ὑπουργικὸς Διευθυντὴς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Συγκοινωνίας, Μυστικοσύμβουλος Βερολῖνον.

Κος Arthur WERNER

Ὑπουργικὸς Σύμβουλος παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Συγκοινωνίας, Δικαστικὸς Σύμβουλος Βερολῖνον.

Here follows the signature or seal and the description of the authority issuing the certificate.

The provisions of the Convention beig fully complied with by this ship, this certificate is renewed till..

.....

Place.....Date.....

Signature or Seal and description of authority.

The provisions of the Convention being fully complied with by this ship, this certificate is renewed till....

.....

Place..... Date.....

Signature or Seal and description of authority.

The provisions of the Convention being fully complied with by this ship, this certificate is renewed till..

.....

Place.....Date.....

Signature or Seal and description of authority.

ANNEX IV.

Titles of Load Line Laws and Rules regarded as Equivalent to the British Board of Trade Rules, 1906.

Australia :

Part IV of the Navigation Act., 1912-1920, and Navigation (Load Line) Regulations of the 17th December, 1924.

Belgium :

Loi sur la sécurite de navires (7 decembre 1920).

Chile :

Reglamento para el trazato del disco marcas y linea oficial de carguio de las naves mercantes (Decree No 1896 of the 12th November, 1919).

Denmark :

Merchant Shipping (Inspection of Ships) Act of the 29th March, 1920 with later amendments.

Rules and Tables of Freeboard for Ships, dated the 30th September, 1909, as amended by Notification of the 25th July, 1918.

France :

Loi du 17 avril 1907, arrêté du 5 septembre 1908. Décret du 21 septembre 1908. Autre décret du 21 septembre 1908 mofifié par le décret du 1er septembre 1925. Décret du 12 mai 1927 Décret du 17 janvier 1928.

Germany :

Vorschriften der See-Berufsgenossenschaft über den Freibord für Dampfer und Segelschiffe, Ausgabe 1908.

Hong Kong :

Merchant Shipping Consolidation Ordinance (No 10 of 1899), as amended by Ordinances Nos 31 of 1901, 2 of 1903, 5 of 1905, 16 of 1906, 9 of 1909, and 6 of 1910.

Iceland :

Law No 58 of the 14th June, 1929, Sections 25-26.

India :

Indian Merchant Shipping Act., 1923.

Italy :

Regole e tavole per assignazione del «Bordo Libero» approved by decree dated the 1st February, 1929—VII of the Italian Minister for Communications.

Prior to 1929—Britsh Board of Trade Rules,1906.

Japan :

Ship Load Line Law [Law No 2 of the 10th year of Taisho (1921)] and the Rules and Regulations relating thereto.

Netherlands :

Decree of the 22nd September, 1909 (Official Journal No. 315).

Netherlands Indies :

Netherlands Decree of the 22nd September, 1909 (Official Journal No 315).

New Zealand :

British Board of Trade Rules, 1906.

Norway ;

Norwegian Freeboard Rules and Tables of 1909.

Portugal :

Decree No 11,210 of the 18th July, 1925, and Regulations and Instructions relating thereto.

Spain :

Reglamento para el Trazado del Disco y Marcas de Maxima Carga de los buques marchantes, 1914.

Straits Settlements :

Britisch Board of Trade Rules, 1906.

Sweden :

Rules and Tables of Freeboard approved by decree of the 21st May, 1910.

United Kingdom :

Board of Trade Rules, 1906.

United States of America :

British Board of Trade Rules, 1906.

Union of Soviet Socialist Republics :

Rules and Regulations relating to the Load Lines of seagoing merchant vessels, published by Register of the Union of Soviet Socialist Republics, 1928.

FINAL ACT OF THE INTERNATIONAL LOAD LINE CONFERENCE, 1930.

The Governments of Germany, the Commonwelth of Australia, Belgium, Canada, Chile, Cuba, Denmark, the free City of Danzig, Spain, the Irish Free State, the United States of America, Finland, France, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, Greece, India, Iceland, Italy, Japan, Latvia, Mexico, Norway, New Zealand, Paraguay, the Netherlands, Peru, Poland, Portugal, Sweden and the Union of Soviet Socialist Republics;

Desiring to promote safety of life and property at sea by establishing in common agreement uniform principles and rules with regard to the limits to which ships on international voyages may be loaded;

Having decided to participate in an international conference which, upon the invitation of the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, was held in London;

Appointed the followimg delegations :—

GERMANY.

Delegates.

Mr. Gustav KOENIGS.

Ministerialdirigent in the Reichs-verkehrsministerium, Geheimer Regierungsrat, Berlin.

Mr. Arthur WERNER.

Ministerialrat in the Reichs-verkehrsministerium, GeheimerJustizrat, Berlin.

Καθηγητὴς Walter LAAS
Διευθυντὴς τοῦ Νηογνώμονος «Germanisher Lloyd» Βερολίνου.
Κος Karl STURM
Διευθυντὴς τῆς «Seeberufsgenossenschaft» Ἀμβοῦργου.

Πραγματογνώμονες

Πλοίαρχος A. N. ELINGIUS
Ἐπιθεωρητὴς τῆς Hamburg Südamerika Linie. Ἀμβοῦργον.
Κος Wilhelm HEBERLING
Διπλωματοῦχος Μηχανικὸς, τοῦ Νηογνώμονος Germanisher Lloyd Βερολῖνον.
Πλοίαρχος Ernest KNUTZEN
Ἐπιθεωρητὴς τῆς »Atlantik Tank—Rhederei διὰ τὴν ἕνωσιν τῶν Γερμανῶν Πλοιάρχων καὶ Ἀξιωματικῶν τῶν πλοίων» Ἀμβοῦργον.
Κος Franz KÖHLER
Cesamtverband Τμῆμα Seeleute Βερολῖνον.
Πλοίαρχος Ludwig SCHMIDT
Ἐπιθεωρητὴς τῆς «Hansa Linie» Βρέμη.
Πλοίαρχος Conrad SOERENSEN
Ἐπιθεωρητὴς τῆς »Dampfschiffarts Geselschaft 1869 Φλένσμπουργ.
Κος Johann WINTER
Ἀρχιμηχανικὸς καὶ Ἀρχιεπιθεωρητὴς πλοίων, τῆς Seeberufsgenossenschaft Ἀμβοῦργον.
Πλοίαρχος Ludwig SCHUBART
Κυβερνητικὸς Σύμβουλος τῆς »Deutsche Seewarte» Ἀμβοῦργον.

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ
Πληρεξούσιοι

Πλοίαρχος Henry Priaulx CAYLEY
Τοῦ Βασιλικοῦ Αὐστραλιακοῦ Ναυτικοῦ, Ναυτικὸς Ἀκόλουθος παρὰ τῇ ἐν Λονδίνῳ ἀντιπροσωπείᾳ τῆς Αὐστραλίας.

Κος Vincent Cyril DUFFY
Australia House

Γραμματεὺς
Ὑποπλοίαρχος Οἰκονομικὸς A. FREYER
Βασιλικὸν Αὐστραλιακὸν Ναυτικόν.

ΒΕΛΓΙΟΝ
Πληρεξούσιος
Κος Raoul F. GRIMARD
Μηχανικὸς, Τεχνικὸς Σύμβουλος παρὰ τῇ Κεντρικῇ Διοικήσει τοῦ Ναυτικοῦ.

ΚΑΝΑΔΑΣ

Πληρεξούσιοι
Κος Alexander JOHNSTON
Ὑφυπουργὸς Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.
Πραγματογνώμονες
Κος C. F. M. DUGUID
Ἀρχιναυπηγός.
Πλοίαρχος E.N. J. GILLIES
Canadian Pacific Steamships Ltd.
Κος Frank Mc DONNELL
Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐπιθεωρήσεως τῶν πλοίων.
Πλοίαρχος E.N. H. E. NEDDEN
Canadian National Steamship Co
Πλοίαρχος E.N. R. A. GOUDEY
Canadian National Steamship Co
Miss EDNA STOWE (Γραμματεὺς)

ΧΙΛΗ
Πληρεξούσιος
Ὑποπλοίαρχος Ναυπηγὸς Oscar BUNSTER
Μέλος τῆς Χιλιανῆς Ναυτικῆς Ἀποστολῆς ἐν Λονδίνῳ.

ΚΟΥΒΑ
Πληρεξούσιος
Κος Guillermo PATTERSON
Ἐπιτετραμμένος ἐν Λονδίνῳ.

ΔΑΝΙΑ
Πληρεξούσιοι
Κος Emil KROGH
Διευθυντὴς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ναυτιλίας καὶ Ἁλιείας.
Κος Aage H. LARSEN
Ναυπηγὸς καὶ Ἀρχιμηχανικὸς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ναυτιλίας καὶ Ἁλιείας.
Κος J. A. KÖRBING
Διευθυντὴς τῆς »Forenede Dampskibsselskab», Κοπεγχάγη.
Πλοίαρχος E.N. H. P. HAGELBERG
Πρόεδρος τῆς ἑνώσεως Δανῶν Πλοιάρχων.
Κος Erik JACOBSEN
Trade Union Manager
Πραγματογνώμονες
Κος P. VILLADSEN
Ὑποδιευθυντὴς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ναυτιλίας καὶ Ἁλιείας.
Κος Peder FISCHER
Ναυπηγός.

ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΠΟΛΙΣ ΔΑΝΤΣΙΓΧ
Πληρεξούσιοι
Κος Alphonse POKLEWSKI—KOZIELL
Ἐμπορικὸς Σύμβουλος τῆς ἐν Λονδίνῳ Πολωνικῆ Πρεσβείας.
Κος Waldemar SIEG
Ἐμπορικὸς Σύμβουλος.

ΙΣΠΑΝΙΑ
Πληρεξούσιος
Κος Octaviano MARTINEZ—BARCA
Μηχανικὸς Ἰσπανικοῦ Ναυτικοῦ.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΙΡΛΑΝΔΙΚΟΝ ΚΡΑΤΟΣ
Πληρεξούσιοι
Κος J. W. DULANTY
Ἐμπορικὸς Ἀπεσταλμένος Ἐλευθέρου Ἰρλανδικοῦ Κράτους ἐν Μεγάλῃ Βρεττανίᾳ.
Κος T. J. HEGARTY
Ἐπιθεωρητὴς πλοίων παρὰ τῇ Ὑπηρεσίᾳ μεταφορῶν καὶ Ναυτιλίας τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας καὶ Ἐμπορίου.

ΗΝΩΜΕΝΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Πληρεξούσιοι
Κος HERBERT B. WALKER
Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἀμερικανῶν ἐφοπλιστῶν ἀτμοπλοίων.
Κος DAVID ARNOTT
Ἐπιθεωρητὴς πλοίων τοῦ American Bureau of Shippinq.
Κος LAURENS PRIOR
Γραφεῖον Ναυτιλίας τῆς Ὑπηρεσίας ἐμπορίου.
Κος HOWARD C. TOWLE
Ἐθνικὸν Συμβούλιον τῶν Ἀμερικανικῶν Ναυπηγῶν.
Κος SAMUEL D. Mc COMB

Professor Walter LAAS.
Director of the « Germanischer Lloyd » Classification Society, Berlin.
Mr. Karl STURM.
Verwaltungsdirektor of the See-Berufsgenossenschaft, Hamburg.

Experts.

Captain A. N. ELINGIUS.
Inspector of the « Hamburg--Südamerika—Line, » Hamburg.
Mr. Wilhelm HEBERLING.
Diplom-Ingenieur, « Germanischer Lloyd » Classification Society, Berlin.
Captain Ernest KNUTZEN
Inspector of the «Atlantic Tank–Rhederei for Verband deutscher Kapitäne und Schiffsoffiziere», Hamburg.
Mr. Franz KOHLER.
Gesamtverband Abteilung Seeleute, Berlin.
Captain Ludwig SCHMIDT.
Inspector of the «Hansa–Line», Bremen.
Captain Ludwig SCHUBART.
Oberregierungsrat in the «Deutsche Seewarte», Hamburg.
Captain Conrad SOERENSEN.
Inspector of the «Dampfschiffahrtsgesellschaft 1869,» Flensburg.
Mr. Johann WINTER
Chief Engineer, First Ship Surveyor, See-Berufsgenossenschaft, Hamburg.

THE COMMONWEALTH OF AUSTRALIA.

Delegates

Captain Henry Priaulx CAYLEY
Royal Australian Navy, Commonwealth Naval Representative in London.
Mr. Vincent Cyril DUFFY.
Australia House.

Secretary.

Paymaster Lieut–Com. A. FREYER.
Royal Australian Navy.

BELGIUM.

Delegate.

Mr. Raoul F. GRIMARD.
Naval Engineer, Technical Adviser to the Central Naval Department.

CANADA.

Delegate.

Mr. Alexander JOHNSTON.
Deputy Minister of Marine.

Experts.

Mr. C. F. M. DUGUID.
Chief Naval Architect.
Captain J. GILLIES.
Canadian Pacific Steamships, Ltd.
Mr. Frank Mc DONNELL
Chairman, Board of Steamship Inspection
Captain H. E. NEDDEN
Canadian National Steamship Co,
Captain R. A. GOU DEY
Canadian National Steamship Co
Secretary
Miss Edna STOWE

CHILE

Delegate

Lieut.-Commander Constructor Oscar BUNSTER
Member of the Chilian Naval Commission in London

CUBA.

Delegate
Mr. Guillermo PATTERSON
Cuban Ministre in London .

DENMARK

Delegates

Mr. Emil KROGH
Assistant Secretary in the Ministry of Shipping and Fisheries.
Mr. Aage H. LARSEN
Naval Architect and Engineer-in-Chief to the Ministry of Shipping and Fisheries.
Mr. J. A. KÖRBING
Director of the «Forenede Dampskibsselskab», Copenhagen.
Captain H. P. HAGELBERG
Chairman of the Association of Dannish Shipmasters.
Mr. Erik JACOBSEN
Trade Union Manger.

Experts

Mr. P. VILLADSEN.
Principal in the Ministry of Shipping and Fisheries.
Mr. Peder FISCHER
Naval Architect.

THE FREE CITY OF DANZIG

Delegates.

Mr. Alphonse POKLEWSKI–KOZIELL
Commercial Counsellor, Polish Legation, London.
Mr. Waldemar SIEG
Commercial Counsellor.

SPAIN

Delegate.

Mr. Octaviano MARTINEZ-BARCA
Engineer, Spanish Navy

IRISH FREE STATE

Delegates

Mr. J. W. DULANTY
Commissioner for Trade for the Irish Free State in Great Britain.
Mr. T. J. HEGARTY
Ship Surveyor, Transport and Marine Branch department of Industry and Commerce.

UNITED STATES OF AMERICA

Delegates.

Mr. Hebert B. WALKER
President of the American Steamship Owners, Association.
Mr. David ARNOTT
Chief Surveyor, American Bureau of Shipping.
Mr. Laurens PRIOR
Bureau of Navigation, Department of Commerce.
Mr. Howard C. TOWLE
National Council of America Shipbuilders.
Mr. Samuel D. Mc COMB

Marine Office of America.
Πλοίαρχος E.N. ALBERT F. PILLSBURY
Τοῦ οἴκου Pillsbury and Curtis Ἅγιος Φραγκῖσκος.
Κος ROBERT F. HAND
Ἀντιπρόεδρος τῆς Standard Shipping Co. Νέα Ὑόρκη.
Κος H. W. WARLEY
Ἀντιπρόεδρος τῆς Ore Steamship Corporation Νέα Ὑόρκη.
Κος JAMES KENNEDY
Γενικὸς Διευθυντὴς Ναυτικῶν Τμῆμα, Gulf Refining Co. Νέα Ὑόρκη.
Ὑποναύαρχος JOHN. G. TAWRESEY
C. C. τοῦ Ἀμερικανικοῦ Π. Ναυτικοῦ ἐν ἀποστρατείᾳ.

Τεχνικοὶ Σύμβουλοι

Κος DAVID W. DICKIE
Μηχανικὸς–Ναυπηγὸς ἐπίσημος ἐμπειρογνώμων, Ἅγιος Φραγκῖσκος.
Πλοίαρχος P. C. GRENING
Διευθυντὴς διὰ τὴν Εὐρώπην, United States Shipping Board merchand fleet Corporation.
Κος G. A. SMITH
American Bureau of shipping.

ΦΙΛΑΝΔΙΑ

Πληρεξούσιοι

Κος A. H. SAASTAMOINEN
Ἐπιτετραμμένος ἐν Λονδίνῳ
Πλωτάρχης Birger BRANDT.
Ἕνωσις τῶν Φινλανδῶν Πλοιάρχων E. N.
Βοηθὸς
Κος E. WÄLIKANGAS
Φινλανδικὴ Πρεσβεία ἐν Λονδίνῳ

ΓΑΛΛΙΑ

Πληρεξούσιοι.
Κος André Maurice HAARBLEICHER
Ἀνώτερος Ἀρχιναυπηγὸς, Διευθυντὴς τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἐμπορικοῦ Στόλου καὶ τοῦ Ναυτικοῦ ὑλικοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.
Κος René Hippolyte Joseph LINDEMANN
Βοηθὸς Διευθυντὴς τῶν ὑπηρεσιῶν Ναυτικῆς ἐργασίας καὶ τοῦ Λογιστηρίου παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.
Κος Jean Henri Theophile MARIE
Ἀρχιναυπηγὸς, Βοηθὸς Διευθυντοῦ τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἐμπορικοῦ Στόλου καὶ τοῦ Ναυτικοῦ ὑλικοῦ, παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.
Κος A. H. A de BERLHE
Πληρεξούσιος Διευθυντὴς τοῦ Bureau Veritas.
Βοηθὸς Πληρεξουσίων
Κος J. VOLMAT
Ὑδρογράφος, ἀντιπροσωπεύων τὸ Γαλλικὸν Ναυαρχεῖον.

Πραγματογνώμονες

Κος Jacques de BERLHE
Μηχανικὸς τοῦ Bureau Veritas.
Κος BRILLIE
Ἀρχιμηχανικὸς Σύμβουλος τῆς Compagnie Générale Transatlantique.
Κος J. R. L. DUBOIS
Ἀρχιεπόπτης τῆς Cie Messageries Maritimes.
Κος M. A. R de CATALANO
Ναυτικὸς ἀρχιεπόπτης τῆς Compagnie générale Transatlantique.
Κος Ch. le PELLETIER
Ἀρχιμηχανικὸς τῆς Compagnie des Chargeurs Réunis.
Κος G. FALCOZ
Ἀρχιμηχανικὸς τῆς Compagnie des Messageries Maritimes.
Κος A. NIZERY
Διευθυντὴς τῆς Compagnie des chargeurs Réunis.
Κος PATRY
Ἀρχιμηχανικὸς τοῦ Bureau Veritas.
Κος J. PERRACHON
Ὑποδιευθυντὴς τῆς Compagnie Auxiliaire de Navigation.
Κος Julles M.A.T. PINCZON
Ἀρχιμηχανικὸς Σύμβουλος τῶν chantiers de Saint-Nazaire.
Κος R. ROSSIGNEUX
Διευθυντὴς τῶν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Γάλλων Ἐφοπλιστῶν.
Γραμματεὺς
Πλοίαρχος E.N. G. F. J. DILLY
Ἐπιθεωρητὴς Ναυτιλίας παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.

ΗΝΩΜΕΝΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΒΟΡΕΙΟΥ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ

Πληρεξούσιοι

Sir Henry F. OLIVER
Ναύαρχος τοῦ Βρεττανικοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ.
Πλοίαρχος F. W. BATE
Ναυτικὸς Σύμβουλος τῆς ὑπηρεσίας Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.
Πλοίαρχος E.N. J. T. EDWARDS
Πλοίαρχος Ὠκεανοπλοΐας ἐν ἐφεδρείᾳ.
Κος A.J. DANIEL
Ἀρχιεπιθεωρητὴς πλοίων, Board of Trade.
Sir Ernest W. GLOVER
Chamber of shipping τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου.
Sir Norman HILL
Πρόεδρος τῆς Merchant shipping Advisory Commitee, Board of Trade.
Sir Charles HIPWOOD
Board of Trade.
Κος J. Forster KING
Ἀρχιεπιθεωρητὴς παρὰ τῷ British Corporation Register of shipping and Aircraft.
Δρ. J. MONTGOMERIE
Ἀρχιεπιθεωρητὴς πλοίων τοῦ Lloyd's Register of shipping.
Sir Charles J. O. SANDERS
Πρόεδρος, Load Line Committee, 1927–1929.
Κος Willian Robert SPENCE
Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Ἐθνικῆς Ἑνώσεως τῶν Ναυτικῶν.
Πλοίαρχος A. SPENSER
Πλοίαρχος Ὠκεανοπλοΐας ἐν ἐφεδρείᾳ.
Γραμματεὺς
Κος A. E. LEE
Board of Trade.

Βοηθοὶ Γραμματεῖς

Κος G. C. AGER
Board of Trade.

UNITED STATES OF AMERICA—(continued).

Marine Office of America.
Captain Albert F. PILLSBURY
Pillsbury and Curtis, San Francisco.
Mr. Robert F. HAND
Vice-President Standard Shipping Co., New York
Mr. James KENNEDY
General Manager, Marine Departement, Gulf Refining Co., New York.
Mr. H. W. WARLEY
Vice-President Ore Steamship Corporation, New York.
Rear-Admiral John G. TAWRESEY
C. C. United States Navy, Retired. United States Shipping Board.
Technical Advisers.
Mr. DAVID W. DICKIE
Engineer and Naval Architect, Attorney-at-Law, San Francisco.
Capitain P. C. GRENING
Director for Europe, United States Shipping Board Merchant Fleet Corporation.
Mr. G. A. SMITH
American Bureau of Shipping.

FILAND

Delegates.
Mr. A. H. SAASTAMOINEN
Finnish Minister in London.
Commander Birger BRANDT
Finnish Shipmasters' Association.
Assistant Delegate.
Mr. E. WALIKANGAS
Finnish Legation, London.

FRANCE.

Delegates.

Mr. ANDRE MAURICE HAARBLEICHER

Naval Construction Corps, Director of the Departments of the Mercantile Fleet at the Ministry of the Mercantile Marine.
Mr. RENE HIPPOLYTE JOSEPH LINDEMANN
Assistant Director of the Department of Marine Labour and of the Accountants Department at the Ministry of the Mercantile Marine.
Mr. JEAN HENRI THEOPHILE MARIE
Naval Construction Corps, Assistant to the Director of the Departments of the Mercantile Fleet and of Naval Material at the Ministry of the Mercantile Marine.
Mr. A. H. A. de BERLHE
Deputy Manager of the Burau Veritas.
Assistant to the Delegates.
Mr. J. VOLMAT.
Chief Hydrographer, 2nd Class, representing the French Admiralty.

Experts.

Mr. Jacques de BERLHE.
Engineer to the Bureau Veritas.
Mr. BRILLIE.
Chief Consulting Engineer of the Compagnie Générale Transatlantique.
Mr. M. A. R. de CATALANO.
Chief Superintendent of the Compagnie Générale Transatlantique.
Mr. J. R. L. DUBOIS.
Chief Marine Superintendent of the Compagnie des Messageries Maritimes.
Mr. G. FALCOZ.
Chief Engineer of the Compagnie des Messageries Maritimes.
Mr. Ch. le PELLETIER.
Chief Engineer of the Compagnie des Chargeurs Réunis.
Mr. A. NIZERY.
Manager of the Compagnie des Chargeurs Réunis.
Mr. PATRY.
Chief Engineer of the Bureau Veritas.
Mr. J. PERRACHON.
Assistant Manager of the Compagnie Auxiliaire de Navigation.
Mr. Jules M. A. T. PINCZON.
Chief Consulting Engineer of the Chantiers de Saint–Nazaire.
Mr. R. ROSSIGNEUX.
Chief of the Technical Department of the Comité Central des Armateurs de France.
Secretary.
Captain C. F. J. DILLY.
Inspector of Navigation, Ministry of Mercantile Marine.

UNITED KINGDOM OF GREAT BRITAIN AND NORTHERN IRELAND

Delegates.
Sir Herny F. OLIVER
Admiral of the Fleet, Royal Navy.
Captain F. W. BATE.
Professional Officer, Mercantile Marine Department, Board of Trade.
Mr. A. J. DANIEL.
Principal Ship Surveyor, Board of Trade.
Captain J. T. EDWARDS
Master Mariner, Retired.
Sir Ernest W. GLOVER.
Chamber of Shipping of the United Kingdom.
Sir Normal HILL
Chairman Merchant Shipping Advisory Committee, Board of Trade
Sir Charles HIPWOOD
Board of Trade
Mr. J. Foster KING
Chief Surveyor to the British Corporation Register of Shipping and Aircraft.
Dr. J. MONTGOMERIE
Chief Ship Surveyor to Lloyd's Register of Shid ping.
Sir Charles J. O. SANDERS
Chairman, Load Line Committee, 1927—1929.
Mr. William Robert SPENGE
General Secretary, National Union of Seamen.
Captain A. SPENCER
Master Mariner Retired.
Secretary
Mr. A. E. LEE
Board of Trade
Assistant Secretaries
Mr. G. C. AGER
Board of trade

Κος W. GRAHAM
Board of Trade.
Κος H. C. MILLER
Board of Trade.
Κος J. T. MUNDEN
Board of Trade.
Κος W. E. STIMPSON
Board of Trade.

ΕΛΛΑΣ

Πληρεξούσιοι

Κος Νικόλαος Γ. ΛΕΛΗΣ
Γενικὸς Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Λονδίνῳ.
Τεχνικοὶ Σύμβουλοι

Ἐπιλιμενάρχης Α'. Βασίλειος ΣΚΑΡΠΕΤΗΣ
Ἀρχηγὸς τῆς ἐν Λονδίνῳ Λιμενικῆς Ὑπηρεσίας παρὰ τῷ Γενικῷ Προξενείῳ τῆς Ἑλλάδος.
Πλωτάρχης Ναυπηγὸς Εὐάγγελος ΡΟΥΣΣΟΣ
Βοηθὸς τοῦ ἐν Λονδίνῳ Ἕλληνος Ναυτικοῦ καὶ Ἀεροπορικοῦ Ἀκολούθου

ΙΝΔΙΑΙ

Πληρεξούσιοι

Sir Geoffrey L. CORBETT
Γραμματεὺς συνταξιοῦχος παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐμπορίου τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἰνδιῶν.
Κος Nowrojee Dadabhoy ALLBLESS
Πρόεδρος τῆς Scindia steamships (London) Ltd.
Πλοίαρχος E.N. Kavas OOKERJEE
Ναυτικὸς Ἐπόπτης τῆς Scindia steam Navigation Co Ltd. Βομβάη.
Πλωτάρχης Μηχανικὸς John Sutherland PAGE
Τοῦ Ἰνδικοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ. Τέως Ἀρχιμηχανικὸς καὶ Ἐπιθεωρητὴς πλοίων παρὰ τῇ Κυβερνήσει τῆς Βεγγάλης.

ΙΣΛΑΝΔΙΑ

Πληρεξούσιοι

Κος Emil KROGH
Διευθυντὴς παρὰ τῷ Δανικῷ Ὑπουργείῳ Ναυτιλίας καὶ Ἁλιείας.
Κος Aage H. LARSEN
Ναυπηγὸς καὶ Ἀρχιμηχανικὸς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ναυτιλίας καὶ Ἁλιείας.
Κος J. A. KÖRBING
Διευθυντὴς τῆς Forenede Dampskibselskab Κοπεγχάγη
Πλοίαρχος H. P. HAGELBERG
Πρόεδρος τῆς ἑνώσεως δανῶν Πλοιάρχων.
Κος Erik JACOBSEN
Trade Union Manager, Denmark.
Πραγματογνώμονες

Κος P. VILLADSEN
Ὑποδιευθυντὴς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ναυτιλίας καὶ Ἁλιείας.
Κος Peder FISCHER
Ναυπηγός.

ΙΤΑΛΙΑ

Πληρεξούσιοι

Στρατηγὸς Giulio INCIANNI
Γενικὸς Διεθυντὴς Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.
Ναύαρχος Giuseppe CANTU
Τεχνικὸς Ἐπιθεωρητὴς Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.
Καθηγητὴς Torquato GIANNINI
Σύμβουλος τῆς μεταναστεύσεως παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐξωτερικῶν τῆς Ἰταλίας.

Πληρεξούσιος–βοηθὸς

Δρ. Gaetano LAMBERTICO
Βοηθὸς Σύμβουλος ἐπὶ τῆς μεταναστεύσεως παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐξωτερικῶν τῆς Ἰταλίας.

Πραγματογνώμονες

Κος Carlo DOEFLES
Ναυπηγός, Διευθυντὴς τοῦ Τεχνικοῦ Γραφείου τοῦ Registro Italiano Navale ed Aeronautico Τεργέστη.
Κος Aroldo PALANCA
Ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑνώσεως Ἰταλῶν Ἐφοπλιστῶν.
Κος Gino SOLDA
Ναυπηγός. Ἐπιθεωρητὴς τοῦ Registro Italiano Navale ed Aeronautico.
Κος Giuseppe GASPARINI
Ναυπηγός. Ἀντιπρόσωπος τῆς Ἰταλικῆς γενικῆς ἑνώσεως τῆς Βιομηχανίας.
Πλοίαρχος E.N. Luigi ZINO
Ἀντιπρόσωπος τῆς Ἰταλικῆς Ἑνώσεως ἐφοπλιστῶν φορτηγῶν πλοίων, ἐν Γενούῃ.
Πλοίαρχος E.N. Arturo ROMANO
Ἀντιπρόσωπος τῆς Ἰταλικῆς Ἑνώσεως Πλοιάρχων, Ἀξιωματικῶν καὶ Ναυτικῶν.

ΙΑΠΩΝΙΑ

Πληρεξούσιοι

Κος Shoichi NAKAYAMA
Γραμματεὺς πρεσβείας Α'. τάξεως.
Κος Sukefumi IWAI
Πραγματογνώμων παρὰ τῇ τοπικῇ Διοικήσει Συγκοινωνίας.

Πραγματογνώμονες

Κος Kumaichi SHOWNO
Πραγματογνώμων παρὰ τῇ τοπικῇ Διοικήσει Συγκοινωνιῶν.
Κος Takeji KOBAYASHI
Γραμματεὺς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Συγκοινωνίας.
Κος Motoki MATSUMURA
Ἀκόλουθος.
Πλοίαρχος Nagayoshi HORI
Ἐκ τοῦ ἐκτάκτου προσωπικοῦ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Συγκοινωνίας.

ΛΕΤΤΟΝΙΑ

Πληρεξούσιοι

Κος Arturs OZOLS
Διευθυντὴς τοῦ τμήματος Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.
Πλοίαρχος E.N. Andrejs LONFELDS
Ἑταιρείας Λεττονῶν ἐφοπλιστῶν.

ΜΕΞΙΚΟΝ

Πληρεξούσιος

Κος Gustavo Luders de NEGRI
Γενικὸς πρόξενος τοῦ Μεξικοῦ ἐν Λονδίνῳ.

Mr. W. GRAHAM
Board of Trade
Mr. H. C. MILLER
Board of Trade
Mr. J. T. MUNDEN
Board of Trade
Mr. W. E. STIMPSON
Board of Trade

GREECE

Delegate

Mr. Nicolas G. LELY
Consul General for Greece in London.
Expert Advisers
Commander Basil SCARPETIS
Commander Hanbour Master, Head of the Shipping Services at the Greek Consulate-General London
Acting Commander Evangelos ROUSSOS
Assistant of the Naval and Air Attaché of Greece, London

INDIA

Delegates.

Sir Geoffrey L. CORBETT
Late Secretary to the Covernment of India, Commerce Department.
Mr. Nowrojee Dadabhoy ALLBLESS
Chairman of Scindia Steamships (London), Ltd
Captain Kavas OOKERJEE
Marine Superintendent, Scindia Steam Navigation Co., Ltd., Bombay.
Engineer-Commander Sutherland John PAGE
Royal Indian Marine. Late Principal Engineer and Ship Surveyor, Gouvernment of Bengal.

ICELAND

Delegates.

Mr. Emil KROGH
Assistant Secretary in the Danish Ministry of Shipping and Fisheries.
Mr. Aage H. LARSEN
Naval Architect and Engineer-in-Chief to the Danish Ministry of Shipping and Fisheries.
Mr. J. A. KORBING
Director of the »Ferenede Dampskibsselskab», Copenhagen.
Captain H. P. HAGELBERG
Chairman of the Association of Danish Shipmasters.
Mr. Erik JACOBSEN
Trade Union Manager, Denmark.
Experts.
Mr. P. VILLADSEN
Principal in the Dansish Ministry of Shipping and Fisheries.
Mr. Peder FISCHER
Naval Architect.

ITALY.

Delegates.

General Giulio INGIANNI.
General Director of the Mercantile Marine.
Admiral Giuseppe CANTU.
Admiral of Division, Technical Inspector of the Mercantile Marine.
Professor Torquato GIANNINI.
Counsellor for Emigration in the Italian Foreign Office.

Assistant Delegate.

Dr. Gaetano LAMPERTICO.
Vice-Counsellor for Emigration in the Italian Foreign Office.
Experts.
Mr. Carlo DOERFLES.
Naval Architect, Head of the Technical Office of the Registro Italiano Navale ed Aeronautico, Trieste.
Mr. Aroldo PALANCA.
Representing the Italian Shipowners' Federation.
Mr. Gino SOLDA.
Naval Architect, Inspector of the Registro Italiano Navale ed Aeronautico.
Mr. Giuseppe GASPARINI.
Naval Architect, representing the Italian General Confederation of Industry.
Captain Luigi ZINO.
Representing the Italian Cargo Shipowners' Federation, Genoa.
Captain Arturo ROMANO.
Representing the Italian Confederation of Captains, Officers and Seamen.

JAPAN.

Delegates.

Mr. SHOICHI NAKAYAMA
First-Class Secretary of Embassy.
Mr. SUKEFUMI IWAI.
Expert in the Local Administration Office of Communications.
Experts.
Mr. KUMAICHI SHOWNO
Expert in the Local Administration Office of Communications.
Mr. TAKEJI KOBAYASHI
Secretary in the Department of Communications.
Mr. MOTOKI MATSUMURA
Attaché.
Captain NAGAYOSHI HORI
Temporay Staff in the Department of Communications.

LATVIA.

Delegates.

Mr. ARTURS OZOLS.
Director of the Marine Department.
Capitain ANDREJS LONFELDS
Latvian Shipowners' Society.

MEXICO

Delegate.

Mr. GUSTAVO LUDERS DE NEGRI
Consul-General for Mexico in London.
Secretary.

Γραμματεὺς
Κος Macedonio GARZA
Ὑποπρόξενος τοῦ Μεξικοῦ ἐν Λονδίνῳ.

ΝΟΡΒΗΓΙΑ
Πληρεξούσιοι
Κος Erling BRYN
Διευθυντὴς τοῦ Τμήματος Ναυτιλίας παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐμπορίου καὶ Ναυτιλίας.
Κος Johan SCHÖNHEYDER
Ἀρχιεπιθεωρητὴς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐμπορίου καὶ Ναυτιλίας.
Δρ. J. BRUHN
Διευθυντὴς τοῦ Norske Veritas
Κος J. Hysing OLSEN
Ἐφοπλιστὴς
Κος Eivind TONNESEN
Διευθυντὴς τῆς Ἑνώσεως Νορβηγῶν Πλοιάρχων.
Κος A. BIRKELAND
Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Νορβηγῶν ναυτικῶν καὶ θερμαστῶν.
Σύμβουλος
Κος E. WETTERGREEN
Τμηματάρχης τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου καὶ Ναυτιλίας.

ΝΕΑ ΖΗΛΑΝΔΙΑ
Πληρεξούσιοι
Sir Thomas Mason WILFORD
Ὑψηλὸς ἀπεσταλμένος τῆς Νέας Ζηλανδίας ἐν Λονδίνῳ.
Sir Charles HOLDSWORTH
Διευθυντὴς τῆς Union Steamship Company of New Zealand, Ltd

ΠΑΡΑΓΟΥΑΗ
Πληρεξούσιος
Δρ. Horacio CARISIMO
Ἀπεσταλμένος ἐν Λονδίνῳ.

ΟΛΛΑΝΔΙΑ
Πληρεξούσιοι
Ἀντιναύαρχος ἐ. ἀ. C. FOCK
Γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τῆς Ναυτιλίας Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς προσδιορισμοῦ τοῦ ὕψους ἐξάλων τῶν πλοίων.
Κος A van DRIEL
Ναυπηγὸς, ναυπηγικὸς σύμβουλος τῆς ὑπηρεσίας ἐπιθεωρήσεως ναυτιλίας. Μέλος καὶ γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς προσδιορισμοῦ τοῦ ὕψους ἐξάλων τῶν πλοίων.
Κος J. BRAUTIGAM
Πρόεδρος τῆς ἑνώσεως ἐργατῶν μεταφορῶν, μέλος τῆς δευτέρας Βουλῆς τῶν γενικῶν χωρῶν.
Κος J. W. LANGELER
Ἐπιθεωρητὴς Ναυτιλίας εἰς τὰς Ὁλλανδικὰς Ἰνδίας.
Κος J. Rypperda WIERDSMA
Πρόεδρος—Διευθυντὴς τῆς Holland—America Line.
Πλοίαρχος G. L. HEERIS
Γραμματεὺς τῆς Ἑνώσεως Ὁλλανδῶν ἐφοπλιστῶν.
Πραγματογνώμονες
Κος H. KEYSER
Βοηθὸς Διευθυντὴς τοῦ Βασιλικοῦ Ὁλλανδικοῦ Μετεωρολογικοῦ Ἰνστιτούτου.
Καθηγητὴς N. KAL
Καθηγητὴς τῆς Ναυπηγίας εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον τοῦ Delft.
Κος F. REEDEKER
Πλοίαρχος E.N. (ἀπόμαχος).
Κος G. de RONDE
Πλοίαρχος E.N. (ἀπόμαχος)
Κος J. CARPENTIER—ALTING
Ναυπηγός.
Γραμματεὺς
Jonkheer O. REUCHLIN
Ἀκόλουθος τῆς ἐν Λονδίνῳ Ὁλλανδικῆς πρεσβείας.

ΠΕΡΟΥ

Πληρεξούσιος

Πλοίαρχος Manuel D. FAURA
Ναυτικὸς Ἀκόλουθος ἐν Λονδίνῳ.

ΠΟΛΩΝΙΑ

Πληρεξούσιοι

Κος Alphonse POCKLEWSKI-KOZIELL
Ἐμπορικὸς Σύμβουλος τῆς ἐν Λονδίνῳ Πολωνικῆς Πρεσβείας.
Κος Boguslaw BAGNIEWSKI.
Σύμβουλος τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας καὶ Ἐμπορίου, Βαρσοβία.

ΠΟΡΤΟΓΑΛΛΙΑ

Πληρεξούσιοι

Κος Thomaz Ribeiro de MELLO
Πληρεξούσιος Ὑπουργὸς. Διευθυντὴς τῶν οἰκονομικῶν ὑποθέσεων παρὰ τῷ Πορτογαλλικῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν.
Πλωτάρχης Carlos Theodoro da COSTA
Ναυπηγός.

ΣΟΥΗΔΙΑ

Πληρεξούσιοι

Βαρῶνος Erik Kule PALMSTIERNA
Πρεσβευτὴς τῆς Σουηδίας ἐν Λονδίνῳ.
Κος Per Axel LINDBLAD
Τμηματάρχης παρὰ τῇ Κεντρικῇ Διοικήσει τοῦ Ἐμπορίου.
Πλοίαρχος Erik Axel Fredrik EGGERT
Πραγματογνώμων τῶν ναυτικῶν ὑποθέσεων τῆς Βασιλικῆς Διοικήσεως ἐργασίας καὶ τῆς κοινωνικῆς προνοίας.
Πραγματογνώμονες καὶ πληρεξούσιοι βοηθοὶ

Κος G. Mac E. BÖOS
Γραμματεὺς τῆς Διοικήσεως τοῦ Ἐμπορίου.
Κος A. W. PALMQVIST
Ἐλεγκτὴς καταμετρήσεως τῆς περιφερείας Γκόντεμπουργκ.
Πλοίαρχος E. N. O. A. NORDBORG
Μέλος τῆς Βουλῆς, Διευθυντὴς τῆς Ἑνώσεως Σουηδῶν Ἐφοπλιστῶν.
Πλοίαρχος E.N. N. P. LARSSON
Πρόεδρος τῆς Σουηδικῆς Ἑνώσεως τῶν Πλοιάρχων καὶ ἀξιωματικῶν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.
Κος N. OLSSON
Πρόεδρος τῆς Σουηδικῆς Ἑνώσεως Ναυτικῶν.

ΕΝΩΣΙΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΣΟΒΙΕΤΙΚΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΩΝ

Πληρεξούσιος
Κος Dimitri BOGOMOLOFF
Σύμβουλος τῆς ἐν Λονδίνῳ Σοβιετικῆς Πρεσβείας.

Mr. MACEDONIO GARZA...
Vice-Consul for Mexico, London.

NORWAY.

Delegates.

Mr. ERLING BRYN
Director of the Department of Shipping, Ministry of Commerce and Navigation.
Mr. JOHAN SCHONHEYDER...
Surveyor-in-Chief in the Ministry of Commerce and Navigation.
Dr. J. BRUHN...
Director of the Norwegian Veritas.
Mr. J. HYSING OLSEN...
Shipowner.
Mr. EIVIND TONNESEN.
Managing Director of the Norwegian Shipmasters' Association.
Mr. A. BIRKELAND.
President of the Norwegian Sailors and Firemen's Union.

Adviser.

Mr. WETTERGREEN.
Chief of Division in the Ministry of Commerce and Navigation.

NEW ZEALAND

Delegates.

Sir Thomas Mason WILFORD.
High Commissioner for New Zealand in London.
Sir Charles HOLDSWORTH.
Managing Director of the Union Steamship Company of new Zealand, Ltd.

PARAGUAY.

Delegate.

Dr. Horacio CARISIMO.
Chargé d'Affaires in London.

NETHERLANDS

Vice–Admiral (retired) C. FOCK.
Inspector–General of Navigation, Chiarman of the Feeboard Assigning Commission.
Mr. A. van DRIEL.
Naval Architect, Adviser on Naval Architecture of the Shipping Inspection Service, Member and Secretary of the Freeboard Assigning Commission.
Mr. J. BRAUTIGAM.
Chairman of the Netherlands Union of Transport Workers, Member of the Second Chamber of the States General.
Mr. J. W, LANGELER.
inspector of Shipping, Dutch.
East Indies
Mr. J. Rypperda WIERDSMA.
Chairman of the Holland–America Line.
Captain G. L. HEERIS.
Secretary of the Netherlands Shipowners' Association.

Experts.

Mr. H. KEYSER.
Assistant Director of the Royal Netherlands Meteorological Institute.
Professor N. KAL.
Professor in Naval Architecture at the Technical University, Delft.
Mr. F. REEDEKER.
Master Mariner, retired.
Mr. G. de RONDE.
Master Mariner, retired.
Mr. J. CARPENTIER–ALTING.
Naval Architect.

Secretary.

Jonkheer O. REUCHLIN.
Attaché to the Netherlands Legation, London.

PERU.

Delegate.

Captain Manuel D. FAURA.
Naval Attaché in London.

POLAND.

Delegates.

Mr. Alphonse POKLEWSKI–KOZIELL.
Commercial Counsellor, Polish Embassy, London.
Mr. Boguslaw BAGNIEWSKI.
Counselllor, Minisrty of Industry and Trade, Warsaw.

PORTUGAL.

Delegates.

Mr. Thomaz Ribeiro de MELLO.
Minister Plenipotentiary. Head of the Economic Questions of the Portuguese Ministry of Foreign Affairs.
Captain Carlos Theodoro da COSTA.
Naval Architect.

SWEDEN.

Delegates.

Baron Erik Kule PALMSTIERNA.
Swedish Minister in London.
Mr. Per Axel LINDBLAD.
Assistant Under-Secretary in the Board of Trade.
Captain Erik Axel Fredrik EGGERT.
Maritime Expert to the Social Board.

Experts and Assistant Delegates.

Mr. G. Mac E. BÖOS.
First Amanuensis in the Board of Trade.
Mr. A. W. PALMQVIST.
Controller of Tonnage, Gothenburg District.
Captain O. A. NORDBORG.
Member of the First Chamber of Parliament, Directror of the Swedish Shipowners' Association.
Captain N. P. LARSSON.
President of the Swedish Socierty of Masters and Officers of the Mercantile Marine.
Mr. N. OLSSON.
President of the Swedish Seamens Union.

UNION OF SOCIALIST SOVIET REBUBLICS

Delegate.

Mr. Dimitri BOGOMOLOFF
Counsellor of the Soviet Embassy in London.

Πραγματογνώμονες

Κος P. MATVEEFF
Μηχανικός.
Κος Α. Α. KAUKUL
Anglo-Soviet Shipping Co.

Αἱ Κυβερνήσεις τῆς Αὐστρίας, Ἐσθονίας, Οὐγγαρίας καὶ Τουρκίας, ὥρισαν ὡς παρατηρητὰς τοὺς κάτωθι.

ΑΥΣΤΡΙΑ

Κος Κ. ZEILEISSEN
Γραμματεὺς τῆς ἐν Λονδίνῳ Αὐστριακῆς Κυβερνήσεως.

ΕΣΘΟΝΙΑ

Κος R. A. MOLLERSON
Σύμβουλος τῆς ἐν Λονδίνῳ Ἐσθονικῆς Πρεσβείας.

ΟΥΓΓΑΡΙΑ

Βαρῶνος Ivan Rubido-Zichy
Πρεσβευτὴς τῆς Οὐγγαρίας ἐν Λονδίνῳ.

ΤΟΥΡΚΙΑ

Mehmet Ali SEVKI ΠΑΣΑΣ
Σύμβουλος τῆς ἐν Λονδίνῳ Τουρκικῆς Πρεσβείας.

Ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν κληθεῖσα νὰ ἀποστείλῃ ἀντιπροσωπείας εἰς τὴν Διάσκεψιν ὑπὸ τὴν ἰδιότητα παρατηρητῶν, ὥρισεν πρὸς τοῦτο τὴν ἑπομένην ἀποστολήν.

Κος Robert HAAS
Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Συμβουλευτικῆς καὶ Τεχνικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν συγκοινωνιῶν καὶ μεταφορῶν.
Κος J. M. F. ROMEIN
Γραμματεὺς τῆς Μονίμου Ἐπιτροπῆς τῶν Λιμένων καὶ τῆς Ναυτιλίας.

Οἵτινες κατὰ ταῦτα συνεκεντρώθησαν ἐν Λονδίνῳ.

Ὁ Ναύαρχος Sir Henry F. Oliver ἀνεδείχθη Πρόεδρος τῆς Διασκέψεως καὶ ὁ κύριος A. E. Lee γενικὸς Γραμματεύς.

Διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν τῆς διασκέψεως συνεκροτήθησαν αἱ ἀκόλουθοι Ἐπιτροπαὶ τῶν ὁποίων ὡς Πρόεδροι ἐξελέγησαν οἱ κάτωθι:

Διοικητικὴ Ἐπιτροπή: Κος KÖNIGS
Κυρία Τεχνικὴ Ἐπιτροπή: Sir Charles SANDERS
Ἐπιτροπὴ δεξαμενοπλοίων: Κος KENNEDY
Ἐπιτροπὴ πλοίων μεταφορᾶς ξυλείας: Κος Emil KROGH
Ἐπιτροπὴ εἰδικῶν πλοίων: Ἀντιναύαρχος FOCK
Ἐπιτροπὴ Ζωνῶν: Στρατηγὸς INGIANNI
Ἐπιτροπὴ συντάξεως: Κος HAARBLEICHER
Ἐπιτροπὴ πληρεξουσίων: Κος NAKAYAMA

Κατὰ τὸ Διάστημα διαδοχικῶν συναθροίσεων αἵτινες ἔλαβον χώραν μεταξὺ τῆς 20 Μαΐου 1930 καὶ τῆς 5 Ἰουλίου 1930, ἐπεξειργάσθη μία Σύμβασις περὶ γραμμῶν φορτώσεως ὑπὸ ἡμερομηνίαν 5ης Ἰουλίου 1930.

I

Ἡ συνδιάσκεψις λαμβάνει ὑπὸ σημείωσιν τὰς ἀκολούθους δηλώσεις τὰς γενομένας ὑπὸ τῶν κάτωθι ἀντιπροσωπειῶν.

Οἱ πληρεξούσιοι τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς δηλοῦσι κατηγορηματικῶς ὅτι, ἡ ὑπ' αὐτῶν ὑπογραφὴ τῆς ὑπὸ τὴν ἡμερομηνίαν ταύτην διεθνοῦς Συμβάσεως γραμμῆς φορτώσεως δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἔχουσα τὴν ἔννοιαν ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἀναγνωρίζει ἓν πολίτευμα ἢ μίαν κατάστασιν, τὰ ὁποῖα ὑπογράφουσιν ἢ ἀποδέχονται τὴν παροῦσαν Σύμβασιν, ὡς τὴν Κυβέρνησιν τῆς χώρας ταύτης, ἐὰν τὸ πολίτευμα ἢ ἡ κατάστασις ἐκείνη δὲν εἶναι ἀναγνωρισμένα ὡς ἡ Κυβέρνησις τῆς χώρας ταύτης ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Οἱ πληρεξούσιοι τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς δηλοῦσιν προσέτι ὅτι, ἡ συμμετοχὴ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὴν ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν διεθνῆ Σύμβασιν γραμμῆς φορτώσεως δὲν συνεπάγεται οὐδεμίαν συμβατικὴν ὑποχρέωσιν ἀπὸ μέρους τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς πρὸς μίαν χώραν, ἀντιπροσωπευομένην ὑπὸ πολιτεύματος ἢ καταστάσεως μὴ ἀναγνωριζομένης ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ὡς Κυβερνήσεως τῆς χώρας ἐκείνης, μέχρις ὅτου ἡ χώρα αὕτη ἀποκτήσει Κυβέρνησιν ἀνεγνωρισμένην ὑπὸ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

II

Ἡ Συνδιάσκεψις παραδέχεται ἐπίσης τὰς ἀκολούθους συστάσεις.

Πλοῖα μικρότερα τῶν 150 κόρων ὁλικῆς χωρητικότητος ἀπασχολούμενα εἰς διεθνῆ ταξείδια.

Ἡ διάσκεψις συνιστᾷ ὅπως οἱ κανονισμοί, οἵτινες τυχὸν ἤθελον καθιερωθῇ ὑπὸ μιᾶς οἱασδήποτε τῶν συμβαλλομένων Κυβερνήσεων διὰ πλοῖα μικρότερα τῶν 150 κόρων ἀπασχολούμενα εἰς διεθνῆ ταξείδια καθιερωθῶσιν, ἐφ' ὅσον εἶνε δυνατὸν καὶ εὔλογον, σύμφωνοι πρὸς τὰς ἀρχὰς καὶ τοὺς κανόνας τοὺς καθορισθέντας ἐν τῇ παρούσῃ Συμβάσει καί, εἰ δυνατόν, κατόπιν συμβουλῆς καὶ συμφωνίας μετὰ τῶν Κυβερνήσεων τῶν ἄλλων χωρῶν τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ τὰ διεθνῆ ταῦτα ταξείδια.

Ἀντοχή.

Συμφώνως πρὸς τοὺς τῇ παρούσῃ Συμβάσει προσηρτημένους κανόνας πλοῖα ἐκπληροῦντα τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἀνωτάτης κλάσεως τῶν κανόνων ἑνὸς Νηογνώμονος ἀνεγνωρισμένου ὑπὸ τῆς Ἀρχῆς θεωροῦνται ὡς κεκτημένα ἐπαρκῆ ἀντοχὴν διὰ τὸ ὑπὸ τῶν κανόνων τούτων ἐπιτρεπόμενον ὕψος ἐξάλων. Ἡ διάσκεψις συνιστᾷ ὅπως ἑκάστη Ἀρχὴ αἰτήσῃ παρὰ τοῦ Νηογνώμονος ἢ τῶν Νηογνωμόνων, τῶν ὑπ' αὐτῆς ἀναγνωριζομένων, ὅπως οὗτος ἢ οὗτοι συνδιασκέπτωνται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν μετὰ τῶν ὑπὸ τῶν ἄλλων Ἀρχῶν ἀνεγνωρισμένων Νηογνωμόνων ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἐπιτεύξεως ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλυτέρας ὁμοιομορφίας κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν κανονικῶν μέτρων ἀντοχῆς, ἐφ' ὧν τὸ ὕψος ἐξάλων βασίζεται.

Ἐτήσιαι ἐπιθεωρήσεις

Ἡ Διάσκεψις συνιστᾷ ὅπως, εἰ δυνατὸν, ἑκάστη Ἀρχὴ θεσπίσῃ διατάξεις ὅπως αἱ ἐν ἐδαφίῳ 3γ τοῦ ἄρθρου 14 ἀναφερόμεναι περιοδικαὶ ἐπιθεωρήσεις λαμβάνουσι χώραν εἰς διαστήματα περίπου 12 μηνῶν, ἐφ' ὅσον ἀφορῶσιν τὴν ἐν καλῇ καταστάσει διατήρησιν τῶν ἐν ἐδαφίῳ Β τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἐν λόγῳ ἄρθρου μέσων καὶ ἐξαρτημάτων (δηλαδὴ τῶν ἐξαρτημάτων καὶ μέσων διὰ 1) τὴν προστασίαν τῶν ἀνοιγμάτων, 2) τὰ προφυλακτικὰ κιγκλιδώματα 3) τὰς θυρίδας δρυφάκτου καὶ 4) τὰ μέσα εἰσόδου εἰς τὰ διαμερίσματα τοῦ πληρώματος.

Πληροφορίαι ἀφορῶσαι βλάβας εἰς δεξαμενόπλοια

Ἡ διάσκεψις συνιστᾷ ὅπως αἱ Κυβερνήσεις τῶν χωρῶν εἰς ἃς ἀνήκουσιν δεξαμενόπλοια, τηρῶσιν ὑπομνήματα ὅλων τῶν βλαβῶν τοῦ σκελετοῦ καὶ τῶν καταστρωμάτων τῶν πλοίων, τῶν προκληθεισῶν ἐκ κακοκαιρίας, ὥστε νὰ εἶναι προχείρως χρησιμοποιήσιμος πᾶσα πληροφορία ἀφορῶσα τὸ θέμα τοῦτο.

Εἰς πίστωσιν τούτων οἱ ὑπογεγραμμένοι ἔθεσαν τὴν ὑπογραφήν των κάτωθεν τῆς πράξεως ταύτης.

Ἐγένετο ἐν Λονδίνῳ σήμερον τῇ 5ῃ Ἰουλίου 1930 εἰς ἀπλοῦν, ὅπερ θὰ παραμείνῃ κατατεθειμένον εἰς τὰ Ἀρχεῖα

Experts.

Mr. P. MATVEEFF
Naval Engineer.
Mr. A. A. KAYKUL
Anglo-Soviet Shipping Co.

The Covernments of Austria, Estonia, Hungary and Turkey appointed observers as follows : —

Austria

Mr. K. ZEILEISSEN
Secretary ro the Austrian Legation, London.

Estonia

Mr. R. A. MOLLERSON
Counsellor of Estonian Legation. London.

Hungary

Barou Ivan RUBIDO — ZICHY
Hungarian Minister in London.

Turkey

Mehmet Ali SEVKI Pasha
Consellor to the Turkish Embassy in London.

The League of Nations having been invited to send representatives to the Conference to act as observers, appointed the following delegation for this purpose :

Mr. Robert HAAS
Secretary-General of the Advisory and Technical Committee for Communications and Transit.

Mr. J. M. F. ROMEIN.
Secretary of the Permanent Committee for Ports and Maritime Navigation.

Who accordingly assembled in London.

Admiral of the Fleet Sir Henry F. Oliver was appointed President of the Conference, and Mr. A. E. Lee, Secretary-General.

For the purposes of its work the Conference set up the following Committees, of which the under-mentioned were Presidents:—

Administration Committee: Mr. Koenigs.
Main Technical Committee: Sir Charles Sanders.
Tankers Committee: Mr. Kennedy.
Timber Ships Committee: Mr. Emil Krogh.
Special Types of Ship Committee: Vice-Admiral Fock.
Zones Committee: General Ingianni.
Drafting Committee: Mr. Haarbleicher.
Credentials Committee: Mr. Nakayamea.

In the course of a series of meetings between the 20th May, 1930, and the 5th July, 1930, a Load Line Convention, dated the 5th July, 1930, was drawn up.

I.

The Conference takes note of the following declarations, made by the undermentioned delagation:—

The plenipotentiaries of the United States of America formally declare that the signing of the International Load Line Convention by them, on the part of the United States of America, on this date, is not to be construed to mean that the Government of the United States of America recognizes a régime or entity which signs or accedes to the Convention as the Government of a country when that régime or entity is not recognized by the Government of the United States of America as the Government of that country.

The plenipotentiaries of the United States of America further declare that the participation of the United States of America in the International Load Line Convention signed on this date does not involve any contractual obligation on the part of the United States of America to a country, represented by a régime or entity which the Governement of the United States of America does not recognize as the Government of that country, until such country has a Government recognized by the Government of the United States of America.

II.

The Conference also adopts the following recommendations:—

Ships of less than 150 tons gross Engaged on International Voyages.

The Conference recommends that such regulations as may be made by any of the Contracting Governments relating to ships of less than 150 tons gross engaged on international voyages should, so far as practicable and reasonable, be framed in accordance with the principles and rules laid down in this Convention, and should whenever possible be made after consultation and agreement with the Governments of the other countries concerned in such international voyages.

Strength.

As under the Rules attached to this Convention ships which comply with the highest standard laid down in the rules of a classification society recognised by the Administration are regarded as having sufficient strength for the minimum freeboards allowed under the rules, the Conference recommends that each Administration should request the Society or Societies which it has recognised to confer from time to time with the Societies recognised by other Administrations, with a view to securing as much uniformity as possible in the application of the standards of strength on which freeboard is based.

Annual Surveys.

The Confernece recommends that, if possible, each Administration should make arrangements for the periodical inspections referred to in paragraph (3) (c) of Article 14 to be held at intervals of approximately twelve months so far as concerns the maintenance of the fitting and appliances reffeed to in Condition B of paragraph 3 of that article (i. e., the fittings and appliances for the (i) protection of opeings, (ii) guard rails, (iii) freeing ports and (iv) means of access to crews' quarters).

Information regarding Damage to Tankers.

The Conference recommends that the Governments of the countries to which tankers belong shall keep records of all structural and deck damage to these ships caused by stress of weather, so that information with regard to these matters may be available.

In faith whereof the under-signed have affixed their signatures to the pressent Act.

τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ Β. Ἰρλανδίας, ἥτις θὰ διαβιβάσῃ κεκυρωμένα ἀκριβῆ αὐτοῦ ἀντίγραφα εἰς ὅλας τὰς ὑπογραφούσας Κυβερνήσεις.

GUSTAV KOENIGS
WALTER LAAS
KARL STURM
WILHELM HEBERLING
H. P. CAYLEY
V. C. DUFFY
R. GRIMARD
A. JOHNSTON
CHAS. DUGUID
FRANK MCDONNELL
EDNA STOWE
OSCAR BUNSTER
GUILLERMO PATTERSON
EMIL KROGH
AAGE H. LARSEN
H. P. HAGELBERG
P. VALLADSEN
P. FISCHER
OCTAVIANO M. BARCA
SEAN DULCHAONTIGH
T. J. HEGRATY
HERBERT B. WALKER
DAVID ARNOTT
LAURENS PRIOR
HOWARD C. TOWLE
ALBERT F. PILLSBURY
ROBERT F. HAND
JAS. KENNEDY
H. W. WARLEY
JOHN G. TEWRESEY
DAVID W. DICKIE
PAUL C. GRENING
GEORGE A. SMITH
A. H. SAASTAMOINEN
B. BRANDT
JEAN MARIE
A. DE BERLHE
J. VOLMAT
J. DE BERLHE
R. ROSSIGNEUX
CH. DILLU
H. F. OLIVER
F. W. BATE
ALFRED J. DANIEL
JOHN T. EDWARDS
ERNEST W. GLOVER
NORMAN HILL
C. HIPWOOD
J. FOSTER KING
J. MONTGOMERIE
CHARLES J. O. SANDERS
W. R. SPENCE
A. SPENCER
A. E. LEE
G. C. AGER
W. GRAHAM
H. C. MILLER
J. T. MUNDEN
W. E. STIMPSON
E. PALMSTERNA
E. EGGERT
GUNNAR BÖÖS
N. G. LELY
E. ROUSSOS
G. L. CORBETT
NOWROJEE DADABHOY ALLBLESS
KAVAS OOKERJEE
J. S. PAGE
EMIL KROGH
AAGE H. LARSEN
H. P. HAGELBERG
P. VILADSEN
P. FISCHER
GIULIO INGIANNI
GIUSEPPE CANTU
ING. CARLO DOERFLES
G. SOLDA
G. GASPARINI
S. NAKAYAMA
S. IWAI
K. SHOWNO
T. KOBAYASHI
M. MATSUMURA
N. HORI
A. OZOLS
G. LUDERS DE NEGRI
E. BRYN
J. SCHÖNHEYDER
THOMAS M. WILFORD
C. HOLDSWORTH
C. FOCK
A. VAN DRIEL
JOH. BRAUTIGAM
LANGELER
J. R. WIERTSMA
M. D. FAURA
A. POKLEWSKI—KOZIELL
B. BAGNIEWSKI
THOMAZ RIBEIRO DE MELLO
CARLOS THEODORO DA COSTA
D. BOCOMOLOFF
P. MATVEEFF
A. KAUKOUL
J. M. F. ROMEIN
S. HORACIO CARISIMO
T. C. GIANNINI

Done in London this fifth day of July, 1930, in a single copy which shall be deposited in the archives toi the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, which shall transmit certified true copies thereof to all signatory Governments

(L.S.) GUSTAV KOENIGS.
WALTER LAAS.
KARL STURM.
WILHELM HEBERLING
H. P. CAYLEY.
V. C. DUFFY.
R. GRIMARD.
A. JOHNSTON.
CHAS. DUGUID
FRANK MC DONNELL
EDNA STOWE
OSCAR BUNSTER.
GUILLERMO PATTERSON.
EMIL KROGH.
AAGE H. LARSEN.
H. P. HAGELBERG.
P. VALLADSEN
P. FISCHER
OCTAVIANO M. BARCA.
SEAN DULCHAONTIGH.
T. J. HEGARTY.
HERBERT B. WALKER.
DAVID ARNOTT.
LAURENS PRIOR.
HOWARD C. TOWLE.
ALBERT F. PILLSBURY.
ROBERT F. HAND.
JAS. KENNEDY.
H. W. WARLEY.
JOHN G. TAWRESEY.
DAVID W. DICKIE
PAUL C. GRENING
GEORGE A. SMITH
A. H. SAASTAMOINEN.
B. BRANDT.
JEAN MARIE.
A. DE BERLHE.
J. VOLMAT
J. DE BERLHE
R. ROSSIGNEUX
CH. DILLU
H. F. OLIVER.
F. W. BATE.
ALFRED J. DANIEL.
JOHN T. EDWARDS.
ERNEST W. GLOVER
NORMAN HILL.
C. HIPWOOD.
J. FOSTER KING.
J. MONTGOMERIE.
CHARLES J. O. SANDERS.
W. R. SPENCE.
A. SPENCER.
A. E. LEE
G. C. AGER
W. GRAHAM
H. C. MILLER
J. T. MUNDEN
W. E. STIMPSON
E. PALMSTIERNA.
E. EGGERT.
GUNNAR BÖÖS
N. G. LELY
E. ROUSSOS
G. L. CORBETT.
NOWROJEE DADABHOY ALLBLESS.
KAVAS OOKERJEE.
J. S. PAGE.
EMIL KROGH.
AAGE H. LARSEN.
H. P. HAGELBERG.
P. VILADSEN
P. FISCHER
GIULIO INGIANNI.
GIUSEPPE CANTU.
ING. CARLO DOERFLES
G. SOLDA
G. GASPARINI
S. NAKAYAMA.
S. IWAI.
K. SHOWNO
T. KOBAYASHI
M. MATSUMURA
N. HORI
A. OZOLS.
G. LUDERS de NEGRI.
E. BRYN.
J. SCHÖNHEYDER.
THOMAS M. WILFORD.
C. HOLDSWORTH.
C. FOCK.
A. van DRIEL.
JOH. BRAUTIGAM.
LANGELER.
J. R. WIERTSMA.
M. D. FAURA.
A. POKLEWSKI-KOZIELL.
B. BAGNIEWSKI.
THOMAZ RIBEIRO de MELLO.
CARLOS THEODORO da COSTA.
D. BOGOMOLOFF.
P. MATVEEFF
A. KAUKOUL
J. M. F. ROMEIN
S. HORACIO CARISIMO.
T. C. GIANNINI.

Περὶ ὁρίου ἡλικίας τῶν ἐν τῷ Π. Ναυτικῷ πολιτικῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων.

Ἄρθρον μόνον.

1. Ὅριον ἡλικίας καθ' ὃ ὑποχρεωτικῶς ἀποχωροῦσι τῆς ὑπηρεσίας οἱ ἐν τῷ Πολεμικῷ Ναυτικῷ μονίμως ὑπηρετοῦντες πολιτικοὶ καθηγηταὶ ἢ διδάσκαλοι ὁρίζεται τὸ 65ον ἔτος τῆς ἡλικίας των συμπεπληρωμένον.

2. Πάντες οὖς ἡ ἀνωτέρω διάταξις ἀφορᾷ ὀφείλουσι ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου νὰ καταθέσωσι εἰς τὴν παρ' ἧ ὑπηρετοῦσιν ὑπηρεσίαν πιστοποιητικὸν τοῦ οἰκείου Δήμου ἢ κοινότητος ἐμφαῖνον τὴν ἡμερομηνίαν τῆς γεννήσεώς των ὡς πιστοποιεῖται αὕτη ἐκ τῶν μητρώων ἀρρένων.

3. Ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ χρονολογία τῆς γεννήσεως δὲν πιστοποιεῖται ἐκ τῶν μητρώων ἀρρένων βεβαιοῦται αὕτη διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐκδιδομένης κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἣν ὑποχρεοῦται οὗτος νὰ ὑποβάλῃ ἁρμοδίως πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἐν ἐδαφίῳ 2 προθεσμίας.

4. Ἐάν τις τῶν κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις ὑποχρεουμένων δὲν ἤθελε συμμορφωθῇ πρὸς αὐτὰς καταθέτων ἐντὸς τῆς ὁριζομένης προθεσμίας ἢ τὸ καθορισθὲν πιστοποιητικὸν ἢ βεβαίωσιν τοῦ ἁρμοδίου δικαστικοῦ Γραμματέως περὶ ὑποβολῆς τῆς κατὰ τὸ ἐδ. 3 αἰτήσεως, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν ὑποχρεοῦται νὰ προκαλέσῃ ἀπ' εὐθείας τὴν ἐκ τῶν μητρώων ἀρρένων πιστοποίησιν ἡμερομηνίας γεννήσεως ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει δὲν βεβαιοῦται αὐτὴ ἐξ αὐτῶν, νὰ προβῇ εἰς τὸν καθορισμὸν αὐτῆς δι' Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῇ βάσει παντὸς ὑπάρχοντος παρὰ τῇ ὑπηρεσίᾳ στοιχείου ἢ ἁπλῶς πληροφοριῶν.

5. Ἐὰν κατὰ τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις συμβῇ νὰ μὴ πιστοποιῆται ἡ ἡμερομηνία, ἀλλὰ μόνον τὸ ἔτος τῆς γεννήσεως, ὡς χρονολογία θὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψει ἡ 1η Ἰανουαρίου τοῦ πιστοποιουμένου ἔτους γεννήσεως.

6. Παρὰ τῷ Τμήματι Προσωπικοῦ Ὑπ. Ναυτικῶν θὰ τηρῆται μητρῶον τῶν ὑπηρετούντων πολιτικῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων εἰς ὃ ἐγγραφήσεται κατὰ τ' ἀνωτέρω ἡ ἡμερομηνία γεννήσεως αὐτῶν.

7. Οὐδεὶς διορισμὸς μονίμου καθηγητοῦ ἢ διδασκάλου ἐν τῷ Π. Ναυτικῷ ἐνεργεῖται ἄνευ προσαγωγῆς τῆς κατὰ τὰ ἐδάφια 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος πιστοποιήσεως, ἐγγραφομένης εἰς τὸ μητρῶον.

Γίνονται ἐπίσης δεκτὰ εἰς μόνην συζήτησιν τὰ κάτωθι σχέδια νόμων :

α') «Περὶ τῶν μηχανικῶν ἀξιωματικῶν πληρωμάτων».

β') «Περὶ ὀργανικῶν θέσεων πυροβολητῶν, τορπιλλιτῶν καὶ ξυλουργῶν πληρωμάτων». καὶ

γ') «Περὶ προαγωγῆς κελευστῶν Π. Ν.», ἔχοντα οὕτω :

Περὶ Μηχανικῶν Ἀξιωματικῶν Πληρωμάτων (Μηχ. Α. Π.).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Συγκρότησις.

Ἄρθρον 1.

1) Τὰ στελέχη τῆς διὰ τοῦ ἄρθρου 2 παρ. Γ' τοῦ Νόμου 4411 συσταθείσης εἰδικότητος Μηχανικῶν τοῦ Σώματος Ἀξιωματικῶν Πληρωμάτων (Μηχ. Α.Π.) θὰ ἀπαρτισθοῦν ἐκ πεντήκοντα πέντε (55) ἐν ὅλῳ Ἀξιωματικῶν, ἤτοι:

16 Ὑποπλοιάρχων μηχ. Α.Π.
18 Ἀνθυποπλοιάρχων μηχ. Α. Π.
21 Σημαιοφόρων μηχ. Α. Π.

2) Πρὸς τούτοις εἰς τὰ στελέχη ταῦτα θὰ παραμείνῃ μέχρι τῆς ἀποστρατείας του, ἐκτὸς ἀριθμῶν, ὁ διὰ τοῦ ἄρθρου 75 παρ. 1 καὶ 2 τοῦ Ν. 4411 ταχθεὶς καὶ τεθεὶς εἰς εἰδικὴν μονιμότητα παρὰ τῇ Δ.Ρ.Υ.Ν. ἀντιπλοίαρχος μηχ. Α. Π.

3) Ἡ στολὴ τῶν Μηχ. Α. Π. κανονισθήσεται διὰ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένου.

Ἄρθρον 2.

Τὰ στελέχη τῶν Μηχ. Α. Π. θὰ συγκροτηθοῦν:

1) Ἐξ 1 ἀντιπλοιάρχου παραμένοντος ἐκτὸς ἀριθμῶν, 1 ὑποπλοιάρχου, 1 ἀνθυποπλοιάρχου καὶ 1 Σημαιοφόρου, μεταταχθέντων ἤδη δυνάμει τοῦ ἄρθρου 75 τοῦ Νόμου 4411 ἐκ τοῦ καταργηθέντος Σώματος Μηχανικῶν Δ.Ρ.Υ.Ν., τεθέντων δὲ καὶ παραμενόντων ἐφεξῆς εἰς εἰδικὴν μονιμότητα παρὰ τῇ Δ. Ρ. Υ. Ν.

2) Ἐκ 3 ὑποπλοιάρχων, 11 ἀνθυποπλοιάρχων καὶ 25 σημαιοφόρων ταχθέντων ἤδη δυνάμει τοῦ ἄρθρου 53 τοῦ Ν. 4411 καὶ τοῦ ἀπὸ 13)3)30 Κανονιστικοῦ τούτου Διατάγματος, εἴτε διὰ μετατάξεως ἐκ τοῦ κλάδου Μηχανικῶν τοῦ Σώματος τῶν Ἀξιωματικῶν Π. Ν., εἴτε διὰ προαγωγῆς ἀχικελευστῶν μηχανικῶν.

3) Ἐκ 13 ὑποπλοιάρχων καὶ ἀνθυποπλοιάρχων μεταταχθησομένων, μὲ τὸν βαθμὸν καὶ τὴν ἀρχαιότητα ἣν ἔχουν, ἐκ τοῦ κλάδου τῶν Μηχανικῶν τοῦ Σώματος τῶν Ἀξιωματικῶν Π. Ν. συμφώνως τῷ 4ῳ ἄρθρῳ τοῦ παρόντος, πρὸς πλήρωσιν τῶν ὑπολειπομένων κενῶν θέσεων.

Ἄρθρον 3.

1) Τῶν ὡς ἄνω συγκροτούντων τὰ στελέχη τῶν Μηχανικῶν Α. Π., ἡ μεταξύ των ἀρχαιότης κανονίζεται συμφώνως πρὸς τὴν ἀρχαιότητα ἣν εἶχον, ὅτε ἀνῆκον εἰς τὸν κλάδον τῶν ἀξιωματικῶν ἢ τὴν εἰδικότητα τῶν ὑπαξιωματικῶν Μηχανικῶν τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ.

2) Οἱ τυχὸν φέροντες ἀνώτερον βαθμόν, ἐκείνου ὃν ἔχουσιν οἱ συμφώνως πρὸς τὴν ἀνωτέρω παράγραφον ἀρχαιότεροί των, διατηροῦσι τὸν βαθμόν των τασσόμενοι εἰς τὸ ἀριστερὸν τῶν ὁμοιοβάθμων των μέχρι καὶ τῆς προαγωγῆς τοῦ ὡς ἐν παρ. 1 ἀμέσως ἀρχαιοτέρου των.

Ἄρθρον 4.

1) Τὸ Α.Ν.Δ.Σ. συνερχόμενον ἐντὸς μηνὸς τὸ ἀργότερον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου θὰ καταρτίσῃ πίνακα τῶν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2 παρ. 3 τοῦ παρόντος μετατακτέων.

2) Εἰς τὸν πίνακα τοῦτον θὰ περιληφθοῦν ὑποχρεωτικῶς οἱ 2 ὑποπλοίαρχοι οἱ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 20 τοῦ Ν. 4411 τεθέντες ἤδη εἰς εἰδικὴν μονιμότητα παρὰ τῇ Δ.Τ.Ν. καὶ τῇ Δ. Ὑδρογραφίας, παραμένοντες εἰς ταύτην καὶ μετὰ τὴν μετάταξιν.

3) Πρὸς τούτοις θὰ περιληφθοῦν ἐκ τῶν ὑποβαλόντων σχετικὴν αἴτησιν πρὸς μετάταξιν:

α) 2 Ὑποπλοίαρχοι.

β) Οἱ Ἀνθυποπλοίαρχοι οἵτινες ταχθέντες εἰς τὸ Ναυτικὸν ΠΡΟ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1913 θὰ ἀπεστρατεύοντο μὲ βαθμὸν ὑποπλοιάρχου, ἐφόσον θὰ ἐφηρμόζετο τὸ ἄρθρον 53 τοῦ Νόμου 4411.

γ) Οἱ ἀνθυποπλοίαρχοι, ἀνεαρτήτως χρονολογίας κατατάξεως, οἵτινες μόνον κατὰ τὴν ἀποστρατείαν των θὰ ἐλάμβανον βαθμὸν ὑπολοιάρχου.

δ) Οἱ ἀνθυποπλοίαρχοι οἱ ἀπαιτούμενοι πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μετατακτέων, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 3 παρ. 2, προτιμωμένων ἐκείνων οἵτινες θὰ εἶχον τὴν μικροτέραν σταδιοδρομίαν.

Ἄρθρον 5.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κυροῖ τὸν ὡς ἐν ἄρθρῳ 4 καταρτιζόμενον πίνακα καὶ ἐντὸς δεκαημέρου προκαλεῖ Διάταγμα διὰ τοῦ ὁποίου:

α') χωρίζεται ὁριστικῶς τὸ Σῶμα τῶν Μηχ. Α. Π.

β') καθορίζεται τελικῶς ὁ καταρτισμὸς τῶν στελεχῶν τῶν Μηχ. Α. Π. κανονιζομένης τῆς ἀρχαιτητος αὐτῶν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 3 τοῦ παρόντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Προαγωγή.—Πρόελευσις.

Ἄρθρον 6.

1) Οἱ Μηχ. Α. Π. προάγονται ἀπὸ βαθμοῦ εἰς βαθμὸν συμφώνως πρὸς τὰς ἰσχυούσας διατάξεις, ἐφόσον ὑπάρχουσι κενὰ εἰς τὰς ὡς ἐν ἄρρρω 1 ὁριζομένας ὀργανικὰς θέσεις, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κοινῆς ἀρχαιότητος των τῆς καθοριζομένης διὰ τοῦ ὡς ἐν ἄρθρῳ 5 Διατάγματος.

2) Τὰ δημιουργούμενα κενὰ συμπληροῦνται διὰ τῆς προαγωγῆς τῶν ἀρχικελευστῶν Μηχανικῶν, συμφώνως πρὸς τὰς ἰσχυούσας διατάξεις.

3) Οἱ Μηχ. Α. Π. προάγονται μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ὑποπλοιάρχου.

4) Κατ' ἐξαίρεσιν, οἱ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου διατελοῦντες, παραμένοντες δὲ καὶ ἐφεξῆς εἰς εἰδικὴν μονιμότητα παρὰ τῇ Δ.Ρ.Υ.Ν., Δ.Τ.Ν. καὶ Δ. Ὑδρογραφίας, προάγονται μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Πλωτάρχου Μηχαν. Α. Π., ἐφόσον :

α') συνεπλήρωσαν ἑπταετίαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ὑποπλοιάρχου, καὶ

β') εἶνε οἱ ἀρχαιότεροι τῶν ὑποπλοιάρχων Μηχ. Α. Π.

Οἱ ὡς ἄνω προαγόμενοι εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ πλωτάρχου Μηχ. Α. Π. καταλαμβάνουσιν ὀργανικὰς θέσεις ὑποπλοιάρχων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἀποστρατεία.

Ἄρθρον 7.

1) Εἰς τὸν ἀντιπλοίαρχον Μηχ. Α. Π. σὺν τῇ ἀποστρατείᾳ του ἀπονέμεται ὁ βαθμὸς πλοιάρχου Μηχ. Α. Π.

2) Εἰς τοὺς Πλωτάρχας Μηχ. Α. Π. σὺν τῇ ἀποστρατείᾳ των ἀπονέμεται ὁ βαθμὸς Ἀντιπλοιάρχου Μηχ. Α. Π., ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσαν τριετίαν εἰς τὸν βαθμόν.

3) Εἰς τοὺς Μηχ. Α. Π. συμπληρώσαντας 32 ἐτῶν συντάξιμον ὑπηρεσίαν ἐν τῷ κατὰ Θάλασσαν Στρατῷ ἀπονέμεται σὺν τῇ ἀποστρατείᾳ των ὁ βαθμὸς τοῦ Πλωτάρχου Μηχ. Α. Π.

4) Διὰ τὰς λοιπὰς περιπτώσεις ἐφαρμόζονται αἱ περὶ Ἀξιωματικῶν πληρωμάτων ἰσχύουσαι διατάξεις.

5) Ὅριον ἡλικίας διὰ τοὺς Μηχ. Α. Π. παντὸς βαθμοῦ ὁρίζεται τὸ 59ον ἔτος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Μεταβατικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 8

1) Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ὡς ἐν ἄρθρῳ 5 Διατάγματος αἱ θέσεις τῶν ἀξιωματικῶν Π. Ν. τοῦ Κλάδου τῶν Μηχανικῶν ὁρίζονται ὡς κατωθι:

Πλοίαρχοι 2 δύο
Ἀντιπλοίαρχοι 6 ἕξ
Πλωτάρχαι 10 δέκα
Ὑποπλοίαρχοι 12 δώδεκα
Ἀνθυποπλοίαρχοι 16 δέκα ἓξ καὶ ἐπὶ πλέον οἱ ὑποχρεωτικῶς συμφώνως πρὸς τὰς ἰσχυούσας διατάξεις προαγόμενοι εἰς τὸν βαθμὸν Σημαιοφόροι Μηχ.
Σημαιοφόροι. Ἀναλόγως τῶν ἐκ τῆς Σχολῆς Ν. Δοκίμων ἐξερχομένων (συμφώνως Ν. 3333).

Ἄρθρον 9.

Καταργοῦνται :

1) Τὸ ἄρθρον 53 τοῦ νόμου 4411, ὡς καὶ τὸ ἀπὸ 13)3)30 ἐκτελεστικὸν αὐτοῦ Διάταγμα.

2) Τοῦ ἄρθρου 75 τοῦ νόμου 4411 αἱ διατάξεις αἱ ἀφορῶσαι τοὺς Μηχανικοὺς Δ. Ρ. Υ. Ν.

3) Τοῦ ἄρθρου 1 ἡ παράγραφος Β τοῦ νόμου 5600.

4) Ὁ νόμος 4883.

Πίναξ Ι πλὴν τῶν ἐκ τῆς Σ. Ν. Δ.

ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ	34			35			36			37			38			39			40			41			42			Σύνολον πεντ/τιας	Σύνολον ἑπτ/τιας	Σύνολον ἐνν/τιας
	Ἀξιωμ. Μηχ.	Πλήρ.	Σύνολον	Ἀξιωμ. Μηχ.	Πλήρ.	Σύνολον	Ἀξιωμ. Μηχ.	Πλήρ.	Σύνολον	Ἀξιωμ. Μηχ.	Πλήρ.	Σύνολον	Ἀξιωμ. Μηχ.	Πλήρ.	Σύνολον	Ἀξιωμ. Μηχ.	Πλήρ.	Σύνολον	Ἀξιωμ. Μηχ.	Πλήρ.	Σύνολον	Ἀξιωμ. Μηχ.	Πλήρ.	Σύνολον	Ἀξιωμ. Μηχ.	Πλήρ.	Σύνολον			
	Υ Π Ο Π Λ Ο Ι Α Ρ Χ Ο Ι																													
Ἄρθρον 53 κώδ. Νομ. 4411	21	5	26	20	14	34	18	14	32	16	14	30	13	14	27	10	16	26	10	16	26	10	16	26	10	16	26	149	201	253
Προτεινόμενον Σχέδιον	16	16	32	15	16	31	14	16	30	12	16	28	12	16	28	12	16	28	12	16	28	12	16	28	12	16	28	149	205	261
	Α Ν Θ Υ Π Ο Π Λ Ο Ι Α Ρ Χ Ο Ι																													
Ἄρθρον 53 κώδ. Νομ. 4411	25	11	36	25	21	46	24	21	45	24	21	45	24	21	45	24	19	43	23	19	42	20	19	39	16	19	35	217	302	376
Προτεινόμενον Σχέδιον	17	13	30	17	18	35	16	18	34	16	18	34	13	18	31	10	18	28	9	18	27	6	18	24	4	18	22	164	219	265
	Σ Η Μ Α Ι Ο Φ Ο Ρ Ο Ι																													
Ἄρθρον 53 κώδ. Νομ. 4411	28		28	15		15			15			15			15			15			15			15			15	86	116	146
Προτεινόμενον Σχέδιον	26		26	21		21			21			21			21			21			21			21			21	110	152	194

Περὶ ὀργανικῶν θέσεων Πυροβολητῶν (Π. Α. Π.), Τορπιλλητῶν (Τορ. Α. Π.) καὶ Ξυλουργῶν (Ξυλ. Α.Π.) Ἀξιωματικῶν Πληρωμάτων».

Ἄρθρον 1.

1) Αἱ ὀργανικαὶ θέσεις τῶν Πυροβολητῶν ἀξιωματικῶν Πληρωμάτων (Π. Α. Π.) ὁρίζονται :

3 Ὑποπλοίαρχοι Π. Α. Π.
4 Ἀνθυποπλοίαρχοι Π. Α. Π.
7 Σημαιοφόροι Π. Α. Π.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ Εἰδικότης Τορπιλλομηχανικῶν Ἀξιωματικῶν Πληρωμάτων, Ὑπαξιωματικῶν καὶ ναυτῶν μετονομάζεται εἰς Εἰδικότητα Τορπιλλητῶν.

2. Αἱ ὀργανικαὶ θέσεις τῶν Τορπιλλητῶν Ἀξιωματικῶν Πληρωμάτων (Τορ. Α. Π.) ὁρίζονται :

1 Ὑποπλοίαρχος Τορ. Α. Π.
1 Ἀνθυποπλοίαρχος Τορ. Α. Π.
2 Σημαιοφόροι Τορ. Α. Π.

Ἄρθρον 3.

1. Συνιστᾶται Εἰδικότης Ξυλουργῶν Ἀξιωματικῶν Πληρωμάτων (Ξυλ. Α. Π.), τῆς ὁποίας αἱ ὀργανικαὶ θέσεις ὁρίζονται :

1 Ἀνθυποπλοίαρχος Ξυλ. Α. Π.
ἢ Σημαιοφόρος Ξυλ. Α. Π.

Ἄρθρον 4.

1. Καταργοῦνται ἐκ τοῦ ἄρθρου 1 τῆς παρ. ΙΑ' τὸ ἐδάφια 2 καὶ 4 τοῦ Νόμου 5600.

Περὶ προαγωγῆς κελευστῶν Π. Ν.

Ἄρθρον 1.

Κελευσταὶ πάσης εἰδικότητος καὶ παντὸς Σώματος :

α') ταχθέντες εἰς τὰς τάξεις τοῦ κατὰ θάλασσαν Στρατοῦ πρὸ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1912 καὶ συμπληροῦντες δεκαετίαν ἐν τῷ βαθμῷ πρὸ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1933.

β') Ταχθέντες εἰς τὰς τάξεις πρὸ τῆς 5 Μαρτίου 1914 καὶ συμπληροῦντες δωδεκαετίαν ἐν τῷ βαθμῷ πρὸ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1933.

Προάγονται ὑποχρεωτικῶς ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀρχικελευστοῦ, ἀνεξαρτήτως ὑπάρξεως κενῶν ὀργανικῶν θέσεων.

Ἄρθρον 2.

Ἐξαιροῦνται τῆς ὡς ἄνω διατάξεως καὶ παραμένουν κελευσταὶ οἱ ἔχοντες μὲν τὰ ἐν ἄρθρῳ 1 προσόντα, ἀλλ' ὄντες κατ' ἀρχαιότητα νεώτεροι κελευστῶν τῆς αὐτῆς Εἰδικότητος μὴ ἐχόντων μὲν τὰ προσόντα ταῦτα, προακτέων ὅμως συμφώνως πρὸς τὰς ἰσχυούσας διατάξεις.

Ἐπίσης εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὰ κάτωθι σχέδια νόμων.

«Περὶ παρατάσεως τῆς κατὰ τὸν νόμον 1579 τοῦ 1918 προθεσμίας πρὸς ἀνασύστασιν καταστραφέντων ἀρχείων δικαστικῶν γραφείων».

«Περὶ διαιρέσεως εἰς τμήματα τῶν πταισματοδικείων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Θεσσαλονίκης».

«Περὶ ἐπεκτάσεως τῶν διατάξεων τοῦ Ν. Δ. τῆς 23 Μαρτίου 1929 περὶ κύρους συμβολαιογραφικῶν τινων ἐγγράφων κλπ.».

«Περὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ ἀπαγορεύσεως τῶν δικαιοπραξιῶν ἐπὶ ἀκινήτων».

Ἐπίσης εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ ἄρθρον συζήτησιν ὡς ἐτροπολογήθη παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἡ πρότασις νόμου «περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 5 καὶ 7 τοῦ νόμου ΧΞΣΤ' ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 25, τοῦ νόμου 3859 περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων».

Συζητουμένου ἀκολούθως τοῦ νομοσχεδίου «περὶ κατατάξεως ἐφ' ἅπαξ ὑποκελευστῶν β' τάξεως τορπιλλοτεχνιτῶν», ὁ κ. ***Π. Μπούμπουλης*** ζητεῖ παρὰ τοῦ κ Ὑπουργοῦ ὅπως γίνῃ δεκτὴ τροπολογία διὰ τῆς ὁποίας οἱ ἀδικούμενοι ἀπόφοιτοι τῆς Σχολῆς νὰ προαχθοῦν εἰς ὑποκελευστάς, δεδομένου ὅτι λαμβάνονται 8 τεχνῖται ἔξωθεν καὶ τοποθετοῦνται ὑπεράνω τῶν ἀποφοίτων τῆς σχολῆς ἡ ὁποία τοιουτοτρόπως ἀποδεικνύεται ἀνίκανος νὰ δώσῃ ὑπαξιωματικούς.

Α. Χατζηκυριάκος (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Αὐτοὶ οἱ 8 οἱ ὁποῖοι προσλαμβάνονται εἶναι παλαιοὶ τεχνῖται, οἱ ὁποῖοι ἔχουν πολλῶν ἐτῶν ὑπηρεσίαν εἰς ἰδιωτικὰ ἐργοστάσια καὶ κατὰ τὴν ὁμολογίαν τῆς ὑπηρεσίας τορπιλλῶν, ἄνευ τῆς προσλήψεώς των ἡ συναρμολόγησις τῶν τορπιλλῶν καθίσταται δύσκολος μὲ τοὺς μαθητάς. Αὐτοὶ διὰ τοὺς ὁποίους ὁμιλεῖ ὁ ἀξιότιμος συνάδελφος εἶναι 22 περίπου ἐτῶν καὶ οἱ ἄλλοι παιδιὰ 14, 15 ἐτῶν. Ἐὰν πάρωμεν τοὺς τεχνίτας ἀπ' ἔξω δὲν θὰ δεχθοῦν νὰ τοὺς τοποθετήσωμεν εἰς τὸ ἀριστερὸν τῶν παιδιῶν.

Π. Μπούμπουλης. Τοὺς ἀδικεῖτε ὅμως καὶ εἶνε δίκαιον νὰ τοὺς δώσετε μίαν ἱκανοποίησιν.

Α. Χατζηκυριάκος. (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Τότε τὸ νομοσχέδιον ἀναβάλλεται.

Συζητουμένου ἀκολούθως εἰς μόνην συζήτησιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 35 τῆς Ποιν. Δικονομίας» ὁ κ. ***Π. Ράλλης*** (Πυλίας) ἀναπτύσσει τὴν τροπολογίαν τὴν ὁποίαν ἀπεδέχθη ὁμοψήφως ἡ κοινοβουλευτικὴ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἐπιτροπὴ καὶ λέγει ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ θεωρηθῇ διὰ νόμου ἔγκυρον τὸ ἐκδοθὲν ἔνταλμα παρὰ τοῦ ἀνακριτοῦ ὅταν κηρύσσεται οὗτος ἀναρμόδιος καὶ ἐπιλαμβάνεται τῆς δικογραφίας ὁ παρ' Ἐφέταις Ἀνακριτής. Τοῦτο θὰ εἶναι ἀντισυνταγματικόν.

Ὁ κ. ***Σ. Ταλιαδοῦρος*** (Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης) λέγει ὅτι τὸ νομοσχέδιον ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ μὴ πηγαίνουν χαμένα ὅλα ἐκεῖναι αἱ πράξεις τῆς ἀνακρίσεως, τὰ πειστήρια, αἱ πραγματογνωμοσύναι, αἱ αὐτοψίαι, ὅταν διαβιβάζεται ἡ δικογραφία εἰς τὸν παρ' ἐφέταις ἀνακριτήν. Δι' αὐτὸ καθίσταται ὁ παρ' ἐφέταις ἀνακριτὴς ἁρμόδιος καὶ υἱοθετεῖ καὶ ἐγκυροποιεῖ τὰς πράξεις τοῦ πρώτου ἀνακριτοῦ.

Π. Τσαλδάρης. (Πρωθυπουργὸς) Ἐὰν εἴπητε εἰς τὸ νομοσχέδιον ὅτι ὅλαι αἱ πράξεις τοῦ πρώτου ἀνακριτοῦ εἶναι ἔγκυροι, συμβιβάζεται τὸ πρᾶγμα.

Π. Ράλλης. Ὄχι κ. Πρόεδρε. Διότι εἶναι προδήλως ἀντισυνταγματικόν, ἐφόσον διὰ τὸ ἔνταλμα ἀπαιτεῖται ἁρμόδιος ἀνακριτὴς καὶ δι' αὐτὸ ζητοῦμεν νὰ προστεθῇ ἡ φράσις, «ἐκτὸς τῶν ἐνταλμάτων φυλακίσεως».

Ὁ κ. ***Κ. Τσουκαλᾶς*** ὑποστηρίζει τὴν τροπολογίαν τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ λέγει ὅτι ἀντιτίθεται τὸ νομοσχέδιον εἰς τὸ Σύνταγμα τὸ ὁποῖον ζητεῖ ἁρμόδιον ἀνακριτὴν διὰ τὸ ἔνταλμα. Μὲ τὸ νὰ γίνῃ ἁρμόδιος ὁ παρ' ἐφέταις ἀνακριτὴς δὲν σημαίνει ὅτι τὸ ἐκδοθὲν ἔνταλμα παρὰ τοῦ πρώτου ἀνακριτοῦ εἶναι ἔγκυρον.

Ὁ κ. ***Δ. Στεφανόπουλος*** λέγει ὅτι ἡ πρότασις τὴν ὁποίαν ἔκαμε ὁ κ. Πρωθυπουργὸς λύει τὸ ζήτημα, ὁ δὲ νόμος δύναται νὰ εἴπῃ ποῖος εἶναι ὁ ἁρμόδιος ἀνακριτής.

Πρέπει ὅμως νὰ τάξωμεν μίαν προθεσμίαν διὰ νὰ ἀποφανθῇ ὁ ἀνακριτὴς ἐπὶ τοῦ ἐντάλματος.

Ὁ κ. ***Β. Ἀλεξᾶτος*** ἀναφέρει περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας ἡ δικογραφία πρέπει νὰ μεταφερθῇ ἀπὸ μιᾶς πόλεως εἰς ἄλλην, ἀπὸ Κεφαλληνίας π.χ. εἰς Πάτρας. Δι' αὐτὸ λέγει πρέπει νὰ ταχθῇ προθεσμία καὶ τὴν τελευταίαν λέξιν νὰ ἔχῃ τὸ Συμβούλιον τῶν Ἐφετῶν Τὸ ἔνταλμα, λέγει, νὰ μὴ εἶναι ὁριστικὸν ἔστω καὶ ἂν κηρύξῃ ἑαυτὸν ἀναρμόδιον ὁ ἀνακριτής.

Ὁ κ. ***Α. Ἀντωνόπουλος*** ὑποστηρίζει ὅτι τὸ νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὸ Συμβούλιον πρὸς ἀπόφασιν εἶναι μεγαλυτέρα ἐγγύησις διὰ τὸ ἔνταλμα τοῦ ὁποίου ἀποδεικνύεται πλέον ἡ βασιμότης ἢ οὔ.

Σ. Ταλλιαδοῦρος (Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης). Θὰ ἀναφέρωμεν εἰς τὸ νομοσχέδιον ὅτι θεωροῦνται αἱ πράξεις ὡς γενόμεναι παρ' ἁρμοδίου ἀνακριτοῦ.

Κ. Τσουκαλᾶς. Μὰ εἶναι ἐντελῶς ἀντισυνταγματικόν.

Σ. Ταλιαδοῦρος (Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης). Ὁ ἁρμόδιος ἀνακριτὴς τὸν προφυλακίζει καὶ ὁ δεύτερος ἀνακριτὴς θεωρεῖ ἔγκυρον τὴν πρᾶξίν του. Ἡ δικογραφία τοιουτοτρόπως μεταβαίνει ἔγκυρος εἰς τὸν δευτεροβάθμιον ἀνακριτήν, ἐνῷ μέχρι σήμερον ὅλα ὅσα εἶχον γίνει προηγουμένως θεωροῦνται ἄκυρα.

Ὁ κ. ***Γ. Μπακόπουλος*** ὑποστηρίζει ὅτι δὲν πρέπει διὰ αὐτοῦ τοῦ τρόπου νὰ δεσμευθῇ ὁ δευτεροβάθμιος ἀνακριτής.

Πρόεδρος. Δέχεσθε, κύριε Ὑπουργέ, τὴν τροπολογίαν τῆς Ἐπιτροπῆς;

Σ. Ταλιαδοῦρος (Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης). Ὅπως τὸ ἐτροπολογήσαμεν εἶναι ἐν τάξει.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ Νομοσχέδιον εἰς μόνην συζήτησιν, ὡς ἐτροποπολογήθη ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Γίνεται ὡσαύτως δεκτὸν εἰς ἓφ' ἅπαξ συζήτησιν, ὡς ἐτροπολογήθη παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ καὶ ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου, τὸ σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 20 Ἰουλίου 1933 Ν. Δ. «περὶ ὀργανώσεως τῆς Λογιστικῆς καὶ Διαχειριστικῆς ὑπηρεσίας τῶν Ὑγειονομικῶν Ἱδρυμάτων κλπ.»

Συζητουμένου εἶτα εἰς ἓφ' ἅπαξ συζήτησιν τοῦ σχεδίου Νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 22 Ἰουλίου 1933 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐνίων ὀργανικῶν διατάξεων τοῦ Ὑπουργείου Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως».

Οἱ κ. κ. ***Ι. Μακρόπουλος,*** (Ὑπουργὸς Προνοίας) καὶ ***Σ. Τσακόπουλος*** (Ὑφυπουργὸς Ὑγιεινῆς), ἀναπτύσσουν τροπολογίας των.

Ὁ κ. ***Δ. Στεφανόπουλος*** ὑποστηρίζει τροπολογίαν του ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 33, περὶ συντμήσεως καὶ παρατάσεως προθεσμιῶν.

Ὁ κ. ***Ι. Μακρόπουλος*** (Ὑπουργὸς Προνοίας) δηλοῖ ὅτι δὲν δύναται νὰ δεχθῇ τὴν τροπολογίαν ταύτην.

Ι. Μάλλωσης. Διαμαρτύρομαι, λέγει, διὰ τὸ ὀλιγάριθμον τῶν ὑπαλλήλων, οἱ ὁποῖοι διατίθενται εἰς τὸ τμῆμα Θυμάτων Πολέμου. Ἐκεῖ, τονίζει, ὑπάρχουν 6 χιλιάδες αἰτήσεις ἐκκρεμεῖς, αἵτινες δὲν δύνανται νὰ διεκπεραιωθοῦν μὲ τὸν ἀριθμὸν αὐτὸν τῶν ὑπαλλήλων. Ἐν ἀνάγκῃ, ἐπιλέγει, ἂς ἀποσπασθοῦν ἀπὸ τὰ ἄλλα τμήματα ὑπάλληλοι, οἱ ὁποῖοι κάθηνται.

Ὁ κ. ***Ι. Μακρόπουλος*** (Ὑπουργὸς Προνοίας) ἀπαντᾷ ὅτι δὲν ὑπάρχει εὐχέρεια χορηγήσεως πιστώσεως διὰ νὰ αὐξηθῇ τὸ προσωπικὸν τοῦ Ὑπουργείου, ὅπερ συνολικῶς ἐμειώθη κατὰ 148 θέσεις.

Ὁ κ. ***Ι. Μάλλωσης*** συνεχίζων, ὑποστηρίζει τροπολογίαν ἀφορῶσαν ἱκανοποίησιν τοῦ ἀρίστου ὑπαλλήλου κ. Πάντου.

Ὁ κ. ***Κ. Καλκάνης*** συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς ἀποδοχῆς τῆς ἀνωτέρω τροπολογίας.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον, ὡς ἐτροπολογήθη κατὰ τὴν ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου,

Ἔρχεται εἶτα ἡ ἐφ' ἅπαξ συζήτησις τοῦ ὑπὸ τῆς Γερουσίας μετὰ τὴν ψήφισίν του ὑπὸ τῆς Βουλῆς τροποποιηθέντος σχεδίου Νόμου «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 15—7—33 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου 4173 περὶ διαθέσεως, καρπώσεως δημοσίων δασῶν. κλπ.»

Ν. Κουπαροῦσσος. Ἐγράφη, λέγει, εἰς τὰς ἐφημερίδας ὅτι λαθροχειρίᾳ εἰς τὸ περὶ οὗ πρόκειται Διάταγμα ἐγένοντο προσθῆκαι καὶ τὴν τοιαύτην λαθροχειρίαν ἀνεγνώρισεν ὁ κ. Ὑπουργὸς εἰς τὴν Γερουσίαν. Τὸ τοιοῦτον, λέγει, εἶναι ἀνακριβέστατον, γράφει δὲ ὁ ἀντιπολιτευόμενος τύπος καθ' ἣν στιγμὴν ἡ Κυβέρνησις ἡ ἰδική του δὶς ἐψήφισε νόμον διαλύσεως ὅλων τῶν μισθώσεων τῶν δασῶν, ἐνῶ εἰς τὴν παροῦσαν περίπτωσιν ἐλήφθη πρόνοια περὶ τῶν ἀνεκτελέστων μισθώσεων τῶν μικρῶν ὑλοτόμων. Παρακαλῶ, συνεπῶς, ἐπιλέγει, τὸν κ. Ὑπουργὸν νὰ δώσῃ ἐξηγήσεις καὶ περὶ τοῦ πράγματος καὶ περὶ τῶν λεχθέντων εἰς τὴν Γερουσίαν.

Ι. Θεοτόκης. (Ὑπουργὸς Γεωργίας). Εἰς τὴν Γερουσίαν εἶπον, συζητουμένου τοῦ Νομοσχεδίου, ὅτι κατὰ τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ Νομοσχεδίου παρὰ τῆς Νομοθετικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐξουσιοδοτήσεως προσετέθησαν αἱ δύο προσθῆκαι, αἵτινες δὲν περιελαμβάνοντο εἰς τὸ ἀρχικὸν σχέδιον τοῦ Ὑπουργοῦ.

Εἶπα ὅτι ἐπὶ τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως ἐδόθησαν ἄδειαι διαλύσεως μισθώσεων γενικῶς, ἐνῷ ἐδῶ ἐπρόκειτο περὶ ὡρισμένων ποσῶν. Προσέθεσα εἰς τὴν Γερουσίαν, ὅτι ἡ διάταξις ἔπρεπε νὰ ἀπαλειφθῇ διότι κατὰ τὸ τελευταῖον ταξείδιόν μου εἰς Θεσσαλονίκην πολλαὶ Ἐπιτροπαί μοῦ ἐζήτησαν νὰ ἐπεκταθῇ τὸ μέτρον καὶ εἰς ἄλλας μισθώσεις. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ μηνὸς ποὺ ἴσχυεν ἡ διάταξις, οὐδεμία δήλωσις περὶ διαλύσεως, οὔτε αἴτησις ὑπεβλήθη καὶ ἐπομένως ἡ διάταξις ἔμεινεν ἄχρηστος. Καὶ ἡ δευτέρα διάταξις ποὺ ἀπηλείφθη ὀρθῶς ἀπηλείφθη, διότι ἐνῷ δίδομεν ἄδειαν ἐμβολιασμοῦ ἀγριελαιῶν, ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἐπιτρέπομεν τὴν βοσκὴν τῶν ἐδαφῶν αὐτῶν. Αὐτά, ἐλέχθησαν εἰς τὴν Γερουσίαν, καὶ ἐὰν ὁ ἀντιπολιτευόμενος τύπος ἔγραψεν ὅπα ἔγραψε, δὲν εὐθύνομαι ἐγώ.

Ν. Κουπαροῦσσος. Κατόπιν τῶν δηλώσεων τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ τῆς διαθέσεώς του ὅπως μὴ διαθέσῃ ἢ διαλύσῃ τὰς μισθώσεις, ἔχω νὰ ἀναπτύξω ὅτι εἶναι ἀνάγκη τῆς διαλύσεώς των. Προχωρῶν, ἀναπτύσσει τὴν δικαιολογίαν τοῦ μέτρου ἐπιβαλλομένην λόγῳ τοῦ ὅτι ἐξ αἰτίας τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν προσφύγων οἱ μισθωταὶ δὲν ἔκαμον χρῆσιν τῶν μισθωθέντων δασῶν. Καὶ ἡ προκάτοχος Κυβέρνησις εἰς τὸ παρελθὸν δὶς διέλυσε τὰς μισθώσεις αὐτάς, ἀσχέτως ποσοῦ. Πρόκειται, τονίζει, περὶ ἀνθρώπων καταστραφέντων, ἐκ δὲ τῆς διατηρήσεως ἐν ἰσχύϊ τῶν μισθώσεων οὐδὲν ἔχει νὰ ὠφεληθῇ τὸ Κράτος.

Β. Βασιλικός. Εἰδικαί, λέγει, συνθῆκαι δημιουργηθεῖσαι συνεπείᾳ τῶν σεισμῶν ἐν Χαλκιδικῇ, ἐπιβάλλουν, νομίζω, τὴν λῆψιν ἐξαιρετικῶν μέτρων τοὐλάχιστον διὰ τὴν Χαλκιδικήν. Φρονῶ, λέγει, ὅτι τὸ καθορισθὲν ποσὸν ξυλανθράκων καὶ ξυλείας δὲν εἶναι ἱκανοποιητικόν, τοὐλάχιστον διὰ τοὺς ἐμπόρους δασικῶν προϊόντων Χαλκιδικῆς οἱ ὁποῖοι σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ λόγῳ τοῦ συναγωνισμοῦ ἐκ μέρους τῶν μισθωτῶν τῶν πολυετῶν συμβάσεων Μεϊμαρίδου κλπ., δὲν ἠδυνήθησαν νὰ προβοῦν εἰς τὴν ὑλοτομίαν τῶν δασῶν.

Ι. Θεοτόκης (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως.

Β. Βασιλικός. Ὑπονοεῖται, κ. Ὑπουργὲ τῆς Γεωργίας, ὅτι ἡ σύμβασις Μεϊμαρίδου, ἡ τόσον ἁμαρτωλή, συνήφθη ἐπὶ τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως, διότι μόνον ἐπὶ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ὑπεγράφοντο ἁμαρτωλαὶ καὶ σκανδαλώδεις συμβάσεις. Ἐγκαίρως, ὡς σᾶς εἶναι γνωστὸν ἄλλως τε, ἔχω ἐγγράψει καὶ σχετικὴν ἐπερώτησιν, τὴν ὁποίαν λόγῳ τῆς ἀπουσίας σας ἐκ τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς συζητήσεως, δὲν κατώρθωσα ν' ἀναπτύξω. Ἐλπίζω ὅμως ὅτι θὰ ἐπανέλθω ταχέως, ἵνα διὰ τῆς ἀναπτύξεώς της ἐπὶ τῶν συμβάσεων Μεϊμαρίδου καὶ Κολαφωνίου, ἀποκαλύψω ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ὅλα τὰ αἴσχη καὶ τὰ τρωτὰ τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος συμβάσεων. Περαιτέρω παρακαλεῖ τὸν κ. Ὑπουργὸν ὅπως λάβῃ πρόνοιαν εἰδικῶς τοὐλάχιστον διὰ τοὺς ἐκ Χαλκιδικῆς ἐμπόρους δασικῶν προϊόντων.

Ι. Θεοτόκης (Ὑπουργὸς Γεωργίας). Ἂς ψηφισθῇ τὸ Νομοσχέδιον, θὰ ἔχω δὲ ὑπ' ὄψιν μου τὰς συστάσεις τῶν κ. Βουλευτῶν, ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ τὴν περιφέρειαν Χαλκιδικῆς.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ Νομοσχέδιον εἰς ἓφ' ἅπαξ συζήτησιν, ὡς ἐτροπολογήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας, ἔχον οὕτω:

Περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 15/17/33 περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4173 «περὶ διαθέσεως καρπώσεως δημοσίων δασῶν κλπ.».

(Ἡ ἐπικύρωσις αὐτοῦ ὑπὸ τῆς Γερουσίας

(κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΙΘ' τῆς 30 Αὐγούστου 1933 συνεδρίαν αὐτῆς).

Διὰ τῆς προσθήκης ἄρθρου δευτέρου καὶ τρίτου.

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 15 Ἰουλίου ἐ. ἔ. Νομοθετικὸν Διάταγμα περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4173 «περὶ διαθέσεως καρπώσεως δημοσίων δασῶν κλπ.», ἔχον οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου 4173 «περὶ διαθέσεως καρπώσεως δημοσίων δασῶν διὰ δημοπρασίας καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 81 παράγρ. 6 τοῦ αὐτοῦ Νόμου περὶ διαλύσεως μισθώσεων μὴ ἀποληφθέντων δασικῶν προϊόντων μέχρι 200 κ. μ. οἰκοδομησίμου ξυλείας καὶ 100 χιλ. δκάδων ξυλανθράκων».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος, καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 979 πρακτικὸν τῆς Κοινοβουλευτικῆς ἐπὶ τῶν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων ἐπιτροπῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Διὰ τὰ δάση τὰ ἀναγνωρισθέντα ἢ ἀναγνωριζόμενα ὡς ἰδιωτικά, ὡς καὶ τὰ παραχωρηθέντα ἢ παραχωρούμενα εἰς Κινότητας ἐκμεριζομένα δὲ παρὰ τοῦ Δημοσίου κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀναγνωρίσεως ἐὰν ἡ αὐτὴ μίσθωσις ἀναγνωρισθῇ ἢ ἀναγνωρισθῇ παρὰ τοῦ νέου ἰδιοκτήτου δι' ὅσον χρόνον κατὰ τὸ ἀρχικὸν συμβόλαιον ἢ τὴν γενομένην παρὰ τοῦ Δημοσίου παράτασίν της διαρκεῖ αὕτη, τὸ δικαίωμα τοῦ Δημοσίου διὰ τὰ ἐκ τοιούτων δασῶν ἀπολαμβανόμενα ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ προϊόντα εἶναι ἴσον διὰ τὸν ὑπολειπόμενον χρόνον τῆς μισθώσεως πρὸς τὰ 2/3 τοῦ μεταξὺ Δημοσίου καὶ μισθωτοῦ συνομολογουμένου μισθώματος σὺν 20 ο/ο ὑπὲρ τοῦ τέως ταμείου δασῶν τοῦ ὑπολοίπου τρίτου ἀποτελοῦντος τὸ δικαίωμα τοῦ ἰδιοκτήτου.

Ἐὰν ἡ ἐνοικίασις ἀρορᾷ συλλεγὴν μόνον ρητίνης καὶ τὸ μίσθωμα συνομολογήθη ἐτησίως κατ' ἀποκοπήν, τὸ κατὰ τὰ ἀνωτέρω δικαίωμα τοῦ Δημοσίου ἰσοῦται πρὸς τὰ 2/3 τοῦ ἐτησίου τούτου μισθώματος σὺν 20 ο/ο ὑπὲρ τοῦ τέως ταμείου δασῶν ἀσχέτως τῆς παραχθησομένης ποσότητος ρητίνης, τοῦ ὑπολοίπου τρίτου ἀνήκοντος εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ δάσους.

Ἄρθρον 2.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας ἢ τὸν ἀρμόδιον Γεν. Διοικητὴν νὰ διαλύῃ μισθώσεις ἀπολήψεως οἰκοδομησίμου ξυλείας ἢ ἀνθράκων ἢ καὶ ἀμφοτέρων τῶν προϊόντων τούτων ἐκ δημοσίων δασῶν συναφθείσας ἀπὸ τοῦ ἔτους 1928 καὶ ἐντεῦθεν, ἀσχέτως ἐὰν ἔληξε ἢ οὔ ὁ χρόνος τῆς ἰσχύος των ἐπ' ὅσον κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος ἀπέμειναν μὴ ἀποληφθέντα δι' οἱονδήποτε λόγον ξυλεῖα μέχρι 200 κ. μ. ἢ ἄνθρακες μέχρι 100.000 ἢ ἀμφότερα τὰ προϊόντα ταῦτα μέχρι τῶν ἀνωτέρω ποσῶν. Ἡ διάλυσις ἐνεργεῖται μόνον κατόπιν αἰτήσεως τῶν μισθωτῶν καὶ ἐφ' ὅσον αὐτη ἤθελεν ὑποβληθῇ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἴτε ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν Ὑπουργὸν ἢ Γεν. Διοικητὴν εἴτε εἰς τὴν οἰκείαν Δασικὴν Ἀρχὴν ἢ Οἰκον. Ἔφορον.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 15 τοῦ νόμου 5698 καταργεῖται ἀναδρομικῶς ἀφ' ἧς ἐδημοσιεύθη ὁ νόμος οὗτος. Αἱ ἐκκρεμοῦσαι δὲ συναφεῖς ὑποθέσεις ἐνώπιον οἱουδήποτε δικαστηρίου μηδὲ τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐξαιρουμένου κρίνονται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πρὸ τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ νόμου 5698 δικαίου.

Τὸ παρὸν Ν. Δ. ὑποβληθήσεται πρὸς κύρωσιν εἰς τὰ Νομοθετικὰ Σώματα ἅμα συνερχόμενα.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 15 Ἰουλίου 1933.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Σ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ, Ι. ΡΑΛΛΗΣ, Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ, Ι. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, ΑΛ. ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΣ, Μ. ΕΥΑΜΠΙΟΣ, Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ, ΣΠ. ΤΣΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἄρθρον δεύτερον.

Μετὰ τὰς λέξεις «σὺν 20 ο/ο» τοῦ πρώτου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ κυρουμένου Νομοθ. Διατάγματος προστίθενται αἱ λέξεις «τοῦ μισθώματος τούτου». Κατωτέρω δὲ εἰς τὸ αὐτὸ ἐδάφιον, ἀντὶ τῆς λέξεως «τρίτου» διαγραφομένης, προστίθεται ἡ φράσις «μέρους τοῦ μισθώματος, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἀνωτέρω,».

Ὡσαύτως μετὰ τὰς λέξεις «σὺν 20 ο/ο» τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 1 προστίθενται αἱ λέξεις «τοῦ μισθώματος τούτου». Κατωτέρω δέ, εἰς τὸ αὐτὸ δεύτερον ἐδάφιον, ἀντὶ τῆς λέξεως «τρίτου» διαγραφομένης, προστίθεται ἡ φράσις «μέρους τοῦ μισθώματος, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἀνωτέρω,».

Ἄρθρον τρίτον.

Τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 τοῦ κυρουμένου Ν. Διατάγματος, διαγράφονται.

Συζητουμένου, εἶτα εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τοῦ ὑπὸ τῆς Γερουσίας μετὰ τὴν ψήφισίν του ὑπὸ τῆς Βουλῆς τροποποιηθέντος σχεδίου Νόμου «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 28 Ἰουνίου 1933 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ νόμου 2203 «περὶ κατωτέρων γεωργικῶν σχολῶν», ὁ κ. ***Κ. Καλκάνης*** ὑποστηρίζει ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ ἐπενεχθεῖσα ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροπολογία, διότι δὲν εἶναι ὀρθή, δεδομένου ὅτι εἰς τὰ σχολεῖα αὐτὰ φοιτοῦν οἱ ἀπόφοιτοι τῶν δημοτικῶν σχολείων· ἑπομένως ἂν οἱ διδάσκοντες εἶναι μόνον δημοδιδάσκαλοι, δὲν ἔχουν τίποτε περισσότερον νὰ προσφέρουν εἰς τοὺς φοιτῶντας ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ τοὺς ἐδίδαξαν εἰς τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον, ὡς Δημοδιδάσκαλοι. Ἐκτὸς τούτου, προσθέτει, διὰ ποῖον λόγον εἰς μὲν τὰ γεωργικὰ σχολεῖα τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας θὰ διδάσκουν καὶ πτυχιοῦχοι τοῦ Πανεπιστημίου εἰς δὲ τὰ γεωργικὰ σχολεῖα τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας δὲν θὰ ἐπιτρέπεται τοῦτο;

Π. Τσαλδάρης (Πρωθυπουργός). Ὑπάρχει, λέγει, ὄντως ταξία, δεδομένου ὅτι ἄλλα ἐφαρμόζονται διὰ τὰ σχολεῖα τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, καὶ ἄλλα διὰ τὰ σχολεῖα τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας καὶ δὲν ἔχω παρὰ νὰ συστήσω εἰς τοὺς ἁρμοδίους Ὑπουργοὺς νὰ λάβουν πρόνοιαν νὰ κανονίσουν ὁμοιομόρφως αὐτὰ τὰ πράγματα καὶ ἡ Κυβέρνησις λαμβάνει ὑπὸ σημείωσιν τὰς παρατηρήσεις τοῦ κ. Βουλευτοῦ. Τώρα ὅμως ἂν δὲν παραδεχθῶμεν τὴν τροπολογίαν τῆς Γερουσίας θὰ μείνῃ ἐπὶ δίμηνον ἐκκρεμὲς τὸ Νομοθέτημα.

Ι. Θεοτόκης (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Τὸ ζήτημα θὰ τὸ ρυθμίσωμεν γενικώτερον.

Κ. Καλκάνης. Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπικρατήσῃ ἡ γνώμη τῆς Βουλῆς καὶ ἂς μείνῃ ἐκκρεμὲς μέχρις ὅτου κάμωμεν τὸ ἄλλο Νομοσχέδιον.

Π. Τσαλδάρης (Πρωθυπουργός). Παρακαλῶ ν' ἀναβληθῇ δι' αὔριον τὸ Νομοσχέδιον.

Μεθ' ὃ ἡ συνέχισις τῆς συζητήσεως τοῦ Νομοσχεδίου ἀναβάλλεται δι' αὔριον.

Γίνονται εἶτα δεκτὸν εἰς α' συζήτησιν κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον τὸ σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου 3087 «περὶ διοικήσεως τῶν ἐν τῷ Δήμῳ Κεκυραίων ἀγαθοεργῶν ἱδρυμάτων».

Ἐπίσης γίνεται δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου «περὶ σταφιδοφώμου» ἔχον οὕτω.

Περὶ κυρώσεως ἀναγκαστικοῦ νόμου «περὶ ὑποχρεωτικῆς παρασκευῆς καὶ καταναλώσεως σταφιδοφώμου».

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται ὁ ἀπὸ 3 Δεκεμβρίου 1932 ἀναγκαστικὸς νόμος «περὶ ὑποχρεωτικῆς παρασκευῆς καὶ καταναλώσεως σταφιδοφώμου», ἔχων οὕτω:

Περὶ ὑποχρεωτικῆς παρασκευῆς καὶ καταναλώσεως σταφιδοφώμου.

Προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται ἅπαξ διὰ ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ὁρισθῇ ὑποχρεωτικῶς ἡ παρασκευὴ καὶ κατανάλωσις ἄρτου ἐκ σιταλεύρων μετ' ἀναμίξεως σταφίδος, καλουμένου ἐν τῷ παρόντι νόμῳ «σταφιδοφώμου».

Ἄρθρον 2.

Ἡ πρὸς παρασκευὴν τοῦ σταφιδοφώμου χρησιμοποιηθησομένη σταφὶς θέλει διατίθεσθαι ὑπὸ τοῦ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὀργανισμοῦ, διανέμοντος ταύτην εἰς τοὺς ἀρτοποιούς. Δικαιοῦται ὅμως καὶ νὰ ἀποθέτῃ ταύτην εἰς ἀποθήκας ἀλευρομύλων ἢ καταστήματα ἀλευρεμπόρων καὶ νὰ διαθέτῃ τὴν διάθεσιν αὐτῆς εἰς τούτους ἢ εἰς Σωματεῖα ἀρτοποιῶν, ἐφ' ὅσον οἱ προαναφερόμενοι διαθέτουσιν κατάλληλον χῶρον. Αἱ σχέσεις μεταξὺ τοῦ ΑΣΟ καὶ τῶν ἀλευροβιομηχάνων ἢ ἀλευρεμπόρων ἢ ἀρτοποιῶν ἢ σωματείων ἀρτοποιῶν καὶ αἱ ὑποχρεώσεις ἑκατέρου τῶν μερῶν ὁρισθήσονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν. Αἱ δαπάναι ἀποθηκεύσεως καὶ διαθέσεως τῆς σταφίδος ἐπιβαρύνουσι τὸν ΑΣΟ.

Ἄρθρον 3.

Τὸ σταφιδόψωμον παρασκευαζόμενον ἐκ μιᾶς ποιότητος ἀλεύρου θὰ διατίθεται μετὰ τοῦ κοινοῦ ἄρτου ἀμφοτέρων τῶν ποιοτήτων ἢ τῆς ἑτέρας τούτων ἐν ἀναλογίᾳ ὁριζομένῃ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν οὐχὶ κατωτέρα διὰ τὸ σταφιδόψωμον τοῦ 20 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ ποσοῦ τοῦ διατιθεμένου ἄρτου.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν δύναται νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν παρασκευὴν τοῦ σταφιδοψώμου εἰς ὡρισμένους ἀρτοποιοὺς λόγῳ κακῆς παρασκευῆς ὑπ' αὐτῶν σταφιδοψώμου.

Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ὑποχρεοῦνται οὗτοι νὰ ἀναθέτωσιν τὴν παρασκευὴν τῆς ἀναλογούσης αὐτοῖς ποσότητος σταφιδοψώμου εἰς ἕτερον ἀρτοποιόν.

Ἡ ποιότης τῶν πρὸς παρασκευὴν τοῦ σταφιδοψώμου χρησιμοποιηθησομένων ἀλεύρων, ἡ ἀναλογία τῆς πρὸς ταῦτα ἀναμιγνυομένης σταφίδος, ὁ τρόπος τῆς παρασκευῆς αὐτοῦ, αἱ ὑποχρεώσεις τῶν ἀλευροβιομηχάνων, ἀλευρεμπόρων καὶ ἀρτοποιῶν, ὁ τρόπος τοῦ ἐλέγχου τῆς ποιότητος τῆς ὑπὸ τοῦ ΑΣΟ χρησιμοποιουμένης σταφίδος καὶ πᾶσα ἐν γένει αἱ πρὸς ἐφαρμογὴν καὶ κατάλειψιν τοῦ παρόντος νόμου ἀπαιτούμεναι λεπτομερέστεραι διατάξεις ὁρισθήσονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἄρθρον 4.

Ἀπαγορεύεται ἡ διάθεσις ἀλεύρων εἰς ἰδιῶτας πρὸς παρασκευὴν ἄρτου κατ' οἶκον, ἄνευ τῆς διαθέτεως καὶ ἀναλόγου ποσότητος σταφίδος.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς μάκτας οἱουσδήποτε νὰ διαθέτωσιν ἄλευρα πρὸς ἀποτσίμησιν εἴτε εἰς ἀποπτώχους εἴτε εἰς ἄλλους.

Ἄρθρον 5.

Πλευροπνιγμός, ἀλευτέμπορα, ἀλευροφορεῖα, μακαρονοποιεῖα καὶ πᾶς ἄλλος παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἢ τῶν κατὰ τοῦτον ἐκδοθησομένων ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ὑπάγονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν διὰ τὴν ἐκθλίψεων τῶν ἀδικημάτων τῆς αἰσχροκερδείας ἁρμοδίων κατὰ τόπους δικαστηρίων καὶ τιμωροῦνται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις καὶ μὲ τὰς ποινὰς καὶ τὰς συνεπείας τοῦ ἀπὸ 17 Μαΐου 1924 Ν. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῶν νόμων περὶ αἰσχροκερδείας καὶ τῶν σχετικῶν αὐτῷ νόμων».

Ἄρθρον 6.

Ὁ παρὼν νόμος ἐφαρμόζεται ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀρτοποιητικῶν νόμων ὡρισμένοις περιχώροις αὐτῶν καὶ Πάτραις.

Ἐπιτρέπεται ἅπαξ διὰ ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ὁρίζεται ἡ ἐφαρμογὴ αὐτοῦ καὶ εἰς ἄλλους δήμους ἢ κοινότητας ἢ πόλεις καὶ κώμας, ὡς καὶ ἡ ἀναστολὴ αὐτῆς ἐν παντὶ τόπῳ.

Ἐπιτρέπεται ἐπίσης ἅπαξ διὰ ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν τίθεται ὁ νόμος οὗτος ἑκάστοτε εἰς ἐφαρμογὴν καὶ ἀναστέλλεται ἡ ἐφαρμογὴ αὐτοῦ.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ὑποβληθησομένου εἰς τὴν κύρωσιν τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων, ἄρχεται τῆς δημοσιεύσεως τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν, ἀρχίται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταχωρήσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Δεκεμβρίου 1932.

Ι. Ράλλης, Α. Παπαθανάσης, Ι. Μεταξᾶς, Δ. Κατζίσκος, Γ. Πεσμαζόγλου, Γ. Στράτος, Ι. Θεοτόκης, Σ. Κοτζαμάνης, Τ. Κονδύλης, Ἀλ. Χατζηκυριάκος, Μ. Εὐλάμπιος, Στ. Στεφανόπουλος, Π. Ράλλης.

Ἄρθρον δεύτερον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Συζητουμένου εἶτα εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ διδακτικῶν βιβλίων» ὁ κ. ***Θ. Τουρκοβασίλης*** (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας) λέγει ὅτι τὸ Νομοσχέδιον εἶναι σοβαρώτατον καὶ ἐπεβλήθη ἐκ μιᾶς ἐπιμόνου ἀξιώσεως τῆς κοινῆς γνώμης καὶ διὰ τοῦτο τίθενται βασικαὶ ἀρχαὶ διὰ τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἔγκρισιν τῶν διδακτικῶν βιβλίων. Ἡ συγγραφὴ τῶν βιβλίων γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει προκηρύξεων συνταχθησομένων παρὰ καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἐκπαιδευτικῶν Συμβούλων καὶ δύο παιδαγωγῶν. Ὡς δευτέρα ἀρχὴ τίθεται ἡ κατάργησις τῆς μιᾶς καὶ μόνης κριτικῆς Ἐπιτροπῆς ποὺ ὑπῆρχε, καὶ οὕτω καταργεῖται ἡ μονοκρατορία τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου ὅπερ εἶχεν ὑποτάξῃ ὅλην τὴν πνευματικὴν κίνησιν τοῦ τόπου, θὰ ἔχωμεν δὲ οὕτω τοὺς ἁρμοδιωτέρους κριτὰς τῶν βιβλίων. Ἡ κρίσις, ἐπίσης θὰ γίνεται ἀνὰ πᾶν δεύτερον ἔτος.

Τετάρτη ἀρχὴ τοῦ Νομοσχεδίου εἶναι ὅτι ἡ ἰσχὺς τῶν ἐκδιδομένων βιβλίων θὰ εἶναι τετραετής. Πέμπτη ἀρχὴ εἶναι τὸ ζήτημα τῆς γλώσσης. Γλῶσσα τῶν διδακτικῶν βιβλίων διὰ τὰς 4 τάξεις τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου ὁρίζεται ἡ κοινὴ δημοτικὴ ἀπηλλαγμένη ὅμως ὅλων τῶν ἀκροτήτων τῶν ξενισμῶν καὶ τῶν χυδαϊσμῶν. Διὰ τὰς δύο τελευταίας τάξεις τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου ὁρίζεται ἡ ἁπλῆ καθαρεύουσα. Καὶ εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο, λέγει, πρέπει νὰ κάμω μίαν ἐξιστόρησιν τῆς εἰσαγωγῆς τῆς Δημοτικῆς γλώσσης εἰς τὰ σχολεῖα. Ὡς γνωστὸν μέχρι τοῦ 1917 ἦτο εἰς τὰ σχολεῖα ἡ καθαρεύουσα. Τότε ἐπέδραμεν ἡ Προσωρινὴ Κυβέρνησις Θεσσαλονίκης κατελήφθη τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἀπὸ τὸν Ἐκπαιδευτικὸν Ὅμιλον καὶ Γενικὸς Γραμματεὺς διωρίσθη ὁ Γληνός, τοῦ ὁποίου εἶναι γνωστὰ καὶ τὰ γλωσσικὰ καὶ τὰ ἐκπαιδευτικὰ καὶ τὰ κοινωνικὰ φρονήματα. Διὰ νόμου τότε τῆς Βουλῆς τῶν Λαζάρων ἐπεβλήθη ἡ Δημοτικὴ διὰ τὰς τέσσαρας πρώτας τάξεις. Εἰς τὰ 1918 περιωρίσθη αὕτη εἰς τὰς 3 τάξεις, κατὰ δὲ τὸ 1921 ἐπανεφέρθη ἡ καθαρεύουσα. Τὸ 1923 ἡ Ἐπανάστασις ἐπανέφερεν εἰς τὰς δύο τάξεις τὴν δημοτικήν, καὶ μέχρι τοῦ 1928 ἐπεξετάθη καὶ εἰς τὰς ἑτέρας δύο τάξεις. Ἀπὸ τοῦ 1928 ἡ καθαρεύουσα περιωρίσθη εἰς τὰς δύο τελευταίας τάξεις τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου, ἀλλὰ μὲ ὡρισμένων ὡρῶν διδασκαλίαν. Ἀλλὰ ἡ διδασκαλία αὕτη ἐπὶ τῆς Κυβερνήσεως τῶν Φιλελευθέρων περιωρίσθη εἰς μίαν μόνον ὥραν τῆς ἑβδομάδος, καθορισθέντος μάλιστα ὅτι ἡ ὥρα αὐτὴ εἶναι διὰ τὴν ἄσκησιν τῆς καθαρευούσης. Ὅλα αὐτὰ ἐγένοντο δι' ἐγκυκλίου. Ἐγώ, μόλις ἀνέλαβον τὰ καθήκοντά μου καὶ εἶδον ὅτι ἡ ἐγκύκλιος ἦτο παράνομος, ἠρώτησα τὸ Νομικὸν Συμβούλιον καὶ ἡ ὁλομέλεια αὐτοῦ ἀπεφάνθη ὅτι ἦτο ὄντως παράνομος καὶ κατόπιν τούτου ἦρα τὴν ἐγκύκλιον ἐκείνην καὶ διέταξα νὰ διδάσκεται ἡ καθαρεύουσα 3—4 ὥρες τὴν ἑβδομάδα. Ἤδη διὰ τοῦ Νομοσχεδίου ὁρίζεται ὅτι εἰς τὰς δύο τελευταίας τάξεις ἡ διδασκομένη γλῶσσα θὰ εἶναι ἡ ἁπλῆ καθαρεύουσα. Ἡ κοινὴ γνώμη ἐζήτει τοῦτο ἐπιμόνως καὶ τὸ Ὑπουργεῖον κατεκλύσθη μὲ ὑπομνήματα καὶ τηλεγραφήματα στελλόμενα ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τῆς Ἑλλάδος, δι' ὧν ἐζητεῖτο ἡ ἐξυγίανσις τῆς ἐκπαιδεύσεως. Συνεχίζων ὁ κ. Ὑπουργὸς ἀναγινώσκει τηλεγράφημα τοῦ λαοῦ Ἀγρινίου καὶ τηλεγράφημα τοῦ λαοῦ Μυτιλήνης χαιρετιζόντων τὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ κλάδου.

Ὁ κ. ***Γ. Εὐστρατιάδης,*** διακόπτων, παρατηρεῖ ὅτι τὰ περισσότερα τῶν ἐκ Μυτιλήνης τηλεγραφημάτων ἀνήκουν εἰς τὴν ἀντίθετον παράταξιν καὶ τοῦτο ἔχει σημασίαν.

Θ. Τουρκοβασίλης (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Ἐπίσης σημαντικὴ εἶναι ἡ ἀναφορὰ τὴν ὁποίαν ἔλαβον ἐκ Βόλου.

Γ. Εὐστρατιάδης. Εἶναι ἐκδήλωσις τῆς κοινῆς γνώμης.

Θ. Τουρκοβασίλης. (Ὑπ. Παιδ.) Ἡ ἀναφορὰ αὐτὴ εἶναι ἐπιστημονικὸν ἔγγραφον διότι περιέχει πλείστας ἐπιστημονικὰς ἀληθείας, συνταχθὲν κατόπιν ἀποφάσεως συγκληθέντος πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον συνεδρίου. Διὰ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης ζητεῖται 1) ἡ ἐκκαθάρισις τῆς παιδείας ἀπὸ τοὺς ἐπιδεικνύοντας τάσιν πρὸς τὸν μαλλιαρισμὸν καὶ τοὺς κομμουνιστάς, 2) ἡ ἐπαναφορὰ ἐν ἰσχύϊ εἰς τὰ σχολεῖα τῆς γλώσσης τῶν ἐφημερίδων, 3) ἡ ἄμεσος διάλυσις τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ὁμίλου καὶ ἡ δίωξις τῶν μελῶν αὐτοῦ, καὶ 4) ἡ κατάργησις τῶν μικτῶν σχολείων. Τὴν ἀναφορὰν αὐτὴν ὑπογράφουν (ἀναγινώσκει).

Γ. Εὐστρατιάδης. Ὅλη δηλ. ἡ κοινωνία.

Θ. Τουρκοβασίλης. (Ὑπ. Παιδ). Ἀπὸ τὰς κυριωτέρας πόλεις τῆς Ἑλλάδος ἐνισχύθημεν διὰ παρομοίων ἀναφορῶν καὶ τηλεγραφημάτων εἰς τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἀνελάβομεν. Διὰ τοῦ νομοσχεδίου τὸ ὁποῖον συζητεῖται ὁρίζομεν ὅτι εἰς τὰς δύο τελευταίας τάξεις τοῦ δημοτικοῦ σχολείου θὰ διδάσκεται ἡ ἁπλῆ καθαρεύουσα. Διότι θὰ ἦτο φοβερὸν νὰ ἐξακολουθήσουν οἱ ἀπόφοιτοι τῶν δημοτικῶν σχολείων νὰ μὴ δύνανται νὰ κατανοήσουν τοὺς κήρυκας τῆς ἐκκλησίας λ. χ. τὰς ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων ἢ τοὺς ῥήτορας τῶν κοινοβουλίων καὶ τὸ σπουδαιότερον πάντων τὸν ἡμερήσιον τύπον.

Μετέβην πρό τινος εἰς τὴν Κέαν καὶ ἐκάλεσα δύο μαθητάς, τὸν ἕνα τῆς πέμπτης καὶ τὸν ἄλλον τῆς 6ης τάξεως τοῦ Δημοτικοῦ, καὶ τοὺς ἔδωσα μίαν ἐφημερίδα νὰ ἀναγνώσουν, ἀλλὰ σᾶς βεβαιῶ ὅτι δὲν κατενόησαν τίποτε, ὡς νὰ ἦσαν λατινικὰ αὐτὰ ποὺ ἐδιάβασαν. Καὶ εἶναι τρομερὸν τοῦτο, διότι ἐκ τῶν σπουδαζόντων ἑλληνοπαίδων τὰ 90 ο/ο παραμένουν μὲ τὴν μόρφωσιν τοῦ δημοτικοῦ σχολείου. Ἡ Κυβέρνησις συνεπῶς ἦτο ὑποχρεωμένη νὰ λάβῃ μέτρα ὑπὲρ τῶν ἑλληνοπαίδων οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τὴν ἐλπίδα τοῦ ἔθνους (χειροκροτήματα). Εἶναι περιττὸν νὰ σᾶς ἀναγνώσω διάφορα σημεῖα ἐκ βιβλίων διὰ νὰ πεισθῆτε περὶ τοῦ ἐκτραχηλισμοῦ τῆς ἐκπαιδεύσεως. Ἐμόρφωσαν ἕνα σύστημα κοινωνιογλωσσικὸν καὶ ἠμελήθη αὐτὸ τὸ ἐθνικὸν αἴσθημα, ἠμελήθη αὐτὸ τὸ θρησκευτικὸν αἴσθημα κατὰ τρόπον περικλείοντα σοβαροὺς κινδύνους διὰ τὴν ὑπόστασιν τοῦ ἔθνους. Ἐλησμονήθησαν ὅλαι παραδόσεις τοῦ ἔθνους καὶ ἐκλήθησαν ὅλα τὰ ἐκπαιδευτικὰ στελέχη νὰ ἀναγνωρίσουν ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν τῆς διώξεως τὸ κατασκεύασμα αὐτό. Καὶ πλεῖστοι ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ ἠναγκάσθησαν νὰ ἀποχωρήσουν τῆς ὑπηρεσίας, διὰ νὰ μείνουν ὅσοι ὑπείκοντες εἰς ἀδήριτον ἀνάγκην δὲν ἠδύναντο νὰ πράξουν ἄλλως. Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἐφωδίαζε τὰ σχολεῖα μὲ τοὺς ἀριστοτέρους τῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν ἀπὸ ἀνθρώπους ἐστερημένους τοῦ ἐνθουσιασμοῦ πρὸς τὰ ἑλληνικὰ ἰδεώδη, τὰ ἰδεώδη ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ὡδήγησαν εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν ὡραιοτέρων πόθων τῆς φυλῆς (χειροκροτήματα).

Ὁ Λενὶν ὁμιλῶν ἐν Ρωσσίᾳ εἶπεν ὅτι καθ' ἅπαντα τὸν κόσμον ἔχουν διασπαρῆ ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοί, οἱ ὁποῖοι σπουδαίως θὰ βοηθήσουν τοὺς λαοὺς πρὸς τὸν κομμουνισμόν. Βεβαίως κατελήφθησαν ἀπὸ τὸ μικρόβιον αὐτὸ τοῦ ἐθνικοῦ ἐκφυλισμοῦ.

Α! ὄχι ἀθεραπεύτως. Ἔχω δείγματα ὅτι οἱ ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ ἐπανῆλθον εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ καθήκοντος. Εἶνε γνωστὸν ὅτι πρό τινος ἐγένετο μία συνέλευσις δημοσίων ὑπαλλήλων σχετικὴ μὲ διάφορα αἰτήματα αὐτῶν, εἰς τὴν συνέλευσιν δὲ αὐτὴν δὲν προσῆλθε κανεὶς ἐκπαιδευτικὸς καὶ ὅταν συνηντήθη μετ' ἐμοῦ ἡ ἐπιτροπὴ τῶν συνελθόντων τοὺς εἶπον ὅτι αἰσθάνομαι ἐξαιρετικὴν ἱκανοποίησιν διότι δὲν μετέσχον ἐκπαιδευτικοὶ εἰς ἐνεργείας στρεφομένας κατὰ τοῦ κράτους.

Προκειμένου ἐν τούτοις περὶ ἐκπαιδευτικῶν, μὴ λησμονεῖτε ὅτι τὸ 1929 μετὰ τὴν καταδίκην τῶν στρατιωτῶν τοῦ Καλπακίου ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ δὲν ἐδίστασαν νὰ ἀποστείλουν πρὸς τὸν τότε Πρωθυπουργὸν αἰθάδες τηλεγράφημα τὸ ὁποῖον ὠδήγησε τὴν Κυβέρνησιν Βενιζέλου εἰς τὴν ψήφισιν εἰδικοῦ νόμου. Πρέπει ὅμως νὰ προσθέσω ὅτι καὶ ἡ πολιτικὴ πρέπει νὰ ἐπιδείξῃ περισσοτέραν στοργὴν πρὸς τοὺς λειτουργοὺς τῆς ἐκπαιδεύσεως.

Εἷς Βουλευτὴς. Χρειάζεται προσπάθεια καὶ ἡρωϊσμὸς ὁ ὁποῖος δὲν πρέπει νὰ λείψῃ, διὰ νὰ ἐπανέλθουν ὅλοι οἱ λειτουργοὶ εἰς τὸ καθῆκόν των.

Θ. Τουρκοβασίλης. (Ὑπουργὸς Παιδείας). Δὲν ὑπάρχει ἐκδήλωσις ἡ ὁποία νὰ μὴ ἐκτιμᾶται δεόντως ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας. Οἱ περισσότερον ἠδικημένοι ἐκ τῶν ὑπαλλήλων εἶναι οἱ ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ πρὸς τοὺς ὁποίους αἱ κυβερνήσεις ἀρνοῦνται καὶ αὐτὰ τὰ 3)16 μὲ τὴν δικαιολογίαν ὅτι οἱ ἐκπαιδευτικοὶ εἶναι πολλοί.

Κ. Καλκάνης. Ὅσος μεγαλύτερος εἶναι ὁ κλάδος τόσον μεγαλυτέρα εἶναι ἡ ἀδικία.

Θ. Τουρκοβασίλης (Ὑπ. Παιδείας). Αἱ προαγωγαὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν προσκρούουν εἰς δυσχερείας. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἠρνήθη νὰ χορηγήσῃ τὴν πίστωσιν, παρ' ὀλίγον δὲ νὰ δημιουργηθῇ μία ψυχρὰ κατάστασις μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀρνήσεώς του νὰ χορηγήσῃ πίστωσιν διὰ τὰς προαγωγὰς τῶν δημοδιδασκάλων (χειροκροτήματα). Λέγει κατόπιν ὁ κ. Ὑπουργὸς ὅτι εἶναι

σημαντικὸς ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκτὸς θέσεως ἐκπαιδευτικῶν ὑπάρχουν δὲ καὶ προτάσεις ἱδρύσεως σχολείων ὥστε τὰ κενὰ θὰ ἀνέλθουν εἰς 2 χιλιάδας.

Φ. Μοσχούλας. Καὶ διὰ τὰ σχολεῖα τὰ ὑπὸ κατασκευήν, τί θὰ γίνῃ;

Θ. Τουρκοβασίλης. (Ὑπουργὸς Παιδείας). Δυστυχῶς δὲν ἔχω καμμίαν πίστωσιν.

Β. Ἀλεξᾶτος. Πολλὰ τῶν σχολείων ἔγιναν μὲ δαπάνας τῶν κατοίκων.

Ὁ κ. ***Κ. Κανελλόπουλος*** λέγει ὅτι στὲς Κουκουβάουνες καὶ εἰς τὸ Διόπεσι στεροῦνται σχολείων, διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν δὲ τοῦ σχολείου τοῦ δευτέρου χωρίου λείπουν 60 χιλιάδες δραχμὲς μόνον.

Ὁ κ. ***Θ. Τουρκοβασίλης*** συνεχίζων λέγει ὅτι αἰσθάνεται φρίκην ἀναγνώσκων πολλὰ τῶν ἐγκεκριμένων βιβλίων τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως.

Α. Νικολαΐδης. Διατὶ νὰ μὴ ἐπικρατῇ ἡ ἐλευθέρα κυκλοφορία τῶν ἐκπαιδευτικῶν καὶ νὰ μὴ γίνῃ μία ἐγκύκλιος συνιστῶσα νὰ μὴ παίρνουν τὰ ἐγκεκριμένα βιβλία περὶ τῶν ὁποίων λέγετε;

Θ. Τουρκοβασίλης. (Ὑπουργὸς Παιδείας). Ἔχω ἐδῶ ἕνα βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον «ἡ ζωὴ τοῦ παιδιοῦ».

Δ. Χατζῆσκος. Ποιος εἶναι ὁ συγγραφεύς;

Θ. Τουρκοβασίλης. (Ὑπ. Παιδείας) Ἡ Ῥόζα Ἰμβριώτου. Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον ἡ γλῶσσα ἀλλὰ καὶ τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ. (ἀναγινώσκει).

Α. Νικολαΐδης. Ἕνα ἄλλο βιβλίον γράφει «στρίγγλα μάνα».

Θ. Τουρκοβασίλης (Ὑπουργὸς Παιδείας). Ἔπρεπε λοιπὸν νὰ ληφθῇ μία πρόνοια καὶ διὰ τοὺς μαθητὰς τῶν ἰδικῶν μας σχολείων. Εἰς τὴν Γερμανίαν δὲν παρατηρεῖται καμμία διαφορὰ εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν σχολείων ἀπὸ τὴν γλῶσσαν τῶν συγγραφέων. Διατὶ καὶ τὰ δικά μας παιδιὰ νὰ μὴ ἠμποροῦν νὰ μάθουν μίαν γλῶσσαν καλυτέραν ἀπὸ τὴν γλῶσσαν τοῦ σπιτιοῦ των;

Εἰς τὸ νομοσχέδιον ὑπάρχει μία διάταξις καταργοῦσα τὴν ὑποχρέωσιν τῶν σχολικῶν ταμείων νὰ ἀγοράζουν δύο βιβλία ἐκ τῶν ἐγκεκριμένων, διότι ἡ ὑποχρέωσις αὕτη συντελεῖ εἰς τὸ νὰ ἐξαντλοῦνται ἐντελῶς τὰ καὶ πενιχροὺς ἄλλως τε πόρους ἔχοντα σχολικὰ ταμεῖα. Ἡ δικαιολογία ὅτι τοῦτο εἶχεν ὁρισθῆ διὰ νὰ σχηματίζωνται βιβλιοθῆκαι δὲν ἦτο βάσιμος, διότι δὲν ὑπάρχει ἐκδότης ὁ ὁποῖος θὰ ἠρνεῖτο νὰ στείλῃ ἕνα βιβλίον εἰς τὸ σχολεῖον, καθόσον τοῦτο θὰ συνέτεινε καὶ εἰς τὴν διάδοσιν τοῦ βιβλίου.

Φρονῶ ἀδιστάκτως, κ. βουλευταί, συνεχίζει ὁ κ. Ὑπουργός, ὅτι διὰ τοῦ νομοσχεδίου τίθενται τὰ θεμέλια ἐκπαιδευτικῆς ἀναγεννήσεως παρ' ἡμῖν. Περιβάλλοντες διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης σας τὸ νομοσχέδιον ἐκτελεῖτε μίαν ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων ὑποχρεώσεών σας πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν. (χειροκροτήματα).

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς α' συζήτησιν κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον.

Ἐπὶ τοῦ εἰς β' συζήτησιν νομοσχεδίου «περὶ ἀστικῶν σχολείων» λαμβάνει τὸν λόγον ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. ***Τουρκοβασίλης*** ὅστις λέγει ὅτι ἀφ' ἧς ἐγένετο ἡ περίφημος ἐκπαιδευτικὴ μεταρρύθμισις κατηγορήθησαν εἰς τὴν Π. Ἑλλάδα 54 γυμνάσια ἐκ τῶν ὁποίων ἄλλα συνεχωνεύθησαν καὶ ἄλλα λειτουργοῦν ὡς ἡμιγυμνάσια. Εἰς τὸ ἐκπαιδευτικὸν μας σύστημα λείπει τὸ σχολεῖον ποὺ θεραπεύει κυρίως τὰς ἀνάγκας τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως. περὶ τῆς θεραπείας δὲ ταύτης προνοεῖ τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀστικῶν σχολείων τὰ ὁποῖα κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῶν ἐν Γερμανίᾳ τοιούτων ἐξασφαλίζουν καὶ πρακτικὴν καὶ γενικὴν μόρφωσιν τῶν μαθητῶν. Τὸ ἀστικὸν σχολεῖον δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μὲ τὸ ἑλληνικόν, στηρίζεται δὲ ἐπὶ βάσεως εὐρυτέρας. Θὰ εἰσέρχωνται εἰς αὐτὸ ἄνευ ἐξετάσεων οἱ συμπληρώσαντες τὴν ὑετῆ φοίτησιν εἰς τὸ δημοτικόν. Τὸ ἀστικὸν σχολεῖον ἔχει πολυμερὲς πρόγραμμα. Θὰ διδάσκεται εἰς αὐτὸ πρακτικὴ ἀριθμητική, πρακτικὴ γεωμετρία. χημεία, φυσικὴ ἱστορία κτλ. Θὰ παρέχεται δηλ. ταυτοχρόνως γενικὴ καὶ πρακτικὴ μόρφωσις εἰς τοὺς μαθητάς. Εἰδικὸς καθηγητὴς θὰ διδάσκῃ εἰς τὸ σχολεῖον Τριπόλεως λ. χ. ἀμπελουργίαν, εἰς τὴν Κρήτην δενδροκομίαν, εἰς τὴν Λάρισσαν κτλ. Θὰ διδάσκωνται ἐπίσης εἰς τὸ ἀστικὸν σχολεῖον στοιχεῖα δημοσίου δικαίου καὶ πολιτικῆς οἰκονομίας καὶ μία ξένη γλῶσσα. Εἰς πόλεις κάτω τῶν 4 χιλ. κατοίκων θὰ εἶνε μικτὰ τὰ σχολεῖα, εἰς αὐτὰ δὲ θὰ διδάσκεται διὰ τὰς μαθητρίας δρεφοκομία νοσηλευτική, κτλ. Τὸ νομοσχέδιον πληροῖ πραγματικὴν ἀνάγκην διότι ὑπάρχουν πολλοὶ γονεῖς οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν τὰ μέσα νὰ τελειώσουν τὰ παιδιά των στὸ γυμνάσιον. Εἰς τοὺς ἀποφοίτους τῶν σχολείων αὐτῶν δίδω τὸ δικαίωμα νὰ ἐγγράφωνται εἰς κατωτέρας γεωργικὰς σχολὰς ὄχι ὅμως καὶ εἰς τὸ γυμνάσιον. Ἐὰν ἡ Βουλὴ νομίζῃ ὅτι πρέπει νὰ δοθῇ τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς ἀποφοίτους νὰ ἐγγράφωνται εἰς ἀντίστοιχον τάξιν τοῦ γυμνασίου κατόπιν ἐξετάσεων, δὲν θὰ εἶχον ἀντίρρησιν, μολονότι δὲν τὸ εὑρίσκω ὀρθόν, διότι ἡ προκάτοχος Κυβέρνησις ἵδρυσε γεωργικὰ σχολεῖα τὰ ὁποῖα δὲν ἐνγγκαλίσθη μετὰ στοργῆς ἡ κοινὴ γνώμη καὶ τὰ περισσότερα ἐξ αὐτῶν δὲν ἐλειτούργησαν ἐλλείψει μαθητῶν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐὰν ἡ Βουλὴ θελήσῃ αὐτὴν τὴν τροπολογίαν φοβοῦμαι ὅτι τὸ σχολεῖον αὐτὸ θὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν βάσιν του.

Ὁ κ. ***Ι. Καλαντζόπουλος*** ζητεῖ νὰ εἰσάγωνται εἰς τὸ ἀστικὸν σχολεῖον ἀπὸ τὴν τετάρτην τάξιν.

Θ. Τουρκοβασίλης (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Δὲν εἶμαι σύμφωνος καθόλου. Δὲν ἠμπορεῖ ὁ μαθητὴς τῆς τετάρτης τάξεως νὰ ἔχῃ τὴν ἀπαιτουμένην μόρφωσιν διὰ νὰ παρακολουθήσῃ τὰ μαθήματα τοῦ ἀστικοῦ σχολείου.

Ὁ κ. ***Ι. Καλαντζόπουλος*** συνιστᾷ τὴν κατάργησιν τῶν πλείστων κλασικῶν σχολείων.

Ὁ κ. ***Δ. Τσιόκος*** προβλέπει ὅτι δὲν θὰ εὑρεθοῦν μαθηταὶ διὰ τὰ σχολεῖα αὐτά. Κανεὶς δὲν θὰ στείλῃ τὸ παιδί του νὰ μείνῃ τρία χρόνια καὶ νὰ μὴ ξέρῃ τί θὰ τὸ κάμῃ κατόπιν.

Φ. Μοσχούλας. Ἐξασφαλίσατε πιστώσεις, κύριε Ὑπουργέ, διὰ τὰ σχολεῖα αὐτά;

Θ. Τουρκοβασίλης (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Βεβαίως. Θὰ καταργήσωμεν ἡμιγυμνάσια καὶ γυμνάσια καὶ θὰ φτιάσωμεν ἀστικὰ σχολεῖα. Ἡ δαπάνη ἑκάστου ἀστικοῦ σχολείου ἀνέρχεται εἰς 269.000 δραχμῶν, ἐνῷ ἡ δαπάνη τῶν γυμνασίων ἀνέρχεται εἰς 650.000 δραχμὰς καὶ τῶν πρακτικῶν Λυκείων εἶναι κατά τι μεγαλυτέρα, ἑπομένως θὰ ἔχωμεν οἰκονομίαν.

Καταλήγων ὁ κ. Ὑπουργός, συνιστᾷ τὴν ψήφισιν τοῦ Νομοσχεδίου ἐξασφαλίζοντος τὴν συμπλήρωσιν μιᾶς μεγάλης ἐλλείψεως εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν ἡμῶν (Χειροκροτήματα).

Φ. Μοσχούλας. Αἰσθάνομαι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας διὰ τὴν ἐκπαιδευτικὴν πολιτικήν, τὴν ὁποίαν ἠκολούθησε (χειροκροτήματα) νὰ παρακαλέσω δὲ ἂν εἶναι δυνατὸν νὰ δημοσιευθῇ δημοσίᾳ δαπάνῃ ἡ πρώτη ἀγόρευσις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ.

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν τὸ Νομοσχέδιον εἰς β' συζήτησιν ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, ἀναβληθείσης τῆς ψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Ἄρχεται ἡ α' συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῶν ἄρθρων τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τῆς «περὶ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ἰσχυούσης Νομοθεσίας»

Ὁ κ. ***Δ. Χατζῆσκος*** εἰσηγητὴς τῆς Ἐπιτροπῆς λέγει ὅτι τὸ Νομοσχέδιον ἔρχεται νὰ ἄρῃ ὡρισμένα ἄτοπα ἀφορῶντα ἰδίως τὴν ἐκλογὴν τῶν καθηγητῶν. Δυνάμει τῆς κειμένης Νομοθεσίας, αἱ σχολαὶ ἄνευ προκηρύξεως καὶ πολλάκις χωρὶς νὰ ἔχουν οἱ ὑποψήφιοι διδακτορικὰ διπλώματα, διώριζε καθηγητάς. Τελευταίως ἐξελέγη δι' εἰδικὸν τεχνικὸν μάθημα εἷς ἐκ τῶν ὑποψηφίων, ὁ ὁποῖος δὲν εἶχεν ἀνάλογον μόρφωσιν.

Βρ. Ἀλεξᾶτος. Ἀσφαλῶς βενιζελικὸς ἦτο.

Δ. Χατζῆσκος. Νομίζω ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐπιδιώκει ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας τὸ ἐπιτυγχάνει ἀπολύτως διὰ τοῦ Νομοσχεδίου. Θέλετε, κύριε Ὑπουργέ, νὰ ἐφαρμόσητε τὰς διατάξεις τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν . . . .

Θ. Τουρκοβασίλης (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Ἐὰν σταματήσω τὴν ἀθρόαν καθηγητοποίησιν; Ἐνῶ ἡ Φιλοσοφικὴ Σχολὴ τῶν Ἀθηνῶν ἔχει 14 ἕδρας, ἡ τῆς Θεσσαλονίκης ἔχει 22 καὶ ὅλας πεπληρωμένας. Τὸ Νομοσχέδιον τακτοποιεῖ προσωρινῶς τὰ πράγματα. Δηλοῖ κατόπιν ὁ κ. Ὑπουργός, ὅτι ἀπευθύνεται ὅλας τὰς τροπολογίας τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. **Δ. Χατζῆσκος** ὑποστηρίζει τὴν τροπολογίαν τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ὅσον ἀφορᾷ τὴν παράτασιν τῆς θητείας τῶν νῦν ὑπηρετούντων ἐκτάκτων καθηγητῶν.

Θ. Τουρκοβασίλης (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Μὰ νομίζετε ὅτι θὰ ἀφίσωμεν τὸ Πανεπιστήμιον δίχως καθηγητάς; Τώρα παρατείνομεν τὴν θητείαν μέχρις ὅτου εὑρωμεν καθηγητάς. Τί θέλετε νὰ κάνω; νὰ κλείσω τὸ Πανεπιστήμιον;

Δ. Χατζῆσκος. Ὑπάρχει καὶ μία ἄλλη τροπολογία τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἕδραν τοπογραφίας ἔχει προκηρυχθῆ ἤδη διαγωνισμὸς διὰ τὸν ὁποῖον ἔχει ταχθῆ 45ήμερος προθεσμία. Προτείνομεν νὰ παραταθῆ ἡ προθεσμία αὕτη.

Θ. Τουρκοβασίλης (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Προεκήρυξαν διαγωνισμὸν διὰ νὰ προλάβουν τὸ νομοσχέδιον, τοὺς προλαμβάνω ὅμως ἐγώ.

Δ. Χατζῆσκος. Διὰ τὴν ἕδραν τῆς μαιευτικῆς καὶ γυναικολογικῆς ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει νὰ διατηρηθῆ. Εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν εἶχε καταργηθῆ κατόπιν ὅμως ἐπανιδρύθη. Εἰς τὰ ξένα Πανεπιστήμια ὑπάρχουν καὶ δύο ἕδραι γυναικολογικῆς καὶ μαιευτικῆς διὰ τὴν καλλιτέραν ἐξάσκησιν τῶν φοιτητῶν.

Θ. Τουρκοβασίλης (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Θὰ μελετήσω τὴν τροπολογίαν.

Δ. Χατζῆσκος. Θὰ σᾶς παρακαλέσω, λέγει, ὅπως ἐν τῇ ἀδιαλείπτῳ μερίμνῃ σας ὑπὲρ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης συντελέσατε εἰς τὴν ψήφισιν νέου ὀργανισμοῦ αὐτοῦ.

Θ. Τουρκοβασίλης (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Μελετῶ τοὺς ὀργανισμοὺς τῶν ξένων μεγάλων Πανεπιστημίων καὶ θὰ εἰσαγάγω τάχιστα νομοσχέδιον καθορίζον τὴν πανεπιστημιακὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως, οὕτως ὥστε τὰ Πανεπιστήμιά μας νὰ καταστοῦν ἄξια τοῦ προορισμοῦ των. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ὑπὸ ψήφισιν νομοσχέδιον ἔχω τηλεγράφημα τῆς Συγκλήτου τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης διὰ τοῦ ὁποίου μοῦ δηλοῦται ὅτι αὕτη εἶναι σύμφωνος μὲ τὸ νομοσχέδιον.

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον εἰς α' συζήτησιν ὡς ἐτροπολογήθη τὸ σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως τῆς περὶ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ἰσχυούσης νομοθεσίας».

Γίνεται ἐπίσης δεκτὸν εἰς δ' κατ' ἄρθρον συζήτησιν ὡς ἐτροποποιήθη, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου, τὸ σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ τῆς 5 Μαΐου 1932 Ν. Δ. κωδικοποιηθέντος νόμου 5439 περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων καὶ ταμείου ἀποδοχῶν καὶ ἀσφαλίσεως τοῦ κλήρου τῆς Ἑλλάδος».

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου τούτου ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἀνακοινοῖ εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι προσεχῶς θέλει ὑποβάλλη νομοσχέδιον διὰ τοῦ ὁποίου θὰ καθορίζεται ἡ ἐκκλησιαστικὴ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως.

Γίνεται ἐπίσης δεκτὸν εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν ἡ πρόταξις νόμου «περὶ ἱδρύσεως εἰδικοῦ Ταμείου ἐν Καζάνῃ διὰ τὴν ἀνέγερσιν Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ».

Γίνεται εἶτα δεκτὸν εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν ὡς ἐτροπολογήθη, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου, τὸ σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 22 Ἰουλίου 1933 Ν. Δ. «περὶ καθαρισμοῦ τῆς μεταλλητῆς «σ» εἰς τοὺς τύπους πωλήσεως τῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας κλπ.».

Ἐπίσης γίνεται δεκτὸν εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 30 Ἰουλίου 1933 Ν. Δ. περὶ ἀναπροσαρμογῆς τιμολογίων πωλήσεως ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας», ἔχον οὕτω:

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 30 Ἰουλίου 1933 Νομ. Διατάγματος περὶ ἀναπροσαρμογῆς τιμολογίων πωλήσεως ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας».

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 30 Ἰουλίου 1932 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ ἀναπροσαρμογῆς τιμολογίων πωλήσεως ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας» τὸ δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 248 τῆς 30)7)32 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (τεῦχος Α') ἔχον οὕτω:

Περὶ ἀναπροσαρμογῆς τιμολογίων πωλήσεως ἠλεκτρικῆς

ἐνεργείας.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος, τὴν σχετικὴν ἐξουσιοδότησιν τῆς Βουλῆς πρὸς ἔκδοσιν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων, τὴν ἀπὸ 14ης Ἰουλίου ἐ. ἔ. σύμφωνον γνώμην τῆς ἁρμοδίας Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας μετὰ γνώμην τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τούτῳ Συμβουλίου τῶν Διευθυντῶν ὅπως προσαρμόσῃ τὰ κατὰ τὴν περίοδον τῆς σταθεροποιήσεως καὶ μὲ βάσιν τὴν χρυσῆν δραχμὴν ἢ τὴν Ἀγγλικὴν λίραν καθοριστθέντα τιμολόγια πωλήσεως ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας ὑπὸ τῶν ἐν τῇ Κράτει δι' ἁπλῆς ἀδείας ὑφισταμένων ἐπιχειρήσεων ἠλεκτροφωτισμοῦ, ὡς καὶ τῶν ὑπὸ τῶν Κοινοτήτων ἢ Δήμων δι' ἐκμετάλλευσιν εἰς ἐργολάβον παραχωρηθεισῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ἐγκαταστάσεων ἠλεκτροφωτισμοῦ, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν κατόπιν τῆς ἄρσεως τῆς χρυσῆς βάσεως παρουσιαζομένων συνθηκῶν ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἐπιχειρήσεων τούτων.

Ἄρθρον 2.

Τὰ ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ Νόμου 4422 καθοριζόμενα ὅρια τιμῶν καταργοῦνται ἐξαιρέσει τῆς ἀναλογίας τοῦ δημοτικοῦ πρὸς τὴν ἐκ τῶν τύπων διατιμήσεως προκύπτουσαν τιμὴν τοῦ ἰδιωτικοῦ φωτισμοῦ.

Ἄρθρον 3.

Πᾶσα διαφορὰ μεταξὺ Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀναδόχων ἠλεκτροφωτισμοῦ ἀφ' ἑτέρου, ἀφορῶσα εἰς ζητήματα σχετικὰ πρὸς τὰς μεταξὺ αὐτῶν συμβάσεις καθὼς καὶ εἰς τὸν καθορισμὸν τῆς τιμῆς τῆς ἐξαγορᾶς τῶν ἐγκαταστάσεων μεθ' ἁπάντων τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῶν, λύεται διὰ διαιτησίας ἐὰν οἱ συμβαλλόμενοι συνωμολόγησαν ἐγγράφως κατὰ τὴν σύναψιν τῆς μεταξὺ αὐτῶν συναφθείσης ἤδη ἢ συναφθησομένης συμβάσεως εἴτε κατόπιν ὅτι αἱ μεταξὺ αὐτῶν διαφοραὶ λυθήσονται διὰ διαιτησίας.

Μὴ τῶν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατιθεμένων τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος, ὅπερ θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς

κύρωσιν ἅμα συνερχομένην, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 30 Ἰουλίου 1932.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
ΣΤ. ΓΟΝΑΤΑΣ

Τὰ Μέλη

Ι. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ, Π. ΠΕΤΡΙΑΗΣ, Κ. ΒΑΡΒΑΡΕΣΣΟΣ, Α. ΚΟΥΤΣΟΦΕΤΑΛΟΣ, Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ, Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ, Α. ΜΑΚΚΑΣ, Ι. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ.

Γίνεται ἐπίσης δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν ὡς ἐτροπολογήθη ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου, τὸ σχέδιον νόμου «περὶ συντάξεως νέων πινάκων προαγωγῶν τοῦ προσωπικοῦ Τ. Τ. Τ.».

Ἐπίσης γίνεται δεκτὸν εἰς α'. συζήτησιν κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον τὸ σχέδιον νόμου «περὶ συστάσεως εἰδικοῦ ταμείου

Ὁ Πρόεδρος
Σ. ΜΠΑΛΑΝΟΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Δαγκλῆς



ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΔ'.

Τετάρτης 6 Σεπτεμβρίου 1933.

Ὥρα 6.30 μ.μ. ὁ Πρόεδρος κ. **Χ. Βοζίκης** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει νὰ ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς:

Ὁ Γεώργιος Γιαννάκος κάτοικος Ρυθείου διαμαρτύρεται κατὰ τοῦ μηχανικοῦ Ρυθείου.

Ὁ Δαυὲδ Ἀρδίτης ἕλλην ἰσραηλίτης κάτοικος Ξάνθης ζητεῖ τὴν ἀνανέωσιν τῆς ἀδείας του βιομηχανίας σιγαρέττων.

Οἱ καπνεργάται οἱ ἀνήκοντες εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ριζοσπαστικὸν κόμμα Θεσσαλονίκης ζητοῦν τὴν σύλληψιν τῶν καταχραστῶν διὰ τὰς ἀποκαλυφθείσας καταχρήσεις εἰς βάρος τοῦ ΤΑΚ κλπ.

Ὁ Κωνσταντῖνος Κογτόγεωργας καπνοβιομήχανος παρακαλεῖ ὅπως εἰς τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀποζημιώσεως καταστραφέντων καπνοβιομηχάνων προστεθῆ τροπολογία καθ' ἣν νὰ συμπεριληφθῶσιν ἀποζημιούμενοι καὶ οἱ καπνοβιομήχανοι οἵτινες διέκοψαν τὰς ἐργασίας των ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1930 καὶ ἐντεῦθεν.

Ἡ ἕνωσις σχολικῶν ἐφορειῶν Θεσσαλονίκης διαμαρτύρεται κατὰ τῆς διευθύνσεως τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης διεκδικούσης τὴν περιουσίαν τοῦ ταμείου ἐκπαιδευτικῆς προνοίας ἀνήκουσαν εἰς τὰ σχολεῖα τῆς δημοτικῆς καὶ μέσης ἐκπαιδεύσεως.

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. **Ε. Χατζηδάκης, Ν. Βλιάμος** καὶ **Ε. Κώνστας** καταθέτουσι σχέδιον νόμου «περὶ ὀργανώσεως τῆς οἰνοπαραγωγῆς Σάμου.

Οἱ ἰατρικοὶ σύλλογοι Φλωρίνης, Μεσσήνης, Χαλκίδος, Ἀμαλιάδος, Κοζάνης, Πατρῶν, Σερρῶν, Λέσβου κλπ. ζητοῦν τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου «περὶ ταμείου ὑγειονομικῶν καὶ ἰατρικῶν συλλόγων».

Οἱ κάτοικοι ἀγρότικ Μπισινίου Δράμας διαμαρτύρονται διὰ τὰς γενομένας ὑπὸ τῆς ἀγροτικῆς Τραπέζης κατασχέσεις καὶ πλειστηριασμοὺς καὶ ζητοῦν τὴν κατάπαυσιν τῶν κατασχέσεων καὶ τὴν ἀποφυλάκισιν τῶν κρατουμένων διὰ φόρους καὶ χρέη πρὸς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν.

Οἱ κάτοικοι τοῦ Πόρτο — Λάγο ἐκφράζουν τὴν εὐγνωμοσύνην των πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν προαγωγὴν τοῦ Τελωνείου των καὶ ὑποβάλλουν θερμὴν παράκλησιν διὰ τὴν ἐπίσπευσιν τῆς ἱδρύσεως συνεργείου συγκεντρώσεως σίτου.

Ἡ ἐπὶ τῆς **Δικαιοσύνης Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ** ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τῶν ὑποβληθεισῶν αὐτῇ διαγραφῶν κατὰ τῶν βουλευτῶν κ.κ. **Ι. Πασαδάκη, Κ. Καλκάνη, Α. Ζάννα, Κ. Τανούλα, Θ. Δεσύλλα, Σ. Παϊπέτη, Σ. Μπινοπούλου, Ε. Βενιζέλου, Μ. Μαντᾶ, Θ. Χαβίνη, Π. Γαρουφαλιᾶ, Σ. Τρικούπη, Γ. Βαρβούτη, Σ. Πιστολάκη, Δ. Χατζηριάνη, Ε. Κώνστα, Δ. Δημάδη, Α. Θεοδωρίδη, Ν. Σπέντζα, Ν. Κουπαρούσου** καὶ **Π. Λεβαντῆ.**

Ἡ ἐπιτροπὴ ἀπορρίπτεται ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀπαρχῶν λόγος πρὸς ἄρσιν τῆς ἀσυλίας τῶν ὡς ἄνω κ.κ. βουλευτῶν πρὸς ποινικὴν αὐτῶν δίωξιν.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Σ. Τρικούπης** καταθέτει αἴτησιν ἐπιτροπῆς κυρέων δι' ἣς παρακαλοῦν ὅπως προτιμηθῆ ἡ συζήτησις τῆς προτάσεως νόμου «περὶ καταργήσεως περιοριστικῶν διατάξεων ἐλαχίστου ὁρίου τιμῶν».

Ὁ βουλευτὴς κ. **Α. Μπασιάκος** καταθέτει τηλεγράφημα τοῦ συνδέσμου μεταξοπαραγωγῶν Γουμενίτσης ζητοῦντος τὴν μὴ ψήφισιν τοῦ κατατεθέντος νομοσχεδίου «περὶ σηροτροφίας».

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. **Α. Ἀθηνογένης, Δ. Κέλμης** καὶ **Ι. Μάλλωσης** καταθέτουσι ἀναφορὰν τοῦ Α. Πατρίδη περὶ λήψεως μέτρων προστασίας τῆς ἐκτηνοτροφίας.

Οἱ κ.κ. **Σ. Στεφανόπουλος** (Ὑφυπουργὸς Ἐθν. Οἰκονομίας) καὶ **Μ. Εὐλάμπιος** (Ὑφυπουργὸς Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουν σχέδιον νόμου «περὶ παροχῆς δογμάτος εἰς τοὺς καλλιθποιοὺς τῆς περιφερείας Ἄρτης».

Οἱ κ.κ. **Ι. Μακρόπουλος** (Ὑπουργὸς Κρατικῆς Ἀντιλήψεως καὶ Ὑγιεινῆς) **Α. Χατζηκυριάκος** (Ὑπουργὸς Ναυτικῶν) καὶ **Μ. Εὐλάμπιος** (Ὑφυπουργὸς Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ Λαχείου Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ Κρατικῆς Προνοίας».

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις αὐτῆς ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων:

1) «Περὶ ἐνεργείας κρατήσεων ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων μηνιαίας συνδρομῆς ὑπὲρ τῆς Λέσχης Δημοσίων Ὑπαλλήλων».

2) «Περὶ τοῦ Λαχείου Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ Κρατικῆς Προνοίας».

3) «Περὶ κυρώσεως τῶν Ἰσολογισμῶν τῶν ἐτῶν 1921—22 μέχρι καὶ τοῦ 1928—29».

4) «Περὶ κυρώσεως τῶν ἀπολογισμῶν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως 1921—22 μέχρι 1929—30».

5) «Περὶ καταργήσεως τῆς ὑπηρεσίας Πολεμικῶν Ἀποζημιώσεων κλπ.».

6) «Περὶ ἄνευ δημοπρασίας ἐκποιήσεως γηπέδων τοῦ Δημοσίου ἐν Ἡγουμενίτσῃ καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 115 τοῦ ἀπὸ 11)12 Νοεμβρίου 1929 Διατάγματος περὶ διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων»

7) «Ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου «περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 5250 τοῦ 1931 περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ νόμου 4752 περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων».

8) β' Ἐπὶ τῶν σχεδίων νόμων «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ κώδικος, περὶ φορολογίας καθαρῶν προσόδων».

9) «Περὶ φόρου κύκλου ἐργασ.ῶν».

Ἡ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις αὐτῆς ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων:

1) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 4436 καὶ 5213 περὶ προσλαμβανομένου εἰς τὸν Στρατὸν ἰδιωτικοῦ προσωπικοῦ».

2) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 5203 περὶ στελέχους ἐφέδρων ἀξιωματικῶν καὶ περὶ καταργήσεως Προπαρασκευαστικῆς Σχολῆς Ὑπαξιωματικῶν».

3) «Περὶ ἀνασυντάξεως τῶν περιοδευόντων Στρατιωτικῶν Συμβουλίων».

Ἡ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ὀργανώσεως ἀναγκαστικῶν οἰνοποιητικῶν Συνεταιρισμῶν Ἀττικοβοιωτίας καὶ ὀργανισμοῦ προστασίας οἰνοπαραγωγῶν Ἀττικοβοιωτίας».

Ἡ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τῆς τελευταίας περιόδου τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου περὶ Στρατολογίας».

Ὁ κ. **Γ. Πεσματζόγλου** (Ὑπουργὸς Ἐθν. Οἰκονομίας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 184 «περὶ συστάσεως Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων» ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν. Δ. τῆς 2 Νοεμβρίου 1923» καὶ παρακαλεῖ ὅπως χαρακτηρισθῇ ὑπηρεσιακόν.

Ὁ Βουλευτὴς κ. **Α. Νικολαΐδης** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεων τῶν νόμων περὶ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν».

Οἱ Βουλευταὶ κ. κ. **Γ. Στρᾶτος, Γ. Παραβάντης, Α. Διβιερᾶτος, Α. Νταλίπης, Γ. Τσόντος Βάρδας, Ι. Μάλλωσης κ.λ.π.** ὑποβάλλουσι πρότασιν νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν Νόμων «περὶ ἐκτελέσεως Δημοσίων Ἔργων».

Οἱ Βουλευταὶ κ.κ. **Α. Ἀθηνογένης, Ν. Κρανιωτάκης, Ε. Μανωλᾶτος,** καὶ **Γ. Τσόχας,** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου περὶ ἰδιωτικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν».

Οἱ Βουλευταὶ κ.κ. **Γ. Ράλλης, Δ. Κριεζῆς καὶ Α. Δαγουρὸς** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τοῦ Λαχείου Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ Κρατικῆς Προνοίας».

Ὁ Βουλευτὴς κ. **Β. Ἀλεξᾶτος** ὑποβάλλει προσθήκην ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 6 Ἰουλίου 1933 Ν. Δ. περὶ παροχῆς φορολογικῶν διευκολύνσεων καὶ μειώσεων εἰς τοὺς ὀφειλέτας ἐκ φόρων τοῦ Δημοσίου κ.λ.π.».

Ὁ Βουλευτὴς κ. **Μ. Δαΐλιος** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ μεταρρυθμίσεως τῆς φορολογίας καπνοῦ».

Οἱ Βουλευταὶ κ. κ. **Γ. Παραβάντης, Δ. Βοῦλτζος, Δ. Χέλμης,** Γ. **Εὐστρατιάδης,** Γ. **Στρᾶτος, Α. Παπαδημᾶς, Δ. Δεσύλλας, Δ. Γιαννόπουλος, Ε. Παϊπέτης, Κ. Κανελλόπουλος κ.λ.π.** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ καθορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν ἀξιωματικῶν τεχνιτῶν κ.λ.π. τοῦ συνεργείου τῆς Δ. Ρ. Χ. Ν.».

Ὁ Βουλευτὴς κ. **Σ. Παπακωνσταντίνου** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ ἑξῆς σχεδίου νόμου «περὶ φορολογικῶν διευκολύνσεων κ.λ π.

Μεθ' ὃ ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῶν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων

Ὁ κ. **Β. Βασιλικὸς** συνιστᾷ ἀναφορὰν τῆς Ἑνώσεως Θρᾳκῶν Θεσσαλονίκης διαμαρτυρομένης κατὰ τοῦ ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν Κ. Τενεκίδου συνιστᾷ δὲ εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν νὰ λάβῃ μέτρα κατὰ τοῦ ὑπαλλήλου τούτου ἐφ' ὅσον ἀποδειχθῇ ὅτι εἶναι βάσιμα τὰ καταγγελλόμενα.

Ὁ κ. **Σ. Τρικούπης** συνιστᾷ θερμῶς ἀναφορὰν τοῦ Γεωργικοῦ Συνεταιρισμοῦ Εὐηνοχωρίου ζητοῦντος ὅπως ἡ Κυβέρνησις ἔλθῃ ἀρωγὸς εἰς τοὺς παραγωγούς.

Ὁ κ. **Ι. Νικολίτσας** συνιστᾷ τὴν αὐτὴν ἀναφοράν.

Ὁ κ. **Π. Ράλλης** συνιστᾷ ἀναφορὰν συνεταιρισμῶν Συκοπαραγωγῶν Μεσσήνης κ. τ. λ. περὶ ἀναβολῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἱδρύσεως Γραφείου Συκοπαραγωγῆς.

Ὁ κ. **Β. Ἀλεξᾶτος** συνιστᾷ ἀναφορὰν τῶν σταφιδοπαραγωγῶν Δαμουλανάτων περὶ π ροχῆς ἀποζημιώσεως.

Ὁ κ. **Π. Ράλλης** ὁμιλῶν ἐπὶ ἀναφορᾶς τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Ἰωλκίνης καὶ κατοίκων Νερομύλου λέγει ὅτι ὁλόκληρος ὁ σταφιδικὸς κόσμος εὑρίσκεται εἰς ἀπόγνωσιν λόγῳ τῶν καταστροφῶν, ἀξιοῖ δὲ ὅπως συστηθῇ εἰς τὴν ἀγροτικὴν τράπεζαν νὰ δώσῃ παράτασιν προθεσμίας διὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν χρεῶν. Πρέπει δὲ νὰ συστηθῇ ἐντόνως τοῦτο εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν, ἡ ὁποία ἐνῷ συνέστη διὰ τὴν προστασίαν τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου, μετεβλήθη εἰς κεφαλαιοκρατικὸν συγκρότημα, τὸ ὁποῖον ἀγωνίζεται νὰ πιέζῃ τοὺς ἀγρότας δι' ὅλων τῶν δυνατῶν μέσων. Ἡ Κυβέρνησις συμφώνως ἄλλως τε καὶ μὲ τὰς ἐπαγγελίας της περὶ προστασίας τῶν ἀγροτῶν πρέπει νὰ διατάξῃ τὴν Τράπεζαν νὰ παύσῃ πλήττουσα τοὺς ἀγρότας καθ' ὃν τρόπον τοὺς πλήττει συστηματικῶς

Σ. Στεφανόπουλος (Ὑφυπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Νὰ διαβιβασθῇ ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας ὅστις ὑπεσχέθη ὅτι θὰ ἐπέμβῃ παρὰ τῇ Ἀγροτικῇ Τραπέζῃ. Ἡ Κυβέρνησις ἐφ' ὅσον ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ Ἀγροτικὴ δὲν ἐκτελεῖ τὸ καθῆκόν της πρέπει νὰ ἐπέμβῃ κατὰ τρόπον ἐντονώτερον.

Φ. Μοσχούλας. Ἐν σχέσει μὲ τὴν πολιτικὴν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης πρέπει νὰ προσθέσω ὅτι αἱ διαμαρτυρίαι δὲν προέρχονται μόνον ἐκ τῆς περιοχῆς τῶν ἀναφερομένων, ἀλλ' εἶνε γενικὴ ἡ κατακραυγὴ ἐξ ὅλης τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα ἀσκεῖ πολιτικὴν ἡ ὁποία πρέπει νὰ προκαλέσῃ τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως. Οὔτε εἶνε δυνατὸν μετὰ τὰς τόσας καταστροφὰς τῆς σταφιδοπαραγωγῆς νὰ ἀνεχθῶμεν τὴν ἄσκησιν μιᾶς πολιτικῆς, ἡ ὁποία μᾶς ἐνθυμίζει τοὺς χωροφύλακας τοῦ παλαιοῦ καιροῦ οἱ ὁποῖοι ἔθυον εἰς βάρος τῶν πολιτῶν.

Ὁ κ. **Δ. Τσιριγώτης** συνιστῶν ἀναφορὰν τῶν κατοίκων Ριγγλίων παρακαλεῖ ὅπως ἐπιτραπῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν

Ναυτικῶν νὰ παραλαμβάνουν ἐπιβάτας τὰ ἀτμόπλοια «Ἁγία **Ζώνη» καὶ «Κατίνα»** διότι οἱ κάτοικοι τῶν μερῶν τὰ ὁποῖα **ἀναφέρονται δὲν ἔχουν ἄλλο** μέσον συγκοινωνίας.

Ὁ κ. **Α. Χατζηκυριάκος.** (Ὑπουρ. Ναυτ.) λέγει ὅτι θὰ **ἐξετάσῃ εὐμενῶς** τὴν αἴτησιν. Ἡ ἀπαγόρευσις νὰ παραλαμβάνουν **τὰ ἀτμόπλοια** αὐτὰ ἐπιβάτας προῆλθεν ἀπὸ τὰς διαμαρτυρίας τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν πραγματικῶς ἐπιβατικῶν πλοίων.

Ὁ κ. **Ν. Κάρτσωνας** λέγει ὅτοι οἱ κάτοικοι δὲν ἔχουν ἄλλο μέσον συγκοινωνίας. Νὰ ὁρισθῇ ὅτι τὰ ἀτμόπλοια αὐτὰ δὲν μποροῦν νὰ παραλαμβάνουν ἐπιβάτας μόνον τὰς δύο ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος, κατὰ τὰς ὁποίας ἐκτελεῖται ἡ συγκοινωνία τῆς ἐπαρχίας Πυλίας μὲ τὰς Καλάμας διὰ τῶν ἄλλων ἐπιβατικῶν ἀτμοπλοίων.

Π. Ράλλης. Ἀντιλαμβάνομαι τὰς δυσχερείας τὰς ὁποίας συναντᾷ ὁ κ. Ὑπουργὸς πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς δικαίας ἀξιώσεως τῶν ἀναφερομένων, νομίζω ὅμως ὅτι ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶπε ὁ προλαλήσας συνάδελφος, δηλ. νὰ μὴ συμπίπτῃ τὸ δρομολόγιον.

Τὴν ἰδίαν ἀναφορὰν συνιστῶσιν οἱ κ. κ. **Γ. Κριμπᾶς, Φ. Μοσχούλας.** καὶ **Ι. Τσιρώνης.**

Οἱ κ. κ. **Γ. Κριμπᾶς** καὶ **Ν.Κάρτσωνας** συνιστῶσι ἀναφορὰν τῶν σταφιδοπαραγωγῶν Κατσαροῦ κτλ. διαμαρτυρομένων διὰ τὴν ἀναβολὴν φορτώσεων σταφιδοκάρπου.

Ὁ κ. **Σ. Στεφανόπουλος** (Ὑφ. Ἐθν. Οἰκ.) λέγει ὅτι διέταξε τὸν ΑΣΟ νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἐξετάσεως τοῦ ζητήματος ἐὰν δὲ εἶναι ἀληθῆ τὰ καταγγελλόμενα θὰ λάβῃ αὐστηρὰ μέτρα.

Ὁ κ. **Ι. Μάλλωσις** ἐξ ἀφορμῆς διαμαρτυρίας τῆς Ἱ. Συνόδου πρὸς τὴν Βουλὴν διὰ τὴν ψήφισιν τοῦ νόμου «περὶ τῶν μονῶν Κεφαλληνίας καὶ Λευκάδος» λέγει ὅτι τοῦ προξενεῖ κατάπληξιν τὸ ὕφος τοῦ ἐγγράφου διαμαρτυρίας. Συνεχίζων λέγει ὅτι ὁ περίφημος ὀργανισμὸς ΟΔΕΠ δὲν ποιεῖται καλὴν χρῆσιν τῶν ἐσόδων, οἱ δὲ ἐπίσκοποι ὡς πρόεδροι τῶν **Δημοτικῶν Συμβουλίων** καταφεύγουν ἀκόμη καὶ εἰς ἀπάνθρωπα μέτρα πρὸς εἴσπραξιν μικροοφειλῶν πρὸς τὸν ΟΔΕΠ **εἰς ἐποχὴν κσθ'** ἣν καὶ αὐτὸ τὸ Κράτος θεσπίζει διευκολύνσεις πρὸς τοὺς ὀφειλέτας. Προχωρῶν ἐπιτίθεται κατὰ τοῦ **Μητροπολίτου** Ὕδρας κ. Καραμάνου διότι ὄχι μόνον δὲν ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν αἴτησιν ἑνὸς ὀφειλέτου περὶ τμηματικῆς καταβολῆς τῆς ὀφειλῆς, ἀλλὰ διέταξε τὴν φυλάκισίν του. Καταλήγων ζητεῖ ἀπὸ τὴν Βουλὴν νὰ ἀσχοληθῇ εἰδικῶς μὲ τὸν ὀργανισμὸν τοῦτον.

Πολλοὶ Βουλευταί. Μάλιστα, μάλιστα.

Β. Ἀλεξᾶτος. Ὅλα θὰ τὰ ἀνέμενε κανεὶς ἀπὸ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, καὶ τὸν ἅγ. Μητροπολίτην Ἀθηνῶν, ἀλλὰ κανεὶς δὲν θὰ ἠμποροῦσε νὰ πιστεύσῃ ὅτι θὰ εἶχε τὸ θάρρος ἡ **Ἱερὰ Σύνοδος** νὰ δώσῃ εἰς τὴν Βουλὴν μαθήματα περὶ συνταγματικότητος ἢ μὴ ἑνὸς νόμου. Θὰ ὁμιλήσωμεν διὰ τὸν περίφημον ὀργανισμὸν ΟΔΕΠ καὶ θὰ πεισθῇ ἡ Βουλὴ τὸ ὅτι ὁ νόμος διὰ τοῦ ὁποίου ἱδρύθη τὸ περίεργον αὐτὸ κατασκεύασμα καὶ ὁ ὁποῖος ἦλθε νὰ καταλύσῃ ἕνα καθεστὼς τὸ ὁποῖον ἴσχυσεν ἐπὶ ὁλοκλήρους 100ετίας ἐν Ἑπτανήσῳ καὶ προσέφερε πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὸν τόπον εἶναι ὁλέθριος καὶ ἀντισυνταγματικός.

Φ. Μοσχούλας. Τὸ καθεστὼς αὐτὸ προσέφερε ὑπηρεσίας καὶ κατὰ τοὺς **ἐθνικοὺς** ἀγῶνας.

Β. Ἀλεξᾶτος. Ἡ ὑποβολὴ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῶν νομῶν Κεφαλληνίας καὶ Λευκάδος δὲν ὀφείλεται εἰς λόγους τοὺς ὁποίους εἶναι πιθανὸν νὰ φαντάζεται ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀλλὰ ἐξ ἀνυπερβλήτου ἀνάγκης καὶ διότι θὰ ἐπαναφέρετο ἕνα καθεστὼς τὸ ὁποῖον δὲν γνωρίζω ἂν ἦτο δυνατὸν συνταγματικῶς νὰ θίξῃ ὁ νόμος διὰ τοῦ ὁποίου ἱδρύθη ὁ ΟΔΕΠ. Μολονότι ἡμεῖς δὲν ἠθελήσαμεν νὰ φέρωμεν γενικωτέραν συζήτησιν περὶ τοῦ νόμου αὐτοῦ εἴμεθα ὑποχρεωμένοι τώρα νὰ ἐξηγήσωμεν τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους ἐζητήσαμεν τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ παλαιοῦ καθεστῶτος. Εἰς τὴν Κεφαλληνίαν ὑπάρχει ἡ Μονὴ τοῦ Ἁ-

γίου Γερασίμου ὅπως εἰς τὴν Ζάκυνθον τοῦ Ἁγίου Διονυσίου καὶ εἰς τὴν Κέρκυραν τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος, ἐκεῖ δὲ φυλάσσωνται τὰ σεπτὰ λείψανα ὅπου προσέρχονται οἱ πιστοὶ ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς χώρας διότι πιστεύεται ὅτι ἔχουν τὴν θείαν χάριν νὰ θεραπεύουν ὡρισμένας νόσους. Εἰς τὰς Μονὰς αὐτὰς εὑρίσκουν ἄσυλον τροφὴν καὶ στέγην οἱ προσερχόμενοι πολῖται οἱ ὁποῖοι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἶνε πένητες. Καὶ αἱ Μοναὶ αἱ ὁποῖαι ἔχουν πενιχροτάτην περιουσίαν εἶνε χρεωμέναι. Ὅταν δὲ αἱ Μοναὶ δὲν ἐπαρκοῦν οἰκονομικῶς οἱ πολῖται καταφεύγουν καὶ εἰς τὰς ἄλλας Μονάς. Δι' αὐτὸ τὸ νομοσχέδιον ἦτο μέτρον ὑπερτάτης ἀνάγκης (Χειροκροτήματα).

Θ. Τουρκοβασίλης (Ὑπουργὸς Παιδείας). Εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ διαμαρτυρηθῶ δι' ὅσα ἐλέχθησαν μολονότι ἀναγνωρίζω ὅτι τὸ ἔγγραφον εἶναι συντεταγμένον εἰς ὕφος ἐμφανίζον οὐχὶ τὴν ὀφειλομένην εὐλάβειαν πρὸς τὴν Βουλήν. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἐπαρκὴς ἀφορμὴ νὰ γίνῃ ἐπίθεσις κατὰ τοῦ ΟΔΕΠ Τὸ ζήτημα τοῦ ὀργανισμοῦ τούτου ἀπασχολεῖ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας τὸ ὁποῖον ἀναμένει τὴν σύγκλησιν τῆς ἱεραρχίας διὰ νὰ ζητήσῃ καὶ **τὴν γνώμην της.** Πιθανῶς κατὰ τὴν προσεχῆ Σύνοδον νὰ προβῇ ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν τροποποίησιν τῶν νόμων περὶ ΟΔΕΠ καὶ **ΤΑΚΕ.**

Ὁ κ. **Σ. Παπακωνσταντίνου** δὲν εὑρίσκει δικαιολογημένην τὴν ἐπίθεσιν ἐναντίον τοῦ Ὀργανισμοῦ.

Ὁ κ. **Ι. Μεταξᾶς** λέγει ὅτι ἡ διαμαρτυρία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ τὰς Μονὰς Κεφαλληνίας καὶ Λευκάδος δὲν ἔχει βάσιν καθόσον ὁ νόμος περὶ ΟΔΕΠ εἶνε ἀντισυνταγματικὸς ὡς ἀφαιρέσας περιουσίαν τῶν Μονῶν καὶ καταλύσας ἐκκλησιαστικὸν καθεστὼς τῆς Ἑπτανήσου τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν συνθήκην τῆς Ἑνώσεως τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἔπρεπε νὰ παραμείνῃ ἀμετάβλητον.

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν διάταξιν
τῆς Νομοθετικῆς ἐργασας.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ σχεδίου νόμου **«περὶ κυρώσεως** τοῦ ἀπὸ 20 Ἰουλ ου 1933 Ν. Δ. περὶ κυρώσεως **ἀποφάσεως Ὑ**πουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθν. Οἰκονομίας **τῆς καθοριζούσης** τὴν ἀξίαν τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς καὶ **περὶ διαφόρων δα**σμολογικῶν διευκολύνσεων ἐπὶ **ἐκκρεμοτήτων κτλ.» λαμβάνει** τὸν λόγον ὁ κ. **Χατζηγιάννης** ὅστις λέγει ὅτι ἓν ἀπὸ τὰ **ἔρ**γα τῆς παρούσης Βουλῆς εἶναι νὰ ἐφαρμόσῃ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις περὶ συστάσεως ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς ἔρευναν τῶν σκανδάλων τοῦ παρελθόντος.

Ἡ παροῦσα Βουλὴ δὲν δικαιοῦται νὰ ψηφίσῃ διατάξεις αἵτινες θὰ τὴν ἀμαυρώσουν εἰς τὴν κοινὴν γνώμην. Τὸ ἄρθρον 4 ὁλόκληρον, τὸ ἄρθρ. 4 παραγρ. 14 καὶ τὸ ἄρθρ. 7 ὁμιλοῦν περὶ ἀμνηστείας πράξεων προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἀφορῶσι δηλαδὴ ἐ πόρους τοῦ Πειραιῶς, λαθρεμπόρους, τοὺς ὁποίους ἐρχόμεθα ν' ἀμνηστεύσωμεν διὰ νὰ μὴ πληρώσουν οὔτε τὸν νόμιμον φόρον.

Φ. Μοσχούλας. Ν' ἀναβληθῇ ἡ ψήφισις τοῦ συνόλου.

Δ. Χατζηγιάννης. Ἡ Βουλὴ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀμνηστεύσῃ τοὺς ἐμπόρους αὐτοὺς οἱ ὁποῖοι κατεχράσθησαν τὸν **Δημόσιον** πλοῦτον.

Γ. Βερροιόπουλος. Ν' ἀποσυρθῇ τὸ νομοσχέδιον.

Δ. Χατζηγιάννης. Καθ' ἣν στιγμὴν πηγαίνει φυλακὴ ἕνας χωρικὸς ὁ ὁποῖος πεινᾷ, διότι ἔκλεψε μία κατσίκα, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀμνηστεύσωμεν τοὺς καταχραστὰς αὐτοὺς.

Ὁ κ. **Θ. Τουρκοβασίλης** (Ὑπουργὸς Παιδείας). Παρατηρεῖ ὅτι δὲν πρέπει οἱ βουλευταὶ νὰ ὁμιλοῦν **μὲ τὴν πρώτην** ἐντύπωσιν τὴν ὁποίαν λαμβάνουν ἀπὸ τὰ νομοσχέδια καὶ μάλιστα πρὶν ἀκούσουν τὸν ἁρμόδιον Ὑπουργόν. Νομίζει ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν δύναται ν' ἀρνηθῇ μίαν διευκόλυνσιν εἰς τοὺς ἐμπόρους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐπλήγησαν ἐκ τῆς κρίσεως καὶ ἰδία μετὰ τὴν ἄρσιν τῆς χρυσῆς βάσεως.

Ὁ κ. **Μ. Εὐλάμπιος** (Ὑφυπουργὸς Οἰκονομικῶν). Λέγει ὅτι τὸ ζήτημα τῶν ἀποταμιευτῶν δὲν εἶναι οὔτε χθεσινὸν

οὔτε προχθεσινόν, χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ 1926. Ἐδημιουργήθη δέ διότι δὲν ἦτο εὔκολος διὰ τὸ Κράτος ἡ παρακολούθησις τῶν ἐμπόρων, οἱ ὁποῖοι εἶχον ἀποθηκεύσῃ εἰς ἰδιωτικὰς ἰδίως ἀποθήκας, Τώρα ὀφείλονται 250 ἑκατομμύρια εἰς τὸ Κράτος.

Ἔχω τὴν ἰδέαν ὅτι μέτας διευκολύνσεις αὐτὰς τὸ Κράτος θὰ εἰσπράξῃ τὰ ὀφειλόμενα. Τὸ Κράτος ἐπαναλαμβάνω εὐθύνεται . . . . . .

Δ. Βούλτσος. Καὶ ἐρχόμεθα τώρα νὰ ἐπικυρώσωμεν τὰς κακοηθείας τοῦ παρελθόντος.

Σ. Μπινόπουλος. Παρατηρεῖ ὅτι πολλοὶ καὶ μὲ τοὺς τόκους τῶν χρημάτων τὰ ὁποῖα δὲν κατέβαλον εἰς τὸ Δημόσιον ἔκαμαν μέγαρα. Φρονεῖ ὅτι πρὸς τοὺς καταχραστὰς δὲν ἐμπρέπει νὰ ἐπιδειχθῇ ἐπιείκεια.

Ὁ κ. ***Ε. Χατζιδάκης*** λέγει ὅτι διὰ τοῦ νομοσχεδίου, ἐφόσον ἀφορᾷ τοὺς ἐμπόρους οἵτινες διὰ τῆς μεθόδου τῶν ἰδιωτικῶν ἀποθηκῶν ἐζημίωσαν πολλὰς ἑκατοντάδας τὸ Δημόσιον, ἔρχεται ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις νὰ διορθώσῃ κατὰ τὸν καλλίτερον δυνατὸν τρόπον μίαν κακὴν κληρονομίαν τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐγὼ ἔχω νὰ παρατηρήσω εἶναι ὅτι, ἐπειδὴ ἡ τρίμηνος προθεσμία ἡ ὁποία χορηγεῖται διὰ τὴν ἀναθεώρησιν τῶν τελεσιδίκων ἀποφάσεων ἐδόθη διὰ Ν. Δ. καὶ λήγει μετ' ὀλίγας ἡμέρας, δίκαιον καὶ εὔλογον εἶναι νὰ παραταθῇ μέχρι τέλους τοῦ τρέχοντος ἔτους ἀφοῦ εἶναι βέβαιον ὅτι πλεῖστοι ὅσοι δὲν ἔλαβον γνῶσιν τοῦ διατάγματος καὶ δὲν ἴσχυσε τὸ ἔνδικον μέσον τῆς ἀναθεωρήσεως.

Ἐπίσης νομίζω ὅτι ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἰσότης ἐπιβάλλει ὅπως ἡ ἀναθεώρησις ἡ ὁποία ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς παραβάτας τοῦ τελωνειακοῦ νόμου καὶ τῶν νόμων περὶ καπνοῦ καὶ σιγαροχάρτου ἐπιτραπῇ καὶ εἰς τοὺς παραβάτας τοῦ νόμου περὶ οἰνοπνεύματος, ἀφοῦ μάλιστα αἱ ἀποφάσεις ἀφορῶσι κυρίως ἐλλείμματα προερχόμενα ἀπὸ φίραν, ἡ ὁποία ἀρχικῶς εἶχεν ὁρισθῇ πολὺ μικρά, κατόπιν δὲ ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τοῦ γενικοῦ χημείου καὶ ηὐξήθη τὸ ποσοστόν.

Ὁ κ. ***Μ. Εὐλάμπιος*** (Ὑφυπ. Οἰκονομικῶν). Δηλοῖ ὅτι δέχεται τὴν παράτασιν τῆς προθεσμίας, ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὴν ἐπέκτασιν τῆς ἀναθεωρήσεως θὰ τὴν χορηγήσῃ διὰ νέου νομοσχεδίου ὑποβληθησομένου προσεχῶς.

Δ. Χατζηγιάννης. Ἔπρεπε νὰ μᾶς πῇ ὁ κ. Ὑπουργὸς ὅτι τὸ νομοσχέδιον εἶναι κληρονομία τοῦ παρελθόντος.

Μ. Εὐλάμπιος (Ὑφυπ. Οἰκονομικῶν). Εἶπον ὅτι εἶναι συνέπεια σπατάλης τοῦ 1927—31.

Δ. Χατζηγιάννης. Ὁ παλαιὸς νόμος τὸν ὁποῖον τροποποιεῖ ὥρισε νὰ καταβάλουν τὰ δι' αὐτοῦ εὐεργετούμενα πρόσωπα τὰς ὀφειλάς των εἰς 30 δόσεις. Δὲν τὰς ἐπλήρωσαν. Ἤδη διὰ τοῦ νομοσχεδίου σας αὐξάνετε τὰς δόσεις αὐτὰς εἰς 60. Σᾶς προλέγω ὅτι οὔτε ἀπὸ αὐτὰς θὰ εἰσπράξετε ὀβολόν. Ἀλλ' ἐγὼ παραπονοῦμαι καὶ διαμαρτύρομαι ὅτι ἐνῷ τὸ κράτος εἶναι σκληρὸν διὰ τοὺς ὀφειλέτας χωρικούς οἱ ὁποῖοι προσωποκρατοῦνται διὰ χρέη 50 δραχ. διὰ τοὺς μεγαλοσχήμους τῆς πρωτευούσης καὶ τοῦ Πειραιῶς ψηφίζονται χαριστικαὶ διατάξεις, διὰ τῶν ὁποίων ὄχι μόνον ἀπαλλάσσονται τῶν χρηματικῶν ὀφειλῶν ἀλλὰ ἀμνηστεύονται ἀκόμη καὶ διὰ τὰς ποινικάς των εὐθύνας. Ἔτσι συνεχίζομεν μίαν πολιτικὴν ἡ ὁποία βραβεύει τοὺς ἀσυδότους καὶ τοὺς καταχρασθέντας τὸν δημόσιον πλοῦτον (Χειροκροτήματα).

Ε. Χατζιδάκης. Οἱ ζητοῦντες νὰ ἀποσυρθῇ τὸ νομοσχέδιον ἔπρεπε νὰ λάβουν ὑπ' ὄψει ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι δυνατόν, ἀφοῦ πρόκειται περὶ κυρώσεως διατάγματος ἐγκριθέντος ὑπὸ τῆς Κοινοβ. ἐπιτροπῆς νομοθετικῆς ἐξουσιοδοτήσεως, δημοσιευθέντος πρὸ δύο καὶ ἡμίσεως περίπου μηνῶν καὶ ἔκτοτε ἐφαρμοζομένου. Ἂν ἀποσυρθῇ τὸ νομοσχέδιον ἢ ἀπορριφθῇ θὰ δημιουργηθῇ κυκεὼν ἀφάνταστος καὶ θὰ ἐπέλθῃ μεγάλη ζημία εἰς τὸ δημόσιον. Σήμερον ἄλλως τε πρόκειται περὶ ψηφίσεως τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου.

Α. Μπασιάκος. Ἐκεῖνα, λέγει, διὰ τὰ ὁποῖα κατηγορούσαμεν τὴν προκάτοχον Κυβέρνησιν δὲν πρέπει νὰ τὰ κάμωμε καὶ ἡμεῖς. Βεβαίως ἐὰν ὑπεβλήθησαν διάφορα Νομοσχέδια θὰ ἀφεώρων τὸ παρελθὸν τοῦ ὁποίου ἀποτελοῦν κληρονομίαν, ὅπως ἐδήλωσε καὶ ὁ κ. Ὑπουργός. Ἀλλ' ἐφ' ὅσον ἔχομεν τὸν νόμον 5405, δὲν βλέπω τὸν λόγον διατὶ νὰ κάμωμεν νέας ρυθμίσεις καὶ διατὶ νὰ προχωρήσωμεν. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ, συνεχίζει, θὰ παρεκάλουν τοὺς κ. Ὑπουργοὺς νὰ ζητήσουν παρὰ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας νὰ μὴ παρεμβάλλουν διατάξεις ἀντισυνταγματικὰς ὅπως εἶναι αἱ περὶ ἀμνηστείας διατάξεις τοῦ παρόντος Νομοθετήματος. Χρειάζεται, ἐπιλέγει, κ. Ὑπουργὲ προσοχὴ ὅταν πρόκειται περὶ τῆς ρυθμίσεως τοιούτων θεμάτων καὶ ἂν ὑπάρχουν πιέσεις πρέπει νὰ τὰς ὑπερπηδᾶτε.

Ὁ κ. ***Κ. Κορόζος*** διαμαρτύρεται διὰ τὰς κατὰ τοῦ Νομοθετήματος αἰτιάσεις, διότι τοῦτο ρυθμίζει κληρονομίαν τοῦ παρελθόντος καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ ἔχουν συναφθῇ σχέσεις.

Θ. Δεσύλλας. Τὸ νομοθέτημα, λέγει, ἐγένετο, ὡς Νομοθετικὸν Διάταγμα παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐξουσιοδοτήσεως, ἐν ὁμοφωνίᾳ συμπολιτεύσεως καὶ ἀντιπολιτεύσεως καὶ ρυθμίζονται δι' αὐτοῦ διάφοροι ἀνωμαλίαι, ἃς ἐκληροδότησε τὸ παρελθόν, καὶ δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἄλλως.

Ὁ κ. ***Ε. Χατζιδάκης.*** τονίζει ὅτι πρόκειται περὶ μέτρου ψηφισθέντος παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξουσιοδοτήσεως, δημοσιευθέντος παρὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἰσχύοντος ἀπὸ τριμήνου, ρυθμίσαντος δὲ κατάστασιν κληροδοτηθεῖσαν ἀπὸ τὸ παρελθὸν καὶ ἐπομένως πᾶσα συζήτησις ἐπὶ τοῦ συνόλου εἶναι ματαία.

Δ. Τσιῶκος. Ἐκεῖνο, λέγει, τὸ ὁποῖον εἶναι ἄτακτον, εἶναι ὅτι ἔπρεπε ἁπλῶς νὰ κυρωθῇ τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα, τὸ ὁποῖον ἐξεδόθη ἐν συμφωνίᾳ ἀντιπολιτεύσεως καὶ συμπολιτεύσεως καὶ νὰ μὴ γίνουν δεκταὶ τροπολογήσεις αὐτοῦ.

Ι. Μάλλωσις Τὸ νομοσχέδιον, λέγει, εἰσήχθη εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Ἐξουσιοδοτήσεως καὶ παρισταμένων τοῦ κ. Παπαναστασίου τοῦ κ. Παπανδρέου καὶ ἄλλων ἀντιπολιτευομένων Βουλευτῶν καὶ συνεζητήθη δὶς ἢ τρὶς, τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ διαρκῶς ἀνθισταμένου εἰς τὰς ἀξιώσεις τῶν κ. Βουλευτῶν περὶ χορηγήσεως καὶ ἄλλων διευκολύνσεων. Τὸ Νοθέτημα ἰσχύει ἤδη ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου καὶ ἔχουν δημιουργηθῇ ἤδη σχέσεις, αἵτινες δὲν δύνανται νὰ διαρρηχθοῦν.

Α. Μπασιάκος. Ἐψηφίσθη ὑπὸ τὴν αἵρεσιν τῆς ἐγκρίσεως τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων.

Ι. Μάλλωσις. Εἶναι, τονίζει, δημιουργημένη ἡ κατάστασις, ἥτις δὲν δύναται νὰ ἀνατραπῇ.

Π. Τσαλδάρης. (πρωθυπ.) Ἐπὶ τῆς συζητήσεως, λέγει, ποὺ διεξάγεται γίνεται κάποια ἀταξία, διότι συζητουμένου τοῦ συνόλου δὲν εἶναι δεκτικαὶ συζητήσεως αἱ κατ' ἰδίαν διατάξεις Νομοσχεδίου. Καὶ μόνον ἐπὶ τοῦ συνόλου γενικῶς ἐπιτρέπεται ἡ συζήτησις. Ἐὰν ἡ διάταξις αὐτὴ πρόκειται νὰ διορθωθῇ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ διόρθωσις ἐπὶ τοῦ συνόλου, διότι πρόκειται περὶ Νομοθετήματος ἐκδοθέντος κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 77 τοῦ Συντάγματος, ὅπερ εἶναι νόμος ὑπὸ τὴν διαλυτικὴν αἵρεσιν τῆς ἐγκρίσεως τῶν Βουλῶν ἐντὸς τετραμήνου, ἧς μὴ διδομένης παύουν ταῦτα νὰ ἰσχύουν ἐφεξῆς ἢ ἀφ' ὅτου ἀπορριφθοῦν. Δι' αὐτὸ νομίζω ὅτι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως εἶνα ματαία. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν βαλλομένην διάταξιν εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ Ὑπουργὸς ἠρνήθη νὰ τὴν δεχθῇ τρὶς εἰς τὴν Ἐπιτροπήν, ἀλλ' ἐπεκράτησεν ἡ πλειοψηφία τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἔπρεπε νὰ τὴν συμπεριλάβωμεν εἰς τὸ διάταγμα τῶν φορολογικῶν διευκολύνσεων ἢ νὰ μαιταιώσουν ὁλόκληρον τὸν νόμον ὅπως ἦτο Δι' αὐτό, παρακαλῶ, νὰ μὴ ἐξακολουθήσῃ ἡ συζήτησις, διότι εἶναι ἄτακτος.

Δ. Τσιῶκος. Ἔπρεπε, τονίζει, νὰ μὴ γίνουν τροπολογίαι τοῦ Διατάγματος.

Μ. Εὐλάμπιος. (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν). Ἡ περὶ ἧς πρόκειται διάταξις δὲν εἶναι εἰς τὰς τροπολογίας.

Α. Παπαθανάσης. Ἡμεῖς, λέγει, δὲν ἀντιτασσόμεθα κατὰ τοῦ κειμένου τοῦ Νομοθ. Διατάγ. ἀντιτασσόμεθα κατὰ τῶν τροποποιήσεων, αἵτινες προσετέθησαν ὡς ἰδιαίτερα ἄρθρα καὶ αἵτινες ψηφισθεῖσαι εἰς μίαν μόνον συζήτησιν ἐψηφίσθησαν ἀντισυνταγματικῶς. Πρέπει, λοιπὸν νὰ γίνῃ μόνον δεκτὸν τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα καὶ νὰ ἀπαλειφθοῦν αἱ προσθῆκαι, διότι καὶ ἂν ψηφισθοῦν δὲν ἔχουν ἰσχύν.

Μ, Εὐλάμπιος. (Ὑπουρ. Οἰκον). Νὰ ἀναβληθῇ, κ. Πρόεδρε ἡ συζήτησις δι' αὔριον.

Μεθ' ὃ ἡ συνέχισις τῆς συζητήσεως τοῦ συνόλου ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω νομοσχεδίου ἀναβάλλεται δι' αὔριον.

Γίνονται εἶτα δεκτὰ τὰ σύνολα τῶν κάτωθι Νομοσχεδίων.

1) «Περὶ καταργήσεως δασμολογικῶν τινῶν ἀπαλλαγῶν καὶ περὶ καταβολῆς τῶν δασμῶν».

2) «Περὶ κυρώσεως ἢ θέσεως ἐν ἰσχύϊ διεθνῶν κανονισμῶν ἀποφυγῆς συγκρούσεως πλοίων».

3) «Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 35 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας».

4) «Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 20 Ἰουλίου 1933 Ν. Δ. «περὶ ὀργανώσεως τῆς Λογιστικῆς καὶ Διαχειριστικῆς ὑπηρεσίας τῶν Ὑγειονομικῶν Ἱδρυμάτων».

5) «Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 22 Ἰουλίου 1933 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐνίων ὀργανικῶν διατάξεων τοῦ Ὑπουργείου Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως».

6) «Περὶ ἀστικῶν σχολείων».

7) «Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 22 Ἰουλίου 1933 Ν. Δ. «περὶ καθορισμοῦ τῆς μεταβλητῆς «α» εἰς τοὺς τύπους πωλήσεως τῆς Ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας κλπ.».

8) «Περὶ συντάξεως νέων πινάκων προαγωγῶν τοῦ προσωπικοῦ τῶν Τ.Τ.Τ.» ἐχόντα οὕτω:

Περὶ καταργήσεως δασμολογικῶν τινων ἀπαλλαγῶν καὶ περὶ προκαταβολῆς τῶν δασμῶν.

Ἄρθρον 1.

Ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1933 καταργοῦνται αἱ κάτωθι ἀπαλλαγαὶ ἀπὸ τῆς πληρωμῆς τελωνειακοῦ καὶ δημοτικοῦ δασμοῦ καὶ λοιπῶν παρομαρτούντων φόρων καὶ τελῶν.

1. Αἱ χάριν ἱδρύσεως ἢ ἐπεκτάσεως ἐργοστασίων χορηγούμεναι δυνάμει τοῦ νόμου 4151 τῆς 3 Ἰουνίου 1929 καὶ τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθέντος Διατάγματος τῆς 19)23 Μαρτίου 1932.

2. Αἱ δυνάμει τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ νόμου 5211 τῆς 28 Ἰουλίου 1931 «περὶ ἱδρύσεως ἐνστιτούτου βάμβακος» χάριν τῶν κλωστοϋφαντουργείων βάμβακος.

3. Αἱ δυνάμει τοῦ νόμου 4377 τῆς 16 Αὐγούστου 1929 καὶ τοῦ Διατάγματος τῆς 16)22 Ἰανουαρίου 1930 χάριν ἱδρύσεως ξενοδοχείων, πλὴν τῶν ἱδρυομένων εἰς ἀρχαιολογικοὺς χώρους κειμένους εἰς ἀκτῖνα πόλεων ἐχουσῶν πληθυσμὸν κάτω τῶν 5000 κατοίκων.

Περὶ κυρώσεως ἢ θέσεως ἐν ἰσχύϊ Διεθνῶν Κανονισμῶν «περὶ ἀποφυγῆς συγκρούσεως τῶν πλοίων».

Ἄρθρον 1.

Πλοῖον, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος Νόμου, θεωρεῖται πᾶν σκάφος ἢ πλωτὸν ναυπήγημα. οἱασδήποτε χωρητικότητος, θαλασσοπλοοῦν δι' οἱουδήποτε μέσου καὶ καθ' οἱονδήποτε τρόπον εἰς τὴν ἀνοικτὴν θάλασσαν καὶ τὰ συγκοινωνοῦντα πρὸς αὐτὴν ὕδατα, εἰς τὰ ὁποῖα εἶναι δυνατὴ ἡ θαλασσοπλοΐα.

Ἄρθρον 2.

1. Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ναυτικῶν (Δ. Ε. Ν.) καὶ Ἐξωτερικῶν μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου τοῦ Ναυτικοῦ καὶ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, ἐπιτρέπεται ἵνα κυρῶνται καὶ τίθενται ἐν ἰσχύϊ οἱ καταρτιζόμενοι ἑκάστοτε Διεθνεῖς Κανονισμοὶ πρὸς ἀποφυγὴν συγκρούσεως τῶν πλοίων ὡς καὶ αἱ διεθνῶς συνομολογούμεναι τροποποιήσεις τούτων.

2) Οἱ οὕτως κυρούμενοι ἢ τιθέμενοι ἐν ἰσχύϊ κανονισμοὶ δέον νὰ τηρῶνται ὑποχρεωτικῶς παρ' ὅλων τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων, ὁπουδήποτε εὑρισκομένων ἢ πλεόντων, ὡς καὶ τῶν ἀλλοδαπῶν τοιούτων, ὁσάκις εὑρίσκονται ἢ πλέουσιν ἐντὸς τῶν χωρικῶν ὑδάτων τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ ἄνευ δόλου γενομένη παράβασις τῶν διατάξεων τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος κυρουμένων ἢ τιθεμένων ἐν ἰσχύϊ κανονισμῶν πλὴν τῶν ἐν ἄρθρῳ 54 παράγρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἀπὸ 13 Δεκεμβρίου 1923 Ν.Δ. «περὶ Ποινικοῦ καὶ Πειθαρχικοῦ Κώδικος τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ» ἀναφερομένων περιπτώσεων. Θεωρουμένη ἀστυνομικὴ παράβασις τιμωρεῖται παρὰ τῆς Λιμενικῆς Ἀρχῆς, εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας ἔλαβε χώραν, διεπιστώθη ἢ κατέπλευσε τὸ ὑπαίτιον πλοῖον, διὰ προστίμου μέχρι 5.000 δραχμῶν.

2. Κατὰ τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως τῆς Λιμενικῆς Ἀρχῆς δύναται νὰ ἀσκηθῇ ἔφεσις ἐντὸς δεκαπενθημέρου προθεσμίας ἀπὸ τῆς διὰ τῆς διοικητικῆς ὁδοῦ κοινοποιήσεως ταύτης, παρεκτεινομένης λόγῳ ἀποστάσεως, ἐνώπιον τοῦΔικαστηρίου τῶν Πλημμελειοδικῶν εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἐδρεύει ἡ ἐπιβαλοῦσα τὸ πρόστιμον λιμενικὴ ἀρχή.

3. Ἡ ἄσκησις τῆς ἐφέσεως ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Λιμενικῆς ἀρχῆς, τὸ ἐπιβληθὲν ὅμως πρόστιμον εἴτε ἀνάλογος ἀξιόχρεως, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς ἢ μετὰ προσφυγὴν τοῦ ἐνδιαφερομένου, κατὰ τὴν ὁριστικὴν κρίσιν τοῦ εἰρηνοδίκου εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ὁποίου ἐδρεύει ἡ ἐκδοῦσα τὴν ἀπόφασιν Λιμενικὴ ἀρχή, ἐγγύησις παρακαταθέτεται παρὰ τῇ ἐπιβαλούσῃ τὸ πρόστιμον ἀρχῇ, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ πλοίου, οὗτινος ὁ πλοίαρχος δὲν κατοικεῖ ἐν Ἑλλάδι, ἀποδίδεται δὲ ἢ ἐλευθεροῦται ἐξ ὁλοκλήρου ἢ ἀναλόγως μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Πλημμελειοδικείου.

Ἐὰν ὁ περὶ οὗ ἡ παροῦσα παράγραφος πλοίαρχος ἀρνῆται ἢ παραλείπῃ ἀδικαιολογήτως νὰ καταθέσῃ τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐγγύησιν, δύναται νὰ παρεμποδισθῇ ὑπὸ τῆς Λιμενικῆς ἀρχῆς ὁ ἀπόπλους τοῦ πλοίου μέχρι τῆς καταθέσεως ταύτης ἢ τῆς ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Πλημμελειοδικείου ἐκδικάσεως τῆς ἐφέσεως καὶ τῆς τελεσιδικίας τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως.

4. Τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου πρόστιμα ἐπιβάλλονται ἀνεξαρτήτως πάσης ἄλλης ποινῆς ἀπαγγελλομένης ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ 13 Δεκεμβρίου 1923 Ν. Διατάγματος «περὶ Ποινικοῦ καὶ Πειθαρχικοῦ Κώδικος τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ».

5. Τὰ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἐπιβαλλόμενα πρόστιμα ἀποτελοῦσι πόρον τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου, εἰσπράττονται δὲ ὡς καὶ οἱ λοιποὶ τούτου πόροι.

Ἄρθρον 4.

Ἁρμόδιαι Λιμενικαὶ Ἀρχαὶ πρὸς ἐπιβολὴν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος προστίμων εἶναι ἐκεῖναι, ὧν προΐστανται λιμενικοὶ ἀξιωματικοί.

Ἄρθρον 5.

Ὑπεύθυνος διὰ τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος προβλεπομένας παραβάσεις θεωρεῖται ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ νομίμως ἢ πράγματι ἀσκῶν τὴν κυβέρνησιν ἢ διεύθυνσιν τοῦ πλοίου κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς παραβάσεως.

Ἄρθρον 6.

Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τῶν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργῶν ὁρίζονται: 1) Ἕτεραι ἀρχαὶ ἀσκοῦσαι λιμενικὰ καθήκοντα, εἰς ἃς δύναται ν' ἀνατεθῇ ἡ ἄσκησις τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος δικαιοδοσίας. 2) Αἱ ἀναγκαῖαι λεπτομέρειαι τῆς τηρητέας διὰ τὴν

επιβολὴν τῶν προστίμων διαδικασίας. 3) Πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 35 τῆς Ποιν. Δικονομίας.

"Αρθρον 1.

Εἰς τὸ ἄρθρον 35 τῆς Ποιν. Δικονομίας προστίθεται ἐδάφιον δεύτερον ἔχον οὕτω :

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει αἱ κατὰ τὴν προδικασίαν παρ' ἀναρμοδίου ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου συνταχθεῖσαι κατὰ τοὺς νομίμους τύπους ἐκθέσεις καὶ τὰ ἄλλα ἔγγραφα εἶναι ἔγκυρα καθισταμένου τούτου ἁρμοδίου ὡς πρὸς αὐτά.

"Αρθρον 2.

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 1 ἰσχύει καὶ ἐπὶ τῶν ἤδη ἐκκρεμῶν ποινικῶν διώξεων καὶ ὡς πρὸς τὰς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτοῦ εὐεργετηθείσης παρ' ἀναρμοδίου τυχὸν ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου πράξεις.

"Αρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἅμα τῇ δημοσιεύσει αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 20 Ἰουλίου 1933 Ν. Διατάγματος «περὶ ὀργανώσεως τῆς λογιστικῆς καὶ διαχειριστικῆς ὑπηρεσίας τῶν Ὑγειονομικῶν Ἱδρυμάτων καὶ ὑπηρεσιῶν, ἁρμοδιότητος Ὑπουργείου Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως, ὡς καὶ τοῦ τρόπου τῆς προσλήψεως κατωτέρου προσωπικοῦ αὐτῶν».

"Αρθρον πρῶτον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 20 Ἰουλίου 1933 Ν. Διάταγμα «περὶ ὀργανώσεως τῆς λογιστικῆς καὶ διαχειριστικῆς ὑπηρεσίας τῶν Ὑγειονομικῶν Ἱδρυμάτων καὶ ὑπηρεσιῶν, ἁρμοδιότητος Ὑπουργείου Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως, ὡς καὶ τοῦ τρόπου τῆς προσλήψεως κατωτέρου προσωπικοῦ αὐτῶν» ἐξ ἄρθρων 7, δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 202 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, Τεῦχος Α'.

Περὶ ὀργανώσεως τῆς λογιστικῆς καὶ διαχειριστικῆς ὑπηρεσίας τῶν Ὑγειονομικῶν Ἱδρυμάτων καὶ ὑπηρεσιῶν ἁρμοδιότητος Ὑπουργείου Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως ὡς καὶ τοῦ τρόπου τῆς προσλήψεως κατωτέρου προσωπικοῦ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς εἰδικῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐξουσιοδοτήσεως Νομοθετικῶν Διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

"Αρθρον 1.

Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένου, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως Ὑπουργοῦ, κανονισθήσονται ὁμοιομόρφως τὰ τοῦ λογιστικοῦ καὶ διαχειρίσεως τῶν Κρατικῶν Ὑγειονομικῶν Ἱδρυμάτων καὶ ὑπηρεσιῶν, ὡς καὶ τῆς ἰδιαιτέρας περιουσίας τῶν παρ' αὐτοῖς Ἐφορειῶν.

Κρατικὰ Ἱδρύματα θεωροῦνται τὰ συνιστώμενα καὶ συντηρούμενα ὑπὸ τοῦ Κράτους.

Ἐπὶ τούτων τὸ Ὑπουργεῖον ἔχει τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἔλεγχον.

"Αρθρον 2.

Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως, δύνανται νὰ συνιστῶνται παρὰ Κρατικοῖς Νοσοκομείοις καὶ Θεραπευτηρίοις Ἐφορεῖαι, αἵτινες, ἀποτελοῦσαι νομικὰ πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, διαχειρίζονται ἅπαντα τὰ ἔσοδα τὰ προερχόμενα ἐκ δωρεῶν, κληροδοσιῶν, ἐράνων, εἰσφορῶν, νοσηλείων, δικαιωμάτων ἐξεταστικῶν Ἰατρείων, ὡς τὸ ὡς ἀνωτέρω Προεδρικὸν Διάταγμα ἤθελε καθορίσει.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος κανονισθήσονται τὰ τῆς θητείας, δικαιωμάτων ἁρμοδιότητος καὶ καθηκόντων τῶν Ἐφορειῶν.

Αἱ Ἐφορεῖαι ἀποτελοῦνται ἀπὸ ἕνα ἀντιπρόσωπον τοῦ Ἰατρικοῦ Συλλόγου ὁριζόμενον παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ, ἀπὸ ἕνα Πρωτοδίκην ὁριζόμενον παρὰ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, ἀπὸ ἕνα ἀντιπρόσωπον τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, ἀπὸ τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφοροντῆς ἕδρας τοῦ Ἱδρύματος, ἀπὸ ἕνα ἀντιπρόσωπον τοῦ τυχὸν ὑπάρχοντος Ἐμπορικοῦ Συλλόγου ἢ Ἐμπορβιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἀπὸ ἕνα ἰδιώτην κατὰ πρόταιν τοῦ οἰκείου Νομάρχου καὶ ἀπὸ ἕνα ἀντιπρόσωπον τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς.

Ὅπου δὲν ὑπάρχει Ἐμπορικὸς Σύλλογος ἢ Ἔφορος, ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν περιορίζεται ἀναλόγως.

Τὰ τῆς διοικήσεως τῶν Ἱδρυμάτων Ἀθηνῶν-Πειραιῶς δὲν ὑπάγονται εἰς τοὺς ἀνωτέρω περιορισμούς, κανονιζομένης τῆς διοικήσεως αὐτῶν δι' εἰδικοῦ Διατάγματος.

"Αρθρον 3.

Τὰ μὴ Κρατικὰ Ὑγειονομικὰ Ἱδρύματα κοινωφελοῦς χαρακτῆρος ὑπάγονται ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς. Τὰ ὁπωσδήποτε ἐπιχορηγούμενα ἐξ αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Κράτους ὑποχρεοῦνται κατ' ἔτος νὰ ὑποβάλλουν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς τὸν προϋπολογισμὸν ἐντὸς τοὐλάχιστον δέκα πέντε ἡμερῶν πρὸ τῆς τελικῆς ἐγκρίσεως αὐτῶν ἀπὸ τὴν οἰκείαν Ἐφορείαν ἢ Συμβούλιον. Ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης τὸ Ὑπουργεῖον ἀνακοινοῖ τὰς τυχὸν παρατηρήσεις αὐτοῦ, αἵτινες δὲν ἔχουν ὑποχρεωτικὸν χαρακτῆρα.

"Αρθρον 4.

Τὸ κατώτερον προσωπικὸν τῶν Κρατικῶν Νοσοκομείων, Σανατορίων καὶ Θεραπευτηρίων προσλαμβάνεται παρὰ τῶν Ἐφορειῶν τῶν Ἱδρυμάτων ἢ ὅπου δὲν ὑφίστανται τοιαῦται παρὰ τῶν Διευθυντῶν τῶν Ἱδρυμάτων, ἐντὸς πάντοτε τῶν νομοθετημένων θέσεων καὶ τῶν προβλέψεων τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως, μισθοδοτούμενον ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς προσλήψεως, διορίζεται δὲ ὑποχρεωτικῶς παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Κρατικῆς Ὑγιεινῆς, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, τοῦ διορισμοῦ ἀνατρέχοντος ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς προσλήψεως.

Τὸ οὕτως προσλαμβανόμενον προσωπικὸν ὑπηρετεῖ ὡς δόκιμον μὴ ὑπαγόμενον εἰς τὰς περὶ μονιμότητος τῶν δημοσίων διατάξεις, δυνάμενον μετὰ διετίαν νὰ μονιμοποιηθῇ κατόπιν προτάσεως τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἱδρύματος καὶ συμφώνου γνώμης τῆς Ἐφορείας, ἐφ' ὅσον ὑφίστανται τοιαύτη. Ὁ χρόνος τῆς δοκίμου ὑπηρεσίας προσμετρᾶται εἰς τὸν ἀπαιτούμενον κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις χρόνον διὰ προαγωγὴν καὶ ἀπονομὴν συντάξεως.

Τὸ δόκιμον προσωπικὸν ἀπολύεται δι' ἠτιολογημένης πράξεως ὑπὸ τῆς Ἐφορείας ἢ ὅπου αὕτη δὲν ὑφίσταται, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἱδρύματος, διὰ πᾶσαν παράλειψιν, ἀμέλειαν ἢ ἀνικανότητα περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἱδρύματος ἢ Ὑπηρεσίας δύναται νὰ ἐπιβάλῃ εἰς ἅπαν τὸ προσωπικόν, πλὴν τοῦ ἰατρικοῦ τοιούτου, τὴν πειθαρχικὴν ποινὴν τῆς ἐπιπλήξεως ἢ τῆς στερήσεως μέχρι τοῦ ἡμίσεος τῶν ἀποδοχῶν, τῆς Ἐφορείας δυναμένης νὰ ἐπιτείνῃ ταύτην μέχρις ἑνὸς μηνιαίου μισθοῦ.

"Αρθρον 5.

Οἱ μόνιμοι διαχειρισταὶ Ὑγειονομικῶν Ἱδρυμάτων καὶ ὑπηρεσιῶν μετατίθενται μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως.

"Αρθρον 6.

Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως, καθορισθήσονται τὰ καθήκοντα καὶ ἡ ἁρμοδιότης τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Κρατικῶν Ὑγειονομικῶν Ἱδρυμάτων διὰ τὰ ὁδοιπορικὰ καὶ τὴν ἀποζημίωσιν τοῦ ὁποίου ἐξερχομένου τῆς ἕδρας του ἐφαρμόζονται αἱ ἑκάστοτε ἰσχύουσαι διατάξεις διὰ τοὺς Οἰκονομικοὺς Ἐπιθεωρητὰς τῶν δημοσίων ὑπολόγων.

"Αρθρον 7.

Ἡ σύνθεσις τῶν Ἐφορειῶν τοῦ Νοσοκομείου Πρασφύγων παραμένει ὡς ἔχει νῦν.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη τῷ παρόντι καταργεῖται.

Αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 5110 διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, ὅπερ ὑποβληθήσεται πρὸς κύρωσιν ὑπὸ τῶν Βουλῶν εὐθὺς ἅμα τῇ ἐπανακλήσει τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 20 Ἰουλίου 1933.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Σ. Ταλιαδοῦρος, Θ. Τουρκοβασίλης, Γ. Πεσμαζόγλου, Ι. Θεοτόκης, Ι. Μακρόπουλος, Γ. Κονδύλης, Ἀλ. Χαζητηκυριάκος, Μ. Εὐλάμπιος, Κ. Τσαλδάρης, Σ. Τσακόπουλος.

"Αρθρον δεύτερον.

Τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ὡς ἄνω κυρουμένου Ν. Διατάγματος τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς: «Οἱ μόνιμοι καὶ εἰδικοὶ διαχειρισταὶ τῶν Ὑγειονομικῶν Ἱδρυμάτων δύνανται νὰ προάγωνται μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ εἰσηγητοῦ μετὰ τετραετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν εἰς ἕκαστον βαθμόν, τῆς ἤδη ὑπηρετίας των λογιζομένης συνολικῶς διὰ τὴν προαγωγὴν εἰς τοὺς ἀνωτέρους βαθμούς.

Οὗτοι μετατίθενται μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως ἔστω καὶ εἰς κατωτέρας ὀργανικὰς θέσεις διαχειριστῶν διατηροῦντες τὸν βαθμὸν καὶ τὰς ἀποδοχάς.

"Αρθρον τρίτον.

Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ὡς ἄνω κυρουμένου Ν. Δ. τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως : Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος προκαλυμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως καθορισθήσονται τὰ καθήκοντα καὶ αἱ ἁρμοδιότητες τῶν Διοικητικῶν Ἐπιθεωρητῶν τοῦ Ὑπουργείου ὡς καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Κρατικῶν Ὑγειονομικῶν Ἱδρυμάτων διὰ τὰ ὁδοιπορικὰ καὶ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν ὁποίων ἐξερχομένων τῆς ἕδρας των, ἐφαρμόζονται αἱ ἑκάστοτε ἰσχύουσαι διατάξεις διὰ τοὺς Οἰκονομικοὺς Ἐπιθεωρητὰς τῶν Δημοσίων Ὑπολόγων.

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 22 Ἰουλίου 1933 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐνίων ὀργανικῶν διατάξεων τοῦ Ὑπουργείου Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως».

"Αρθρον πρῶτον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 22 Ἰουλίου 1933 Ν. Διάταγμα «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐνίων ὀργανικῶν διατάξεων τοῦ Ὑπουργείου Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως» ἐξ ἄρθρων 18 δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 208 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, Τεῦχος Α'.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐνίων ὀργανικῶν διατάξεων τοῦ Ὑπουργείου Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς εἰδικῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξουσιοδοτήσεως Νομοθετικῶν Διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

"Αρθρον 1.

Συνιστᾶται παρὰ τῇ Διευθύνσει Ἀστικῆς Ἀποκαταστάσεως ὑπηρεσία Ἐλέγχου, τῆς ὁποίας προΐσταται εἷς τῶν Τμηματαρχῶν τοῦ Ὑπουργείου.

Ἡ ἁρμοδιότης τῆς ἐν λόγῳ ὑπηρεσίας, ἡ διάρκεια αὐτῆς καὶ τὸ προσωπικόν, ἄνευ προσθήκης νέας ὀργανικῆς θέσεως, ὁρισθήσονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ.

"Αρθρον 2.

Ἡ ἁρμοδιότης τῶν ἐπιθεωρητῶν τῶν Δημοσίων ἔργων ἐπεκτείνεται ἐπὶ τῶν πάσης φύσεως ἔργων, τῶν ἐκτελουμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως, μόνον ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἄσκησιν ἐποπτείας ἐπὶ τῶν ἐκτελουμένων ἔργων. Κατὰ τὰ λοιπὰ διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 20 καὶ 21 τοῦ νόμου 3714.

"Αρθρον 3.

Πρόεδρος τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Συμβουλίῳ Προνοίας καὶ Στεγάσεως ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀνώτερος ἐν ἐνεργείᾳ Δικαστικὸς ἢ ἕτερον πρόσωπον διατελέσαν ἐπὶ δεκαετίαν τοὐλάχιστον εἰς θέσιν ἀνωτέρου Διοικητικοῦ ὑπαλλήλου.

Τοῦ Συμβουλίου μετέχει καὶ ὁ ἁρμόδιος Δημαρχίας τῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων.

"Αρθρον 4.

Αἱ παρὰ τῇ Κεντρικῇ Ὑπηρεσίᾳ τοῦ Ὑπουργείου ὀργανικαὶ θέσεις τῶν γραφέων ὁρίζονται εἰς πεντήκοντα ὀκτώ (58), τῶν δακτυλογράφων εἰς δέκα πέντε (15), τῶν τηλεφωνητριῶν εἰς τέσσαρας (4), τῶν κλητήρων εἰς εἴκοσι πέντε (25), τῶν καθαριστριῶν εἰς δέκα πέντε (15), τῶν παρὰ τῷ Τμήματι Προστασίας Θυμάτων Πολέμου ἡμερομισθίων ὑπαλλήλων εἰς τριάκοντα (30), τῶν δὲ εἰσηγητῶν καὶ γραμματέων εἰς τριάκοντα πέντε (35).

Αἱ θέσεις τῶν ἐκτάκτων ὑπαλλήλων αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τῶν ἄρθρων 6 καὶ 21 τοῦ νόμου 3715 καὶ τοῦ ἄρθρου 2τοῦ ἀπὸ 29 Δεκεμβρίου 1932 Διατάγματος ὁρίζονται τῶν μὲν μηχανικῶν εἰς ὀκτὼ (8), τῶν δὲ τεχνικῶν βοηθῶν ἢ ἐπιστατῶν εἰς δώδεκα (12).

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερομισθίων ὑπαλλήλων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 29 Δεκεμβρίου 1932 Διατάγματος ὁρίζεται εἰς τριάκοντα (30), ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν ἡμερομισθίων ὑπαλλήλων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 παρ. 4 τοῦ νόμου 3764 ὁρίζεται εἰς εἴκοσιν (20) ἐκ τῶν ὁποίων δέκα πέντε (15) μὲν τοποθετοῦνται παρὰ τῇ Κεντρικῇ Ὑπηρεσίᾳ τοῦ Ὑπουργείου οἱ δὲ λοιποὶ πέντε (5) κατανέμονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ εἰς τὰς Γενικὰς Διοικήσεις Μακεδονίας, Θράκης καὶ Κρήτης.

Ἡμερησία ἀποζημίωσις τῶν ὡς ἄνω ἡμερομισθίων ὑπαλλήλων δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰς δραχμὰς ὀγδοήκοντα (80).

"Αρθρον 5.

Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως καὶ μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ οἰκείου Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐπιτρέπεται ἡ ἀπονομὴ καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Διευθυντοῦ εἰς Τμηματάρχας α' τάξεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου τυχόντας τοῦ μισθοῦ τοῦ Διευθυντοῦ καὶ κεκτημένους τοὐλάχιστον δωδεκαετῆ ὑπηρεσίαν ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ καὶ δίπλωμα Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου.

"Αρθρον 6.

Λεπτομερειακὰ ἀντικείμενα ὑπαγόμενα μέχρι τοῦδε εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου δύνανται νὰ μεταβιβασθῶσιν ἐφεξῆς εἰς ἐξηρτημένας τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου Ὑπηρεσίας διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Κρατικῆς, Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως ἢ καὶ εἰς Γενικὰς Διοικήσεις ἢ Νομαρχίας δι' ὁμοίου Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Κρατικῆς, Ὑγιεινῆς καὶ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ.

"Αρθρον 7.

Οἱ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως ὑπηρετοῦντες δύο Διοικητικοὶ Ἐπιθεωρηταί, ὁ Οἰκονομικὸς Ἐπιθεωρητὴς Ὑγειονομικῶν Ἱδρυμάτων καὶ οἱ δύο Ἐλεγκταὶ Ὀρφανοτροφείων ἀποτελοῦσιν ἐνιαίαν ὑπηρεσίαν ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὑπηρεσία Ἐπιθεωρήσεως».

Τῆς ὑπηρεσίας ταύτης προΐσταται ὁ ἀρχαιότερος τῶν Ἐπιθεωρητῶν.

Τὰ τῆς ἁρμοδιότητος καὶ δικαιοδοσίας τῆς ὑπηρεσίας ταύτης καθορισθήσονται λεπτομερῶς διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐκδιδομένου, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως.

Εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην τοποθετοῦνται καὶ οἱ παρὰ τῷ Τμήματι Ἀγαθοεργῶν Ἱδρυμάτων ἐλεγκταί.

"Αρθρον 8.

Τὸ γραφεῖον «Δημοσιότητος καὶ Προπαγάνδας» μετονομάζεται εἰς γραφεῖον «Συγκριτικῶν μελετῶν καὶ μεταφράσεων» ὑπαγόμενον εἰς τὴν Διεύθυνσιν Ὑγιεινῆς.

Ὡς προϊστάμενος τοῦ γραφείου τοποθετεῖται εἷς τῶν ὑπηρετούντων εἰσηγητῶν τοῦ Ὑπουργείου.

Παρὰ τῷ γραφείῳ τούτῳ ὑπηρετοῦσιν ἐπίσης δύο μεταφρασταὶ κεκτημένοι δίπλωμα Γαλλικῆς Σχολῆς ἢ ἄλλης ἰσοτίμου ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς καὶ γνωρίζοντες καὶ ἑτέραν ξένην γλῶσσαν.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος τὰς θέσεις ταύτας καταλαμβάνουσιν μονιμοποιούμενοι οἱ ἤδη ἐκτελοῦντες τὴν μεταφραστικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου.

Ἐν περιπτώσει κενώσεως θέσεως μετὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος διορίζεται μετὰ γνώμην τριμελοῦς ἐξ ἀνωτέρων τῆς Διευθύνσεως Ὑγιεινῆς ὑπαλλήλων Ἐπιτροπῆς ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραμματέως α' τάξεως γνωρίζων μίαν τοὐλάχιστον ξένην γλῶσσαν.

"Αρθρον 9.

Ἐφ' ὅσον διορίζεται Ὑφυπουργὸς τοῦ Ὑπουργείου Κρατιτικῆς, Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως, διορίζεται ἰδιαίτερος Γραμματεὺς αὐτοῦ ἔκτακτος ὑπάλληλος ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Ὑπουργικοῦ Γραμματέως β' τάξεως καὶ εἷς ἔκτακτος κλητὴρ ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ κλητῆρος α' τάξεως.

"Αρθρον 10.

1. Τὸ Τμῆμα Ἰατρικῶν Ἐπαγγελμάτων μετονομάζεται εἰς Τμῆμα Ἰατρικῶν καὶ Φαρμακευτικῶν Ἐπαγγελμάτων.

2. Τὸ Τμῆμα «Κρατικῆς Κινίνης» εἰς Ὑπηρεσίαν «Κρατικῆς Κινίνης», καὶ

3. Τὸ Τμῆμα Λογιστικοῦ καὶ Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως εἰς Τμῆμα Ὑγειονομικοῦ καὶ Φαρμακευτικοῦ Ὑλικοῦ ὑπαγόμενον ἐφεξῆς εἰς τὴν Διεύθυνσιν Ὑγιεινῆς.

"Αρθρον 11.

Εἰς τὸ ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων προβλεπόμενον ὑγειονομικὸν προσωπικὸν τῆς Διευθύνσεως Ὑγιεινῆς προστίθενται:

α') Μία θέσις Γενικοῦ Τεχνικοῦ Ὑγειονομικοῦ Συμβούλου ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Διευθυντοῦ α' τάξεως. Ὁ Γενικὸς Τεχνικὸς Ὑγειονομικὸς Σύμβουλος ἑδρεύει ἐν Ἀθήναις.

Μετέχει τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν λοιπῶν Συμβουλίων τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Κρατικῆς, Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως.

Ἡ θέσις τοῦ Γενικοῦ Τεχνικοῦ Ὑγειονομικοῦ Συμβούλου πληροῦται διὰ τοποθετήσεως ἐν αὐτῇ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ὑγιεινῆς τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας διὰ Π. Δ. προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ὑγιεινῆς. Αἱ ἀποδοχαὶ καὶ τὰ ἐπιδόματα τοῦ Γενικοῦ Τεχνικοῦ Ὑγειονομικοῦ Συμβούλου εἶναι ὅσα λαμβάνει ὁ Διευθυντὴς τῆς Ὑγιεινῆς.

Καταργουμένης τῆς Θέσεως ταύτης ὁ Γενικὸς Τεχνικὸς Ὑγειονομικὸς Σύμβουλος ἀναλαμβάνει τὴν θέσιν τοῦ Διευθυντοῦ Ὑγιεινῆς.

β') Μία Θέσις περιφερειακοῦ Ὑγειονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Διευθυντοῦ α' τάξεως.

γ') Δύο Θέσεις τεχνητῶν ὑγειονομικῶν συμβούλων ὧν ὁ εἷς τῆς Ἐλονοσίας καὶ ὁ ἕτερος τῆς μηχανικῆς ὑγιεινῆς.

"Αρθρον 12.

Ἐν περιπτώσει κενώσεως τῆς Θέσεως τοῦ Διευθυντοῦ Ὑγιεινῆς αὕτη πληροῦται ἢ δι' ἀποσπάσεως τοῦ τακτικοῦ ἢ ἐκτάκτου καθηγητοῦ τῆς Ὑγιεινῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἢ διὰ διορισμοῦ Ὑφηγητοῦ τῆς Ὑγιεινῆς ξένου Πανεπιστημίου, προσλαμβανομένου ἐπὶ συμβάσει μέχρι δώδεκα ἐτῶν καὶ μηνιαίᾳ ἀντιμισθίᾳ μὴ ὑπερβαινούσῃ τὰς 12.000 (δώδεκα χιλιάδας) δραχμὰς ἢ ὑπὸ ἐκτάκτου καθηγητοῦ ἢ ὑφηγητοῦ τῆς Ὑγιεινῆς τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου ἢ διὰ διορισμοῦ ἰατροῦ ἀποδεδειγμένως ἐπὶ ἑξαετίαν ὑπηρετήσαντος ὡς Ἀνωτέρου Ὑγειονομικοῦ ὑπαλλήλου εἰς ξένην κρατικὴν ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν, διευθύναντος ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀνάλογον ὑπηρεσίαν.

"Αρθρον 13.

Περιφερειακὸς ὑγειονομικὸς Ἐπιθεωρητὴς διορίζεται ὁ ἔχων πτυχίον Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἢ ξένης ὁμοταγοῦς καὶ ἀποδεδειγμένως εἰδικὰς ὑγειονομικὰς σπουδὰς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἡλικίαν δὲ οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν 50 ἐτῶν.

Εἰς τὴν θέσιν ταύτην δύναται νὰ τοποθετηθῇ κατ' ἀπόσπασιν καὶ ἀνώτερος ἐν ἐνεργείᾳ ὑγειονομικὸς ἀξιωματικὸς τῆς ξηρᾶς ἢ τῆς θαλάσσης.

"Αρθρον 14.

Αἱ Θέσεις τεχνικῶν Ὑγειονομικῶν Συμβούλων πληροῦνται ὑπὸ εἰδικῶν ὑπαλλήλων, ἀποσπωμένων ἐκ τῆς Ὑγειονομικῆς Σχολῆς.

"Αρθρον 15.

Τὸ ἀνώτατον Ὑγ. Συμβούλιον ἀποτελεῖ Σῶμα Συμβουλευτικὸν καὶ γνωμοδοτικόν, ἐπὶ ζητημάτων Δημοσίας Ὑγείας, Ἰατρικῶν καὶ τῶν συναφῶν αὐτοῖς ἐπαγγελμάτων, συγκροτεῖται δὲ ἐκ τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων μελῶν ὡς ἑξῆς:

Τακτικὰ μέλη εἶναι:

1) Ὁ διευθυντὴς τῆς Κεντρικῆς Ὑγειον. Ὑπηρεσίας.
2) Ὁ Καθηγητὴς τῆς Ὑγιεινῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν.
3) Εἷς τῶν τακτικῶν καθηγητῶν τῆς α' ἢ τῆς β' Παθολογικῆς Κλινικῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.
4) Ὁ Καθηγητὴς τῆς Ἀστυκλινικῆς.
5) Ὁ Καθηγητὴς τῶν Ἀφροδισίων καὶ Δερματικῶν νοσημάτων τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.
6) Ὁ Καθηγητὴς τῆς Παιδιατρικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.
7) Ὁ Καθηγητὴς τῆς Βρωματοχημείας τοῦ Πολυτεχνείου.
8) Ὁ Καθηγητὴς τῆς Φαρμακευτικῆς Χημείας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.
9) Ὁ Καθηγητὴς τῆς Φαρμακολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.
10) Ὁ Καθηγητὴς τῆς Μικροβιολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.
11) Ὁ Καθηγητὴς τῆς Ἰατροδικαστικῆς καὶ Τοξικολογίας.
12) Ὁ Καθηγητὴς τῆς Ὀργανικῆς Χημείας.
13) Ὁ Πρόεδρος τοῦ Πανελληνίου Ἰατρικοῦ Συλλόγου.
14) Ὁ Πρόεδρος τοῦ Πανελληνίου Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου.

15) Ὁ Πρόεδρος Ἰατρικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν.
16) Εἷς Ὑγειονολόγος Μηχανικὸς ὑπαλλήλος τοῦ Ὑπουργείου.
17) Ὁ Πρόεδρος τοῦ Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν

Ἔκτακτα μέλη εἶναι:

1) Οἱ ὑπόλοιποι καθηγηταὶ τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.
2) Ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολικῆς Ὑγιεινῆς τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας.
3) Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ὑγειον. Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.
4) Ὁ Τμηματάρχης τοῦ Ὑγειονομικοῦ Τμήματος τοῦ Ὑπουργείου Ναυτικῶν.
5) Ὁ Καθηγητὴς Ὀδοντοϊατρικῆς Κλινικῆς.
6) Ὁ Διευθύνων τὴν Κτηνιατρικὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.
7) Ὁ Διευθυντὴς τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας.
8) Ἐν ἐλλείψει καθηγητοῦ τινὸς τῆς Ἰατρικῆς ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ, ἀναπληροῖ τοῦτον ὁ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἀναπληρῶν αὐτὸν τακτικὸς ἢ ἔκτακτος καθηγητὴς ἢ Ὑφηγητής.

Παρὰ τῷ Ἀνωτάτῳ Υγ. Συμβουλίῳ προστίθεται μία θέσις γραφέως α τάξεως καὶ μία θέσις δακτυλογράφου α' τάξεως.

"Αρθρον 16.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 3073 «περὶ τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως. ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἐμπροθέσμως ὑποβαλλόντων αἰτήσεις ὑπαλλήλων δι' ἃς ὅμως δὲν ἐξεδόθη ἡ σχετικὴ ἀπόφασις.

Ἡ προαγωγὴ καὶ ὁ κανονισμὸς τῆς ἀρχαιότητος τῶν ὑπαλλήλων τούτων ἐνεργεῖται μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου.

"Αρθρον 17.

Τὰ τῆς ἁρμοδιότητος τῶν τμημάτων καὶ Ὑπηρεσιῶν καὶ πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια κανονισθήσονται διὰ Π. Διαταγμάτων προκαλουμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως.

"Αρθρον 18.

Τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα ὑποβληθήσεται πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Βουλήν, ἅμα συνερχομένην.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, ὅπερ ὑποβληθήσεται πρὸς κύρωσιν ὑπὸ τῶν Βουλῶν εὐθὺς ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 22 Ἰουλίου 1933.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Θ. Τουρκοβασίλης, Γ. Πεσμαζόγλου, Π. Ράλλης, Ι. Θεοτόκης, Ι. Μακρόπουλος, Μ. Ἐξάμπιος, Β. Σκγιᾶς, Κ. Τσαλδάρης, Σ. Τσακόπουλος.

"Αρθρον δεύτερον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 3 προστίθεται παράγραφος τρίτη ἔχουσα οὕτω:

Τοῦ παρὰ τῇ Γενικῇ Διοικήσει Μακεδονίας Συμβουλίου Προνοίας καὶ Στεγάσεως Προσφύγων μετέχουσιν ἀντὶ τριῶν Προσφυγικῶν μελῶν ὁριζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Μακεδονίας, δύο μόνον. Τοῦ Συμβουλίου τούτου μετέχει ὡς τακτικὸν μέλος καὶ ὁ παρὰ τῇ Διευθύνσει Ἐσωτερικῶν Γενικῆς Διοικήσεως Μακεδονίας, ὑπηρετῶν Τμηματάρχης αὐτῆς.

"Αρθρον τρίτον.

Ἡ 2α § τοῦ ἄρθρου 4 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Αἱ Θέσεις τῶν ἐκτάκτων ὑπαλλήλων αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τῶν ἄρθρων 6 καὶ 21 τοῦ νόμου 3714 καὶ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 29 Δεκεμβρίου 1932 Διατάγματος ὁρίζονται τῶν μὲν μηχανικῶν εἰς ὀκτὼ (8) τῶν δὲ τεχνικῶν βοηθῶν ἢ ἐπισταλῶν εἰς δώδεκα (12).

Εἰς τοὺς τεχνικοὺς βοηθοὺς τοὺς ἔχοντας πτυχίον μηχανικοῦ δύναται ν' ἀπονέμηται ὁ τίτλος τοῦ μηχανικοῦ ἄνευ αὐξήσεως καὶ τοῦ μισθοῦ τούτων.

"Αρθρον τέταρτον.

Ἡ 3η § τοῦ ἄρθρου 4 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερομισθίων ὑπαλλήλων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῆς παραγράφου 3 ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 29 Δεκεμβρίου 1932 Διατάγματος ὁρίζεται εἰς τριάκοντα (30), ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν ἡμερομισθίων ὑπαλλήλων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 παρ. 4 τοῦ νόμου 3764 ὁρίζεται εἰς εἴκοσιν (20) τοποθετουμένων παρὰ τῇ Κεντρικῇ Ὑπηρεσίᾳ τοῦ Ὑπουργείου. Ἐκ τῶν τελευταίων τούτων μέχρι (5) δύνανται νὰ κατανέμωνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ εἰς τὰς Γενικὰς Διοικήσεις Μακεδονίας, Θράκης καὶ Κρήτης.

"Αρθρον πέμπτον.

Τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 8 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Παρὰ τῷ γραφείῳ τούτῳ ὑπηρετοῦσιν ἐπίσης δύο μεταφρασταί, ἐπὶ βαθμῷ γραμματέως α' τάξεως, κεκτημένοι δίπλωμα Γαλλικῆς Σχολῆς ἢ ἄλλης ἰσοτίμου ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς καὶ γνωρίζοντες καὶ ἑτέραν ξένην γλῶσσαν. Οὗτοι δύνανται νὰ προαχθῶσιν εἰς Εἰσηγητὰς μετὰ διετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν».

"Αρθρον ἕκτον.

Τὸ ἄρθρον 11 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Εἰς τὸ ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων προβλεπόμενον Ὑγειονομικὸν προσωπικὸν τῆς Διευθύνσεως Ὑγιεινῆς προστίθεται: α') Μία Θέσις γενικοῦ τεχνικοῦ ὑγειονομικοῦ Συμβούλου ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Διευθυντοῦ Α τάξεως.

Ὁ Γενικὸς Ὑγειονομικὸς Τεχνικὸς Σύμβουλος ἑδρεύει ἐν Ἀθήναις.

Ἡ Θέσις τοῦ Γενικοῦ Τεχνικοῦ Ὑγειονομικοῦ Συμβούλου πληροῦται διὰ τοποθετήσεως τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ὑγιεινῆς τῆς Κεντρικῆς ὑπηρεσίας διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ὑγιεινῆς.

Αἱ ἀποδοχαὶ καὶ τὰ ἐπιδόματα τοῦ Γεν. Ὑγειονομικοῦ Τεχνικοῦ Συμβούλου εἶναι ὅσα λαμβάνει ὁ Διευθυντὴς τῆς Ὑγιεινῆς.

β') Μία Θέσις Ὑγειονομικοῦ Περιφερειακοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Διευθυντοῦ Α' τάξεως.

γ') Δύο Θέσεις τεχνικῶν Ὑγειονομικῶν Συμβούλων, ὧν ὁ εἷς τῆς ἐλονοσίας καὶ ἕτερος τῆς Μηχανικῆς ὑγιεινῆς.

"Αρθρον ἕβδομον.

Εἰς τὸ ἄρθρον 12 προστίθενται ὡς 2α καὶ 3η παράγραφος αἱ ἑξῆς κάτωθι:

«2. Τὸν Διευθυντὴν τῆς Ὑγιεινῆς κωλυόμενον, ἀπόντα ἢ μὴ ὑπάρχοντα, ἀναπληροῖ ὁ ἀρχαιότερος τῶν ἰατρῶν τμηματαρχῶν τῆς Διευθύνσεως.»

«3. Τοὺς ἰατροὺς Τμηματάρχας ἀπόντας ἢ κωλυομένους ἀναπληροῦσιν οἱ παρ' αὐτοῖς εἰσηγηταὶ ἰατροί».

Διαγράφεται ἡ λέξις «ὡς Ἀνωτέρου» καὶ παραμένει οὕτω ὡς ὑγειονομικῶν ὑπαλλήλων».

Ἐπίσης ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καὶ μετὰ τὴν λέξιν «διευθύναντος» προστίθενται αἱ λέξεις «ἐπὶ δυετίαν τουλάχιστον».

Εἰς τὸ τέλος τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προστίθεται ὅτι ὁ διορισμὸς γίνεται διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως.

Ἄρθρον ὄγδοον.

«Τὴν θέσιν Εἰσηγητοῦ ἢ Γραμματέως α ἢ β' τάξεως τοῦ Τμήματος Δεκπεραιώσεως τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου καταλαμβάνει ἀκόλουθος ὑπηρετήσας ἐπὶ δεκαετίαν τουλάχιστον εἰς τὸ Τμῆμα Δεκπεραιώσεως καὶ ἔχων εἰδικὴν περὶ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Δεκπεραιώσεως κατάρτισιν. προαγόμενος εἰς τὸν ἀμέσως ἀνώτερον βαθμὸν τοῦ Γραμματέως β' τάξεως.

Ἄρθρον ἔνατον.

«Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 4369 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως.

Ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω ὑπαλλήλων καὶ ἐπὶ τῶν τοιούτων ἐφ' ὧν ἐφηρμόσθησαν αἱ ἀνωτέρω διατάξεις, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ νόμου 2194.

Ἄρθρον δέκατον.

Τὰς κενὰς θέσεις τῶν Τμηματαρχῶν-ἰατρῶν τῆς Κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως ὡς καὶ τοῦ Γραμματέως τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου. καταλαμβάνουσι εἰσηγητικὶ-ἰατροὶ τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου, ἐφ' ὅσον εἶσὶ κάτοχοι τοῦ πτυχίου τῆς Ὑγειονομικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν ἢ ξένης ὁμοτίμου τοιαύτης.

Ἄρθρον ἑνδέκατον.

Εἰς τὰς κενὰς θέσεις γραφέων α' τάξεως δύνανται νὰ μονιμοποιηθῶσιν ἔκτακτοι ἐπὶ ἡμερησίᾳ ἀποζημιώσει κατώτεροι ὑγειονομικοὶ ὑπάλληλοι ὁπωσδήποτε ὑπηρετοῦντες παρὰ τῇ Κεντρικῇ Ὑπηρεσίᾳ τοῦ Ὑπουργείου καὶ ἔχοντες ὑπερπενταετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος παρ' αὐτῇ.

Περὶ ἀστικῶν σχολείων.

Ἄρθρον 1.

Πρὸς πληρεστέραν γενικὴν καὶ πρακτικὴν μόρφωσιν τῶν ἐκ τοῦ δημοτικοῦ σχολείου ἀποφοιτώντων μαθητῶν καὶ παρασκευὴν αὐτῶν διὰ τὴν εἰς τὸν ἄμεσον πρακτικὸν βίον μετάβασιν ἱδρύονται ἐν τῷ Κράτει ἀστικὰ σχολεῖα τριῶν φύλλων.

Ἄρθρον 2.

Τὰ ἀστικὰ σχολεῖα ἀρρένων ἱδρύονται εἰς πόλεις καὶ ἀξίας λόγου κωμοπόλεις, ἀστικὰ δὲ σχολεῖα θηλέων δύνανται νὰ ἱδρυθῶσιν εἰς πρωτευούσας νομῶν, ἐπαρχιῶν, ἢ πόλεις ἐχούσας ἄνω τῶν 4000 κατοίκων, διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Θρησκευμάτων καὶ Παιδείας καὶ Οἰκονομικῶν, μετὰ πρότασιν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

Ὅπου δὲν λειτουργεῖ ἰδιαίτερον ἀστικὸν σχολεῖον θηλέων δύνανται νὰ φοιτῶσιν αἱ μαθήτριαι εἰς τὸ τῶν ἀρρένων.

Ἄρθρον 3.

Τὰ ἀστικὰ σχολεῖα ἔχουν τρεῖς τάξεις ἐνιαυσίους, ἐγγράφονται δὲ εἰς τὴν πρώτην τάξιν αὐτῶν, ἄνευ εἰσιτηρίων ἐξετάσεων, οἱ ἔχοντες ἀπολυτήριον δημοτικοῦ σχολείου.

Ἄρθρον 4.

Τὰ ἀστικὰ σχολεῖα ἑκατέρου τῶν φύλλων καταργοῦνται, ἂν ὁ μέσος ὅρος τῶν εἰς πάσας τὰς τάξεις φοιτησάντων εἶναι κατώτερος τῶν 50, μετὰ τετραετίαν ἀπὸ τῆς λειτουργίας πασῶν τῶν τάξεων αὐτῶν.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὰ ἀστικὰ σχολεῖα διδάσκονται τὰ ἑξῆς μαθήματα

1) Θρησκευτικά.
2) Νέα ἁπλῆ καθαρεύουσα Ἑλληνικὴ γλῶσσα καὶ τῶν δημοτικῶν ἀσμάτων μετὰ μεταφράσεων εἰς τὴν ἁπλῆν καθαρεύουσαν ἐκ τῶν ἀρχαίων συγγραφέων, ὡς καὶ διδασκαλία τῆς ἀρχαίας.
3) Γαλλικὴ γλῶσσα.
4) Ἱστορία καὶ στοιχεῖα Κοσμογραφίας.
5) Γεωγραφία.
6) Πρακτικὴ ἀριθμητικὴ μετὰ λογιστικῆς καὶ καταστιχογραφίας.
7) Πρακτικὴ γεωμετρία.
8) Φυσικὴ Ἱστορία, Φυσικὴ καὶ Χημεία μετ' ἐφαρμογῶν εἰς τὴν γεωργίαν, τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν.
9) Στοιχεῖα δημοσίου δικαίου καὶ πολιτικῆς οἰκονομίας.
10) Οἰκιακὴ οἰκονομία καὶ οἰκιακὰ ἔργα.
11) Βρεφοκομία.
12) Ὑγιεινὴ καὶ νοσηλευτική.
13) Τεχνικὰ μαθήματα.
14) Γυμναστική.

Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, θέλουσι καθορισθῇ ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ψηφίσεως τοῦ παρόντος εἰδικώτερον, τίνα τὰ διὰ τὰ ἀστικὰ σχολεῖα ἀρρένων καὶ τίνα τὰ διὰ τὰ ἀστικὰ σχολεῖα θηλέων μαθήματα, ὡς ἐπίσης τὸ ὡρολόγιον καὶ ἀναλυτικὸν πρόγραμμα αὐτῶν.

Ἄρθρον 6.

Ἀναλόγως τῶν τοπικῶν συνθηκῶν, δύνανται δι' ὑπουργικῆς πράξεως, μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκείου συλλόγου καὶ ἀπόφασιν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, νὰ γίνῃ ἀπόκλισις, προστιθεμένων καὶ ἄλλων μαθημάτων εἰς τὰ ἄνω ὁριζόμενα ἢ καὶ ἀφαιρουμένων ἄλλων, ἄνευ αὐξήσεως τοῦ κατὰ τὰ κατωτέρω προσωπικοῦ.

Ἄρθρον 7.

Τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τῶν ἀστικῶν σχολείων ἀποτελεῖται ἐκ δύο δευτεροβαθμίων φιλολόγων καθηγητῶν, ἐξ ὧν ὁ εἷς δύναται νὰ εἶναι καὶ Θεολόγος.

Ἐπίσης ἐξ ἑνὸς δευτεροβαθμίου καθηγητοῦ τῶν μαθηματικῶν ἢ τῶν φυσικῶν. Ἑνὸς καθηγητοῦ τῆς γυμναστικῆς καὶ ἑνὸς εἰδικοῦ καθηγητοῦ μὲ βαθμὸν Γραμματέως Α τάξεως τῆς εἰδικότητός του ὁριζομένης ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου κατὰ τὴν εἰδικωτέραν κατεύθυνσιν τοῦ σχολείου. Ἀντὶ δὲ τοῦ εἰδικοῦ καθηγητοῦ, διὰ μιᾶς δι.δασκαλίσσης τῆς οἰκιακῆς οἰκονομίας καὶ τῶν οἰκιακῶν ἔργων διὰ τὴν διδασκαλίαν εἰς τὰ ἀστικὰ σχολεῖα θηλέων τῶν εἰδικῶν δ' ἀ τὴν ἀγωγὴν τῶν θηλέων μαθημάτων, προσλαμβανομένης δ' ἐπὶ ἐπιμισθίῳ εἰς τὰ μικτὰ ἀστικὰ σχολεῖα.

Τὸν διευθυντὴν τοῦ ἀστικοῦ σχολείου ὁρίζει τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον.

Ἂν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει λειτουργῇ καὶ ἄλλο σχολεῖον Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, οἱ ἐν τούτῳ διδάσκοντες καθηγηταὶ ὀφείλουσι νὰ διδάσκωσι καὶ ἐν τῷ ἀστικῷ σχολείῳ, πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ὑποχρεωτικῶν ὡρῶν διδασκαλίας καὶ τἀνάπαλιν, πέραν δὲ τούτων ἐπὶ τῷ κεκανονισμένῳ ἐπιμισθίῳ.

Τὸ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν τῶν ἀστικῶν σχολείων ἀποτελεῖται ἐξ ἑνὸς κλητῆρος ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ κλητῆρος α τάξεως καὶ μιᾶς ὑπηρετρίας ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ ὑπηρέτου γυμνασίου.

Ἄρθρον 8.

Ἡ λειτουργία τῶν διὰ τοῦ παρόντος ἱδρυομένων ἀστικῶν σχολείων θέλει ἀρχίσει ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1934—35,

ἱδρυομένων κατὰ προτίμησιν εἰς τὰ μέρη ἔνθα λειτουργοῦσι γυμνάσια ἢ πρακτικὰ λύκεια μέλλοντα νὰ καταργηθῶσι δι' ἔλλειψιν μαθητῶν ἢ καὶ ὡς πλεονάζοντα, εἴτε εἰς ἀντικατάστασιν ἡμιγυμνασίων, γενικώτερον δὲ ἱδρύονται εἰς τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 καθοριζόμενα μέρη.

Ἱδρυομένου ἀστικοῦ σχολείου εἰς μέρος ἔνθα ὑφίσταται ἡμιγυμνάσιον, καταργεῖται τὸ ἡμιγυμνάσιον.

Ἄρθρον 9.

Μετὰ τὴν ἵδρυσιν καὶ λειτουργίαν τῶν ἀστικῶν σχολείων θηλέων θέλει ἀφομοιωθῇ πρὸς τὸ πρόγραμμα τούτων τὸ πρόγραμμα τῶν νῦν ἐν λειτουργίᾳ ἀνωτέρων παρθεναγωγείων.

Ἄρθρον 10.

Οἱ ἔχοντες ἀπολυτήριον ἀστικοῦ ἀμφοτέρων τῶν φύλων κέκτηνται προσόντα πρὸς κατάληψιν κατωτέρω δημοσίων θέσεων, ἀντίστοιχα πρὸς τὰ τῶν τέως ἑλληνικῶν σχολείων, δύνανται δὲ κατόπιν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων, νὰ ἐγγράφωνται εἰς τὰς μέσας ἐμπορικάς, γεωργικάς, δασολογικὰς καὶ λοιπὰς ἐπαγγελματικὰς σχολάς.

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 22 Ἰουλίου ἐ. ἔ. Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ καθορισμοῦ τῆς μεταβλητῆς «σ» εἰς τοὺς τύπους πωλήσεως τῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας τῶν ἐν τῷ Κράτει διὰ προνομίου ἢ δι' ἁπλῆς ἀδείας λειτουργουσῶν ἐπιχειρήσεων ἠλεκτροφωτισμοῦ, διακανονισμοῦ τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ τῶν πόλεων Ναυπλίου, Ἄργους καὶ Ἀργολικῆς πεδιάδος, ὡς καὶ τοῦ τρόπου ἀναθέσεως τῶν φωτισμῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων εἰς τοὺς δι' ἁπλῆς ἀδείας ἀναδόχους».

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 22 Ἰουλίου ἐ. ἔ. Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ καθορισμοῦ τῆς μεταβλητῆς «σ» εἰς τοὺς τύπους πωλήσεως τῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας τῶν ἐν τῷ Κράτει διὰ προνομίου ἢ δι' ἁπλῆς ἀδείας λειτουργουσῶν ἐπιχειρήσεων ἠλεκτροφωτισμοῦ διακανονισμοῦ τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ τῶν πόλεων Ναυπλίου, Ἄργους καὶ Ἀργολικῆς πεδιάδος, ὡς καὶ τοῦ τρόπου ἀναθέσεως τῶν φωτισμῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων εἰς τοὺς δι' ἁπλῆς ἀδείας ἀναδόχους», τὸ δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 205 τῆς 22—7—33 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (τεῦχος Α') καὶ ἔχον οὕτω :

Περὶ καθορισμοῦ τῆς μεταβλητῆς σ. εἰς τοὺς τύπους πωλήσεως τῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας τῶν ἐν τῷ Κράτει διὰ προνομίου ἢ δι' ἁπλῆς ἀδείας λειτουργουσῶν ἐπιχειρήσεων ἠλεκτροφωτισμοῦ, διακανονισμοῦ τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ τῶν πόλεων Ναυπλίου, Ἄργους καὶ Ἀργολικῆς πεδιάδος ὡς καὶ τοῦ τρόπου ἀναθέσεως τῶν φωτισμῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων εἰς τοὺς δι' ἁπλῆς ἀδείας ἀναδόχους.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος, τὴν σχετικὴν ἐξουσιοδότησιν τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων πρὸς ἔκδοσιν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων τὴν ἀπὸ 20ῆς Ἰουλίου ἐ.ἔ. σύμφωνον γνώμην τῆς ἁρμοδίας Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἐν τοῖς τύποις πωλήσεως τῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας τῶν ἐν τῷ Κράτει διὰ προνομίου ἢ δι' ἁπλῆς ἀδείας λειτουργουσῶν ἐπιχειρήσεων ἠλεκτροφωτισμοῦ μεταβλητὴ «σ» ἡ καθορίζουσα τὴν ἑκάστοτε ἀξίαν τῆς χρυσῆς δραχμῆς πρὸς τὴν χαρτίνην ὁρίζεται διὰ τὸ τρέχον ἔτος 1933 ἴση πρὸς 21.

Αἱ οὕτω προκύπτουσαι τιμαὶ ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὦσι κατώτεραι διὰ τὸ αὐτὸ ἔτος 1933 τῶν κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1932 ἐφαρμοζομένων τοιούτων.

Ἄρθρον 2.

Διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας μετὰ γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἡ ὡς ἄνω τιμὴ τῆς μεταβλητῆς σ δύναται νὰ παραταθῇ μέχρι δύο εἰσέτι ἐτῶν ἢ καὶ νὰ καθορισθῇ νέα τοιαύτη ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τὰ ἔτη ταῦτα ἰσχυουσῶν συνθηκῶν, τῶν σχετικῶν προνομιακῶν συμβάσεων ὡς καὶ τῶν τυχὸν ἡμερομηνιῶν ἐξαγορᾶς τῶν ἐγκαταστάσεων παρατεινομένων αὐτομάτως κατὰ τὰ προκύπτοντα ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 1 καὶ τοῦ παρόντος χρονικὰ διαστήματα.

Κατὰ τὰ αὐτὰ ὡς ἄνω χρονικὰ διαστήματα ἡ ἀξία τοῦ σχετικοῦ πρὸς τὸν συντελεστὴν ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἐγκαταστάσεων συντελεστοῦ «α» τῶν τιμολογίων πωλήσεως ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας ὁρίζεται ἴση πρὸς τὴν μονάδα.

Ἄρθρον 3.

Ἀνεξαρτήτως οἱωνδήποτε διατάξεων τῶν προνομιακῶν συμβάσεων ἠλεκτροφωτισμοῦ τὰ τιμολόγια πωλήσεως ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας ἁπασῶν τῶν κατηγοριῶν θὰ καθορίζωνται τοῦ λοιποῦ ἀνὰ τρίμηνον βάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν σχετικῶν ὅρων τῶν οἰκείων συμβάσεων, ἐφόσον αὗται δὲν ἀναστέλλονται ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου, ἐξαιρουμένων τῶν τιμολογίων τῶν Κοινοτήτων ἐκείνων αἵτινες ἠλεκτροφωτίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Ἄρθρον 4.

Δῆμοι καὶ Κοινότητες ἐν τῇ περιοχῇ τῶν ὁποίων χορηγοῦνται ἁπλαῖ ἄδειαι συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6 τοῦ νόμου 2979, ἐφόσον ἐπιθυμοῦσι τὸν ἠλεκτροφωτισμὸν τῶν ὁδῶν καὶ πλατειῶν αὐτῶν, δύνανται, ἐκτὸς ἐὰν περὶ τοῦ ἐναντίου ἤθελον ἀποφασίσει αἱ ἐνδιαφερόμεναι Δημοτικαὶ καὶ Κοινοτικαὶ ἀρχαί, ὅπως ἄνευ δημοπρασίας συνάψωσι μετὰ τῶν οἰκείων ἀναδέχων συμβάσεις ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν ταῖς σχετικαῖς ἀδείαις καὶ τῇ εἰδικῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας συνταχθείσῃ συγγραφῇ ὑποχρεώσεων ἀναγραφομένων ὅρων τῶν ἐν αὐταῖς καθοριζομένων τιμολογίων θεωρουμένων ὡς ἀνωτάτων ὁρίων, ἅτινα δεσμεύουσι μὲν τὸν ἀνάδοχον, ἀλλ' ἐπιτρέπουσιν εἰς τοὺς Δήμους ἢ Κοινότητας ἐν συνδυασμῷ μὲ τὸ μέγεθος τῆς ἐγκατεστημένης ἰσχύος τοῦ φωτισμοῦ τῶν ὁδῶν καὶ πλατειῶν καὶ τὴν διάρκειαν λειτουργίας αὐτῶν νὰ διαπραγματευθῶσι τελικῶς τὰ ὁριστικὰ τιμολόγια.

Αἱ συμβάσεις αὗται χρονικῆς διαρκείας μέχρι δέκα ἐτῶν θὰ συνάπτωνται τηρουμένων μόνον τῶν διατυπώσεων τοῦ ἄρθρου 125 τοῦ κώδικος τῆς περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων Νομοθεσίας πλὴν τῶν ἐν τοῖς ἐδαφίοις ε καὶ στ ὁριζομένων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐγκρίνοντος ἑκάστοτε τὸ μέγιστον τῆς μελλούσης νὰ προκύψῃ διὰ τὸν Δῆμον ἢ Κοινότητα χρηματικῆς ἐπιβαρύνσεως.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὰς περιοχὰς Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἐντὸς τῶν ὁποίων λειτουργοῦσι βάσει τοῦ νόμου 2979 αἱ ἐπιχειρήσεις ἠλεκτροφωτισμοῦ, ὁ φωτισμὸς τῶν ὁδῶν καὶ πλατειῶν ἀνατίθεται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 4 τοῦ παρόντος εἰς μίαν τῶν ἐπιχειρήσεων τούτων, ἐφόσον ἰσχύει ἡ δυνάμει τοῦ ὡς ἄνω νόμου χορηγηθεῖσα εἰς τὴν ἐπιχείρησιν ἄδεια λειτουργίας, ἀπαγορευομένου εἰς τὸν Δῆμον ἢ Κοινότητα νὰ προκηρύξῃ εἰδικῶς διὰ τὸν φωτισμὸν τοῦτον δημοπρασίαν πρὸς ἀνακήρυξιν νέου ἀναδόχου.

Εἰς τὰς αὐτὰς περιοχὰς δὲν δύναται ἄλλως τε νὰ χορηγηθῇ καὶ δευτέρα ἄδεια συμφώνως τῇ τελευταίᾳ παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 2979, εἰμὴ μόνον ἐφόσον ἤθελε διαπι-

στωθῆ ὅτι αἱ ὑπάρχουσαι ἐγκαταστάσεις εἶναι ἀνεπαρκεῖς διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς περιοχῆς.

Ἄρθρον 6.

Αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ὑπογραφεῖσαι καὶ ἐγκριθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας συμβάσεις ἠλεκτροφωτισμοῦ μεταξὺ Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ ἀναδόχων ἠλεκτροφωτισμοῦ εἶναι ἔγκυροι ἔστω καὶ ἐὰν δὲν ἐτηρήθησαν πλήρως αἱ σχετικαὶ τῆς περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων Νομοθεσίας διατάξεις, ἀλλ' αἱ τοιαῦται συμβάσεις θὰ καταστῶσιν ἔγκυροι ἀφοῦ τεθῶσιν ὑπ' ὄψιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, οὗτινος ὅμως ἡ ἁρμοδιότης περιορίζεται εἰς τὸ νὰ ὁρίσῃ τὸ ἀνώτατον ὅριον δαπάνης ἐντὸς τῶν ὁποίων πρέπει νὰ ἐκτελεσθῶσιν αὗται.

Ἄρθρον 7.

Προκειμένου περὶ τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ τῆς πόλεως Ναυπλίου ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Σιδηροδρόμων, ὅπως χορηγήσῃ εἰς τὸν διὰ προνομίου ἀνάδοχον τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ Ἄργους προνομιακὴν ἄδειαν διὰ τὸν ἠλεκτροφωτισμὸν τῆς πόλεως Ναυπλίου καὶ τῆς πεδιάδος Ἀργολικοῦ, ἴσης χρονικῆς διαρκείας πρὸς τὰ ὑπολειπόμενα ἐκ τῆς συμβάσεως Ἄργους εἰς τρόπον ὥστε νὰ καταστῇ συνατὴ διὰ τὸν ἠλεκτροφωτισμὸν τῶν τριῶν ὡς ἄνω περιοχῶν ἐνιαία παραγωγὴ ρεύματος ἐν Ναυπλίῳ.

Ἡ σχετικὴ σύμβασις θὰ εἶναι ἐνιαία καὶ θέλει συναφθῇ μεταξὺ τοῦ ἀναδόχου ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου τῶν Δημοτικῶν ἀρχῶν Ναυπλίου καὶ Ἄργους διὰ τοὺς οἰκείους Δήμους καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας διὰ τὴν πεδιάδα τοῦ Ἀργολικοῦ. Ἡ σύμβασις αὕτη περιλαμβάνουσα πάντας τοὺς ἀπαιτουμένους ὅρους ὡς καὶ τὰ σχετικὰ τιμολόγια θέλει καταρτισθῇ ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας μετὰ γνώμην τῶν Δημοτικῶν Συμβουλίων Ναυπλίου καὶ Ἄργους καὶ θέλει ἐγκριθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, ὁπότε ἡ ὑπογραφὴ αὐτῆς εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὰς δημοτικὰς ἀρχὰς τῶν δύο ὡς ἄνω πόλεων.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τῆς χορηγήσεως τοιούτου ἐνιαίου προνομίου διὰ τὰς τρεῖς περιοχὰς δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν διὰ τὴν πόλιν Ἄργους οἱ νόμοι οἱ σχετικοὶ πρὸς τὴν ἀναθεώρησιν τῶν προπολεμικῶν συμβάσεων ἠλεκτροφωτισμοῦ, ἤτοι 3746, 4167, 4422 καὶ 4582.

Διὰ τὴν ὡς ἄνω ἐνιαίαν σύμβασιν δὲν ἀπαιτεῖται ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τῆς περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων Νομοθεσίας, ἀρκεῖ δὲ μόνον ἡ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἔγκρισις τοῦ ποσοῦ τῆς ἐτησίας ἐπιβαρύνσεως τῶν Δήμων Ναυπλίου καὶ Ἄργους διὰ τὸν δημοτικὸν αὐτῶν φωτισμόν.

Ἄρθρον 8.

Εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας ἐπιπροστίθεται ὡς μέλος καὶ ὁ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν Διευθυντὴς τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ὁσάκις πρόκειται νὰ συζητηθοῦν ὑποθέσεις τοῦ Ἠλεκτρολογικοῦ Τμήματος τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας, σχέσιν ἔχουσαι μὲ τὴν χορήγησιν ἀδειῶν δι' ἠλεκτρικὰς ἐγκαταστάσεις Δ΄ κατηγορίας τοῦ νόμου 2979.

Εἰς τὸ αὐτὸ Συμβούλιον ὁ ἐν τῷ ὀργανισμῷ τῆς Διευθύνσεως Σιδηροδρόμων προβλεπόμενος εἰδικὸς καθηγητὴς τοῦ Πολυτεχνείου ὁσάκις πρόκειται συζήτησις ὑποθέσεως ἀναγομένης εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ἠλεκτρολογικοῦ Τμήματος ὁρίζεται ὅτι θὰ εἶναι ὁ καθηγητὴς ὁ κατέχων τὴν ἕδραν Κεντρικῶν Σταθμῶν Παραγωγῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας μεταφορᾶς καὶ διανομῆς αὐτῆς.

Τὸ παρὸν Ν. Δ. δέον νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὰς Βουλὰς πρὸς κύρωσιν ἅμα τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 22 Ἰουλίου 1933.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη
Σ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ, Ι. ΡΑΛΛΗΣ, Θ. ΤΟΥΚΟΒΑΣΙΛΗΣ, Π. ΡΑΛΛΗΣ, Ι. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, Ι. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΚΟΝΔΥΛΗΣ, Α. ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΣ, Μ. ΕΥΔΑΜΙΠΠΟΣ, Σ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Β. ΣΑΓΙΑΣ

Ἄρθρον δεύτερον.

Ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ ἄρθρου 1ου ἀφορᾷ μόνον τὰς ἁπλᾶς ἀδείας ἠλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων.

Ἄρθρον τρίτον.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος Νομοθ. Δ)τος δὲν ἐφαρμόζονται διὰ τὰς εἰσέτι προσωρινῶς ἠλεκτροφωτιζομένας περιοχὰς τοῦ προνομίου τῆς Ἠλ)κῆς Ἑταιρείας Ἀθηνῶν--Πειραιῶς.

Ἄρθρον τέταρτον.

Αἱ διὰ τῶν νόμων 3746, 4167, 4422 καὶ 4582 ἀναθεωρηθεῖσαι συμβάσεις ἠλ)σμοῦ πόλεων, δι' ἃς ἐλήφθη ὑπ' ὄψει διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν τιμολογίων πωλήσεως ρεύματος καὶ ἡ κατανάλωσις τοῦ ἰδιωτικοῦ φωτισμοῦ, θεωροῦνται προνομιακαὶ καὶ ὡς πρὸς τὸν φωτισμὸν τοῦτον.

Ἄρθρον πέμπτον.

Ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ὑπὸ κύρωσιν Διατάγματος διαγράφεται ἡ φράσις «ὁ ἐν τῷ ὀργανισμῷ τῆς Δ)σεως Σιδ)μων προβλεπόμενος εἰδικὸς καθηγητὴς τοῦ Πολυτεχνείου» καὶ ἡ φράσις «ὁρίζεται ὅτι θὰ ἦναι» ἀντικαθίστανται διὰ τῆς λέξεως «ἐπιπροστίθεται».

Περὶ συντάξεως νέων πινάκων προαγωγῶν τοῦ Προσωπικοῦ Τ.Τ.Τ. κλπ.».

Ἄρθρον 1.

Οἱ συνταχθέντες κατὰ τὰ ἄρθρα 33 καὶ 34 τοῦ νόμου 3811 καὶ μὴ δημοσιευθέντες εἰσέτι πίνακες προακτέων τοῦ προσωπικοῦ Τ.Τ.Τ. διὰ τὸ ἔτος 1933 ἀκυροῦνται χωρὶς ὐδὲν νὰ γεννᾶται δικαίωμα ἀποζημιώσεως ἐκ τῆς ἀκυρώσεως ταύτης.

Κατὰ τὸ τρέχον ἔτος αἱ προαγωγαὶ τοῦ προσωπικοῦ Τ. Τ. Τ. εἰς κενὰς ἢ κενωθησομένας θέσεις ἐνεργοῦνται κατ' ἐκλογὴν ἐκ τῶν ἐχόντων συμπληρώσει μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1932 τὸν πρὸς προαγωγὴν χρόνον ὑπαλλήλων, ἄνευ τῶν διατυπώσεων τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ 3811. Τὸ δικαίωμα τῶν προαγωγῶν τούτων ἀνήκει εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας, ὅστις ἀποφασίζει μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Προσωπικοῦ.

Ἄρθρον 2.

Ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, τὸ Συμβούλιον Προσωπικοῦ Τ.Τ.Τ. θέλει προβῇ εἰς τὴν ὁριστικὴν ἀναθεώρησιν τοῦ κατόπιν ἀκυρωτικῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ἀνασυνταχθέντος καὶ μήπω δημοσιευθέντος πίνακος κατ' ἐκλογὴν προακτέων τηλ)τῶν ἢ ἐπιστατῶν β' τάξεως τοῦ ἔτους 1932 καὶ ὡς πρὸς μόνην τὴν τελικὴν σειρὰν κατατάξεως αὐτῶν, πρὸς πλήρωσιν τῶν συνεπείᾳ τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας παραμεινασῶν κενῶν θέσεων τηλεγραφητῶν ἢ ἐπιστατῶν α' τάξεως τοῦ ἔτους τούτου.

Ἄρθρον 3.

Ὁ Διευθυντὴς Ὑπουργείου α' τάξεως ὁ ἔχων τὴν διὰ τοῦ ἀπὸ 29 Ἰουνίου 1933 Διατάγματος καθοριζομένην ἁρμοδιότητα διατηρεῖ ταύτην. Ὁ ἡδη δ' ἀναπληρωμὴς τούτου εἰς τὰ καθήκοντα προϊσταμένου τμήματος προσωπικοῦ, καταλαμβάνει τὴν ὀργανικὴν θέσιν καὶ τὸν βαθμὸν τοῦ τμηματάρχου προσωπικοῦ Τ.Τ.Τ. Οὗτοι ἀπόντες ἢ κωλυόμενοι ἀναπληροῦνται εἰς τὰ καθήκοντά των ὁ μὲν Δ)ντὴς Ὑπουργείου α' τάξεως δι' ἑτέρου ὁμοιοβάθμου του ὁριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ, ὁ δ' ἕτερος παρὰ τοῦ τμηματάρχου τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας ὁριζομένου δι' ἀποφάσεως ἐπίσης τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ταχ. τηλ. βοηθοὶ α' τάξεως λαμβάνοντες τὸν μισθὸν τοῦ τηλεγραφητοῦ γ' τάξεως ἔχοντες δὲ διευθύνει Ταχ. Τηλ. γραφεῖα πρώτης τάξεως καὶ Τηλεφωνικὰ Κέντρα προάγονται εἰς τηλεγραφητὰς γ' τάξεως ἀφ' ἧς ἔλαβον τὸν μισθὸν τοῦ τηλεγραφητοῦ γ' τάξεως.

Ἄρθρον 4.

Αἱ διὰ τοῦ ἄρθρου 20 ἐδ. 5 ἕως 8 τοῦ νόμου 3811προβλεπόμεναι τρεῖς θέσεις τεχνικῶν Συμβούλων καὶ ἓξ ἐκτάκτων ἀρχιτεχνιτῶν, προσλαμβανομένων διὰ συμβάσεως, καταργοῦνται καὶ προστίθενται ἀντ' αὐτῶν εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας δύο θέσεις μονίμων τεχνικῶν Συμβούλων ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Διευθυντοῦ Ὑπουργείου α' τάξεως. Εἰς τὰς θέσεις ταύτας διορίζονται διὰ Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, διατελέσαντες ὑπάλληλοι Τ.Τ.Τ. ἐπὶ βαθμῷ τοὐλάχιστον Τ.Τ.Τ. Διευθυντοῦ α' τάξεως, ἢ πρόσωπα ἀνεγνωρισμένου κύρους, εἰδικῶς ἀσχοληθέντα εἰς ζητήματα τῶν Τ.Τ.Τ. Οἱ τεχνικοὶ Σύμβουλοι τῶν Τ.Τ.Τ. ὑπάγονται εἰς ἀπάσας τὰς περὶ μονίμων ὑπαλλήλων Τ.Τ.Τ. κειμένας διατάξεις ἡ δὲ ἁρμοδιότης αὐτῶν κανονίζεται διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ.

Τὸ ἀπὸ 28 Ἰουνίου 1933 Δ)μα «περὶ τεχνικῶν Συμβούλων τῆς ὑπηρεσίας Τ. Τ. Τ.» καταργεῖται.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Νόμου 3811 ἀναστέλλεται ἐπὶ ἑξάμηνον ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου.

Γίνονται ὡσαύτως δεκτὰ τὰ κάτωθι νομοσχέδια :

1) Εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ κατατάξεως ἐφ' ἅπαξ ὑποκελευστῶν β' τάξεως τορπιλλοτεχνητῶν».

2) Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1933 Ν. Δ. περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῶν ἀφορωσῶν τὴν ὀργάνωσιν τῆς ὑπηρεσίας τῶν Σ.Ε.Ρ. τοῦ Πολυτεχνείου» ἔχοντα οὕτω :

Περὶ κατατάξεως ἐφ' ἅπαξ ὑποκελευστῶν Βας τορπιλλοτεχνιτῶν.

Ἄρθρον μόνον.

Ἐπιτρέπεται, ὅπως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, κατόπιν προτάσεως τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ Π. Ναυστάθμου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ Τορπιλλῶν καὶ Ναρκῶν, καταταχθῶσιν ἐφ' ἅπαξ εἰς τὸν κλάδον τῶν τορπιλλοτεχνιτῶν ὡς μόνιμοι ὀκτὼ τεχνῖται ἐκ τῶν ἀπὸ διετίας ἐργαζομένων εὐδοκίμως ὡς ἡμερομισθίων εἰς τὴν Διεύθυνσιν Τορπιλλῶν καὶ Ναρκῶν.

Οἱ καταταχθησόμενοι δέον νὰ εἶναι πολῖται Ἕλληνες ἄγοντες στρατολογικῶς ἡλικίαν 19—20 ἐτῶν, νὰ μὴ ὦσιν ἀνυπότακτοι καὶ νὰ μὴ ἔχωσι καταδικασθῇ διὰ πρᾶξιν προβλεπομένην ὑπὸ τῶν ἄρθρων 21, 22 καὶ 23 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἐκ τούτων οἱ ἄγοντες ἡλικίαν 24—29 ἐτῶν δύνανται νὰ καταταχθῶσι μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ὑποκελευστοῦ Βας. οἱ δὲ ὑπόλοιποι μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ διόπου.

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος οἱ κατὰ τὸ ἔτος 1928 καταταχθέντες ὡς μαθηταὶ τορπιλλοτεχνῖται δύνανται νὰ προαχθῶσιν εἰς διόπους μετὰ πρότασιν τοῦ Γ.Δ.Π. Ναυστάθμου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν τορπιλλῶν καὶ ναρκῶν δι' Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως.

Δι' Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως κανονισθήσεται ἡ μεταξὺ των σειρὰ ἀρχαιότητος τῶν καταταχθησομένων ὑποκελευστῶν Βας

Ὡμοίως κανονισθήσεται ἡ σειρὰ ἀρχαιότητος τῶν διόπων τορπιλλοτεχνιτῶν.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑποκελευστῶν Βας τάξεως τορπιλλοτεχνιτῶν αὐξάνεται κατὰ ὀκτώ.

Περὶ κυρώσεως τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 1ης Ἰουλίου 1933, περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τῶν ἀφορωσῶν τὴν ὀργάνωσιν τῆς Ὑπηρεσίας τῶν Σ. Ε. Ρ τοῦ Πολυτεχνείου.

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1933 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τῶν ἀφορωσῶν τὴν ὀργάνωσιν τῆς Ὑπηρεσίας τῶν Σ. Ε. Ρ. τοῦ Πολυτεχνείου» τὸ δημοσιευθὲν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 172 τῆς 1ης Ἰουλίου 1933 (Τεῦχος Α') φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἔχον ὡς κάτωθι :

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τῶν ἀφορωσῶν τὴν ὀργάνωσιν τῆς Ὑπηρεσίας τῶν Σ.Ε.Ρ. τοῦ Πολυτεχνείου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 923 τῆς 21ης Ἰουνίου 1933 ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς ἔκδοσιν Νομοθ. Διαταγμάτων, προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Ι. Διευθυντὴς τῶν Σ.Ε.Ρ. ἐπὶ τριετεῖ θητείᾳ διορίζεται διὰ Διατάγματος εἰς τῶν καθηγητῶν τῶν Σ.Ε.Ρ. ἀποφάσει τῆς Συγκλήτου τοῦ Ε.Μ.Π. μετὰ γνώμην τοῦ Συλλόγου τῶν καθηγητῶν Σ.Ε.Ρ.

Τὰ τοῦ διορισμοῦ, καθηκόντων καὶ ἁρμοδιότητος τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Σ.Ε.Ρ. ὁρισθήσονται διὰ Π. Διατάγματος ἀποφάσει τῆς Συγκλήτου τοῦ Ε.Μ.Π. μετὰ γνώμην τοῦ Συλλόγου τῶν καθηγητῶν τῶν Σ.Ε.Ρ.

ΙΙ. Τὰ καθ' ἕκαστον τῆς ἐποπτείας καὶ Διοικήσεως τῶν Σ.Ε.Ρ., τὰ τῆς τάξεως ἐν αὐταῖς, τὰ τῆς ἐπιβολῆς ποινῶν τοῖς σπουδασταῖς, καὶ πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια ὁρίζονται διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων καὶ ἐντὸς τοῦ σχολικοῦ ἔτους προτάσει τῆς Συγκλήτου τοῦ Ε.Μ.Π. μετὰ γνώμην τοῦ Συλλόγου τῶν καθηγητῶν τῶν Σ.Ε.Ρ. . .

ΙΙΙ. Καθίστανται πειθαρχικὸν συμβούλιον ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ καὶ ἐκ τριῶν καθηγητῶν τῶν Σ.Ε.Ρ. ὁριζομένων ὑπὸ τῆς Συγκλήτου ἐπὶ διετεῖ θητείᾳ δυναμένῃ νὰ ἀνανεοῦται.

ΙΙΙΙ. Πειθαρχικὰ παραπτώματα τῶν σπουδαστῶν, τοῦ γραμματέως, τοῦ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ ὑπάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ πειθαρχικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ, ὡς Διάταγμα ὁρίσῃ λεπτομερῶς.

Ἄρθρον 2.

Καθηγητὴς τῶν σχολείων Ἐργοδηγῶν ἐν τῷ Ε.Μ.Π. διορίζεται ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Ἐφέτου ὁ ἔχων δίπλωμα ἀνεγνωρισμένης ἀνωτάτης Τεχνικῆς σχολῆς ἢ Πανεπιστημίου καὶ πεντατετῆ τοὐλάχιστον ἐξάσκησιν ἐν τῷ κλάδῳ τῆς εἰδικότητός του.

Ὁ διορισμὸς τῶν καθηγητῶν τῶν σχολείων Ἐργοδηγῶν τοῦ

Ε. Μ. Π. γίνεται διὰ Π. Δ. ἀποφάσει τῆς Συγκλήτου μετὰ γνώμην τοῦ Συλλόγου τῶν καθηγητῶν τῶν Σ.Ε.Ρ.

Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ὑπηρετοῦντες ἐν τοῖς Σ.Ε.Ρ. καθηγηταὶ ἔχουσιν ἀπὸ ταύτης τὸν ἑκάστοτε βαθμὸν καὶ μισθὸν Ἐφέτου.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 3830 καταργοῦνται διὰ τοὺς καθηγητὰς τῶν Σ.Ε.Ρ. Ἐφόσον ὅμως διὰ τοῦ παρόντος νόμου μειοῦνται αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ἤδη ὑπηρετούντων, οὗτοι διατηροῦσι τὰς ἂς ἤδη κέκτηνται ἀποδοχὰς παρεχομένου αὐτοῖς ἐπὶ πλέον τοῦ μισθοῦ τοῦ Ἐφέτου, ἐπιδόματος ἴσου πρὸς τὴν προκύπτουσαν διαφοράν.

Ἄρθρον 3.

Ι. Τὰ μαθήματα ἤτοι αἱ παραδόσεις, αἱ σχεδιάσεις, αἱ ἐφαρμογαὶ καὶ αἱ ἐργαστηριακαὶ ἢ ἄλλαι οἱαιδήποτε ἀσκήσεις, ἅτινα κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν σπουδῶν αὐτῶν ἐν γένει καὶ εἰδικῶς καθ' ἕκαστον ἔτους ὑποχρεοῦνται νὰ παρακολουθῶσιν οἱ σπουδασταὶ ἑκάστου σχολείου, ὁρίζονται διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων μετὰ γνώμην τοῦ Συλλόγου τῶν καθηγητῶν αὐτῶν καὶ ἀπόφασιν τῆς Συγκλήτου.

ΙΙ. Τὸ ποσὸν τῶν ὡρῶν τῆς ἑβδομαδιαίας ἑκάστου ὑποχρεωτικοῦ μαθήματος διδασκαλίας, ἡ διάρκεια αὐτοῦ, ἡ τάξις καὶ τὸ σχολεῖον ἐν ᾧ τοῦτο διδαχθήσεται, ἡ ἔναρξις καὶ ἡ λῆξις τοῦ διδακτικοῦ ἔτους, αἱ ἀργίαι καὶ αἱ διακοπαὶ ὁρίζονται ἑκάστοτε μετὰ γνώμην τῶν οἰκείων σχολείων δι' ἀποφάσεων τῆς Συγκλήτου.

ΙΙΙ. Αἱ ἀποφάσεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 δύνανται καὶ ἐντὸς τοῦ διδακτικοῦ ἔτους νὰ λαμβάνωνται.

ΙΙΙΙ. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν σπουδῶν αὐτῶν ὑποχρεοῦνται οἱ σπουδασταὶ τῶν σχολείων Ἐργοδηγῶν γεωμετρῶν καὶ ἐργοδηγῶν Μηχανουργῶν εἰς δωδεκάμηνον πρακτικὴν παρ' ἐργοστασίοις (διὰ τοὺς Ἐργοδηγοὺς Μηχανουργοὺς) ἢ ὀργανισμοῖς ἐν γένει τεχνικῶν καὶ οἰκοδομικῶν κατασκευῶν, (διὰ τοὺς Ἐργοδηγοὺς Γεωμέτρας) ἄσκησιν ἀνεξαρτήτως ἐν τῷ Μηχανουργίῳ Ἐργοστασίῳ.

V. Κατανομὴ καὶ αἱ λεπτομέρειαι τῆς δωδεκαμήνου ταύτης πρακτικῆς ἀσκήσεως καθορισθήσονται διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος, ἀποφάσει τῆς Συγκλήτου τοῦ Ε. Μ. Π., μετὰ γνώμην τοῦ Συλλόγου τῶν καθηγητῶν τῶν Σ. Ε. Ρ.

Ἄρθρον 4.

1. Δεκτοὶ πρὸς ἐγγραφὴν ἐν τῇ πρώτῃ τάξει οἱουδήποτε σχολείου τῶν Σ. Ε. Ρ. γίνονται μετὰ προηγουμένην εὐδόκιμον εἰσιτήριον δοκιμασίαν οἱ κεκτημένοι ἐνδεικτικὸν προαγωγῆς ἐκ τῆς δευτέρας τάξεως ἑξαταξίου Γυμνασίου καὶ ἄγοντες ἡλικίαν οὐχὶ κατωτέραν τῶν 14 ἐτῶν, μηδὲ ἀνωτέραν τῶν 19. Εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις αἱ μετ' ἀπόφασιν τῆς Συγκλήτου καὶ γνώμην τῶν καθηγητῶν τῶν σχολείων δύνανται νὰ γίνωσιν δεκτοὶ πρὸς ἐγγραφὴν καὶ ἀνωτέρας ἡλικίας.

2. Οἱ ἐξ ἀντιστοίχων καὶ ὁμοταγῶν σχολῶν τῆς ἀλλοδαπῆς προερχόμενοι δύνανται νὰ καταταγῶσι καὶ εἰς τάξιν ἀνωτέραν τῆς πρώτης, κατόπιν κατατακτηρίων ἐξετάσεων.

Ἄρθρον 5.

1. Τὰ καθ' ἕκαστον τῆς διεξαγωγῆς τῶν εἰσιτηρίων, κατατακτηρίων, ὡς καὶ τῶν ἐπὶ προαγωγῇ ἢ πτυχίῳ ἐξετάσεων καὶ ἐπανεξετάσεων, τὰ τῆς ἀπονομῆς πτυχίων καὶ πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια ὁρίζονται διὰ Π. Δ., προτάσει τῆς Συγκλήτου, μετὰ γνώμην τοῦ Συλλόγου τῶν καθηγητῶν τῶν Σ.Ε.Ρ. Τὰ Διατάγματα ταῦτα δύνανται νὰ ἐκδίδωνται καὶ διαρκοῦντος τοῦ διδακτικοῦ ἔτους.

2. Πτυχιοῦχος τῶν Σ.Ε.Ρ. δύναται νὰ ἐγγραφῇ καὶ εἰς ἕτερον σχολεῖον αὐτοῦ πρὸς ἀπόκτησιν καὶ ἑτέρου πτυχίου, παρακολουθῶν τὰ μὴ κοινὰ μαθήματα μετὰ τῶν οἰκείων ἐφαρμογῶν καὶ ἀσκήσεων, ὑποβαλλόμενος εἰς πάσας τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ σπουδαστοῦ. Ἡ διάρκεια καὶ αἱ λεπτομέρειαι τῆς συμπληρωματικῆς ταύτης ἐκπαιδεύσεως καθορίζονται ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τῶν καθηγητῶν τῶν Σ.Ε.Ρ.

3. Πτυχιοῦχοι τῶν Σ.Ε.Ρ. δύνανται νὰ γίνωνται δεκτοὶ εἰς τὰς κεκανονισμένας εἰσιτηρίους ἐξετάσεις διὰ τὰς ἀντιστοίχους ἀνωτάτας σχολὰς τοῦ Ε.Μ.Π.

4. Οἱ κατὰ τὰς εἰσαγωγικὰς καὶ προαγωγικὰς ἐξετάσεις πρωτεύοντες δύο σπουδασταὶ ἐν ἑκάστῃ τάξει ἑκάστου σχολείου ἀπαλλάσσονται τῶν ἐκπαιδευτικῶν τελῶν διὰ τὸ ἀμέσως ἑπόμενον σχολικὸν ἔτος, ἐφόσον ἔτυχον τοῦ γενικοῦ βαθμοῦ τοὐλάχιστον 7, αἰτήσει τῶν ἰδίων καὶ ἀποφάσει τοῦ Συλλόγου τῶν καθηγητῶν τῶν Σ.Ε.Ρ.

5. Ὡσαύτως ἐπιτρέπεται προτάσει τοῦ Συλλόγου τῶν καθηγητῶν τῶν Σ.Ε.Ρ. καὶ ἀποφάσει τῆς Συγκλήτου τοῦ Ε. Μ. Π. ἡ διάθεσις τῶν ἀναγκαίων ποσῶν ἐκ τῶν ἐσόδων τῶν διδάκτρων τῶν σπουδαστῶν πρὸς ἀπονομὴν βραβείων κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον ὁριζομένων.

Ἄρθρον 6.

1. Ἱδρύεται ἐν τοῖς Σ.Ε.Ρ. βιβλιοθήκη καὶ συλλογαὶ διδακτικῶν ὀργάνων καὶ ἀντικειμένων ἐν γένει καταρτιζόμεναι καὶ ἐμπλουτιζόμεναι βαθμιαίως ἐκ τῶν πιστώσεων καὶ πόρων τῶν Σ.Ε.Ρ.

2. Ἡ ἐπιμέλεια τῶν διδακτικῶν συλλογῶν καὶ ἀντικειμένων ἀνατίθεται εἰς τοὺς ἁρμοδίους καθηγητάς, τῆς δὲ βιβλιοθήκης εἰς τὸν Γραμματέα τῶν Σ.Ε.Ρ.

Ἄρθρον 7.

1. Τὰ ὑπὸ τῶν σπουδαστῶν τῶν Σ.Ε.Ρ. καταβαλλόμενα εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ε.Μ.Π. ἐκπαιδευτικὰ τέλη ἀναγράφονται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ε.Μ.Π. ὑπὸ ἴδιον κεφάλαιον διατεθέμενα διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν Σ.Ε.Ρ.

Ἄρθρον 8.

Οἱ εἰς τὰς τεχνικὰς καὶ ἐν γένει πολιτικὰς ὑπηρεσίας, Δημοσίου, Νομικῶν προσώπων, Δημοσίου δικαίου καὶ Μηχανικῶν Ὑπηρεσιῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, Νομῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου προσλαμβανόμενοι τεχνικοὶ ὑπάλληλοι, ἐφ' ὅσον δὲν ἀπαιτεῖται διὰ τὴν πρόσληψιν ταύτην δίπλωμα ἀνωτάτης Τεχνικῆς Σχολῆς, δέον νὰ κέκτηνται τοὐλάχιστον πτυχίον τῶν Σ.Ε.Ρ. ἢ ἑτέρας ὁμοταγοῦς Σχολῆς τῆς ἀλλοδαπῆς.

Ἄρθρον 9.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Μεταβατικὴ Διάταξις.

Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένων Διαταγμάτων ἰσχύουσι τὰ μέχρι τοῦδε ἐκδιδόμενα τοιαῦτα ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Τὸ παρὸν Ν. Διάταγμα ὑποβληθήσεται πρὸς κύρωσιν εἰς τὰ Νομοθετικὰ σώματα ἅμα συνερχόμενα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰουλίου 1933.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Σ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ, Ι. ΡΑΛΛΗΣ, Θ. ΤΟΥΡΚΟΒΑΣΙΛΗΣ, Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ, Ι. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, Ι. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΣ, Μ. ΕΥΛΑΜΠΙΟΣ, Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ.

Ὁ παρὼν Νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεώς του.

3) Εἰς α' συζήτησιν κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον «περὶ ἐθελοντῶν στρατευσίμων ἀεροπορίας, ἐλαττώσεως τῆς θητείας στρατευσίμων καὶ τροποποιήσεως ἄρθρων τινῶν σχετικῶν νόμων ἀεροπορίας».

4) Εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὸ «περὶ μεταρρυθμίσεως τῆς φορολογίας τοῦ καπνοῦ».

5) Εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὸ «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ κώδικος περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων».

6) Εἰς α' συζήτησιν κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον τὸ «περὶ φορολογίας κύκλου ἐργασιῶν».

Γίνονται ὡσαύτως δεκτὰ εἰς μόνην συζήτησιν τὰ κάτωθι σχέδια νόμου:

1) «Περὶ παρατάσεως τῆς ὑπὸ τοῦ Νόμου 5738 προβλεπομένης χρονικῆς περιόδου διὰ τὴν προσωρινὴν διοίκησιν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους κλπ.» διὰ τὴν χρῆσιν 1933—34» ὡς διωρθώθη παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ.

2) «Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος συμβάσεως περὶ εἰσπράξεως τῶν πρὸς τὸ Δημόσιον χρεῶν ἐκ τῆς ἀποκαταστάσεως ἀστῶν προσφύγων», ἔχοντα οὕτω:

Περὶ παρατάσεως τῆς ὑπὸ τῶν νόμων 5738 καὶ 5743 προβλεπομένης χρονικῆς περιόδου διὰ τὴν προσωρινὴν διοίκησιν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους κλπ. κατὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ἔτους 1933–34.

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ διὰ τῶν νόμων 5738 καὶ 5743 προβλεπομένη χρονικὴ περίοδος διὰ τὴν προσωρινὴν διοίκησιν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους καὶ τῶν Εἰδικῶν Ταμείων καὶ Ὑπηρεσιῶν κατὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ἔτους 1933–34 παρατείνεται καὶ κατὰ τοὺς τέσσαρας ἐν συνεχείᾳ ἑπομένους μῆνας τῆς χρήσεως ταύτης ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κατατεθέντος προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1933–34.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἀνῆκον εἰς ἐξερχομένους ὁπωσδήποτε τῆς δημοσίας Ὑπηρεσίας ὑπαλλήλους κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις βοήθημα ἢ αἱ ἐπιστρεφόμεναι κρατήσεις παρὰ τῶν Ταμείων Προνοίας Δημοσίων ὑπαλλήλων, Ἀλληλοβοηθείας καὶ Ἀρωγῆς Τ. Τ. Τ. ἢ ἄλλων ὁπωσδήποτε παρεμφερῶν ταμείων, ἀποδίδονται εἰς τούτους ἢ τὰ κατὰ νόμον διάδοχα τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν πρόσωπα ἀφοῦ κρατηθῶσι καὶ ἀποδοθῶσι εἰς τὸ Δημόσιον τὰ παρὰ τῶν ἐν λόγῳ ὑπαλλήλων ληφθέντα ποσὰ ἐκ προκαταβολῶν ἔναντι ἀποδοχῶν ἐν γένει καὶ δικαιωμάτων πάσης φύσεως καὶ ἐξ ἐνταλμάτων ἐπὶ ἀποδόσει λ)σμοῦ. Ἡ ἀνωτέρω κράτησις δὲν δύναται ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ὑπερβῇ τὸ 1)3τοῦ βοηθήματος κλπ.

Ἄρθρον 3.

Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ νόμου 3779 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Αἱ ἀποδοχαὶ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ὑπηρετῶν καὶ ἐργατῶν, ὡς καὶ τῶν στρατιωτικῶν ἐν γένει εἶναι πληρωτέαι τὴν τελευταίαν ἡμέραν τοῦ προηγουμένου, ὃν αὗται ἀφορῶσι μηνός.

Ἄρθρον 4.

Αἱ παρακρατούμεναι ὑπὸ τοῦ Δημοσίου κρατήσεις ὑπὲρ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν Πολ. Ὑπαλλήλων ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν ἀποδίδονται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀναγραφομένων ἑκάστοτε εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων πιστώσεων δι' ἀποδοχὰς διὰ χρηματικῶν ἐνταλμάτων τῶν Ὑπουργείων, ἐκδιδομένων εἰς βάρος τῶν αὐτῶν οἵων καὶ διὰ τὰς ἀποδοχὰς πιστώσεων τοῦ οἰκείου προϋπολογισμοῦ.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 21 Ὀκτωβρίου 1925 διατάγματος «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 27 Ἀπριλίου 1925 κλπ.» ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκειται πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 5.

Ἐγκρίνονται αἱ κάτωθι κατὰ καιροὺς γενόμεναι δαπάναι, ἐγγραφομένων τῶν δι' αὐτὰς ἀπαιτουμένων πιστώσεων εἰς βάρος τοῦ Κεφ. 51 ἄρθρ. 13 τοῦ Εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τῆς χρήσεως 1933-34

1) Δι' ἀποζημίωσιν μελῶν καὶ γραμματέων Κοινοβουλευτικῶν ἐπιτροπῶν:

Ἔτος 1927.....	δραχ.	1.781.500
» 1930.....	»	804.040
» 1931.....	»	804.040
» 1932.....	»	1.052.000
» 1933.....	»	829.850
		4.695.390

2) Ὁμοίως καὶ δι' ἔξοδα τῆς Ἀνακριτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ νόμου 3398.

Ἔτος 1927.....	δραχ.	100.000
» 1928.....	»	100.000
		200.000

3) Δι' ἔκτακτον βοήθημα τοῦ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ τῶν Ὑπουργείων, ὡς καὶ τῶν ἰδιαιτέρων γραμματέων καὶ ὁδηγῶν αὐτοκινήτων τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως, κατὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Πάσχα καὶ τῶν Χριστουγέννων:

Ἔτος 1924.....	δραχ.	24.500
» 1927.....	»	22.500
» 1928.....	»	53.500
» 1929.....	»	24.500
» 1930.....	»	354.800
» 1931.....	»	429.500
» 1932.....	»	421.500
» 1933.....	»	210.500
		1.541.300

4) Διὰ καταβληθεῖσαν κατὰ τὸ ἔτος 1929 ἀξίαν τῶν ἐγκαταλειφθέντων ὑπὸ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Β' ἐν τῷ Κυβερνείῳ ἐπίπλων καὶ σκευῶν του, τῶν εἰς τὸ Δημόσιον περιελθόντων δραχ. 3.250.000.

Ἅπασαι αἱ ὡς ἄνω πληρωμαὶ ἀπαλλάσσονται πάσης κρατήσεως διὰ φόρον οἱονδήποτε ἢ ὑπὲρ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 4953 «περὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ ταμιακῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους καὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν δημοσίων ὑπολόγων» εἶναι ὅτι αἱ διατάξεις αὗται δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν. Δ. τῆς 12 Νοεμβρίου 1927 τοῦ κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 3648.

Ἄρθρον 7.

Εἰς βάρος τῶν παθητικῶν ὑπολοίπων ἐκ τῶν πιστώσεων τοῦ κεφ. 59 ἄρθρ. 2 τοῦ Πρ)σμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τῶν χρήσεων 1929–30, 1930—31 καὶ 1931—32 ἐγκρίνεται ἡ χορηγία ὑπὲρ τῶν ΣΕΚ. συνδρομῆς ἴσης πρὸς τὰ κατὰ τὰς ἀνωτέρω χρήσεις ὀφειλὰς τῶν ΣΕΚ. πρὸς τὸ Κράτος ἐκ τῆς ἀξίας χορηγηθέντων γαιανθράκων καὶ τῆς γενομένης προκαταβολῆς ἐκ δραχ. 10.700.000.

Ἡ συνδρομὴ αὕτη θέλει χρησιμοποιηθῆ ἀποκλειστικῶς πρὸς ἐξόφλησιν τῶν ὡς ἄνω πρὸς τὸ Κράτος ὀφειλῶν.

Ἄρθρον 8.

Ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1933 ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 30 τοῦ νόμου 4952 «περὶ ὀργανώσεως τῆς Κεντρικῆς Πρεσβευτικῆς καὶ Προξενικῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου» ἐπιδληθεῖσα κράτησις 0.50 ο)ο ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὑπηρετούντων διπλωματικῶν καὶ προξενικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν εἰσπράττεται παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Α' Ταμείου Πληρωμῶν Ἀθηνῶν καὶ εἰσάγηται παρ' αὐτοῦ ὁλόκληρος εἰς τὸν διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 30 Νοεμβρίου 1931 Διατάγματος «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 4953 περὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ ταμιακῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν δημοσίων ὑπολόγων» δημιουργηθέντος λογαριασμοῦ καὶ διανέμεται κατὰ τὰ διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος καθορισθέντα.

Αἱ δαπάναι διεκπεραιώσεως τῆς δοσοληψίας ταύτης καὶ τὰ ἔξοδα ταχυδρομήσεως καὶ ἀποστολῆς τῶν εἰσπραττομένων χρημάτων ἐνεργοῦνται εἰς βάρος τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω λογαριασμοῦ κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κανονισθησόμενα.

Ἄρθρον 9.

Ἐπιτρέπεται ὅπως εἰς βάρος καὶ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν ἀδιαθέτων ὑπολοίπων, ἅτινα κατέλιπον αἱ πιστώσεις τῶν ἄρθρων 1, 2 καὶ 3 τοῦ κεφαλαίου 6 τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν τῆς χρήσεως 1932—33 καταλογισθῶσι προμήθειαι ὑλικοῦ μέχρι ποσοῦ τεσσαράκοντα ἑκατομμυρίων (40.000.000) ἐν συνόλῳ, ἀσχέτως χρόνου συνάψεως τῶν οἰκείων συμβάσεων καὶ παραλαβῆς τοῦ ὑλικοῦ. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον μεταφέρονται ἐκ τῶν ἀδιαθέτων ὑπολοίπων τῶν ἄνω πιστώσεων εἰς τὰ παθητικὰ ὑπόλοιπα τῆς χρήσεως 1932—33 τ' ἀπαιτούμενα ποσά.

Ἄρθρον 10.

Ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1933 ἀναστέλλεται ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῶν τεσσάρων πρώτων ἐδαφίων τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἀπὸ 7ης Ὀκτωβρίου 1925 Νομοθ. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων Τ.Τ.Τ. ὑπηρεσίας».

Εἰς τὰς προσωρινὰς μηνιαίας καταστάσεις καὶ τοὺς ἀπολογισμοὺς γίγνεται μνεία ἐν ἰδίᾳ ὑποσημειώσει τῶν ποσῶν ἅτινα ἀντιπροσωπεύουσι τὰ εἰς τὰς δημοσίας ἐν γένει ὑπηρεσίας ἀναλογοῦντα ταχυδρομικά, τηλεγραφικὰ καὶ τηλεφωνικὰ τέλη.

Ἄρθρον 11.

Ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ν. 5431 «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 3 Ὀκτωβρίου 1931 περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ οἰνοπνεύματος καὶ στεμφυλοπνεύματος ἰσχυουσῶν διατάξεων» ὡρισμένη προθεσμία πρὸς περάτωσιν τοῦ ἔργου τῆς ἐν αὐτῷ προβλεπομένης Ἐπιτροπῆς, παρατείνεται μέχρι τέλους τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1933—34.

Ἄρθρον 12.

1) Ἐγκρίνεται ὅπως διὰ τὸ ἀπὸ 1ης Μαΐου 1931 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1932 χρονικὸν διάστημα καταβληθῇ εἰς τὸν Ἐπίτροπον τῆς Κυβερνήσεως παρὰ τῇ Τραπέζῃ Διεθνῶν Διακανονισμῶν ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 παράγρ. 2 τοῦ νόμου 4591 καθοριζομένη ἀποζημίωσις διὰ τὴν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὑπηρεσίαν του ὡς καὶ τὸ ἐπίρρομα εἰς τοὺς βοηθοὺς αὐτοῦ ἀρχειοφύλακας τῶν Πρεσβειῶν Βερολίνου καὶ Παρισίων.

2) Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 4591 καταργεῖται.

Ἄρθρον 13.

Ἐκτακτοι ἢ ἡμερομίσθιοι δημόσιοι ὑπάλληλοι ἢ ὑπηρέται ἀπολυόμενοι τῆς θέσεώς των, εἰς ἣν συνεπλήρωσαν ἐτησίαν τοὐλάχιστον συνεχῆ ὑπηρεσίαν δικαιοῦνται, ἐφ' ὅσον ἡ ἀπόλυσίς των δὲν ὀφείλεται εἰς ποινικὸν ἢ πειθαρχικὸν παράπτωμα, εἰς τὴν ἀπόληψιν ἐφ' ἅπαξ βοηθήματος ἴσου πρὸς τὴν ἀποζημίωσιν ἣ τὰ ἡμερομίσθια ἑνὸς μηνός. Τὸ βοήθημα τοῦτο διπλασιάζεται εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ ἀπολυόμενος κέκτηται συνεχῆ ὑπηρεσίαν ἀνωτέραν τῶν τριῶν ἐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Σεπτεμβρίου 1933.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν

Σ. ΛΟΒΕΡΔΟΣ

Γερουσιαστὴς

Ἄρθρον 17 Ν. 3779.

Αἱ ἀποδοχαὶ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ὑπηρετῶν καὶ ἐργατῶν ὡς καὶ τῶν στρατιωτικῶν ἐν γένει εἶναι πληρωτέαι ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1929 τὴν πρώτην ἑκάστου μηνός, τῶν οἰκείων πιστώσεων ἀνοιγομένων παρὰ τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργῶν.

Ἄρθρον 4 Ν. 4953.

Τὰ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους παρεχόμενα εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν Ταμείων ποσοστά, ἐπιδόματα καὶ πάσης φύσεως ἀμοιβαὶ παρὰ τῶν νομικῶν προσώπων ἢ καὶ παντὸς τρίτου εἰσάγονται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ὑπὸ ἰδιαίτερον λογ)σμὸν τῆς ληψοδοσίας αὐτοῦ, κατὰ τὰ διὰ Δ)τος κανονισθησόμενα, διανέμονται δὲ δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν Ταμείων καὶ τοὺς ἐπιθεωρητὰς δημοσίων ὑπολόγων.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ Δ)τος θὲλεικαθορισθῇ ὁ τρόπος καὶ ὁ χρόνος τῆς διανομῆς ὡς καὶ τὸ ἀνώτερον ὅριον τῶν ἀποδοτέων ποσοστῶν εἰς ἕκαστον τῶν συμμετεχόντων τῆς διανομῆς ὑπαλλήλων.

Τῶν ποσοστῶν τούτων δὲν μετέχουσιν οἱ παρὰ τῇ Γενικῇ Δ)σει Δημοσίου Λογιστικοῦ ὑπηρετοῦντες Ἐπιθεωρηταὶ Δημοσίων ὑπολόγων καὶ ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητής.

Ἄρθρον 8 Ν. Δ. 7)10)1925.

Ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1926—1927 τὰ τέλη τῆς τηλ)κῆς τηλ)κῆς ἀνταποκρίσεως καὶ τῶν ταχ)κῶν ἐν γένει ἀποστολῶν τῶν δημοσίων ἀρχῶν καὶ ὑπηρεσιῶν, καθὼς καὶ τῶν ἀπολαυόντων ἀτελείας νομικῶν προσώπων δημοσίου καὶ ἰδιωτικοῦ δικαίου, καταβάλλονται διὰ χρηματικῶν ἐνταλμάτων τῶν Ὑπουργείων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν ὁποίων ὑπάγονται αἱ ἀρχαί, αἱ ὑπηρεσίαι καὶ τὰ νομικὰ πρόσωπα.

Πρὸς τοῦτο εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἑκάστου Ὑπουργείου ἀναγράφονται αἱ ἀπαιτούμεναι πιστώσεις εἰς βάρος τῶν ὁποίων ἐκδίδονται τὰ ὡς ἄνω χρηματικὰ ἐντάλματα βάσει τριμηνιαίων λογαριασμῶν τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας.

Τὰ ὡς ἀνωτέρω χρηματικὰ ἐντάλματα ἐκδίδονται εἰς βάρος τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου ἐξοφλοῦνται δὲ ὑπ' αὐτοῦ διὰ τῆς ἐκδόσεως γραμματίου ὑπὸ τὸ οἰκεῖον ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους.

Τὸ ποσὸν τῶν διὰ τοῦ Ταχυδρομείου διαμειβομένων ἐτησίως ἀντικειμένων τῶν κατὰ τὴν 1ην παράγραφον τοῦ παρόντος ἄρθρου δημοσίων ἀρχῶν, ὑπηρεσιῶν καὶ νομικῶν προσώπων καθορίζεται διὰ στατιστικῆς ἐνεργουμένης κατ' Ἀπρίλιον καὶ Ὀκτώβριον ἑκάστου ἔτους.

Ἐδ. 2 καὶ 3 ἄρθρων 8 Ν. 4591.

2. Ἐπίτροπος τῆς Κυβερνήσεως ὁρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δι' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐξακολουθήσεως τῶν εἰς εἶδος παροχῶν καὶ τῆς λειτουργίας τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν, εἷς ἐκ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, τῶν κατεχόντων τὰ ζητήματα τῶν Ἐπανορθώσεων, βοηθούμενος εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ ὑπὸ τῶν παρὰ ταῖς Πρεσβείαις Παρισίων καὶ Βερολίνου ἀρχειοφυλάκων.

Εἰς τὸν Ἐπίτροπον τῆς Κυβερνήσεως παρέχεται πλὴν τῶν ἑκάστοτε ἀποδοχῶν τῆς θέσεως αὐτοῦ καὶ μηνιαῖον ἐπίδομα

ἴσον πρὸς τὰς ἀποδοχὰς ταύτας, διὰ δὲ τὴν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὑπηρεσίαν αὐτοῦ παρέχεται ἐπιπροσθέτως ἐκτὸς τῶν ὁδοιπορικῶν του ἐξόδων καὶ ἡμερησία ἀποζημίωσις ἐκ λιρῶν Ἀγγλίας τεσσάρων. Εἰς τοὺς βοηθοὺς τοῦ Ἐπιτρόπου παρέχεται μηνιαῖον ἐπίδομα ἐξ εἴκοσι λιρῶν Ἀγγλίας.

3. Παρὰ τῷ Γραφείῳ τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Κυβερνήσεως ἐπιτρέπεται ἡ πρόσληψις δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν ἑνὸς ἐκτάκτου ὑπαλλήλου ἐπὶ μηνιαίᾳ ἀποζημιώσει μέχρι δραχμῶν τριῶν χιλιάδων πεντακοσίων καὶ μιᾶς δακτυλογράφου ἐκτάκτου ἐπὶ μηνιαίᾳ ἀποζημιώσει μέχρι δραχμῶν δύο χιλιάδων. Τὰ καθήκοντα τούτων δύνανται νὰ ἐκτελέσωσι καὶ τακτικοὶ ὑπάλληλοι ἐπὶ ἀποζημιώσει διὰ τὴν πρόσθετον ταύτην ὑπηρεσίαν μέχρι δραχμῶν ἑβδομήκοντα πέντε ἡμερησίως.

Αἱ ἀπαιτούμεναι πιστώσεις διὰ τὰς δαπάνας τοῦ παρόντος ἄρθρου ὡς καὶ δι' ἔξοδα λειτουργίας καὶ συντηρήσεως τῶν γραφείων τοῦ Ἐπιτρόπου ἐγγράφονται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν. Διὰ Διατάγματος δὲ ἐκδοθησομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν κανονισθήσεται πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια.

Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος συμβάσεως «περὶ εἰσπράξεως τῶν πρὸς τὸ Δημόσιον χρεῶν ἐξ ἀποκαταστάσεως ἀστῶν προσφύγων».

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ μέρη ἡ ἀπὸ 26 Ἰουλίου 1933 σύμβασις μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος «περὶ εἰσπράξεως τῶν πρὸς τὸ Δημόσιον χρεῶν ἐξ ἀποκαταστάσεως ἀστῶν προσφύγων», ἔχουσα οὕτω:

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

«Περὶ εἰσπράξεως τῶν πρὸς τὸ Δημόσιον χρεῶν ἐξ ἀποκαταστάσεως ἀστῶν προσφύγων».

Μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἐκπροσωπουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως κ. Ἰωάννου Μακροπούλου καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Μιχ. Εὐλαμπίου καὶ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐκπρσωπουμένης ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς κ. Κ. Γόντικα συνομολογοῦνται τὰ ἑπόμενα:

Ἄρθρον 1.

Ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἀναλαμβάνει ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς παρούσης τὴν εἴσπραξιν τῶν πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον χρεῶν τῶν προερχομένων ἐκ τῆς παρ' αὐτοῦ γενομένης ἀποκαταστάσεως ἀστῶν προσφύγων, ἐπιδιώκουσα αὐτὴν ἰδίῳ ὀνόματι καὶ νομιμοποιουμένη ἐνεργητικῶς καὶ παθητικῶς εἰς πᾶσαν ἐναντι τῶν ὀφειλετῶν καὶ τρίτων σχέσιν ἀπορρέουσαν ἐκ τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἄρθρον 2.

Τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ παραδώσῃ διὰ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας καὶ διὰ πρωτοκόλλου εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὸ ταχύτερον τοὺς σχετικοὺς ἀτομικοὺς χρεωστικοὺς τίτλους, ὡς καὶ πάντα τὰ σχετικὰ μὲ τὴν χρέωσιν τῶν ὡς ἄνω ὀφειλετῶν πρσφύγων, διὰ τὰ μέχρι τοῦδε παραχωρηθέντα οἰκήματα ἐφεξῆς δὲ ν' ἀποστέλλῃ τὰ ὡς ἄνω στοιχεῖα ἐπὶ μελλουσῶν παραχωρήσεων.

Τὰ σχετικὰ στοιχεῖα δέον νὰ ὦσιν ἐκκαθαρισμένα, ὥστε νὰ ἀποτελέσουν τὴν βάσιν διὰ τὴν χρέωσιν τῶν ὀφειλετῶν εἰς τὰ βιβλία τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Α. Τ. Ε. θὰ κρατήσῃ διὰ τὰ παραλαμβανόμενα χρέη ἰδια μεριδολόγια καὶ χωριστοὺς λογαριασμοὺς ἐμφανιζομένους εἰς τὴν λογιστικὴν κατάστασιν τῶν εἰσπράξεων χρεῶν πρσφύγων τῆς Τραπέζης.

Ἄρθρον 3.

Ἡ εἴσπραξις προκειμένου μὲν περὶ χρεῶν προερχομένων ἐκ διαθέσεως οἰκημάτων καὶ γηπέδων, ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 παρ. 3 καὶ 4 τοῦ νόμου 3764, προκειμένου δὲ περὶ χρεῶν προερχομένων ἐκ δανείων οἰκιδομικῶν Συνεταιρισμῶν ἀστῶν πρσφύγων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 10 παρ. 3 τοῦ νόμου 3875.

Ἡ ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 5 παρ. 2 τοῦ νόμου 3764 καὶ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 4897 προβλεπομένη καταβολὴ δι' ἐγγύησιν ἐνεργεῖται εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν.

Αἱ δαπάναι τῆς Α.Τ.Ε. διὰ τὴν ἐν γένει εἴσπραξιν τῶν ὡς ἄνω χρεῶν θὰ βαρύνωσι τὰς ἐξ αὐτῶν εἰσπράξεις, μὴ δυνάμεναι νὰ ὑπερβοῦν τὸ ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 6 Ἐπιτροπῆς δι' ἑκάστην τριμηνίαν ὁριζόμενον ἀνώτατον ὅριον, ἡ δὲ προμήθεια καθορίζεται εἰς 1.50 ο)ο ἐπὶ τῶν πραγματοποιουμένων εἰσπράξεων.

Ἐφ' ὅσον αἱ εἰς μετρητὰ εἰσπράξεις δὲν ἤθελον ἐπαρκέσει διὰ τὴν κάλυψιν τῶν δαπανῶν καὶ τῆς προμηθείας τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος αὕτη προβαίνει εἰς τὴν ἐκποίησιν εἰσπραχθεισῶν ὁμολογιῶν εἰς τὴν τρέχουσαν τιμὴν μέχρι συμπληρώσεως τοῦ κατὰ τὰ ἄνω ἀναγκαίου ποσοῦ μετρητῶν.

Αἱ μέχρι πραγματοποιήσεως ἐπαρκῶν εἰσπράξεων δαπάναι διὰ τὴν παραλαβὴν καὶ τακτοποίησιν τῶν ὡς ἄνω πρὸς τὸ Δημόσιον ὑποχρεώσεων θὰ καταβάλλωνται προσωρινῶς ἐκ τῶν εἰσπράξεων τῆς Α.Τ.Ε. ἀπὸ τὰ χρέη τῶν πρσφύγων πρὸς τὴν διαλυθεῖσαν Ε.Α.Π., βαρύνουσαι τελικῶς τὰς εἰσπράξεις ἐκ τῶν διὰ τῆς παρούσης παραλαμβανομένων χρεῶν.

Ἄρθρον 4.

Ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ὑποχρεοῦται εἰς τὸ τέλος ἑκάστης τριμηνίας νὰ καταθέτῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος εἰς λογαριασμὸν τῆς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως λειτουργούσης ὑπηρεσίας διαχειρίσεως ἀστικῶν προσφυγικῶν συνοικισμῶν τὸ καθαρὸν προϊὸν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τῆς παρούσης εἰσπράξεων τοῦ διαρρεύσαντος τριμήνου μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον τῆς παρούσης δαπανῶν καὶ προμηθείας.

Αἱ εἰσπράξεις αὗται θὰ διατίθενται πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ἀστῶν προσφύγων, βάσει τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Νόμου 3764 συνταχθησομένου προϋπολογισμοῦ, ὅστις ὅμως ὑπόκειται εἰς τὴν ἔγκρισιν τῶν Ὑπουργῶν Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Οἰκονομικῶν καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 6 Ἐπιτροπῆς.

Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἀστικῆς ἀποκαταστάσεως θὰ ἰσχύσουν ὡς πρὸς τὴν διάθεσίν των αἱ κείμεναι νομικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 5.

Ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐπιδιώκει τὴν εἴσπραξιν τῶν ὡς ἄνω χρεῶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου, περὶ εἰσπράξεων Δημοσίων ἐσόδων.

Τὸ ἐτήσιον μίσθωμα τῶν ἐπὶ μισθώσει διατιθεμένων ἀκινήτων ὁρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κρατικῆς Ὑγιεινῆς μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὸ ἑπόμενον ἄρθρον 6 Ἐπιτροπῆς, μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὰ 8ο)ο ἐπὶ τῆς ἐκτιμηθείσης ἀξίας τοῦ ἀκινήτου.

Ἄρθρον 6.

Προκειμένου περὶ ἀκινήτων τῆς τέως Ε.Α.Π. τὴν παραχώρησιν τῆς δωρεὰν χρήσεως μήπω πωληθέντων ἀστικῶν οἰκημάτων ἢ οἰκοπέδων, τὴν διοικητικὴν ἔξωσιν μισθωτῶν, τὴν ἔκπτωσιν ἀγοραστῶν λόγῳ μὴ ἐκπροθέσμου καταβολῆς τοῦ ὀφειλομένου μισθώματος ἢ τῶν ὀφειλομένων δόσεων, καὶ τὴν ἀτόνισιν τῶν ἀπαγορεύσεων τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 3764 ἀποφασίζει κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ὁ Ὑπουργὸς τῆς Κρα-

τικῆς Ὑγιεινῆς, μετὰ σύμφωνον γνώμην ἐξαμελοῦς Ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ δύο ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως, δύο ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν ὁριζομένων ὑπὸ τῶν οἰκείων Ὑπουργῶν καὶ δύο ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς Α.Τ.Ε. ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς.

Ἡ θητεία τῶν μελῶν ὁρίζεται τριετής, ἐπιτρεπομένου τοῦ ἐπαναδιορισμοῦ.

Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος ἐκ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων μελῶν της, καὶ μεταξὺ ἰσοβάθμων ὁ ἀρχαιότερος.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει ἐγκύρως παρόντων τουλάχιστον τεσσάρων ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἐπικρατούσης, ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας, τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου. Χρέη Γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκτελεῖ ὑπάλληλος τοῦ Ὑπουργείου Κρατικῆς Ὑγιεινῆς, ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ. Ἡ ἀποζημίωσις τῆς Ἐπιτροπῆς βαρύνουσα τὸν παρὰ τῇ Α.Τ.Ε. λογαριασμὸν τῶν δαπανῶν εἰσπράξεων χρεῶν ἀστῶν προσφύγων πρὸς τὸ Δημόσιον ὁρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητοῦ τῆς Α.Τ.Ε. ἐγκρινομένης ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως καὶ Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 7.

Ἡ παροῦσα σύμβασις κυρωθησομένη διὰ νόμου ἰσχύει ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς. Ἐγένετο εἰς τριπλοῦν καὶ ὑπεγράφη ὑπὸ τῶν συμβαλλομένων λαβόντων ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον.

Διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἰουλίου 1933.

Οἱ Ὑπουργοί

Ὁ ἐπὶ τῆς Κρατ. Ὑγιεινῆς κλπ.	**Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν**
Βουλευτὴς Φθιώτιδος	**Βουλευτὴς Ἀθηνῶν**
Ι. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ	**Μ. ΕΥΛΑΜΠΙΟΣ**

Διὰ τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος

Ὁ Διοικητὴς

Κ. ΓΟΝΤΙΚΑΣ

Συζητουμένου εἴτα εἰς μόνην συζήτησιν τοῦ σχεδίου Νόμου «περὶ ἀποκαταστάσεως τῶν σεισμοπαθῶν Χαλκιδικῆς, Λαγκαδᾶ καὶ Σωχοῦ» ὁ κ.

Β. Βασιλικὸς λέγει ὅτι ἀφ' ὅτου ἡ ὡραία Χαλκιδικὴ μετεβλήθη εἰς ἐρείπια ἡ κοινωνικὴ ἀλληλεγγύη ἐξεδηλώνετο καὶ ἡ Κρατικὴ μέριμνα διὰ τὴν προσωρινὴν στέγασιν τῶν παθόντων ἀναλόγως τῶν δυνάμεων τοῦ Κράτους. Τὰς ἐλπίδας τῶν κατοίκων τῆς Χαλκιδικῆς περὶ ταχείας ἀποκαταστάσεώς των δὲν διέψευσε ἡ ἄνοδος εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος καὶ ὁ ἀξιότιμος Ὑπουργὸς τῆς Προνοίας ἐπεσκέφθη ἐπιτοπίως τὴν παθοῦσαν περιφέρειαν, διεπίστωσε τὴν δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν καὶ ῥαγδαίως ἀπεκρυστάλλωσε εἰς τὸ ὑπὸ κρίσιν νομοθέτημα τὰ λεπτὰ μέτρα, τὴν ἔκτασιν τῶν ὁποίων καὶ τὴν σημασίαν ἀναπτύσσει ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐν τῇ αἰτιολογικῇ του ἐκθέσει. Ἕνα σημεῖον τοῦ νομοθετήματος, συνεχίζει, τὸ ὁποῖον ὀφείλω νὰ ἐξάρω εἶναι ἐκεῖνο διὰ τοῦ ὁποίου παρέχεται ἡ εὐχέρεια εἰς τοὺς παθόντας νὰ αὐτοοικοδομήσουν, χωρὶς νὰ γίνουν θύματα ἐκμεταλλεύσεως παρὰ τρίτων. Τοιουτοτρόπως τὸ Νομοθέτημα μαζὶ μὲ τὴν ἀρξαμένην παρὰ τῆς Κυβερνήσεως πρόνοιαν διὰ τὰ ἔργα συγκοινωνίας καὶ ὑδρεύσεως, ἔρχεται νὰ ὁλοκληρώσῃ τὴν πρόνοιαν τοῦ Κράτους, καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι τερματιζομένης τῆς ἀνοικοδομήσεως θὰ δοθῇ νέα ζωὴ εἰς τὴν παθοῦσαν περιφέρειαν. Περαίνων, τονίζει, ἔχω νὰ δηλώσω, ὅτι ὁ λαὸς τῆς Χαλκιδικῆς ἀναμένει ἀπὸ τὴν σημερινὴν Κυβέρνησιν τὴν ἀνατολὴν καλυτέρων ἡμερῶν. Καὶ οὕτω ἡ τραγικὴ καταστροφὴ τῆς Χαλκιδικῆς, ἂς γίνῃ ἀφορμὴ εὐημερίας ἑνὸς τμήματος τῆς Χώρας, ὅπερ μέχρι τοῦδε εὑρίσκετο εἰς ἐγκατάλειψιν. (Χειροκροτήματα).

Α. Τάνουλας. Ἐκεῖνο, λέγει, τὸ ὁποῖον ἔχω νὰ τονίσω εἶναι ὅτι ἡ Χαλκιδική, μία ἐκ τῶν παραγωγικῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους, δὲν ἐγνώρισε ποτὲ τὴν κρατικὴν μέριμναν, ἴσως, διότι ἀντετίθετο εἰς τὰ φρονήματα τῶν Φιλελευθέρων, οἵτινες μέχρι τοῦδε ἐκυβέρνων τὸν τόπον. Ἔχει ἑπομένως ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις καὶ μίαν ἐπὶ πλέον ὑποχρέωσιν. Καὶ ὡς κόμμα ὀφλ. νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν Χαλκιδικήν, ἡ ὁποία ἐξ αἰτίας τῶν πολιτικῶν μας φρονημάτων ὑπέφερε, καὶ τώρα, πρώτην φορὰν ἐξ αἰτίας μιᾶς καταστροφῆς, ἐμφανίζονται εἰς τὴν περιφέρειαν ἐκείνην τὰ ἀγαθὰ τῆς κρατικῆς μερίμνης, καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ αὐτῇ παρακαλοῦμεν τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐνδιαφερθῇ ἀκόμη περισσότερον διὰ τὴν Χαλκιδικήν. Καὶ ὅπως εὐχαριστοῦμεν τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν μέχρι τοῦδε πρόνοιάν της διὰ τὴν Χαλκιδικήν, ἔχομεν ἐξ ἄλλου νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι οἱ μεταλλωρύχοι οἱ ἐργαζόμενοι εἰς τὰ μεταλλεῖα τῆς Χαλκιδικῆς, εἶναι θύματα τῶν Ἑταιρειῶν, καὶ παραπονούμεθα διότι ὁ κ. Ὑπουργός, καίτοι τὸν παρεκαλέσαμεν, δὲν ἔστειλεν ἕνα ἐπιθεωρητὴν διὰ νὰ διαπιστώσῃ τὰ ὄργια τῆς Ἑταιρείας τῆς Στρατονίκης ἐναντίον τῶν ἐργατῶν.

Β. Βασιλικός. Ἐγώ, λέγει, ἔχω πληροφορίας ὅτι ἡ Ἑταιρεία αὐτὴ φέρεται καλῶς καὶ ἐκτελεῖ κοινωνικὸν προορισμόν, ἐφαρμόζουσα κοινωνικὴν πολιτικὴν τὴν ὁποίαν εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο νὰ ἐφήρμοζον καὶ αἱ λοιπαὶ ἑλληνικαὶ ἑταιρεῖαι. Ὅτι ἀφορᾷ τὴν ἀποστολὴν ἐπιθεωρητοῦ δὲν ἔχω καὶ ἐγὼ ἀντίρρησιν ν' ἀποσταλῇ τοιοῦτος.

Α. Τανούλας. Δὲν εἶναι ἀκριβὲς αὐτό.

Ι. Μακρόπουλος (Ὑπουργὸς τῆς Προνοίας). Ἡ Βουλή, λέγει, πρέπει νὰ ἀπασχοληθῇ ἐπ' ὀλίγον μὲ τὸ παρὸν Νομοσχέδιον, διότι ἡ ὑπόθεσις τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν παθόντων τῆς Χαλκιδικῆς, τοῦ Λαγκαδᾶ καὶ τοῦ Σωχοῦ ἀποτελεῖ ἓν σημεῖον, ὅπου ἐξεδηλώθη ἡ συμπάθεια, ὁ πόνος καὶ ἡ ἀλληλεγγύη τῆς ψυχῆς τοῦ Ἔθνους, καὶ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἡ μέριμνα τοῦ Κράτους. Καὶ ἡ Ἐθνικὴ ἀντιπροσωπεία πρέπει νὰ μὴ περιορισθῇ μόνον νὰ κυρώσῃ τὰ λαμβανόμενα μέτρα. ἀλλὰ καὶ νὰ διατρανώσῃ ὅλον τὸν παλμὸν τῆς συμπαθείας αὐτῆς πρὸς τὴν δοκιμασίαν τῆς Χαλκιδικῆς. Ἔτος συμπληρώνεται σχεδὸν ἀπὸ τὴν καταστροφήν, ἥτις ἔπληξε τὴν Χαλκιδικὴν καὶ μετέβαλεν εἰς σωρὸν ἐρειπίων ὡραίας Κοινότητας ἀνθούσας ἀπὸ τὴν ἐργατικότητα καὶ τὴν παραγωγικότητα. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς μὲ ἀγωνίαν παρηκολούθησε τὴν καταστροφὴν αὐτὴν καὶ ἀπὸ τὰς πηγὰς τοῦ πλούτου τῆς Ἐθνικῆς ψυχῆς, ἤντλησε πόρους ἡ Ἑλληνικὴ κοινωνία νὰ συνδράμῃ τοὺς παθόντας καὶ εἰς τοὺς ἀνοιχθέντας ἐράνους ἔδωκεν ὁ λαὸς τὸν ὀβολόν του. Θὰ ἦτο, συνεχίζει, παράλειψις, ἂν ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου δὲν ἐξεφράζομεν τὴν εὐγνωμοσύνην μας καὶ πρὸς τὸ μέγα Ἀγγλικὸν Ἔθνος, ὅπερ ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν παρέστη ἀρωγὸς πρὸς τοὺς δεινοπαθήσαντας, καὶ διὰ τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου παρέσχε τὴν γοργὴν ἐπικουρίαν του ἐξαίροντος οὕτω τοῦ μεγάλου Ἀγγλικοῦ Ἔθνους τὴν εὐγενῆ παράδοσιν. Ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἐλήφθησαν πρόχειρα μέτρα «περὶ προχείρου στεγάσεως» καὶ ἀπεδείχθη καὶ ἄλλην μίαν φορὰν ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος εἶναι ἀνοργάνωτον διὰ τὰς θεομηνίας ταύτας καὶ πρέπει νὰ ὀργανωθῇ ὅπως διὰ προσεχῶς ὑποβαλλομένου Νομοσχεδίου προσπαθοῦμεν νὰ ἐπιτύχωμεν τοῦτο. Αἱ πρῶται βοήθειαι, ἃς παρέσχε τὸ Κράτος ἐστοίχισαν περὶ τὰ 2.000.000. Ἔκτοτε δὲ πᾶσα δρᾶσις ἐχαλαρώθη καὶ περιωρίσθημεν εἰς τοὺς ἐράνους. Ἀφ' ἧς, συνεχίζει, ἡ παροῦσα Κυβέρνησις ἀνέλαβε τὴν ἀρχὴν ἐνόμισεν ὑποχρέωσίν της νὰ στρέψῃ ὅλην τὴν προσοχήν της διὰ τὴν παροχὴν πάσης δυνατῆς βοηθείας εἰς τοὺς ἀτυχεῖς σεισμοπαθεῖς. Πρῶτος ὁ Γενικὸς Διοικητὴς Μακεδονίας μετέβη ἐπιτοπίως καὶ ἐξήτασε τὴν κατάστασιν. Μετέβην κατόπιν καὶ ἐγὼ καὶ διεπιστώθησαν αἱ γενικαὶ ἀνάγκαι τῆς σεισμοπλήκτου περιφερείας. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἱδρύθησαν συνεργεῖα καὶ ἐξεπλήρωσαν τὴν ἐντολήν των συν-

τομώτατα. Ἀφ' ἧς συνεπληρώθη, ἡ ἐργασία τῆς διαπιστώσεως καὶ εἴχομεν δεδομένα ποῦ νὰ στηριχθῶμεν διὰ τὴν ῥύθμισιν τῶν τεχνικῶν καὶ οἰκονομικῶν προβλημάτων, κατηρτίσαμεν μετὰ σπουδῆς τῇ βοηθείᾳ τεχνικῶν συμβούλων πρὸς οὓς ἐκφράζομεν τὰς εὐχαριστίας μας τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον. Ἐκ τῆς ἐρεύνης ἀπεδείχθη ὅτι 2 1/2 χιλιάδες οἰκήματα χρήζουν ἀνοικοδομήσεως, 8 δὲ χιλιάδες οἰκήματα χρήζουν ἐπισκευῆς καὶ ἡ ὅλη δαπάνη ὑπελογίσθη εἰς 120 ἑκατομ. δραχμῶν. Ἡ Κυβέρνησις νομίζει χρέος αὐτῆς νὰ ἔλθῃ ἐπίκουρος εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν σεισμοπαθῶν, καὶ ἐκφράζομεν ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου τὰς εὐχαριστίας μας δι' ὅσους καλοὺς λόγους εἶπον διὰ τὰς ἐνεργείας ἐμοῦ καὶ τοῦ κ. Γεν. Διοικητοῦ. Ὀφείλω ὅμως νὰ ὁμολογήσω ὅτι δὲν ἐκάμαμεν τίποτε ἄλλο παρὰ τὸ καθῆκόν μας καὶ τὸ καθῆκον τοῦ Κράτους διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν σεισμοπαθῶν. Τὸ σημερινὸν Κράτος, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ παλαιόν, καὶ ἡ Κυβέρνησις τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος ἔχει μίαν ἀντίληψιν τὴν ὁποίαν διατυπώνει καὶ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου καὶ πιστεύει, ὅτι ἔχει ὑποχρέωσιν τὸ σύνολον νὰ μὴ μένῃ ἀδιάφορον ὅταν πλήττεται ἕνα μέρος αὐτοῦ. Ἡ παλαιὰ θεωρία περὶ προαιρετικῆς παρεμβάσεως τοῦ Κράτους ὑπὸ τύπον ἐλεημοσύνης ἐγκαταλείφθη καὶ ἔχομεν τὰ παραδείγματα τῆς ἀντιλήψεως αὐτῆς τοῦ νεωτέρου Κράτους ἀπὸ ἄλλα μεγάλα Κράτη, ὅπως ἡ Γαλλία, ὅπου ἐκήρυξεν ἀπὸ τοῦ 1919, ὅλους τοὺς Γάλλους ἀλληλεγγύους διὰ τὰς ζημίας τοῦ πολέμου. Καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εἰς τὴν παροῦσαν περίπτωσιν καὶ εἰς ἄλλας ὁμοίας περιπτώσεις διακηρύττει ὅτι ἡ ἐθνικὴ ἀλληλεγγύη ἐπιβάλλει, ἵνα τὸ Κράτος εἶναι πάντοτε παρὰ τὸ πλευρὸν παντὸς δοκιμαζομένου μέρους. Καὶ μὲ τὴν ἀντίληψιν ταύτην ζητοῦμεν τὴν ἀρωγὴν τῆς Βουλῆς, νὰ ἐγκρίνῃ τὰ μέτρα ποὺ προτείνομεν καὶ τὰς θυσίας ποὺ κάμνομεν εἰς στιγμὰς δυσχερεῖς καὶ δὲν ἔχει κἀμμίαν ἀμφιβολίαν ἡ Κυβέρνησις, ὅτι ἡ φωνή της θὰ εὑρῇ ἠχὼ καὶ ἀπήχησιν εἰς τὴν συνείδησιν τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιπροσωπείας.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν οὐσίαν τοῦ Νομοθετήματος τὸ ἅμισυ τῆς δαπάνης ἀναλαμβάνει τὸ Κράτος ὑπὸ τύπον εἰσφορᾶς. Τὸ ἄλλο ἅμισυ παρέχεται ὑπὸ τύπον ἐγγυήσεως πρὸς τοὺς ὀργανισμούς, οἵτινες θὰ δανείσουν τοὺς σεισμοπλήκτους. Εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὑπεβλήθησαν προτάσεις 20 ξένων οἴκων περὶ ἐργολαβικῆς ἀναλήψεως, ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις ἐνόμισεν ὅτι ἐκεῖνο ποὺ ἔπρεπε νὰ γίνῃ ἦτο, ὅτι πρέπει νὰ περιορισθῇ ἡ ἀνοικοδόμησις εἰς ἕνα τύπον ξυλοπήκτου σπιτιοῦ ἀντισεισμικοῦ, τὸ ὁποῖον δὲν ἔχει συνέπειαν ὑποχρεωτικὴν τὴν ἐργολαβικὴν ἐκτέλεσιν καὶ μὲ τὸ ὁποῖον σωζόμεθα ἀπὸ τὰ σφάλματα τῆς ἀνοικοδομήσεως τῆς Κορίνθου. Ὁ τύπος εἶναι τοιοῦτος ὥστε νὰ εἶναι εὔωνος διότι χρησιμοποιοῦνται ἐγχώρια ὑλικὰ καὶ ἐγχώριοι ἐργάται. Τὰ ἄλλα μέτρα τοῦ Νομοσχεδίου εἶναι μέτρα ἀφῃρῶντα ὡρισμένας δυσκολύνσεις, ἐπρότεινε δὲ καὶ ἡ Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ βελτιώσεις τινὰς τοῦ Νομοσχεδίου, ἃς ἀποδέχομαι, μὲ τὴν δήλωσιν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν θὰ ὑστερήσῃ καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην ἀπαιτουμένην βοήθειαν διὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν δοκιμασθεισῶν περιφερειῶν.

Περαίνων, προσθέτει, συνιστῶ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ἀντιπροσωπείαν νὰ ἀπευθύνῃ τὴν συμπάθειάν της εἰς τὰ θύματα τῆς Χαλκιδικῆς καὶ τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι τὸ Ἔθνος ἵσταται ἀρωγὸς καὶ παραστάτης πρὸς τὸν σεισμόπληκτον πληθυσμὸν εἰς ὃν μίαν εὐχὴ ἀπευθύνεται ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου νὰ ἀναθάλῃ καὶ πάλιν ταχέως καὶ νὰ εὐημερήσῃ. (Χειροκροτήματα).

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ Νομοσχέδιον εἰς μόνην συζήτησιν, ὡς ἐτροπολογήθη παρὰ τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Γίνεται μετὰ τοῦτο δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον Νόμου «περὶ συστάσεως Λαμπριαδείου οἰκοκυρικῆς σχολῆς Ἄνω Πεδινῶν (Σουδενῶν) Ζαγορίου Ἠπείρου», ἔχον οὕτω:

Περὶ συστάσεως Λαμπριαδείου Οἰκοκυρικῆς Σχολῆς Ἄνω Πεδινῶν (Σουδενῶν) Ζαγορίου Ἠπείρου.

Ἄρθρον 1.

Τὸ κατ' ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τῆς ἀπὸ 1 Ἰουνίου 1888 διαθήκης τοῦ ἀειμ. ἤτου Ι. Λαμπριάδου συσταθὲν Ἵδρυμα, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Λαμπριάδειος Οἰκοκυρικὴ Σχολὴ Ἄνω Σουδενῶν (Πεδινῶν) διοικεῖται ὑπὸ ἐννεαμελοῦς διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς ἧς τὰ μὲν τρία μέλη εἶναι τὰ ἐν τῇ διαθήκῃ ὁριζόμενα, ἐκ δὲ τῶν ὑπολοίπων πέντε διορίζονται διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως κατόπιν προτάσεως τοῦ Μητροπολίτου Ἰωαννίνων ὅστις καὶ καθίσταται ἔννατον μέλος καὶ πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς διοικήσεως ὡς καὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας τοῦ νομικοῦ τούτου προσώπου καθορίζονται διὰ κανονισμοῦ καταρτιζομένου ὑπὸ τῆς διαχειριστικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐγκεκριμένου διὰ Διατάγματος προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως.

Ἄρθρον 2.

Ἐγκρίνεται ἡ ἐγκατάστασις τῆς διὰ τῆς ἀνωτέρω διαθήκης συσταθείσης Σχολῆς εἰς τὸ ὑπὸ τῆς Κοινότητος Ἄνω Πεδινῶν παραχωρηθησόμενον οἴκημα ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ χωρίου, τοῦ ὑπὸ τοῦ διαθέτου ὁρισθέντος γηπέδου πρὸς οἰκοδόμησιν τοῦ οἰκήματος τῆς Σχολῆς ταύτης κριθέντος ἁρμοδίως ἀκαταλλήλου.

Ἄρθρον 3.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη πρὸς τὸ παρὸν δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν εἰς τὰ τῆς λειτουργίας τοῦ ἀνωτέρω Ἱδρύματος.

Γίνεται ὡσαύτως δεκτὸν εἰς α' συζήτησιν κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον τὸ σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4078 «περὶ Ταμείου ἀλληλοβοηθείας ὁπλιτῶν Χωροφυλακῆς».

Γίνεται ὡσαύτως δεκτὸν μετὰ παρατηρήσεις τοῦ κ. Μπασιάκου τὸ σύνολον τῆς προτάσεως νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 4209 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δημοσίων ἔργων κειμένων διατάξεων» ὡς διωρθώθησαν καὶ πρακτικὰ λάθη, ἔχοντα οὕτω :

Περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων τοῦ Νόμου 4209 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ὀργανισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων ἔργων κειμένων διατάξεων».

(Ὡς ἐτροποποιήθη παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ κατὰ τὴν β' συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν μονίμων τεχνικῶν βοηθῶν αὐξάνεται κατὰ ἑπτὰ (7), ἐλαττουμένου ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῆς δυνάμεως τῶν ἐργοδηγῶν, κατανεμομένων τῶν θέσεων ὡς ἑξῆς :

Τεχνικοὶ βοηθοὶ Δ' τάξεως 6.
Τεχνικοὶ βοηθοὶ Γ' τάξεως 1.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 4209 προστίθεται ὁ παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

α) Δύνανται νὰ μονιμοποιηθοῦν μὲ τὸν βαθμὸν τεχνικοῦ βοηθοῦ Γ' τάξεως ἑκατὸν ἐπὶ συμβάσει τεχνικοὶ βοηθοὶ πρώην ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπηρετοῦντες εὐδοκίμως εἰς τὰ Δημόσια ἔργα ὑπὲρ τὰ τρία (3) ἔτη, ἐξ ὧν ἓν ἔτος εἰς Γραφεῖα Μελετῶν μετὰ πρότασιν τῆς προϊσταμένης ὑπηρεσίας καὶ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων.

β') Δύνανται νὰ μονιμοποιηθοῦν μὲ τὸν βαθμὸν τεχνικοῦ βοηθοῦ Δ' τάξεως ὅσοι ὑπηρετοῦντες εὐδοκίμως ὡς ἡμερομίσθιοι τεχνικοὶ βοηθοὶ ὑπὲρ τὴν τριετίαν εἰς τὴν Τοπογραφικὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας μετὰ πρότα-

σιν τῆς προϊσταμένης των ὑπηρεσίας καὶ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων.

γ) Δύνανται νὰ μονιμοποιοῦνται, κατόπιν ὁμοφώνου γνωματεύσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων ἕκτακτοι καὶ ἐπὶ συμβάσει ὑπάλληλοι τοῦ τεχνικοῦ καὶ διοικητικοῦ προσωπικοῦ τοῦ γραφείου Ἐλέγχου Ὑδραυλικῶν Ἔργων πεδιάδων Θεσσαλονίκης καὶ Στρυμόνος.

Ἄρθρον 2.

Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 1393 παρεχομένη εἰς τὸ τεχνικὸν προσωπικὸν τῆς Τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας στρατιωτικὴ ἀπαλλαγὴ χορηγεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος παγίως κατὰ μῆνα καὶ μέχρι τοῦ ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν ἑκάστοτε διατάξεων καθωρισμένου ὁρίου.

Ἄρθρον 3.

Ἀκόλουθοι καὶ γραφεῖς τῶν Κεντρικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας ἔχοντες δεκαετῆ πραγματικὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν καὶ λαμβάνοντες τὸν μισθὸν τοῦ γραμματέως Β' τάξεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 2 Νοεμβρίου 1929 Ν. Δ. (περὶ ἀπονομῆς μισθοῦ γραμματέως Β' τάξεως εἰς ὑπαλλήλους Ὑπουργείου) λαμβάνουσι καὶ τὸν ἀντίστοιχον βαθμόν.

Οἱ ἐξ ἄνω καταλαμβάνοντες αὐτοδικαίως τὰς τυχὸν κενὰς ἢ κενωθησομένας ὀργανικὰς θέσεις γραμματέως Β' τάξεως προάγονται περαιτέρω ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσι κεναὶ ὀργανικαὶ θέσεις.

Ἀναγινώσκονται εἶτα καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως, ἐπιφερομένων, προτάσει τοῦ κ. Μάλλωση, διορθώσεων εἰς τὴν σελίδα 2αν καὶ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν κ. Α. Χατζηκυριάκου εἰς τὴν σελίδα 6ην.

Ὁ κ. **Σ. Στεφανόπουλος** (Ὑφυπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας) παρακαλεῖ ὅπως ἀποσυρθῇ ἡ ἐγγεγραμμένη εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν πρότασις νόμου περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ ἱδρύσεως Ταμείου ἀσφαλείας Βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν, διότι, λέγει, καθ' ἣν στιγμὴν κατετίθετο ἡ πρότασις αὕτη τὸ Ὑπουργεῖον ἐμελέτα νομοσχέδιον τὸ ὁποῖον θὰ ὑποβάλῃ προσεχῶς καὶ διὰ τοῦ ὁποίου παρέχεται πλήρης ἱκανοποίησις.

Σ. Τρικούπης (Πρόεδρος). Τὸ νομοσχέδιον ἀποσύρεται.

Ἀρχομένης εἶτα τῆς ἐφ' ἅπαξ συζητήσεως τοῦ σχεδίου νόμου περὶ μετατροπῆς τῶν ποινῶν ὁ κ. **Π. Ράλλης** (Πολίτης) λέγει ὅτι θεωρεῖ τὸ νομοσχέδιον ὄχι μόνον ἐν τάξει ἀλλὰ καὶ ὅτι ἔχει ἐφαρμοσθῇ καὶ πρὸς ὅσα ἡ πρακτικὴ ἔχει διδάξει δύναται δὲ νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀπαύγασμα τῶν νεωτέρων θεωριῶν περὶ τοῦ τρόπου ἐφαρμογῆς τῆς ποινῆς. Ὑπάρχει ὅμως σωρεία νόμων πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος διὰ τῶν ὁποίων προβλέπονται ἐξαιρέσεις καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ γίνῃ μία σαφὴς δήλωσις ὅτι διὰ τοῦ νόμου αὐτοῦ δὲν καταργοῦνται αἱ προηγούμεναι ἐξαιρέσεις. Λ. χ. διὰ τοῦ νόμου περὶ τύπου ὁ δημοσιογράφος ὁ παραβαίνων τὴν διάταξιν περὶ σχήματος τῆς ἐφημερίδος στερεῖται καὶ τοῦ δικαιώματος τὸ ὁποῖον ἔχει ἕνας κλέπτης. Δι' αὐτὸ πρέπει κ. Ὑπουργὲ νὰ κάμετε αὐτὴν τὴν δήλωσιν.

Σ. Ταλιαδοῦρος (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Διὰ τοῦ ἄρθρου 13 σαφῶς ὁρίζεται ἡ ἀπαγόρευσις τῆς μετατροπῆς τῶν ποινῶν ἀλλὰ, ἀφοῦ τὸ θέλετε, κάμω τὴν δήλωσιν ὅτι ἡ μετατροπὴ τῶν ποινῶν ἀπαγορεύεται μόνον διὰ τὰ ἀδικήματα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 13 τοῦ παρόντος νόμου.

Π. Ράλλης. Θὰ ἐπεθύμουν ἐπίσης ὅπως γίνῃ δεκτὴ ἡ τροπολογία τοῦ ἀξιοτίμου ἀρχηγοῦ τῶν ἐλευθεροφρόνων διὰ τῆς ὁποίας τὰ ὁριζόμενα διὰ τοῦ ἐδαφίου β' καὶ γ' ποσὰ κανονισθοῦν διὰ τοῦ νόμου πρὸς βελτίωσιν τῆς καταστάσεως τῶν φυλακῶν.

Ι. Μεταξᾶς. Ἐκ τῶν τριῶν περιπτώσεων διαθέσεως τοῦ χρηματικοῦ προϊόντος ἐκ τῆς μετατροπῆς τῶν ποινῶν ἡ πρώτη περίπτωσις εἶναι ἡ σπουδαιοτέρα, καθόσον δι' αὐτῆς θὰ ἀποκτήσωμεν φυλακὰς ἀξίας πολιτισμένου κράτους ἐνῷ ἡ σημερινὴ κατάστασις τῶν φυλακῶν εἶναι κατωτέρα καὶ πάσης περιγραφῆς. Διὰ τοῦτο προτείνω τὰ ποσὰ τὰ ὁριζόμενα διὰ τοῦ ἐδαφίου β' καὶ γ' νὰ κανονισθῶσι διὰ τοῦ νόμου καὶ ἐνοῶ νὰ κανονισθῇ τὸ μέγιστον τοῦ προϊόντος, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ διατεθῇ διὰ τὰς ἀνάγκας ταύτας, οὕτως ὥστε νὰ μὴ ἀφεθῇ εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν τὸ δικαίωμα νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τοῦτο, καθόσον ἄλλως τρέχομεν τὸν κίνδυνον νὰ χρησιμοποιηθῇ ὁμοίως τὸ προϊὸν διὰ τὰς περιπτώσεις β' καὶ γ' καὶ νὰ μείνωμεν οὕτω εἰς τὴν σημερινὴν ἀθλίαν κατάστασιν τῶν φυλακῶν. Θὰ ἤμην μάλιστα τῆς ἰδέας ἀντὶ τῆς αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν κατωτέρων δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ἡ ὁποία θὰ γεννήσῃ ἀνισότητα μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν ἄλλων δημοσίων ὑπαλλήλων χωρὶς νὰ τοὺς ἱκανοποιήσῃ ἐπαρκῶς, νὰ διατεθῇ τὸ διὰ τοῦ ἐδαφίου γ' ὁριζόμενον ποσὸν εἰς ἀνακούφισιν καὶ νοσηλείαν τῶν πασχόντων καὶ τῶν βαρέως νοσούντων δικαστικῶν ὑπαλλήλων ἢ τῶν οἰκογενειῶν των. Τοῦτο θὰ εἶναι εὐεργετικὸν πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἡ τάξις αὐτὴ θὰ τὸ συναισθανθῇ καλύτερον παρὰ μίαν αὔξησιν μισθοδοσίας ἡ ὁποία θὰ ἦτο καὶ ὅλως ἀνεπαρκὴς καὶ ἴσως ἴσως καὶ προβληματική. Κάτι ἀνάλογον ἔπραξα ὡς Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν διαθέσας τὸ ποσοστὸν ἐκ τῶν κερδῶν τοῦ ἱπποδρομίου, τὸ ὁποῖον ἀφίνετο εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, διαθέσας ὁλόκληρον τοῦτο τὸ ποσοστὸν διὰ Π. Δ. οὕτως ὥστε ἐφεξῆς νὰ δίδεται ὡς βοήθημα διὰ τοὺς πάσχοντας ἐκ φυματιώσεως ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους.

Ὁ κ. **Ε. Χατζιδάκης** ὑποστηρίζει τροπολογίαν ὅπως εἰς τὴν εὐεργετικὴν διάταξιν τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρου 16 περιληφθοῦν καὶ δύο πτωχοὶ τηλεφωνήτριαι τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν αἱ ὁποῖαι λαμβάνουν τὸν γλισχρότατον μισθὸν τῶν 600 δραχμῶν.

Σ. Ταλιαδοῦρος (Ὑπουργὸς Δικ.) Θὰ περιληφθοῦν.

Ὁ κ. **Ι. Σκανδαλάκης** ἐπικροτεῖ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν πόρων τοῦ νομοσχεδίου διὰ τὴν τελειοποίησιν τῶν φυλακῶν ἀλλὰ ὄχι καὶ διὰ τὴν μετεκπαίδευσιν. Ζητεῖ δὲ νὰ ἀπαλειφθοῦν τὰ ἐδάφια β' καὶ γ' τοῦ ἄρθρου 16.

Σ. Ταλιαδοῦρος (Ὑπουργὸς Δικ.). Λησμονεῖτε ὅτι μὲ ἐλάχιστα ἔξοδα ἀπεκτήσαμεν σχολὴν μετεκπαιδεύσεως δικαστικῶν ἡ ὁποία ἔδωσε θαυμάσια ἀποτελέσματα.

Ι. Σκανδαλάκης. Πρέπει νὰ κάμετε φυλακὰς καὶ δικαστικὰ μέγαρα. Προέχει δὲ ἀσφαλῶς τὸ ζήτημα τῆς καλλιτερεύσεως, τῆς ἱδρύσεως μᾶλλον φυλακῶν διότι αἱ ὑπάρχουσαι ἀποτελοῦν στίγμα εἰς τὸν πολιτισμὸν τῆς χώρας.

Σ. Ταλιαδοῦρος (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) Ἐνῷ πέρισυ εἰσεπράχθησαν 20 ἑκατομμύρια καὶ ἐφέτος ὑπολογίζεται ὅτι θὰ εἰσπραχθοῦν 25 μοῦ δίδουν μόνον 10. Οἱ σκοποὶ τοῦ νομοσχεδίου εἶναι δύο, σπουδαιότατοι δέ, ἡ βελτίωσις τῆς ἀθλιεστάτης καταστάσεως τῶν φυλακῶν καὶ ἡ βελτίωσις τῶν μισθῶν τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων ἐν γένει. Συμφωνῶ μὲ τὸν ἀξιότιμον ἀρχηγὸν τῶν ἐλευθεροφρόνων νὰ θέσωμεν ὅριον διὰ τὸ ποσοστὸν τῶν τελευταίων αὐτῶν ὥστε νὰ μείνουν τὰ 3)4 διὰ τὴν ἀνέγερσιν φυλακῶν καὶ δικαστηρίων.

Γ. Παραβάντης. Εἴμεθα τῆς γνώμης ὅτι πρέπει νὰ αὐξήσετε τοὺς μισθοὺς τῶν ἀνωτέρων δικαστικῶν ὄχι ὅμως δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου.

Σ.Ταλιαδοῦρος. (Ὑπ. Δικαιοσύνη.). Ἀλλοίμονον κύριοι ἐὰν ὑπάρξῃ ὑπόνοια ὅτι Ἕλληνες δικασταὶ θὰ χρησιμοποιήσουν τὸν νόμον αὐτὸν δι' ἴδιον αὐτῶν ὄφελος.

Πολλοὶ βουλευταί. Δὲν ἠκούσθη εἰς τὴν αἴθουσαν ταύτην τοιαύτη ὑπόνοια.

Σ. Ταλιαδοῦρος (Ὑπ. τῆς Δικαιοσύνης). Βεβαίως θὰ βελτιώσω τὴν θέσιν τῶν δικαστικῶν, ὅταν μοῦ τὸ ἐπιτρέψῃ ὁ προϋπολογισμός. Τὸ γε νῦν ἔχον ὅμως δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ δεχθῶ τὴν κατάστασιν αὐτὴν τῶν δικαστικῶν μας, περιφερομένων μὲ ράκη

καὶ μὲ κολλάρο μιᾶς ἑβδομάδος. Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἀναπτύσσει ἀκολούθως τὰ λαμπρὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα ἔδωσεν ἡ σχολὴ μετεκπαιδεύσεως δικαστικῶν καὶ ἀναγγέλλει ὅτι σκέπτεται νὰ προβῇ εἰς τὴν σύστασιν εἰδικοῦ σώματος ἀνακριτῶν οἱ ὁποῖοι θὰ πράγωνται καὶ θὰ εἰσέλθουν εἰς τὰ πραγματικῶς μυστήρια τοῦ ἀνακριτικοῦ κλάδου διὰ νὰ λήξῃ τὸ φαινόμενον τὸ σημερινόν, νὰ εἰσέρχωνται δηλαδὴ ὅλοι οἱ νεώτεροι εἰς τὸν κλάδον τὸν ἀνακριτικόν.

Πολλοὶ βουλευταί. Νὰ ἀναβληθῇ κ.Πρόεδρε ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου.

Σ. Τρικούπης. (Πρόεδρος) ἀναβάλλεται ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου.

Λύεται ἀκολούθως ἡ συνεδρίασις συναινέσει τῆς Βουλῆς περὶ ὥραν 10.30 μ. μ. δι' αὔριον 5 μ. μ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Μάλλωσις

Ὁ Πρόεδρος
Σ. ΜΠΑΛΑΝΟΣ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΕ'.

Πέμπτης 7 Σεπτεμβρίου 1933.

Ὥρα 5.30'. μ. μ. ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος κ. **Σ. Μπαλᾶνος** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς:

Ὁ Βουλευτὴς κ. **Π. Ράλλης** καταθέτει τηλεγραφήματα τῶν Κοινοτήτων Χανδρινοῦ καὶ Εὐαγγελισμοῦ ζητουσῶν τὴν ἀρωγὴν τῆς Κυβερνήσεως λόγῳ τῆς καταστροφῆς τοῦ σταφιδοκάρπου των ἐκ τῶν τελευταίων βροχῶν.

Ὁ Βουλευτὴς κ. **Π. Ράλλης** καταθέτει τηλεγράφημα κατοίκων Κορώνης παρακαλούντων ὅπως ὁ δὶς βραχεὶς σταφιδόκαρπος καὶ μὴ δυνάμενος ν' ἀποξηρανθῇ παραληφθῇ πρὸς διομηχανοποίησιν.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνεταιρισμοῦ Καρδίτσης ζητεῖ τὴν ἀποστολὴν σάκκων ἵνα μὴ διακοπῇ ἡ συγκέντρωσις σίτου καὶ νὰ διαταχθῇ ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία νὰ παραλαμβάνῃ δαυλισμένον σῖτον.

Ὁ Βουλευτὴς κ. **Ι. Μάλλωσις** καταθέτει ψήφισμα τοῦ Ἀργοναυπλιακοῦ συλλόγου ἀναπήρων καὶθυμάτων πολέμου, ζητοῦντος τὴν αὔξησιν τοῦ ποσοῦ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ παραρτήματός των, κατὰ 500 χιλ. δραχμῶν τοὐλάχιστον, καὶ τὴν κατάργησιν τοῦ κεντρικοῦ ταμείου θυμάτων πολέμου.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Α. Στράτος** καταθέτει αἴτησιν τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων τῆς κοινότητος Λεπενοῦς περὶ τοποθετήσεως διδασκαλίσσης εἰς τὸ διδακτήριον τῆς κοινότητός των.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Δ. Τσιριγώτης** κ ταθέτει τηλεγράφημα κατοίκων Νέου Οἰτύλου ζητούντων ὅπως τὰ ἀτμόπλοια «Ἁγία Ζώνη» καὶ «Κατίνα» ἐξακολουθήσουν νὰ παραλαμβάνουν ἐπιβάτας πρὸς ἐξυπηρέτησίν των.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ ἐργατικοῦ κέντρου Ἀθηνῶν διαμαρτύρεται κατὰ τῶν μελῶν τῆς Κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὰς ληφθείσας ἀντεργατικὰς ἀποφάσεις καὶ ζητεῖ ὅπως προστατευθοῦν οἱ ἐργάται καὶ ἐργάτριαι λιθογραφίας, κυτιοποιΐας καὶ διομηχανίας καπνοῦ κτλ.

Οἱ ἀνάπηροι πολέμου Ἀθηνῶν εὐχαριστοῦν τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ἱδρύσεως κρατικοῦ ἐνεχυροδανειστηρίου».

Ὁ σύνδεσμος διομηχάνων Μακεδονίας διαμαρτύρεται διὰ τὴν μελετωμένην μονοπώλησιν τῶν κηρωδῶν ὑλῶν.

Ὁ Βουλευτὴς κ. **Ε. Χατζιδάκης** καταθέτει ὑπόμνημα τῶν ἡμερομισθίων ὑπαλλήλων φόρου δημοσίων θεαμάτων Πειραιῶς, ζητούντων τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεώς των.

Ὁ Βουλευτὴς κ. **Γρ.Εὐστρατιάδης** καταθέτει τηλεγράφημα τοῦ ἐμπορικοῦ κόσμου Λήμνου διαμαρτυρομένου διὰ τὴν μελετωμένην φορολογίαν κύκλου ἐργασιῶν.

Ἐπιτροπαὶ ἐλαιοπαραγωγῶν δήμων Αἰπείας καὶ Ἀβίας παρακαλοῦν ὅπως ὑπαχθῶσι τὰ λινέλαια καὶ τὰ ἰχθυέλαια εἰς τὴν φορολογίαν τῶν σπορελαίων.

Ἐπιτροπὴ τῶν ὀφειλετῶν Μυλοποτάμου Κρήτης ζητεῖ τὴν ἀναστολὴν τῶν χρεῶν ἐπαγγελματιῶν καὶ ἐμπόρων.

Ὁ κ. **Κ. Τσαλδάρης.** (Ὑφυπ. Συγκ.) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 3 Ἰουλίου 1933 Ν. Δ. περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν οἰκονομικῶν καὶ διαχειριστικῶν διατάξεων τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβ. Πολυτεχνείου».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. **Ι. Μάλλωσις, Κ. Ψάρρας, Φ. Μοσχούλας, Γ. Μπακόπουλος, Γ. ΤσόντοςΒάρδας, Λ. Κριεζῆς, Μ. Βολουδάκης, Α. Ζάννας** κλπ. ὑποβάλλουσι πρότασιν νόμου «Περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ νόμου 5481]1932».

Ὁ Βουλευτὴς κ. **Λ. Τσιῶκος** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου Νόμου «περὶ μειώσεως τοῦ φόρου καὶ τελῶν ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν κληροδοσιῶν δωρεῶν καὶ προικῶν».

Ὁ κ. **Α. Χατζηκυριάκος** (Ὑπ. Ναυτ.) ὑποβάλλει τὰ ἑξῆς σχέδια νόμων :

1) «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 5059».

2) «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 5304 «περὶ μέτρων προστασίας τῆς ἐπ βατηγοῦ ναυτιλίας».

Ὁ κ. **Π. Ράλλης** (Ὑπ. Συγκ.) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ Νόμου 5367 «περὶ ἐκτελέσεως Δημ. ἔργων».

Ὁ κ. **Σ. Στεφανόπουλος** (Ὑφ. Ἐθν. Οἰκονομίας) ὑποβάλλει τὰ ἑξῆς σχέδια νόμων 1)«περὶ συστάσεως ταμείου ἀσφαλίσεων Ἀτμοπλοϊκῶν Ὑπαλλήλων Πειραιῶς καὶ ταμείου περιθάλψεως Ἐργατῶν Κεραμοποιῶν»,

2) περὶ συστάσεως ταμείου Ἀσφαλίσεως τῶν μελῶν τῆς ἑνώσεως Συντακτῶν Ἀθηναϊκῶν Ἐφημερίδων».

3) «περὶ εἰσπράξεων τῶν δανείων τῶν ταμείων Συντάξεων».

4) περὶ τροποποιήσεων τοῦ Νόμου 5376 «περὶ τροποποιήσεως τῶν διεπουσῶν τὰ ταμεῖα ἀσφαλίσεως ὡρισμένων κατηγοριῶν».

5) «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως Διατάγματος τῆς 4ης Μαρτίου 1932 περὶ ρυθμίσεως τῶν εἰς τοὺς λιμένας φορτοεκφορτωτικῶν ἐργασιῶν».

Ἡ ἐπὶ τῶν **Οἰκονομικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ** ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου Νόμου «περὶ ἐνεργείας πράξεων ἐκτελωνισμοῦ παρὰ βοηθῶν ἐκτελωνιστῶν».

Ἡ ἐπὶ τῆς **Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Κυνοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ** ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις της ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων :

1) «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 184 «περὶ συστάσεως Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων» ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν. Δ. τῆς 2 Νοεμβρίου 1923»,

2) «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου 3501 «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1627 Ν. Δ. «περὶ κυρώσεων καὶ τροποποιήσεως τῶν Ν. Δ. 1) ἀπὸ 12 Μαΐου 1926 «περὶ ἐμπορίου τοῦ οἴνου κλπ.» καὶ 2) ἀπὸ 10-9-26 «περὶ ἀναστολῆς ἰσχύος τῶν ἄρθρων 8. καὶ 10 Ν. Δ. τῆς 12-5-26».

Ἡ ἐπὶ τῆς ***Συγκοινωνίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ*** ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τῶν νόμων 4747, 4667 καὶ 5177 ἀφορώντων τὰς ἐργασίας διαρρυθμίσεων τοῦ κτιρίου Παλαιῶν Ἀνακτόρων εἰς Μέγαρον Βουλῆς καὶ Γερουσίας».

Ἐπίσης ἡ αὐτὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἐκθεσίν της ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν Νόμων «περὶ ἐκτελέσεως Δημοσίων Ἔργων».

Ὁ κ. ***Σ. Τσακόπουλος*** (Ὑφυπουργὸς ἐπὶ τῆς Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 6 τῆς περὶ ἰατρικῶν συλλόγων Νομοθεσίας»

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Ν. Κουπαροῦσσος*** καὶ ***Α. Νταλίπης*** ὑποβάλλουσι προσθήκην ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ καταργήσεως τῆς Ὑπηρεσίας Πολεμικῶν Ἀποζημιώσεων κλπ.».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Γ. Παραβάντης, Ε. Μανωλᾶτος***, καὶ ***Α. Κακαρᾶς*** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου Νόμου «περὶ καταργήσεως Ὑπηρεσίας Πολεμικῶν Ἀποζημιώσεων».

Ἡ ἐπὶ τῆς Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις της ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων Νόμων:

1) «Περὶ ὀργανώσεως καὶ διοικήσεως τοῦ Θεραπευτηρίου «Εὐαγγελισμὸς» καὶ τοῦ Παραρτήματος αὐτοῦ «Νοσοκομεῖον Γ. Σταύρου καὶ Γ. Φούζη».

2) «Περὶ ὀργανώσεως καὶ διοικήσεως τοῦ ἐν Τριπόλει Νοσοκομείου «Ἡ Εὐαγγελίστρια».

Ἡ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου Νόμου «περὶ ἐπαναφορᾶς ἐν ἰσχύϊ τῶν διατάξεων τοῦ 1ου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 4578 «περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς» καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τούτων».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Α. Νικολαΐδης, Β. Ἀποστολίδης, Κ. Ψάρρας*** καὶ ***Γ. Στρᾶτις*** ὑποβάλλουσι πρότασιν νόμου «περὶ προσλήψεως ἐφέδρων πολεμιστῶν εἰς διαφόρους θέσεις καὶ ἐργασίας».

Ἡ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ παροχῆς βοηθήματος εἰς τοὺς καλαθοποιοὺς τῆς περιφερείας Ἄρτης».

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Α. Νταλίπης*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 6 Ἰουλίου 1933 Ν. Δ. περὶ φορολογικῶν διευκολύνσεων κλπ.».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Ι. Ἀνδριόπουλος, Κ. Καλκάνης, Κ. Κανελλόπουλος*** καὶ ***Σ. Σχινᾶς*** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 1 Ἰουλίου 1933 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν οἰκονομικῶν διατάξεων τοῦ Ε. Μ. Π.».

Μεθ' ὃ ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῆς Νομοθετικῆς Ἐργασίας.

Ἄρχεται ἡ β'. συζήτησις ἐπὶ τῶν ἄρθρων καὶ τοῦ συνόλου τῆς προτάσεως περὶ νόμου τροποποιήσεως τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς.

Ὁ κ. ***Κ. Καλκάνης*** παρακαλεῖ ν' ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις διότι παρίστανται ὀλίγοι βουλευταί, ὡς δὲ γνωρίζει ὑπάρχουν πολλοὶ βουλευταὶ οἱ ὁποῖοι θέλουν νὰ ὁμιλήσουν καὶ νὰ ἐπιφέρουν διαφόρους παρατηρήσεις.

Γίνονται δεκτὰ τὰ ἄρθρα 3, 5, 6.

Ὁ κ. ***Δ. Χατζηγιάννης*** λαμβάνων τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ 7ου ἄρθρου τὸ ὁποῖον καθορίζει ποῖοι οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων λέγει ὅτι τὸ πρᾶγμα ἴσως θὰ ξενίσῃ διότι διὰ πρώτην φορὰν ρυθμίζεται ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ τοιοῦτον ζήτημα. Πάντως ὅμως τὸ γεγονὸς θὰ κάμῃ ἀρίστην ἐντύπωσιν εἰς τὴν κοινὴν γνώμην. Εἶμαι, λέγει, κἄπως παλαιὸς εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ἐνθυμοῦμαι ὅτι ἄλλοτε ἦσαν ἐδῶ πραγματικοὶ ἀρχηγοί, ὁ Ράλλης, ὁ Θεοτόκης, ὁ Μαυρομιχάλης καὶ εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτὴν παρεκάθητο κἄποιος ἐκπροσωπῶν τὴν ἰαπωνικὴν ὁμάδα μὲ ἕνα ὀπαδὸν μόνον. Καὶ αὐτὸς οὔτε εἰς τὰ Συμβούλια τοῦ στέμματος ἐλάμβανε μέρος, οὔτε ἐνεφανίζετο ὡς ἀρχηγός. Ἦτο ὁ μακαρίτης Γούναρης καὶ ὀπαδός του ὁ ἤδη Πρωθυπουργὸς κ. Τσαλδάρης. Καὶ ἐν τούτοις μετὰ δύο μῆνας τὸ 1915 ὁ πολιτικὸς οὗτος ἐσχημάτισε Κυβέρνησιν. Ἐνδιαφέρομαι νὰ ζήσῃ τὸ Κοινοβούλιον διὰ νὰ ζήσουν αἱ ἐλευθερίαι μας καὶ διὰ τοῦτο ἐγκρίνω τὴν διάταξιν περὶ ἀρχηγῶν, ἡ ὁποία ὅπως θεσπίζεται εἶναι ἀπολύτως ὁρθή. Ἐγὼ θὰ τὴν ἤθελον καὶ περισσότερον αὐστηρὰν διὰ νὰ ἀποφύγωμεν τὴν πιθανὴν συμπαιγνίαν μεταξὺ τῶν κομμάτων διὰ τῆς ὁποίας θὰ ἠδύνατο νὰ παρουσιασθῇ οἱοσδήποτε ἀρχηγός. Δὲν νομίζω ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ λαμβάνῃ οἱοσδήποτε μέρος εἰς Συμβούλια τῶν ἀρχηγῶν διὰ νὰ μεταφέρῃ κατόπιν μυστικὰ τὰ ὁποῖα δὲν πρέπει νὰ περιέρχωνται εἰς τὴν δημοσιότητα εἰς τὸ καφενεῖον τοῦ Ζαχαράτου. Ἔχω νὰ διαμαρτυρηθῶ διότι μέχρι τοῦδε ἐβλέπετο ὁ τίτλος τοῦ ἀρχηγοῦ εἰς διαφόρους κυρίους ἄνευ ὀπαδῶν, οἱ ὁποῖοι ἐχειροτονοῦντο μόνοι των ἀρχηγοί.

Χ. Βοζίκης (Πρόεδρος). Εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ σᾶς εἴπω ὅτι ὁ Κανονισμός μοῦ ἐπέβαλε δι' ὡρισμένα ζητήματα νὰ συνεννοοῦμαι μὲ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων. Δὲν ἠδυνάμην νὰ πράξω ἄλλως καὶ διὰ τοῦτο ἐσκέφθην ὅτι μοῦ ἐπεβάλλετο νὰ προσφύγω εἰς τὴν Βουλὴν διὰ νὰ μοῦ ὁρίσῃ αὐτὴ ποῖοι εἶναι ἀρχηγοὶ κόμματος.

Π. Τσαλδάρης (Πρωθυπουργός). Δυστυχῶς κατὰ τὴν α'. συζήτησιν τοῦ Κανονισμοῦ δὲν ἐγένετο συζήτησις, ἤδη δὲ δὲν μετέχει τῶν ἐργασιῶν τοῦ Σώματος ἡ ἀντιπολίτευσις διὰ νὰ μετάσχῃ τῆς συζητήσεως. Πρόκειται περὶ μιᾶς διατάξεως ἡ ὁποία δὲν ὑπῆρχε καθόλου εἰς τὸν Κανονισμὸν καὶ ἑπομένως δὲν γνωρίζομεν τὰς σκέψεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Εἶναι βεβαίως ἀνάγκη νὰ τεθῇ διάταξις περὶ τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων καὶ περὶ τῆς ἐννοίας τοῦ ἀρχηγοῦ, διότι πρέπει νὰ γνωρίζωμεν μὲ ποίους πρέπει νὰ γίνωνται ἰδιαίτεραι συνεννοήσεις τῆς Κυβερνήσεως.

Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ δοθῇ μεγάλη προσοχὴ εἰς τὸ ζήτημα τοῦ καθορισμοῦ τῆς ἐννοίας τοῦ ἀρχηγοῦ. Ἡ Κυβέρνησις προβαίνουσα εἰς ἀνακοινώσεις πρὸς τοὺς ἀρχηγοὺς πρέπει νὰ ἔχῃ μίαν ἀσφάλειαν, διότι κόμμα δύναται νὰ θεωρηθῇ τὸ ἔχον τοιαύτας βάσεις ὥστε νὰ ὑπάρχῃ ἡ πεποίθησις ὅτι μίαν ἡμέραν θὰ ἐλθῇ εἰς τὴν ἀρχήν. Διὰ τοῦτο δὲν ἠμπορούμεν προχείρως νὰ θεωρήσωμεν ὡς ἀρχηγὸν οἱονδήποτε καὶ εὑρίσκονται ἐν ἀπολύτῳ δικαίῳ οἱ συντάξαντες τὸν Κανονισμὸν οἱ ὁποῖοι ἔθεσαν βάσεις τινὰς περὶ τῆς ἐννοίας τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων. Ἀλλὰ θὰ παρεκάλουν νὰ μὴ συζητηθῇ τοὐλάχιστον ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ πρότασις.

Δ. Χατζηγιάννης. Εἶμαι σύμφωνος ἀπολύτως μὲ τὰς ἀπόψεις τὰς ὁποίας ἐξέθηκεν ὁ κ. Πρωθυπουργός. Καὶ λόγῳ τοῦ κύρους τοῦ κόμματος καὶ λόγῳ τοῦ κύρους τῆς ἐννοίας τοῦ ἀρχηγοῦ εὑρίσκω ὅτι εἶναι ἐπιεικὴς ἡ διάταξις αὐτή. Ὑπάρχουν πολιτικοὶ οἱ ὁποῖοι ἐξετέθησαν ὑπὸ ξένην σημαίαν καὶ ἐκλεγέντες καθ' ὃν τρόπον ἐξελέγησαν προεχειρίσθησαν μόνοι τους εἰς ἀρχηγοὺς κομμάτων. . . . . .

Δ.Τσιῶκος. Ὅπως οἱ δύο ἀρχηγοὶ τῶν ἀγροτικῶν κομμάτων

Κ. Καλκάνης. Εἶναι αὐτοχειρόνητοι.

Δ. Χατζηγιάννης. Ἀναγνωρίζω κ. Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως ὅλην τὴν πολιτικὴν εὐαισθησίαν σας ἀλλὰ νομίζω. . . . .

Χ. Βοζίκης (Πρόεδρος). Εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Κανονισμοῦ καὶ ὁ κ. Κούνδουρος καὶ ὁ κ. Παπανδρέου ἐνέκριναν τὴν διάταξιν καὶ τὴν ὑπέγραψαν.

Περ. Ράλλης. Τὴν ἐδέχθησαν ἀμφότεροι.

Π. Τσαλδάρης (Πρωθυπουργός). Ὅταν εὑρέθην εἰς τὴν ἀνάγκην μετὰ τὸν σχηματισμόν τῆς ὑπ' ἐμὲ Κυβερνήσεως νὰ καλέσω τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων ἐδήλωσα ὅτι ἦτο ἀπολύτως ἀναγκαῖον νὰ καθορισθῇ ἡ ἔννοια τοῦ ἀρχηγοῦ. Ὥστε εἶχον ὑπ' ὄψει των οἱ ἀντιπολιτευόμενοι ὅτι διὰ τοῦ Κανονισμοῦ θὰ ἐλαμβάνετο πρόνοια. Χαίρω τώρα διότι ἀκούω ὅτι συνεφώνησαν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν καὶ οἱ ἐκπρόσωποι τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν ἔχω λόγον νὰ μὴ ἐξακολουθήσῃ ἡ συζήτησις.

Δ. Χατζηγιάννης. Καμμία προσωπικὴ φιλοδοξία δὲν μὲ ἔφερεν εἰς τὸ βῆμα ἦλθα μόνον νὰ ἀγωνισθῶ διὰ τὸ κῦρος τοῦ Κοινοβουλίου. Τὸ ἀγροτικὸν κόμμα δὲν ἔχει ἀρχηγούς εἶναι ἀπρόσωπον, ἔχει μόνον ἕνα γενικὸν γραμματέα ὁ ὁποῖος ἐκλέγεται ἀπὸ τὴν κοινοβουλευτικήν ὁμάδα τῶν ἀγροτικῶν. Οἱ παρουσιαζόμενοι ὡς ἀρχηγοὶ τοῦ ἀγροτικοῦ κόμματος πλαστογραφοῦν τὴν θέλησιν τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου καὶ τίθενται ἀντιμέτωποι τῶν πραγματικῶν αἰσθημάτων τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου.

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν τὸ ἄρθρον 7.

Ἐπίσης καὶ τὰ ἑπόμενα ἄρθρα ἀπὸ τοῦ 8 ἕως τοῦ 90.

Ἐπὶ τοῦ 91 ἄρθρου οἱ κ.κ. ***Γ. Ράλλης*** καὶ ***Κ. Καλκάνης*** ὑποστηρίζουν τροπολογίας των γενομένας δεκτάς.

Ὁ κ. ***Ν. Κρανιωτάκης*** παρατηρεῖ ὅτι κατὰ λάθος ὁρίζεται ὅτι ὁ ἐπόπτης τοῦ ὑλικοῦ εἶναι γραφεὺς ἐνῶ καὶ σήμερον ὁ ὑπηρετῶν ὡς τοιοῦτος εἶναι γραμματεύς.

Ἡ Βουλὴ ἀποδέχεται τὴν διόρθωσιν.

Ὁ κ. ***Σ. Σχινᾶς*** ὑποστηρίζει τροπολογίαν του περὶ αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν ἀρχικληρήρων καὶ κληρήρων.

Ὁ κ. ***Δ. Χατζῖσκος*** ὑποστηρίζει τὴν αὐτὴν τροπολογίαν.

Χ.Βοζίκης (Πρόεδρος) Διὰ τοὺς ἀρχικληρήρας εἶναι δίκαιον.

Ὁ κ. ***Θ. Τουρκοβασίλης*** (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας) λέγει ὅτι ὄχι μόνον οἱ κληρῆρες τῆς Βουλῆς ἀλλὰ καὶ τῶν Ὑπουργείων εἶναι ντροπὴ νὰ λαμβάνουν τόσον μικρὸν μισθὸν καθ' ἣν στιγμὴν τοὺς θέλομεν τακτικοὺς, ἐργατικοὺς καὶ καθαροὺς. Πρέπει νὰ γίνῃ αὔξησις τῆς μισθοδοσίας των.

Χ. Βοζίκης (Πρόεδρος). Ἂν ζητεῖτε νὰ τεθῇ συνητικὴ διάταξις, ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ συζήτησις. Ὑποχρεωτικὴν ὅμως διάταξιν δὲν δέχομαι. Θέλετε νὰ τὸ πῶ ἀπροκαλύπτως; Οἱ κληρῆρες εἶναι ὄργανα τῶν κομμάτων καὶ τοῦ ἰδικοῦ μας καὶ τῶν ἄλλων.

Α. Λαγουρός. Νὰ τεθῇ ἡ λέξις «δύναται».

Σ. Σχινᾶς. Δύναται δὲν θὰ πῇ τίποτε.

Χ. Βοζίκης (Πρόεδρος). Θὰ ἔλθετε νὰ μὲ πνίξετε αὔριον καὶ θὰ γίνῃ.

Ἡ Βουλὴ ἀποφασίζει νὰ τεθῇ συνητικὴ διάταξις τροποποιήσεως τῆς σχετικῆς διατάξεως.

Ὁ κ. ***Κ. Καλκάνη;*** λέγει ὅτι αἱ 50 δραχμαὶ ἡμερησίως διὰ τὰς καθαριστρίας εἶναι ὀλίγαι, δὲν τοὺς φθάνουν παρὰ διὰ τὸ τράμ.

Προτάσει τοῦ κ. ***Χ. Βοζίκη*** ἀποφασίζεται αἱ 50 δραχμαὶ νὰ γίνουν 60.

Ὁ κ. ***Ν. Κρανιωτάκης*** ὑποστηρίζει τροπολογίαν εἰς τὴν 7 παράγραφον τοῦ 9 ἄρθρου καθ' ἣν εἰς τὰς θέσεις ὑπαλλήλων δελτίου τύπου καὶ τῆς Ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων διορίζονται κατὰ προτίμησιν δημοσιογράφοι διατελέσαντες ἐπὶ πενταετίαν συντάκται ἡμερησίας ἐφημερίδος.

Ἡ τροπολογία γίνεται δεκτή, ὡς ἐτροπολογήθη παρὰ τοῦ κ. Προέδρου.

Ἐπὶ τῆς παραγράφου 17 τοῦ ἰδίου ἄρθρου ὁ κ. ***Δ. Τσιῶκος*** προτείνει τροπολογίαν ἡ ὁποία γίνεται δεκτὴ διαζευκτικῶς.

Ὁ κ. ***Θ. Τουρκοβασίλης*** (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας) ὑποστηρίζει τροπολογίαν περὶ παρατάσεως τοῦ ὁρίου ἡλικίας τοῦ διευθυντοῦ διεκπεραιώσεως.

Ὁ κ. ***Γ. Ράλλης*** λέγει ὅτι ὑπάρχουν ὑπάλληλοι τῶν ὁποίων ὑπολείπεται ἐλάχιστον χρονικὸν ὅριον διὰ νὰ λάβουν τὴν σύνταξίν των. Εἶναι ἀπάνθρωπον καὶ ἄδικον νὰ στερηθοῦν τῆς συντάξεως. Πρόκειται περὶ τοῦ κ. Ζαφείρου Σταυρίδου.

Ὁ κ. ***Γ. Τσόχας*** ὑποστηρίζει τὴν αὐτὴν τροπολογίαν.

Χ. Βοζίκης (Πρόεδρος). Νὰ τεθῇ ὅτι ἐφόσον ὑπολείπεται διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ χρόνου τῆς συντάξεως ἔλαττον τοῦ ἔτους παρατείνεται τὸ ὅριον ἡλικίας.

Ἡ πρότασις γίνεται δεκτὴ ὡς μεταβατικὴ διάταξις.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ ἄρθρον 91 ὡς ἐτροπολογήθη.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 92 ὁ κ. ***Ν. Κρανιωτάκης*** προκειμένου περὶ τοῦ ἀσυμβιβάστου ὑπαλλήλων τῆς Βουλῆς μὲ ἄλλα ἐπαγγέλματα ζητεῖ νὰ ὁρισθῇ ὅτι ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη δὲν ἀφορᾷ τὴν τακτικὴν ἢ ἔκτακτον συνεργασίαν εἰς βιβλία καὶ τὸν τύπον.

Ἡ τροπολογία γίνεται δεκτή.

Ὁ κ. ***Σ. Σχινᾶς*** ὑποστηρίζει τροπολογίαν του ἀφορῶσαν δύο ὑπαλλήλους τῆς Διεκπεραιώσεως.

Χ. Βοζίκης (Πρόεδρος). Εἶναι ζήτημα τοῦ ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ αὐτό. Οἱ ὑπάλληλοι τοποθετοῦνται ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῆς ἱκανότητος αὐτῶν. Ὁ Πρόεδρος δὲν ἠμπορεῖ νὰ δεσμευθῇ.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ ἄρθρον 92 ὡς ἐτροπολογήθη.

Γίνονται εἶτα δεκτὰ τὰ ἄρθρα 93—96 ὡς ἔχουσι.

Ἐπὶ τῶν προσωρινῶν διατάξεων γίνεται δεκτὴ ἡ τροπολογία τοῦ κ. Τουρκοβασίλη περὶ παρατάσεως ὁρίου ἡλικίας τοῦ προϊσταμένου τῆς Διεκπεραιώσεως

Συζητουμένων εἶτα τῶν μεταβατικῶν διατάξεων ὁ κ. ***Βεροιόπουλος*** ὑποστηρίζει ὅπως ὑπάλληλοι ἀπολυθέντες ἐπὶ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1922 προσλαμβάνωνται κατὰ προτίμησιν ἐφόσον ὑπάρχουν κεναὶ θέσεις.

Ὁ κ. ***Πρόεδρος*** λέγει ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ περιληφθῇ τοιαύτη διάταξις.

Γ. Βεροιόπουλος. Εἶναι ὑποχρέωσις τιμῆς.

Πρόεδρος. Εἶναι ὑποχρέωσις τιμῆς ἀλλ' ὑπάρχει τιμὴ διὰ νὰ τοὺς πληρώσωμεν;

Ὁ κ. ***Γ. Παραβάντης.*** συμφωνεῖ μὲ τὸν κ. Βεροιόπουλον.

Πρόεδρος. Δὲν λύεται τὸ ζήτημα αὐτὴν τὴν στιγμήν. Δὲν γνωρίζω οὔτε πόσοι εἶναι οὔτε τί ποσὸν θὰ ἀπαιτηθῇ.

Ι. Μάλλωσις. Ὅπως εἶπα κατὰ τὴν α' συζήτησιν τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς οἱ ὑπάλληλοι αὐτοὶ ἐξεκαθαρίσθησαν ἀπὸ μίαν ἐπιτροπὴν εἰς τὴν ὁποίαν μετέσχον καὶ πρόσωπα ἐνδιαφερόμενα νὰ διορισθῶσιν. Ἡ ἐπιτροπὴ παρὰ τὴν σύνθεσίν της ὥρισε ὅπως οἱ ὑπάλληλοι αὐτοὶ προσληφθοῦν εἰς ἄλλας θέσεις. Αὐτὴν τὴν εὐχὴν τὴν διατυποῦμεν καὶ ἡμεῖς καὶ ζητοῦμεν νὰ προτιμηθοῦν εἰς τὰς κενοθησομένας θέσεις.

Πρόεδρος. Ὄχι δὲν γίνεται δεκτή.

Γίνεται ὡσαύτως δεκτὴ τροπολογία τοῦ κ. Στράτου ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1 μεταβατικῆς διατάξεως.

Προστίθεται ὡσαύτως 5η, 6η καὶ 7η μεταβατικὴ διάταξις.

Οἱ κ. κ. ***Κουπαροῦσος, Τανούλας,*** καὶ ***Παναγούλιας*** ζητοῦν νὰ ἐκτυπωθοῦν ὅλαι αἱ γενόμεναι δεκταὶ τροπολογίαι ὅπως ἴδῃ ἡ Βουλὴ πῶς ἐτροποποιήθη ἡ πρότασις μεταρρυθμίσεως τοῦ Κανονισμοῦ.

Πρόεδρος. Κατὰ τὸν Κανονισμὸν δὲν συζητοῦνται αἱ τροποποιήσεις του εἰς τὸ σύνολον καὶ τὰ ἀποφασισθέντα θὰ τὰ ἰδῇ ε εἰς τὰ πρακτικά.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὴ εἰς β' συζήτησιν ἡ πρότασις τροποποιήσεως τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς ὡς ἐτροπολογήθη ἔχουσα οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς.

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Βουλῆς πρὸ τῆς α' κατ' ἄρθρον συζητήσεως).

Ἄρθρον 3.

Ἡ πρώτη παράγραφος τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Μετὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ Προσωρινοῦ Προεδρείου ἡ Βουλὴ προβαίνει διὰ μυστικῆς καὶ διὰ ψηφοδελτίων ψηφοφορίας εἰς τὴν ἐκλογὴν ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῆς μελῶν τοῦ Προέδρου τριῶν Ἀντιπροέδρων, δύο κοσμητόρων καὶ τεσσάρων Γραμματέων. Οὐδεὶς βουλευτὴς ὢν Ὑπουργὸς δύναται νὰ εἶναι συγχρόνως μέλος τοῦ Προεδρείου τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 5.

Ἡ πρώτη παράγραφος τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς.

Τὸν Πρόεδρον ἀπόντα ἢ ὁπωσδήποτε κωλυόμενον ἀναπληροῦσιν αὐτοδικαίως οἱ ἀντιπρόεδροι κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἐπιτυχίας αὐτῶν τούτων δὲ κωλυομένων προεδρεύει ὁ πρεσβύτερος τῶν παρόντων βουλευτῶν.

Προστίθεται νέον ἄρθρον 6.

Ἅπαντες οἱ βουλευταὶ ἐγκαίρως καὶ πρὸ τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ ὁριστικοῦ Προεδρείου δηλοῦσιν εἰς τὸ Προεδρεῖον εἰς τίνα τῶν πολιτικῶν μερίδων ἀνήκουσι.

Προστίθεται νέον ἄρθρον 7.

Ἀρχηγοὶ πολιτικῶν μερίδων θεωροῦνται οἱ ἀναγνωριζόμενοι ὡς τοιοῦτοι συμφώνως πρὸς τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον 6 ὑπὸ ἀριθμοῦ βουλευτῶν ἐπαρκοῦς διὰ νὰ ἐκπροσωπηθῇ ἡ μερὶς αὐτὴ εἰς τὴν κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 77 τοῦ Συντάγματος ὑπὸ τοῦ δεκάτου τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν Βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν συγκροτουμένην μικτὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Νομοθετικῆς Ἐξουσιοδοτήσεως ἢ ἑνὸς τυλλάχιστον Βουλευτοῦ ὡς μέλους ταύτης, οὐδέποτε δὲ ὑπὸ ὀλιγοτέρων τῶν δέκα Βουλευτῶν. Ἐπίσης Ἀρχηγοὶ πολιτικῶν μερίδων θεωροῦνται οἱ ἀναγνωρισθέντες εἰς προγενεστέραν Βουλευτικὴν περίοδον ὡς τοιοῦτοι ὑπὸ τριάκοντα τυλλαχίστων Βουλευτῶν ἢ οἱ διατελέσαντες Πρόεδροι Κυβερνήσεων.

Ἄρθρον 6 μετονομάζεται ἄρθρον 8.

Ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς.

Περὶ καταρτισμοῦ Ἐπιτροπῶν.

Μετὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ ὁριστικοῦ Προεδρείου ὁ Πρόεδρος προβαίνει εἰς τὸν καταρτισμὸν ἰσαρίθμων κοινοβουλευτικῶν Ἐπιτροπῶν πρὸς τὰ ὑφιστάμενα Ὑπουργεῖα μετὰ προηγουμένην συνεννόησιν μετὰ τῶν Ἀρχηγῶν τῶν πολιτικῶν μερίδων καὶ τῶν ἀνεξαρτήτων βουλευτῶν. Οἱ βουλευταὶ δηλοῦσι εἰς τὸ Προεδρεῖον εἰς τινας τῶν Κοινοβουλευτικῶν Ἐπιτροπῶν ἐπιθυμοῦσι νὰ μετάσχωσι κατὰ προτίμησιν. Ἑκάστη τῶν Ἐπιτροπῶν τούτων ἀποτελεῖται ἀπὸ 30—40 μέλη, τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν δαμβανομένου ὑπ' ἐκάστην κατ' ἀναλογίαν τῆς δυνάμεως τῶν πολιτικῶν μερίδων καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀνεξαρτήτων.

Πλὴν τῶν ἄνω Ἐπιτροπῶν ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς ὁρίζει ἐκείνους ἐκ τῶν Βουλευτῶν οἵτινες θ' ἀποτελέσωσι μέλη τῆς κατὰ τὸ ἐδάφ. 1 τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συντάγματος συγκροτουμένης μικτῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν.

Εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστης περιόδου ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς ὁρίζει ὡσαύτως τοὺς Βουλευτάς, οἵτινες θὰ μετάσχωσιν εἰς τὴν μόνιμον ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων Ἐπιτροπὴν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 35 ἐδάφ. 2 τοῦ Συντάγματος.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς τὴν ἑπομένην ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς αὐτοῦ συνεδρίασιν ἀνακοινοῖ εἰς τὴν Βουλὴν τὰ ὀνόματα ἑπτὰ μὲν Βουλευτῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐκλεγομένων, ἐξ ὧν δύο ἐκ τῶν κομμάτων τῆς μειοψηφίας καὶ ἀπαρτιζόντων τὴν διαρκεῖ ἐπὶ τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς Ἐπιτροπὴν ὑπὸ τὴν Προεδρίαν αὐτοῦ, πέντε δὲ βουλευτῶν ἐξ ὧν εἷς ἐκ τῶν κομμάτων τῆς μειοψηφίας ἀπαρτιζόντων τὴν ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ τῆς Βουλῆς Ἐπιτροπήν, ἧς τὰς ἐργασίας δύναται νὰ ἐκτελέσῃ κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς Ἐπιτροπή. Ἐπίσης ἀνακοινοῖ κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίαν εἰς τὴν Βουλὴν τὰ ὀνόματα τριῶν Βουλευτῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐκλεγομένων, οἵτινες μετὰ τῶν δύο Κοσμητόρων ἀπαρτίζουσι τὴν Ἐφορευτικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς.

Ἡ ὡς ἄνω ἐπὶ τοῦ Κανονισμοῦ Ἐπιτροπὴ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Συνόδου προβάλλει εἰς τὴν Βουλὴν ὅσας πρωσθήκας καὶ τροποποιήσεις τοῦ Κανονισμοῦ ταύτης ἤθελεν θεωρήσει ἀναγκαίας. Πᾶσα πρότασις ἀφορῶσα τὸν Κανονισμὸν τῆς Βουλῆς παραπέμπεται εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ Κανονισμοῦ διαρκεῖ Ἐπιτροπήν.

Πρὸς συστηματικὴν παρακολούθησιν τῶν ἐργασιῶν τῆς διακοινοβουλευτικῆς Ἑνώσεως καὶ τῶν διεθνῶν Κοινοβουλευτικῶν διασκέψεων καὶ παρασκευὴν τῆς συμμετοχῆς τῆς Βουλῆς εἰς αὐτὰς εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστης περιόδου ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς συνιστᾷ εἰκοσαμελῆ Ἐπιτροπὴν καλουμένην «Ἐπιτροπὴν Διεθνοῦς Συνεργασίας», ὡς ἐπίσης καθορίζει οὗτος τὰ μέλη τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Βουλῆς διὰ τὰς ἑκάστοτε διασκέψεις.

Ἡ ἀνωτέρω Ἐπιτροπὴ δύναται καὶ συνδυαζομένη μετ' ἀναλόγου τῆς Γερουσίας νὰ ἀποτελέσῃ μικτὴν Κοινοβουλευτικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Διεθνοῦς Συνεργασίας.

Ἡ κατάργησις τῶν Ἐπιτροπῶν τούτων δὲν ἀποκλείει τὴν σύστασιν ἑτέρων εἰδικῶν Ἐπιτροπῶν, ὡς καὶ τὴν σύστασιν ὑπὸ τοῦ Προέδρου εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς ἐπεξεργασίαν νομοσχεδίων ἢ προτάσεων ἀρμοδιότητος πλειόνων τοῦ ἑνὸς ὑπουργείων, ὡς καὶ τὴν δι' ἄλλων μελῶν ἐνίσχυσιν καὶ τῶν τακτικῶν ἢ τῶν εἰδικῶν τοιούτων.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς ὡσαύτως ὁρίζει, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς 1ης παραγράφου τοῦ παρόντος, τοὺς βουλευτὰς οἵτινες θὰ ἀποτελέσωσιν ἑκάστοτε μέλη τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος εἰδικῶν μικτῶν Ἐπιτροπῶν ἐκ Βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν, τῶν καλουμένων Ἐπιτροπῶν τῆς Νομοθετικῆς Ἐξουσιοδοτήσεως καὶ ὧν οὗτος προεδρεύει.

Μέλη Ἐπιτροπῶν ἀντικαθίστανται κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς ἐὰν παραιτηθῶσι, δυνανται δὲ νὰ ἀντικατασταθῶσιν ἐὰν ἀπουσιάσωσι τρὶς τυλλάχιστον ἐκ τῶν συνεδριάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς ἀδικαιολογήτως.

Αἱ ἀναπληρώσεις αὗται ἐνεργοῦνται τῇ αἰτήσει τοῦ Προέδρου ἰσῆς ἰδίας Ἐπιτροπῆς ἐκ βουλευτῶν τῆς πολιτικῆς μερίδος εἰς ἣν ἀνῆκεν ὁ ἀντικαθιστάμενος.

Ἄρθρον 7. Μετονομάζεται ἄρθρον 9.

Ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς :

«Περὶ τῶν ἐργασιῶν τῶν Ἐπιτροπῶν».

Αἱ Ἐπιτροπαὶ συνερχόμεναι ἐκλέγουν τὸν Πρόεδρον, Ἀντιπρόεδρον καὶ Γραμματέα, διορίζουν ἑκάστοτε εἰδικὸν Εἰσηγητὴν ἢ Εἰσηγητάς, κατὰ τὰς ἑκάστοτε ἀνάγκας αὐτῶν, συζητοῦν ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἑνὸς τετάρτου καὶ ἀποφασίζουν ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἑνὸς τρίτου τῶν μελῶν των.

Τὸν Πρόεδρον ἐκλέγουν διὰ μυστικῆς διὰ ψηφοδελτίων ψηφοφορίας κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τοῦ συνόλου τῶν μελῶν αὐτῶν ἤ, ἂν δὲν κατορθωθῇ τοιαύτη, ἐπαναλαμβάνεται ἡ ψηφοφορία, ὁπότε ἐκλέγεται οὗτος διὰ σχετικῆς πλειοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν αὐτῶν.

Ἂν εἷς τινα συνεδρίασιν δὲν κατωρθώθη συγκρότησις ἀπαρτίας πρὸς λῆψιν ἀποφάσεως κατὰ τὰ ἀνωτέρω, κατὰ τὴν ἑπομένην συνεδρίασιν ἡ ἀπόφασις δύναται νὰ ληφθῇ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἑνὸς τετάρτου τῶν μελῶν των.

Αἱ Ἐπιτροπαὶ αὗται δύνανται νὰ ὀνομάζουν ὑποεπιτροπὰς πρὸς μελέτην καὶ εἰσήγησιν εἰδικῶν θεμάτων.. Κατ' ἐξαίρεσιν ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιτροπὴ διορίζει ἐκ τῶν μελῶν της ὑποεπιτροπὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους μὲ εἰδικοὺς Εἰσηγητὰς ἐπὶ τῶν Ἐσόδων καὶ Ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐν ἀνάγκῃ δὲ καὶ πλείονας τοιούτους πρὸς ἐπεξεργασίαν καὶ μελέτην εἰδικῶν θεμάτων καὶ κεφαλαίων τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Αἱ ἐκθέσεις ἑκάστου Εἰσηγητοῦ περιλαμβάνουσιν ἐκτενῶς καὶ ἠτιολογημένως τὰς γνώμας τῆς πλειοψηφίας (καὶ μειονοψηφίας τυποῦνται δὲ καὶ διανέμονται εἰς τὴν Βουλὴν τοὐλάχιστον τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως καὶ ἐν τῇ γενικῇ συνεδριάσει συζητήσεως. Παρ' ἑκάστῃ τῶν ἄνω Ἐπιτροπῶν τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς ἀποσπᾶται εἷς γραμματεὺς ἐκ τοῦ τμήματος τῶν Κοινοβουλευτικῶν Ἐπιτροπῶν πρὸς διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας καὶ ὅστις θέλει τηρεῖ ὑποχρεωτικῶς συνοπτικὰ πρακτικὰ τῶν συζητήσεων τῆς ἐπιτροπῆς. Ἅτινα ἀπαραιτήτως θὰ ἀποτελῶσι ἴδιον ἀρχεῖον τοῦ Τμήματος τῶν Ἐπιτροπῶν. Ἑκάστη τῶν ἄνω Ἐπιτροπῶν δικαιοῦται ὁσάκις νομίσῃ τοῦτο ἀναγκαῖον νὰ ζητήσῃ τὴν παρὰ στενογράφου τῆς Βουλῆς τήρησιν καὶ ἐστενογραφημένων πρακτικῶν, τοιούτου ἀποσπωμένου ἐκ τῆς Διευθύνσεως στενογραφικῆς ὑπηρεσίας τῆς Βουλῆς. Κατ' ἐξαίρεσιν τὰ πρακτικὰ τῶν ἑκάστοτε συγκροτουμένων δυνάμει τοῦ ἄρθρου 77 τοῦ Συντάγματος μικτῶν Ἐπιτροπῶν Νομοθετικῆς ἐξουσιοδοτήσεως θὰ τηροῦνται ὑποχρεωτικῶς καὶ ἐστενογραφημένα ἐπιμελείᾳ τῆς Διευθύνσεως τῆς Στενογραφικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Βουλῆς, ἐπιμελείᾳ δὲ τοῦ Τμήματος τῆς Ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων θὰ ἐκτυποῦνται ὡς παράρτημα εἰς τὸ τέλος τοῦ τόμου ἑκάστης συνόδου τῆς Ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων.

Αἱ Ἐπιτροπαὶ δικαιοῦνται νὰ καλοῦν διὰ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ οἱονδήποτε δημόσιον λειτουργὸν ἤθελον θεωρήσῃ χρήσιμον διὰ τὴν ἐξάσκησιν τῶν ἔργων αὐτῶν δύνανται δὲ νὰ ζητήσουν καὶ τὸν ἁρμόδιον Ὑπουργὸν ἵνα οὗτος ἀναπτύξῃ καὶ προφορικῶς αἰτουμένας πληροφορίας τῆς ἁρμοδιότητός του.

Ἄρθρον 8 καὶ 9 διαγράφονται ὡς συμπτυχθέντα εἰς τὸ ἄρθρον 8.

Ἄρθρον 10.

Τὸ ἄρθρον 10 τίθεται ὡς πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 68.

Ἄρθρον 11 καὶ 11α.

Τὰ ἄρθρα 11 καὶ 11α συνεπτύχθησαν εἰς τὸ ἄρθρον 8 διαγραφομένης τῆς 3ης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 11α.

Τὰ ἄρθρα 12, 13, 14, 15, 16 μετονομάζονται εἰς ἄρθρα 10, 11, 12, 13, 14.

Ἄρθρον 17 καὶ 18.

Ταῦτα συμπτύσσονται εἰς ἓν μόνον ἄρθρον ὑπ' ἀριθ. 15 τροποποιούμενα ὡς ἑξῆς :

Ὁ Πρόεδρος κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῶν συνεδριάσεων συνεναίσει δὲ τῆς Βουλῆς τὸ τέλος αὐτῶν.

Ἀπαγγέλλων δὲ τὸ τέλος προσδιορίζει συγχρόνως ἐπινεύσει τοῦ Σώματος τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆ» ἑπομένης συνεδριάσεως καὶ τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν.

Κατὰ τὴν πρώτην ὅμως τακτικὴν συνεδρίασιν ἑκάστης συνόδου ἡ Βουλὴ συνέρχεται πάντοτε τὴν 11ην π. μ. ὥραν.

Ἡ Ἡμερησία Διάταξις τυποῦται κα ἰδιανέμεται εἰς τοὺς Βουλευτὰς ὅπον τὸ δυνατὸν ἐνωρίτερον πρὸ τῆς συνεδριάσεως.

Ἄρθρον 19.

Μετονομάζεται ἄρθρον 16.

Ἡ τρίτη παράγραφος τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

«Ἡ Βουλὴ λόγῳ ἐπείγοντος ἢ διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς δύναται νὰ ἐξουσιοδοτήσῃ τὸν Πρόεδρον νὰ ἐπικυρώσῃ τὰ Πρακτικὰ καὶ πρὸ τῆς ἐκτυπώσεως καὶ διανομῆς αὐτῶν.

Ἄρθρα 20 καὶ 21.

Μετονομάζονται εἰς ἄρθρα 17 καὶ 18.

Ἄρθρον 22.

Μετονομάζεται εἰς ἄρθρον 19.

Ἡ πρώτη περίοδος τῆς 5ης παραγράφου τοῦ ἰδίου ἄρθρου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς: «Θεωρεῖται προσωπικὸν ζήτημα πᾶσα μομφὴ κατά τινος Βουλευτοῦ ἢ ἀπόδοσις γνώμης ἀλλοίας τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐξενεχθείσης.

Ἄρθρον 23.

Μετονομάζεται εἰς ἄρθρον 20.

Ἄρθρον 24 καὶ 25.

Ταῦτα συμπτύσσονται εἰς ἓν μόνον ἄρθρον ὑπ' ἀριθ. 21.

Ἄρθρα 26 — 33 μετονομάζονται εἰς ἄρθρα 22—29.

Ἄρθρον 34.

Μετονομάζεται εἰς 30.

Ἐπὶ τῆς δευτέρας παραγράφου μετὰ τὰς λέξεις «ἐκβάλλεται τὸ ὑπόλοιπον κείμενον τίθεται ὡς ἑξῆς σ «τῇ ἐντολῇ τοῦ Προέδρου τοῦ Βουλευτηρίου. Ἐν ἀνάγκῃ ὁ οὕτω διαταράττων τῇ ἐντολῇ τοῦ Προέδρου προσάγεται καὶ ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων Ἀρχῶν».

Ἄρθρον 35.

Μετονομάζεται εἰς ἄρθρον 32.

Εἰς τὸ τέλος τῆς δευτέρας παραγράφου ἀντὶ καὶ νὰ ἐκτελῇ ἢ νὰ παραγγέλῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν τοῦ Προέδρου» τίθεται «καὶ νὰ ἐκτελῇ τὰς διαταγὰς τοῦ Προέδρου».

Ἄρθρον 37.

Μετονομάζεται εἰς ἄρθρον 33.

Εἰς τὴν πρώτην παράγραφον διαγράφονται αἱ λέξεις «δικαιουμένων νὰ διορθώσιν ἀνὰ ἓν καθ' ἑκάστην συνεδρίασιν».

Ἄρθρον 38.

Μετονομάζεται εἰς ἄρθρον 34.

Ἄρθρον 39.

Μετονομάζεται εἰς ἄρθρον 35.

Εἰς τὸ τέλος τῆς δευτέρας παραγράφου προστίθεται «ὡς καὶ ἐὰν δὲν ἐτηρήθησαν κατὰ τὴν διακύπωσιν αὐτῆς αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Συντάγματος».

Εἰς τὴν τρίτην παράγραφον αἱ λέξεις «ἡ ἡμερησία διάταξις τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας περιέχει δεκαπέντε κατ' ἀνώτατον ὅριον νομοσχέδια ἢ προτάσεις νόμων δυναμένας μόνον νὰ συζητηθῶσι κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην. Περιέχει ἐπὶ πλέον 20 νομοσχέδια ἢ προτάσεις νόμων ἐξ ὧν θὰ καταρτίζεται ἡ ἡμερησία διάταξις τῆς ἑπομένης» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἑξῆς:

«Δι' ἑκάστην συνεδρίασιν τυποῦται καὶ διανέμεται εἰς τοὺς βουλευτὰς ἡμερησία διάταξις τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας. Αὕτη περιλαμβάνει: α') Ὅλα τὰ συζητηθησόμενα κατὰ τὴν συνεδρίασιν νομοσχέδια ἢ προτάσεις νόμων, β') τὰ ἕτοιμα ὅπως συζητηθῶσι κατὰ τὴν ἐπομένην συνεδρίασιν. καὶ γ') τὰ παρὰ ταῖς Κοινοβουλευτικαῖς Ἐπιτροπαῖς τοιαῦτα. Ἡ Ἡμερησία διάταξις περιλαμβάνει δεκαπέντε κατ' ἀνώτατον ὅριον Νομοσχέδια καὶ προτάσεις νόμων, δυναμένας νὰ συζητηθῶσι κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην.

Ἄρθρον 40—54.

Μετονομάζονται εἰς 36—50.

Ἄρθρον 55.

Μετονομάζεται εἰς 51.

Ἡ τετάρτη παράγραφος τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς : Πίναξ τῶν ἐπερωτήσεων ἐν γένει κατὰ σειρὰν αὐτῶν διανέμεται εἰς τοὺς Βουλευτάς.

Ἄρθρα 56 καὶ 57.

Μετονομάζονται εἰς 52 καὶ 53.

Ἄρθρα 58—67.

Μετονομάζονται εἰς 54—63.

Ἄρθρον 68.

Μετονομάζεται εἰς ἄρθρον 64.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τούτου προστίθεται ὡς παράγραφος τὸ κείμενον τοῦ ἄρθρου 10.

Τὸ ὑπόλοιπον ἄρθρον τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Ὁ Προϋπολογισμὸς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων συζητεῖται καὶ ψηφίζεται ἐφ' ἅπαξ κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα κατὰ τὸ ἑξῆς 4 τμήματα.

Α'. Συζήτησις τῶν ἐσόδων.

Β'. Συζήτησις τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, Στρατιωτικῶν, Ναυτικῶν καὶ Ἀεροπορίας.

Γ'. Συζήτησις τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν καὶ ἐξόδων τῶν

Υπουργείων Οικονομικών, Εθνικής Οικονομίας, Συγκοινωνίας και Γεωργίας.

Δ'' Συζήτησις των ειδικών προϋπολογισμών των Υπουργείων Εσωτερικών, Κρατικής Υγιεινής και Αντιλήψεως, Δικαιοσύνης και Παιδείας και Θρησκευμάτων.

Οι προϋπολογισμοί των ειδικών Ταμείων συζητούνται επ' σης εις τέσσαρα τμήματα μετά τους προϋπολογισμούς των Υπουργείων από των οποίων εξαρτώνται.

Εν τη συζητήσει των εσόδων περιλαμβάνεται και γνική συζήτησις του προϋπολογισμού.

Η συζήτησις του νομοσχεδίου περί κυρώσεως του προϋπολογισμού των εξόδων των διαφόρων ειδικών Ταμείων έπεται πάντοτε της ψηφίσεως των ειδικών προϋπολογισμών των εξόδων των Υπουργείων και των ειδικών Ταμείων.

Άρθρον 69.

Μετονομάζεται άρθρον 65.

Άρθρον 70.

Μετονομάζεται άρθρον 66 τροποποιούμενον ως εξής :

Πάσα απόφασις της Βουλής απαγγέλλεται υπό του Προέδρου.

Η απόφασις της Βουλής περί παραδοχής οιουδήποτε θέματος απαγγέλλεται παρά του Προέδρου διά της φράσεως: «Η Βουλή παρεδέχθη».

Άρθρα 71—77.

Μετονομάζονται 67 — 73.

Άρθρον 78.

Μετονομάζεται άρθρον 74 απαλειφομένης της πέμπτης παραγράφου αυτού.

Άρθρον 79.

Μετονομάζεται εις άρθρον 75.

Εις το τέλος αυτού προστίθεται «ως και εν περιλήψει τα ανακοινούμενα κατά την συνεδρίασιν υπό του Προέδρου έγγραφα».

Άρθρον 80.

Διαγράφεται.

Άρθρα 81—85, μετονομάζονται εις 76—80.

Προστίθεται νέον άρθρον υπ' αριθ 81

Καθ' εβδομάδα επίσης εκδίδεται δελτίον ερωτήσεων εν ω καταγωρίζονται αι ερωτήσεις των Βουλευτών και αι επ' αυτών απαντήσεις των οικείων αρχών.

Άρθρον 86.

Μετονομάζεται εις άρθρον 82.

Άρθρον 87.

Μετονομάζεται άρθρον 83 και αντικαθίσταται διά του εξής: «Πάντα τα υπό Υπουργών ή άλλων αρχών προσαγόμενα ή κατατιθέμενα έγγραφα παραδίδονται εις το Γραφείον του Γενικού Γραμματέως της Βουλής επί αποδείξει.

Οι Βουλευταί οίτινες επιθυμούσι να λάβωσι γνώσιν αυτών είτε παραλαμβάνουσι ταύτα παρά του Γενικού Γραμματέως επί αποδείξει συνταγομένου και σχετικού πρωτοκόλλου εν ω σημειούται κεχωρισμένως έκαστος των εν τω φακέλλω πινάκων σχεδίων και εγγράφων, είτε λαμβάνουσι γνώσιν εντός του γραφείου του Γενικού Γραμματέως αναλόγως της σπουδαιότητος των εγγράφων και κατά την κρίσιν του Προέδρου της Βουλής.

Ουδέν αντίγραφον πράξεων και λοιπών εγγράφων των εν τω αρχείω της Βουλής δίδεται τοις αιτούσι άνευ αδείας του Προέδρου. Το αντίγραφον τούτο υπογράφεται υπό του Προέδρου και ενός τουλάχιστον των Γραμματέων.

Άρθρον 88

Συνεχωνεύθη τεθέν ως τελευταία παράγραφος του άρθρου 83.

Άρθρον 89. Μετονομάζεται άρθρον 84.

Άρθρον 90 Μετονομάζεται άρθρον 85.

Άρθρον 91.

Μετονομάζεται εις άρθρον 86.

Αντ.καθίσταται διά του εξής :

Τας υπηρεσίας της Βουλής συγκροτούσι :

Α') Η Γενική Γραμματεία.

Β') Η Διεύθωνσις Νομοθετικών και Νομοπαρασκευαστικών Εργασιών της Βουλής.

Γ') Η Διεύθυνσις Στενογραφικής Υπηρεσίας.

Δ') Η Διεύθυνσις Βιβλιοθήκης της Βουλής.

Ε') Η Διεύθυνσις Προσωπικού.

Α'.

Γενική Γραμματεία.

Το προσωπικόν ταύτης αποτελούσι :

Εις Γενικός Γραμματεύς επί βαθμώ και μισθού Γενικού Γραμματέως (μη υπαγόμενος εις τας περί μονιμότητος διατάξεις).

Εις γραμματεύς (βοηθός αυτού) επί βαθμώ και μισθώ γραμματέως α' ή Τμηματάρχου Β' ή Α' τάξεως.

Ο Γενικός Γραμματεύς προίσταται άπασών των Διευθύνσεων και Υπηρεσιών εν γένει της Βουλής.

Β'.

Διεύθυνσις Νομοθετικών και Νομοπαρασκευαστικών εργασιών της Βουλής.

Την Διεύθυνσιν ταύτην απαρτίζουσι τα εξής τμήματα :

1) Το Τμήμα Νομοθετικών Εργασιών και Αρχείου της Βουλής.

2) Το Τμήμα Επιτροπών.

3) Το Τμήμα Εκδόσεως Επισήμων Πρακτικών.

4) Το Γραφείον Τύπου.

5. Το Τμήμα εκδόσεως της Εφημερίδος των Συζητήσεων.

Το προσωπικόν της Διευθύνσεως ταύτης αποτελούσι :

Εις Διευθυντής επ! βαθμώ και μισθώ Διευθυντού Α' ή Β' τάξεως.

Εις Τμηματάρχης των Νομοθετικών εργασιών επί βαθμώ και μισθώ Τμηματάρχου Α' ή Β' τάξεως.

Εις Τμηματάρχης των Επιτροπών επί βαθμώ και μισθώ Τμηματάρχου Β' ή Α' τάξεως.

Εις Συντάκτης των Επισήμων Πρακτικών α' τάξεως επί βαθμώ και μισθώ Τμηματάρχου Α' ή Β' τάξεως.

Εις Συντάκτης των Επισήμων Πρακτικών β' τάξεως επί βαθμώ και μισθώ γραμματέως α' ή β' τάξεως.

Εις Συντάκτης του Δελτίου Τύπου α' τάξεως επί βαθμώ και μισθώ Τμηματάρχου Α' ή Β' τάξεως.

Εις Συντάκτης του Δελτίου Τύπου β' τάξεως επί βαθμώ και μισθώ γραμματέως Α' ή Β' τάξεως.

Τρείς βοηθοί των επισήμων πρακτικών επί βαθμώ και μισθώ γραφέως Α' τάξεως ή γραμματέως Β' τάξεως.

Δύο συν-άκται του Δελτίου Τύπου επί βαθμώ και μισθώ γραφέως Α' ή γραμματέως Β' τάξεως.

Εις διορθωτής των εντύπων επί βαθμώ και μισθώ γραμματέως ή τμηματάρχου Α' ή Β' τάξεως.

Εις Επιμελητής της εκδόσεως του Αρχείου της Βουλής επί βαθμώ και μισθώ γραμματέως ή τμηματάρχου Β' τάξεως.

Εις βοηθός του Επιμελητού της εκδόσεως του Αρχείου της Βουλής, επί βαθμώ και μισθώ γραφέως Α' ή Β' τάξεως.

Εις ταξινόμος της νομοθετικής εργασίας επί βαθμώ και μισθώ γραμματέως Α' ή Β' τάξεως.

Τέσσαρες γραμματείς των Επιτροπών επί βαθμώ και μισθώ γραμματέως Α' τάξεως.

Τέσσαρες γραμματείς των Επιτροπών επί βαθμώ και μισθώ γραμματέως Β' τάξεως.

Εις Επιμελητής α' τάξεως της Εφημερίδος των Συζητήσεων της Βουλής επί βαθμώ και μισθώ Τμηματάρχου α' ή β' τάξεως.

Εις Επιμελητής β' τάξεως της Εφημερίδος των Συζητήσεων της Βουλής επί βαθμώ και μισθώ γραμματέως α' τάξεως ή Τμηματάρχου β' τάξεως.

Δύο βοηθοί Επιμελητών επί βαθμώ και μισθώ γραφέως α' ή γραμματέως β' τάξεως.

Εις χειριστής πολυγράφου επί βαθμώ και μισθώ Γραφέως Α' ή Β' τάξεως.

Γ'.

Διεύθυνσις Στενογραφικής Υπηρεσίας της Βουλής.

Το προσωπικόν της Διευθύνσεως ταύτης αποτελούσι :

Εις Διευθυντής επί βαθμώ και μισθώ Διευθυντού Α' τάξεως.

Εις Στενογράφος Α' τάξεως επί βαθμώ Διευθυντού Β' τάξεως.

Τέσσαρες στενογράφοι Α' τάξεως επί βαθμώ και μισθώ τμηματάρχου Α' τάξεως.

Τέσσαρες στενογράφοι Β' τάξεως επί βαθμώ και μισθώ τμηματάρχου Β' τάξεως.

Τρείς στενογράφοι Γ' τάξεως επί βαθμώ και μισθώ γραμματέως Α' τάξεως.

Πέντε βοηθοί στενογράφοι επί βαθμώ και μισθώ γραμματέως Β' τάξεως.

Έξ δόκιμοι στενογράφοι επί βαθμώ και μισθώ γραφέως α' τάξεως.

Δύο ταξινόμοι του Στενογραφικού Γραφείου επί βαθμώ και μισθώ γραμματέως α' ή β' τάξεως.

Δ'

Διεύθυνσις Βιβλιοθήκης Βουλής.

Το προσωπικόν της Διευθύνσεως ταύτης αποτελούσι.

Εις Διευθυντής Βιβλιοφύλαξ επί βαθμώ και μισθώ Διευθυντού α' τάξεως.

Δύο Κοσμήτορες του Αναγνωστηρίου επί βαθμώ και μισθώ Τμηματάρχου α' ή β' τάξεως.

Τρείς Επιμεληταί επί βαθμώ και μισθώ Τμηματάρχου α' ή β' τάξεως.

Δύο ταξινόμοι επί βαθμώ και μισθώ Γραμματέως α' ή Τμηματάρχου Β' ή Α' τάξεως.

Δύο Βιβλιοφύλακες επί βαθμώ και μισθώ Τμηματάρχου α' ή β' τάξεως.

Δύο Έπόπται του Αναγνωστηρίου επί βαθμώ και μισθώ γραμματέως α' ή β' τάξεως.

Εις αποθηκάριος επί βαθμώ και μισθώ γραφέως α' τάξεως.

Εις βοηθός Επιμελητού επί βαθμώ και μισθώ γραφέως α' ή γραμματέως β' τάξεως.

Ε'

Διεύθυνσις προσωπικού.

Την Διεύθυνσιν ταύτην απαρτίζουσι τα εξής τμήματα και Γραφεία :

1) Το Γραφείον Προσωπικού.

2) Το Τμήμα Διεκπεραιώσεως.

3) Το Ειδικόν Λογιστήριον.

4) Το Γραφείον Προέδρου.

5) Το προσωπικόν των κλητήρων και υπηρετών.

Το προσωπικόν της Διευθύνσεως ταύτης αποτελούσι :

Εις Διευθυντής επί βαθμώ και μισθώ Τμηματάρχου Α' ή Διευθυντού Β' ή Α' τάξεως.

Εις Τμηματάρχης της Διεκπεραιώσεως επί βαθμώ και μισθώ Τμηματάρχου Α' ή Β' τάξεως.

Εις Γραμματεύς του προσωπικού επί βαθμώ και μισθώ Γραμματέως Α' ή Β' τάξεως.

Εις Γραμματεύς της Διεκπεραιώσεως επί βαθμώ και μισθώ Γραμματέως Α' ή Β' τάξεως.

Εις Αρχειοφύλαξ επί βαθμώ και μισθώ Γραμματέως Α' ή Β' τάξεως.

Εις Λογιστής επί βαθμώ και μισθώ Τμηματάρχου Α' ή Β' τάξεως.

Εις βοηθός λογιστού επί βαθμώ και μισθώ Γραμματέως Α' ή Τμηματάρχου Β'.

Εις Έπόπτης ύλικού επί βαθμώ και μισθώ Γραμματέως Β' ή Α' τάξεως.

Εις ιδιαίτερος Γραμματεύς του Προέδρου της Βουλής επί βαθμώ και μισθώ Γραμματέως Α' τάξεως (εξαιρούμενος της μονιμότητος).

Αι οργανικαί θέσεις των Γραφέων και Δακτυλογράφων επί βαθμώ και μισθώ Γραφέως Α' ή Β' τάξεως δι' άπασας τας υπηρεσίας εν γένει της Βουλής ορίζονται εις τεσσαράκοντα (40), των τηλερωνητριών επί βαθμώ και μισθώ γραφέως Α' ή Β' τάξεως εις τρείς, των Αρχικλητήρων εις δύο (2), των θυρωρών εις δύο (2), των κλητήρων Α' τάξεως εις τριάκοντα δύο (32), του υπηρέτου εις μίαν (1), του ηλεκτρολόγου εις μίαν (1), του θερμαστού εις μίαν (1), του κηπουρού εις μίαν (1) και των καθαριστριών εις δέκα τέσσαρας (14).

Ο μισθός των υπαλλήλων της Βουλής είναι ο αυτός των δημοσιούπαλλήλων Υπουργείου.

Εξαιρετικώς ο μισθός των αρχικλητήρων, θυρωρών και ηλεκτρολόγου της Βουλής ορίζεται προς 120 μεταλλικάς δραχμάς μηνιαίως, δυνάμενος ν' αυξηθή μέχρις 140 τοιούτων. Των κλητήρων Α' τάξεως, θερμαστού και κηπουρού προς 100 μεταλλικάς δραχμάς μηνιαίως, δυνάμενος ν' αυξηθή μέχρι 120 τοιούτας, του υπηρέτου εις 90 μεταλλικάς δραχμάς και των καθαριστριών προς εξήκοντα (60) μεταλλικάς δραχμάς, τω συντελεστώ της μεταλλικής δραχμής υπολογιζομένου επί τον εκάστοτε οριζόμενον συντελεστήν δια τους κλητήρας των λοιπών Υπουργείων.

Άρθρον 92.

Μετονομάζεται εις 87, αντικαθίσταται διά του εξής :

1) Ο διορισμός, ο προβιβασμός, κατά τάξιν, βαθμόν και μισθόν, η τοποθέτησις των υπαλλήλων, κλητήρων, και υπηρετικού εν γένει προσωπικού της Βουλής ανήκει τω τακτικώ Προέδρω ενώπιον του οποίου δίδεται ο νενομισμένος όρκος της υπηρεσίας.

2) Διά να διορισθή τις υπάλληλος ή κλητήρ ή υπηρέτης εν τη Βουλή δέον 1) Να έχη εκπληρώση την στρατιωτικήν αυτού υποχρέωσιν ή να έχη απαλλαγή ταύτης νομίμως. 2) Να μη έχη καταδικασθή διά τελεστιδίκου αποφάσεως επί κακουργήματι ή πλημμελήματι εκ των αναγραφομένων εν τοις άρθροις 22 και 24 του Ποινικού Νόμου και 3) Να έχη τα υπό του παρόντος κανονισμού οριζόμενα διά την θέσιν αυτού προσόντα.

3) Ο Γενικός Γραμματεύς και ο Ιδιαίτερος Γραμματεύς διορίζεται κατ' απόλυτον εκλογήν του Προέδρου της Βουλής.

4) Διευθυντής των Νομοθετικών και Νομοπαρασκευαστικών εργασιών της Βουλής διορίζεται ο διατελέσας Τμηματάρχης Α' τάξεως εν τη Βουλή επί δεκαετίαν ή ο διατελέσας επί δεκαετίαν ως δικηγόρος.

5) Τμηματάρχης Α' ή Β' τάξεως παρά τη Διευθύνσει Νομοθετικών και Νομοπαρασκευαστικών εργασιών της Βουλής διορίζεται ο διατελέσας επί πενταετίαν ως δικηγόρος ή ο διατελέσας Τμηματάρχης Α' ή Β' τάξεως εν τη Βουλή ή εις οίονδήποτε κλάδον της διοικήσεως.

6) Γραμματεύς Α' ή Β' τάξεως παρά τη διευθύνσει των Νομοθετικών εργασιών της Βουλής διορίζεται ο κεκτημένος δίπλωμα της Νομικής Σχολής ή ο έχων απολυτήριον Γυμνασίου ή Δημοσίας Εμπορικής Σχολής και προϋπηρετήσας εν τη Βουλή ή εις οίονδήποτε κλάδον της Διοικήσεως.

7) Συντάκτης α' τάξεως των Επισήμων Πρακτικών, Συντάκτης α' τάξεως του Δελτίου Τύπου, Διορθωτής των εντύπων, Επιμελητής α' ή β' τάξεως της Εφημερίδος των Συζητήσεων, Επιμελητής του Αρχείου της Βουλής διορίζεται ο κεκτημένος δίπλωμα Νομικής Σχολής του Ημετέρου Πανεπιστημίου ή ο διατελέσας Τμηματάρχης α' ή β' τάξεως εν τη Βουλή, ή εις οίονδήποτε κλάδον της Διοικήσεως, ή δημοσιογράφοι διατελέσαντες επί πενταετίαν τουλάχιστον τακτικοί συντάκται ημερησίας εφημερίδος, της ιδιότητός των ταύτης πι-

στπποιουμένης ὑπὸ τῆς Ἑνώσεως Συντακτῶν Ἀθηναϊκῶν Ἐφημερίδων.

8) Συντάκτης τῶν Ἐπισήμων Πρακτικῶν β' τάξεως, Ταξινόμος τῆς Νομοθετικῆς Ἐργασίας, Ταξινόμος τοῦ Στενογραφικοῦ Γραφείου καὶ Ἀρχειοφύλαξ τῆς Βουλῆς διορίζεται ὁ ἔχων δίπλωμα Νομικῆς Σχολῆς ἢ ὁ κεκτημένος ἀπολυτήριον Γυμνασίου καὶ διατελέσας εἰς θέσιν Γραμματέως ἐν τῇ Βουλῇ ἢ εἰς οἱονδήποτε κλάδον τῆς Διοικήσεως ἢ δημοσιογράφοι διατελέσαντες ἐπὶ πενταετίαν τοὐλάχιστον τακτικοὶ συντάκται ἡμερησίας ἐφημερίδος τῆς ἰδιότητός των ταύτης πιστοποιουμένης ὑπὸ τῆς Ἑνώσεως Συντακτῶν Ἀθηναϊκῶν Ἐφημερίδων.

9) Συντάκτης Δελτίου Τύπου β' τάξεως, βοηθοὶ Ἐπισήμων Πρακτικῶν καὶ Δελτίου Τύπου, Ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων καὶ Ἀρχείου τῆς Βουλῆς διορίζονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου, δυναμένου νὰ προσλάβῃ δημοσιογράφους διατελέσαντας ἐπὶ πενταετίαν τοὐλάχιστον τακτικοὺς συντάκτας ἡμερησίας ἐφημερίδος, τῆς ἰδιότητός των ταύτης πιστοποιουμένης ὑπὸ τῆς Ἑνώσεως Συντακτῶν Ἀθηναϊκῶν Ἐφημερίδων.

10) Δέκατος στενογράφος διορίζεται ὁ κεκτημένος ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ δίπλωμα Δημοσίας Ἐμπορικῆς Σχολῆς γνωρίζων καλῶς στενογραφίαν καὶ ἐπιτυχὼν ἐν διαγωνισμῷ διεξαγομένῳ ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Στενογραφικοῦ Γραφείου καὶ τριῶν στενογράφων α' τάξεως.

11) Βοηθὸς στενογράφου διορίζεται ὁ κεκτημένος ἀπολυτήριον Γυμνασίου, γνωρίζων καλῶς στενογραφίαν καὶ ἠσκημένος εἰς αὐτήν, ἐπιτυχὼν δὲ ἐν διαγωνισμῷ διεξαγομένῳ ἐνώπιον τῆς ὡς ἄνω συγκροτουμένης Ἐπιτροπῆς. Εἰς τὸν διαγωνισμὸν τοῦτον μετέχουσιν οἱ δόκιμοι στενογράφοι καὶ ὁ ἔχων τὰ ὡς ἄνω ἀναφερόμενα προσόντα. Δεκτοὶ εἰς τοὺς διαγωνισμοὺς γίνονται ἐξαιρετικῶς οἱ ἄγοντες ἡλικίαν 18—30 ἐτῶν.

12) Εἰς Στενογράφον γ' τάξεως προάγεται ὁ ἐπιτυχὼν ἐν διαγωνισμῷ διεξαγομένῳ ἐνώπιον τῆς ὡς ἄνω Ἰδίας Ἐπιτροπῆς.

13) Οἱ στενογράφοι προάγονται κατ' ἀρχαιότητα ὑπηρεσίας τακτικοῦ στενογράφου, διὰ νὰ πριαχθῶσιν ὅμως εἰς τὸν βαθμὸν α' τάξεως καὶ ἄνω ἀπαιτεῖται νὰ ἔχωσι δίπλωμα Σχολῆς τινος τοῦ Πανεπιστημίου.

14) Εἰς στενογράφον α' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ Διευθυντοῦ β' τάξεως προάγεται ὁ ἀρχαιότερος στενογράφος α' τάξεως.

15) Διευθυντὴς τοῦ Στενογραφικοῦ Γραφείου ἐπὶ βαθμῷ Διευθυντοῦ α' τάξεως ὀνομάζεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς ὁ ἀρχαιότερος τῶν στενογράφων α' τάξεως.

16) Λογιστὴς διορίζεται ὁ διατελέσας βοηθὸς λογιστοῦ τῆς Βουλῆς ἐπὶ 8ετίαν ἢ ὁ ἔχων δίπλωμα τῆς Ἀνωτάτης Δημοσίας Ἐμπορικῆς Σχολῆς ἢ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν ἢ λογιστὴς ἀνεγνωρισμένης Τραπέζης ἔχων ὑπερακταετῆ ὑπηρεσίαν παρ' αὐτῇ καὶ πρωτεύσας ἐν διαγωνισμῷ διεξαγομένῳ ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς, τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Βουλῆς, ἑνὸς Παρέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ ἑνὸς τμηματάρχου τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου. Τὰ καθέκαστα τοῦ διαγωνισμοῦ ὁρισθήσονται διὰ τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Βουλῆς.

17) Βοηθὸς λογιστοῦ διορίζεται ὁ ἔχω δίπλωμα Δημοσίας Ἐμπορικῆς Σχολῆς ἢ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν ἢ ὁ ἔχων ὑπερπενταετῆ δημοσίαν λογιστικὴν ἢ διαχειριστικὴν ὑπηρεσίαν ἢ τελειόφοιτος Ἀνωτάτης Ἐμπορικῆς Σχολῆς.

18) Γραφεὺς ἢ δακτυλογράφος ἐπὶ βαθμῷ γραφέως Α' ἢ Β' τάξεως διορίζεται ὁ ἔχων ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ δίπλωμα Δημοσίας Ἐμπορικῆς Σχολῆς ἢ Διδασκαλείου. Οἱ ἐπὶ βαθμῷ ὅμως Β' τάξεως διορίζονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου.

19) Ὁ Διευθυντής, Κοσμήτωρ, Ἐπιμελητής, Βοηθὸς Γεν. Γραμματέως, Βιβλιοφύλαξ, Ταξινόμος, Ἐπόπτης τοῦ ἀναγνωστηρίου, Ἀποθηκάριος καὶ Καλλιγράφος τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς διορίζεται κατ' ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου.

20) Εἰς τὰς θέσεις τῆς Διευθύνσεως Προσωπικοῦ διορίζονται οἱ ἔχοντες τὰ προσόντα τῶν ὁμοιοβάθμων τῆς Διευθύνσεως τῶν Νομοθετικῶν καὶ Νομοπαρασκευαστικῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς.

21) Αἱ τηλεφωνήτριαι καὶ τὸ λοιπὸν ὑπηρετικὸν προσωπικὸν διορίζονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου. Ἀρχικληνὴς διορίζεται ὁ ἔχων ἐνδεικτικὸν ἢ τοὐλάχιστον ἀποφοιτηρίων ἑξατάξιου ἡμοτικοῦ σχολείου καὶ ὑπηρετήσας εἰς τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς ἢ τῆς θαλάσσης ἀπολυθεὶς δὲ τῶν τάξεων αὐτοῦ ὡς ὑπαξιωματικὸς ἢ ὁ ἔχων ἑξαετῆ προϋπηρεσίαν ὡς κλητὴρ α' τάξεως ἐν τῇ Βουλῇ ἢ προϋπηρετήσας ὡς ἀρχικληνὴρ ἐν τῇ Βουλῇ.

22) Ὁ Διευθυντὴς τοῦ στενογραφικοῦ γραφείου ὑποβάλλει ἔκθεσιν περὶ τῆς ἱκανότητος τῶν δοκίμων στενογράφων ἀμέσως μετὰ τὸν γινόμενον ἑκάστοτε διαγωνισμόν.

23) Ἡ κατανομὴ καὶ τοποθέτησις τοῦ προσωπικοῦ θέλει γίνει μετὰ πρότασιν τοῦ γενικοῦ Γραμματέως ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς. Ἡ ἐν ταῖς Διευθύνσεσι καὶ Ὑπηρεσίαις τῆς Βουλῆς ἱεραρχία τῶν ὑπαλλήλων αὐτῆς ρυθμίζεται αὐχὶ ἐκ τοῦ βαθμοῦ ὅστις τυχὸν ἐκ προαγωγῆς ἔχει ἀπονεμηθῇ αὐτοῖς ἀλλὰ βάσει τῆς ἐκ τοῦ παρόντος κανονισμοῦ κατεχομένης παρ' ἑκάστου ὀργανικῆς θέσεως.

24) Ἐσωτερικὸς Κανονισμός, συνταχθησόμενος εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ παρόντος ὑπὸ τῆς ἐπὶ τοῦ Κανονισμοῦ Ἐπιτροπῆς θέλει κανονίσει τὰ καθήκοντα πασῶν τῶν Διευθύνσεων, Τμημάτων, ὑπηρεσιῶν τῶν ὑπαλλήλων τῆς Βουλῆς, ὡς καὶ τὰ καθήκοντα τῆς Ὑπηρεσίας τῶν στενογράφων, βοηθῶν, δοκίμων, ταξινόμων, τὸν τρόπον τῆς τηρήσεως τῶν στενογραφημένων πρακτικῶν, τὰ ἀναγκαιοῦντα πιστοποιητικὰ διὰ τοὺς προσερχομένους εἰς τοὺς διαγωνισμούς, τὸν τρόπον καὶ τὰς λεπτομερείας τῆς ἐνεργείας τούτων, ὡς καὶ πᾶν σχετικὸν ἀφορῶν τὴν ἐσωτερικὴν λειτουργίαν τῆς Διευθύνσεως τῆς στενογραφικῆς ὑπηρεσίας, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Διευθύνσεως ταύτης. Ἐπίσης μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς θέλει κανονισθῇ ὁ τρόπος τῆς λειτουργίας ταύτης, ὡς καὶ πᾶν σχετικὸν ἀφορῶν τὴν ἐσωτερικὴν λειτουργίαν τῆς Διευθύνσεως τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς. Ὡσαύτως τὰ τῆς στολῆς τῶν κλητήρων ἐν γένει καὶ τὰ τῆς παραστάσεως τῶν ὑπαλλήλων κανονιζομένου ἰδίᾳ διὰ τὴν ἐντὸς τῆς Βουλῆς κυκλοφορίαν τῶν ὑπαλλήλων ἐν ὑπηρεσίᾳ καὶ εἰδικοῦ σήματος φερομένου εἰς τὴν κομβιοδόχην αὐτῶν.

25) Ἐπιτρέπεται ἡ μετάθεσις ὑπαλλήλου τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Βουλῆς εἰς ὁμοιόβαθμον θέσιν πλὴν τῶν στενογράφων οἵτινες δὲν μετατίθενται εἰς ἄλλας ὑπηρεσίας.

26) Οἱ ὑπάλληλοι τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Βουλῆς συμπληρώσαντες τὸ 65ον ἔτος ἀποχωροῦσι ὑποχρεωτικῶς τῆς ὑπηρεσίας. Ἡ ἡλικία ἀποδεικνύεται διὰ πιστοποιητικοῦ ἐγγραφῆς εἰς τὰ Μητρῶα Ἀρρένων. Οὐδεμία διόρθωσις ἡλικίας λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν εἴτε διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως εἴτε ἄλλως.

27) Τὸ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν συμπληρῶσαν τὸ 55ον ἔτος ἀπαλλάσσεται τῆς ὑπηρεσίας ὑποχρεωτικῶς.

28) Εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Βουλῆς πλὴν τῶν Στενογράφων παντὸς βαθμοῦ, ἀπαγορεύεται νὰ ὦσι διωρισμένοι εἰς ἄλλην δημοσίαν ἢ ἰδιωτικὴν ἢ ὀργανισμοῦ Δημοσίου Δικαίου ἔμμισθον θέσιν, ἄλλως ἀπολύονται τῆς ὑπηρεσίας. Εἰς τοὺς τυχὸν κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος κατέχοντας τοιαύτας θέσεις παρέχεται τρίμηνος προθεσμία ἵνα δηλώσωσιν ὑπευθύνως ὅτι παρητήθησαν τῆς τοιαύτης θέσεώς των, ἄλλως καὶ οὗτοι ἀπολύονται ἀμέσως τῆς ὑπηρεσίας. Ἡ ὡς ἄνω ἀπαγόρευσις δὲν ἀφορᾷ τὴν ἔκτακτον ἢ τακτικὴν συνεργασίαν εἰς τὸ βιβλίον ἢ τὸν Τύπον.

29 Οὐδεὶς ὑπάλληλος τῆς Βουλῆς δύναται νὰ προαχθῇ ἂν δὲν ὑπηρέτησε ἐπὶ τρία ἔτη εἰς τὸν αὐτὸν βαθμόν, πλὴν

τῶν γραφέων δι' οὓς ὁ χρόνος οὗτος περιορίζεται εἰς δύο. Τῆς διατάξεως ταύτης ἐξαιροῦνται οἱ στενογράφοι.

30) Ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Βουλῆς οἱ συμπληρώσαντες τριετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ δύνανται νὰ προαχθῶσι ἀποφάσει τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς εἰς τὸν μισθὸν τοῦ ἀμέσως ἀνωτέρου βαθμοῦ, πλὴν τῶν ἐχόντων ὑπερδεκαετῆ συντάξιμον δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἐξ ἧς ὑπὲρ ὀκταετῆ τοὐλάχιστον ἐν τῇ Βουλῇ δυναμένων νὰ προαχθῶσι εἰς τὸν μισθὸν τοῦ ἀνωτέρου βαθμοῦ ἐφ' ἅπαξ καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς τριετίας. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν ἑτέρας διετοῦς εὐδοκίμου ὑπηρεσίας δύναται νὰ ἀπονεμηθῇ ἀποφάσει τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς ἐφ' ἅπαξ καὶ ὁ βαθμὸς τοῦ μισθοῦ ὃν λαμβάνουσι.

Ὁ διανυθεὶς χρόνος ὑπηρεσίας ἀκολούθων ἐπὶ μισθῷ γραμματέως β' τάξεως συνυπολογίζεται ὡς χρόνος διανυθεὶς ἐπὶ βαθμῷ γραμματέως β' τάξεως.

Ἄρθρον 93.

Μετονομάζεται εἰς 88.

Εἰς τὸ 1 ἐδάφ. διαγράφονται αἱ λέξεις «τῆς θέσεως» καὶ αἱ λέξεις «λογιζομένων πάντοτε ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τοῦ βαθμοῦ ὃν κατέχουσι».

Εἰς τὸ 2ον ἐδάφιον διαγράφονται αἱ λέξεις «τῆς θέσεως» καὶ αἱ λέξεις «λογιζομένων πάντοτε ἐπὶ τοῦ μισθοῦ καὶ βαθμοῦ ὃν κατέχουσι» καὶ ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «τῆς τελευταίας τριετίας πρὸς 20 ο/ο».

Εἰς τὸ 3ον ἐδάφιον διαγράφονται αἱ λέξεις «οὐδέποτε ὅμως κλπ.» καὶ τίθεται ἡ φράσις «ὡς καὶ τῶν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 132 παράγραφος Ζ' ἐδάφιον 2 ἀναγνωριζομένων τοιούτων ὑπηρεσιῶν».

Τὰ ἐδάφια 5, 6, 7 καὶ 8 διαγράφονται.

Τὸ ἐδάφιον 9 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς : «Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς ἀσκῶν ἐν μέρει τὴν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν δύναται νὰ ἐπιβάλῃ τὴν ποινὴν τῆς ἐπιπλήξεως καὶ τοῦ προστίμου μέχρις 100 δραχμῶν εἰς τοὺς ὑπηρέτας ὑπαλλήλους τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Βουλῆς μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Γραμματέως α' τάξεως συμπεριλαμβανομένου».

Ἄρθρον 94.

Μετονομάζεται εἰς 89.

Τὰ ἐδάφια 1, 9 καὶ 10 διαγράφονται.

Τὸ ἐδάφιον 11 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Τοὺς Διευθυντὰς τῶν ὑπηρεσιῶν ἀπόντας ἢ κωλυομένους ἀναπληρώσιν αἱ ἀρχαιότεροι ὑπάλληλοι ἑκάστης Διευθύνσεως τῇ ἐγγράφῳ ἐντολῇ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς».

Ἄρθρον 95.

Μετονομάζεται εἰς 90.

Ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς :

Ἡ Διεύθυνσις Προσωπικοῦ θέλει προβῇ εἰς τὴν σύνταξιν μητρώου βουλευτῶν καὶ τὴν τήρησιν τούτου. Ὡσαύτως εἰς τὴν σύνταξιν μητρώου τοῦ Προσωπικοῦ καθὼς καὶ ἀτομικῶν φακέλλων δι' ἕκαστον τούτων εἰς οὓς θὰ περιλαμβάνωνται ἡ κατάστασις ἑκάστου ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρέτου καὶ αἱ διάφοροι μεταβολαὶ καταστάσεως αὐτοῦ. Ἕκαστος ὑπάλληλος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν καὶ ἀπόσπασμα τῆς καταστάσεως αὐτοῦ καὶ νὰ αἰτῆται τὴν διόρθωσιν ἡμαρτημένων γενομένην δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρα 96—126.

Μετονομάζονται εἰς 91—121.

Ἄρθρον 127.

Μετονομάζονται εἰς 122.

Ἡ παράγραφος Α', τοῦ ἄρθρου 127 ἀπὸ τῆς φράσεως «Συντάσσει τὴν 15ην ἑκάστου μηνὸς κατάστασιν πληρωμῆς» καὶ ἡ Β', παράγραφος ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς «συντάσσει καὶ ἐκδίδει δι' ἓν ἕκαστον ἄτομον ἐκ τοῦ Προσωπικοῦ χωριστὸν ἔνταλμα καὶ δι' ἕκαστον μῆνα, εἶναι δὲ τὰ ἐντάλματα ταῦτα τοῦ αὐτοῦ τύπου πρὸς τὰ τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκδίδονται ἐνταλματα πληρωμῆς τῆς ἀποζημιώσεως τῶν Βουλευτῶν δι' ἕνα ἕκαστον κεχωρισμένως, ὡς καὶ τῶν ἐξόδων παραστάσεως Προέδρου, τηρουμένου ὡσαύτως Μητρώου».

Ἡ Διεύθυνσις προσωπικοῦ εἶναι ὑπόχρεως, ἐπὶ προσωπικῇ εὐθύνῃ τοῦ Προϊσταμένου αὐτῆς, νὰ γνωστοποιῇ τῷ Λογιστηρίῳ τῆς Βουλῆς πάσας τὰς μεταβολὰς τοῦ Προσωπικοῦ ἀφορώσας τὴν μισθοδοσίαν αὐτοῦ. Πάντα τὰ ὡς ἄνω ἐντάλματα ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Λογιστηρίου καὶ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, ἑκάστου εὐθυνομένου περὶ τὴν ἐνάσκησιν τῶν ἰδίων αὐτοῦ καθηκόντων καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς. Ὁ Πρόεδρος ὅμως τῆς Βουλῆς δικαιοῦται νὰ ἐξουσιοδοτῇ, δι' ἀποφάσεώς του, τοὺς ὡς ἀνωτέρω νὰ ὑπογράφωσι καὶ ἀντ' αὐτοῦ.

Ἡ τοιαύτη ἀπόφασις κοινοποιεῖται τῷ ἁρμοδίῳ Ὑπουργῷ τῶν Οἰκονομικῶν. Πάντα τὰ ὡς ἄνω ἐντάλματα εἶναι ἀμέσως ἐξοφλητέα παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ταμείου πρὸς ὃ διαβιβάζονται κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν ἑκάστου μηνός, ὃν ἀφορῶσι».

Εἰς τὴν τρίτην παράγραφον διαγράφεται ἡ πρώτη καὶ δευτέρα περίοδος αὐτῆς.

Ἄρθρα 128—136.

Μετονομάζονται εἰς 123—151.

Προσωριναὶ διατάξεις.

Ὁ Διευθυντὴς τῶν Γραφείων τῆς Βουλῆς τοποθετεῖται εἰς τὴν ὁμοιοβάθμως ὀργανικὴν θέσιν τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Νομοθετικῶν καὶ Νομοπαρασκευαστικῶν Ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς.

Ὁ βοηθὸς τοῦ Διευθυντοῦ τῶν γραφείων τῆς Βουλῆς ὡς γραμματεὺς βοηθὸς τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς Διεθνοῦς συνεργασίας ἐπανέρχεται εἰς τὴν ἐν τῷ Δελτίῳ Τύπου ὀργανικὴν αὐτοῦ θέσιν ἐξ ἧς ἀπεσπάσθη, ἐφ' ᾧ βαθμῷ καὶ μισθῷ ἔχει, ἐκτελῶν καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Γραμματέως παρὰ τῇ μικτῇ Ἐπιτροπῇ τῆς Διεθνοῦς Συνεργασίας.

Οἱ δύο βοηθοὶ ἐπὶ βαθμῷ ἀκολούθου τῶν γραμματέων Ἐπιτροπῶν ὧν αἱ θέσεις καταργοῦνται τοποθετοῦνται προαγόμενοι εἰς γραμματεῖς τῶν Ἐπιτροπῶν, ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Γραμματέως β' τάξεως.

Ἐκ τῶν διὰ τοῦ ἐδαφίου δ τοῦ ἄρθρου 93 τοῦ ἰσχύοντος Κανονισμοῦ ἤδη διωρισμένων δέκα πέντε μονίμων γραφέων οἱ ἐκ τούτων ἑνδεκα τοποθετοῦνται εἰς τὰς διὰ τοῦ ἄρθρου 86 ὁριζομένας ὀργανικὰς θέσεις γραφέων. Οἱ δὲ ἕτεροι τέσσαρες ὀνομασθέντες διὰ τῆς ἰδίας διατάξεως βοηθοὶ Ἐπισήμων Πρακτικῶν, τοῦ Δελτίου Τύπου εἰς τὰς ὀργανικὰς θέσεις τῶν βοηθῶν τοῦ τμήματος Ἐπισήμων Πρακτικῶν καὶ Δελτίου Τύπου ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραμματέως Β' τάξεως.

Ἡ θέσις τοῦ Διευθυντοῦ Προσωπικοῦ θέλει πληρωθῇ διὰ τοποθετήσεως ἐκ τῶν ἐχόντων ὑπερπενταετῆ ὑπηρεσίαν Τμηματάρχου Α' τάξεως ὑπαλλήλων τῆς Βουλῆς.

Ὅπου συναντᾶται ἡ λέξις «Διευθυντὴς Γραφείων τῆς Βουλῆς» αὕτη ἀντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως «Γενικὸς Γραμματεύς». Ὅπου συναντᾶται ἡ λέξις «προϊστάμενος στενογραφικοῦ γραφείου» αὕτη ἀντικαθίσταται διὰ τῶν λέξεων «Διευθυντὴς τῆς Στενογραφικῆς Ὑπηρεσίας».

Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ τὸ διὰ τοῦ ἄρθρου 92 παράγραφος 26 περιλαμβανόμενον ὅριον ἡλικίας τῶν ὑπαλλήλων τῆς Βουλῆς παρατείνεται ἐπὶ μίαν διετίαν διὰ τὸν ἤδη προϊστάμενον τῆς Διεκπεραιώσεως.

Μεταβατικαὶ διατάξεις

1) Αἱ ὑπ' ἀριθ. 1 καὶ 6 μεταβατικαὶ διατάξεις συμπτύσσονται εἰς μίαν ὑπ' ἀριθ. 1 ὡς ἑξῆς: «Εἰς τοὺς ἔχοντας συμπληρώσει ὑποσυνδεκαπενταετῆ εὐδόκιμον ἐν συνόλῳ συντάξιμον ὑπηρεσίαν ἐξ ἧς τὰ 2/3 ἐν τῇ Βουλῇ ἢ εἰς τοὺς ἔχοντας δωδεκαετῆ συνεχῆ ὑπηρεσίαν ἐν τῇ Βουλῇ ἀπονέμεται καὶ ὁ βαθμὸς τοῦ μισθοῦ ὃν λαμβάνουσιν».

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 2 διαγράφεται.

2. Μόνιμοι ὑπάλληλοι τῆς Βουλῆς ἀπολυθέντες κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 91 παράγραφος 5 ὁπωσδήποτε ἀπὸ τοῦ 1922 καὶ ἐντεῦθεν καὶ ἐπαναδιορισθέντες, ἀποκαθίστανται εἰς τὸν βαθμὸν καὶ μισθὸν τῆς θέσεως αὐτῶν τοῦ χρόνου τῆς ἀπολύσεώς των θεωρουμένου χρόνου ὑπηρεσίας διά τε τὴν σύνταξιν καὶ τὴν ἀρχαιότητα ἄνευ ἀποδοχῶν.

Αἱ ὑπ' ἀριθ. 4 καὶ 5 διαγράφονται.

3. Εἰς τὸν ἐπὶ μίαν εἰκοσιπενταετίαν ἀρχικλητῆρα τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς ἀπονέμονται ἀποδοχαὶ Γραμματέως Α' τάξεως.

4. Εἰς τὰς ἐπὶ μίαν δεκαετίαν τηλεφωνήτριαν καὶ βοηθὸν τῆς τηλεφωνητρίας ἀπονέμεται ὁ μισθὸς τοῦ Ὑπουργικοῦ Γραμματέως Β' τάξεως.

5. Ἐὰν πρὸς ἀπόκτησιν δικαιώματος συντάξεως ἢ παροχῆς τοῦ Ταμείου Προνοίας Δημοσίων Ὑπαλλήλων καὶ Ὑπηρετῶν ὑπολείπεται διάστημα ἔλασσον τοῦ ἔτους, τὸ ὅριον τῆς ἡλικίας παρατείνεται μέχρι τοῦ ἀπαιτουμένου, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, χρόνου.

6. Οἱ ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Διευθυντοῦ Α' ὑπάλληλοι τῆς Βουλῆς οἱ ἔχοντες ἐν συνόλῳ ὑπερεικοσατῆ συντάξιμον ὑπηρεσίαν ἐξ ἧς δέκα πέντε τοὐλάχιστον ἐν τῇ Βουλῇ δύνανται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ σήμερον παραιτούμενοι νὰ λαμβάνωσι ἐκτὸς τῆς συντάξεως αὐτῶν καὶ βοήθημα ἐφ' ἅπαξ ἴσον πρὸς τὰς ἀποδοχὰς ἑνὸς ἔτους ἐν ὅλῳ.

Οἱ ἐπὶ βαθμῷ δὲ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Βουλῆς δέκα πέντε μηνῶν ἐν ὅλῳ.

7. Δύναται ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς νὰ διορίσῃ ἕνα στενογράφον α' τάξεως ἐπὶ πλέον τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 86 προβλεπομένων τοιούτων.

Ἀκροτελεύτιοι διατάξεις.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα Κανονισμὸν καταργεῖται.

Ἐπιτρέπεται ἡ συναρμολόγησις πασῶν τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων τοῦ Κανονισμοῦ καὶ ἡ κωδικοποίησις αὐτῶν εἰς ἓν ἐνιαῖον κείμενον.

Συζητουμένου εἶτα τοῦ συνόλου τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 20 Ἰουλίου 1933 Ν. Δ. «περὶ κυρώσεως ἀποφάσεως Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τῆς καθοριζούσης τὴν ἀξίαν τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς καὶ περὶ διαφόρων δασμολογικῶν διευκολύνσεων ἐπὶ ἐκκρεμοτήτων κλπ.».

Ὁ κ. Δ. ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗΣ λέγει ὅτι χρειάζεται μία δήλωσις τοῦ Ὑπουργοῦ ὅτι ἡ ἀναστολὴ διακόπτει τὴν παραγραφήν.

Οἱ κ. κ. Μ. ΕΥΑΜΠΙΟΣ (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) καὶ Κ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ δηλοῦν ὅτι αὐτὸ τὸ ζήτημα ἐκανονίσθη καὶ διεσαφηνίσθη.

Μεθ' ὃ τὸ σύνολον γίνεται δεκτόν, ἔχον οὕτω :

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 20 Ἰουλίου 1933 Ν. Δ)τος «περὶ κυρώσεως ἀποφάσεως Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τῆς καθοριζούσης τὴν ἀξίαν τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς καὶ περὶ διαφόρων δασμολογικῶν διευκολύνσεων ἐπὶ ἐκκρεμοτήτων κλπ.».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν).

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 20 Ἰουλίου ἐ. ἔ. Ν. Διάταγμα «περὶ κυρώσεως ἀποφάσεως Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τῆς καθοριζούσης τὴν ἀξίαν τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς καὶ περὶ διαφόρων δασμολογικῶν διευκολύνσεων κλπ.». τὸ δημοσιευθὲν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 206 τῆς 22 Ἰουλίου ἐ. ἔ. τεύχος Α' φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἔχον οὕτω :

Περὶ κυρώσεως ἀποφάσεως Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τῆς καθοριζούσης τὴν ἀξίαν τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς καὶ περὶ διαφόρων δασμολογικῶν διευκολύνσεων ἐπὶ ἐκκρεμοτήτων κλπ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος καὶ τὰ ὑπ' ἀριθ. 983 καὶ 1003 πρακτικὰ τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται ἡ ἀπὸ 2 Δεκεμβρίου 1932 ἀπόφασις τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας «περὶ νέου καθορισμοῦ τῆς ἀξίας τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς κλπ.» ἡ ἰσχύουσα ἀπὸ 5 Δεκεμβρίου 1932 καὶ δημοσιευθεῖσα διὰ τοῦ ἀπὸ 3 Δεκεμβρίου 1932 φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ὑπ' ἀριθ. 119 τεύχος Β' τροποποιουμένη ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταθέσεως τοῦ παρόντος νομοσχεδίου εἰς τὴν Βουλὴν ὡς πρὸς τὸ ἑξῆς σημεῖον.

Ἀξία μεταλλικῆς δραχμῆς 25 ἀντὶ 30 ἐπὶ τῶν εἰδῶν τῆς κλάσεως 270 ἐδαφ. 0'.

Ἄρθρον 2.

1. Πρὸς τὸν σκοπὸν τελειωτικοῦ διακανονισμοῦ παλαιῶν τελωνειακῶν ἐκκρεμοτήτων ὁρίζεται ὅτι ἡ διὰ τῶν δύο ἀποφάσεων τῆς 19 Μαΐου 1932 καὶ 2 Δεκεμβρίου 1932 ἐπελθοῦσα ρύθμισις τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς δὲν ἐφαρμόζεται :

α) Ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων τῶν ὁπωσδήποτε ἀποταμιευθέντων εἰς τὰς δημοσίας, τὰς γενικὰς καὶ τὰς ἰδιωτικὰς ἀποθήκας μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1930 καὶ δι' οἱονδήποτε λόγον μὴ ἀναλωθέντων εἰσέτι. Ἐξαιρετικῶς προκειμένου δι' ἐμπορεύματα τῶν δασμολογικῶν κλάσεων 208, 221, 222, 223, 235, 237 β' 245, 246 καὶ 260 Α—Κ, ἡ διάταξις τοῦ παρόντος ἐδαφίου ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ τῶν ἀποταμιευθέντων εἰς ἀπάσας τὰς ὡς ἄνω ἀποθήκας μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1931. Ὡς χρόνος ἀποταμιεύσεως λογίζεται ἡ ἡμέρα τῆς συντάξεως τῆς οἰκείας πράξεως ἀποταμιεύσεως ὑπὸ τοῦ ἐπιστάτου Διαμετακομίσεως.

Ἐπὶ ἐμπορευμάτων τῆς κλάσεως 272 ὡς καὶ ἐπὶ ὑλικοῦ ἀποκλειστικῶς χρησίμου εἰς τὸν στρατὸν ὁπωσδήποτε ἀποταμιευθέντων εἰς οἱανδήποτε τῶν ἀνωτέρω ἀποθηκῶν δημοσίων ἢ ἰδιωτικῶν μέχρι τέλους τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1925 καὶ μὴ ἀναλωθέντων εἰσέτι, ἡ ἀξία τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς ὁρίζεται ἴση πρὸς δραχμὰς χαρτίνας πέντε (5).

Ὡς ἐν ἀποταμιεύσει λογίζονται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος καὶ τὰ ἐμπορεύματα τὰ ἀποτεθειμένα ὁπωσδήποτε ἐν τῇ Ἐλευθέρᾳ Ζώνῃ Θεσσαλονίκης.

β) Ἐπίσης δὲν ἐφαρμόζονται αἱ ἀνωτέρω ἀποφάσεις ἐπὶ τῶν ὀφειλῶν τῶν προερχομένων ἐξ ἐλλειμμάτων ἐμπορευμάτων ἀποταμιευθέντων μέχρι 6 Αὐγούστου 1931 ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου 5252 ἢ μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1931, προκειμένου περὶ ἐμπορευμάτων τῶν κλάσεων 208, 221, 222, 223,235,237 β', 245, 246 καὶ 260 Α—Κ ὁπωσδήποτε ἐξακριβουμένων, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν πάσης φύσεως παλαιῶν ὀφειλῶν ἐξ εἰσαγωγικῶν τελῶν γεγενημένων μέχρι τῆς 1 Ἰανουαρίου 1932, κατὰ παρέκκλισιν τῆς γενικῆς ἀρχῆς τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ κώδικος νόμων περὶ τελωνειακοῦ δασμολογίου καὶ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 60 τοῦ Τελωνειακοῦ Κώδικος.

γ') Ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ Δημόσιον ὀφειλῶν τῆς ἀνωνύμου ἀεροπορικῆς ἑταιρείας Ἰμπήριαλ Αἴρ Ἐργουέϋζ ἐξ εἰσαγωγικῶν τελῶν καυσίμων καὶ λιπαντικῶν ὑλῶν καταναλωθεισῶν πρὸ τῆς 20ῆς Μαΐου 1932.

δ') Προκειμένου περὶ ταχυδρομικῶν δεμάτων χρεωθέντων μέχρι 3 Δεκεμβρίου 1932 συμπεριλαμβανομένης δὲν ἐφαρμόζεται ἡ ἀπόφασις τῆς 2 Δεκεμβρίου 1932, ἐφαρμόζεται ὅμως ἡ τῆς 19ης Μαΐου 1932.

Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων α', β' καὶ γ' τοῦ παρόντος ἄρθρου ἡ ἀξία τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν ὀφειλομένων εἰσαγωγικῶν τελῶν καὶ λοιπῶν παραμαρτούντων φόρων ὁρίζεται ἴση πρὸς δραχ. 15.

2. Ἐπὶ πρώτων ὑλῶν εἰσαγομένων ἐπὶ προσωρινῇ ἀτελείᾳ πρὸς μεταποίησιν εἰς βιομηχανικὰ προϊόντα προοριζόμενα δι' ἐπανεξαγωγήν, εἰς περίπτωσιν μὴ πραγματοποιήσεως τῆς ἐπανεξαγωγῆς, καταβάλλονται οἱ δασμοὶ ἰσχύοντες κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπὶ προσωρινῇ ἀτελείᾳ παραλαβῆς ὑπολογιζόμενοι πρὸς συντελεστὴν μεταλλικῆς δραχμῆς 15. Ἡ παροῦσα ἐξαίρεσις ἰσχύει μόνον διὰ τὰς πρώτας ὕλας τὰς παραληφθείσας μέχρι τῆς 19 Μαΐου 1932.

3. Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τῶν ἐδαφίων α' καὶ β' τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου, εἰσπράττεται ὁ ἁπλοῦς μέγιστος δασμὸς ἀντὶ τοῦ δεκαπλοῦ, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἐμπορευμάτων προελεύσεως χωρῶν, μεθ' ὧν δὲν συνδέεται ἡ Ἑλλὰς συμβατικῶς, ἂν ἡ πληρωμὴ γίνῃ ἐντὸς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1933—34.

4. Τὰ ἐπὶ σκοπῷ ἱκανοποιήσεως τοῦ Δημοσίου συμφώνως τῷ νόμῳ 3387 τοῦ 1927 πασακατατεθέντα ἀνεπιφυλάκτως εἰσαγωγικὰ τέλη θεωροῦνται ὡς ὁριστικῶς εἰσπραχθέντα παρὰ τοῦ Δημοσίου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς παρακαταθέσεως.

5. Κυροῦνται πᾶσαι αἱ διαταγαὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν αἱ ρυθμίσασαι ἐπιεικέστερον τῶν μέχρι σήμερον ἰσχυόντων, περιπτώσεις παλαιῶν ὀφειλῶν, περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον.

Τὰ τυχὸν καταβληθέντα καὶ ὁριστικῶς εἰσπραχθέντα ἐπὶ πλέον τῶν διὰ τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος ὁριζομένων ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιστρέφονται.

6. Αἱ παρὰ τοῖς Τελωνείοις Πειραιῶς ἐκκρεμοῦσαι πράξεις ἀποταμιεύσεως ἐμπορευμάτων ἐν δημοσίαις ἀποθήκαις ἀποταμιευθέντων μέχρι τέλους τοῦ ἔτους χίλια ἐννεακόσια εἴκοσι (1920) λογίζονται ἐξωφλημέναι, ἐφ' ὅσον διὰ πρακτικοῦ συνταχθησομένου παρ' οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Τελωνείου ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, τοῦ διευθυντοῦ Τελωνείων Πειραιῶς καὶ τοῦ ἁρμοδίου τελώνου βεβαιωθῇ ὅτι τὰ ἐν ταῖς ἀνωτέρω πράξεσιν ἀναφερόμενα ἐμπορεύματα δὲν ὑπάρχουσιν εἰς τὰς ἀποθήκας τῶν τελωνείων Πειραιῶς εἴτε παραληφθέντα ὑπὸ τῶν Συμμάχων, εἴτε ἄλλως πως ἀπολεσθέντα ἢ καταστραφέντα.

7. Ἐμπορεύματα ἀλλοδαπῆς προελεύσεως παραμείναντα ἐν τελωνειακῇ ἀποτιμήσει ἀποσταλέντα δὲ ἐκεῖθεν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν καὶ εὑρισκόμενα κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος ἐν ταῖς Ἐλευθέραις Ζώναις Πειραιῶς ἢ Θεσσαλονίκης, ἐὰν ἐπανεισαχθῶσιν εἰς Ἑλλάδα μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος θεωροῦνται ὡς εὑρισκόμενα ἐν συνεχεῖ ἔποτε ἀποταμιεύσει ὑπαγόμενα εἰς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐὰν ἐπτελωνισθῶσιν πρὸς παραλαβὴν καὶ ἀνάλωσιν ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἐκτελωνισμοῦ ἦθελεν ἀποδειχθῇ διὰ πιστοποιητικῶν τῶν ἁρμοδίων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Τελωνειακῶν ἀρχῶν καὶ τῶν Ἑλληνικῶν Προξενικῶν τοιούτων ὅτι τὰ ἐμπορεύματα ταῦτα ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς των ἐξ Ἑλλάδος εἰς ἀλλοδαπὴν παρέμειναν εἰς τὰς ἀποθήκας τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Τελωνειακῶν ἀρχῶν καὶ ἐκ τῶν ἀποθηκῶν τούτων ἐπεστράφησαν εἰς Ἑλλάδα.

8. Τὸ παρὸν ἄρθρον ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἀφορᾷ ἀντικειμένα λαθρεμπορίας πλὴν τῶν περιπτώσεων τοῦ ἐδαφ. β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 3.

1. Ἐπὶ πασῶν τῶν περιπτώσεων τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος νόμου οἱ ὀφειλόμενοι τόκοι ὑπερημερίας ὁρίζονται εἰς 3 ο/ο ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1933, ἀπαλλασσομένων τῶν ὀφειλετῶν διὰ τοὺς μέχρι τῆς χρονολογίας ταύτης ὀφειλομένους τόκους, ἀλλὰ μὴ ἐπιστρεφομένων τῶν ἤδη καταβληθέντων.

Ἡ καταβολὴ τοῦ συνόλου τῶν ὀφειλῶν τοῦ ἐδαφ. β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος Νομοθετ. Διατάγματος καὶ τῶν τῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 2 δύναται νὰ ἐνεργηθῇ εἰς 60 ἴσας μηνιαίας δόσεις ἀρχομένας ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1933 καὶ ἄνευ παροχῆς νέων ἐγγυήσεων, παρεμενουσῶν ἰσχυρῶν τῶν ἤδη ὁπωσδήποτε παρεσχημένων. τοιούτων. Δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ὁρίσῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐκ τοιαύτης αἰτίας χρέους εἰς ὀλιγωτέρας τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ὁριζομένων δόσεων. Μέχρις ἐξακριβώσεως τοῦ ἐξ ἐλλείμματος χρέους ὁ ὑπολογισμὸς τῶν καταβλητέων ὡς ἄνω μηνιαίων δόσεων ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συνόλου τῶν ἐξ ἀποταμιεύσεων ὀφειλομένων. Τὰ ἐπὶ παρακαταθήκῃ καταβεβλημένα ἤδη εἰς τὰ τελωνειακὰ Ταμεῖα διὰ τοιαύτας ὀφειλὰς συμψηφίζονται εἰς τὸ ποσὸν τῆς ὀφειλῆς. τοῦ τυχὸν ἀπομένοντος ὑπολοίπου καταβαλλομένου κατὰ τὰς ὡς ἄνω διὰ τοῦ παρόντος ὁριζομένας δόσεις.

Ἐὰν τὰ κατατεθέντα ἐπὶ παρακαταθήκῃ εἰσαγωγικὰ τέλη πρὸς ἐξόφλησιν ὀφειλομένων ἐξ ἐλλείμματος διαπιστωθέντος κατόπιν ἐλέγχου ἐμπορευμάτων ἀποταμιευθέντων εἰς ἰδιωτικὰς ἀποθήκας ἀντιπροσωπεύουσι τὸ σύνολον τῶν ὀφειλομένων τελῶν ἐπὶ τοῦ ἐλλείμματος κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐπὶ παρακαταθήκῃ καταθέσεως, εἰσάγονται ὡς δημόσιον ἔσοδον ἐξοφλουμένης τῆς ἐκ τοιαύτης αἰτίας ὀφειλῆς.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς καταβολῆς τῶν δόσεων καὶ ἐφ' ὅσον αὕτη συντελεῖται ἀνελλιπῶς, ἀναστέλλεται ἡ ἄσκησις τῆς ποινικῆς ἀγωγῆς ἢ ἡ συνέχισις τῆς ἐπὶ ταύτῃ ἀνακρίσεως ἢ δίκης κατὰ πᾶσαν στάσιν αὐτῆς, αἴρεται δὲ τὸ ἀξιόποινον τῇ πράξεως καταργουμένης ἅμα καὶ τῆς τυχὸν ἐκκρεμοῦς ποινικῆς δίκης μόνον ἐπὶ καταβολῇ καὶ τῆς τελευταίας δόσεως, ὅτε καὶ μόνον θεωρεῖται ὡς ἱκανοποιηθὲν τὸ Δημόσιον διὰ τὰ ἐξ ἀποταμιεύσεως γρέη. τῆς τοιαύτης ἱκανοποιήσεως πιστοποιουμένης ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου τελώνου.

2. Προκειμένου περὶ ὀφειλῆς ἀνωνύμου Ἑταιρείας ὑπαγομένης εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 4580 ἡ ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τῆς νέας Ἑταιρείας καθυστέρησις τῆς καταβολῆς δόσεως τινὸς δὲν συνεπάγεται τὴν ἄμεσον ἄσκησιν τῆς ποινικῆς ἀγωγῆς κατὰ τῶν ποινικῶς ὑπευθύνων πρωτοφειλετῶν ἀντιπροσώπων τῆς πρώην Ἑταιρείας ἀλλὰ ταύτης προηγεῖται ἡ λῆψις ἐξαναγκαστικῶν κατὰ τῆς νέας Ἑταιρείας μέτρων καὶ μόνον ἐφ' ὅσον διὰ τῶν μέτρων τούτων δὲν ἐπιτευχθῇ ἡ καθυστερήσασα πληρωμὴ κινεῖται ἡ ποινικὴ κατὰ τῶν πρωτοφειλετῶν δίωξις.

Ὀφειλέται γρεῶν τοῦ παρόντος ἄρθρου δικαιοῦνται ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νὰ ζητήσωσι τὴν ἐφαρμογὴν ὑπὲρ αὐτῶν τῶν διατάξεων τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 6ης Φεβρουαρίου 1932 ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τοῦ νόμου 5420 τῆς ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ὁριζομένης ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μὴ δυναμένης νὰ ἐκδοθῇ πέραν τῆς 1 Σεπτεμβρίου 1934.

Αἱ ἤδη βάσει τῶν ἀνωτέρω διατάξεων ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἰσχύουσι καὶ ἐκτελοῦνται ὡς ἐξεδόθησαν.

Ἄρθρον 4.

1. Ἐπιτρέπεται πρὸς μείωσιν τῶν ἐπιβεβλημένων καὶ ὀφειλομένων εἰσέτι χρηματικῶν ποινῶν καὶ προστίμων ἀναθεώρησις ὑπὸ τοῦ Τριμελοῦς Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Φορολογικῶν Παραβάσεων τῶν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐκδεδομέ-

νων ἢ καὶ τελεστιδίκων καταδικαστικῶν ἀποφάσεων τοῦ ἰδίου Δικαστηρίου ἐκδοθεισῶν εἴτε συνεπείᾳ πρόσφυγῆς, εἴτε συνεπείᾳ αἰτήσεως ἀναθεωρήσεως ἀσκηθείσης ὅμως οὐχὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 18 τοῦ Νόμου 5420, δι' ἀνακαλυφθέντα ἐλλείμματα ὑποκειμένων ἐμπορευμάτων ἐξ ἀποταμιεύσεων εἰς ἰδιωτικὰς ἀποθήκας, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὁ καταδικασθεὶς ὀφειλέτης ἐπιδώσῃ εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ ἰδίου Διοικητικοῦ Δικαστηρίου διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος αἴτησιν πρὸς ἀναθεώρησιν, ἀναφέρουσαν λόγους δικαιολογοῦντας τὴν μείωσιν τῶν ὀφειλομένων καὶ καθυστερουμένων εἰσέτι. Τὸ Δικαστήριον, συνεπείᾳ τοιαύτης αἰτήσεως, ἐμπροθέσμως διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος ἐπιδοθείσης, ἐπιλαμβανόμενον ἀναθεωρήσεως πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν μειώσεως τῶν εἰσέτι ὀφειλομένων, δύναται, μετὰ βεβαίωσιν τῆς τῆς Τελωνειακῆς ἀρχῆς περὶ τοῦ πόσα εἰσέτι καθυστεροῦνται, νὰ κατέλθῃ κατὰ προσωρινὴν παρέκκλισιν τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων τοῦ τελωνειακοῦ κώδικος, καὶ κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ ἀναλόγως, καὶ μειώσῃ τὴν καθυστερουμένην χρηματικὴν ποινήν, μὴ δυναμένην ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν ἁπλῶν τελῶν καὶ λοιπῶν δικαιωμάτων.

2. Διὰ τὰ αὐτὰ ἐλλείμματα ὑποκειμένων ἐμπορευμάτων ἐξ ἀποταμιεύσεων εἰς ἰδιωτικὰς ἀποθήκας ἐπιτρέπεται κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον ἄσκησις προσφυγῆς ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου τῶν Φορολογικῶν Παραβάσεων κατὰ τῶν σχετικῶν πράξεων τῶν Τελωνῶν, καθ' ὧν δὲν ἠσκήθη ἐμπροθέσμως προσφυγὴ καὶ αἵτινες κατέστησαν ὁριστικαὶ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

3. Διὰ τὴν μεταβατικὴν ταύτην διαδικασίαν ἰσχύουσιν ἀναλόγως αἱ κείμεναι διατάξεις τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Φορολογικῶν Παραβάσεων, ἀπαραιτήτως δὲ καὶ ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου ἐν τῇ ἐπιδοθησομένῃ αἰτήσει περὶ ἀναθεωρήσεως πρέπει νὰ ἐπισυνάπτηται γραμμάτιον ταμείου εἰσπράξεως προκαταβολῆς τελῶν ἀποφάσεως, ὁριζομένων εἰς δραχμὰς μὲν πεντακοσίας, ἐφ' ὅσον τὸ ἄθροισμα τῶν ἐπιβεβλημένων χρηματικῶν ποινῶν καὶ προστίμων δὲν ὑπερβαίνει τὰς ἑκατὸν χιλιάδας δραχμῶν, εἰς δραχμὰς δὲ χιλίας πεντακοσίας ἐφ' ὅσον δὲν ὑπερβαίνει τὸ ἥμισυ ἑκατομμυρίου καὶ εἰς δραχμὰς τρισχιλίας ἐφ' ὅσον ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τοῦτο. Ἂν μὴ ἐπισυναφθῇ τὸ ὡς ἄνω γραμμάτιον ταμείου, ἡ αἴτησις θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη καὶ οὐδέποτε ὑπάρξασα.

4. Κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς περὶ ἀναθεωρήσεως αἰτήσεως καλεῖται ὁ αἰτῶν ἵνα παραστῇ μόνον ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ἐν αὐτῇ ἔχει διατρίψῃ ἀντίκλητον κατοικοῦντα ἐντὸς τῆς πόλεως Ἀθηνῶν καὶ ἔχει σημειώσει ἀκριβῆ αὐτοῦ διεύθυνσιν ἐν ὡρισμένῃ ὁδῷ τῆς πόλεως καὶ ἀριθμῷ.

5. Ἐπιτρέπεται ἀναθεώρησις ὑπὸ τοῦ ἰδίου Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Φορολογικῶν Παραβάσεων τῶν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐκδεδομένων καὶ τελεσιδίκων καταδικαστικῶν ἀποφάσεών του δι' ἀνακριβῆ δήλωσιν τοῦ τόπου προελεύσεως τελωνισθέντων ἐμπορευμάτων ὡς καὶ διὰ παραβάσεις τῶν νόμων περὶ καπνοῦ καὶ σιγαροχάρτου, ἐὰν ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὁ καταδικασθεὶς ἐπιδώσῃ εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ ἰδίου δικαστηρίου διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος αἴτησιν ποδὸς ἀναθεώρησιν τῆς κατ' αὐτοῦ ἀποφάσεως. Αἱ παράγραφοι 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον ταύτην ἀναθεωρήσεως.

Ἄρθρον 5.

1. Τὸ ἓβδομον 3 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Νόμου 5420 τοῦ 1932 ἔχει ἐφαρμογὴν προκειμένου καὶ περὶ ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου ἐκ δασμῶν πρώτων ὑλῶν παραληφθεισῶν ἐπὶ προσωρινῇ ἀτελείᾳ πρὸς μεταποίησιν εἰς βιομηχανικὰ ἢ ἄλλα προϊόντα καὶ ἐπανεξαγωγὴν μὴ πραγματοποιηθεῖσαν.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ αὐτοῦ ἑβδόμου 3 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Νόμου 5420 ἐφαρμόζονται ἐπίσης καὶ ὡς πρὸς τὰς ἀναστειλάσας τὰς πληρωμὰς καὶ τεθείσας ὑπὸ ἀναγκαστικὴν ἐκκαθάρισιν, δυνάμει τοῦ Νόμου 5467 καὶ τοῦ ἀπὸ 25 Ἰουλίου 1932 Νόμου. Διατάγματος, Τραπέζας, ἐφ' ὅσον συντρέχουσιν αἱ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐδαφίου 3 καθοριζόμεναι προϋποθέσεις. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ περὶ συμβιβασμοῦ αἴτησις ὑποβάλλεται ὑπὸ τῶν ἐκκαθαριστῶν τῆς Τραπέζης.

3. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δὲν δύναται ν' ἀποδεχθῇ συμβιβασμὸν κάτω τοῦ διπλασίου ποσοστοῦ, ὅπερ ἀπεδέχθησαν διὰ δικαστικοῦ συμβιβασμοῦ οἱ λοιποὶ πιστωταί.

Ἐὰν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος δὲν ἐγένετο δικαστικὸς συμβιβασμὸς τοῦ πτωχεύσαντος ὀφειλέτου καὶ ἐπῆλθεν ἕνωσις τῶν δανειστῶν, δύνανται οἱ δανεισταὶ νὰ ζητήσωσι τὸν μετὰ τοῦ Δημοσίου συμβιβασμόν, ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ ποσοστὸν τοῦτο δὲν δύναται νὰ εἶναι μικρότερον τοῦ διπλασίου τοῦ μερίσματος, ὅπερ ὡρίσθη διὰ τοὺς πιστωτάς, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει τῶν πεντήκοντα ἑκατοστῶν τοῦ ὅλου χρέους. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ προσαπαιτεῖται γνωμοδότησις περί τε τοῦ συμβιβασμοῦ καὶ τοῦ ποσοστοῦ αὐτοῦ τοῦ Εἰσηγητοῦ τῆς πτωχεύσεως.

Ἐὰν μέχρι τῆς θημοσιεύσεως τοῦ παρόντος δὲν ἐγένετο οὔτε δικαστικὸς συμβιβασμὸς οὔτε ἐπῆλθεν ἕνωσις πιστωτῶν δύναται ὁ πτωχεύσας νὰ ζητήσῃ συμβιβασμὸν μετὰ τοῦ Δημοσίου, ἀλλὰ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τῆς κατὰ τὸ ἑβδόμον 3 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Νόμου 5420 διαδικασίας προηγεῖται ἡ κατὰ τὸν ἐμπορικὸν νόμον ἐξακρίβωσις τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ τῆς περιουσίας τῆς πτωχεύσεως. Ὡς καὶ ἡ γνωμοδότησις περί τε τοῦ συμβιβασμοῦ καὶ τοῦ ποσοστοῦ αὐτοῦ τοῦ Εἰσηγητοῦ τῆς πτωχεύσεως. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ κατὰ συμβιβασμὸν πληρωθησόμενον εἰς τὸ Δημόσιον ποσὸν δὲν δύναται νὰ ἦ κατώτερον τῶν πεντήκοντα ἑκατοστῶν τοῦ ὅλου χρέους, ἐκτὸς ἐὰν ὁ δικαστικὸς συμβιβασμὸς ἠμποδίσθη, λόγῳ τοῦ ὅτι οὐδεμία περιουσία τοῦ πεωχεύσαντος κατελήφθη, ὁπότε ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δύναται ὑπὸ τὰς αὐτὰς ὡς ἄνω προϋποθέσεις ν' ἀποδεχθῇ ἐξωδίκως συμβιβασμὸν ἐλάττονα τοῦ περιορισμοῦ τούτου. Ὁ χρόνος τῆς ἐξοφλήσεως τοῦ κατὰ συμβιβασμὸν πληρωτέου ποσοῦ ὁρίζεται διὰ τῆς ἐγκρινούσης τὸν συμβιβασμὸν ἀποφάσεως, μὴ δυνάμενος νὰ ὁρισθῇ πέραν τῶν δέκα μηνιαίων δόσεων ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως.

Ἡ διάταξις αὕτη ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν ἤδη ἐκδεδομένων ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν περὶ ἀποδοχῆς συμβιβασμοῦ.

Ἐν οἱαδήποτε καθυστερήσει τῆς ἐμπροθέσμου ἐντὸς τῶν ὁρισθέντων προθεσμιῶν καταβολῆς ὁ συμβιβασμὸς θεωρεῖται ὡς μὴ γενόμενος.

Διὰ τοὺς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον συμβιβασμοὺς ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῇ ἐμπροθέσμῳ καταβολῇ τοῦ συμβιβαστικῶς καθορισθέντος ποσοῦ αἱ διατάξεις τοῦ προτελευταίου ἐδαφίου παρ. 1 τοῦ ἄρθρου ἢ τοῦ παρόντος.

Ἡ πρὸς συμβιβασμὸν αἴτησις δέον νὰ ὑποβληθῇ ὑπὸ τοῦ πτωχεύσαντος ἐντὸς διμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν πτωχεύσας ὀφειλέτης τοῦ Δημοσίου δὲν ὑπέβαλε τὴν περὶ συμβιβασμοῦ αἴτησιν ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ τὸν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 17 ἐδ. 3 τοῦ νόμου 5420 καὶ τοῦ παρόντος μετὰ τοῦ Δημοσίου συμβιβασμὸν τοῦ πτωχεύσαντος ὁ ἐγγυητὴς αὐτοῦ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ὡς ἄνω διμήνου προθεσμίας.

Ἡ ἀνωμὴ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 11 Ὀκτωβρίου 1932 Διατάγματος «περὶ θέσεως ἐν ἰσχύϊ τοῦ ἄρθρου 17 παράγραφος 3 τοῦ Νόμου 5420» ἐλεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, ἡ ἔκθεσις τῆς ὁποίας ἀπαιτεῖται εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁρίζεται παγίως εἰς 1 ο/ο τοῦ ποδὸς τὸ Δημόσιον χρέους τοῦ πτωχεύσαντος μὴ δυναμένη πάντως νὰ ἦ μικροτέρα τῶν χιλίων δραχμῶν δι' ἕκαστον μέλος. Ἡ ἀμοιβὴ

αὕτη προκατατίθεται ὑπὸ τοῦ αἰτοῦντος τὸν συμβιβασμὸν ὀφειλέτου εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἀναλαμβανομένη ὑπὸ τῶν δικαιούχων ἅμα τῇ ὑποβολῇ τῆς ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον ἕκτον τοῦ νόμου 4057 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

Ἡ τελωνειακὴ Ἀρχὴ κατὰ πρῶτον βαθμὸν τὸ Διοικητικὸν Δικαστήριον Φορολογικῶν Παραβάσεων καὶ τὰ Ποινικὰ Δικαστήρια διὰ πράξεων ἢ ἀποφάσεων αὐτῶν ἐκδιδομένων κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις, ἁρμοδίως ἐπιλαμβανόμενα, δύνανται ν' ἀπαλλάσσωσι τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 116 καὶ 117 τοῦ νόμου 1165 πολιτικῶς ὑπευθύνους ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, νὰ ἐπιτρέπουν δὲ καὶ τὴν εἰς τέσσαρας ἑξαμηνιαίας δόσεις καταβολὴν τῶν παρὰ τῶν πολιτικῶς ὑπευθύνων καταβλητέων ποσῶν.

Ἄρθρον 7.

1. Ἐμπορεύματα πλὴν κενῶν δοχείων ἀποταμιευθέντα μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1931 δύνανται ν' ἀποσταλῶσιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ τὸ ἐσωτερικὸν μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1933. κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὁριζούσης τοὺς ὅρους καὶ τὰς προϋποθέσεις ὑφ' ἃς θὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἀποστολὴ αὐτῶν ἔστω καὶ ἂν ἐκκινοποιήθη ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 63 τοῦ Νόμου 1165 πρόσκλησις ἢ ἔχουσι κηρυχθῇ ἀζήτητα.

2. Κενὰ δοχεῖα ἐν γένει ἀποταμιευθέντα εἰς ἰδιωτικὰς ἀποθήκας ἢ ἀποταμιευθέντα καὶ παραληφθέντα κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 64 παράγραφος 2 τοῦ Νόμου 1165 «περὶ Τελωνειακοῦ Κώδικος» μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1930, δύναται νὰ ἀποσταλῶσιν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ὡς κενὰ ἢ τὸ ἐξωτερικὸν εἴτε κενὰ εἴτε πλήρη ἐγχωρίων προϊόντων μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1933. Τὰ ἀπισταλησόμενα εἰς τὴν ἀλλαδαπὴν κενὰ δοχεῖα ἐντὸς τῆς ἄνω προθεσμίας ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς τόκων ὑπερημερίας καὶ προσθέτων τελῶν. Οἱ καταβληθέντες ὅμως τόκοι ὑπερημερίας καὶ πρόσθετα τέλη δὲν ἐπιστρέφονται. Κενὰ δοχεῖα μὴ ἀποσταλέντα εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας ὑπόκεινται εἰς τὰ κύρια εἰσαγωγικὰ τέλη, τόκους ὑπερημερίας καὶ λοιποὺς φόρους καὶ δικαιώματα καθιστάμενα ἀπαιτητὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1934, ἄνευ κοινοποιήσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 64 τοῦ Νόμου 1165 «περὶ Τελωνειακοῦ Κώδικος» ὁριζομένης προσκλήσεως.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 5672 «περὶ προθεσμίας κενῶν δοχείων κλπ.» ἀφορῶσαι τὸν καταβλητέον δασμὸν καὶ λοιποὺς φόρους καὶ δικαιώματα μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1933 ἐπὶ κενῶν βαρελίων καὶ καλαθίων σταφυλῶν ἀποταμιευθέντων καὶ παραληφθέντων κατὰ τὸ ἄρθρον 64 τοῦ νόμου 1165 μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1930 ἐξακολουθοῦσιν ἰσχύουσαι.

4. Ἐξαγωγεῖς καπνῶν προκαλέσαντας κατὰ τὴν φόρτωσιν πιστοποιητικὸν τῆς ἁρμοδίας Τελωνειακῆς Ἀρχῆς περὶ τῆς ποσότητος τῶν εἰς τὰ ἐξαγόμενα καπνοβύσματα χρησιμοποιηθέντων ὑπ' αὐτῶν περιτυλιγμάτων ἐκ καναβάτσης (τσουβαλια) καὶ σχοινίων, δικαιοῦνται ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς φορτώσεως, εἰς ἀτελῆ ἐπανεισαγωγὴν ποσότητος ἴσης πρὸς τὰ 70 ο/ο τῆς κατὰ τὰ ἄνω ἐξαχθείσης, τοῦ ἁρμοδίου Τελωνείου πιστοποιοῦντος ὅτι τὰ ἐπανεισαγόμενα δὲν εἶναι καινουργῆ.

Ἄρθρον 8.

Οἱ ὀφειλέται ἐξ εἰσαγωγικῶν τελῶν καὶ λοιπῶν δικαιωμάτων ἐπὶ ἐμπορευμάτων ἀποταμιευμένων εἰς καταργηθείσας ἰδιωτικὰς ἀποθήκας μέχρι τέλους Φεβρουαρίου 1930 καὶ καταστραφέντων ἐκ πυρκαϊᾶς, καταβάλλοντες εἰς δόσεις ἢ ἐν τῷ συνόλῳ τὸ ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης χρέος των μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1933, τυγχάνουσιν ἐκπτώσεως 50 ο/ο ὡς καὶ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερημερίας, τὰ τυχὸν ὅμως καταβληθέντα πέραν τοῦ ἡμίσεος τοῦ ὅλου χρέους δὲν ἐπιστρέφονται.

Προκειμένου περὶ ὀφειλομένων εἰσέτι εἰσαγωγικῶν τελῶν καὶ λοιπῶν δικαιωμάτων ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ εἰδικῶς ἐπὶ ἑκάστης περιπτώσεως ἐκδιδομένης καὶ ἠτιολογημένης δύναται ἡ ὡς ἄνω ἔκπτωσις ν' αὐξηθῇ καὶ πέραν τοῦ ποσοστοῦ 50 ο/ο μέχρι 80 ο/ο τοῦ ὑπολοίπου ὀφειλομένου ποσοῦ.

Θεωρεῖται ὡσαύτως ἐξοφληθεῖσα ὁλοκληρωτικῶς ἡ ἀπαίτησις τοῦ Δημοσίου καὶ ἐπὶ ἐμπορευμάτων ἀποτεφρωθέντων μὲν οὐχὶ ἐν ταῖς ἐγκεκριμέναις καὶ μετ' ἔπειτα καταργηθείσαις ἀποθήκαις, ἀλλὰ καὶ ἐν ἑτέραις ἀποθήκαις, εἰς ἃς αὐτοβούλως μετεφέρθησαν τὰ κείμενα ἐμπορεύματα ἐφ' ὅσον τριμελὴς ἐπιτροπὴ συνιστωμένη ἐξ ἑνὸς Οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ οἰκείου Τελωνείου καὶ τοῦ ἁρμοδίου Τελώνου βεβαιώσῃ ὁμοφώνως καὶ ἠτιολογημένως τὴν καθοῦσαν χώραν μεταφορὰν τῶν ἐμπορευμάτων ὡς καὶ τὴν ἀποτέφρωσιν αὐτῶν καὶ ἐφ' ὅσον κατεβλήθησαν τὰ πεντήκοντα ἑκατοστὰ (50 ο/ο) τῶν ὀφειλομένων εἰσαγωγικῶν τελῶν ἐμπροθέσμως ἤτοι μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1932 κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 3 τοῦ ἑβδόμου 4 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ νόμου 5420.

Εὐφλεκτοι ὕλαι ἀποταμιευθεῖσαι εἰς ἰδιωτικὰς ἀποθήκας ἀποταμιεύσεως μέχρι τέλους τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1925—1926 μὴ ἀναλωθεῖσαι ὅ' εἰσέτι καὶ αἵτινες ὑπέστησαν τυχὸν φθορὰν ἐκ τῆς ἐπὶ μακρὸν χρόνον παραμονῆς των ἐν αὐταῖς ἀπαλλάσσονται κατὰ λόγον τῆς φθορᾶς ἀντιστοίχου ποσοστοῦ εἰσαγωγικῶν τελῶν ὑπαγόμεναι εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 61 παράγρ. 4 τοῦ Τελωνειακοῦ Κώδικος.

Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 61 παράγρ. 4 τοῦ Τελων. Κώδικος, ὡς σήμερον ἰσχύει, ὑπάγονται καὶ εὐθραυστα εἴδη ὑποστάντα μερικὴν ἢ ὁλικὴν φθορὰν κατὰ τὴν ἐξ ἰδιωτικῶν ἀποθηκῶν εἰς τὰς Δημοσίας τοιαύτης μεταφορὰν των.

Ἄρθρον 9.

Θεωροῦνται καλῶς ἔχουσαι αἱ διὰ συμβατικοῦ δασμοῦ ἐνεργηθεῖσαι ὑπὸ τῶν Τελωνειακῶν Ἀρχῶν ἐκ παραβρομῆς χρεώσεις ἐμπορευμάτων ἐπὶ τῇ βάσει πιστοποιητικῶν προελεύσεως ἀτελῶν ἢ ἀπαραδέκτων, ἐφ' ὅσον αἱ χρεώσεις αὗται ἐγένοντο μέχρι τῆς 1ης Ἀπριλίου 1930 ὅτε ἐρρυθμίσθη ὁριστικῶς τὸ ζήτημα τῶν πιστοποιητικῶν προελεύσεως. Ὁμοίως θεωροῦνται καλῶς ἔχουσαι ἐκ παραβρομῆς ἐνεργηθεῖσαι μέχρι τῆς 1ης Ἀπριλίου 1933 χρεώσεις διὰ συμβατικῶν δασμῶν ἐμπορευμάτων προελεύσεων Ἀγγλικῶν ἀποικιῶν μεθ' ὧν δὲν ὑφίστανται ἐμπορικὴ σύμβασις.

Αἱ τυχὸν εἰσπραχθεῖσαι διαφοραὶ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐκ τῶν αἰτιῶν τούτων δὲν ἐπιστρέφονται.

Ἄρθρον 10.

1. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 5430 «περὶ δασμολογικῶν τινῶν διατάξεων», προστίθεται ἐν συνεχείᾳ ἡ φράσις: «ὡς καὶ σῖτος σπορᾶς προελεύσεως Καναδᾶ ἐκ 300.000 χιλιογράμμων εἰσαχθέντων διὰ τοῦ τελωνείου Βόλου».

2. Ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν εἰδῶν πρὸς ἐπισκευὴν ἢ ἐπεξεργασίαν ἢ βαφὴν εἰσπράττεται κατὰ τὴν ἐπανεισαγωγὴν των δασμὸς 20ο/ο ἐπὶ τῆς διαφορᾶς τῆς ἀξίας ἣν ἐκέκτητο ἐν Ἑλλάδι πρὸ τῆς ἐξαγωγῆς του πρὸς ἐπισκευὴν ἢ ἐπεξεργασίαν ἢ βαφὴν καὶ τῆς ἀξίας ἣν ἐκτήσατο μετὰ τὴν ἐπανεισαγωγὴν του ἐπισκευασμένου ἢ ἐπεξειργασμένου ἢ βεβαμμένου.

Κατ' ἐξαίρεσιν, ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πρὸς ἐπισκευὴν ἢ ἐπεξεργασίαν ἢ βαφὴν εἰδῶν εἰσπράττεται κατὰ τὴν ἐπανεισαγωγὴν των δασμὸς 20 ο/ο ἐπὶ τῆς ἀξίας μόνον τῆς γενομένης ἐν τῇ ἀλλαδαπῇ ἐπισκευῆς ἢ ἐπεξεργασίας ἢ βαφῆς αὐτῶν, νομίμως βεβαιουμένης παρὰ τῶν οἰκείων προξενικῶν ἀρχῶν, ἐφ' ὅσον ἤθελεν ἀποφανθῇ προηγουμένως τὸ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Συμβού-

λιον Βιομηχανίας ὅτι ἡ ἐπισκευὴ ἢ ἐπεξεργασία ἢ βαφὴ αὐτῶν δὲν εἶναι δυνατὴ ἐντὸς τῆς χώρας.

Καταργεῖται ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ νόμου 5430.

"Αρθρον 11.

Ἐφ' ὅσον ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν θὰ τὴν παρακολυθήσῃ καὶ ἔλεγχον τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν εἰσαγομένων ἀτελῶς ἢ ἐπὶ προσωρινῇ ἀτελείᾳ εἰδῶν ὁρίζει ἐντὸς τῶν οἰκονομικῶν ἐπιθεωρητῶν ὑπαλλήλους τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου παρέχεται εἰς τούτους δι' ἔξοδα κινήσεως πάγιον ποσὸν μέχρι δραχμῶν πεντήκοντα ἡμερησίως καθοριζόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ χορηγούμενον κατὰ μῆνα κατ' ἀναλογίαν τῆς 4ης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 66 τοῦ κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου.

"Αρθρον 12.

Ἐπιτρέπεται ἡ ἀτελὴς εἰσαγωγὴ γεωργικῶν καὶ κτηνοτροφικῶν προϊόντων συγκομιζομένων ἐκ γεωργικῶν κτημάτων καὶ λειβαδίων, εὑρισκομένων εἰς τὴν Ἑλληνοαλβανικὴν παραμεθόριον καὶ ἐντὸς τοῦ Ἀλβανικοῦ ἐδάφους, ἰδιοκτησίας Ἑλλήνων πολιτῶν κατοίκων τῶν παραμεθορίων οἰκισμῶν ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους, κατὰ διατυπώσεις κανονιζομένας ἑκάστοτε ὑπὸ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Ἠπείρου καὶ ἐντὸς 150ημέρου ἀπὸ τῆς ὑποβαλλομένης ἑκάστοτε αἰτήσεως μετὰ πιστοποιητικῶν τῆς οἰκείας Κοινότητος καὶ Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς, διαπιστούντων τὴν ποσότητα καὶ τὸ εἶδος τῶν γεωργικῶν καὶ κτηνοτροφικῶν προϊόντων.

Τῶν κτηνοτροφικῶν προϊόντων (γάλακτος, τυροῦ, ἐρίων, σφαγείων κλπ.) ἡ ἀτέλεια ἐπιτρέπεται μόνον ἐὰν τὰ ποίμνια τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν διατηροῦνται εἰς ἰδιόκτητα λειβάδια τούτων ἐντὸς τῶν παραμεθορίων Ἀλβανικῶν ἐδαφῶν ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω ἐγγυήσεις.

Διὰ Διατάγματος, προτάσει τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Ἠπείρου ἐκδιδομένου, κανονισθήσεται πᾶσα λεπτομέρεια ἐξασφαλίζουσα τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης διατάξεως ἀπὸ πάσης καταστρατηγήσεως.

"Αρθρον 13.

Ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐκτὸς τῆς δασμολογικῆς ἀπαλλαγῆς ἧς δικαιοῦται διὰ τὰ εἴδη τὰ χρήσιμα διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν γραφείων αὐτῆς δύναται νὰ τύχῃ δασμολογικῆς ἀπαλλαγῆς καὶ διὰ σπόρους, γεωργικὰ προϊόντα, δένδρα, εἴδη κατὰ τῆς ἀσθενείας τῶν φυτῶν, ζώων προοριζομένων διὰ καλλιτέρευσιν τοῦ εἴδους κλπ. κατόπιν ἀποφάσεων καινῶν τῶν ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει βεβαίωσις τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ὅτι αἱ τοιαῦται προμήθειαι γίνονται κατ' ἐντολὴν τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀποκλείεται οἱαδήποτε ἐμπορικὴ κερδοσκοπία τῆς εἰσαγωγῆς συντελουμένης ἀποκλειστικῶς ὑπὲρ τῆς γεωργίας.

Ἐγκρίνεται ἡ δυνάμει ἀποφάσεων τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτραπεῖσα μέχρι τοῦδε παραληφθεῖσα εἰς ἐλευθέραν χρῆσιν ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κατ' εὐρυτέραν ἑρμηνείαν τοῦ ἄρθρου 64 τοῦ νόμου 1165 «περὶ τελωνειακοῦ Κώδικος» ποσοτήτων χάρτου συσκευασίας καὶ ἀσυναρμολογήτων κιβωτιδίων χρησιμοποιηθέντων ὑπὸ τῆς Τραπέζης ταύτης διὰ τὴν συσκευασίαν ἐσπεριδοειδῶν καὶ λοιπῶν νωπῶν ὀπωρῶν ἐξαχθεισῶν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν. Θειϊκὸς χαλκός, σκευασίαι τούτου καὶ θεῖον εἰσαχθέντα ἐπὶ προσωρινῇ ἀτελείᾳ ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης καὶ μεταγενεστέρως ὑποβαλλόμενα εἰς δασμολόγησιν λόγῳ διαθέσεώς των εἰς ἰδιώτας, ὑπάγονται εἰς τὸν δημοτικὸν φόρον τὸν ἰσχύοντα πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου δημοτικοῦ δασμολογίου. Κυροῦνται πᾶσαι αἱ ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους χορηγηθεῖσαι μέχρι τοῦδε ἀτέλειαι, ἐφαρμοζομένης τῆς παρούσης διατάξεως καὶ ἐπὶ τῶν ἐκκρεμούσων περιπτώσεων τοιούτων εἰσαγωγῶν.

"Αρθρον 14.

1. Ἡ διάταξις τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ νόμου 5420 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς: Κυροῦνται πᾶσαι αἱ χορηγηθεῖσαι προσωριναὶ ἀτέλειαι ἐπὶ οἰκοδομικῶν ὑλικῶν χρησιμοποιηθέντων διὰ τὴν ἀνέγερσιν οἰκιδομῶν ἐν τῇ ἐκτὸς τῆς πυρικαύστου ζώνῃ τῆς πόλεως Σερρῶν μετὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας ἰσχύος τοῦ νόμου 4157.

2. Σάκκοι εἰσαχθέντες ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς πλήρεις ἐμπορευμάτων ὑπαγομένων εἰς εἰσαγωγικὸν δασμὸν κάτω τῶν δέκα μεταλλικῶν δραχμῶν κατὰ ἑκατὸν χιλιόγραμμα καὶ παραληφθέντων ἐπὶ προσωρινῇ ἢ ὁριστικῇ ἀτελείᾳ δυνάμει γενικοῦ ἢ εἰδικοῦ νόμου πρὸς ὡρισμένον σκοπὸν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ ἀπὸ 19 Φεβρουαρίου 1932 Διατάγματος «περὶ προσθήκης νέου ἐδαφίου εἰς ἄρθρον 8 τοῦ Διατάγματος τῆς 8-1-26 περὶ ἀποβάρου κλπ. καὶ περὶ καταργήσεως τοῦ ἐδαφίου 8 τῆς 1 παρ. ἄρθρ. 10 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος» εἰσαχθέντες εἰς τὴν γενικὴν κατανάλωσιν τῆς χώρας ἄνευ πληρωμῆς τελῶν, ὑπόκεινται εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν δασμὸν τὸν καθοριζόμενον διὰ τὰ περιεχόμενα εἰς τούτους ἐμπορεύματα καὶ ἰσχύοντα καθ' ὃν χρόνον ταῦτα παρελήφθησαν ἐπὶ προσωρινῇ ἢ ὁριστικῇ ἀτελείᾳ. Ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω περιπτώσεων ἡ καταβολὴ τῶν ἀνωτέρω ὁριζομένων ἁπλῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν καὶ λοιπῶν φόρων καὶ δικαιωμάτων ἐνεργεῖται εἰς ἓξ ἴσας μηνιαίας δόσεις τῆς πρώτης καταβαλλομένης μέχρι τέλους Ἰουλίου 1933, ἐπὶ τῇ ἐμπροθέσμῳ δὲ καταβολῇ τῶν δόσεων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος καὶ ἀπαλλάσσονται οἱ ὑπόχρεοι τῶν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις χρηματικῶν ποινῶν καὶ προστίμων.

3. Αἰτήσεις ἀναλώσεως ἀποταμιευμένων ἐν δημοσίαις ἢ ἰδιωτικαῖς ἀποθήκαις ἐμπορευμάτων, ὡς καὶ αἰτήσεις ἀποστολῆς, μὴ ἀναγράφουσαι καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς δασμολογικῆς κλάσεως τούτων, δὲν θεωροῦνται ἐπέχουσαι ἀοριστίαν, οὐδὲ χωροῦσι κατὰ τῶν ὑποβαλόντων ταύτας αἱ συνέπειαι τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀριθμοῦ 12 τοῦ νόμου 1165 καὶ τῶν τούτου τροποποιητικῶν, ἐφόσον αἱ κατατεθεῖσαι διασαφήσεις πρὸς ἀποταμίευσιν τῶν ἐμπορευμάτων τούτων, περιέχουσι πλήρη τὰ στοιχεῖα τοῦ ἄρθρου 25 καὶ ἑπόμενα τοῦ Τελωνειακοῦ κώδικος. Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν μὴ εἰσπραχθέντων προσθέτων τελῶν ἐκ τῆς ἀνωτέρω αἰτίας.

4. Οἱ παραβάται τῶν περὶ κάπνου νόμων καταβάλοντες μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος πρὸς τὸ Δημόσιον τοὺς φόρους καὶ δικαιώματα εἰς οὐδεμίαν περαιτέρω ὑπόκεινται πληρωμὴν ἐφ' ὅσον οὐδεμία ἐπελήφθη μέχρι τοῦδε χρηματικὴ ποινὴ ἢ πρόστιμον.

Ἐὰν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὡς ἄνω παραβάσεων καὶ πρὸς τελείωσιν αὐτῶν διεπράχθη ἀμέσως ἢ ἐμμέσως καὶ ἄλλη παράβασις Ποινικοῦ τινὸς νόμου καταργεῖται καὶ διὰ ταύτας πᾶσα ποινικὴ δίωξις κατόπιν τῶν ὡς ἄνω καταβολῶν.

Αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος παραβάσεις τῶν τελωνειακῶν καὶ λιμενικῶν νόμων αἱ συνεπαγόμεναι ποινικὴν διὰ τὸν παραβάτην εὐθύνην πλὴν τῶν εἰδικῶς ἐν ἄρθρῳ 3 καὶ τῷ παρόντι προβλεπομένων ὡς καὶ πλὴν τῶν παραβάσεων τῶν περὶ μονοπωλίων καὶ χαρτοσήμου νόμων ἐφόσον τὰ ἁπλᾶ εἰσαγωγικὰ τέλη κλπ. ὡς καὶ ὁ ἁπλοῦς λιμενικὸς φόρος τῶν εἰς λιμένας τοῦ ἐσωτερικοῦ μεταφερθέντων ἀντικειμένων τῆς παραβάσεως ἀνέρχονται μέχρι τριάκοντα πέντε χιλιάδων χαρτίνων δραχμῶν χαρακτηρίζονται ὡς ἁπλαῖ τελωνειακαὶ παραβάσεις, ἐὰν ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἤθελον καταβληθῇ ἐκτὸς τῶν ἁπλῶν εἰσαγωγικῶν τελῶν κλπ. καὶ ἁπλῶν λιμενικῶν φόρων καὶ αἱ ἐπιβεβλημέναι ἤδη δι' ὁριστικῶν καὶ τελεσιδίκων πράξεων ἢ ἀποφάσεων χρηματικαὶ ποιναὶ καὶ πρόστιμα.

Ἐὰν δὲν ἐπελήθησαν ἤδη ἢ δὲν ἤθελον ἐπιβληθῇ τελεσιδίκως μέχρι τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας χρηματικαὶ ποιναὶ ἢ προστιμα, ἡ ἀνωτέρω διάταξις ἐφαρμόζεται ἐὰν ἤθελον καταβληθῇ τὰ ἁπλᾶ εἰσαγωγικὰ τέλη καὶ ἁπλοῦς λιμενικὸς φόρος καὶ ποσὸν τριπλάσιον τούτων ὡς πρόστιμον. Διὰ τῆς ὡς ἄνω καταβολῆς πᾶσα κατὰ τῶν ὡς ἄνω παραβατῶν ἀρξαμένη ποινικὴ δίκη ἐφ' ἧς δὲν ἐξεδόθη καταδικαστικὴ ἀπόφασις ποινικοῦ Δικαστηρίου καταργεῖται εἰς οἱανδήποτε στάσιν αὐτῆς εὑρισκομένη.

"Αρθρον 15.

Ἡ παράγραφος α' τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. Δ. τῆς 16 Σεπτεμβρίου 1926 «περὶ κυρώσεως τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τοῦ Ἁγίου Ὄρους», ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«α') Τὰ τελωνειακὰ συνίστανται εἰς τὴν εἰσαγωγὴν εἰς αὐτὸ διὰ τὰς Μονὰς καὶ τὰ λοιπὰ Ἱδρύματά του (Σκήτας, Κελλία κλπ.) οἱωνδήποτε εἰδῶν, συναδόντων εἰς τὴν λιτότητα τοῦ μοναχικοῦ βίου μέχρι διακοσίων χρυσῶν δραχμῶν ἀξίας ἐτησίως δι' ἕκαστον μοναχόν. Ὁ ἔλεγχος τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν οὕτως ἀτελῶς εἰσαγομένων εἰδῶν καθορίζεται διὰ συμφωνίας μεταξὺ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος».

"Αρθρον 16.

Τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγόμενα χρυσᾶ νομίσματα ἐν κυκλοφορίᾳ ἀπαλλάσσονται παντὸς εἰσαγωγικοῦ τέλους ἢ φόρου.

"Αρθρον 17.

Εἰς τὸ ἄρθρον 11 τοῦ νόμου 4608 «περὶ μεταβολῶν κλάσεων βιομηχανικῶν τινων εἰδῶν τοῦ Τελων. δασμολογίου» καὶ εἰς τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου 5200 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ κώδικος τῶν νόμων περὶ τελωνειακοῦ δασμολογίου κλπ.» προστίθεται ἑτέρα παράγραφος ἔχουσα οὕτω:

4. Διὰ Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐπὶ τῶν ἀποταμιευομένων οἰνοπνευμάτων πρὸς ἀνάμιξιν μετ' οἴνου ἢ γλεύκους, καπνῶν εἰς φύλλα ἀλλοδαπῆς προελεύσεως πρὸς ἐπεξεργασίαν καὶ ἐπανεξαγωγήν, ἀσφάλτου, εἰδῶν διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν πλοίων, μηχανημάτων ἢ ἐξαρτημάτων αὐτῶν, αὐτοκινήτων καὶ ἑτέρων ἐμπορευμάτων ἅτινα ὡς ἐκ τοῦ προορισμοῦ αὐτῶν εἰσάγονται ἀτελῶς, δυνάμει εἰδικοῦ νόμου (ὡς μηχαναὶ διὰ πλοῖα κλπ.), δύναται νὰ καθορίζηται χρονικὴ διάρκεια ἀποταμιεύσεως μακροτέρα τῆς καθοριζομένης τοιαύτης διὰ τὰ λοιπὰ ἐμπορεύματα.

Τὸ παρὸν Ν. Διάταγμα ὑποβληθήσεται πρὸς κύρωσιν εἰς τὰ Νομοθετικὰ Σώματα ἅμα συνερχόμενα.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 20 Ἰουλίου 1933.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη
Σ. Ταλιαδούρος, Ι. Ράλλης, Θ. Τουρκοβασίλης, Γ. Πεσμαζόγλου, Π. Ράλλης, Ι. Θεοτόκης, Ι. Μακρόπουλος, Γ. Κονδύλης, Ἀλ. Χατζηκυριάκος, Μ. Εὐλάμπιος.

"Αρθρον δεύτερον.

Τὰ δύο τελευταῖα ἐδάφια τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ὡς ἄνω κυρουμένου Ν. Δ. ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

«Ὀφειλέται χρεῶν τοῦ παρόντος ἄρθρου δικαιοῦνται μέχρι τέλους Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1933 νὰ ζητήσωσι τὴν ἐφαρμογὴν ὑπὲρ αὐτῶν τῶν διατάξεων τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ν. Δ. τῆς 6 Φεβρουαρίου 1932, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τοῦ νόμου 5420, τῆς ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ὁριζομένης ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μὴ δυναμένης νὰ ἐκδοθῇ πέραν τοῦ τέλους Φεβρουαρίου 1934. Διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ ὁρισθῇ ὅπως ἡ καταβολὴ τοῦ συνόλου τοῦ χρέους ἐνεργηθῇ εἰς ἑξήκοντα (60) δόσεις ἢ καὶ ὀλιγωτέρας καὶ εἰς τοσαῦτα χρονικὰ διαστήματα, ὥστε ἡ ἐξόφλησις τοῦ συνόλου τοῦ χρέους νὰ συντελεσθῇ μέχρι τέλους Αὐγούστου 1938 τὸ βραδύτερον.

«Αἱ ἤδη βάσει τῶν διατάξεων τῶν παραγρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ν. Δ. τῆς 6 Φεβρουαρίου 1932, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τοῦ νόμου 5420, ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύνανται αἱτήσει τοῦ ὀφειλέτου ὑποβαλλομένῃ μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1933 ν' ἀναθεωρηθῶσιν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐφαρμοζομένων τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ καθοριζομένων».

"Αρθρον τρίτον.

Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 3 τοῦ ὡς ἄνω κυρουμένου Νομ. Διατάγματος προστίθεται ἐν τέλει τρίτη παράγραφος, ἔχουσα οὕτως:

«3. Ὀφειλέται ἐκ φόρου καταναλώσεως ἐπὶ παρουσιασθέντος ἐλλείμματος οἰνοπνεύματος χρέωσεως 1932—33 δύνανται νὰ καταβάλωσι τὸν ὀφειλόμενον φόρον εἰς τέσσαρας τριμηνιαίας δόσεις, τῆς πρώτης καταβαλλομένης ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος. Οἱ ἐμπροθέσμως καταβάλλοντες ἑκάστην δόσιν ἀπαλλάσσονται διὰ τὴν δόσιν ταύτην ὀφειλομένων προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερημερίας.

Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παρούσης παραγράφου καὶ ἐφ' ὅσον ἤθελε παρασχεθῇ ἀξιόχρεως κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐγγύησις περὶ τῆς πληρωμῆς τῶν δόσεων, οἱ παραβάται δὲν παραπέμπονται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου παραβάσεων φορολογίας οἰνοπνεύματος ἐνώπιον τοῦ ποινικοῦ Δικαστηρίου, τὸ σύνολον δὲ τῶν ἐπιβλητέων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 971 προστίμων δὲν δύναται ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει νὰ ὑπερβῇ τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ αὐτοῦ νόμου 971 καθοριζόμενον ἀνώτατον ὅριον».

"Αρθρον τέταρτον.

Ἡ τελευταία περίοδος τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ὡς ἄνω κυρουμένου Νομ. Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς.

«Αἱ παράγραφοι 1, 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον ταύτην ἀναθεωρήσεως».

Εἰς δὲ τὸ αὐτὸ ἄρθρον 4 προστίθεται παράγραφος ἕκτη, ἔχουσα οὕτω:

«6. Προσφυγαὶ κατὰ πράξεων τελωνῶν ἢ ἀνακοπαὶ ἢ αἰτήσεις ἀναθεωρήσεως κατ' ἀποφάσεων Διοικητικοῦ Δικαστηρίου φορολογικῶν παραβάσεων, ἀσκηθεῖσαι ἀπὸ πρώτης Ἰανουαρίου 1924 μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1932 ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου διὰ παραβάσεις τοῦ νόμου 1165, ὡς ἐτροποποιήθη, καὶ ἀπορριφθεῖσαι ὡς ἀπαράδεκτοι διὰ τὴν μὴ καταβολὴν τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπομένων τελῶν ἀποφάσεως, εἰσάγονται ἐκ νέου πρὸς συζήτησιν ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου ὑποβαλλομένῃ ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος μετὰ τοῦ ἀποδεικτικοῦ καταβολῆς τῶν νομίμων τελῶν τῆς ἀποφάσεως, ἐφ' ὅσον τὰ ἐπιβληθέντα τέλη, πρόστιμα καὶ χρηματικαὶ ποιναὶ ὀφείλονται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, τῶν τυχὸν καταβληθέντων ἐκ τούτων μὴ ἐπιστρεφομένων ἐν πάσῃ περιπτώσει».

"Αρθρον πέμπτον.

Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ὡς ἄνω κυρουμένου Νομ. Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Οἱ ὀφείλεται ἐξ εἰσαγωγικῶν τελῶν καὶ λοιπῶν δικαιωμάτων ἐπὶ ἐμπορευμάτων ἀποταμιευμένων εἰς ἰδιωτικὰς ἀποθήκας καὶ καταστραφέντων ἐκ πυρκαϊᾶς ἢ πλημμύρας, καταβάλλοντες εἰς δόσεις ἢ ἐν τῷ συνόλῳ τὸ ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης χρέος των μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1933, τυγχάνουσιν ἐκπτώσεως 50 ο/ο ὡς καὶ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερημερίας, κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ὁριζομένης διὰ τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος. Τὰ τυχὸν ὅμως καταβληθέντα πέραν τοῦ ἡμίσεος τοῦ ὅλου χρέους δὲν ἐπιστρέφονται».

Εἰς δὲ τὴν δευτέραν παράγραφον τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 8 ἡ λέξις «ὑπολοίπου» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως «ἀρχικοῦ».

Ἄρθρον ἕκτον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ὡς ἄνω κυρουμένου Νομ. Διατάγματος προστίθεται νέα παράγραφος, ἔχουσα οὕτως:

«Αἱ βασμολογικαὶ διαρρυθμίσεις τῶν κλάσεων 153 καὶ 154 τοῦ βασμολογίου αἱ γενόμεναι διὰ τῆς παρ/φου 8 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νόμου 5430 τοῦ 1932 «περὶ βασμολογικῶν τινων διατάξεων» δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων τῶν εὑρεθέντων ἐν πλῷ ἢ ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἰσχύος τῆς διατάξεως».

Ἄρθρον ἕβδομον.

Αἱ ἐν τῷ τρίτῳ ἐδαφίῳ τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ ὡς ἄνω κυρουμένου Νομοθ. Διατάγματος λέξεις «μέχρι τριάκοντα πέντε χιλιάδων χαρτίνων δραχμῶν» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «μέχρις ἑβδομήκοντα πέντε χιλιάδων χαρτίνων δραχμῶν».

Ἄρθρον ὄγδοον.

Εἰς τὸ ἄρθρον 14 τοῦ ὡς ἄνω κυρουμένου Νομ. Διατάγματος προστίθεται πέμπτη παράγραφος, ἔχουσα οὕτως:

«5. Αἱ διατάξεις ἁπάντων τῶν ἐδαφίων τοῦ ἄρθρου δωδεκάτου τοῦ νόμου 4057 ἐπεκτείνονται ὁμοίως καθ' ἅπασαν τὴν Ἐπικράτειαν καὶ ἐπὶ πασῶν τῶν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος λοιπῶν περιπτώσεων, καθ' ἃς ἐμπορεύματα εἰσαχθέντα δι' οἱανδήποτε ὡρισμένην εἰδικὴν χρῆσιν ἐπὶ προσωρινῇ ἢ ὁριστικῇ ἀτελείᾳ δυνάμει γενικοῦ ἢ εἰδικοῦ νόμου διετέθησαν εἰς τὴν γενικὴν κατανάλωσιν παρὰ τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ ἀτέλεια ἢ τῶν διαχειριστῶν αὐτοῦ εἴτε παρὰ τῶν προμηθευσάντων εἰς τοῦτον τὸ ἐμπόρευμα εἴτε τῶν κατ' ἐργολαβίαν χρησιμοποιησάντων τοῦτο ἄνευ ἐγγράφου ἀδείας τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς καὶ πληρωμῆς τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους, ἐφ' ὅσον τὸ σύνολον τῶν ἁπλῶν εἰσαγωγικῶν τελῶν τῶν ἀναλογούντων εἰς τὰ εἴδη τὰ μὴ χρησιμοποιηθέντα πρὸς ὃν σκοπὸν παρελήφθησαν ἐπὶ προσωρινῇ ἢ ὁριστικῇ ἀτελείᾳ δὲν ὑπερβαίνει προκειμένου μὲν περὶ τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ ἀτέλεια, τῶν διαχειριστῶν αὐτοῦ ἢ τῶν προμηθευτῶν τὸ 2 ο/ο τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους τοῦ ἀναλογοῦντος εἰς τὸ σύνολον τοῦ ἀτελῶς παραληφθέντος ὑλικοῦ, προκειμένου δὲ περὶ τῶν ἐργολάβων τὸ 2 ο/ο τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους τοῦ ἀναλογοῦντος εἰς τὰ ὑπ' αὐτῶν διαχειρισθέντα ἀτελῆ ὑλικά.

Αἱ ἐπὶ τῶν ἄνω περιπτώσεων ἀσκηθεῖσαι τυχὸν καὶ ἐκκρεμεῖς διατελοῦσαι ποινικαὶ ἀγωγαὶ ἀποσβέννυνται αὐτοδικαίως ἅμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ παρόντος».

Ἄρθρον ἔνατον.

Τὸ ἄρθρον 15 τοῦ ὡς ἄνω κυρουμένου Νομοθ. Διατάγματος καταργεῖται ἀφ' ἧς ἴσχυσε, τὰ δὲ ἄρθρα 16 καὶ 17 λαμβάνουσιν ἐφεξῆς τοὺς ἀριθμοὺς 15 καὶ 16.

Συζητουμένου εἶτα τοῦ συνόλου τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 25 Μαΐου 1932 Ν. Δ. κωδικοποιηθέντος νόμου περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων καὶ τελείων ἀποδοχῶν καὶ ἀσφαλίσεως τοῦ κλήρου τῆς Ἑλλάδος» ὁ κ. **Γ. Ράλλης** βουλευτὴς Ἀθηνῶν λέγει τὰ ἑξῆς: Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας διὰ τῶν νομοσχεδίων τὰ ὁποῖα ὑπέβαλε εἰς τὴν Βουλὴν ἀπέσπασε τὴν ἐκτίμησιν οὐ μόνον τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς Παιδείας ἧς μετέχω ἀλλὰ καὶ ὁλοκλήρου τοῦ συντηρητικοῦ κόσμου τῆς Ἑλλάδος διότι ἀπέδειξεν ὅτι γοργῷ τῷ βήματι βαίνει προς τὴν ἐξυγίανσιν τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τοῦ κλήρου. Αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ πεποίθησις περὶ αὐτοῦ μὲ ἔκαμε κατὰ τὴν σχετικὴν συζήτησιν τοῦ ὑπὸ κρίσιν σχεδίου νόμου ἐν τῇ Κοινοβουλευτικῇ Ἐπιτροπῇ νὰ μὴ παραστῶ καθ' ὅσον ἄλλως ἤμην ἀπησχολημένος κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν εἰς ἄλλην ἐπιτροπὴν, τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας. Οὕτω τὸ σχέδιον ὡς ὑπηρεσιακὸν ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ εἰς τὰς δύο ἀναγνώσεις ἐν τῇ Βουλῇ ἄνευ ἀντιρρήσεως. Σήμερον ὁπότε πρόκειται νὰ ψηφισθῇ ἐν τῷ συνόλῳ ἀντελήφθην ὅτι ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 περιέχει ἀντισυνταγματικὴν διάταξιν καθ' ὅσον ὁρίζει ὅτι ἡ διοίκησις καὶ διαχείρισις τῶν Νεκροταφείων περιέρχεται εἰς τὸ TAKE, ἐνῷ καὶ τὰ νεκροταφεῖα ὡς ἀνήκοντα εἰς τοὺς Δήμους δὲν δύνανται νὰ ἀποσπασθῶσι ἐξ αὐτῶν καθ' ὅσον τὸ ἄρθρον 19 τοῦ Συντάγματος ὁρίζει ὅτι οὐδεὶς στερεῖται τῆς περιουσίας του εἰμὴ διὰ δημοσίαν ὠφέλειαν προηγκόντως ἀποδεδειγμένην συμφώνως πρὸς τοὺς Νόμους καὶ μετὰ προηγουμένην ἀποζημίωσιν. Ὡς δημότης Ἀθηναίων καὶ ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ συνεπῶς καὶ ὅλων τῶν δήμων τῆς Ἑλλάδος διαμαρτύρομαι διὰ τὸ ἐπιχειρούμενον ἀνοσιούργημα ὑπὸ τοῦ σχεδίου καὶ ἱκετεύω τὸν κ. Ὑπουργὸν ἀφοῦ εἰς τὸ σύνολον δὲν ἐπιτρέπεται τροπολογία νὰ ἀποσύρῃ τὸ νομοσχέδιον. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει δηλῶ ὅτι διαμαρτυρόμενος μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῆς φωνῆς μου θὰ καταψηφίσω τὸ ὑπὸ κρίσιν σχέδιον.

Ὁ κ. **Θ. Τουρκοβασίλης** (Ὑπουργὸς Παιδείας). Ἀντισυνταγματικότης, λέγει, εἰς τὴν διάταξιν δὲν ὑπάρχει, διότι ἔχομεν πολλαπλᾶς ἐφαρμογὰς τοιούτων διατάξεων. Ἐνῷ ἐξ ἄλλου ἡ σκοπιμότης της εἶναι ὁμολογημένη διότι ἐνισχύομεν μὲ τοὺς φόρους τῶν νεκροταφείων τὸ TAKE διὰ νὰ κατορθώσωμεν νὰ πληρώνωμεν τοὺς μισθοὺς τῶν ἐφημερίων καὶ ὑπολογίζομεν ἀπὸ αὐτὴν τὴν πηγὴν νὰ εἰσπραχθοῦν περὶ τὰ 10 ἑκατομμύρια.

Ἐπειδὴ ὅμως ἡ σημερινὴ συζήτησις εἶναι εἰς τὸ σύνολον καὶ δὲν δύναται νὰ τροποποιηθῇ δηλῶ ὅτι θὰ ἀπαλείψω τὴν διάταξιν κατὰ τὴν εἰς τὴν Γερουσίαν συζήτησιν. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ εὐχαριστῶ τὸν ἀξιότιμον κ. Ράλλην διὰ τοὺς καλοὺς ὑπὲρ ἐμοῦ λόγους του. ἐκφράζω δὲ πρὸς αὐτὸν καὶ πρὸς τὰ ἄλλα μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Παιδείας τὰς εὐχαριστίας μου διὰ τὴν συμβολὴν ἣν κατέβαλον πρὸς ἀρτιωτέραν διαμόρφωσιν τῶν Νομοθετημάτων τοῦ Ὑπουργείου μου.

Γ. Ράλλης. Εἰς τὴν Κοινοβουλευτικὴν ἱστορίαν ὑπάρχει ἀπειρία περιπτώσεων κατὰ τὰς ὁποίας ἔγινε συζήτησις ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν νομοσχεδίων καὶ πολλῶν μάλιστα ἔγινε καὶ ἀπόρριψις καὶ μολονότι σημειώνω τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ἐμμένω εἰς τὴν διαμαρτυρίαν μου διὰ τὴν ἀντισυνταγματικότητα τῆς διατάξεως καὶ περιμένω τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑποσχέσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ.

Ὁ κ. **Α. Παπαδαμάκης** παρατηρεῖ ὅτι κατὰ τὴν εἰς τὸ σύνολον συζήτησιν γίνεται δεκτὸν ἢ ἀπορρίπτεται τὸ σύνολον τροποποίησις δὲ ἢ μεταβολαὶ ἐπὶ τῶν καθέκαστα διατάξεων δὲν δύνανται νὰ γίνουν. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ νεκροταφεῖα ἡ διάταξις εἶναι καὶ ἀντισυνταγματικὴ καὶ ἐπιζήμιος. Δὲν ὑπάρχει ὅμως λόγος συζητήσεως μετὰ τὴν δήλωσιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ περὶ ἀπαλείψεώς της εἰς τὴν Γερουσίαν. Σχετικῶς, ἐπιλέγει, ἔχω νὰ προσθέσω ὅτι τὴν διάταξιν ταύτην ἐγένετο ἀπόπειρα καὶ ἐπὶ τῆς Κυβερνήσεως τῶν φιλελευθέρων νὰ τὴν ψηφίσουν ἀλλ' ἀντέδρασεν ἐμμόνως ἡ τότε μικρὰ ἀντιπολίτευσις τοῦ λαϊκοῦ κόμματος καὶ ἐπεκράτησεν ἡ ἀποψίς της.

Ὁ κ. **Ν. Ἀντωνόπουλος**, λέγει ὅτι μετὰ τὴν δήλωσιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ παραιτεῖται τοῦ λόγου.

Ὁ κ. **Β. Βασιλικὸς**, λέγει ὅτι ἡ διάταξις ἔθιγε καὶ τὰ νεκροταφεῖα Θεσ/νίκης τὰ ὁποῖα κατέστησαν ἐπίδικα μεταξὺ δήμου καὶ τῆς ἐκεῖ φιλοπτώχου ἀδελφότητος. Ἤδη μετὰ τὴν δήλωσιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ κάθε ἄλλη συζήτησις παρέλκει.

Α. Λαγουρός. Ὡς μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς, λέγει, γνωρίζω ὅτι ἡ διάταξις ἀφεώρα μόνον τὸ Νεκροταφεῖον Ἀθηνῶν καὶ διὰ νὰ ἐνισχυθῇ τὸ ταμεῖον τοῦ κλήρου καὶ διὰ νὰ κατορθωθῇ νὰ παύσῃ ἡ σκανδαλώδης κατάστασις εἰς τὸ νεκροταφεῖον Ἀθηνῶν διὰ τὴν ὁποίαν διαμαρτύρονται καὶ ζῶντες καὶ νεκροί. Δι' αὐτοὺς τοὺς λόγους ἐδέχθημεν τὴν διάταξιν. Ἀλλὰ μετὰ τὴν δήλωσιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ δὲν ὑπάρχει θέμα πρὸς συζήτησιν. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ, ἐπιλέγει, ἔχω ὑποχρέωσιν νὰ ἐκφράσω τὰς θερμάς μου εὐχαριστίας πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν διὰ τοὺς ὑπὲρ τῆς Ἐπιτροπῆς λόγους του καὶ νὰ δηλώσω ὅτι ἅπαντα τὰ μέλη εἴμεθα εὐτυχεῖς, διότι συνεβάλομεν τὸ κατὰ δύναμιν εἰς τὴν θέσπισιν μέτρων ἀποσκοπούντων εἰς τὴν ἐκπαιδευτικὴν καὶ ἐκκλησιαστικὴν ἀναγέννησιν τοῦ τόπου.

Ὁ κ. **Γ. Μπακόπουλος** τονίζει ὅτι ἡ διάταξις εἶναι προφανῶς ἀντισυνταγματικὴ καὶ πρέπει νὰ γίνῃ ἐδῶ διόρθωσις εἰς τὴν Βουλὴν διὰ νὰ μὴ μᾶς λέγουν ὅτι ψηφίζομεν ἀντισυνταγματικὰς διατάξεις.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου, διορθωθέντων φραστικῶν τινων λαθῶν, ἔχον οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 25 Μαΐου 1932 Π. Διατάγματος κωδικοποιηθέντος νόμου 5439 «περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων καὶ Ταμείου ἀποδοχῶν καὶ ἀσφαλίσεως τοῦ κλήρου τῆς Ἑλλάδος».

(ὡς ἐτροποποιήθη παρὰ τῆς Κ. Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Οἱ ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Ἀθηνῶν ὑφιστάμενοι καὶ λειτουργοῦντες προσφυγικοὶ ναοὶ ἀναγνωρίζονται δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου ἐνοριακοὶ καὶ ἄνευ τῆς τηρήσεως τῶν διὰ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ ὡς ἄνω νόμου 5439 ἀπαιτουμένων διατυπώσεων καὶ ἀσχέτως τοῦ εἰς αὐτοὺς ὑπαγομένου ἀριθμοῦ οἰκογενειῶν.

Οἱ ἐν τοῖς οὕτω καθιστομένοις ἐνοριακοῖς προσφυγικοῖς ναοῖς ὑπηρετοῦντες, κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος, ἐφημέριοι καθίστανται αὐτοδικαίως τακτικοί. αἱ θέσεις δὲ αὐτῶν χηρεύσασαι πληροῦνται δι' ἐκλογῆς δι' ἐφημερίων ταύλάχιστον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 82 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου 5439 τρίτης κατηγορίας, πλὴν ἐὰν ὁ πληθυσμὸς τῆς ἐνοριακῆς περιφερείας αὐξηθῇ μέχρι τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ νόμου 5439 ἀπαιτουμένης πρὸς ὑπαρξιν ἐνορίας βάσεως ἀριθμοῦ οἰκογενειῶν, ὁπότε διὰ τὴν ἐκλογὴν ἐφημερίων τηροῦνται πᾶσαι αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 5439.

Ἄρθρον 2.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ ὡς ἄνω νόμου 5439 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς.

Ἅπαντα τὰ ἐξωκκλήσια καὶ παρεκκλήσια τὰ ἔχοντα ἐτήσιον ἀκαθάριστον ἔσοδον κάτω μὲν τῶν 20.000 δραχμῶν ὑπάγονται ὡς πρὸς τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν εἰς τὸν ἐνοριακὸν ναόν, ἄνω δὲ τῶν 20.000 δραχμῶν εἰς τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τοῦ TAKE. εἰς ὃ περιέρχονται ὑπὲρ τῆς ἀσφαλίσεως τοῦ κλήρου καὶ τὰ καθαρὰ ἔσοδα αὐτῶν ὑποχρεωμένου τοῦ TAKE εἰς τὴν συντήρησιν τῶν ἐξωκλησίων τούτων καὶ παρεκκλησίων.

Ἐκ τοῦ ἐδαφίου 1 τῆς παραγράφου β' τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου διαγράφονται αἱ λέξεις «τὰ ἐξωκκλήσια καὶ παρεκκλήσια τὰ ἀνήκοντα δυνάμει τίτλων ἢ ἀπὸ τριακονταετίας εἰς φυσικὰ πρόσωπα, εἰς δήμους ἢ κοινότητας, ὡς καὶ».

Ἄρθρον 3.

«Εἰς τὸ ἄρθρον 3 νόμου 4684 καὶ μετὰ τὸ ἐδάφιον 7 προστίθεται ἐδάφιον 8 ἔχον οὕτω «τοῦ προϊσταμένου τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ TAKE ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του».

Μετὰ τὸ ἐδάφιον α' τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ αὐτοῦ 4684 νόμου προστίθεται παράγραφος ἔχουσα οὕτω «τῆς ἄνω τετραμελοῦς ἐπιτροπῆς μετέχει ὑποχρεωτικῶς καὶ ὁ προϊστάμενος τῶν ὑπηρεσιῶν TAKE».

Εἰς τὸ ἄρθρον 91 τοῦ κωδικοποιηθέντος Νόμου ὑπ' ἀριθ 5439 προστίθεται τελευταία παράγραφος ἡ ἑξῆς: «Εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν Ἐπαρχιῶν εἰς ἃς ὡς ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν οἰκογενειῶν ἀναλογεῖ εἷς ἐφημέριος, δύναται νὰ προστεθῇ καὶ δεύτερος».

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον 16 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς ἄρθρου:

«Ἡ διοίκησις καὶ διαχείρισις τῶν νεκροταφείων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς Ι. Ναῶν ἀνήκει εἰς τὸ TAKE».

Ἄρθρον 5.

Ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Τὸ TAKE δύναται νὰ διορίζῃ παρ' ἑκάστῃ ἐνοριακῇ ἐπιτροπείᾳ ἐκ τῶν ἐνοριτῶν ἕνα ἀντιπρόσωπον ἄμισθον ὡς τακτικὸν μέλος αὐτῆς μετὰ ψήφου, ἔχοντα τὰ αὐτὰ πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους δικαιώματα καὶ ἐπιμελούμενον τῶν συμφερόντων τοῦ TAKE παρὰ τῷ οἰκείῳ ναῷ».

Ἄρθρον 6.

Καταργεῖται ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 55 τοῦ ὡς ἄνω νόμου.

Ἄρθρον 6. Διαγράφεται ὁλόκληρον καὶ ἀντ' αὐτοῦ τίθεται νέον ἔχον οὕτω: «Ἐν περιπτώσει προσωρινῆς διὰ καιρικοὺς λόγους ἐγκαταλείψεως ὑπὸ τῶν κατοίκων χωρίου τινὸς ἐχόντος ἐνορίαν καὶ ἐγκαταστάσεις εἰς τὴν περιοχὴν ἄλλου χωρίου καὶ ἄλλης ἐνορίας, ὁ ἱερεὺς τῆς ἐξ ἧς ἀποδημοῦσιν οἱ κάτοικοι ἐνοριακῆς περιφερείας συναποδημῶν συνεφημερεύει ἐν τῇ ἐνορίᾳ τῆς περιφερείας, εἰς ἣν προσωρινῶς ἐγκαθ.στανται οἱ ἐνορῖται του, ἐπ' αὐτῶν καὶ μόνον καὶ ἀπαλειστικῶς ἔχων δικαίωμα ἱεροπραξιῶν».

Ἄρθρον 7.

Ἡ παράγραφος 9 τοῦ ἄρθρου 75 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς.

Προκειμένου περὶ ἀποφάσεων τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου Ἀθηνῶν κωλυομένου τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης μετέχει ὁ ταιοῦτος τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν.

Ἄρθρον 8.

Μετὰ τὸν ὑπ' ἀριθ. 5 πόρον ἐκ τῶν ὑπὲρ τῆς μισθοδοσίας Κλήρου ἐν ἄρθρῳ 101 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου ὁριζομένων προστίθενται τὰ ἀκόλουθα ἑδάφια ἀριθμούμενα ὡς 62 καὶ 70 πόροι τοῦ ἑπομένου ἐν τῷ νόμῳ ἑδαφίου λαμβάνοντος αὔξοντα ἀριθμὸν 9.

6) Ἐκ ποσοστοῦ 15 ο/ο ἐπὶ τῆς ἀξίας παντὸς ἐκκλησιαστικοῦ βιβλίου, ἐπικολλωμένου ἀναλόγου κληρικοσήμου.

7) Ἐκ τοῦ προϊόντος μονοπωλήσεως τῶν κηρωδῶν ὑλῶν καὶ τοῦ λιβάνου κατὰ τὰ διὰ Π.Δ. εἰδικώτερον καθοριστησόμενα. ποσοκαλουμένου ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργῶν.

Μετὰ δὲ τὸν ὑπ' ἀριθ. 9 πόρον ἐκ τῶν ὑπὲρ τῆς ἀσφαλίσεως τοῦ κλήρου ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ ὁριζομένων προστίθενται τὰ ἑξῆς ἑδάφια:

10) Ἐκ δραχμῶν 50 ἐπὶ παντὸς ἐγγράφου χειροτονίας. διορισμοῦ ὑεταθέσεως ἢ χειροθεσίας κληρικῶν ἐν γένει καὶ ἐπὶ ἀποφάσει πνευματικῆς λύσεως τοῦ γάμου δραχμὰς 200 διακοσίας.

Ἄρθρον 9.

Τὸ ἄρθρον 108 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Τὰ τοπικὰ Ταμεῖα δύνανται ν' ἀσκῶσιν ἐπίσης καὶ πᾶν ἄλλο καθῆκον ἢ δικαίωμα ἁρμοδιότητος τοῦ TAKE. ὅπερ ἤθελε παραχωρηθῇ ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου.

Τὰ ἐκάστοτε ὑπὸ τῶν Τοπικῶν Ταμείων εἰσπραττόμενα ἐν παντὸς νομίμου πόρου τοῦ TAKE κατατίθενται ἀμελητεὶ τὸ βραδύτερον ἀνὰ δεκαήμερον ἐπ' ὀνόματι καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Κεντρικοῦ TAKE εἰς μίαν τῶν ἐν ἄρθρῳ 58 τοῦ νόμου 5439 ὁριζομένων Τραπεζῶν, παρακρατουμένου ἑκάστοτε τοῦ διὰ κατεβολῆς τῶν συντάξεων ἀναγκαιοῦντος ποσοῦ.

Ἄρθρον 10.

Τὸ ἄρθρον 116 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Κατ' ἔτος καὶ ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ λογιστικοῦ ἔτους ἐνεργεῖται ἔλεγχος τῆς διαχειρίσεως τοῦ Ταμείου παρ' ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐξ ἑνὸς τραπεζιτικοῦ ὑ-

παλλήλου τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἑνὸς Ταμιακοῦ ὑπαλλήλου τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ ἑνὸς ἡσφαλισμένου ἐφημερίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν διοριζομένων ἀπάντων ἑκάστοτε παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας.

Τὸ ἐκ τῶν ἡσφαλισμένων κληρικὸν μέλος ὑποδεικνύεται παρὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν.

Ἄρθρον 11.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 118 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου προστίθεται ἡ ἀκόλουθος παράγραφος:

«Αἱ τῶν ἀποβιωσάντων ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Ταμείου καὶ μέχρι τῆς συμπληρώσεως τριετίας χῆραι σύζυγοι καὶ τῶν μὴ ἱερωμένων ἡσφαλισμένων, ἐφ' ὅσον διατελοῦσιν ἐν χηρείᾳ καὶ τὰ νήπια τέκνα, τὰ μὲν ἄρρενα μέχρι τῆς ἐνηλικιώσεως, τὰ δὲ θήλεα μέχρι τοῦ γάμου των, δύνανται μετ' ἀπόφασιν τοῦ Δ. Συμβουλίου νὰ συνεχίσουν τὰς πρὸς τὸ Ταμεῖον καταβολὰς πρὸς ἀπόκτησιν δικαιώματος συντάξεως».

Εἰς δὲ τὰς οἰκογενείας τῶν προαποβιωσάντων τοῦ Νόμου 5439 ἐφημερίων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς συμπληρωσάντων τεσσαρακονταετῆ ὑπηρεσίαν κατελεληθήσεται περίθαλψις ἴση πρὸς τὰ 2/3 τοῦ μισθοῦ ὃν ἐλάμβανον.

Ἄρθρον 12.

Διὰ Π. Διατάγματος ἐφάπαξ ἐκδιδομένου δύναται νὰ τροποιηθῇ ἡ σύνθεσις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΤΑΚΕ συμπληροῦνται δὲ αἱ κενούμεναι θέσεις τῶν ὑπαλλήλων εἴτε διὰ διορισμοῦ εἴτε διὰ προαγωγῆς τῶν ὑπηρετούντων ὡς καὶ ἡ σύνθεσις τῶν ὑπηρεσιῶν ἐν γένει μετὰ πρότασιν τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ ΤΑΚΕ διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

Ἄρθρον 13.

Αἱ λεπτομέρειαι τοῦ παρόντος δύνανται νὰ κανονίζωνται διὰ Π. Διαταγματάτων μετὰ πρότασιν τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ ΤΑΚΕ.

Ἄρθρον 14.

Καταργοῦνται ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου, αἱ παράγραφοι 8 καὶ 10 τοῦ ἄρθρου 101 περὶ ἐθικωτέρου τρόπου καθορισμοῦ τῆς καταβολῆς ποσοστοῦ εἰς τὸ ΤΑΚΕ παρὰ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Εὐαγγελιστρίας Τήνου κλπ. καὶ τὸ ἄρθρον 109 ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον, οὗ ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐπίσης γίνεται δεκτὸν τὸ σύνολον τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἀποκαταστάσεως τῶν σεισμοπαθῶν Χαλκιδικῆς, Λαγκαδᾶ καὶ Σωχοῦ», ἔχον οὕτω :

Περὶ ἀποκαταστάσεως τῶν σεισμοπαθῶν Χαλκιδικῆς, Λαγκαδᾶ καὶ Σωχοῦ.

Σκοπὸς τοῦ νόμου.

Ἄρθρον 1.

Σκοπὸς τοῦ παρόντος νόμου εἶναι ἡ διευκόλυνσις καὶ ἐνίσχυσις τῶν σεισμοπλήκτων κατοίκων τοῦ νομοῦ Χαλκιδικῆς καὶ τῆς ἐπαρχίας Λαγκαδᾶ καὶ Σωχοῦ πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς οἰκιακῆς ἢ ἐπαγγελματικῆς αὐτῶν στέγης καὶ γενικώτερον ὁ καθορισμὸς μέτρων προστασίας αὐτῶν.

Ἄρθρον 2.

Πρόσωπα δικαιούμενα εἰς τὴν ἐκ τοῦ παρόντος νόμου προστασίαν, ὀνομαζόμενα ἐφεξῆς ἐν τῷ παρόντι διὰ τοῦ ὅρου «σεισμοπαθεῖς», εἶναι οἱ κάτοικοι τῆς σεισμοπλήκτου περιοχῆς τοῦ νομοῦ Χαλκιδικῆς καὶ τῆς ἐπαρχίας Λαγκαδᾶ καὶ Σωχοῦ πολῖται Ἕλληνες ὧν αἱ ἰδιόκτητοι κατοικίαι ἢ καταστήματα κατεστράφησαν ἢ ὁπωσδήποτε ἐβλάβησαν συνεπείᾳ τῶν σεισμῶν τῶν ἐπισυμβάντων κατὰ τὸ ἔτος 1932. Τοῦ εὐεργετήματος τῆς στεγάσεως τυγχάνουν καὶ ἐκεῖνοι τῶν ὁποίων αἱ οἰκίαι ἀπετερώθησαν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1931 καὶ ἐντεῦθεν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου.

Τῆς προστασίας ἐκ τοῦ παρόντος νόμου ἀπολαύουσιν ἐξομοιούμενοι πρὸς τοὺς σεισμοπαθεῖς καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ συνοικισμοῦ Χανιώτη, τῆς ὁμωνύμου κοινότητος καταστραφέντες πρὸ πενταετίας συνεπείᾳ καθιζήσεως τοῦ ἐδάφους ἐφ' οὗ ἔκειτο.

Ἄρθρον 3.

Κατοικία, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος νόμου, λογίζεται ἀστικὸν ἀκίνητον ὅπερ ἐχρησιμοποιεῖτο μονίμως κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν σεισμῶν πρὸς ἰδιοκατοίκησιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου αὐτοῦ ἢ τῆς οἰκογενείας του. Κατάστημα νοεῖται τὸ ἀστικὸν ἀκίνητον ἐν ᾧ ὁ ἰδιοκτήτης ἤσκει ἐπάγγελμα, ὡς κύριον καὶ σύνηθες βιοποριστικὸν ἔργον, ἔχων ἐν αὐτῷ τὸ κέντρον τῶν ἐπαγγελματικῶν καὶ οἰκονομικῶν του σχέσεων καὶ συμφερόντων.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἐκ τοῦ παρόντος νόμου προστασία σκοποῦσα τὴν διευκόλυνσιν τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς οἰκιακῆς ἢ ἐπαγγελματικῆς στέγης δὲν ἐπεκτείνεται πέραν τῆς μιᾶς κατοικίας ἢ καταστήματος. Κατ' ἀκολουθίαν:

α') Ὁ ἔχων ἄθικτον ἑτέραν οἰκίαν ἢ κατάστημα ἐν τῇ σεισμοπλήκτῳ περιοχῇ ἢ ἀλλαχοῦ δὲν δικαιοῦται εἰς ἀρωγὴν τοῦ Κράτους πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς βλαβείσης.

β') Ὁ ἔχων δύο ἢ πλείονας οἰκίας ἐξ ὧν ἡ μία δύναται νὰ ἐπισκευασθῇ, δικαιοῦται μόνον εἰς ἐνίσχυσιν πρὸς ἐπισκευὴν ταύτης.

γ') Ὁ ἔχων δύο ἢ πλείονας οἰκίας ἢ καταστήματα καταστραφέντα ὁλοσχερῶς δικαιοῦται εἰς τὴν ἐκ τοῦ παρόντος νόμου προστασίαν μόναν διὰ τὴν ἀποκατάστασιν μιᾶς κατοικίας καὶ μιᾶς ἐπαγγελματικῆς βάσεως.

Ἄρθρον 5.

Ἔγγαμοι σεισμοπαθεῖς ἀποτελοῦντες μίαν μετὰ τοῦ πατρὸς ἢ χήρας μητρὸς καὶ ἄλλων ἀδελφῶν οἰκογένειαν καὶ συνοικοῦντες ἐν τῇ αὐτῇ κατοικίᾳ καταστραφείσῃ ἐκ τῶν σεισμῶν, δικαιοῦνται εἰς ἐνίσχυσιν τοῦ Κράτους πρὸς αὐτοτελῆ στέγασιν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος. Τοῦ αὐτοῦ δικαιώματος ἀπολαύουν καὶ οἱ μετὰ τοὺς σεισμοὺς καὶ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου νυμφευθέντες σεισμοπαθεῖς ἀποτελοῦντες νῦν ἰδίαν οἰκογένειαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἔκτασις τῆς ἀρωγῆς τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 6.

Ἡ πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν σεισμοπαθῶν ἀρωγὴ τοῦ Κράτους περιλαμβάνει :

α') Τὰς γενικὰς δαπάνας διὰ τὴν μετατόπισιν συνοικισμῶν ἐπιβαλλομένων ἐκ λόγων γεωτεκτονικῶν, ἤτοι: ἀπεζημίωσιν τῶν ἀπαλλοτριωτέων πρὸς τοῦτο χώρων, τοπογράφησιν αὐτῶν, σύνταξιν σχεδίου πόλεως, ἰσοπέδωσιν καὶ ἐξυγίανσιν τῶν ἐδαφῶν τοῦ νέου συνοικισμοῦ καὶ ἄλλας τοιαύτας δαπάνας σκοπούσας τὴν ἐν γένει προαγωγὴν τῶν συνοικισμῶν τούτων.

β') Τὴν παροχὴν χρηματικῆς ἐνισχύσεως τοῦ Κράτους διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς προτέρας ἀσφαλείας καὶ χρησιμότητος τῶν βλαβέντων οἰκημάτων τῶν σεισμοπαθῶν. Ἡ ἐνίσχυσις αὕτη δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ἥμισυ τῆς πρὸς τοῦτο ἀναγκαίας δαπάνης ἐπισκευῆς. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὁρίζεται τὸ ποσὸν αὐτῆς.

γ') Τὴν παροχὴν χρηματικῆς ἐνισχύσεως διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν οἰκιῶν σεισμοπαθῶν αἵτινες ἢ κατεστράφησαν ὁλοσχερῶς ἢ ἐβλάβησαν εἰς βαθμὸν ὥστε δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ἐπισκευὴ ἀλλ' ἐπιβάλλεται ἡ ἀνοικοδόμησις αὐτῶν καὶ ἐφ' ὅσον αὕτη ἤθελεν κατεδαφισθῆ προηγουμένως ἐξ ὁλοκλήρου. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὁρίζεται τὸ ποσὸν τῆς συμμετοχῆς τοῦ Κράτους εἰς τὴν δαπάνην τῆς ἀνοικοδομήσεως τῶν οἰκιῶν τούτων, ὅπερ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ἥμισυ τῆς δαπάνης ἀνεγέρσεως τῆς οἰκίας, τύπου ὁριζομένου κατωτέρω.

δ') Τὴν ἐγγύησιν τοῦ Κράτους ὑπὲρ ἀτόμων, ὁμάδων ἢ Συνεταιρισμῶν οἰκοδομῶν ἀποτελουμένων ἐκ σεισμοπαθῶν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ ἀναγκαιοῦντος εἰς αὐτοὺς ποσοῦ διὰ τὴν ἐπισκευὴν ἢ ἀνοικοδόμησιν πέραν τοῦ ποσοστοῦ τῆς κρατικῆς ἀρωγῆς.

ε') Τὴν δωρεὰν παραχώρησιν οἰκοπέδου ἐκ τῶν ἀπαλλοτριωθησομένων ἐκτάσεων τῶν νέων συνοικισμῶν εἰς ἐπαγγελματίας πρὸς ἀνέγερσιν καταστημάτων ὧν ἡ δαπάνη ἀνήκει ἐξ ὁλοκλήρου εἰς αὐτοὺς ἐφ' ὅσον ἤθελε δοθῇ αὐτοῖς κρατικὴ ἀρωγὴ πρὸς ἀνοικοδόμησιν τῶν οἰκιῶν των, ὡς καὶ εἰς ἀκτήμονας.

Ἄρθρον 7.

Ὁ τύπος τῶν ἀντισεισμικῶν οἰκιῶν, βάσει τῶν ὁποίων θέλει καθορισθῇ ἡ διὰ τὴν ἀνέγερσιν νέων οἰκημάτων δαπάνη, ὁρίζεται ὁ ξυλόδμητος σκελετὸς μὲ πλήρωσιν ἐκ πλινθοδομῆς ἢ λιθοδομῆς (Jystema Casa Baraccata).

Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς ἀρωγῆς τοῦ Κράτους καὶ τοῦ δανείου, ὁρίζεται ὅτι οὗτος θὰ λάβῃ χώραν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ δαπάνης ἀνεγέρσεως οἰκήματος ἐξ ἑνὸς μὲν δωματίου διὰ μεμονωμένα ἄτομα ἢ ὁμελῆ οἰκογένειαν, ἐκ δύο δωματίων δι' οἰκογενείας ἀποτελουμένας ἐκ μελῶν μέχρι τεσσάρων καὶ ἐκ τριῶν δωματίων δι' οἰκογενείας πολυμελεστέρας. Μετὰ τῶν δωματίων ὑπολογίζεται καὶ ἡ δαπάνη διαδρόμου, μαγειρίου καὶ δευτερευόντων χώρων ἕνεκα δὲ διὰ τὰς γεωργικὰς οἰκογενείας τοῦ ὑπογείου.

Ἡ ἀρωγὴ ἐλαττοῦται ἀναλόγως ἂν ὑπὸ τοῦ σεισμοπαθοῦς ἤθελε ζητηθῇ ἀνέγερσις μικροτέρας οἰκίας.

Ἀντιθέτως δὲ πᾶσα ὑπὲρ τὸν τύπον τοῦτον ἐπέκτασις τῆς οἰκοδομῆς ἢ πᾶσα ὑπέρβασις ἐκ τῆς ἐκλογῆς ἄλλου τύπου ἀντισεισμικοῦ μὲν καὶ παραδεδεγμένου ἀλλὰ δαπανηροτέρου βαρύνει τὸν σεισμοπαθῆ.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν σεισμοπαθὴς ἤθελεν ἐκλέξῃ τύπον ἀντισεισμικοῦ οἰκήματος ἄλλου ἢ τοῦ ἀνωτέρω ὀφείλει πρὶν κάμῃ ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν νὰ ζητήσῃ τὴν ἔγκρισιν τοῦ ἁρμοδίου Νομομηχανικοῦ ἢ τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ παρόντος ὁριζομένου ἀναπληρωτοῦ του καὶ ὑποβάλῃ πρὸς τοῦτο πλήρη μελέτην. Ἡ ἀρωγὴ τοῦ Κράτους εἰς τοιαύτην περίπτωσιν καὶ ἐφ' ὅσον ἡ ὅλη δαπάνη ὑπερβαίνει τὸ καθωρισμένον ὅριον δίδεται μόνον ἐὰν γείνῃ ἔναρξις τῆς οἰκοδομῆς δι' ἰδίων μέσων καὶ πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἀπαιτουμένης διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν δαπάνης.

Ἡ ὁλικὴ δαπάνη δι' ἕκαστον τῶν ἐν ἐδαφίῳ α' τοῦ παρόντος ἄρθρου οἰκιῶν καθορίζεται διὰ πρακτικοῦ τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργῷ τῆς Προνοίας καθισταμένου Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου καὶ βάσει ταύτης προσδιορίζεται καὶ ἡ πληρωτέα ἀρωγὴ τοῦ Κράτους. Καθ' ὅμοιον τρόπον προσδιορίζεται καὶ ἡ δαπάνη ἐπισκευῆς τῶν ἐπισκευασθησομένων οἰκιῶν καὶ τὸ ποσὸν τῆς ἐκ τούτων συμμετοχῆς τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 8.

Διὰ κανονισμοῦ οἰκοδομικοῦ συνταχθησομένου ὑπὸ τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου τοῦ καθοριζομένου ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ παρόντος ἐγκρινομένου παρὰ τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων καὶ δημοσιευομένου ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, θέλει καθορισθῆ λεπτομερέστερον ὁ τύπος τῆς ἀνωτέρω ἀντισεισμικῆς οἰκοδομῆς, ὡς καὶ οἱ τύποι ἄλλων παραδεδεγμένων ἀντισεισμικῶν οἰκημάτων ὧν θὰ ἐπιτρέπεται ἡ χρῆσις ὑπὸ τῶν σεισμοπαθῶν.

Πᾶσα πέραν τῶν ἐπιτρεπομένων τύπων οἰκιοδομὴ ἀπαγορεύεται.

Ἄρθρον 9.

Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως μετὰ προηγουμένην σύμφωνον γνώμην τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 16 Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου, δύνανται νὰ διαταχθῇ ἡ ἀπαλλοτρίωσις γηπέδων ἀνηκόντων εἰς φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα πρὸς στέγασιν τῶν σεισμοπαθῶν θεωρουμένης ὡς δημοσίας ἀνάγκης. Ἡ ἀποζημίωσις καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Κράτους. Ὁρίζεται δὲ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ΓΡΝΑ' περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως οἰκοπέδου πρὸς ἀνέγερσιν μεγάρου Δικαστηρίων ἐν Τριπόλει», ὡς μεταγενεστέρως ἐπροποποιήθη ἢ αὐθεντικῶς ἑρμηνεύθη.

Ἡ παραχώρησις τῶν δι' οἰκοδομὴν ἀναγκαίων γηπέδων γίνεται μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως, ἥτις ἀποτελεῖ τίτλον κυριότητος καὶ μεταγράφεται ὡς τοιοῦτος εἰς τὰ οἰκεῖα βιβλία μεταγραφῶν.

Τὸ Συμβούλιον διὰ τὴν παραχώρησιν ταύτην λαμβάνει ὑπ' ὄψει τὰς ἐπαγγελματικὰς ἀνάγκας τῶν σεισμοπαθῶν, δύναται δὲ διὰ τοὺς ὑπαγομένους εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν νὰ ἐνεργῇ καὶ κλήρωσιν τῶν γηπέδων.

Ἄρθρον 10.

Ὁ καθορισμὸς δι' ἕκαστον οἴκημα ἐλαχίστης ἀπαιτουμένης δαπάνης ἐπισκευῆς ἤτις θ' ἀποτελέσῃ κατὰ τὰ ἄνω βάσιν προσδιορισμοῦ τῆς ἀρωγῆς τοῦ Κράτους, θέλει γίνει ὑπὸ τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου βάσει τῶν ὑβάλλων ἐκτιμήσεως ζημιῶν τῶν συνταχθέντων ὑπὸ τῶν δι' ἀποράσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως καὶ τοῦ Ὑπουργικοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Μακεδονίας συσταθέντων τεχνικῶν συνεργείων καὶ τοῦ ὑπ' αὐτῶν γενομένου προϋπολογισμοῦ δαπάνης ἐπισκευῆς. Τὸ Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον μετὰ προηγουμένην ἐπεξεργασίαν καὶ ἔλεγχον τῶν ὑβάλλων ἐκτιμήσεως τούτων καθορίζει ὁριστικῶς τὴν ἀπαιτουμένην δι' ἐπισκευὴν καὶ ἀποκατάστασιν τῆς προτέρας ἀσφαλείας τοῦ βλαβέντος οἰκήματος δαπάνην.

Τὸ Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον προσδιορίζει ἐπίσης, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν αὐτῶν στοιχείων, τὴν ἀπαιτουμένην διὰ τὴν ἀνέγερσιν νέων οἰκημάτων δαπάνην.

Ἐὰν τὰ στοιχεῖα ταῦτα δὲν ἤθελον κριθῇ παρ' αὐτοῦ ἐπαρκῆ δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν συμπλήρωσιν αὐτῶν καὶ διὰ νέων τοιούτων.

Τὸ γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ταύτης δαπάνης ὑπολογίζει τὴν ἀξίαν τῶν ἐκ τῆς κατεδαφίσεως βλαβέντων ἀνεπανορθώτως οἰκημάτων ὑλικῶν, ὡς καὶ τῆς ξυλείας τῆς χρησιμοποιηθείσης διὰ τὴν προσωρινὴν στέγασιν τῶν σεισμοπαθῶν δυναμένων νὰ χρησιμοποιήσωσι ταύτην εἰς τὰς νέας οἰκοδομάς.

Μετὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ἀπαιτουμένης διὰ τὴν ἐπισκευὴν ἢ ἀνοικοδόμησιν δαπάνης τὸ γνωμοδοτικὸν συμβούλιον καθορίζει δι' ἑκάστην περίπτωσιν καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁριοθησιμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ποσοστοῦ τὴν καταβλητέαν εἰς ἕκαστον σεισμοπαθῆ ἀρωγὴν τοῦ Κράτους καὶ τὴν ἀναγκαίαν διὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν καὶ προμήθειαν ὑλικοῦ προκαταβολὴν καὶ τὴν προθεσμίαν τῆς ἐνάρξεως τῆς οἰκοδομῆς. Ἡ ἀρωγὴ αὕτη οὐδέποτε δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 30.000. Ἡ πληρωμὴ αὐτῆς γίνεται δυνάμει ἐντάλματος τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Μακεδονίας προσδευτικῶς ἀναλόγως τῆς ἐκτελουμένης ἐργασίας εἰς δόσεις καὶ ἐπὶ τῇ βάσει πιστοποιήσεως τοῦ ἁρμοδίου Νομομηχανικοῦ ἢ τοῦ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ ὁριζομένου πρὸ τούτου ἀναπληρωτοῦ του.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ἤθελε χρησιμοποιηθῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἡ δοθεῖσα προκαταβολὴ δι' ὃν ἐδόθη σκοπὸν καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ταχθείσης προθεσμίας αὕτη βάσει ἐκθέσεως τοῦ ἁρμοδίου νομομηχανικοῦ ἐπιστρέφεται εἰσπραττομένη ὡς δημόσιον ἔσοδον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων νόμου καὶ ὑπ' εὐθύνην τοῦ ἁρμοδίου ταμίου.

Ὁ Νεμομηχανικὸς Χαλκιδικῆς πρὸς πληρεστέραν καὶ διαρκῆ ἐπίβλεψιν τῶν συντελουμένων ἐν τῇ σεισμοπλήκτῳ περιοχῇ καὶ παρ' αὐτοῦ ἐπιβλεπομένων ἔργων, δύναται νὰ μεταφέρῃ προσωρινῶς τὴν ἕδραν του κατὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον εἰς Θεσσαλονίκην, πρὸς ἀμεσωτέραν συγκοινωνιακὴν ἐπαφὴν πρὸς τὰ ἐν τῇ βορείῳ περιοχῇ τῆς Χαλκιδικῆς ἰδίᾳ συντελούμενα ἔργα.

Ἄρθρον 11.

Διὰ τὸ πέραν τοῦ εἰς χρήματα ποσοῦ τῆς ἀρωγῆς τοῦ Κράτους ποσὸν τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης διὰ τὴν ἐπισκευὴν ἢ ἀνοικοδόμησιν οἰκημάτων ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Δημοσίου δύναται νὰ ἐγγυηθῇ τὴν πληρωμὴν δανείου συνομολογουμένου ὑπὸ ἑνὸς ἢ πλειοτέρων σεισμοπαθῶν, ὁμάδος ἢ οἰκοδομικοῦ συνεταιρισμοῦ. Τῶν δανείων τούτων ἡ συνομολόγησις γίνεται μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐπὶ ὑποθήκῃ τοῦ ἀκινήτου ὅπερ πρόκειται νὰ ἐπισκευασθῇ ἢ νὰ ἀνεγερθῇ. Ἡ παροχὴ τῶν δανείων τούτων γίνεται προσδευτικῶς κατὰ τὰ διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ὁρισθησόμενα.

Ἡ ἐγγύησις τοῦ Κράτους δίδεται ἐπὶ τῷ ἀπαραιτήτῳ ὅρῳ τῆς διζήσεως ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ὅτι ὁ πιστωτὴς δύναται ἐπικουρικῶς νὰ στραχῇ κατὰ τοῦ Δημοσίου μετὰ προηγουμένην ἐκτέλεσιν ἐπὶ πάσης περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου.

Δι' εἰδικῆς συμβάσεως συνομολογουμένης μεταξὺ τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως καὶ μιᾶς τῶν ἀνεγνωρισμένων Τραπεζῶν δύναται ν' ἀνατεθῇ παραχώρησις τῶν δανείων τούτων ἢ ἡ διαχείρισις αὐτῶν παρ' αὐτῆς ἐφόσον ἤθελον τὰ δάνεια συνομολογηθῇ παρ' ἄλλου πιστωτικοῦ ὀργανισμοῦ.

Αἱ λεπτομέρειαι θέλουσι κανονισθῇ διὰ Π. Διατάγματος ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως.

Ἄρθρον 12.

Διὰ τὴν διευκόλυνσιν τῶν σεισμοπαθῶν ἡ γενικὴ Διοίκησις Μακεδονίας δύναται νὰ προκηρύξῃ μειοδοτικοὺς διαγωνισμοὺς προμηθείας οἰκοδομικῶν ὑλικῶν, ἰδίᾳ δὲ ἀσβέστου, ξυλείας, ὀπτοπλίνθων καὶ κεράμων. Ἡ ἐνέργεια τῶν διαγωνισμῶν θὰ γίνεται ἄνευ οὐδεμιᾶς ὑποχρεώσεως τοῦ Κράτους, ἀλλὰ μόνον πρὸς ἐπίτευξιν χαμηλῶν τιμῶν καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ τελευταίου μειοδότου νὰ χορηγήσῃ εἰς τὰς τιμὰς τῆς μειοδοσίας τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν στέγασιν τῶν σεισμοπαθῶν ὑλικά, ἐφόσον ἤθελε ζητηθῇ τοῦτο παρ' αὐτῶν.

Ἄρθρον 13.

Διὰ τὴν διευκόλυνσιν τῆς στεγάσεως ἐπιτρέπεται ἡ ἕνωσις προσώπων σεισμοπαθῶν εἰς οἰκοδομικοὺς συνεταιρισμούς οἵτινες καλοῦνται «οἰκοδομικοὶ Συνεταιρισμοὶ Σεισμοπαθῶν» διδομένης εἰδικωτέρας ἐπωνυμίας ὑπὸ τῶν συνεταίρων. Τὰ καταστατικὰ τῶν Συνεταιρισμῶν τούτων ἐγκρίνονται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως καὶ καταχωρίζονται εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ δύναται ν' ἁπλουστευθῇ ἡ σύστασις καὶ λειτουργία τῶν Συνεταιρισμῶν τούτων ἐξαιρουμένης τῆς ἐφαρμογῆς ὡρισμένων διατάξεων τῆς κειμένης περὶ Συνεταιρισμοῦ νομοθεσίας.

Ἄρθρον 14.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν δύναται νὰ διαθέτῃ διὰ τὴν μεταφορὰν ὑλικῶν τὸν ἀναγκαῖον ἀριθμὸν φορτηγῶν αὐτοκινήτων μετὰ τῶν ὀδηγῶν αὐτῶν.

Ἄρθρον 15.

Πᾶσαι αἱ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Κράτους καὶ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπόμεναι πληρωμαὶ ἐνεργοῦνται δι' ἐντολῶν τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Μακεδονίας.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον καὶ διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μεταβιβάζονται εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ αἱ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἀναγεγραμμέναι πιστώσεις, ὡς καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῶν συλλεγέντων ἐράνων ἀναλαμβανομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 16.

Διὰ τὴν πληρεστέραν ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος καὶ τὴν ταχυτέραν καὶ σκοπιμωτέραν στέγασιν τῶν σεισμοπαθῶν, συνιστᾶται παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον καλούμενον Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον ἀποκαταστάσεως σεισμοπαθῶν Χαλκιδικῆς.

Ὅπου ἐν τῷ παρόντι νόμῳ μνημονεύεται γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον νοεῖται τὸ Συμβούλιον τοῦτο.

Τὸ Συμβούλιον ἀπαρτίζεται ἐκ :

1) Τοῦ Διευθυντοῦ Δημοσίας Ἀντιλήψεως τοῦ Ὑπουργείου Κρατικῆς Ὑγιεινῆς, ὡς Προέδρου.

2) Τοῦ παρὰ τῷ αὐτῷ Ὑπουργείῳ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστικῆς Ἀποκαταστάσεως.

3) Τοῦ παρὰ τῷ Μετσοβίῳ Πολυτεχνείῳ Καθηγητοῦ ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ σιδηροτραγοῦς σκυροδέματος.

4) Τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Συγκοινωνίας Τμηματάρχου Δημοσίων Κτιρίων.

5) Τοῦ παρὰ τῷ αὐτῷ Ὑπουργείῳ Τμηματάρχου Σχεδίου Πόλεων.

6) Ἑνὸς ἀρχιτέκτονος ὁριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως.

7) Τοῦ Τμηματάρχου Δημοσίας Ἀντιλήψεως ἄνευ ψήφου, ὅστις ἐκτελεῖ καὶ χρέη Εἰσηγητοῦ ἐπὶ τῶν μὴ τεχνικῶν ζητημάτων, ἅτινα εἰσηγεῖται ἓν τῶν τεχνικῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου.

Τὸν Πρόεδρον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ ἀρχαιότερος τῶν μελῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων.

Χρέη Γραμματέως ἐκτελεῖ εἷς τῶν γραμματέων ἢ Εἰσηγητῶν τοῦ Ὑπουργείου Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ ὁριζόμενος.

Ἀναπληρωταὶ τῶν μὲν δημοσίων ὑπαλλήλων τακτικῶν μελῶν εἶναι οἱ νόμιμοι αὐτῶν ἀναπληρωταί, τῶν δὲ λοιπῶν ὁρίζονται καθ' ὃν τρόπον καὶ τὰ τακτικὰ μέλη.

Εἰς τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου καὶ τὸν Γραμματέα καταβάλλεται ἀποζημίωσις ἴση πρὸς τὴν τῶν ἄλλων Συμβουλίων τοῦ Ὑπουργείου, οὐχὶ ὅμως πέραν τῶν πέντε συνεδριάσεων κατὰ μῆνα.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως καθορισθήσονται τὰ τῆς ἀπαρτίας καὶ ἐν γένει λειτουργίας τοῦ Συμβουλίου.

Τοῦ Συμβουλίου δύνανται νὰ μετέχωσι, καλούμενοι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως, ἐὰν παρίσταται ἀνάγκη, καὶ εἷς ἀνώτερος ὑπάλληλος τῆς γεωλογικῆς ὑπηρεσίας, ὡς καὶ τῆς κεντρικῆς ἢ ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας Διευθύνσεως Δασῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Τὸ Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον ἔχει τὰς ρητῶς διὰ τοῦ παρόντος παρεχομένας αὐτῷ ἁρμοδιότητας, ἔτι δὲ γνωμοδοτεῖ κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως ἐπὶ πάντων τῶν σχετιζομένων πρὸς τὴν στέγασιν τῶν σεισμοπαθῶν καὶ ἄλλων συναφῶν ζητημάτων.

Τὸ Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον θέλει καθορίσει ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς συστάσεώς του τὸ πρόγραμμα ἐκτελέσεως ὅλων τῶν σχετιζομένων πρὸς τὸ ἔργον τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν σεισμοπαθῶν ἐργασιῶν ἐπισκευῆς ἢ ἀνοικοδομήσεως τῶν οἰκιῶν, τὴν σειρὰν τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν κατὰ συνοικισμούς, τὴν προθεσμίαν τῆς ἐκτελέσεως καὶ ἀποπερατώσεως καὶ πᾶσαν σχετικὴν λεπτομέρειαν. Ἡ περὶ τούτου ἀπόφασις θὰ ἀποτελέσῃ βάσιν διὰ τὴν κλιμάκωσιν τῆς σχετικῆς πιστώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς ἑπομένας χρήσεις.

Ἄρθρον 17.

Αἱ πρὸς ἀσφάλειαν τῶν πρὸς ἐπισκευὴν ἢ ἀνοικοδόμησιν χορηγηθησομένων ὑπὸ τοῦ Πιστωτικοῦ Ὀργανισμοῦ δανείων ἐγγραφησόμεναι ὑποθῆκαι ἐπὶ τοῦ ἐπισκευασθησόμενου ἢ ἀνοικοδομηθησόμενου ἀκινήτου, ἀνεξαρτήτως τοῦ προσώπου τοῦ συνομολογήσαντος τὸ δάνειον καὶ δόντος τὴν ὑποθήκην, ἰσχύουσι καὶ κατὰ παντὸς εἰς ὃν ἤθελεν περιέλθῃ τὸ ἀκίνητον.

Ἐν περιπτώσει δὲ ἐκνικήσεως αὐτοῦ, ὁ εἰς ὃν ἤθελε περιέλθῃ δικαστικῶς τὸ ἀκίνητον ὑποκαθίσταται αὐτοδικαίως εἰς τὰς ἔναντι τοῦ Πιστωτικοῦ Ὀργανισμοῦ ὑποχρεώσεις τοῦ συνομολογήσαντος τὸ δάνειον.

Ἄρθρον 18.

Ἡ ἐποπτεία καὶ ὁ ἔλεγχος τοῦ ἔργου στεγάσεως σεισμοπαθῶν ἀνήκει εἰς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν Μακεδονίας καὶ ἀσκεῖται διὰ τοῦ Τμήματος Δημοσίας Ἀντιλήψεως αὐτῆς. Δύναται δὲ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Μακεδονίας νὰ συσταθῇ εἰδικὸν Γραφεῖον παρὰ τῷ Τμήματι Δημοσίας Ἀντιλήψεως καλούμενον Γραφεῖον Ἀποκαταστάσεως Σεισμοπαθῶν. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ὁρίζεται ἡ διάρκεια, ὁ τρόπος λειτουργίας ὡς καὶ τὸ μόνιμον αὐτοῦ προσωπικὸν ὅπερ θὰ εἶναι ἐκ τοῦ ὑπηρετοῦντος ἐν τῇ Γενικῇ Διοικήσει Μακεδονίας τοιούτου ἄνευ προσθήκης ὀργανικῶν θέσεων.

Εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦτο δύνανται νὰ προσλαμβάνωνται μέχρι τριῶν ἔκτακτοι μηχανικοὶ διπλωματοῦχοι τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Μηχανικῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου, ἢ ὁμοταγοῦς ἀλλοδαποῦ τοιούτου, μὲ μηνιαίαν ἀντιμισθίαν μέχρι δραχμῶν ὀκτὼ χιλιάδων (8.000) κατ' ἀνώτατον ὅριον, τέσσαρες (4) ἕτεροι ἔκτακτοι μηχανικοὶ μὲ τὰ αὐτὰ ὡς ἄνω προσόντα ἐπὶ μηνιαίᾳ ἀποζημιώσει μέχρι δραχμῶν τεσσάρων χιλιάδων πεντακοσίων (4.500) καὶ εἷς ἀρχιτέκτων διπλωματοῦχος Ἀνωτάτης Σχολῆς ἐπὶ μηνιαίᾳ ἀντιμισθίᾳ μέχρι δραχμῶν ἓξ χιλιάδων (6.000) κατ' ἀνώτατον ὅριον ὡς καὶ εἷς σχεδιαστὴς ἐπὶ μηνιαίᾳ ἀντιμισθίᾳ δραχμῶν 3.000.

Ἐν ἀνάγκῃ βεβαιουμένῃ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Μακεδονίας, δύνανται νὰ προσληφθῶσιν ἐπίσης μέχρις ἓξ (6) τεχνικοὶ βοηθοὶ ἐπὶ ἡμερησίᾳ ἀποζημιώσει δραχμῶν ἑκατὸν (100). Οὗτοι δέον ἀπαραιτήτως νὰ ἔχωσιν ἀποδεικτικὴν πενταετῆ δοκιμασίαν παρὰ ἀναγνωρισμένῃ τεχνικῇ Ἑταιρείᾳ ἢ παρὰ τῷ Δημοσίῳ, ἢ ὑπηρεσίαν εἰς τεχνικὰ ὅπλα στρατοῦ, προτιμωμένων τῶν τέως ἀξιωματικῶν τοῦ μηχανικοῦ. ἔτι δὲ ἓξ ἐπιστάται ἐπὶ ἡμερησίᾳ ἀποζημιώσει δραχμῶν ὀγδοήκοντα.

Οἱ τυχὸν προσληφθησόμενοι ὡς ἄνω τρεῖς μηχανικοί, εἷς (1) ἀρχιτέκτων καὶ τέσσαρες (4) ἕτεροι μηχανικοὶ ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύνανται νὰ λαμβάνωσιν μηνιαίως πλείονα τῶν ὅσων σύγχρονοί των ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ Δημοσίων Ἔργων λαμβάνωσιν.

Ἡ ἁρμοδιότης ὡς καὶ ἡ ἐν γένει ὀργάνωσις τῆς ὑπηρεσίας τῶν τεχνικῶν τούτων ὑπαλλήλων κανονισθήσεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Μακεδονίας.

Εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦτο, ὡς καὶ παρὰ τῷ Νομομηχανικῷ Χαλκιδικῆς δύνανται ν' ἀποσπασθῶσιν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας μηχανικοὶ καὶ τεχνικοὶ ὑπάλληλοι μειουμένου ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν προσληφθησομένων ὑπὸ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Μακεδονίας ἐκτάκτων ὡς ἄνω τεχνικῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 19.

Τὰ ἔξοδα ἀποζημιώσεως τῶν διὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου προσλαμβανομένου ἐκτάκτου τεχνικοῦ προσωπικοῦ καὶ βοηθῶν, τὰ γραφικὰ ἔξοδα καὶ τὰ ἐν γένει ἔξοδα λειτουργίας Γραφείου, ἐνοίκια, ἔξοδα κινήσεως καὶ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ ἡμερήσιαι ἀποζημιώσεις, ἀντὶ τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου μονίμου ἢ ἐκτάκτου, ἀσχολουμένου μὲ τὸ ἔργον ἀποκαταστάσεως σεισμοπαθῶν, περὶ ὧν ὁ παρὼν νόμος κανονίζονται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γενικοῦ Διοικητοῦ Μακεδονίας, καταβάλλονται δὲ ἐκ τῶν μεταβιβασθησομένων εἰς τὸν Γενικὸν Διοικητὴν Μακεδονίας πιστώσεων, διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 20.

Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τῶν Ὑπουργῶν Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως καὶ Γενικοῦ Διοικητοῦ Μακεδονίας καὶ ἀφοῦ ἀκούσῃ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ συσταθῇ παρὰ τῇ Γενικῇ Διοικήσει Μακεδονίας ἐπιτροπὴ ἐκ κρατικῶν ὑπαλλήλων προμηθείας καὶ διαχειρίσεως ἐγχωρίων ὑλικῶν. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος θέλουσι καθορισθῇ καὶ αἱ λεπτομέρειαι τῆς συγκροτήσεως καὶ ἐν γένει λειτουργίας τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης, διαχειρίσεως καὶ προμηθείας ὑλικοῦ. Διὰ τοῦ αὐτοῦ διατάγματος θέλουσι καθορισθῇ καὶ αἱ λεπτομέρειαι τῆς συγκριτήσεως καὶ ἐν γένει λειτουργίας τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, διαχειρίσεως καὶ προμηθείας ὑλικοῦ.

Δι' ὁμοίου Διατάγματος κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκδιδομένου δύνανται νὰ καθορισθῶσιν διατάξεις περὶ ὑλοτομίας, περὶ πραγματοποιήσεως ἀθροιστικῶν ξημιῶν ἐκ δημοσίων ἢ ἰδιωτικῶν δασῶν ἐξ ἐλέγξεως καὶ μεταφορᾶς δασικῶν προϊόντων ἀναγκαιούντων διὰ τὴν στέγασιν τῶν σεισμοπαθῶν κατὰ παρέκκλισιν τῶν κειμένων περὶ δασῶν διατάξεων

Ἄρθρον 21

Διὰ τὰς ἀνάγκας στεγάσεως τῶν περὶ ὧν ὁ παρὼν νόμος σεισμοπαθῶν θέλει γίνεσθαι κατὰ προτίμησιν χρῆσις ξυλείας καὶ λοιπῶν ὑλικῶν, ἐκ τῶν παραγομένων ὑπὸ τοῦ Κράτους δι' αὐτεπιστασίας. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὰ ἔξοδα καταβάλλονται ἐκ τῶν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Μακεδονίας διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ παρόντος νόμου τιθεμένων πιστώσεων.

Ἄρθρον 22.

Δύναται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας, Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως καὶ Οἰκονομικῶν, μετὰ πρότασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Μακεδονίας, νὰ ἐνεργῆται ἐπίταξις πρὸς χρῆσιν καὶ κάρπωσιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει δασῶν μεμισθωμένων ἢ μὴ ἀνηκόντων εἰς φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύνανται νὰ ἐπιτάσσωνται δάση τοῦ Δημοσίου μεμισθωμένα.

Ἡ ἐπίταξις αὕτη ἐνεργεῖται μόνον προκειμένου περὶ ἐξυπηρετήσεως τῶν ἀναγκῶν τῆς στεγάσεως περὶ ὧν ὁ παρὼν νόμος δικαιούχων προσώπων.

Ἡ ἐπίταξις καὶ ἀποζημίωσις ἐνεργοῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 11ης Νοεμβρίου 1922 «περὶ ἐπιτάξεως ἀκινήτων δι' ἐγκατάστασιν πρασφύγων» ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων ἢ Διαταγμάτων. Ἡ ἀποζημίωσις ὁρίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταβληθέντων μισθωμάτων ἢ δικαιωμάτων, ἐφ' ὅσον τοιαῦτα κατεβλήθησαν προστιθεμένου νομίμου τόκου ἐπὶ τοῦ καταβληθέντος ποσοῦ.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ αὐτοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 11ης Νοεμβρίου 1922 προβλεπομένη Ἐπιτροπή, συγκροτεῖται ὡς ἑξῆς.

1) Ἐκ τοῦ οἰκείου Νομάρχου ὡς Προέδρου.

2) Τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν.

3) Ἑνὸς ἀνωτέρου Διοικητικοῦ ὑπαλλήλου ὁριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Μακεδονίας.

4) Ἐκ τοῦ Νομομηχανικοῦ καὶ

5) Ἐκ τοῦ Δασάρχου τῆς περιφερείας.

Ἡ ἀποζημίωσις τῶν περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον ἐπιτάξεων καταβάλλεται ἐκ τῶν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Μακεδονίας τιθεμένων πιστώσεων.

Ἄρθρον 23.

Πρόσφυγες τυχόντες ἀστικῆς ἢ ἀγροτικῆς ἀποκαταστάσεως παρὰ τοῦ Κράτους ὧν αἱ κατοικίαι κατεστράφησαν συνεπείᾳ τῶν σεισμῶν τοῦ ἔτους 1932, ἀπαλλάσσονται τῆς καταβολῆς τοῦ ὑπολοίπου τῆς ἀξίας αὐτῶν, αἱ δὲ μέχρι τοῦδε γενόμεναι καταβολαὶ λογιζόμεναι ὡς μισθώματα δὲν ἀναζητοῦνται.

Ἄρθρον 24.

Εἰς ἀκτήμονας κατοίκους κατὰ τὸν χρόνον τῶν σεισμῶν εἰς τὴν σεισμόπληκτον περιοχὴν δύναται νὰ παραχωρηθῇ ὡραῖαν οἰκόπεδον ἐκ τῶν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Δημοσίου, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν διαθέσιμα ἐξ ἀπαλλοτριώσεως, προτιμωμένων τῶν θυμάτων πολέμου, ἐφέδρων καὶ πολυτέκνων, δύναται δὲ νὰ παραχωρηθῇ ὡς ἐγγύησις τοῦ Κράτους κατὰ τοὺς ἀριθμοὺς τοῦ παρόντος καλύπτουσα μέχρι τοῦ ἡμίσεως τῆς ἐκπάνης ἀνεγέρσεως ἀτελῶς οἰκοδομῆς καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 16 Συμβουλίου.

Ἄρθρον 25.

Ἐπιτρέπεται καὶ κατὰ παρέκκλισιν ἐκ τῶν κειμένων διατάξεων ὁ διορισμὸς διδασκάλων καὶ καθηγητῶν ἐκ τοῦ Νομοῦ Χαλκιδικῆς καταγομένων καὶ κεκτημένων τὰ περὶ διορισμοῦ ἀπαιτούμενα προσόντα.

Ἄρθρον 26.

Οἱ ἐπαγγελματίαι τῆς σεισμοπλήκτου περιοχῆς ἀπαλλάσσονται ἐπὶ τριετίαν τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος.

Ὁμοίως ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου οἰκοδομῶν ἐπὶ δεκαετίαν αἱ οἰκοδομαὶ τῆς σεισμοπλήκτου περιοχῆς.

Ὁμοίως ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος τοῦ ὀφειλομένου εἰσέτι διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1932—33 καὶ οἱ δικηγόροι τοῦ Πρωτοδικείου Πολυγύρου. Ὁμοίως ἀπαλλάσσονται ἐπὶ μίαν τριετίαν τῶν τελῶν ἐγγραφῶν καὶ ἐξετάστρων οἱ μαθηταὶ καὶ φοιτηταὶ οἱ καταγόμενοι ἐκ τῆς σεισμοπλήκτου περιοχῆς».

Ἄρθρον 27.

1. Αἱ δαπάναι εἰς ἃς διετέθησαν ἢ διατεθήσονται αἱ ἀναγραφείσαι ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως πιστώσεις διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐν γένει ἀντίληψιν ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν κατοίκων τῆς περιφερείας Εὐβοίας Κεφαλληνίας καὶ Χαλκιδικῆς ὁρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένης κατόπιν προτάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κρατικῆς Ὑγιεινῆς κλπ.

2. Ὁ τρόπος τῆς ἐκτελέσεως καὶ δικαιολογήσεως τῶν ὡς ἄνω δαπανῶν, ὁρίζεται δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως, κατὰ παρέκκλισιν ἔτι τῶν κειμένων σχετικῶν διατάξεων ὅπου ἡ τήρησις αὐτῶν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ, καθίσταται ἐκ τῶν πραγμάτων ἀδύνατος.

Πᾶν ὑλικὸν κατειργασμένον ἢ μὴ εἰσαγόμενον ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ προοριζόμενον διὰ τὰ ἔργα ὑδρεύσεως τῆς σεισμοπαθοῦς περιοχῆς περὶ ὧν ὁ παρὼν νόμος, ἀπαλλάσσονται τέλους φόρου καὶ δασμοῦ.

Ἄρθρον 28.

Ἡ ἐκ τοῦ Κεφαλαίου 5 ἄρθρ. 4 τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1933—34 τοῦ Ταμείου Ἐθνικῆς Ὁδοποιΐας διατεθεῖσα πίστωσις ἐξ ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν (1.000.000) δι' ἔργα ἀφορῶντα τὰς ὁδοὺς τῆς περιφερείας Ἀρναίας, Στρατωνίκης καὶ Ἱερισσοῦ τῆς σεισμοπαθοῦς περιοχῆς Χαλκιδικῆς δύναται κατὰ παρέκκλισιν τῶν κειμένων διατάξεων νὰ διατεθῇ διὰ συγκριτικοῦ πίνακος πρὸς συνέχισιν ἔργων τοῦ αὐτοῦ συμπλέγματος ὁδῶν ἀρξαμένων ἤδη διὰ πιστώσεων ἐκ τοῦ προϊόντος ἐράνων.

Πᾶν ὑλικὸν κατειργασμένον ἢ μὴ εἰσαγόμενον ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ προοριζόμενον διὰ τὰ ἔργα ὑδρεύσεως τῆς σεισμοπαθοῦς περιοχῆς, περὶ ὧν ὁ παρὼν νόμος, ἀπαλλάσσονται παντὸς τέλους, φόρου καὶ δασμοῦ.

Ἄρθρον 29.

Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως καθορισθήσεται πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια.

Μεθ' ὃ γίνονται δεκτὰ εἰς μόνην συζήτησιν τὰ κάτωθι σχέδια νόμου:

1) «Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν ἐτῶν 1921-22 μέχρι καὶ τοῦ 1928-29».

2) «Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως 1921-22».

3) «Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως 1922-23».

4) «Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως 1923-24».

5) «Περὶ κυρώσεως τῶν ἀπολογισμῶν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως 1924-25».

6) Περὶ κυρώσεως τῶν ἀπολογισμῶν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως 1925-26.»

7) «Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως 1926-27»

8) Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως 1927-28».

9) Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως 1928-29». καὶ

10) Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως 1929-30» ἔχοντα οὕτω:

Περὶ κυρώσεως τῶν ἰσολογισμῶν τῶν ἐτῶν 1921—22 μέχρι καὶ τοῦ 1928—29.

Ἄρθρον 1.

Ἰσολογισμὸς 1921—22.

Κυροῦται ὁ ἰσολογισμὸς τοῦ Δημοσίου Ταμείου τῆς 31ης Μαρτίου 1922, ἔχων οὕτω:

Α'. Ἐνεργητικόν:

1) Ἔξοδα προϋπολογισμοῦ χρήσεως 1921—22, ἤτοι πληρωμαὶ ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1921 μέχρι 31 Μαρτίου 22.		1.569.083.060.19
2) Ταμειακὰ ἀποτελέσματα ἀπολογισμῶν χρήσεως1833 μέχρι καὶ τῆς 1920-21		
α') Πλεονάσματα χρ. 1833 μέχρι 1917 ..	364.950.065.81	
β') Ἐλλείμματα χρ. 1918—19 μέχρι 1920—21.....	448.783.395.40	
ἤτοι ἔλλειμμα χρ. 1833—1920—21....		83.833.329.59
3) Παθητικὰ ὑπόλοιπα χρήσεων 1918—19 μέχρι 1920—21.		
α') Πληρωμαὶ κατὰ τὰ οἰκονομικὰ ἔτη 1919-20 ἕως20-21.	145.168.144.96	
β') Πληρωμαὶἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1921 μέχρι 31 Μαρτίου 1922	55.842.141.95	
ἤτοι σύνολον πληρωθέντων.....		201.010.286.91
4) Κίνησις κεφαλαίων.....		635.724.21
5) Ἑταιρεία διαχειρίσεως ὑπεγγύων προσόδων.....		12.627.116.58

6) Κεντρικὴ Ταμειακὴ Ὑπηρ. Στρατοῦ Λ)μοὶ Ἐνεργητικοῦ.....		131.139.083.25
7) Καταθέσεις παρὰ Τραπέζαις διὰ λογαριασμὸν Νομικῶν προσώπων καὶ εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν.....		90.565.867.10
8) Καταθέσεις Δημοσίου δι' ὑπηρεσίαν δανείων.....		1.891.212.36
9) Ὑπόλογοι Ταμίαι χρεῶσται.....		39.964.780.61
10) Προκαταβολαὶ εἰς διαφόρους ὑπηρεσ.		25.287.201.95
11) Διεθνὴς Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ....		245.867.645.01
12) Καταθέσεις Δημοσίου παρὰ Τραπέζαις διὰ λογαριασμὸν ἰδίου		99.171.535.75
13) Τακτοποιητέαι πληρωμαὶ.....		387.193.826.91
14) Προσωρινὰ χρηματικὰ ἐντάλματα..		13.688.226.90
15) Παράδοσις καὶ παραλαβὴ ταμείου..		20.772.75
16) Ἐκκαθαριστέοι λ)σμοὶ ἐνεργητικοῦ.		50.389.351.49
17) Μισθοὶ πολιτικῶν ὑπηρεσιῶν.....		6.196.657.37
18) Τίτλοι ἐν κυκλοφορίᾳ ταμείων Μακεδονίας.....		423.414.80
19) Πληρωμαὶ ταμιῶν ἰδίᾳ ἁρμοδιότητι.		8.048.200.26
20) Ταμίαι ἀναλήψεις.....		95.463.45
21) Τελωνειακοὶ διαχειρισταὶ.....		5.949.066.82
22) Παρακαταθῆκαι.....		115.570.74
23) Διάφοροι λ)σμοὶ δημοσίου ταμείου .		2.932.188.48
24) Ταμίαι καταθέσεις.....		70.622.448.49
25) Ὑπόλοιπον ἐν τοῖς ταμείοις τοῦ Κράτους κατὰ τὴν 31ην Μαρτίου 1922 ...		341.074.872.08
Σύνολον ἐνεργητικοῦ.....		3.387.826.904.05

Β'. Παθητικόν:

1) Ἔσοδα Προϋπολογισμοῦ χρήσεως 1921—22 ἤτοι εἰσπράξεις ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1921 μέχρι 31ης Μαρτίου 1922.....		1.663.771.915.14
2) Ἐνεργητικὰ Ὑπόλοιπα χρησ. 1918—1919 μέχρι 1920—21:		
α') Εἰσπράξεις κατὰ τὰ οἰκονομικὰ ἔτη 1919—20 ἕως 1920—21.	16.094.878.27	
β') Εἰσπράξεις ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1921 μέχρι 31 Μαρτίου 1922.	7.168.448.48	23.263.326.75
3) Χρηματικὰ γραμμάτια		14.125.198.86
4) Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δαν..		48.659.022.13
5) Γραμμάτια συμψηφισμοῦ.....		66.237.411.37
6) Προκαταβολαὶ Ταμείων καὶ Κυβερνήσεων.....		792.587.978.25
7) Κεφάλαια Νομικῶν Προσώπων καὶ εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν.....		111.857.203.10
8) Κυμαινόμενον χρέος		88.554.696.45
9) Τακτοποιητέαι εἰσπράξεις.....		10.498.853.37
10) Ὑπόλογοι Ταμίαι πιστωταὶ.....		299.924.09
11) Ταχυδρομικαὶ ἐπιταγαὶ.....		20.625.038.08
12) Τρεχούμενοι λογαριασμοὶ.....		155.795.489.71
13) Ἐκκαθαριστέοι λογαριασμοὶ παθητ .		49.116.479.43
14) Γραμμάτια Ἐθνικῆς Ἀμύνης.....		287.507.520.59
15) Κεντρικὴ ταμειακὴ ὑπηρεσία στρατοῦ, λογαριασμοὶ παθητικοῦ.....		48.175.436.15
16) Πληρωτέα ὑπόλοιπα.....		6.771.407.58
Σύνολον παθητικοῦ.....		3.387.826.904.05

Καθορίζεται ἡ ἐκ τῶν οἰκείων ἐγγραφῶν ἐξαγομένη κίνησις τοῦ Δημοσίου Ταμείου κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1921-1922 εἰς:

Α' Ἔσοδα.....	13,233,782,482.41
Β'. Ἔξοδα	12,892,707,610.33
καὶ τὸ ὑπόλοιπον ταμείου εἰς	341.074.872.08

Ἄρθρον 2ον

Ἰσολογισμὸς 1922-23

Κυροῦται ὁ ἰσολογισμὸς τῆς διαχειρίσεως τοῦ Δημοσίου ταμείου τῆς 31ης Μαρτίου 1923 ἔχων οὕτω:

Α'. Ἐνεργητικὸν

1) Ἔξοδα Προϋπολογισμοῦ χρήσεως 1922-23 ἤτοι πληρωμαὶ ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1922 μέχρι 31ης Μαρτίου 1923 δρχ.		2,224.598.748.47
2) Ταμειακὰ ἀποτελέσματα ἀπολογισμῶν χρήσεως 1833 μέχρι καὶ τῆς 1921-22:		
α') Πλεονάσματα χρήσεως 1833-1917 δρχ.....	364.939.756.81	
β') Ἐλλείμμ. 1918-19 μέχρι 1921-22 δρχ.....	643.226.779.75	
ἤτοι ἔλλειμμα χρ. 1833 ἕως 1921-22		278.287.022.94
3) Παθητικὰ ὑπόλοιπα χρήσ. 1918-19 μέχρι 1921-22:		
α') Πληρωμαὶ κατὰ τὰ οἰκονομικὰ ἔτη 1919 — 20 ἕως 1921-22 δρχ.	201.010.286.91	
β) Πληρωμαὶ ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1922 μέχρι 31ης Μαρτίου 1923 δρχ. .	63.251.419.75	
ἤτοι σύνολον πληρωθέντων		264.261.706.66
4) Κίνησις κεφαλαίων		37.325.263.65
5) Ἑταιρεία Διαχ. Ὑπεγ. προσόδων..		35.180.757.36
6) Κεντρικὴ Ταμειακὴ Ὑπηρεσία Στρατοῦ Λ]σμοὶ Ἐνεργητικοῦ		220.710.760.35
7) Καταθέσεις παρὰ Τραπέζαις διὰ λ]σμὸν Νομ. προσώπων καὶ εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν.....		102.687.121.90
8) Καταθέσεις Δημοσίου δι' ὑπηρεσίαν Δανείων.....		80.837.956.34
9) Ὑπόλογοι ταμίαι, χρεῶσται.....		56.019.134.33
10) Προκαταβολαὶ εἰς διαφόρους ὑπηρεσίας		76.783.952.10
11) Διεθνὴς Οἰκον. Ἐπιτροπὴ		491.194.916.31
12) Καταθέσεις Δημοσίου παρὰ Τραπέζαις διὰ λ]σμὸν ἰδίου.....		425.218.461.24
13) Τακτοποιητέαι πληρωμαὶ.....		701.205.428.45
14) Προσωρινὰ Χρηματ. ἐντάλματα ..		46.409.919.50
15) Παράδοσις καὶ παραλαβὴ ταμείου		211.666.65
16) Ἐκκαθαριστέοι λογαριασμοὶ Ἐνεργητικοῦ.....		50.389.351.49
17) Μισθοὶ Πολιτικῶν ὑπηρεσιῶν.....		4.126.428.79
18) Τίτλοι ἐν κυκλοφορίᾳ ταμείων Μακεδονίας.....		438.677.30
19) Πληρωμαὶ Ταμιῶν ἰδίᾳ ἁρμοδιότητι.....		1.817.232.16
20) Ταμίαι ἀναλήψεις.....		47.014.698.61
21) Τελωνειακοὶ Διαχειρισταὶ.....		24.184.350.62
22) Ὑπόλοιπον ἐν τοῖς Ταμείοις τοῦ Κράτους κατὰ τὴν 31 Μαρτίου 1923		682.890.069.57
Σύνολον Ἐνεργητικοῦ.....		5.851.793.624.79

Β'. Παθητικόν :		
1) Ἔσοδα Προϋπολογισμοῦ χρήσεως 1922—23 ἤτοι εἰσπράξεις ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1922 μέχρι 31ης Μαρτίου 1923.....	3.989.955.814.34	
2) Ἐνεργητικὰ ὑπόλοιπα χρήσεως 1918—19 μέχρι 1921—22 :		
α') Εἰσπράξεις κατὰ τὰ οἰκονομικὰ ἔτη 1919-20 μέχρι 1921—22.....	23.263.326.75	
β') Εἰσπράξεις ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1922 ἕως 31ης Μαρτίου 1923.....	13.851.810.95	37.115.137.70
3) Χρηματικὰ Γραμμάτια.....		9.581.791.76
4) Παρακαταθῆκαι.....		137.933.86
5) Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων.....		85.711.008.33
6) Γραμμάτια Συμψηφισμοῦ.....		166.097.016.27
7) Προκαταβολαὶ Τραπεζῶν καὶ Κυβερνήσεως.....		107,087.978.25
8) Κεφάλαια Νομικῶν Προσώπων καὶ Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν.....		124.381.365.50
9) Κυμαινόμενον Χρέος.....		93.960.509.25
10) Τακτοποιητέαι Εἰσπράξεις.....		1.651.184.62
11) Ὑπόλογοι Ταμίαι Πιστωταὶ.....		425.655.47
12) Ταχυδρομικαὶ Ἐπιταγαὶ.....		12.355.531.83
13) Τρεχούμενοι Λογαριασμοί.....		161.317.800.23
14) Ἐκκαθαριστέοι λογαριασμοὶ Παθητικοῦ.....		49.116.479.43
15) Γραμμάτια Ἐθνικῆς Ἀμύνης.....		306.592.301.15
16) Κεντρικὴ Ταμειακὴ Ὑπηρεσία Στρατοῦ Λογαριασμοὶ Παθητικοῦ ..		46.026.631.80
17) Πληρωτέα Ὑπόλοιπα.....		6.755.667.88
18) Διάφοροι Λογαριασμοὶ Δημοσίου Ταμείου.....		52.583.163.31
19) Ταμίαι Καταθέσεις.....		600.940.653.81
Σύνολον Παθητικοῦ.....		5.851.793.624.79

Καθορίζεται ἡ ἐκ τῶν οἰκείων ἐγγραφῶν ἐξαγομένη κίνησις τοῦ Δημοσίου Ταμείου κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1922—23 εἰς :

Α'. Ἔσοδα.....	31.215.769.039.43
Β'. Ἔξοδα.....	30.532.878.969.86
καὶ τὸ ὑπόλοιπον ταμείου εἰς δραχμ. .	682.890.069.57

Ἄρθρον 3.

Ἰσολογισμὸς 1923—24.

Κυροῦται ὁ ἰσολογισμὸς τῆς διαχειρίσεως τοῦ Δημοσίου Ταμείου τῆς 31ης Μαρτίου 1924 ἔχων οὕτω :

Α'. Ἐνεργητικόν :		
1) Ἔξοδα Προϋπολογισμοῦ χρήσεως 1923—24 ἤτοι πληρωμαὶ ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1923 μέχρι 31ης Μαρτίου 1924.....		3.468.231.425.65
2) Παθητικὰ ὑπόλοιπα χρήσεως 1918—19 μέχρι 1922—23 :		
α') Πληρωμαὶ κατὰ τὰ οἰκονομικὰ ἔτη 1919–20 ἕως 1922-23 δραχ.....	264.261.706.66	
β') Πληρωμαὶ ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1923 μέχρι 31 Μαρτίου 1924.....	49.530.118.95	
ἤτοι σύνολον πληρωθέντων.....		313.791.825.61
3) Κίνησις Κεφαλαίων.....		9.508.281.35
4) Ἑταιρεία διαχειρίσεως ὑπεγγύων προσόδων.....		27.175.807.64
5) Κεντρικὴ Ταμειακὴ Ὑπηρεσία Στρατοῦ Λογαριασμοὶ Ἐνεργητικοῦ..		185.162.024.19
6) Καταθέσεις παρὰ Τραπέζαις διὰ λογαριασμὸν Νομικῶν Προσώπων καὶ Εἰδ. Ὑπηρεσιῶν.....		124.594.100.02
7) Καταθέσεις Δημοσίου δι' ὑπηρεσίαν Δανείων.....		239.442.056.55
8) Ὑπόλογοι Ταμίαι Χρεῶσται.....		63.403.230.10
9)Προκαταβολαὶ εἰς διαφόρους ὑπηρεσίας.....		117.085.638.85
10) Διεθνὴς Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπή....		949.150.351.34
11) Καταθέσεις Δημοσίου παρὰ Τραπέζαις διὰ λογαριασμὸν ἰδίου.....		416.044.005.88
12) Τακτοποιητέαι πληρωμαί.....		713.815.450.85
13) Προσωρινὰ χρηματικὰ ἐντάλματα..		44.794.712.15
14) Παράδοσις καὶ παραλαβὴ Ταμείου		9.695.885.30
15) Μισθοὶ Πολιτικῶν Ὑπηρεσιῶν.....		4.122.663.84
16) Ἐκκαθαριστέοι λογαριασμοὶ Ἐνεργητικοῦ.....		50.389.351.49
17) Τίτλοι ἐν κυκλοφορίᾳ ταμείων Μακεδονίας		438.677.30
18) Πληρωμαὶ Ταμιῶν, ἰδίᾳ ἁρμοδιότητι.....		3.472.938.11
19) Ταμίαι Ἀναλήψεις.....		38.659.337.95
20) Τελωνειακοὶ Διαχειρισταὶ.....		82.737.448.62
21) Ταμίαι Καταθέσεις.....		8.683.285.75
22) Ὑπόλοιπον ἐν τοῖς ταμείοις τοῦ Κράτους κατὰ τὴν 31ην Μαρτίου 1924.....		586.922.093.54
Σύνολον Ἐνεργητικοῦ.....		7.457.320.592.08

Β'. Παθητικόν:

1) Ἔσοδα Πρ)σμοῦ χρήσ. 1923-24 ἤτοι εἰσπράξεις ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1923 μέχρι 31 Μαρτίου 1924.....		3.727.454.256.06
2) Ταμειακὰ ἀποτελέσματα ἀπολογισμῶν χρήσ. 1833 μέχρι καὶ τῆς 1922-1923.		
α') Πλεονάσματα χρ. 1833 ἕως 1917.....	364.939.756.81	
β') Πλεονάσματα χρ. 1918-1919 μέχρι 1922-1923.....	474.741.136.22	
ἤτοι πλεόνασμα χρ. 1833 ἕως 1922-23 .		839.680.893.03
3) Ἐνεργητικὰ ὑπόλοιπα χρ. 1918-1919 μέχρι 1922-23.		
α') Εἰσπράξεις κατὰ τὰ οἰκονομικὰ ἔτη 1919-1920 μέχρι 1922-23.....	37.115.137.70	
β') Εἰσπράξεις ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1923 ἕως 31 Μαρ. 1924 .	17.500.186.05	54.615.323.75

4) Χρηματικὰ γραμμάτια	11.301.747.16	
5) Παρακαταθῆκαι.....	187.626.11	
6) Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν.	99.212.618.98	
7) Γραμμάτια Συμψηφισμοῦ.....	543.912.550.77	
8) Προκαταβολαὶ Τραπεζῶν καὶ Κυβερνήσεων	283.750.504.94	
9) Κεφάλαια Νομικῶν Προσώπων καὶ Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν.....	158.808.647.02	
10) Κυμαινόμενον χρέος.....	124.082.769.05	
11) Τακτοποιητέαι εἰσπράξεις.....	3.249.818.91	
12) Ὑπόλογοι Ταμίαι Πιστωταὶ.....	559.103.79	
13) Ταχυδρομικαὶ ἐπιταγαὶ	13.503.180.96	
14) Τρεχούμενοι λογαριασμοὶ.....	206.925.147.83	
15) Ἐκκαθαριστέοι λογ)σμοὶ Παθητικοῦ	49.116.479.43	
16) Γραμμάτια Ἐθνικῆς Ἀμύνης	1.164.623.646.40	
17) Κεντρικὴ Ταμειακὴ Ὑπηρεσία Στρατοῦ λογαριασμοὶ παθητικοῦ.....	48.119.883.39	
18) Πληρωτέα Ὑπόλοιπα.....	6.658.899.13	
19) Διάφοροι λογ)σμοὶ Δημ. Ταμείου...	121.557.495.37	
Σύνολον Παθητικοῦ.....	7.457.320.592.08	

Καθορίζεται ἡ ἐκ τῶν οἰκείων ἐγγραφῶν ἐξαγομένη κίνησις τοῦ Δημοσίου Ταμείου κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1923-24 εἰς

Α'. Ἔσοδα	30.813.722.105.41
Β'. Ἔξοδα.....	30.226.800.011.87
καὶ τὸ ὑπόλοιπον ταμείου εἰς δραχ.....	586.922.093.54

Ἄρθρον 4.

Ἰσολογισμὸς 1924—25.

Κυροῦται ὁ ἰσολογισμὸς τῆς διαχειρίσεως τοῦ Δημοσίου Ταμείου τῆς 31 Μαρτίου 1925 ἔχων οὕτω.

Α'. Ἐνεργητικόν :		
1) Ἔξοδα προϋπολογισμοῦ χρ. 1924-25 ἤτοι πληρωμαὶ ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1924 μέχρι 31 Μαρτίου 1925.....		4.570.692.339.95
2) Ταμειακὰ ἀποτελέσματα ἀπολογισμῶν χρήσεως 1833 μέχρι καὶ τῆς 1923—24 :		
α') Πλεονάσματα χρήσεων 1833 ἕως 1917	364.939.756.81	
β') Ἐλλείμματα χρήσεων 1918—19 μέχρι 1923—24.....	540.687.508.62	
ἤτοι ἔλλειμμα χρήσεων 1833 ἕως 1923—1924		175.747.751.81
3) Παθητικὰ ὑπόλοιπα χρήσεων 1918-19 μέχρι 1923—24.		
α') Πληρωμαὶ κατὰ τὰ οἰκονομικὰ ἔτη 1919-20 ἕως 1923-24	313.791.826.11	
β') Πληρωμαὶ ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1924 ἕως 31 Μαρτίου 1925 .	579.652.948.65	
ἤτοι σύνολον πληρωθέντων.....		893.444.774.76
4) Ἑταιρεία Διαχ. ὑπεγγύων προσόδων.		36.428.993.94
5) Κεντρικὴ ταμειακὴ ὑπηρεσία στρατοῦ Λογ)σμοὶ ἐνεργητικοῦ		194.070.858.79
6) Καταθέσεις Δημοσίου δι' ὑπηρεσίαν δανείων.....		310.458.485.35
7) Καταθέσεις νομικῶν προσώπων καὶ εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν.....		185.438.849.80
8) Ὑπόλογοι Ταμίαι χρεῶσται.....		75.156.151.71
9) Προκαταβολαὶ εἰς διαφόρους ὑπηρ.		128.806.374.25
10) Διεθνὴς Οἰκονομικὴ ἐπιτροπή.....		871.657.231.—
11) Καταθέσεις δημοσίου διὰ λογαριασμὸν ἰδίου.....		299.645.572.07
12) Τακτοποιητέαι πληρωμαί.....		548.883.725.83
13) Προσωρινὰ χρηματικὰ ἐντάλματα..		44.042.737.55
14) Ἐκκαθαριστέοι λογαριασμοὶ ἐνεργητικοῦ.....		50.389.351.49
15) Μισθοὶ πολιτικῶν ὑπηρεσιῶν.....		4.121.836.79
16) Τίτλοι ἐν κυκλοφορίᾳ ταμείων Μακεδονίας.....		438.677.30
17) Πληρωμαὶ ταμιῶν ἰδίᾳ ἁρμοδιότητι.		6.454.823.91
18) Τελωνειακοὶ διαχειρισταὶ.....		148.713.878.92
19) Ταμίαι καταθέσεις.....		26.356.326.93
20) Ὑπόλοιπον ἐν τοῖς Ταμείοις τοῦ Κράτους κατὰ τὴν 31ην Μαρτίου 1925....		643.283.100.70
Σύνολον Ἐνεργητικοῦ		9.214.231.842.85

Β'. Παθητικόν :

1) Ἔσοδα προϋπολογισμοῦ χρήσεως1924—25 ἤτοι εἰσπράξεις ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1924 μέχρι 31 Μαρτίου 1925 .		5.542.960.590.49
2) Ἐνεργητικὰ ὑπόλοιπα χρήσεων 1918 19 μέχρι 1923—24 :		
α') Εἰσπράξεις κατὰ τὰ οἰκονομικὰ ἔτη 1919-20 μέχρι 1923-1924	54.615.323.75	
β') Εἰσπράξεις ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1924 ἕως 31 Μαρτίου 1925 .	87.220.531.55	141.835.855.30
3) Κίνησις κεφαλαίων.....		1.515.134.60
4) Παράδοσις καὶ παραλαβὴ ταμείου...		1.164.630.25
5) Ταμίαι ἀναλήψεις		3.498.192.45
6) Χρηματικὰ γραμμάτια		14.393.631.26
7) Παρακαταθῆκαι.....		449.332.01
8) Ταμεῖον παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων		84.359.745.58
9) Κεφάλαια νομικῶν προσώπων καὶ εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν.....		237.349.403.40
10) Γραμμάτια συμψηφισμοῦ.....		566.651.540.87
11) Προκαταβολαὶ τραπεζῶν καὶ Κυβερνήσεων		85.230.779.84
12) Κυμαινόμενον χρέος.....		122.202.411.80
13) Τακτοποιητέαι εἰσπράξεις.....		4.642.019.51
14) Ὑπόλογοι ταμίαι πιστωταὶ		2.343.767.64
15) Ταχυδρομικαὶ ἐπιταγαί.....		14.611.670.19
6) Διάφοροι λογαριασμοὶ Δημοσίου.. Ταμείου.....		150.504.223.58
17) Τρεχούμενοι λογαριασμοί.....		262.370.397.93
18) Ἐκκαθαριστέοι λογαριασμοὶ παθητικοῦ.....		49.116.479.43
19) Γραμμάτια Ἐθνικῆς Ἀμύνης.....		1.890.837.579.65
20) Κεντρικὴ ταμειακὴ ὑπηρεσία Στρατοῦ. Λογαριασμοὶ παθητικοῦ.....		31.600.321.54
21) Πληρωτέα ὑπόλοιπα.....		6.594.135.53
Σύνολον Παθητικοῦ.....		9,214.231.842.85

Καθορίζεται ἡ ἐκ τῶν οἰκείων ἐγγραφῶν ἐξαγομένη κίνησις τοῦ Δημοσίου Ταμείου κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1924—25 εἰς :

α'. Ἔσοδα	40.602.731.253.99
β'. Ἔξοδα	39.959.448.153.29
καὶ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ταμείου εἰς	643.283.100.70

Ἄρθρον 5.

Ἰσολογισμὸς 1925–26

Κυροῦται ὁ ἰσολογισμὸς τῆς διαχειρίσεως τοῦ Δημοσίου Ταμείου τῆς 31ης Μαρτίου 1926 ἔχων οὕτω.

Α'. Ἐνεργητικόν :

1) Ἔξοδα προϋπολογισμοῦ χρ. 1925-26 ἤτοι πληρωμαὶ ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1925 μέχρι 31ης Μαρτίου 1926		4.898.852.215.65
2) Παθητικὰ ὑπόλοιπα χρήσ. 1918—1919 μέχρι 1924—25.		
α') Πληρωμαὶ κατὰ τὰ οἰκονομικὰ ἔτη 1919–20 ἕως 1924–25.	893.444.774.76	
β') Πληρωμαὶ ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1925 ἕως 31 Μαρτίου 1926.	553.060.179.30	
ἤτοι σύνολον πληρωθέντων		1.446.504.954.06
3) Ἑταιρεία διαχ. ὑπεγγύων προσόδων.		52.950.799.42
4) Κεντρικὴ ταμειακὴ ὑπηρεσία στρατοῦ λογαριασμοὶ ἐνεργητικοῦ		217.672.234.19
5) Καταθέσεις δημοσίου δι' ὑπηρεσίαν δανείων		793.715.695.38
6) Καταθέσεις παρὰ τραπέζαις διὰ λογαριασμὸν Νομικῶν προσώπων καὶ εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν		195.994.014.62
7) Ὑπόλογοι ταμίαι χρεῶσται		76.592.623.72
8) Προκαταβολαὶ εἰς διαφ. ὑπηρεσίας		107.518.266.80
9) Διεθνὴς οἰκονομικὴ ἐπιτροπὴ		751.837.933.20
10) Καταθέσεις δημοσίου παρὰ τραπέζαις διὰ λογαριασμὸν ἰδίου		246.800.767.54
11) Τακτοποιητέαι πληρωμαὶ		523.668.298.94
12) Προσωρινὰ χρηματικὰ ἐντάλματα		61.545.082.50
13) Ἐκκαθαριστέοι λ)σμοὶ ἐνεργητικοῦ		50.389.351.49
14) Μισθοὶ πολιτικῶν ὑπηρεσιῶν		4.112.666.94
15) Τίτλοι ἐν κυκλοφορίᾳ ταμείων Μακεδονίας		438.677.30
16) Πληρωμαὶ ταμιῶν ἰδίᾳ ἁρμοδιότητι.		4.747.045.21
17) Τελωνειακοὶ διαχειρισταὶ		10.302.413.42
18) Ταμίαι καταθέσεις		55.592.686.74
19) Ὑπόλοιπον ἐν τοῖς ταμείοις τοῦ Κράτους κατὰ τὴν 31ην Μαρτίου 1926		662.346.762.55
Σύνολον ἐνεργητικοῦ		10.161.582.489.67

Β'. Παθητικὸν :

1) Ἔσοδα προϋπολογισμοῦ χρήσεως 1925—26 ἤτοι εἰσπράξεις ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1925 μέχρι 31 ης Μαρτίου 1926		5.762.635.388.61
2) Ταμειακὰ ἀποτελέσματα ἀπολογισμῶν χρήσ. 1833 μέχρι καὶ τῆς 1924-25 :		
α') Πλεονάσμ. χρήσεων 1833 ἕως 1917 δρχ.	364.939.756.81	
β') Ἐλλείμμ. χρήσεων 1918—19 ἕως 1924-25 δρχ.	315.118.773.13	49.820.983.68
3) Ἐνεργητικὰ ὑπόλοιπα χρήσεων 1918 19 μέχρι 1924-25 :		
α') Εἰσπράξεις κατὰ τὰ οἰκον. ἔτη 1919 -20 μέχρι 1924-25 δρχ.	141.835.855.30	
β') Εἰσπράξεις ἀπὸ 1ης Ἀπριλ. 1925 ἕως 31 Μαρτίου 1926 δρχ.	61.288.045.60	203.123.900.90
4) Κίνησις κεφαλαίων		12.166.767.35
5) Παράδοσις καὶ παραλαβὴ ταμείου.		1.110.643.55
6) Ταμίαι, Ἀναλήψεις		30.850.106.35
7) Χρηματικὰ Γραμμάτια		26.536.014.01
8) Παρακαταθῆκαι		480.161.51
9) Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν		159.879.806.98
10) Γραμμάτια Συμψηφισμοῦ		997.936.966.97
11) Κεφάλαια Νομικῶν προσώπων καὶ εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν		242.443.153.17
12) Προκαταβολαὶ Τραπεζῶν καὶ Κυβερνήσεων		84.780.779.84
13) Κυμαινόμενον χρέος		132.121.625.85
14) Τακτοποιητέαι εἰσπράξεις		4.642.019.51
15) Ὑπόλογοι ταμίαι, πιστωταὶ		2.255.079.04
16) Ταχυδρομικαὶ ἐπιταγαὶ		14.558.854.94
17) Διάφοροι λ)σμοὶ Δημοσίου Ταμείου		125.483.242.92
18) Τρεχούμενοι λογ)σμοὶ		328,221.161.09
19) Ἐκκαθαριστέοι λ)σμοὶ παθητικοῦ		49.116.479.43
20) Γραμμάτια Ἐθνικῆς Ἀμύνης		1.894.828.827.05
21) Κεντρικὴ Ταμειακὴ ὑπηρεσία Στρατοῦ λ)σμοὶ παθητικοῦ		32.094.041.74
22) Πληρωτέα ὑπόλοιπα		6.496.485.18
Σύνολον Παθητικοῦ		10.161.582.489.67

Καθορίζεται ἡ ἐκ τῶν οἰκείων ἐγγραφῶν ἐξαγομένη κίνησις τοῦ Δημοσίου Ταμείου κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1925-26 εἰς :

Α') Ἔσοδα	39.089.495.658.08
Β') Ἔξοδα	38.427.148.895.53
καὶ τὸ ὑπόλοιπον ταμείου εἰς δρχ.	662.346.762.55

Ἄρθρον 6ον

Ἰ σ ο λ ο γ ι σ μ ὸ ς 1926-27

Κυροῦται ὁ Ἰσολογισμὸς τῆς διαχειρίσεως τοῦ Δημοσίου Ταμείου τῆς 31ης Μαρτίου 1927 ἔχων οὕτω :

Α'. Ἐ ν ε ρ γ η τ ι κ ὸ ν

1) Ἔξοδα Πρ)σμοῦ χρήσεως 1926-27 : ἤτοι πληρωμαὶ ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1926 μέχρι 31ης Μαρτίου 1927		5.522.693.751.55
2) Παθητικὰ ὑπόλοιπα χρήσ. 1918-19 μέχρι 1925-26 :		
α') Πληρωμαὶ κατὰ τὰ οἰκονομ. ἔτη 1919-20 ἕως 1925-26 δρχ.	1446.504.954.06	
β') Πληρωμαὶ ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1926 μέχρι 31 Μαρ. 1927 δρχ.	743.171.576.60	2.189.676.530.66
3) Ἑταιρεία Διαχ. Ὑπεγ. προσόδων		75.060.277.12
4) Κεντρικὴ Ταμειακὴ ὑπηρεσία Στρατοῦ λ)σμοὶ ἐνεργητικοῦ		236.779.098.44

5) Καταθέσεις Δημοσίου δι' ὑπηρεσίαν δανείων		758.553.861.21
6) Καταθέσεις παρὰ Τραπέζαις διὰ λ)σμὸν Νομικῶν Προσώπων καὶ Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν		226.526.643.83
7) Ὑπόλογοι ταμίαι, χρεῶσται		164.111.501.38
8) Προκαταβολαὶ εἰς διαφόρους ὑπηρεσίας		130.118.082.75
9) Διεθνὴς Οἰκονομ. Ἐπιτροπὴ		1.368.390.516.19
10) Καταθέσεις Δημοσίου παρὰ Τραπέζαις διὰ λ)σμὸν ἰδίου		230.352.802.37
11) Τακτοποιητέαι πληρωμαὶ		527.564.419.74
12) Προσωρινὰ χρηματικὰ ἐντάλματα		11.910.265.90
13) Ἐκκαθαρ. λ)σμοὶ ἐνεργητικοῦ		50.389.351.49
14) Παράδοσις καὶ παραλαβὴ ταμείου		8.869.857.—
15) Μισθοὶ πολιτικῶν ὑπηρεσιῶν		4.099.725.84
16) Τίτλοι ἐν κυκλοφορίᾳ ταμείων Μακεδονίας		438.677.30
17) Πληρωμαὶ ταμιῶν ἰδίᾳ ἁρμοδιότητι		7.192.445.51
18) Τελωνειακοὶ διαχειρισταὶ		10.302.413.42
19) Ταμίαι, Ἀναλήψεις		10.203.991.13
20) Ὑπόλοιπον ἐν τοῖς ταμείοις τοῦ Κράτους κατὰ τὴν 31ην Μαρτίου 1927		621.684.725.90
Σύνολον ἐνεργητικοῦ		12.154.918.938.73

Β'. Π α θ η τ ι κ ὸ ν

1) Ἔσοδα Πρ)σμοῦ χρήσεως 1926—27 ἤτοι εἰσπράξεις ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1926 μέχρι 31 Μαρτίου 1927 δραχ.		8.576.319.404.22
2) Ταμειακὰ ἀποτελέσματα ἀπολογισμῶν χρήσεων 1833 μέχρι καὶ τῆς 1925—26 :		
α) Πλεονάσματα χρήσεων 1833 μέχρι 1917	364.939.756.81	
β) Πλεονασμ. χρήσεων 1918—19 ἕως 1925—26	765.472.883.73	1.130.412.640.54
3) Ἐνεργητικὰ ὑπόλοιπα χρήσεων 1918-19 μέχρι 1925-26 :		
α) Εἰσπράξεις κατὰ τὰ οἰκονομ. ἔτη 1918-19 ἕως 1925-26	203.123.900.90	
β) Εἰσπράξεις ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1926 ἕως 31ης Μαρτ. 1927	86.771.812.15	289.895.713.05
4) Κίνησις κεφαλαίων		24.911.849.40
5) Χρηματικὰ γραμμάτια		63.277.189.91
6) Παρακαταθῆκαι		35.880.91
7) Ταμεῖον παρακαταθηκῶν		113.166.053.83
8) Κεντρ. Ταμειακὴ Ὑπηρεσία Στρατοῦ λ)σμοὶ παθητικοῦ		32.322.538.29
9) Ταμίαι, Καταθέσεις		52.047.723.13
10) Γραμμάτια συμψηφισμοῦ		530.504.777.82
11) Κεφάλαια Νομικῶν προσώπων καὶ Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν		269.529.551.23
12) Προκαταβολαὶ Τραπεζῶν καὶ Κυβερνήσεων		116.791.607.89
13) Κυμαινόμενον χρέος		132.655.312.30
14) Τακτοποιητέαι εἰσπράξεις		3.267.205.21
15) Ὑπόλογοι ταμίαι, πιστωταὶ		6.105.514.84
16) Ταχυδρομικαὶ ἐπιταγαὶ		15.644.454.89
17) Διάφοροι λ)σμοὶ Δημ. Ταμείου		163.518.254.10
18) Τρεχούμενοι λ)σμοὶ		487.683.620.16
19) Ἐκκαθαριστέοι λ)σμοὶ παθητικοῦ		49.116.479.43
20) Γραμμάτια Ἐθν. Ἀμύνης		91.394.043.25
21) Πληρωτέα ὑπόλοιπα		6.319.124.33
Σύνολον παθητικοῦ		12.154.918.938.73

Καθορίζεται ἡ ἐκ τῶν οἰκείων ἐγγραφῶν ἐξαγομένη κίνησις τοῦ Δημοσίου Ταμείου κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1926-27 εἰς :

Α'. Ἔσοδα	49.244.397.910.76
Β'. Ἔξοδα	48.622.713.184.86
καὶ τὸ ὑπόλοιπον ταμείου εἰς δραχ.	621.684.725.90

Ἄρθρον 7.

Ἰσολογισμὸς 1927—28.

Κυροῦται ὁ ἰσολογισμὸς τῆς διαχειρίσεως τοῦ Δημοσίου Ταμείου κατὰ τὴν 31ην Μαρτίου 1928 ἔχων οὕτω :

Α'. Ἐνεργητικόν :

1) Ἔξοδα Προϋπολογισμοῦ χρήσεως 1927—28 ἤτοι πληρωμαὶ ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1927 μέχρι τῆς 31ης Μαρτίου 1928		5.395.059.647.05
2) Παθητικὰ ὑπόλοιπα χρήσεων 1918–1919 μέχρι καὶ 1926—27. :		
α') Πληρωμαὶ κατὰ τὰ οἰκονομικὰ ἔτη 1919–20 ἕως 1926—27	2.189.676.530.66	
β') Πληρωμαὶ ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1927 ἕως 31ης Μαρτίου 1928	236.895.010.30	2.426.571.540.96
3) Ἑταιρεία Διαχειρίσεως Ὑπεγγύων Προσόδων		123.461.787.30
4) Κεντρικὴ Ταμειακὴ Ὑπηρεσία Στρατοῦ λογαριασμοὶ Ἐνεργητικοῦ		225.636.935.04
5) Καταθέσεις Δημοσίου δι' ὑπηρεσίαν Δανείων		841.338.720.60
6) Καταθέσεις παρὰ Τραπέζαις διὰ λογαριασμὸν Νομικῶν Προσώπων καὶ Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν		308.716.976.23
7) Ὑπόλογοι Ταμίαι Χρεῶσται		99.816.936.60
8) Προκαταβολαὶ εἰς διαφόρους ὑπηρεσίας		130.356.802.20
9) Διεθνὴς Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ		1.414.658.617.21
10) Καταθέσεις Δημοσίου παρὰ Τραπέζαις διὰ λογαριασμὸν ἰδίου		189.325.000.31
11) Τακτοποιητέαι Πληρωμαὶ		624.358.349.43
12) Προσωρινὰ Χρηματικὰ ἐντάλματα		12.705.815.90
13) Ἐκκαθαριστέοι λογαριασμοὶ Ἐνεργητικοῦ		50.389.351.49
14) Μισθοὶ Πολιτικῶν Ὑπηρεσιῶν		4.099.725.84
15) Τίτλοι ἐν κυκλοφορίᾳ Ταμείων Μακεδονίας		438.677.30
16) Πληρωμαὶ Ταμιῶν ἰδίᾳ ἁρμοδιότητι		14.063.181.76
17) Τελωνειακοὶ Διαχειρισταὶ		10.294.466.52

18) Ἑλληνικὸν Δημόσιον — Ἀπόσβεσις χρεωστικοῦ ἐκ Παρακαταθηκῶν ὑπολοίπου		32.788.881.75
19) Κίνησις Κεφαλαίων		34.506.229.80
20) Προκαταβολαὶ Τραπεζῶν καὶ Κυβερνήσεων		378.532.909.39
21) Ὑπόλοιπον ἐν τοῖς ταμείοις τοῦ Κράτους κατὰ τὴν 31ην Μαρτίου 1928		740.089.717.68
Σύνολον Ἐνεργητικοῦ		13.057.210.270.36

Β'. Παθητικόν :

1) Ἔσοδα Προϋπολογισμοῦ χρήσεως 1927—28 ἤτοι εἰσπράξεις ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1927 μέχρι 31ης Μαρτίου 1928		8.773.291.825.23
2) Ταμειακὰ ἀποτελέσματα ἀπολογισμῶν χρήσεων 1833 μέχρι καὶ τῆς 1926 — 1927 :		
α') Πλεονάσματα χρήσεων 1833 μέχρι 1917	364.939.756.81	
β') Πλεονάσματα χρήσεων 1918 – 19 ἕως 1926–27	1.586.395.332.75	1.951.335.089.56
3) Ἐνεργητικὰ ὑπόλοιπα χρήσ. 1918 –19 ἕως 1926–27 :		
α') Εἰσπράξεις κατὰ τὰ οἰκονομικὰ ἔτη 1919 – 20 ἕως 1926 —27	289.895.713.05	
β') Εἰσπράξεις ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1927 μέχρι 31ης Μαρτίου 1928	113.556.986.20	403.452.699.25
4) Παράδοσις Παραλαβὴ Ταμείου		1.028.937.—
5) Ταμίαι Ἀναλήψεις		49.972.020.97
6) Χρηματικὰ Γραμμάτια		20.775.521.11
7) Παρακαταθῆκαι		238.954.71
8) Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων		113.166.053.83
9) Κεντρικὴ Ταμειακὴ Ὑπηρεσία Στρατοῦ λογαριασμοὶ Παθητικοῦ		29.612.527.59
10) Ταμίαι Καταθέσεις		75.376.593.63
11) Γραμμάτια Συμψηφισμοῦ		477.753.104.22
12) Κεφάλαια Νομικῶν Προσώπων καὶ Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν		295.490.032.83
13) Κυμαινόμενον Χρέος		132.677.324.45
14) Τακτοποιητέαι εἰσπράξεις		3.267.205.21
15) Ὑπόλογοι Ταμίαι Πιστωταὶ		4.294.313.44
16) Ταχυδρομικαὶ Ἐπιταγαὶ		10.175.732.29
17) Διάφοροι Λογαριασμοὶ Δημοσίου Ταμείου		157.806.650.37
18) Τρεχούμενοι λογαριασμοὶ		445.416.157.91
19) Ἐκκαθαριστέοι λογαριασμοὶ Παθητικοῦ		49.116.479.43
20) Γραμμάτια Ἐθνικῆς Ἀμύνης		56.744.658.60
21) Πληρωτέα Ὑπόλοιπα		6.218.388.73
Σύνολον Παθητικοῦ		13.057.210.270.36

Καθορίζεται ἡ ἐκ τῶν οἰκείων ἐγγραφῶν ἐξαγομένη κίνησις τοῦ Δημοσίου Ταμείου κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1927—28 εἰς :

Α'. Ἔσοδα	49.259.160.648.96
Β'. Ἔξοδα	48.519.070.931.28
καὶ τὸ ὑπόλοιπον Ταμείου εἰς δραχμ.	740.089.717.68

Ἄρθρον 8.

Ἰσολογισμὸς 1928—29

Κυροῦται ὁ ἰσολογισμὸς τῆς διαχειρίσεως τοῦ Δημοσίου Ταμείου τῆς 31ης Μαρτίου 1929 ἔχων οὕτω.

Α'. Ἐνεργητικόν :

1) Ἔξοδα Προϋπολογισμοῦ χρήσεως 1928—29 ἤτοι πληρωμαὶ ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1928 μέχρι 31ης Μαρτίου 1929.		7.164.846.353.14
2) Παθητικὰ ὑπόλοιπα χρησ. 1918–19 μέχρι 1927–28 :		
α') Πληρωμαὶ κατὰ τὰ οἰκονομικὰ ἔτη 1919 –20 ἕως 1927–28	2.426.571.583.26	
β') Πληρωμαὶ ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1928 μέχρι 31 Μαρτίου 1929	412.476.096.05	2.839.047.679.35
3) Ἑταιρεία διαχειρίσεως ὑπεγγύων προσόδων		201.488.984.31
4) Κεντρικὴ ταμειακὴ ὑπηρεσία στρατοῦ λογαριασμοὶ ἐνεργητικοῦ		227.968.497.69
5) Καταθέσεις δημοσίου δι' ὑπηρεσίαν δανείων		945.868.073.45
6) Καταθέσεις παρὰ Τραπέζαις διὰ λογαριασμὸν Νομικῶν προσώπων καὶ Εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν		436.927.999.37
7) Ὑπόλογοι ταμίαι χρεῶσται		76.095.013.10
8) Προκαταβολαὶ εἰς διαφ. ὑπηρεσίας		148.915.251.25
9) Διεθνὴς οἰκονομικὴ ἐπιτροπὴ		1.738.445.928.23
10) Καταθέσεις δημοσίου παρὰ Τραπέζαις διὰ λογαριασμὸν ἰδίου		274.873.172.22
11) Τακτοποιητέαι πληρωμαὶ		612.169.836.49
12) Προσωρινὰ χρηματικὰ ἐντάλματα		57.130.795.50
13) Ἐκκαθαριστέοι λ)σμοὶ ἐνεργητικοῦ		50.389.351.49
14) Ἀλληλόχρεος λογαριασμὸς παρὰ Τραπέζαις		543.735.974.74
15) Παράδοσις καὶ παραλαβὴ ταμείου		7.576.166.50
16) Μισθοὶ πολιτικῶν ὑπηρεσιῶν		4.099.725.84
17) Τίτλοι ἐν κυκλοφορίᾳ ταμείων Μακεδονίας		438.677.30
18) Τελωνειακοὶ διαχειρισταὶ		10.294.466.52
19) Ἑλληνικὸν δημόσιον, ἀπόσβεσις χρεωστικοῦ ἐκ παρακαταθηκῶν ὑπολοίπου		50.868.667.25
20) Πληρωμαὶ ταμιῶν ἰδίᾳ ἁρμοδιότητι		17.198.823.46
21) Προκαταβολαὶ τραπεζῶν καὶ Κυβερνήσεων		29.854.718.05
22) Ὑπόλοιπον ἐν τοῖς ταμείοις τοῦ Κράτους κατὰ τὴν 31ην Μαρτίου 1929		881.171.281.75
Σύνολον ἐνεργητικοῦ		16.319.405.437.—

Β'. Παθητικόν :

1) Ἔσοδα Προϋπολογισμοῦ χρήσεως 1928—29 ἤτοι εἰσπράξεις ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1928 μέχρι 31 Μαρτίου 1929		10.283.417.434.04
2) Ταμειακὰ ἀποτελέσματα ἀπολογισμῶν χρήσεων 1833 μέχρι καὶ τῆς 1927—1928 :		
α') Πλεονάσματα χρήσεων 1833 μέχρι 1917	364.939.756.81	
β') Πλεονάσματα χρήσεων 1918—19 ἕως 1927—1928	2.812.875.356.18	3.177.815.112.99
3) Ἐνεργητικὰ ὑπόλοιπα χρήσεων 1918 –19ἕως 1927–28 :		
α') Εἰσπράξεις κατὰ τὰ οἰκονομικὰ ἔτη 1919-20 ἕως 1927-28.	403.477.288.50	
β') Εἰσπράξεις ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1928 μέχρι 31 Μαρτίου 1929.	167.025.829.65	570.503.118.15
4) Κίνησις κεφαλαίων		14.173.696.65
5) Ταμίαι ἀναλήψεις		217.660.325.87
6) Χρηματικὰ γραμμάτια		19.797.644.51
7) Παρακαταθῆκαι		465.478.01
8) Ταμεῖον παρακαταθηκῶν καὶ δανείων		95.572.204.43
9) Κεντρικὴ ταμειακὴ ὑπηρεσία στρατοῦ λογαριασμοὶ παθητικοῦ		30.027.014.54
10) Ταμίαι καταθέσεις		49.907.074.39
11) Γραμμάτια συμψηφισμοῦ		510.836.367.07
12) Κεφάλαια νομικῶν προσώπων καὶ εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν		405.911 534 57
13) Κυμαινόμενον χρέος		132 049 000 20
14) Τακτοποιητέαι εἰσπράξεις		3 267 205 21
15) Ὑπόλογοι ταμίαι πιστωταὶ		2 759 433 71
16) Ταχυδρομικαὶ ἐπιταγαὶ		4 678 464.74
17) Διάφοροι λογαριασμοὶ δημοσίου ταμείου		175.414.596.10
18) Τρεχούμενοι λογαριασμοὶ		485.802.713.31
19) Ἐκκαθαριστέοι λ)σμοὶ παθητικοῦ		49.116.479.43
20) Γραμμάτια Ἐθνικῆς Ἀμύνης		84.012.150.35
21) Πληρωτέα ὑπόλοιπα		6.218.388.73
Σύνολον παθητικοῦ		16.319.405.437.—

Καθορίζεται ἡ ἐκ τῶν οἰκείων ἐγγραφῶν ἐξαγομένη κίνησις τοῦ δημοσίου ταμείου κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1928—29 εἰς

Α'. Ἔσοδα	54.654.748.789.89
Β'. Ἔξοδα	53.773.577.508.14
καὶ τὸ ὑπόλοιπον ταμείου εἰς δραχ.	881.171.281.75

Ἄρθρον 9.

Μέχρις ὅτου καταρτισθῶσιν οἱ καθυστερούμενοι Ἰσολογισμοί, ἐπιτρέπεται ὅπως αἱ τυχὸν παρουσιαζόμεναι διαφοραὶ ἐπὶ τῶν λογαριασμῶν τῶν Ἰσολογισμῶν τούτων, διορθῶνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 830.

Ἄρθρον 10.

Ἰσολογισμοὶ τοῦ Δημοσίου Χρέους καὶ τῶν Ἐνεργητικῶν καὶ Παθητικῶν ὑπολοίπων θὰ δημοσιεύωνται ἀπὸ τῆς διαχειρίσεως 1931-32.

Ἰσολογισμὸς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ Κράτους θέλει δημοσιευθῇ μετὰ τὴν πλήρη ἐνημέρωσιν τῶν Ἰσολογισμῶν τοῦ Δημοσίου Ταμείου. Διὰ Διατάγματος κανονισθήσονται τὰ τῆς διαχειρίσεως καὶ τοῦ λογιστικοῦ τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας, ὡς καὶ ὁ χρόνος τῆς ἐνάρξεως τῆςτηρήσεως τῶν οἰκείων λογαριασμῶν.

Ἄρθρον 11.

Ἐπιτρέπεται ὅπως βάσει τῶν ὑπαρχουσῶν καταστάσεων Γενικῆς ληψοδοσίας καὶ τῶν τυχὸν ὑπαρχόντων βιβλίων ἢ ἄλλων στοιχείων, καταχωρηθῶσιν αἱ εἰσπράξεις καὶ πληρωμαὶ τῶν Ταμείων 1ον) Λαγκαδᾶ διαχειρίσεως 1921-22 καὶ 1922-23, καὶ 2ον) Γρεβενῶν διαχειρίσεως 1922-23, μὴ ἀπαλλασσομένων τῶν οἰκείων ὑπολόγων τῆς εὐθύνης αὐτῶν κατὰ τοὺς κειμένους Νόμους ἐκ τῆς τυχὸν γενομένης κακῆς διαχειρίσεως.

Αἱ λεπτομέρειαι τοῦ τρόπου καταχωρήσεως κανονισθήσονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Περὶ κυρώσεως τοῦ Ἀπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως 1921—22.

Ἄρθρον 1.

1. Κυροῦται ὁ Ἀπολογισμὸς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1921—22 ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ τῆς ἀπὸ 30 Μαρτίου 1933 δηλ ὡσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς τὴν Βουλήν.

2. Ἐγκρίνεται ὅπως εἰς τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ ἔτους τούτου ἐγγραφῶσι καὶ αἱ ὑπὸ τῶν ταμείων Λαγκαδᾶ καὶ Γρεβενῶν ἐνεργηθεῖσαι διαχειριστικαὶ πράξεις, αἱ ἀφορῶσαι τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἔτους τούτου, καὶ προκύπτουσαι ἐκ τῶν παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ ὑπαρχόντων σχετικῶν στοιχείων, παραμενούσης ἀκεραίας τῆς κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις εὐθύνης τῶν ὑπολόγων ταμιῶν. Αἱ διαχειριστικαὶ αὗται πράξεις ἔχουσιν ὡς ἑξῆς :

Ταμεῖον Λαγκαδᾶ.

Ἐβεβαιώθησαν ἔσοδα τῆς χρήσεως 1921—22	Δρ.	2.781.912.60
Ἔναντι τῶν ὁποίων εἰσεπράχθησαν	Δρ.	2.610.286.40
Ἐπληρώθησαν ἔξοδα τῆς αὐτῆς χρήσεως.»		1.372.168.05
καὶ τέλος εἰσεπράχθησαν κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1921—1922 ἐξ ἐνεργητικῶν ὑπολοίπων	»	65.888.95
καὶ ἐπληρώθησαν παθητικὰ ὑπόλοιπα.	»	6.453.30

Ταμεῖον Γρεβενῶν.

Εἰσεπράχθησαν ἔσοδα τῆς χρήσεως 1921—1922	Δρ.	131.192.70
καὶ ἐπληρώθησαν ἔξοδα τῆς αὐτης χρήσεως	»	699.268.45

3. Τὰ συνολικὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐκτελέσεως τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1911-22 ὁρίζονται ὡς ἕπεται :

Α'. Ἔσοδα

Ἔναντι προϋπολογισθέντων ἐσόδων ἐκ Δρ.		1.718.854.903.—
ἐβεβαιώθησαν κατ' ἀμφοτέρας τὰς διαχειρίσεις	»	2.385.550.641.19
εἰσεπράχθησαν	»	2.281.679.265.50
καὶ κατελείφθησαν ἐνεργητικὰ ὑπόλοιπα	»	103.871.375.69

Β'. Ἔξοδα

Ἔναντι χορηγηθεισῶν πιστώσεων ἐκ δρ.		3.479.539.250.85
συνυπολογιζομένων καὶ τῶν καθ' ὑπέρβασιν τούτων ἐγκριθέντων ἐξόδων ἐκ δραχμῶν		4.524.843.05
ἤτοι ἐν ὅλῳ	Δρ.	3.484.064.093.90
Τὰ ἐγκριθέντα ἔξοδα ἀνέρχονται εἰς δραχμ.		2.545.334.096.22
Τὰ πληρωθέντα εἰς δραχμὰς		2.476.360.482.59
καὶ τὰ ἀπομένοντα παθητικὰ ὑπόλοιπα εἰς δραχμὰς		68.973.613.63

Ἄρθρον 2.

Χορηγοῦνται πρὸς κάλυψιν τῶν καθ' ὑπέρβασιν τῶν χορηγηθεισῶν πιστώσεων ἐγκριθέντων ἐξόδων συμπληρωματικαὶ πιστώσεις ἐν ὅλῳ δραχ. 4.524.843.05, κατανεμόμεναι ὡς ἐν τῷ Ἀπολογισμῷ ἀναγράφεται.

Ἐκ τῶν ψηφισθεισῶν πιστώσεων, αἵτινες μετὰ τῶν διὰ τοῦ παρόντος χορηγουμένων συμπληρωματικῶν, ἀνέρχονται εἰς δρ. 3.484.064.093.90, ἀκυροῦνται αἱ μὴ διατεθεῖσαι τοιαῦται (διαφορὰ μεταξὺ πιστώσεων καὶ ἐγκριθέντων ἐξόδων) ἐκ δρ. 917.107.972.68 καὶ ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ (διαφορὰ μεταξὺ χορηγηθέντος καὶ κατανεμηθέντος) δραχ. 21.622.025 ἤτοι σύνολον ἀκυρουμένων πιστώσεων δραχ. 938.729.997.68,διατηροῦνται δὲ καθ' Ὑπουργεῖον καὶ ὑπηρεσίαν, ὡς ἐν τῷ σχετικῷ ἀπολογισμῷ σημειοῦνται, αἱ πρὸς πληρωμὴν τῶν παθητικῶν ὑπολοίπων πιστώσεις ἐκ δραχμῶν 68.973.613.63.

Ἄρθρον 3.

Ἡ μεταξὺ τῶν εἰσπραχθέντων ἐσόδων ἐκ δραχμῶν.....	2.281.679.265.50
καὶ τῶν πληρωθέντων ἐξόδων ἐκ δραχ.	2.476.360.482.59
διαφορὰ ἐκ δραχμῶν.....	194.681.217.09

ἐγγραφήσεται εἰς τὴν μερίδα τῶν Ταμειακῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1833 ἀπολογισμῶν ὡς ταμειακὸν ἔλλειμμα τῆς χρήσεως 1921—22.

Ἄρθρον 4.

Ἡ μεταξὺ τῶν βεβαιωθέντων ἐσόδων ἐκ δραχμῶν.....	2.385.550.641.19
καὶ τῶν εἰσπραχθέντων ἐσόδων ἐκ δραχ.	2.281.679.265.50
διαφορὰ ἐκ δραχμῶν.....	103.871.375.69

ὁρίζεται εἰς αὔξησιν τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς περιουσίας τοῦ Κράτους.

ἡ δὲ μεταξὺ τῶν ἐγκριθέντων ἐξόδων ἐκ δραχμῶν.....	2.545.334.096.22
καὶ τῶν πληρωθέντων ἐξόδων ἐκ δραχ.	2.476.360.482.59
διαφορὰ ἐκ δρ.	68.973.613.63

ὁρίζεται εἰς αὔξησιν τοῦ παθητικοῦ τῆς περιουσίας τοῦ Κράτους.

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως 1922—23.

Ἄρθρον 1.

1. Κυροῦται ὁ Ἀπολογισμὸς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1922—1923, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ τῆς ἀπὸ 30 Μαρτίου 1933 δηλώσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς τὴν Βουλήν.

2. Ἐγκρίνεται ὅπως εἰς τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ ἔτους τούτου, ἐγγραφῶσι καὶ αἱ ὑπὸ τῶν ταμείων Λαγκαδᾶ καὶ Γρεβενῶν ἐνεργηθεῖσαι διαχειριστικαὶ πράξεις, αἱ ἀφορῶσαι τὸν πρ]σμὸν τοῦ ἔτους τούτου καὶ προκύπτουσαι ἐκ τῶν παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ ὑπαρχόντων σχετικῶν στοιχείων, παραμενούσης ἀκεραίας τῆς κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις εὐθύνης τῶν ὑπολόγων Ταμιῶν. Αἱ διαχειριστικαὶ αὗται πράξεις ἔχουσιν ὡς ἑξῆς :

Ταμεῖον Γρεβενῶν.

Ἐβεβαιώθησαν ἔσοδα χρήσ. 1922-23 ..	Δρ.	1.866.816.29
ἔναντι τῶν ὁποίων εἰσεπράχθησαν.....	»	961.453.15
ἐπληρώθησαν ἔξοδα τῆς αὐτῆς χρήσεως .	»	1.032.947.40

καὶ τέλος εἰσεπράχθησαν κατὰ τὸ οἰκον. ἔτος 1922—23 διὰ λογαριασμὸν τῶν

ἐνεργητικῶν ὑπολοίπων.....	»	19.960.75
καὶ ἐπληρώθησαν παθητικὰ ὑπόλοιπα ...	»	88.284.45

Ταμεῖον Λαγκαδᾶ.

Ἐβεβαιώθησαν ἔσοδα χρήσ. 1922—23 ..	Δρ.	1.350.655.10
ἔναντι τῶν ὁποίων εἰσεπράχθησαν	»	1.048.765.50
ἐπληρώθησαν ἔξοδα τῆς αὐτῆς χρήσεως.	»	340.356.60
καὶ τέλος εἰσεπράχθησαν κατὰ τὸ οἰκον. ἔτος διὰ λογαριασμὸν τῶν ἐνεργητικῶν ὑπολοίπων.....	»	14.217.85
καὶ ἐπληρώθησαν παθητικὰ ὑπόλοιπα..	»	778.75

3. Τὰ συνολικὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐκτελέσεως τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1922—23 ὁρίζονται ὡς ἕπεται :

Α'. Ἔσοδα

Ἔναντι προϋπολογισθέντων ἐσόδων ἐκ	Δρ.	4.299.415.806.—
ἐβεβαιώθησαν κατ' ἀμφοτέρας τὰς διαχειρίσεις.....	»	4.726.918.069.12
εἰσεπράχθησαν	»	4.579.146.504.19
καὶ κατελείφθησαν ἐνεργητικὰ ὑπόλοιπα	»	147.771.564.93

Β'. Ἔξοδα

Ἔναντι χορηγηθεισῶν πιστώσεων ἐκ	Δρ.	5.195.958.322.25
συνυπολογιζομένων καὶ τῶν καθ' ὑπέρβασιν τούτων ἐγκριθέντων ἐξόδων ἐκ		6.688.956.30
ἤτοι ἐν ὅλῳ.....	δρ.	5.202.647.278.55
τὰ ἐγκριθέντα ἔξοδα τῆς χρήσεως ταύτης ἀνέρχονται εἰς δρχ.....		3.872.479.118.12
τὰ πληρωθέντα εἰς δραχ.		3.460.263.018.17
καὶ τὰ παθητικὰ ὑπόλοιπα εἰς δραχμ...		412.216.099.95.

Ἄρθρον 2.

Χορηγοῦνται πρὸς κάλυψιν τῶν καθ' ὑπέρβασιν τῶν χορηγηθεισῶν πιστώσεων ἐγκριθέντων ἐξόδων συμπληρωματικαὶ πιστώσεις ἐν ὅλῳ δραχ. 6.688.956.30 κατανεμόμεναι ὡς ἐν τῷ Ἀπολογισμῷ ἀναγράφεται.

Ἐκ τῶν ψηφισθεισῶν πιστώσεων, αἵτινες μετὰ τῶν διὰ τοῦ παρόντος χορηγουμένων συμπληρωματικῶν ἀνέρχονται εἰς δραχμὰς 5.202.647.278.55, ἀκυροῦνται αἱ μὴ διατεθεῖσαι τοιαῦται (διαφορὰ μεταξὺ πιστώσεων καὶ ἐγκριθέντων ἐξόδων) ἐκ δραχμῶν 1.330.168.160.43 καὶ διατηροῦνται καθ' Ὑπουργεῖον καὶ ὑπηρεσίαν ὡς ἐν τῷ σχετικῷ Ἀπολογισμῷ σημειοῦνται,αἱ πρὸς πληρωμὴν τῶν παθητικῶν ὑπολοίπων πιστώσεις ἐκ δραχμῶν 412.216.099.95.

Ἄρθρον 3.

Ἡ μεταξὺ τῶν εἰσπραχθέντων ἐσόδων ἐκ δραχ.....	4.579.146.504.19
καὶ τῶν πληρωθέντων ἐξόδων ἐκ δρ. .	3.460.263.018.17
διαφορὰ ἐκ δραχμῶν.....	1.118.883.485.98

ἐγγραφήσεται εἰς τὴν μερίδα τῶν ταμειακῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1833 ἀπολογισμῶν, ὡς ταμειακὸν περίσσευμα τῆς χρήσεως 1922—23.

Ἄρθρον 4.

Ἡ μεταξὺ τῶν βεβαιωθέντων ἐσόδων ἐκ δραχ.....	4.726.918.069.12
καὶ εἰσπραχθέντων ἐσόδων ἐκ δραχμῶν..	4.579.146.504.19
διαφορὰ ἐκ δραχμῶν.....	147.771.564.93

ὁρίζεται εἰς αὔξησιν τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς περιουσίας τοῦ Κράτους.

Ἡ δὲ μεταξὺ τῶν ἐγκριθέντων ἐξόδων ἐκ δραχμῶν.....	3.872.479.118.12
καὶ τῶν πληρωθέντων ἐξόδων ἐκ δραχ...	3.460.263.018.17
διαφορὰ ἐκ δραχμῶν.....	412,216.099.95

ὁρίζεται εἰς αὔξησιν τοῦ παθητικοῦ τῆς περιουσίας τοῦ Κράτους.

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως 1923—24.

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται ὁ ὁριστικὸς Ἀπολογισμὸς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1923—1924, ὁρίζονται δὲ ὡς ἕπεται τὰ συνολικὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προυπολογισμοῦ τῆς χρήσεως ταύτης, ὡς ταῦτα ἐτροποποιήθησαν διὰ τῆς ἀπὸ 30 Μαρτίου 1933 δηλώσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς τὴν Βουλήν.

Α'. Ἔσοδα.

Ἔναντι προϋπολογισθέντων ἐσόδων ἐκ	Δρχ.	3.941.197.501.—
ἐβεβαιώθησαν κατ' ἀμφοτέρας τὰς διαχειρίσεις	»	4.248.259.110.75
εἰσεπράχθησαν	»	3.984.363.255.50
καὶ κατελείφθησαν ἐνεργητικὰ ὑπόλοιπα	δρ.	263.895.855.25

Β'. Ἔξοδα.

Ἔναντι χορηγηθεισῶν πιστώσεων ἐκ	δρχ.	6.951.338.558.10
συνυπολογιζομένων καὶ τῶν καθ' ὑπέρβασιν τούτων ἐγκριθέντων ἐξόδων ἐκ δραχμῶν		3.605.254.15
ἤτοι ἐν ὅλῳ.....	Δρ.	6.954.943.812.25
τὰ ἐγκριθέντα ἔξοδα τῆς χρήσεως ταύτης ἀνέρχονται....εἰς δραχμὰς.....		5.225.075.787.05
τὰ πληρωθέντα εἰς δραχμὰς		4.999.791.900.35
καὶ τὰ ἀπομένοντα παθητικὰ ὑπόλοιπα εἰς δραχμὰς		225.283.886.70

Ἄρθρον 2.

Χορηγοῦνται πρὸς κάλυψιν τῶν καθ' ὑπέρβασιν τῶν χορηγηθεισῶν πιστώσεων ἐγκριθέντων ἐξόδων συμπληρωματικαὶ πιστώσεις ἐν ὅλῳ δραχμαὶ 3.605.254.15 κατανεμόμεναι ὡς ἐν τῷ Ἀπολογισμῷ ἀναγράφεται.

Ἐκ τῶν ψηφισθεισῶν πιστώσεων, αἵτινες μετὰ τῶν διὰ τοῦ παρόντος χορηγουμένων συμπληρωματικῶν ἀνέρχονται εἰς 6.954.943.812.25, ἀκυροῦνται αἱ μὴ διατεθεῖσαι τοιαῦται (διαφορὰ μεταξὺ πιστώσεων καὶ ἐγκριθέντων ἐξόδων) ἐκ δραχμῶν 1.728.076.052.20 καὶ ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ (διαφορὰ μεταξὺ χορηγηθέντος καὶ κατανεμηθέντος) δραχμαὶ 1.791.973 ἤτοι σύνολον ἀκυρουμένων πιστώσεων δραχμαὶ 1.729.868.025.20, καὶ διατηροῦνται καθ' Ὑπουργεῖον καὶ ὑπηρεσίαν, ὡς ἐν τῷ σχετικῷ Ἀπολογισμῷ σημειοῦνται, αἱ πρὸς πληρωμὴν τῶν παθητικῶν ὑπολοίπων πιστώσεις ἐκ δραχμῶν 225.283.886.70.

Ἄρθρον 3.

Ἡ μεταξὺ τῶν εἰσπραχθέντων ἐσόδων ἐκ δραχμῶν.....	3.984.363.255.50
καὶ τῶν πληρωθέντων ἐξόδων ἐκδραχμῶν	4.999.791.900.35
διαφορὰ ἐκ δραχμῶν	1.015.428.644.85

ἐγγραφήσεται εἰς τὴν μερίδα τῶν ταμειακῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1833 Ἀπολογισμῶν ὡς ταμειακὸν ἔλλειμμα τῆς χρήσεως 1923-24.

Ἄρθρον 4.

Ἡ μεταξὺ τῶν βεβαιωθέντων ἐσόδων ἐκ δραχμῶν	4.248.259.110.75
καὶ εἰσπραχθέντων ἐσόδων ἐκ δραχμῶν .	3.984.363.255.50
διαφορὰ ἐκ δραχμῶν.....	263.895.855.25

ὁρίζεται εἰς αὔξησιν τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς περιουσίας τοῦ Κράτους, ἡ δὲ μεταξὺ τῶν ἐγκριθέντων ἐξόδων ἐκ δραχμῶν.. 5.225.075.787.05
καὶ τῶν πληρωθέντων ἐξόδων ἐκ δραχ.. 4.999.791.900.35
διαφορὰ ἐκ δραχμῶν..... 225.283.886.70

ὁρίζεται εἰς αὔξησιν τοῦ παθητικοῦ τῆς περιουσίας τοῦ Κράτους.

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως 1924—25.

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται ὁ ὁριστικὸς Ἀπολογισμὸς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1924—25, ὁρίζονται δὲ ὡς ἕπεται τὰ συνολικὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσως ταύτης, ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ τῆς ἀπὸ 30 Μαρτίου 1933 δηλώσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς τὴν Βουλήν.

Α'. Ἔσοδα

Ἔναντι προϋπολογισθέντων ἐσόδων ἐκ δραχμῶν		5.775.961.048.—
ἐβεβαιώθησαν κατ' ἀμφοτέρας τὰς διαχειρίσεις.....	Δρ.	5.918.639.991.—
εἰσεπράχθησαν.....	»	5.723.004.402.54
καὶ κατελείφθησαν ἐνεργητικὰ ὑπόλοιπα δραχμαὶ	»	195.635.588.46

Β'. Ἔξοδα

		0
Ἔνατι χορηγηθεισῶν πιστώσεων ἐκ δρ..		6.914.271.048.6
συνυπολογιζομένων καὶ τῶν καθ' ὑπέρβασιν τούτων ἐγκριθέντων ἐξόδων ἐκ Δραχμῶν.....		43.351.922.25
ἤτοι ἐν ὅλῳ	Δρ.	6.957.622.970.85
τὰ ἐγκριθέντα ἔξοδα τῆς χρήσεως ταύτης ἀνέρχονται εἰς δραχμὰς.....		6.019.931.479.50
τὰ πληρωθέντα εἰς δραχμὰς.....		5.498.323.607.40
καὶ τὰ ἀπομένοντα παθητικὰ ὑπόλοιπα εἰς δραχμὰς.....		521.607.872.10

Ἄρθρον 2.

Χορηγοῦνται πρὸς κάλυψιν τῶν καθ' ὑπέρβασιν τῶν χορηγηθεισῶν πιστώσεων ἐγκριθέντων ἐξόδων συμπληρωματικαὶ πιστώσεις ἐν ὅλῳ δραχμαὶ 43.351.922.25, κατανεμόμεναι ὡς ἐν τῷ ἀπολογισμῷ ἀναγράφεται.

Ἐκ τῶν ψηφισθεισῶν πιστώσεων, αἵτινες μετὰ τῶν διὰ τοῦ παρόντος χορηγουμένων συμπληρωματικῶν ἀνέρχονται εἰς δραχμὰς 6.957.622.970.85, ἀκυροῦνται αἱ μὴ διατεθεῖσαι τοιαῦται (διαφορὰ μεταξὺ πιστώσεων καὶ ἐγκριθέντων ἐξόδων) ἐκ δραχμῶν 927.687.269.35 καὶ ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ (διαφορὰ μεταξὺ χορηγηθέντος καὶ δαπανηθέντος) δραχμαὶ 10.004.222, ἤτοι σύνολον ἀκυρουμένων πιστώσεων δραχμαὶ 937.691.491.35, καὶ διατηροῦνται καθ' Ὑπουργεῖον καὶ ὑπηρεσίαν, ὡς ἐν τῷ σχετικῷ Ἀπολογισμῷ σημειοῦνται, αἱ πρὸς πληρωμὴν τῶν παθητικῶν ὑπολοίπων πιστώσεις ἐκ δραχμῶν 521,607,872.10.

"Αρθρον 3.

Ἡ μεταξὺ τῶν εἰσπραχθέντων ἐσόδων ἐκ δραχμῶν.....	5.723.004.402.54
καὶ τῶν πληρωθέντων ἐκ δραχμῶν.....	5.498.323.607.40
διαφορὰ ἐκ δραχμῶν.....	224.680.795.14

ἐγγραφήσεται εἰς τὴν μερίδα τῶν ταμειακῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1833 Ἀπολογισμῶν ὡς ταμειακὸν περίσσευμα τῆς χρήσεως 1924-25.

"Αρθρον 4.

Ἡ μεταξὺ τῶν βεβαιωθέντων ἐσόδων ἐκ δραχμῶν	5.918.639.991.—
καὶ τῶν εἰσπραχθέντων ἐσόδων ἐκ δραχ-	5.723.004.402.54
διαφορὰ ἐκ δραχμῶν	195.635.588.46
ὁρίζεται εἰς αὔξησιν τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς περιουσίας τοῦ Κράτους ἡ δὲ μεταξὺ τῶν ἐγκριθέντων ἐξόδων ἐκ δραχμῶν..	6.019.931.479.50
καὶ τῶν πληρωθέντων ἐξόδων ἐκ δραχμῶν	5.498.323.607.40
διαφορὰ ἐκ δραχμῶν.....	521.607.872.10

ὁρίζεται εἰς αὔξησιν τοῦ παθητικοῦ τῆς περιουσίας τοῦ Κράτους.

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως 1925—26.

"Αρθρον 1.

Κυροῦται ὁ ὁριστικὸς ἀπολογισμὸς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1925—26, ὁρίζονται δὲ ὡς ἕπεται τὰ συνολικὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως ταύτης, ὡς τοῦτα ἐτροποποιήθησαν διὰ τῆς ἀπὸ 30 Μαρτίου 1933 δηλώσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς τὴν Βουλήν.

Α'. "Εσοδα

"Εναντι προϋπολογισθέντων ἐσόδων ἐκ δρ.	7.020.400.868.00
ἐβεβαιώθησαν κατ' ἀμφοτέρας τὰς διαχειρίσεις δραχμ.....	8.188.172.135.59
εἰσεπράχθησαν δραχμ.....	7.922.177.985.06
καὶ κατελείφθησαν ἐνεργητικὰ ὑπόλοιπα δρ.	265.994.150.53

Β'. "Εξοδα

"Εναντι χορηγηθεισῶν πιστώσεων ἐκ δρ..	9.057.253.439.80
συνυπολογιζομένων καὶ τῶν καθ' ὑπέρβασιν τούτων ἐγκριθέντων ἐξόδων δρ.	38.041.668.70
ἤτοι ἐν ὅλῳ δραχμ.	9.095.295.118.50
τὰ ἐγκριθέντα ἔξοδα τῆς χρήσεως ταύτης ἀνέρχονται εἰς δραχμὰς	7.605.818.466.05
τὰ πληρωθέντα εἰς δραχμὰς	6.840.982.730.55
καὶ τὰ ἀπομένοντα παθητικὰ ὑπόλοιπα εἰς δραχμὰς.....	764.835.735.50

"Αρθρον 2.

Χορηγοῦνται πρὸς κάλυψιν τῶν καθ' ὑπέρβασιν τῶν χορηγηθεισῶν πιστώσεων ἐγκριθέντων ἐξόδων συμπληρωματικαὶ πιστώσεις ἐν ὅλῳ δραχ. 38.041.668.70 κατανεμόμεναι ὡς ἐν τῷ ἀπολογισμῷ ἀναγράφεται.

Ἐκ τῶν ψηφισθεισῶν πιστώσεων, αἵτινες μετὰ τῶν διὰ τοῦ παρόντος χορηγουμένων συμπληρωματικῶν ἀνέρχονται εἰς δραχμὰς 9.095.295.118.50, ἀκυροῦνται αἱ μὴ διατεθεῖσαι τοιαῦται (διαφορὰ μεταξὺ πιστώσεων καὶ ἐγκριθέντων ἐξόδων) ἐκ δραχμῶν 1.489.410.420.45 καὶ ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ (διαφορὰ μεταξὺ χορηγηθέντος καὶ κατανεμηθέντος) δραχ. 66.232, ἤτοι σύνολον ἀκυρουμένων πιστώσεων δραχ. 1.489.476.652.45, καὶ διατηροῦνται καθ' Ὑπουργεῖον καὶ ὑπηρεσίαν, ὡς ἐν τῷ σχετικῷ Ἀπολογισμῷ σημειοῦνται, αἱ πρὸς πληρωμὴν τῶν παθητικῶν ὑπολοίπων πιστώσεις ἐκ δραχ. 764.835.735.50.

"Αρθρον 3.

Ἡ μεταξὺ τῶν εἰσπραχθέντων ἐσόδων ἐκ δραχμῶν.....	7.922.177.985.06
καὶ τῶν πληρωθέντων ἐξόδων ἐκ δραχμῶν	6.840.982.730.55
διαφορὰ ἐκ δραχμῶν.....	1.081.195.254.51

ἐγγραφήσεται εἰς τὴν μερίδα τῶν ταμειακῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1833 ἀπολογισμῶν ὡς ταμειακὸν περίσσευμα τῆς χρήσεως 1925—26.

"Αρθρον 4.

Ἡ μεταξὺ τῶν βεβαιωθέντων ἐσόδων ἐκ δραχμῶν.....	8.188.172.135.59
καὶ εἰσπραχθέντων ἐσόδων ἐκ δραχμῶν	7.922.177.985.06
διαφορὰ ἐκ δραχμῶν.....	265.994.150.53
ὁρίζεται εἰς αὔξησιν τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς περιουσίας τοῦ Κράτους, ἡ δὲ μεταξὺ τῶν ἐγκριθέντων ἐξόδων ἐκ δραχμῶν.....	7.605.818.466.05
καὶ τῶν πληρωθέντων ἐξόδων ἐκ δραχμῶν	6.840.982.730.55
διαφορὰ ἐκ δραχμῶν.....	764.835.735.50

ὁρίζεται εἰς αὔξησιν τοῦ Παθητικοῦ τῆς περιουσίας τοῦ Κράτους.

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως 1926—27.

"Αρθρον 1.

Κυροῦται ὁ ὁριστικὸς ἀπολογισμὸς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1926-1927, ὁρίζονται δὲ ὡς ἕπεται τὰ συνολικὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐκτελέσεως τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως ταύτης.

Α'. "Εσοδα

"Εναντι προϋπολογισθέντων ἐσόδων δραχ.	8.821.619.843.00
ἐβεβαιώθησαν κατ' ἀμφοτέρας τὰς διαχειρίσεις δραχ.....	9.841.041.799.33
εἰσεπράχθησαν δραχ.	9.508.112.050.42
καὶ κατελείφθησαν ἐνεργητικὰ ὑπόλοιπα δρ.	332.929.748.91

Β'. "Εξοδα

"Εναντι χορηγηθεισῶν πιστώσεων ἐκ δρ.	9.825.421.738.70
συνυπολογιζομένων καὶ τῶν καθ' ὑπέρβασιν τούτων ἐγκριθέντων ἐξόδων δραχ.....	14.037.468.65
ἤτοι ἐν ὅλῳ δραχμαὶ	9.839.459.207.35
τὰ ἐγκριθέντα ἔξοδα τῆς χρήσεως ταύτης ἀνέρχονται εἰς δραχμὰς	9.196.601.482.70
τὰ πληρωθέντα εἰς δραχμὰς	8.687.190.060.40
καὶ τὰ ἀπομένοντα παθητικὰ ὑπόλοιπα εἰς δραχμὰς.....	509.411.422.30

"Αρθρον 2.

Χορηγοῦνται πρὸς κάλυψιν τῶν καθ' ὑπέρβασιν τῶν χορηγηθεισῶν πιστώσεων ἐγκριθέντων ἐξόδων συμπληρωματικαὶ πιστώσεις ἐν ὅλῳ Δραχ. 14.037.468.65, κατανεμόμεναι ὡς ἐν τῷ ἀπολογισμῷ ἀναγράφεται.

Ἐκ τῶν ψηφισθεισῶν πιστώσεων, αἵτινες μετὰ τῶν διὰ τοῦ παρόντος χορηγουμένων συμπληρωματικῶν ἀνέρχονται εἰς δραχμὰς 9.839.459.207.35, ἀκυροῦνται αἱ μὴ διατεθεῖσαι τοιαῦται (διαφορὰ μεταξὺ πιστώσεων καὶ ἐγκριθέντων ἐξόδων) ἐκ δραχ. 639.173.811.65 καὶ ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ (διαφορὰ μεταξὺ χορηγηθέντος καὶ κατανεμηθέντος) Δρ. 3.683.913, ἤτοι σύνολον ἀκυρουμένων πιστώσεων 642.857.724.65, καὶ διατηροῦνται καθ' Ὑπουργεῖον καὶ ὑπηρεσίαν, ὡς ἐν τῷ σχετικῷ Ἀπολογισμῷ σημειοῦνται, αἱ πρὸς πληρωμὴν τῶν παθητικῶν ὑπολοίπων πιστώσεις ἐκ Δραχ. 509.411.422.30.

"Αρθρον 3.

Ἡ μεταξὺ τῶν εἰσπραχθέντων ἐσόδων ἐκ Δραχμῶν	9.508.112.050.42
καὶ τῶν πληρωθέντων ἐξόδων ἐκ δραχμῶν	8.687.190.060.40
διαφορὰ ἐκ Δραχμῶν.....	820.921.990.02

ἐγγραφήσεται εἰς τὴν μερίδα τῶν ταμειακῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1833 Ἀπολογισμῶν, ὡς ταμειακὸν περίσσευμα τῆς χρήσεως 1926—27.

"Αρθρον 4.

Ἡ μεταξὺ τῶν βεβαιωθέντων ἐσόδων ἐκ Δραχμῶν.....	9.841.041.799.33
καὶ εἰσπραχθέντων ἐσόδων ἐκ Δραχμῶν.	9.508.112.050.42
διαφορὰ ἐκ Δραχμῶν.....	332.929.748.91
ὁρίζεται εἰς αὔξησιν τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς περιουσίας τοῦ Κράτους, ἡ δὲ μεταξὺ τῶν ἐγκριθέντων ἐξόδων ἐκ Δραχμῶν	9.196.601.482.70
καὶ τῶν πληρωθέντων ἐξόδων ἐκ δραχμῶν	8.687.190.060.40
διαφορὰ ἐκ Δραχμῶν.	509.411.422.30

ὁρίζεται εἰς αὔξησιν τοῦ Παθητικοῦ τῆς περιουσίας τοῦ Κράτους.

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως 1927—28.

"Αρθρον 1.

Κυροῦται ὁ ὁριστικὸς Ἀπολογισμὸς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1927—28, ὁρίζονται δὲ ὡς ἕπεται τὰ συνολικὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως ταύτης ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ τῆς ἀπὸ 30 Μαρτίου 1933 δηλώσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς τὴν Βουλήν

Α'. "Εσοδα.

"Εναντι προϋπολογισθέντων ἐσόδων ἐβεβαιώθησαν κατ' ἀμφοτέρας τὰς διαχειρίσεις	Δρ. 8.837.369.545.— » 9.838.081.265.13
εἰσεπράχθησαν	» 8.996.026.388.78
καὶ κατελείφθησαν ἐνεργητικὰ ὑπόλοιπα	δρ. 842.054.876.35

Β'. "Εξοδα.

"Εναντι χορηγηθεισῶν πιστώσεων ἐκ δρ συνυπολογιζομένων καὶ τῶν καθ' ὑπέρβασιν τούτων ἐγκριθέντων ἐξόδων ἐκ δραχμῶν.....	9.237.247.153.30
ἤτοι ἐν ὅλῳ δραχμαὶ	9.258.393.920.80
τὰ ἐγκριθέντα ἔξοδα τῆς χρήσεως ταύτης ἀνέρχονται εἰς δραχμὰς.....	8.428.861.109.15
τὰ πληρωθέντα εἰς δραχμὰς.....	7.769.917.226.05
καὶ τὰ ἀπομένοντα παθητικὰ ὑπόλοιπα εἰς δραχμὰς.....	658.943.883.10

"Αρθρον 2.

Χορηγοῦνται πρὸς κάλυψιν τῶν καθ' ὑπέρβασιν τῶν χορηγηθεισῶν πιστώσεων ἐγκριθέντων ἐξόδων συμπληρωματικαὶ πιστώσεις ἐν ὅλῳ δραχμαὶ 21.146.767.50, κατανεμόμεναι ὡς ἐν τῷ Ἀπολογισμῷ ἀναγράφεται.

Ἐκ τῶν ψηφισθεισῶν πιστώσεων, αἵτινες, μετὰ τῶν διὰ τοῦ παρόντος χορηγουμένων συμπληρωματικῶν, ἀνέρχονται εἰς δραχμὰς 9.258.393.920.80, ἀκυροῦνται αἱ μὴ διατεθεῖσαι τοιαῦται (διαφορὰ μεταξὺ πιστώσεων καὶ ἐγκριθέντων ἐξόδων) ἐκ δραχμῶν 829.532.811.65, καὶ διατηροῦνται καθ' Ὑπουργεῖον καὶ ὑπηρεσίαν, ὡς ἐν τῷ σχετικῷ Ἀπολογισμῷ σημειοῦνται, αἱ πρὸς πληρωμὴν τῶν παθητικῶν ὑπολοίπων πιστώσεις ἐκ δραχμῶν 658.943.883.10.

"Αρθρον 3.

Ἡ μεταξὺ τῶν εἰσπραχθέντων ἐσόδων ἐκ δραχμῶν	8.996.026.388.78
καὶ τῶν πληρωθέντων ἐξόδων ἐκ δραχ.	7.769.917.226.05
διαφορὰ ἐκ δραχμῶν.....	1.226.109.162.73

ἐγγραφήσεται εἰς τὴν μερίδα τῶν Ταμειακῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1833 ἀπολογισμῶν ὡς Ταμειακὸν πλεόνασμα τῆς χρήσεως 1927—28.

"Αρθρον 4.

Ἡ μεταξὺ τῶν βεβαιωθέντων ἐσόδων ἐκ δραχμῶν	9.838.081.265.13
καὶ τῶν εἰσπραχθέντων ἐσόδων ἐκ δρ.	8.996.026.388.78
διαφορὰ ἐκ δραχμῶν.....	842.054.876.35
ὁρίζεται εἰς αὔξησιν τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς περιουσίας τοῦ Κράτους. ἡ δὲ μεταξὺ τῶν ἐγκριθέντων ἐξόδων ἐκ δραχμῶν	8.428.861.109.15
καὶ τῶν πληρωθέντων ἐξόδων ἐκ δρ.	7.769.917.226.05
διαφορὰ ἐκ δραχμῶν.....	658.943.883.10

ὁρίζεται εἰς αὔξησιν τοῦ παθητικοῦ τῆς περιουσίας τοῦ Κράτους.

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως 1928—29.

"Αρθρον 1.

Κυροῦται ὁ ὁριστικὸς Ἀπολογισμὸς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1928—29, ὁρίζονται δὲ ὡς ἕπεται τὰ συνολικὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐκτελέσεως τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως ταύτης.

Α'. "Εσοδα.

"Εναντι προϋπολογισθέντων ἐσόδων ἐκ Δρ.	11.114.652.333.—
ἐβεβαιώθησαν κατ' ἀμφοτέρας τὰς	

διαχειρίσεις	»	11.225.630.110.74
εἰσεπράχθησαν	»	10.551.516.578.64
καὶ κατελείφθησαν ἐνεργητικὰ ὑπόλοιπα»		674.113.532.10

Β'. Ἔξοδα.

Ἔναντι χορηγηθεισῶν πιστώσεων ἐκ δρ.. συνυπολογιζομένων καὶ τῶν καθ' ὑπέρβασιν τούτων ἐγκριθέντων ἐξόδων ἐκ δρ .		10.991.301.236.85 25.938.415.65
ἤτοι ἐν ὅλῳ δραχμαὶ.....		11.017.239.652.50
τὰ ἐγκριθέντα ἔξοδα τῆς χρήσεως ταύτης ἀνέρχονται εἰς δραχμὰς.....		10.145.744.600.14
τὰ πληρωθέντα εἰς δραχμὰς.....		9.446.396.553.84
καὶ τὰ ἀπομένοντα παθητικὰ ὑπόλοιπα εἰς δραχμὰς.....		699.348.046.30

Ἄρθρον 2.

Χορηγοῦνται πρὸς κάλυψιν τῶν καθ' ὑπέρβασιν τῶν χορηγηθεισῶν πιστώσεων ἐγκριθέντων ἐξόδων συμπληρωματικαὶ πιστώσεις ἐν ὅλῳ δραχ. 25.938.415.65, κατανεμόμεναι ὡς ἐν τῷ Ἀπολογισμῷ ἀναγράφεται.

Ἐκ τῶν ψηφισθεισῶν δὲ πιστώσεων, αἵτινες μετὰ τῶν διὰ τοῦ παρόντος χορηγουμένων συμπληρωματικῶν, ἀνέρχονται εἰς δραχμὰς 11.017.239.652.50, ἀκυροῦνται αἱ μὴ διατεθεῖσαι τοιαῦται (διαφορὰ μεταξὺ πιστώσεων καὶ ἐγκριθέντων ἐξόδων) ἐκ δραχ. 846.499.109.36 καὶ ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ (διαφορὰ μεταξὺ χορηγηθέντος καὶ καταναλωθέντος) Δραχ. 24.995.943. ἤτοι σύνολον ἀκυρουμένων πιστώσεων δραχ. 871.495.052.36 καὶ διατηροῦνται καθ' Ὑπουργεῖον καὶ Ὑπηρεσίαν, ὡς ἐν τῷ σχετικῷ Ἀπολογισμῷ σημειοῦνται, αἱ πρὸς πληρωμὴν τῶν παθητικῶν ὑπολοίπων πιστώσεις ἐκ δραχμῶν 699.348.046.30.

Ἄρθρον 3.

Ἡ μεταξὺ τῶν εἰσπραχθέντων ἐσόδων.....	ἐκ Δρ.	10.551.516.578.64
καὶ τῶν πληρωθέντων ἐξόδων	»	9.446.396.553.84
διαφορὰ ἐκ Δραχμῶν.....		1.105.120.024.80

ἐγγραφήσεται εἰς τὴν μερίδα τῶν Ταμειακῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1833 ἀπολογισμῶν ὡς ταμειακὸν πλεόνασμα τῆς χρήσεως 1928—29.

Ἄρθρον 4.

Ἡ μεταξὺ τῶν βεβαιωθέντων ἐσόδων ἐκ Δραχμῶν.....		11.225.630.110.74
καὶ τῶν εἰσπραχθέντων ἐσόδων ἐκ Δρ.		10.551.516.578.64
διαφορὰ ἐκ Δραχμῶν		674.113.532.10
ὁρίζεται εἰς αὔξησιν τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς περιουσίας τοῦ Κράτους		
ἡ δὲ μεταξὺ τῶν ἐγκριθέντων ἐξόδων ἐκ Δραχμῶν.....		10.145.744.600.14
καὶ τῶν πληρωθέντων ἐξόδων ἐκ Δρχ.		9.446.396.553.84
διαφορὰ ἐκ Δραχμῶν		699.348.046.30
ὁρίζεται εἰς αὔξησιν τοῦ παθητικοῦ τῆς περιουσίας τοῦ Κράτους.		

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως 1929—30.

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται ὁ ὁριστικὸς ἀπολογισμὸς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1929—30, ὁρίζονται δὲ ὡς ἕπεται τὰ συνολικὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως ταύτης, ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ τῆς ἀπὸ 28 Ἰουλίου 1933 δηλώσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς τὴν Βουλήν.

Α'. Ἔσοδα.

Ἔναντι προϋπολογισθέντων ἐσόδων ἐκ δρ.		9.855.375.913,—
ἐβεβαιώθησαν κατ' ἀμφοτέρας διαχειρίσεις	»	19.793.282.083.69
εἰσεπράχθησαν	»	18.720.433.760.74
καὶ κατελείφθησαν ἐνεργητικὰ ὑπόλοιπα...	»	1.063.848.322.95

Β'. Ἔξοδα

Ἔναντι χορηγηθεισῶν πιστώσεων ἐκ δρ συνυπολογιζομένων καὶ τῶν καθ' ὑπέρβασιν τούτων ἐγκριθέντων ἐξόδων ἐκ δραχμῶν..	»	19.791.047.030.30 27.758.612.30
ἤτοι ἐν ὅλῳ δραχμαὶ.....		19.818.805.642.60
τὰ ἐγκριθέντα ἔξοδα τῆς χρήσεως ταύτης ἀνέρχονται εἰς δραχμὰς.....		19.345.739.668.55
τὰ πληρωθέντα εἰς δραχμὰς		18.354.678.198.85
καὶ τὰ ἀπομένοντα παθητικὰ ὑπόλοιπα εἰς δραχμὰς		991.061.469.70

Ἄρθρον 2.

Χορηγοῦνται πρὸς κάλυψιν τῶν καθ' ὑπέρβασιν τῶν χορηγηθεισῶν πιστώσεων ἐγκριθέντων ἐξόδων συμπληρωματικαὶ πιστώσεις ἐν ὅλῳ δραχ. 27.758.612.30, κατανεμόμεναι ὡς ἐν τῷ Ἀπολογισμῷ ἀναγράφεται.

Ἐκ τῶν ψηφισθεισῶν δὲ πιστώσεων, αἵτινες μετὰ τῶν διὰ τοῦ παρόντος χορηγουμένων συμπληρωματικῶν, ἀνέργονται εἰς δραχμὰς 19.818.805.642.60, ἀκυροῦνται αἱ μὴ διατεθεῖσαι τοιαῦται (διαφορὰ μεταξὺ πιστώσεων καὶ ἐγκριθέντων ἐξόδων) ἐκ δρ. 473 028.860.05 καὶ ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ (διαφορὰ μεταξὺ χορηγηθέντος καὶ καταναλωθέντος) δρ. 37.114.—ἤτοι σύνολον ἀκυρουμένων πιστώσεων δραχ. 473.065.974 05 καὶ διατηροῦνται καθ' Ὑπουργεῖον καὶ ὑπηρεσίαν, ὡς ἐν τῷ σχετικῷ Ἀπολογισμῷ σημειοῦνται, αἱ πρὸς πληρωμὴν τῶν παθητικῶν ὑπολοίπων πιστώσεις ἐκ δραχ. 991.061.469.70.

Ἄρθρον 3.

Ἡ μεταξὺ τῶν εἰσπραχθέντων ἐσόδων ἐκ δραχμῶν		18.729.433.760.74
καὶ τῶν πληρωθέντων ἐξόδων ἐκ δρχ.		18.354.678.198.85
διαφορὰ ἐκ δραχμῶν		374.755.561.89

ἐγγραφήσεται εἰς τὴν μερίδα τῶν ταμειακῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1833 ἀπολογισμῶν ὡς ταμειακὸν πλεόνασμα τῆς χρήσεως 1929—30.

Ἄρθρον 4.

Ἡ μεταξὺ τῶν βεβαιωθέντων ἐσόδων ἐκ δραχμῶν		19.793.282.083.69
καὶ τῶν εἰσπραχθέντων ἐσόδων ἐκ δρ.		18.729.433.760.74
διαφορὰ ἐκ δραχμῶν		1.063.848.322.95

ὁρίζεται εἰς αὔξησιν τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς περιουσίας τοῦ Κράους, ἡ δὲ

μεταξὺ τῶν ἐγκριθέντων ἐξόδων ἐκ δραχμῶν		19.345.739.668.55
καὶ τῶν πληρωθέντων ἐξόδων ἐκ δρ...		18.354.678.198.85
διαφορὰ ἐκ δραχμῶν		991.061.469.70

ὁρίζεται εἰς αὔξησιν τοῦ παθητικοῦ τῆς περιουσίας τοῦ Κράτους.

Συζητουμένου ἀκολούθως τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ἄνευ δημοπρασίας ἐκποιήσεως γηπέδων τοῦ Δημοσίου ἐν Ἡγουμενίτσῃ» ὁ κ. ***Δ. Τσιῶκος*** λέγει ὅτι κατὰ τὸν πόλεμον πρόσφυγες ζητήσαντες ἄσυλον εἰς τὸν ὡραῖον λιμένα τῆς Ἡγουμενίτσης κατέλαβον τὴν παραλιακὴν ὁδὸν ὁλόκληρον δηλαδὴ τὴν παραλίαν ὅπου συνέπηξαν τὰ παραπήγματά των. Σήμερον ἡ Ἡγουμενίτσα θέλει νὰ κατασκευάσῃ λιμενικὰ ἔργα νὰ εὐπρεπισθῇ καὶ νὰ προσαρμοσθῇ εἰς τὰς νεωτέρας ἀνάγκας. Ἐγένετο λοιπὸν σκέψις περὶ τοῦ πῶς θὰ ἀπομακρυνθοῦν οἱ κατέχοντες τὰ παραπήγματα αὐτὰ τῆς παραλίας χωρὶς βεβαίως νὰ πεταχθοῦν οἱ ἄνθρωποι στὸν δρόμον. Καὶ κατελήξαμεν εἰς τὴν λύσιν νὰ παραχωρηθῇ εἰς αὐτοὺς γήπεδον τοῦ Δημοσίου εὑρισκόμενον ὄπισθεν τῆς παραλιακῆς ὁδοῦ. Τὸ γήπεδον αὐτὸ θὰ διανεμηθῇ ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, τοῦ ἐπάρχου καὶ τοῦ νομομηχανικοῦ ἡ ὁποία καὶ θὰ καθορίζει τὴν ἀξίαν τῶν διανεμηθησομένων οἰκοπέδων. Τὸ ὑπὸ κρίσιν νομοσχέδιον προστατεύει τοὺς πτωχοὺς αὐτοὺς ἀνθρώπους ἵνα μὴ εὑρεθοῦν ἄνθρωποι διαθέτοντες περισσότερα χρηματικὰ μέσα καὶ δυνάμενοι νὰ πλειοδοτήσουν εἰς μίαν δημοπρασίαν νὰ γίνουν κύριοι τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν τοῦ Δημοσίου. Θὰ παρακαλέσω τὴν Βουλὴν νὰ ψηφίσῃ τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ εἶμαι δὲ ὑποχρεωμένος νὰ διαβιβάσω πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων διότι τίθεται διὰ τοῦ μέτρου τούτου τέρμα εἰς τὴν ἀπερίγραπτον τραγωδίαν των.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ ἄνευ δημοπρασίας ἐκποιήσεως γηπέδων τοῦ Δημοσίου ἐν Ἡγουμενίτσῃ» καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 115 τοῦ ἀπὸ 11)12 τοῦ 1925 διατάγματος «περὶ διοικήσεως δημοσίων κτημάτων», ἔχον οὕτω:

Περὶ ἐκποιήσεως γηπέδων τοῦ Δημοσίου ἐν Ἡγουμενίτσῃ ἄνευ δημοπρασίας καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 115 τοῦ ἀπὸ 11)12 Νοεμβρίου 1929 Διατάγματος «περὶ Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων».

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται ἡ ἄνευ δημοπρασίας ἐκποίησις γηπέδων τοῦ Δημοσίου κειμένων ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς κωμοπόλεως Ἡγουμενίτσης καὶ συμφώνως πρὸς καταρτισθησόμενον σχέδιον ὑπὸ τοῦ Νομομηχανικοῦ Ἰωαννίνων πρὸς τὸν σκοπὸν ἀποκαταστάσεως τῶν ἐπὶ τῆς παραλιακῆς ὁδοῦ Ἡγουμενίτσης ἐγκατεστημένων παραπηγματούχων γηγενῶν καὶ προσφύγων.

Ἄρθρον 2.

Ὁ καθορισμὸς τῶν δικαιουμένων ἀποκαταστάσεως τοῦ διατεθησομένου εἰς ἕνα ἕκαστον ἐξ αὐτῶν γηπέδου καὶ ἡ ἐκτίμησις τῆς ἀξίας τῶν γηπέδων θέλει ἐνεργηθῇ ὑπὸ τριμελοῦς Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Ἐπάρχου Θυαμίδος, Εἰρηνοδίκου καὶ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Ἡγουμενίτσης. Ἡ ἀπόφασις τῆς ἐπιτροπῆς γνωστοποιεῖται διὰ τοιχοκολλήσεως ἐν τῷ Κ)τι τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορείας Ἡγουμενίτσης. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς δικαιοῦνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ ἐγχειρίσουν εἰς τὸν Οἰκον. Ἔφορον ἔνστασιν ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς τοιχοκολλήσεως ζητοῦντες τροποποίησιν ὡς πρὸς τε τὸ παραγωρηθὲν αὐτοῖς γήπεδον καὶ τὴν γενομένην ἐκτίμησιν τῆς ἀξίας. Ἐπὶ τῶν οὕτω ὑποβληθεισῶν ἐνστάσεων ἀποφαίνεται ὁριστικῶς τριμελὴς ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν Ἰωαννίνων, τοῦ Διευθυντοῦ Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Γεν. Διευθύνσεως Ἠπείρου καὶ τοῦ Νομομηχανικοῦ Ἰωαννίνων.

Ἄρθρον 3.

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τῆς Δ.Δ.Κ. ἀποφαίνεται τελικῶς ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω ἀποφάσεων καὶ καθορίζει τὸ ὁριστικὸν τίμημα τῶν γηπέδων. βάσει τοῦ ὁποίου ἐκδίδονται τὰ πωλητήρια.

Ὡς πρὸς τὸν τρόπον πληρωμῆς τοῦ τιμήματος κλπ. ἰσχύουν αἱ ἀντίστοιχοι διατάξεις τοῦ ἀπὸ 11)11)1929 Διατάγματος «περὶ Δ. Δ. Κ.» καὶ τοῦ νόμου 5234 ἐπιτρεπομένης τῆς καταβολῆς μέχρι 10 ἐτησίων δόσεων.

Ἄρθρον 4.

Ἐπίσης ἐπιτρέπεται ἡ ἄνευ δημοπρασίας ἐκποίησις τῶν ἐν Ἡγουμενίτσῃ καὶ παρὰ τὸ Παλαιὸν Φάληρον Φρούριον γηπέδων τοῦ Δημοσίου ἀπ' εὐθείας εἰς τοὺς ἐγκατασταθέντας ἐκεῖσε πρόσφυγας ἐπ' ἀνεγέρσεως 12 διπλοκατοικιῶν.

Τὸ τίμημα καθορίζεται ὑπὸ τῆς Δ. Ε. τῆς Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων μετ' ἐκτίμησιν ὑπὸ τῆς Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 115 τοῦ ἀπὸ 11)12 Νοεμβρίου 1929 Διατάγματος περὶ Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Εἰς βάρος τῶν ὁπωσδήποτε ἄνευ συμβατικῆς σχέσεως καρπουμένων ἢ ποιουμένων χρῆσιν δημοσίων κτημάτων ἢ τοιούτων. ὧν τὴν νομὴν ἢ τὴν χρῆσιν ἔχει διὰ συμβάσεως οἱασδήποτε τὸ Δημόσιον ἢ ἡ Δ. Δ. Κ. βεβαιοῦται ἀποζημίωσις. ἐὰν ὁ χρονικὸν διάστημα ἐποιήσαντο χρῆσιν.

Ἡ ἀποζημίωσις ὁρίζεται ὑπὸ τοπικῆς Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Ἐφόρου, τοῦ Εἰρηνοδίκου καὶ τοῦ Ταμίου κατὰ τὴν κρίσιν ἀνδρὸς ἀγαθοῦ διὰ πρωτοκόλλου. ὅπερ ἐγκοινόμενον ὑπὸ τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τῆς Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων κοινοποιεῖται διὰ δημοσίου ὀργάνου εἰς τὸν κατὰ τὰ ἄνω καρπούμενον ἢ χρησιμοποιοῦντα τὸ ἀκίνητον ὅστις θεωρεῖται ἀποδεχθεὶς τὴν καθορισθεῖσαν ἀποζημίωσιν ἂν ἐντὸς προθεσμίας δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ πρωτοκόλλου δὲν ἀσκήσῃ ἀνακοπὴν ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου μὲν ἂν πρόκειται περὶ ἐτησίας ἀποζημιώσεως κάτω τῶν πέντε χιλιάδων δραχμῶν, ἐνώπιον δὲ τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν ἂν πρόκειται περὶ μεγαλειτέρας ἀποζημιώσεως. Ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Εἰρηνοδίκης κρίνοντες ἐκ τῶν ἐνόντων ἀκυροῦσι ἢ ἐπικυροῦσι τὰ πρωτόκολλον ἢ περιορίζουσι τὴν καθορισθεῖσαν ἀποζημίωσιν. Κατὰ τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως οὐδὲν ἐπιτρέπεται ἔνδικον μέσον. Ἂν ὅμως ἀνφισβητῆται διὰ τῆς ἀνακοπῆς αὐτὸ τοῦτο τὸ δικαίωμα τοῦ Δημοσίου ἡ ἀπόφασις τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Εἰρηνοδίκου οὐδεμίαν ἀσκεῖ ἐπιρροὴν εἰς τὴν δίκην περὶ τοῦ δικαιώματος. ἥτις ἤθελε κινηθῇ ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Δικαστηρίου. Τὸ μὴ ἀνακοπὲν ἐμποδίζει παντοπλῶς ἢ τὸ ἐπικυρωθὲν ἢ τροποποιηθὲν κατὰ τὰ ἄνω ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἢ Εἰρηνοδίκου, ἀποτελεῖ τίτλον διοικητικῆς ἐκτελέσεως κατὰ τὸν Νόμον περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων. οὐδεμιᾶς χωρούσης ἀνακοπῆς ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου τούτου.

Μετὰ παρατηρήσεις τοῦ κ. ***Ε. Χατζιδάκη*** διὰ τὴν διάκρισιν μεταξὺ ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων ὑπαλλήλων γίνεται δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ ἐνεργείας κρατήσεων ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων συνδρομῆς ὑπὲρ τῆς Λέσχης Δημοσίων Ὑπαλλήλων» ἔχον οὕτω:

Περὶ ἐνεργείας κρατήσεως ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων Συνδρομῆς ὑπὲρ τῆς Λέσχης τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων».

Ἄρθρον μόνον

Ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1933 οἱ Δημόσιοι ὑπάλληλοι ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Γραμματέως α' τάξεως συμπεριλαμβανομένου καὶ ἄνω, μέλη τῆς Λέσχης τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων τακτικά, ὑπόκεινται εἰς κράτησιν ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν εἴκοσι ἐτησίως ἐκ τῶν ἀποδοχῶν αὐτῶν ἥτις θὰ καταβάλληται ὡς συνδρομὴ τούτων ὑπὲρ τῆς Λέσχης Δημοσίων Ὑπαλλήλων Τὰ δόκιμα καὶ ἔκτακτα μέλη ταύτης ὑπόκεινται ἐτησίως εἰς συνδρομὴν δραχμῶν ἑξήκοντα. Ἡ κράτησις αὕτη θὰ διενεργῆται παρὰ τοῦ Ταμείου τοῦ Δημοσίου δι' ἀναγραφῆς ἐν τῷ ἐντάλματι πληρωμῆς τοῦ μισθοῦ παρὰ τῆς ἐκδιδούσης αὐτῷ ἀρχῆς καὶ ἀποδίδεται διὰ τακτικοῦ γραμματίου τοῦ οἰκείου Ταμείου πρὸς τὴν Λέσχην Δημοσίων Ὑπαλλήλων,

Συζητουμένου εἶτα τοῦ εἰς μόνην συζήτησιν νομοσχεδίου «περὶ τοῦ Λαχείου Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ Κρατικῆς Προνοίας».

Ὁ κ. **Γ. Μπακόπουλος** ζητεῖ ὅπως ὁ κ. Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δώσῃ ἐξηγήσεις περὶ τοῦ νομοσχεδίου τοῦ τροποποιοῦντος τὸν ὀργανισμὸν τοῦ Λαχείου τοῦ Στόλου

Μ. Εὐλάμπιος (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Νοεμβρίου ἀσχολούμεθα μὲ τὴν μεταρρύθμισιν τοῦ λαχείου διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ αὐξήσωμεν τὰς προσόδους του καὶ νὰ χρησιμοποιήσωμεν μέρος ἐξ αὐτῶν διὰ τὴν κοινωνικὴν πρόνοιαν. Εἰς τὴν χώραν μας ἐνῶ ηὐξήθησαν τὰ κοινωνικὰ προβλήματα δὲν ἔχουν ἀκόμη ληφθῆ ὅλα ἐκεῖνα τὰ μέτρα τῆς κοινωνικῆς προνοίας τὰ ὁποῖα ἀπὸ πολλῶν δεκαετηρίδων ἐφαρμόζονται ἀλλαχοῦ. Πρωτοῦ ὅμως ἀποφασίσωμεν περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαρρυθμίσεως τοῦ λαχείου εἶναι ἀνάγκη νὰ μεταρρυθμίσωμεν τὸ ὑπάρχον λαχεῖον καὶ ὁ παρὼν νόμος εἰς αὐτὸ ἀποβλέπει ὥστε ὁ μὲν Στόλος νὰ λαμβάνῃ τὰ 20 ἑκατομμύρια τὰ ὁποῖα λαμβάνει, ἐκ δὲ τῶν πλεονασμάτων τὰ 20 ο/ο νὰ πηγαίνουν διὰ τὰς Ἀρχαιότητας καὶ τὰ 80 ο/ο διὰ τὴν κοινωνικὴν πρόνοιαν.

Ὁ κ. **Δ. Δόντος** ζητεῖ ὅπως ἀπαλειφθῆ τὸ 7ον ἄρθρον διὰ τοῦ ὁποίου ἀπαγορεύεται εἰδικῶς εἰς τὴν Ἕνωσιν τῶν Συντακτῶν νὰ ὀργανώνῃ τὸ ἐτήσιον λαχεῖόν της διότι διὰ τῶν ἰσχυουσῶν ἀπαγορεύσεων ὡς ἀπεδέχθη ὁμοφώνως καὶ ἡ Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ εἶναι δυνατὸν νὰ ἀπαγορευθῆ καὶ εἰς τὴν Ἕνωσιν τῶν Συντακτῶν ἡ ὀργάνωσις τοῦ λαχείου ἐκτὸς ἐὰν ἡ Βουλὴ ἤθελεν ἐγκρίνει αὐτὴν τὴν ἐξαίρεσιν εἰς τὸ μέλλον, ὥστε ἡ κακόηχος διάταξις περιττεύει.

Μ. Εὐλάμπιος (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἐφ' ὅσον ὑπάρχει παγία διάταξις δὲν ἔχω ἀντίρρησιν νὰ διαγράψω τὸ ἄρθρον 7.

Γίνεται ἀκολούθως δεκτὸν ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν μόνην συζήτησιν ἀναβαλλομένου τοῦ συνόλου τὸ σχέδιον νόμου «περὶ τοῦ Λαχείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ Κρατικῆς Προνοίας».

Γίνεται ἐπίσης δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν ὡς ἐτροποποιηθῆ ἀναβαλλομένης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου σχέδιον νόμου «περὶ στεγάσεως τῶν ὑπηρεσιῶν T.T.T.»

Συζητουμένου ἀκολούθως τοῦ νομοσχεδίου περὶ συστάσεως ἐνεχυροδανειστηρίου ὁ εἰσηγητὴς τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς κ. **Α. Μπασιάκος** ἀναπτύσσει τὸν σκοπὸν τοῦ νομοσχεδίου ὁ ὁποῖος εἶναι νὰ προστατευθοῦν αἱ πτωχότεραι τάξεις αἱ ὁποῖαι καταφεύγουν ἤδη εἰς τοὺς τοκογλύφους. Πρόκειται λέγει περὶ τοῦ θεσμοῦ ὁ ὁποῖος θὰ σημειώσῃ σημαντικὸν σταθμὸν εἰς τὴν οἰκονομικήν μας ἐξέλιξιν καὶ τὴν κοινωνικήν μας πρόνοιαν. Ἀναλύει ἀκολούθως τὰς ἐργασίας τῶν ταχυδρομικῶν Ταμιευτηρίων τὰ ὁποῖα θὰ ἀναλάβουν τὸ ἐνεχυροδανειστήριον καὶ θὰ δύνανται νὰ τοποθετῶσιν ἀσφαλῶς τὰ χρήματά των καὶ ἐξηγεῖ τὰ λαμβανόμενα παρὰ τοῦ νομοσχεδίου μέτρα διὰ τὴν κατοχύρωσιν τοῦ ἱδρύματος μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι καὶ ἡ ἐξασφάλισις τοῦ τρίτου τοῦ ἀγορά ζοντος πλειστηριαζόμενον παρὰ τοῦ ἱδρύματος ἐνέχυρον ὅτ' ἀποκτᾷ τὴν κυριότητα ἐπὶ τοῦ ἀγοραζομένου ἐνεχύρου.

Κ. Καλκάνης. Ὥστε καὶ ἐὰν τὸ ἐνέχυρον ἔχει κλαπῇ ὁ πρῶτος κύριός του δὲν δύναται νὰ τὸ διεκδικήσῃ;

Α. Μπασιάκος. Ἐθέσαμεν μίαν εἰδικὴν ποινὴν δι' ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἐνεχυριάζει ξένον ἀντικείμενον καὶ ἐθεσπίσαμεν ὅτι διὰ ποσὸν ἄνω τῶν 5.000 δραχμῶν θὰ ἀπαιτοῦνται πρὸς ἐνεχυρίασιν ἔγγραφα βεβαιοῦντα ὅτι ὁ ἐνεχυριάζων εἶναι ὁ κύριος τοῦ πράγματος.

Κ. Καλκάνης. Μὰ εἶναι δυνατὸν νὰ νομιμοποιήσωμεν τὴν κλοπήν; Ἂν τυχὸν κλαπῇ ἓν ἀντικείμενον καὶ ὁ κύριός του τὸ ἀνεύρῃ δικαιοῦται νὰ τὸ διεκδικήσῃ καὶ νὰ τὸ πάρῃ πίσω. Σεῖς λέτε ὅτι ἐὰν αὐτὸ ἔχει ἐνεχυριασθῆ καὶ πρόκειται νὰ ἐκποιηθῇ διότι ὁ ἐνεχυριάσας δὲν ἐπλήρωσε τοὺς τόκους του ὁ πραγματικὸς κύριος ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐκλάπη θὰ χάσῃ τὰ δικαιώματα τῆς διεκδικήσεώς του.

Α. Μπασιάκος. Ἔπρεπε νὰ κατοχυρώσωμεν τὸ ἵδρυμα ἐναντίον τῆς εὐθύνης τὴν ὁποίαν θὰ εἶχε ἐὰν δεχθῇ κλοπιμαῖον. Ὁ ἀπολέσας πάντως ἔχει τὸ μέσον τῆς ποινικῆς διώξεως καὶ δύναται νὰ γνωστοποιήσῃ εὐθὺς ὡς ἀπωλέσῃ οἱονδήποτε ἀντικείμενον ἵνα τὸ ἵδρυμα λάβῃ τὰ μέτρα του καὶ μὴ δεχθῇ ὡς ἐνέχυρον τὸ ἀπολεσθὲν ἀντικείμενον. Ἄλλως τε σᾶς εἶπα ὅτι μόνον μέχρι ποσοῦ 5 χιλ δραχμῶν δὲν ζητεῖται τίτλος ἰδιοκτησίας τοῦ ἐνεχυριαζομένου.

Κ. Καλκάνης. Τὸ νομοσχέδιον εἶναι ἄριστον καὶ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι θὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰς πτωχὰς λαϊκὰς τάξεις. Ὑπάρχει ὅμως μία βασικὴ ἀντίρρησις τὴν ὁποίαν εἶχον τὴν τιμὴν νὰ ἀναπτύξω καὶ προηγουμένως. Ὑπάρχει διάταξις εἰς τὸ νομοσχέδιον κατὰ τὴν ὁποίαν ἐὰν τὸ ἐνεχυρισθὲν ἀντικείμενον ἐκποιηθῇ εἰς πλειστηριασμὸν καὶ ἀγορασθῇ παρὰ τρίτου ὁ κύριος τοῦ πράγματος ὁ ὁποῖος ἀναγνωρίζει εἰς αὐτὸ τὸ ἀντικείμενον τὸ ὁποῖον του ἐκλάπη χάνει ὅλα τὰ δικαιώματά του. Τοῦτο ἀντίκειται εἰς πᾶν δίκαιον κρατοῦν ἐν ἡμῖν καὶ προάγει τὴν κλοπήν. Τὸ ποινικὸν δικαστήριον θὰ ἀποφασίσῃ περὶ τοῦ ποίος εἶναι ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ πράγματος καὶ θὰ τὸ ἀποδώσῃ εἰς αὐτόν. Εἶναι δὲ ἀντισυνταγματικὸν διότι ἀφαιρεῖ δικαιώματα ἰδιοκτησίας καὶ ἡ σχετικὴ διάταξις τοῦ Συντάγματος εἶναι σαφεστάτη. Ὑπάρχει δὲ καὶ ἑρμηνευτικὴ σχετικὴ δήλωσις προσεπικροῦσα τὰ ὅσα λέγω. Τὸ ὅτι θεσπίζετε ἰδικωτέραν ποινὴν δὲν ἐξασφαλίζει τὸν κύριον τοῦ πράγματος. Τὸ νομοσχέδιον εἶναι ὀρθὸν καὶ πρέπει νὰ γίνῃ δεκτόν, ἀλλὰ ἡ διάταξις αὕτη ἀντίκειται πρὸς πᾶσαν ἔννοιαν δικαίου.

Α. Παπαθανάσης. Διαφωνῶ μὲ τὸν προλαλήσαντα ὅτι ἡ διάταξις εἶναι ἀντισυνταγματική. Δὲν ὑπάρχει ἀντισυνταγματικότης ὅταν μεταβάλλεται ὁ τρόπος κτήσεως τῆς κυριότητος. Δὲν ἀντίκειται δὲ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου ὁ ὁποῖος ἀποβλέπει μόνον εἰς τὸν κολασιὸν τοῦ ἀδικήματος. Θίγονται μόνον τὰ δικαιώματα κυριότητος τοῦ ἰδιοκτήτου τὰ ὁποῖα καὶ καταργοῦμεν. Δὲν εἶναι ὀρθὸν ἀπὸ ἠθικῆς ἀπόψεως νὰ θεσπίσωμεν αὐτὴν τὴν κατάργησιν. Ἀνεξαρτήτως τοῦ ὅτι προάγει τὴν κλοπὴν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἴπωμεν εἰς τὸν κλεπτόμενον πολίτην ὅτι ἐὰν τὸ κλαπὲν ἐνεχυριασθῇ ἐξιλεώνεται τὸ ἀδίκημα καὶ ἐκεῖνος ποὺ τὸ ἀγοράζει γίνεται κύριος.

Ι. Ράλλης (Ὑπουργὸς τῆς Ἀεροπορίας). Ἐφαρμόζεται ἡ διάταξις τοῦ γαλλικοῦ κώδικος. Μόνον ἀποζημίωσιν δύναται νὰ ζητήσῃ.

Κ. Τσουκαλᾶς. Καὶ τὸν ἀτυχῆ ἀγοραστὴν τὸν ἐν καλῇ πίστει ἀγοραστὴν τί θὰ τὸν κάμετε;

Α. Παπαθανάσης. Δικαιοῦται νὰ πάρῃ τὰ λεπτά του πίσω. Ἄλλως τε εἰς τὰ ἐνεχειροδανειστήρια Κερκύρας τὰ ὁποῖα τόσον ἐπιτυχῶς λειτουργοῦν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν δὲν παρέστη ἀνάγκη νὰ ληφθῇ παρόμοιον μέτρον.

Α. Ἀντωνόπουλος. Εἶναι ἀναμφισβήτητον κ. Βουλευτὰ

ὅτι τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας εἶναι ἱερόν. Κανεὶς δὲν δύναται ν' ἀμφισβητήσῃ ὅτι ἐκεῖνος πού θὰ χάσῃ κάτι καὶ τὸ ἰδῇ εἰς χεῖρας τρίτου ἔχει δικαίωμα νὰ τὸ διεκδικήσῃ.

Ἰ. Ράλλης (Ὑπουργὸς Ἀεροπορίας). Ἂν δὲν γίνῃ δεκτὴ αὐτὴ ἡ διάταξις δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ τὸ ἐνεχυροδανειστήριον. Ἄλλως τε τὸ εἰσαχθὲν ἀπὸ τοῦ 1907 περὶ τοῦ ἐνεχυριστοδανειστηρίου τῆς Λαϊκῆς Τραπέζης ἰσχύει ὡς κανὼν δικαίου, εἶναι δὲ εἰλημμένον ἐκ τοῦ Ναπολεοντείου κώδικος.

Κ. Καλκάνης. Δὲν ὁμιλεῖ περὶ κλοπῆς.

Α. Ἀντωνόπουλος. Θὰ ἦτο ὀρθὸν νὰ εὑρεθῇ τρόπος νὰ δύναται ὁ ἰδιοκτήτης νὰ πληρώσῃ τὸ ποσὸν τοῦ δανείου καὶ νὰ πάρῃ πίσω τὸ κλοπιμαῖον.

Κ. Τσαλδάρης (Ὑφυπουργ. Συγκοινωνίας). Αὐτὴν τὴν τροπολογίαν τὴν δέχομαι.

Α. Ἀντωνόπουλος. Ἐπίσης θὰ ἤθελον κ. Ὑπουργὲ νὰ εἰδοποιῆται ὁ ἐνεχυριάσας πρὶν ἢ ἐκποιηθῇ τὸ ἀντικείμενόν του.

Ἰ. Ράλλης (Ὑπουργὸς Ἀεροπορίας). Μὰ πρόκειται νὰ διευκολύνῃ τὸν κόσμον μὲ μικρὸν τόκον καὶ μὲ ἐλάχιστα ἔξοδα. Ἂν πρόκειται νὰ συστήσῃ ὑπηρεσίας διὰ νὰ εἰδοποιῇ τὸν καθένα ὅτι καθυστερεῖ τοὺς τόκους του, τότε δὲν θὰ λειτουργήσῃ.

Γ. Μπακόπουλος. Ὁ θεσμὸς τοῦ ἐνεχυροδανειστηρίου κ. βουλευταὶ εἶναι ἄριστος. Ἀλλὰ δὲν εἶναι αὐτὸς τρόπος νὰ ἐξασφαλισθῇ τὸ ἵδρυμα ὅταν λέγωμεν οὔτε λίγο οὔτε πολὺ εἰς τοὺς πολίτας ὅτι στερεῖσαι τοῦ δικαιώματος τῆς ἰδιοκτησίας διότι ἔτυχε νὰ σὲ κλέψουν. Ὅλοι οἱ κλέπται θὰ μεταφέρουν τότε τὰ κλοπιμαῖα εἰς τὸ ἐνεχυροδανειστήριον. Πρέπει νὰ βρῆτε ἕνα τρόπον ἄλλον νὰ ἐξασφαλίσετε τὸ ἵδρυμα.

Κ. Τσαλδάρης. (Ὑφυπουργὸς Συγκοινωνίας). Ἐδέχθην ἤδη τὴν τροπολογίαν τοῦ ἀξιοτίμου ἐκ Πατρῶν συναδέλφου. Πρόκειται ἀλλὰς τε διὰ μικρὰ ποσά, διότι ἄνω τῶν 5 χιλιάδων δραχμῶν ζητοῦμεν τίτλους ἰδιοκτησίας καὶ ἐπὶ πλέον διὰ οἱανδήποτε πρᾶξιν ζητοῦμεν ταὐτότητα.

Γ. Μπακόπουλος Ἐγὼ προτείνω νὰ συνιδεύεται καὶ ἀπὸ 2 ἀξιόπιστα πρόσωπα τὰ ὁποῖα νὰ ἐγγυῶνται ὅτι ὁ κάτοχος τοῦ ἀντικειμένου εἶναι καὶ ὁ κύριός του.

Κ. Τσαλδάρης. (Ὑφυπουργὸς Συγκοινωνίας). Πρέπει τώρα εἰς τὴν ἀρχὴν νὰ τὸ κατοχυρώσωμεν. Ἐὰν ἐκ τῆς λειτουργίας του παραστῇ ἀνάγκη τροποποιήσεων τὰ νομοθετικὰ Σώματα θὰ ἐπιφέρουν τὰς τροποποιήσεις αὐτάς.

Ὁ κ. **Α. Μπασιᾶκος** τονίζει ὅτι τὸ ἄρθρον 19 τοῦ Συντάγματος, τὸ ὁποῖον ἐπεκαλέσθησαν οἱ προλαλήσαντες δὲν ἔχει ἐπὶ τοῦ προκειμένου καμμίαν ἀπολύτως ἐφαρμογήν. Σχετικῶς παρατηρεῖ ὅτι ἡ θεωρία περὶ ἱερότητος τῆς ἰδιοκτησίας ἐξέλειπε τώρα καὶ ὅτι ὀρθῶς ὁ κ Ὑφυπουργὸς ἔκρινεν ὅτι ἔπρεπε νὰ μὴ θέσῃ τὸν θεσμὸν ὑπὸ διενέξεις.

Κ. Τσαλδάρης (Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Ἐπροτάθη οἱ ἐνεχυριάζοντες νὰ προσέρχωνται μὲ δύο μάρτυρας, θὰ ἐξετασθῇ αὐτὸ κατὰ τὴν διατύπωσιν τοῦ ἐκτελεστικοῦ Διατάγματος· Ἐξ ἄλλου ὑποθέτω ὅτι διὰ τῆς τροπολογίας τοῦ κ. Ἀντωνοπούλου τὴν ὁποίαν ἐδέχθην ἐξέλιπον οἱ φόβοι τῶν κ. συναδέλφων.

Γ. Μπακόπουλος. Ἐγὼ θέλω νὰ μὴ ὁρισθῇ ὅτι ὁ ἰδιοκτήτης δὲν ἠμπορεῖ νὰ διεκδικήσῃ τὰ πράγματά του.

Ὁ κ. **Κ. Κορόζος** ὑποστηρίζει τροπολογίαν του εἰς τὸ 2ον ἄρθρον, καθ' ἣν οἱ πωλήσαντες εἰς εἰδικὰ γραφεῖα ἀγοραπωλησιῶν καὶ δανείων, διατηρούμενα μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, κινητὰ ἀντικείμενα ἐπὶ ἐξωνήσει δύνανται ν' ἀναζητήσωσι καὶ ἀναλάβωσι τὰ ἐπὶ ἐξωνήσει πωληθέντα ἐπὶ τῇ καταβολῇ τοῦ συμπεφωνημένου τιμήματος ἐντὸς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, καὶ ἂν ἔτι ἔχει λήξει ἡ συμπεφωνημένη προθεσμία τῆς ἐξωνήσεως, ἐφ' ὅσον ὅμως ἡ προθεσμία αὕτη ἐμπίπτει ἐντὸς τῶν ὡς ἄνω τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου. Οἱ πωληταὶ κινητῶν ἀντικειμένων ὧν ἡ συμπεφωνημένη προθεσμία τῆς ἐξωνήσεως ἔληξε πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ὡς καὶ ἐκεῖνοι ἐκ τῶν πωλητῶν οἵτινες δὲν ἤθελον ἀσκήσει κατὰ τὰ ἄνω τὸ δικαίωμα τῆς ἐξωνήσεως ἐντὸς τῆς ρηθείσης τριμήνου προθεσμίας οὐδεμίαν ἐξ οἱουδήποτε λόγου καὶ ἐν γένει ἀπαίτησιν ἢ ἀξίωσιν δύνανται νὰ ἔχωσι κατὰ τῶν ἀγοραστῶν.

Ὁ κ. **Κ. Τσουκαλᾶς** λέγει ὅτι ἀληθῶς τὰ γραφεῖα αὐτὰ εἶναι ἑστία τοκογλύφων, ἀλλὰ ἡ πρότασις τοῦ κ. Κ. Κορόζου ἂν γίνει δεκτὴ εἶναι δυνατὸν νὰ δημιουργήσῃ πολλὰ πράγματα.

Κ. Κορόζος. Εἶναι δυνατὸν νὰ δημιουργήσῃ τὴν ἀνάγκην ἐλέγχου, ἀλλὰ πάντως εἶναι δίκαιον ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον προτείνω.

Ὁ κ. **Κ. Τσαλδάρης** (Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) ἀπαντᾷ ὅτι δὲν δύναται νὰ γίνῃ δεκτὴ αὕτη εἰς νόμον ἀφορῶντα Κρατικὰ ἐνεχυροδανειστήρια, καθόσον ἄλλως τε ἡ ἀποδοχὴ αὐτῆς θέλει ἐπιφέρει ἀναστάτωσιν εἰς τὰς σχέσεις μεταξὺ ἀγοραστῶν καὶ πωλητῶν ἐπὶ ἐξωνήσει.

Συνεχίζων ὁ κ. **Κ. Κορόζος**, λέγει ὅτι λειτουργοῦσιν ὡς γνωστὸν ἐν Ἀθήναις ἰδιωτικὰ γραφεῖα διαφόρων ἀγοραπωλησιῶν καὶ δανείων ἐπὶ ἐξωνήσει, ἅτινα ἀσχολοῦνται ἀποκλειστικῶς παλαιόθεν μὲ τὰς ἀγοραπωλησίας καὶ τὸν δανεισμόν, ἐπὶ παντοίας φύσεως κινητῶν ἀντικειμένων. Οἱ ἔχοντες τὰ γραφεῖα ταῦτα κέκτηνται κατ' ἐμὴν γνώμην μοναδικὴν ἱκανότητα περὶ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἑκάστοτε ἀγοραίας ἀξίας τῶν κινητῶν ἀντικειμένων, λόγῳ τῆς πολυετοῦς καὶ πολυχρονίου πείρας των περὶ τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς πραγματικῆς ἀξίας τῶν κινητῶν πραγμάτων. Οὕτω καὶ ἀποκλειστικῶς πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ ἱδρυομένου Οἰκονομικοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ ἐνεχυροδανειστηρίου Λαϊκῆς πίστεως, ἐπάναγκες θεωρῶ, ὅπως τὰς θέσεις τῶν ἐκτιμητῶν κατελάβουσι κατὰ προτίμησιν ἢ μὴ, ἀποκλειστικῶς τὰ καταλληλότερα ἐκ τῶν ἄνω προσώπων.

Συνεπῶς προτείνω τὴν προσθήκην τοῦ ἀκολούθου ἐδαφίου ἐν τέλει τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ὑπὸ κρίσιν νομοσχεδίου. Ἐκτιμηταὶ δύνανται νὰ διορισθῶσιν κατὰ προτίμησιν καὶ ἄνευ ἄλλων προσόντων οἱ διατηρήσαντες εἰδικὰ γραφεῖα δανείων καὶ ἀγοραπωλησιῶν ἐπὶ ἐξωνήσει ἐπὶ δεκαπενταετίαν τοὐλάχιστον καὶ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, λόγῳ τῆς εἰδικῆς καὶ πολυετοῦς περὶ τὴν ἐκτίμησιν τῶν κινητῶν πραγμάτων πείρας των».

Ὁ κ. **Κ. Τσαλδάρης** (Ὑφυπουργὸς Συγκοινωνίας) δέχεται τὸ ὀρθὸν τῆς τροπολογίας, δηλοῖ ὅμως ὅτι θὰ ληφθῇ αὕτη ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ κανονιστικοῦ Διατάγματος.

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν τὸ Νομοσχέδιον εἰς δ' ἀνάγνωσιν, ὡς ἐτροποποιήθη ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψήφισεως τοῦ συνόλου.

Ἐπὶ τοῦ εἰς δ' συζήτησιν Νομοσχεδίουπερὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 3496 καὶ 1 καὶ 2 τοιούτων τοῦ Νόμου 5574 περὶ τροποποιήσεως κλπ τοῦ Ν.Δ. «περὶ χορηγήσεως παρὰ τῶν Ταχυδρομικῶν Ταμιευτηρίων δανείων εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς ὑπηρεσίας T.T.T. ὁ κ. **Γ. Ράλλης**, λέγει ὅτι ἀναμφισβητήτως, ὁ σκοπὸς τοῦ Νομοσχεδίου εἶναι ἡ ἐξυπηρέτησις καὶ τοῦ Ταμιευτηρίου καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν T.T.T. Νομίζει ὅμως ὅτι ὁ περιορισμὸς τοῦ Νομοσχεδίου νὰ δανείζωνται μόνον οἱ ὑπάλληλοι τῶν T.T.T. καὶ ὄχι καὶ οἱ ἄλλοι δημόσιοι ὑπάλληλοι εἶναι ἄδικος. Ἐφ' ὅσον τὰ δάνεια ἐξασφαλίζονται εἶναι ἀδικαιολόγητος ὁ περιορισμός. Ὑποβάλλει σχετικὴν τροπολογίαν, καθορίζουσαν ὅτι δίδονται δάνεια εἰς τοὺς ἄλλους ὑπαλλήλους καὶ μὲ τὸν ὁριζόμενον διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῶν T.T.T. τόκον.

Γ. Μπακόπουλος. Αἱ καταθέσεις εἰς τὰ Ταμιευτήρια ἀνέρχονται κατὰ τὴν δήλωσιν τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ εἰς σημαντικὸν ποσὸν διὰ τὸ ὁποῖον ἐπληρώνετο τόκος 6ο/ο. Τώρα διὰ τοῦ Νομοσχεδίου ὑποβιβάζεται ὁ τόκος εἰς 4ο/ο δηλ. ἐξασφαλίζεται σημαντικὸν κέρδος εἰς τὸ Ταμιευτήριον.

Κ. Τσαλδάρης. (Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) Δὲν θὰ ἐπέθύμουν νὰ γίνῃ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου δημοσία συζήτησις. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἐκ μειώσεως τοῦ τόκου θὰ προέλθῃ σημαντικὸν κέρδος εἰς τὸ Ταμιευτήριον. Ἀλλὰ πρέ-

πει νὰ μὲ λησμονηθῇ ὅτι τὰ Ταμιευτήρια εἶχον καὶ ζημίας λόγῳ τῆς διαθέσεως τοῦ ἡμίσεος τῆς περιουσίας των εἰς χρεώγραφα. Διὰ τὴν κάλυψιν αὐτῶν τῶν ζημιῶν γίνεται ἡ μείωσις τῶν τόκων. Σκοπὸς μας εἶναι νὰ κατοχυρώσωμεν τὰ χρήματα αὐτὰ τοῦ λαοῦ.

Γ. Μπακόπουλος. Τὰ Ταμιευτήρια ἔχουν δανείσει καὶ εἰς Οἰκοδομικοὺς Συνεταιρισμοὺς περὶ τὰ 80 ἑκατομμύρια καὶ λέγουν τώρα οἱ ὀφειλέται «ἀφοῦ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῶν Τ.Τ.Τ. δίδετε δάνεια μὲ 7ο/ο διατί θέλετε ἡμεῖς νὰ σᾶς πληρώνωμεν 9ο/ο;

Κ. Τσαλδάρης (Ὑφυπουργὸς Συγκοινωνίας). Παρορᾶτε τὸ γεγονὸς ὅτι εἰς τὸν ζῆλον καὶ τὴν ἐργασίαν τῶν Τριατατικῶν ὑπαλλήλων ὀφείλεται ἡ σημερινὴ θέσις τῶν Ταμιευτηρίων. Ἦτο ἐνδεδειγμένον συνεπῶς νὰ ληφθῇ τὸ μέτρον τὸ ὁποῖον λαμβάνομεν.

Γ. Μπακόπουλος. Δὲν θέλω νὰ εἴπω ὅτι κακῶς πράττετε δίδοντες χρήματα μὲ μικρὸν τόκον εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῶν Τ.Τ.Τ. ἀλλὰ μὴ λησμονεῖτε ὅτι ἐὰν οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι εἰργάσθησαν μὲ ζῆλον διὰ τὰ Ταμιευτήρια καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ δὲν ἔδρυσαν μόνον τὰ Τ.Τ.Τ. ἀλλὰ ἔκαμαν καὶ τὴν μεγάλην Ἑλλάδα.

Κ.Τσαλδάρης(Ὑφυπουργὸς Συγκοινωνίας) Πρέπει νὰ σᾶς ὑπενθυμίσω ὅτι τὸν τόκον δὲν καθορίζει ὁ Ὑπουργός.

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν τὸ Νομοσχέδιον εἰς β' συζήτησιν κατ' ἄρθρα καὶ σύνολον ἀπορριφθεισῶν τῶν προπολογιῶν.

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 3496 καὶ 1 καὶ 2 τοιούτων τοῦ Νόμου 5574 «περὶ τροποποιήσεως κλπ τοῦ Ν. Δ. «περὶ χορηγήσεως παρὰ τοῦ Ταχ. Ταμ. Δανείων εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς Τ.Τ.Τ. Ὑπηρεσίας».

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Νόμου 3496 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Ταχ. Ταμιευτήριον νὰ χορηγῇ ἐκ τῶν ἀποθεμάτων αὐτοῦ εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς ὑπηρεσίας ΤΤΤ ἕντοκα δάνεια ἐπὶ τόκῳ 7 ο/ο ἐτησίως. Ἐκ τοῦ τόκου τούτου 6 ο/ο διατίθενται ὑπὲρ τῶν πόρων τοῦ Ταχ. Ταμιευτηρίου, 1 ο/ο δὲ χρησιμεύει ὡς ἀσφάλιστρον τῶν δανείων ἀποτελοῦν ἴδιον κεφάλαιον.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Νόμου 5574 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Τὸ Δάνειον παρέχεται ἐπὶ τῇ ἐγγράφῳ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου ἐν ἀπολύτῳ δεδικαιολογημένῃ ἀνάγκῃ καὶ κατόπιν ἀπραάσεως τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταχ. Ταμιευτηρίου δικαιουμένου νὰ καθορίζῃ τὸ ποσὸν τοῦ χορηγητέου δανείου μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν ἀποδοχῶν 8 τὸ πολὺ μηνῶν, καθ' ἃ ὰ ὁρίσῃ Π. Διάταγμα.

Ἄρθρον 3.

Τὸ 6' ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ αὐτοῦ 5574 Νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Τὰ παρεχόμενα δάνεια ἐξοφλοῦνται ἐντὸς 8ετίας τὸ πολὺ τοκογρεωλυτικῶς δι' ἴσων μηνιαίων δόσεων κρατουμένων ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τῶν δανειζομένων παρὰ τῶν μισθοδοτουσῶν Ἀρχῶν.

Τὸ γ' ἐδάφιον τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου 5574 νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Ἡ βάσει τοῦ ἐπιμηκυνομένου χρόνου ἐξοφλήσεως καὶ τῶν νέων ἀσφαλίστρων κλιμάκησις τῶν τοκογρεωλυτικῶν δόσεων τῶν χορηγηθέντων δανείων, εἰς τινας τῶν ὑπαλλήλων ΤΤΤ χορηγηθήσονται δάνεια ὑπὸ ποίους ὅρους καὶ ἀσφαλίσεις ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος, κανονισθήσονται διὰ Π. Διατάγματος.

Ἀκολούθως γίνονται δεκτὰ εἰς μόνην συζήτησιν τὰ κάτωθι σχέδια νόμων :

1) Περὶ πληρώσεως θέσεων Στρατ. Δικαστικῶν Συμβούλων Δ' τάξεως κλπ.

2) «περὶ ἀνασυστάσεως τῶν περιοδευόντων Στρατιωτικῶν Συμβουλίων».

3) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 5203 περὶ στελέχους ἐφέδρων ἀξιωματικῶν καὶ περὶ καταργήσεως προπαρασκευαστικῆς Σχολῆς Ὑπαξιωματικῶν».

Περὶ πληρώσεως θέσεων Στρατ. Δικαστικῶν Συμβούλων Δ' τάξεως κλπ.

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, ἵνα ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, προκαλέσῃ Π. Διάταγμα, πρὸς πλήρωσιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῶν κενῶν θέσεων Στρατ. Δικ. Συμβούλων Δ' τάξ. ἐκ τῶν ἐχόντων τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 2940 τοῦ 1922 «περὶ τροποποιήσεως τῶν ἀφορωσῶν τὸ Σῶμα τῆς Στρατ. Δικαιοσύνης διατάξεων», προσόντα, ὡς καὶ τῶν Πταισματοδικῶν καὶ Εἰρηνοδικῶν τῶν ἐχόντων ἡλικίαν, οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν 45 ἐτῶν, κατόπιν συμφώνου γνωματεύσεως Ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ, ὡς Προέδρου, δύο Ἀεροπαγιτῶν καὶ δύο τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν, ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 4578 «περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς» καὶ τοῦ ἄρθρου 53 τοῦ νόμου 5121 «περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας» εἶναι ὅτι ἡ ἐν τῷ συνοπτικῷ πίνακι συνθέσεως τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς προβλεπομένη μία θέσις Στρατ. Δικαστικοῦ Συμβούλου Γ' τάξεως καὶ ἡ ἐν τῷ ἐδαφίῳ 3 τοῦ ἄρθρου 53 τοῦ νόμου 5121 προβλεπομένη ἑτέρα τοιαύτη ἑνὸς Δικαστικοῦ Συμβούλου γ' τάξεως εἶναι ὀργανικαὶ καὶ ἐπὶ πλέον τῶν ἀναφερομένων ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου 10 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ἀπὸ 21 Ὀκτωβρίου 1932 Προεδρικοῦ Διατάγματος κωδικοποιηθέντος νόμου 4443 «περὶ στελεχῶν τοῦ ἐν εἰρήνῃ Στρατοῦ» ὀργανικῶν θέσεων τούτων.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ ἀνασυστάσεως τῶν περιοδευόντων Στρατιωτικῶν Συμβουλίων.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἐκλογὴ τῶν ἀναγκαιούντων ἐκ τῶν στρατευσίμων ἑκάστης κλάσεως νεοσυλλέκτων εἰς ἕκαστον τῶν ὅπλων καὶ Σωμάτων τοῦ Στρατοῦ τῆς ξηρᾶς ἐνεργεῖται παρὰ περιοδευόντων Στρατιωτικῶν Συμβουλίων δι' ἐπιτοπίου μεταβάσεως αὐτῶν εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν διαφόρων νομῶν, ἐπαρχιῶν καὶ τῶν δήμων καὶ εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις καὶ κόμβους συγκοινωνιῶν. Οἱ μὴ ὑπέχοντες ὑποχρέωσιν ὁλοκλήρου θητείας ἀνήκουσιν εἰς τὸ Πεζικόν.

Τὰ Συμβούλια ταῦτα ἔχουσιν ἐπὶ πλέον εἶδος δικαιοδοσίαν καὶ τὰ Εἰδικὰ Στρατολογικὰ τοιαῦτα.

Οἱ στρατεύσιμοι καλοῦνται πρὸς τὸν ἄνω σκοπὸν κατὰ τὰ ὁρισθησόμενα διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος δι' οὗ ὁρισθήσεται καὶ ὁ ἀριθμός, ἡ σύνθεσις, συγκρότησις καὶ ἡ ἐποχὴ ἐργασιῶν τῶν Συμβουλίων τούτων, ὡς καὶ πᾶσα ἀναγκαιοῦσα λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος.Εἰς τὰ Συμβούλια ταῦτα συμμετέχει ἀπαραιτήτως εἷς ἀξιωματικὸς ἐκ τῶν ἐντελούντων Ἐπιτελικὴν ὑπηρεσίαν, προτεινόμενος ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ, δύναται δὲ τῇ αἰτήσει τῶν λοιπῶν Πολεμικῶν Ὑπουργείων καὶ ἐπὶ ζητημάτων ἐνδιαφερόντων αὐτά, νὰ συμμετέξωσι καὶ ἀξιωματικοὶ αὐτῶν.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος καὶ πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ἀνωτέρω σκοποῦ δύναται νὰ ἐπιβληθῇ τρίμηνος πρόσθετος ὑπηρεσία καὶ νὰ τροποποιηθῶσι τὰ ἄρθρα τοῦ περὶ στρατολογίας νόμου καὶ λοιπῶν τοιούτων, τὰ σχέσιν ἔχοντα πρὸς τὴν ἐποχὴν ὑποβολῆς τῶν δικαιολογητικῶν ἀπαλλαγῆς δι' οἰκογενειακοὺς λόγους, ἀναβολῆς λόγῳ σπουδῶν, κατατάξεως ἐθελοντῶν, καὶ πρὸς τὰ περὶ χορηγήσεως ἀναβολῶν λόγῳ ὑγείας. στρατολογικῶν πινάκων καὶ ναυτιλογικῶν καταλόγων.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 33 τοῦ νόμου 4324 περὶ στρατολογίας ἀντικαθίσταται οὕτω :

«Οἱ στρατεύσιμοι ἑκάστης κλάσεως δύνανται νὰ κατανέμωνται εἰς σειρὰς καὶ κατηγορίας αὐτῶν καὶ καλοῦνται πρὸς κατάταξιν παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν, κατὰ κατηγορίας ἐν ὅλῳ ἢ τμηματικῶς καὶ εἰς παρ' αὐτοῦ ὁριζομένας ἑκάστοτε διὰ τῆς προσκλήσεως, ἐποχὰς τοῦ ἔτους ἐκείνου καθ' ὃ συνεπλήρωσαν τὸ 21 ἔτος τῆς ἡλικίας των.

Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω πρόσκλησις δύναται νὰ διαταχθῇ ἐνωρίτερον ἢ βραδύτερον κατὰ ἓν ἑξάμηνον.

Ἄρθρον 3.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καὶ εἰς τὰ καθοριστηθησόμενα διὰ τοῦ ὑπὸ τοῦ 1 ἄρθρου προβλεπομένου Προεδρικοῦ Διατάγματος καταργεῖται.

Περὶ τροποιήσεως τοῦ νόμου 5203 «περὶ Στελέχους Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν».

Ἄρθρον 1.

Ἡ παράγραφος δ' τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 5203 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Οἱ ἀκολουθήσαντες εὐδοκίμως τὰ μαθήματα τῶν Σχολῶν ἢ Κέντρων ἐκπαιδεύσεως Ὑποψηφίων Ἐφέδρων Στελεχῶν.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου 5203 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Εἰς τὰς Σχολὰς ἢ Κέντρα ἐκπαιδεύσεως ὑποψηφίων Ἐφέδρων Στελεχῶν εἰσάγονται ἀπ' εὐθείας καὶ ἐκπαιδεύονται ὑποχρεωτικῶς ἄνευ εἰσιτηρίων ἐξετάσεων πάντες οἱ ὑπέχοντες ὑποχρέωσιν ὁλοκλήρου θητείας διπλωματοῦχοι τῶν κατωθι Σχολῶν :

Πανεπιστημιακῶν Σχολῶν.
Ἀνωτάτων Σχολῶν Πολυτεχνείου.
Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς.
Ἀνωτάτης Δασολογικῆς Σχολῆς.
Ἀνωτάτης Ἐμπορικῆς Σχολῆς.
Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας.
Τῶν ἀντιστοίχων καὶ ἰσοτίμων Σχολῶν ἀλλοδαπῆς.

Αἱ ὡς ἄνω Σχολαὶ ἅμα τῇ ἀποφοιτήσει τῶν πτυχιούχων ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποβάλωσιν ὀνομαστικὰς καταστάσεις τῶν ἑκάστοτε ἀποφοιτώντων εἰς διπλοῦν, μεθ' ὅλων τῶν στοιχείων τόπου καταγωγῆς καὶ ἔτους γεννήσεως, εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν (Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Στρατοῦ.).

Διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου (Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Στρατοῦ) ὁρίζεται ἑκάστοτε πρὸ τῆς κατατάξεως τῶν ὑποψηφίων ὁ ἀριθμὸς τῶν δι' ἕκαστον ὅπλον ἢ ὑπηρεσίαν ἐκπαιδευθησομένων εἰς ἑκάστην ἐκπαιδευτικὴν περίοδον.

Ἐν περιπτώσει μὴ συμπληρώσεως τοῦ δι' ἕκαστον ὅπλον ὡς ἀνωτέρω ὁρισθησομένου ἀριθμοῦ, πτυχιούχων πρὸς ἐκπαίδευσιν, οὗτος συμπληροῦται ἐκ τῶν εἰδικῶν καταλόγων τῶν σχηματιζομένων ὑπὸ τῶν περιοδευόντων Στρατολογικῶν Συμβουλίων καὶ περιλαμβανόντων τοὺς φοιτητὰς ἢ τελειοφοίτους Γυμνασίου ἢ ἰσοτίμου ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς Σχολῆς καὶ ἄνευ ἐξετάσεων.

Διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου (Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Στρατοῦ) ὁρίζεται ὁ τρόπος ἐπιλογῆς τῶν ὑποψηφίων καὶ προσκλήσεως αὐ ὧν πρὸς φοίτησιν.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 9 τοῦ νόμου 5203 τροποποιεῖται ὡς κάτωθι :

«Ἐκ τῶν ὡς ἄνω διπλωματούχων οἱ ἔχοντες δίπλωμα Ἀνωτάτης Σχολῆς τοῦ Μετσοβείου Πολυτεχνείου καὶ τῶν ἀντιστοιχούντων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἰσοτίμων πολυτεχνικῶν Σχολῶν, (χημικοί, μηχανικοί, ἀρχιτέκτονες μηχανικοί, πολιτικοὶ μηχανικοί, τοπογράφοι μηχανικοὶ καὶ μηχανολόγοι μηχανικοί, ὡς καὶ φυσικομαθηματικοὶ καὶ δασολόγοι, ἐκπαιδεύονται ὡς ἔφεδροι ἀξιωματικοὶ τοῦ Πυροβολικοῦ, Μηχανικοῦ καὶ Μεταγωγικοῦ. Τὸ ποσοστὸν ἐκπαιδεύσεως εἰς τὰ ἄνω ὅπλα καὶ τὸ Μεταγωγικὸν καὶ ὁ τρόπος κατανομῆς τούτων κανονίζεται ἑκάστοτε διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν (Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Στρατοῦ).

Οἱ ἔχοντες δίπλωμα Ἰατρικῆς, Ὀδοντοϊατρικῆς, Φαρμακευτικῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἢ ἰσοτίμου ἀλλοδαπῆς σχολῆς ἐκπαιδεύονται ὡς ἔφεδροι ἀξιωματικοὶ ἰατροί, ὀδοντοϊατροὶ ἢ φαρμακοποιοί.

Οἱ ἔχοντες δίπλωμα Κτηνιατρικῆς ἐκπαιδεύονται ὡς ἔφεδροι ἀξιωματικοὶ Κτηνιατρικοῦ.

Ἅπαντες οἱ λοιποὶ ἐκπαιδεύονται ὡς ἔφεδροι ἀξιωματικοὶ τῶν ὅπλων Πεζικοῦ, Πυροβολικοῦ, Μηχανικοῦ, Ἱππικοῦ καὶ Μεταγωγικοῦ ὀνομαζόμενοι δόκιμοι ἔφεδροι ἀξιωματικοὶ τῶν ὡς ἄνω Ὅπλων καὶ τοῦ Μεταγωγικοῦ τοποθετοῦνται εὐθὺς μετὰ τὴν ἔξοδον ἐκ τῶν Σχολῶν ἢ Κέντρων ἐκπαιδεύσεως εἰς τὰς διαφόρους μονάδας αἵτινες ὑποδέχονται κληρωτοὺς ὡς ἐκπαιδευταὶ ἢ καὶ ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας, οἱ δὲ τοῦ Ὑγιεινομικοῦ, Φαρμακευτικοῦ καὶ Κτηνιατρικοῦ ὀνομάζονται δόκιμοι ἔφεδροι ἀξιωματικοὶ τῶν ὡς ἄνω ὑπηρεσιῶν καὶ τοποθετοῦνται εἰς τὰς διαφόρους Μονάδας καὶ Ὑπηρεσίας ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν. Ἡ ὀνο-

μασία τῶν ὑποψηφίων εἰς δοκίμους γίνεται διὰ διαταγῆς τοῦ Υπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν μετὰ τὰς ἀπολυτηρίους ἐξετάσεις καὶ τὴν κύρωσιν τῶν πινάκων ἐπιτυχίας.

Οἱ δόκιμοι ἔφεδροι ἀξιωματικοὶ φέρουσι εἰδικὴν στολὴν καθοριζομένην διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος.

Οἱ δόκιμοι ἔφεδροι ἀξιωματικοὶ τοποθετούμενοι ἅμα τῇ ἐξόδῳ των ἐκ τῶν Σοχλῶν ἢ Κέντρων ἐκπαιδεύσεως εἰς τὰς Μονάδας τὰς ὑποδεχομένας κληρωτοὺς συμπληροῦσιν τὴν θεωρητικὴν των ἐκπαίδευσιν διὰ πρακτικῆς τοιαύτης χρησιμοποιούμενοι ὡς ἐκπαιδευταὶ τῶν νεοσυλλέκτων ἐπὶ ἓν ὑποχρεωτικὸν τετράμηνον.

Οἱ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προτάσεων τῶν σωματαρχῶν των ἐπιτυχόντες καὶ εἰς τὸ πρακτικὸν των στάδιον ὀνομάζονται μετὰ τὴν ἀπόλυσίν των ἔφεδροι ἀξιωματικοὶ ὡς ἑξῆς :

1) Οἱ τοῦ Πεζικοῦ, Πυροβολικοῦ, Μηχανικοῦ, Ἱππικοῦ καὶ Μεταγωγικοῦ ὀνομάζονται ἔφεδροι ἀνθυπολοχαγοὶ τῶν ὡς ἄνω ὅπλων καὶ τοῦ Μεταγωγικοῦ.

2) Οἱ τοῦ Υγειονομικοῦ, Φαρμακευτικοῦ καὶ Κτηνιατρικοῦ φαρμακοποιοὶ καὶ ἀνθυποκτηνίατροι.

Ἄρθρον 8.

Τὸ ἄρθρον 14 τοῦ νόμου 5203 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Οἱ ἀποτυγχάνοντες κατὰ τὰς ἐξιτηρίους ἐξετάσεις ἐκ τῶν ὑποψηφίων ἢ εἰς τὰς ἐνδιαμέσους δοκιμαστικὰς τοιαύτας τοποθετοῦνται :

1) Οἱ τοῦ Πεζικοῦ, Πυροβολικοῦ Μηχανικοῦ, Ἱππικοῦ καὶ Μεταγωγικοῦ εἰς τοὺς Συνοριακοὺς Τομεῖς ἢ εἰς τὰ σώματα τὰ ὑποδεχόμενα κληρωτοὺς ἀναλόγως τῆς ἐπιδόσεώς των ὡς στρατιῶται ἢ δεκανεῖς ἢ λοχίαι.

2) Οἱ τοῦ Υγειονομικοῦ καὶ Φαρμακευτικοῦ μεταφέρονται στρατολογικῶς εἰς τοὺς νοσοκόμους καὶ τοποθετοῦνται εἰς Μοῖρας Νοσοκόμων συμφώνως διαταγαῖς τοῦ Υπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν (Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Στρατοῦ).

3) Οἱ τοῦ Κτηνιατρικοῦ μεταφέρονται στρατολογικῶς εἰς τὸ Ἱππικὸν καὶ τοποθετοῦνται εἰς σύνταγμα Ἱππικοῦ συμφώνως διαταγαῖς τοῦ Υπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν (Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Στρατοῦ).

Οἱ ἐκ τῶν ἀνωτέρω παραμείναντες ὡς στρατιῶται καὶ δεκανεῖς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θητείας των, ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπόλυσίν των δύνανται νὰ ὀνομασθῶσιν ὑπὸ τῶν Σωμάτων εἰς ἃ ὑπηρέτησαν, οἱ μὲν τῶν ὅπλων καὶ τοῦ Μεταγωγικοῦ λοχίαι, οἱ τοῦ Υγειονομικοῦ καὶ Φαρμακευτικοῦ λοχίαι νοσοκόμοι καὶ οἱ τοῦ Κτηνιατρικοῦ λοχίαι νοσοκόμοι κτηνῶν.

Ἄρθρον 9.

Τὸ ἄρθρον 15 τοῦ νόμου 5203 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Οἱ ἀποβαλλόμενοι ἐκ τῶν Σχολῶν ἢ Κέντρων ἐκπαιδεύσεως διὰ πειθαρχικὰ παραπτώματα κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τῶν ὀργανισμῶν αὐτῶν ὑπέχουσι καὶ δίμηνον πρόσθετον στρατιωτικὴν ὑποχρέωσιν μὴ ἐξαγορχζομένην.

Ἄρθρον 10.

Τὸ ἄρθρον 16 τοῦ νόμου 5203 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Εἰς τοὺς ἐπιτυχόντας κατὰ τὰς ἐξιτηρίους ἐξετάσεις ἐπιτρέπεται νὰ ἀνακατανεμηθῶσιν, ἐὰν ἐπιθυμοῦσι, συμφώνως τῷ νόμῳ περὶ ἐθελοντῶν ὁπλιτῶν καὶ ἐφ' ὅσον αἱ ἀνακατατάξεις δὲν ἔχωσιν ἀναστολῆ.

Οὗτοι κατατάσσονται μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ Λοχίου, μετὰ δὲ τὴν λῆξιν τῆς ἀναληφθείσης ἐθελουσίας ὑποχρεώσεως, ἀπολυόμενοι ἀνακτῶσι ἀμέσως τὸν βαθμὸν τοῦ ἐφέδρου ἀξιωματικοῦ τοῦ ὅπλου εἰς ὃ ἐξεπαιδεύθησαν εἰς τὰς Σχολὰς ἢ Κέντρα ἐκπαιδεύσεως ὑποψηφίων ἐφέδρων ἀξιωματικῶν.

Ὁμοίως παρέχεται τὸ δικαίωμα εἰς τὸν Υπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν ἵνα κατόπιν προτάσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου καὶ ἀναλόγως τῶν ἐλλείψεων τῶν ἀνακατεταγμένων Ὑπαξιωματικῶν διὰ διαταγῆς του νὰ τηρῇ ὑπὸ τὸ ὅπλα ἐπὶ χρονικὸν διάστημα μὴ ὑπερβαῖνον τὸ ἔτος τοὺς ἐπιθυμοῦντας ἐκ τῶν ὀνομασθέντων δοκίμων ἐφέδρων ἀξιωματικῶν καὶ χρησιμοποιῇ τούτους ὡς ἐκπαιδευτάς.

Ἐ τοιαύτῃ περιπτώσει οὗτοι ὀνομάζονται ἔφεδροι ἀνθυπολοχαγοὶ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἐκουσίας των ταύτης ὑποχρεώσεως.

Ἄρθρον 11.

Τὸ ἄρθρον 20ὸν τοῦ νόμου 5203 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Οἱ ὁπωσδήποτε ὑπηρετοῦντες ἔφεδροι ἀξιωματικοὶ καὶ δόκιμοι τοιοῦτοι ὑπάγονται εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ Στρατιωτικοῦ Ποινικοῦ νόμου καὶ Στρατιωτικῶν Κανονισμῶν προβλεπομένας διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ ἐνεργοῦ Στρατοῦ ποινικὰς καὶ πειθαρχικὰς διατάξεις καὶ ἔχουσι τὴν αὐτὴν πρὸς τοὺς τελευταίους δικαιοδοσίαν ἐπὶ τῶν κατωτέρων των. Οἱ δόκιμοι ἔφεδροι ἀξιωματικοὶ ἐξισοῦνται ὡς πρὸς τὰ ἀνωτέρω πρὸς ἐφέδρους ἀνθυπολοχαγούς.

Αἱ ἡμέραι οἱασδήποτε φυλακίσεως καὶ παρανόμου ἀπουσίας δὲν προσμετροῦνται εἰς τὸν χρόνον ὑποχρεώσεως τῶν ἐφέδρων ἢ δοκίμων ἐφέδρων ἀξιωματικῶν.

Αἱ ἀποδοχαὶ ὅμως τούτων κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ὡς ἀνωτέρω προσθέτου ὑπηρεσίας μειοῦνται κατὰ 50 ο/ο.

Ἄρθρον 12.

Τὸ ἄρθρον 39 τοῦ νόμου 5203 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Οἱ ὑποψήφιοι ἔφεδροι ἀξιωματικοὶ λαμβάνουσι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκπαιδεύσεώς των εἰς τὰς Σχολὰς ἢ Κέντρα Ἐκπαιδεύσεως χάς ἀποδοχὰς τῶν στρατιωτῶν τοῦ ἐνεργοῦ Στρατοῦ.

Ἐπὶ πλέον οὗτοι δικαιοῦνται εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου καὶ μιᾶς Στολῆς ἐξόδου ἐξ ἐρέας χακὶ ἀξ)κῶν ἣν θὰ χρησιμοποιήσωσιν ὡς στολὴν μετὰ τὴν ὀνομασίαν των εἰς Δοκίμους ἐφέδρους ἀξιωματικούς.

Οἱ ὀνομαζόμενοι δόκιμοι ἔφεδροι ἀξ)κοὶ λαμβάνουσι τὰς ἀποδοχὰς τῶν ἐπιλοχιῶν τοῦ ἐνεργοῦ Στρατοῦ ἀγόντων τὸ 3ον ἔτος ἀνακατατάξεως.

Οἱ ἔφεδροι ἀξιωματικοὶ παντὸς βαθμοῦ ἐφ' ὅσον χρόνον διατελοῦσιν εἰς τὴν ἐνεργὸν τοῦ Στρατοῦ ὑπηρεσίαν λαμβάνουσι τὰς παρὰ τοῦ εἰδικοῦ νόμου περὶ μισθοῦ προβλεπομένας διὰ τὸν βαθμόν των ἀποδοχάς.

Οἱ μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑποχρεώσεως των καλούμενοι ἐν καιρῷ εἰρήνης ὑπὸ τὰ ὅπλα ἔφεδροι ἀξιωματικοὶ καὶ ἀνυπασπισταὶ πρὸς ἐκπαίδευσιν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 23 δικαιοῦνται λαμβάνειν ἐφ' ἅπαξ χιλιόδραχμον ἀποζημίωσιν λόγῳ φθορᾶς ἱματισμοῦ.

Ἄρθρον 13.

Παρέχεται τὸ δικαίωμα εἰς τὸν Υπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, ἵνα, κατόπιν προτάσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου καὶ μέχρις καταρτισμοῦ τῶν σχετικῶν ὀργανισμῶν τῶν Σχολῶν ἢ Κέντρων ἐκπαιδεύσεως καθορίζῃ διὰ διαταγῆς τὰ τοῦ χρόνου φοιτήσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως, τρόπου ἐπιλογῆς, βαθμολογίας καὶ ἐν γένει τῆς λειτουργίας τῶν Σχολῶν ἢ Κέντρων ἐκπαιδεύσεως τῶν ὑποψηφίων ἐφέδρων ἀξιωματικῶν.

Ἄρθρον 14.

Ἡ προπαρασκευαστικὴ Σχολὴ Ὑπαξιωματικῶν κα.αργεῖται μετὰ τὴν ἀποφοίτησιν τῶν ἤδη φοιτώντων μαθητῶν.

Ἄρθρον 15.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ἄρθρον 16.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν Νόμων 4436 καὶ 5213 «περὶ προσλαμβανομένου εἰς τὸν Στρατὸν Ἰδιωτικοῦ Προσωπικοῦ».

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Νόμου 4436 προστίθεται 2α παράγραφος ἡ κάτωθι :

Παρὰ τῇ Γενικῇ Διευθύνσει Υ. Σ. (Γραφείῳ Γενικοῦ Διευθυντοῦ) συνιστᾶται «Τμῆμα Ἰδιωτικοῦ Προσωπικοῦ» ὅπερ εἰσηγεῖται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τὴν πρόσληψιν ἢ ἀπόλυσιν μονίμου, ἡμερομισθίου ἢ ἐργατικοῦ Ἰδιωτικοῦ Προσωπικοῦ, μετάθεσιν παραπομπὴν εἰς Πειθαρχικὰ Συμβούλια, Ἀνωτάτην Στρατοῦ Υγειονομικὴν ,Ἐπιτροπήν, ἐπιβολὴν ποινῶν κλπ. ὑπογραφομένων τῶν σχετικῶν Διαταγῶν παρὰ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ ἐντολῇ Υπουργοῦ.

Παρὰ τῷ Τμήματι τούτῳ τηροῦνται οἱ πίνακες κατανομῆς Ἰδιωτικοῦ Προσωπικοῦ, τροποποιούμενοι ἀναλόγως τῶν ἑκάστοτε παρουσιαζομένων Ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν. Ὡσαύτως τηρεῖται Μητρῷον Μονίμων ὑπαλλήλων, ὡς καὶ ὀνομαστικὴ Κατάστασις ἡμερομισθίων τοιούτων, εἰς ὃ ἀναγράφεται πᾶσα μεταβολὴ ὡς καὶ ἡ Ὑπηρεσιακὴ ἱκανότης ἑκάστου μονίμου ὑπαλλήλου καθ' ἑξαμηνίαν, προτάσει τοῦ Διευθυντοῦ εἰς ἣν ὑπηρετεῖ.

Ἄρθρον 2.

Ἡ 1η παράγραφος τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 4436 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

Τὸ προσλαμβανόμενον εἰς τὸν Στρατὸν Ἰδιωτικὸν Προσωπικὸν δὲν ἀποτελεῖ Στρατιωτικὰ Σώματα, οὔτε φέρει Στρατιωτικοὺς βαθμούς.

Εἶναι μόνιμον ὑπαλληλικόν, ὑπηρετικὸν ἢ ἡμερομίσθιον καὶ ἐργατικὸν Προσωπικὸν μὴ ὑπαγόμενον εἰς τὰς διατάξεις τῶν περὶ πολιτικῶν ὑπαλλήλων Νόμων εἰμὴ μόνον εἰς τὰς τοῦ παρόντος, δικαιουμένων ὅμως νὰ μετάσχωσιν τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Πολιτικῶν ὑπαλλήλων τηρουμένων τῶν ὑπὸ τῶν διεπόντων τοῦτο Νόμων σχετικῶν διατάξεων.

Μόνιμοι νοοῦνται οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς ὀργανικὰς θέσεις προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος, οἱ δὲ λοιποὶ ἡμερομίσθιοι.

Μετάθεσις μονίμου ὑπαλλήλου ἀπὸ Ὑπηρεσίαν Φρουρᾶς τινὸς εἰς ἑτέραν Φρουρὰν ἐπιτρέπεται.

Οἱ μετατιθέμενοι ἢ δι' οἱονδήποτε λόγον μετακινούμενοι κατόπιν σχετικῆς Διαταγῆς τοῦ Υπουργείου ὑπάλληλοι, δικαιοῦνται ὁδοιπορικῶν ἐξόδων.

Οἱ ὑπάλληλοι δικαιοῦνται εἰσιτηρίου Πας θέσεως, οἱ δὲ ὑπηρέται Πης τοιαύτης.

Αἱ μεταθέσεις ἐνεργοῦνται κατόπιν Διαταγῆς τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Υ. Σ, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐδρεύοντος Τριμελοῦς Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Νόμου 5213 ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως : Ὁ ἀριθμὸς τοῦ μονίμως χρησιμοποιουμένου εἰς τὸν Στρατὸν Ἰδιωτικοῦ Προσωπικοῦ ὁρίζεται μέχρι τοῦ κατωτέρου ἀριθμοῦ :

5 Γραμματεῖς Στρατοδικείου.
10 Ὑπογραμματεῖς Στρατοδικείου.
15 Γραφεῖς Στρατοδικείου.
5 Διερμηνεῖς.
285 Γραφεῖς καὶ Δακτυλογράφοι.
20 Σχεδιασταὶ Ιης τάξεως.
32 Σχεδιασταὶ Πας τάξεως.
3 Καλλιγράφοι.
3 Λιθογράφοι Ιης τάξεως.
3 Λιθογράφοι Πας τάξεως.
1 Λιθογράφος Μηχανικός.
1 Μηχανουργός.
5 Βοηθοὶ Λιθογράφων.
2 Χαράκται Ιης τάξεως.
2 Χαράκται Πας τάξεως.
2 Βοηθοὶ χαρακτῶν.
1 Μηχανουργὸς Τυπογράφος.
2 Τυπογράφοι.
1 Τσιγκογράφος.
1 Φωτοστιγκογράφος.
2 Βιβλιοδέται.
2 Βοηθοὶ βιβλιοδετῶν.
1 Λειαντής.
2 Ἀποθηκάριοι.
3 Συσκευασταί.
1 Χειριστὴς Τηλεγραφείου.
10 Ἠλεκτροτεχνῖται.
1 Ἀρχισχεδιαστής.
2 Φωτογράφοι.
8 Ράπται.
6 Ὑποδηματοποιοί.
4 Χαρτοθέται.
3 Βοηθοὶ ἀναγλύφων.
8 Κουρεῖς.
160 Κλητῆρες.
2 Ἐρευνήτριαι Στρατιωτικῶν Φυλακῶν.
2 Κηπουροί.
9 Θυρωροί.
6 Οἰκουροί.
12 Μάγειροι.
23 Βοηθοὶ Μαγείρων.
23 Τραπεζοκόμοι.
5 Κλιβανεῖς ἀπολυμανταί.
42 Ράπτριαι.
58 Καθαρίστριαι.
7 Τηλεφωνήτριαι.

1 Μηχανολόγος συνεργείων ἐπισκευῆς προσωπίδων καὶ πληρώσεως εἰδικῶν βλημάτων.

Ἐκτὸς τοῦ ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζομένου μονίμου Ἰδιωτικοῦ Προσωπικοῦ καὶ πρὸς ἐπιτακτικὴν θεραπείαν τῶν ἑκάστοτε παρουσιαζομένων καὶ αὐξομειουμένων Ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν, ἀναγράφεται κατ' ἔτος ἐν ἰδίῳ Κεφαλαίῳ καὶ ἄρθρῳ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Υπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν εἰδικὴ πίστωσις. Βάσει τῆς πιστώσεως ταύτης ὁ Υπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν δικαιοῦται νὰ προσλαμβάνῃ ἀναλόγως τῶν ἑκάστοτε παρουσιαζομένων ἀναγκῶν ἡμερομισθίους ὑπαλλήλους τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν, ἢ καὶ ἑτέρων μὴ εἰδικῶς ἀναφερομένων ἀνωτέρω, πλὴν Γραμματέων, Ὑπογραμματέων καὶ Γραφέων Στρατοδικείου, καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ ἡ ἀνάγκη αὕτη, μὲ ἡμερησίαν ἀντιμισθίαν ὁριζομένην ὑπ' αὐτοῦ ἥτις δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὴν ἡμερησίαν ἀντίστοιχον ἀποζημίωσιν τῶν Μονίμων ὑπαλλήλων τῆς αὐτῆς κατηγορίας.

Τὰ ἡμερομίσθια τῶν οὕτω προσλαμβανομένων ὡς ἡμερομισθίων θὰ κανονίζωνται εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἡμερῶν καθ' ἃς εἰργάσθησαν.

Μέχρι τῆς συμπληρώσεως τῶν θέσεων Γραμματέων καὶ Ὑπογραμματέων Στρατοδικείων δύναται ὁ Υπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν νὰ διαθέσῃ τὴν διὰ τούτους προβλεπομένην ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ πίστωσιν πρὸς πρόσληψιν ἡμερομισθίου Προσωπικοῦ ἑτέρας κατηγορίας.

Διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν παρὰ ταῖς Πρεσβείαις Στρατιωτικῶν Ἀκολούθων προσλαμβάνονται ἰδιῶται γραφεῖς μέχρι τοῦ ἀριθμοῦ 5 ἐπὶ ἀντιμισθίᾳ ὁριζομένῃ ὑπὸ τοῦ Υπουργείου καὶ ἥτις δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 4.000 δραχμὰς μηνιαίως.

Οἱ ἤδη ὑπηρετοῦντες εἰς τὴν θέσιν ταύτην γραφεῖς θεωροῦνται καλῶς διορισθέντες καὶ ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀφ' ἧς διωρίσθησαν.

Ὁ ἀνωτέρω ἀριθμὸς τοῦ ἰδιωτικοῦ προσωπικοῦ ἐν γένει δύναται νὰ μειωθῇ ἀναλόγως τῶν παρουσιασθησομένων ἀναγκῶν διὰ Π. Δ. προκαλουμένου ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον 5 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

Ὅπως διορισθῇ τις ὡς ὑπάλληλος ἢ ἐργάτης ἔν τινι Μονάδι ἢ Ὑπηρεσίᾳ τοῦ Στρατοῦ πρὸς πλήρωσιν χηρευούσης θέσεως, ἀπαιτεῖται :

1) Νὰ εἶναι Ἕλλην ὑπήκοος.

2) Νὰ ἔχῃ συμπληρωμένον τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας του πλὴν τῶν γραφέων οἵτινες προσλαμβάνονται, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 16ου.

3) Νὰ μὴ ἔχῃ ὑπερβῇ τὸ 60ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν ἤδη ὑπηρετούντων, καὶ ὑπερβάντων τὸ ἔτος τοῦτο παραμενόντων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

4) Νὰ κέκτηται τὰ ὑπὸ τοῦ 6ου ἄρθρου νόμου 5213 ὁριζόμενα προσόντα

5) Νὰ μὴ ἔχῃ καταδικασθῇ εἰς ἐγκληματικὴν ἢ ἐπανορθωτικὴν συνεπαγομένην στέρησιν τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων.

6) Νὰ εἶναι ὑγιής.

7) Νὰ ἔχῃ ἐκτελέσῃ τὴν στρατιωτικήν του ὑποχρέωσιν ἐφ' ὅσον ὑποχρεοῦται εἰς τοιαύτην.

Πρὸς τούτοις ὑποβάλλονται τὰ κάτωθι πιστοποιητικά :

Πιστοποιητικὸν Δημάρχου ἢ Κοινότητος ἐμφαῖνον τὴν ἡλικιαν καὶ ὅτι τυγχάνει Ἕλλην ὑπήκοος.

Πιστοποιητικὸν Εἰσαγγελίας ὅτι δὲν κατεδικάσθη.

Πιστοποιητικὸν Στρατολογικοῦ Γραφείου ὅτι ἐξεπλήρωσε τὰς στρατιωτικάς του ὑποχρεώσεις ἢ ὅτι δὲν ὑπέχει τοιαύτας.

Πιστοποιητικὸν σπουδῶν ἢ ἐργασίας.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς 6ης παραγράφου παραπέμπονται οἱ μέλλοντες νὰ προσληφθῶσιν εἰς τὴν οἰκείαν Ἐπιτροπὴν Ἀπαλλαγῶν Σωμάτων Στρατοῦ, ἐφ' ὅσον ἐδρεύει εἰς τὰς πόλεις δι' ἃς προσλαμβάνονται ἤτις γνωματεύει σχετικῶς. Διὰ τὰς πόλεις εἰς ἃς δὲν ἐδρεύει Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλαγῶν ἀπαιτεῖται γνωμάτευσις δύο στρατιωτικῶν ἰατρῶν ἢ ἐν ἐλλείψει τούτων ἑνορκος ἐνώπιον Εἰρηνοδίκου κατάθεσις δύο ἰδιωτῶν ἰατρῶν.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 4ης παραγράφου τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρου 6 Νόμου 5213 προστίθενται αἱ ἑξῆς παραγραφοι:

Εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 20 Σεπτεμβρίου 1926 Ν. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν ἀφορωσῶν τὸ κατώτερον προσωπικὸν Στρατ. Δικαιοσύνης διατάξεων», προστίθεται καὶ γ' ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

γ') Γραμματεὺς Στρατοδικείου ἔχον 8ετῆ ὑπηρεσίαν ἐν τῇ θέσει ταύτῃ.

Ἄρθρον 6.

Μεταξὺ τῶν ὑπ' ἀριθ. 6 καὶ 7 ἐδαφ. τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νόμου 5213 προστίθενται τὰ κάτωθι :

Ἵνα διορισθῇ τις διερμηνεὺς ἐκτὸς τοῦ διὰ τοῦ παρόντος προβλεπομένου ἀπολυτηρίου γυμνασίου, δέον ἀπαραιτήτως νὰ εἶναι κάτοχος τῆς ξένης γλώσσης δι' ἣν διορίζεται.

Ἐν περιπτώσει καταργήσεως Στρατοδικείου οἱ παρ' αὐτῷ ὑπηρετοῦντες ὡς γραφεῖς Στρατοδικείου μετατίθενται εἰς ἕτερον Στρατοδικεῖον ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας.

Ἀρχισχεδιαστὴς διορίζεται ὁ ἔχων 15ετῆ τεχνικὴν ὑπηρεσίαν σχεδιαστοῦ εἰς μεγάλας τεχνικὰς Ἑταιρείας καὶ κάτοχος μιᾶς ξένης γλώσσης.

Οἱ σχεδιασταὶ α' καὶ β' τάξεως Φρουρᾶς Ἀθηνῶν θὰ προσλαμβάνωνται κατόπιν διαγωνισμοῦ ἐνεργουμένου παρὰ τῆς Γεωγραφικῆς ὑπηρεσίας Στρατοῦ.

Ἐξεταστέα θέματα : Ἐλευθέρα σχεδίασις γραμμογραφίας χρῆσις γραμμοσύρτου. Καλλιγραφία, Ὀρθογραφία.

Εἰς τὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν κατάληψιν θέσεων α' τάξεως δύνανται νὰ λάβωσι μέρος καὶ οἱ ἔχοντες μόνον ἀπολυτήριον Γυμνασίου.

Διὰ τὰς ἑτέρας Φρουρὰς θὰ ἐνεργεῖται διαγωνισμὸς βάσει τῶν ἄνω μαθημάτων ὑπὸ ὑπηρεσιῶν δι' ἃς προσλαμβάνονται καὶ ἐνώπιον τριμελοῦς ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς προτιμωμένων τῶν ἀξιωματικῶν Μηχανικοῦ.

Χειριστὴς διορίζεται, ὁ ἔχων δίπλωμα Τηλεγραφικῆς Σχολῆς.

Ἄρθρον 7.

Τὰ ἄρθρα 7 Νόμου 4436 καὶ Νόμου 5213 ἀντικαθίστανται ὡς κάτωθι :

«Ὁ διορισμὸς μονίμου ὑπαλλήλου εἰς πλήρωσιν ὑπαρχούσης κενῆς θέσεως ἢ ἡ πρόσληψις τοιούτου ἡμερομισθίου πρὸς ἐξυπηρέτησιν ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἐκδιδομένης πρὸς τοῦτο σχετικῆς διαταγῆς.

Ὡς δικαιολογητικὸν τοῦ διορισμοῦ μονίμου ὑπαλλήλου ἐπισυνάπτονται εἰς τὴν διαταγὴν ταύτην ἅπαντα τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος Νόμου ὁριζόμενα πιστοποιητικά, ἀντίγραφα ἐφ' ἁπλοῦ τῶν πιστοποιητικῶν τούτων ἀποστέλλονται εἰς ἣν Ἀρχὴν μισθοδοτεῖται καὶ ἐκ ταύτης εἰς τὸ ἁρμόδιον Γραφεῖον Ἐλέγχου δαπανῶν Στρατοῦ, ὡς δικαιολογητικὸν τῆς μισθοδοσίας των.

Ἄρθρον 8.

Εἰς τὸ ἄρθρον 14 Νόμου 5213 προστίθενται τὰ κάτωθι:

Οἱ ἀποχωροῦντες αἰκειοθελῶς μετὰ 10ετῆ ὑπηρεσίαν καὶ οἱ ἀπομακρυνόμενοι ἀσθενοῦς ὑπηρεσίας, κατόπιν καταργήσεως ἢ μειώσεως θέσεως ἢ ἀποφάσεως Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου (διὰ τὴν τελευταίαν περίπτωσιν, δέον ἀπαραιτήτως νὰ ἀναγράφηται εἰς τὸ Πρακτικὸν τοῦ Συμβουλίου ἂν δέον νὰ χορηγηθῇ ἢ οὐ ἡ ἀποζημίωσις) λαμβάνουσιν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου τὰ κάτωθι ποσὰ μὴ δικαιούμενοι οὐδεμιᾶς ἑτέρας οἱασδήποτε ἀποζημιώσεως ἢ συντάξεως.

Οἱ ἔχοντες ὑπηρεσίαν 1—3 ἐτῶν, 1 μηνὸς ἀποδοχάς.
Οἱ ἔχοντες ὑπηρεσίαν 3—6 ἐτῶν, 2 μηνῶν ἀποδοχάς.
Οἱ ἔχοντες ὑπηρεσίαν 6—10 ἐτῶν, 3 μηνῶν ἀποδοχάς.
Οἱ ἔχοντες ὑπηρεσίαν 10—15 ἐτῶν, 5 μηνῶν ἀποδοχάς.

παραμένοντος ἐν ἰσχύϊ τοῦ ἄρθρου 14 διὰ τοὺς ἔχοντας ὑπηρεσίαν ἄνω τῶν 15 ἐτῶν ὡς πρὸς τὴν χορηγουμένην ἀποζημίωσιν.

Ἡ διὰ τῆς 1ης παραγράφου τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρου 14 Νόμου 5213 χορηγουμένη ἀποζημίωσις λόγῳ μειώσεως θέσεων καταργεῖται.

Οἱ διὰ λόγους ὑγείας παραπεμπόμενοι εἰς τὴν Ἀνωτάτην Στρατοῦ Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν καὶ κρινόμενοι ὡς ἀκατάλληλοι διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἣν ἐξετέλουν, παραπέμπονται εἰς τὸ οἰκεῖον Πειθαρχικὸν Συμβούλιον μὲ τὸ ἐρώτημα τῆς ἀπολύσεως.

Ἄρθρον 9.

Εἰς τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Νόμου 5213 προστίθενται τὰ κάτωθι :

Ἀποθηκάριοι	2.000
Συσκευασταὶ	1.500
Ἀρχισχεδιαστὴς	3.000
Χειριστὴς Τηλεγραφείου	3.000
Λιθογράφος μηχανικὸς	3.000
Μηχανουργὸς	2.000
Μηχανολόγος συνεργείων ἐπισκευῆς προσωπίδων καὶ πληρώσεως εἰδικῶν βλημάτων	3.000

Ἄρθρον 10.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς 2ας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Νόμου 4436 ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ 5213 τοιούτου εἶναι ὅτι ὁ πρὸ τῆς ἰσχύος τῶν Νόμων 4436 διανυθεὶς χρόνος ὑπηρεσίας τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 19 τοῦ Νόμου 4436 ἰδιωτικοῦ προσωπικοῦ λογίζεται διὰ τὸ δικαίωμα τῆς προαυξήσεως τοῦ βασικοῦ μισθοῦ κατὰ τὸ ἥμισυ τοῦ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 4436 καὶ ἐφεξῆς τοιούτου συνυπολογιζομένου ὁλοκλήρου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Νόμου 5213 προστίθεται ἡ κάτωθι παράγραφος :

«Ἡ ὑπηρεσία μονίμων ὑπαλλήλων προϋπηρετησάντων εἰς ποιᾳ λιτικὴν Ὑπηρεσίαν ὑπὸ τὴν ἰδιότητα ταύτην λογίζεται διὰ τὴν προσαύξησιν τῆς μισθοδοσίας των ἢ δι' ἀποζημίωσιν λόγῳ ἀποχωρήσεως κατὰ τὸ ἥμισυ, ἐκδιδομένης σχετικῆς διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου, βάσει προσαγομένων ἐπισήμων πιστοποιητικῶν, ἅτις καταχωρεῖται ἐν τῷ Μητρώῳ αὐτῶν.

Ἄρθρον 11.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ νόμου 4436 προστίθεται ἡ κάτωθι παράγραφος :

Αἱ ἀναρρωτικαὶ ἀδειαι, ἢ πέραν τοῦ 150ημέρου αἵτινες νοσηλείας χορηγοῦνται κατόπιν γνωματεύσεως τῆς οἰκείας Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλαγῶν Σωμάτων Στρατοῦ, εἰς ἃς παραπέμπονται κατόπιν γνωματεύσεως τοῦ ἐκτελοῦντος τὴν Ὑγειονομικὴν Ὑπηρεσίαν Ἰατροῦ, ἐφ' ὅσον ἐδρεύει τοιαύτη εἰς ἣν πόλιν ὑπηρετεῖ ὁ ὑπάλληλος, ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ὁ αὐτῶν τὴν ἄδειαν ἢ ὁ ἀσθενὴς ὑπάλληλος ἐξετάζεται ὑπὸ δύο Στρατιωτικῶν Ἰατρῶν ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ ἐκτελοῦντος χρέη Φρουράρχου. ἢ καὶ ἐν ἐλλείψει τοιούτων ὑπὸ δύο ἰδιωτῶν ἰατρῶν ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς ὑπηρεσίας εἰς ἣν ὑπηρετεῖ ὁ ὑπάλληλος, ἡ δὲ γνωμάτευσις εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἄνω περιπτώσεις διαβιβάζεται εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀπαλλαγῶν Σ. Στρατοῦ τῆς περιφερείας εἰς ἣν εὑρίσκεται ἡ ὑπηρεσία ἢ Μονὰς τοῦ ὑπαλλήλου καὶ αὕτη ἐπὶ τῇ βάσει τῆς γνωματεύσεως κλπ. στοιχείων ἀποφαίνεται περὶ τῆς χορηγήσεως ἢ μὴ τῆς ἄνω ἀδείας.

Οἱ μόνιμοι ὑπάλληλοι δικαιοῦνται κανονικῆς ἀδείας ἑνὸς μηνὸς μετ' ἀποδοχῶν. ἐφ' ὅσον κατὰ τὸ ἴδιον ἔτος δὲν ἔλαβον ἀναρρωτικὴν ἄδειαν, ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ἔλαβον τοιαύτην, αἱ ἡμέραι τῆς ληφθείσης κανονικῆς ἀδείας λογίζονται ἀνευ ἀποδοχῶν.

Ἄρθρον 12.

Τὸ ἄρθρον 18 τοῦ νόμου 5213 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

Ἰδιῶται μόνιμοι ὑπάλληλοι ἢ ὑπηρέται, περὶ ὧν ὁ παρὼν νόμος, ἀποδεικνυόμενοι ἀνεπαρκεῖς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀνατιθεμένης αὐτοῖς ὑπηρεσίας ἢ ἐργασίας, εἴτε παρατεταμένως ἀπουσιάζοντες ἐξ αὐτῆς, ἢ καὶ κατὰ διακοπὰς ἔτη καὶ δικαιολογημένως (κανονικαὶ καὶ ἀναρρωτικαὶ ἄδειαι), εἴτε δεικνύοντες κακὴν διαγωγὴν εἴτε τιμωρούμενοι διὰ προστίμων δι' οἱονδήποτε λόγον εἴτε δεικνύοντες ἀδιαφορίαν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν, τῆς ὑπηρεσίας, εἴτε καταδικαζόμενοι διὰ πράξεις τιμωρουμένας ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ Νόμου, παραπέμπονται εἰς Πειθαρχικὸν Συμβούλιον συγκροτούμενον ὡς κατωτέρω μὲ τὸ ἐρώτημα τῆς ἀπολύσεως μετὰ ἢ ἄνευ στερήσεως τοῦ ὅλου ἢ μέρους τῆς ἧς δικαιοῦνται λόγῳ πολυετοῦς ὑπηρεσίας ἀποζημιώσεως.

Τὰ πειθαρχικὰ Συμβούλια συγκροτοῦνται κατὰ Φρουρὰς ὡς ἀκολούθως, προεδρευόμενα ὑπὸ τοῦ ἀρχαιοτέρου τῶν μελῶν των.

1) Διὰ τὴν Φρουρὰν Ἀθηνῶν, ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Προσωπικοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν, ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ Δικαστικοῦ Α' Σώματος Στρατοῦ καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Α' Τμήματος τοῦ 1ου γραφείου τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ.

2) Διὰ τὰς Φρουρὰς εἰς ἃς ἐδρεύει Σῶμα Στρατοῦ ἐκ τοῦ Φρουράρχου τῆς πόλεως, τοῦ Διευθυντοῦ Δικαστικοῦ τοῦ Σώματος Στρατοῦ, καὶ τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τοῦ 1ου Γραφείου τοῦ Ἐπιτελείου τοῦ Σώματος Στρατοῦ.

3) Διὰ τὰς Φρουρὰς, εἰς ἃς ἐδρεύει μόνον Μεραρχία, ἐκ τοῦ Ἐπιτελάρχου τῆς Μεραρχίας, τοῦ ἀνωτέρου κατὰ βαθμὸν ἀξιωματικοῦ τῆς Χωροφυλακῆς τῆς πόλεως καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ 1ου γραφείου τοῦ Ἐπιτελείου τῆς Μεραρχίας.

4) Διὰ τὰς Φρουράς, εἰς ἃς δὲν ἐδρεύει οὔτε Σῶμα Στρατοῦ οὔτε Μεραρχία, ἐκ τοῦ ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ τοῦ στρατοῦ τῆς Φρουρᾶς, τοῦ ἀνωτέρου κατὰ βαθμὸν ἀξιωματικοῦ τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τοῦ Ὑποφρουράρχου τῆς πόλεως. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ συγκρότησις τοῦ Συμβουλίου τούτου δι οἱονδήποτε λόγον, συγκαλεῖται διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς κατηγορίας ταύτης τὸ ὑπ' ἀριθ. 3 Συμβούλιον. Ὡς Εἰσηγητὴς εἰς ἅπαντα τὰ ἀνωτέρω Συμβούλια προσλαμβάνεται κατώτερος ἀξιωματικὸς τοῦ Στρατοῦ ἄνευ ψήφου. ὁριζόμενος διὰ τῆς διαταγῆς τῆς συγκλήσεως.

Τὰ πειθαρχικὰ ταῦτα Συμβούλια ἀποφαίνονται ὁριστικῶς περὶ τῆς ἀπολύσεως ἢ μὴ τοῦ παραπεμπομένου μονίμου ὑπαλλήλου, τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως λαμβανομένης κατὰ πλειοψηφίαν.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ Ὑπουργεῖον καὶ ἐκτελεῖται ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς ἀποφάσεως εἰς τοῦτο.

Ἐν περιπτώσει κωλύματος ἑνὸς ἢ πλειόνων μελῶν τοῦ Συμβουλίου δι' οἱονδήποτε λόγον, ὁρίζονται ὡς μέλη οἱ μόνιμοι αὐτῶν ἀναπληρωταὶ πλὴν τοῦ ἐν τῇ παραγράφῳ 2 ἀναφερομένων Διευθυντῶν τοῦ Δικαστικοῦ Σ. Στρατοῦ δι' ὃν ὡς ἀναπληρωτὴς ἐν περιπτώσει κωλύματος ὁρίζεται ὁ Ἐπίτροπος τοῦ Στρατοδικείου τοῦ ἐδρεύοντος εἰς ἣν πόλιν καὶ τὸ Σῶμα Στρατοῦ.

Δὲν δύνανται νὰ ὁρισθῇ μέλος τοῦ ὡς ἀνωτέρω ἀναφερομένου ἀναριτικοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου:

α') Ὅστις εἶναι συγγενὴς τοῦ ἐγκαλουμένου εἰς ἀνιόντα ἢ κατιόντα βαθμὸν ἢ μέχρι τοῦ τετάρτου ἐκ πλαγίου βαθμοῦ. ἢ μέχρι τοῦ δευτέρου ἐξ ἀγχιστείας.

β') Ὅστις ἤθελεν ὁμολογουμένως ἔχει ἰδιαιτέραν φιλίαν καὶ οἰκειότητα ἢ ἔχθραν μετ' αὐτοῦ.

γ') Ὅστις κατήγγειλε τὴν προκειμένην πρᾶξιν ἢ ὑπέβαλε τὴν περὶ παραπομπῆς τοῦ ὑπαλλήλου εἰς Συμβούλιον ἀναφοράν.

δ') Ὅστις ἐξητάσθη εἰς προανάκρισιν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ἐξέτασιν ἢ παρουσιάζεται ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου ὡς μάρτυς.

Ὁ ἐγκαλούμενος ὑπάλληλος ὀφείλει πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνεδριάσεως ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου νὰ ζητήσῃ δι' ἐγγράφου ἀναφορᾶς πρὸς τὸν Πρόεδρον τὴν ἐξαίρεσιν τῶν μελῶν ἐκείνων τοῦ Συμβουλίου δι' ἃ συντρέχει λόγος ἐκ τῶν ἄνω ἀναφερομένων. τὸν ὁποῖον ὡς καὶ τὰ μέσα βεβαιώσεώς του δέον ν' ἀναφέρῃ συγκεκριμένως.

Δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐξαίρεσιν πλειόνων τῶν δύο μελῶν. Ἐὰν ζητήσῃ πλειόνων, ἐξετάζεται ἡ αἴτησις μόνον διὰ τὰ πρῶτα δύο ἐκ τῶν ἐν τῇ αἰτήσει ἀναφερομένων.

Τὴν αἴτησιν ἐξαιρέσεως διαβιβάζει ὁ Πρόεδρος εἰς τὰ μέλη, ἵνα ἐξηγηθῶσιν ἐγγράφως.

Τὰ μέλη ταῦτα ἀπέχουσι πρωτοφανῶς τῆς διαδικασίας, λαμβάνουσι δὲ μέρος πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν ἐξέτασιν τῆς περὶ ἐξαιρέσεως αἰτήσεως, τ' ἀναπληρωματικὰ κατὰ τὴν ἀναγραφομένην ὡς ἄνω σειράν.

Τὸ ὡς ἄνω συγκροτούμενον Συμβούλιον λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὴν αἴτησιν καὶ τὰ τυχὸν προσαχθέντα ἔγγραφα ἀποφαίζει παραχρῆμα ἐν μυστικῇ συνεδριάσει ἐπὶ τῆς περὶ ἐξαιρέσεως αἰτήσεως.

Ἀντικατάστασις ἐξαιρέτεως μέλους τοῦ διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς αἰτήσεως ἐξαιρέσεως συγκροτηθέντος Συμβουλίου εἶναι ἀπαράδεκτος καὶ ἀπορρίπτεται ἀσυζητητεί.

Περὶ πάντων τῶν ἀνωτέρω συντάσσεται ἰδίων πρακτικὸν ἐν ᾧ καταχωρίζεται καὶ ἡ ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις.

Ἐὰν ἡ αἴτησις ἐξαιρέσεως ἐγίνετο δεκτὴ τὰ ἐξαιρεθέντα μέλη ἀπέχουν τῶν ἔργων των ἀναπληρούμενα εἰς τὴν ἀνάκρισιν τῆς ὑποθέσεως διὰ τῶν ἀναπληρωματικῶν μελῶν.

Πᾶν μέλος τοῦ Συμβουλίου συνειδὸς ἑαυτῷ αἰτίαν ἐξαιρέσεως ὀφείλει νὰ φανερώσῃ ταύτην εἰς τὸ Συμβούλιον, ὅπερ συντιθέμενον ὡς ἄνω εἴρηται ἀποφαίζει κατὰ πλειοψηφίαν περὶ τῆς ἐξαιρέσεως.

Τὴν πρότασιν παραπομπῆς αἱ Μονάδες ἢ Ὑπηρεσίαι ὑποβάλλωσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Στρατιωτικῶν (Γενικὴν Δ)σιν) ὅπερ διὰ διαταγῆς του διατάσσει τὴν σύγκλησιν τοῦ Συμβουλίου ἵνα ἀποφανθῇ ἐπὶ τοῦ τεθεμένου αὐτῷ ἐρωτήματος.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου ὑποβάλλεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ὅπερ ἂν μὲν εἶναι δυσμενὴς διατάσσει τὴν ἀπόλυσιν τοῦ ὑπαλλήλου, ἂν δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ, ἐπιστρέφει ἅπασαν τὴν τχηματισθεῖσαν δικογραφίαν πρὸς τὴν ἀρχὴν παρ' ἧς ὑπεβλήθη.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου καλεῖ τὸν παραπεμπόμενον εἰς ὁριζομένην ὑπ' αὐτοῦ ἡμέραν καὶ ὥραν, ἵνα ἀπολογηθῇ ἐνώπιον αὐτοῦ. Ἡ ἀπολογία αὕτη λαμβάνεται ἐγγράφως, ἂν οὗτος δὲν προσέλθῃ καὶ ἐφ' ὅσον ἔχει λάβει γνῶσιν τῆς συγκλήσεως τοῦ Συμβουλίου, διαλαμβάνεται τοῦτο ἐν τῇ ἀποφάσει καὶ τὸ Συμβούλιον ἐπιλαμβάνεται τῆς ἐξετάσεως τῆς ὑποθέσεως ἐν ἀπουσίᾳ του. Ἂν ἐγκατέλειψε τὴν θέσιν του καὶ τυγχάνει ἀγνώστου διαμονῆς, ἡ πρόσκλησις καὶ ἀντίγραφον τῆς παραπεμπτικῆς διαταγῆς ἐπιδίδονται εἰς τὴν Ἀστυνομίαν ἢ Χωρ)κὴν τοῦ τόπου τῆς καταγωγῆς του καὶ εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν δὲν εἶναι γνωστὴ αὕτη εἰς τὴν τοιαύτην τῆς τελευταίας γνωστῆς κατοικίας του.

Καταργουμένων ἢ μειουμένων τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 ὁριζομένων θέσεων μονίμων ὑπαλλήλων τῶν διαφόρων φρουρῶν ἢ καὶ τῆς αὐτῆς φρουρᾶς, περὶ τῶν ἀπολυτέων ὡς ὑπεραρίθμων ἀποφαίνεται τὸ Συμβούλιον τῆς 1ης παραγράφου τοῦ 10 ἄρθρου ἐνισχυόμενον διὰ τοῦ Ἐπιτρίπου τοῦ Στρατοδικείου Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Ἐπιτελάρχου τῆς Πας Μεραρχίας. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῶν πινάκων κατανομῆς τὸ Ὑπουργεῖον Στρατιωτικῶν (Γενικὴ Διεύθυνσις) διατάσσει τὴν ὑποβολὴν προτάσεων «περὶ τῆς ἐπαγγελματικῆς ἱκανότητος, χρόνου ὑπηρεσίας, διαγωγῆς, εἰδικῶν καὶ λοιπῶν προσόντων, ὅλου τοῦ ἰδιωτικοῦ προσωπικοῦ τῆς μειουμένης ἢ καταργουμένης διὰ τῶν πινάκων κατανομῆς κατηγορίας ἑκάστης φρουρᾶς καὶ τὸ ὡς ἄνω Συμβούλιον ἀποφαίνεται περὶ τῶν διατηρητέων εἰς τὰς ἐναπομενούσας θέσεις ὑπαλλήλων, προτιμωμένων εἰς ταύτας τῶν ἐχόντων τὰ μείζονα προσόντα.

Αἱ διαταγαὶ ἀπολύσεως ὡς καὶ τὰ πρακτικὰ τῶν Συμβουλίων κοινοποιοῦνται ἐγγράφως εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους τῶν τχετικῶν ἐπιδοτηρίων τιθεμένων εἰς τοὺς οἰκείους φακέλλους.

Ἡμερομίσθιοι ὑπάλληλοι καὶ ἐργάται ἀπολύονται ἁπλῶς διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἄλλης διατυπώσεως.

Ἄρθρον 13.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν ἵνα διὰ Π. Δ)τος κωδικοποιήσῃ τὰς διατάξεις τῶν νόμων 4136, 5213 περὶ προσλαμβανομένων εἰς τὸν Στρατὸν ἰδιωτικοῦ προσωπικοῦ καὶ τὰς τοῦ παρόντος εἰς ἓν ἐνιαῖον κείμενον νόμου, ὑπ' αὔξοντα ἀριθμὸν ν. 4436.

Ἄρθρον 14.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ κ. *Γ. Κονδύλης.* (Ὑπ Στρατ.)δηλοῖ ὅτι ἀποσύρει τὸ Νομοσχέδιον «περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Νόμου 5237 «περὶ στρατολογίας».

Ἄρχεται ἀκολούθως ἡ μόνη συζήτησις τοῦ σχεδίου Νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου 5333 κλπ. «περὶ ἱδρύσεως Ταμείου Συντάξεως καὶ αὐτασφαλίσεως τῶν ἰατρῶν ἐν Ἑλλάδι κλπ».

Ὁ κ. ***Ι. Μακρόπουλος*** (Ὑπ. Κρατ, Προν.) λέγει ὅτι τὸ Νομοσχέδιον ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν κοινὴν συνείδησιν τοῦ ἰατρικοῦ κόσμου ἐναγωνίως ἀναμένοντος τὴν ψήφισίν του. Προσθέτει ὅτι ὁ συνάδελφός του ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς Ὑφυπουργὸς ἀπεδέξατο δύο τρεῖς ἐκ τῶν ὑποβληθεισῶν τροπολογιῶν. Συνεπῶς παρακαλεῖ νὰ γίνῃ ἀποδεκτὸν τὸ Νομοσχέδιον.

Ὁ κ. ***Ι. Νικολίτσας*** λέγει ὅτι διὰ τοῦ Νομοσχεδίου δίδεται μία ἐλάφρυνσις εἰς τὸν ἰατρικὸν κόσμον, διότι ἐνῷ διὰ τοῦ παλαιοῦ νόμου ὡρίζετο ὅτι διὰ νὰ γίνῃ τίς **μέτοχος** πρέπει νὰ καταβάλῃ 15.000 δραχμῶν κατὰ τὸ Νομοσχέδιον τὸ ποσὸν τοῦτο περιορίζεται εἰς 6.000 δραχμῶν.

Ὁ κ. ***Θ. Δεσύλλας*** λέγει ὅτι πρέπει διὰ τοῦ Νομοσχεδίου νὰ ἐπανορθωθῇ μία ἀδικία. Πολλοὶ ἰατροὶ ἐκ τῶν ἱδρυτῶν τοῦ Ταμείου ἔτυχε νὰ ἀποθάνουν, χωρὶς νὰ συμπληρώσουν ὅλας τὰς δόσεις των. Ζητεῖ νὰ γίνῃ ἡ διατύπωσις τοῦ Νομοσχεδίου κατὰ τρόπον ἐπιτρέποντα εἰς τὴν κατηγορίαν αὐτὴν τῶν ἰατρῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι περισσότεροι ἀπὸ 2-3, νὰ λάβουν σύνταξιν.

Γ. Κριμπᾶς. Διὰ τῆς τροπολογίας τὴν ὁποίαν **ἐδέχθη** ὁ κ. Ὑπουργός, γίνεται δεκτὸν αὐτὸ ποὺ θέλετε.

Ὁ κ. ***Γ. Μπακόπουλος*** λέγει ὅτι ὑπάρχουν ἰατροὶ ἐξασκήσαντες τὸ ἐπάγγελμά των **ἐπὶ** 35 ἔτη καὶ οἱ ὁποῖοι ἀπέθανον πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Νόμου καὶ αἱ χῆραί των ζητοῦν τώρα νὰ τὰς ἐπιτραπῇ νὰ πληρώσουν διὰ νὰ μποῦν **εἰς** τὸ Ταμεῖον.

Ι. Νικολίτσας. Ὁ ὑφιστάμενος νόμος **ἔχει** προνοήσει περὶ αὐτῶν.

Ὁ κ. ***Ν. Κουπαροῦσος*** φρονεῖ ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν τὸ Ταμεῖον νὰ δώσῃ συντάξεις εἰς οἰκογενείας ἀποθανόντων πρὸ δεκαετίας ἰατρῶν.

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν τὸ Νομοσχέδιον εἰς μόνην συζήτησιν, ὡς ἐτροποποιήθη ἀναβληθέντος τοῦ συνόλου.

Ὁ κ. ***Ι. Μακρόπουλος*** (Ὑπ. Προν.) **Λέγει** ὅτι τὰ ὑπ' ἀριθ. 25 καὶ 27 τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως Νομοσχέδια καλῶς ἐχαρακτηρίσθησαν ὡς ὑπηρεσιακὰ καὶ παρακαλεῖ νὰ ψηφισθοῦν σήμερον, ὄχι εἰς μόνην συζήτησιν, ἀλλ' εἰς α' τοιαύτην.

Γίνονται δεκτὰ εἰς α' συζήτησιν τὰ Νομοσχέδια: 1) Περὶ ὀργανώσεως τῆς περιφερειακῆς Ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως» ὡς ἐτροποποιήθη καὶ 2) «Περὶ ἀστικῆς ἀποκαταστάσεως τῶν προσφύγων».

Εἰς μόνην συζήτησιν γίνεται δεκτὸν τὸ σχέδιον Νόμου περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ἀπὸ 11 Νοεμβρίου 1922 Π. Δ. «περὶ ἐπιτάξεως ἀκινήτων πρὸς ἐγκατάστασιν προσφύγων», ἔχον οὕτω:

Περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τῆς παρ. 5 τοῦ ἄρθρ. 6 τοῦ ἀπὸ 11 Νοεμβρίου 1922 Ν. Δ. περὶ ἐπιτάξεως ἀκινήτων πρὸς στέγασιν προσφύγων.

Ἡ ἐν τῷ ἐδ. 5 τοῦ ἄρθρ. 6 τοῦ ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1922 Ν. Δ. «περὶ ἐπιτάξεως ἀκινήτων πρὸς στέγασιν προσφύγων» φράσις «τὸ Δημόσιον ἐν πρακειμένῳ ἐκπροσωπεῖ ἐνώπιον τῶν Δικαστικῶν Ἀρχῶν ὁ Ὑπουργὸς Ὑγιεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως» ἔχει τὴν ἔννοιαν ὅτι μόνον πρακειμένου περὶ ἀσκήσεως τῆς προσφυγῆς κατὰ τοῦ πρακτικοῦ τῆς διὰ τοῦ ἐδ. 1 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ὁριζομένης Ἐπιτροπῆς, ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργοῦ ἢ τοῦ ἰδιοκτήτου ἐκπροσωπεῖ ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων ὁ Ὑπουργὸς Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως ἀλλὰ καὶ τότε δέον νὰ τηρηθῇ ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου ΩΛΖ' τοῦ 1880, καθ' ὃν μόνον αἱ εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν γενόμεναι κοινοποιήσεις εἰσυβήποτε δικογράφου ἐπὶ δικῶν τοῦ Δημοσίου παράγουσι νομίμους συνεπείας.

Ἄρχεται εἶτα ἡ β' συζήτησις ἐπὶ τῶν ἄρθρων καὶ τοῦ συνόλου τοῦ **σχεδίου** Νόμου «περὶ μέτρων ἐνισχύσεως ἐλαιοπαραγωγῆς.

Κ. Κανελλόπουλος. Εἶναι ἡ πρώτη φορὰ κατὰ τὴν ὁποίαν **λαμβάνω τὴν ἐξαιρετικὴν τιμὴν** νὰ ὁμιλήσω ἀπὸ τοῦ βήματος **τούτου καὶ δι'** αὐτὸ παρακαλῶ τὴν Βουλὴν νὰ **μὲ κρίνῃ μὲ ἐπιείκειαν**. Εἶμαι κατ' ἀρχὴν ἀπολύτως σύμφωνος πρὸς **ἐνίσχυσιν** τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς καὶ δι' ὅλα τὰ ἀνάλογα μέτρα τὰ ὀφειλόμενα εἰς τὴν λαμπρὰν δρᾶσιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας διὰ τὸν ὁποῖον δύναμαι νὰ εἴπω ὅτι εἶναι ὁ κατάλληλος ἄνθρωπος εἰς τὴν κατάλληλον θέσιν. (Χειροκροτήματα). Τὸ Νομοσχέδιον προβλέπει τὸν καταρτισμὸν Ἐπιτροπῆς τῆς ὁποίας ἔργον θὰ εἶναι ὁ κανονισμὸς τῆς τιμῆς τοῦ πυρῆνος, νομίζω ὅμως ὅτι ὄχι μόνον δὲν θὰ προστατευθῇ οὕτω ἡ παραγωγή, ἀλλ' ἐνδέχεται καὶ νὰ ζημιωθῇ. Ἔχω τὴν ἀντίληψιν ὅτι θὰ εὐημερήσωμεν ὡς Κράτος, ἐὰν εὐημερήσῃ καὶ ἡ γεωργία καὶ θεωρῶ ἱερὸν καθῆκόν μου νὰ ὑποστηρίξω **πᾶν** μέτρον ὑπὲρ αὐτῆς, ἀλλ' ὡς διετυπώθη τὸ Νομοσχέδιον **δὲν ἐξυπηρετεῖται** αὕτη. Ἡ διάταξις αὕτη ἐτέθη λόγῳ τῆς πληροφορίας, ἡ ὁποία ὑπάρχει ὅτι οἱ βιομήχανοι συνέστησαν τράστ. Ἐὰν αὐτὸ εἶναι ἀληθὲς ἐγὼ ὑπερθεματίζω εἰς τὴν ἀποδοχὴν τῆς διατάξεως αὐτῆς, ἀλλ' ἔχω τὴν ἰδέαν ὅτι δὲν εἶναι ἀληθές, διότι ὀξύτατος ἀνταγωνισμὸς γίνεται μεταξὺ τῶν ἀνὰ Ἑλλάδι 80 βιομηχανιῶν τῆς πυρῆνος. Παραδέχομαι ὅτι ἐσημειώθησαν εἰς τινας ἐπαρχίας ἀτοπά τινα, ἀλλὰ φρονῶ ὅτι ἔπρεπε νὰ εὕρωμεν ἄλλον τρόπον διὰ νὰ ὑποστηρίξωμεν τὴν γεωργίαν. Διατί νὰ μὴ ἀφίσωμεν νὰ λειτουργήσῃ ὁ νόμος τῆς ἐλευθέρας προσφορᾶς καὶ ζητήσεως, σύμφωνα ἄλλωστε καὶ μὲ τὸ πρόγραμμα τῆς Κυβερνήσεως; Νομίζω ἐξ ἄλλου ὅτι καὶ δι' ἄλλον λόγον καθαρῶς τεχνικὸν εἶναι ἀνεφάρμοστος ἡ διάταξις **Ἐξαρτᾶται ἀπὸ** τοῦ ἐὰν ἔβρεξε πρὸ τῆς συγκομιδῆς, ἐὰν **εἶναι καλὸς ἢ κακὸς** ὁ καρπός, ἐὰν εἶναι νωθρευμένος, ἀπὸ ποῖα ἐλαιοτριβεῖα βγῆκε κλπ. Ἐνδέχεται λοιπὸν ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ ἀδικήσῃ τινὰ ἐκ πλάνης.

Φρονῶ ὅτι τὸ ζήτημα πρέπει νὰ μελετηθῇ καλύτερον τιθεμένης **εἰς** τὸ Νομοσχέδιον δυνητικῆς διατάξεως.

Καταλήγων, λέγει, ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται βεβαίως κακοήθης ἐκμετάλλευσις ἐκ μέρους τῶν βιομηχάνων, ἡ ὁποία ὁπωσδήποτε **πρέπει** νὰ παταχθῇ ἀμειλίκτως χάριν τῆς εὐημερίας **τῆς** γεωργίας. (Χειροκροτήματα).

Ὁ κ. ***Δ. Τσιῶκος*** λέγει ὅτι διὰ τοῦ Νομοσχεδίου προστατεύεται ἡ ἐλαία καὶ οὐχὶ ὁ ἐλαιοπαραγωγός. Ἡ μόνη προστασία τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς εἶναι ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ προστατεύοντος αὐτὴν ἐναντίον τοῦ τράστ τῆς βιομηχανίας. Εἰς τὸ **πρῶτον** ἄρθρον ὁρίζεται ὅτι ὅστις θέλει νὰ ἐκριζώσῃ θὰ λάβῃ ἄδειαν ἀπὸ τὴν γεωργ'κὴν ὑπηρεσίαν, ἀλλ' εἰς τὴν περιφέρειάν του οἱ ἐλαιῶνες εἶναι ἀπομεμακρυσμένοι καὶ φαντάζεται κανεὶς εἰς ποίους κόπους καὶ δαπάνας θὰ ὑποβληθῇ ἕνας γεωργὸς διὰ νὰ κατέλθῃ εἰς τὴν πόλιν καὶ λάβῃ ἄδειαν **ἐκριζώσεως**. Φρονεῖ ὅτι τὸ δικαίωμα τῆς χορηγήσεως ἀδειῶν πρέπει νὰ δοθῇ καὶ εἰς τοὺς δασικοὺς ὑπαλλήλους.

Συνεχίζων ὁ κ. Τσιῶκος τονίζει ὅτι διὰ τοῦ ἄρθρου 4 λαμβάνεται πρώτην φορὰν μία πρόνοια διὰ τὴν ἐλαιοπαραγωγὴν ἀπέναντι τῶν τράστ τῶν βιομηχάνων πυρινελαιουργίας ἀλλὰ πρὸς πλησιεστέαν ὑποστήριξιν τῶν συμφερόντων τῶν ἐλαιοπαραγωγῶν ἔχω μίαν τροπολογίαν διὰ τῆς ὁποίας καταργεῖται πᾶς ὑπάρχων ἐξαγωγικὸς φόρος καὶ δασμός.

Οἱ κ. κ. ***Κ. Κανελλόπουλος Θ. Δεσύλλας*** παρατηροῦσιν ὅτι δὲν ὑπάρχει τοιοῦτος φόρος.

Δ. Τσιῶκος. Ἐπειδὴ ἐγὼ δὲν κατώρθωσα νὰ ἐξακριβώσω παρὰ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου ἂν ὑπάρχει ἢ δὲν ὑπάρχει ἐξαγωγικὸς δασμὸς κατέληξα ὅτι ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ θεσπισθῇ μία διάταξις διὰ τῆς ὁποίας νὰ καταργῆται κάθε ἐξαγωγικὸν φορολογικὸν τέλος ἢ δασμὸς εἰσπραττόμενος κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν ἐγχωρίων ἐλαιοπυρήνων εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ἐπίσης δι' ἄλλης μου τροπολογίας λαμβάνεται πρόνοια προστασίας τοῦ ἐλαίου ἀπὸ ἄλλον ἐπικίνδυνον ἀνταγωνιστήν, τὸ ραφιναρισμένον πυρηνέλαιον τὸ ὁποῖον οἱανδήποτε ἐπεξεργασίαν καὶ ἂν ὑποστῇ ἐξακολουθεῖ πάντοτε νὰ εἶναι προϊὸν κατώτερον τοῦ φυσικοῦ ἐλαιολάδου, καὶ δι' αὐτὸ πρέπει νὰ πωλῆται ἐντὸς δοχείων τὰ ὁποῖα νὰ ἀναγράφουν τὴν ἐκ πυρηνελαίου προέλευσιν τοῦ περιεχομένου. Ἐπίσης ὑπάρχει ἀνάγκη ὅπως ληφθῇ πρόνοια ἵνα τὰ εἰσαγόμενα λινέλαια καὶ ψαρέλαια χρησιμοποιοῦνται μόνον διὰ βιομηχανικοὺς σκοποὺς καὶ οὐχὶ διὰ κα' ἀρισμοῦ καὶ ὑδρογονώσεως νὰ προσφέρωνται εἰς τὴν ἀγορὰν ὡς λίπη βρώσιμα ἀνταγωνιζόμενα καὶ περιορίζοντα τὴν κατανάλωσιν τοῦ ἐλαιολάδου.

Κ. Κορόζος. Αὐτὰ τὰ ἐργοστάσια κατορθώνουν καὶ παρασκευάζουν τὸ στερεὸν λίπος.

Σ. Σχινᾶς. Πρέπει παρατηρεῖ, νὰ κλείσουν αὐτὰ τὰ ἐργοστάσια ὅπως τὸ ἔκαμεν ὁ κ. Βενιζέλος μὲ τὰ σπορέλαια.

Κ. Καλκάνης. Αὐτὸ ἔγινεν εἰς τὸ 26 ἐπὶ Οἰκουμενικῆς καὶ οὐχὶ ἐπὶ Βενιζέλου.

Σ.Σχινᾶς. Ἔγινεν εἰς τὸ 29. Αὐτὸ γνωρίζω ἐγώ.

Κ. Καλκάνης. Θὰ ἐπανελήφθη τότε,

Δ. Τσιῶκος. Ἡμεῖς δὲν λέγομεν νὰ κλείσουν τὰ ἐργοστάσια αὐτά. Τοὺς λέγομεν νὰ κάμουν χρῆσιν τοῦ ἐλαιολάδου ὡς πρώτης ὕλης.

Κ. Κορόζος. Ἐκεῖνο ποὺ γίνεται σήμερον εἶνε νὰ ἀπολαμβάνῃ ἡ κατανάλωσις εὐθηνόνερον τὰ εἴδη αὐτά. Ἠμποροῦσε νὰ ὑποστηριχθῇ ὅτι πρέπει νὰ ἀπαγορευθῇ κάθε εἰσαγωγὴ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ πρώτων ὑλῶν Ἀλλὰ τότε θὰ ἐγερθῇ τὸ ζήτημα πῶς θὰ προχωρήσουν αἱ ἀνταλλαγαὶ μεταξὺ Ἀμερικῆς Ὁλανδίας καὶ Ἑλλάδος

Δ. Τσιῶκος. Δὲν θὰ κλείσουν τὰ ἐργοστάσια ἐὰν αὐξήσωμεν τὸν εἰσαγωγικὸν δασμὸν τῶν λινελαίων κλπ. ἀλλὰ θὰ μεταχειρίζωνται ἐλαιόλαδον καὶ θὰ κατασκευάζουν ἕνα λίπος καλόν.

Συνεχίζων ὁ κ. Τσιῶκος ἀναγινώσκει τὴν τροπολογίαν του διὰ τὰ λινέλαια καὶ ἰχθυέλαια καὶ καταλήγων παρακαλεῖ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας προερχόμενον ἐκ μεγάλης ἐλαιοπαραγωγικῆς περιφερείας νὰ ἀποφασίσῃ νὰ λάβῃ μέτρα πραγματικῶς προστατευτικὰ τοῦ ἐλαίου ὅπως ἔχει ληφθῇ διὰ ὅλα τὰ προϊόντα. τὴν σταφίδα καὶ τὸν καπνὸν διὰ τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὑπάρχουν τεράστιοι φόροι. Εὑρισκόμεθα λέγει κ. Ὑπουργέ, εἰς τὰς παραμονὰς τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐλαιοσοδείας καὶ πρέπει νὰ μὴ διακόψῃ τὰς ἐργασίας της ἡ Βουλὴ ἐὰν δὲν λάβῃ σοβαρὰ προστατευτικὰ μέτρα διὰ τὸ ἔλαιον.

Κ. Κορόζος. Καὶ ὁ ἀξιότιμος προλαλήσας καὶ ὁ ἀξιότιμος κ. Σχινᾶς ζητοῦν νὰ ἀπαγορευθοῦν αἱ εἰσαγωγαὶ λινελαίου καὶ ἰχθυελαίου ἢ νὰ ὑπαχθοῦν εἰς ὡρισμένην δασμολογικὴν κλάσιν ἀλλὰ τὰ εἴδη αὐτὰ εἶναι πρῶται ὕλαι εἰσαγόμεναι ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ βιομηχανοποιούμεναι παρ' ὡρισμένων βιομηχανικῶν Ἑταιρειῶν. Καὶ ἐκεῖνο ποὺ ἔχω νὰ βεβαιώσω εἶναι τοῦτο ὅτι ἀφότου συνεστήθησαν αὐταὶ αἱ Ἑταιρεῖαι ἐπεξετάθη ἐν Ἑλλάδι ἡ καλλιέργεια τοῦ βάμβακος.

Δ. Τσιῶκος. Θέλομεν αἱ πρῶται ὕλαι νὰ μὴ εἶναι ξέναι.

Κ. Κορόζος. Διὰ τὰ κατεργασμένα λίπη εἶμαι σύμφωνος νὰ ἀπαγορευθοῦν. Τώρα ὅμως αὐταὶ οἱ Ἑταιρεῖαι πέρνουν τὸ φυτικὸν προϊὸν ποὺ εἶναι ἐγχώριον καὶ τὸ ἀναμιγνύουν μὲ τὸ ζωϊκὸν ποὺ εἶναι ξένον.

Σ. Σχινᾶς. Ὥστε δηλώνετε ὅτι αἱ Ἑταιρεῖαι αὐταὶ ἀποβουτυρώνουν τὸ λινέλαιον καὶ ἐν τούτοις τὰς ὑποστηρίζετε.

Κ. Κορόζος. Ἐγὼ δὲν ὑποστηρίζω καμμίαν Ἑταιρείαν. Ὑποστηρίζω μόνον τὸ βαμβάκι τῆς Λεβαδείας.

Σ. Σχινᾶς. Παρὰ τὸν νόμον περὶ σπορελαίων ἔχομεν Ἑταιρείας ποὺ κάμνουν αὐτὰ τὰ ἔλαια βρώσιμα εἰς βλάβην τοῦ ἐλαιολάδου καὶ πρέπει ὁ κ. Ὑπουργὸς νὰ τὰς διώξῃ διὰ τοῦ Εἰσαγγελέως.

Δ. Τσιῶκος. Ἐγὼ λέγει ἐζήτησα ἀπαγόρευσιν γενικὴν τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων ὑλῶν.

Κ. Κορόζος. Ἐὰν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας θὰ ἠδύ-

νατε ὑπερπηδῶν τὰς ὑπαρχούσας συμβάσεις νὰ ἀπηγγόρευε τὴν εἰσαγωγὴν πάσης ξένης ὕλης θὰ κατηγορήμην τοῦ βήματος.

Σ. Σχινᾶς. Νὰ συζητήσωμεν λοιπὸν πῶς θὰ γλυτώσωμεν ἀπὸ τὸν παμπούλαν τῶν συμβάσεων.

Κ. Κορόζος. Ἐγὼ γνωρίζω ὅτι εἰς τὴν ἐπαρχίαν μου τέσσαρες πέντε Ἑταιρεῖαι ἀπασχολοῦνται μὲ τὸν βαμβακόσπορον καὶ ἐξ αἰτίας αὐτῶν αὔξησε ἡ τιμή του καὶ ἠγόρασαν πέριυσι 4 1)2 ἑκατομ. ὀκάδες. Τὸν τόπον λοιπὸν συμφέρει νὰ μένουν αὐταὶ αἱ Ἑταιρεῖαι. Ἐξ ἄλλου ἀπὸ τὰς στατιστικὰς ἐξάγεται ὅτι μόνον 350 τόνοι ὑδρογονωμένου λινελαίου ἐδόθησαν εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ εἶναι φανερὸν ὅτι αὐτοὶ δὲν δύνανται νὰ ἐπηρεάσουν 100 τόννων παραγωγὴν ἐλαιολάδου.

Δ. Δόντος. Μόνον τὸν Αὔγουστον εἰσήχθησαν 2.000 τόνοι λινοσπόρου πρὸς βιομηχανοποίησιν.

Κ. Καλκάνης. Δὲν τὴν ἀπαγορεύει ὁ νόμος.

Δ. Δόντος. Ὄχι· δὲν ὑπῆρχε πρόβλεψις τοιαύτης χρησιμοποιήσεως.

Κ. Κορόζος Ἐγὼ ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον ἔχω αὐτὴν τὴν πληροφορίαν ποὺ σᾶς εἶπα, ἐὰν τὸ ἐμπόριον κατηγάλωσε τὰ προϊόντα αὐτὰ δι' ἐλαιόλαδον, νὰ ληφθοῦν μέτρα, ἀλλ' ὑπάρχει μία βασικὴ διαφορὰ εἰς τὰς ἀντιλήψεις μας ὅτι ἐγὼ δὲν θέλω νὰ βλαφθῇ ἡ ἐγχώριος ἐλαιοπαραγωγὴ ἐκτὸς ἐὰν ἀποκλείσει ὅλα τὰ λίπη.

Δ. Τσιῶκος. Θὰ τὰ ἀποκλείσωμεν.

Κ. Κορόζος. Ἂς τὸ βεβαιώσει ὁ κ. Ὑπουργός. Ἀναγνωρίζω τὴν κατάστασιν ποὺ ὑπάρχει λόγω τῶν συμβάσεων καὶ αἱ ὁποῖαι δὲν μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ ἀποκλείσωμεν τὰς εἰσαγωγάς.

Πάντως ἐπιλέγει ἡ τροπολογία περὶ μεταβολῆς τῆς δασμολογικῆς κλάσεως αὐτῶν τῶν εἰδῶν δὲν πρέπει νὰ γίνῃ δεκτή.

Κ. Καλκάνης. Εἶναι ἀναμφίσβητον λέγει ὅτι τὸ ἔλαιον εἶναι ἐθνικὸν προϊὸν πολύτιμον δεδομένου ὅτι 4)5 τῶν περιφερειῶν τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἐλαιοπαραγωγικαὶ καὶ χιλιάδες πτωχῶν οἰκογενειῶν ζοῦν ἀπὸ τὴν ἐλαιοπαραγωγήν. Νομίζω λοιπὸν ὅτι χρειάζεται ἀμέριστος ἡ προσοχὴ τῆς Βουλῆς προκειμένου νὰ ρυθμισθῇ ζήτημα τόσον ζωτικὸν διὰ τὴν τάξιν αὐτήν.

Ἀντιμέτωποι τῆς τάξεως ταύτης πάντοτε εἶναι οἱ διάφοροι καρχαρίαι μὲ διαφόρους τίτλους καὶ οἱ ὁποῖοι ὑπὸ ὡραίας λέξεις καὶ φράσεις προσπαθοῦν νὰ καλύψουν τοὺς ἀθεμίτους σκοπούς των κατὰ τῶν πτωχῶν ἐλαιοπαραγωγῶν.

Κ. Κορόζος. Μήπως νομίζετε ὅτι ἐγὼ ὑποστηρίζω καρχαρίας;

Κ. Καλκάνης. Ὄχι. Σεῖς ὀρθῶς πράττετε ὑπαστηρίζοντες τὸ τοπικόν σας προϊόν.

Γεγονὸς εἶναι συνεχίζει ὅτι τὰ προϊόντα τῶν ἀγροτικῶν τάξεων διαρκῶς ὑφίστανται ἐκμετάλλευσιν ἀπὸ παντοειδεῖς καρχαρίας. Εἶναι οὗτοι συσσωματωμένοι εἰς Ἑταιρείας αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν καρκίνωμα ποὺ ἔχει ἐξαπλώσει πανταχοῦ τοὺς πλοκάμους του καὶ παρουσιάζονται πάντοτε ὁσάκις πρόκειται νὰ προστατευθοῦν τὰ συμφέροντα τῶν πτωχῶν τάξεων. Δυστυχῶς αἱ παρελθοῦσαι Κυβερνήσεις ὑπεστήριξαν μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις τοὺς κεφαλαιοκράτας. Καὶ ἔχω παράδειγμα καταργήσεως φορολογίας καθ' ἣν στιγμὴν τὸ ἐμπόρευμα ἦτο εἰς χεῖρας τῶν ἐμπόρων καὶ ἐκέρδισαν οὗτοι τὴν διαφορὰν εἰς βάρος τοῦ παραγωγοῦ. Αὐτὸ ἦτο ἕνα ἀπὸ τὰ πολλὰ στίγματα τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως. Σήμερον ἀκόμη τονίζει οἱ καρχαρίαι αὐτοὶ περιφέρονται εἰς τοὺς διαδρόμους τῆς Βουλῆς διότι βλέπουν ὅτι τὸ θῦμά των, ποὺ εἶναι ὁ παραγωγὸς πιθανὸν νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τοὺς ὄνυχάς των. Πρέπει λοιπὸν νὰ ληφθοῦν μέτρα αὐστηρὰ διότι καὶ αὐτὸν τὸν νόμον περὶ σπορελαίου κατεστρατήγησαν καὶ ἠκούσατε πόσος λινόσπορος εἰσήχθη καὶ πόση καταστρατήγησις ἔγινεν εἰς βάρος τῶν ἐλαιοπαραγωγῶν.

Ἔχομεν πιστοποιημένον ὅτι εἰσάγονται αὐτὰ τὰ εἴδη καὶ βιομηχανοποιοῦνται πρὸς βρῶσιν χωρὶς νὰ διώκωνται. Ἡ εἰσαγωγὴ λινοσπόρου ἐνεργεῖται ἀφορολόγητος ὑπὸ τὴν ρητὴν καὶ σαφῆ προϋπόθεσιν τοῦ Νόμου ὅτι τὸ ἐξ αὐτοῦ παραγόμενον ἔλαιον δὲν θὰ καθίσταται ποτὲ δι' οἱασδήποτε βιομηχανοποιήσεως ἀμέσως ἢ ἐμμέσως δι' ὑδρογονώσεως καὶ ἀναμίξεως βρώσιμον, ἐν τούτοις εἶναι γνωστὸν καὶ ἀπεδείχθη καὶ ὡμολογήθη καὶ σήμερον ὅτι ἀναιδεστάτη γίνεται παράβασι τοῦ Νόμου καὶ τὸ ἐκ τοῦ ἀτελῶς εἰσαγομένου λινοσπόρους παραγόμενον ἔλαιον μεταβάλλεται εἰς βρώσιμον καὶ συναγωνίζεται τὸ ἐλαιόλαδόν μας ἐπὶ καταστροφῇ τῶν ἐλαιοπαραγωγῶν μας.

Δι'αὐτὸ τονίζει πρέπει νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ τροπολογία κατὰ τῶν λινελαίων καὶ ἰχθυελαίων καὶ μόνον διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ θὰ παταχθῇ τὸ κακὸν καὶ οἱ πτωχοὶ ἐργάται τῆς γῆς θὰ συναισθανθοῦν ὅτι τοὺς προστατεύομεν καὶ θὰ μάθουν καὶ ὅλοι οἱ ἐκμεταλλευται ὅτι δὲν δύνανται νὰ ἐκμεταλεύωνται ἀκόμη ὅπως κατὰ τὸ παρελθὸν τὰς μεγάλας καὶ πτωχὰς ἀγροτικὰς μάζας. (Χειροκροτήματα παρατεταμένα).

Γ. Μπακόπουλος θὰ μοῦ ἐπιτρέψουν οἱ κ. κ. συνάδελφοι νὰ μὴ εὑρίσκω ὀρθὴν τὴν ἀντίληψιν ὅτι ἕκαστος ἐδῶ ἀντιπροσωπεύει τὴν περιφέρειάν του. Νομίζω ὅτι ἕκαστος ἐξ ἡμῶν ἀντιπροσωπεύει τὸ Ἔθνος, δὲν ἐξυπηρετοῦμεν δὲ τὸ δίκαιον ὅταν λέγωμεν ὅτι τὸ προϊὸν τῆς περιφερείας μας πρέπει νὰ προστατευθῇ εἰς βάρος τοῦ συνόλου. Εἰς τὰ ζητήματα τοῦ στομάχου ἔχει θέσιν ἡ λογικὴ καὶ ἡ πραγματικότης. Δὲν εἶναι δυνατὸν δὲ μέ τὴν πρόφασιν τῆς προστασίας ὡρισμένων προϊόντων νὰ αὐξάνεται ἡ τιμὴ αὐτῶν εἰς βάρος τοῦ βαλαντίου τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἤδη τὸ ἔλαιον τιμᾶται 40 δραχμὰς πόσον θέλετε νὰ τὸ αὐξήσωμεν ἢ μήπως πρέπει νὰ δημιουργήσωμεν αἰσχροκερδεῖς τοὺς ἐλαιοπαραγωγούς;

Α. Πρωτοπασπαδάκης. Δὲν εἶναι δυνατὸν, κ. συνάδελφε, νὰ ἀποκαλοῦνται οἱ ἐλαιοπαραγωγοὶ αἰσχροκερδεῖς.

Γ. Μπακόπουλος. Φρονῶ ὅτι ἦτο δυνατὸν νὰ εὑρεθῇ μία μέση λύσις, ὥστε νὰ προστατευθῇ καὶ τὸ βαλάντιον τοῦ πτωχοῦ καὶ νὰ μὴ παραβλαφθοῦν καὶ τὰ συμφέροντα τῶν ἄλλων τάξεων.

Ὁ κ. **Ν. Κάρτσωνας** ἐπιφέρει παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ πρώτου ἄρθρου καὶ τονίζει ὅτι ἐὰν θέλομεν νὰ προστατευθῇ ἡ ἐλαιοπαραγωγὴ πρέπει νὰ ὑποχρεωθοῦν οἱ γεωπόνοι νὰ παρακολουθοῦν τὸν τρόπον τοῦ κλαδεύματος διὰ νὰ μὴ δημιουργοῦνται ἀδικίαι. Καταλήγων τάσσεται ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τῆς τροπολογίας περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς εἰσαγωγῆς λινελαίου.

Πρόεδρος Κατετέθη πρότασις περὶ ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου.

Οἱ κ. κ. **Δ. Χατζηγιάννης** καὶ **Α. Τανούλας** δηλοῦσιν ὅτι ἀποσύρουν τὰς ὑπογραφάς των.

Ι. Θεοτόκης (Ὑπ. Γεωργίας). Νὰ ἀναγνωσθοῦν τὰ ὀνόματα τῶν ὑπογραφάντων τὴν πρότασιν περὶ ἀναβολῆς.

Ἀναγινώσκονται τὰ ὀνόματα τῶν ὑπογραφάντων καὶ εὑρίσκονται παρόντες 12. Κατόπιν τούτου ἡ πρότασις περὶ ἀναβολῆς ἀπορρίπτεται.

Ὁ κ. **Θ. Δεσύλλας**, ὡς εἰσηγητὴς τοῦ νομοσχεδίου, λέγει, ὅτι δὲν πρόκειται νὰ λυθῇ τὸ ζήτημα τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς δι' αὐτοῦ. Πρόκειται ἁπλούστατα νὰ ἐξυπηρετηθοῦν οἱ ἐλαιοπαραγωγοί. Καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ βιομήχανοι οἱ ὁποῖοι ἐθίγοντο διὰ τοῦ νομοσχεδίου ἐδέχθησαν τοῦτο, ἀφοῦ ἐκάμαμεν ὑπὲρ αὐτῶν μίαν ὑποχώρησιν. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑποβληθεῖσαν τροπολογίαν φρονῶ ὅτι δὲν ἔχει τὴν θέσιν της εἰς τὸ παρὸν νομοσχέδιον, οὐδεὶς δὲ Ὑπουργὸς εἶναι δυνατὸν νὰ τὴν δεχθῇ ἀμελετήτως. Καταλήγων ποιεῖται ἔκκλησιν ὅπως ἐπιψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον πρὸς τὸ καλὸν τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς

Ι. Μάλλωσις. Ἐκ μέρους τῶν ἐλαιοπαραγωγῶν Ἑρμιόνος θέλω νὰ ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὸ κ. Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας διὰ τὸ παρὸν νομοσχέδιον, τὸν ὁποῖον ἀναμφισβητήτως ἐξυπηρετεῖ τοὺς ἐλαιοπαραγωγούς. Δὲν θὰ ἀσχοληθῶ περὶ ἰχθυελαίων καὶ λινελαίων, θέλω μόνον νὰ ἐπικαλεσθῶ τὴν προσοχὴν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας διὰ τὸ κλάδευμα τῶν ἐλαιῶν. Διότι ἐσχάτως εἰς τὴν ἐπαρχίαν μου ἦλθεν εἰδικὸς ἐλαιοκόμος διὰ νὰ προσφέρῃ τὰ φῶτά του εἰς τοὺς ἐλαιοπαραγωγοὺς τῆς περιφερείας τὴν ὁποίαν

ἐκπροσωπῶ καὶ ὅσα δένδρα ἐκλάδευσεν ἐξηράνθησαν, ἐνῷ ἀντιθέτως τὰ κλαδευθέντα ὑπὸ τῶν ἐλαιοπαραγωγῶν δένδρα ἀνεπτύχθησαν θαυμάσια. Δι' αὐτὸ φρονῶ ὅτι πρέπει νὰ καταβληθῇ μεγίστη προσοχὴ ἐκ μέρους τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, τὸν ὁποῖον τόσος ζῆλος διακρίνει, διὰ τὴν προστασίαν τοῦ ἀγρότου καὶ νὰ ἀποσταλοῦν οἱ κατάλληλοι εἰδικοὶ διὰ τὸ κλάδευμα τῶν ἐλαιῶν.

Ὁ κ. **Α. Παΐζης** εὐχαριστεῖ τὸν κ. Ὑπουργὸν διὰ τὴν προστασίαν τὴν ὁποίαν παρέχει εἰς τὴν ἐλαιοπαραγωγὴν διὰ τοῦ ὑπὸ κρίσιν νομοσχεδίου.

Ὁ κ. **Α. Τανούλας** προτείνει ὅπως εἰς τὴν ἐπιτροπὴν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν ἱκανοποιητικῆς τιμῆς ἐλαιοπυρήνων προστεθοῦν ἀντὶ τοῦ ἑνὸς ἀντιπροσώπου ἐλαιοπαραγωγῶν καὶ ἕτερος τοιοῦτος. Νὰ ὑποδεικνύωνται δὲ ἀμφότεροι ὑπὸ τῶν Γεωργικῶν ἐπιμελητηρίων.

Ὁ κ. **Ι. Θεοτόκης** (Ὑπουργὸς Γεωργίας) ἀποδέχεται ὅπως ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν ἐλαιοπαραγωγῶν ἐκλέγεται παρὰ τῶν Γεωργικῶν Ἐπιμελητηρίων.

Ὁ κ. **Α. Τανούλας** καταλήγων παρακαλεῖ ὅπως γίνῃ μία ἰδιαιτέρα ἐπιτροπὴ διὰ τὴν Κρήτην λόγῳ τῶν ἰδιαιτέρων συνθηκῶν ὑφ' ἃς διατελοῦν οἱ ἐλαιοπαραγωγοὶ τῆς Νήσου.

Δ. Χατζηγιάννης. Τὸ ζήτημα τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς δὲν ἐξαντλεῖται μὲ τὸ ὑπὸ κρίσιν νομοσχέδιον, ἀλλ' εἶνε γεγονὸς ὅτι δι' αὐτοῦ λαμβάνονται τρία πρακτικὰ μέτρα ἐξασφαλίζοντα τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς, ἔχω δὲ τὴν γνώμην ὅτι πρέπει νὰ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ἂν θέλωμεν πράγματι νὰ ἐξυπηρετήσωμεν τοὺς ἐλαιοπαραγωγούς.

Ὁ κ. **Ι. Σκανδαλάκης** τάσσεται ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου, παρακαλεῖ δὲ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας ὅπως ληφθῇ μέριμνα διὰ τὸ κλάδευμα τῶν ἐλαιῶν.

Ὁ κ. **Π. Σταμούλης** προτείνει ὅπως κατὰ τὴν σύνθεσιν τοῦ Συμβουλίου τὸ ὁποῖον θὰ καθορίζει τὴν τιμὴν τῶν ἐλαιοπυρήνων προσκίεται καὶ ἓν μέλος τοῦ Ταμείου Ἐλαίας.

Ὁ κ. **Γ. Φιλιππίδης** ἐκφράζει τὰς εὐχαριστίας αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ ἐλαιοπαραγωγικοῦ κόσμου Πυλίας πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας καὶ λέγει ὅτι ἡ ἐλαιοπαραγωγὴ δὲν ἐπροστατεύθη μέχρι σήμερον ἀρκούντως καὶ εἶνε εὐτύχημα ὅτι ἐπὶ τῆς Κυβερνήσεως ἡμῶν λαμβάνεται ἡ προσήκουσα πρόνοια.

Καταλήγων λέγει ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας καλὸν θὰ ἦτο ὅπως καλέσῃ κατὰ τὴν προσεχῆ Σύνοδον τῆς Βουλῆς εἰς Συνέδριον τοὺς ἐλαιοπαραγωγοὺς τῆς Χώρας, ἵνα ἐκεῖ ληφθοῦν γενικώτερα μέτρα ὑπὲρ τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς.

Ὁ κ. **Σ. Σχινᾶς** λέγει ὅτι ὑπέβαλε μετὰ τοῦ συναδέλφου τοῦ κ. Τσιώκου τὴν τροπολογίαν περὶ προστασίας τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς διότι τὸ νομοσχέδιον ἀφορᾷ τὰ μέτρα τῆς ἐνισχύσεως τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς. Τοιαῦτα μέτρα εἶχον ἤδη ληφθῇ καὶ ἓν ἐξ αὐτῶν ἦτο ἡ ἀπαγόρευσις τῆς χρήσεως παντὸς σπορελαίου. Ἐσχάτως ὅμως κατωρθώθη νὰ στερεοποιῆται τὸ ἔλαιον διὰ τῆς ὑδρογονώσεως καὶ μία ἑταιρεία ἡ ὁποία ἔτυχε προστασίας παρὰ τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως καταστρατηγεῖ τὸν νόμον περὶ σπορελαίων, λινελαίων, βαμβακελαίων καὶ ἰχθυελαίων. Εἰσάγει ἰχθυέλαιον μὲ δασμὸν φαρμακευτικὸν τὸ δὲ λινέλαιον μὲ δασμὸν βιομηχανικόν, τὰ βουτυροποιεῖ καὶ τὰ προσφέρει εἰς τὴν κατανάλωσιν, συναγωνιζομένη τὸ ἐλαιόλαδον. Ὁ ἀξιότιμος συνάδελφος ἐκ Λεβηδείας ἔπρεπε ἂν ἤθελε νὰ προστατεύσῃ τὰ βαμβακέλαια καὶ ὄχι τὴν βιομηχανίαν νὰ ἔλθῃ μὲ τὸ μέρος μας καὶ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς εἰσαγωγῆς.

Κ. Κορόζος. Ἐγὼ εἶπα κ. συνάδελφε ὅτι θέλω νὰ ὑποστηρίξω τὴν βαμβακοπαραγωγὴν εἰς τὴν ὁποίαν παίζει σπουδαῖον ρόλον καὶ τὸ βαμβακέλαιον. Ἡ βιομηχανία αὐτὴ εἶπεν εἶναι τὸ μέσον τὸ ὁποῖον προάγει τὴν βαμβακοπαραγωγήν. Διὰ τῆς προσμίξεως μὲ βαμβακέλαιον στερεοποιεῖται τὸ ἔλαιον διὰ τοῦ ὁποίου γίνεται τὸ μαγειρικὸν λίπος. Ἡ βάσις κ. συνάδελφε τὴν ὁποίαν θέλω ἐγὼ εἶναι νὰ μοῦ ἀγοράζῃ ἡ βιομηχανία τὸν βαμβακόσπορον.

Σ. Σχινᾶς. Τότε νὰ ταχθῆτε μὲ τὸ μέρος μας διὰ νὰ ἀπαγορεύσωμεν τὴν εἰσαγωγὴν τῶν σπορελαίων τὰ ὁποῖα εἶναι κατωτάτης ποιότητος ἔλαια.

Τζὼν Θεοτόκης (Ὑπουργὸς Γεωργίας). Ἔξω τὰ τρώει ὅλος ὁ κόσμος.

Σ. Σχινᾶς. Δὲν ἠμποροῦν ὅμως κ. Ὑπουργὲ νὰ τεθοῦν ἐν ἰσοτιμίᾳ μὲ τὸ ἐλαιόλαδον. Ἡ βιομηχανία τὴν ὁποίαν σᾶς ἀνέφερα καταστρατηγεῖ τὸν νόμον καὶ ἐφόσον ἐλέχθη ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου ὅτι ἡ ἑταιρεία παρὰ τὸν νόμον ὑδρογονώνει τὰ ἔλαια καὶ τὰ προσφέρει εἰς τὴν ἀγορὰν, πρέπει νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν καὶ εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ καλέσουν τὸν Εἰσαγγελέα καὶ νὰ καθήσουν τοὺς κυρίους αὐτοὺς εἰς τὸ ἑδώλιον τοῦ κατηγορουμένου. Ἡ τροπολογία τὴν ὁποίαν εἶχα τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω μετὰ τοῦ ἀξιοτίμου συναδέλφου μου ἀπέβλεπε ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον εἰς τὴν προστασίαν τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς (χειροκροτήματα).

Ὁ κ. **Γ. Κριμπᾶς.** παρακαλεῖ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας νὰ δηλώσῃ πῶς θὰ κατοχυρωθῇ ἡ κοπὴ τῆς ἐλαίας καὶ πῶς θὰ παύσῃ ἡ νοθεία τοῦ ἐλαίου εἰς βάρος τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τοῦ στομάχου τοῦ Λαοῦ.

Τζὼν Θεοτόκης. (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Παραδόξως κ βουλευταὶ τὴν ἑσπέραν ταύτην ἐνῷ ἐπρόκειτο νὰ συζητηθῇ τὸ νομοσχέδιον περὶ προστασίας τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς, ὡς εἶχε τοῦτο ὑποβληθῇ καὶ ὑπὸ τῆς Κοινοβ. ἐπιτροπῆς εἰς τὴν ὁποίαν πάντες οἱ ἀντιπρόσωποι ὅλων τῶν κομμάτων συνεφώνησαν μετά τινων ἐλαφρῶν τροπολογιῶν, ὅτι εἶναι μέτρον σωστικὸν διὰ τὴν παραγωγήν, μετετοπίσθη ἡ συζήτησις μὲ τὰ σπορέλαια, τὰ ἰχθυέλαια καὶ τὴν βιομηχανίαν.

Τοῦτο εἶναι τοὐλάχιστον ἀντικανονικόν. Αἱ παλαιαὶ συνήθειαι αἱ ἐπικρατήσασαι εἰς ἁμαρτωλὰ παρελθόντα ὅπως εἰς νομοσχέδια περιλαμβάνωνται τροπολογίαι ἄσχετοι ἐντελῶς,, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἰσχύσουν σήμερον.

Θὰ ἀπαντήσω εἰς τὴν τροπολογίαν τὴν ὁποίαν ὑπέβαλον οἱ δύο συνάδελφοι. Εἰς τὸν ἀξιότιμον ἐκ Πρεβέζης συνάδελφον θὰ παρατηρήσω, μετὰ λύπης, ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται εἰς Κυβερνητικὸν βουλευτήν, καταγόμενον ἐξ ἐλαιοπαραγωγοῦ ἐπαρχίας, νὰ ἀγνοῇ τὰ μέτρα προστασίας ὑπὲρ τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς τὰ ὁποῖα ἔλαβεν ἡ Κυβέρνησις τῶν συνεργαζομένων κομμάτων.

Δ. Τσιόκος. Τοῦτο εἶναι, κ. Ὑπουργέ, ὡσὰν ἐκεῖνο ποὺ μᾶς εἴπατε ὅτι ἡ καλὴ παραγωγὴ τοῦ σταριοῦ ὀφείλεται εἰς τὰ μέτρα τοῦ Ὑπουργείου καὶ ὄχι εἰς τὰς βροχάς.

Ἰ. Θεοτόκης (Ὑπ. Γεωργ.) Ἐλησμόνησεν ὁ κ. συνάδελφος εἰς ποίαν κατάστασιν εἶχε περιέλθῃ τὸ ἔλαιον, ἐλησμόνησε ὅτι ἡμεῖς ἐπεμείναμεν καὶ πάλιν διὰ νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἐξαγωγή του καὶ δὲν ὑποθέτω ὅτι ἐπειδὴ ἀπέχει ἡ ἀντιπολίτευσις ἐκ τῶν συζητήσεων ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς φίλους τῆς Κυβερνήσεως νὰ κάμουν ἀντιπολίτευσιν ἐκεῖ ὅπου δὲν ἔχουν λόγον νὰ τὴν κάμουν. Εἰς τὸ α' ἄρθρον δέχομαι τὴν τροπολογίαν καὶ διατυπώνω τὸ ἄρθρον ὥστε νὰ μὴ γίνεται ἡ ἐκρίζωσις ἄνευ ἀδείας.

Δ. Τσιόκος. Καὶ ὅταν θὰ κόψῃ τὴν ἐλαίαν, πρέπει νὰ ὑποβάλῃ αἴτησιν;

Ἰ. Θεοτόκης. (Ὑπ. Γεωργ). Ὅταν τὴν κόψῃ κακῶς θὰ τιμωρηθῇ. Εἰς τὸ β' ἄρθρον οὐδεμία διετυπώθη ἀντίρρησις.

Τὸ γ' ἄρθρον ὅλοι τὸ εὗρον σωστικόν. Ἡ μεγάλη συζήτησις ἔγεινεν ἐπὶ τοῦ 4 ἄρθρου.

Ἡ Κυβέρνησις, κύριοι, τῶν συνεργαζομένων κομμάτων οὐδέποτε ἐσκέφθη νὰ ἐπέμβῃ καταστρεπτικῶς ἐναντίον τῆς βιομηχανίας. Δὲν πρόκειται ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις νὰ ἐφαρμόσῃ κρατικὸν παρεμβατισμὸν ἐν παντί, ἀλλὰ νὰ ὑποστηρίξῃ τὰ δίκαια συμφέροντα τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου, παρεμβαίνουσα μόνον πρὸς ἄρσιν ἢ καὶ μετριασμὸν ὡρισμένων παρεκτροπῶν.

Ἀναφέρει ἀκολούθως τὰς ἐντόνους διαμαρτυρίας ἐξ ὅλων

ων ἐλαιοπαραγωγῶν ἐπαρχιῶν διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν πυρήνων εἰς τιμὰς κατωτέρας τῆς πραγματικῆς ἀξίας καὶ λέγει ὅτι διὰ αὐτὸν τὸν λόγον ἡ Κυβέρνησις ἠναγκάσθη νὰ περιλάβῃ καὶ τὴν διάταξιν αὐτὴν εἰς τὸ νομοσχέδιον. Οὐδεμία ἰδέα στραγγαλίσεως τοῦ βιομηχανικοῦ κλάδου ἐγεννήθη, κλάδου ὁ ὁποῖος προσφέρει μεγάλην συμβολὴν εἰς τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν. Καὶ ἀφοῦ οἱ βιομήχανοι ἐδέχθησαν νὰ εἶναι προσεκτικώτεροι εἰς τὸ ζήτημα διατμήσεως τῶν ἐλαιοπυρήνων, τὸ 4 ἄρθρον διατυποῦται κατὰ τρόπον ὁ ὁποῖος παρέχει μίαν ἀκόμη ἐξασφάλισιν. Ἑκάστη δεκάρα ἡ ὁποία θὰ δοθῇ εἰς τοὺς ἐλαιοπυρῆνας ἀντιπροσωπεύει, κύριοι, 15 ἑκατομμύρια καὶ δὲν ἦτο βέβαια δυνατὸν νὰ παρίδω τὸ ποσὸν τοῦτο.

Δι' αὐτὸ παρακαλῶ τὴν Βουλὴν νὰ ψηφίσῃ τὸ νομοσχέδιον ὡς τὸ ἐτροποποίησα. Πρὶν ὁμιλήσω ἐπὶ τῶν δύο τροπολογιῶν ἐπιθυμῶ νὰ ἐκφράσω ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου τὰ συγχαρητήριά μου εἰς τὸν ἐκ Κρήτης συνάδελφον **κ. Φραντζεσκάκην**, τοῦ ὁποίου αἱ τροπολογίαι χαράσσουν νέους ὁρίζοντας διὰ τὴν προστασίαν τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς, ἀλλὰ εἶναι ὀλίγον προηγμέναι διὰ τὴν ἐποχὴν μας καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τὰς ἀποδεχθῶ. Αἱ δύο ἄλλαι τροπολογίαι περὶ σπορελαίων ὑπεβλήθησαν, ὡς φαντάζομαι, διότι οἱ κ. συνάδελφοι ἐσκέφθησαν ὅτι θὰ ἐπέφερον κέρδος εἰς τὰς ἐλαιοπαραγωγοὺς περιφερείας των. Πρέπει ὅμως νὰ κάμωμεν μίαν σύγκρισιν τῆς παραγωγῆς μὲ τὴν εἰσαγωγὴν σπόρων καὶ νὰ ἴδωμεν ἐὰν οἱ σπόροι ἐπέφεραν ἐπὶ τῶν τιμῶν τοῦ ἐλαίου, ἢ ἐὰν ἡ παραγωγὴ ὑπέστη τὰς τιμὰς ὅλου τοῦ κόσμου. Τὸ 1929 εἰς τὸ ὁποῖον ἔχομεν τὴν μικροτέραν παραγωγὴν καὶ τὰς χαμηλοτέρας τιμάς, ὑπῆρξεν ἐλαχίστη ἡ ἐξαγωγὴ σπόρων. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ λίπη εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι οἱ παραγωγοὶ ἐλαιολάδων δὲν καταναλίσκουν λίπος, τὸ ὁποῖον καταναλίσκεται μόνον ἀπὸ τοὺς ἀστοὺς τῶν πόλεων, καὶ δὲν εἶναι δίκαιον νὰ τὸ φθάσωμεν εἰς οἱανδήποτε τιμὴν διότι θέλομεν νὰ αὐξήσωμεν τὴν τιμὴν τῆς παραγωγῆς. Ὁσάκις δὲ ἀπηγορεύθη ἡ εἰσαγωγὴ ἑνὸς σπόρου, ἡ βιομηχανία ἔφερε πάντα ἕνα ἄλλον. Ἡ ἐξαγωγὴ τοῦ ἐλαίου δὲν εἶναι ὅπως τὴν παλαιὰν ἐποχήν του, οὐδὲ καὶ ἀλλοίμονον ἐὰν οἱ παραγωγοὶ ἐστηρίζοντο μόνον εἰς τὴν ἐξαγωγήν. Ἐλπίζω ὅτι ὅπως ἡ κατανάλωσίς μας εἶναι καθαρὰ θὰ κατορθώσῃ καὶ ἡ Ἑλλὰς νὰ ὀργανώσῃ τὸ ἐμπόριόν της καὶ νὰ ἐξάγῃ τέλειον τὸ ἐλαιόλαδόν της. Δὲν λέγω νὰ μὴ ληφθῇ μέτρον ὥστε νὰ μὴ γίνεται ἔλαιον ἐκ σπόρων, ἀλλὰ νὰ ληφθῇ τὸ μέτρον καὶ νὰ εἶναι τέλειον καὶ νὰ συζητηθῇ ὅπως τὸ ἰδικόν μου, ὁπότε θὰ γίνῃ νόμος τοῦ Κράτους χωρὶς νὰ ἐπέλθῃ ζημία εἰς καμμίαν τάξιν. Δηλῶ δὲ ὅτι τοιοῦτον μέτρον μελετᾷ ἡ Κυβέρνησις.

Σ. Σχινᾶς. Ὥστε κάμνετε τὴν δήλωσιν, Ὑπουργέ, ὅτι θὰ φέρετε τοιοῦτον μέτρον προστασίας τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς ἐκ τῶν σπορελαίων;

Ι. Θεοτόκης. (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Μάλιστα ἔκαμα τὴν δήλωσιν αὐτήν.

Γίνεται ἀκολούθως δεκτὸν ὡς ἐτροποποιήθη εἰς 6' συζήτησιν ἀναβαλλομένης τῆς ψηφίσεως τοῦ συνόλου τὸ σχέδιον νόμου «περὶ μέτρων ἐνισχύσεως τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς». Ἐπὶ τοῦ ἐγγεγραμμένου εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν καὶ ὑπὸ τῆς Γερουσίας μετὰ τὴν ψήφησίν του ὑπὸ τῆς Βουλῆς τροποποιηθέντος σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν.Δ. τῆς 28 Ἰουνίου 1932 «περὶ τροποποιήσεως διτάξεών τινων τοῦ νόμου 2203 «περὶ κατωτέρων γεωργικῶν σχολῶν» ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη ὅτι ἐμμένει εἰς τὴν ἀπόφασίν της, μὴ δεχομένη τὰς τροποποιήσεις τῆς Γερουσίας. Γίνεται κατόπιν δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ συστάσεως δικαστηρίου πρωτοδικῶν, ὑπὸ τὸ ὄνομα Πρωτοδικεῖον Ξάνθης» ἔχον οὕτω:

Περὶ συστάσεως Δικαστηρίου Πρωτοδικῶν ἐν Ξάνθῃ.

Ἄρθρον 1.

1. Συνιστᾶται δικαστήριον Πρωτοδικῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα Πρωτοδικεῖον Ξάνθης, ἑδρεῦον ἐν Ξάνθῃ ὑπαγόμενον εἰς τὸ Ἐφετεῖον Θράκης καὶ περιλαμβάνον ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ αὐτοῦ τὰς περιφερείας τῶν Εἰρηνοδικείων Ξάνθης ἀποσπωμένην ἐκ τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Πρωτοδικείου Ροδόπης, καὶ Σταυρουπόλεως ἀποσπωμένην ἐκ τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Πρωτοδικείου Δράμας.

2. Αἱ πολιτικαὶ καὶ ποιναὶ δίκαι τῆς ὡς ἄνω ὁριζομένης περιφερείας τοῦ Πρωτοδικείου Ξάνθης αἱ διατελοῦσαι ἐκκρεμεῖς ἐνώπιον τῶν Πρωτοδικείων Ροδόπης καὶ Δράμας μεταβιβάζονται αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ διακοπῆς εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον Ξάνθης ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ, πλὴν τῶν ὑπὸ διάσκεψιν εὑρισκομένων, αἵτινες μεταβιβάζονται ὡσαύτως μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως ἢ τοῦ βουλεύματος, ἐὰν δι' αὐτῶν δὲν περατοῦται ὁριστικῶς ἡ δίκη.

Ἄρθρον 2.

Ὁ Δῆμος καὶ αἱ Κοινότητες τῆς περιφερείας τοῦ Πρωτοδικείου Ξάνθης θέλουσι καταβάλλει ἐπὶ μίαν τριετίαν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ποσὸν ἓξ δραχμῶν 350.000 κατ' ἔτος, ὡς πρώτην ἔτους λογιζομένου τοῦ ἔτους 1934.

Ἡ κατανομὴ τοῦ ποσοῦ τούτου μεταξὺ τοῦ Δήμου καὶ τῶν Κοινοτήτων κανονισθήσεται κατ' ἀναλογίαν τῶν πόρων αὐτῶν διὰ Διατάγματος μετὰ σχετικὴν γνωμοδότησιν τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Θράκης. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος κανονισθήσεται καὶ ὁ τρόπος τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ κατ' ἔτος εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον.

Ἄρθρον 3.

1. Θέσεις ὑπογραμματέων ὁρίζονται παρὰ τῷ Πρωτοδικείῳ Ξάνθης τρεῖς, γραφέων δὲ μία, παρὰ δὲ τῇ Εἰσαγγελίᾳ μία ὑπογραμματέως, καταργουμένων ἰσαρίθμων ἀντιστοίχων θέσεων παρὰ τῷ Πρωτοδικείῳ καὶ τῇ Εἰσαγγελίᾳ Ροδόπης.

2. Αἱ θέσεις τῶν ὑπογραμματέων καὶ γραφέων τοῦ Πρωτοδικείου καὶ Εἰσαγγελίας Ξάνθης πληροῦνται κατὰ προτίμησιν ἐξ ὁμοιοβάθμων ὑπαλλήλων τοῦ Πρωτοδικείου καὶ Εἰσαγγελίας Ροδόπης, ἐφόσον ἤθελον ὑποβληθῇ σχετικαὶ αἰτήσεις τούτων.

Ἄρθρον 4.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ἐπὶ πάσης ἐκκρεμοῦς ὑπὸ τῶν Εἰρηνοδικείων καὶ Πταισματοδικείων Ξάνθης καὶ Σταυρουπόλεως πολιτικῆς ἢ κατηδικαστικῆς ποινικῆς ἀποφάσεως καὶ ἐπὶ τῶν ἐπὶ μικροδιαφορῶν τοιούτων ἐπιβάλλεται πρόσθετον τέλος ἓξ δραχμῶν 25 εἰσπραττόμενον δι' ἐπικολλήσεως ἰσαξίου κινητοῦ ἐπισήματος ἐπὶ τῆς πρώτης σελίδος ἑκάστης ἀποφάσεως διαγραφομένου δὲ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τοῦ Πρωτοδικείου Ξάνθης τὸ αὐτὸ πρόσθετον τέλος ἐπιβάλλεται καὶ ἐπὶ πάσης πολιτικῆς ἢ κατηδικαστικῆς ποινικῆς ἀποφάσεως ἐκδιδομένης ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου, ἢ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν Ξάνθης εἰσπραττόμενον κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

Ἄρθρον 5.

Ἡμέρα ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τοῦ Πρωτοδικείου Ξάνθης ὁρίζεται ἡ 1 Ἰανουαρίου 1934.

Μέχρι δὲ τῆς ἡμέρας ταύτης πρέπει νὰ ἔχῃ καταβληθῇ τὸ ἥμισυ τοὐλάχιστον τῆς πρώτης ἐτησίας εἰσφορᾶς.

Διὰ Διατάγματος ἐπίσης κανονισθήσεται πᾶσα ἀναγκαία πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου λεπτομέρεια.

Γίνονται ἐπίσης δεκτὰ εἰς α' συζήτησιν τὰ κάτωθι σχέδια νόμων. «Περὶ κυρώσεως τῶν συγχρόνως πρὸς τὴν ὑπογραφεῖσαν ἐν Ἀθήναις μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀλβανίας προσωρινὴν ἐμπορικὴν συμφωνίαν ἀνταλλαγειῶν ἐπιστολῶν περὶ μ ώσεως εἰσαγωγικῶν δασμῶν. «Περὶ κυρώσεως ἑλληνορουμανικῆς συμβάσεως περὶ ἐκμεταλλεύσεως γραμμῶν τακτικῆς ἀεροπορικῆς συγκοινωνίας». «Περὶ κυρώσεως τῶν ἐν Γενεύῃ τὴν 19 Μαρτίου 1931 συναφθεισῶν δι' αὐτῶν συμβάσεων ἤτοι 1) «Περὶ ἐνιαίου νόμου περὶ τῆς ἐπιταγῆς» 2) «Περὶ κανονισμοῦ συγκρούσεων τινων νόμων ἐπὶ τῶν ἐπιταγῶν» καὶ 3) «Περὶ χαρτοσημάνσεως τῶν ἐπιταγῶν».

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' συζήτησιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἐπαληθεύσεως τῶν πρὸς ἰδιώτας ἀγροτ. χρεῶν» ὁ κ. ***Δ. Χατζηγιάννης*** εἰσηγεῖται, ὡς εἰσηγητὴς τῆς πλειοψηφίας τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς λέγων ὅτι τὸ Νομοσχέδιον ἀποτελεῖ μέτρον προκαταρκτικὸν διὰ τὴν ρύθμισιν τῶν ἀγροτικῶν χρεῶν, διὰ τὴν ὁποίαν

μετὰ τὴν συγκέντρωσιν τῶν ἤδη ἐπιζητουμένων στοιχείων, θὰ ἐπακολουθήσῃ ἄλλο νομοθέτημα. Ἀλλ' εἶναι ἀνάγκη νὰ λεχθῇ ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ρυθμίσεως τῶν ἀγροτικῶν χρεῶν δὲν τὸ ἀντιμετώπισε μόνον ὁ ἀρχαῖος κόσμος καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ εἰς τὴν Σπάρτην καὶ εἰς τὴν Ρώμην. Τὸ ἀντιμετώπισαν ὅλα τὰ πεπολιτισμένα Κράτη καὶ τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Αὐστραλίας διὰ μέτρων ριζοσπαστικῶν ἐξ αἰτίας τῶν συνεπειῶν τοῦ μεγάλου πολέμου. Εἰς τὴν εἰσηγητικήν μας ἔκθεσιν δίδομεν εὐρεῖαν ἀνάλυσιν τῆς σχετικῆς νομοθεσίας εἰς ὅλα τὰ Βαλκανικὰ Κράτη. Λόγῳ τῆς ὥρας θὰ περιορισθῶ νὰ σᾶς ἀναφέρω τί ἐγένετο εἰς τὴν Ρουμανίαν, τῆς ὁποίας ἡ νομοθεσία ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου δύναται νὰ ἀποτελέσῃ παράδειγμα μιμήσεως καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἡ Ρουμανία διεκανόνισεν τὰ ἀγροτικά της χρέη διὰ τοῦ Νόμου τῆς 16 Ἀπριλίου 1932. Ὁ νόμος οὗτος ἐκρίθη ἀπὸ τὴν ὁλομέλειαν τοῦ Ἀκυρωτικοῦ τῆς Ρουμανίας ὅτι περιεῖχε καὶ ἀντισυνταγματικὰς διατάξεις. Καὶ τότε ἡ Ρουμανικὴ Κυβέρνησις διὰ δύο ὁλονυκτίων συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1933 ἐψήφισε νέον νόμον περὶ διακανονισμοῦ τῶν ἀγροτικῶν καὶ ἀστικῶν χρεῶν. Ὁ Νόμος οὗτος χορηγεῖ χρεωστάσιον πενταετές, δυναμένης τῆς Κυβερνήσεως νὰ τὸ παρατείνῃ ἐπὶ μίαν ἀκόμη πενταετίαν εἰς τοὺς μικροὺς γεωργούς, καὶ χρεωστάσιον διετὲς δυνάμενον νὰ παρατανθῇ ἐπὶ μίαν τριετίαν εἰς τοὺς μεσαίους καὶ μεγάλους γαιοκτήμονας. Ἀλλὰ τὸ χρεωστάσιον τοῦτο δὲν ἰσχύει, καὶ αὐτὸ ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τοῦ νέου διακανονισμοῦ τῶν χρεῶν ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ δανειστὴς ζητήσῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους ὡς ἑξῆς: α') Διὰ τοὺς μικροὺς γεωργοὺς τὴν καταβολὴν τοῦ ἡμίσεως τοῦ ὀφειλομένου κατὰ τὴν 1ην Ἀπριλίου 1933 ποσοῦ μὲ τόκον 4 ο/ο, β') διὰ τοὺς μέσους γεωργοὺς τὴν καταβολὴν τῶν 2/3 μὲ τόκον 4 ο/ο καὶ 3) διὰ τοὺς μεγάλους γαιοκτήμονας τὴν καταβολὴν τῶν 3/4 μὲ τόκον 5 ο/ο. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ ὀφειλὴ καταβάλλεται εἰς ἐξαμήνους δόσεις ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου 1934, ὁρίζονται δὲ αἱ δόσεις κατὰ τρόπον ὥστε αἱ ἐτήσιαι καταβολαὶ νὰ μὴ ὑπερβαίνουν τὸ τρίτον τοῦ εἰσοδήματος τῶν μικρῶν καὶ τῶν μεσαίων γεωργῶν καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ εἰσοδήματος τῶν μεγάλων γαιοκτημόνων. Αὐτὸ εἶναι τὸ Ρουμανικὸν σύστημα. Ὁ δανειστὴς ἔχει νὰ ἐκλέξῃ ἢ νὰ ἀναμείνῃ τὴν παρέλευσιν τοῦ χρεωστασίου διὰ νὰ εἰσπράξῃ ὅλον τὸ χρέος ἢ νὰ ζητήσῃ τὴν ἀπὸ τοῦδε πληρωμὴν τοῦ χρέους ἀφοῦ συναινέσῃ εἰς τὰς ὡς ἄνω ἐκπτώσεις ἀναλόγως τῆς κατηγορίας ἑκάστου ὀφειλέτου γεωργοῦ. Ἡ Ἑλλὰς εἶναι καιρὸς νὰ ἀνακουφίσῃ τὸν ἀγροτικὸν κόσμον. Ἀποτελεῖ οὗτος τὴν κυψέλην τοῦ ἐθνικοῦ της πλούτου, ἀπὸ τὴν ἀνάρρωσιν δὲ τὴν οἰκονομικὴν τοῦ ἀγρότου ἐξαρτᾶται ἡ οἰκονομικὴ ἀνάστασις ὁλοκλήρου τῆς χώρας.

Ἐφ' ὅσον τὸ συζητούμενον νομοσχέδιον εἶναι προκαταρκτικὸν περιττεύει ἡ ὑπόδειξις τῶν μέσων μὲ τὰ ὁποῖα ἡ Ἑλλὰς δύναται νὰ λύσῃ τὸ πρόβλημα τοῦτο. Θὰ τὸ πράξωμεν ὅταν ἔλθῃ τὸ οἰκεῖον Νομοσχέδιον. Ἐπιθυμῶ νὰ τονίσω καὶ πρὸς τὴν Βουλὴν καὶ πρὸς τὴν κοινὴν γνώμην ὅτι ἡ Ἑλλὰς κατ' ἐξοχὴν χώρα γεωργικὴ ἔχει καθυστερήσει μόνη αὐτὴ εἰς ρύθμισιν τῶν ἀγροτικῶν της χρεῶν. Δὲν φέρομεν καινὰ δαιμόνια εἶνε ὅμως ἔργον ὄχι μόνον δικαιοσύνης πρὸς τὸν ἀγροτικὸν κόσμον, ἀλλὰ καὶ ὑπερτάτου συμφέροντος τῆς ὅλης ἐθνικῆς οἰκονομίας νὰ λήξῃ τὸ ζήτημα αὐτό, ἵνα ὁ ἀγρότης ῥιφθῇ μὲ περισσότερον ζῆλον εἰς τὸ δημιουργικὸν του ἐπάγγελμα. Ἐὰν διὰ τὴν ρύθμισιν τοῦ ζητήματος τούτου θὰ κληθοῦν καὶ οἱ δανεισταὶ νὰ ὑποστοῦν ἕνα μέρος θυσιῶν, ἂς γνωρίζουν ὅτι τὸ συμφέρον τοῦ συνόλου ὀφείλει νὰ πρυτανεύσῃ. Καὶ ἐκεῖνο ποὺ προέχει εἶναι νὰ μὴ γονατίσῃ θανασίμως ὁ ἀγροτικὴ τάξις. Ἡ κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ συνιστῶσα κατ' ἀρχὴν τὴν ψήφισιν τοῦ Νομοσχεδίου ἐπιφέρει εἰς τὰς βάσεις αὐτοῦ τροπολογίας ἃς ἐδέχθη ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας καὶ παρακαλεῖ καὶ τὴν Βουλήν, ὅπως τὰς ἀποδεχθῇ.

Σ. Ταλιαδοῦρος. (Ὑπουργ. Δικαιοσ) Ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴν νὰ βγάλωμεν τοὺς Προέδρους καὶ Δημάρχους, διότι ἐν παρκμοναῖς ἐκλογῶν δὲν μποροῦν παρὰ νὰ χαρισθοῦν. Διὰ τοῦτο προτείνω, ὅπως εἰς τὸ οἰκεῖον ἄρθρον 4 νὰ τεθῇ ἡ σύστασις μετὰ τὴν λέξιν «ὡς Προέδρου» ἀντὶ τῆς φράσεως «τοῦ Προέδρου τῆς κοινότητος» ἡ φράσις «ἑνὸς ὑπαλλήλου τοῦ Γεωργικοῦ Γραφείου διοριζομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας».

Ἐπίσης νὰ κανονισθοῦν τὰ ἔξοδα τῶν γραφικῶν καὶ ὁδοιπορικῶν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Δ. Χατζηγιάννης. Νὰ βάλωμεν, ὡς παράβολον διὰ τὰ ἔξοδα αὐτὰ 10 δραχμὰς δι' ἑκάστην δήλωσιν.

Ι. Θεοτόκης. (Ὑπουργ. Γεωργ.) Ὁ σκοπὸς τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι νὰ μᾶς πῇ ὅτι τὸ ποσὸν τῶν χρεῶν ἀνέρχεται εἰς τὸ τάδε ποσὸν, στατιστικῶς, οὐχὶ διακοπτικῶς.

Ὁ κ. ***Θ. Δεσύλλας.*** Ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1, ἥτις γίνεται δεκτὴ σχετικῶς πρὸς τὰς ἀσκησάσας ἐν γένει τὴν γεωργικὴν πίστιν τραπέζας,

Κ. Κανελλόπουλος. Ὑποβάλλει τροπολογίαν ὅπως προστεθῇ εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 1, ὅπως ἐξαιροῦνται ἐπίσης αἱ ὀφειλαὶ πρὸς τὰς ἀνωνύμους Ἑταιρείας, αἱ ὁποῖαι χαίρουν τῶν εὐεργετημάτων τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τοῦ 1923, ἣν καὶ ἀποδέχεται ὁ κ. Ὑπουργὸς. Ἐπίσης γίνονται δεκταὶ ἅπασαι αἱ τροπολογίαι τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐν συγκερασμῷ πρὸς ὅσας τροπολογίας ἀπεδέχθη ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας. Ἐπίσης ὁ βουλευτὴς κ. **Γεωργιάδης** ὑποβάλλει τροπλογίαν ἐπὶ ἀδιαιρέτων συνοφειλῶν, ἣν ἀποδέχεται ὁ κ. Ὑπουργός.

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν τὸ Νομοσχέδιον εἰς δ' συζήτησιν ὡς ἐτροποποιήθη, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου. Ἐπίσης γίνεται δεκτὸν εἰς δ' συζήτησιν κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 5643 «περὶ ἐπιβολῆς ἐλέγχου κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν γεωργικῶν τινῶν προϊόντων». ἔχον οὕτω.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 5693 «περὶ ἐπιβολῆς ἐλέγχου κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν γεωργικῶν τινων προϊόντων».

Ἄρθρον 1.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου δύναται διὰ Διαταγμάτων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐκδιδομένων νὰ ἀπαγορεύηται ἡ ἐξαγωγὴ ἑλληνικῶν γεωργικῶν προϊόντων (νωπῶν ὡρῶν καὶ λαχανικῶν, ξηρῶν σύκων καὶ γενικῶς ξηρῶν καρπῶν, βρωσίμων ἐλαιῶν, ἐλαιοβάσσου, μέλιτος), ἄνευ προηγουμένου ἐλέγχου τῆς ποιότητος καὶ γνησιότητος αὐτῶν ἢ τ ς πιστοποιεῖται διὰ τῆς ἐπικολλήσεως ἐπὶ τοῦ περιέχοντος περιελήματος τοῦ κιβωτίου Κρατικοῦ σήματος ἐξαγωγῆς ἢ ἁπλῶς χορηγήσεως πιστοποιητικοῦ ἐλέγχου.

2. Ἡ ἀνωτέρω ἀπαγόρευσις δύναται νὰ ἐπιβάλληται ἐπὶ ὅλων ἢ καὶ ὡρισμένων ποιοτήτων τῶν ὡς ἄνω ἐξαγομένων προϊόντων της, ἀκόμη δὲ καὶ νὰ περιορίζηται κατὰ χώρας.

3. Δι' ὁμοίων Διαταγμάτων δύναται ἐπίσης νὰ ἀπαγορεύηται ἡ ἐξαγωγὴ καὶ ἄλλων γεωργικῶν προϊόντων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καθ' ἃ ἀνωτέρω ὁρίζεται.

4. Τὰ ἐπικολλώμενα Κρατ κὰ σήματα δύνανται νὰ εἶνε διάφορα, ὁριζόμενα δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

5. Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου 5693 καταργεῖται.

Ἄρθρον 2.

1. Διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν μελέτην καὶ ἔρευναν ὅλων τῶν ζητημάτων τῶν σχετικῶν μὲ τὴν δ ατήρησιν καὶ ἐπεξεργασίαν τῶν γεωργικῶν μας προϊόντων, τὴν τροποποίησιν αὐτῶν καὶ τὴν μελέτην τῶν προσφορωτέρων τρόπων ἐλέγχου κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν αὐτῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν συνιστᾶται ἐν Ἀθήναις Ἐργαστήριον ἐρεύνης γεωργικῆς τεχνολογίας.

2. Διὰ τὴν κατεύθυνσιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ἐργαστηρίου Γεωργικῆς Τεχνολογίας συνιστᾶται Ἐπιτροπὴ ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ Γεωργίας, Τμηματάρχου Γεωργικῆς Οἰκονομίας καὶ Διευθυντοῦ αὐτοῦ, ὡς τελευταίου ὁριζομένου ἑνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ἔχοντος δίπλωμα Ἀνωτέρας Γεωπονικῆς Σχολῆς, Πανεπιστημιακὴν εἰδίκευσιν καὶ σοβαρὰς ἐπιστημονικὰς ἐργασίας εἰς τὸν κλάδον τῆς Γεωργικῆς Τεχνολογίας.

Ἄρθρον 3.

1. Διὰ τὰς δαπάνας τῆς λειτουργίας τοῦ Ἐργαστηρίου Γεωργικῆς Τεχνολογίας χορηγεῖται κατ' ἔτος μέρος τῶν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐξαγωγῆς χορηγουμένων πιστώσεων ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

2. Αἱ δαπάναι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Κρατικοῦ σήματος βαρύνουν τοὺς ἐξαγωγεῖς καὶ καθορίζονται ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Μεθ' ὃ ὥρᾳ 12.30' μ. μ. λύεται συναινέσει τῆς Βουλῆς, ἡ συνεδρίασις διὰ τὴν 6ην μ. μ. τῆς σήμερον.

Ὁ Πρόεδρος

Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

Οἱ Γραμματεῖς

Ι. Μάλλωσις

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΣΤ'

Παρασκευῆς 8 Σεπτεμβρίου 1933.

Ὥρᾳ 6.30 μ. μ. ὁ Πρόεδρος κ. ***Χ. Βοζίκης*** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει νὰ ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς :

Τὸ σωματεῖον οἰνοπωλῶν Ἀθηνῶν ὑποβάλλει ὑπόμνημα ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ὀργανώσεως ἀναγκαστικῶν οἰνοποιητικῶν συνεταιρισμῶν Ἀττικοβοιωτίας καὶ ὀργανισμοῦ προστασίας οἰνοπαραγωγῶν Ἀττικοβοιωτίας».

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Σ. Μαυρομμάτης*** καταθέτει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινων τοῦ νόμου 4747 περὶ διαρρυθμίσεως τοῦ κτιρίου παλαιῶν ἀνακτόρων εἰς μέγαρον Βουλῆς καὶ Γερουσίας».

Ὁ σύνδεσμος τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀνωνύμων ἑταιρειῶν ὑποβάλλει αἴτησιν τῆς ἀνωνύμου ἑταιρείας «Ἐκδοτικὸς Οἶκος Δημητράκου» ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ φορολογίας τοῦ κύκλου ἐργασιῶν».

Οἱ ἐργάται καπνοβιομηχανίας Τρικκάλων ζητοῦν τὴν ὕδρυσιν ταμείου συντάξεως καὶ ἀνεργίας.

Ὁ παρὰ τῷ Ἑλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ὑποβάλλει πρᾶξιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου διὰ τὴν θεώρησιν χρηματικοῦ ἐντάλματος ἐκ δραχ. 630.000 ὑπ' εὐθύνην τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

Τὸ συνδικᾶτον ἐργατῶν φρεατορυκτῶν, σκαφέων οἰκοδομῶν Ἀθηνῶν—Πειραιῶς διαμαρτύρεται κατὰ τοῦ Δήμου Ἀθηναίων μὴ ἀναγνωρίζοντος τὸν νόμον 5471 περὶ παροχῆς βοηθήματος εἰς τοὺς ἀχρηστευθέντας φρεατορύκτας ἀπὸ τὴν ἡλικίαν τῶν 50 ἐτῶν καὶ ἄνω.

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. ***Π. Ράλλης*** καὶ ***Ν. Κάρτσωνας*** καταθέτουσι τηλεγράφημα τοῦ Ἑλληνοαμερικανικοῦ συλλόγου καὶ τῶν καταθετῶν Μεσσηνίας καὶ Λακωνίας διαμαρτυρομένων διὰ τὴν μὴ ἐπίλυσιν τοῦ ζητήματος τῶν εἰς χρυσὸν καταθέσεων.

Οἱ κάτοικοι Σιδηροκάστρου διαμαρτύρονται διὰ τὴν γενομένην διανομὴν γαιῶν καὶ παρακαλοῦν ὅπως ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν αἱ σχετικαὶ διαταγαὶ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Μακεδονίας.

Ὁ καπνοπαραγωγικὸς κόσμος Κατερίνης διαμαρτύρεται διὰ τὴν ψήφισιν τοῦ νόμου περὶ ταγκοποιήσεως καπνῶν διὰ ὑποχρεωτικῆς προσλήψεως καὶ ἀρρένων καπνεργατῶν.

Οἱ κάτοικοι Καροπλεσίου Εὐρυτανίας ζητοῦν τὴν στέγασιν 200 οἰκογενειῶν ἀπόρων, καταστραφέντων τῶν οἰκιῶν των ἐκ τῆς καθιζήσεως τοῦ ἐδάφους κατὰ τὸν χειμῶνα τοῦ 1931.

Οἱ ἰατρικοὶ σύλλογοι Κερκύρας, Μεσολογγίου, Λαμίας κλπ. ζητοῦν τὴν ψήφισιν τῶν νομοσχεδίων «περὶ ταμείου ὑγιεινομικῶν» καὶ «ἰατρικῶν συλλόγων».

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. ***Π. Ράλλης*** καὶ ***Ν. Κάρτσωνας*** καταθέτουσι τηλεγράφημα τοῦ ἰατρικοῦ συλλόγου Καλαμῶν ζητοῦντος τὴν ψήφισιν τῶν νομοσχεδίων «περὶ ταμείου ὑγειονομικῶν» καὶ «ἰατρικῶν συλλόγων».

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Δ. Γιαννόπουλος*** καταθέτει αἴτησιν τῶν ἀγροτῶν Ἀρκαδίας διαμαρτυρομένων διὰ τὴν μὴ συγκέντρωσιν τοῦ σίτου εἰς τὸν νομόν των.

Οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι Καλαμῶν ζητοῦν τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ 6 ο/ο, τὴν χορήγησιν ἐπιδομάτων εἰς τοὺς οἰκογενειάρχας καὶ τὴν κατάργησιν τῶν ἀνελευθέρων νόμων.

Ἡ Φωτεινὴ χήρα Ἰωάννου Μαργαρίτου ἰατροῦ ζητεῖ τὴν ὑπαγωγήν της εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 5333 περὶ ταμείου συντάξεως καὶ αὐτασφαλίσεως ἰατρῶν.

Ὁ ἐμπορικὸς καὶ βιομηχανικὸς σύλλογος, ὁ σύλλογος σταφιδεμπόρων καὶ ὁ σύλλογος σταφιδομεσιτῶν Πύργου διαμαρτύρονται διὰ τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ καταργήσεως τῶν πλακὲ κυτίων σιγαρέττων 12 1)2 γραμμαρίων.

Ὁ κ. ***Γ. Κονδύλης*** (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου 4838 περὶ ἐκπαιδεύσεως στελεχῶν».

Οἱ κ. κ. ***Μ. Εὐλάμπιος*** (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) καὶ ***Α. Χατζηκυριάκος*** (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ χαρακτηρισμοῦ καὶ συνθέσεως πιστώσεων ἐξ ἐσόδων τῆς Διοικήσεως Δημοσίων κτημάτων.»

Ὁ κ. ***Π. Ράλλης*** (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ διαθέσεως τῶν εἰσπράξεων ἐκ τοῦ προσθέτου ἑξηκονταλέπτου ἐπὶ τῆς τιμῆς τοῦ καταναλισκομένου ὕδατος Θεσσαλονίκης.

Ὁ κ. ***Ι. Θεοτόκης*** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 5221 καὶ 5465 τροποποιητικῶν τοῦ Ν. 4399, περὶ ρυθμίσεως ἀνωμάλων δικαιοπραξιῶν ἐν ταῖς Ν. Χώραις».

Ἡ ἐπὶ τῆς ***Γεωργίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ*** ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ εὐκολιῶν ὡς πρὸς τὴν ἐξόφλησιν τῶν χρεῶν κτλ. τῶν δυνάμει τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου ἀποκατασταθέντων».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Γ. Καλαντζόπουλος, Α. Διβιεράτος, Κ. Οἰκονομίδης, Δ. Χέλμης, Θ. Δεσύλλας, Κ. Καλκάνης, Δ. Εὐταξίας, Σ. Μαυρομμάτης*** κλπ. ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου «περὶ προσθήκης διατάξεων εἰς τὸν ὁμὸν 4642 περὶ ἱδρύσεως Ταμείου Ἀσφαλίσεως Βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Α. Παπαθανασίου*** καὶ ***Ι. Νικολίτσας*** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ συστάσεων ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν ἐπιμελητηρίων» ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν. Δ. τῆς 2-11-1923».

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Δ. Εὐταξίας*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων «περὶ Μετοχικοῦ Ταμείου Στρατοῦ».

Ἡ ἐπὶ τῆς ***Συγκοινωνίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ*** ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ διαθέσεως τῶν εἰσπράξεων ἐκ τοῦ προσθέτου ἑξηκονταλέπτου ἐπὶ τῆς τιμῆς τοῦ καταναλισκομένου ὕδατος ἐν Θεσσαλονίκῃ».

Ἡ ἐπὶ τῶν ***Ναυτικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ*** ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τῶν ἑξῆς σχεδίων νόμων 1) «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 4992 «περὶ συμβουλίου κατατάξεων, προαγωγῆς κλπ. τῶν δικαστικῶν Συμβούλων τοῦ Π. Ναυτικοῦ». καὶ 2) «περὶ καθορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν ἀξιωματικῶν τεχνιτῶν τοῦ συνεργείου τῆς Δ. Ρ. Υ. Ν.»

Ἡ ἐπὶ τῆς ***Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ*** ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ συστάσεων Ταμείου Ἀσφαλίσεως τῶν μελῶν τῆς Ἑνώσεως Συνταχτῶν Ἀθηναϊκῶν Ἐφημερίδων».

Ὁ Βουλευτὴς κ. ***Σ. Σχινᾶς*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ὀργανώσεως ἀναγκαστικῶν οἰνοποιητικῶν συνεταιρισμῶν Ἀττικοβοιωτίας καὶ ὀργανισμοῦ προστασίας οἰνοπαραγωγῶν Ἀττικοβοιωτίας.

Τῇ προσκλήσει τοῦ κ. Προέδρου προσέρχεται καὶ δίδει τὸν νενομισμένον ὅρκον ὁ νεοεκλεγεὶς βουλευτὴς Παρνασσίδος κ. Α. Τζίβας ὡς τὸ κάτωθι παρατιθέμενον πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

Σήμερον ὀγδόην τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐνεακοσιοστοῦ τριακοστοῦ τρίτου ἔτους, καὶ ὥραν ἑβδόμην μ. μ. ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, δημοσίᾳ συνεδριαζούσης, προσελθὼν ὁ ἄρτι ἐκλεγεὶς βουλευτὴς Παρνασσίδος κ. Α. Τζίβας, ἔδωτε τὸν ὑπὸ τοῦ Συντάγματος τεταγμένον ὅρκον, ἔχοντα οὕτω :

«Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Δημοκρατικὸν Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου».

ΦΩΝΑΙ. Ἄξιος, ἄξιος.

Ὁ κ. ***Ι. Μεταξᾶς*** λαμβάνων τὸν λόγον πρὸ τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως λέγει ὅτι πρὸ ἡμερῶν ὅταν ἠγγελήθησαν αἱ ἐκ θεομηνιῶν καταστροφαὶ εἰς τὴν Κεφαλληνίαν καὶ Ζάκυνθον παρεκάλεσε τὴν Κυβέρνησιν νὰ λάβῃ σύντονα μέτρα ὑπὲρ τῶν παθόντων σταφιδοπαραγωγῶν. Ἡ Κυβέρνησις διὰ στόματος τοῦ Προέδρου αὐτῆς ὑπεσχέθη σύντονον μέριμναν, ὡς ἔν δὲ ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων μέτρων τὰ ὁποῖα ἀπαραιτήτως ἔπρεπε νὰ ληφθῶσι ἦτο ἡ ἀναστολὴ τῆς πληρωμῆς τῶν πρὸς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν χρεῶν. Διότι εἶναι ἀπολύτως ἀδύνατον οἱ δυστυχεῖς αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι ἔπαθον πρῶτον ἐκ περονοσπόρου καὶ κατόπιν ἐκ τῆς χαλάζης καὶ τῶν βροχῶν νὰ πληρώσουν τὰ χρέη των. Ἐν τούτοις σήμερον πληροφορούμεθα ὅτι ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα ἀρνεῖται νὰ δώσῃ ἀναστολὴν πληρωμῆς τῶν χρεῶν των εἰς τοὺς παθόντας ἐν Κεφαλληνίᾳ καὶ Ζακύνθῳ. Παρακαλῶ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας εἰς τὸν ὁποῖον θὰ παρακαλέσω νὰ διαβιβασθοῦν τὰ παράπονά μου ὅπως συνεννοηθῇ μετὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης διὰ νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐν Κεφαλληνίᾳ καὶ Ζακύνθῳ τὸ μέτρον τῆ: ἀναστολῆς τῆς πληρωμῆς τῶν ἀγροτικῶν χρεῶν τὸ ὁποῖον ἐλήφθη καὶ δι' ἄλλας περιφερείας αἱ ὁποῖαι ἔπαθον τελευταίως. Εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ ζητηθῇ ἀπὸ τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ μέτρου τούτου διότι οἱ παθόντες κάτοικοι τῆς Κεφαλληνίας καὶ Ζακύνθου εὑρίσκονται ἐν ἀπογνώσει.

Β. Ἀλεξᾶτος. Τόσον μᾶλλον εἶναι ἀπαραίτητον νὰ ληφθῇ τὸ μέτρον τῆς ἀναστολῆς διότι οἱ κάτοικοι Κεφαλληνίας παθόντες ἐκ θεομηνιῶν εἶχον καταστραφῇ προηγουμένως ἐκ τῶν σεισμῶν. Τῶν τηλεγραφημάτων τὰ ὁποῖα ἐλάβομεν ἐκ Κεφαλληνίας ἔλαβον γνῶσιν καὶ ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ Βουλὴ αἱ ὁποῖαι γνωρίζουν ἤδη τὸ μέγεθος τῶν καταστροφῶν καὶ εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζουν ὅτι εἶναι ἀπαραίτητος ἡ λῆψις προστατευτικῶν μέτρων πρὸ παντὸς δέ ἡ ἀναστολὴ τῶν πρὸς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν χρεῶν τῶν σταφιδοπαραγωγῶν τῶν ὁποίων ἡ κατάστασις εἶναι ἀθλιεστάτη. Τὸ παράδοξον εἶναι ὅτι ἐνῷ ἐλήφθη τὸ μέτρον τῆς ἀναστολῆς διὰ τὰς ἄλλας ἐπαρχίας αἱ ὁποῖαι ἔπαθον ἐκ θεομηνιῶν ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα ἐξακολουθεῖ νὰ πιέζῃ τοὺς σταφιδοπαραγωγοὺς τῆς Κεφαλληνίας νὰ καταβάλουν τὰ χρέη των ἐνῷ γνωρίζει ὅτι εὑρίσκονται ἐν ἀπολύτῳ ἀδυναμίᾳ. Παρακαλῶ τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐντείνῃ παρὰ τῇ Ἀγροτικῇ Τραπέζῃ τὰς ἐνεργείας της ὅπως αὕτη διατάξῃ ἄμεσον ἀναστολὴν τῶν πιεστικῶν της μέτρων πρὸς καταβολὴν τῶν χρεῶν.

Ὁ κ. ***Ν. Ἀντωνόπουλος*** παρακαλεῖ ὅπως τὸ μέτρον τῆς ἀναστολῆς ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τὴν περιφέρειαν Πατρῶν ὅπου αἱ ζημίαι εἶναι ἐπίσης μεγάλαι.

Ὁ κ. ***Κ. Καλκάνης*** παρακαλεῖ νὰ ἐπεκταθῇ τὸ μέτρον τῆς ἀναστολῆς καὶ εἰς τὴν Λευκάδα ὅπου οἱ παραγωγοὶ ὑπέστησαν μεγάλας ζημίας.

Ὁ κ. ***Δ. Βοῦλτσος*** τονίζει ὅτι αἱ καταστροφαὶ εἶναι μεγάλαι ἐν Ζακύνθῳ καὶ παρακαλεῖ ὅπως ἡ Κυβέρνησις μεριμνήσῃ διὰ τὴν ἀναστολὴν τῶν πρὸς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν χρεῶν τῶν παθόντων τὰ ὁποῖα εἶναι ἀδύνατον νὰ καταβληθῶσι ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας.

Ὁ κ. ***Ι. Μάλλωσις*** ζητεῖ ὅπως τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διατάξῃ τοὺς Νομάρχας νὰ μὴ ἐγκρίνουν πράξεις τῶν ἀπὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου ἀναλαβόντων τὴν διοίκησιν τῶν κοινοτήτων σχετικὰς πρὸς ἀπολύσεις καὶ διορισμοὺς ὑπαλλήλων.

Ὁ κ. ***Ι. Μεταξᾶς*** συμφωνῶν μὲ τὰς ἀπόψεις τοῦ προλαλήσαντος κ. βουλευτοῦ Ἐρμιονίδος, τονίζει ὅτι δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τοὺς ὑπηρεσιακοὺς αὐτοὺς προέδρους νὰ φέρουν ἀναστάτωσιν εἰς τὴν διοίκησιν τῶν κοινοτήτων.

Ἡ Βουλὴ ***ἀκολούθως*** εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῶν Ἀναφορῶν καὶ Ἐρωτήσεων.

Ὁ κ. ***Α. Παπαθανάσης*** συνιστᾷ ἀναφορὰν καπνεμπόρων καπνῶν ἐσωτερικῆς καταναλώσεως κατοίκων Ἀγρινίου, λέγει ὅτι πρόκειται περὶ μικρῶν καπνεμπόρων οἱ ὁποῖοι ἀπὸ ἕξεως ἔχουν ἀγοράσει μικρὰς ποσότητας καπνῶν ἀπὸ διαφόρους παραγωγούς. Τονίζει ὅτι εἶναι ἀνάγκη κατὰ τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου διὰ τοῦ ὁποίου ρυθμίζονται διάφορα καπνικὰ ζητήματα νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ ἀναφορὰ ὡς ἀπολύτων δικαίων καὶ διότι διὰ τῆς πωλήσεως τῶν ἀποθεμάτων τῶν μικρῶν αὐτῶν καπνεμπόρων θὰ ἐλαφρυνθῇ ἡ βιομηχανία ἑνὸς ἀποθέματος.

Ὁ κ. ***Ι. Νικολίτσας*** παρακαλεῖ νὰ σταλῇ ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τονίζει ὅτι πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψει ἐφόσον μάλιστα δὲν πρόκειται παρὰ περὶ 30 χιλ. ὀκάδων καπνοῦ ἐν συνόλῳ.

Ὁ κ. ***Α. Τανσύλας*** συνιστᾷ ἀναφορὰν ἀποφοίτων φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσ)νίκης περὶ ἐλατώσεως τῆς στρατιωτικῆς θητείας των.

Ὁ κ. ***Σ. Τρικούπης*** συνιστᾷ ἀναφορὰν ἐπιτροπῆς κουρέων περὶ τῆς προτάσεως περὶ καταργήσεως περιοριστικῶν διατάξεων ἐλαχίστου ὁρίου τιμῶν.

Ὁ κ. ***Α. Ἀθηνογένης*** λέγει ὅτι τὸ Κράτος διὰ νὰ ἐνισχύσῃ τὴν ταπητουργίαν ἔλαβε μέτρα τινὰ τὰ ὁποῖα εἶχον ὡς ἀποτέλεσμα νὰ ἐξασφαλίσουν ἐργασίαν εἰς 10 χιλιάδας ἐργατῶν καὶ νὰ εἰσάγεται ἀρκετὸν συνάλλαγμα. Ἐπειδὴ ὅμως τὰ κεφάλαια τοῦ ταπητουργικοῦ ὀργανισμοῦ ἐξηντλήθησαν χωρὶς κανεὶς νὰ γνωρίζῃ πῶς παρακαλεῖ νὰ ὁρισθῇ μία ἐπιτροπὴ ἡ ὁποία νὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα αὐτό.

Ι. Μάλλωσις. Νὰ ὁρισθῇ ἡμέρα εἰδικῆς συζητήσεως τοῦ ζητήματος.

Ὁ κ. ***Α. Μπασιᾶκος*** συνιστᾷ ἀναφορὰν τῶν μεταξοσκωλικοπαραγωγῶν Γουμενίτσης περὶ μὴ ψηφίσεως τοῦ νόμου περὶ σηροτροφίας.

Ὁ κ. ***Ι. Ἀνδρεόπουλος***. Συνιστᾷ ἀναφορὰν τοῦ Κ. Γεωργοπούλου τέως τελώνου περὶ ἐπαναδιορισμοῦ του.

Ὁ κ ***Β. Βασιλικός.*** Συνιστᾷν τὴν αὐτὴν ἀναφορὰν τονίζει ὅτι πρέπει νὰ ἐπανορθωθῇ μία ἀδικία ἡ ὁποία ἐγένετο εἰς τὸν ἀναφερόμενον καὶ προσθέτει ὅτι οὗτος εἶχε συλληφθῇ κατὰ τὴν εἰσβολὴν τῶν Γερμανοβουλγάρων εἰς τὴν Μακεδονίαν μετεφέρθη δὲ εἰς τὴν Βουλγαρίαν ὅπου εἶχε τὸ ἀτύχημα νὰ χάσῃ καὶ τὰ δύο τέκνα του.

Οἱ κ. κ. ***Μανωλάτος, Διβιεράτος*** καὶ ***Ἀλεξάτος*** συνιστῶσι ἀναφορὰν τοῦ Κ. Καπάτου ἀρτοποιοῦ περὶ τροποποιήσεως ἀρτοποιητικῶν νόμων.

Ὁ κ. ***Γ. Ράλλης,*** λέγει ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας εἰσηγούμενος εἰς τὴν Βουλὴν τὰ νομοσχέδια περὶ παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν καὶ ἀστικῶν σχολείων ἐξέθηκε δι' ὀλίγων ποία εἶναι ἡ κατάστασις τῆς ἐκπαιδεύσεως ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς περιφήμου ἐκπαιδευτικῆς μεταρρυθμίσεως. Ὅσα εἶπεν ὁ κ. Ὑπουργὸς εἶναι κατώτερα τῶν ὅσων συμβαίνουν. Πάντες οἱ Βουλευταὶ καὶ ἰδιαιτέρως τὰ μέλη τῆς ἐπὶ τῆς Παιδείας Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἔχουν καθῆκον νὰ ἐνισχύσουν τὸν κ. Ὑπουργὸν εἰς τὸ ἔργον τῆς ἐξυγιάνσεως. Τὸν σκοπὸν τοῦτον ἔχει καὶ ἡ ἀναφορὰ ἐπὶ τῆς ὁποίας ἔλαβον τὸν λόγον. Διὰ τῆς συζητουμένης ἐρωτήσεως ἐζήτησα ἀπὸ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας ἐὰν ὑπεβλήθησαν εἰς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου ἐκθέσεις ἐπιθεωρήσεων τῶν διδα-

σκαλείων τοῦ Κράτους καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ Μαρασλείου Διδασκαλείου τὸ ὁποῖον λόγῳ τῶν ἀπὸ ἐτῶν ἐκδηλουμένων ἐν αὐτῷ ἀνωμαλιῶν χαρακτηρίζεται ὑπὸ τῆς κοινῆς γνώμης ὡς κέντρον μαλλιαρισμοῦ κομμουνισμοῦ, καὶ ἀθεϊσμοῦ. Γνωρίζω ὅτι οὐδεμία τοιαύτη ἐπιθεώρησις ἔγινε. Ἀναφέρει κατόπιν διὰ μακρῶν τὰ ἄτοπα τὰ ὁποῖα λαμβάνουν χώραν εἰς τὸ Μαράσλειον καὶ ἐν τέλει τονίζει ὅτι ὁ Σοβιετισμὸς ἔχει εἰσαχθῆ εἰς τὰ σχολεῖα, παρακαλεῖ δὲ ὅπως ληφθῶσι σύντονα μέτρα διορισθῆ δὲ διευθυντὴς τοῦ Μαρασλείου ἐπιστήμων ἔχων διάθεσιν νὰ ἐξυγιάνῃ αὐτό (Χειροκροτήματα).

Θ. Τουρκοβασίλης (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Τὰ καταγελλόμενα εἶναι ἄξια πολλῆς προσοχῆς. Ἀλλὰ θ' ἀναγνωρίσῃ ὁ κ. βουλευτὴς ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ στραφῇ ἐντὸς τόσου μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις καὶ νὰ κτυπήσῃ ὅλα τὰ ἄτοπα καὶ νὰ καθαρίσῃ ὅλην τὴν σαπρείαν. Σχετικῶς μὲ τὸ ἐρώτημα τοῦ κ. Βουλευτοῦ δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀπαντήσω σήμερον διότι τὸ ἐκπαιδευτικὸν συμβούλιον ἦτο ἐν διακοπαῖς καὶ τώρα ἤρχισε τὰς ἐργασίας του. Τὰς πληροφορίας τὰς ὁποίας ἐζήτησε ὁ κ. Βουλευτὴς θὰ τὰς καταθέσω προσεχῶς. Ὅλα μὲ τὸν καιρὸν θὰ τὰ ἰδωμεν καὶ ὅλα θὰ τὰ διορθώσωμεν.

Β. Βασιλικός. Ἐξ ἀφορμῆς τῆς γνωσθείσης παρὰ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας πληροφορίας καθ' ἣν ἡ παρασκευαστικὴ Σχολὴ Τ. Τ. Τ. θὰ λειτουργήσῃ μόνον εἰς τὰς Ἀθήνας κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἐπιθυμῶ νὰ μάθω ἀπὸ τὸν ἀξιότιμον κύριον ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας ὑφυπουργὸν ἐὰν εἶναι ἀκριβὴς ἡ πληροφορία αὕτη διότι ἐὰν εἶναι ἀληθὴς ὀφείλω ὡς ἀντιπρόσωπος τῶν νέων χωρῶν νὰ ἐκφράσω τὸ πικρὸν παράπονόν μου διὰ τὴν προτίμησιν αὐτὴν ἀφίνουσαν νὰ ἐνισχύεται ἡ ἐπικρατοῦσα ἀντίληψις ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶναι μόνον ἡ πρωτεύουσα, ἐν πάσῃ περιπτώσει ὅμως καὶ σεῖς ἀναγνωρίζετε κ. Ὑφυπουργὲ τῆς Συγκοινωνίας ὅτι ἡ λειτουργία τῆς ἐν λόγῳ σχολῆς εἰς τὴν Θεσ/νίκην εἶναι ἐπιδεβλημένη καὶ δι' ὅλους ἐκείνους τοὺς λόγους τοὺς ὁποίους καὶ προφορικῶς εἰς τὸ γραφεῖον σας ἐγκαίρως ἐξέθεσα.

Ὁ κ. ***Σ. Μπινόπουλος*** συνιστᾷ τὴν αὐτὴν ἀναφορὰν θερμῶς.

Ἐπίσης καὶ ὁ κ. ***Α. Νταλίπης.***

Κ. Τσαλδάρης (Ὑφυπουργὸς Συγκοινωνίας). Ἡ Κυβέρνησις ἀναγνωρίζει τὴν ἀνάγκην τῆς λειτουργίας τῆς σχολῆς ταύτης καὶ θὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως λειτουργήσῃ.

Β. Βασιλικὸς. Καὶ πρό τινων ἡμερῶν λαβὼν ἀφορμὴν ἐκ σχετικῆς ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεως παρεκάλεσα τὸν κ. ὑφυπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὅπως φροντίσῃ διὰ τὴν ταχεῖαν ὑποβολὴν τῆς ἐκθέσεως τοῦ ἐνεργήσαντος τὸν ἔλεγχον τοῦ Τ.Α.Κ. Θεσ/νίκης ἐπιθεωρητοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Θὰ μοὶ ἐπιτρέψῃ καὶ πάλιν ὁ κ. ὑφυπουργὸς νὰ ἐπαναλάβω τὴν παράκλησίν μου αὐτὸν καὶ νὰ τονίσω ὅτι ἡ περαιτέρω βραδύτης περὶ τὴν ὑποβολὴν τοῦ πορίσματος τοῦ ἐλέγχου ὄχι μόνον ἐπιτείνει τὴν νευρικότητα τῆς δικαιολογημένης ἐξεγέρσεως εἰς ἣν διατελεῖ ἡ κοινὴ γνώμη τῶν καπνεργατῶν ἀλλὰ κλονίζει συγχρόνως καὶ τὸ κῦρος τοῦ ὀργανισμοῦ ΤΑΚ καθὼς καὶ τῶν διοικούντων αὐτὸν ἐμφανιζομένων ἐκ τῶν δημοσιευμάτων τοῦ τύπου ὡς ὑπευθύνων μὲ τὴν δεινὴν κατηγορίαν τῆς σπατάλης καὶ διασπαθίσεως τῆς περιουσίας τῶν καπνεργατῶν. Εἰς τὸν κ. ὑφυπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἔχω νὰ εἴπω καὶ τοῦτο ἀκόμη, ὅτι ἡ καθυστέρησις ἡ ἀδικαιολόγητος περὶ τὴν ὑποβολὴν τοῦ πορίσματος τοῦ ἐλέγχου ἔρχεται νὰ ἐνισχύσῃ τὰς κυκλοφορούσας φήμας, καθ' ἃς οἱ διὰ τὰς σπατάλας κατηγορούμενοι προστατευόμενοι δῆθεν ὑπὸ ἰσχυρῶν παραγόντων δὲν πρόκειται νὰ ὑποστοῦν τὰς ἀναγκαίας κυρώσεις.

Σ Στεφανόπουλος (Ὑφυπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Συνέστησα νὰ ὑποβληθῇ τὸ ταχύτερον τὸ πόρισμα καὶ μὲ ἐβεβαίωσαν ὅτι ἐντὸς 5—6 ἡμερῶν θὰ ὑποβληθῇ. Ἂς εἶναι βέβαιος ὁ κ. βουλευτὴς ὅτι θὰ ἐπακολουθήσουν αἱ ἀναγκαῖαι κυρώσεις.

Ε. Χατζιδάκης. Ἀπὸ τὸ 1924 καὶ ἐντεῦθεν κατέλαβεν ἡ Κυβέρνησις ἐν Σάμῳ πολλὰ οἰκόπεδα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀνήγειρεν οἰκήματα προσφυγικά. Ὀλίγιστοι προνομιοῦχοι φιλελεύθεροι ἐπληρώθησαν τὴν ἀξίαν τῶν οἰκοπέδων, ὅλοι δὲ οἱ ἄλλοι, ἐκ τῶν ὁποίων πολλοὶ πτωχότατοι, δὲν ἔλαβον τίποτε, ἂν καὶ μερικοὶ ἔχουν εἰς χεῖρας των τελεσιδίκους ἀποφάσεις τοῦ ἐφετείου Αἰγαίου. Μία χήρα ἄνευ τέκνων τῆς ὁποίας κατελήφθη ἡ μοναδική της περιουσία, μία ἄμπελος, εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπαιτῇ ἀπὸ ἐτῶν διὰ νὰ μὴ ἀποθάνῃ τῆς πείνης. Πρέπει εἰς τὴν κατάστασιν αὐτὴν νὰ τεθῇ τέρμα. Ἀπὸ ἀνώτατον ὑπάλληλον τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας ἐπληροφορήθην ὅτι τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον ὀφείλει τὸ Κράτος δι' ἀποζημίωσιν γηπέδων καταληφθέντων δι' ἐγκατάστασιν προσφύγων ἀνέρχεται εἰς 700 ἑκατομ. Τὸ ποσὸν αὐτὸ βεβαίως δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ δοθῇ ἀμέσως ἀπὸ τὸν προϋπολογισμόν. Δι' αὐτὸ ἂς πληρωθοῦν οἱ δικαιοῦχοι δι' ὁμολογιῶν. Ἂς ἐκδοθοῦν ὁμολογίαι τὰς ὁποίας θὰ ἠμποροῦν νὰ πωλοῦν καὶ θὰ λαμβάνουν τὸν τόκον. Κάτι θὰ εἶναι καὶ αὐτὸ διὰ τοὺς δικαιούχους, ἔστω καὶ ἂν τὰς διαθέσουν ἐπὶ τιμῇ κατωτέρα τῆς ἐκδόσεώς των. Ἐπιβάλλεται τέλος νὰ δοθῇ μία λύσις εἰς τὸ ζήτημα αὐτὸ τὸ ὁποῖον τόσον πολὺ ἐχρόνισε καὶ νὰ λείψῃ μία μεγάλη ἀδικία εἰς βάρος πτωχῶν κατὰ τὸ πλεῖστον ἀνθρώπων οἵτινες εἶχον τὴν ἀτυχίαν νὰ καταληφθοῦν τὰ οἰκόπεδά των.

Ὁ κ. ***Α. Τανούλας*** λέγει ὅτι ὡς γνωστὸν αἱ περιφέρειαι Θεσ/νίκης καὶ Σερρῶν ἔπαθαν ἀπὸ ἀνομβρίαν τὸ δὲ κράτος ἠναγκάσθη νὰ λάβῃ μέτρα πρὸς προστασίαν τῶν γεωργῶν χορηγήσαν εἰς αὐτοὺς σῖτον, κριθὴν κλπ. Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ὅμως παρὰ τὴν διαγραφεῖσαν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως πολιτικὴν τῆς ὑποστηρίξεως τῆς γεωργίας προβαίνει εἰς κατασχέσεις διὰ χρέη τῶν ἀγροτῶν τῶν περιφερειῶν αὐτῶν αἱ ὁποῖαι κατεστράφησαν ὑπὸ τῆς ξηρασίας. Δὲν εἶναι δυνατὸν ὅμως ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν συνέχισιν αὐτῆς τῆς τακτικῆς. Σημειωτέον ὅτι πρόκειται περὶ παλαιῶν χρεῶν τὰ ὁποῖα ἔχουν τώρα τριπλασιασθῆ. Παρακαλῶ τὴν Κυβέρνησιν νὰ λάβῃ σύντονα μέτρα. Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δι' ἐγγράφου του πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν συνέστησε νὰ παύσουν αἱ διώξεις τῶν ἀγροτῶν διὰ τὰ χρέη αὐτά, ἀλλὰ φρονῶ ὅτι ἡ ἐνέργεια αὐτὴ δὲν εἶναι ἀρκετή.

Ε. Χατζιδάκης Ἡ ἐρώτησίς μου εἶναι συναφὴς μὲ τὴν ἐρώτησιν τὴν ὁποίαν ἀνέπτυξεν ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς Ἀθηνῶν κ. Ράλλης. Τὸ περασμένον Σάββατον διενεμήθη εἰς τοὺς βουλευτὰς ὑπόμνημα τῶν συνεργαζομένων Σωματείων, διὰ τοῦ ὁποίου καταγγέλλονται ῥητῶς διάφοροι κατώτατοι ἀνώτεροι καὶ ἀνώτατοι ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ ὅτι εἶναι δεδηλωμένοι κομμουνισταί, τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν ἔχουν καταδικασθῆ ὑπὸ τῶν δικαστηρίων. Θὰ ἤθελα νὰ παρακαλέσω τὸν κ. ἐπὶ τῆς Παιδείας Ὑπουργὸν νὰ πληροφορήσῃ τὴν Βουλὴν ἂν ὅλοι αὐτοὶ οἱ κομμουνισταὶ παραμείνουν ἀκόμη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἂν τὸ ἀστικὸν Κράτος ἐξακολουθῇ νὰ τοὺς πληρώνῃ. Ἐὰν γίνεται αὐτὸ οὕτοι θὰ τὸ ὑπονομεύουν καὶ θὰ ἐργάζονται διὰ νὰ τὸ ἀνατρέψουν.

Θ. Τουρκοβασίλης (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας λαμβάνει συνεχῶς μέτρα κατὰ τῶν ἀριστεριζόντων ἐκπαιδευτικῶν. Ὁ κ. Παπαμάρκου τὸν ὁποῖον ἀνέφερεν ὁ κ Βουλευτὴς ἦτο Διευθυντὴς τοῦ Διδασκαλείου Λαμίας καὶ ἀπελύθη. Οἱ εὑρισκόμενοι εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀριστερίζοντες ἐκπαιδευτικοὶ ἀνεκλήθησαν . . . .

Α. Νταλίπης. Ὁ κ. Γεωργούλης οὐτινος ἐπιστολὴ κομμουνιστικοῦ περιεχομένου ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐφημερίδα «Μακεδονικὰ Νέα» ἐξακολουθεῖ νὰ ὑπηρετῇ εἰς τὸ Γ' Γυμνάσιον Θεσσαλονίκης. Παρακαλῶ τὸν κ. Ὑπουργὸν νὰ πληροφορήσῃ τὴν Βουλὴν τί μέτρα ἔλαβε ἢ σκέπτεται νὰ λάβῃ ἐναντίον αὐτοῦ.

Θ. Τουρκοβασίλης (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Διέταξα ἀνακρίσεις κατ' αὐτοῦ. ἀνακαλέσας τοῦτον καὶ ἐκ τῆς ἐν Εὐρώπῃ ἐκπαιδευτικῆς του ἀδείας. Ἡ Παπαδάκη ἀπελύθη, γενικῶς δὲ ἔλαβα μέτρα κατὰ τῶν ἀριστεριζόντων (Χειροκροτήματα). Τὰ τοπικὰ Συμβούλια ἀσχολοῦνται διαρκῶς μὲ τὰς ἐκδικάσεις ὑποθέσεων τοιούτων. Τὰ ζητήματα αὐτὰ ἐξεδικάζοντο ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κειμένης νομοθεσίας ἀπὸ ἕνα ἀνώτατον συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ὅμως δὲν κατώρθωσεν οὔτε ἅπαξ νὰ συνέλθῃ. Δι' αὐτὸ εἰσηγήσει μου μετεφέρθη ἡ ἁρμοδιότης αὐτοῦ εἰς τὰ τοπικὰ συμβούλια.

Ε. Χατζιδάκης. Ὁ Μπέρτος;

Θ. Τουρκοβασίλης (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Ὁ κ. Μπέρτος ἦτο Διευθυντὴς τοῦ Ὑπουργείου καὶ ἀπελύθη. Κατὰ τοῦ Σωτηρίου δὲν ὑπάρχει συγκεκριμένη κατηγορία.

Ὁ κ. ***Α. Στράτος*** συνιστᾷ ἀναφορὰν γονέων καὶ κηδεμόνων τῆς κοινότητος Λεπινοῦς περὶ τοποθετήσεως διδασκαλίσσης εἰς τὸ διδακτήριόν των.

Θ. Τουρκοβασίλης (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐρωτήσεως τοῦ κ. Βουλευτοῦ εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ κάμω τὴν δήλωσιν ὅτι ἡ ἐθνικὴ ἀντιπροσωπεία προκειμένου περὶ τοιούτων ζητημάτων πρέπει ν' ἀπευθύνεται μᾶλλον πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, τὸν ὁποῖον ἂν ὄχι περισσότερον, εἷς τῆς ἡμέρας τουλάχιστον ἐνοχλῶ μὲ ζητήματα ὡς τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν ἐρώτησιν. Αἱ κεναὶ ὀργανικαὶ θέσεις εἰς τὴν στοιχειώδη ἐκπαίδευσιν ἀνέρχονται εἰς 600, προτάσεις δὲ διὰ τὴν σύστασιν σχολείων καὶ προαγωγὴν τοιούτων ὑπάρχουν 1400. Ἡ στοιχειώδης ἐκπαίδευσις ἐπιβάλλεται ὡς γνωστὸν διὰ τοῦ συντάγματος, καθ' ἣν δὲ στιγμὴν ὁ νόμος τιμωρεῖ τοὺς γονεῖς οἱ ὁποῖοι δὲν ἀποστέλλουν τὰ τέκνα των εἰς τὸ σχολεῖον ἡ ὑποχρέωσις τῆς Κυβερνήσεως ἀπέναντι τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἐν σχέσει μὲ τὴν στοιχειώδη ἐκπαίδευσιν εἶναι βαρεῖα, εἶναι δὲ ἀκόμη βαρυτέρα διότι ὁ λαὸς φορολογεῖται ἐπαχθέστατα. Εἰς τὴν μέσην ἐκπαίδευσιν εἶναι κεναὶ θέσεις 600, ἀπόλυτος δὲ ἀνάγκη εἶναι νὰ πληρωθοῦν τουλάχιστον αἱ 300. Ἑτέρα ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη εἶναι τῆς ἀποπερατώσεως τῶν σχολικῶν κτιρίων, διότι 800 ἐξ αὐτῶν τῆς ὑπαίθρου εἶναι ἡμιτελῆ. Ἡ ἀπαιτουμένη δι' αὐτὰ δαπάνη ἀνέρχεται εἰς 70 ἑκατομμύρια.

Ἔχομεν ἐξ ἄλλου τὴν ἀνοικοδόμησιν τῶν σχολείων Χαλκιδικῆς, καὶ Κιάτου καὶ τοῦ ἀποτεφρωθέντος Γυμνασίου Σιδηροκάστρου. Δι' αὐτὰ ἀπαιτοῦνται 10 ἑκατομμύρια. Σήμερον ἐν τῷ Ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ ἐπανέφερον τὸ ζήτημα καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐδήλωσεν ὅτι προσεχῶς θὰ γίνῃ εἰδικὴ σύσκεψις διὰ νὰ ἴδωμεν ποῖαι εἶναι αἱ μᾶλλον ἐπιτακτικαὶ ἀνάγκαι καὶ τί ἠμποροῦμεν νὰ κάμωμεν. Διότι δὲν πρέπει νὰ λησμονῆτε ὅτι ἡ θέσις τοῦ Πρ/σμοῦ δὲν εἶναι εὐχάριστος καὶ θὰ ἔχωμεν ἔλλειμμα, ὡς ἐδήλωσε ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν. Ὅπωσδήποτε ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐξετάσῃ ποῖαι εἶναι αἱ ἐπιτακτικαὶ ἀνάγκαι καὶ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας θὰ καταβάλῃ πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν ἐξευρέσεως τρόπου ἱκανοποιήσεως τῶν ἀμεσωτέρων ἀναγκῶν τῆς ἐκπαιδεύσεως, (Χειροκροτήματα). Πρέπει νὰ προσθέσω ὅτι ἐκκρεμοῦν ὑπὲρ τὰς 100 προαγωγαὶ δημοδιδασκάλων καὶ νὰ τονίσω ὅτι οἱ περισσότερον ἠδικημένοι ἐκ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων εἶναι οἱ ἐκπαιδευτικοί οἱ ὁποῖοι οὔτε τὰ 3/16 δὲν λαμβάνουν. Ὀφείλω νὰ δηλώσω ὅτι ὅλας τὰς πιστώσεις διὰ τὰ διδακτήρια τὰς ἠῦρε ἡ Κυβέρνησις ἐξηντλημένας καὶ μάλιστα μὲ παθητικὸν 20 ἑκατομ. τὰ ὁποῖα ὀφείλονται εἰς ἐργολάβους.

Δ. Χατζηγιάννης. Τὰ χωριὰ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μένουν ἄνευ σχολείων καὶ τὰ σχολεῖα ἄνευ διδασκάλων. Τὸ Κράτος ἦνα διακηρύξῃ τὴν χρεωκοπίαν εἰς τὴν ἀπέναντι τῶν χωρικῶν ἐκπαιδευτικήν του πολιτικὴν ἢ νὰ ἀποσπάσῃ διδασκάλους ἀπὸ τὰ σχολεῖα τῶν πόλεων διὰ ν' ἀνοίξουν καὶ τὰ σχολεῖα τῶν χωρίων.

Ὁ κ. ***Θ. Τουρκοβασίλης.*** ἀπαντᾷ ὅτι καὶ εἰς τὰς πόλεις ὑπάρχουν ἐλλείψεις διότι εἷς διδάσκαλος ἀναλογεῖ εἰς 200 καὶ 250 μαθητάς.

Α. Στράτος. Νὰ σταλῇ ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ὁ ὁποῖος νὰ παρακληθῇ νὰ μᾶς ἀπαντήσῃ.

Β. Ἀλεξᾶτος. Ὅλοι ἀναγνωρίζομεν τὰς οἰκονομικὰς δυσχερείας ὑφ' ἃς διατελεῖ τὸ Κράτος. Ἀλλὰ ὅμως εἶναι ἀνάγκαι τόσον ἐπείγουσαι ὥστε πρέπει μὲ πᾶσαν οἰκονομικὴν θυσίαν νὰ θεραπευθῶσιν. Ὑπάρχουσι κτίρια προωρισμένα διὰ διδακτήρια τὰ ὁποῖα ἀνηγέρθησαν δαπάναις τῶν κατοίκων καὶ ἐκ τῶν στερήσεων αὐτῶν, διότι εἶχον τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ Κράτους ὅτι τοῦτο θὰ ἤρχετο ἀρωγὸν διὰ τὴν ἀποπεράτωσίν των. καὶ ἤδη ἐκτὸς τοῦ κινδύνου τὸν ὁποῖον διατρέχουν τὰ τέκνα τοῦ λαοῦ ἐκπαιδευόμενα μέσα εἰς τρώγλας νὰ καταλήξουν φθισικὰ ὑπάρχει καὶ ὁ κίνδυνος τῆς καταστροφῆς τῶν ἐν λόγῳ κτιρίων ἐφ' ὅσον δὲν ἀποπερατωθοῦν. Οἱ κάτοικοι διατρέχουσι περίοδον δεινῆς οἰκονομικῆς κρίσεως καὶ οὐδὲν πλέον δύνανται νὰ προσφέρωσι. Ἡ Βουλὴ ἔχει καθήκον νὰ ἀξιώσῃ ἀπὸ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ἐξεύρῃ πάσῃ θυσίᾳ τὰς ἀναγκαίας πιστώσεις, διότι τοῦτο εἶναι ὑποχρέωσις ἀπέναντι λαοῦ ὑπερβαλόντος διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον φορολογουμένου.

Ἀδ. Νικολαΐδης. Τὸ ζήτημα τῶν Δημοτικῶν Σχολείων ἢ μᾶλλον τοῦ σχολείου τοῦ Λαοῦ εἶναι παμμέγιστον καὶ κολοσσιαῖον καὶ πολὺ δικαίως προκαλεῖ τὴν σημερινὴν συζήτησιν. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὁ προκάτοχος ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἔκαμε μίαν γενναίαν χειρονομίαν προσπαθήσας νὰ λύσῃ τὸ διδακτηριακὸν ζήτημα πλὴν ἀπέτυχεν ἐν μέρει εἰς τὴν προσπάθειάν του ταύτην διότι ἐστράφη εἰς τὸ νὰ ἀνεγείρῃ σχολεῖα εἰς τὰς μεγάλας πόλεις καὶ τοὺς δήμους ἐγκαταλείψας εἰς τὴν τύχην των τὰ σχολεῖα τῶν Χωρίων καὶ Κοινοτήτων. Αἱ πόλεις καὶ δῆμοι ἦσαν ἱκαναὶ διὰ δανείων εἰδικῶν ν' ἀναγείρουν τὰ διδακτήριά των καὶ ἔπρεπε συνεπῶς ὁ τότε ὑπουργὸς τῆς Παιδείας τὸ μέγιστον μέρος τοῦ δανείου, ἂνφ ὅλα ἦσαν, νὰ διαθέσῃ διὰ τὴν ἀνέγερσιν καὶ συμπλήρωσιν τῶν σχολείων τῶν χωρίων καὶ Κοινοτήτων καὶ τούτου ἕνεκα βλέπομεν σήμερον τοὺς νεαροὺς βλαστοὺς νὰ φοιτῶσιν εἰς τρώγλας καὶ νὰ γίνωνται φθισικοὶ καὶ ἀσθενικοί. Εἶναι εὐτύχημα τὸ ὅτι ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς παιδείας ἐπελήφθη μετὰ ζέσεως τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου ζητήματος καὶ μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀναρθωτικῶν μέτρων τῆς ἐκπαιδεύσεως ἀγωνίζεται νὰ σώσῃ τὸ σχολεῖον τοῦ Λαοῦ καὶ νὰ ἀνυψώσῃ αὐτὸ εἰς τὴν ἐπιπρέπουσαν καὶ ἁρμόζουσαν θέσιν. Ἡ συμπλήρωσις τοῦ προσωπικοῦ τῶν σχολείων, ἡ θελτίωσις τῆς οἰκονομικῆς θέσεως τῶν δημοδιδασκάλων, τῶν γλισχρότατα ὅλων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων μισθοδοτουμένων, καὶ ἡ ἀνέγερσις καὶ συμπλήρωσις τῶν δημοτικῶν σχολείων τῶν σχολείων τῶν χωρίων ἢ ἀναγγελθεῖσα ἀπόψε εἰς τὴν Βουλὴν ἀνακοίνωσιν τὸν Λαόν. Ἡ ἀπόφασις τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν θελτίωσιν τῆς ὑγείας τοῦ Λαοῦ διὰ τῆς ἀνεγέρσεως Νοσοκομείων τοῦ Λαοῦ καὶ τῆς ἱδρύσεως Σανατορίων τιμᾷ αὐτήν, πλὴν κατὰ τὴν γνώμην μου θὰ ἦτο ὀρθότερον καὶ συντελεστικώτερον, ἂν μέρος τοῦ ποσοῦ τούτου διετίθετο καὶ διὰ τὰ διδακτήρια τῶν δημοτικῶν σχολείων, διότι τὰ ἑλληνόπαιδα φθείρουν τὴν ὑγείαν των μέσα εἰς τὰς σημερινὰς τρώγλας, αἵτινες σχολεῖα καλοῦνται, καὶ γίνονται φθισικά. (χειροκροτήματα).

Π. Τσαλδάρης. Ἂν ἀσθενήσουν ὅμως τὰ παιδιά, ποῦ θὰ νοσηλευθοῦν;

Ἀδ. Νικολαΐδης. Διὰ τὰ παιδιὰ δὲν ὑπάρχουν παντοῦ νοσοκομεῖα, πλὴν κ. Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως εἶναι προτιμότερον νὰ φροντίσωμεν, πῶς νὰ μὴ γίνουν φθισικὰ καὶ ἀσθενικὰ τὰ παιδιά μας, παρὰ νὰ προσπαθήσωμεν πῶς θὰ τὰ θεραπεύσωμεν κατόπιν! Ἡ Κυβέρνησις πρέπει σεβαρῶς νὰ μελετήσῃ καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἀνεγέρσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν δημοτικῶν σχολείων τῶν χωρίων καὶ κοινοτήτων καὶ νὰ εἶναι βεβαία ὅτι θὰ ἐφελκύσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Λαοῦ, καθ' ὅσον ἂν ἐξακολουθήσῃ ἡ ἀληθὴς φρικώδης κατάστασις καὶ τὰ παιδιὰ ἐξακολουθήσουν νὰ φοιτῶσι εἰς τὰς σημερινὰς τρώγλας, πολὺ ταχέως ἡ Ἑλλὰς πρέπει νὰ μεταβληθῇ εἰς ἕνα Σανατόριον διὰ νὰ συμπεριλάβῃ τὰς μελλούσας γενεάς. (χειροκροτήματα)

Ὁ κ. Δ. Ἀναγνωστόπουλος ὁμιλῶν περὶ τοῦ θεσμοῦ τῆς συγκεντρώσεως τοῦ σίτου λέγει ὅτι δὲν παραλαμβάνεται ἐφέτος ὁ δαυλισμένος σῖτος καὶ ἐκφράζει τὴν ἀπορίαν του διατί δὲν λαμβάνει τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ὑπ' ὄψει του ὅτι τὸν σῖτον αὐτὸν τὸν ἀγοράζουν οἱ ἀλευροβιομήχανοι καὶ τὸν πα-

ραδίδουν εἰς τὴν κατανάλωσιν. Παραπονεῖται ἀκολούθως ὅτι ἐν ἐστάλησαν ἀκόμη παρὰ τὰς ὑποσχέσεις τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας οἱ σάκκοι πρὸς παραλαβὴν τοῦ σίτου τῆς Θεσσαλίας καὶ λέγει ὅτι θὰ εἶναι ἀργὰ μετὰ τὰς βροχὰς ὁπότε θὰ διακοπῶν καὶ αἱ συγκοινωνίαι καὶ δὲν θὰ δύνανται οἱ χωρικοὶ νὰ προσφέρουν μήτε τὸ καλὸ σιτάρι.

Ὁ κ. *Ν. Κουπαροῦσσος* ζητεῖ ὅπως γίνῃ ἐπὶ τέλους ἀπαρχὴ τῆς ἀποξηράνσεως τῶν μικρῶν ἑλῶν διὰ νὰ δοθοῦν περισσότεραι γαῖαι εἰς τὴν καλλιέργειαν καὶ νὰ συνηθῇ νὰ γίνῃ καλυτέρα κατανομὴ τῆς γῆς ἀνὰ ὅλην τὴν Ἑλλάδα. Τὰ 400 ἑκατομμύρια λέγει διὰ τὰ παραγωγικὰ ἔργα δὲν πρέπει νὰ δαπανηθοῦν διὰ τὰ μεγάλα ἔργα τοῦ Στρυμμῶνος μόνον, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ μικρὰ ἕλη ἀνὰ τὴν λοιπὴν Ἑλλάδα.

Ὁ κ. *Α. Νταλίπης* λέγει ὅτι εἰς τὴν Δυτικὴν Μακεδονίαν ἔχουν ἐγκατασταθῇ πρόσφυγες δυσαναλόγως μὲ τὰς ὑπαρχούσας καλλιεργησίμους ἐκτάσεις καὶ διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ὁ γεωργικὸς κλῆρος κυμαίνεται ἀπὸ 15—40 στρέμματα. Ὁμοίως οἱ γηγενεῖς στεροῦνται ἐπαρκοῦς κλήρου. Ὑπάρχουν ὅμως εἰς τὴν Δυτ. Μακεδονίαν δύο λίμναι ἡ τοῦ Ροῦδνια καὶ ἡ τοῦ Σαρή-Γκιὸλ ἐκτάσεως περίπου 50.000 στρεμμάτων. Διὰ τὴν ἀποξήρανσιν των ἡ δαπάνη θὰ ἀνέλθῃ κατὰ στρέμμα διὰ μὲν τὴν πρώτην εἰς 1100 δραχ. διὰ δὲ τὴν δευτέραν εἰς 700 δραχ. Κατὰ τὸ παρελθὸν εἶχε μάλιστα ἐκπονηθῇ καὶ προμελέτη τῶν ἔργων. Παρακαλῶ τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἀναγράψῃ ἀνάλογον ποσὸν διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ τὰ ὁποῖα θὰ ἐξυγιάνουν τὰς δύο περιφερείας καὶ θὰ αὐξήσουν τὸν κλῆρον τῶν κατοίκων.

Ὁ κ. *Κ. Τσαλδάρης* (Ὑπ. Συγκ.) λέγει ὅτι ἡ Κυβέρνησις δι' ὅσων οἰκονομικῶν μέσων ἔχει εἰς τὴν διάθεσίν της θὰ προβῇ εἰς τὴν τμηματικὴν ἀποξήρανσιν τῶν ἑλῶν καὶ εἶναι φυσικὸν ὅτι καὶ τὰ ἕλη διὰ τὰ ὁποῖα ὡμίλησαν οἱ προλαλήσαντες θὰ περιληφθῶν εἰς τὴν γενικὴν μελέτην.

Ὁ κ. *Ν. Κουπαροῦσσος*. Ἀναπτύσσει ἐρώτησιν του περὶ προστασίας τῶν κτηνοτρόφων καὶ λέγει ὅτι ἐνῷ διὰ τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου ἀποκατεστάθησαν οἱ γεωργοὶ κατὰ τρόπον ριζοσπαστικώτερον μία τάξις μόνον ἔμεινεν ἄνευ προστασίας ἡ τάξις τῶν νομάδων κτηνοτρόφων, τὴν ὁποίαν αἱ ὑπηρεσίαι τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας θέλουν νὰ ἐξαφανίσουν. Ἀναφέρει ἀκολούθως τὰς ὑπηρεσίας τὰς ὁποίας προσέφερον αἱ τάξεις αὐταὶ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς χώρας τὰς θυσίας τὰς ὁποίας ἔχουν ὑποστῇ καὶ λέγει ὅτι εἶναι ἀξιοπερίεργον τὸ φαινόμενον ὅτι καθ' ἣν στιγμὴν κατηργήσαμεν τὸν μοναστικὸν κλῆρον πληρώνεται ὁ κλῆρος εἰς βάρος τῶν κτηνοτρόφων καὶ τὸ Κράτος μετατρέπεται εἰς μεγάλον τσιφλικοῦχον ἐνοικιάζοντα τὰς δημοσίας βοσκάς. Κάμνει ἔκκλησιν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν ὁ ὁποῖος ἔχει εἰς τὸ παρελθὸν συμμερισθῇ τὴν τραχεῖαν ζωὴν τῶν νομάδων κτηνοτρόφων, ἵνα ἐπὶ τέλους ἀποκατασταθοῦν καὶ οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἴσα δικαιώματα ἂν ὄχι ἀνώτερα διὰ νὰ ἀποκτήσουν τὴν θέσιν των ὑπὸ τὸν ἥλιον τῆς Ἑλλάδος (χειροκροτήματα).

Γ. Κονδύλης. (Ὑπουργὸς Στρατιωτικῶν). Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ τάξις τῶν κτηνοτρόφων εἶναι ἀξία καὶ τῆς συμπαθείας καὶ τῆς μερίμνης τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, ὅπως δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι κατὰ τὸ παρελθὸν ἡ ἐσπευσμένη προσπάθεια διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν καὶ τῶν ἀγροτῶν προσφύγων παρηγκώνισε τὴν παραγωγικὴν τάξιν τῶν κτηνοτρόφων ἡ ὁποία σιωπηρῶς ἐργαζομένη παράγει, ζῇ καὶ συνεισφέρει εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον. Τὸ ζήτημα τῆς κτηνοτροφίας, τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν κτηνοτρόφων χρήζει μεγαλυτέρας μελέτης καὶ νομίζω ὅτι εἶναι καιρὸς νὰ ὑποβάλωμεν εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως τὴν γνώμην ὅπως ἐπιληφθῇ αὐτοῦ ἡ παροῦσα Κυβέρνησις. Χρήζει μεγαλυτέρας μελέτης διὰ νὰ ἴδῃ ἡ Κυβέρνησις ποία εἶναι ἡ συμφερωτέρα ἀποκατάστασις τῶν κτηνοτρόφων τοὺς ὁποίους ὅπως ὀρθῶς εἶπεν ὁ φίλος μου κ. Κουπαροῦσσος γνωρίζω πολὺ καλὰ διότι ἔζησα τὰ χρόνια μου ἐκεῖ ὡς ἀντάρτης καὶ ὡς ἀποσπασματάρχης. Ἄλλως τε εἰς τὰς φλέβας μου σφήζει καρακατσανέϊκο αἷμα. Ἡ νομαδικὴ μας κτηνοτροφία εἶναι ὀργανωμένη κατὰ τσελιγγάτα. Ἡ κατάργησις δὲ τοῦ λειβαδίου καὶ ὁ ὀργανισμὸς τῶν τσελιγγάτων δὲν εἶνε ἐπιθυμητὸς οὔτε συμφέρει διὰ τὴν κτηνοτροφίαν. Ἡ δὲ διάθεσις τῶν σημερινῶν βοσκῶν εἰς τὴν γεωργίαν ἐπιδιάλλει ὅπως γίνῃ μία χειμερινὴ ἀποκατάστασις τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν. Δὲν εἶνε ἡ στιγμὴ νὰ ἐκθέσωμεν βέβαια τὰς γνώμας μας, ἐκφράζω ὅμως ὅλην τὴν συμπάθειαν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὴν ἀπόφασίν της ὅπως μεριμνήσῃ τὸ ταχύτερον διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν κτηνοτρόφων καὶ τερματίσῃ τὴν ἀξιοθρήνητον κατάστασιν, (Χειροκροτήματα).

Ὁ κ. ***Α. Νταλίπης*** εὐχαριστεῖ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν διὰ τὴν ἐκδηλωθεῖσαν συμπάθειαν καὶ λέγει ὅτι μετὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τῶν τσιφλικίων καὶ τὴν διανομὴν αὐτῶν παρουσιάσθη μεγίστη ἔλλειψις χειμερινῶν βοσκῶν καὶ ἡ ἀκμάζουσα κτηνοτροφία τῆς Δ. Μακεδονίας ἤρχισε νὰ φθίνῃ καὶ θὰ ἔλθῃ ἐποχὴ ποὺ δὲν θὰ ὑπάρχῃ οὔτε ἕν ποίμνιον. Οὐδεμία μέριμνα ἐλήφθη ἐκ μέρους τοῦ Κράτους, Εἶνε δυνατὸν καὶ τώρα ἀκόμη νὰ ληφθῇ μέριμνα ὑπὲρ τῶν κτηνοτρόφων ἐὰν διατεθοῦν ὑπὲρ αὐτῶν αἱ ὑπὸ τῆς Ἐθν. Τραπέζης καὶ τῆς Δ)σεως Δημ. Κτημάτων διαχειριζόμεναι θερινὰ βοσκαὶ αἵτινες τώρα ἐνοικιάζονται τοκογλυφικῶς εἰς αὐτούς,

Μεθ' ὃ εἰσέρχεται ἡ Βουλὴ εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν τῶν Ἐπερωτήσεων

Γ. *Ράλλης.* Ἀναπτύσσων ἐπερώτησιν πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας διὰ τὴν ἀμαρτωλὴν σύμβασιν μετὰ τῆς Βελγικῆς Ἐμπορικῆς Ἑταιρίας λέγει ὅτι ἀπὸ τοῦ 1924 ὁπότε κάποιος Βέλγος ὀνόματι Ρομὰ κατώρθωσε νὰ πωλήσῃ εἰς τὸ Δημόσιον πεπαλαιωμένα ἀγγλ.κὰ νοσοκομειακὰ ὀχήματα εἰς τιμὴν καινουργῶν ἐπιβατικῶν τοιούτων ἐγνώσθη εἰς τὸ Βέλγιον ὅτι ἡ Ἑλλὰς δύναται νὰ ἀποβῇ ἐπικερδὲς μεταλλεῖον διὰ τοιούτου εἴδους συμβάσεις καὶ διὰ τοῦτο ἐνέσκηψαν καὶ ἄλλοι Βέλγοι οἵτινες ἐπέτυχον τὴν σύναψιν τῆς συμβάσεως δυνάμει τῆς ὁποίας ἀνελάμβανον κατὰ τροποποίησιν τῆς ἀρχικῆς συμφωνίας τὴν κατασκευὴν τῆς γραμμῆς Καλαμπάκας-Βερροίας. Ἀφηγεῖται διάφορα περιστατικὰ ἀποδεικνύοντα ὅτι οὐ μόνον ἡ σύναψις ἀλλὰ καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῆς συμβάσεως ἀπέβησαν ἀληθὲς σκάνδαλον, ἀναλύει δὲ τὸ δάνειον ὅπερ διὰ τὰς ἐργασίας ταύτας καὶ διὰ τὴν ἀγορὰν τροχαίου ὑλικοῦ ἐξέδωκε τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον μετὰ τῆς Βελγικῆς ἑταιρείας ἐξ 21 ἑκατομμυρίων δολλαρίων ἤτοι 2 1)2 δισεκατομμ. καὶ περαίνων λέγει ὅτι ἐνῷ ἡ Βελγικὴ ἑταιρεία ἐνεθυλάκωσε ὡς τοκοχρεωλύσια τοῦ δανείου 7 περίπου ἑκατομμύρια δολλαρίων ἢ 800 ἑκατομμύρια δραχμῶν δὲν συνεπλήρωσε παρὰ μόνον 40 χιλιόμετρα ἐκ τῶν 180 χιλιομέτρων εἰς ἃ ἀνέρχεται ἡ ὅλη γραμμὴ, ἐστα-μάτησε δὲ τὰς ἐργασίας ἀπὸ τοῦ 1932 ζητοῦσα καὶ ἄλλας χρηματικὰς δόσεις. Ἐπιρίπτω δὲ τὴν εὐθύνην οὐ μόνον εἰς τὰς προγενεστέρας Κυβερνήσεις ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ἡ ὁποία δὲν ἐρρόντισεν ὅπως τῇ ὑποβληθῶσι τὰ σχέδια καὶ διαγράμματα τῆς ὅλης ἐργασίας παρὰ τῆς Βελγικῆς Ἑταιρίας ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως τῶν ὁποίων θὰ ἔτρεχε ἡ προθεσμία τῶν 2 1)2 ἐτῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ὅλου ἔργου καὶ ζητῶ ὅπως ἡ Κυβέρνησις παραιτηθῇ τῆς περαιτέρω ἐργασίας ταύτης διαγράφουσα τὰ δαπανηθέντα ἵνα ἀπαλλαγῇ τοῦ ἄγους τούτου, ὅπερ ἐὰν ἐξακολουθήσῃ θὰ στοιχίσῃ εἰς τὸ Δημόσιον περὶ τὰ δύο ἀκόμη δισεκατομμύρια χωρὶς καὶ νὰ τελειώσῃ ποτὲ ἡ γραμμή.

Μεθ' ὃ εἰσέρχεται ἡ Βουλὴ εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν τῆς Νομοθετικῆς Ἐργασίας

Ὁ κ. ***Πρόεδρος*** δηλοῖ ὅτι κατὰ λάθος τὰ ὑπ' ἀριθ. 1 καὶ 2 νομοσχέδια τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως τὸ ἓν «περὶ τοῦ Λαχείου τοῦ στόλου» καὶ τὸ ἄλλο «περὶ ἱδρύσεως Ταμείου Συντάξεως Ἰατρῶν» φέρονται νὰ συζητηθοῦν εἰς τὸ σύνολον ἐνῷ πρέπει νὰ ὦσιν ἀναγεγραμμένα εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν

Διορθουμένης οὕτω τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως συζητεῖται εἰς β' συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ τοῦ Λαχείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ Κρατικῆς Προνοίας».

Ὁ κ. ***Α. Χατζηκυριάκος*** (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν) ἀναγινώσκει τροπολογίας του αἵτινες γίνονται δεκταί, καὶ ψηφίζεται εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ὡς ἐτροπολογήθη ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Προτάσει τοῦ κ. ***Ι. Νικολίτσα*** ἀναβάλλεται δι' αὔριον ἡ β' συζήτησις τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ταμείου Συντάξεως καὶ αὐτασφαλείας ἰατρῶν» ὡς ἀώρου διὰ σήμερον,

Γίνονται εἶτα δεκτὰ τὰ σύνολα τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων:

1) «Περὶ στεγάσεως τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν Τ.Τ.Τ.» καὶ

2) «Περὶ συστάσεως ἐνεχυροδανειστηρίου διὰ τοποθετήσεις διαθεσίμων τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου» ὡς διωρθώθησαν συμπεριληφθεισῶν τῶν τροπολογιῶν τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, αἵτινες εἶχον γίνει δεκταὶ καὶ παρελείφθησαν ἐκ παραδρομῆς κατὰ τὴν συναρμολόγησιν τοῦ συνόλου.

Γίνονται ὡσαύτως δεκτὰ τὰ σύνολα τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων:

1) «Περὶ μέτρων ἐνισχύσεως τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς» καὶ

2) «Περὶ ἐπαληθεύσεως τῶν πρὸς ἰδιώτας ἀγροτικῶν χρεῶν», ἔχοντα οὕτω:

Περὶ στεγάσεως τῶν Τ.Τ.Τ. Ὑπηρεσιῶν

Ἄρθρον 1.

Πρὸς ἐξεύρεσιν τῆς δαπάνης τῆς ἀπαιτουμένης πρὸς ἀ-γερσιν κτιρίων, πρὸς στέγασιν τῶν Τ. Τ. Τ. ὑπηρεσιῶν, πλὴν τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Θεσσαλονίκῃ, πρὸς ἀγορὰν τῶν ἀναγ-καίων δι' αὐτὴν γηπέδων καὶ ἐπίπλωσιν τῶν ἐν λόγῳ Τ. Τ. Τ. καταστημάτων, δύναται τὸ δημόσιον νὰ συνάπτῃ μετὰ τοῦ ταχ. ταμιευτηρίου δάνεια, ἐπὶ τόκῳ οὐχὶ ἀνωτέρῳ τῶν 8 ο)ο ἐτησίως, ἀποσβεστέα διὰ τριάκοντα τὸ πολὺ ἐτησίων τοκο-χρεωλυτικῶν δόσεων καὶ ἐκ πιστώσεως ἀναγραφομένης ἀνελ-λιπῶς, εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους, ἀπὸ τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1934—1935 ὁπότε θὰ ἀρχίσῃ ἡ ἀνέγερσις τῶν ἐν λόγῳ Καταστημάτων.

Ἄρθρον 2.

Τὰ γήπεδα ἐφ' ὧν ἀνεγερθήσονται τὰ Τ. Τ. Τ. καταστή-ματα, ἐφ' ὅσον τὸ δημόσιον δὲν διαθέτει, ἢ δὲν παραχωροῦσι τῷ δημοσίῳ οἱ οἰκεῖοι Δῆμοι ἢ Κοινότητες κατάλληλα τοιαῦ-τα, ἀποκτῶνται ἐξ ἀπαλλοτριώσεως, διὰ δημοσίαν ὠφέλειαν, ἰδιωτικῶν γηπέδων, μετὰ προηγουμένην περὶ τῆς καταλληλό-τητος αὐτῶν, γνωμοδότησιν τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας δημοσίων ἔργων.

Ἐφ' ὅσον τὰ γήπεδα παραχωροῦσι Δῆμοι ἢ Κοινότητες προτιμῶνται κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ἐν ἄρθρῳ 3 τοῦ παρόντος προβλεπομένου πίνακος τὰ Τ.Τ.Τ. καταστήματα τὰ ἀνεγερ-θησόμενα εἰς τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας ταύτας.

Ἄρθρον 3.

Συμβούλιον συγκροτούμενον, καθ' ἃ θὰ ὁρίσῃ Διάταγμα ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησόμενον καταρτίζει ἐντὸς τοῦ πρώτου τριμήνου ἑκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους πίνακα, τῶν κατὰ τὸ ἐπιὸν οἰκονομι-κὸν ἔτος, ἀνεγερθησομένων Τ.Τ.Τ. Καταστημάτων, ἔχον ὑπ' ὄψιν του ὅτι δέον ἐντὸς δέκα ἐτῶν νὰ ὁλοκληρωθῇ ἡ εἰς δη-μόσια κτίρια στέγασις τῶν Τ.Τ.Τ. ὑπηρεσιῶν, ἐκ δὲ τῶν Τ.Τ.Τ. γραφείων γ' τάξεως, μόνον τῶν λειτουργούντων ἐπὶ δεκαετίαν τοὐλάχιστον καὶ ἐχόντων ἀξιόλογον κίνησιν ἅτινα στεγασθήσονται τελευταῖα καὶ κατὰ τὴν ἐκ τῆς κινήσεως τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν ἐνδεικνυομένην σειράν.

Ὁ οὕτω καταρτιζόμενος ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ συμβουλίου πίναξ, ἐν ᾧ δέον νὰ προσδιορίζεται ὁ χῶρος ἑκάστου Τ. Τ. Τ. κατα-στήματος, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν σημερινῶν καὶ τῶν προβλεπομένων μελλοντικῶν δι' εἰκοσιπενταετίαν ἀναγκῶν τῶν στεγασθησο-μένων Τ. Τ. Τ. ὑπηρεσιῶν, καθὼς καὶ ὁ χῶρος ὁ ἀναγκαιῶν διὰ τὴν ἐπὶ ἐνοικίῳ ὑποχρεωτικὴν ἐνοίκησιν τῶν προϊσταμένων αὐτῶν, ὁ ὁποῖος χῶρος θὶ' ἐνοίκησιν τῶν προϊσταμένων δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ τρία διαμερίσματα, διαβιβάζεται ὑπὸ τῆς διευθύνσεως Τ. Τ. Τ. εἰς τὴν ὑπηρεσίαν Δημοσίων ἔργων, ἡ ὁποία, ἐντὸς τοῦ δευτέρου τριμήνου τοῦ ἰδίου οἰκονο-μικοῦ ἔτους, συντάσσει καὶ διαβιβάζει εἰς τὴν Δ)σιν Τ. Τ. Τ. σχέδια καὶ προϋπολογισμοὺς δαπάνης τῶν ἀνεγερθησομένων Τ. Τ. Τ. καταστημάτων, ἐγκεκριμένους ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Δη-μοσίων ἔργων.

«Ἐφ' ὅσον τὰ γήπεδα παραχωροῦσι Δῆμοι ἢ Κοινότητες, προτιμῶνται κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ἐν ἄρθρῳ 3 τοῦ παρόντος προβλεπομένου πίνακος τὰ ΤΤΤ. καταστήματα τὰ ἀνεγερθη-σόμενα εἰς τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας ταύτας».

Ἄρθρον 4.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον στοιχείων, ἐκδίδεται προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, Διάταγμα ἐπιτρέπον τὴν ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ σύνα-ψιν τοῦ κατ' ἔτος ἀναγκαίου δανείου καὶ τὴν διάθεσιν αὐτοῦ διὰ τὴν ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας Δημοσίων Ἔργων καὶ κατὰ τὰς διατάξεις περὶ ἐκτελέσεως Δημοσίων Ἔργων, ἀνέγερσιν τῶν οἰκείων Τ. Τ. Τ. καταστημάτων, τὴν πληρωμὴν τῆς ἀξίας τῶν ἀπαλλοτριουμένων ἰδιωτικῶν γηπέδων, ἐφ' ὧν θ' ἀνεγερ-θῶσι τὰ Τ. Τ. Τ. καταστήματα, ὡς καὶ διὰ τὴν μερίμνη τῆς ὑπηρεσίας Τ. Τ. Τ. ἐπίπλωσιν αὐτῶν.

Ἄρθρον 5.

Διὰ τὴν συντήρησιν τῶν κατὰ τ' ἄνω ἀνεγειρομένων Τ. Τ. Τ. καταστημάτων, ἀναγράφεται κατ' ἔτος εἰς τὸν προϋπολογι-σμὸν ἐξόδων ὑπηρεσίας Τ. Τ. Τ. ἡ ἀναγκαία πίστωσις.

Ἄρθρον 6.

Αἱ πρὸς στέγασιν τῶν Τ. Τ. Τ. ὑπηρεσιῶν ἐνεργούμεναι, μερίμνῃ τῆς Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων, μισθώσεις ἰδιω-τικῶν οἰκημάτων, ὑπόκεινται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ.

Περὶ τοποθετήσεως διαθεσίμων τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμιευ-τηρίου καὶ συστάσεως παρ' αὐτῷ ἐνεχυροδανειστηρίου «Λαϊκῆς Πίστεως».

Ἄρθρον 1.

Μέρος τῶν διαθεσίμων τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου, ὅπερ ἐφεξῆς ἀποτελεῖ ἰδίαν Διεύθυνσιν ὑπαγομένην εἰς τὸ Υ-πουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας (Γεν. Δ)σιν Τ.Τ.Τ.) δύναται νὰ χρησιμοποιῆται εἰς τοποθετήσεις ἐνεχυροδανειστηρίου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 2.

1. Ἐνεχυριάσιμα εἶναι: κινητὰ ἀντικείμενα ἐκ χρυσοῦ ἢ ἀργύρου, κοσμήματα, πολύτιμοι λίθοι, ἔπιπλα, μεταλλικὰ πράγματα οἰκιακῆς χρήσεως, ἐργαλεῖα, μηχαναί, μουσικὰ ὄργανα καὶ ἐν γένει πᾶν κινητὸν ἀντικείμενον ἀνεγνωρισμένης χρησιμότητος, ἐφ' ὅσον ἡ φύλαξις αὐτοῦ δὲν εἶναι δυσχερὴς καὶ ἐφ' ὅσον τοῦτο δὲν ὑπόκειται εἰς εὔκολον φθορὰν ἢ εἰς ἀ-πρόβλεπτον καὶ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον σημαντικὴν ἀπώ-λειαν τῆς τιμῆς του ἐν τῇ ἀγορᾷ.

2. Ὡς ἐνέχυρα δὲν γίνονται δεκτά:

α) Ἐνδύματα καὶ καλύμματα ἐξ ὑφασμάτων, παράσημα, διά-σημα καὶ ἀριστεῖα.

β) Ἐφθαρμένα, ἀκάθαρτα, εὔθραστα, εὐφθαρτα καὶ εὔφλε-κτα ἀντικείμενα.

γ) Χειροτεχνικὰ Ἐργαλεῖα.

δ) Ἀντικείμενα φέροντα διακριτικὰ γνωρίσματα ἰδιοκτη-σίας, ἐφ' ὅσον ὁ δανε ζόμενος δὲν ἀποδεικνύει τὴν ἐπὶ τοῦ ἀν-τικειμένου νόμιμον κυριότητα αὐτοῦ.

ε) Ἀντικείμενα τὰ ὁποῖα δύνανται βασίμως νὰ θεωρηθοῦν ὡς μολυσματικά.

Πᾶς ἕτερος παρέχων τοιαῦτα δάνεια ἐκ τῶν ἐν τῷ παρόντι ἐδαφίῳ ὁριζομένων τιμωρεῖται. αὐτεπαγγέλτως διὰ φυλακίσεως μέχρις ἓξ μηνῶν ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι δραχμῶν 30.000.

καὶ στ) «Ἐμπορεύματα» θηλαδὴ ἀντικείμενα προσκομιζόμενα παρὰ προσώπων ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ Ἐμπόρου, εἴτε δεδηλωμένη εἴτε συγκεκαλυμμένη εἶναι ἡ ἰδιότης αὕτη, ἐκτὸς ἂν πρόκειται περὶ προϊόντων ἐγχωρίου οἰκιακῆς ἢ ἐπαγγελματικῆς βιοτεχνίας τοῦ ἐνεχυροστοῦ.

3. Ἐνεχυριάσιμοι εἶναι ἐπίσης κινηταὶ ἀξίαι, ἤτοι κρατικαὶ ἢ ἠγγυημέναι ὑπὸ τοῦ Κράτους ὁμολογίαι, ὁμολογίαι προσώπων Δημοσίου δικαίου καὶ ὑποθηκικαὶ ὁμολογίαι. Ἵνα γίνωσι δεκταὶ εἰς ἐνέχυρον ἄλλαι κινηταὶ ἀξίαι, ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τῆς ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένης Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, εἰδικῶς δι' ἑκάστην περίπτωσιν λαμβανομένη. Ἀναγκαία προϋπόθεσις τῆς παραδοχῆς εἰς ἐνεχυρίασιν οἱουδήποτε τίτλου εἶναι ἡ διαπραγμάτευσις αὐτοῦ ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ.

4. Ἡ «Λαϊκὴ Πίστις» δύναται νὰ ἐνεργῇ καὶ προεξοφλήσεις ἢ δάνεια ἐπ' ἐνεχύρῳ ἀποδείξεων μισθῶν καὶ συντάξεων δημοσίων ἢ ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων ἢ ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ κανονισμοῦ τῶν ἐργασιῶν καὶ ὑπὸ τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς ὁρισθησόμενα.

5. Τὸ δικαίωμα παροχῆς δανείων ἐπ' ἐνεχύρῳ τῶν ἐν παραγράφῳ 1 καὶ 4 ἀντικειμένων παρέχεται μονοπωλιακῶς εἰς τὸ παρὸν ἐνεχυροδανειστήριον.

6. Τὰ ἐν παραγράφῳ 1 δάνεια καὶ ἐν παραγράφῳ 4 προεξοφλήσεις ἢ δάνεια ἐπ' ἐνεχύρῳ ἀποδείξεων μισθῶν καὶ συντάξεων δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ ἰδιωτικῶν τοιούτων ἢ ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου, προτιμῶνται τῶν ἄλλων ἅτινα γίνονται μόνον ἐφ' ὅσον αἱ συνθῆκαι ἐπιτρέπουσι.

Ἄρθρον 3.

1. Τὸ ἐλάχιστον ποσὸν τῆς συνομολογήσεως δανείου ὁρίζεται εἰς δραχμὰς ἑκατὸν (100).

2. Εἷς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον δὲν δύναται νὰ παραχωρηθῇ δάνειον πλέον τῶν δραχμῶν 15.000 (δέκα πέντε χιλιάδων) ἀνεξαρτήτως ἐὰν πρόκειται περὶ ἑνὸς δανείου ἢ πλειοτέρων γινομένων κατὰ διαφόρους ἐποχάς. Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ δύναται ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ περιορίσῃ τὸ ποσὸν τοῦτο, δύναται δὲ καὶ νὰ τὸ αὐξήσῃ μέχρι τὸ πολὺ τοῦ διπλασίου, ἀλλὰ τοῦτο μόνον προκειμένου περὶ δανείων ἐπ' ἐνεχύρῳ χρυσοῦ, κοσμημάτων ἢ πολυτίμων λίθων.

Ἄρθρον 4.

1. Τὰ εἰς ἐνέχυρον προσφερόμενα ἀντικείμενα ἀποτιμῶνται ὑπὸ ἐκτιμητοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀξίας πωλήσεως.

2. Τὸ παρεχόμενον δάνειον δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ 2/3 τῆς ἀποτιμηθείσης ἀξίας ἐπὶ ἀντικειμένων ἐκ χρυσοῦ, τὰ 3/5 ἐπὶ ἀργυρῶν ἀντικειμένων, πολυτίμων λίθων καὶ βιοτεχνικῶν προϊόντων, τὸ 1/2 ἐπὶ ἀντικειμένων οἰκιακῆς χρήσεως, τὸ 1/2 τῆς χρηματιστηριακῆς ἀξίας, οὐχὶ ἀνωτέρας ἐν πάσῃ περιπτώσει τῆς ὀνομαστικῆς, ἐπὶ τῶν ἐνεχυριασίμων κινητῶν ἀξιῶν.

3. Προκειμένου περὶ κοσμημάτων ἢ ἄλλων ἀντικειμένων δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ἀξία τῆς τέχνης ἢ ἡ ἀρχαιότης.

Ἄρθρον 5.

1. Τὰ δάνεια συνομολογοῦνται τοὐλάχιστον διὰ τρίμηνον καὶ κατὰ μέγιστον δι' ἓν ἑξάμηνον. Ὁ τόκος εἰσπράττεται προκαταβολικῶς τοὐλάχιστον δι' ἓν τρίμηνον.

2. Ὁ ὀφειλέτης δύναται νὰ ζητήσῃ δικαιωματικῶς δύο ἀνανεώσεις ἀνὰ ἓν τρίμηνον. Ἑκάστη ἀνανέωσις γίνεται μετὰ νέαν ἀποτίμησιν τοῦ ἀντικειμένου, ἐπιτρέπεται δὲ μόνον ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ὁ ἐνεχυριστὴς θὰ καταβάλῃ τοὺς τυχὸν καθυστερουμένους τόκους καὶ μόνον κατόπιν προσαγωγῆς τῆς ἐνεχυροποδείξεως.

Ἄρθρον 6.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ παραχώρησις δανείου εἰς πρόσωπα μὴ ἐφωδιασμένα δι' ἐπισήμως κεκυρωμένου δελτίου ἢ ἄλλου ἀποδεικτικοῦ ταυτότητος ὡς καὶ εἰς πρόσωπα μὴ συμπληρώσαντα τὸ δέκατον ὄγδοον ἔτος τῆς ἡλικίας των. Ἡ συνομολόγησις δανείου πρὸς τοιούτους ἀνηλίκους δύναται νὰ γίνῃ μόνον τῇ συναινέσει τοῦ πατρὸς ἢ τοῦ ἐπιτρόπου. Παραχωρούμενον ὅμως τοιοῦτον δάνειον ἐκ πλάνης δὲν θεωρεῖται ἄκυρον τῆς ἐνεχυριάσεως παραμενούσης ἰσχυρᾶς.

2. Ἐπίσης ἀπαγορεύεται ἡ χορήγησις δανείων εἰς πάντα ἀσκοῦντα τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἐνεχυροδανειστοῦ ὡς καὶ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ ἐνεχυροδανειστηρίου.

3. «Μὲ τὰς ποινὰς τοῦ ἄρθρου 2 ἐδάφιον 5 τοῦ παρόντος νόμου, ἀνεξαρτήτως τῆς κατὰ τὸ κοινὸν ποινικὸν καὶ ἀστικὸν δίκαιον εὐθύνης τιμωρεῖται αὐτεπαγγέλτως πᾶς ἐνεχυριάζων ἐν γνώσει πρᾶγμα ἐφ' οὗ δὲν κέκτηται δικαίωμα πλήρους ἰδιαντησίας, μὴ παραβλαπτομένων ὅμως τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐν πλειστηριασμῷ καθιστα μένων ἀγοραστῶν τοῦ ἐνεχύρου.

Διὰ τὴν ἐνεχυρίασιν πράγματος ἀξίας ἄνω τῶν δραχμῶν 5.000 ὁ ἐνεχυριάζων ὀφείλει νὰ προσκομίζῃ τίτλους βεβαιωτικοὺς τῶν ἐπὶ τοῦ πράγματος δικαιωμάτων του. Πᾶσα ἀξίωσις τρίτων ἐπὶ τῶν ἐνεχυριαζομένων πραγμάτων περιορίζεται ἔναντι τῆς Λαϊκῆς Πίστεως μόνον εἰς ἀξίωσιν ἐπὶ τοῦ μετὰ τὸν πλειστηριασμὸν ἀπομένοντος ὑπὲρ τοῦ ὀφειλέτου πιστωτικοῦ ὑπολοίπου».

Δ αρκοῦντος τοῦ δανείου ἐπὶ ἐνεχύρῳ, δύναται ὁ τυχὸν διεκδικῶν δικαιώματα ἐπὶ τοῦ ἐνεχυριασθέντος πράγματος, νὰ παραλάβῃ τοῦτο παρὰ τοῦ ἐνεχυροδανειστηρίου προκαταβάλλων τὸ παρὰ τούτου χορηγηθὲν δάνειον μετὰ τῶν τόκων καὶ ἐξόδων, πάντοτε ὅμως κατόπιν ἀδείας τοῦ Εἰρηνοδίκου δικάζοντος ἐκ τῶν ἐνόντων μετὰ προηγουμένην ἀκρόασιν τοῦ ἐνεχυριάσαντος.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἔχει προσωρινὴν ἰσχύν, ὁ δικαιωθεὶς δὲ τρίτος διεκδικητὴς θεωρεῖται μεσεγγυοῦχος τοῦ πράγματος μέχρις οὗ τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον κρίνει ὁριστικῶς.

Ἄρθρον 7.

1. Ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκποίησις ἐνεχυριασμένου ἀντικειμένου γίνεται μετὰ παρέλευσιν ἑνὸς μηνὸς τοὐλάχιστον ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας τοῦ δανείου, ἄνευ ἐπιταγῆς ἢ εἰδοποιήσεως πρὸς τὸν ὀφειλέτην.

2. Ἡ ἡμέρα καὶ ἡ ὥρα τοῦ πλειστηριασμοῦ ἀνακοινοῦται δεκαπέντε τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἡμέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ διὰ καταχωρήσεως προγράμματος εἰς εἰδικὸν βιβλίον ἀνοικτὸν εἰς πάντα βουλόμενον εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ καταστήματος, ἔνθα λειτουργεῖ τὸ Ἐνεχυροδανειστήριον καὶ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν συναλλαγῶν αὐτοῦ εἰς περίβλεπτον θέσιν.

3. Κατὰ τὸ αὐτὸ δεκαπενθήμερον τὰ πρὸς ἐκποίησιν ἀντικείμενα ἐκτίθενται εἰς κοινὴν θέαν ἐντὸς εἰδικῆς «αἰθούσης «Ἐκθεμάτων» τοῦ Ἐνεχυροδανειστηρίου, ἀνοικτῆς καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν εἰς τὸ κοινόν.

Ἄρθρον 8.

1. Ὁ πλειστηριασμὸς γίνεται ἐνώπιον εἰδικῆς ἐπιτροπῆς ἐκ τριῶν μελῶν ὁριζομένης ὑπὸ τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν συναλλαγῶν.

2. Χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ ἐνέχυρα δὲν δύνανται νὰ κατακυρωθῶσι κάτω τῆς τρεχούσης ἀξίας τοῦ χρυσοῦ ἢ τοῦ ἀργύρου.

3. Τὰ ἔξοδα πωλήσεως ὑπολογίζονται εἰς 3/0 μὲ ἐλάχιστον ὅριον δραχμῶν 5, εἰς βάρος τοῦ ἐνεχυριαστοῦ.

4. Αἱ κινηταὶ ἀξίαι ἐκποιοῦνται εἰς τὸ Χρηματιστήριον μέσῳ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, τῶν σχετικῶν ἐξόδων βαρυνόντων τὸν ὀφειλέτην. Προκειμένου περὶ τίτλων, ὧν ἡ ἀξία δὲν ὑπερβαίνει τὰς δισχιλίας δραχμὰς ἡ ἐκποίησις δύναται νὰ γίνῃ καὶ ἰδιωτικῶς, ἐφ' ὅσον ἐπιτυγχάνεται ἡ χρηματιστηριακὴ τιμή.

5. Ὁ ὀφειλέτης δύναται νὰ ἐξοφλήσῃ τὸ δάνειον καὶ ἀναλάβῃ τὸ ἐνεχυρισθὲν ἀντικείμενον μέχρι τῆς προηγουμένης ἡμέρας τῆς ἐκπλειστηριάσεως. Οὐδεμία ἔνστασις ἢ ἀντίρρησις εἰς τὴν πώλησιν δύναται νὰ παρακωλύσῃ τὴν ἐκπλειστηρίασιν.

Ἄρθρον 9.

Ἀπαγορεύεται, τῆς πράξεως οὔσης ἀπολύτως ἀκύρου, ἐπὶ ποινῇ φυλακίσεως μέχρις ἓξ μηνῶν ἢ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι 30.000 ἐπιβαλλομένης αὐτεπαγγέλτως εἰς οἱονδήποτε τῶν συμβαλλομένων, ἡ καθ' οἱονδήποτε τρόπον συντελουμένη πώλησις, ἐνχώρησις, ὀπισθογράφησις, ἐνεχυρίασις καὶ ἐν γένει ἐμπορία τῶν ἐνεχυροποδείξεων τῆς Λαϊκῆς Πίστεως.

Ἄρθρον 10.

1. Ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τῆς δανειστικῆς ἐνεχυροποδείξεως ὁ δανεισθεὶς ὀφείλει νὰ προβῇ ἀμέσως εἰς σχετικὴν δήλωσιν πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἐνεχυροδανειστηρίου, ἥτις ὑποχρεοῦται νὰ δεχθῇ καὶ ἐγγράψῃ τὴν εἰρημένην δήλωσιν ἐπὶ τοῦ βιβλίου ἐνεχυριάσεων.

2. Ὁ δανεισθεὶς ὅστις ἔχει ἀπολέσῃ τὴν ἐνεχυροποδειξίν του δὲν δύναται νὰ ἀποσύρῃ τὸ ἐπ' αὐτῆς ἀναγραφόμενον ἐνέχυρον πρὸ τῆς λήξεως τῆς διὰ τῆς ἐνεχυριάσεως ὁρισθείσης προθεσμίας. Καὶ ὅταν κατὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας ταύτης θὰ ἔχῃ ἐπιτραπῇ εἰς αὐτὸν εἴτε ν' ἀποσύρῃ τὸ ἐνέχυρόν του, εἴτε νὰ λάβῃ τὴν ἐκ γενομένης τυχὸν ἐκποιήσεως ἐπὶ πλέον προκύπτουσαν διαφοράν, ὑπέχρεοῦται ὁ δανεισθεὶς νὰ δώσῃ εἰδικὴν ἀπαλλαγὴν ἀπὸ πάσης εὐθύνης τοῦ ἐνεχυροδανειστηρίου καὶ ἐγγύησιν προσώπου ἐγκατεστημένου καὶ ἀνεγνωρισμένου ὡς φερεγγύου, ἢ ἄλλην τοιαύτην, κατὰ τὰ ὑπὸ τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς ὁρισθησόμενα.

3. Πᾶσα ἀπαίτησις παντὸς τρίτου κομιστοῦ ἐνεχυροποδείξεως ἀποσβέννυται μετὰ ἓξ μῆνας ἀπὸ τῆς λήξεώς της.

Ἄρθρον 11.

1. Τὰ συμβόλαια, τὰ βιβλία, τὰ πρακτικὰ πωλήσεως, οἱαιδήποτε ἀποδείξεις καὶ ἔγγραφα σχετικὰ μὲ τὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὴν ἀποπληρωμὴν τῶν δανείων ἐπ' ἐνεχύρῳ ἀπαλλάσσονται παντὸς οἱουδήποτε τέλους.

Ἄρθρον 12.

1. Τὰ ἀποθέντα εἰς ἐνέχυρον ἀντικείμενα θεωροῦνται ὑπέγγυα διὰ τὴν δανεισθεῖσαν ποσότητα, τοὺς τόκους, προμήθειαν καὶ πᾶσαν ἄλλην δαπάνην οἱοσδήποτε καὶ ἂν εἶναι ὁ ἰδιοκτήτης αὐτῶν, καὶ ὁπωσδήποτε καὶ ἂν ἀπεκτήθησαν παρὰ τοῦ ἐνεχυριάσαντος δὲν κατάσχονται δὲ οὔτε διεκδικοῦνται ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας.

2. Ἐὰν τὸ παρακατατεθὲν ἐνέχυρον εἶναι βεβαρυμένον ὑπὸ δικαιώματος τρίτου τινός, τοῦ δικαιώματος τούτου προηγεῖται κατὰ τάξιν τὸ δικαίωμα τοῦ ἐνεχυροδανειστηρίου.

Ἄρθρον 13.

1. Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν προέκυψεν ἐκ τῆς πωλήσεως πλεόνασμα πέραν τοῦ δανεισθέντος κεφαλαίου καὶ τῶν τόκων, προμηθείας καὶ ἐξόδων, παραμένει τοῦτο ἐπὶ δύο ἔτη ἄτοκον εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἐνεχυριαστοῦ. Μετὰ πᾶσαν ἐκπλειστηρίασιν ἐνεχύρου, γνωστοποιεῖται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου καὶ διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος λεπτομερῶς τὸ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ὀφειλομένων κεφαλαίων, τόκων, καὶ ἐν γένει ἐξόδων ἀπομένον ὑπὲρ τοῦ ὀφειλέτου πιστωτικὸν ὑπόλοιπον, μετὰ πάροδον δὲ διετίας ἀπὸ τῆς γνωστοποιήσεως ταύτης παραγράφεται ὑπὲρ τῆς Λαϊκῆς Πίστεως πᾶσα ἀξίωσις τοῦ ὀφειλέτου ἐπὶ τοῦ ὑπολοίπου τούτου.

2. Ἐὰν ἐκ τῆς πωλήσεως ἄλλων ἐνεχύρων τοῦ αὐτοῦ ἐνεχυριαστοῦ προέκυψεν ἔλλειμμα, χρησιμοποιεῖται πρὸς κάλυψιν τὸ τυχὸν τοῦτο πλεόνασμα.

3. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐξοφληθῇ τὸ δάνειον, ἀλλὰ τὸ ἀπαλλαγὲν τῆς ἐνεχυριάσεως ἀντικείμενον δὲν ἀποσυρθῇ, μετὰ παρέλευσιν ἑνὸς ἔτους ἐκποιεῖται, τὸ δὲ ἀντίτιμον μεῖον τῶν ἐξόδων παραμένει ἄτοκον εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ δικαιούχου. παραγραφομένης τῆς ἀπαιτήσεως μετὰ δύο ἔτη.

Ἄρθρον 14.

1. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὸ ἐνεχυρισθὲν ἀντικείμενον ἀπωλέσθη ἢ ἐκλάπη, ἐκτὸς ἐὰν τὸ γεγονὸς τῆς ἀπωλείας ἢ ἀφαιρέσεως ἐπισυνέβη συνεπείᾳ ἀνωτέρας βίας, ὁ δικαιοῦχος δικαιοῦται εἰς ἀποζημίωσιν συνισταμένην εἰς τὴν ἀποτιμηθεῖσαν ἀξίαν διὰ τὰ ἀντικείμενα ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, ἃ δὲ τὰ ἄλλα εἰς τὴν ἀποτιμηθεῖσαν ἀξίαν πλέον ἑνὸς ὀγδόου.

2. Διὰ τὰς κινητὰς ἀξίας καταβάλλεται ἡ χρηματιστηριακὴ τιμὴ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πληρωμῆς. Ἐν περιπτώσει ὑποτιμήσεως τοῦ ἐνεχυρασθέντος ἀντικειμένου κατὰ τὸ 1/3 τοὐλάχιστον, διαρκούσης τῆς ἐνεχυριάσεως. ζητεῖται ἡ καταβολὴ ποσοῦ καλύπτοντος τὴν διαφοράν. Ἡ μὴ ἄμεσος καταβολὴ τούτου καθιστᾷ ληξιπρόθεσμον τὸ δάνειον.

Ἄρθρον 15.

1. Εἰς τὸ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις Ἐποπτικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου προστίθενται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου τρία νέα μέλη, ὁριζόμενα, ἐπὶ πενταετῆ ἕκαστον θητεία, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας κατόπιν προτάσεως τοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου συνεδριάζοντος διὰ τῶν ὑπολοίπων μελῶν αὐτοῦ, ἐκλεγόμενα δὲ μεταξὺ προσώπων ἐχόντων ἀνωτέραν οἰκονομικὴν μόρφωσιν ἢ πεῖραν καὶ ἀποδεδειγμένως ἐγκυψάντων εἰς τὰ ζητήματα τοῦ ἐνεχυροδανειστηρίου, ὡς τοῦτο συνιστᾶται διὰ τοῦ παρόντος νόμου.

2. Οἱ ὡς ἄνω τρεῖς εἰδικοὶ σύμβουλοι μετέχουν ὡς καὶ οἱ λοιποὶ τοιοῦτοι, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν μέχρι τοῦδε ἰσχυουσῶν διατάξεων, εἰς τὴν σύνθεσιν καὶ τὰς ἐργασίας τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου. ἀπὸ κοινοῦ δὲ μετὰ δύο ἑτέρων ἐκ τῶν συναδέλφων των, ἤτοι τοῦ ἐν τῷ Συμβουλίῳ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Τμηματάρχου τῶν Ταχυδρομικῶν Ταμιευτηρίων. ἀποτελοῦσιν ἰδίαν πενταμελῆ Διοικοῦσαν Ἐπιτροπὴν τῆς «Λαϊκῆς Πίστεως».

Ἄρθρον 16.

1. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐνεχυροδανειστηρίου διοικεῖ καὶ διαχειρίζεται πάντα τὰ κατ' αὐτό, ἀποφασίζουσα ἐπὶ ὅλων τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ τὰς ἐργασίας του ζητημάτων.

Ἄρθρον 17.

1. Εἰδικώτερον ἡ διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ προβαίνει εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ Ἐσωτερικοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ τῶν ἀναγκαίων εἰδικῶν Κανονισμῶν Ὑπηρεσίας πρὸς ρύθμισιν τῶν διαφόρων ἐργασιῶν αὐτοῦ ἐν σχέσει πρὸς τὴν παροχὴν δανείων ἐπ' ἐνεχύρῳ. Οὕτω θέλουν διακανονισθῇ τὰ ζητήματα τὰ ἀφορῶντα ἰδίᾳ τὴν ἐν γένει ὀργάνωσιν τῆς ὑπηρεσίας, τὰ δικαιώματα τὰ καθήκοντα, τὰς εὐθύνας καὶ τὰς ἐγγυήσεις τοῦ προσωπικοῦ. τὸν τύπον τῶν δανειστικῶν συμβολαίων, ἀποδείξεων καὶ παντὸς ἐγγράφου, τὴν κατάρτισιν τῶν λογιστικῶν βιβλίων, τὸν μηχανισμὸν τῶν ἐγγράφων, τὴν σύνταξιν τοῦ Ἰσολογισμοῦ καὶ Ἀπολογισμοῦ, τὸ ἀναγκαῖον περιεχόμενον τῆς ἐτησίας ἐκθέσεως

τῆς Διευθύνσεως τοῦ Ἐνεχυροδανειστηρίου, τὸν τρόπον τῆς ἀποτιμήσεως καὶ τῆς εὐθύνης τοῦ ἐκτιμητοῦ, τὸ ἐπιτόκιον τῶν δανείων, τὴν προμήθειαν καὶ τὰ ἔξοδα διὰ τὴν φύλαξιν καὶ συντήρησιν τῶν ἀντικειμένων, τὴν ἀσφάλισιν τῶν ἀντικειμένων, τὸν τρόπον τοῦ ὑπολογισμοῦ τοῦ τόκου, τὰς λεπτομερείας τῆς παρακαταθέσεως ἢ ἀναλήψεως τῶν ἐνεχύρων, τῆς ἀνανεώσεως τοῦ δανείου καὶ τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκποιήσεως, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ὀργάνωσιν τῶν Γραφείων εἰς ἄλλας, πλὴν τῆς πρωτευούσης, πόλεις, ἅτινα θὰ παρέχωσι τοιαῦτα δάνεια, τὴν ἔκτασιν τῆς εὐθύνης τοῦ Ἐνεχυροδανειστηρίου διὰ τὴν βλάβην τῶν ἐνεχυριαζομένων ἀντικειμένων, καὶ ὅ,τι ἤθελε κριθῇ ἀναγκαῖον διὰ τὴν εὐχερεστέραν λειτουργίαν τῆς ἐνεχυροδανειστικῆς ταύτης ἐργασίας.

«2. Τὸ Ἐνεχυροδανειστήριον Ζακύνθου (Monte di Pieta) δύναται νὰ συνεχίσῃ καὶ ἐπεκτείνῃ τὰς ἐργασίας του ὡς παράρτημα τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου συνιστωμένου Ἐνεχυροδανειστηρίου, ἐφ' ὅσον ἤθελε ζητήσει τοῦτο τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Ζακυνθίων, διὰ πράξεως αὐτοῦ ὑποβαλλομένης εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας».

«3. Τὰ τῆς ἐσωτερικῆς ὀργανώσεως, αἱ οἰκονομικαὶ συνθῆκαι καὶ αἱ λεπομέρειαι τῆς διοικήσεως αὐτοῦ κανονισθήσονται διὰ Διατάγματος ἐν προσαρμογῇ πρὸς τὸν παρόντα νόμον».

Ἄρθρον 18.

Ὁ ἐσωτερικὸς Ὀργανισμὸς καὶ οἱ εἰδικοὶ Κανονισμοὶ ἐργασιῶν ἐγκρίνονται ὑπὸ τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου τῶν Ταχυδρομικῶν Ταμιευτηρίων καὶ κυροῦνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας δημοσιευομένης εἰς τὸ Δελτίον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 19.

1. Ἡ διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τῆς «Λαϊκῆς Πίστεως» συνέρχεται εἰς εἰδικάς, ἐκτὸς τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου, συνεδριάσεις, διὰ τὰ ζητήματα τῆς ἁρμοδιότητός της ἐν σχέσει μὲ τὸ Ἐνεχυροδανειστήριον.

2. Ἡ διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ ἐκλέγει μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτῆς Πρόεδρον, ἀντιπρόεδρον καὶ ἐντεταλμένον Σύμβουλον, ἐκτελοῦντα χρέη διευθυντοῦ, εὑρίσκεται δὲ ἐν ἀπαρτίᾳ καὶ ἀποφασίζει διὰ τῆς παρουσίας καὶ τῆς ψήφου τριῶν τοὐλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν της. Ἡ ἀποζημίωσις τῶν μελῶν τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς διὰ τὰς εἰδικὰς συνεδριάσεις της, πάντως οὐχὶ πλείονας τῶν τεσσάρων κατὰ μῆνα, κανονίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διὰ τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου ἰσχυόντων, κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 29 Ἰουνίου 1933 σχετικοῦ Διατάγματος. Ὁ ἐκτελῶν χρέη Διευθυντοῦ Ἐνεχυροδανειστηρίου ἐντεταλμένος Σύμβουλος λαμβάνει προσθέτως ἀποζημίωσιν ὁριζομένην ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας μέχρι δραχμῶν τὸ πολὺ πέντε χιλιάδων μηνιαίως.

Ἄρθρον 20.

1. Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Π. Διατάγματος, ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, ἐπεξεχθῶσιν αἱ δέουσαι τροποποιήσεις καὶ συμπληρώσεις εἰς τὰς διεπούσας τὸ Ταχυδρομικὸν Ταμιευτήριον κανονιστικὰς διατάξεις, ἵνα γίνῃ ἡ δέουσα προσαρμογὴ τῆς ὀργανώσεώς του εἰς τὰς διὰ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένας ἐργασίας τοῦ παρ' αὐτῷ Ἐνεχυροδανειστηρίου «Λαϊκῆς Πίστεως».

2. Διὰ Διαταγμάτων προκαλουμένων μετὰ γνώμην τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Λαϊκῆς Πίστεως ἐπίσης δύνανται νὰ κανονίζωνται εἰδικῶς :

α) Ὁ τρόπος καθορισμοῦ τῶν εἰς τὴν «Λαϊκὴν Πίστιν» χρησιμοποιητέων ἑκάστοτε διαθεσίμων τοῦ Ταχ. Ταμιευτηρίου.

β') Ἡ σύνθεσις καὶ τὰ ἀναγκαῖα προσόντα τοῦ προσωπικοῦ, τὸ ὁποῖον προσλαμβάνεται κατὰ προτίμησιν διὰ μετατάξεως ἢ ἀποσπάσεως προσωπικοῦ τῆς Τ.Τ.Τ. Ὑπηρεσίας ἢ διορισμοῦ διατελεσάντων τοιούτων.

γ') Ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ μισθοδοσία τῶν ὀργανικῶν καὶ ἐκτάκτων θέσεων τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ἐνεχυροδανειστηρίου.

δ') Ὁμοίως αἱ ἐκ τῆς προσθέτου ταύτης ἁρμοδιότητος ἀπαιτηθησόμεναι εἰδικαὶ ὑπηρεσίαι τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου, ἰδίᾳ ἡ πρὸς νομικὴν παρακολούθησιν καὶ διαχείρισιν πάσης ἐπὶ τῶν τοποθετήσεών του προκυπτούσης τυχὸν ἀμφισβητήσεως καὶ διαφορᾶς ἀναγκαιοῦσα ὑπηρεσία Νομικοῦ Συμβούλου, καὶ

ε') Ἡ ἐξ ἁρμοδίων προσώπων ἀνωτέρας οἰκονομικῆς μορφώσεως καὶ κοινωνικοῦ κύρους σύστασις καὶ ὀργάνωσις εἰδικῆς πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἐξ ὧν τὰ μὲν τρία μέλη ὁρίζονται ἐκ τῶν ἀποτελούντων τὸ Β' Τμῆμα τοῦ Ἀνωτάτου Συγκοινωνιακοῦ Συμβουλίου, τὰ δὲ δύο ὁρίζονται ἐπὶ θητείᾳ τριετεῖ κατ' ἐκλογὴν τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη μὴ ἀπολαμβάνουσα οὐδεμιᾶς ἀμοιβῆς ἀσκεῖ τὴν ἀνωτάτην ἐποπτείαν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου καὶ τῆς Λαϊκῆς Πίστεως καὶ ὑποβάλλει δι' ἐτους τὰς σχετικὰς γνώμας καὶ παρατηρήσεις εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ.

Περὶ μέτρων ἐνισχύσεως τῆς Ἐλαιοπαραγωγῆς.

Ἄρθρον 1.

1. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἀπαγορεύεται ἡ ἐκρίζωσις ἄνευ ἀδείας καὶ ἡ καταστρεπτικὴ κοπὴ τῶν ἐλαιοδένδρων. Αἱ παρεχόμεναι ἄδειαι ἐκριζώσεως ὑπὸ τῶν Γεωργικῶν Ἀρχῶν ὡς καὶ αἱ σχετικαὶ πιστοποιήσεις τῶν ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν ἐυντάσσονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου.

2. Οἱ δυνάμει ἀδείας τῆς ἁρμοδίας Γεωργικῆς Ἀρχῆς ἐκριζοῦντες ἐλαιόδενδρα ὑποχρεοῦνται νὰ φυτεύωσιν ἐντὸς διετίας ἀριθμὸν ἐλαιοδένδρων ὁριζόμενον ὑπὸ τῆς ἐκδιδούσης τὴν ἄδειαν ἐκριζώσεως γεωργικῆς ἀρχῆς. Ὁ ἀριθμὸς τῶν οὕτω ὑποχρεωτικῶς φυτευομένων δένδρων δὲν δύναται νὰ εἶναι μεγαλύτερος τῶν ἐκριζουμένων. Τῆς ὑποχρεωτικῆς φυτεύσεως ἐξαιροῦνται τὰ ἐκριζούμενα ἐλαιόδενδρα λόγῳ τοῦ ὅτι ἡ ἔκτασις κατέστη ἀστική.

Ἄρθρον 2.

1. Κατόπιν αἰτήσεως τῶν ἁρμοδίων Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ μετὰ γνώμην τῆς Διοικ. Ἐπιτροπῆς τοῦ οἰκείου Γεωργικοῦ Ἐπιμελητηρίου, δύνανται νὰ ὁρίζωνται ὑπὸ τῶν οἰκείων Νομαρχῶν ἐπίσημοι ἐκτιμηταὶ (πραγματογνώμονες) τοῦ ἠρτημένου ἐλαιοκάρπου, ἀπαγορευομένης μετὰ παρέλευσιν ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος τῆς διενεργείας τοιούτων ἐκτιμήσεων διὰ μὴ ἐπισήμων ἐκτιμητῶν. Οἱ ἐν λόγῳ ἐκτιμηταὶ ἀμείβονται ἀναλόγως καὶ κατὰ τὰ εἰθισμένα ὑπὸ τῶν ἐλαιοκτηματιῶν ὅταν καὶ ἐφ' ὅσον ζητοῦνται αἱ ὑπηρεσίαι των, οὐδεμιᾶς δὲ ἄλλης δικαιοῦνται ἀμοιβῆς ἢ μισθοῦ. Πᾶσα δὲ διένεξις μεταξὺ ἐκτιμητῶν καὶ ἐλαιοκτηματιῶν ὡς πρὸς τὴν καταβλητέαν ἀμοιβήν, λύεται ἀνεξαρτήτως ποσοῦ ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Εἰρηνοδίκου, κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἐργατικῶν διαφορῶν, δυναμένου νὰ μειώσῃ τὴν τυχὸν συμπεφωνημένην ὑπερβολικὴν ἀμοιβήν.

2. Ὁ ὁρισμὸς τῶν ἐπισήμων ἐκτιμητῶν δύναται νὰ ἀνακαλῆται ὑπὸ τοῦ Νομάρχου κατόπιν ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τῆς Διοικ. Ἐπιτροπῆς Γεωργικοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Ἄρθρον 3.

1. Διὰ Διαταγμάτων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐκδιδομένων δύναται νὰ παρέχηται ἀμοιβὴ μέχρι δραχ. 5 κατὰ ἐξημερουμένην ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀγριελαίαν, καταβαλλομένη μετὰ τριετίαν τοὐλάχιστον ἀπὸ τοῦ ἐμβολιασμοῦ της. Διὰ τῶν αὐτῶν Διαταγμάτων καθορίζεται ὁ τρόπος τῆς βεβαιώσεως τῶν ἐξημερουμένων ἀγρίων ἐλαιοδένδρων, ὁ τρόπος τῆς πληρωμῆς, ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια.

2. Ὅμοιαι ἀμοιβαὶ δύνανται νὰ παρέχωνται καὶ διὰ τὴν ἐξημέρωσιν ἑτέρων ἀγρίων καρποφόρων δένδρων καθ' ὃν τρόπον θέλουσιν ὁρίσει Διατάγματα, προτάσει τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ ἐκδιδόμενα.

Ἄρθρον 4.

1. Πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἱκανοποιητικῆς τιμῆς τῶν ἐλαιοπυρήνων δύναται νὰ συσταθῇ μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας ἑξαμελὴς Ἐπιτροπὴ ἐκ δύο ἀντιπροσώπων ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ὑπουργοῦ, ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Γενικ. Χημείου τοῦ Κράτους ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῶν ἐλαιοπαραγωγῶν ὁριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐκ τῶν ὑποδεικνυομένων ὑπὸ τῶν Γεωργικ. Ἐπιμελητηρίων τῶν περιφερειῶν Κρήτης, Μυτιλήνης καὶ Κερκύρας καὶ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῶν βιομηχάνων πυρηνελαιουργίας ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου Βιομηχάνων. Ἡ λειτουργία τῆς Ἐπιτροπῆς ἄρχεται καὶ παύει δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

2. Ἡ Ἐπιτροπὴ εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τεσσάρων μελῶν, ἡ δὲ θητεία εἶναι ἐνιαυσία. Ἡ ἀμοιβὴ ἑκάστου τῶν μελῶν αὐτῆς ὁρίζεται εἰς δραχ. 100 κατὰ συνεδρίασιν καὶ τὸ πολὺ διὰ 4 συνεδριάσεις κατὰ μῆνα, καταβάλλεται δὲ ὑπὸ τοῦ Ταμείου τῆς Ἐλαίας.

3. Ἡ Ἐπιτροπή, βάσει τῶν διεθνῶν τιμῶν τοῦ πυρηνελαίου καὶ τῆς μέσης ἀποδόσεως εἰς ἔλαιον τῶν ἐλαιοπυρήνων, καθορίζει, κατὰ τὴν κρίσιν της, ἀφαιροῦσα τοὺς φόρους, βιομηχανικὰς δαπάνας κλπ. ἔξοδα, ἀνὰ τριμηνίαν κατωτάτην τιμὴν ἀγορᾶς τῶν ἐλαιοπυρήνων πληρωτέαν εἰς τοὺς λιμένας ἐξαγωγῆς αὐτῶν. Ἐκ τῆς τιμῆς ταύτης δύναται νὰ ἐκπίπτεται ποσοστὸν μέχρι 10 ο/ο κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

4. Διὰ Διαταγμάτων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐκδιδομένων θέλει καθορισθῆ πᾶσα λεπτομέρεια.

5. Οἱ ἀγοράζοντες ἐλαιοπυρῆνας εἰς χαμηλοτέρας τῶν ὁριζομένων τιμὰς τιμωροῦνται συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 5365.

Ἄρθρον 5.

Τὸν ἔλεγχον τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου ἔχει τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας.

Περὶ ἐπαληθεύσεως τῶν πρὸς ἰδιώτας ἀγροτικῶν χρεῶν.

Ἄρθρον 1.

Πᾶσα ὀφειλὴ ἀγρότου πρὸς φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον ἐξαιρουμένων τῶν πρὸς τὸ Δημόσιον καὶ τὰς Τραπέζας Ἀγροτικὴν καὶ Ἐθνικὴν καὶ πρὸς τὰς ἀσκησάσας ἐν γένει τὴν γεωργικὴν πίστιν διὰ χορηγήσεως πλασματικῶν δανείων ἢ οἱωνδήποτε ἄλλων πιστώσεων ἢ δανείων πρὸς γεωργοὺς ὡς καὶ Α.Ο.Α.Π. Κερκύρας προερχομένη εἴτε ἐκ δανειακῆς συμβάσεως, εἴτε ἐξ ἀποτιμήσεως παροχῶν εἰς εἴδη ἢ ὑπηρεσίας, καὶ στηριζομένη εἴτε εἰς ἐπίσημα συμβόλαια, εἴτε εἰς ἰδιωτικὰ ἔγγραφα, ἐμπορικὰ βιβλία κλπ. εἴτε καὶ εἰς προφορικὰς συμφωνίας, δέον νὰ δηλωθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν κατωτέρω ἄρθρων. Ἐξαιροῦνται ἐπίσης αἱ ὀφειλαὶ πρὸς τὰς ἀνωνύμους Ἑταιρείας, αἱ ὁποῖαι χαίρουν τῶν εὐεργετημάτων τοῦ Ν. Δ. τῆς 17 Ἰουλίου 1923, περὶ εἰδικῶν διατάξεων ἐπὶ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν.

Ἄρθρον 2.

Ἐντὸς πέντε μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος πᾶς πιστωτὴς ὑποχρεοῦται ὅπως ἐπιδώσῃ διὰ κλητῆρος ἢ καταθέσῃ ἐπὶ ἀποδείξει παρὰ τῷ Εἰρηνοδίκῃ τῆς κατοικίας τοῦ ὀφειλέτου του δηλώσιν ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου περιέχουσαν :

α') Τὸ ποσὸν καὶ τὸν χρόνον τῆς πρὸς αὐτὸν ἐκ κεφαλαίου ἀρχικῆς ὀφειλῆς παρ' ἑκάστου ἀγρότου διακεκριμένως ἀναφερομένης καὶ τῆς κοινότητος ἐν ᾗ οὗτος κατοικεῖ.

β') Τὸν συμπεφωνημένον τόκον.

γ') Τὴν προθεσμίαν ἀποδόσεως καὶ τὰς τυχὸν καθυστερήσεις κεφαλαίων καὶ τόκων.

δ') Τοὺς τυχὸν κεφαλαιοποιηθέντας τόκους.

ε') Τὸν τίτλον ἐφ' οὗ στηρίζεται ἡ ὀφειλὴ καὶ τὰς τυχὸν ἐμπραγμάτους, ἢ ἐνοχικὰς ἐξασφαλίσεις του.

Διὰ πιστωτὰς διαμένοντας εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἡ προθεσμία αὕτη καθίσταται πενταμηνος.

Ἄρθρον 3.

Ἐντὸς τριῶν μηνῶν μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 πενταμήνου πᾶς ἀγρότης ὀφειλέτης χρέους ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 ἀναφερομένων ὑποχρεοῦται ὅπως παρὰ τῷ αὐτῷ Εἰρηνοδίκῃ ἐπιδώσῃ διὰ κλητῆρος ἢ καταθέσῃ ἐπὶ ἀποδείξει δήλωσιν ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου. Εἰς χωρία καὶ συνοικισμούς, ἐν οἷς δὲν ἐδρεύει Εἰρηνοδικεῖον, ὁ ὀφειλέτης ἀγρότης δύναται νὰ καταθέσῃ τὴν δήλωσιν ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου καὶ παρὰ τῷ Προέδρῳ τῆς κοινότητος τῆς κατοικίας του, ὑποχρεουμένῳ ἀμελητὶ νὰ διαβιβάσῃ ταύτην εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην τῆς περιφερείας του. Ἡ δήλωσις περιέχει :

α') Τὴν ἀκίνητον αὐτοῦ περιουσίαν ἀναλυτικῶς, τουτέστι τὴν οἰκίαν ἢ οἰκίας μετὰ τῶν παραρτημάτων των, τὸν ἀριθμὸν τῶν στρεμμάτων τῆς ἀμέσως ἢ ἐμμέσως καλλιεργουμένης ἐκτάσεως ὡς καὶ τῶν ἀκαλλιεργήτων τοιούτων καὶ τὰ εἴδη καλλιεργειῶν. Ἐν τῇ δηλώσει γίνεται εἰδικὴ μνεία ἂν ἡ ὡς ἄνω δηλωθεῖσα ἀκίνητος περιουσία ἀνήκῃ τῷ ὀφειλέτῃ κατὰ κυριότητα ἢ προέρχεται ἐκ κλήρου συνεπείᾳ ἀναγκαστικῆς ἢ ἑκουσίας ἀπαλλοτριώσεως κατὰ τὸν ἀγροτικὸν νόμον ἢ παραχωρήσεως ὑπὸ τῆς Ε.Α.Π.».

β') Τὴν κατὰ προσέγγισιν ἀξίαν τῆς ἄνω κινητῆς περιουσίας ὡς καὶ τὸ μέσον ἀκαθάριστον ἐτήσιον εἰσόδημα ἐξ αὐτῆς.

γ') Ἐκ τῆς κινητῆς αὐτοῦ περιουσίας τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν κτηνῶν καὶ ζώων ἐν γένει καὶ προκειμένου περὶ πτηνοτρόφων τῶν πτηνῶν ὡς καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν κυψελῶν.

δ') Τὴν κατὰ προσέγγισιν ἀξίαν τῆς ἄνω κινητῆς περιουσίας ὡς καὶ τὸ μέσον ἀκαθάριστον ἐτήσιον εἰσόδημα ἐξ αὐτῆς.

ε') Τὰς τυχὸν ἀπαιτήσεις αὐτοῦ κατὰ τρίτων ὡς καὶ τὰς ἐξασφαλίσεις τῶν ἐν λόγῳ ἀπαιτήσεων.

στ') Πᾶν ἄλλο οὐσιῶδες περιουσιακὸν στοιχεῖον μὴ ῥητῶς κατονομαζόμενον ἐν τῷ παρόντι.

Ἄρθρον 4.

Συνιστᾶται διὰ τοῦ παρόντος Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Εἰρηνοδίκου τῆς κατοικίας τοῦ ὀφειλέτου ὡς Προέδρου καὶ ἐν κωλύματι τοῦ Εἰρηνοδίκου ἐκ τοῦ γραμματέως τοῦ Εἰρηνοδικείου, ἑνὸς ὑπαλλήλου τοῦ Γεωργ. Γραφείου διοριζομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ ἑνὸς ἐκ τῶν ἱερέων αὐτῆς ὡς μελῶν, εἰς ἣν ἀνατίθεται ἡ ἐπαλήθευσις τῶν ἄνω δηλώσεων.

Ἡ ἐπαλήθευσις δύναται νὰ γίνεται καὶ δι' ἀντιπροσώπου μεταβάσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου παρ' ἑκάστῃ Κοινότητι ἐμφανουμένῃ ἐκ τῶν δηλώσεων ὡς κατοικίας ἀγροτῶν ὀφειλετῶν. Προσλαμβανομένου δὲ καὶ ἑνὸς τῶν ἱερέων, ὅπου ὑπάρχει, τοῦ γνωίου τῆς ἰδιαιτέρας τοῦ ὀφειλέτου κατοικίας, συντίθεται ἡ Ἐπιτροπὴ κατὰ Κοινότητα καὶ διὰ πλειοψηφίας προβαίνει εἰς τὴν ἐπαλήθευσιν τῶν δηλώσεων. Ἐὰν ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἱερέων εἶναι πλέον τοῦ ἑνός, ὁ οἰκεῖος Νομάρχης ὁρίζει τίς τῶν ἱερέων μετέχει τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἐπαλήθευσις γίνεται ἐκ τῶν ἐνόντων, τῆς Ἐπιτροπῆς προβαινούσης αὐτεπαγγέλτως καὶ συγκεντρούσης οὕτω πᾶν χρήσιμον στοιχεῖον ἢ πληροφορίαν ἄνευ τηρήσεως οἰκονομικῶν ἢ ἄλλων οἱωνδήποτε τύπων.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι (Πιστωτὴς καὶ Ὀφειλέτης) δικαιοῦνται νὰ προσκομίσωσι πᾶν στοιχεῖον πρὸς ἐπαλήθευσιν τῆς δηλώσεώς των ἢ ἀπόδειξιν τῆς ἀναληθείας τῆς δηλώσεως τοῦ ἑτέρου μέρους. Ἡ Ἐπιτροπὴ δικαιοῦται νὰ ἐξετάσῃ καὶ μάρτυρας ἐνόρκως.

Ἄρθρον 6.

Ἐπὶ ἀδιαιρέτων συνοφειλῶν ἡ Ἐπιτροπὴ προβαίνει τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς τὴν ἐπαλήθευσιν τῆς εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν συνοφειλετῶν ἀναλογούσης μερίδος τοῦ χρέους.

Ἄρθρον 7.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ὑποχρεοῦται νὰ συσχετίσῃ τὰς δηλώσεις ὅλων τῶν πιστωτῶν τὰς ἀφορώσας τὸν αὐτὸν ὀφειλέτην ἀμέτην, εἰς τρόπον ὥστε ἐν τῇ ἰδίᾳ ἀποφάσει τῆς ἐπαληθεύσεως νὰ ἀναφέρηται ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ περιουσία τοῦ ὀφειλέτου, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὸ σύνολον τῶν πρὸς τρίτους χρεῶν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 8.

Παρερχομένης τῆς προθεσμίας τοῦ ἄρθρου 2 πᾶσα ἀπαίτησις κατ' ἀγρότου μὴ δηλωθεῖσα ἐκ μέρους τοῦ πιστωτοῦ θεωρεῖται ἀπεσβεσμένη ἐκτὸς ἐὰν στηρίζεται ἐπὶ δημοσίου ἐγγράφου ἢ δικαστικῆς ἀποσάσεως ὁπότε μὴ δηλωθεῖσα τεκμαίρεται ὡς ἐξοφληθεῖσα. ἐπιτρεπομένης ἀνταποδείξεως πρὸς κατάρριψιν τοῦ τεκμηρίου.

Ἐκ τοῦ ἐναντίου πᾶσα ἀπαίτησις δηλωθεῖσα, καθ' ἧς ὁ ὀφειλέτης δὲν διετύπωσε κατὰ τὴν ἐπαλήθευσιν ἀντιρρήσεις, θεωρεῖται κατὰ τεκμήριον ἀληθὴς ἐπιτρεπομένης ἀνταποδείξεως πρὸς κατάρριψιν τοῦ τεκμηρίου.

Ἄρθρον 9.

Παρερχομένης τῆς προθεσμίας τοῦ ἄρθρου 3 καὶ τοῦ ὀφειλέτου μὴ δηλώσαντος τὴν περιουσίαν του ἡ μὲν Ἐπιτροπὴ θὰ προβῇ εἰς τὴν παλήθευσιν τῆς περιουσιακῆς αὐτοῦ καταστάσεως ἐκ τῶν ἐνόντων, ἡ μὴ δήλωσις ὅμως θεωρεῖται ὡς τεκμήριον ἀναγνωρίσεως ἐκ μέρους τοῦ ὀφειλέτου ὅτι ἔνει τὴν δυναμικότητα πρὸς ἐξόφλησιν τῆς ὀφειλῆς του ὡς αὕτη διὰ τῆς περὶ ἐπαληθεύσεως ἀποφάσεως θέλει καθορισθῇ. ἐπιτρεπομένης πάντοτε ἀνταποδείξεως' πρὸς κατάρριψιν τοῦ τεκμηρίου.

Ἐν περιπτώσει ψευδοῦς δηλώσεως τοῦ ὀφειλέτου περὶ τῆς περιουσιακῆς του καταστάσεως, ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ἐπαληθεύσῃ αὐτὴν συμφώνως πρὸς τὰ ἄνω ὁριζόμενα, δικαιουμένη ὅμως νὰ ἐπιβώσῃ μήνυσιν κατὰ τοῦ ὀφειλέτου ἐπὶ ψευδεῖ ἐνώπιον τῆς Ἀρχῆς δηλώσει.

Ἄρθρον 10.

Τὰς ἐκδοθησομένας ἀποφάσεις ἐπαληθεύσεως οἱ Εἰρηνοδίκαι ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὸ Γεωργικὸν Γραφεῖον τῆς περιφερείας των κεχωρισμένως κατὰ κοινότητα.

Ἄρθρον 11.

Ἀγρόται ὑπαγόμενοι εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νοοῦνται οἱ ἐκ τῆς γεωργίας, κτηνοτροφίας καὶ τῶν συναφῶν κλάδων ἀποζῶντες καὶ αὐτοὺς ἔχοντες ὡς κύριον βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα.

Ἄρθρον 12.

Προστίθεται ἄρθρον 11 ἔχον οὕτω :

«Ἅπασα ἡ ἐνώπιον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ παρόντος Ἐπιτροπῆς διαδικασία διεξάγεται ἀτελῶς καὶ ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου. Παράστασις δικηγόρου ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς δὲν εἶναι ὑποχρεωτική.

Εἰς πᾶσαν αἴτησιν ἐπισυνάπτεται ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου αὐτῆς καὶ παράβολον δρχ. δέκα (10) ἐκδιδόμενον ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ οἰκείου Εἰρηνοδικείου, ἀποδιδόμενον εἰς τὰ μέλη τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς δι' ἀποζημίωσίν των καὶ διὰ γραφικὴν ὕλην καθ' ἃ εἰδικώτερον διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Γεωργίας κανονισθήσονται».

Ἄρθρον 13.

Εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου 5533 ἐν τέλει τῆς παραγρ. 2 προστίθενται τὰ ἑξῆς:«Μόνον μετὰ τὴν καθυστέρησιν δύο τοὐλάχιστον ἐτησίων δόσεων ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου ἀγρότου, ἐκ τῶν καθορισθεισῶν ὑπὸ τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν κατὰ τας διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δύναται ὁ ἁρμόδιος Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν νὰ ἐπιτρέψῃ ἐκτέλεσιν ἐναντίον αὐτοῦ.

Ἄρθρον 14.

Διὰ Διαταγμάτων καθορισθήσονται αἱ λεπτομέρειαι τοῦ παρόντος.

Συζητουμένου εἶτα εἰς μόνην συζήτησιν τοῦ σχεδίου Νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν Νόμων «περὶ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν» ὁ κ. ***Δ. Χέλμης*** λέγει ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀντὶ τῆς κατὰ τὸν προηγούμενον Νόμον καθιερωθείσης ἐφ' ἅπαξ ἀποζημιώσεως τῶν ἀρτεργατῶν εἰσηγεῖται τὴν συνταξιοδότησιν, ἡ δὲ Ἐπιτροπὴ ηὔξησε τὸ ποσὸν τῶν 400 δραχμῶν εἰς 700, διὰ νὰ ἐπέλθῃ δὲ δι' ἀμοιβαίων ὑποχωρήσεων ἕνας διακανονισμὸς παρακαλῶ τὸν κ. Ὑπουργὸν νὰ δεχθῇ ὡς ὅριον δραχμὰς ἑξακοσίας.

Σ. Στεφανόπουλος (Ὑφυπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Αὐτὸ ποὺ θέτομεν εἶναι τὸ κατώτατον ὅριον καὶ ἐὰν ἐκ τοῦ ἀναλογισμοῦ ἀποδειχθῇ ὅτι δύναται νὰ γίνῃ αὔξησις θὰ αὐξηθῇ.

Δ. Χέλμης. Συνεχίζων λέγει ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐνισχυθῇ τὸ Ταμεῖον καὶ τότε λύεται καὶ τὸ ζήτημα τῆς συνταξιοδοτήσεως καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἀνεργίας. Ὡσαύτως δέον νὰ γίνῃ δεκτὴ καὶ ἑτέρα τροπολογία, τὴν ὁποίαν ὑποστηρίζει καὶ ἡ ὑπηρεσία, περὶ ὀργανώσεως τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ταμείου καὶ νὰ μειωθῇ καὶ τὸ ὅριον τῆς ἡλικίας.

Σ. Στεφανόπουλος (Ὑφυπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Ἴσως νὰ ἠδύνατο νὰ γίνῃ ἐξαίρεσις διὰ δύο ἢ τρία πρόσωπα. Πάντως μεταβολὴν τοῦ ὁρίου δὲν δέχομαι σήμερον.

Δ. Χέλμης. Μὰ εἶναι σύμφωνος καὶ ἡ ὑπηρεσία. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ποῖον ὅριον ὁρίζετε ;

Σ. Στεφανόπουλος (Ὑφυπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Τὸ ἑξηκοστὸν πέμπτον.

Ι. Νικολίτσας. Ὑποστηρίζων τροπολογίαν του λέγει ὅτι εἰς τὸ ἄρθρον 9 καταφαίνεται ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ Ταμείου εἶναι νὰ εἰσπραχθῇ τὸ λεπτὸν πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Ταμείου καὶ νὰ εἰσπραχθοῦν ὅλα τὰ βεβαιωθέντα καὶ αὐτὸν τὸν διασαφηνιστικὸν σκοπὸν ἔχει ἡ τροπολογία μου.

Σ. Στεφανόπουλος (Ὑφυπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Δέχομαι τὴν τροπολογίαν σας μὲ τὴν δήλωσιν ὅτι πᾶν ὅ,τι εἰσεπράχθη θὰ καταβληθῇ καὶ δὲν θὰ χαρίσωμεν εἰς κανένα τίποτε.

Ι. Νικολίτσας. Συνεχίζων ὑποστηρίζει ἑτέραν τροπολογίαν του δι' ἧς ζητεῖ ὅπως τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐργατῶν ὁρίζῃ ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν.

Σ. Στεφανόπουλος (Ὑφυπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Εἶναι μία λύσις αὐτό.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ Νομοσχέδιον εἰς μόνην συζήτησιν, ὡς ἐτροπολογήθη, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Γίνεται ὡσαύτως δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου :

1) «Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 184 «περὶ συστάσεως Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν. Δ. τῆς 2 Νοεμβρίου 1923».

Καὶ εἰς β' συζήτησιν κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον τὰ σχέδια Νόμων :

1) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου 3687 «περὶ διοικήσεως τῶν ἐν τῷ Δήμῳ Κερκυραίων ἀγαθοεργῶν ἱδρυμάτων».

2) «Περὶ παρατάσεως τῆς κατὰ τὸν νόμον 1579 τοῦ 1918 προθεσμίας πρὸς ἀνασύστασιν καταστραφέντων ἀρχείων δικαστικῶν γραφείων».

3) «Περὶ διαιρέσεως εἰς Τμήματα τῶν Πταισματοδικείων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης».

4) «Περὶ ἐπεκτάσεως τῶν διατάξεων τοῦ Ν. Δ. τῆς 23ης Μαρτίου 1929 «περὶ κύρους συμβολαιογραφικῶν τινων ἐγγράφων».

5) «Περὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ ἀπαγορεύσεως τῶν δικαιοπραξιῶν ἐπὶ ἀκινήτων».

Ἐπίσης γίνεται δεκτὴ δι' ἀναστάσεως εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν ἡ πρότασις νόμου «περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 5 καὶ 7 τοῦ Νόμου ΧΞΣΤ', ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Νόμου 3859 «περὶ προσόντων δικαστικῶν ὑπαλλήλων», ἔχοντα οὕτω:

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ νόμου 184 «περὶ συστάσεως ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων κλπ.».

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὸ ἄρθρον 24 τοῦ νόμου 184 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 2ας Νοεμβρίου 1923 προστίθεται τελευταῖον ἐδάφιον ἔχον οὕτω :

Δύναται κατ' ἐξαίρεσιν ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἤθελε διαπιστωθῇ ὅτι οἱ ὑπάρχοντες τελευταῖοι ἐκλογικοὶ κατάλογοι δὲν εἶναι συνετεταγμένοι συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 10 τοῦ νόμου 184 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 1863 δι' ἀποφάσεώς του δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, νὰ διατάσῃ τῇ μερίμνῃ τοῦ διαχειριστοῦ σύνταξιν νέων ἐκλογικῶν καταλόγων κατὰ τὴν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 6 καὶ 7 τοῦ νόμου 184 ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ τοῦ νόμου 1863 ὁριζομένην διαδικασίαν.

Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως δύναται νὰ παρατείνεται ὁ διάμεσος χρόνος πρὸς ἐνέργειαν τῶν ἐκλογῶν μέχρις ἓξ ἐν συνόλῳ μηνῶν ἀπὸ τῆς διαλύσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Τὰ ὡς ἄνω ὁριζόμενα ἰσχύουν καὶ διὰ τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ἤθελε διαπιστωθῇ ἀπώλεια τῶν τελευταίων ἐκλογικῶν καταλόγων μιᾶς ἢ καὶ πλειόνων κατηγοριῶν.

Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3687 «περὶ διοικήσεως τῶν ἐν τῷ Δήμῳ Κερκυραίων ἀγαθοεργῶν ἱδρυμάτων».

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου 3687 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

1. Ἡ διοίκησις ἐν γένει καὶ διαχείρισις τῶν περιουσιῶν τῶν ἀγαθοεργῶν Ἱδρυμάτων τῆς νήσου Κερκύρας, ἤτοι τοῦ Πτωχοκομείου, Ὀρφανοτροφείου καὶ Ἀστικοῦ Νοσοκομείου ἀνατίθεται εἰς πενταμελῆ Ἐπιτροπὴν, προεδρευομένου ἑνὸς ἑκάστου τούτων ὑπὸ τοῦ Δημάρχου Κερκύρας. Τὰ λοιπὰ τέσσαρα μέλη ἐκλέγονται μεταξὺ ἐγκρίτων Κερκυραίων πολιτῶν ἐγκατεστημένων ἐν τῇ πόλει Κερκύρας ἢ τοῖς προαστείοις αὐτῆς, κατὰ τὰ κατωτέρω ὁρισθησόμενα.

2. Ἡ διάρκεια τῆς ὑπηρεσίας τῶν Ἐπιτρόπων εἶναι ἰσόχρονος πρὸς τὴν τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ἀρχῶν, τερματιζομένη διὰ τῆς ἐκλογῆς καὶ ἐγκαταστάσεως τῶν νέων τοιούτων.

3. Ἡ ἐν γένει ἐκπροσώπησις αὐτῶν ὡς καὶ ἡ ἐπὶ Δικαστηρίων παράστασις ἀνήκουσιν εἰς τὸν Δήμαρχον Κερκυραίων.

4. Μέλη τῶν Ἐπιτρόπων δὲν δύνανται νὰ ὦσι Βουλευταί, Γερουσιασταί, Δημαρχικοὶ Πάρεδροι, Δημοτικοὶ ἢ Κοινοτικοὶ Σύμβουλοι, ὡς καὶ ὑπάλληλοι τῶν Ἱδρυμάτων τούτων. Ἐπίσης οἱ Δημόσιοι καὶ Δημοτικοὶ ὑπάλληλοι.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Νόμου 3687 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

1. Καθ' ἑκάστην νέαν Δημοτικὴν καὶ Κοινοτικὴν περίοδον καὶ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ἀρχῶν, ὁ Νομάρχης Κερκύρας δι' ἐγκυκλίου του κοινοποιουμένης εἰς τὸν Δῆμον Κερκυραίων καὶ εἰς τὰ Κοινοτικὰ Συμβούλια τῆς Νήσου. ὁρίζει τὴν ἡμέραν πρὸς ἐκλογὴν τῶν μελῶν τῶν Ἐπιτρόπων.

2. Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Κερκυραίων, ὡς καὶ ἕκαστον Κοινοτικὸν Συμβούλιον τῆς Νήσου Κερκύρας, ἐκλέγουσι διὰ μυστικῆς διὰ ψηφοδελτίου ψηφοφορίας καὶ δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας αὐτῶν ἓξ (6) πρόσωπα δι' ἕκαστον Ἐπιτρόπων. Ταῦτα ἐκλέγονται μεταξὺ ἐγκρίτων καὶ εὐυπολήπτων Κερκυραίων πολιτῶν ἐγκατεστημένων ἐν τῇ πόλει Κερκύρας ἢ τοῖς προαστείοις αὐτῆς.

3. Ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν ἤθελεν ἐπιτευχθῇ ἀπαρτία ἢ δι' οἱονδήποτε ἄλλον λόγον ματαιωθῇ ἡ ἐκλογὴ αὕτη, ἐπαναλαμβάνεται μερίμνῃ τοῦ Δημάρχου ἢ τοῦ οἰκείου Προέδρου ἐντὸς ὀκτὼ (8) ἡμερῶν.

4. Θεωροῦνται ἐκλεγέντες παρὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Κερκυραίων καὶ τῶν Κοινοτικῶν Συμβουλίων ὡς μέλη τῶν Ἐπιτρόπων οἱ λαβόντες τὸν μεγαλύτερον ἀριθμὸν ψήφων. ἐν περιπτώσει δὲ ἰσοψηφίας ἀποφαίζει ὁ κλῆρος.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Νόμου 3687 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

1. Τὰ πρακτικὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ τε Δημοτικοῦ Συμβουλίου ὡς καὶ τῶν Κοινοτικῶν Συμβουλίων ὑποβάλλονται τὸ ὁρᾳδύτερον ἐντὸς πέντε ἡμερῶν μερίμνῃ τοῦ Δημάρχου ἢ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος, εἰς τὸν Νομάρχην Κερκύρας, ὅστις ἐντὸς δέκα πέντε (15) ἡμερῶν προβαίνει εἰς τὴν ἐξέλεγξιν τῶν ὑποβληθέντων πρακτικῶν καὶ ἀνακηρύσσει τὰ τακτικὰ καὶ ἀναπληρωματικὰ μέλη ἑκάστου Ἐπιτρόπων ἐκ τοῦ καταρτισθέντος πίνακος ἑκάστου Ἐπιτρόπων καὶ κατὰ σειρὰν τῶν ἐπιτυχόντων ὑποψηφίων ἀνακηρύσσονται ὡς τακτικὰ μέλη τέσσαρα δι' ἕκαστον Ἐπιτρόπων καὶ δύο ἀναπληρωματικὰ κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας. Εἰδικῶς διὰ τὸν Δῆμον Κερκυραίων ἀριθμοῦντα τὸ ἓν τρίτον τῶν κατοίκων τῆς Νήσου ὁρίζεται, ὅτι τὸ ψηφοδέλτιον τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἰσοδυναμεῖ πρὸς τριάκοντα (30) ψήφους, ἀντὶ τῆς μιᾶς (1), τὴν ὁποίαν ἀριθμεῖ τὸ ψηφοδέλτιον ἑκάστου Κοινοτικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον 4. τοῦ νόμου 3687 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

1. Ἡ ἐποπτεία καὶ ὁ ἔλεγχος τῆς διοικήσεως καὶ διαχειρήσεως τῶν ἱδρυμάτων τούτων ἀνατίθεται ἀμέσως εἰς τὸν Νομάρχην Κερκύρας, εἰς ὃν ὑποβάλλονται πᾶσαι αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ἐπιτρόπων. ἅμα τῇ δημοσιεύσει αὐτῶν ἀσκεῖται δὲ ἐπ' αὐτοῦ κατὰ σχετικὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος τῆς νομοθεσίας περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων τὰς ἀφορώσας τὸν ἔλεγχον τῶν ὁμοειδῶν ἀποφάσεων Κοινοτικῶν Συμβουλίων.

2. Τὰ τῆς διοικήσεως ἐν γένει καὶ διαχειρίσεως τῶν ἱδρυμάτων ὑπὸ τοῦ Ἐπιτρόπων, τὰ τῆς ὀργανώσεως τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν ὡς καὶ τὰ τῶν προσόντων. τῆς προσλήψεως, προαγωγῆς καὶ παύσεως τῶν ὑπαλλήλων ὡς καὶ τῶν μισθοδοσιῶν καὶ συντάξεων αὐτῶν, διέπονται διὰ ἐσωτερικῶν κανονισμῶν συνταχθησομένων παρὰ τῶν ἀρμοδίων Ἐπιτρόπων ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν καὶ ἐγκρινομένων ὑπὸ τοῦ Νομάρχου Κερκύρας. Οἱ πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Νόμου 3687 ὑπηρετοῦντες ὑπάλληλοι καὶ παυθέντες μεταγενεστέρως, ἐπανέρχονται εἰς τὰς ἃς κατεῖχον θέσεις, κατόπιν ἀποφάσεως τῶν Ἐπιτρόπων. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Νο-

μάρχου ἢ ἂν οὗτος δὲν ἐκπνεύσῃ τοιαύτην εἰς τὸ Ἀδελφᾶτον ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῶν κανονισμῶν, ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Ἀδελφᾶτον καὶ πάντα ἔχοντα ἔννομον συμφέρον. ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως πρὸς τὸ Ἀδελφᾶτον ἢ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν συμπληροῦται ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁριζομένη μηνιαία προθεσμία.

3. Αἱ διατάξεις τῆς περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων Νομοθεσίας «περὶ διαχειρίσεως καθόλου τῆς Κοινοτικῆς περιουσίας»,εἶαι αἱ περὶ ψηφίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀποδόσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ καὶ ἐλέγχου αὐτῶν ἐκτελέσεως ἔργων καὶ προμηθείας, ἀγορᾶς, ἀνταλλαγῆς ἐκποιήσεως καὶ μισθώσεως πραγμάτων, συνάψεως δανείων, Ταμειακῆς ὑπηρεσίας ὡς καὶ πειθαρχικαὶ ἁρμοδιότητες τοῦ Νομάρχου κλπ., ἐφαρμόζονται ἀναλόγως ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας τῶν ἱδρυμάτων τούτων ὡς καὶ ἐπὶ τῶν μελῶν τοῦ Ἀδελφάτου.

Ἄρθρον 5.

Καταργοῦνται τὰ ἄρθρα 5, 6, 7, 8 καὶ 9 τοῦ νόμου 3687 καὶ ἀντ' αὐτῶν προστίθεται :

«Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 2 τοῦ Νόμου 5538 «περὶ ἐνοποιήσεως προσθέτου δημοτικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων», ἐφαρμόζονται καὶ ἐν τῷ Δήμῳ Κερκυραίων, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου διατηροῦνται ἐν ἰσχύι αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 311, 312 καὶ 313 τοῦ Κώδικος τῆς Δημοτικῆς Νομοθεσίας.

Ἄρθρον 6.

1. Διὰ τὸ ὑπόλοιπον διάστημα τῆς παρούσης Δημοτικῆς καὶ Κοινοτικῆς περιόδου ἡ ἐκλογὴ τῶν μελῶν τῶν Ἀδελφάτων Κερκύρας προκηρυχθήσεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου, ἐντὸς εἴκοσι πέντε (25) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ.

2. Ἡ δικαιοδοσία τῶν οὕτω πῶς διὰ πρώτην φορὰν ἐκλεγομένων Ἀδελφάτων παρατείνεται καὶ διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς προσεχοῦς δημοτικῆς περιόδου.

Ἄρθρον 7.

1. Πᾶσα διάταξις τοῦ νόμου 3687 ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον, καταργεῖται.

Ἄρθρον 8.

1. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

2. Πᾶσα λεπτομέρεια εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος ὡς καὶ τὰ τῆς ἐξομοιώσεως τῶν ὑπαλλήλων πρὸς τοὺς Δημοτικοὺς τοιούτους, κανονισθήσονται διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Περὶ παρατάσεως τῆς κατὰ τὸν νόμον 1579 ἔτους 1918 προθεσμίας πρὸς ἀνασύστασιν καταστραφέντων ἀρχείων δικαστικῶν γραφείων.

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου 1579 τῆς 24)28 Δεκεμβρίου 1918 «περὶ ἀνασυστάσεως τῶν ἐκ τῆς Βουλγαρικῆς εἰσβολῆς τοῦ Αὐγούστου 1916 καταστραφέντων ἀρχείων κλπ.» προθεσμία ἓξ μηνῶν δύναται ἑκάστοτε, δι' ἃ γραφεῖα ἤθελεν ἐπεκταθῆ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ρηθέντος νόμου κατὰ τὸ ἄρθρον 8 αὐτοῦ, νὰ παρατείνηται διὰ Διατάγματος, ἐφ' ἅπαξ ἢ κατ' ἐπαναληψιν, ἐφ' ὅσον χρόνον ἤθελε παραστῆ ἀνάγκη, μετὰ γνωμοδότησιν τῆς ὁλομελείας τοῦ οἰκείου Πρωτοδικείου.

Περὶ διαιρέσεως εἰς Τμήματα τῶν Πταισματοδικείων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης.

Ἄρθρον 1.

Διὰ διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, μετὰ γνωμοδότησιν τῶν ἁρμοδίων Εἰσαγγελέων Πρωτοδικῶν καὶ Ἐφετῶν, δύνανται τὰ Πταισματοδικεῖα Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης νὰ διαρεθῶσιν εἰς τμήματα. Διὰ τοῦ αὐτοῦ διατάγματος ὁρίζεται ἡ περιφέρεια ἑκάστου τμήματος, ἡ ἕδρα αὐτοῦ καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν παρ' ἑκάστῳ τμήματι τοποθετησομένων Πταισματοδικῶν, Ὑπογραμματέων καὶ γραφέων ἐκ τῶν παρὰ τῷ Πταισματοδικείῳ ὑπηρετούντων. Ἡ ἕδρα ἑκάστου τμήματος ὁρίζεται εἰ δυνατὸν ἐντὸς τῶν ἀστυνομικῶν τμημάτων καὶ ἐκτείνεται εἰς τὴν περιφέρειαν ἑνὸς ἢ πλειόνων ἀστυνομικῶν τμημάτων.

Ἄρθρον 2.

Ὁριστθέντων ἓν τινι τμήματι πλειόνων τοῦ ἑνὸς Πταισματοδικῶν, τὰς ἐργασίας διευθύνει ὁ καθ' ὑπηρεσίαν ἀρχαιότερος. Δύναται ὅμως ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης νὰ καταγείμῃ μεταξὺ αὐτῶν τὰς ἐργασίας δι' ἀποφάσεώς του.

Ἁπάντων τῶν Πταισματοδικῶν τῶν Τμημάτων προΐσταται ὁ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ὁριζόμενος προϊστάμενος Πταισματοδίκης.

Ἄρθρον 3.

Οἱ παρ' ἑκάστῳ τμήματι ὑπηρετοῦντες ὑπογραμματεῖς, γραφεῖς καὶ κλητῆρες ὁρίζονται ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τοῦ Πταισματοδικείου μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ προϊσταμένου Πταισματοδικείου.

Ἄρθρον 4.

Οἱ εἰς τὰ καθ' ἕκαστον τμήματα ὑπηρετοῦντες πταισματοδίκαι ἀναπληροῦσιν ἀλλήλους ἐν κωλύματι ἢ ἀπουσίᾳ, ἐντολῇ τοῦ ἁρμοδίου Εἰσαγγελέως τῶν Πρωτοδικῶν.

Ἄρθρον 5.

Πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἐν σχέσει μὲ τὴν λειτουργίαν τῶν Πταισματοδικείων τούτων κανονισθήσεται διὰ διατάγματος.

Περὶ ἐπεκτάσεως τῶν διατάξεων τοῦ Ν. Δ. τῆς 23)23 Μαρτίου 1929 «περὶ κύρους συμβολαιογραφικῶν τινων ἐγγράφων» ὡς τοῦτο ἐκυρώθη καὶ ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ νόμου 4634 καὶ ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς ἀρχείοις τῶν συμβολαιογράφων Ἄρτης Ἀλ' Μυλωνᾶ καὶ Ἀθηνῶν Γ. Μαντζαβάκου ἀναλόγων συμβολαιογραφικῶν ἐγγράφων.

Ἄρθρον 1.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 23)23 Μαρτίου 1929 Ν. Δ. «περὶ κύρους συμβολαιογραφικῶν τινων ἐγγράφων» ὡς τοῦτο ἐκυρώθη καὶ ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ νόμου 4634 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ ἀποβιώσαντος συμβολαιογράφου Ἄρτης Ἀλεξ. Μυλωνᾶ καὶ τοῦ τέως συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Γ. Μ. Μαντζαβάκου περιλαμβανομένων ἀναλόγων συμβολαιογραφικῶν ἐγγράφων.

Ἁρμόδιοι ὅπως κηρύξωσι νομίμως ἐπαρχῆς συντεταγμένα συμφώνως τῷ νομοθετικῷ 23)23 Μαρτίου 1929 τὰ συμβολαιογραφικὰ ἔγγραφα εἶναι διὰ μὲν τὸν συμβολαιογράφον Γ. Μαντζαβάκον ὁ Πρόεδρος Ἐφετῶν Ἀθηνῶν διὰ δὲ τὸν συμβολαιογράφον Ἀλ. Μυλωνᾶν ὁ Πρόεδρος Ἐφετῶν Κερκύρας.

Περὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ ἀπαγορεύσεως δικαιοπραξιῶν ἐπὶ ἀκινήτων».

Ἄρθρον μόνον.

Τὸ ἐν ἄρθρῳ μόνῳ ἀριθ. 5 τοῦ ἀπὸ 22)24—6—27 Διατάγματος «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 5—5—26 περὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 5—5—26 συμπληρώσεως τοῦ νόμου 3250 περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 3)9)24 Ναμ. Διατάγματος περὶ ἀπαγορεύσεως δικαιοπραξιῶν ἐπὶ ἀκινήτων ὁριζόμενα ἐφαρμόζονται εἰς πᾶσαν παραμεθόριον πόλιν προκειμένου περὶ ἀλλοδαπῶν ἀνεγνωρισμένων ἑλλήνων τὸ γένος.

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 5 ἐδάφ. 7 τοῦ νόμου ΧΞΣΤ' ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ νόμου 3859 «περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων».

Ἄρθρον μόνον

Τὸ ἄρθρον 25 ἐδάφ. 7 τοῦ νόμου 3859 περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων ὡς συνεπλήρωσε τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου ΧΞΣΤ' ἀντικαθίσταται οὕτω: «Εἰς θέσεις κωμοπόλεων ἐκτὸς τῆς πρωτευούσης ἐπαρχίας ἐχουσῶν πληθυσμὸν κάτω τῶν 3 χιλιάδων κατοίκων, ὁ διατελέσας ἐπὶ δεκαετίαν ἐν συνόλῳ ὡς γραμματεὺς Εἰρηνοδικείου ἢ ἔμμισθος ὑπογραμματεὺς πολυμελοῦς δικαστηρίου ἢ βικολάβος, ἐν περιπτώσει δὲ συρροῆς τῶν ἀνωτέρω προσόντων διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς δεκαετίας, δέον νὰ ἔχῃ τρία τοὐλάχιστον ἔτη ἐν θέσει γραμματέως Εἰρηνοδικείου».

Γίνονται εἶτα ὡσαύτως δεκτὰ εἰς ἓν' ἅπαξ συζήτησιν τὰ ὑπὸ τῆς Γερουσίας μετὰ τὴν ψήφισίν των ὑπὸ τῆς Βουλῆς τροποποιηθέντα σχέδια νόμων :

1 «Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 4 Ἰουλίου 1933 Ν. Δ. περ α') τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ εὐεργετικοῦ ὑπολογισμοῦ τῶν ἡμερῶν ἐργασίας καταδίκων» καὶ τοῦ νόμου 811 «περὶ προσωρινῆς ἀπολύσεως καταδίκων», καὶ β' «περὶ καταργήσεως κλπ.» καὶ

2) Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 22)1)33 Ν. Δ περὶ τροποποιήσεως ἄρθρων τινῶν τοῦ νόμου 4704 περὶ ἐνοικιοστασίου», ὡς τὸ τελευταῖον τοῦτο διωρθώθη, προτάσει τοῦ κ. Γ. Στράτου κατὰ τὸ 6ον ἄρθρον αὐτοῦ. ἀπαλειφθείσης τῆς λέξεως «δὲν», συμφώνως καὶ κατὰ τὴν ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς Γερουσίας γενομένην διόρθωσιν, ἔχοντα οὕτω :

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 4 Ἰουλίου 1933 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ α') τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ εὐεργετικοῦ ὑπολογισμοῦ τῶν ἡμερῶν ἐργασίας καταδίκων καὶ τοῦ νόμου 811 «περὶ προσωρινῆς ἀπολύσεως καταδίκων καὶ β') καταργήσεως τῶν νομοθετικῶν Διαταγμάτων τῆς 11 Μαρτίου καὶ 16 Σεπτεμβρίου 1926 «περὶ μεταιροπῆς εἰς Αὐτόνομον Ὀργανισμὸν τῆς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Δικαιοσύνης Διευθύνσεως Διοικήσεως φυλακῶν κλπ».

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας)

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα ἀπὸ 4 Ἰουλίου 1933 «περὶ α') τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ εὐεργετικοῦ ὑπολογισμοῦ τῶν ἡμερῶν ἐργασίας καταδίκων καὶ τοῦ νόμου 811 «περὶ προσωρινῆς ἀπολύσεως καταδίκων», καὶ β') καταργήσεως τῶν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων τῆς 11 Μαρτίου καὶ 16 Σεπτεμβρίου 1926 «περὶ μετατροπῆς εἰς Αὐτόνομον Ὀργανισμὸν τῆς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Δικαιοσύνης Διευθύνσεως Διοικήσεως Φυλακῶν κλπ», δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 178 τῆς 4 Ἰουλίου 1933 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (Τεῦχος Α'), ἔχον οὕτω :

Περὶ α') τροποποιήσεως τῶν διατάξεων περὶ εὐεργετικοῦ ὑπολογισμοῦ τῶν ἡμερῶν ἐργασίας καταδίκων καὶ τοῦ Νόμου 811 περὶ προσωρινῆς ἀπολύσεως καταδίκων καὶ β') καταργήσεως τῶν Νομοθ. Διαταγμάτων τῆς 11ης Μαρτίου καὶ 16ης Σεπτεμβρίου 1926 περὶ μεταιροπῆς εἰς Αὐτόνομον Ὀργανισμὸν τῆς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Δικαιοσύνης Διευθύνσεως Διοικήσεως Φυλακῶν κλπ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος, τὴν ἀπὸ 18 Μαΐου 1933 ἐξουσιοδότησιν τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων πρὸς ἔκδοσιν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων καὶ τὴν ἀπὸ 22-Ἰουνίου 1933 σύμφωνον γνώμην τῆς ἁρμοδίας Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

1) Διὰ τοὺς καταδικασθέντας εἰς ποινὴν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας ἀνωτέραν τῶν ἓξ μηνῶν, πᾶσα ἡμέρα ἐργασίας ἐν ὀργανωμέναις Φυλακαῖς ἐκτελουμένη εἴτε διὰ λογαριασμὸν τοῦ Κράτους εἴτε δι' ἐκμισθώσεως πρὸς τρίτους, φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα, ὡς καὶ πᾶσα χειρωνακτική, βιομηχανική, βιοτεχνικὴ ἢ γραφικὴ διὰ χειρὸς ἢ μηχανῆς καὶ ἐν γένει πᾶσα ἄλλη σχετική, δύναται νὰ ὑπολογίζηται ἐν μὲν ταῖς ἐν ὑπαίθρῳ ἐργασίαις ὡς δύο ἡμέραι, ἐν δὲ ταῖς ἐντὸς τῶν φυλακῶν ἐργασίαις ὡς μία καὶ ἡμίσεια ἡμέρα ἐκτιθείσης ποινῆς. Πρὸς παροχὴν ὅμως τοῦ ὡς ἄνω εὐεργετήματος ἀπαιτεῖται πάντως, ὅπως ὁ κατάδικος ἐκτίσῃ ἄνευ εὐεργετικοῦ ὑπολογισμοῦ τοὐλάχιστον τὸ ἥμισυ τῆς ποινῆς του, οὐδέποτε δὲ ὀλιγώτερον τῶν ἓξ μηνῶν.

2) Περὶ τῆς παροχῆς ἢ μή, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, τοῦ κατὰ τὰ ἄνω εὐεργετικοῦ ὑπολογισμοῦ τῶν ἡμερῶν ἐργασίας ἀποφαίνεται ἡ κατὰ τὸ ἐπόμενον ἑδάφιον 3 Ἐπιτροπή, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψει τὴν ἐπίδοσιν ἐν τῇ ἐργασίᾳ, τὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν ἐν γένει ἐν τῇ φυλακῇ διαγωγὴν τοῦ καταδίκου. Συντρεχουσῶν δὲ τῶν προϋποθέσεων τοῦ νόμου 811, ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται συγχρόνως καὶ περὶ τῆς χορηγήσεως τῆς ὑπὸ ὅρον προσωρινῆς ἀπολύσεως.

3) Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 811, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἀπὸ 3 Ἰουνίου 1930 Διατάγματος καὶ τοῦ ἀπὸ 9)14 Αὐγούστου 1932 Διατάγματος «περὶ συγχωνεύσεως τῶν δύο Διοικητικῶν Συμβουλίων φυλακῶν κλπ.», ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς : Περὶ τῆς ἀπολύσεως ὑπὸ ὅρον ἀποφασίζει ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, μετὰ προηγουμένην προσηκόντως ἠτιολογημένην γνωμοδότησιν Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης :

1) Ἐκ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ὡς Προέδρου, 2) Τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Διοικήσεως Φυλακῶν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Δικαιοσύνης, 3) Ἐκ τοῦ Τμηματάρχου τοῦ Τμήματος Διοικήσεως τῆς Διευθύνσεως Φυλακῶν τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, 4) Ἐξ ἑνὸς τῶν ἐν Ἀθήναις ὑπηρετούντων Ἐφετῶν, ὁριζομένου κατ' ἔτος ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου, 5) Ἑνὸς τακτικοῦ ἢ ἐκτάκτου καθηγητοῦ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, ὁριζομένου κατ' ἔτος ὑπὸ τῆς οἰκείας Σχολῆς. Ἡ Ἐπιτροπὴ συνεδριάζει ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Δικαιοσύνης, εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τεσσάρων ἐκ τῶν μελῶν της καὶ ἀποφασίζει κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων, ἐν ἰσοψηφίᾳ δὲ νικᾷ ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου. Καθήκοντα Γραμματέως ἐκπληροῖ εἷς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, ἔχων βαθμὸν ἀκολούθου καὶ ἄνω.

Τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον ὁρίζει συγχρόνως καὶ τὸν ἀναπληρωτὴν τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δικαστικοῦ μέλους. Ἡ Νομικὴ Σχολὴ ὁρίζει ἐπίσης καὶ τὸν ἀναπληρωτὴν τοῦ Καθηγητοῦ. Ὁ Γενικὸς Γραμματεύς, ὁ Διευθυντὴς καὶ ὁ Τμηματάρχης τοῦ Ὑπουργείου Δι-

καὶ ἰσύνης ἀναπληροῦνται συμφώνως πρὸς τὰς κειμένας διατάξεις.

4) Αἱ πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος λεπτομέρειαι θέλουσι ρυθμισθῆ διὰ Διατάγματος.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου 811 «περὶ προσωρινῆς ὑπό ὅρον ἀπολύσεως τῶν καταδίκων ἐκ τῶν φυλακῶν», ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

1. Οἱ ὑπὸ παντὸς ποινικοῦ δικαστηρίου (καὶ Στρατοδικείου ἢ Ναυτοδικείου) καταδικασθέντες εἰς ποινὴν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας ἢ καὶ εἰς θάνατον μετατραπέντα διὰ χάριτος εἰς ποινὴν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας, ἀφοῦ ἀποτίσωσι τὰ δύο τρίτα τῆς ἐπιμένης ποινῆς, ἀλλὰ κατ' ἐλάχιστον ὅριον ἕξ μῆνας, τῇ αἰτήσει των ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως ἀπολύονται προσωρινῶς τῶν φυλακῶν. Ὁ καταδικασθεὶς εἰς ποινὴν ἰσοβίων δεσμῶν ἀπολύεται ὡσαύτως προσωρινῶς, ἐὰν ἐξέτισεν ἐν ταῖς φυλακαῖς 20 ἔτη.

2. Τὸ χρονικὸν διάστημα τῶν δύο τρίτων περιορίζεται εἰς τὸ ἥμισυ ἐφ' ὅσων πρόκειται περὶ καταδίκων, αἵτινες : α') ὑπερέβησαν τὸ 70ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των, β') κατὰ τὸν χρόνον τῆς διαπράξεως τοῦ ἀδικήματος δὲν εἶχον ὑπερβῆ τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, γ') εὑρίσκονται εἰς τοιαύτην κατάστασιν ὥστε, κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἐμπειροτεχνῶν, ἡ ἐξακολούθησις τῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς ἤθελε φέρει βλάβην ἀνήκεστον εἰς τὴν ὑγείαν αὐτῶν καὶ δ') τυγχάνουν ἀνάπηροι πολέμου ἀνεγνωρισμένοι ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ὑπουργείου.

Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ὁ διανύων ποινὴν ἰσοβίων δεσμῶν δύναται ν' ἀπολυθῇ ἐὰν ἐκτίσῃ ἐν ταῖς φυλακαῖς δεκαπέντε ἔτη.

3. Ἡ ὑπὸ ὅρον ἀπόλυσις χορηγεῖται μόνον ἐὰν ὁ κατάδικος κατὰ τὸ διανυθὲν διάστημα τῆς ποινῆς του ἐπέδειξε καλὴν διαγωγήν, πειθαρχίαν καὶ προθυμίαν ἐν τῇ ἐργασίᾳ, ἐξεπλήρωσε τὰς πρὸς τὸν παθόντα βεβαιωθεῖσας δικαστικῶς ὑποχρεώσεις του ἐφ' ὅσον ἐπιτρέπει τοῦτο ἡ οἰκονομική του κατάστασις καὶ ἂν ἐκ τῆς ἐρεύνης τοῦ παρελθόντος βίου του καὶ τῶν ἐν γένει ἀτομικῶν καὶ κοινωνικῶν αὐτοῦ περιστάσεων καὶ τῆς ἐπὶ τῇ βάσει τούτων διαγνώσεως τοῦ χαρακτῆρός του παρέχει τὴν προσδοκίαν ἐνιμίου ἐν τῷ μέλλοντι βίου.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 811 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Εἰς τὸν ἀπολυόμενον δύνανται νὰ ἐπιβληθῶσιν ὡρισμέναι ὑποχρεώσεις, ἀφορῶσαι εἰς τὸν τρόπον τοῦ βίου, ἰδίως δὲ εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς. Οἱ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπιβληθέντες ὅροι δύνανται πάντοτε τῇ αἰτήσει τοῦ ἀπολυθέντος νὰ ἀνακληθῶσιν ἢ τροποποιηθῶσιν.

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου 811 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

1. Ἡ ἀπόλυσις δύναται ν' ἀνακληθῇ ἂν ὁ ἀπολυθεὶς ἐκτραπῇ εἰς κακὴν διαγωγὴν ἢ δὲν συμμορφωθῇ πρὸς τὰς κατὰ τὴν ἀπόλυσιν ἐπιβληθείσας αὐτῷ ὑποχρεώσεις. Ἐν περιπτώσει ἀνακλήσεως ὁ ἀπὸ τῆς ἀπολύσεως μέχρι τῆς ἐκ νέου συλλήψεως χρόνος δὲν ὑπολογίζεται ἐν τῇ διαρκείᾳ τῆς ποινῆς.

2. Περὶ τῆς ἀνακλήσεως ἀποφαίνεται ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 811 ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 9)14 Αὐγούστου 1932 «περὶ συγχωνεύσεως τῶν δύο Διοικητικῶν Συμβουλίων Φυλακῶν» κλπ. ἐπιτροπὴ εἴτε αὐτεπαγγέλτως εἴτε μετὰ πρότασιν τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν Πλημμελειοδικῶν τοῦ τόπου τῆς κατοικίας ἢ πρωσκαίρου διαμονῆς τοῦ ἀπολυθέντος. Αἱ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ Ἐφορεῖαι τῶν Φυλακῶν, οἱ Δήμαρχοι, Πρόεδροι Κοινοτικῶν Συμβουλίων καὶ ἰδίᾳ αἱ Ἀστυνομικαὶ Ἀρχαὶ ὑποχρεοῦνται νὰ παρακολουθῶσι τὴν διαγωγὴν τῶν ἀπολυθέντων καὶ νὰ παρέχωσι τὰς δεούσας πληροφορίας εἰς τὸν Εἰσαγγελέα τῶν Πλημμελειοδικῶν τῆς περιφερείας ἢ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης. Ὁ Εἰσαγγελεὺς ἢ τὸ Ὑπουργεῖον δύνανται νὰ ζητῶσι πληροφορίας παρὰ τῶν κατὰ τόπους τυχὸν ὑπαρχόντων ἀνεγνωρισμένων προστατευτικῶν τῶν ἀπολυομένων καταδίκων Σωματείων.

3. Ἐν ἐπειγούσῃ ἀνάγκῃ πρὸς πρόληψιν κινδύνου τῆς δημοσίας τάξεως ὁ Εἰσαγγελεὺς τῆς περιφερείας τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς τοῦ ἀπολυθέντος δύναται νὰ διατάξῃ τὴν προσωρινὴν αὐτοῦ σύλληψιν μεθ' ἣν προκαλεῖται ἀνυπερθέτως διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ ἡ περὶ ἀνακλήσεως ἀπόφασις. Ἐν περιπτώσει ὁριστικῆς ἀνακλήσεως αὕτη θεωρεῖται ὡς ἐπελθοῦσα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς συλλήψεως.

4. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς παρακολουθήσεως τῶν ὑπὸ ὅρον ἀπολυομένων καταδίκων ὑπὸ τοῦ κατὰ τόπους εἰσαγγελέως, τῶν Ἐφορειῶν τῶν φυλακῶν, τῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν καὶ τῶν προστατευτικῶν διὰ τοὺς ἀπολυομένους καταδίκους σωματείων θέλουν ρυθμισθῆ διὰ Διατάγματος.

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου 811 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

Ἂν ἀπὸ τῆς ἀπολύσεως παρέλθῃ τὸ ὑπολειπόμενον πρὸς ἀπότισιν τῆς ποινῆς χρονικὸν διάστημα, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι μικρότερον τῆς διετίας ἢ δύο ἔτη ἀπὸ τῆς ἀπολύσεως χωρὶς νὰ ἐπέλθῃ ἀνάκλησις, ἡ ποινὴ θεωρεῖται ὡς ἀποτιθεῖσα, ἐφ' ὅσον δὲν συντρέχουσιν αἱ περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ παρόντος. Ἡ ποινὴ τῶν ἰσοβίων δεσμῶν θεωρεῖται ὡς ἀποτιθεῖσα, ἂν παρέλθωσι πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς ἀπολύσεως χωρὶς νὰ ἐπέλθῃ ἀνάκλησις αὐτῆς.

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 7 τοῦ νόμου 811 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Ἐὰν ὁ ἀπολυθεὶς ἐντὸς τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον χρονικοῦ διαστήματος ἢ πενταετίας ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως αὐτοῦ ὑποπέσῃ εἰς ἀδίκημα ἑνεκα τοῦ ὁποίου ἐπεβλήθη εἰς αὐτὸν καθ' οἱονδήποτε χρόνον ποινὴ μείζων τῆς φυλακίσεως τριῶν μηνῶν, ἐκτίει ἀθροιστικῶς καὶ ὁλόκληρον τὸ ὑπόλοιπον τῆς προηγουμένης ποινῆς, ὅπερ ἔδει νὰ ἐκτίσῃ κατὰ τὸν χρόνον τῆς προσωρινῆς ἀπολύσεως.

Ἄρθρον 7.

Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου 811 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Διὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 705 τοῦ Ἐμπορικοῦ νόμου ἀποκατάστασιν τοῦ ἁπλοῦ χρεωκόπου λογίζεται ἥ τε κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀπόλυσις καὶ ἡ κατὰ τὸν νόμος ΓΩΙΗ' τῆς 6ης Ἰουνίου 1911 ἀναστολὴ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς.

Ἄρθρον 8.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται ἀναδρομικῶς καὶ ἐπὶ τῶν μέχρι σήμερον καταδικασθέντων.

Ἄρθρον 9.

1) Καταργοῦνται α') τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα τῆς 11 Μαρτίου 1926 «περὶ μετατροπῆς εἰς Αὐτόνομον Ὀργανισμὸν τῆς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Δικαιοσύνης Διευθύνσεως Διοικήσεως Φυλακῶν», καταχωρηθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 310 τῆς 16 Σεπτεμβρίου 1926 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος Κυβερνήσεως (Τεῦχος Α'), β') Τὸ Ν. Διάταγμα ἀπὸ 16 Σεπτεμβρίου 1926 «περὶ τροποποιήσεως καὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ διὰ τῆς προηγουμένης παραγράφου καταργουμένου Νομοθ. Διατάγματος», καταχωρηθὲν ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ γ') Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου 3090 «περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 2231 «περὶ φυλακῶν κλπ.».

2) Ἡ περιουσία τοῦ μέχρι τοῦδε Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ Φυλακῶν περιέρχεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης, αἱ δὲ ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ καταθέσεις εἰς Τραπέζας ἢ ἀλλαχοῦ μεταφέρονται εἰς πίστωσιν τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης ὑπὸ τὸν τίτλον «Κεφάλαια ἐργασίας κρατουμένων ἐν ταῖς Φυλακαῖς» καὶ διατίθενται κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

3) Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 4, 5 καὶ 6 τοῦ ἀπὸ 3)4 Ἰουνίου 1930 διατάγματος «περὶ μεταβιβάσεως ἁρμοδιότητος Συμβουλίων Ὑπουργείου Δικαιοσύνης κλπ.» ὡς ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τοῦ Διατάγματος ἀπὸ 9 καὶ 14 Αὐγούστου 1932 «περὶ συγχωνεύσεως τῶν δύο Διοικητικῶν Συμβουλίων Φυλακῶν κλπ.» διατηρεῖται.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος, ὑποβληθησομένου εἰς τὰς Βουλὰς πρὸς κύρωσιν, ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν των.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰουλίου 1933.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Σ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ, Ι. ΡΑΛΛΗΣ, Θ. ΤΟΥΡΚΟΒΑΣΙΛΗΣ, Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ, Ι. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, Γ. ΚΟΝΔΥΛΗΣ, ΑΛ. ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΣ, Μ. ΕΥΑΜΠΙΟΣ, ΣΠ. ΤΣΑΛΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἄρθρον δεύτερον.

Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ ἀνωτέρω Ν. Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 2, 3, 4, 5 καὶ 6 τοῦ παρόντος καθὼς καὶ ἐκ τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ πρώτου ἄρθρου ἐκεῖναι, αἵτινες ἐπεκτείνουσι δυνητικῶς τὸν εὐεργετικὸν ὑπολογισμὸν εἰς πᾶσαν βιοτεχνικὴν ἢ γραφικὴν διὰ χειρὸς ἢ μηχανῆς ἢ καὶ ἐν γένει πᾶσαν ἄλλην σχετικὴν ἐργασίαν τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατουμένων, ἐφαρμόζονται ἀναδρομικῶς καὶ διὰ τοὺς μέχρι σήμερον καταδικασθέντας».

Ἄρθρον 3.

Μετὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ κυρουμένου Ν. Διατάγματος προστίθεται ἄρθρον 9 ἔχον οὕτω :

«Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ Νόμου 5335)1932 εἶνε, ὅτι αἱ διατάξεις αὐτοῦ ἔχουσι πλήρη ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν δημοσίευσιν του ὑπὸ ἀναστολὴν τελουσῶν ποινῶν, ἀναστελλομένων τῶν πάσης ἀνεξαιρέτως φύσεως παραπεμπομένων ποινῶν (πλὴν τῶν ρητῶς ἀναφερομένων ἐξαιρέσεων) ἀφ' ἧς αὗται ἔδει νὰ ἐπιβληθῶσι, μὴ ἰσχυούσης πάσης τυχὸν ὑφισταμένης ἀντιθέτου γενικῆς ἢ εἰδικῆς διατάξεως».

Τὸ ἄρθρον 9 τοῦ κυρουμένου Ν.Διατάγματος λαμβάνει τὸν ἀριθμὸν 10.

Ἄρθρον τέταρτον.

Προστίθεται ἄρθρον 11 εἰς τὸ κυρούμενον Ν. Διάταγμα ἔχον οὕτω :

«Ἡ μετ' ἀπόφασιν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ νόμου 811 διαταχθεῖσα ἀπόλυσις λόγῳ ἐμπράκτου μετανοίας κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 10 παράγραφος 5 τοῦ νόμου 3286)925 λογίζεται ὡς γενομένη δι' ἔλλειψιν ἀξιοποίνου καὶ οὐχὶ ὑπὸ ὅρον».

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 22 Ἰουλίου 1933 Νομ. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως ἄρθρων τινῶν τοῦ Νόμου 4784 «περὶ ἐνοικιοστασίου».

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας)

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 22 Ἰουλίου 1933 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ τροποποιήσεως ἄρθρων τινῶν τοῦ Νόμου 4784 «περὶ ἐνοικιοστασίου» ἔχον οὕτω :

Περὶ τροποποιήσεως ἄρθρων τινῶν τοῦ Νόμου 4784 «περὶ ἐνοικιοστασίου».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος καὶ τὸ ὑπ' ὄψ. 0. 983 πρακτικὸν τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Ν. Διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

1. Τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 4784 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Ὁ χρόνος τῆς μισθώσεως ἀστικοῦ κτήματος διὰ κατοικίαν, συναφθείσης διὰ χρονικὸν διάστημα τουλάχιστον ἑνὸς μηνὸς καὶ παραταθείσης ὑπὸ τοῦ Διατάγματος τῆς 1 Ἰουλίου 1927 καὶ ἧς τὸ μίσθωμα τοῦ μηνὸς Αὐγούστου 1930 εἶναι κατώτερον τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀριθμῷ ὁριζομένου, παρατείνεται αὐτοδικαίως κατὰ τοὺς ἑξῆς ὅρους: α') Μέχρι τῆς 31ης Αὐγούστου 1931 ἐὰν τὸ μίσθωμα τοῦ μηνὸς Αὐγούστου 1930 ὑπερβαίνει τὰς 2.500 δραχμὰς ἐπὶ κατοικιῶν καὶ τὰς 3.000 δραχμὰς ἐπὶ μικτῆς χρήσεως. β') Μέχρι 31ης Αὐγούστου 1932 ἐὰν τὸ μίσθωμα τοῦ μηνὸς Αὐγούστου 1930 ὑπερβαίνῃ τὰς 1.500 δραχμὰς ἐπὶ κατοικιῶν καὶ τὰς 2.000 δραχμὰς ἐπὶ μικτῆς χρήσεως. γ') Μέχρι 31ης Αὐγούστου 1933 ἐὰν τὸ μίσθωμα τοῦ μηνὸς Αὐγούστου 1930 ὑπερβαίνῃ τὰς 1.000 δραχμὰς ἐπὶ κατοικιῶν καὶ τὰς 1.500 δραχμὰς ἐπὶ μικτῆς χρήσεως, δ') Μέχρι 31ης Αὐγούστου 1934 ἐὰν τὸ μίσθωμα τοῦ μηνὸς Αὐγούστου 1930 εἶναι κατώτερον τῶν ὁρίων τούτων».

2. Καταργεῖται τὸ ἐδάφιον 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 4784.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἐδάφιον 1 τοῦἄρθρου 5 τοῦ Νόμου 4784 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Ἐπὶ τῶν παρατεινομένων διὰ τοῦ παρόντος μισθώσεων οἱ μισθωταὶ καταβάλλουσιν ὡς μίσθωμα τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον μισθωτικὴν ἀξίαν πολλαπλασιαζομένην: α') ἐπὶ συντελεστὴν 14 διὰ τὸ ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1930 ἕως τέλους Αὐγούστου 1931 διάστημα. β') ἐπὶ συντελεστὴν 16 διὰ τὸ ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1931 μέχρι τέλους Αὐγούστου 1932 διάστημα, γ') ἐπὶ συντελεστὴν 18 διὰ τὸ ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1932 ἕως 31ης Αὐγούστου 1933 διάστημα, δ') ἐπὶ συντελεστὴν 20 ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1933 μέχρι 31ης Αὐγούστου 1934».

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 7 Νόμου 4784 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Οἱ ὡς ἄνω ἄποροι μισθωταὶ καταβάλλουν ὡς μίσθωμα τὴν κατὰ Σεπτέμβριον 1914 μισθωτικὴν ἀξίαν πολλαπλασιαζομένην : α) ἐπὶ συντελεστὴν 8 διὰ τὸ ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1930 ἕως 31ης Αὐγούστου 1931 διάστημα, β) ἐπὶ συντελεστὴν 10 διὰ τὸ ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1931 ἕως 31ης Αὐγούστου 1932 διάστημα, γ) ἐπὶ συντελεστὴν 12 διὰ τὸ ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1932 ἕως 31 Αὐγούστου 1933 διάστημα, δ) ἐπὶ συντελεστὴν 14 διὰ τὸ ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1933 μέχρι 31 Αὐγούστου 1934 διάστημα».

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἐδάφιον 4 τοὐἄρθρου 7 τοῦ νόμου 4784 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Τὸ ποσὸν τοῦτο εἰς τὰς περιπτώσεις ἄρσεως τοῦ Ἐνοικιοστασίου ὡς πρὸς τὴν κατοικίαν εἰς ἣν κατοικεῖ ὁ ἄπορος μισθωτὴς ἐξακολουθεῖ καταβαλλόμενον αὐτῷ καὶ μετὰ τὴν ἐκ τῆς οἰκίας ταύτης ἀποχώρησίν του μέχρι τῆς 31ης Αὐγούστου 1934, ἐφόσον δὲν μετώκησεν εἰς οἰκίαν ἐξ ὀκτήτων ἢ τινες τῶν

οἰκείων του καὶ ἐφόσον ἡ λόγῳ ἄρσεως ἔξωσις διετάχθη διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως».

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἐδάφιον 29 τοῦ ἄρθρου 22 ἀντικαθίσταται ὡς ἕπεται :

«29. Ἐπὶ ἀκινήτων βεβαρυμένων δι' ἐνυποθήκων δανείων, ὧν οἱ τόκοι ὑπερβαίνουν τὸ ἓν τοῦ αὐτοῦ ἀκινήτου λαμβανόμενον καθαρὸν μίσθωμα, ἐφόσον ὁ ἰδιοκτήτης δὲν ἔχει ἄλλην περιουσίαν ἄνω τῶν ἐν ἀριθμῷ 11 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁρίων, ἡ δὲ ὑποθήκη ἢ ἡ μετατραπεῖσα εἰς ὑποθήκην προσημείωσις ἐνεγράφη πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1933 καὶ ἡ ἐξασφαλιζομένη δι' αὐτῆς ἀπαίτησις εἶναι γεγενημένη πρὸ τῆς χρονολογίας ταύτης, ἀσχέτως δὲ πρὸς τὸν χρόνον τῆς κτήσεως τῆς ὑποθήκης ἢ προσημειώσεως ἂν ἡ ἀπαίτησις στηρίζεται εἰς Δημόσιον ἔγγραφον φέρον χρονολογίαν προγενεστέραν τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1933».

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὸ ἄρθρον 22 τοῦ νόμου 4784 προστίθεται ἐδάφιον ἔχον οὕτω :

«30. Διὰ τὸν μετὰ τὴν 31ην Αὐγούστου 1933 χρόνον ἐφόσον ὁ ἐκμισθωτὴς εἶναι μικροϊδιοκτήτης κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ παρόντος».

Ἄρθρον 7.

Τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ νόμου 4784 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

1. Ἐπιτρέπεται Διοικατοίκησις ἐπὶ κατοικιῶν ὑπὸ τοὺς ἑξῆς περιορισμούς : α) Ὁ ἰδιοκτήτης πρέπει νὰ κατοικῇ μονίμως ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ἐν ἔτος τοὐλάχιστον συνεχῶς πρὸ τῆς ἀσκήσεως τῆς ἀγωγῆς ἐν ξενοδοχείῳ ἢ ἐν οἰκίᾳ μὴ ἀνηκούσῃ εἰς αὐτὸν ἢ εἰς οἰκείους μετ' αὐτοῦ συνοικοῦντας, ἢ καὶ ἐν οἰκήματι ἢ ὀρόφῳ ἢ διαμερίσματι ἰδίῳ μέν, ἀλλ' ἀνθυγιεινῷ ἢ ἀνεπαρκεῖ ἐν σχέσει πρὸς τὰς οἰκογενειακάς, ἀτομικάς, οἰκονομικάς, ἐπαγγελματικὰς καὶ λοιπὰς συνθήκας αὐτοῦ, β') Ὁ ἰδιοκτήτης πρέπει ν' ἀπέκτησε τὸ ἀκίνητον ἢ διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως νὰ ἔχῃ ὑπογραφῇ προσύμφωνον ἀγορᾶς αὐτοῦ μέχρι 1ης Ἰανουαρίου 1933. γ') Ὁ ἰδιοκτήτης ὀφείλει νὰ προσφέρῃ εἰς τὸν μισθωτήν, ἂν δὲ ἡ ἰδιοκατοίκησις ἀσκῆται κατὰ ὑπεμισθωτοῦ, προστατευομένου ὑπὸ τοῦ ἐνοικιοστασίου, εἰς ταὐτον, ὁλόκληρον ἣν κατέχει κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος κατοικίαν, ἐὰν δὲ αὕτη εἶναι μίσθωσις, προσφέρει αὐτὴν μόνον ἐὰν αὕτη ὑπάγεται εἰς τὸ ἐνοικιοστάσιον, ἀδιαφόρως ἂν ἡ μίσθωσις ἔχει συνομολογηθῇ ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἢ τινος τῶν μετ' αὐτοῦ συνοικούντων οἰκείων πλὴν τῶν ἐξ ἀγχιστείας συγγενῶν, ἐφ' ὅσον δὲν πρόκειται νὰ ἰδιοκατοικήσῃ καὶ μετὰ τῶν τελευταίων τούτων. Τὴν οἰκίαν ταύτην δικαιοῦται καὶ ὑποχρεοῦται νὰ παράσχῃ ἢ ὑπεκμισθώσῃ πρὸς τὸν καθ' οὗ ἡ αἴτησις μισθωτὴν ἢ ὑπομισθωτήν, ἐὰν δέχεται ταύτην, ὁπότε οὗτος ὑπεισέρχεται εἰς τὰ ἐκ τοῦ παρόντος δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις ἔναντι τοῦ ἰδιοκτήτου. Τὸ μίσθωμα τῆς οἰκίας ταύτης κανονίζεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου Ἐὰν δὲν κατέχῃ οἰκίαν ἰδιόκτητον ὡς ἄνω ἢ ὑπαγομένην εἰς τὸ ἐνοικιοστάσιον, ἢ ἐὰν δ' ἀνεπάρκειαν τοῦ κατεχομένου διαμερίσματος κατὰ τὸ στοιχεῖον α' τοῦ παρόντος ζητεῖται ἐπέκτασις ἰδιοκατοικήσεως εἰς ἄλλο διαμέρισμα ἢ ὄροφον τοῦ αὐτοῦ μισθίου, ἢ ἐὰν ἐγκατέλιπεν ὁ ἰδιοκτήτης ἣν κατεῖχεν οἰκίαν λόγῳ ἰδιοκατοικήσεως εἰς ταύτην τοῦ κυρίου αὐτῆς, δὲν ὑποχρεοῦται εἰς προσφοράν, ἐκτὸς ἐὰν κατέχων τοιαύτην τὴν 1ην Μαρτίου 1930 κατέλιπεν αὐτὴν πρὸς καταστρατήγησιν τῆς παρούσης διατάξεως. δ') Ὁ ἰδιοκτήτης ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ τὰ ἔξοδα μετακομίσεως εἰς τὸν ἐξωθούμενον μισθωτὴν ὧν τὸ ποσόν, ἐν διαφωνίᾳ ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου

Ἄρθρον 8.

Τὰ ἐν ἄρθρῳ 35 ἀριθ. 7, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 33 καὶ ἐν ἄρθρῳ 42 τοῦ νόμου 4784 ὁριζόμενα ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ καθ' ἃς περιπτώσεις ὁ ἐκμισθωτὴς ἐνασκήσας τὰ ἐκ τοῦ ἄρθρου 18 δικαιώματά του δὲν πραγματοποιήσῃ τὸν σκοπὸν δι' ὃν ἠξίωσε τὴν ἐκκένωσιν τοῦ μισθίου.

Ἡ ἰδιοχρησις, ἡ ἐπέκτασις, ἡ ἀνοικοδόμησις πρὸς ἰδιόχρησιν, ἢ μεταρρυθμίσεις πρὸς ἰδιόχρησιν καὶ ἐπέκτασιν, δὲν δύνανται νὰ ζητηθῶν παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου ἐφόσον οὗτος ἀσκεῖ τὸ ἐπάγγελμά του εἰς ἀκίνητον ἀνῆκον εἰς αὐτόν.

Ἄρθρον 9.

Τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ νόμου 4784 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Πρὸς τὸν ἄνω σκοπὸν ὁ μισθωτὴς ὑποχρεοῦται, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς συνάψεως τῆς συμβάσεως, ν' ἀπευθυνθῇ δι' αἰτήσεώς του πρὸς τὸν Πρόεδρον, ὅστις κανονίζει τὸ θεμιτὸν μίσθωμα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ΒΧΗ' νόμου καὶ τοῦ παρόντος.

Ἐξαιρετικῶς ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1933 ἔχουσι τὸ δικαίωμα οἱ μισθωταὶ εἰς ἃς πόλεις ἴσχυσε τὸ ἐνοικιοστάσιον καὶ εἰς τὰς λουτροπόλεις ν' ἀπευθυνθῶσιν ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας τριῶν μηνῶν εἰς τὸν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἁρμόδιον Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν ὅστις κανονίζει τὸ θεμιτὸν μίσθωμα κατὰ τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ παρόντος. Ὁ τοιοῦτος ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν κανονισμὸς ἰσχύει μόνον διὰ τὸν ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1933 καὶ ἐφεξῆς χρόνον.

Ἄρθρον 10.

Αὐξήσεις προηγουμένων ἐνοικιοστασίων ὡς καὶ ὀφειλαὶ ἀπορρέουσαι ἐκ τῶν προσθέτων ὑποχρεώσεων τῶν μισθωτῶν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ νόμου 4784 μέχρι 1ης Ἰανουαρίου 1932 μὴ ζητηθεῖσαι δικαστικῶς μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος λογίζονται ἀφεθεῖσαι.

Ἄρθρον 11.

Νέοι ἄποροι μισθωταὶ δὲν δύνανται ν' ἀναγνωρισθῶσι πλέον μετὰ τὴν 31ην Αὐγούστου 1933.

Ἄρθρον 12.

Τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Δ. τῆς 1ης Ἰουλίου 1927 καὶ τῶν νόμων 4784 καὶ 4943 ἐπιβαλλόμενον ποσοστὸν 3 ο)ο ἐπὶ τῶν μισθωμάτων ἀστικῶν ἀκινήτων ὑπὲρ τοῦ Ταμείου ἐνοικιοστασίου ἐξακολουθεῖ εἰσπραττόμενον εἰς ἃς πόλεις ἰσχύει ἐνοικιοστάσιον μέχρι τέλους Αὐγούστου 1935.

Ἄρθρον 13.

Ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1934 πάυει πᾶσα ἐκ τοῦ Ταμείου ἐνοικιοστασίου χορηγία ὑπὲρ ἀπόρων μισθωτῶν.

Ἄρθρον 14.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1933.

Ἄρθρον 15.

Δύνανται διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, νὰ κωδικοποιηθῶσιν αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου 4784 ὡς ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος εἰς ἑνιαῖον κείμενον.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος, ὑποβληθησομένου εἰς τὰς Βουλὰς πρὸς κύρωσιν, ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν των.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 22 Ἰουλίου 1933.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη
Σ. ΤΑΛΑΙΑΔΟΥΡΟΣ, Θ. ΤΟΥΡΚΟΒΑΣΙΛΗΣ, Π. ΡΑΛΛΗΣ, Ι. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, Γ. ΚΟΝΔΥΛΗΣ, Μ. ΕΥΑΜΠΙΟΣ, Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ, Σ. ΤΣΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἄρθρον δεύτερον.

1) Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀνωτέρω Ν. Δ. τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

«2. Τὸ ἐδάφιον 4 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 4784 διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ».

2) Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ ἀνωτέρω Ν. Δ. προστίθεται «ἐξαιροῦνται τῶν διατάξεων τούτων τὰ εὐαγῆ ἱδρύματα».

Ἄρθρον τρίτον.

Εἰς τὸ 1 ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ κυρουμένου Ν. Διατάγματος αἱ λέξεις «τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου κλπ.» γίνονται «τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου κλπ.».

Ἄρθρον τέταρτον.

Εἰς τὸν τέταρτον στίχον τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ κυρουμένου Ν. Διατάγματος αἱ λέξεις «μὴ ζητηθεῖσαι δικαστικῶς μέχρι δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος» διαγράφονται καὶ ἀντ' αὐτῶν τίθενται αἱ λέξεις «ἐφ' ὅσον δὲν προηγήθη ὄχλησις».

Ἄρθρον πέμπτον.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς διατάξεως τοῦ ἀριθ. 11 τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Νόμου 4784 «περὶ ρυθμίσεως ἐν γένει τῶν μισθώσεων ἐπὶ παντὸς εἴδους ἀστικῶν ἀκινήτων» εἶναι ὅτι αὕτη ἀφορᾷ μόνον τοὺς μισθωτὰς καταστημάτων καὶ οὐχὶ καταστημάτων».

Ἄρθρον ἕκτον.

Τὸ ἐδάφιον 4 τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ Νόμου 4784 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἐπὶ οἰκοδομῶν ἀνεγερθεισῶν τὸ πρῶτον μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1926. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει ἐπὶ παλαιοτέρων οἰκοδομῶν, ἐφ' ὧν ἐγένοντο πρὸ ἀνακαίνισιν, εὕρυνσιν καὶ βελτίωσιν αὐτῶν, ἐπισκευαί, δι' ἃς ἐδαπανήθη ποσὸν ἴσον τοὐλάχιστον πρὸς τὸ 1/3 τῆς ἀγοραίας αὐτῶν ἀξίας κατὰ τὸν χρόνον τῶν ἐπισκευῶν.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ μειώσεως φόρου καὶ τελῶν ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν, κληροδοσιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν», ἔχον οὕτω :

Περὶ μειώσεως τοῦ φόρου καὶ τελῶν ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν, κληροδοσιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν.

Ἄρθρον 1.

1. Τὰ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις φόρος καὶ τέλη ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν, κληροδοσιῶν καὶ δωρεῶν δὲν προσαυξάνονται ἐφεξῆς κατὰ τὰ ὑπὲρ τοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου πρόσθετα ποσοστά :

α') τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 2749,

β') τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 3312,

γ') τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 18 Ἀπριλίου 1926 «περὶ αὐξήσεως τοῦ διὰ τοῦ νόμου 2749 ἐπιβληθέντος προσθέτου ποσοστοῦ» καὶ

δδ) τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ψηφίσματος τῆς 2 Ἰουνίου 1927 «περὶ προσωρινῆς ἰσχύος οἰκονομικῶν τινων μέτρων».

2. Τῶν διατάξεων τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐξαιροῦνται τὰ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις καὶ μέχρι ποσοῦ χιλίων δραχμῶν εἰσπραττόμενα διὰ χαρτοσήμου τέλη κληρονομίας, κληροδοσίας ἢ δωρεᾶς.

Ἄρθρον 2.

1. Τὰ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἐπιβαλλόμενα φόρος καὶ τέλη ἐπὶ τῶν προικῶν μειοῦνται ἐφεξῆς εἰς τὸ ἥμισυ, τὰ οὕτω δὲ μειωμένα φόρος καὶ τέλη ἐπὶ τῶν προικῶν δὲν προσαυξάνονται ἐφεξῆς κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος μνημονευόμενα πρόσθετα ποσοστὰ ὑπὲρ τοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου.

2. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν διὰ χρήσεως χαρτοσήμου μέχρι ποσοῦ χιλίων δραχμῶν εἰσπραττομένων τελῶν ἐπὶ τῶν προικῶν.

3. Προῖξ συνιστωμένη παρ' ἀνιόντος δευτέρου καὶ ἐπομένων βαθμῶν ἢ παρ' ἀδελφοῦ τῆς ὑπὲρ ἧς ἡ προῖξ ἐξομοιοῦται ἐφεξῆς ὡς πρὸς τοὺς ἐπιβλητέους συντελεστὰς φόρου καὶ τελῶν ἐπὶ τῶν προικῶν καὶ τὸν τρόπον ἐν γένει τῆς φορολογίας πρὸς προῖκα συνιστωμένην παρ' ἀνιόντος πρώτου βαθμοῦ τῆς ὑπὲρ ἧς ἡ προῖξ.

Ἄρθρον 3.

1. Ἐφόσον κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις συντρέχει περίπτωσις συνυπολογισμοῦ τοῦ ὑπὲρ τὰς 75.000 δραχμὰς μέρους προικός τινος εἰς μεταγενεστέραν κληρονομικὴν μερίδα, κληροδοσίαν, ἢ δωρεάν, ἐκ τῶν ὀφειλομένων ἐπὶ τοῦ συνόλου φόρου καὶ τελῶν κληρονομίας, κληροδοσίας ἢ δωρεᾶς ἐκπίπτεται οὐχὶ ποσὸν ἴσον πρὸς τ' ἀναλογοῦντα εἰς τὴν συνυπολογιζομένην προῖκα φόρον καὶ τέλη προικός, ἀλλὰ ποσὸν ἴσον πρὸς τὸν φόρον καὶ τὰ τέλη, ἅτινα θὰ κατεβάλλοντο, ἂν τὸ συνυπολογιζόμενον μέρος τῆς προικὸς εἶχε φορολογηθῇ ὡς δωρεά.

2. Ἀντιθέτως ἐφόσον κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις συντρέχει περίπτωσις συνυπολογισμοῦ δωρεᾶς εἰς μεταγενεστέραν προῖκα, ἐκ τῶν ὀφειλομένων ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ φόρου καὶ τελῶν προικὸς ἐκπίπτεται οὐχὶ ποσὸν ἴσον πρὸς τ' ἀναλογοῦντα εἰς τὴν συνυπολογιζομένην δωρεὰν φόρον καὶ τέλη δωρεᾶς, ἀλλὰ ποσὸν ἴσον πρὸς τὸν φόρον καὶ τὰ τέλη, ἅτινα θὰ κατεβάλλοντο, ἐὰν ἡ συνυπολογιζομένη δωρεὰ εἶχε φορολογηθῇ ὡς προῖξ.

Ἄρθρον 4.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται μόνον ἐπὶ κληρονομικῶν μερίδων καὶ κληροδοσιῶν ἐπαχθεισῶν μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος, πρικειμένου δὲ περὶ δωρεῶν καὶ προικῶν μόνον ἐφόσον γῦται συνέστησαν μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος.

2. Ἐξαιρετικῶς ὅταν τὸ κληρονομικὸν ἢ κληροδοτικὸν δικαίωμα διατελῇ ὑπὸ ἀναβλητικὴν αἵρεσιν, ἡ δὲ αἵρεσις πληρωθῇ δ' ἡ αἵρεσις καὶ συντρέχει περίπτωσις φορολογίας αὐτῆς μόνον μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος νόμου, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος, ἔστω καὶ ἂν πρὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ συνέστη ἡ δωρεὰ ἢ ἡ προῖξ.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἐναρξις τῆς ἰσχύος τῶν ἄρθρων 1 ἕως 4 τοῦ παρόντος νόμου ὁρισθήσεται διὰ διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 6.

Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ 1641 νόμου, ὡς τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου 3603, ἐπεκτείνονται καὶ πρικειμένου περὶ περιουσιῶν κειμένων ἐν Κύπρῳ, τῆς διατάξεως ταύτης ἰσχυούσης ἀφ' ἧς ἴσχυσεν ὁ 3603 νόμος».

Γίνονται ὡσαύτως δεκτὰ τὰ κάτωθι νομοσχέδια :

1) Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὸ σχέδιον Νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 3 Ἰουλίου 1933 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν οἰκονομικῶν καὶ διαχειριστικῶν διατάξεων τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβείου Πολυτεχνείου».

2) Εἰς μόνην συζήτησιν ἡ πρότασις νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου «περὶ ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων».

3) Εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Ταμείου κατασκευῆς ἀμαξιτῆς ὁδοῦ Καστελλίου, Λαυρολιθαρίου, Μουσονίτσης τῆς Ἐπαρχίας Παρνασσίδος» ἔχοντα οὕτω :

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν οἰκονομικῶν καὶ διαχειριστικῶν διατάξεων τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου.

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 3 Ἰουλίου ἐ. ἔ. Νομ. Διάταγμα «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν οἰκονομικῶν καὶ διαχειρι-

στικῶν διατάξεων τοῦ ΕΜΠ» ὡς τοῦτο ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 175 τεύχει Α' φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῆς 3 Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἐπιφερομένων τροποποιήσεων, ἔχον ὡς κάτωθι,

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν οἰκονομικῶν καὶ διαχειριστικῶν διατάξεων τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 11 Ἀπριλίου Ἐξουσιοδότησιν τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων καὶ τὴν ἀπὸ 23 Ἰουνίου ἐ. ἔ. γνώμην τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς Νομοθετικῶν Διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ αὐθεντικὴ ἑρμηνεία τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 3940 ὡς ἐκωδικοποιήθη ἐν παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 100 τοῦ ἀπὸ 2 Ὀκτωβρίου 1931 Δ/τος, εἶναι ὅτι τὰ ὑπὸ τοῦ ΕΜΠ εἰσπραττόμενα τέλη ἐγγραφῆς, ἀνανεώσεως αὐτῆς, διδάκτρα καὶ λοιπὰ ὁμοειδῆ ἔσται, ὅσα ἐκ τούτων περιέρχονται βάσει τῶν κειμένων διατάξεων εἰς τὸ Ἵδρυμα, διατίθενται ὑπ' αὐτοῦ διὰ πᾶσης φύσεως ἀνάγκας, ἤτοι ἐὰ τὴν καταβολὴν ἀποδοχῶν ἐκτάκτου προσωπικοῦ, ἐκτέλεσιν ἔργων, προμήθειαν ὀργάνων, ἐργαλείων καὶ πάσης φύσεως ἀντικειμένων, καὶ προσέτι δι' ἐκτέλεσιν οἱασδήποτε δαπάνης, ἣν ἤθελεν ἀποφασίσει ἡ Διαχειριστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ ΕΜΠ. Αἱ εἰς τὸ ἠδη ὑπηρετοῦν προσωπικὸν τὸ προσληφθὲν διὰ πράξεων τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς, καθυστερούμενα δεδουλευμένα ἀποδοχαὶ τοῦ παρόντος καὶ λήξαντος οἰκονομικοῦ ἔτους, θέλουσι καταβληθῆ, ἅμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ παρόντος, ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄνω ἄρθρον 100 προσόδων.

2. Τὸ ἔκτακτον προσωπικὸν τὸ ἀμειβόμενον εἰς βάρος τῆς περιουσίας τοῦ ΕΜΠ, δι' ὃ ἡ ὁλικὴ ἐτησία δαπάνη δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ 2)5 τῶν ὡς ἄνω κατ' ἔτος εἰσπράξεων καὶ τὸ τοιοῦτον εἰς βάρος τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ, διορίζεται καὶ ἀπολύεται ἐφεξῆς δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, μετὰ γνώμην τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἐξαιρεῖται τῆς διατάξεως ταύτης τὸ βοηθητικὸν ἔκτακτον διδακτικὸν προσωπικὸν τὸ εἰς βάρος τῆς περιουσίας τοῦ ΕΜΠ. ἀμειβόμενον, δι' ὃ προκειμένου περὶ προσλήψεως καὶ προαγωγῆς αὐτοῦ, ἀκολουθεῖται ἡ διαδικασία τοῦ μονίμου τοιούτου τοῦ ἐκ τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ ἀμειβομένου. Αἱ ὡς ἀνωτέρω διατάξεις θέλουσι ν ἰσχύσῃ καὶ διὰ τὸ κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος ὑπηρετοῦν ὡς ἄνω ἔκτακτον προσωπικόν.

3. Αἱ ἐκ τῶν περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ διατάξεων καὶ εἰδικῶς αἱ ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου ΣΙΒ' ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων, ἰσχύουσαι διὰ τὸ ΕΜΠ, καθὼς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια ἐνεργείας δαπανῶν καὶ διαχειρίσεως τῆς περιουσίας τοῦ ΕΜΠ καὶ τῶν αὐτῷ χορηγουμένων κρατικῶν πιστώσεων, θέλουσιν ὁρισθῆ διὰ Διατάγματος προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Συγκοινωνίας καὶ μετὰ γνώμην τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΕΜΠ, καταργουμένου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Διατάγματος τούτου τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ νόμου 388 ὡς ἐκωδικοποιήθη ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ ἀπὸ 2 Ὀκτωβρίου 1931 Διατάγματος

4. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων τοῦ ΕΜΠ προτείνεται ὑπὸ τῆς Συγκλήτου καὶ ἀποφασίζεται ὑπὸ τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις καθορίζει ταυτοχρόνως τὸν τρόπον ἐκτελέσεως αὐτῶν κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος εἰδικώτερον καθορισθησόμενα, ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Συγκοινωνίας. Αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 5367 δὲν ἰσχύουσι διὰ τὸ ΕΜΠ.

5. Οἱ καθηγηταὶ τοῦ ΕΜΠ ὡς μέλη τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς δὲν δικαιοῦνται τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ ἀπὸ 2 Ὀκτωβρίου 1931 Δ/τος «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ ΕΜΠ διατάξεων» ἐπιδόματος.

6. Ἡ ἵδρυσις, ἡ λειτουργία καὶ ὁ τρόπος ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ἐστιατορίου τοῦ ΕΜΠ ὁρίζεται ὑπὸ τῆς Συγκλήτου δι' ἀποφάσεως αὐτῆς ρυθμιζούσης καὶ πᾶσαν ἄλλην λεπτομέρειαν.

7. Ἐπιτρέπεται ἡ ἵδρυσις καὶ λειτουργία πρατηρίου ἀντικειμένων χρήσεως τῶν σπουδαστῶν τοῦ ΕΜΠ χρησιμοποιουμένων τῶν ἐκάστοτε κατατεθειμένων χρηματικῶν ἐγγυήσεων τῶν σπουδαστῶν καὶ τῶν πόρων τῆς περιουσίας τοῦ ἱδρύματος.

8. Δι' ἀποφάσεως τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπιτρέπεται ὅπως καταβάλλωνται ἔξοδα κινήσεως εἰς βάρος τῆς περιουσίας τοῦ ΕΜΠ ἐντὸς τῶν πόλεων, Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ περιχώρων ὑπαλλήλου βιοκηνητικοῦ, ἐφ' ὅσον οὗτος ἐκτελεῖ ἐξωτερικὴν τοιαύτην ὑπηρεσίαν ἁρμοδίως βεβαιουμένην. Τὰ ἔξοδα ταῦτα δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσι μηνιαίως τὰς δραχμὰς ἑπτακοσίας πεντήκοντα. Ὡς μόνον δικαιολογητικὸν τῆς δαπάνης ταύτης καθορίζεται κατάστασις τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων, θεωρουμένη ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως.

Ἄρθρον 2.

1. Αἱ ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις τοῦ ΕΜΠ ἐκτελούμεναι πάσης φύσεως δοκιμασίαι, ἔρευναι καὶ ἀναλύσεις διὰ λογαριασμὸν ἑτέρων κρατικῶν ὑπηρεσιῶν, νομικῶν προσώπων, ἰδιωτῶν καὶ ἐν γένει τρίτων, ὑποβάλλονται εἰς τέλη ὁριζόμενα διὰ Διατάγματος, ρυθμίζοντος καὶ πᾶσαν ἄλλην λεπτομέρειαν, ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Συγκοινωνίας καὶ μετὰ γνώμην τῆς Συγκλήτου. Τὰ τέλη ταῦτα εἰσερχόμενα εἰς τὴν περιουσίαν τοῦ ΕΜΠ διατίθενται διὰ πάσης φύσεως ἀνάγκας τῶν οἰκείων ἐργαστηρίων καὶ ἀποζημίωσιν τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν καθοριζομένην διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος. Αἱ ὑπὸ τῶν καθηγητῶν τοῦ ἱδρύματος ἐνεργούμεναι ἐπιστημονικαὶ ἔρευναι, δοκιμασία καὶ ἀναλύσεις δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν καταβολὴν τῶν ὑπὸ τῆς παρούσης διατάξεως ὁριζομένων τελῶν.

2. Ἐπιτρέπεται διὰ Διατάγματος μετὰ προηγουμένην ἀπόφασιν τῆς Συγκλήτου ἡ ἵδρυσις καὶ λειτουργία σπουδαστηρίων ἐν τῷ ἱδρύματι.

3. Οἱ τεχνικῶς μετεκπαιδευόμενοι ἀξιωματικοὶ ἐν τῷ ΕΜΠ δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς καταβολὴν δαπανῶν ἀσκήσεων καὶ ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν, ὑποχρεοῦνται ὅμως εἰς καταβολὴν ἀποζημιώσεων λόγῳ φθορῶν ἀντικειμένων τοῦ ΕΜΠ.

4. Προτάσει τῆς Συγκλήτου καὶ διὰ Διατάγματος τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνίας καὶ τοῦ ἁρμοδίου προϊσταμένου Ὑπουργοῦ ἐπιτρέπεται ἡ παρὰ τῷ ΕΜΠ. ἀπόσπασις διοικητικῶν ὑπαλλήλων ἑτέρων δημοσίων ὑπηρεσιῶν, τιθεμένων εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἱδρύματος καὶ ὑπαγομένων εἰς τὰς διεπούσας τοῦτο διατάξεις, ἀπολαμβανόντων ὅμως τῶν ἀποδοχῶν αὐτῶν καὶ προαγομένων κατὰ τὰ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἐξ ἧς ἀπεσπάσθησαν ἰσχύοντα ἑκάστοτε.

5. Καθίσταται θέσις ὑπεργοστασιάρχου τοῦ μηχανουργικοῦ ἐργαστηρίου ἐπὶ βαθμῷ καὶ ἀποδοχαῖς Τμηματάρχου Α' τάξεως, τοῦ τρόπου πληρώσεως καὶ τῶν προσόντων τῆς θέσεως ταύτης καθοριζομένων διὰ Διατάγματος.

6. Πᾶν ἐπίσημον πιστοποιητικὸν ὡς καὶ τὰ εἰσερχόμενα καὶ ἐξερχόμενα ὑπηρεσιακὰ ἔγγραφα τὰ ἀφορῶντα τὸ ΕΜΠ. ἐνεργοῦνται διὰ τῆς Πρυτανείας.

Ἄρθρον 3.

1. Οἱ συμφώνως πρὸς τὰς κειμένας διατάξεις θωρεὰν μεταρρυθμιζόμενοι διὰ τῶν ΣΕΚ ὁμαδικῶς δι' ἐπιστημονικὰς ἐκδρομὰς σπουδαστὰ καὶ οἱ συνοδεύοντες αὐτοὺς καθηγηταὶ καὶ ὑπάλληλοι τοῦ ΕΜΠ δικαιοῦνται οἱ μὲν καθηγηταὶ καὶ ὑπάλληλοι πρώτης ἢ δευτέρας θέσεως, οἱ δὲ σπουδασταὶ δευτέρας, τῆς ὑπηρεσίας τῶν ΣΕΚ ρυθμιζούσης ἑκάστοτε ἀναλόγως τῶν διατιθεμένων μέσων τὰς λεπτομερείας μεταφορᾶς. Πρὸς ἐκτέλεσιν τοιούτων μεταφορῶν ἀρκεῖ ἡ πρὸ τριῶν τοὐλάχιστον ἡμερῶν πρὸς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν τῶν ΣΕΚ ὑπὸ τοῦ ΕΜΠ ἀνακοίνωσις.

2. Καθηγηταὶ καὶ ὑπάλληλοι τοῦ ΕΜΠ ἀποδεχόμενοι καὶ ἐκτελοῦντες ὑπηρεσίαν ἐκτὸς τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, δικαιοῦνται εἰς ἀπόλυψιν ἡμερησίας ἀποζημιώσεως καὶ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων ἐφαρμοζομένων ὡς πρὸς αὐτὰ τῶν περὶ ἐπιθεωρητῶν τῶν δημοσίων ἔργων διατάξεων διὰ τοὺς καθηγητάς, διὰ δὲ τοὺς ὑπαλλήλους τῶν διὰ τοὺς ἐμποδιζομένους αὐτῶν τῶν δημοσίων ἔργων ἰσχυουσῶν. Αἱ δαπάναι αὗται καταβάλλονται ὑπὸ τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν ἐκδιδουσῶν τὰς σχετικὰς πρὸς τὰς ἀνατιθεμένας ἐργασίας διαταγὰς καὶ ἐκ τῶν οἰκείων αὐτῶν πιστώσεων.

3. Οἱ εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις ὑφιστάμενοι ὑποψήφιοι καταβάλλουσιν πρόσθετον τέλος ἐξεταστρων ἐκ δραχμῶν πεντήκοντα, διατιθέμενον ἀποφάσει τῆς Συγκλήτου πρὸς ἀποζημίωσιν τοῦ ἐποπτεύοντος ἐκ μὴ ἐξεταστῶν προσωπικοῦ.

4. Οἱ ἐπιμεληταὶ τοῦ ΕΜΠ δικαιοῦνται τότε μόνον προαγωγῆς μέχρι τοῦ βαθμοῦ Δ ευθυντοῦ, ἐφ' ὅσον ἐδημοσίευσαν ἐπιστημονικὴν ἐργασίαν ὑπὸ τῆς οἰκείας Ἀνωτάτης Σχολῆς κριθεῖσαν ὡς ἀξιόλογον καὶ μετὰ σύμφωνον πρότασιν τοῦ οἰκείου Καθηγητοῦ.

5. Εἰς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Νόμου 1387 ὡς ἐκωδικοποιήθη ἐν ἄρθρῳ 47 τοῦ ἀπὸ 2 Ὀκτωβρίου 1931 Διατάγματος, προστίθεται ὡς 2α παράγραφος ἡ ἑξῆς: «Οἱ παρασκευασταὶ τοῦ ΕΜΠ. ἐφ' ὅσον κέκτηνται πτυχίον τῶν Πανεπιστημίων ἢ δίπλωμα τοῦ ΕΜΠ διορίζονται διὰ Διατάγματος κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Ὑπουργικοῦ Γραμματέως Β' τάξεως, προαγόμενοι καὶ μέχρι τοῦ βαθμοῦ καὶ μισθοῦ Τμηματάρχου Β' τάξεως, κατὰ τὰ περὶ ἐπιμελητῶν ἰσχύοντα. Οἱ ἐκ τῶν παρασκευαστῶν ὑπηρετοῦντες πτυχιοῦχοι κατὰ τὴν ἰσχὺν οὗ παρόντος Νόμου ἐφ' ὅσον ἔχουσι συμπληρώσει διετῆ ὑπηρεσίαν, δύνανται προτάσει τοῦ ἁρμοδίου καθηγητοῦ καὶ μετ' ἀπόφασιν τῆς Συγκλήτου, νὰ προαχθῶσι εἰς Γραμματεῖς Β' τάξεως».

6. Ὁ ἀρχιεπιστάτης ἔχει ἀποδοχὰς ἐπιστάτου.

7. Τὸ προσωπικὸν τῆς ὑπηρεσίας ἀνωτάτης τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως ὑπάγεται ὡς πρὸς τὰς προαγωγὰς καὶ τὰ πειθαρχικὰ εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας καὶ κρίνεται μετὰ σχετικὴν πρότασιν τῆς Συγκλήτου.

8. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἐργαστηρίου ἀντοχῆς ὑλικῶν μετὰ ἑπταετῆ ὑπηρεσίαν ὡς ἔκτακτος καθηγητής, ἐξαμοιοῦται πλήρως πρὸς τακτικὸν καθηγητὴν τοῦ ΕΜΠ., οὗ λαμβάνει τὸν τίτλον καὶ τὰ δικαιώματα, διατηρῶν ὅμως τὰς ἀποδοχὰς τοῦ ἐκτάκτου καθηγητοῦ.

9. Αἱ θέσεις τῶν ἐπιμελητῶν αὐθάνονται κατὰ τέσσαρας. Τὰ τῆς προσλήψεως τούτων ρυθμίζονται διὰ Διατάγματος.

10. Αἱ κατὰ τὸ διδακτικὸν ἔτος 1932—1933 εἰσπραχθεῖσαι ἠδημέναι καταβολαὶ τελῶν ἐγγραφῆς καὶ ἀνανεώσεως δι' ἐκπρόθεσμον καταβολὴν ἐπιστρέφονται τοῖς δικαιούχοις ἢ συμψηφίζονται.

11. Οἱ διδάσκαλοι γραμμογραφίας, ἐλευθερογραφίας, καὶ τοπογραφικῶν σχεδιάσεων προάγονται μετὰ γνώμην τῆς Συγκλήτου διὰ Διατάγματος ἀνὰ τριετίαν μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ καὶ ἀποδοχῶν Τμηματάρχου, προσμετρουμένης τῆς ἐν τῷ Ε. Μ. Π. προγενεστέρας ὑπηρεσίας αὐτῶν, διὰ τὴν κατὰ ἕνα βαθμὸν προαγωγήν.

12. Ἐπιτρέπεται ἡ εἰδικοῦ κειμένου νόμου διὰ Διατάγματος κωδικοποίησις ἁπάσης τῆς ἰσχυούσης διὰ τὸ ΕΜΠ νομοθεσίας, ἡ κατ' αὐτὴν νεάρα ὁμοίησις καὶ διάφορος κατάταξις ἄρθρων, παραγράφων καὶ ἐδαφίων, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη διαρρύθμισις τῶν ὑφισταμένων περὶ Ε Μ Π διατάξεων σκοπούσαι τὴν διευκόλυνσιν καὶ θεσσαφήνισιν τῆς κωδικοποιήσεως ἄνευ τινὸς προσθήκης ἢ ἀφαιρέσεως, πλὴν τῆς παραλείψεως τῶν καταργουμένων ἢ ἀντικειμένων διατάξεων καὶ τῆς ἐν αὐτῇ ἀντικατασάσεως τῶν διὰ μεταγενεστέρων νόμων καὶ τοῦ παρόντος Ν. Δ. μεταβληθέντων τίτλων ἢ ὀνομάτων τῶν εἰς προγενεστέρους Νόμους ἀναφερομένων.

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ν. Δ. ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

2. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος Ν. Δ. προβλεπομένων Διαταγμάτων ἰσχύουσιν τὰ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντα τοιαῦτα, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος.

Εἰς ὃν ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος, ὅπερ ὑποβληθήσεται πρὸς κύρωσιν ὑπὸ τῶν Βουλῶν εὐθὺς ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ἰουλίου 1933.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Σ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ, Ι. ΡΑΛΛΗΣ, Θ. ΤΟΥΡΚΟΒΑΣΙΛΗΣ, Ι. ΘΕΟΤΟΚΗΣ. Ι. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΛ. ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΣ, Μ. ΕΥΑΜΠΙΟΣ, Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ, ΣΠ. ΤΣΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἄρθρον δεύτερον

1. Ἡ παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Τὸ ἀνωτέρω προσωπικόν, πλὴν τοῦ βοηθητικοῦ διδακτικοῦ καὶ τοῦ ἐξ ἡμερομισθίων τοιούτου, εἶναι μόνιμον, τῆς κατὰ βαθμὸν καὶ μισθὸν κατατάξεως τούτου γενησομένης ὑπὸ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ δύο διευθυντῶν καὶ ἑνὸς τμηματάρχου Α' τάξεως τοῦ ΕΜΠ, ὁριζομένων διὰ Διατάγματος προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτριπῆς ἐκδοθήσεται ἐφάπαξ σχετικὸν διάταγμα μετ' ἀπόφασιν τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ. Πᾶσα προγενεστέρα ὑπηρεσία τοῦ ἀνωτέρω προσωπικοῦ ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ λογίζεται συντάξιμος. Αἱ ἀποδοχαὶ τούτου καὶ αἱ συντάξεις καταβάλλονται ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ ΕΜΠ.

Ἐπὶ τῆς μονιμοποιήσεως τῶν ἐπὶ βαθμῷ μαθητευομένων ἀποφαίνεται ἡ ἄνω ἐπιτροπή.

2. Ἡ παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἕπεται.

Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου 5334 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως.

«Ἡ διαχείρισις τῆς περιουσίας τοῦ ΕΜΠ συνισταμένης ἐκ κληροδοτημάτων, δωρεῶν καὶ ἄλλων πόρων, ἐνεργεῖται ὑπὸ πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης 1) ἐκ τοῦ ἑκάστοτε κοσμήτορος τῆς Α. Σ. τῶν Πολιτικῶν Μηχανικῶν τοῦ ΕΜΠ ὡς προέδρου, 2) ἑνὸς κοσμήτορος τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν τοῦ ΕΜΠ ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας 3) τοῦ Διευθυντοῦ τῆς ὑπηρεσίας Ἀνωτάτης Τεχνικῆς Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας 4) ἑνὸς διευθυντοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ 5) ἑνὸς διευθυντοῦ ἢ τμηματάρχου Α' τάξεως τῆς κεντρικῆς ὑπηρε-

σίας τῆς Γ. Δ. Δ. Λογιστικοῦ ἐπὶ διετεῖ θητείᾳ. Οἱ ὑπ' ἀριθ. 4 καὶ 5 ὁρίζονται ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Τῶν ὑπ' ἀριθ. 2, 4 καὶ 5 μελῶν κατ' ὅμοιον τρόπον ὁρίζονται οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν. Τῶν συνεδρίων τῆς διαχειριστικῆς ἐπιτροπῆς μετέχουσιν οἱ διευθυνταὶ Γραμματείας καὶ Λογιστικοῦ ἄνευ ψήφου. Καθήκοντα γραμματέως τῆς διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκτελεῖ εἷς τῶν ἐπὶ βαθμῷ τμηματάρχου γραμματέων τοῦ ΕΜΠ ὁριζόμενος δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ ἀπὸ 2 Ὀκτωβρίου 1931 Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ ΕΜΠ διατάξεων» ἐπιδόματος τῶν μελῶν τῆς διαχειριστικῆς ἐπιτροπῆς ἐπεκτείνονται καὶ διὰ τὸν Διευθυντὴν τῆς Γραμματείας καὶ τὸν Γραμματέα τῆς ἐπιτροπῆς. Τὰς ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας τοῦ ΕΜΠ ἀποφάσεις τῆς διαχειριστικῆς ἐπιτροπῆς ἐκτελεῖ ὁ Πρύτανις.

3. Ἡ παράγρ. 6 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Ἡ ἐκμίσθωσις ἢ ἡ κατ' ἄλλον τρόπον ἐκμετάλλευσις τοῦ ἐστιατορίου τῶν σπουδαστῶν τοῦ ΕΜΠ, γίνεται διὰ δημοσίου διαγωνισμοῦ, ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος τοῦ ὁποίου ἀποφαίζει ἡ Σύγκλητος μετ' ἀπόφασιν τῆς Διαχειριστικῆς ἐπιτροπῆς. Ἐὰν ἐπαναληφθέντος τοῦ διαγων.σμοῦ καθίσταται ἀνέφικτος ἡ διὰ διαγωνισμοῦ ἐκμίσθωσις γίνεται μετ' ἀπόφασιν τῆς διαχειριστικῆς ἐπιτροπῆς δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας».

4. Ἡ παρ. 7 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου συμπληροῦται ὡς ἕπεται.

«Ὁ τρόπος τῆς λειτουργίας, αἱ προμήθειαι καὶ ἡ ἐν γένει διαχείρισις τοῦ πρατηρίου ἀντικειμένων χρήσεως τῶν σπουδαστῶν, ἡ ἐπιστροφὴ τῶν ἐγγυήσεων εἰς τὴν διεύθυνσιν λογιστικοῦ τοῦ ΕΜΠ κανονισθήσονται διὰ Διατάγματος μετὰ γνώμην τῆς διαχειριστικῆς ἐπιτροπῆς.

5. Ἡ παρ. 8 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἕπεται.

«Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ἑπομένου οἰκονομικοῦ ἔτους συντάσσεται ὑπὸ τῆς διαχειριστικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ὑποβάλλεται ὑπ' αὐτῆς εἰς τὴν Σύγκλητον ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου τοῦ μηνὸς Μαρτίου. Ὁ Προϋπολογισμὸς ψηφίζεται ὑπὸ τῆς Συγκλήτου καὶ ὑποβάλλεται διὰ τοῦ Πρυτάνεως εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας ἐντὸς τοῦ δευτέρου δεκαπενθημέρου τοῦ μηνὸς Μαρτίου. Ἐὰν ὁ Ὑπουργὸς δὲν ἀποφανθῇ ἐντὸς 20 ἡμερῶν περὶ τοῦ ὑποβληθέντος προϋπολογισμοῦ, θεωρεῖται ὅτι ἐνέκρινεν αὐτὸν ὡς ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Συγκλήτου. Ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας ὁ Ὑπουργὸς δύναται νὰ διαγράψῃ ἢ νὰ ἐλαττώσῃ τὰ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ποσά, οὐχὶ ὅμως νὰ αὐξήσῃ ἢ νὰ προσθέσῃ νέα. Ὁ ἐγκριθεὶς προϋπολογισμὸς δημοσιεύεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Τροποποιήσεις αὐτοῦ ἐπιτρέπονται μόνον ἀνὰ ἑξάμηνον καὶ ἀκολουθοῦσι τὴν αὐτὴν διαδικασίαν.

Ἄρθρον τρίτον.

1. Ἡ παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Οὐδεμία δαπάνη ἐνεργεῖται ἄνευ προηγουμένης ἀποφάσεως τῆς διαχειριστικῆς ἐπιτροπῆς, δύναται ὅμως δαπάνη μέχρι ποσοῦ πέντε χιλιάδων δι' ἐκπλήρωσιν ἐπειγουσῶν ἀναγκῶν νὰ ἐγκριθῇ ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως. Ἡ κατάτμησις αὐτοτελῶν ἐν γένει ἔργων, προμηθειῶν ἢ ἄλλων ἐν γένει παραγγελιῶν ἀπαγορεύεται ἀπολύτως».

Ἡ παράγρ. 5 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

Καθίσταται θέσις βοηθοῦ ἐργοστασιάρχου τοῦ μηχανουργικοῦ ἐργοστασίου ἐπὶ βαθμῷ καὶ ἀποδοχαῖς εἰσηγητοῦ τοῦ τρόπου πληρώσεως, τῆς προαγωγῆς καὶ τῶν προσόντων τῆς θέσεως ταύτης καθορισθησομένων διὰ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

3. Ἡ παράγραφος 6 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος νόμου διορθοῦται ὡς ἑξῆς :

«Ὁ ἀρχιεπιστάτης ἔχει ἀποδοχὰς ἀκολούθου».

4. Ἡ παράγραφος 7 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Τὸ προσωπικὸν τῆς ὑπηρεσίας Ἀνωτάτης Τεχνικῆς Ἐκπαιδεύσεως ὑπάγεται, ὡς πρὸς τὰς προαγωγὰς καὶ τὰ πειθαρχικὰ εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας κρίνεται δὲ παρ' αὐτοῦ μετὰ σχετικὴν εἰσήγησιν τοῦ ἀμέσως προϊσταμένου αὐτοῦ διευθυντοῦ. Ἡ συμμετοχὴ ἢ ἡ ὁπωσδήποτε ἀνάμιξις τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τοῦ ΕΜΠ εἰς τὰ τοῦ διοικητικοῦ τοιούτου καθήκοντα ἀπαγορεύεται. Αἱ περὶ προαγωγῆς διατάξεις τοῦ νόμου 4785 αἱ ἀφορῶσαι τὸ διοικητικὸν προσωπικὸν τοῦ ΕΜΠ ἐφαρμόζονται ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσι κεναὶ θέσεις.

Ἄρθρον τέταρτον

1. Πρύτανις τοῦ ΕΜΠ ἐπὶ βαθμῷ Πρυτάνεως τῶν Πανεπιστημίων διὰ δύο Ἀκαδημαϊκὰ ἔτη εἶναι ὁ τοῦ παρελθόντος ἔτους Ἀντιπρύτανις.

2. Ἡ ἐκλογὴ τῶν διὰ τὴν θέσιν τοῦ Ἀντιπρυτάνεως ὑποψηφίων γίνεται διὰ ψηφοδελτίων μυστικῶς καὶ δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τοῦ συνόλου τῶν τακτικῶν καθηγητῶν.

Ἡ διαλογὴ τῶν ψηφοδελτίων διεξάγεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως καὶ ὑπὸ δύο ὑπ' αὐτοῦ διοριζομένων τακτικῶν καθηγητῶν

3. Μὴ ἐπιτευχθείσης ἀπολύτου πλειοψηφίας ἐπαναλαμβάνεται αὕτη. Ἐὰν καὶ αὐθις δὲν ἐπιτευχθῇ ἀπόλυτος πλειοψηφία, ἐπαναλαμβάνεται ἡ ψηφοφορία, ἐκλεγομένου τοῦ σχετικῶς πλειοψηφίσαντος καὶ ἀποφαινομένου ἐν ἰσοψηφίᾳ τοῦ κλήρου.

4. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς διὰ τὴν θέσιν τοῦ Ἀντιπρυτάνεως ὑποβάλλεται ἀμελητὶ τῷ Ὑπουργῷ, ὅστις ἐντὸς δέκα ἡμερῶν προκαλεῖ Διάταγμα διορισμοῦ αὐτοῦ ὡς Ἀντιπρυτάνεως διὰ δύο συνεχῆ Ἀκαδημαϊκὰ ἔτη.

5. Τὸν Πρύτανιν ὁπωσδήποτε ἐκλιπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ Ἀντιπρύτανις καὶ τοῦτον ὁ ἀρχαιότερος τῶν Κοσμητόρων.

6. Ἡ θέσις τοῦ τε Πρυτάνεως καὶ Ἀντιπρυτάνεως εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς οἱανδήποτε ἑτέραν διοικητικὴν δημοσίαν θέσιν ἐπὶ πλήρει ἢ ἡλαττωμένῳ μισθῷ ἢ ἐπιμισθίῳ ἢ πρὸς τὴν τοῦ δημοτικοῦ ἢ ἰδιωτικοῦ ὑπαλλήλου ἢ διευθυντοῦ ἢ διευθύνοντος συμβούλου νομικῶν προσώπων δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου.

7. Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου καθήκοντα Πρυτάνεως τοῦ ΕΜΠ. ἐκτελεῖ ὁ ἤδη Ἀντιπρύτανις μέχρι τῆς συμφώνως ταῖς παραγράφοις 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου τούτου ἀναδείξεως δι' ἐκλογῆς Πρυτάνεως καὶ Ἀντιπρυτάνεως τοῦ ΕΜΠ. διὰ τὴν πρώτην διετίαν.

Ἄρθρον πέμπτον.

1. Πᾶσαι αἱ ἐν τοῖς περὶ ΕΜΠ νόμοις ἐν γένει ἀναγραφόμεναι γνῶμαι, προτάσεις καὶ ἀποφάσεις τῆς Συνελεύσεως τῶν καθηγητῶν, τῆς Συγκλήτου, τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν, τῶν Συλλόγων ἢ Καθηγητῶν ἔχουσιν ἐφεξῆς διὰ τὸν Προϊστάμενον Ὑπουργὸν συμβουλευτικὸν χαρακτῆρα καὶ δύνανται οὐ μόνον νὰ τροποποιῶνται παρ' αὐτοῦ ἀλλὰ καὶ νὰ μὴ ἐγκρίνωνται.

2. Ἡ ἔκτακτος ἕδρα τῶν τεχνικῶν ὑλικῶν τοῦ ΕΜΠ καθίσταται τακτική, ὁ δὲ κατέχων ταύτην καθηγητὴς εἶναι μόνιμος ἔκτακτος.

3. Αἱ διατάξεις τῆς παραγρ. β' τοῦ ἄρθρου 133 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ ΕΜΠ νομοθετικῶν διατάξεων κώδικος ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1931 κεκτημένους τῶν ἐν αὐτῇ περιεχομένων προσόντων.

Ἄρθρον ἕκτον.

1. Ἐάν τις τοῦ βοηθητικοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν τοῦ ΕΜΠ κατέχει ἑτέραν δημοσίαν θέσιν ἢ τοιαύτην δημοτικοῦ, κοινοτικοῦ ἢ παρὰ νομικῷ προσώπῳ δημοσίου ἢ κοινῇ ὑπαλλήλου, ἐξαιρέσει τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Σχολῆς Τ.Τ.Τ. καὶ τῆς Βουλῆς, ἐπὶ πλήρει ἢ ἠλαττωμένῳ μισθῷ ἢ ἐπιμισθίῳ περιορίζεται ι καὶ μισθοδοτεῖται αὐτῇ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ βαθμοῦ ὃν κατέχει ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, τῆς ἐν τῷ ΕΜΠ θέσεώς του κενουμένης καὶ πληρουμένης κατὰ τὰς περὶ πληρώσεως κενῶν θέσεων ἀντιστοίχως κειμένας διατάξεις.

Ἄρθρον ἕβδομον.

1. Εἰς τὴν θέσιν τοῦ διευθυντοῦ τῆς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Συγκοινωνίας αὐτοτελοῦς ὑπηρεσίας Ἀνωτάτης Τεχνικῆς Ἐκπαιδεύσεως τοποθετεῖται, μετὰ τὴν λῆξιν τῆς θητείας τοῦ ἤδη ὑπηρετοῦντος, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας εἷς τῶν ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ διευθυντῶν Α' τάξεως τοῦ ΕΜΠ καταλαμβάνων ἐφ' ἑξῆς ὁριστικῶς τὴν θέσιν ταύτην Εἰς τοῦτον δύναται νὰ ἀνατεθῇ καθ' ὁμοιον ὡς ἀνωτέρω τρόπον καὶ ἑτέρα ἐν τῷ ΕΜΠ. ὑπηρεσία.

2. Δι' ἐνίσχυσιν τοῦ παρὰ τῇ αὐτοτελεῖ ὑπηρεσίᾳ Ἀνωτάτης Τεχνικῆς Ἐκπαιδεύσεως ὑπηρετοῦντος διοικητικοῦ καὶ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ ἐπιτρέπεται ἡ μετὰ πρόταιν τοῦ ἁρμοδίου διευθυντοῦ ἀπόσπασις τοιούτου ἐκ τοῦ ΕΜΠ ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Πᾶσα ἀντίθετος τῷ παρόντι νόμῳ διάταξις κατεργεῖται

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων «περὶ ἐκτελέσεως Δημοσίων Ἔργων».

Ἄρθρον 1.

1. Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου 5367 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Ἄρθρον 6. 1) Πᾶσα μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων μερῶν διαφορὰ προκύπτουσα εἴτε ἐκ τῆς τεχνικῆς τῶν ἔργων ἐκτελέσεως εἴτε ἐκ τῆς ἑρμηνείας καὶ ἐκτελέσεως τῆς συμβάσεως καὶ τῆς συγγραφῆς τῶν ὑποχρεώσεων ὡς καὶ τῶν μεταγενεστέρως διὰ νόμου ἢ ὁμφωνίας τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεῶς των εἴτε ἐκ τῆς καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἐπερχομένης λύσεως τῆς ἐργολαβικῆς συμβάσεως ἀφορῶσα εἴτε τὸν καθορισμὸν τῆς ἀξίας τῶν ἐκτελεσθεισῶν ἐργασιῶν ὡς καὶ τὴν καταβολὴν αὐτῆς, εἴτε τὸν καθορισμὸν καὶ τὴν καταβολὴν συμβατικῶν ἢ νομίμων ἀποζημιώσεων καὶ γενικῶς πᾶσα διαφορὰ οἱασδήποτε φύσεως προκύπτουσα ἐξ ἐργολαβικῆς συμβάσεως κατὰ τὴν διάρκειαν ἢ μετὰ τὴν ὁπωσδήποτε λύσιν αὐτῆς, λύεται διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ.

2) Ἁρμόδιον πρὸς ἐπίλυσιν τῶν διαφορῶν τούτων εἶναι τὸ Ἐφετεῖον τῆς περιφερείας, ἐν ᾗ ἐκτελοῦνται τὰ ἔργα. Ἐὰν δὲ τὰ ἔργα κεῖνται εἰς τὴν περιφέρειαν πλειόνων ἐφετείων ἁρμόδιον διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῆς διαφορᾶς εἶναι τὸ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐπὶ τῇ αἰτήσει ἑνὸς τῶν διαδίκων ὁριζόμενον.

3) Ἡ ὑπόθεσις συζητεῖται ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου ὡς νόμῳ προτετιμημένη τὴν πρώτην δικάσιμον μετ' ἡμέρας εἴκοσι (20) ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς προσφυγῆς τοῦ ἐνδιαφερομένου. Οἱ διάδικοι ὀφείλουσι νὰ προσνομίσωσιν ἐπ' ἀκροατηρίου πάντα τ' ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα καὶ τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, οἵτινες ἐξετάζονται παραχρῆμα.

4) Τὸ Ἐφετεῖον, δικάζον ἐκ τῶν ἐνόντων καὶ κατὰ τὴν κοίσιν δικαίου ἀνδρός, ὑποχρεοῦται νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συζητήσεως. Κρείσσονας ἀποδείξεις δύναται νὰ διατάξῃ τὸ Ἐφετεῖον ἂν κατὰ τὴν κοίσιν του καθίσταται ἀνέφικτος ἡ λύσις τῆς διαφορᾶς βάσει τῶν προσκομισθέντων ὑπὸ τῶν διαδίκων στοιχείων. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ συζήτησις ἐπαναλαμβάνεται ὡς νόμῳ προτετιμημένη μετὰ τὸ πέρας τῶν ἀποδείξεων ἢ τὴν λῆξιν τῆς διὰ τὴν διεξαγωγὴν αὐτῶν ταχθείσης προθεσμίας τὴν πρώτην δικάσιμον μετ' ἡμέρας δύο πέντε ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς σχετικῆς κλήσεως. Ἡ μετὰ τὴν νέαν συζήτησιν ὁριστικὴ ἀπόφασις τοῦ Ἐφετείου ὀφείλει νὰ ἐκδοθῇ ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συζητήσεως. Αἱ ἀποφάσεις τῶν Ἐφετείων εἶναι ἀνέκκλητοι, οὐδὲ ἀσκεῖται τὸ ἔνδικον μέσον τῆς ἀναιρέσεως.

5) Τῆς εἰς τὸ Ἐφετεῖον εἰσαγωγῆς τῆς ὑποθέσεως προηγεῖται ὑποχρεωτικῶς, αἴτησις θεραπείας πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας, ἀποφαινόμενον ἐπὶ ταύτης μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεως κοινοποιουμένης τῷ ἐργολάβῳ. Κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων, συζήτησιν, τῆς διαφωνίας καλεῖται καὶ παρίσταται, ἐὰν θέλῃ, διὰ τεχνικοῦ ἀντιπροσώπου του ὁ ἐργολάβος. Ἐὰν ὁ ἐργολάβος δὲν ἀποδέχεται τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἢ ἐὰν ὁ Ὑπουργὸς δὲν ἀποφανθῇ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς σχετικῆς αἰτήσεως τοῦ ἐργολάβου, δικαιοῦται οὗτος νὰ προσφύγῃ εἰς τὴν ἐν εδαφίῳ 1—4 διαδικασίαν.

Ἄρθρον 2.

1) Μεταξὺ τῶν διαφορῶν, περὶ ὧν ὁ νόμος 5605, συμπεριλαμβάνονται ἐφεξῆς καὶ αἱ ἔχουσαι ἀντικείμενον τὴν ἐπιβίωξιν οἱωνδήποτε πληρωμῶν ἢ ἀποζημιώσεων.

2) Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου 5367 εἰς ὃ παραπέμπει ὁ νόμος 5605, νοεῖται ἐφεξῆς ὑπὸ τὴν διὰ τοῦ παρόντος νόμου γινομένην τροποποίησίν του, προκειμένου δὲ περὶ ἐκείνων τῶν εἰς τὸν νόμον 5605 διαφορῶν ἐφ' ὧν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἰχενεκδοθῇ ὁπωσδήποτε ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, ἡ αἴτησις θεραπείας δὲν εἶναι ὑποχρεωτική.

3) Ὑποθέσεις περὶ ὧν οἱ νόμοι 5637 καὶ 5605, ὡς τροποποιοῦνται καὶ συμπληροῦνται διὰ τοῦ παρόντος νόμου, ἐκκρεμεῖς ἐνώπιον τοῦ κατὰ τοὺς νόμους τούτους Ἐφετείου, δικάζονται ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου εἰς τὸ ὁποῖον εἰσήχθησαν. Τὰ αὐτὰ δὲ ἰσχύουν καὶ ἐπὶ τοιούτων ὑποθέσεων δι' ἃς τὸ Ἐφετεῖον εἶχε κηρυχθῇ ἀναρμόδιον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νόμων 5267 καὶ 5605.

Περὶ συστάσεως εἰδικῶν ταμείων κατασκευῆς ἀμαξιτῶν ὁδῶν.

Ἄρθρον 1.

1. Συνιστᾶται εἰδικὸν Ταμεῖον ὑπὸ τὸν τίτλον «Εἰδικὸν Ταμεῖον κατασκευῆς ἀμαξιτῆς ὁδοῦ Καστελλίου—Μουσουνίτσης» ἑδρεῦον ἐν Κουκουβίτσῃ (Καλοσκοπῇ) ἐν ἀνάγκῃ καὶ ἐν ἄλλῃ ἐκ τῶν ἐνδιαφερομένων Κοινοτήτων ἀποφάσει τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου.

2. Τὸ Ταμεῖον διοικεῖται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Εἰρηνοδίκου τῆς περιφερείας ὡς Προέδρου, τῶν Προέδρων ἢ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν τῶν ἐνδιαφερομένων Κοινοτήτων Καστελλίου, Κουκουβίτσης, Ἄνω Κάνιανης, Δρεμίσσης, Στρώμης, Μαυρολιθαρίου, Γουρίτσης, Καστριωτίσσης, Ἄνω καὶ Κάτω Μουσουνίτσης τῆς Παρνασσίδος, Πλάτωνος, Χουμίριανης (Δάφνης).

3. Ἡ σφραγὶς τοῦ Ταμείου φέρει τὴν ἀναγραφὴν «Εἰδικὸν Ταμεῖον κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως ὁδοῦ Καστελλίου—Μουσουνίτσης. Τὰ ὀνόματα τῶν ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω Κοινοτήτων ὁριζομένων μελῶν γνωστοποιούμενα ἐγγράφως εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεων τοῦ παρόντος ἐπὶ ποινῇ προστίμου δραχμῶν 1000—5000 ἐπιβαλλομένη δι' ἀνεκκλήτου ἀποφάσεως τοῦ Πταισματοδικείου κατ' αὐτῶν διὰ πᾶσαν παράλειψιν ἢ ὑπέρβασιν τῆς ταχθείσης προθεσμίας. Τὰ ἐπιβαλλόμενα πρόστιμα βεβαιοῦνται καὶ εἰσπράττονται κατὰ τοὺς περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων νόμους εἰς ὄφελος τοῦ Εἰδικοῦ ταύτου

Ταμείου κατατιθεμένα εἰς πίστωσιν εἰς τὸ ἐν Λαμίᾳ ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

4. Ἡ ἐπιτροπὴ συνεδριάζει εἰς τὴν ὥραν τῆς ἑκάστοτε ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἢ Ἀντιπροέδρου ἑνὸς ἐκ τῶν ἀποτελούντων τὴν Ἐπιτροπὴν καὶ ὃν ἤθελεν ὁρίσει ὁ Εἰρηνοδίκης ἀναπληρωτήν του.

5. Καθήκοντα Γραμματέως ἐκτελεῖ ἓν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἐκλεγόμενον ὑπ' αὐτῆς ἢ εἰδικὸς τοιοῦτος διοριζόμενος ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐμμισθος ἢ ἀμίσθος δημόσιος κοινοτικὸς ὑπάλληλος ὑπηρετῶν καὶ κατοικῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ ἐπὶ ἀμοιβῇ καθοριζομένῃ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς.

6. Τὸν Πρόεδρον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ Ἀντιπρόεδρος.

Ἄρθρον 2.

1. Ταμεῖον ἀποτελεῖ νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου ἐκπροσωπούμενον ἐν πάσῃ δικαιοπραξίᾳ ἢ ἄλλῃ ἐννόμῳ σχέσει καὶ ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τούτου ἀπόντος ἢ κωλυομένου ὑπὸ τοῦ ἀντιπροέδρου δι' ὧν καὶ ἀλληλογραφεῖ μετὰ πάσης ἀρχῆς καὶ ἰδιώτου.

2. Ἡ εὐθύνη τοῦ Ταμείου διὰ τὰς ὑπὸ τῆς διοικούσης ἐπιτροπῆς ἐνεργουμένας πράξεις διέπεται ὑπὸ τῶν περὶ προστήσεως ἀρχῶν Ἀστικοῦ Δικαίου.

Ἄρθρον 3.

1 .Αἱ ἀποφάσεις τῆς ἐπιτροπῆς εὑρισκομένης ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων 5 τοὐλάχιστον μελῶν αὐτῆς συμπεριλαμβανομένου ἀπαραιτήτως καὶ τοῦ Προέδρου ἢ Ἀντιπροέδρου, λαμβάνονται κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν ἐν ἰσοψηφίᾳ δὲ νικᾷ ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

2. Τὸ κατὰ τὸ 2 ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 1 μέλη ἐν ᾗ περιπτώσει κατ' ἀπόφασιν τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀντικατασταθῶσι ἀναπληροῦνται δι' ἑτέρων, τῇ ὑποδείξει τῶν οἰκείων συμβουλίων.

Ἄρθρον 4.

1. Οἱ πόροι τοῦ Ταμείου ἀποτελοῦνται.

α') Ἀπὸ ἐτησίαν ἀρωγὴν τοῦ Κράτους ἐκ δραχ. 50.000 μέχρι δηνοσίων αὐτινες κατατίθενται ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἑκάστης νέας οἰκονομικῆς χρήσεως εἰς πίστωσιν τοῦ Εἰδικοῦ τούτου Ταμείου εἰς τὸ ἐν Λαμίᾳ ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, χορηγούμεναι ἐξ εἰδικῆς πιστώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας ἀναγραφομένης ἐτησίως ὑπὸ ἴδιον κεφάλαιον καὶ ἄρθρον ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τούτῳ μέχρις ἐξοφλήσεως τοῦ συνομολογηθησομένου κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ παρόντος δανείου). Τὸ ποσὸν τῆς κρατικῆς ταύτης ἀρωγῆς πρὸς τὸ Ταμεῖον δύναται νὰ αὐξηθῇ κατόπιν αἰτήσεως τοῦ Ταμείου καὶ ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Συγκοινωνίας.

β) Ἀπὸ εἰδικὴν φορολογίαν ἐπιβαλλομένην ἐτησίως ἐπὶ γεωργικῶν καὶ βοηνοτροφικῶν προϊόντων τῶν μετεχουσῶν τῆς διοικήσεως τοῦ Ταμείου κοινοτήτων ἀποφάσει τῶν Ὑπουργῶν τῆς Συγκοινωνίας καὶ Ἐσωτερικῶν στηριζομένη εἰς πρότασιν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμείου, συνταχθεῖσαν κατόπιν γνωμοδοτικοῦ ψηφίσματος τῶν ἁρμοδίων κοινοτικῶν συμβουλίων. Ἐν τῇ ἀποφάσει ταύτῃ θὰ ὁρίζωνται τὰ φορολογητέα ταῦτα προϊόντα, τὸ ποσὸν τοῦ καταβλητέου φόρου ὡς καὶ ὁ τρόπος τῆς εἰσπράξεως αὐτοῦ.

γ') Ἀπὸ εἰδικὴν φορολογίαν ἐπὶ ὀχημάτων καὶ φορτηγῶν ζώων ἐκ τῆς κατασκευασθησομένης ὁδοῦ κανονιζομένην ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Συγκοινωνίας ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ Ταμείου.

δ') Ἀπὸ μισθώματα δοσκῶν λειβαδίων περιεχομένων εἰς τὰς προσαναφερομένας περιφερείας τῶν ἄνω Κοινοτήτων ὡς εἶναι ἡ περιφέρεια Λειβαδίου Πελέση, ἀδιάφορον ἂν εἶναι ἰδιόκτητος ἢ κοινοτική, ἅτινα ἐπὶ τῷ ἀποκλειστικῷ τούτῳ σκοπῷ ἐξαιροῦνται τοῦ ἐνοικιοστασίου δοσκῶν ἀποφάσει τῶν ἐπὶ τῆς Γεωργίας καὶ Συγκοινωνίας Ὑπουργῶν στηριζομένη εἰς σχετικὴν πρότασιν τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμείου καὶ γνωμοδοτικὰ ψηφίσματα τῶν ἁρμοδίων κοινοτικῶν συμβουλίων.

ε') Ἀπὸ τὰς τυχὸν προσφερομένας δωρεὰς ἢ ἐνεργηθησομένους ἐράνους.

στ') Ἀπὸ χρηματικὰς ἀρωγὰς τῶν ἀνωτέρω κοινοτήτων πρὸς τὸ Ταμεῖον ἐκ τοῦ ἐτησίου αὐτῶν προϋ)σμοῦ.

ζ') Ἀπὸ ἀντίτιμον προσωπικῆς ἐργασίας ὑποχρεωτικῶς προσφερομένης παρὰ τῶν ἐν κατωτέρω καθοριζομένων προσώπων κατοίκων τῶν ἄνω κοινοτήτων καὶ κατὰ τὰ ἐν ἄρθρ. 13 καὶ ἑφεξῆς καθοριζόμενα.

η') Ἀπὸ τὰ ὑπὸ τῆς Δικαστικῆς ἀρχῆς ἐπιβαλλόμενα κατὰ τὸν παρόντα Νόμον πρόστιμα, βασικαὶ παραβάσεις τῶν ἄνω κοινοτήτων ὑπὲρ τοῦ Ταμείου.

θ') Οἱ ἐκ τῶν ἄνω κοινοτήτων πόροι τοῦ ἐπαρχιακοῦ Ταμείου ὁδοποιΐας περιέρχονται εἰς τὸ Ταμεῖον αὐτό.

ι') Εἰσφορὰ τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 5.

1. Ἡ βεβαίωσις καὶ εἴσπραξις τῶν ἄνω φορολογιῶν γίνεται α') ἐφ' ὅσον μὲν πρόκειται περὶ προσθέτου φορολογίας ἐπὶ τῶν ἤδη εἰσπρατιομένων δημοσίων καὶ δημοτικῶν φόρων παρὰ τῶν βεβαιούντων καὶ εἰσπραττόντων τοὺς δημοσίους δημοτικοὺς ἢ κοινοτικοὺς τούτους φόρους τῶν ἀνηκόντων τῷ Εἰδικῷ Ταμείῳ ποσῶν καταβαλλομένων ὑποχρεωτικῶς ἀμελητεὶ παρὰ τῶν εἰσπραττουσῶν ταῦτα ἀρχῶν ἐντὸς μηνὸς τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς εἰσπράξεώς των εἰς τὸ ἐν Λαμίᾳ Ὑπ)μα τῆς Ἐθν. Τραπέζης ἐπ' ὀνόματι τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου.

β') Ἐφ' ὅσον δὲν πρόκειται περὶ φόρων κατὰ τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων ἄρθρων ἐπιβαλλομένων διὰ φορολογικῶν καταλόγων συντασσομένων ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου.

2. Οἱ κατὰ τὴ α', β' παράγραφον κατάλογοι ἀποστέλλονται τῷ Δημοσίῳ Ταμίᾳ πρὸς εἰσπραξιν συντάσσονται δὲ οὗτοι ἐν καταλλήλῳ ἐποχῇ, ἣν ὁρίζει τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον.

Ἄρθρον 6.

Οἱ ἀνωτέρω ἐκ τῶν φορολογιῶν πόροι τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου εἰσπράττονται παρὰ τῶν δημοσίων Ταμιῶν Παρνασσίδος, Φθιώτιδος καὶ Δωρίδος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων νόμου, δυναμένων νὰ χρησιμοποιήσωσι καὶ εἰδικὸν πρὸς τοῦτο εἰσπράκτορα, διοριζόμενον ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου.

2. Εἰς ὃν ρηθέντα εἰσπράκτορα δύνανται νὰ ἀνατεθῶσιν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου καὶ τὰ καθήκοντα γραμματέως αὐτοῦ.

3. Ἡ ἀποζημίωσις τοῦ εἰσπράκτορος τοῦ Μηχανικοῦ ὡς καὶ τῶν Δημοσίων Ταμιῶν, τοῦ γραμματέως καὶ εἰσπράκτορος, ὁ διακανονισμὸς καὶ ἡ πληρωμὴ τῶν γραφικῶν καὶ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων τῶν μελῶν καὶ ὑπαλλήλων τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου ὁρισθήσονται διὰ Δ)τος μετὰ πρόταξιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἐκδιδομένου κατόπιν γνωματεύσεως τοῦ Ταμείου.

4. Οἱ εἰσπραττόμενοι πόροι τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου κατατίθενται παρὰ τῶν εἰσποαξάντων τούτους ὑπογρεωτικῶς καὶ ἀμελητεὶ κατὰ μῆνα, ἐπὶ ἐντόκῳ λογαριασμῷ εἰς τὸ ἐν Λαμίᾳ Ὑπ)μὰ τῆς Ἐθν. Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 7.

1. Πᾶσα διὰ λογ)σμὸν τοῦ Ταμείου πληρωμὴ ἐνεργεῖται δι' ἐπιταγῆς, ὑπογεγραμμένης ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ ἀντιπροέδρου αὐτοῦ, ἐπὶ τοῦ ἐν Λαμίᾳ Ὑπ)τος τῆς Ἐθν. Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐκδιδομένης ἐντὸς τῶν πιστώσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ στηριζομένης εἰς νόμιμα δικαιολογητικά, ἐφαρζομένων κατ' ἀναλογίαν τῶν οἰκείων διατάξεων τοῦ λογιστικοῦ νόμου περὶ ἀναγνωρίσεως καὶ ἐκκαθαρίσεως δαπανῶν.

2. Ἐκδιδόμεναι ἐπιταγαὶ πληρωμῶν πρὸ τῆς δι' ἐξόφλησιν ἀποστολῆς των θεωροῦνται ὑπὸ τοῦ ἐν Λαμίᾳ Ταμίου τοῦ Δημοσίου, ἢ τούτου κωλυομένου, ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Φθιώτιδος, κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ περὶ προληπτικοῦ ἐλέγχου διατάξεις.

3. Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐξοφλοῦσα τὰς ἐπιταγάς, φέρει τὰ χρηματικὰ ποσὰ τούτων εἰς χρέωσιν τοῦ οἰκείου λογαριασμοῦ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου.

4. Ἡ τήρησις καὶ ἡ κίνησις τοῦ διὰ τοῦ παρόντος προβλεπομένου Προϋπολογισμοῦ παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ κανονισθήσεται διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

Ἄρθρον 8.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον ὅπως ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Κράτους προβῇ εἰς τὴν μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἢ ἄλλης ἐκ τῶν ἐνταῦθα ἀνεγνωρισμένων τοιούτων ἢ τοῦ Δημοσίου Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ τοῦ Ταμιευτηρίου τῶν Τ.Τ.Τ., συνομολόγησιν τοκοχρεωλυτικοῦ δανείου μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν ἓξ ἑκατομμυρίων.

2. Διὰ τὴν συνομολόγησιν τοῦ δανείου ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου καὶ ἔγκρισις αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

3. Διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δανείου τούτου δύνανται νὰ ἐκχωρηθῶσι ἢ παραχωρηθῶσιν ὁπωσδήποτε εἰς ἀσφάλειαν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει οἱ ἀνωτέρω πόροι τοῦ Ταμείου.

νΑρθρον 9.

1. Αἱ ἐκ τῶν πόρων τοῦ εἰδικοῦ Ταμείου καὶ ἐκ τῶν συνομολογηθησομένων δανείων πρόσοδοι διατίθενται πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐκτελεστέων ἔργων διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς προμνησθείσης ἀμαξιτῆς ὁδοῦ, ὡς καὶ τῶν ἐξόδων διοικήσεως, λειτουργίας κλπ. τοῦ Ταμείου.

2. Ἅμα τῇ ἐξοφλήσει τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον δανείου, καταργοῦνται αἱ φορολογίαι τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος, ἐκτὸς ἂν διὰ Διατάγματος, τῇ αἰτήσει τοῦ Ταμείου ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ προκαλουμένου, διατηρηθοῦν αὗται, ἐν μέρει διὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 12.

Ἄρθρον 10.

1. Ἕνα μῆνα πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἑκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου συντάσσει τὸν προϋπολογισμὸν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Ταμείου τοῦ ἔτους τούτου, ὅστις κυρούμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας δημοσιεύεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

2. Διαρκοῦντος τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους δύναται ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ταμείου λαμβάνουσα ὑπ' ὄψει τὰ πραγματοποιούμενα ἔσοδα καὶ τὰς τυχὸν παρουσιαζομένας ἀνάγκας, νὰ τροποποιήσῃ τὸν ἀρχικὸν προϋπολογισμὸν διὰ πρακτικῶν αὐτῆς, ἅτινα κυροῦνται καὶ δημοσιεύονται ὡς ὁ ἀρχικὸς προϋπολογισμός.

3. Ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς χρήσεως ἡ Ἐπιτροπὴ συντάσσει τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ λήξαντος οἰκονομικοῦ ἔτους, ὃν ὑποβάλλει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας.

Ἀντίγραφα τούτου μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας ἔγκρισίν του τοιχοκολλοῦνται εἰς ὅλα τὰ Κοινοτικὰ καὶ Δημόσια καταστήματα καὶ ἐκκλησίας, τῶν μετεχουσῶν καὶ ἐξυπηρετουμένων διὰ τῆς κατασκευασθησομένης ὁδοῦ Κοινοτήτων.

Ἄρθρον 11.

1. Πᾶσαι αἱ διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ἐνλόγῳ ἁμαξιτῆς ὁδοῦ ἀπαιτούμεναι ἐνέργειαι καὶ ἐργασίαι γίνονται κατὰ τὰς περὶ ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων διατάξεις.

2. Ἡ ἄμεσος ἐπίβλεψις τῶν ἐκτελουμένων ἔργων διεξάγεται εἴτε ὑπὸ τοῦ Νομομηχανικοῦ Φθιωτιδοφωκίδος, εἴτε ὑπὸ ἰδίου Μηχανικοῦ ὑπαλλήλου τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου, κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ περὶ δημοσίων ἔργων διατάξεις.

3. Ἡ πληρωμὴ τῶν ἐκτελουμένων ἔργων γίνεται διὰ χρηματικῶν ἐπιταγῶν τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου, βάσει πιστοποιήσεων τοῦ Νομομηχανικοῦ Φθιωτιδοφωκίδος ἢ τοῦ ἔχοντος τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἐπίβλεψιν αὐτῶν μηχανικοῦ.

4. Ἡ κατασκευὴ τῆς περὶ ἧς πρόκειται ὁδοῦ χαρακτηρίζεται ὡς ἔργον κοινῆς ὠφελείας, ἡ δὲ ἀπαλλοτρίωσις τῶν ὑπ' αὐτῆς καταλαμβανομένων ἐκτάσεων γενήσεται κατὰ τὰς διὰ τοιαῦτα ἔργα ἐν ἰσχύϊ νομίμους διατάξεις τῶν σχετικῶν ἐξόδων καὶ ἀποζημιώσεων βαρυνουσῶν τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον.

Ἄρθρον 12.

Καὶ μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς κατασκευῆς τῆς ὁδοῦ, διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, κατόπιν σχετικῆς αἰτήσεως τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου καὶ τῶν οἰκείων Κοινοτικῶν Συμβουλίων, δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ ὑφιστάμενον τὸ διὰ τοῦ παρόντος ἱδρυόμενον Εἰδικὸν Ταμεῖον, ὁπότε σκοπὸς αὐτοῦ ἔσεται ἡ συντήρησις τῆς κατασκευασθείσης ὁδοῦ.

Διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην Διάταγμα προκαλούμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας θέλει ὁρίσει τοὺς ἐκ τῶν ἀναφερομένων πόρους τοῦ Ταμείου καὶ τὰ τῆς ἐφεξῆς λειτουργίας αὐτοῦ ἐν γένει.

Ἄρθρον 13.

1. Κατόπιν ψηφίσματος τῶν οἰκείων κοινοτικῶν συμβουλίων καὶ ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμείου δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου Φθιωτιδοφωκίδος νὰ διαταχθῇ ἡ ὑποχρεωτικὴ προσωπικὴ ἐργασία τῶν κατοίκων τῶν κοινοτήτων καὶ ἡ ὑποχρεωτικὴ συνεισφορὰ τῶν κτηνῶν καὶ κάρρων, διτρόχων ἢ τετρατρόχων αὐτῶν, ἀπὸ ὀκτὼ μέχρι δώδεκα ἡμερῶν ἐτησίως, κατὰ τοὺς ἀκολούθους ὁρισμούς.

2. Πᾶς κάτοικος καὶ δημότης τῶν ἀνωτέρω κοινοτήτων, ἐκβοθείσης τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου, ὑποχρεοῦται νὰ διαθέσῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς κοινότητος καὶ ἐφ' ὅσας ἡμέρας ἤθελεν ὁρίσει ἡ ἀπόφασις αὕτη διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ἐν λόγῳ ὁδοῦ τόσον τὴν προσωπικήν του ἐργασίαν, ὅσον καὶ τὰ φορτηγὰ αὐτοῦ κτήνη καὶ κάρρα, δίτροχα καὶ τετράτροχα, κατὰ τὰς διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως καθοριζομένας ἡμέρας.

3. Τῆς ὑποχρεώσεως δὲ ταύτης δύναται νὰ ἀπαλλαγῇ κατεβάλλων τὸ διὰ τῆς κατὰ τὸ 1ον ἐδάφιον ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου ὁρισθησόμενον ἀντίτιμον τῆς προσωπικῆς του ἐργασίας ὡς καὶ τῆς τῶν κτηνῶν καὶ κάρρων αὐτοῦ εἰς τὸν εἰσπράκτορα τοῦ Ταμείου ἐπὶ ἀποδείξει.

4. Πᾶς παραβάτης τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης καταδικάζεται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Πταισματοδικείου εἰς πρόστιμον ὁριζόμενον ἀπὸ τοῦδε εἰς τὸ πενταπλοῦν τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἀντιτίμου τῆς ὑποχρεώτεώς του. Τὸ πρόστιμον τοῦτο εἰσπραττόμενον κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεων δημοσίων ἐσόδων διατάξεις περιέρχεται εἰς τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον ὡς πόρος αὐτοῦ.

Ἄρθρον 14.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου ἰσχύουσι διὰ τὴν κατασκευὴν ὁδῶν μεταξὺ Ἄνω καὶ Κάτω Σουβάλας (Πολυδρόσου) Ἄνω καὶ Κάτω Ἀγόριανης (Λιλαίας) καὶ Ἰτέας Δεσφίνης τῆς ἐπαρχίας Παρνασσίδος, Ὑπάτης, Καστανιᾶς, Νεοχωρίου, Σμοκόβου τῆς Φθιώτιδος.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον συνιστῶνται Εἰδικὰ Ταμεῖα, τῶν ὁποίων αἱ εἰσπράξεις δαπάναι τρόπος διοικήσεως δικαίωμα συνάψεως δανείων καὶ πᾶσα ἄλλη σχετικὴ διάταξις κανονίζονται καθ' ὃν τρόπον καὶ τὰ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου περὶ οὗ τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα.

Ἄρθρον 15.

Αἱ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος ἀναγκαιοῦσαι λεπτομέρειαι κανονισθήσονται διὰ Διατάγματος προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ ἐκδιδομένου.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Γίνεται ώσαύτως δεκτόν εις έφ' άπαξ συζήτησιν τό ύπό τής Γερουσίας μετά τήν ψήφισίν του ύπό τής Βουλής σχέδιον νόμου «περί κυρώσεως τού άπό 20 Ίουλίου 1933 Ν. Δ. «περί άνεγέρσεως Νοσοκομείων Σανατορίων έν ταίς Έπαρχίαις Μαντινείας καί Κορινθίας», έχον ούτω :

Περί κυρώσεως τού άπό 20 Ίουλίου 1933 Νομοθετικού Διατάγματος «περί άνεγέρσεως Νοσοκομείων Σανατορίων, έν ταίς Έπαρχίαις Μαντινείας καί Κορινθίας».

Κυρούται τό άπό 20 Ίουλίου 1933 Ν. Διάταγμα «περί άνεγέρσεως Νοσοκομείων Σανατορίων, έν ταίς Έπαρχίαις Μαντινείας καί Κορινθίας» έξ ένός μόνον άρθρου δημοσιευθέν είς τό ύπ' άριθ. 202 φύλλον τής Έφημερίδος τής Κυβερνήσεως τεύχος Α'.

Περί άνεγέρσεως Νοσοκομείων Σανατορίων έν ταίς έπαρχίαις Μαντινείας καί Κορινθίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Έχοντες ύπ' όψει τό άρθρον 77 τού Συντάγματος, μετά σύμφωνον γνώμην τής είδικής Κοινοβουλευτικής Έπιτροπής έξουσιοδοτήσεως Νομοθετικών Διαταγμάτων, προτάσει τού Ημετέρου Ύπουργικού Συμβουλίου, άπεφασίσαμεν καί διατάσσομεν :

Άρθρον μόνον.

Διά Προεδρικών Διαταγμάτων εκδιδομένων, προτάσει τών Ύπουργών Κρατικής Ύγιεινής καί Άντιλήψεως καί Οίκονομικών, εγκρίνονται οί προϋπολογισμοί καί αί δαπάναι άνεγέρσεως Νοσοκομείων Σανατορίων έν ταίς επαρχίαις Μαντινείας καί Κορινθίας.

Έπιτρέπεται ένα ό Ύπουργός Κρατικής Ύγιεινής καί Άντιλήψεως καθορίζη τόν τρόπον τής έκτελέσεως τών εργασιών τών Σανατορίων τούτων συναφένου νά ενεργή ταύτας καί κατά παρέκκλισιν τών διατάξεω τού Νόμου περί έκτελέσεως δημοσίων έργων.

Εις τόν επί τής Κρατικής Ύγιεινής καί Άντιλήψεως Ύπουργόν άνατίθεμεν τήν δημοσίευσιν καί εκτέλεσιν τού παρόντος Διατάγματος, όπερ υποβληθήσεται πρός κύρωσιν ύπό τών Βουλών εύθύς άμα τή επαναλήψει τών εργασιών αύτών.

Έ Δεκελε'α τή 20 Ίουλίου 1933.

Ό Πρόεδρος τής Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τό Ύπουργικόν Συμβούλιον

Ό Πρόεδρος

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τά Μέλη

Σ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ, Θ. ΤΟΥΡΚΟΒΑΣΙΛΗΣ, Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ, Ι. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, Ι. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΚΟΝΔΥΛΗΣ, ΑΛ. ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΣ, Μ. ΕΥΔΑΜΙΠΟΣ, Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ, Σ. ΤΣΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Άρθρον δεύτερον.

Εις τό τέλος τής δευτέρας παραγράφου τού μόνου άρθρου τού κυρουμένου Ν. Διατάγματος καί μετά τάς λέξεις «δημοσίων έργων» προστίθενται τά έξής: «μόνον όσον άφορά τήν συντόμευσιν τών προθεσμιών τών κατά τούς κειμένους νόμους προβλεπομένων πρός ενέργειαν δημοπρασιών».

Συζητουμένου είτα εις έφ' άπαξ συζήτησιν τού σχεδίου Νόμου «περί κυρώσεως τού άπό 4 Ίουλίου 1933 Ν. Δ. «περί τροποποιήσεως καί κωδικοποιήσεως τού Νόμου 3782 «περί μετατροπής ποινών, ώς ούτος ετροποποιήθη διά τού Νόμου 1132 καί διαθέσεως τού προϊόντος αύτού».

Ό κ. Κ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ εκθέτει τό ίστορικόν τών εν τή Έπιτροπή συζητήσεων τού Νομοσχεδίου, τήν σημειωθείσαν άντίδρασιν καί τονίζει ότι άφετηρία τών τροποποιήσεων τού Νόμου ήτο ή ζωηρά επιθυμία τής Κυβερνήσεως, όπως βελτιωθή ή κατάστασις τών φυλακών, αίτινες αποτελούν κηλίδα καί άγος διά τό Κράτος μας. Δύο δυσχέρειαι, συνεχίζει έπρεπε νά παρακαμφθούν α') νά γίνη δεκτή ή ίδρυσις ειδικού Ταμείου πρός συγκέντρωσιν τών πόρων καί β') νά αυξηθούν τά όρια τών μετατρεπομένων ποινών. Ήδη, λέγει, παραδόξως βλέπω, ότι ήρχισαν, όσον αφορά τήν διάθεσιν τών πόρων έξαιρέσεις, ενώ έπρεπε νά προηγηθή ή εκπλήρωσις τού κυρίου σκοπού τού Ταμείου, διότι τά χρήματα ταύτα θεωρούνται καί είναι ιερά καί προορίζονται αποκλειστικώς διά την ίδρυσιν Φυλακών καί Δικαστικών Καταστημάτων. Έάν οί πόροι τού Ταμείου μείνουν ανέπαφοι δύναται νά συναφθή ένα ικανοποιητικόν δάνειον καί νά λυθή επί τής Κυβερνήσεως τού Λαικού κόμματος ένα μεγάλο ζήτημα, όπως τής ανεγέρσεως τών φυλακών. Διά τούτο, λέγει, άποκορύφου κάθε τεμαχισμόν τών πόρων αύτών διά νά μείνουν καί διατεθούν διά τάς φυλακάς καί δικαστικά καταστήματα καί μόνον έάν περισσεύσουν χρήματα, τότε δύνανται νά διατεθούν δι' άλλους σκοπούς πέραν τού ιερού αρχικού σκοπού δι' ον πρωορίσθησαν. (Χειροκροτήματα).

Γ. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ. Ύπάρχει, λέγει, ή διάταξις τού άρθρου 10 εδάφιον γ', ήτις πρέπει νά εξοβελισθή διότι άφίνει εις τόν δικαζόμενον τήν υπόνοιαν ότι ό δικαστής δικάζων έχει ύπ' όψιν του νά αποκομίση ίδιον όφελος. Έξ άλλου, τονίζει, είναι αναξιοπρεπές νά επιδιώκωμεν νά βελτιώσωμεν τήν κατάστασιν τών δικαστών μας μέ άμοιβάς κατά τοιούτον τρόπον προσποριζομένας.

Ό κ. Π. ΡΑΛΛΗΣ. Παρατηρεί ότι μόνον περί τών κατωτέρων υπαλλήλων καί όχι περί τών δικαστών προνοεί ή διάταξις.

Σ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ (Ύπουργός τής Δικαιοσύνης). Ή διάταξις άποσκοπεί νά βελτιωθούν αί αποδοχαί τών κατωτέρων δικαστικών υπαλλήλων Άθηνών καί Πειραιώς, καί άμα εγένετο δεκτή ή είδησις αύτη εξεστράτευσαν όλοι έκ τών επαρχιών καί ζητούν καί αύτοί επέκτασιν. Δι' αύτό λοιπόν ή θά τεθή ώς είχεν έξ αρχής ή θά διαγραφή.

Ι. ΣΚΑΝΔΑΛΑΚΗΣ καί Π. ΡΑΛΛΗΣ. Νά διαγραφή.

Γ. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ. Μία άλλη πηγή συνεχίζει είναι ή έκ τών αντιγραφικών δικαιωμάτων άτινα ανέρχονται εις 17 έκατομμύρια τά οποία κατανέμονται μεταξύ 50 μόνον υπαλλήλων.

Π. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ. Είναι άνάγκη τονίζει νά γίνη ένας λογαριασμός τί ποσόν έξυπηρετήσεως χρειάζεται τό δάνειον διά την ανέγερσιν τών φυλακών καί μέ τά υπόλοιπα νά βοηθηθούν οί πτωχοί υπάλληλοι.

Γ. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ. Γεγονός λέγει είναι ότι ή κατάστασις τών κατωτέρων δικαστικών υπαλλήλων είναι οικτρά. Άλλά τούτο δέν δικαιολογεί τήν διασπάθισιν τών πόρων τού ταμείου τών προοριζομένων διά τάς φυλακάς. Υπάρχει τρόπος δικαίας κατανομής τών 17 έκατομμυρίων τών αντιγραφικών δικαιωμάτων πρός βελτίωσιν τής θέσεως όλων τών δικαστικών υπαλλήλων.

Σ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ (Ύπουργός τής Δικαιοσύνης). Τά 17 αύτά έκατομμύρια είναι ό ιδρώς τών κατωτέρων δικαστικών υπαλλήλων, οίτινες μάς είπον ότι τά εκχωρούν εις τό Κράτος, υπό τόν όρον νά γίνη δικαία καί ανάλογος βελτίωσις τού μισθού των. Γνωρίζετε, τονίζει, τάς δυσχερείας τάς οικονομικάς καί πόσαι οικονομίαι έγιναν εις τό Ύπουργείον Δικαιοσύνης καί δι' αύτό άφ' ενός μέν διά νά βελτιώσωμεν τό συσσίτιον τών φυλακισμένων άποφασίσαμεν τήν εκποίησιν τών πειστηρίων καί άφ' ετέρου έστράφημεν όπως διά τής αύξήσεως τών μετατρεπομένων ποινών προσπορισθώμεν κάτι τι διά νά ικανοποιήσωμεν τάς άνάγκας τών κατωτέρων δικαστικών υπαλλήλων.

Γ. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ. Δύναται νομίζω κ. Ύπουργέ νά εξευρεθούν πόροι καί νά βελτιωθή ή θέσις όλων τών δικαστικών υπαλλήλων καί νά σάς είπω εγώ προχείρως ένα τοιούτον.

Δύνασθε νά υποχρεώσετε 50.000 φυσικά καί νομικά πρόσωπα εις τό Κράτος νά αγοράζουν τήν εφημερίδα τής Κυβερνήσεως καί τότε θά έχετε ένα έσοδον 400 εκατομμυρίων δραχμών ετησίως. Καί άλλοι πόροι ύπάρχουν τούς οποίους δύναμαι νά σάς υποδείξω εις ειδικήν συνεργασίαν. Πάντως επιλέγει αί διατάξεις β' καί γ' τού άρθρου 16 τού νομοσχεδίου πρέπει νά διαγραφούν.

Ό κ. Ι. ΣΚΑΝΔΑΛΑΚΗΣ λέγει ότι ή χρηματική ποινή δέν είναι ποινή καί μόνον ή στέρησις τής ελευθερίας είναι ποινή, όσον καί άν επιστημονικώς ενδείκνυται ή μετατροπή τών ποινών. Χθές συνεχίζει συνεχάρην τόν κ. Υπουργόν τής Δικαιοσύνης, σήμερον όμως ευρίσκομαι εις την ανάγκην νά ανακαλέσω τά συγχαρητήριά μου, έφ' όσον μανθάνω ότι σκοπός τού νομοσχεδίου ήτο νά πάρη τά χρήματα διά νά τά δώση εις τούς δικαστικούς υπαλλήλους, ενώ σκοπός τού νομοσχεδίου κύριος είναι ή δημιουργία φυλακών, διότι γνωρίζομεν όλοι τί αίσχος καί κηλίδα διά τό Κράτος μας αποτελούν αί φυλακαί μας. Έκεί μέσα τονίζει κατεργάζεται ή ηθική καί ή υγιεινή καταστροφή τών φυλακιζομένων, διά τούτο τό έδαφ. γ' τού άρθρου 16 πρέπει νά διαγραφή, άλλά καί ή παράγρ. β' πρέπει νά απαλειφθή διότι δύνανται νά γίνουν καταστρατηγήσεις. Αί φυλακαί μας συνεχίζει πρέπει νά δημιουργηθούν διά δανείου, διότι πρό παντός πρέπει νά ανακουφίσωμεν τόν άνθρώπινον πόνον, άν θέλωμεν νά λογιζώμεθα πολιτισμένον Κράτος. Έπίσης, προσθέτει, αί εξαιρέσεις πού έχει τό σχετικόν άρθρον διά τά αδικήματα δέν είναι επιστημονικώς ενδεδειγμέναι. Καταλήγων υποβάλλει σχετικήν τροπολογίαν.

Ό κ. Π. ΡΑΛΛΗΣ αναπτύσσει τροπολογίαν του επί τού άρθρου 1 γενομένην δεκτήν καί τοιαύτην διά τάς επιβαλλομένας άστυνομικάς κρατήσεις. Όσον άφορά συνεχίζει τό άρθρον 16 διά τού νομοσχεδίου ένα μέρος τών πόρων διατίθεται διά την βελτίωσιν τών αποδοχών τών κατωτέρων δικαστικών υπαλλήλων Άθηνών καί Πειραιώς. Τό ποσόν αύτό υπερβαίνει τά 4 1)2 έκατομμύρια δραχμών ετησίως καί περιλαμβάνει 450 πρόσωπα.

Σ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ (Ύπουργός τής Δικαιοσύνης). Είμεθα σύμφωνοι δηλοί νά διαγραφή έφ' όσον δέν επεκτείνεται εις όλους τούς υπαλλήλους.

Π. ΡΑΛΛΗΣ. Επίσης νά διαγραφή καί τό μέρος τό αφορών δαπάνας διά μετεκπαιδεύσεις εις την αλλοδαπήν καί νά μείνουν μόνον έξοδα μετεκπαιδεύσεως εν τώ εσωτερικώ.

Σ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ (Ύπουργός τής Δικαιοσύνης). Σύμφωνοι.

Κ. ΚΑΛΚΑΝΗΣ. Διαμαρτύρεται διά την περικοπήν τών επιδομάτων τών δικαστικών υπαλλήλων.

Π. ΡΑΛΛΗΣ. Γνωρίζετε ότι οί εν Άθήναις αμείβονται έξ αδήλων πόρων καλύτερον άπό τούς άλλους.

Κ. ΚΑΛΚΑΝΗΣ. Μά έγινε δεκτόν χθές νά επεκταθή τό επίδομα καί εις τάς επαρχίας, διότι αύτοί οί υπάλληλοι υπηρετούν πολυχρονίως άνευ αυξήσεως καί προαγωγών.

Π. ΡΑΛΛΗΣ. Έχετε δίκαιον, άλλ' εάν υπολογίσετε τό ποσόν πού θά χρεισθή, δέν μένει τίποτε διά τόν κύριον σκοπόν τού νομοσχεδίου.

Κ. ΚΑΛΚΑΝΗΣ. Έστω καί 500 δραχμάς τόν μήνα.

Π. ΡΑΛΛΗΣ. Τό άρθρον 19 αφορά την επέκτασιν τών 3)16 εις τούς υπαλλήλους τού Υπουργείου τής Δικαιοσύνης, αλλά πρόκειται περί μεμονωμένων διατάξεων δι' ωρισμένην κατηγορίαν υπαλλήλων καί αί τοιαύται διακρίσεις κατά την γνώμην μου δέν επιτρέπονται. Έκτός τούτου όπως έχει ή διάταξις καταλήγει νά γίνωνται δυσανάλογοι αμοιβαί, διότι καταντά ό μισθός τού τμηματάρχου νά υπερβαίνη τάς αποδοχάς τού Διευθυντού. Καί δέχεται μέν ό κ. Υπουργός την απάλειψιν τής λέξεως «εξομοιούμενου» άλλ' εγώ διαφωνώ πρός την βάσιν καί αποκρούω πάσαν διάκρισιν μεταξύ τών υπαλλήλων καί ζητώ την απάλειψιν τής διατάξεως ώς δημιουργούσης ανισότητα (χειροκροτήματα). Έχω συνεχίζει καί μίαν παρατήρησιν νά κάμω όσον αφορά την ίστορίαν τού νόμου. Ό αρχικός νόμος έγινεν εις τά 1927 καί εσκόπει όπως δι' αυτοτελούς ταμείου συγκεντρωθούν πόροι πρός κατασκευήν φυλακών καί δικαστικών καταστημάτων. Κατόπιν όμως επηκολούθησαν τροποποιήσεις μερικωτέρας διαθέσεως τών πόρων. Πρέπει λοιπόν νά τροποποιηθή ό νόμος νά επανιδρυθή τό αυτοτελές ταμείον καί νά εκλείψουν αί αντιρρήσεις τού Υπουργείου τών Οικονομικών, διότι ούδέν κώλυμα εκ τής συμβάσεως τής Γενεύης υπάρχει.

Καταλήγων ό κ. Ράλλης παρακαλεί όπως εγκριθούν αί παρ' αύτού υποβληθείσαι τροπολογίαι.

Α. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ. Όμιλών επί τού εδαφίου γ' τού άρθρου 16 σχετικώς πρός την οικονομικήν ενίσχυσιν τών εν Άθήναις καί Πειραιεί κατωτέρων δικαστικών υπαλλήλων λέγει ότι εφ' όσον δέν είναι δυνατόν ν' αυξήση τούς μισθούς τών υπαλλήλων τούτων επί τού παρόντος προτείνει τουλάχιστον ν' αυξηθή κατά τι ό μισθός τών ό ιογραμματέων, γραφέων καί υπηρετών άπάντων τών δικαστηρίων καί Εισαγγελιών καθ' όσον ώς είναι γνωστόν ούτοι στερούνται καί αύτού τού άρτου.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ. Νά γίνη δι' όλους.

Α. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ. Οί κατώτεροι ούτοι υπάλληλοι προσφέρουν σπουδαιοτάτας υπηρεσίας εις την δικαιοσύνην καί δέν είναι δυνατόν νά ζήσουν μέ τον γλίσχρον μισθόν των.

Κ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ. Μή λησμονείτε κ. Βουλευτά, ότι υπ' αύτό τό πνεύμα έγινεν ή διάταξις, διά νά ίδωμεν σύν τώ χρόνω την επέκτασιν δι' όλους εν γένει ανωτέρους καί κατωτέρους υπαλλήλους.

Α. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ. Τότε νά περιορισθή ή διάταξις μόνον διά τούς κατωτέρους υπαλλήλους, πού ευρίσκονται εις τάς έδρας τών νομών, καί πρέπει νά γίνη αύτό λόγω τών μεγαλυτέρων δαπανών, πού απαιτούνται νά ζήσουν εις αύτάς. Πάντως παρακαλώ νά γίνη δεκτή ή πρότασίς μου καί ελπίζω ότι καί ή Βουλή θά αποδεχθή την ώς άνω τροπολογίαν.

Ι. ΣΚΑΝΔΑΛΑΚΗΣ. Αύτά τά χρήματα ποίους θά τά διαθέση ;

....Α. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ. Τό ζήτημα αύτό θά ρυθμισθή διά διατάγματος.

Κ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ. Διατί μόνον διά τάς πρωτευούσας τών νομών ;

Α. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ. Διότι δέν ύπάρχουν πιστώσεις επαρκείς καί είναι γνωστόν ότι οί εν πρωτευούσαις διαβιούντες έχουσιν ανάγκην περισσοτέρων εξόδων ;

Α. ΛΑΓΟΥΡΟΣ. Ή νά γίνη γενική δι' όλους ή νά διαγραφή.

Σ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ (Ύπουργός τής Δικαιοσύνης). Δέν θά απασχολήσω την Βουλήν διά μακρών αλλά θά προσπαθήσω νά περιορίσω τόν λόγον μου διά νά αντικρούσω τούς τελευταίους προλαλήσαντας. Τά χρήματα τά προερχόμενα έκ τής μετατροπής ποινών συμφώνως πρός τό 4ον άρθρον τού ύπό την κρίσιν τής Βουλής νομοσχεδίου είναι απολύτως εξησφαλισμένα, καθ' όσον δέν θά είναι δυνατόν νά τεθή βέβηλος χείρ επ' αύτών, ένα διατεθώσι ταύτα δι' άλλους σκοπούς καί τό Ύπουργείον καθ' εκάστην τριμηνίαν είνε υποχρεωμένον νά καταθέτη ταύτα εις τινα Τράπεζαν εντόκως ή εις τό Ταμείον νομικών. επομένως ή εξασφάλισις τών χρημάτων τούτων είναι βεβαία. Σκοπός τού νομοσχεδίου εκτός τών άλλων είναι καί ή διάθεσις μέρους εκ τού προϊόντος αύτού πρός ανέγερσιν φυλακών καί δικαστικών καταστημάτων καί επί τή ευκαιρία ευρίσκομαι εις την ευχάριστον θέσιν ν' αναγγείλω ότι τό ζήτημα τής στεγάσεως τών δικαστηρίων Άθηνών ελύθη. Σήμερον εκλείσαμεν συμφωνίαν μετά τής Φιλευκπαιδευτικής Εταιρείας συμφώνως πρός την

όποίαν τὸ Κράτος ἐνοικιάζει δύο μεγάλα διαμερίσματα τοῦ οἰκήματος Ἀρσακείου ὅπου θὰ στεγασθοῦν καὶ θὰ συγκεντρωθοῦν αἱ Εἰσαγγελίαι Ἐφετῶν καὶ Πρωτοδικῶν καὶ τὸ Εἰρηνοδικεῖον καὶ τὸ Πταισματοδικεῖον κλπ. Ἡ λύσις βεβαίως τοῦ ζητήματος εἶναι προσωρινὴ ἀλλὰ πάντως ἐξασφαλίζει τὴν εὐπαρουσίαστον στέγασιν τῶν ὡς ἄνω δικαστηρίων.

Ν. ΚΡΑΝΙΩΤΑΚΗΣ. Βεβαίως αὐτὸ κ. Ὑπουργὲ εἶναι λύσις ἐκ τῶν ἐνόντων. Ἀλλὰ δὲν πρέπει ν' ἀφίσωμεν ἀπραγματοποίητον τὴν ὁριστικὴν ρύθμισιν τοῦ ζητήματος διὰ τῆς ἀνεγέρσεως μεγάρου δικαστηρίων οἷον ἐμπρέπει εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους. Δὲν φαντάζομαι δὲ εἰς τὴν σύμβασίν σας νὰ ἐδευσμεύθητε κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε ἡ προσωρινὴ αὐτὴ λύσις νὰ διαιωνισθῇ.

Σ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Ἐλήφθη πρόνοια περὶ αὐτοῦ κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ συμφωνητικοῦ ὥστε νὰ δυνάμεθα νὰ λύσωμεν τὴν σύμβασιν ὁποτεδήποτε θέλομεν. Ἀλλὰ κ. βουλευταὶ θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ μὴ ἐνδιατρίψω εἰς τὸ ζήτημα τῆς περιγραφῆς τῆς καταστάσεως τῶν φυλακῶν διότι εἶναι γνωστὸν ὁπόσην καὶ ὁποίαν ἀνθρωπίνην δυστυχίαν περικλείουν αὗται. Ὅτε πρότινος χρόνου ἐπεθεώρησα τὰς φυλακὰς Ἀβέρωφ καὶ Συγγροῦ εἶδα τὴν κατάστασιν καὶ ἀντελήφθην ὅτι οἱ κατάδικοι εἶναι τόσον πολλοὶ ἐν αὐταῖς,ὥστε δὲν θὰ θεωρηθῶ ὑπερβάλλων τὰ πράγματα, ἐὰν εἴπω ὅτι οὗτοι δὲν μποροῦν νὰ σταθοῦν οὔτε ὄρθιοι κἂν. Καὶ ἐν πλείστοις ἡ κατάστασίς των εἶναι τοιαύτη ὥστε νὰ μπορῶ νὰ εἴπω ὅτι ἡ κόλασις τοῦ Δάντου καὶ τὰ ἐν αὐτῇ περιγραφόμενα ὠχριοῦν πρὸ τῆς καταστάσεως τῶν ἐν φυλακαῖς διαβιούντων. Μεταξὺ τῶν φιλοδοξιῶν μου ἦτο καὶ ὁ πόθος μου ἐὰν γίνω ποτὲ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης νὰ λύσω τὸ ζήτημα τοῦτο. Καὶ τὸ τοιοῦτον σήμερον θεωρῶ ὡς καθῆκόν μου ἱερόν. Καὶ δι' αὐτὸ ἀκριβῶς σᾶς ἀναφέρω καὶ τὸ ὅτι ἀνεφέρθη χαρακτηριστικὸν παρ' ἑνὸς ἐκ τῶν εἰσαγγελέων ἐφετῶν ἐν ἀναφορᾷ του τὸ ὅτι ἀπορεῖ πῶς δὲν ἀπέδρασαν οἱ κατάδικοι τῶν φυλακῶν τῆς Ἑλλάδος ὡς ἐκ τῆς καταστάσεως αὐτῶν.

Καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τονίζω ὅτι οἱ φύλακες τῶν φυλακῶν εἶναι οἱ πλέον ἀξιέπαινοι ὑπάλληλοι διότι ἐνῷ πέρνουν σχεδὸν 24 δραχ. ἡμερησίως καὶ ἐργάζονται καὶ εἶναι πλέον πιστοὶ τηρηταὶ τοῦ καθήκοντός των. Ἐθεώρησα λοιπὸν καθῆκόν μου ὅτι ἔπρεπεν νὰ μὴ μοῦ διαφύγῃ τὸ γλίσχρον τῆς μισθοδοσίας των καὶ δι' αὐτὸ ἔθεσα ἐξ ἀρχῆς τὰ τῆς βελτιώσεως τῶν μισθῶν τῶν κατωτέρων δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

Δ. ΧΕΛΜΗΣ. Τὶ ποσὸν ὑπολογίζετε κ. Ὑπουργὲ ὅτι θὰ ἀπαιτηθῇ διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν μισθῶν των;

Σ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Περὶ τὰ 16 ἑκατομμύρια. Καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἐπειδὴ ἀναγνωρίζω τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Βουλῆς ὅτι εἶναι ἀμέριστον ὑπὲρ τῶν κατωτέρων δικαστικῶν ὑπαλλήλων, σᾶς ἀναγγέλλω ὅτι κατόπιν συνεργασίας μετὰ διαφόρων ἐπιτροπῶν κατέληξα εἰς τὸ συμπέρασμα νὰ ρυθμισθῇ τὸ ζήτημα τῶν ἀντιγραφικῶν ὥστε ταῦτα νὰ εἰσπράττωνται παρὰ τοῦ δημοσίου καὶ ὑπελογίσαμεν ὅτι διὰ μιᾶς μικρᾶς αὐξήσεως αὐτῶν τὸ δημόσιον θὰ προσποριαθῇ περὶ τὰ 37 ἑκατομμύρια, τὰ ὁποῖα θὰ διαθέσωμεν πρὸς καλλιτέρευσιν τῶν μισθῶν τῶν κατωτέρων δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ἀφοῦ διαβαθμίσωμεν αὐτοὺς καὶ ἐλπίζω ὅτι λίαν προσεχῶς θὰ καταθέσω τὸ σχετικὸν νομοσχέδιον. Εἶμαι σύμφωνος μὲ τὰς τροπολογίας τὰς ὁποίας ἀνέπτυξαν οἱ προλαλήσαντες νὰ καταργηθῇ δηλ. ἡ ἀποστολὴ εἰς Εὐρώπην διὰ μετεκπαίδευσιν καὶ ἰδίᾳ μετὰ τὴν ἵδρυσιν τῆς ἀνωτέρας προπαρασκευαστικῆς σχολῆς δικαστῶν.

Α. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ. Ὥστε δὲν καταργεῖτε τὴν μετεκπαίδευσιν;

Σ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ ἡ καταργησίς της καὶ μάλιστα κατόπιν τῶν ἀρίστων ἀποτελεσμάτων τῆς σχολῆς.

Α. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ. Εἶναι ἀστεῖον νὰ γίνεται λόγος περὶ αὐτοῦ.

Σ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ. Διδάσκονται μαθήματα, τὰ ὁποῖα διὰ πρώτην φορὰν διδάσκονται ἐν Ἑλλάδι.

Α. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ. Ἐὰν τὰ διδασκόμενα εἶναι τόσον σπουδαῖα, δὲν εἶναι δυνατὸν οἱ μετεκπαιδευόμενοι νὰ τὰ μάθουν ἐντὸς τριῶν μηνῶν.

Σ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Καὶ ὅμως διδάσκονται χρησιμότατα μαθήματα ὅπως εἶναι ἡ γραφολογία, ἡ σωφρονιστική, τὰ περὶ νοθείας τροφίμων κλπ. Καὶ ἐπειδὴ μοὶ ἐδόθη εὐκαιρία σᾶς πληροφορῶ ὅτι ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἐν Γαλλίᾳ ἐκάλεσε τοὺς δικαστικοὺς διὰ νὰ μάθουν καὶ τὴν λογιστικὴν ἵνα τοῖς χρησιμεύσῃ πρὸς ἐπίλυσιν διαφόρων συναφῶν ζητημάτων τῆς δικαιοδοσίας των. Ἑπομένως δέχομαι τὴν διαγραφὴν τῆς φράσεως «ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ» ἐκ τοῦ οἰκείου ἄρθρου.

Ἡ μόνη ὑπηρεσία συνεχίζει ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Δικαιούνης, ἡ ὁποία ὑπέστη μείωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπαλλήλων της εἶναι ἡ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης. Ὅταν ἱδρύθη τὸ εἰδικὸν Ταμεῖον Ἐνεικοστασίου καθωρ'σθη ὅπως κρατοῦνται 5 ο)ο ἀπὸ τὰ δικαιώματα τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ ἀμείβονται δι' αὐτῶν οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Κέντρου. Τὸ Ταμεῖον ὅμως αὐτὸ διαλύεται προσεχῶς καὶ οἱ ὑπάλληλοι θὰ εὑρεθῶσι πρὸ ἀποτόμου μεταβολῆς τῆς περιουσιακῆς των καταστάσεως. Ἐνόμισα ὅτι ἦτο δίκαιον νὰ ἀποτρέψω τὴν μεταβολὴν αὐτὴν καὶ μοῦ παρουσιάσθη ὁ συζητούμενος νόμος, εἰς τὸν ὁποῖον ἔθεσα διάταξιν ἀφορῶσαν τοὺς ὑπαλλήλους αὐτοὺς τὴν ὁποίαν ἐδέχθη καὶ ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ἐξουσιοδοτήσεως. Πρόκειται περὶ 650 χιλ. δραχμῶν ἐτησίως.

Δ. ΧΕΛΜΗΣ. Ἐφόσον δὲν δίδεται εἰς τοὺς κατωτέρους ὑπαλλήλους δὲν ἠμποροῦμεν νὰ τὸ δεχθῶμεν οὔτε διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας.

Κ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ. Μὴ ἐπιμένετε κ. Ὑπουργέ.

Σ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Ἐφόσον ἡ Βουλὴ ἀντιτίθεται εἶμαι ὑποχρεωμένος μετὰ λύπης μου νὰ ἀποδεχθῶ τὴν γνώμην της, (χειροκροτήματα). Προήδρευσα λέγει κατόπιν μιᾶς ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία ἔγινε διὰ νὰ κρίνῃ τὰ σχέδια διὰ τὴν ἀνέγερσιν νέων φυλακῶν, ἐνεκρίθη δὲ ὑπ' αὐτῆς ἓν σχέδιον διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοιούτων εἰς Ἅγιον Σώστην. Αἱ φυλακαὶ αὗται αἱ ὁποῖαι προορίζονται διὰ 350 ὑποδικοκαταδίκους θὰ ἔχουν ἐργαστήρια, λουτρά, κλπ. (Χειροκροτήματα).

Α. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ. Παρακαλεῖ τὸν κ. Ὑπουργὸν νὰ λάβῃ πρόνοιαν διὰ τὰς φυλακὰς Πατρῶν, αἱ ὁποῖαι εὑρίσκονται εἰς οἰκτρὰν κατάστασιν.

Σ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Ἔλαβον τηλεγραφήματα ἐκ Μεσολογγίου κατὰ τὰ ὁποῖα αἱ ἐκεῖ φυλακαὶ εἶναι ἑτοιμόρροποι, πρέπει ὅμως νὰ σᾶς πῶ ὅτι ἡ Ἐπιτροπή, ἡ ὁποία κατηρτίσθη διὰ νὰ κρίνῃ τὰ σχέδια τῶν ἐπαρχιακῶν φυλακῶν, δὲν κατώρθωσε συνεδριάζουσα ἐπὶ ἓν καὶ ἥμισυ ἔτος νὰ ἐγκρίνῃ οὔτε ἕνα σχέδιον. Ἐπέκρινα δι' ἐγγράφου τὴν ἐπιτροπὴν καὶ ἀντεκατέστησα μερικὰ μέλη αὐτῆς, καὶ οὕτω ἐλπίζω ὅτι ταχέως θὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ ἔργον της.

Α. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ. Εἰς ποῖον ποσὸν ἀνέρχονται τὰ δοθέντα χρήματα διὰ τὴν σύνταξιν σχεδίων τριῶν φυλακῶν; Ἀνέρχονται κύριοι συνάδελφοι εἰς 3 1)2 ἑκατομμύρια δραχμῶν διὰ μελέτας. Αἱ μελέται διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ σχεδίου τῆς μιᾶς φυλακῆς διαρκέσασαι 48 ἡμέρας ἐστοίχισαν 1 ἑκατομμύριον 212 χιλ. δραχμῶν διὰ δὲ τὰς δύο ἄλλας φυλακὰς αἱ μελέται διαρκέσασαι 3 μῆνας σχεδὸν ἐστοίχισαν 2.100.000.

Κ. ΚΑΛΚΑΝΗΣ. Αὐτὰ εἶναι τερατώδη πράγματα κ. Ὑπουργέ, καὶ πρέπει νὰ τὰ πῆτε ὅλα.

Ε. ΧΑΤΖΙΔΑΚΗΣ. Πρὸ παντὸς τὰ ὀνόματα ἐκείνων ποὺ ἐνεθυλάκωσαν αὐτὰ τὰ ποσά.

Σ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης).

Τὸ 1925 ἱδρύθη ὁ Αὐτόνομος Ὀργανισμὸς τῶν φυλακῶν ὁ ὁποῖος ἀπετέλει κράτος ἀνεξάρτητον ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ ἑλληνικοῦ Κράτους. Ὑπῆρχε διάταξις τὴν ὁποίαν κατήργησα, καθ' ἣν ὁ Ὑπουργὸς εἶχε δικαίωμα νὰ διαφωνήσῃ μὲ τὸ Συμβούλιον, ἀλλὰ τὸ ζήτημα ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐπανήρχετο εἰς αὐτὸ καὶ ἡ ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου ἦτο πλέον ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν Ὑπουργόν. Ἅμα ἀνελάβομεν τὴν ἀρχὴν ὑπεβλήθησαν ὡρισμέναι καταγγελίαι περὶ ἀτασθαλειῶν. Ἀνέθηκα ἀμέσως εἰς τὸν Εἰσαγγελέα Ἐφετῶν νὰ κάμῃ ἀνακρίσεις, ἐζήτησα δὲ ἀπὸ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον νὰ διαθέσῃ ὑπαλλήλους πρὸς ἐξέτασιν τῆς καταστάσεως τοῦ Ταμείου αὐτοῦ. Αἱ ἀνακρίσεις διήρκεσαν ἐπὶ τρίμηνον, μεθ' ὃ ὑπεβλήθη τὸ πόρισμα ἐπὶ τῇ βάσει δὲ αὐτοῦ διετυπώθη κατηγορητήριον κατὰ τῶν ὑπαιτίων. Ἐκ τῶν ἀνακρίσεων ἐξηκριβώθη ὅτι ἐδόθησαν κολοσσιαῖα ποσὰ εἰς ἰδιώτας μηχανικούς. Ἦσαν ὑπὸ ἐκτέλεσιν δύο φυλακαὶ ἐν Κρήτῃ τὰ ποσὰ δέ, τὰ ὁποῖα ζητοῦνται διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν αὐτῶν, ἦσαν τεράστια. Ὁ Εἰσαγγελεὺς Χανίων διὰ καταπληκτικοῦ ἐγγράφου του μοῦ ἔλεγε «αὐτὸ ποὺ γίνεται εἶναι ντροπὴ διὰ τὸ Κράτος καθ' ἣν στιγμὴν δὲν ἔχω ἐγὼ οὔτε τραπέζι οὔτε καρέκλα εἰς τὸ γραφεῖόν μου. Ἐν ὀνόματι αὐτῆς τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ Κράτους σταματῆστε τὴν διασπάθισιν αὐτήν».

Α. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ. Εἰς ἐπίρρωσιν τῶν ὅσων λέγετε θὰ εἴπω καὶ τοῦτο. Εἰς τὴν Ἀγυιὰν τῆς Κρήτης ἀνηγέρθησαν φυλακαί, αἱ ὁποῖαι ἐστοίχισαν 4 ἑκατομμύρια δραχμῶν, ἀλλὰ μόλις συνεπληρώθη ἡ ἀνοικοδόμησις διετάχθη μηχανικὸς νὰ ὑποβάλῃ σχέδια ἀνοικοδομήσεως νέων φυλακῶν εἰς ἀπόστασιν 100 μόλις μέτρων ἀπὸ τὰς ἄλλας φυλακὰς καὶ μὲ πρότασιν νὰ κατεδαφισθοῦν αἱ μόλις ἀνεγερθεῖσαι φυλακαί.

Σ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Διὰ δύο ἐμπιστευτικῶν ἐγγράφων μου πρὸς τὸν Γεν. Διοικητὴν Κρήτης παρεκάλεσα νὰ μεταβῇ εἰς τὰς φυλακὰς καὶ νὰ μοῦ στείλῃ ἔκθεσιν. Πράγματι ὁ Γεν. Διοικητὴς μετέβη μετὰ τοῦ μηχανικοῦ καὶ μοῦ ἀπέστειλε ἐμπεριστατωμένην ἔκθεσιν μετὰ τὴν λῆψιν τῆς ὁποίας διέταξα διακοπὴν τοῦ ἔργου καὶ ἔστειλα ἐκεῖ τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Ὑπουργείου, κατώρθωσα δὲ διὰ διαφόρων συνδυασμῶν νὰ ἐξαλείψωμεν ἐκ τοῦ σχεδίου ὅλας τὰς πολυτελείας καὶ νὰ ἀποπερατώσωμεν τὸ ἔργον. Ὁ μηχανικὸς ἐπληρώθη πρὸς 4 ο)ο διὰ τὰς μελέτας καὶ εἶχεν ὁ ἴδιος τὴν ἐπίβλεψιν τῶν ἔργων ἐνῷ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ἀπηγορεύετο τοῦτο. Ἐζήτησα πρὸ ἡμερῶν ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας νὰ μὲ πληροφορήσῃ, πῶς πρέπει νὰ ἀμείβωνται οἱ μηχανικοὶ διὰ μελέτας καὶ μοῦ ἀπήντησεν ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται πλέον τοῦ 2 ο)ο.

Συνεχίζων ὁ κ. Ταλιαδοῦρος λέγει ὅτι εὑρίσκεται εἰς διαπραγματεύσεις μεταξὺ Τραπεζῶν διὰ τὴν σύναψιν δανείου διὰ τὴν ἀνέγερσιν φυλακῶν, διότι ἡ Κυβέρνησις εἶναι βεβαίως ὑποχρεωμένη νὰ δείξῃ εἰς τὸν λαὸν ὅτι εἶναι κυβέρνησις περισυλλογῆς,ἀλλ' ὅτι εἰς τὸ πρόγραμμά της περιλαμβάνεται καὶ ἡ πρόνοια διὰ τὰς μεγάλας ἀνάγκας τῆς χώρας. Τὸ νομοσχέδιον θεωρῶ ἓν τῶν σπουδαιοτέρων μέτρων διὰ τὸ ἔργον τῆς Κυβερνήσεως. (Χειροκροτήματα).

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς β' ἀνάγνωσιν ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Εἰς μόνην συζήτησιν γίνεται δεκτὸν ὡς ἐτροπολογήθη κατὰ τὴν μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ ἐπαναφορᾶς ἐν ἰσχύι τῶν διατάξεων τοῦ 1ου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 4578 »περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τούτων» ἀναβληθέντος τοῦ συνόλου.

Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν γίνονται δεκτὰ τὰ ὑπὸ τῆς Γερουσίας μετὰ τὴν ψήφισίν του ὑπὸ τῆς Βουλῆς τροποποιηθέντα σχέδια νόμου 1) »περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 27-7-33 Ν.Δ. »περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ ἀπὸ 8-7-930 ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθέντος διατάγματος »περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς ἐν Κρήτῃ Μοναστηρ α ῆς περιουσίας. 2) »περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως τῆς ἰσχυούσης Νομοθεσίας «περὶ σωματικῆς ἀγωγῆς» ἔχον οὕτω :

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 22 Ἰουλίου 1933 Νομοθ. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ ἀπὸ 8 Ἰουλίου 1930 ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθέντος Διατάγματος «περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς ἐν Κρήτῃ μοναστηριακῆς περιουσίας».

Ἄρθρον πρῶτον.

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας)

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 22 Ἰουλίου 1933 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ ἀπὸ 8 Ἰουλίου 1930 ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθέντος Διατάγματος «περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς ἐν Κρήτῃ Μοναστηριακῆς Περιουσίας», ἔχον οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ ἀπὸ 8 Ἰουλίου 1930 ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθέντος Διατάγματος «περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς ἐν Κρήτῃ Μονασ. περιουσίας».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 1059)586 πρακτικὸν τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐξουσιοδοτήσεως Ν. Διαταγμάτων τῆς 19 Ἰουλίου 1933 προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἐν τῇ α' παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ ἀπὸ 8 Ἰουλίου 1930 Π. Διατάγματος «περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς ἐν Κρήτῃ Μοναστηριακῆς περιουσίας» ἡ φράσις ἐπ' ὀνόματι ἑκάστου ΟΔΜΠ» διορθοῦται ἀντικαθισταμένης διὰ τῆς φράσεως «ἐπ' ὀνόματι τῆς δικαιούχου Μονῆς».

Ἡ δὲ πρώτη περίοδος τῆς β' παραγράφου τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Τὰ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως Μοναστηριακῶν κτημάτων κεφάλαια παραμένουσιν ἄθικτα ἐπ' ὀνόματι τῶν δικαιούχων Μονῶν, χρησιμοποιοῦνται δὲ μόνον οἱ τόκοι καὶ αἱ πρόσοδοι ἐν γένει αὐτῶν ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τοῦ ΟΔΕΠ.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος προστίθεται ἡ ἀκόλουθος τρίτη παράγραφος.

«Ἐξαιρετικῶς πρὸς ἐξόφλησιν ὑφισταμένων χρεῶν τῶν Κεντρικοῦ καὶ Τοπικῶν ΟΔΜΠ Κρήτης, ὡς διαδόχων τῶν τέως Μοναστηριακῶν Ἐπιτροπειῶν Κρήτης, ἐπιτρέπεται μετ' ἀπόφασιν τοῦ Κεντρικοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου ἡ χορήγησις ἀτόκου δανείου ἐκ μέρους τῶν Μονῶν ἐκ τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον Κεφαλαίων αὐτῶν πρὸς τοὺς Ὀργανισμοὺς ΟΔΜΠ Κρήτης ποσοῦ ἀναλόγου καὶ οὐχὶ ἀνωτέρου ἐν συνόλῳ τῶν 3.000.000 δραχμῶν ἐξοφλητέου ἐντὸς δεκαετίας ἐκ τῶν περισευμάτων τῶν ΟΔΜΠ Κρήτης.

Ἄρθρον 3.

Καταργεῖται πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸ παρόν, ὅπερ ὑποβληθήσεται πρὸς κύρωσιν τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων, ἅμα ὡς ταῦτα συνέλθωσι.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 22 Ἰουλίου 1933.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Σ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ, Θ. ΤΟΥΡΚΟΒΑΣΙΛΗΣ, Π. ΡΑΛΛΗΣ, Ι. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΚΟΝΔΥΛΗΣ, ΑΛ. ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΣ, Μ. ΕΥΔΑΜΙΠΠΟΣ, ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ, ΣΠ. ΤΣΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἄρθρον δεύτερον.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ κυρουμένου Ν. Διατάγματος τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Τὰ κατὰ Νομοὺς Μοναστηριακὰ Ταμεῖα Κρήτης μετ' ἀπόφασιν τοῦ Κεντρικοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου Κρήτης, ἐγκεκριμένην δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δύνανται νὰ συνάψωσι δάνειον μακροπρόθεσμον ἐκ μιᾶς τῶν Τραπεζῶν, Ἐκδοτικῆς καὶ Ἐθνικῆς, μέχρι 5.000.000 δραχμῶν, ἐγγυήσει τοῦ Κράτους, μὴ στερουμένου τοῦ Κράτους τοῦ εὐεργετήματος τῆς διζήσεως καὶ διαιρέσεως. Τοῦ δανείου τούτου ἡ ἀπόσβεσις θέλει γίνῃ διὰ τῆς βαθμιαίας ἐκποιήσεως τῶν Μοναστηριακῶν Κτημάτων τῶν διαλυθεισῶν Μονῶν».

Περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως τῆς ἰσχυούσης νομοθεσίας περὶ Σωματικῆς Ἀγωγῆς.

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 5620 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

1. Εἰς τὸ πρόγραμμα ἑκάστης τάξεως τῶν σχολείων τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως διατίθενται 3 ὧραι καθ'. ἑβδομάδα διὰ τὴν παιδαγωγικὴν γυμναστικήν, τὴν ἀγωνιστικὴν καὶ τὰς παιδιάς, διὰ δὲ τὰς ἀθλοπαιδιὰς δύο ἐλεύθερα ἀπογεύματα κατὰ μῆνα καὶ διὰ τὰς ἐκδρομὰς ἓν τοὐλάχιστον ἐλεύθερον ἀπόγευμα κατὰ μῆνα.

2. Διὰ τὸ δημοτικὸν σχολεῖον θέλει ἰσχύσει τὸ καθηρισθησόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου πρόγραμμα.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἐδάφιον 8 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 4371 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 5620 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

1. Ἡ Σωματικὴ Ἀγωγὴ πάντων τῶν σχολείων τοῦ Κράτους δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν παντὸς βαθμοῦ καὶ φύλου ἐπιτελεῖται συμφώνως πρὸς τὸ ἑκάστοτε ἰσχῦον ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Σουηδικοῦ συστήματος, καὶ τὸ ὁποῖον δύναται νὰ τροποποιῆται διὰ Διατάγματος μετὰ πρότασιν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου στηριζομένην εἰς γνωμάτευσιν τοῦ προϊσταμένου τοῦ τμήματος Σωματικῆς Ἀγωγῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ὀργάνωσις, διοίκησις καὶ ἐποπτεία τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς

Ἄρθρον 3.

Τὰ ἐδάφια 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 5620 τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς :

1. Τὸ προσωπικὸν τοῦ τμήματος ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ προϊσταμένου αὐτοῦ, τριῶν γραμματέων ἢ εἰσηγητῶν προϊσταμένων ἑκάστου γραφείου, μιᾶς δακτυλογράφου καὶ ἑνὸς κλητῆρος.

2. Προϊστάμενος τοῦ τμήματος τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς διορίζεται πτυχιοῦχος γυμναστὴς ὁ διατελέσας ἐπὶ διετίαν διευθυντὴς τῆς Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας ἢ τοῦ πρὸ αὐτῆς Διδασκαλείου τῆς Γυμναστικῆς, ἢ ὁ ἔχων τριετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῆς γυμναστικῆς ἢ ὁ ἔχων δεκαετῆ τοὐλάχιστον εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν μονίμου καθηγητοῦ ἐν τῇ Γυμναστικῇ Ἀκαδημίᾳ ἢ τῷ πρὸ αὐτῆς Διδασκαλείῳ Γυμναστικῆς ἢ ὁ ἔχων δεκαετῆ τοὐλάχιστον εὐδόκιμον γυμναστικὴν ὑπηρεσίαν προτιμωμένων τῶν ἐχόντων πανεπιστημιακὴν πτυχίον καὶ διετεῖς παιδαγωγικὰς σπουδὰς ἢ ἀξιόλογον γυμναστικὴν συγγραφικὴν δρᾶσιν ἢ εἰδικὰς ἐν Ἑσπερίᾳ σπουδάς.

3. Ὁ προϊστάμενος τοῦ τμήματος διορίζεται ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ ταξιάρχου α' τάξεως δυνάμενος νὰ προάγηται μέχρι τοῦ βαθμοῦ Διευθυντοῦ α' τάξεως, κατὰ τὰ διὰ τὸ λοιπὸν προσωπικὸν τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου κεκανονισμένα, συνυπολογιζομένης καὶ τῆς προτέρας ἐν τῷ βαθμῷ ὑπηρεσίας, ἐφ' ὅσον ἐκέκτητο τοιαύτην. Ὁ δὲ ἤδη ὑπηρετῶν διατηρεῖ τὸν βαθμὸν ὃν ἐκέκτητο πρὸ τοῦ διορισμοῦ του, εἰς τὴν θέσιν ταύτην.

4. Τὸν προϊστάμενον τοῦ τμήματος ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ εἰς τὰ καθήκοντά του ὁ ἀρχαιότερος τῶν προϊσταμένων τῶν παρὰ τῷ Τμήματι Σωματικῆς Ἀγωγῆς γραφείων

Ἄρθρον 4.

Τὰ ἄρθρα 11 καὶ 12 τοῦ νόμου 5620 ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς :

1. Τὴν ὅλην ἐποπτείαν τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς ἐξασκεῖ τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας διὰ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Γυμναστικῆς, οὗτινος ἡ θέσις ἀνασυνιστᾶται, καὶ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Γυμναστικῆς Μακεδονίας—Θράκης.

2. Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς Γυμναστικῆς διορίζεται ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ὁ ἔχων τὰ πρὸς διορισμὸν προσόντα τοῦ προϊσταμένου τοῦ Τμήματος Σωματικῆς Ἀγωγῆς τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας.

3. Ἐπιθεωρητὴς τῆς Γυμναστικῆς Μακεδονίας Θράκης διορίζεται ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ τμηματάρχου α' τάξεως, δυνάμενος νὰ φθάσῃ μέχρι τοῦ βαθμοῦ διευθυντοῦ β' τάξεως, ὁ ἔχων δεκαετῆ τοὐλάχιστον εὐδόκιμον δημοσίαν ὑπηρεσίαν καὶ πτυχίον γυμναστοῦ, προτιμωμένων τῶν ἐχόντων πανεπιστημιακὴν πτυχίον καὶ διετεῖς παιδαγωγικὰς σπουδὰς ἢ ἀξιόλογον γυμναστικὴν συγγραφικὴν δρᾶσιν ἢ εἰδικὰς ἐν Ἑσπερίᾳ σπουδάς.

4. Τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Γυμναστικῆς καὶ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Γυμναστικῆς Μακεδονίας Θράκης καθὼς καὶ ἐν γένει αἱ λεπτομέρειαι τοῦ τρόπου τῆς ἐπιθεωρήσεως κανονισθήσονται διὰ Διατάγματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Μόρφωσις τοῦ εἰδικοῦ γυμναστικοῦ προσωπικοῦ.

Ἡ Γυμναστικὴ Ἀκαδημία.

Ἄρθρον 5.

Τὰ ἄρθρα 13-16 τοῦ νόμου 5620 ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἑπομένων ἄρθρων 4—6, ἐχόντων ὡς ἑξῆς :

1. Πρὸς μόρφωσιν τῶν γυμναστῶν καὶ γυμναστριῶν ἱδρύεται ἐν Ἀθήναις Γυμναστικὴ Ἀκαδημία, τὰ τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεως τῆς ὁποίας ρυθμίζονται ὑπὸ μονίμου Γυμναστικοῦ Συμβουλίου τῆς Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας, ἀπαρτιζομένου ἐκ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς Προέδρου, τῶν προϊσταμένων τῶν τμημάτων τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς, τῆς Μέσης, τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως τῆς σχολικῆς ὑγιεινῆς καὶ ἑνὸς Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβούλου. Τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα τοῦ Συμβουλίου τούτου κανονισθήσονται διὰ Διατάγματος.

2. Ἡ Γυμναστικὴ Ἀκαδημία ὑπάγεται ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

3. Ἡ φοίτησις εἰς τὴν Γυμναστικὴν Ἀκαδημίαν εἶναι τετετής, γίνονται δὲ δεκτοὶ πρὸς ἐγγραφὴν ἐτησίως 25 μαθηταὶ καὶ 15 μαθήτριαι, κατόπιν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων λαμβανομένης ἕνα μῆνα πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ σχολικοῦ ἔτους δύναται νὰ αὐξηθῇ ἢ νὰ ἐλαττωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐτησίως ἐγγραφομένων ἢ καὶ νὰ μὴ γίνουν ὁλοτελῶς δεκτοὶ μαθηταὶ ἢ μαθήτριαι ἢ καὶ ἀμφότερα.

Ἄρθρον 6

1. Οἱ προσερχόμενοι πρὸς ἐγγραφὴν δέον νὰ ἔχωσι τὰ ἑξῆς προσόντα :

α') Ἀπολυτήριον γυμνασίου ἢ πρακτικοῦ λυκείου ἢ διδασκαλείου δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως μὲ βαθμὸν τοὐλάχιστον καλῶς (6) καὶ διαγωγὴν κοσμιωτάτην.

β') Ἡλικίαν οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν 20 ἐτῶν συμπληρωμένων.

γ') Ἀρτίαν σωματικὴν διάπλασιν.

δ') Ἀνάστημα 1.65 διὰ τοὺς ἄρρενας καὶ 1.50 διὰ τὰς θήλεις.

2. Οἱ προσερχόμενοι πρὸς ἐγγραφὴν ἀφοῦ ἐξετασθῶσιν ἀπὸ ὑγιεινῆς καὶ γυμναστικῆς ἀπόψεως ὑποβάλλονται εἰς γραπτὴν δοκιμασίαν κανονισθησομένην δι' Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως.

3. Οἱ ἐκτὸς ὑπηρεσίας πτυχιοῦχοι τοῦ διταξίου Διδασκαλείου τῆς γυμναστικῆς δύνανται τῇ αἰτήσει των νὰ ἐγγράφωνται εἰς τὴν γ' τάξιν τῆς Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας ἄνευ οὐδεμιᾶς διατυπώσεως.

Ἄρθρον 7.

1. Εἰς τὴν Γυμναστικὴν Ἀκαδημίαν διδάσκονται τὰ ἑξῆς μαθήματα :

α') Ἀνατομικὴ τοῦ ἀνθρώπου.

β') Φυσιολογία τοῦ ἀνθρώπου.

γ') Ὑγιεινὴ καὶ πρῶται βοήθειαι.

δ') Ψυχολογία γενικὴ καὶ εἰδικὴ τοῦ παιδὸς καὶ τοῦ ἐφήβου.

ε') Ἱστορία καὶ φιλοσοφία τῆς γυμναστικῆς.

στ') Παιδαγωγικὴ καὶ ἱστορία παιδαγωγικῆς.

ζ') Θεραπευτικὴ γυμναστική.

η') Κινησιολογία καὶ διδακτική.

θ') Εἰδικὴ ἀθλητικὴ προπόνησις.

ι') Ὀργάνωσις ἀγώνων ὡς καὶ κανονισμοὶ ἀγωνισμάτων καὶ παιδιῶν.

ια') Πρακτικὴ καὶ ὑποδειγματικὴ διδασκαλία.

ιβ') Προσκοπισμός.

2. Διὰ τὴν σωματικὴν ἄσκησιν τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν χρησιμοποιοῦνται αἱ ἑξῆς ἀσκήσεις :

α') Ἡ γυμναστική.

β') Αἱ παντὸς εἴδους παιδιαί.

γ') Τὰ ἀγωνίσματα στίβου.

δ') Ἡ πάλη.

ε') Ἡ κολύμβησις καὶ τὰ ναυτικὰ ἀγωνίσματα

στ') Ἡ ὁπλομαχία.

ζ') Τὰ στρατιωτικὰ καὶ ἡ σκοποβολία.

η') Οἱ ἐθνικοὶ χοροί.

θ') Ἡ ρυθμικὴ γυμναστική.

ι') Ὠδική.

3. Κατόπιν προτάσεως τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Γυμναστικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Συλλόγου τῶν καθηγητῶν τῆς Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας, δύνανται νὰ παραλείπωνται τινες ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀσκήσεων, καθὼς ἐπίσης νὰ προστίθενται εἰς τὸ ὡς ἄνω πρόγραμμα μαθήματα ἢ ἀσκήσεις, τῆς ἀπαιτουμένης δι' αὐτὰ δαπάνης βαρυνούσης τὸ Σχολικὸν Ταμεῖον τῆς Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας.

Ἄρθρον 8.

Τὸ ἐδάφ. 1 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ νόμου 5620 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

1. Τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τῆς Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας ἀποτελεῖται :

α') Ἐξ ἑνὸς Διευθυντοῦ ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ διευθυντοῦ α' ἢ β' τάξεως.

β') Ἐκ τεσσάρων καθηγητῶν τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς, ἑνὸς καθηγητοῦ τῆς ἀνατομίας καὶ ἑνὸς τῆς φυσιολογίας ἐπὶ ἐπιμισθίῳ, ἑνὸς τῆς ὑγιεινῆς καὶ τῶν πρώτων βοηθειῶν καὶ ἑνὸς τῆς θεραπευτικῆς γυμναστικῆς. Οἱ καθηγηταὶ οὗτοι διορίζονται ἀρχικῶς ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ εἰσηγητοῦ, ἐκτὸς ἐὰν κέκτηνται ἤδη μεγαλειτέρην βαθμόν, δυνάμενοι νὰ προάγωνται εἰς τὸν ἑκάστοτε ἀνώτερον βαθμὸν μέχρι τοῦ διευθυντοῦ β' τάξεως μετὰ πενταετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν ἐν ἑκάστῳ βαθμῷ.

γ') Ἑνὸς διδασκάλου τῶν ἐθνικῶν χορῶν, ἑνὸς διδασκάλου τῆς Ὠδικῆς καὶ μιᾶς διδασκαλίσσης τῆς ρυθμικῆς γυμναστικῆς. Οὗτοι διορίζονται ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ εἰσηγητοῦ δυνάμενοι νὰ προάγωνται εἰς τὸν ἑκάστοτε ἀνώτερον βαθμὸν καὶ μέχρι τοῦ βαθμοῦ τμηματάρχου α' τάξεως μετὰ πενταετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν ἐν ἑκάστῳ βαθμῷ.

2. Αἱ θέσεις τῶν διδασκάλων κολυμβήσεως καὶ ὁπλομαχίας καταργοῦνται μὲ μαθημάτων τούτων ἀνατιθεμένων ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας εἰς τοὺς λοιποὺς εἰδικῶς ἐκπαιδευθέντας καθηγητὰς τῆς Ἀκαδημίας.

3. Τὸν Διευθυντὴν τῆς Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας βοηθεῖ εἰς τὸ ἔργον καὶ ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ ὑποδιευθυντὴς ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 9.

Τὸ ἄρθρον 18 τοῦ νόμου 5620 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

1. Εἰς τὴν θέσιν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας διορίζεται πτυχιοῦχος γυμναστὴς ὁ ἔχων τὰ προσόντα τοῦ προϊσταμένου τοῦ Τμήματος τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς.

2. Εἰς τὰς θέσεις τῶν καθηγητῶν τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς διορίζονται κατόπιν διαγωνισμοῦ πτυχιοῦχοι γυμνασταὶ ἐκ τῶν ἐχόντων συμπεπληρωμένην πενταετῆ δημοσίαν γυμναστικὴν ὑπηρεσίαν.

3. Εἰς τὰς θέσεις τῶν καθηγητῶν τῆς ἀνατομικῆς καὶ τῆς φυσιολογίας τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὑγιεινῆς, διορίζονται ἰατροὶ προτιμωμένων τῶν κεκτημένων πτυχίον γυμναστοῦ.

4. Εἰς τὴν θέσιν τοῦ καθηγητοῦ τῆς θεραπευτικῆς γυμναστικῆς διορίζεται ἰατρὸς σπουδάσας εἰδικῶς, προτιμωμένου τοῦ κεκτημένου πτυχίον γυμναστοῦ.

5. Εἰς τὴν θέσιν τοῦ διδασκάλου τῶν ἐθνικῶν χορῶν διορίζεται ἀνεγνωρισμένος χοροδιδάσκαλος ἔχων ἰδιαιτέραν εἰδικότητα εἰς τοὺς ἑλληνικοὺς χορούς.

6. Εἰς τὴν θέσιν τοῦ διδασκάλου τῆς Ὠδικῆς διορίζεται ὁ ἔχων πτυχίον ἀνεγνωρισμένου Ὠδείου.

7. Εἰς τὴν θέσιν διδασκάλου τῆς ρυθμικῆς Γυμναστικῆς διορίζεται ἡ σπουδάσασα εἰδικῶς εἰς τὴν ἀλλοδαπήν.

8. Ἡ διδασκαλία τῆς ψυχαγωγίας καὶ τῆς παιδαγωγικῆς ἀνατίθεται δι' Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως εἰς ἕνα τῶν διατελεσάντων ἢ διατελούντων εἰς θέσιν ἐκπαιδευτικοῦ συμβούλου ἢ διευθυντοῦ ἢ ὑποδιευθυντοῦ τοῦ Διδασκαλείου τῆς Μέσης ἢ τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἐπὶ ἐκπάκτῳ ἀμοιβῇ καταβαλλομένῃ ἐκ τοῦ σχολικοῦ ταμείου τῆς Γ. Α. καὶ ὑπὸ τῆς σχολικῆς ἐφορείας καθοριζομένῃ.

9. Τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τῆς Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας διορίζεται, προάγεται, τιμωρεῖται καὶ ἀπολύεται κατόπιν προτάσεως τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου στηριζομένης εἰς τὰς ἐκθέσεις τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Γυμναστικῆς καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Γ.Α. τὸ δὲ κατώτερον προσωπικὸν μετὰ πρότασιν τοῦ Συλλόγου τῶν καθηγητῶν, ἀπαιτελοῦντος δι' αὐτὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον.

10. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας δύνανται ν' ἀποσπῶνται παρὰ τῇ Γ.Α. καθηγηταὶ τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς ἐκ τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ ἐχόντων τὰ προσόντα μονίμου καθηγητοῦ τῆς Ἀκαδημίας διὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν μαθημάτων ἢ ἀσκήσεων ἢ πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ προσωπικοῦ ταύτης ὅταν τοῦτο δὲν ἐπαρκεῖ.

11. Τὸ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ὑπηρετοῦν ἀνώτερον καὶ κατώτερον προσωπικὸν παραμένει εἰς τὰς θέσεις του, ἐφ' ὅσον αὗται διατηροῦνται διὰ τοῦ παρόντος νόμου.

12. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν δι' οἱονδήποτε λόγον ἤθελεν ἀπομακρυνθῇ τῆς ὑπηρεσίας οἱ καθηγηταὶ τῆς φυσιολογίας, τῆς ὑγιεινῆς καὶ τῶν πρώτων βοηθειῶν καὶ τῆς Θεραπευτικῆς γυμναστικῆς, αἱ θέσεις αὐτῶν καταργοῦνται καὶ τὰ ὑπ' αὐτῶν διδασκόμενα μαθήματα ἀνατίθενται εἰς εἰδικοὺς ὑφηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου, μισθοδοτουμένους ἐκ τοῦ σχολικοῦ ταμείου τῆς Γ. Α.

Ἄρθρον 10.

Διὰ Διατάγματος καθορισθήσεται ὁ τρόπος τοῦ διαγωνισμοῦ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν θέσεων τῶν καθηγητῶν τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς ἐν τῇ Γυμναστικῇ Ἀκαδημίᾳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Διορισμός, διαβάθμισις καὶ μετεκπαίδευσις τοῦ γυμναστικοῦ προσωπικοῦ.

Ἄρθρον 11.

Τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ νόμου 5620 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

«1. Ἡ σωματικὴ ἀγωγὴ πάντων τῶν σχολείων τοῦ Κράτους δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν, ἀμφοτέρων τῶν φύλων, καθὼς καὶ παντὸς ἄλλου εἰδικοῦ ἢ ἀνωτέρου ἐκπαιδευτικοῦ ἱδρύματος περιλαμβάνοντος ἐν τῷ προγράμματί του καὶ τὰς σωματικὰς ἀσκήσεις ἀνατίθεται εἰς γυμναστὰς ἢ γυμναστρίας πτυχιούχους τῆς Γ. Α. ἢ τῶν πρὸ αὐτῆς Διδασκαλείων Γυμναστικῆς καὶ τῆς Σχολῆς τῶν γυμναστῶν, οἱ δὲ διορισμοί, μεταθέσεις, προαγωγαὶ καὶ πειθαρχικαὶ ποιναὶ καὶ ἀπολύσεις τοῦ γυμναστικοῦ προσωπικοῦ γίνονται καθ' ὃν τρόπον καὶ τῶν λοιπῶν λειτουργῶν τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρον 12.

Τὰ ἐδάφια 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ νόμου 5620 τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς :

1. Εἰς τὰ πολυτάξια γυμνάσια ὅπου εἶναι διωρισμένοι δύο ἢ καὶ περισσότεροι γυμνασταί, τὴν διεύθυνσιν τῆς ὅλης σωματικῆς ἀγωγῆς τοῦ γυμνασίου ἀναλαμβάνει ὁ ἀνώτερος κατὰ βαθμὸν καὶ μεταξὺ ἰσοβάθμων ὁ ἀρχαιότερος πτυχιοῦχος.

2. Οἱ γυμνασταὶ καὶ αἱ γυμνάστριαι ὑποχρεοῦνται νὰ ἐργάζωνται 20 ὥρας καθ' ἑβδομάδα, δύναται δὲ ν' ἀνατίθεται αὐτοῖς πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ὑποχρεωτικῶν ὡρῶν διδασκαλίας ἡ γυμναστικὴ καὶ εἰς ἄλλα πάσης φύσεως σχολεῖα Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καθὼς καὶ εἰς γυμναστήρια τῆς πόλεως ἐν ᾗ ὑπηρετοῦσιν, εἰς τὰ ὁποῖα πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐξασκοῦσι τοὺς μὴ φοιτῶντας εἰς τὰ σχολεῖα νέους εἰς τὸν προσκοπισμόν, τὴν γυμναστικὴν καὶ τὴν στρατιωτικὴν προπαίδευσιν. Ὡσαύτως ἀνατίθεται αὐτοῖς καὶ ἡ διδασκαλία τῆς ὑγιεινῆς, εἰς ἃ σχολεῖα δὲν ὑπάρχει σχολίατρος.

Ἄρθρον 13.

Τὰ ἄρθρα 25, 26 καὶ 27 τοῦ νόμου 5620 καταργοῦνται καὶ ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς :

1. Οἱ πτυχιοῦχοι τῆς Γ. Α. καὶ τῶν πρὸ αὐτῆς Διδασκαλείων Γυμναστικῆς, διορίζονται ἀρχικῶς ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραμματέως α' τάξεως καὶ προάγονται μετὰ πενταετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν εἰς τὸν ἑκάστοτε ἀνώτερον βαθμὸν μέχρι τοῦ βαθμοῦ ταμιευτάρχου Α' τάξεως.

2. Ὁ διορισμὸς τῶν γυμναστῶν γίνεται κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου 4653 «περὶ διοικήσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως» ὁριζόμενα, διοριζομένων ἑκάστοτε κατὰ τὰ δύο τρίτα ἐκ τῶν πτυχιούχων τοῦ διταξίου Διδασκαλείου τῆς Γυμναστικῆς καὶ κατὰ τὸ ἓν τρίτον ἐκ τῶν πτυχιούχων τοῦ τριταξίου Διδασκαλείου τῆς Γυμναστικῆς καὶ τῆς Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας, προτιμωμένων ἐξαιρετικῶς μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ παρόντος νόμου τῶν προταθέντων πρὸς διορισμὸν ὑπὸ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1932 πτυχιούχων τοῦ διταξίου Διδασκαλείου τῆς Γυμναστικῆς.

3. Πάντες οἱ ἐν ὑπηρεσίᾳ ὄντες γυμνασταὶ καὶ γυμνάστριαι καθὼς καὶ οἱ διορισθησόμενοι πτυχιοῦχοι τοῦ 2)ξίου Διδασκαλείου τῆς Γυμναστικῆς, ἐφ' ὅσον ἡ ὑπηρεσία των εἶναι εὐδόκιμος καὶ ὑποστῶσι τοὐλάχιστον μίαν θερινὴν μετεκπαίδευσιν εὐδοκίμως, ἐξισοῦνται διὰ πράξεως τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου πρὸς τοὺς πτυχιούχους τῆς Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας καὶ τοῦ τέως τριταξίου Διδασκαλείου τῆς Γυμναστικῆς. Ἡ μετεκπαίδευσις εἶναι ἄσχετος πρὸς τὴν προαγωγὴν καὶ τὴν κατάληψιν θέσεων ὑπὸ τῶν γυμναστῶν.

4. Οἱ γυμνασταὶ οἱ προϋπηρετήσαντες εἰς γυμναστικὰς δημοσίας θέσεις μὴ ἐξαρτωμένας ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, διοριζόμενοι εἰς θέσεις ἐξαρτωμένας ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, διατηροῦσι τὸν βαθμὸν τὸν ὁποῖον εἶχον εἰς τὴν τελευταίαν των θέσιν, διὰ δὲ τὴν προαγωγήν των λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ προηγουμένη εὐδόκιμος δημοσία ὑπηρεσία των εἰς τὴν Γυμναστικήν.

5. Πρὸς τοὺς ἀποφοίτους τῆς Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας καὶ τοῦ 3)ταξίου Διδασκαλείου τῆς Γυμναστικῆς ἐξισοῦνται οἱ πτυχιοῦχοι τοῦ 2)ξίου Διδασκαλείου τῆς Γυμναστικῆς καὶ τῆς σχολῆς Γυμναστῶν οἱ μετεκπαιδευθέντες ἐπὶ 1 τοὐλάχιστον ἔτος εἰς ἀνεγνωρισμένας σχολὰς τῆς ἀλλοδαπῆς.

Ἄρθρον 14.

Τὰ ἐδάφια 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ νόμου 5620 τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς :

1. Οἱ πτυχιοῦχοι ἀνεγνωρισμένων γυμναστικῶν σχολῶν τῆς ἀλλοδαπῆς, ἵνα ἀποκτήσωσι δικαίωμα διορισμοῦ καὶ κατ' ἰδίαν ἐξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ γυμναστοῦ ἢ τοῦ προπονητοῦ, δύνανται κατόπιν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων, καὶ ἂν ἔχωσι τὰ ἐν ἐδαφίῳ 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος νόμου ἀναγραφόμενα πρισόντα, νὰ ἐγγραφῶσι καὶ φοιτήσωσιν εἰς τὴν γ' τάξιν τῆς Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας, ἄλλως ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποστῶσιν ἐξέτασιν ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος ὁρισθησόμενα.

2. Διὰ Διατάγματος καθορισθήσονται αἱ ἀνεγνωρισμέναι σχολαὶ τῆς ἀλλοδαπῆς.

3. Οἱ πτυχιοῦχοι τοῦ Στρατιωτικοῦ Σχολείου Γυμναστικῆς, ἐὰν ἔχωσιν ἡλικίαν 25 ἐτῶν καὶ τὰ λοιπὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 καὶ παρόντος νόμου ἀναγραφόμενα προσόντα, δύνανται νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τὴν β' τάξιν τῆς Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας.

Ἄρθρον 15.

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων δύνανται νὰ καλῶνται εἰς τὰς Ἀθήνας κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας οἱ ἐν ὑπηρεσίᾳ γυμνασταὶ καὶ γυμνάστριαι ἢ καί τινες τούτων πρὸς μετεκπαίδευσιν.

2. Ἡ μετεκπαίδευσις ἀνατίθεται εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς Γ. Α. ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ Γυμναστικοῦ Συμβουλίου τῆς Γ. Α., δυνάμενον νὰ ἐνισχυθῇ καὶ δι' ἄλλου προσωπικοῦ ἀμειβομένου ἐκ τοῦ σχολικοῦ ταμείου τῆς Γ. Α.

3. Διὰ Διατάγματος καθορισθήσονται πᾶσαι αἱ λεπτομέρειαι τῆς μετεκπαιδεύσεως.

Ἄρθρον 16.

Τὸ ἄρθρον 29 τοῦ νόμου 5620 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

1. Ὅριον ἡλικίας διὰ τοὺς ἐν ὑπηρεσίᾳ γυμναστὰς εἰς οἱανδήποτε δημοσίαν ἐκπαιδευτικὴν ἢ διοικητικὴν θέσιν καὶ ἂν ὑπηρετῶσιν ὁρίζεται τὸ 62.

2. Ὅριον ἡλικίας διὰ τὰς γυμναστρίας ὁρίζεται τὸ 45ον.

Ἄρθρον 17.

Διὰ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας δύνανται νὰ κωδικοποιηθῶσιν εἰς ἕνα τῶν κείμενον νόμου, φέροντος τὸν ἀριθμὸν τοῦ παρόντος, πᾶσαι αἱ διατάξεις νόμου ἀφορῶσαι τὴν ὀργάνωσιν τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς.

Κατὰ τὴν κωδικοποίησιν ταύτην ἐπιτρέπεται νέα ἀρίθμησις τῶν ἄρθρων, διάφορος κατάταξις τῶν παραγράφων καὶ ἐδαφίων αὐτοῦ, σχηματισμὸς νέων ἄρθρων ἐκ τμημάτων ὑπαρχόντων ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη γραμματικὴ ἢ συντακτικὴ διαρρύθμισις τῶν ὑπαρχουσῶν διατάξεων, σκοποῦσα τὴν διευκόλυνσιν καὶ διασαφήνισιν τῆς κωδικοποιήσεως.

Ἐπὶ τοῦ εἰς β' συζήτησιν Νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως τῆς περὶ «Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ἰσχυούσης Νομοθεσίας» ὁ κ. Γ. ΠΑΡΑΒΑΝΤΗΣ ὑποστηρίζει τροπολογίαν του ἀφορῶσαν τοὺς ἐκτάκτους καθηγητάς».

Ὁ κ. Θ. ΤΟΥΡΚΟΒΑΣΙΛΗΣ. (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας) ἀποκρούων τὴν τροπολογίαν λέγει ὅτι ἐξομοιοῦνται μόνον αἱ διατάξεις περὶ ἐκλογῆς τῶν καθηγητῶν, αἱ ὁποῖαι ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον.

Γ. ΠΑΡΑΒΑΝΤΗΣ. Τότε ἂς τεθῇ δυνητικὴ διάταξις

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν τὸ Νομοσχέδιον εἰς β' συζήτησιν, ὅπως ἐτροποποιήθη, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Ἐπὶ τοῦ εἰς β' συζήτησιν σχεδίου νόμου «περὶ διδακτικῶν βιβλίων» ὁ κ. Κ. ΒΕΡΡΟΙΟΠΟΥΛΟΣ, ὑποστηρίζει τροπολογίαν του ἀφορῶσαν τὰ ἐγκριθέντα κατὰ τὸ 1929 διδακτικὰ βιβλία τὴν ὁποίαν ἀποδέχεται ὁ κ. Ὑπουργός.

Β. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ. Ὡς καταρτίζονται διὰ τοῦ παρόντος νομοσχεδίου αἱ Ἐπιτροπαί, παρέχεται ἀρκετὴ ἐγγύησις. Ἀλλὰ δὲν προβλέπεται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἡ ἀναθεώρησις τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς τούτων ἐν περιπτώσει παραπόνου συγγραφέως, οὗ τὸ βιβλίον ἀπερρίφθη. Πρὸς τοῦτο ἀνάγκη νὰ συνιστᾶται καὶ μία δευτεροβάθμιος ἐπιτροπή, ἐνώπιον τῆς ὁποίας νὰ καταφεύγῃ δι' ἐφέσεως πᾶς συγγραφεὺς θεωρῶν ἑαυτὸν ἀδικηθέντα. Διὰ μὲν τὰ βιβλία τὰ ἀφορῶντα τὴν μέσην ἐκπαίδευσιν ἡ πρωτοβαθμία ἐπιτροπὴ νὰ ἀποτελῆται. 1) ἐκ τοῦ ἑκάστοτε κοσμήτορος τῆς οἰκείας σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, 2) ἐκ δύο εἰδικῶν ἀκαδημαικῶν καὶ 3) ἐξ ἑνὸς ἐκπαιδευτικοῦ λειτουργοῦ, ὃν θὰ ὁρίζῃ ὁ ἐφεσιβάλλων συγγραφεύς, ὅστις καὶ θὰ δικαιοῦται καλούμενος ἐγκαίρως νὰ παρίσταται αὐτοπροσώπως κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τά τε ἀπορριφθέντα βιβλία καὶ τὰς σχετικὰς εἰσηγήσεις καὶ ἀποφάσεις τῆς πρωτοβαθμίου ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ τὰς γραπτὰς τε καὶ προφορικὰς ἀντιρρήσεις τοῦ ἐφεσιβάλλοντος συγγραφέως θὰ ἐκδίδῃ τὴν ὁριστικὴν ἀπόφασιν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐφέσεως, ἥτις ἀπόφασις θὰ εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν Ὑπουργόν.

Διὰ δὲ τὰ βιβλία τῆς δημοτικῆς ἡ δευτεροβάθμιος ἐπιτροπὴ νὰ ἀποτελῆται. 1) ἐξ ἑνὸς διευθυντοῦ διδασκαλείου, ὑπηρετοῦντος ἢ ὑπηρετήσαντος, 2) ἐξ ἑνὸς ἀκαδημαϊκοῦ, 3) ἐξ ἑνὸς ὑπηρετοῦντος ἐπιθεωρητοῦ δημοτικῶν σχολείων καὶ 4) ἐκ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἐφεσιβάλλοντος συγγραφέως

Διὰ τὴν ἀμοιβὴν τῶν μελῶν τῆς δευτεροβαθμίου ἐπιτροπῆς θὰ καταθέτωσι ἐκ μέρους τοῦ ἐφεσιβάλλοντος συγγραφέως τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 ὁριζόμενα κρίτρα.

Θ. ΤΟΥΡΚΟΒΑΣΙΛΗΣ. (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Μοῦ εἶναι πολὺ συμπαθὴς ἡ τροπολογία αὕτη, ἀλλὰ ἀποτελεῖ πλεονασμὸν καὶ μίαν ἐγγύησιν μὴ ἐπιβεβλημένην, διότι ὡς καθορίζονται διὰ τοῦ Νομοσχεδίου τὰ πράγματα κατοχυροῦνται ἀπολύτως οἱ συγγραφεῖς.

Β. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ. Τότε πρέπει κ. Ὑπουργὲ νὰ δεχθῆτε τὰ ἐν Βελγίῳ κρατοῦντα, ὅπου τὰ βιβλία ὑποβάλλονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ὑπὸ ψευδώνυμον καὶ κρίνονται ὑπὸ πολλῶν εἰδικῶν. Εἶτα δὲ παραπέμπονται τὰ καλλίτερα εἰς Εἰδικὴν Ἐπιτροπὴν καὶ ἔτσι ἐκεῖ δὲν γεννῶνται ζητήματα οὔτε παράπονα ἀπὸ τὰ ὁποῖα εἶναι γεμάτος ὁ κόσμος τῶν ἐκπαιδευτικῶν μας συγγραφέων κατὰ τῶν περιφήμων κριτῶν μέχρι σήμερον. Ἄλλως τε κύριε Ὑπουργέ, ὅταν καὶ εἰς τὰ δικαστήρια ἀκόμη ὑπάρχουν αἱ διαβαθμίσεις καὶ τὸ δίκαιον ζητεῖται εἰς ἀνώτερον δικαστήριον δὲν γίνεται νομίζω ἐδῶ νὰ ἔχωμεν πάλιν μονοκρατορίαν. Πρέπει νὰ σᾶς εἴπω, ὅτι ἡ πρόθεσίς μου εἶναι νὰ κατοχυρωθῇ τὸ ὄντως, ἄξιον πρυσοχῆς ἐκπαιδευτικὸν ἔργον σας καὶ νὰ βοηθήσω νὰ τελειοποιηθῇ καὶ νὰ κρατήσῃ ἡ δικαιοσύνη.

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν τὸ Νομοσχέδιον, εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Ἄρχεται κατόπιν ἡ β' κατ' ἄρθρον συζήτησις τοῦ σχεδίου Νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 6 Ἰουλίου 1933 Ν. Δ. «περὶ φορολογικῶν διευκολύνσεων καὶ μειώσεων εἰς τοὺς ὀφειλέτας ἐκ φόρων τοῦ Δημοσίου κλπ».

Οἱ κ. κ. Γ. ΤΟΥΡΚΟΒΑΣΙΛΗΣ, ΧΑΤΖΙΔΑΚΗΣ, ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ, ΒΟΥΡΔΟΥΜΠΑΣ, ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ, καὶ ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗΣ ὑποβάλλουν διαφόρους τροπολογίας των».

Ὁ κ. Μ. ΕΥΑΜΠΙΟΣ (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν), ἀποκρούει τὰς τροπολογίας, ἀπαντῶν δὲ εἰς τὸν κ. Χατζηγιάννην λέγει ὅτι ἡ διάταξις ἡ ἀφορῶσα τὴν Ἐπιτροπήν, ἡ ὁποία χορηγεῖ τὰς ἀναστολὰς ἀποτελεῖ ἐγγύησιν.

Ὁ κ. Δ. ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗΣ, τονίζει ὅτι ὡς ἔχει διατυπωθῇ τὸ Νομοσχέδιον ἀπαλλάσσεται πάσης εὐθύνης ὁ Ὑπουργός.

Ὁ κ. Μ. ΕΥΑΜΠΙΟΣ. (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν), λέγει ὅτι ὅταν ἀνέλαβε τὸ Ὑπουργεῖον δὲν ἐγνώριζεν ὅτι οἱ νόμοι δὲν ἔχουν ἰσχὺν διὰ τὸν Ὑπουργόν. Αὐτὸ τὸν ὠδήγησεν εἰς τὸ νὰ θεσπίσῃ τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν ἀναστολῶν καὶ τοῦτο ἀποτελεῖ τιμὴν διὰ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος.

Γ. ΠΑΡΑΒΑΝΤΗΣ. Εὐχῆς ἔργον εἶναι, κύριε Ὑπουργέ, νὰ διατηρήσητε σεῖς αὐτὴν τὴν ἐξουσίαν.

Μ. ΕΥΑΜΠΙΟΣ. (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἐπρυτάθη νὰ εἶναι γνωμοδοτικὴ μόνον ἡ Ἐπιτροπή, ἀλλ' ἐγὼ δὲν τὸ ἐδέχθην.

Γ. ΠΑΡΑΒΑΝΤΗΣ. Τότε νὰ ὁρισθῇ ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ συνεδριάζῃ δημοσίᾳ καὶ οὐχὶ ἐν κρυφῷ καὶ παραβύστῳ.

Ὁ κ. Δ. ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗΣ, ἐπικρίνων τὴν διάταξιν τῆς Ἐπιτροπῆς λέγει ὅτι ἐλησμονήθη κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ Νομοσχεδίου ὅτι ὅλοι οἱ πολῖται εἶναι ἴσοι ἀπέναντι τοῦ νόμου, καὶ διὰ τοῦτο παρέχονται διευκολύνσεις εἰς τοὺς μεγάλους, ἐνῷ θὰ ἦτο προτιμώτερον ἡ στοργὴ αὐτὴ τοῦ Κράτους νὰ ἐπιδεικνύῃ πρὸς τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀδυνάτους. Διαμαρτύρομαι, λέγει, διὰ τὴν τακτικὴν αὐτήν.

Μ. ΕΥΑΜΠΙΟΣ (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ὑπῆρχον 500.000 ἐντάλματα καὶ τὰ 250 τὰ ὁποῖα ἀφεώρων μικρὰ ποσὰ καὶ πτωχοὺς ἀνεστάλησαν.

Ὁ κ. Α. ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΣ (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Λέγει ὅτι μὲ αὐτὰ τὰ μέτρα θὰ κάμωμεν καὶ ἐκείνους ποὺ πληρώνουν νὰ μὴ πληρώνουν.

Μ. ΕΥΑΜΠΙΩΣ ('Υφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Προσπαθοῦμεν νὰ κλείσωμεν ἕνα παράθυρον. Ἄλλως τε πταίει καὶ ἡ ὑπηρεσία δι' ὅ,τι ἔγινε.

Α. ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΣ ('Υπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Ὅπου θέλει ἡ ὑπηρεσία ξέρει νὰ κυνηγᾷ καὶ μάλιστα ἐμπαθῶς. Ἐγὼ θὰ ἐπεθύμουν νὰ ἀπεσύρετο τὸ Νομοσχέδιον.

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν τὸ Νομοσχέδιον, ὡς ἐτροποποιήθη εἰς β' συζήτησιν ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως ὡς ἐδιορθώθησαν τὰ γενόμενα τυπογραφικὰ λάθη κατὰ τὴν ἐκτύπωσιν.

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας μετὰ τὴν ψήφισίν του ὑπὸ τῆς Βουλῆς τροποποιηθὲν σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 19 Ἰουνίου 1933 § Ν. Δ. περὶ συμπληρώσεως τῶν ἀφορωσῶν τοὺς ὑπὸ τοῦ Α. Ν. Δ. Σ. καταρτιζομένους πίνακας διατάξεων. Ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου τούτου ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κάμνει τὴν ἑξῆς ἑρμηνευτικὴν δήλωσιν. Ἡ ἔννοια τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων τοῦ ὡς ἄνω Νομοσχεδίου ἀναμφισβητήτως ἀφορᾷ τοὺς ἀξιωματικοὺς ὅλων τῶν κλάδων τοῦ Π. Ναυτικοῦ καὶ συνεπῶς καὶ τοὺς δικαστικοὺς Συμβούλους τοῦ Π. Ναυτικοῦ (ἀξιωματικοὺς τῆς Ναυτικῆς Δικαιοσύνης).

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 19 Ἰουνίου 1933 Νομ. Διατάγματος «περὶ συμπληρώσεως τῶν ἀφορωσῶν τοὺς ὑπὸ τοῦ Α. Ν. Δ. Σ. καταρτιζομένους πίνακας διατάξεων».

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας)

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 19 Ἰουνίου 1933 Νομ. Διάταγμα «περὶ συμπληρώσεως τῶν ἀφορωσῶν τοὺς ὑπὸ τοῦ Α. Ν. Δ. Σ. καταρτιζομένους πίνακας διατάξεων» δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 158 τῆς 20 Ἰουνίου 1933 φύλλον (Α) τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἔχον ὡς ἑξῆς :

Περὶ συμπληρώσεως τῶν ἀφορωσῶν τοὺς ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ναυτικοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καταρτιζομένους πίνακας διατάξεων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος, τὴν ἀπὸ 18 Μαΐου 1933 ἐξουσιοδότησιν τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων πρὸς ἔκδοσιν Νομοθ. Διαταγμάτων καὶ τὴν ἀπὸ 15 Ἰουνίου 1933 σύμφωνον γνώμην τῆς ἁρμοδίας κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεμασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν νὰ συγκαλέσῃ εἰδικῶς τὸ Ἀνώτατον Ναυτικὸν Δ. Συμβούλιον (Α.Ν.Δ.Σ.) ἵνα τοῦτο κρίνῃ ἐκ νέου ἀξιωματικοὺς ἐγγεγραμμένους εἰς τοὺς ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου καταρτισθέντας πίνακας, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 25 τοῦ νόμου 4411, ἐφ' ὅσον μετὰ τὴν ὑποβολὴν τῶν πινάκων ἤθελον παρουσιασθῇ στοιχεῖα δυνάμενα, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, νὰ μεταβάλουν τὴν κρίσιν τοῦ Συμβουλίου ἢ ἐφ' ὅσον τὰ στοιχεῖα ταῦτα ὑπῆρχον, δὲν ἐτέθησαν ὅμως ὁπωσδήποτε ὑπ' ὄψιν τοῦ Συμβουλίου κατὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν πινάκων.

2. Τὸ Α. Ν. Δ. Σ. ἐνεργοῦν καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὡς ἐν τῷ κεφαλαίῳ Η' τοῦ νόμου 4411 καθορίζεται, κατατρτίζει πρακτικὸν εἰς ὃ ἀναφέρει τὸν πίνακα εἰς ὃν δέον νὰ ἐγγραφῶσιν οἱ ὑπὸ τὴν κρίσιν αὐτοῦ ἐκ νέου τεθέντες ὡς ἄνω ἀξιωματικοί.

Τὸ Συμβούλιον ἐφ' ἅπαξ καὶ μόνον ἐπιλαμβάνεται τῆς ἀναθεωρήσεως τῆς ἀρχικῆς αὐτοῦ ἀποφάσεως διὰ τὸν αὐτὸν ἀξιωματικὸν ἐντὸς τοῦ ἰδίου χρονικοῦ διαστήματος καθ' ὃ ἰσχύουσιν οἱ πίνακες.

3. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κυροῖ ὑποχρεωτικῶς τὸ πρακτικὸν τοῦτο καὶ προκαλεῖ ἐντὸς μηνὸς τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς συντάξεως αὐτοῦ Διάταγμα ἐπικυρώσεως, ἡ δὲ ἰσχὺς τοῦ πρακτικοῦ ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Διατάγματος τοῦ ἐπικυροῦντος αὐτό.

4. Ἀξιωματικοὶ ἐγγραφέντες τυχὸν κατὰ τὴν νέαν ταύτην κρίσιν εἰς τὸν πίνακα τῶν προακτέων κατ' ἐκλογήν, ἀποκτῶσι πάντα τὰ δικαιώματα ἀρχαιότητος καὶ προαγωγῆς, πλὴν ἀναδρομικῆς λήψεως ἀποδοχῶν, προάγονται δὲ ἀμέσως ὑπαρχούσης κενῆς θέσεως, χωρὶς νὰ ἰσχύῃ δι' αὐτοὺς ὁ περιορισμὸς τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ νόμου 4411 καὶ ἀνακτῶσι προαγόμενοι τὴν ἀρχαιότητα ἣν εἶχον πρὸ τῆς τυχὸν προαγωγῆς νεωτέρων των.

5. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται διὰ τοὺς κατὰ τὸ 1932 κριθέντας καὶ τοὺς ἐφεξῆς κρινομένους, ἡ δὲ ἰσχὺς αὐτοῦ ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος, ὑποβληθησομένου εἰς τὰς Βουλὰς πρὸς κύρωσιν ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν των.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰουνίου 1933.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ
Τὰ Μέλη
Σ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ, Ι. ΡΑΛΛΗΣ, Θ. ΤΟΥΡΚΟΒΑΣΙΛΗΣ, Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ, Π. ΡΑΛΛΗΣ, Ι. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, Ι. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΚΟΝΔΥΛΗΣ, ΑΛ. ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΣ, Μ. ΕΥΑΜΠΙΟΣ, Β. ΣΑΓΙΑΣ.

Ἄρθρον δεύτερον.

Αἱ διατάξεις τοῦ μόνου ἄρθρου τοῦ κυρουμένου Ν. Διατάγματος ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τοὺς κατὰ τὸ ἔτος 1931 κριθέντας ἀξιωματικούς.

Ὡσαύτως εἰς μόνην συζήτησιν δεκτὸν ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν μόνην συζήτησιν ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου τὸ σχέδιον νόμου «περὶ ὀργανώσεως ἀναγκαστικοῦ οἰνοπαγοῦς Συνεταιρισμοῦ Ἀττικοβοιωτίας καὶ ὀργανισμοῦ προστασίας οἰνοπαραγωγῶν Ἀττικοβοιωτίας».

Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν γίνονται δεκτὰ τὰ ὑπὸ τῆς Γερουσίας μετὰ τὴν ψήφισίν των ὑπὸ τῆς Βουλῆς τροποποιηθέντα σχέδια νόμου 1) «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 22)7)33 Ν. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς ἀφορώσης τὰ Ταμεῖα Ἀμύνης οἰνοπαραγωγῆς Λευκάδος» καὶ 2) «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 30)11)32 Ν. Δ. «περὶ παροχῆς μέχρι 3.000.000 ὀκάδων σίτου πρὸς σπορὰν εἰς τὰς ἀποδεδειγμένως καταστραφείσας σιτοπαραγωγικὰς περιφερείας» ἐχόντα οὕτω:

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 22 Ἰουλίου 1933 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς ἀφορώσης τὸ ταμεῖον ἀμύνης οἰνοπαραγωγῆς Λευκάδος νομοθεσίας.

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας)

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 22 Ἰουλίου 1933 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς ἀφορώσης τὸ Ταμεῖον Ἀμύνης Οἰνοπαραγωγῆς Νομοθεσίας», ἔχον οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς ἀφορώσης τὸ Ταμεῖον Ἀμύνης, Οἰνοπαραγωγῆς Λευκάδος νομοθεσίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 1049 πρακτικὸν τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Ν. Διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ δώσῃ ἐγγύησιν τοῦ Κράτους, ἵνα συναφθῇ παρ' οἱουδήποτε πιστωτικοῦ ὀργανισμοῦ φυσικοῦ ἢ Νομικοῦ προσώπου, δάνειον πρὸς τὸ ΤΑΟΑ μέχρι 5.000.000 δρχ. διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἐξοφληθοῦν τὰ ὑφιστάμενα χρέη τοῦ ΤΑΟΑ καὶ θὰ ἐκπληρωθῇ ὁ προορισμὸς τοῦ Ταμείου.

2. Ὑπὲρ τοῦ δανειστοῦ καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ δανείου μένουν μέχρις ἐξοφλήσεως αὐτοῦ ὑπέγγυοι αἱ ὑπάρχουσαι σήμερον ὑπὲρ τοῦ ΤΑΟΑ φορολογίαι, μὴ δυνάμεναι νὰ μειωθοῦν ἢ νὰ καταργηθοῦν ἄνευ συναινέσεως τοῦ δανειστοῦ..

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἀνωτέρα ἐποπτεία καὶ ὁ ἔλεγχος ἐπὶ τοῦ ΤΑΟΑ ἀσκεῖται ἐφεξῆς εἰς τὴν ἁρμοδίαν Διεύθυνσιν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας εἰς ἣν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ ΤΑΟΑ μετέχει ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Κράτους ὁ οἰκεῖος Ἐπαρχιακὸς Γεωπόνος Λευκάδος ἢ ἐν περιπτώσει κωλύματος ὁ νόμιμος ἀναπληρωτής του.

Ἄρθρον 3.

Διὰ Διατάγματος προκαλλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δύνανται νὰ κωδικοποιοῦνται εἰς ἓν ἐνιαῖον κείμενον ἅπασαι αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ ΤΑΟΑ.

Τὸ παρὸν Ν. Διάταγμα ὑποβληθήσεται πρὸς κύρωσιν εἰς τὰ Νομοθετικὰ Σώματα ἅμα συνερχόμενα.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 22 Ἰουλίου 1933.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ
Τὰ Μέλη
Σ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ, Ι. ΡΑΛΛΗΣ, Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ, Ι. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, Ι. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΣ, Μ. ΕΥΑΜΠΙΟΣ, ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ..

Ἄρθρον δεύτερον

Εἰς τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ κυρουμένου Ν. Διατάγματος καὶ μετὰ τὰς λέξεις «θὰ ἐξοφληθοῦν» προστίθεται ἡ λέξις «ὁλοκληρωτικῶς».

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 30 Νοεμβρίου 1932 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ παροχῆς μέχρι 3.000.000 ὀκ. σίτου πρὸς σπορὰν εἰς τὰς ἀποδεδειγμένως καταστραφείσας σιτοπαραγωγικὰς περιφερείας».

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας)

Ἄρθρον πρῶτον

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 30 Νοεμβρίου 1932 Ν. Δ. «περὶ παροχῆς μέχρι 3.000.000 ὀκάδων σίτου πρὸς σπορὰν εἰς τὰς ἀποδεδειγμένως καταστραφείσας σιτοπαραγωγικὰς περιφερείας», ἔχον οὕτω :

Περὶ παροχῆς μέχρι 3.000.000 ὀκ. σίτου πρὸς σπορὰν εἰς τὰς ἀποδεδειγμένως καταστραφείσας σιτοπαραγωγικὰς περιφερείας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον τοῦ Συντάγματος Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Κατ' ἐπέκτασιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Νόμου 5686 ἐπιτρέπεται εἰς τὴν ΚΕΠΕΣ νὰ θέσῃ κατὰ τὸ τρέχον καλλιεργητικὸν ἔτος εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ποσότητα σίτου μέχρι 3.000.000 ὀκάδων τὸ πολὺ ἐκ τῶν ὑπ' αὐτῆς συγκεντρουμένων καὶ καταλλήλων πρὸς σπορά. Ὁ σῖτος οὗτος διατεθήσεται πρὸς σπορὰν διὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὰς ἐντολὰς καὶ ὁδηγίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας εἰς τὰ σιτοπαραγωγικὰ χωρία τῶν ὁποίων ἀποδεδειγμένως ὑπέστη καταστροφὴν ἡ σιτοπαραγωγή, ὥστε νὰ μὴ δύνανται νὰ προμηθευθῶσι τὸν πρὸς σπορὰν ἀναγκαιοῦντα αὐτοῖς σῖτον.

Ἄρθρον 2.

Ἡ εἰς τὴν ΚΕΠΕΣ καταβληθησομένη τιμὴ τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον σίτου, ἐνιαία δι' ὅλας τὰς περιφερείας, ὁρίζεται κοινῇ αὐτῆς καὶ τοῦ Ὑπουργείου συμφωνίᾳ θὰ λαμβάνῃ δὲ κατὰ τὸ δυνατὸν ὑπ' ὄψει πάντα τὰ ἔξοδα μέχρι τῆς πρὸς τοὺς γεωργοὺς διανομῆς τοῦ σίτου, συμπεριλαμβανομένου μέχρι τῆς προσεχοῦς ὑποθέσεως τόκου διὰ τὴν ἐπὶ πιστώσει διάθεσιν, ὡς καὶ προμηθείας καταβληθησομένης ὑπὸ τῆς ΚΕΠΕΣ εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν μέχρις ἀνωτάτου ὁρίου 1 ο/ο ἐπὶ τῆς τιμῆς, διὰ τὴν ὑπὸ ταύτης διανομὴν καὶ διάθεσιν τοῦ σίτου, εἰσπραξιν τοῦ τιμήματος ἀπὸ τοὺς ἀγρότας καὶ τήρησιν τῶν σχετικῶν λογαριασμῶν.

Τὸ τυχὸν ἔλλειμμα μεταξὺ κόστους καὶ τιμῆς διαθέσεως θὰ καλύπτεται κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ νόμου 5686.

Ἄρθρον 3

Ἡ πρὸς τοὺς ἀγρότας διάθεσις γενήσεται εἰς τὴν τιμὴν τῆς κτήσεως εἴτε τοῖς μετρητοῖς εἴτε ἐπὶ πιστώσει, τῆς ὀφειλῆς ἐξοφλητέας κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ καλλιεργητικοῦ ἔτους. Ἡ εἴσπραξις τοῦ πιστωθέντος τιμήματος θὰ γίνεται ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ἄνευ εὐθύνης αὐτῆς, θὰ διέπεται δὲ ὑπὸ τῶν διεπόντων τὰς πρὸς τὴν Τράπεζαν ταύτην ὀφειλὰς νόμων ὡς πρὸς τὴν διαδικασίαν καὶ τὸν ἐξαναγκασμὸν τῆς ἐξοφλήσεως.

Ἄρθρον 4.

Διὰ τὰ ἐπὶ πιστώσει διατεθησόμενα ποσὰ τὸ Δημόσιον δὲν θέλει χρεωθῇ μὲ τόκον ἄλλον πλὴν τοῦ εἰς τὸ τίμημα κατ' ἀποκοπὴν περιληφθησομένου.

Ἡ ἐκκαθάρισις τῶν λογαριασμῶν μεταξὺ Δημοσίου καὶ ΚΕΠΕΣ γενήσεται τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1933. Ἐὰν προκύψῃ χρεωλυτικὸν ὑπόλοιπον, τοῦτο, ἐφ' ὅσον δὲν δύναται νὰ καλυφθῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ νόμου 5686, θὰ καταβάλληται ἀμέσως ὑπὸ τοῦ Δημοσίου παρὰ τῇ Ἀγροτικῇ Τραπέζῃ εἰς πίστωσιν τῆς ΚΕΠΕΣ.

Πᾶν ποσὸν εἰσπραττόμενον ὑπὸ τῆς Τραπέζης ἐκ καθυστερουμένων ὑπὸ τῶν ἀγροτῶν ὀφειλῶν μετὰ τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐξόφλησιν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου τοῦ λογαριασμοῦ τῆς ΚΕΠΕΣ θὰ ἄγηται εἰς πίστωσιν τῆς ΚΕΠΕΣ μὲν καθ' ὃ μέρος ἐκαλύφθη τὸ χρεωστικὸν ὑπόλοιπον κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ νόμου 5686, τοῦ Δημοσίου δὲ καθ' ὃ μέρος ἐκαλύφθη ὑπὸ τούτου.

Ἄρθρον 5.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος κανονίζονται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, προκειμένου δὲ περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 4 καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεται ἀναδρομικῶς ἀπὸ 15 Νοεμβρίου 1932.

Τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα, οὑτινος ἡ δημοσίευσις ἀνατίθεται εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργόν, ὑποβληθήσεται πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὰ Νομοθετικὰ Σώματα ἅμα συνερχόμενα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Νοεμβρίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛ. ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος — Τὰ μέλη

Ἄρθρον δεύτερον.

Κατ' ἐπέκτασιν ἐπίσης τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Νόμου 5686 ἐπιτρέπεται εἰς τὴν ΚΕΠΕΣ νὰ θέσῃ κατὰ τὸ γεωργικὸν ἔτος 1933—34 εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ποσότητα σίτου μέχρις 6.000.000 ὀκάδων τὸ πολύ, ἐξ ὧν τὰ τρία δέον νὰ ὦσι κατάλληλα πρὸς σποράν.

Ὁ σῖτος οὗτος διατεθήσεται εἰς τὰ σιτοπαραγωγικὰ χωρία τῶν Νομῶν Θεσσαλονίκης καὶ Σερρῶν, ὧν ἡ παραγωγὴ ἀπεδεδειγμένως ὑπέστη καταστροφὴν εἰς βαθμὸν τοιοῦτον ὥστε νὰ μὴ δύνανται οἱ παραγωγοὶ νὰ προμηθευθῶσι τὸν διὰ τὴν σπορὰν καὶ τὴν ἐπὶ ἑξάμηνον συσ τήρησίν των ἀναγκαιοῦντα αὐτοῖς σῖτον.

Ἄρθρον τρίτον.

Διὰ τὸν τρόπον τῆς διαθέσεως τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον σίτου, τὴν καταβληθησομένην εἰς τὴν ΚΕΠΕΣ τιμήν, τὴν τιμὴν διαθέσεως εἰς τοὺς ἀγρότας, τὸν τρόπον τῆς εἰσπράξεως, τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν μεταξὺ Δημοσίου καὶ ΚΕΠΕΣ λογαριασμῶν γενησομένην τὴν 31 Δεκεμβρίου 1934, ὡς καὶ διὰ πᾶσαν ἄλλην τυχὸν ἐκ τῆς διαθέσεως τοῦ σίτου τούτου δημιουργουμένην σχέσιν ἢ ὑποχρέωσιν, ἔχουσιν ἐφαρμογὴν ἐξ ὁλοκλήρου αἱ διατάξεις τοῦ πρώτου ἄρθρου τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρον τέταρτον.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας νὰ συνάψῃ μετὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης σύμβασιν, ὅπως χορηγήσῃ αὕτη ἐπὶ πιστώσει καὶ ἐγγυήσει τοῦ Δημοσίου εἰς τοὺς καλλιεργητὰς τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 ὁριζομένων χωρίων, ὡς καὶ τοὺς ἐκ θερμηνιῶν πληγέντας παραγωγοὺς τοῦ Νομοῦ Λαρίσης διὰ σπορὰν μὲν μέχρι 3.000.000 ὀκάδων κριθῆς καὶ 1.000.000 ὀκάδων ἐρώμης, διὰ συντήρησιν δὲ τῶν ἀροτριώντων κτηνῶν των μέχρι 3.000.000 κριθῆς, 1.500.000 βρώμης καὶ 15.000.000 ὀκάδων ἀχύρου.

Τὰ ἀνωτέρω εἴδη διατεθήσονται ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης εἰς τὰ ὑποδειχθησόμενα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας χωρία κατὰ τὰ περὶ παροχῆς καλλιεργητικῶν δανείων ὑπὸ τῆς Α.Τ.Ε. ἰσχύοντα εἰς ἐκείνους τῶν παραγωγῶν τῶν ἐν λόγῳ χωρίων, οἵτινες ἔχουσιν ἐξαντλήσει ἤδη κατὰ τοὺς ἰσχύοντας κανονισμοὺς τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τὸ πιστωτικὸν αὐτῶν περιθώριον.

Ἄρθρον πέμπτον.

Δύναται νὰ παραχωρηθῇ σπόρος καὶ εἰς τὰ χωρία τῶν τέως Δήμων Αὐλῶνος, Δωρίων καὶ Ἀετοῦ Τριφιλίας, ἐφ' ὅσον ἀποδεδεγμένως κατεστράφη ἡ καλλιέργεια σιτηρῶν.

Μεθ' ὃ λύεται ἡ συνεδρίασις συναινέσει τῆς Βουλῆς περὶ ὥραν 12 μ. μ. δι' αὔριον ὥραν 6 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Χ. ΒΟΖΙΚΗΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Ι Μάλλωσης
Ι. Νικολλίτσας

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΖ'.

Σαββάτου 9 Σεπτεμβρίου 1933.

Ὥρα 6.30 μ.μ. ὁ Πρόεδρος κ. ***Χ. Βοζίκης*** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει νὰ ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς:

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Σ. Μαυρομμάτης*** καταθέτει ἀναφορὰν τῆς χήρας Ἑλένης Γεωργίου Φερεντίνου καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Λάμπρου ζητούσης τὴν ἀπονομὴν τῆς παραγραφείσης συντάξεώς της ἀπὸ τὸ 1927.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Σ. Πολυζωγόπουλος*** διὰ τηλεγραφήματός του παρακαλεῖ ὅπως εἰς τὸ νομοσχέδιον «περὶ φορολογίας καπνοῦ» ἀπαλειφθῇ ἡ διάταξις περὶ καταργήσεως τῶν πλακὲ κυτίων σιγαρέττων 12 1)2 γραμμαρίων.

Τὸ Γεωργικὸν Ἐπιμελητήριον νομοῦ Ἄρτης ὑποβάλλει ἀναφορὰν τοῦ προέδρου τοῦ συνεταιρισμοῦ Ἄνω Πέτρας ζητοῦντος τὴν ἐξασφάλισιν συγκοινωνίας, τὴν ἀπαλλοτρίωσιν ἰδιωτικῶν δασῶν καὶ τὴν παραχώρησιν τούτων εἰς τὰς Κοινότητας κλπ.

Οἱ καπνοβιομήχανοι Κερκύρας διαμαρτύρονται διὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ νόμου «περὶ καπνοῦ».

Ὁ σύνδεσμος ἐφέδρων ἀξιωματικῶν Κερκύρας παρακαλεῖ ὅπως εἰς τὸ Ν. Δ. «περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τῶν νόμων 4180, 4881 καὶ 5355 περὶ προστασίας ἐφέδρων» συμπεριληφθῇ διάταξις καὶ ὑπὲρ αὐτῶν.

Οἱ συνταξιοῦχοι τέως ἀξιωματικοὶ χωροφυλακῆς κάτοικοι Πατρῶν παρακαλοῦν ὅπως διαταχθοῦν οἱ ταμίαι τοῦ Κράτους νὰ παύσουν τὰς κρατήσεις ἐπὶ τῶν συντάξεών των.

Ὁ λαὸς Ξάνθης διαμαρτύρεται διὰ τὰς προβαλλομένας ἀντιδράσεις τῶν πόλεων Ἀλεξανδρουπόλεως, Καβάλλας καὶ Κομοτινῆς διὰ τὴν ἀποφασισθεῖσαν προαγωγὴν τοῦ ὑποτελωνείου Πόρτο—Λάγο.

Ὁ κ. ***Μ. Εὐλάμπιος*** (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ προσθήκης καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῶν νόμων περὶ συντάξεως».

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Σ. Μπινόπουλος*** ὑποβάλλει προσθήκην ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἀστικῆς ἀποκαταστάσεως προσφύγων».

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Α. Διβιεράτος*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου «περὶ προσθήκης διατάξεων εἰς τὸν νόμον 4642 περὶ ἱδρύσεως ταμείου ἀσφαλίσεως βουλευτῶν καὶ γερουσιαστῶν».

Ἀνακοινοῦται εἶτα ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου ἔγγραφον τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, γνωρίζοντος πρὸς τὴν Βουλὴν ὅτι διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἀνετέθη ἡ Προεδρία τῆς Κυβερνήσεως, ἐφόσον χρόνον θὰ διαρκέσῃ ἡ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἡ ἀπουσία του, εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν κ. Γ. Κονδύλην.

Ἐπίσης ὅτι ἀνετέθη το Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας κ. Ι. Θεοτόκην, ἐφόσον χρόνον θὰ διαρκέσῃ ἡ εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν ἀπουσία τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μαξίμου.

Μεθ' ὃ ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διαταξιν
τῆς Νομοθετικῆς ἐργασίας.

Γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ τὰ σύνολα τῶν ἑξῆς νομοσχεδίων:

1) «Περὶ τοῦ Λαχείου Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ Κρατικῆς Προνοίας».

2) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων περὶ ταμείου ἀσφαλίσεως ἀρτεργατῶν».

3) «Περὶ τροποποιήσεως τῆς περὶ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ἰσχυούσης νομοθεσίας».

4) «Περὶ ἐπαναφορᾶς ἐν ἰσχύϊ τῶν διατάξεων τοῦ 1 ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 4578 περὶ ὀργανισμοῦ τῆς χωροφυλακῆς καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τούτων».

5) «Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 4 Ἰουλίου 1932 Ν. Δ. τροποποιήσεως καὶ κωδικοποιήσεως τοῦ νόμου 3782 περὶ μεταπρήσεως ποινῶν ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου 4152 καὶ διαθέσεως τοῦ προϊόντος αὐτοῦ «ὡς διωρθώθη φραστικῶς ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν».

6) «Περὶ φορολογικῶν διευκολύνσεων καὶ μειώσεων εἰς τοὺς ὀφειλέτας ἐκ φόρων τοῦ δημοσίου κλπ.» ὡς διωρθώθη συμπεριληφθείσης τῆς παραλειφθείσης κατὰ τὴν συναρμολόγησιν τοῦ συνόλου τροπολογίας τοῦ κ. Β. Ἀλεξάτου ἥτις εἶχε γίνῃ δεκτὴ κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν.

7) «Περὶ ὀργανώσεως ἀναγκαστικοῦ οἰνοποιητικοῦ συνεταιρισμοῦ Ἀττικοβοιωτίας καὶ ὀργανισμοῦ προστασίας οἰνοπαραγωγῶν Ἀττικοβοιωτίας» (ἔχοντα οὕτω):

Περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ Λαχείου ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 1.

1. Τὸ δυνάμει τοῦ νόμου 4192 ὑφιστάμενον «Λαχεῖον ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων τῆς Ἑλλάδος» μετονομάζεται εἰς «Λαχεῖον Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ Κρατικῆς Προνοίας», (Λαχεῖον Ε. Σ. καὶ Κ. Π.).

2. Τὸ καθαρὸν προϊὸν τοῦ Λαχείου τούτου κατανέμεται ὡς ἑξῆς:

Μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν 20.000.000 δραχμῶν ἐτησίως ἀποδίδεται ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὸ Ταμεῖον Ἐθν. Στόλου. Πέραν τοῦ ποσοῦ τούτου ἑπτακόσιαι χιλιάδες δραχμαὶ ἀποδίδονται ὑπὲρ τῶν Ἀρχαιοτήτων κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Διατάγματος καθοριζόμενα, ἐκ δὲ τοῦ ὑπολοίπου τὰ μὲν εἴκοσι ἑκατοστὰ ἀποδίδονται εἰς τὸ Ταμεῖον Ἐθνικοῦ Στόλου, τὰ δὲ ὀγδοήκοντα ὀκατοστὰ τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ὑπουργοῦ Κρατ. Ἀντιλήψεως καὶ Ὑγιεινῆς, ὅπως χρησιμοποιηθῶσι διὰ σκοπούς ἀποκλειστικῶς Κρατικῆς Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως κατὰ τὰ εἰδικῶς διὰ Διατάγματος καθοριζόμενα».

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ ἐν γένει διαχείρισις τοῦ Λαχείου Ε. Σ. καὶ Κ. Π. τελεῖ ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην ἐποπτείαν τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν, Ναυτικῶν καὶ Κρατικῆς Ἀντιλήψεως καὶ Ὑγιεινῆς καὶ διεξάγεται ὑπὸ αὐτοτελοῦς εἰδικῆς ὑπηρεσίας, ὑπὸ τὸν τίτλον «Λαχεῖον Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ Κρατικῆς Προνοίας».

Τὸ Λαχεῖον Ε. Σ. καὶ Κ. Π. διοικεῖται ὑπὸ τῆς ἤδη Διοικούσης τὸ Λαχεῖον τοῦ Στόλου Ἐπιτροπῆς λειτουργούσης συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἀπὸ 27 Φεβρουαρίου 1932 Διατάγματος «περὶ ὀργανώσεως τῆς Διοικήσεως τοῦ Λαχείου τοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων τῆς Ἑλλάδος» μετονομαζομένης εἰς Διοικοῦσαν Ἐπιτροπὴν τοῦ Λαχείου Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ Κρατικῆς Προνοίας εἰς ἣν προστίθεται ἑξῆς ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Ὑπουργείου Κρατικῆς Ἀντιλήψεως καὶ Ὑγιεινῆς εἷς ἐκ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου τούτου, ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Κρατικῆς Ἀντιλήψεως.

2. Τὸ Λαχεῖον Ε. Σ. καὶ Κ. Π. ὑπάγεται διοικητικῶς διὰ τὰ ζητήματα τὰ ἀφορῶντα τὴν οἰκονομικὴν διαχείρισιν τοῦ Λαχείου εἰς τὴν ἁρμοδιότητα καὶ τὸν ἔλεγχον τῶν Ὑπουργείων Οἰκονομικῶν καὶ Ναυτικῶν.

3. Ἡ ἐποπτεία τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἡ διεξαγωγὴ τῆς σχετικῆς ὑπηρεσίας ἐκτελεῖται διὰ τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν Γραφείου τοῦ Λαχείου.

Ἄρθρον 3.

1. Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ναυτικῶν κανονίζονται α') τὰ τῆς Διοικήσεως τοῦ Λαχείου Ε. Σ. καὶ Κ. Π. ἐν γένει καὶ εἰδικώτερον τὰ καθήκοντα τῆς διοικούσης Ἐπιτροπῆς ὡς καὶ τὰ ἀφορῶντα τὸ προσωπικὸν ἐν γένει τοῦ Λαχείου (ὀργανικὴ σύνθεσις προσωπικοῦ, δημιουργία τῶν ἀπαιτουμένων ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας θέσεων, βαθμῶν καὶ ἀποδοχῶν ἐν γένει, προσόντα καὶ τρόπος διορισμοῦ, προαγωγῆς, ἀπολύσεως, πειθαρχικῆς ἐξουσίας καὶ ἐν γένει ὑπαλληλικῆς καταστάσεως τοῦ προσωπικοῦ), β') τὰ τῆς ὀργανώσεως καὶ τοῦ τρόπου τῆς λειτουργίας τοῦ συστήματος τοῦ Λαχείου καὶ γ') τὰ τυχὸν οἱαδήποτε ἄλλη λεπτομέρεια ἀφορῶσα τὴν ἐν γένει ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ Λαχείου Ε. Σ. καὶ Κ. Π.

Ἄρθρον 4.

1. Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ὑπηρετοῦντες ὑπάλληλοι τοῦ Λαχείου τοῦ Στόλου καταλαμβάνουσι θέσεις ἐκ τῶν δυνάμει τοῦ προηγουμένου ἄρθρου δημιουργουμένων καὶ κατατάσσονται ἀναλόγως τῶν τυπικῶν καὶ οὐσιαστικῶν αὐτῶν προσόντων εἰς ἀντιστοίχους βαθμοὺς δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ναυτικῶν στηριζομένης εἰς πρότασιν τῆς Διοικούσης τὸ Λαχεῖον Ε. Σ. καὶ Κ. Π. Ἐπιτροπῆς. Μέχρι τῆς κατατάξεως ταύτης οἱ ὡς ἄνω ὑπάλληλοι διατηροῦσι τὰς θέσεις καὶ τοὺς βαθμούς, οὓς εἶχον εἰς τὸ Λαχεῖον τοῦ Στόλου καὶ μετατίθενται ἐπὶ τῷ αὐτῷ καὶ ταῖς αὐταῖς ἀποδοχαῖς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Λαχείου Ε. Σ. καὶ Κ. Π.

Ἄρθρον 5.

1. Μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τοῦ διὰ Διατάγματος κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον 3 καθοριζομένου συστήματος λαχείου, τὸ Λαχεῖον Ε. Σ. καὶ Κ. Π. θέλει λειτουργῇ συμφώνως πρὸς τὰς περὶ Λαχείου τοῦ Στόλου κειμένας διατάξεις.

Ἄρθρον 6.

1. Δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρέται ὡς καὶ ἰδιῶται, εἰς οὓς δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου ἢ τῶν ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ ἐκδοθησομένων Διαταγμάτων, ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις εἰσπράξεως ἢ διαχειρίσεως ἢ ἄλλης ὑπηρεσίας σχετικῆς πρὸς τὸ Λαχεῖον Ε. Σ. καὶ Κ. Π. εἴτε ἐπ' ἀμοιβῇ οἱαδήποτε, εἴτε καὶ ὤνευ τοιαύτης, ἐνέχονται διὰ πᾶσαν ἐξ οἱασδήποτε πταίσματός των προσγενομένην τῷ Δημοσίῳ ζημίαν καὶ ὑποχρεοῦνται εἰς ἀνόρθωσιν αὐτῆς ἐκδικαζόμενοι ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

2. Καὶ ἐπὶ τῶν ἰδιωτῶν τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου ἔχουσι πλήρη ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 394 - 395, 464, 466 καὶ 482 - 486 τοῦ Ποινικοῦ νόμου ἂν ὡς κύριοι ἢ συναίτιοι διέπραξαν τὰ ἐν ταῖς ἄρθροις τούτοις ἀδικήματα.

3. Πάντα τ' ἀδικήματα τῶν ἐν ταῖς προηγουμέναις παραγράφοις προσώπων ὡς αὐτουργῶν ἢ συναιτίων τὰ διαλαμβανόμενα ἐν ἄρθρῳ 1 ὑπὸ στοιχεῖον Α' τοῦ ἀπὸ 29)31 Δεκεμβρίου 1924 ψηφίσματος τινῶν ὑπὸ τῶν Ἐφετῶν δικάζονται ὑπὸ τοῦ Ἐφετείου κατὰ τὰ ἐν τῷ ψηφίσματι τούτῳ ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων, ὁριζόμενα.

4. Δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρέται ὡς καὶ ἰδιῶται τοῦ παρόντος ἄρθρου, εἰς οὓς ἕνεκα τῆς ἀνατεθείσης αὐτοῖς σχετικῆς πρὸς τὸ Ἐθνικὸν Φιλανθρωπικὸν Ταμεῖον ὑπηρεσίας περιῆλθον ἢ διεπιστεύθησαν χρήματα τοῦ Ταμείου, ὑποχρεοῦται νὰ παραδίδωσι ταῦτα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ταμείου ἐντὸς τῶν ὑπ' αὐτῆς τεταγμένων προθεσμιῶν. Οἱ παραβάται τῶν προθεσμιῶν τούτων τιμωροῦνται διὰ χρηματικῆς ποινῆς δραχ. 2.000—10.000 καὶ ἂν ἐκ τῆς παραβάσεως ἐπῆλθε ζημία εἰς τὸ Δημόσιον καὶ διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους, φυλαττομένων πάντοτε τῶν ὁρισμῶν τῶν ἄρθρων 394 καὶ 485 τοῦ Ποινικοῦ νόμου.

Ἄρθρον 7.

1. Καταργεῖται ὁ ἀναγκαστικὸς νόμος τῆς 28 Δεκεμβρίου 1922, περὶ συστάσεως Φιλανθρωπικοῦ Ταμείου.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τῶν νόμων «περὶ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν».

1. Εἰς τοὺς κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος ἀπόρους ἀρτεργάτας ὑπερβάντας τὸ 55ον ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ ἔχοντας συμπληρώσει ὑπερεικοσιπενταετῆ πραγματικὴν ὑπηρεσίαν εἰς ἀρτοποιεῖα ἢ ἀναπήρους καὶ ἀνικάνους πρὸς πᾶσαν ἐργασίαν ἔχοντας συμπληρώσει ὑπερδεκαετῆ πραγματικὴν ἐργασίαν εἰς ἀρτοποιεῖα παρέχεται ὑπὸ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν μηνιαία ἰσόβιος σύνταξις, ἧς τὸ βασικὸν ποσὸν ὁρισθήσεται διὰ Διατάγματος, ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου τούτου. Πάντως τὸ ποσὸν τοῦτο δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῶν 600 δραχμῶν.

2. Τὸ βασικὸν ποσὸν τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὁρισθησομένης συντάξεως προσαυξάνεται κατὰ πεντήκοντα δραχμὰς δι' ἕκαστον προστατευόμενον μέλος τῆς οἰκογενείας τοῦ δικαιούχου καὶ μέχρι τριῶν μελῶν.

3. Ὡς μέλη οἰκογενείας θεωροῦνται ἡ ἐκ νομίμου γάμου μὴ διεζευγμένη σύζυγος καὶ τὰ ἐν νομίμου γάμου τέκνα ἡλικίας κάτω τῶν 16 ἐτῶν συμπεπληρωμένων καὶ οἱ ἄποροι ἀνιόντες.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον σύνταξις παρέχεται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου ἐφ' ὅσον ἤθελεν ὑπέλθῃ αὕτη ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐφ' ὅσον ὁ ἐνδιαφερόμενος:

α') Ἤθελε πρισαγάγει βιβλάριον ταυτότητος καὶ ὑγείας ἀρτεργάτου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Β. Δ. τῆς 14 Σεπτεμβρίου 1912 «περὶ κανονισμοῦ ὡρῶν ἐργασίας ἐν τοῖς ἀρτοποιείοις».

β') Ἤθελεν ἀποδείξει ὅτι ἔχει τὰς προϋποθέσεις τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ πρώτου ἄρθρου τοῦ παρόντος καὶ ἐπὶ πλέον ὅτι μέχρι τοὐλάχιστον τοῦ 1929 εἰργάζετο εἰς ἀρτοποιεῖα, λειτουργοῦντα εἰς πόλεις, εἰς ἃς ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις περὶ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν καὶ δὲν ἤσκησεν ἔκτοτε ἄλλο ἐπάγγελμα, οὐδὲ ἔτυχεν ἄλλης παροχῆς ἐκ τοῦ Ταμείου, λόγῳ διακοπῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ ἀρτεργάτου, ἢ ἄλλης μονίμου παροχῆς. Ἐφ' ὅσον ἡ τελευταία αὕτη ἤθελε διακοπῇ ἐς τὸ μέλλον δύναται νὰ παραχεθῇ ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον σύνταξις.

2. Ἡ αὐτὴ σύνταξις παρέχεται καὶ εἰς τοὺς ἐκ φυματιώσεως πάσχοντας καὶ περιθαλπομένους ὑπὸ τοῦ Ταμείου μετὰ τὴν ἀποθεραπείαν των, διαπιστουμένη κατὰ τὸν προσήκοντα ἐπιστημονικὸν τρόπον ἀπαγορευομένης τῆς ἐπανόδου των εἰς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀρτεργάτου. Ἐπίσης ἡ αὐτὴ σύνταξις παρέχεται εἰς τοὺς ἀνιόντας τοῦ βιαίως θανόντος ἀρτεργάτου Ἀδαμοπούλου.

Ἡ κατὰ τὸν νόμον 5598 Ἐπιτροπὴ ἀποζημιώσεως τῶν Ἀρτεργατῶν ὀφείλει ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νὰ διευθέτῃ εἰς τὴν κατὰ τὰ κατωτέρω συνιστωμένην Ἐπιτροπὴν ἅπασας τὰς εἰς αὐτὴν ὑποβληθείσας αἰτήσεις ἀρτεργατῶν περὶ χορηγήσεως ἐφ' ἅπαξ ἀποζημιώσεως. Αἱ αἰτήσεις αὗται θεωροῦνται ὡς ἐμπροθέσμως ὑποβληθεῖσαι καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν παρέχεται ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον σύνταξις, ἐφ' ὅσον οἱ αἰτοῦντες συγκεντρώνουν τὰς νομίμους προϋποθέσεις τῆς παροχῆς τῆς ἐν λόγῳ συντάξεως.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἀπονομὴ τῆς κατὰ τὸ πρῶτον ἄρθρον συντάξεως ἐνεργεῖται δι' ἠτιολογημένων ἀποφάσεων Ἐπιτροπῆς ἀπαρτιζομένης:

α') Ἐξ ἑνὸς Πρωτοδίκου, ὡς Προέδρου, ὁριζομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

β') Ἐξ ἑνὸς Συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὁριζομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

γ') Ἐξ ἑνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐκ τῶν μετεχόντων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν ὁριζομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

δ') Ἐξ ἑνὸς διαχειριστοῦ Ἐλεγκτοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὁριζομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

ε') Ἐξ ἑνὸς ἀνωτέρου ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου τῆς Διευθύνσεως Ἀγορανομίας ὁριζομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

στ') Ἐξ ἑνὸς ἀρτοποιοῦ.

ζ') Ἐκ δύο ἀρτεργατῶν ὁριζομένων ἑνὸς ἐξ Ἀθηνῶν καὶ ἑνὸς ἐκ Πειραιῶς.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἀρτοποιῶν καὶ ἀρτεργατῶν παρὰ τῇ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον Ἐπιτροπῇ, ὁρίζονται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ ἐκ καταλόγου περιλαμβάνοντος τριπλάσιον ἀριθμὸν τῶν διοριστέων. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ὁρίζονται καὶ αἱ ἐπαγγελματικαί, ἐργοδοτικαὶ καὶ ἐργατικαὶ ὀργανώσεις αἵτινες θέλουν ὑποδείξει τοὺς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀντιπροσώπους παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ.

Ὁ τρόπος καὶ τόπος τῆς ἐκδικάσεως τῶν αἰτήσεων τῶν ἀνωτέρω, τὰ τῶν συνεδριάσεων καὶ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ὁρισθήσονται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Πάντως ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται, πρὸς σχηματισμὸν ὀρθῆς κρίσεως, νὰ ζητήσῃ οἱασδήποτε ἀποδείξεις περὶ τῆς ὑπάρξεως τῶν ἀνωτέρω προϋποθέσεων. Ἡ ἀπόφασις τῆς ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπιτρέπεται νὰ ἀναθεωρηθῇ μόνον ἅπαξ κατόπιν σχετικῆς αἰτήσεως ἐντὸς τριμήνου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς πρώτης ἀποφάσεως καὶ μόνον ἐὰν προσάγωνται νέα πραγματικὰ στοιχεῖα.

Ἄρθρον 4.

Ἡ κατὰ τὸ πρῶτον ἄρθρον σύνταξις δὲν ἐκχωρεῖται οὐδὲ κατάσχεται ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει, πλὴν τῆς περιπτώσεως διατροφῆς συζύγου ἀνιόντων ἢ κατιόντων καὶ μέχρι τοῦ ἑνὸς τρίτου, πᾶσα δὲ τυχὸν ἐκχώρησις ἢ κατάσχεσις εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρος.

Ἄρθρον 5.

Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν προηγουμένων διατάξεων ἐπερχομένης οἰκονομικῆς ἐπιβαρύνσεως του Τ. Α. Α. ἐπιβάλλεται φόρος ἑνὸς λεπτοῦ ὑπὲρ αὐτοῦ ἐπὶ ἑκάστης ὠκᾶς ἀλευροθιομηχάνου σίτου, εἰσπραττόμενος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 4434, ὡς τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 6.

Τὰ ἀρτοποιεῖα τὰ λειτουργοῦντα εἰς πόλεις εἰς ἃς ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις περὶ ἀσφαλίσεως τῶν ἀρτεργατῶν ὑποχρεοῦνται ν' ἀσχολῶσιν εἰς τὰς ἐργασίας των ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ἀρτεργάτας ἐφωδιασμένους δι' ἐπαγγελματικοῦ βιβλιαρίου ἀρτεργάτου. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἑκάστοτε ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀναγκῶν τῆς ἐργασίας χορηγητέων ἐπαγγελματικῶν βιβλιαρίων ἀποφασίζεται παρ' ἐπιτροπῶν συνιστωμένων εἰς ἑκάστην τῶν ἀνωτέρω πόλεων, ὑπὸ τὴν προεδρίαν δημοσίου ὑπαλλήλου καὶ ἐξ ἴσου ἀριθμοῦ ἀρτοποιῶν καὶ ἀρτεργατῶν, κατὰ τὸ εἰδικώτερον διὰ Διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κανονισθησόμενα. Τὸ αὐτὸ Διάταγμα θέλει καθορίσει καὶ τὰς προϋποθέσεις τῆς χορηγήσεως τῶν ἐπαγγελματικῶν βιβλιαρίων. Ἐπὶ τῶν ἀντιρρήσεων, αἵτινες ὑποβάλλονται παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων κατ' ἀποφάσεων τῶν ὡς ἄνω Ἐπιτροπῶν ἀποφασίζει ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Μέχρις ἐφοδιασμοῦ τῶν ἀρτεργατῶν διὰ τῶν ὡς ἄνω ἐπαγγελματικῶν βιβλιαρίων οὗτοι προσλαμβάνονται μόνον ἐκ τῶν ἐφωδιασμένων διὰ βιβλιαρίων ἀσφαλίσεως τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν. Αἱ δαπάναι τῆς λειτουργίας τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον συστηθησομένων Ἐπιτροπῶν βαρύνουσι τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν.

Κατὰ τὴν διάρκειαν ἀπεργίας ἐπιτρέπεται παρέκκλισις ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀνωτέρω διατάξεων.

Ἄρθρον 7.

Εἰς τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν ἀσφαλίζονται ὑποχρεωτικῶς πάντες οἱ ἀποδεδειγμένως κατὰ κύριον ἐπάγγελμα ἀρτεργάται εἰς ἃς πόλεις ὑπάρχουν πλέον τῶν τριάκοντα ἐν ἐνεργείᾳ ἀρτεργατῶν καὶ ἐφόσον συνεχίζουν τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός των. Οἱ τὸ πρῶτον ἀσφαλιζόμενοι δέον νὰ εἶναι ἀπαραιτήτως ἀπολύτως ὑγιεῖς, τῆς ὑγείας των βεβαιουμένης διὰ μὲν τὰς Ἀθήνας καὶ Πειραιᾶ παρὰ τῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμείου, διὰ δὲ τὰς λοιπὰς πόλεις παρὰ τοῦ ὑπὸ τοῦ Ταμείου ὁριζομένου ἰατροῦ. Ἐν περιπτώσει ἀμφισβητήσεως περὶ ἀσφαλίσεώς τινες ἢ μὴ ἀποφαίνεται τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου τούτου.

2. Αἱ παροχαὶ τοῦ Ταμείου ἄρχονται μόνον ἀπὸ τῆς ἀσφαλίσεως καὶ ἐφόσον ὑφίστανται καὶ πᾶσαι αἱ λοιπαὶ νόμιμοι προϋποθέσεις.

Περὶ τῆς ὑπάρξεως ἐν ἑκάστῃ πόλει ἀριθμοῦ πλέον τῶν τριάκοντα ἐργατῶν ἀποφαίνεται ἑκάστοτε ὁ τῆς περιφερείας τοῦ Πρωτοδικείου Πρόεδρος αἰτήσει τοῦ ταμίου ἢ τινος τῶν ἀλευροβιομηχάνων ἢ τῶν ἀρτοποιῶν ἢ τῶν ἀρτεργατῶν κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διενεργουμένην διαδικασίαν.

Ἄρθρον 8.

Τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν διέπεται ὑπὸ καταστατικοῦ, ἐγκρινομένου διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ πρότασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου.

1. Διὰ τοῦ Καταστατικοῦ καθορίζονται λεπτομερῶς ὁ τρόπος τῆς διοικήσεως, τὰ καθήκοντα καὶ ἡ ἁρμοδιότης τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ὑποεπιτροπῶν τοῦ Ταμείου, ὁ τρόπος τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τοῦ Ταμείου καὶ τῆς καταρτίσεως κατ' ἔτος τοῦ Ἰσολογισμοῦ καὶ Ἀπολογισμοῦ τῆς ληξάσης χρήσεως καὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς ἀρχομένης χρήσεως, ὁ τρόπος τῆς εἰσπράξεως τῶν ἐσόδων αὐτοῦ καὶ τῆς ἐξασφαλίσεως καὶ τοποθετήσεως τῶν κεφαλίων του, τὰ πρόσωπα τὰ ἔχοντα ἀσφαλιστικὴν ἱκανότητα, ἤτοι τὰ πρόσωπα ἡλικίας καὶ ἐργασίας τῶν ἠσφαλισμένων καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐξακριβώσεως αὐτῶν (ἀτομικὰ βιβλιάρια κλπ.), τὰ δικαιώματα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῶν ἠσφαλισμένων καὶ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας των, ἡ ὀργάνωσις τῶν διαφόρων ἀσφαλιστικῶν κλάδων ἢ μεταξὺ τῶν κλάδων τούτων κατανομὴ τῶν πόρων τοῦ Ταμείου καὶ ὁ καθορισμὸς τῶν παροχῶν ἑκάστου κλάδου ἀσφαλίσεως ἀναλόγως τῆς κατανομῆς τῶν πόρων τοῦ Ταμείου μεταξὺ τῶν διαφόρων ἀσφαλιστικῶν κλάδων, ἀσθενείας, μητρότητος, ἀνεργίας, γήρατος, ἀναπηρίας, θανάτου καὶ κατὰ τρόπον ὥστε νὰ μὴ θίγεται ἡ ἀσφαλιστικὴ ἱκανότης καὶ δυναμικότης ἑκάστου κλάδου ἀσφαλίσεως ἐκ τῶν παροχῶν ἄλλου κλάδου καθιερουμένου τοῦ συστήματος τῆς οἰκονομικῆς αὐτοτελείας καὶ τῆς ἐντὸς ἑκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους οἰκονομικῆς ἐπαρκείας ἑκάστου ἀσφαλιστικοῦ κλάδου εἰς τὰς δαπάνας του ἐν ἀναλογίᾳ πρὸς τοὺς κατανεμηθέντας πόρους του καὶ ἐν γένει διὰ τοῦ Καταστατικοῦ κανονίζονται πᾶσαι αἱ λεπτομέρειαι τῆς διοικητικῆς καὶ οἰκονομικῆς ὀργανώσεως τοῦ Ταμείου καὶ τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ.

Διὰ Κανονισμῶν, ἐγκρινομένων κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὡς καὶ τὸ Καταστατικόν, κανονισθήσονται τὰ τῆς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ταμείου καὶ ἡ ὀργάνωσις τῶν διαφόρων ἀσφαλιστικῶν κλάδων.

Ἄρθρον 9.

1. Οἱ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις τοῦ Νόμου 4434, ὡς τροποποιοῦνται διὰ τοῦ παρόντος, πόροι ἐπὶ τοῦ ἀλεθομένου σίτου καταβάλλεται εἰς τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν μέσῳ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τῶν ὑπευθύνων ἀλευροβιομηχάνων εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς διὰ τὰς ἐντὸς τοῦ μηνὸς ἀλεσθείσας ποσότητας σίτου.

2. Διὰ Διατάγματος, προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, δύναται ὁ ὡς ἄνω πόρος νὰ εἰσπράττεται κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ σίτου ἐν τοῖς Τελωνείοις τοῦ Κράτους διὰ τὸν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγόμενον σῖτον καὶ κατὰ τὴν ἀγορὰν παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς συγκεντρώσεως σίτου διὰ τὸν παρ' αὐτῆς προμηθευόμενον ὑπὸ τῶν ἀλευροβιομηχάνων σῖτον.

3. Ἡ κατὰ τὸν νόμον 4434 ἄρθρον 3 παράγρ. 4 ἐδάφ. β' εἰσφορὰ τῶν ἠσφαλισμένων καὶ τῶν ἐργοδοτῶν καταβάλλεται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τῶν ἐργοδοτῶν εἰς τὸ τέλος ἑκάστου δεκαπενθημέρου ἑκάστου μηνὸς διὰ τὴν ἐντὸς τοῦ 15ημέρου ἀναλογοῦσαν εἰσφορὰν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς παραγωγικότητος ἄρτου καὶ κατὰ τὴν ἀγορὰν παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς συγκεντρώσεις ἐξόδων ἢ τῶν πληρωθέντων ἐργατικῶν ἡμερομισθίων ὅπου κατὰ τοὺς οὐτους νόμους ἡ πληρωμὴ τῶν ἀρτεργατικῶν γίνεται ἐπὶ μισθῷ. Οἱ ἀρτοποιοὶ κρατοῦν τὴν ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν εἰσφορὰν τῶν ἀρτεργατῶν ἐκ τῶν εἰς αὐτοὺς καταβαλλομένων ἐργατικῶν. Τὴν εἰσφορὰν ταύτην καταβάλουν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦτο ἅπαντες οἱ ἀρτοποιοὶ ἀσχέτως παραγωγικότητος ἐφόσον τὸ πεσοστὸν τούτης συμπεριλαμβάνεται εἰς τὰ ἀρτοποιητικὰ ἔξοδα, τὰ ὁποῖα κανονίζουν αἱ Ἐπιτροπαὶ διατιμήσεων ἄρτου δι' ὃν χρόνον ἰσχύει ἡ διατίμησις τοῦ ἄρτου.

4. Αἱ Κεντρικαὶ καὶ αἱ Πρωτοδικειακαὶ Ἐπιτροπαὶ διατιμήσεων ὑποχρεοῦνται νὰ συνυπολογίζωσιν εἰς τὰ ἀλεστικὰ ἔξοδα τὸν κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν πόρον ἐπὶ τοῦ ἀλεθομένου σίτου, ἐκ τοῦ τυχὸν δὲ μὴ γενομένου συνυπολογισμοῦ οὐδὲν γεννᾶται δικαίωμα πρὸς ἀποφυγὴν τῆς καταβολῆς τοῦ πόρου τούτου πρὸς τὸ Ταμεῖον, δικαιουμένου τοῦ ἀλευροβιομηχάνου νὰ συνυπολογίζῃ τὸν πόρον τοῦτον κατὰ τὸν καθορισμὸν τῆς τιμῆς πωλήσεως τοῦ ἀλεύρου. Ἐν περιπτώσει ἄσεως τῆς διατιμήσεως ἄρτου, συνεχίζεται ἡ καταβολὴ εἰς τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις πόρων.

5. Πάντα τὰ ἐκ τῶν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις πόρων τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν ποσὰ εἶναι ἀπαιτητὰ μετὰ τοῦ νομίμου τόκου ὑπερημερίας ἀφ' ἧς ταῦτα δέον νὰ καταβάλλωνται εἰς αὐτὸ κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἐν περιπτώσει μέχρι τοῦδε αἱ τοπικαὶ ἐπιτροπαὶ δὲν ὑπέβαλον κεχωρισμένως κατὰ τοὺς κειμένους νόμους τὰ εἰσπραχτέα παρὰ τοῦ Ταμείου Ἀρτεργατῶν ποσὰ ἢ ὅπως δήποτε δὲν εἰσεπράχθησαν τοιαῦτα παρὰ τῶν ἀλευροβιομηχάνων ἕνεκα οἱουδήποτε λόγου, δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς καταβολὴν τούτων οὐδὲ ἔχουσιν ἐφαρμογὴν κατ' αὐτῶν αἱ ποιναὶ κυρώσεις τῶν ὑρισταμένων νόμων.

Ἄρθρον 10.

1. Εἰς ἃς πόλεις ἐφαρμόζονται οἱ νόμοι περὶ ἀσφαλίσεως τῶν ἀρτεργατῶν, οἱ κύριοι, Διευθυνταὶ ἢ ἐπιτετραμμένοι ἐπιχειρήσεων ἢ ἐργασιῶν παραγωγῆς ἄρτου ὑποχρεοῦνται νὰ τηροῦν βιβλίον εἰς ὃ ὑπογρεωτικῶς καταχωροῦνται τὰ ἐργαζόμενα πρὸς παραγωγὴν ἄρτου πρόσωπα καὶ τὰ καταβαλλόμενα εἰς αὐτὰ ποσὰ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς παραγωγικότητος ἄρτου δι' ἐργατικὰ ἡμερομίσθια εἴτε ἡ ἀμοιβὴ αὐτῶν κανονίζεται ἐπὶ μισθῷ εἴτε κατ' ἀποκοπὴν εἴνε ὁπωσδήποτε ἄλλως.

2. Διὰ Διατάγματος προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κανονισθήσεται ὁ τύπος τῶν ὡς ἄνω βιβλίων, ὁ τρόπος καὶ ἐν γένει πᾶσα λεπτομέρεια ἐκτελέσεως τῶν διατάξων τῆς προηγουμένης παραγράφου.

Ἄρθρον 11.

Ἡ οἰκονομικὴ διαχείρισις τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν ἐξελέγχεται κατ' ἔτος παρὰ πενταμελοῦς Ἐπιτροπῆς διοριζομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἀποτελουμένης ἐξ ἑνὸς διαχειριστοῦ ἐλεγκτοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὡς Προέδρου, ἐξ ἑνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἐξ ἑνὸς ταμιακοῦ ἀρχου τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης, ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῶν ἠσφαλισμένων καὶ ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῶν ἀρτοποιῶν.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ, προτάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, καθορίζεται ἡ ἀποζημίωσις ἑκάστου τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ἀναλόγως τῆς ἐργασίας του. Ἡ ἀποζημίωσις αὕτη καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν.

Ἄρθρον 12.

1. Αἱ ἐκ τῶν κατὰ τὰς κειμένας ναυτικὰς διατάξεις πόρων τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν ἀπαιτήσεις αὐτοῦ μετὰ τῶν νομίμων τόκων ὑπερημερίας, ἐφόσον δὲν καταβάλλονται ἑκουσίως εἰσπράττονται ἀναγκαστικῶς κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

2. Ἡ εἴσπραξις τῶν ἀνωτέρω ἀπαιτήσεων γίνεται ὡς ἑξῆς:

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεώς του καθορίζει τὸ ὀφειλόμενον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀλεσθείσης ποσότητος σίτου καὶ ἀνακοινοῖ τὴν ἀπόφασιν ταύτην ἐγγράφως πρὸς τὸν ὀφειλέτην μετὰ προσκλήσεως πρὸς πληρωμὴν ἐντὸς ὡρισμένης προθεσμίας. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης καὶ διὰ τὸ ὀφειλόμενον μόνον ποσὸν δύναται νὰ ὑποβληθῇ ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀνακοινώσεως τῆς ἀποφάσεως προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῶν ἐργατικῶν ἀσφαλίσεων ὅπερ κρίνει ὁριστικῶς καὶ ἀνεκκλήτως. Ἡ ὁριστικὴ ἀπόφασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου διαβιβάζεται πρὸς τὴν ἁρμοδίαν Ταμειακὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κράτους διὰ τὴν ἀναγκαστικὴν εἴσπραξιν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων «περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων». Κατὰ τῆς τοιαύτης ἐκτελέσεως ἐπιτρέπονται ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων τὰ ἔνδικα μέσα τῆς ἀνακοπῆς ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐκθέσεως κατασχέσεως καὶ τῆς ἐφέσεως ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς ἀνακοπῆς.

Ἡ ἀνακοπὴ καὶ ἔφεσις ἀσκοῦνται μόνον διὰ τοὺς κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἐπιτρεπομένους λόγους εἰς δίκας ἐκτελέσεως.

3. Τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν καταβάλλει εἰς τὸ Δημόσιον τὰς δαπάνας ἃς συνεπάγεται δι' αὐτὸ ἡ διὰ τῆς Ταμειακῆς Ὑπηρεσίας ἀναγκαστικὴ εἴσπραξις τῶν ἀπαιτήσεων αὐτοῦ, τοῦ καταβλητέου κατ' ἔτος ποσοῦ καθορζομένου δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

4. Ὁσάκις αἱ ἐκ τῶν νομίμων πόρων τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Καπνεργατῶν ἀπαιτήσεις εἰσπράττονται ἀναγκαστικῶς διὰ πλειστηριασμοῦ ἢ ἐν παρ πτώσει πτωχεύσεως κατατάσσονται προνομιακῶς εἰς τὴν σειρὰν τοῦ ἄρθρου 940 ἀριθ. 4 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἄρθρον 13.

Παρὰ τῇ Κεντρικῇ Ὑπηρεσίᾳ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν δύναται νὰ λειτουργήσῃ φαρμακεῖον ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν Ἐπιστήμονος ἀδειούχου φαρμακοποιοῦ διὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Ταμείου παρεχόμενα εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ δικαιούμενα φαρμακευτικῆς περιθάλψεως μέλη τῆς οἰκογενείας των φάρμακα.

Ἄρθρον 14.

1. Αἱ παροχαὶ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν καταβάλλονται βεβουλευμέναι πλὴν τῶν παροχῶν ἀσθενείας ὧν ὅμως ἀπαγορεύεται ἡ προκαταβολὴ διὰ χρονικὸν διάστημα πλέον τῶν 15 ἡμερῶν. Ἐξαίρεσις ἐπιτρέπεται μόνον πρτκειμένου περὶ μεταβάσεως ἀσθενοῦς εἰς ἐξοχήν, ὁπότε ἡ προκαταβολὴ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸν ἕνα μῆνα.

2. Κακῶς γενόμεναι παροχαὶ καταλογίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ταμείου εἰς βάρος τῶν ὑπευθύνων ὀργάνων τοῦ Ταμείου τούτου πλὴν ἐὰν διατελοῦν ἐν πλάνῃ λόγῳ παραστάσεως ψευδῶν γεγονότων ὡς ἀληθῶν ἢ ἀποκρύψεως πραγματικῶν στοιχείων ὁπότε ὁ καταλογισμὸς γίνεται εἰς βάρος τῶν λαβόντων τὰς παροχάς. Αἱ παροχαὶ αὗται ἀποβίβονται μετὰ τοῦ νομίμου τόκου καὶ συμψηφίζονται εἰς μελλούσας παροχὰς τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 15.

1. Πᾶσαι αἱ χρηματικαὶ παροχαὶ τοῦ ἀσφαλιστικοῦ κλάδου τῆς ἀσθενείας παραγράφονται μετὰ 4 μῆνας ἀφ' ἧς κατέστησαν ἀπαιτηταί. Εἰς τὴν αὐτὴν παράγραφον ὑπάγονται καὶ αἱ ἀπαιτήσεις διὰ βοηθήματα τοκετοῦ καὶ ἐξόδων κηδείας.

2. Τὸ δικαίωμα πρὸς σύνταξιν παραγράφεται μετὰ παρέλευσιν 2 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς γεννέσεώς του.

3. Πᾶσαι αἱ ἀπαιτηταὶ συντάξεις παραγράφονται μετὰ δώδεκα μῆνας ἀφ' ἧς κατέστησαν ἀπαιτηταί.

Ἄρθρον 16.

Τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν ἀπαλλάσσεται παντὸς τέλους ταχυδρομικοῦ ἢ τηλεγραφικοῦ, παντὸς τέλους χαρτοσήμου καὶ παντὸς εἰς πᾶσαν δίκην καὶ παντὸς τέλους χαρτοσήμου καὶ φόρου καθαρᾶς προσόδου διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν μισθῶν ἢ ἀποζημιώσεων τῆς πρὸς αὐτὸ παρεχομένης ἐργασίας καὶ ἀπολαύει ἀπάντων τῶν δικαστικῶν προνομίων ὡς ἐὰν εἶναι αὐτὸ τὸ Δημόσιον.

Τὰ παρὰ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν τηρούμενα λογιστικὰ βιβλία ἀποτελοῦν ἐντελῆ ἀπόδειξιν περὶ τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ μεγέθους τῶν ἀπαιτήσεων, ἀποσπασμα δὲ τῶν ἐν λόγῳ βιβλίων, ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀποτελοῦν πλήρη ἀπόδειξιν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου. Ἡ αὐτὴ διάταξις ἰσχύει καὶ διὰ πᾶν κεκυρωμένον ἀντίγραφον παντὸς εἰς τὸ Ἀρχεῖον τοῦ Ταμείου φυλασσομένου ἐγγράφου.

Ἄρθρον 17.

Αἱ κατὰ τὸν νόμον 5598 καταβληθεῖσα δαπάναι τῆς Ἐπιτροπῆς ἀποζημιώσεως ἀρτεργατῶν ὡς καὶ αἱ καταβληθησόμεναι εἰς τὴν διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος συνιστωμένην ἐπιτροπήν, καταλογίζονται εἰς βάρος τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν.

Ἄρθρον 18.

1. Κύριοι ἢ Διευθυνταὶ ἢ ἐπίτετραμένοι ἐπιχειρήσεων ἢ ἐργασιῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ὑποχρέωσιν τῆς καταβολῆς εἰς Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν τῶν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις πόρων αὐτοῦ ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχουν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦτο καὶ εἰς τὰ ἐντεταλμένα ὄργανα αὐτοῦ πᾶσαν πληροφορίαν σχετικὴν πρὸς τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν καταβλητέων εἰς τὸ Ταμεῖον ποσῶν ἐκ τῶν νομίμων ὑπὲρ αὐτοῦ εἰσφορῶν καὶ θέτωσιν εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῶν ἅπαντα τὰ βιβλία καὶ τὰ σχετικὰ δικαιολογητικά.

2. Οἱ παραβάται τῶν ὁρισμῶν τῆς προηγουμένης παραγράφου τιμωροῦνται μὲ χρηματικὴν ποινὴν χιλίων ἕως πέντε χιλιάδων δραχμῶν ἢ διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο μηνῶν καὶ ἐν ὑποτροπῇ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν.

3. Μὲ τὰς αὐτὰς ποινὰς τῆς προηγουμένης παραγράφου τιμωροῦνται καὶ οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 6 καὶ τοῦ προβλεπομένου δι' αὐτοῦ ἐκτελεστικοῦ διατάγματος ὡς καὶ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ παρόντος.

4. Ἀλευροβιομήχανοι ἢ ἀρτοποιοὶ ἀρνούμενοι νὰ καταβάλουν εἰς τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν τὰς κατὰ τὰς κειμένας τῶν νόμων διατάξεις ὑπὲρ αὐτοῦ εἰσφορὰς διαπράττουν τὸ ἀδίκημα τῆς ὑπεξαιρέσεως καὶ τὸ τῆς ἀπάτης τοιοῦτον ὁσάκις ἀποκρύπτουσι τὴν ἀκριβῆ παραγωγικότητα αὐτῶν ὀλεύρου ἢ ἄρτου ἢ ψευδῶς ταύτην εἰς τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν.

5. Ὁσάκις ἀσκεῖται ποινικὴ δίωξις κατ' ἀλευροβιομηχάνου ἢ κατὰ τὸν νόμον 1104 ἄρθρον 3 παράγραφος 1 πρόσκλησις γίνεται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου.

6. Πᾶσαι αἱ κατὰ τὰς παραγράφους 2 καὶ 3 τοῦ τρ'νου ἄρθρου ποιναὶ δίκαι ἐκδικάζονται ἐνώπιον παντὸς ἀρμοδίου Ποινικοῦ Δικαστηρίου δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς σχετικῆς μηνύσεως ὑπ' εὐθύνην τοῦ ἀρμοδίου Εἰσαγγελέως.

7. Πᾶσαι αἱ διὰ παραβάσεις τῶν ἄρθρων 6. 9. 17 παράπαυσος 1 ἐπιβαλλόμεναι χρηματικαὶ ποιναὶ καταθέτονται μερόμην καὶ ὑπ' εὐθύνην τοῦ γραμματέως τοῦ ἀρμοδίου Δικαστηρίου εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἢ εἰς τὰ Ὑποκαταστήματα αὐτῆς διὰ λογαριασμὸν καὶ εἰς πίστωσιν τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν.

Ἄρθρον 19.

Τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν διοικεῖται ὑπὸ ἑπταμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀποτελουμένου :

α) Ἐκ δύο ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τοῦ ἑνὸς ὡς Προέδρου καὶ τοῦ ἑτέρου ὡς Ἀντιπροέδρου, ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

β') Ἐκ δύο ἀντιπροσώπων τῶν ἀρτοποιῶν ἐκ τῶν ἀσφαλισμένων τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο, ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. ἐκ καταλόγου δώδεκα ἀρτοποιῶν ὑποδεικνυομένων ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τῶν Ἐπαγγελματικῶν καὶ Βιοτεχνικῶν Ἐπιμελητηρίων Ἀθηνῶν—Πειραιῶς.

γ') Ἐκ τριῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἠσφαλισμένων ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐκ καταλόγου δέκα ἀκτὼ ἠσφαλισμένων, κατοικούντων ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ, ἐκλεγομένων διὰ καθολικῆς ψηφοφορίας πάντων τῶν ἠσφαλισμένων ἀρτεργατῶν τοῦ Ταμείου. Ἐκ τῶν αὐτῶν καταλόγων διορίζονται καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἀρτοποιῶν καὶ τῶν ἠσφαλισμένων ἐν τῇ Ἐξελεγκτικῇ Ἐπιτροπῇ περὶ ἧς τὸ ἄρθρον 11 τοῦ παρόντος.

Τὰ τοῦ τρόπου τῆς διενεργείας τῆς ἐκλογῆς. τὰ προσόντα ἐκλογίμων καὶ ἐκλογέων καὶ πᾶσα ἄλλη σχετικὴ λεπτομέρεια τῆς ἐφαρμογῆς τῆς περὶ ἐκλογῆς διατάξεως κανονισθήσονται διὰ Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἡ θητεία τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἶναι διετής.

Ἡ ἔναρξις τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων τῆς προηγουμένης παραγράφου θέλει ὁρισθῇ διὰ Διατάγματος ἐκδοθησομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

3. Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν καὶ οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Ταμείου ὑπέχουσιν ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων των τὰς εὐθύνας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ἀπολαύουν τῆς ὑπὸ τούτων ὑπὸ τῶν Ποινικῶν Νόμων θεσπισμένης εἰδικῆς προστασίας.

4. Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εὐθύνονται διὰ πᾶσης νομίμου εὐθύνης διὰ πᾶσαν παράβασιν τῶν νόμων καὶ τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου. ὡς καὶ ἐὰν διὰ τῆς ψήφου των λαμβάνεται ἀπόφασις βλάπτουσα κατὰ τὴν κρίσιν ἀναθῆ δωδεκ Ὀρτικῶς ἢ ἀποθετικῶς τὰ συμφέροντα τοῦ Ταμείου Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παρούσης παραγράφου πλὴν τῶν ἄλλων νομίμων συνεπειῶν ἔνεκα ἐφαρμογὴν καὶ ἡ διάταξις τῆς πέμπτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 5376.

Ἄρθρον 20.

Εἰς ἑκάστην πόλιν εἰς ἣν ἐφαρμόζεται ἡ ἀσφάλισις τῶν ἀρτεργατῶν πλὴν τῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, λειτουργεῖ τριμελὴς ἀσφαλιστικὴ ὑποεπιτροπὴ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν εἰς ἣν ἀνατίθεται ἡ μέριμνα τῆς ἀσφαλίσεως τῶν Ἀρτεργατῶν τῆς ἕδρας αὐτῆς. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη διορίζεται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου ἐπὶ μονοετεῖ θητείᾳ καὶ ἀποτελεῖται ἐξ ἑνὸς δημοσίου ὑπαλλήλου ὡς Προέδρου. ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῶν ἀρτοποιῶν καὶ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῶν ἀσφαλισμένων, ὑποδεικνυομένων ὑπὸ τοῦ οἰκείου Νομάρχου εἰς τριπλάσιον ἀριθμὸν τῶν διοριστέων. Ἡ ὀργάνωσις τῶν ἀσφαλιστικῶν ὑποεπιτροπῶν τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἡ ἀρμοδιότης. τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα αὐτῶν καθορίζονται διὰ τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου.

Τὰ μέλη τῶν ἀσφαλιστικῶν ὑποεπιτροπῶν τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν ὑπέχουσιν ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων αὐτῶν τὰς αὐτὰς εὐθύνας τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου καὶ ἀπολαύουν τῆς αὐτῆς ὑπὸ τούτων ὡς ἄνω προστασίας.

Ἄρθρον 20 α

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ. ἐκ τῶν προϊσταμένων τοῦ Διοικητικοῦ Γραφείου. τῆς Ταμιακῆς Διευθύνσεως ἑνὸς προϊσταμένου τοῦ Γραφείου Διαχειριστοῦ Ἐλέγκτου τοῦ Γραφείου Μητρώου τῆς Υπαιτιακῆς. τοποθετουμένου εἰς τὴν θέσιν ταύτην τοῦ ἄγει τοῦδε ἐντελοῦντος τὴν ἐν λόγῳ ὑπηρεσίαν Γραμματέως, ἐξ ἑνὸς λογιστοῦ Α' τάξεως εἰς ὃν δύνανται νὰ ἀνατεθοῦν τὰ καθήκοντα τοῦ Προϊσταμένου τῆς Λογιστικῆς Ὑπηρεσίας. ἐξ ἑπτὰ εἰσπρακτόρων Α' Β' καὶ Γ' τάξεως ἐξ ὧν 1 τοποθετοῦνται ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ. 2 ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ 1 ἐν Πάτραις. ἐξ ἑνὸς λογιστοῦ Β' τάξεως ἐκ τῶν ὑπαλλήλων ἐπὶ ἐσόδῳ Γραμμέως Α' τάξεως ἐκ πέντε γραμέων Α' τάξεως ἐξ ἑνὸς γραμέως Β' τάξεως, ἐκ μιᾶς δακτυλογράφου καὶ ἐξ ἑνὸς κλητῆρος.

Τὰ προσόντα, ὁ μισθός, τὰ καθήκοντα καὶ ἡ ἐν γένει κατάστασις τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ταμείου ὁρίζονται λεπτομερῶς διὰ τοῦ καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου.

Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Ταμείου ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ 65ου ἔτους τῆς ἡλικίας των ἀποχωροῦσι τῆς ὑπηρεσίας.

Οἱ ἀπομακρυνόμενοι τῆς ὑπηρεσίας ὑπάλληλοι τοῦ Ταμείου λαμβάνουν ἀποζημίωσιν ἴσην πρὸς τὰς ἀποδοχὰς αὐτῶν τριῶν μηνῶν, πλὴν ἐὰν ἐξ ἄλλης διατάξεως ὀφείλεται μεγαλυτέρα ἀποζημίωσις.

Ἐκ τῶν κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κλπ. κτεχόντων ὁμοιοβάθμους θέσεις πέραν τῶν ὁριζομένων ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγρ. διατηροῦνται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν οἱ κεκτημένοι ἀνώτερα προσόντα σπουδῶν μείζονα ἐν συνόλῳ ὑπηρεσίαν εἴς τε τὸ Ταμεῖον καὶ εἰς τὸ Δημόσιον καὶ εἰς ἄλλον Ὀργανισμὸν Δημοσίου Δικαίου ἢ σοβαρὸν οἰκονομικὸν ὀργανισμόν.

Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Ταμείου εἶναι μόνιμοι καὶ ἀπολαύουν τῆς αὐτῆς προστασίας, ἥτις ἔχει θεσπισθῇ ὑπὲρ τῶν μονίμων δημοσίων ὑπαλλήλων. Διὰ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένου, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας δύνανται νὰ ἐπεκταθῇ ἡ μονιμότης καὶ εἰς Ὑγειονομικοὺς Ὑπαλλήλους τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 21.

Πᾶσα διάταξις ἀντίθετος πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καταργεῖται.

Περὶ τροποποιήσεως τῆς περὶ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ἰσχυούσης νομοθεσίας.

Ἄρθρον πρῶτον.

1) Αἱ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Θεσσαλονίκης καθηγητικαὶ ἕδραι εἶναι τακτικαὶ ἢ ἔκτακτοι αὐτοτελεῖς.

2) Αἱ περὶ τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων αὐτοτελῶν ἑδρῶν διατάξεις τῶν παραγράφων 4. 5, 7 τοῦ ἄρθρου 50 τοῦ νόμου 5343 περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ὡς καὶ αἱ τῶν ἄρθρων 51 καὶ 53 τοῦ αὐτοῦ νόμου 5343 ἰσχύουσι καὶ διὰ τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης.

Ὁ ἀριθμὸς καὶ τὸ εἶδος τῶν τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων αὐτοτελῶν ἑδρῶν ἑκάστης Σχολῆς καθορίζεται ἑκάστοτε διὰ Π. Διατάγματος ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου, τῆς οἰκείας Σχολῆς καὶ τοῦ Πρυτανικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον δεύτερον.

1) Αἱ περὶ τακτικῶν καθηγητῶν, ἐκτάκτων καθηγητῶν αὐτοτελῶν ἑδρῶν, ἐκτάκτων καθηγητῶν, ὁμοτίμων καὶ ἐπιτίμων καθηγητῶν, ὑφηγητῶν διατάξεις τῶν ἄρθρων 6. 54 μέχρι καὶ τοῦ 63 πλὴν τῆς τρίτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου τούτου καὶ ἀπὸ τοῦ 64 μέχρι καὶ τοῦ 69 πλὴν τῆς 3 παραγρ. τοῦ ἄρθρου τούτου καὶ ἀπὸ τοῦ 70 μέχρι καὶ τοῦ 84 πλὴν τῆς δευτέρας παραγρ. τοῦ ἄρθρου τούτου καὶ ἀπὸ τοῦ 85 μέχρι καὶ τοῦ ἄρθρου 96 πλὴν τῆς τρίτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου τούτου τοῦ νόμου 5343 «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν» ἰσχύουσι καὶ διὰ τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης.

2) Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 54, 73, 74 καὶ 88 τοῦ νόμου 5343 δὲν ἐφαρμόζονται προκειμένου περὶ καθηγητῶν καὶ ὑφηγητῶν τῶν τεχνικῶν μαθημάτων τῆς Σχολῆς τῶν Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. δι' οὓς ἰσχύουσιν αἱ τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 3341 «περὶ ἱδρύσεως Πανεπιστημίου ἐν Θεσσαλονίκῃ».

Ἄρθρον τρίτον.

Οἱ μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου 1933 διατελέσαντες καθηγηταὶ εἰς ἐκτάκτους ἐπικουρικὰς ἕδρας διατηροῦσι τὴν θέσιν των μέχρι τοῦ διορισμοῦ καθηγητοῦ τῆς ἕδρας.

Ἄρθρον τέταρτον.

1) Ἡ ἐν τῇ δευτέρᾳ παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ νόμου 5569 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 3341 «περὶ ἱδρύσεως Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης» λέξις «διευθυντοῦ» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως «τμηματάρχου».

2) Διατηροῦνται εἰς ἰσχὺν αἱ παράγραφοι 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 2341, ἡ μὲν 2 ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἐκτάκτους καθηγητὰς αὐτοτελῶν ἑδρῶν καὶ τοὺς νῦν ἐπικουρικοὺς τοιούτους καὶ τοὺς Ὑφηγητάς, ἡ δὲ 3 διὰ πάντας τοὺς καθηγητὰς καὶ τὸ λοιπὸν διδακτικὸν προσωπικόν.

3. Ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου προκηρυχθεισῶν πρὸς πλήρωσιν καθηγητικῶν ἑδρῶν, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 61, 62 καὶ 63 πλὴν τῆς τρίτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου τούτου τοῦ νόμου 5343 «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν».

4) Οἱ ὑποβαλόντες αἴτησιν διὰ τὴν κατάληψιν τακτικῆς τινος ἕδρας συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 55 τοῦ νόμου 5343 «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν» συμπεριλαμβάνονται ὑπὸ τῆς οἰκείας σχολῆς καὶ εἰς τὴν πρώτην αὐτῆς ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ αὐτὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ὑποβληθεισῶν αἰτήσεων διὰ τὴν κατάληψιν ἐκτάκτων ἀμίσθων ἑδρῶν.

Ἄρθρον πέμπτον.

Εἰς τὴν τρίτην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 50 τοῦ νόμου 5343 «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν» προστίθενται τὰ ἑξῆς : «Τὸ οὕτω καθοριζόμενον εἶδος τῶν τακτικῶν καὶ ἑκάστοτε αὐτοτελῶν ἑδρῶν δὲν δύναται νὰ μεταβληθῇ πρὸ τῆς παρελεύσεως τριετίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ σχετικοῦ Διατάγματος».

Εἰς τὴν τετάρτην παράγραφον τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τοῦ ἰδίου νόμου μετὰν τὴν φράσιν «αὐτοτελὴς ἕδρα δύναται» προστίθεται τὸ ἑξῆς : «μετὰ παρέλευσιν καὶ τῆς ἐν τῇ παραγράφῳ 3 ἀναφερομένης προθεσμίας».

Εἰς τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 313 τοῦ νόμου 5343 «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν» προστίθεται τὸ ἑξῆς ἐδάφιον : «η) Ἡ Β' Μαιευτικὴ καὶ Γυναικολογικὴ Κλινικὴ λειτουργοῦσα ἐν ᾗ Κλινικῇ καὶ νῦν συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 5583».

Ἡ νῦν εἰσέτι λειτουργοῦσα καὶ διὰ τοῦ νόμου 5343 καταργουμένη Β' τακτικὴ ἕδρα τῆς Μαιευτικῆς καὶ Γυναικολογικῆς Κλινικῆς διατηρεῖται ὡς εἰκοστὴ πρώτη τακτικὴ ἕδρα τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς.

Καταργεῖται πᾶσα ἀντικειμένη διάταξις.

Περὶ ἐπαναφορᾶς ἐν ἰσχύϊ τῶν διατάξεων τοῦ 1ου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 111 τοῦ νόμου 4578 περὶ Ὀργανισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεων τούτων.

Ἄρθρον 1.

Αἱ διατάξεις τοῦ 1ου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 111 τοῦ νόμου 4578 «περὶ Ὀργανισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς» ἐπανέρχονται ἐν ἰσχύϊ τροποποιούμεναι καὶ συμπληρούμεναι ὡς ἀκολούθως:

Στρατιωτικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς ἐπιδείξαντες ἐξαιρετικὴν καὶ ἀποτελεσματικὴν δρᾶσιν κατὰ τὴν δίωξιν τῆς λῃστείας διὰ τὸ ἀπὸ 14 Ἰανουαρίου μέχρι 31 Αὐγούστου 1930 χρονικὸν διάστημα δύνανται νὰ προαχθῶσιν εἰς ἀνώτερον βαθμὸν ἐπ' ἀνδραγαθίᾳ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ νόμου 3616 «περὶ Στρατιωτικῆς Ἱεραρχίας καὶ Στρατιωτικῶν Προβιβασμῶν» ἄνευ τῆς τηρήσεως τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 38 ἐδάφιον Η' καὶ τῷ ἄρθρῳ 32 ἐδάφιον 8 τοῦ αὐτοῦ νόμου διαλαμβανομένων ὅρων καὶ περιορισμῶν καὶ ἀνεξαρτήτως προαγωγῆς δι' ἄλλην τινὰ αἰτίαν κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἀνωτέρω δρᾶσις δέον νὰ ἀποδεικνύεται ἐξ ἐνόρκου προανακρίσεως. Διὰ τὴν ἐκτίμησιν δὲ ταύτης συνιστᾶται διὰ κοινῆς διαταγῆς τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Στρατιωτικῶν τριμελὴς ἐπιτροπὴ ἐξ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς εἰς ἣν παραπέμπονται αἱ ἐνεργηθεῖσαι πρὸς ἐξακρίβωσιν αὐτῆς ἔνορκοι προανακρίσεις ὡς καὶ πᾶν ἕτερον σχετικὸν πρὸς ταύτην ἔγγραφον.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη, ἀφοῦ μένη ἐκ τῆς μελέτης τῶν ἐγγράφων τούτων στοιχεῖα περὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς θράσους ἑκάστου ἐκ τῶν ἐν αὐτοῖς μνημονευομένων στρατιωτικῶν τῆς Χωροφυλακῆς ἐκ τῶν μετασχόντων εἰς τὴν δίωξιν τῆς λῃστείας κατὰ τὸ ἐν ἄρθρῳ 1 χρονικὸν διάστημα, ἀποφαίνεται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν μελῶν της περὶ προαγωγῆς ἢ μὴ τούτων δι' ἡτιολογημένης ἐκθέσεώς της ἐν ᾗ διατυποῦται κεχωρισμένως ἡ γνώμη ἑκάστου καὶ προτείνει διὰ ταύτης τὴν προαγωγὴν ἐκείνων οἵτινες κατὰ τὴν κρίσιν της δικαιοῦνται τοιαύτης, μεθ' ὃ ὑποβάλλει ἅπαντα τὰ σχετικὰ εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν ὅστις ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὡς ἄνω ἐκθέσεως ἐνεργεῖ τὰς ποτεινομένας προαγωγὰς συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1ου τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 3.

Ἡ χρονολογία τῶν προαγωγῶν ὡς πρὸς τὴν ἀρχαιότητα οὐχὶ δὲ καὶ ὡς πρὸς τὰς ἀποδοχὰς λογίζεται διὰ μὲν τοὺς δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ τροποποιουμένου ἤδη ἄρθρου τυχὸν προαχθέντας συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ νόμου 3616 «περὶ προβιβασμῶν» ἤτοι ἀπὸ τῆς τελέσεως τῆς πράξεως, τῶν δὲ δυνάμει τοῦ παρόντος προαχθησομένων ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἐν τῷ 1ῳ ἄρθρῳ ταχθείσης προθεσμίας ἤτοι ἀπὸ 31ης Αὐγούστου 1930.

Ἄρθρον 4.

Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει ἐπὶ χρονικὸν διάστημα τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἐντὸς τοῦ ὁποίου δέον νὰ ἐνεργηθῶσιν ἅπασαι αἱ ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις διατυπώσεις καὶ προαγωγαί, παραγραφομένου μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης παντὸς δικαιώματος ἀπορρέοντος ἐκ τῶν διατάξεων τούτων.

Περὶ κυρώσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 4 Ἰουλίου 1933 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ κωδικοποιήσεως τοῦ νόμου 3782 «περὶ μετατροπῆς ποινῶν» ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ νόμου 4132 καὶ διαθέσεως τοῦ προϊόντος αὐτοῦ».

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα ἀπὸ 4 Ἰουλίου 1933 «περὶ τροποποιήσεως καὶ κωδικοποιήσεως τοῦ νόμου 3782 «περὶ μετατροπῆς ποινῶν» ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ νόμου 4132 καὶ διαθέσεως τοῦ προϊόντος αὐτοῦ» καταχωρισθὲν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 177 τῆς 4 Ἰουλίου 1933 φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (τεῦχος Α') ἔχον οὕτω :

Περὶ τροποποιήσεως καὶ κωδικοποιήσεως τοῦ νόμου 3782 «περὶ μετατροπῆς ποινῶν» ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου 4132 καὶ διαθέσεως τοῦ προϊόντος αὐτοῦ».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος, τὴν ἀπὸ 18 Μαΐου 1933 ἐξουσιοδότησιν τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων πρὸς ἔκδοσιν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων καὶ τὴν ἀπὸ 28 Ἰουνίου 1933 σύμφωνον γνώμην τῆς ἁρμοδίας Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

α') Ὁσάκις τὸ δικάζον Ποινικὸν Δικαστήριον ἐπιβάλλει κατ' ἀντιμωλίαν τοῦ κατηγορουμένου ποινὴν κρατήσεως ἢ φυλακίσεως μὴ ὑπερβαίνουσαν τοὺς τρεῖς μῆνας μετατρέπει αὐτὴν ὑποχρεωτικῶς κατὰ τὰ κατωτέρω εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἢ πρόστιμον.

β') Ὁσάκις ἡ κατὰ τὰ ἄνω κατ' ἀντιμωλίαν ἐπιβαλλομένη ποινὴ ὑπερβαίνει τοὺς τρεῖς μῆνας, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τοὺς ἓξ (6) μῆνας, τότε ἡ μετατροπὴ εἶναι δυνητικὴ διὰ τὸ Δικαστήριον ἐκτιμωμένου τοῦ χαρακτῆρος τοῦ κατηγορουμένου καὶ τῶν περιστάσεων ἐν γένει. Προκειμένου δὲ περὶ γυναικῶν τὸ ὡς ἄνω ὅριον τῶν ἓξ μηνῶν αὐξάνεται εἰς ἓν ἔτος.

γ') Πᾶσα ποινὴ κρατήσεως ἢ φυλακίσεως ἐπιβαλλομένη κατ' ἀντιμωλίαν, ἧς τὸ διὰ τῆς ἀποφάσεως ἀπαγγελθὲν ὅριον ὑπερβαίνει τοὺς τρεῖς μῆνας, οὐχὶ δὲ καὶ τὸ ἓν καὶ ἥμισυ ἔτος μετὰ τὴν ἔκτισιν αὐτῆς καὶ τὸ ἥμισυ μετατρέπεται ὑποχρεωτικῶς κατὰ τὸ ὑπόλοιπον εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν κατὰ τὰ κατωτέρω.

Ἐπὶ συρροῆς ἀδικημάτων ἀντικείμενον τῆς μετατροπῆς εἶναι ἡ συνολικὴ ποινὴ ἡ ἐκ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 109 Ποιν. Νόμου προσμετρήσεως προκύψασα (ἄρθρον 81 παρ. 2 Ποινικῆς Δικονομίας).

Ἄρθρον 2.

Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἐφ' ὅσον ἤθελεν ἀπορριφθῇ ἡ κατὰ τὸν Νόμον ΓΩΙΗ' ἀναστολὴ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς.

Ἄρθρον 3.

Τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον μετατροπῆς τῆς ποινῆς δύνανται νὰ στερηθῶσι κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ οἰκείου δικαστηρίου α') οἱ μετατρέψαντες προηγουμένως τὴν ποινήν των καὶ καταδικαζόμενοι ἐκ νέου ἐντὸς 3ετίας ἀπὸ τῆς μετατροπῆς, β') οἱ καταδικαζόμενοι ἐπὶ ζωοκλοπῇ, γ') οἱ διατελοῦντες ὑπὸ ποσωρινὴν ἀπόλυσιν δυνάμει τοῦ νόμου 811 ἢ ἀναστολὴν ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς δυνάμει τοῦ νόμου ΓΩΙΗ'.

Αἱ ἀνωτέρω ἐξαιρέσεις δὲν ἰσχύουσιν ὅταν ἐπιβάλλεται νεωτέρα ποινὴ κρατήσεως ἢ φυλακίσεως μέχρι 3 μηνῶν ἢ ὅταν ἐπεβλήθη προηγουμένη ποινὴ κρατήσεως ἢ φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν, ἥτις μετετράπη εἰς χρηματικήν.

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ μετατροπὴ εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις γίνεται ὑπολογιζομένης μιᾶς ἡμέρας φυλακίσεως πρὸς 25—2000 δραχ. καὶ μιᾶς ἡμέρας κρατήσεως πρὸς 15—250 δραχμάς.

2. Κατὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ποσοῦ τοῦ ὑπολογισμοῦ ἑκάστης ἡμέρας φυλακίσεως ἢ κρατήσεως δέον νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ καταδικασθέντος, τὰ οἰκογενειακά του βάρη, ἡ ἱκανότης του πρὸς πληρωμήν, ἡ ἱκανότης του πρὸς ἐργασίαν, τὸ ἐπάγγελμά του, τὸ ἡμερομίσθιόν του καὶ ἡ ἐνδεικνυομένη ἐκ τοῦ Ποιν. Μητρώου κατάστασις. Ἐπὶ γεωργῶν καὶ ἐργαζομένων ἐπὶ ἡμερομισθίῳ δὲν πρέπει ἡ ποσότης νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ σύνηθες ἐν τῷ τόπῳ ἡμερομίσθιον τῆς τάξεώς του καὶ τῆς ἐποχῆς τῆς καταδίκης ἐφ' ὅσον καὶ ἐν τῇ ἐν γένει περιουσιακῇ του καταστάσει ἐνδείκνυται τοῦτο. Ταῦτα πάντα ἐξετάζονται καὶ σημειοῦνται εἰς τὴν ἀπόφασιν.

Ἄρθρον 5.

Ἁρμόδιον διὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 μετατροπὴν εἶναι τὸ δικάσαν δικαστήριον. Ἀποφαίνεται δὲ ταύτην ἢ ἀμέσως μετὰ τὴν καταδίκην ἢ διὰ μεταγενεστέρας ἀποφάσεως, πάντοτε δὲ ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ αἰτοῦντος τὴν μετατροπήν. Ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς κρατῆται μακρὰν τῆς ἕδρας τοῦ ἀπαγγείλαντος τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίου, ἁρμόδιον εἶναι τὸ Πλημμελειοδικεῖον τοῦ τόπου, ἔνθα κρατεῖται, ἐπὶ ποινῆς δὲ κρατήσεως τὸ Πταισματοδικεῖον. Ἂν ἡ ποινὴ ἀπηγγέλθη ὑπὸ δικαστηρίου συνέδρων, ἔλεξε δ' ἡ σύνοδος καθ' ἣν ἐξεδόθη ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις, ἁρμόδιον διὰ τὴν μετατροπὴν εἶναι τὸ Δικαστήριον τῶν Ἐφετῶν, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ὑπήγετο τὸ δικάσαν Κακουργιοδικεῖον.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀπαγγελθείσης ποινῆς φυλακίσεως ἢ κρατήσεως ἐξακολουθεῖ μέχρι τῆς πραγματικῆς εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον καταβολῆς τοῦ προσδιορισθέντος διὰ τὴν μετατροπὴν ποσοῦ, μηδενὸς ἐπιτρεπομένου λόγου ἀπαλλαγῆς, τὸ δὲ γραμμάτιον πρὸς ἀπόδειξιν τῆς πληρωμῆς προσαρτᾶται εἰς τὴν δικογραφίαν.

Ἄρθρον 7.

Ἐὰν ἐπιβληθῇ εἰς ἀνήλικον ἢ γυναῖκα ἢ ἄνδρα ἡλικίας πέραν τῶν 65 ἐτῶν, ἢ εἰς ἀποδεδειγμένως ἀσθενῆ ποινὴ ἐκτοπισμοῦ, δύναται αὕτη νὰ μετατραπῇ εἰς χρηματικὴν ποινὴν κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις.

Ἄρθρον 8.

1. Ὁ δικαιούμενος εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 μετατροπὴν δικαιοῦται νὰ ὑποβάλῃ τὴν περὶ μετατροπῆς αἴτησίν του εὐθὺς ἅμα τῇ καταδίκῃ, ὁπότε τὸ Δικαστήριον ἀποφαίνεται διὰ τῆς αὐτῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ καὶ ὁποτεδήποτε μεταγενεστέρως διαρκούσης τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως, ὁπότε καταβάλλει τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὰς ὑπολοίπους ἡμέρας τῆς ποινῆς ποσόν.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὸν ἐρήμην δικασθέντα, δικαιούμενον νὰ ὑποβάλῃ τὴν περὶ μετατροπῆς αἴτησίν του, ἐν ᾗ δέον νὰ ἐπισυνάπτῃ ἀντίγραφον τῆς ἐρήμην καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ἐνώπιον τοῦ Πλημμελειοδικείου τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν, ἢ τοῦ τόπου τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς του, ἢ τοῦ τόπου τῆς ἐκτίσεως τῆς ποινῆς του ἐν πάσῃ περιπτώσει, προκειμένου περὶ ποινῆς φυλακίσεως, ὁμοίως δὲ ἐνώπιον τοῦ Πταισματοδικείου, προκειμένου περὶ ποινῆς κρατήσεως.

Τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τοὺς δικασθέντας ἐρήμην ὑπὸ Μονομελῶν Δικαστηρίων, δυνάμει τοῦ νόμου 3998|1929.

Ἄρθρον 9.

Ὁσάκις ὁ καταδικαζόμενος μετατρέπει τὴν ἐπιβληθεῖσαν αὐτῷ ποινὴν ὑπό τινος Δικαστηρίου ἐνώπιον ἄλλου Δικαστηρίου ὁ εἰσπράττων γραμματεὺς ὀφείλει νὰ ἀποστείλῃ τὸ γραμμάτιον εἰσπράξεως μετ' ἀποσπάσματος τῆς ἀποφάσεως, δυνάμει τῆς ὁποίας διετάχθη ἡ μετατροπὴ τῆς ποινῆς εἰς τὸν Εἰσαγγελέα, εἰς οὗ τὴν περιφέρειαν ὑπήγετο τὸ δικάσαν τὴν ὑπόθεσιν Δικαστήριον, ἵνα μερίμνῃ τούτου ἐπισυναφθῇ εἰς τὴν σχετικὴν δικογραφίαν, ἐπιφέρεται δὲ καὶ ἡ σχετικὴ μεταβολὴ εἰς τὸ τυχὸν συνταχθὲν δελτίον Ποινικοῦ Μητρώου.

Ἄρθρον 10.

Τὰ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκ τῆς μετατροπῆς εἰσπραττόμενα δὲν ὑπόκεινται εἰς προσθήκας ἐκ τῶν ἀναγκαστικῶν δανείων, ἡ αἴτησις ὅμως περὶ μετατροπῆς ὑπόκειται διὰ μὲν τὴν κράτησιν εἰς τέλος δραχ. 10, διὰ δὲ τὴν φυλάκισιν εἰς τέλος δρχ. 25 καταβλητέα διὰ γραμματίου τοῦ οἰκείου Δικαστηρίου.

Ἡ ἀνωτέρω αἴτησις περὶ μετατροπῆς ποινῆς, προκειμένου περὶ ποινῆς ἐρήμην ἐπιβληθείσης, ὑπόκειται ἐπὶ πλέον εἰς πρόσθετον τέλος διὰ μὲν τὴν φυλάκισιν δραχ. 100, διὰ δὲ τὴν κράτησιν δραχμῶν 20 καταβλητέον ἐπίσης διὰ γραμματίου εἰσπράξεως τοῦ γραμματέως τοῦ οἰκείου Δικαστηρίου, ἐπισυναπτομένου εἰς τὴν ὑποβαλλομένην αἴτησιν ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου ταύτης.

Τὰ τέλη τῆς αἰτήσεως ὑπόκεινται εἰς τὰς ἐκάστοτε προϋθήκας ἀναγκαστικῶν δανείων, οὐχὶ δὲ καὶ τὸ ἄνω πρόσθετον τέλος.

Ἄρθρον 11.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τοὺς μέχρι σήμερον καταδικασθέντας κατ' ἀντιμωλίαν ἢ ἐρήμην.

Ἄρθρον 12.

Ἔφεσις χωριστὴ κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς ὁρισάσης τὸ ποσὸν τῆς μετατροπῆς δὲν ἐπιτρέπεται. Ἐπιτρέπεται ὅμως ἔφεσις χωριστὴ ἂν τὸ Δικαστήριον ἀπέρριψε τὴν μετατροπὴν κατὰ τὸ ἐδάφ. ε' τοῦ ἄρθρου 1 καὶ ἄρθρου 3 § 1 τοῦ παρόντος. Ἀθωωθέντος τοῦ καταδικασθέντος συνεπείᾳ ἀσκήσεως ἐνδίκου μέσου ἀποδίδονται τὰ καταβληθέντα ὑπὸ τοῦ γραμματέως συνταξομένης ἐκθέσεως ἐν ᾗ συνάπτεται ἡ ἀθωωτικὴ ἀπόφασις ἢ ἀπόσπασμα αὐτῆς. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀποδίδεται καὶ ἡ προκύπτουσα διαφορὰ ἐκ τῆς τυχὸν μειώσεως τῆς ποινῆς συνεπείᾳ ἐνδίκου μέσου.

Ἄρθρον 13.

Αἱ περὶ μετατροπῆς διατάξεις δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν καθαρῶς στρατιωτικῶν ἀδικημάτων διὰ τὰς ποινὰς τὰς ἐπιβαλλομένας ὑπὸ τῶν Στρατοδικείων καὶ Ναυτοδικείων καθὼς καὶ ἐπὶ τῶν ἀδικημάτων τιμωρουμένων κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων α') 4229 «περὶ μέτρων ἀσφαλείας τοῦ Κοινωνικοῦ Καθεστῶτος καὶ προστασίας τῶν ἐλευθεριῶν τῶν πολιτῶν» καὶ β') 5539 «περὶ μονοπωλίου τῶν ναρκωτικῶν φαρμάκων καὶ τοῦ ἐλέγχου αὐτῶν».

Ἄρθρον 14.

Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου 3998 «περὶ ἐκδικάσεως πλημμελημάτων τινῶν παρ' ἑνὸς Δικαστοῦ ἢ τοῦ Πταισματοδίκου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς : «Οἱ ὁπωσδήποτε φυγόποινοι ἐκ τῶν κατὰ τὴν ὁριζομένην διαδικασίαν ἀποφάσεων στεροῦνται τῶν ἐκ τοῦ ἄρθρου 6 πλεονεκτημάτων συλλαμβανόμενοι δὲ ὑποχρεοῦνται εἰς καταβολὴν διπλασίαν τῶν ἐξόδων ποινικῆς διαδικασίας ἀντὶ τῶν ἐπὶ φυγοδικίᾳ ἄλλων ποινῶν».

Ἄρθρον 15.

Τὰ δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου καταβαλλόμενα χρηματικὰ ποσὰ εἰσπράττονται παρὰ τῶν δημοσίων ταμείων καὶ εἰσάγονται ὑπὸ ἴδιον ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων ἀποδίδονται δὲ κατὰ τριμηνίαν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἐκδιδομένου πρὸς τοῦτο ἐντάλματος ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ὅστις καταθέτει τὸ ποσὸν τοῦ ἐντάλματος εἰς ἕνα τῶν τραπεζιτικῶν ἱδρυμάτων ἢ τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Νομικῶν ὡς διοικητικὴ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης ἤθελεν ὁρίσει εἰς εἰδικὸν λογαριασμὸν ὑπὸ τίτλον «Κεφάλαια μετατροπῆς ποινῶν». Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ θέλει ὁρισθῇ καὶ πᾶσα λεπτομέρεια ἀφορῶσα τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 16.

Τὰ ὡς ἄνω «Κεφάλαια μετατροπῆς ποινῶν» διατίθενται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης :

α') Πρὸς ἀνέγερσιν νέων κτιρίων Φυλακῶν, ἱδρυμάτων σωφρονιστικοῦ ἐν γένει σκοποῦ δικαστικῶν μεγάρων ἢ ἐπισκευὴν ἢ διαρρύθμισιν τοιούτων κτιρίων, ἀγορὰν ἀκινήτων καὶ σύναψιν δανείων διὰ τοιούτους σκοπούς. Δύαται ἐπίσης νὰ διατίθεται διὰ τὰς ἐν γένει ἀνάγκας διοικήσεως τῶν ἀνεγερθησομένων νέων Φυλακῶν ποσοστὸν ἐκ τοῦ ἐσόδου τούτου μὴ δυνάμενον ν ὑπερβῇ τὸ 1|10 τοῦ ἐτησίου ἐσόδου.

β') Διὰ μετεκπαίδευσιν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ ἀλλοδαπῇ δικαστικῶν ὑπαλλήλων ἐν γένει ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης ἢ ὑπαλλήλων τῶν Ὠργανωμένων Φυλακῶν τοῦ Κράτους ὡς καὶ δι' ἀμοιβὴν τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν σχολῶν ἐκπαιδεύσεως.

γ') Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου πρὸς οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ κατωτέρων Δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ἤτοι Εἰρηναδικῶν, Πταισματοδικῶν, Γραμματέων, Δικαστικῶν Γραμματέων β', Ὑπογραμματέων καὶ Γραφέων αὐτῶν καὶ τῶν πολυμελῶν Δικαστηρίων καὶ Εἰσαγγελιῶν διὰ παροχῆς ἐπιδόματος, ὅπερ δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερον τῶν δραχ. χιλίων πεντακοσίων (1.500) κατὰ μῆνα.

Πᾶσα δαπάνη ἀφορῶσα ἀνέγερσιν, διαρρύθμισιν ἢ ἐπισκευὴν κτιρίων θὰ γίνεται τηρουμένων τῶν διατάξεων περὶ ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων καὶ τοῦ Νόμου 4130. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος ἄρθρου διατίθενται διὰ Διατάγματος ἐκδοθησομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

Ἄρθρον 17

Περὶ τῆς διαθέσεως καὶ διαχειρίσεως τοῦ ἐσόδου τούτου ἀποφασίζει ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης μετὰ γνωμοδότησιν Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης 1) Ἐκ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, 2) τοῦ Εἰσαγγελέως ἢ ἑνὸς ἐν τῶν Ἀντεισαγγελέων τοῦ Ἀρείου Πάγου ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ ὅστις ὁρίζει συγχρόνως καὶ τὸν ἀναπληρωτὴν αὐτοῦ ἐν περιπτώσει κωλύματος ἢ ἀπουσίας, 3) τοῦ Προέδρου τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, 4) ἑξ ἑνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου. διοριζομένου ἐπὶ διετίαν ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ, 5) καὶ 6) τῶν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Δικαιοσύνης Διευθυντῶν τῆς Διοικήσεως Δικαιοσύνης καὶ Διοικήσεως Φυλακῶν, ἀναπληρουμένων ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος ὑπὸ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν αὐτῶν.

Καθήκοντα Εἰσηγητοῦ ἄνευ ψήφου ἐκτελεῖ ὁ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ὁριζόμενος Τμηματάρχης.

Ἡ Ἐπιτροπὴ συνεδριάζει ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Δικαιοσύνης ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου. Εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τεσσάρων ἐκ τῶν μελῶν της καὶ γνωμοδοτεῖ κατὰ πλειοψηφίαν, ἐν ἰσοψηφίᾳ νικώσης τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης δύναται νὰ παρίσταται κατὰ τὰς συνεδριάσεις ὁπότε καὶ διευθύνει ταύτας ἄνευ ψήφου. Τὸ Συμβούλιον παρακολουθεῖ τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν διαχείρισιν τοῦ ἐσόδου καὶ εἰσηγεῖται πᾶν μέτρον πρὸς καλυτέραν διαχείρισιν αὐτοῦ.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης δημοσιεύει κατ' ἔτος εἰς τὴν Ἐφημερίδα Κυβερνήσεως ἔκθεσιν περὶ τῶν γενομένων δαπανῶν καὶ τοῦ σκοποῦ δι' ὃν διετέθησαν. Μετὰ τῆς ἐκθέσεως τοῦ Ὑπουργοῦ δημοσιεύεται ἐπίσης καὶ ἔκθεσις τοῦ Συμβουλίου περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαχειρίσεως τοῦ ἀνωτέρω ἐσόδου.

Πάντα τὰ δικαιολογητικὰ δαπανῶν τῆς διαχειρίσεως ταύτης ἀποστέλλονται εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους πρὸς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον διὰ τὸν προσήκοντα ἔλεγχον.

Ἄρθρον 18.

Πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Δικαιοσύνης ὑπηρεσίας Διευθύνσεως Φυλακῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας ἐλέγχου τῶν ἐκ τῆς μετατροπῆς τῶν ποινῶν εἰσπράξεων τὴν τήρησιν τῶν βιβλίων καὶ λοιπὰς ἀνάγκας ἐπιτρέπεται ἡ πρόσληψις ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης διὰ διαγωνισμοῦ, αἱ λεπτομέρειαι τοῦ ὁποίου ὁρισθήσονται ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης μέχρι τεσσάρων λογιστικῶν ὑπαλλήλων, ἐξ ὧν εἷς μὲ τὸν βαθμὸν καὶ μισθὸν εἰσηγητοῦ ἢ γραμματέως καὶ δύο ἀκολούθων. Αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ὑπαλλήλων τούτων καταβληθήσονται κατὰ μῆνα δι' ἐντολῶν τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης ἐκ τοῦ λογαριασμοῦ «Κεφάλαια Νόμου μετατροπῆς ποινῶν».

Οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι ὑπόκεινται εἰς τὰς περὶ πειθαρχίας καὶ παύσεως διατάξεις τῶν ὁμοιοβάθμων τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, διατηροῦνται δὲ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἐφ' ὅσον ὑφίστανται αἱ ὑπηρεσίαι, δι' ἃς προσελήφθησαν.

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ λογαριασμοῦ θέλει καταβληθῇ δι' ἐντολῶν τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης καὶ πᾶσα δαπάνη διὰ τὴν προμήθειαν βιβλίων τριπλοτύπων εἰσπράξεων συγκεντρωτικῶν βιβλίων καὶ παντὸς ἄλλου ἐντύπου καθὼς πᾶσα ἄλλη δαπάνη ἀφορῶσα τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 19.

1. Ἀπὸ τῆς 1ης Αὐγούστου 1933 ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ τῶν μονίμων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, πλὴν τῶν ἐξομοιουμένων κατὰ μισθὸν πρὸς τοὺς δικαστικοὺς λειτουργούς, ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 1 ἀρ. 1 τοῦ ἀπὸ 12|12 Ἰουνίου 1926 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως τῶν κειμένων διατάξεων περὶ ποσοστῶν τῶν οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων κλπ.».

2. Ἡ καταβολὴ τοῦ παρεχομένου ἐπιδόματος εἰς τοὺς ἀνωτέρω ὑπαλλήλους ἐνεργεῖται ἐκ τοῦ προϊόντος τῆς μετατροπῆς τῶν ποινῶν τοῦ παρόντος νόμου καὶ εἰς βάρος τῶν παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ ἢ τῷ Ταμείῳ Συντάξεων Νομικῶν λογαριασμοῦ «Κεφάλαια μετατροπῆς ποινῶν» διὰ καταστάσεων τῶν προϊσταμένων τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ σχετικῆς ἐντολῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

3. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης κανονισθήσονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 20.

Διὰ Διατάγματος προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ὁρισθήσονται πᾶσαι αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἰδίως ὅτι ἀφορᾷ τὸν τρόπον διαχειρίσεως καὶ ἐλέγχου.

Ἄρθρον 21.

Καταργοῦνται α') ὁ νόμος ΓΩΙ' ἔτους 1911, β') οἱ νόμοι 3782 καὶ 4132 περὶ μετατροπῆς ποινῶν» κωδικοποιούμενοι διὰ τοῦ παρόντος καὶ γ') τὰ ἄρθρα 1 καὶ 4 τοῦ νόμου 5283 τοῦ ἔτους 1931 καθὼς καὶ πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος, ὑποβληθησομένου εἰς

τὰς Βουλὰς πρὸς κύρωσιν ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν των.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰουλίου 1933.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Σ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ, Ι. ΡΑΛΛΗΣ, Θ. ΤΟΥΡΚΟΒΑΣΙΛΗΣ, Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ, Ι. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, Γ. ΚΟΝΔΥΛΗΣ, Α. ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΣ, Μ. ΕΥΑΛΜΠΙΟΣ, Σ. ΤΣΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἄρθρον δεύτερον.

1) Εἰς τὴν τελευταίαν παράγραφον τοῦ ἐδαφ. β' τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀνωτέρω Νομοθετικοῦ Διατάγματος μετὰ τὴν φράσιν «Προκειμένου περὶ γυναικῶν» προστίθεται ἡ φράσις «ἢ ἀνηλίκων».

2) Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον προστίθεται ἐδάφιον δ', ἔχον οὕτω. «Ἡ μετατροπὴ ἐπιτρέπεται καὶ ἐπὶ τῆς εἰκοσιτετραώρου κρατήσεως ἣν ἐπιβάλλουσιν οἱ Πρόεδροι Δικαστηρίων», εἰρηνοδίκαι καὶ πταισματοδίκαι.

3) Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀνωτέρω Νομοθετικοῦ Διατάγματος διατυποῦται τροποποιουμένη ὡς ἑξῆς:

«Τῆς κατὰ τὸ πρῶτον ἄρθρον μετατροπῆς τῆς ποινῆς δύνανται νὰ στερηθῶσι κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ οἰκείου δικαστηρίου α') οἱ μετατρέψαντες προηγουμένως τὴν ποινήν των καὶ καταδικαζόμενοι ἐκ νέου ἐντὸς 3ετίας ἀπὸ τῆς μετατροπῆς, β') οἱ καταδικαζόμενοι ἐπὶ ζωοκλοπῇ, γ') οἱ διαπράξαντες τὸ ἀδίκημα καθ' ὃν χρόνον διετέλουν ὑπὸ προσωπικὴν ἀπόλυσιν δυνάμει τοῦ νόμου 811 ἢ ἀναστολὴν ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς δυνάμει τοῦ νόμου ΓΩΙΗ'».

4) Τὸ ἄρθρον 5ον τοῦ αὐτοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος διατυποῦται τροποποιούμενον ὡς ἑξῆς :

«Ἀρμόδιον διὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 μετατροπὴν εἶναι τὸ δικάσαν δικαστήριον. Ἀποφαίνεται δὲ ταύτην ἢ ἀμέσως μετὰ τὴν καταδίκην ἢ διὰ μεταγενεστέρας ἀποφάσεως, πάντοτε δὲ ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ αἰτοῦντος τὴν μετατροπήν. Ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς κρατῆται μακρὰν τῆς ἕδρας τοῦ ἀπαγγείλαντος τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίου ἢ ἔληξεν ἡ σύνοδος τοῦ ἀπαγγείλαντος τὴν ἀπόφασιν Δικαστηρίου Συνέδρων, ἁρμόδιον εἶναι τὸ Πλημμελειοδικεῖον τοῦ τόπου ἔνθα κρατεῖται, ἐπὶ ποινῇ δὲ κρατήσεως τὸ Πταισματοδικεῖον».

5) Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ αὐτοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος διατυποῦται τροποποιουμένη ὡς ἑξῆς :

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὸν ἐρήμην δικασθέντα, δικαιούμενον νὰ ὑποβάλῃ τὴν περὶ μετατροπῆς αἴτησίν του, ἐν ᾗ δέον νὰ ἐπισυνάπτῃ ἀντίγραφον τῆς ἐρήμην καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ἐνώπιον τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίου ἢ τοῦ Πλημμελειοδικείου τοῦ τόπου τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς του, ἢ τοῦ τόπου τῆς ἐκτίσεως τῆς ποινῆς του ἐν πάσῃ περιπτώσει, προκειμένου περὶ ποινῆς φυλακίσεως, ὁμοίως δὲ ἐνώπιον τοῦ Πταισματοδικείου, προκειμένου περὶ ποινῆς κρατήσεως.

Τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τοὺς δικασθέντας ἐρήμην ὑπὸ Μονομελῶν Δικαστηρίων, δυνάμει τοῦ νόμου 3998)1929».

6) Τὸ ἄρθρον 9 τοῦ αὐτοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος διατυποῦται τροποποιούμενον ὡς ἑξῆς :

«Ὁσάκις ὁ καταδικαζόμενος μετατρέπει τὴν ἐπιβληθεῖσαν αὐτῷ ποινὴν ὑπό τινος Δικαστηρίου ἐνώπιον ἄλλου Δικαστηρίου ὁ γραμματεὺς τοῦ οἰκείου Δικαστηρίου, ὅστις ἐξέδωκεν ἢ εἰς ὃν παρεδόθη τὸ ἐκδοθὲν πρὸς μετατροπὴν τῆς ποινῆς διπλότυπον εἰσπράξεως ἀποστέλει τοῦτο μετ' ἀποσπάσματος τῆς ἀποφάσεως, δυνάμει τῆς ὁποίας διετάχθη ἡ μετατροπὴ τῆς ποινῆς εἰς τὸν Εἰσαγγελέα εἰς οὗ τὴν περιφέρειαν ὑπήγετο τὸ δικάσαν τὴν ὑπόθεσιν Δικαστήριον, ἵνα μερίμνῃ τούτου ἐπισυναφθῇ εἰς τὴν σχετικὴν δικογραφίαν, ἐπιφέρεται δὲ καὶ ἡ σχετικὴ μεταβολὴ εἰς τὸ τυχὸν συνταχθὲν δελτίον Ποινικοῦ Μητρώου».

7) Τὸ ἄρθρον 10 τοῦ αὐτοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος διατυποῦται τροποποιούμενον ὡς ἑξῆς :

«Τὰ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκ τῆς μετατροπῆς εἰσπραττόμενα δὲν ὑπόκεινται εἰς προσθήκας ἐκ τῶν ἀναγκαστικῶν δανείων ἡ αἴτησις ὅμως περὶ μετατροπῆς ὑπόκειται διὰ μὲν τὴν κράτησιν εἰς τὸ τέλος δρχ. 10, διὰ δὲ τὴν φυλάκισιν εἰς τέλος δραχ. 25 καταβλητέα διὰ διπλοτύπου εἰσπράξεως.

Ἡ ἀνωτέρω αἴτησις περὶ μετατροπῆς ποινῆς, προκειμένου περὶ ποινῆς ἐρήμην ἐπιβληθείσης, ὑπόκειται ἐπὶ πλέον εἰς πρόσθετον τέλος διὰ μὲν τὴν φυλάκισιν δρχ. 100, διὰ δὲ τὴν κράτησιν δρχ. 20 καταβλητέου ἐπίσης διὰ διπλοτύπου εἰσπράξεως ἐπισυναπτομένου εἰς τὴν ὑποβαλλομένην αἴτησιν ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου ταύτης.

Τὰ τέλη τῆς αἰτήσεως ὑπόκεινται εἰς τὰς ἑκάστοτε προσθήκας ἀναγκαστικῶν δανείων, οὐχὶ δὲ καὶ τὸ ἄνω πρόσθετον τέλος».

8) Τὸ ἄρθρον 12 τοῦ αὐτοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος διατυποῦται τροποποιούμενον ὡς ἑξῆς :

«Ἔφεσις χωριστὴ κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς ὁρισάσης τὸ ποσὸν τῆς μετατροπῆς δὲν ἐπιτρέπεται. Ἐπιτρέπεται ὅμως ἔφεσις χωριστὴ ἂν τὸ Δικαστήριον ἀπέρριψε τὴν μετατροπὴν κατὰ τὸ ἐδάφιον β' τοῦ ἄρθρου 1 καὶ ἄρθρου 3 παρ. 1 τοῦ παρόντος. Ἀθωωθέντος τοῦ καταδικασθέντος συνεπείᾳ ἀσκήσεως ἐνδίκου μέσου ἀποδίδονται τὰ καταβληθέντα, καθ' ὃν τρόπον ἤθελον ὁρισθεῖ δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν τῆς Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν, συνταχθείσης ἐκθέσεως ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ Δικαστηρίου, ἐν ᾗ συνάπτεται ἡ ἀθωωτικὴ ἀπόφασις ἢ ἀπόσπασμα αὐτῆς. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀποδίδεται καὶ ἡ προκύπτουσα διαφορὰ ἐκ τῆς τυχὸν μειώσεως τῆς ποινῆς συνεπείᾳ ἐνδίκου μέσου.

9) Τὸ ἄρθρον 15 τοῦ αὐτοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος διατυποῦται τροποποιούμενον ὡς ἑξῆς :

«Ἡ εἰσπραξις τῶν δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου καταβαλλομένων χρηματικῶν ποσῶν ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Δημοσίων Ταμείων Δικαστικῶν εἰσπράξεων· εἰς ἃς πόλεις δὲν λειτουργοῦσι τοιαῦται ἡ εἴσπραξις γίνεται ὑπὸ τῶν γραμματέων τῶν Δικαστηρίων ὑποχρεουμένων ὅπως τὰς ἐκ τοῦ ἐσόδου τούτου πραγματοποιουμένας εἰσπράξεις καταθέτωσιν ἀνελλιπῶς ὡς καὶ τὰς ἄλλας εἰσπράξεις των, κεχωρισμένως ὅμως εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα.

Τὰ κατὰ τὰ ἀνωτέρω εἰσπραττόμενα ἔσοδα εἰσάγονται ὑπὸ ἴδιον ἄρθρον τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἀποδίδονται κατὰ τριμηνίαν πρὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἐκδιδομένου πρὸς τοῦτο ἐντάλματος ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ἵστις καταθέτει τὸ ποσὸν τοῦ ἐντάλματος εἰς ἕνα τῶν τραπεζιτικῶν ἱδρυμάτων ἢ τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Νομικῶν, ὡς διοικητικὴ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης

ἠθέλεν ὁρίσει, εἰς ειδικὸν λογαριασμὸν ὑπὸ τίτλον «Κεφάλαια μετατροπῆς ποινῶν». Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ θέλει ὁρισθῇ καὶ πᾶσα λεπτομέρεια ἀφορῶσα τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος ἄρθρου».

10) Ἐκ τοῦ ἐδαφίου β' τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ ἀνωτέρω Νομοθετικοῦ Διατάγματος διαγράφεται ἡ φράσις «ἢ ἀλλοδαπῆ».

11) Διαγράφεται ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἐδαφίου γ' τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ ἀνωτέρω Νομοθετικοῦ Διατάγματος.

12) Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ αὐτοῦ Ν. Διατάγματος διατυποῦται τροποποιουμένη ὡς ἑξῆς:

«Καθήκοντα Εἰσηγητοῦ ἄνευ ψήφου ἐκτελεῖ ὁ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ὁριζόμενος Τμηματάρχης ἢ Εἰσηγητὴς τοῦ Ὑπουργείου.

Καθήκοντα Γραμματέως ἐκπληροῖ εἷς τῶν ἀκολούθων ἢ Γραμματέων τοῦ Ὑπουργείου ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ».

13) Διαγράφεται ὁλόκληρον τὸ ἄρθρον 19 τοῦ ἀνωτέρω Νομοθετικοῦ Διατάγματος, τὸ δὲ ἄρθρον 20 ἀριθμεῖται ὡς 19 καὶ τὸ 21 ὡς 20όν.

Περὶ ὀργανώσεως ἀναγκαστικῶν συνεταιρισμῶν Ἀττικοβοιωτίας καὶ ὀργανισμοῦ προστασίας Ἀττικοβοιωτίας.

Ἄρθρον 1.

Ἐν τῇ περιφερείᾳ μιᾶς ἢ πλειόνων κοινοτήτων εἰς ὁλόκληρον τὸν Νομὸν Ἀττικοβοιωτίας συνιστῶνται ἀνὰ εἷς ἀναγκαστικὸς Ἀμπελουργικὸς Συνεταιρισμὸς τοῦ ὁποίου μέλη εἶναι ὑποχρεωτικῶς πάντες οἱ ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτοῦ ἀμπελουργοί.

Οἱ συνεταιρισμοὶ οὗτοι εἶναι περιορισμένης εὐθύνης καὶ διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν νόμων 602 «περὶ Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν» ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως. ἐλέγχονται δὲ παρὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης.

Ἄρθρον 2.

Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κατόπιν προτάσεως Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμενης ἐκ τῶν κ. κ. καθηγητοῦ τῆς Οἰνολογίας τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς, β) ἑνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου Ὑπουργείου Γεωργίας ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ, γ) Προέδρου Γ. Ἐπιμελητηρίου, δ) ἀντιπροσώπου Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ε) τοῦ Προέδρου τοῦ Ἑθνικοῦ Συνδέσμου Ἀμπελοκτημόνων τῆς Ἑλλάδος, στ) 8 μελῶν ἀντιπροσώπων τῶν Ἀμπελουργῶν ὑποδεικνυομένων ὑπὸ τῶν Κοινοτικῶν Συμβουλίων Ἀττικῆς, καθ' ἃ θέλει ὁρίσῃ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας δημοσιευομένη εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὁρίζεται ἡ ἕδρα τοῦ συνεταιρισμοῦ, ἡ ἐπωνυμία αὐτοῦ, ἡ περιφέρειά του ὡς καὶ πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια.

Ἡ αὐτὴ ἐπιτροπὴ ἐπεξεργάζεται καὶ τὰ σχέδια τῶν καταστατικῶν τῶν ἀναγκαστικῶν Ἀμπελουργικῶν Συνεταιρισμῶν καὶ ὑποβάλλει αὐτὰ πρὸς ἔγκρισιν καὶ ἔκδοσιν τοῦ σχετικοῦ Διατάγματος εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας.

Ἄρθρον 3.

Σκοπὸς τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα τοῦ παρόντος συνεταιρισμοῦ εἶναι ἡ προστασία τοῦ γλεύκους καὶ ἡ πραγωγὴ τῆς ἐμπορίας καὶ καταναλώσεως τοῦ οἴνου τοῦ νομοῦ καὶ ἐν γένει πᾶν μέτρον πρὸς προστασίαν τῶν ἀμπελουργῶν. Διὰ τῶν καταστατικῶν ὁρισθήσονται λεπτομερῶς τὰ μέτρα ταῦτα.

Ἄρθρον 4.

Πρὸς ἐπίτευξιν τῶν ἀνωτέρω σκοπῶν ἕκαστον μέλος Συνεταιρισμοῦ ὑπέχει καὶ ὑποχρεοῦται νὰ προσκομίσῃ κατ' ἔτος εἰς τὸν Συνεταιρισμὸν 5 – 20 ο)ο τῆς παραγομένης ὑπ' αὐτοῦ ποσότητος γλεύκους ἢ οἰνοποιησίμων σταφυλῶν, τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένου ἔχοντος τὸ δικαίωμα προτιμήσεως γλεύκους ἢ σταφυλῶν.

Πᾶς συνεταῖρος μὴ συμμορφούμενος πρὸς τὰ ἀνωτέρω ὑπόκειται εἰς πρόστιμον ἴσον πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ μὴ προσκομισθέντος γλεύκους ἐπιβαλλόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὀργανισμοῦ ἢ τῆς κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος προσωρινῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐφόσον ἀκόμη ἤθελεν ἀποδειχθῇ ὅτι παραβίβει νοθευμένον γλεῦκος. Τὸ πρόστιμον τοῦτο εἰσπράττεται ὡς δημόσιον ἔσοδον ὑπὲρ τοῦ ὀργανισμοῦ.

Δὲν ὑπιχρεοῦνται εἰς προσαγωγὴν γλεύκους ἢ σταφυλῶν οἱ παραγοντες ἐπιτραπεζίους σταφυλάς.

Τὴν ἀναλογίαν τοῦ ποσοῦ τοῦ προσκομισθησομένου γλεύκους ὁρίζει ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ διὰ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένου ὀργανισμοῦ προστασίας ἀμπελουργῶν Ἀττικοβοιωτίας μετ' ἀπόλυσιν λαμβανομένην κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν.

Τὸ οὕτω συγκεντρούμενον ποσὸν γλεύκους θὰ ἐναποθηκεύηται εἰς χαρέλια ἢ δεξαμενάς, τοῦ Ὀργανισμοῦ δυναμένου νὰ ἐνεικιάζῃ, νὰ ἀγοράζῃ ἢ νὰ οἰκοδομῇ τοιαύτας, θὰ πωλῆται δὲ ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως συγκαλουμένης πρὸς τοῦτο διὰ λ)σμὸν τῶν ἀναγκαστικῶν Συνεταιρισμῶν εἴτε καὶ κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐφόσον ἔχει σχετικὴν ἐξουσιοδότησιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.

Δύνανται τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ὀργανισμοῦ νὰ πωλήσῃ ὅλον ἢ μέρος τοῦ παρακρατήματος ἄνευ ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ὅταν πρόκειται νὰ πωλήσῃ τοῦτο εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν εἴτε αὐτούσιον εἴτε μετουσιωμένον ὅπως δήποτε.

Τὰς ἐκ τῆς πωλήσεως εἰσπράξεις τῶν προϊόντων αὐτοῦ ὁ Ὀργανισμὸς ἀποβίβει εἰς τοὺς Ἀναγκαστικοὺς Συν)σμοὺς πρὸς διανομὴν ἀναλόγως τῆς προσκομισθείσης ποσότητος εἰς τὰ Μέλη αὐτῶν, ἀφαιρουμένων ὅμως πρῶτον τῶν ἐν γένει ἐξόδων βιομηχανοποιήσεως καὶ ἐμπορικῆς διαθέσεως καὶ ἑνὸς ποσοστοῦ ἴσου πρὸς τὰ 10 ο)ο τῶν εἰσπράξεων τούτων. Ἐκ τοῦ ποσοστοῦ τούτου τὰ 3 ο)ο θὰ παραμένωσιν ὑπὲρ τοῦ Ὀργανισμοῦ, τὰ δὲ λοιπὰ 7 ο)ο θὰ ἀποδίδωνται ὑπὲρ τῶν ἐνδιαφερομένων συνεταιρισμῶν διὰ τὰς ἀνάγκας αὐτῶν.

Τὰ ἔξοδα βιομηχανοποιήσεως καὶ ἐμπορικῆς διαθέσεως περὶ ὧν ἀνωτέρω ἐγκαθορίζονται ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ ὑπόκεινται εἰς τὸν ἔλεγχον τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου καὶ τὴν ἔγκρισιν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 5.

Οἱ ὑφιστάμενοι Οἰνοποιητικοὶ Συν)σμοὶ Ἀττικῆς θεωροῦνται ἅμα τῇ ἱδρύσει τῶν ἀναγκαστικῶν Συνεταιρισμῶν διαλελυμένοι τῆς περιουσιακῆς αὐτῶν καταστάσεως ἐκκαθαριζομένης ὑπὸ τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου τοῦ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένου Ὀργανισμοῦ.

Τὰς ἐγκαταστάσεις τῶν διαλυομένων Συν)σμῶν εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ἀγοράζῃ ὁ Ὀργανισμὸς Προστασίας Ἀμπελουργῶν Ἀτ)τίας περιερχομένων εἰς αὐτὸν καὶ τῶν λοιπῶν περιουσιακῶν στοιχείων αὐτῶν κατόπιν συμφωνίας τούτου καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ διαλυομένου Συνεταιρισμοῦ, νομίμως πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτηθέντος ὑπὸ εἰδικῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Μελῶν του καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ἐκτιμήσεως τῆς ἀξίας του ὑπὸ τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς ὁριζομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὀργανισμοῦ.

Εἰς περίπτωσιν μὴ ἐπιτεύξεως συμφωνίας ἡ ἐκτίμησις τῶν ἐγκαταστάσεων γίνεται παρὰ τῆς τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς ἐξ ἧς ἕνα, τῆς ὁποίας ἓν μέλος ὑποδεικνύεται ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ ἕτερον μέλος ὑποδεικνύεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ τὸ τρίτον ὑπὸ τοῦ διαλυομένου Συνεταιρισμοῦ.

Τὰ Μέλη τοῦ διαλυομένου Συνεταιρισμοῦ ὡς καὶ πᾶς τρίτος ἔχοντες λαμβάνειν παρὰ τοῦ Συν)σμοῦ τούτου θεωροῦνται ὡς πιστωταὶ τοῦ Ὀργανισμοῦ ἐξοφλούμενοι τμηματικῶς εἰς ἐτησίας δόσεις μέχρι 5 ἐτῶν, ἐὰν οἱ πόροι τοῦ Ὀργανισμοῦ δὲν ἐπιτρέπωσι τὴν ἄμεσον πληρωμήν, καὶ ἐφόσον τὰ τοῦ διὰ-

κανονισμοῦ τῆς πληρωμῆς τῶν ἐγκαταστάσεων δὲν δύνανται νὰ κανονισθῶσιν διὰ ἰδιαιτέρας συμφωνίας μεταξὺ Ὀργανισμοῦ καὶ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ διαλυομένου Συνεταιρισμοῦ.

Ἄρθρον 6.

Εἰς τοὺς Ἀναγκαστικοὺς Ἀμπελουργικοὺς Συν)σμοὺς ἐγγράφονται ὡς συνεταῖροι ἀναγκαστικῶς οἱ ἐνήλικες ἀνεξαρτήτως γένους ἀμπελουργοί, οἱ ἔχοντες ἀμπελοφυτείας ἐξ ἰδιοκτησίας ἢ ἐνοικιασταὶ ἢ ἔχοντες ἐξ ἡμισείας ἐπικαρπίαν (ἐπικαρπωταὶ) ὡς καὶ οἱ ὁπωσδήποτε κοινωνοὶ τοῦ δικαιώματος ἐντὸς τῆς κτηματικῆς περιφερείας τοῦ Συν)σμοῦ ἔστω καὶ ἐὰν δὲν εἶναι μόνιμοι κάτοικοι ταύτης.

Οἱ ἔχοντες ἀμπελοφυτείας ὡς ἄνω εἰς πλείονας κτηματικὰς περιφερείας, ὅπου ὑπάρχουσιν ἀναγκαστικοὶ Συνεταιρισμοί, δὲν γίνονται ὑποχρεωτικῶς συνεταῖροι εἰς πάντας τούτους ἀλλ' εἰς ἕνα μόνον κατὰ προτίμησίν των.

Οἱ ἀνήλικοι ἐκπροσωποῦνται διὰ τῶν ἀσκούντων τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν, οἱ δὲ στερούμενοι τῆς ἐλευθέρας διαχειρίσεως τῆς περιουσίας των διὰ τῶν νομίμως τούτους ἐκπροσωπούντων οἵτινες ἐγγράφονται συνεταῖροι ὑπὸ τὴν ἰδιότητά των ταύτην.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἀρχικὴ βεβαίωσις ὅτι ἔχει τις τὰς ἰδιότητας νὰ γίνῃ συνεταῖρος, γίνεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος ἢ τῶν Προέδρων τῶν Κοινοτήτων ὅσαι τυχὸν περιλαμβάνονται εἰς ἕνα Συνεταιρισμὸν ἢ τοῦ Δημάρχου τῆς Κτηματικῆς Περιφερείας τοῦ Συνεταιρισμοῦ βάσει δηλώσεων τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὑποχρέων προκαλουμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος. Πρὸς τοῦτο συντάσσονται καταλόγοι πάντων τῶν ὑποχρεουμένων εἰς ἐγγραφὴν ἐν τῷ Συνεταιρισμῷ προσώπων, οἵτινες θὰ περιλαμβάνωσι τὴν ἔκτασιν τῶν ἀμπέλων καὶ τὴν παραγωγὴν αὐτῶν εἰς γλεῦκος δι' ἕκαστον ἰδιαιτέρως, καὶ θὰ κατατίθενται εἰς τὸ ἁρμόδιον Εἰρηνοδικεῖον, ἀντίγραφον δὲ τούτων εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Κοινότητος.

Συγχρόνως τοιχοκολλᾶται ἐπιμελείᾳ τοῦ Εἰρηνοδίκου ἔξω τοῦ Γραφείου τῆς Κοινότητος καὶ εἰς τὰ δημοσιώτερα μέρη τῆς ἕδρας τῆς κοινότητος γνωστοποίησις τῆς καταθέσεως καὶ πρόσκλησις τῶν ἐνδιαφερομένων ὅπως ἐντὸς 10 ἡμερῶν ὑποβάλωσιν ἐγγράφως εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος τὰς τυχὸν ἀντιρρήσεις των, ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἰδιότητας τῶν ἐν τοῖς καταλόγοις ἀναφερομένων προσώπων ἢ καὶ τὴν τυχὸν παράλειψιν ἐκ τοῦ καταλόγου δικαιουμένων ἄλλων τυχὸν προσώπων ὡς καὶ ὅσην ἀφορᾷ τὴν ἔκτασιν καὶ παραγωγὴν αὐτῶν.

Αἱ τοιχοκολλήσεις βεβαιοῦνται διὰ ἀποδεικτικοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος, ἢ τῆς Ἀστυνομίας, ἢ τοῦ διδασκάλου τοῦ χωρίου, ἢ τῶν μελῶν τοῦ Γεωργικοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος ὑποχρεοῦται νὰ δίδῃ ἀπόδειξιν παραλαβῆς τῶν ἀντιρρήσεων, νὰ ὑποβάλῃ δὲ πάσας εἰς τὸν οἰκεῖον Εἰρηνοδίκην ἐντὸς τριημέρου ἀπὸ τῆς παρελεύσεως τῆς δεκαημέρου προθεσμίας. Συγχρόνως δὲ διὰ πράξεώς του τοιχοκολλημένης ὡς ἀνωτέρω ὑποχρεοῦται νὰ γνωστοποιήσῃ τὴν ἡμέραν τῆς ὑποβολῆς καὶ κατάλογον τῶν ὑποβαλλόντων ἀντιρρήσεις ὡς καὶ κατὰ τίνος στρέφονται αὗται. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται καὶ προσωπικῶς νὰ ἀναπτύξωσι τὰς ἀπόψεις των ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου, ὅστις κρίνει εἰς πρώτην δικάσιμον ἄνευ δικονομικῶν διατυπώσεων καὶ ἐκδίδει ἀνεκκλήτως τὴν ἀπόφασίν του ἐντὸς 15 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς περιήλθον εἰς αὐτὸν αἱ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος ὑποβληθεῖσαι ἐνστάσεις.

Οἱ οὕτω ἐπικυρούμενοι καταλογοι φυλάσσονται εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον, ἀντίγραφον δὲ αὐτῶν ἀποστέλλεται εἰς τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 19 τοπικὰς διαχειριστικὰς ἐπιτροπὰς τοῦ παρακατωτήματος. Τὰ μέλη τὰ εἰς τὸν ἐπικυρωθέντα κατάλογον ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου ἀναφερόμενα ἀποτελοῦν τὰ μέλη τοῦ ἀναγκαστικοῦ συνεταιρισμοῦ.

Πέντε ἡμέρας ἀπὸ τῆς λήψεως τοῦ ἐπικυρωθέντος καταλόγου ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος καλεῖ τοὺς ἐν τῷ καταλόγῳ ἀναφερομένους ἀμπελουργοὺς εἰς τὴν πρώτην Γενικὴν συνέλευσιν, ὅπως λάβωσι γνῶσιν τοῦ Καταστατικοῦ καὶ προβῶσιν εἰς ἐκλογὴν τοῦ Διοικητικοῦ καὶ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου.

Ὁ τρόπος τῆς ἐκλογῆς ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ καὶ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου καθορίζονται συμφώνως τῷ νόμῳ 602 ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως καὶ ἐφόσον δὲν ὁρίζεται ἄλλως ὑπὸ τοῦ παρόντος.

Τὸ Διοικητικὸν καὶ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον ἐργάζεται βάσει τοῦ ἐγκεκριμένου καταστατικοῦ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, τοῦ παρόντος νόμου ὡς καὶ τοῦ νόμου 602 ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως.

Ἡ συνέλευσις ἐκλέγει τὸν ἀντιπρόσωπον ἢ τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Συνεταιρισμοῦ εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ διὰ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένου.

Ἡ ἐφεξῆς ἐτησία ἀναθεώρησις τῶν καταλόγων περὶ ἧς τὸ ὑπ' ἀριθ. 7 ἄρθρον τοῦ παρόντος διενεργεῖται παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνεταιρισμοῦ κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἀνωτέρω τρόπον.

Ὅταν ὁ Συνεταιρισμὸς περιλαμβάνῃ δύο ἢ περισσοτέρας κοινότητας τότε ἡ πρόσκλησις τῶν μελῶν γίνεται ἐν συνεννοήσει τῶν Προέδρων τῶν Κοινοτήτων εἰς τὴν ὁρισθεῖσαν ἕδραν διὰ τοῦ ἱδρυτικοῦ διατάγματος τοῦ Συνεταιρισμοῦ.

Οὐδεὶς συνεταῖρος δύναται νὰ ἀποπεμφθῇ, ἢ νὰ ἀναχωρήσῃ τοῦ Συνεταιρισμοῦ, ἐφόσον δὲν ἀπώλεσε τὴν ἰδιότητα τοῦ ἀμπελουργοῦ.

Οἱ ἀπωλέσαντες τὴν ἰδιότητα τοῦ Συνεταίρου ἀμπελουργοὶ διαγράφονται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνεταιρισμοῦ.

Ἡ βεβαίωσις τῆς ἀπωλείας τῶν ἰδιοτήτων τοῦ Συνεταίρου γίνεται διὰ πράξεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐπικυρουμένης ὑπὸ τοῦ οἰκείου Εἰρηνοδίκου.

Πᾶς τυχὸν μὴ ἐγγραφεὶς ὡς συνεταῖρος ἀμπελουργὸς εἴτε διότι δὲν εἶχε τὴν ἰδιότητα κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ καταλόγου εἴτε διότι παρελείφθη καὶ δὲν προέβη εἰς οὐδὲν μέτρον δύναται νὰ ἀξιώσῃ τὴν ἐγγραφήν του δι' ὑποβολῆς αἰτήσεως εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνεταιρισμοῦ καὶ ἐν ἀρνήσει τούτου διὰ τοῦ ἁρμοδίου Εἰρηνοδίκου, ἀποφαινομένου δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ. Ἡ αὐτὴ διαδικασία τηρεῖται καὶ διὰ τοὺς κακῶς ἐγγραφέντας δι' οἱονδήποτε λόγον.

Ἄρθρον 8.

Τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς ὡς καὶ ἡ ἀξία τῆς συνεταιρικῆς μερίδος καὶ τὸ πολλαπλάσιον τῆς ἀλληλεγγύου εὐθύνης ἑκάστου συνεταίρου ὁρίζονται ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ, μὴ ἀποκλεισμένης τῆς καταβολῆς τῆς συνεταιρικῆς μερίδος καὶ εἰς εἶδος ὁμοῦ μετὰ τοῦ παρακρατήματος.

Ἄρθρον 9.

Οἱ διὰ τῶν καταλόγων τῶν καταρτισθέντων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος τῆς συστάσεως τοῦ Συνεταιρισμοῦ τῶν ἐπικυρωλέντων ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου ἀμπελουργοὶ ἔχουσι δικαίωμα ψήφου ὡς ἀκολούθως.

Συνεταῖροι παράγοντες μέχρι δέκα κάρρων γλεύκους ἔχουσι μίαν ψῆφον, πλείονες συνεταῖροι παράγοντες δέκα κάρρα γλεύκους ἐν συνόλῳ δικαιοῦνται μιᾶς ψήφου, ἀσκοῦσιν ὅμως πάντες ὁμοῦ τὸ δικαίωμα τοῦτο δι' ἑνὸς μόνον ἐξ αὐτῶν. ἐκλεγομένου κατ' ἔτος παρὰ τῶν ἰδίων κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν παρουσίᾳ μὲν τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος διὰ τὴν πρώτην Γενικὴν Συνέλευσιν, παρουσίᾳ δὲ τοῦ Προέδρου τοῦ Συνεταιρισμοῦ διὰ τὰ ἑπόμενα ἔτη.

Οἱ παράγοντες συνεταῖροι ἀπὸ 10—50 κάρρων γλεύκους ἐτησίως ἔχουσι δικαίωμα δύο ψήφων, οἱ παράγοντες ἀπὸ 50 μέχρι ἑκατὸν κάρρων γλεύκους ἔχουσι δικαίωμα τριῶν ψήφων καὶ οἱ παράγοντες ἀπὸ 100 κάρρων γλεύκους καὶ ἄνω ἔχουσι 4 ψήφους.

Δικαιοῦνται ψήφου οἱ Συνεταῖροι ἀμέσως ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς των.

Ἄρθρον 10.

Τὸ μητρῶον τῶν μελῶν θὰ ἀναθεωρῆται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου κατ' ἔτος δύο μῆνας πρὸ τοῦ τρυγητοῦ καὶ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουλίου.

Ἄρθρον 11.

Οἱ οὕτω ἱδρυόμενοι Συνεταιρισμοὶ ἀποτελοῦσι τὴν Κεντρικὴν Ἕνωσιν ἐδρεύουσαν ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ὀργανισμὸς Προστασίας Ἀμπελουργῶν Ἀττικοβοιωτίας» ὅστις εἶναι ὀργανισμὸς δημοσίου δικαίου διοικούμενος παρὰ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀποτελουμένου ἐξ 9 μελῶν ἀντιπροσώπων τῶν Συνεταιρισμῶν ἐκλεγομένων παρὰ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.

Εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου τούτου καλεῖται καὶ παρίσταται μετὰ δικαιώματος ψήφου καὶ ὁ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 τοῦ παρόντος ἀντιπρόσωπος τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, μετέχων καὶ τῶν λοιπῶν δικαιωμάτων τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου.

Οὐδεμία ἀπόφασις ἀπαιτεῖται διὰ νὰ προσχωρήσῃ Συνεταιρισμὸς εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἕνωσιν ὡς ἐπίσης οὐδεὶς Συνεταιρισμὸς δύναται νὰ ἀποχωρήσῃ, ἢ νὰ ἀρνηθῇ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἀπόφασιν Ὀργανισμοῦ Προστασίας Ἀμπελουργῶν Ἀττικοβοιωτίας.

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ Ὀργανισμοῦ ἀπαρτίζεται ἀπὸ ἀντιπροσώπους τῶν Ἀναγκαστικῶν Ἀμπελουργικῶν Συνεταιρισμῶν Ἀμπελουργοὺς ὡς κάτωθι.

Συνεταιρισμὸς παράγων μέχρι χιλίων κάρρων γλεύκους ἐκπροσωπεῖται δι' ἑνὸς ἀντιπροσώπου ἔχοντος μίαν ψῆφον.

Συνεταιρισμὸς παράγων γλεῦκος δέκα χιλιάδων κάρρων καὶ ἄνω ἐκπροσωπεῖται διὰ τριῶν ἀντιπροσώπων ἐχόντων ὡσαύτως ἀνὰ μίαν ψῆφον ἕκαστος.

Τὰ κατὰ τὰ ἀνωτέρω Μέλη τῶν Ἀναγκαστικῶν Συνεταιρισμῶν τὰ ὁριζόμενα ὡς ἀντιπρόσωποι αὐτῶν ἀποτελοῦσι τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ Ὀργανισμοῦ ἔχουσαν τριετῆ θητείαν.

Τὰ τῶν ἐργασιῶν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἀπαρτίας διεξαγωγῆς ἐκλογῶν κλπ. κανονίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 12.

Ἡ Ἐποπτεία καὶ ὁ ἔλεγχος τῶν πράξεων καὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν πράξεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀνατίθεται εἰς Ἐποπτικὸν Συμβούλιον, συνιστώμενον μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ὁριστικοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ τὴν ἀπόλυσιν παρ' αὐτοῦ τῆς διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως ἐν γένει τῶν ζητημάτων, ἀπαρτιζόμενον ὡς κατωτέρω.

1) Ἐξ ἑνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ὁριζομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ.

2) Ἐξ ἑνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς.

3) Ἐξ ἑνὸς Μέλους τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

4) Ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ ὁριζομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν

5) Ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ Γεωργικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀττικοβοιωτίας, 6) ἐκ δύο ἀντιπροσώπων τῶν Συνεταιρισμῶν ἐκλεγομένων ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ μὴ συμμετεχόντων τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ὡς μελῶν αὐτῆς μελῶν τῶν Ἀναγκαστικῶν Συνεταιρισμῶν, 7) ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ Συνδέσμου Ἀμπελοκτημόνων τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 13.

Σκοπὸς τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ ἱδρυομένου διὰ τοῦ παρόντος Νόμου ὅστις ὑπάγεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας εἶναι ἡ διὰ παντὸς νομίμου μέσου προστασία τοῦ γλεύκους καὶ ἡ πραγωγὴ τῆς ἐμπορίας καὶ ἐν γένει καταναλώσεως τοῦ οἴνου ὑπὸ ἐνιαίαν διεύθυνσιν ὡς καὶ ἡ ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ τῶν μελῶν τῶν Συνεταιρισμῶν ἐνίσχυσις.

Αἱ λεπτομέρειαι τῶν μέσων τῆς ἐκπληρώσεως τῶν σκοπῶν τοῦ Ὀργανισμοῦ ὁρισθήσονται διὰ τῶν κανονισμῶν ἐκδιδομένων διὰ Διατάγματος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

Πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου ὁ Ὀργανισμὸς ὁρίζει παρακράτημα ἀπὸ 5—20ο)ο κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως αὐτοῦ ἐτησίως ἐκ τῆς παραγωγῆς τοῦ γλεύκους, ἢ τῶν σταφυλῶν δικαιούμενος νὰ οἰνοποιῇ μετουσιώνῃ ἢ βιομηχανοποιεῖ τὸ παρακράτημα τοῦτο καὶ νὰ διαθέτῃ τὸν ἐξ αὐτοῦ παραγόμενον οἶνον ἢ ἄλλα προϊόντα κατὰ τοιαύτην ἐξάγων αὐτὰ εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν μὲ σκοπὸν τὴν ὑποστήριξιν τῆς Ἐσωτερικῆς ἀγορᾶς, μὴ ἀπαγορευομένης ὅμως καὶ τῆς διαθέσεως αὐτῶν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει καὶ εἰς τὴν περιφέρειαν ἀκόμη τοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ εἰς τὸ Ἐσωτερικόν.

Διὰ τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν ὁ Συνεταιρισμὸς ἐνοικιάζει ἢ ἀγοράζει βαρέλια ἢ δεξαμενὰς ἢ ἀνοικοδομεῖ δεξαμενὰς καὶ ἐργοστάσια διὰ τὴν ἐναποθήκευσιν καὶ κατεργασίαν τοῦ προσκομιζομένου ὑπὸ τῶν Μελῶν τῶν Ἀναγκαστικῶν Συνεταιρισμῶν Γλεύκους ἀνερχομένου ἀπὸ 5—20 ο)ο τῆς ἐτησίας παραγωγῆς τῶν μελῶν τῶν Συνεταιρισμῶν.

Ὁ Ὀργανισμὸς δι' ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Μελῶν του συνερχομένης τὴν 15 Αὐγούστου ἑκάστου ἔτους καὶ λαμβανομένης κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τῶν κατ' αὐτὴν παρόντων μελῶν καθορίζει τὸ ποσοστὸν παρακρατήματος ὅπερ ἕκαστον τῶν μελῶν τῶν Ἀναγκαστικῶν Συνεταιρισμῶν ὑποχρεοῦται νὰ προσκομίσῃ εἰς τὸν Συνεταιρισμὸν του ὁπόθεν καὶ θὰ παραλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ.

Τὸ ποσοστὸν τοῦ παρακρατήματος δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι καταώτερον τοῦ 5ο)ο οὔτε ἀνώτερον τῶν 20ο)ο.

Δύνανται τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ μετὰ τὴν λῆψιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Συνελεύσεως τῆς 15ης Αὐγούστου ὁσάκις ἕνεκα ἐξαιρετικῶν λόγων ἐπέλθῃ αὔξησις ἢ μείωσις τῆς παραγωγῆς νὰ καλέσῃ τὰ Μέλη εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου καὶ νὰ λάβῃ ἀποφάσεις τροποποιήσεως τῶν ἀποφάσεων τῆς Συνελεύσεως τῆς 15ης Αὐγούστου ὡς πρὸς τὸ ποσοστὸν τοῦ παρακρατήματος

Ἄρθρον 14.

Οἱ κανονισμοὶ λειτουργίας τοῦ ὀργανισμοῦ συντάσσονται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 2 βάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, νόμου ὑποβάλλονται δὲ πρὸς ἔγκρισιν εἷς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας, ὅστις ἐκδίδει σχετικὸν Διάταγμα.

Οὐδεμία τροποποίησις τοῦ κανονισμοῦ δύναται νὰ γίνῃ πρὸ τῆς παρελεύσεως ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ μεταγενεστέρως δὲ πᾶσα τροποποίησις γίνεται δι' ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ λαμβανομένης κατὰ πλειοψηφίαν τῶν τριῶν τετάρτων 3)4 τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν.

Δι' ἐξαιρετικοὺς λόγους ἐπιτρέπεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἠτιολογημένης νὰ τροποποιοῦνται διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ τοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ πρὸ τῆς παρελεύσεως τοῦ ἔτους κατόπιν προτάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὀργανισμοῦ μετὰ προηγουμένην ἀπόφασιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.

Ἄρθρον 15.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὀργανισμὸν νὰ συνάπτῃ δάνεια εἴτε βάσει τῆς εὐθύνης τῶν συνεταιρισμῶν εἴτε ἐνεχυριάζων τὸ παρακράτημα εἴτε ἐνχωρῶν τοὺς πόρους αὐτοῦ ἐκ φορολογιῶν.

Δαπειζομένου τοῦ ὀργανισμοῦ ἐπὶ ἐνεχύρῳ τοῦ παρακρατήματος του τὸ προϊὸν τοῦ δανείου τούτου διατίθεται ἀποκλειστικῶς πρὸς παροχὴν προκαταβολῶν εἰς τὰ δικαιοῦχα μέλη.

Ἄρθρον 16.

Πόροι τοῦ Ὀργανισμοῦ.

1) Πᾶσα ἐπιχορήγησις Κρατικὴ ἢ ἄλλου ὀργανισμοῦ δημοσίου δικαίου ἢ ἰδιωτικοῦ.

2) Πεντάλεπτος κατ' ὀκᾶν φόρος ἐπὶ τοῦ παραγομένου γλεύκους εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὀργανισμοῦ ἤτοι εἰς τὴν περιφέρειαν Ἀττικῆς εἰσπραττόμενος δὲ εἴτε παρὰ τοῦ Ὀργανισμοῦ ἀπ' εὐθείας εἴτε ἐνοικιαζόμενος κατόπιν ἐμπρασίας.

3) Δεκάλεπτος φόρος κατ' ὀκᾶν ἐπὶ τοῦ κατὰ τοὺς σχετικοὺς νόμους δημοσίου φόρου ἐπὶ τοῦ ἀποταμιευμένου καταναλισκομένου ἢ μεταφερομένου ἐντὸς τῆς περιφερείας Ἀττικῆς οἴνου.

4) Τὰ πρόστιμα τῶν μελῶν τῶν Ἀναγκαστικῶν Συνεταιρισμῶν τὰ ἐπιβαλλόμενα κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ παρόντος.

Τὰ διατάγματα τὰ ἐπιβάλλοντα τὰς ὡς ἄνω φορολογίας ἐκδίδονται ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου καὶ καταχωροῦνται εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 17.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου νὰ ἐγγυηθῇ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Κράτους διὰ πᾶσαν ὑποχρέωσιν χρηματοδοτήσεως παρ' ἰδιώτου Τραπέζης ἢ Ὀργανισμοῦ τοῦ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὀργανισμοῦ προστασίας Ἀμπελουργῶν Ἀττικοβοιωτίας.

Ἄρθρον 18.

Οἱ Συνεταιρισμοὶ τοῦ παρόντος νόμου καὶ ὁ Ὀργανισμὸς αὐτῶν δικαιοῦνται ἀτελείας εἰσαγωγῆς κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν πρώτων ὑλῶν διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν πρώτων ὑλῶν τῶν δεξαμενῶν καὶ ἐργοστασίων, ἐφόσον αὗται δὲν παράγνται ἐν Ἑλλάδι, ὡς καὶ τῆς ἀτελοῦς εἰσαγωγῆς τῶν ἀπαραιτήτων ἐργαλείων καὶ μηχανημάτων διὰ τὰ ἐργοστάσια τῶν Συνεταιρισμῶν καὶ τοῦ Ὀργανισμοῦ ὡς καὶ τὴν εἰσαγωγὴν ξυλείας διὰ τὴν κατασκευὴν βαρελίων καὶ τὴν εἰσαγωγὴν ἑτοίμων βαρελίων.

Ἐπίσης τυγχάνουσι τῶν αὐτῶν προνομίων ἀτελείας, ἅτινα ἔχουσι οἱ λοιποὶ γεωργικοὶ Συνεταιρισμοί.

Εἰς τὴν ἐπ' ἀνταλλαγῇ ἐξαγωγήν, πρατιμῶνται τὰ παρακρατούμενα προϊόντα παντὸς ἑτέρου ὁμοειδοῦς προϊόντος.

Ἄρθρον 19.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως μέχρι δὲ τῆς συστάσεως τῶν Ἀναγκαστικῶν Συνεταιρισμῶν, ἵνα μὴ παρέλθῃ χρόνος ἐπὶ ζημίᾳ τῶν ἀμπελουργῶν Ἀττικοβοιωτίας καὶ ἵνα τεθῇ ὁ παρὼν νόμος ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τοῦ τρέχοντος ἔτους, ἐπιλαμβάνεται τῶν σκοπῶν ἐν γένει τοῦ Ὀργανισμοῦ κατὰ παρέκβασιν τῶν ἄρθρων 7 καὶ 13 τοῦ παρόντος, ἀσκοῦσα πάσας τὰς λειτουργίας καὶ ἁρμοδιότητας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ ἀρχίζει τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κ.κ. 1) ἐκ τοῦ καθηγητοῦ τῆς Οἰνολογίας τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς,2) τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος ἀντιπροσώπου τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, 3) τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ἀγροτικῆς Πίστεως τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, 4) ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Γεωργ. Ἐπιμελητηρίου Ἀττικοβοιωτίας, 5) τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Οἰνολογικοῦ Χημείου 6) πέντε ἀντιπροσώπων τῶν Ἀμπελουργῶν Ἀττικοβοιωτίας, ὁριζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ 7) τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐθνικοῦ Συνδέσμου τῶν Ἀμπελοκτημόνων τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὐτὴ τελεῖ ὑπὸ τὴν προεδρίαν ἑνὸς τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Γεωργίας.

Ἡ ἀνωτέρω Ἐπιτροπὴ συνέρχεται εἰς Σῶμα καὶ ἀρχίζει τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Προσωρινὴ Ἐπιτροπὴ Ὀργανισμοῦ Προστασίας Ἀμπελουργῶν Ἀττικῆς» προσκλήσει τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη καθορίζει τὸ ποσοστὸν τοῦ παρακρατήματος ἀποφασίζει διὰ τὴν συγκέντρωσιν, τοποθέτησιν καὶ διάθεσιν αὐτοῦ, συνιστᾷ διαχειριστικὰς τοπικὰς Ἐπιτροπὰς τοῦ παρακρατήματος κατὰ κοινότητα ἢ πλείονας τούτων καὶ Δήμους ἐκ τοῦ Προέδρου ἢ Δημάρχου καὶ δύο ἀμπελουργῶν. Ὀργανώνει τὰς ὑπηρεσίας προσλαμβάνουσα τὸ ἀπαραίτητον προσωπικὸν δανείζεται καὶ ἐν γένει διαχειρίζεται πρὸς ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν τοῦ Ὀργανισμοῦ τὰ κεφάλαια καὶ τοὺς πόρους αὐτοῦ ἐνεργεῖ προμηθείας κατὰ παρέκβασιν τοῦ νόμου περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ. Ἀναθέτει τὴν ἐκτέλεσιν ὡρισμένων ἐργασιῶν εἰς μέλη της συνιστῶσα ὑποεπιτροπάς, συντάσσει τὸν κανονισμὸν ἐργασιῶν της ἐπικυρούμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας. Ὁρίζει τὰς ἀμοιβὰς τοῦ Διοικητικοῦ καὶ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 19 Ἐπιτροπῶν. Ἡ προσωρινὴ Ἐπιτροπὴ θὰ παραδώσῃ εὐθὺς ἅμα τῇ συστάσει τῶν ἀναγκαστικῶν Συνεταιρισμῶν καὶ τῇ ἱδρύσει τοῦ Ὀργανισμοῦ τὴν δικαιοδοσίαν καὶ διαχείρισίν της εἰς τὸν ἐν λόγῳ Ὀργανισμὸν Προστασίας Ἀμπελουργῶν Ἀττικοβοιωτίας πρὸ τῆς παρόδου ἑξαμηνίας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου συγκροτήσεως αὐτῆς εἰς σῶμα, δυναμένης τῆς προθεσμίας ταύτης νὰ παραταθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἠτιολογημένως.

Ἐπίσης αἱ τοπικαὶ κατὰ Κοινότητα ἢ Δήμους διαχειριστικαὶ Ἐπιτροπαὶ τοῦ παρακρατήματος παραδίδουσι τῇ ἐντολῇ τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς εἰς τὸν Ὀργανισμὸν Προστασίας Οἰνοπαραγωγῶν Ἀττικοβοιωτίας.

Ἄρθρον 20.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος δύναται νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς ἄλλας ἐπαρχίας ἢ κοινότητας τοῦ Νομοῦ Ἀττικοβοιωτίας μετὰ σύμφωνον γνώμην τῶν οἰκείων δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν Συμβουλίων ἢ Οἰνοποιητικῶν Ὀργανισμῶν.

Αἱ ἀποφάσεις τῶν οἰκείων δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν Συμβουλίων ἢ Οἰνοποιητικῶν Ὀργανισμῶν εἶναι ὑποχρεωτικοὶ διὰ τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας.

Ἄρθρον 21.

Πᾶσα λεπτομέρεια τοῦ παρόντος κανονίζεται διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδεμένων παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας εἴτε ἀποφάσεων αὐτοῦ καταχωρουμένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 6 Ἰουλίου 1933 Ν. Διατάγματος «περὶ παροχῆς φορολογικῶν διευκολύνσεων καὶ μειώσεων εἰς τοὺς ὀφειλέτας ἐκ φόρων τοῦ Δημοσίου κλπ.».

Ἄρθρον μόνον.

Κυρώνται τὸ ἀπὸ 28 Ἰουλίου 1933 Ν. Διάταγμα «περὶ παροχῆς φορολογικῶν διευκολύνσεων εἰς τοὺς ὀφειλέτας ἐκ φόρων τοῦ Δημοσίου κλπ.», δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 180 τεῦχος Α' τῆς 6 Ἰουλίου 1933 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, τροποποιούμενον καὶ συμπληρούμενον ὡς ἀκολούθως :

Περὶ παροχῆς φορολογικῶν διευκολύνσεων καὶ μειώσεων εἰς τοὺς ὀφειλέτας ἐκ φόρων τοῦ Δημοσίου κλπ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὴν ἀπὸ 20 Μαΐου 1933 ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἔκδοσιν Νομοθ. Διαταγμάτων κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων» καὶ τὴν ἀπὸ 23 Μαΐου 1933 ὁμοίαν ἀπόφασιν τῆς Γερουσίας, προτάσει του Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς ἁρμοδίας Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Πάντες οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος βεβαιωμένοι ἄμεσοι φόροι τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1919—20 μέχρι καὶ 1930—31 ἐξαιρέσει 1) τοῦ φόρου καὶ τέλους κληρονομίας, δωρεᾶς ἢ προικός, 2) τοῦ φόρου τῶν κλάσεων α' καὶ β' τῆς Γ' Κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων (εἰσοδημάτων ἐκ κινητῶν ἀξιῶν), 3) τοῦ κατὰ τὸν νόμον 2965 προσθέτου φόρου κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας, 4) τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν κερδῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, 5) τοῦ στρεμματικοῦ φόρου μεταλλείων καὶ τελῶν ἐκ μεταβιβάσεως καὶ μισθώσεως μεταλλείων καὶ 6) τοῦ εἰδικοῦ φόρου (ποσοστοῦ 3 ο/ο) ὑπὲρ τοῦ Ταμείου ἑνοικιοστασίου, ἐφόσον τὸ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ὀφειλόμενον ποσὸν αὐτῶν δὲν ὑπερβαίνει δι' ἕκαστον οἰκονομικὸν ἔτος τὰς δραχμὰς μὲν δύο χιλιάδας (2.000) προκειμένου περὶ φόρων τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1919—20 μέχρι καὶ 1925—1926, τὰς δραχμὰς δὲ χιλίας (1.000) προκειμένου περὶ φόρων τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1926—27 μέχρι καὶ 1930—31 διαγράφονται.

2. Οἱ αὐτοὶ φόροι μειοῦνται κατὰ τὰ ὡς ἄνω ποσά, ἐφόσον τὸ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ὀφειλόμενον ποσὸν ὑπερβαίνει τὰ ἀνωτέρω ὅρια.

3. Τὸ μετὰ τὴν μείωσιν ταύτην ἀπομένον ὑπόλοιπον ὀφειλῆς ἐξ ἀμέσων ἐν γένει φόρων τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1919—20 μέχρι καὶ 1930—31 πλὴν τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 ἐξαιρουμένων, ἐφ' ὅσον ἤθελε καταβληθῇ μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1933 ἀπαλλάσσεται τῆς πληρωμῆς προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερημερίας, μειούμενον συναμα κατὰ τὰ ἑξῆς ποσά :

α') κατὰ τὰ πεντήκοντα ἑκατοστὰ αὐτοῦ προκειμένου περὶ τῶν ἑξῆς φόρων :

1) ἐκτάκτων κερδῶν τύπου Α' καὶ Β' πασῶν τῶν χρονολογικῶν περιόδων.

2) τέλους ἐπιτηδεύματος κατὰ τὸν νόμον 2117, ὡς ἐτροποποιήθη, τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1920—21 μέχρι καὶ 1925—1926,

3) γεωργικῆς παραγωγῆς τοῦ νόμου 2647 τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1921—22 ἕως καὶ 1924—25 καὶ γεωργικῆς παραγωγῆς νόμου 3408 τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1927—1928. 1928—29 καὶ 1929—30.

4) οἰκοδομῶν καὶ οἰκοπέδων Δυτικῆς Θράκης τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1920—21 ἕως καὶ 1924—25.

5) φόρου ἐπιτηδεύματος Δυτικῆς Θράκης τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1920—21. 1921—22 καὶ 1922—23,

6) τοῦ καταργηθέντος φόρου αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1919—20 ἕως καὶ 1930—31,

7) τοῦ καταργηθέντος φόρου κυκλοφορίας κινητῶν ἀξιῶν τοῦ νόμου 2194 πασῶν τῶν χρονολογικῶν περιόδων καὶ

8) τοῦ φόρου αὐτομάτου ὑπερτιμήματος ἀκινήτων καὶ ὑπερεισοδήματος τοῦ νόμου 1642 πάντων τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν.

β') διὰ πάντας τοὺς λοιποὺς ἀμέσους φόρους πλὴν τῶν κατὰ τὴν § 1 ἐξαιρουμένων :

1) κατὰ τὰ πεντήκοντα μὲν ἑπίσης ἑκατοστὰ προκειμένου περὶ φόρων τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1919—20 μέχρι καὶ 1925—26,

2) κατὰ τὰ εἴκοσι δὲ ἑκατοστὰ προκειμένου περὶ φόρων τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1926—27 μέχρι καὶ 1930—31.

4. Ὀφειλέται φόρου ἐπὶ τῶν ἀσφαλίστρων τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1930—31 καὶ προηγουμένων βεβαιωθέντος πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελον καταβάλει ἐξ ὁλοκλήρου τὸ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ὀφειλόμενον ὑπόλοιπον μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1933 καὶ δὲν ἤθελον οὕτω τύχει τῶν κατὰ τὴν § 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου μειώσεων, δύνανται νὰ καταβάλωσι τὸ ὑπόλοιπον τοῦτο εἰς τέσσαρας τριμήνους δόσεις τῆς πρώτης καταβαλλομένης μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1933. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ οἱ ἐμπροθέσμως καταβάλλοντες ἑκάστην δόσιν ἀπαλλάσσονται μόνον τῶν διὰ τὴν δόσιν ταύτην ὀφειλομένων προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερημερίας.

5. Αἱ προθεσμίαι τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 6 Φεβρουαρίου 1932. ὡς τοῦτο ἐκυρώθη διὰ τοῦ νόμου 5420. παρατείνονται μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1933 ἐπεκτεινομένων τῶν διατάξεων τῆς μνησθείσης παραγράφου καὶ ἐπὶ φόρου τοῦ ἔτους 1932.

Ἄρθρον 2.

1. Οἱ μὴ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος βεβαιωμένοι εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἄμεσοι φόροι τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1919—20 μέχρι καὶ 1925—26 καὶ 1926—27 μέχρι καὶ 1930—31 ἐξαιρέσει 1) τοῦ φόρου ἢ τέλους κληρονομίας, δωρεᾶς ἢ προικός, 2) τοῦ φόρου τῶν κλάσεων α' καὶ β' τῆς Γ' Κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων (εἰσοδημάτων ἐκ κινητῶν ἀξιῶν), 3) τοῦ κατὰ τὸν νόμον 2965 προσθέτου φόρου ἐπὶ τῶν κερδῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, 4) τοῦ φόρου κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας, 5) τοῦ στρεμματικοῦ φόρου μεταλλείων καὶ τελῶν ἐκ μεταβιβάσεως καὶ μισθώσεως μεταλλείων καὶ 6) τοῦ εἰδικοῦ φόρου (ποσοστοῦ 3 ο/ο) ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἐνοικιοστασίου ἐφόσον μὲν δὲν ὑπερβαίνουσι τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὁριζόμενα ὡς διαγραπτέα ποσὰ οὐδόλως βεβαιοῦνται, ἐφόσον δὲ ὑπερβαίνουσι ταῦτα βεβαιοῦνται μόνον κατὰ τὴν ἐπὶ πλέον διαφορὰν αὐτῶν.

2. Ἐφ' ὅσον διὰ προγενεστέρου νόμου ἔχει θεσπισθῇ ὅτι ὡρισμένοι ἄμεσοι φόροι παλαιοτέρων οἰκονομικῶν ἐτῶν δὲν βεβαιοῦνται μέχρι ποσοῦ ἀνωτέρου τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 καθοριζομένων ὁρίων τῶν δραχμῶν 2.000 ἢ 1.000, τὰ διὰ τοῦ προγενεστέρου τούτου νόμου θεσπισθέντα ὅρια δὲν ποσαυξάνονται κατὰ τὰ διὰ τοῦ παρόντος καθοριζόμενα ὡς μὴ βεβαιωτέα ποσὰ τῶν δραχμῶν 2.000 ἢ 1.000.

3. Οἱ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος βεβαιούμενοι συμφώνως πρὸς τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄμεσοι φόροι τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1919—20 μέχρι καὶ 1930-31, ἐξαιρέσει τῶν ἐν παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου

μνημονευομένων φόρων, ἐφ' ὅσον ἤθελον καταβληθῆ ἐξ ὁλοκλήρου ἐντὸς ἑξαμήνου ἀφ' ἧς βεβαιώσεώς των, μειοῦνται κατὰ τὰ πεντήκοντα ἢ εἴκοσιν ἑκατοστὰ αὐτῶν κατὰ τὰς διακρίσεις της παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 1, ἀπαλλασσόμενοι συναμα τῶν προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερημερίας.

Ἄρθρον 3.

1. Ἄμεσοι ἐν γένει φόροι τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1931—32 καὶ προηγουμένων ὡς καὶ ὁ εἰδικὸς φόρος (ποσοστὸν 3 ο/ο) ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἐνοικιοστασίου οἱουδήποτε οἰκον. ἔτους καταβαλλόμενοι μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1933 ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερημερίας.

2. Ὁ καταργηθεὶς φόρος αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων τοῦ οἰκον. ἔτους 1931—32 ὡς καὶ ὁ τόκος κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας, εἴτε ἐβεβαιώθησαν ἤδη πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, εἴτε ἤθελον βεβαιωθῆ μετ' αὐτήν, καταβαλλόμενοι ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς βεβαιώσεώς των, μειοῦνται κατὰ τὰ πεντήκοντα ἑκατοστὰ αὐτῶν, ἀπαλλασσόμενοι ἅμα τῶν προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερημερίας. Ἡ ἑξάμηνος αὕτη προθεσμία, ἐφ' ὅσον λήγει πρότερον, παρατείνεται ἐν πάσῃ περιπτώσει μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1933.

3. Εἰς τὴν παράγραφον 5 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ν/μου 5420 προστίθεται δεύτερον ἐδάφιον ἔχον οὕτω :

«Ἐφ' ὅσον ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐξεδόθη μετὰ τὸν Ἰούνιον 1932, ἡ προθεσμία πρὸς καταβολὴν τῆς πρώτης δόσεως ὁρίζεται τρίμηνος, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, παρατείνεται δ' ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἐφ' ὅσον λήγει πρότερον, μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1933. Αἱ λοιπαὶ δόσεις καταβάλλονται κατ' ἐξάμηνα διαστήματα ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς καταβολὴν τῆς πρώτης δόσεως προθεσμίας».

4. Ὁ βαρύνων τὸν Αὐτόνομον Σταφιδικὸν Ὀργανισμὸν ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῆς σταφίδος γοήσεως 1932—33, ἐφ' ὅσον κατεβλήθη ἐντὸς τῆς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 5 τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1932 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὁρισθείσης προθεσμίας, ἤτοι μέχρι τέλους Νοεμβρίου 1932, μειοῦται κατὰ 20 ο/ο.

Ὁ αὐτὸς φόρος, ὁ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ὀφειλόμενος ὑπὸ τοῦ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν οἰκ. ἐτῶν 1929-30, 1930-31 καὶ 1931-32, καταβαλλόμενος ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος μειοῦται κατὰ τὰ 45 ο/ο τοῦ ὅλου ὀφειλομένου ποσοῦ.

Ἄρθρον 4.

1. Ὀφειλέται ἐκ φόρων κέντρων πολυτελείας ἢ διασκεδάσεως, φόρου καταναλώσεως ἠλεκτρικοῦ ρεύματος καὶ φόρου ἀποταμιευομένου οἴνου τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1932—33 καὶ προγενεστέρων, καταβάλλοντες τούτους μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1933 ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς τῶν ἐπιβληθέντων αὐτοῖς προστίμων, ὡς καὶ τῶν προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερημερίας.

Ἐὰν ὁ φόρος ἀποταμιευομένου οἴνου ἔχῃ ἐνοικιασθῆ, ἢ ἐπὶ τῇ συμφώνως τῇ παρούσῃ παραγράφῳ καταβολῇ ἀπαλλαγὴ τῶν ὀφειλετῶν τοιούτου φόρου περιορίζεται μόνον εἰς τὸ ἀναλογοῦν τῷ Δημοσίῳ ποσοστὸν προστίμων καὶ συνεπειῶν ὑπερημερίας.

Ἐπὶ ἀμέσων φόρων τοῦ οἰκον. ἔτους 1932-33, παρακρατουμένων κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις καὶ ὀφειλομένων κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος, οἱ τόκοι ὑπερημερίας ὑπολογίζονται μόνον ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1933.

Ἐξουσιοδοτεῖται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὅπως δι' ἀποφάσεώς του μειώσῃ τὸ ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν τοῦ σήμερα τοῦ ἀποταμιευθέντος γλεύκους ἢ οἴνου τῆς περιόδου 1930—31 ὑπόλοιπον τοῦ τυχὸν ὀφειλομένου ἐνοικίου, ἀναλόγως πρὸς τὴν θετικὴν ζημίαν, ἣν ὑπέστησαν οὗτοι κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 5420, συμμετέχοντος εἰς ταύτην ἀντὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ἀμέσων φόρων καὶ τοῦ Τμηματάρχου τῶν κληρονομιῶν, τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ἐμμέσων Φόρων καὶ Μονοπωλίων καὶ τοῦ ἁρμοδίου Τμηματάρχου.

2. Τὰ πρὸς ἐνοικιαστὰς φόρου ἀποταμιευθέντος οἴνου χρήσεως 1932—33 ὀφειλόμενα ὑπὸ ἀποταμιευτῶν οἴνου μετὰ τὴν 1ην Ὀκτωβρίου 1933 ἐκ κυρίου φόρου καὶ τῶν παρομαρτούντων εἰδικῶν προσθέτων ὑπὲρ εἰδικῶν Ταμείων δικαιωμάτων βάσει ἐξηλεγμένων ἁρμοδίως καὶ παραδεθησομένων εἰς τὸ οἰκεῖον Ταμεῖον ἐκτελεστῶν διοικητικῶν πρωτοκόλλων, ἐκπίπτονται κατὰ τὸ ἥμισυ ἐκ τῆς τυχὸν ὀφειλομένης ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν πρὸς τὸ Δημόσιον τελευταίας δόσεως τοῦ ἐνοικίου εἰσπραττόμενα ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ἐφ' ὅσον ἀντίστοιχον ποσὸν ἤθελεν ἐκχωρηθῆ διὰ σχετικῆς δηλώσεως καὶ παραδόσεως τῶν πινάκων παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ πρὸς τὸ Δημόσιον καὶ ἐφ' ὅσον τὸ ἀπομένον μετὰ τὴν ἔκπτωσιν ταύτην ὑπόλοιπον τῆς τελευταίας δόσεως τοῦ ἐνοικίου ἤθελε καταβληθῆ ἐντὸς δεκαπενθημέρου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου εἰς τὸ Δημόσιον.

3. Ἡ εἰσπραξις καθυστερουμένων δόσεων ἐνοικίου φόρου ἐλαίου καὶ ἐλαιῶν χρήσεως 1932—33 τῶν περιφερειῶν τῶν Νομῶν Πρεβέζης καὶ Ἄρτης καὶ τῶν Ἐπαρχιῶν Φθιώτιδος, Τροιζηνίας καὶ Ἐρμιονίδος, ὡς καὶ τοῦ Νομοῦ Εὐβοίας χρήσεως 1931—1932 ἀναστέλλεται μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1933, ἐφ' ὅσον ἤθελε πιστοποιηθῆ ὑπὸ τῆς Φυτοπαθολογικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ὅτι ὁ ἐλαόκαρπος τῶν περιφερειῶν τούτων προσεβλήθη ὑπὸ ἀσθενείας, αἱ δὲ δόσεις αὗται καταβαλλόμεναι μέχρι τῆς ὡς ἄνω χρονολογίας ἀπαλλάσσονται τῶν προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερημερίας.

3' Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 5420 αἱ ἀφορῶσαι τὴν μείωσιν τοῦ ἐνοικίου φόρου ἐλαίου καὶ ἐλαιῶν ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τοὺς ἐνοικιαστὰς τεῦ φόρου τούτου τοῦ οἰκ. ἔτους 1931—32 τῆς σεισμοπλήκτου περιφερείας τοῦ Νομοῦ Χαλκιδικῆς καὶ μόνον διὰ τὰς ἐκ τοῦ σεισμοῦ προξενηθείσας αὐτοῖς ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ζημίας ἐν γένει.

Ὡσαύτως αἱ διατάξεις αὗται ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τοὺς ἐνοικιαστὰς τοῦ φόρου ἐλαίου καὶ ἐλαιῶν τῆς ἐπαρχίας Χαλκίδος τοῦ οἰκ. ἔτους 1931—32, ἐφόσον ὑπέβαλον ἤδη σχετικὰς αἰτήσεις, ἡ δὲ θετικὴ ζημία ἐξηκριβώθη διὰ γνωματεύσεων τῶν οἰκείων Οἰκον. Ἐφόρου καὶ Ταμίου κατ' ἐντολὴν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ὡς καὶ διὰ τοὺς ἐνοικιαστὰς τοῦ φόρου ἐλαίου καὶ ἐλαιῶν τοῦ οἰκον. ἔτους 1932—33 τῶν περιφερειῶν τῶν Νομῶν Πρεβέζης καὶ Ἄρτης καὶ τῶν ἐπαρχιῶν Τριχωνίδος καὶ Μεσολογγίου, ἐφ' ὅσον ὡς πρὸς τοὺς τελευταίους τούτους συντρέχουσιν αἱ προϋποθέσεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

5. Ἐνοικιαστὴς τοῦ φόρου ἐλαίου καὶ ἐλαιῶν τοῦ οἰκον. ἔτους 1931—32, μὴ συνηθεὶς νὰ εἰσπράξῃ φόρον τμήματος τοῦ ἐνοικιασθέντος εἰς τοῦτον τέως Δήμου κατὰ τὰ ἀνέκαθεν ἐγνωσμένα ὅρια αὐτοῦ, κυρωθέντα ὡς φυσικὰ διὰ νεωτέρας ἀποφάσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Κώδικος τῆς περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων Νομοθεσίας Διοικητικοῦ Δικαστηρίου τοῦ Νομοῦ, συνεπείᾳ ἐσφαλμένων ἐνεργειῶν τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν, ἀπαλλάσσεται ἴσου πρὸς τὸ μὴ εἰσπραχθὲν ὡς ἄνω ποσοῦ φόρου ἀπὸ τοῦ ὅλου ἐνοικίου, ἀνθ' οὗ ἀνεδείχθη ἐνοικιαστής. Περὶ τῆς ἀπαλλαγῆς ταύτης ἀποφαίνονται αἱ κατὰ τὸν νόμον 842, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων, Ἐπιτροπαὶ κατὰ τὴν ἐν ταῖς διατάξεσι ταύταις καθοριζομένην διαδικασίαν.

6. Ἐνοικιασταὶ φόρου ἐλαίου καὶ ἐλαιῶν τῆς φορολογικῆς περιόδου 1929—30 ὀφείλοντες μόνον τὴν τελευταίαν δόσιν τοῦ ἐνοικίου ἢ μέρος αὐτῆς δύνανται νὰ καταβάλωσι τὸ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ὀφειλόμενον μέρος ἢ ὅλον τῆς

τελευταίας δόσεως, εἰς ἓξ ἴσας τριμηνιαίας δόσεις, τῆς πρώτης καταβαλλομένης μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1933. Οἱ ἐμπροθέσμως καταβάλλοντες ἑκάστην δόσιν παλλάσσονται τῶν διὰ τὴν δόσιν ταύτην ὀφειλομένων προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερημερίας.

7. Τὰ ὀφειλόμενα ποσὰ τῶν ἐνοικιαστῶν φόρου ἐλαίου καὶ ἐλαιῶν ὑπόλοιπα ἐνοικίων οἰκον. ἐτῶν προγενεστέρων τοῦ 1929-1930 καταβάλλονται εἰς τέσσαρας ἐξαμηνιαίας δόσεις ἄνευ τῆς πληρωμῆς προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερημερίας, τῆς πρώτης δόσεως καταβαλλομένης μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1933.

8. Κυροῦνται αἱ ὑπ' ἀριθμοὺς 3 τῆς 30 Δεκεμβρίου 1932, 4 τῆς 23 Φεβρουαρίου 1933, 19 τῆς 4 Ἀπριλίου 1933 καὶ 21 τῆς 7 Ἰουνίου 1933 ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δι' ὧν παρετάθη μέχρι τῆς 31 Ἰουλίου 1933 ἡ προθεσμία ἐλευθέρας διαθέσεως ἐν Θεσσαλίᾳ τοῦ πρὸ τῆς 3 Νοεμβρίου 1932 παραχθέντος ἐν Θεσσαλίᾳ ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ Νόμου 4650 στεμφυλοπνεύματος.

9. Τὰ καθυστερούμενα ἐκ τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων κτημάτων ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωθέντων καὶ ἐξαγορασθέντων πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν πρὸς τὸ Δημόσιον, Εἰδικὸν Ταμεῖον Ἐποικισμοῦ καὶ Θεσσαλικὸν Γεωργικὸν Ταμεῖον ἀπαλλάσσονται τῶν προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερημερίας, ἐφ' ὅσον ἤθελον καταβληθῆ μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1933, ἀναστελλομένης μέχρι τῆς ὡς ἄνω προθεσμίσις τῆς διώξεως τῶν ὀφειλετῶν.

Ἄρθρον 5.

1. Ὀφειλέται ἐκ φόρου ἢ τέλους κληρονομίας, δωρεᾶς ἢ προικός, οἱασδήποτε χρήσεως, βεβαιουμένων ἤδη ἢ μελλόντων νὰ βεβαιωθῶσιν ὁπωσδήποτε μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1933, καταβάλλοντες μέχρι τῆς χρονολογίας ταύτης ἐξ ὁλοκλήρου τὰ ὀφειλόμενα ποσὰ κυρίου φόρου ἢ τέλους μετὰ τῶν συμπαρομαρτούντων ποσοστῶν ἀναγκατικοῦ δανείου, δημοτικοῦ φόρου καὶ φόρου ὁδοποιΐας, ἀπαλλάσσονται τῶν εἰς βάρος αὐτῶν βεβαιωθέντων ἢ βεβαιωθησομένων προσθέτων φόρων ἢ τελῶν λόγῳ ἐκπροθέσμου δηλώσεως, ἀνακριβείας ἢ παραλείψεως δηλώσεως κλπ. ὡς καὶ τῶν προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερημερίας.

Ὀφειλέται φόρου κληρονομίας οἱασδήποτε χρήσεως καταβλητέου κατὰ δόσεις πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ἀποίων παρεσχέθη ὑπὲρ τοῦ δημοσίου οἱαδήποτε προσωπικὴ ἢ πραγματικὴ ἐγγύησις, καταβάλλοντες ἐξ ὁλοκλήρου μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1933 τάς τε ληξιπροθέσμους καὶ μὴ τοιαύτας δόσεις τοῦ τε κυρίου φόρου καὶ τῶν συμπαρομαρτούντων ποσοστῶν τοῦ δανείου, δημοτικοῦ φόρου καὶ ὁδοποιΐας, ἀπαλλάσσονται τῆς καταβολῆς τοῦ καθορισθέντος συμβατικοῦ τόκου.

2. Ὀφειλέται ἐκ τελῶν κληρονομίας, ὀφειλομένων διὰ κληρονομικὰς μερίδας ἢ κληροδοσίας, ἐπαχθείσας πρὸ τῆς ἰσχύος τῶν περὶ φόρου κληρονομίας νόμων καὶ ὑποκειμένας μόνον εἰς τὰ κατὰ τὸν νόμον ΑΧΚΕ' τέλη κληρονομίας, καταβάλλοντες τὸ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ὀφειλόμενον ὑπόλοιπον τῶν τελῶν τούτων μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1933, ἀπαλλάσσονται τῶν ἐπὶ τοῦ ὑπολοίπου τούτου ἀναλογουσῶν προσαυξήσεων ὑπὲρ τοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου.

3. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 5671 «περὶ παρατάσεως προθεσμιῶν τινων τοῦ νόμου 5420 καὶ παροχῆς ἑτέρων φορολογικῶν διευκολύνσεων» δὲν ἰσχύει διὰ τοὺς φορολογουμένους, οἵτινες εἶχον καταβάλει πρὸ τῆς 26 Ἀπριλίου 1932 τὸν φόρον κληρονομίας διὰ τὰς ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 5671 ἀπαιτήσεις των εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα βάσει τῆς δηλωθείσης παρ' αὐτῶν ἀξίας τούτων, καθορισθείσης κατὰ τοὺς κατὰ τὸν χρόνον τῆς δηλώσεως ἰσχύοντας νόμους.

4. Θετὸν τέκνον, ἐφ' ὅσον διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐβεβαιώθη ὅτι τυγχάνει φυσικὸν τέκνον τοῦ παρ' αὐτοῦ κληρονομηθέντος ἐξ ἐξωγάμου σχέσεως καὶ ὅτι ὁ πατήρ του, ζῶν εἰσέτι, ἐξεδήλωσε τὴν θέλησίν του ὅπως τὸ νομιμοποιήσῃ, καταβάλλον μέχρι τέλους τῆς χρήσεως 1933-34 τὸ ἥμισυ τοῦ ὅλου βεβαιωθέντος ἐπ' ὀνόματί του διὰ τὴν κληρονομίαν τοῦ θετοῦ αὐτοῦ πατρὸς ποσοῦ κυρίου φόρου καὶ τέλους κληρονομίας, ἀπαλλάσσεται τῆς πληρωμῆς τοῦ ἑτέρου ἡμίσεος, ὡς καὶ τῶν προσθέτων φόρων καὶ τελῶν καὶ τῶν συνεπειῶν τῆς ὑπερημερίας.

5. Ὀφειλόμενοι φόροι κληρονομίας βεβαιωμένοι ἤδη ἢ μέλλοντες νὰ βεβαιωθῶσιν ὁπωσδήποτε μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1933 βαρύνοντες κληρονόμους ἢ κληρονομηθέντας ὑποστάντας ἀπαλλοτρίωσιν κατὰ τὸν Ἀγροτικὸν Νόμον, καταβάλλονται μέχρι τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας μετὰ τῶν συμπαρομαρτούντων ποσοστῶν ἀναγκαστικοῦ δανείου, δημοτικοῦ φόρου καὶ ὁδοποιΐας δι' ὁμολογιῶν Δανείων ἀπαλλοτριώσεως ὑπολογιζομένων εἰς τὸ ἄρτιον μέχρι 25 ο/ο τοῦ συνολικοῦ φόρου κληρονομίας αὐξέποτε ὅμως πλέον τοῦ ποσοῦ, ὅπερ ἐκ τῆς ἀπαλλοτριώσεως τῶν κτημάτων των ἔλαβον.

6. Ὀφείλεται ἐκ φόρου καθαρῶν προσόδων ἀναλυτικοῦ πασῶν τῶν κατηγοριῶν καὶ συνθετικοῦ ἢ ἐκ φόρου ἐπιτηδεύματος τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1932—33 καὶ προηγουμένων καταβάλλοντες μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1933 ἐξ ὁλοκλήρου τὰ ὀφειλόμενα ποσὰ κυρίου φόρου ἢ τέλους (μετὰ τὴν ἐνέργειαν ἐννοεῖται τῶν κατὰ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος μειώσεων, ἐφ' ὅσον συντρέχει περίπτωσις) μετὰ τῶν συμπαρομαρτούντων ποσοστῶν ἀναγκαστικοῦ δανείου, δημοτικοῦ φόρου, ὁδοποιΐας κλπ., ἀπαλλάσσονται τῶν εἰς βάρος αὐτῶν βεβαιωθέντων ἤδη ἢ βεβαιωθησομένων προσαυξήσεων ἢ προστίμων λόγῳ ἐκπροθέσμου δηλώσεως ἀνακριβείας ἢ παραλείψεως δηλώσεως.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τοῦ φόρου τῆς κλάσεως γ' τῆς Γ' Κατηγορίας καθαρῶν προσόδων.

Ἄρθρον 6.

Ὁ κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος βεβαιωμένος καὶ ὀφειλόμενος ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει καθὼς καὶ ὁ ἐφεξῆς βεβαιούμενος φόρος καθαρᾶς προσόδου Κατηγορίας ΣΤ' (ἀμοιβῶν ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν) ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἀξιωματικῶν φορτηγῶν πλοίων τῶν καταβληθεισῶν διὰ τὸ ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1919 μέχρι 31 Μαρτίου 1930 χρονικὸν διάστημα, ἤτοι ἐντὸς τῶν οἰκον. ἐτῶν 1919—20 ἕως καὶ 1930—31 καταβαλλόμενος μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1933 μειοῦται κατὰ τὰ ἑβδομήκοντα πέντε ἑκατοστὰ αὐτοῦ, ἀπαλλασσόμενος προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερημερίας.

Ἄρθρον 7.

1. Οἱ χρηματισταὶ καὶ οἱ ἐπισήμως διωρισμένοι χρηματομεσῖται τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν ἐπιτρέπεται ν' ἀπαλλαγῶσιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ οἰκείου Κώδικος τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1931—32 καὶ 1932—33, τῆς τοιαύτης ἀπαλλαγῆς μὴ δυναμένης διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1931—32 νὰ ὑπερβῇ τὸ ἥμισυ τοῦ φόρου τοῦ ἔτους τούτου.

Ἐπίσης ἐπιτρέπεται ὅπως οἱ ἀσκοῦντες ἀποκλειστικῶς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀντιπροσώπου ξένων Οἴκων, οἱ ἐκτελωνισταὶ καὶ οἱ ἀργυραμοιβοὶ ἀπαλλαγῶσιν ἐν μέρει τοῦ αὐτοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1931—32 καὶ 1932—33, τῆς τοιαύτης ὅμως ἀπαλλαγῆς μὴ δυναμένης ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ὁρισθῇ πέραν τοῦ ἡμίσεος τοῦ φόρου δι' ἑκάτερον τῶν ἐτῶν τούτων.

2. Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων ἀπαλλαγῆς ἀποφαίνεται ἡ ἁρμοδία ἐπὶ τῶν ἐνστάσεων Ἐκδικαστικὴ Ἐπιτροπὴ κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου, ὑποβαλλομένης εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν αἰτήσεων τούτων καὶ τὴν ἄσκησιν

τῶν περαιτέρω ἐνδίκων μέσων ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ νόμου 5117 «περὶ φορολογίας ἐπιτηδεύματος».

Ἄρθρον 8.

1. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 7 παράγραφος 7 κα. 8 τοῦ νόμου 5420 ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

7. Εἰς τὸ ἄρθρον 41 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, προστίθεται παράγραφος 9, ἔχουσα οὕτω:

«9. Ὁμοίως δύναται νὰ τροποποιηθῇ ὁριστικὴ ἐγγραφὴ φόρου εἰσοδήματος ἐξ οἰκοδομῶν, γαιῶν καὶ συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου, διὰ τῆς ἐκπτώσεως τῶν προβλεπομένων κατὰ τὰς κατ' ἰδίαν φορολογίας τόκων ἐνυποθήκων δανείων καὶ λοιπῶν νομίμων ἐκπτώσεων, ἐφ' ὅσον ἤθελεν ὑποβληθῇ αἴτησις ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς ἐξαμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς ὁριστικῆς βεβαιώσεως ἢ ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας πρὸς ἐγχείρισιν τροποποιητικῶν δηλώσεων, ἢ ἐφ' ὅσον ἠσκήθη ἔφεσις, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἐπὶ τῆς ἐφέσεως ἀποφάσεως. Τὸ ἐκπεστέον ὅμως ποσὸν τόκων καὶ λοιπῶν νομίμων ἐκπτώσεων μειοῦται κατὰ τὸ τρίτον».

2. Ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν γενομένων ἤδη ἐγγραφῶν μέχρι καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1932—33 ἐφ' ὅσον ὑπεβλήθη ἤδη αἴτησις ἢ ἤθελεν ὑποβληθῇ τοιαύτη ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 9.

Εἰς τὸ ἄρθρον 41 τοῦ Κώδικος Φορολογίας Καθαρῶν Προσόδων προστίθεται παράγραφοι 10 καὶ 11 ἔχουσαι οὕτω:

10. Ὡς μὴ ὑπέχων φορολογικὴν ὑποχρέωσιν, κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις, προκειμένου περὶ προσόδων ἐξ οἰκοδομῶν, νοεῖται καὶ ὁ φορολογούμενος, ἐκ τῆς προσόδου τοῦ ὁποίου δὲν ἐξεπέσθησαν αἱ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις νομίμως ἐνεργητέαι ἐκπτώσεις, ἐφ' ὅσον διὰ τούτων καλύπτεται ἐξ ὁλοκλήρου ἡ πρόσοδος, μὴ ἀπομένοντος ὑπολοίπου πρὸς φορολογίαν.

11. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων ἐφαρμόζονται καὶ προκειμένου περὶ τροποποιήσεως ἀποφάσεων τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἢ τῶν Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν Ἐφέσεων.

Ἄρθρον 10.

1. Ἡ προθεσμία τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 5420 παρατείνεται μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1933, μειουμένου τοῦ ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης καταβλητέου ποσοῦ εἰς δραχμὰς 2.000.000.

2. Αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 9 τοῦ ἄρθρου 8 καὶ τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 5420 ὡς καὶ τῶν παραγράφων 3, 5, 8 καὶ 9 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ αὐτοῦ νόμου 5420, ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 5671, προθεσμίαι πρὸς ὑποβολὴν αἰτήσεων εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 5420 παρατείνονται μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1933.

3. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ νόμου 5420 ἐπεκτείνεται καὶ διὰ τοὺς ὀφειλέτας ἐξ ἐνοικίου τοῦ φόρου δημοσίων θεαμάτων Δράμας καὶ Πατρῶν τοῦ οἰκον. ἔτους 1931-32 καὶ Πειραιῶς τοῦ οἰκον. ἔτους 1930-31.

4. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 11 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ νόμου 5420 προστίθεται ἡ φράσις «ἐντὸς τῆς ὑπὸ τῆς παραγράφου 8 τοῦ παρόντος ἄρθρου τασσομένης ἐνιαυσίου προθεσμίας».

Ἄρθρον 11.

Ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 6 Φεβρουαρίου 1932 ὡς τοῦτο ἐκυρώθη διὰ τοῦ νόμου 5420 καὶ ὡς ἡ παράγραφος αὕτη ἐτροποποιήθη διὰ τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 5671 ἡ φράσις «Μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1932» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «Μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1933», ἡ φράσις «μέχρι καὶ τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1932» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «μέχρι καὶ τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1933» καὶ ἡ φράσις «ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1932 καὶ ἑφεξῆς» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1933 καὶ ἑφεξῆς».

Ἄρθρον 12.

1. Τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου, ὑποβαλλομένῃ μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1933, δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου 5420, ὡς τοῦτο ἔχει τροποποιηθῇ, ἐπιτροπῆς καὶ κατὰ τὴν αὐτόθι ὁριζομένην διαδικασίαν νὰ ἀναγνωρισθῶσιν ὡς μὴ εἰσπράξιμοι ἢ ὡς ἐν μέρει εἰσπράξιμοι ἀπαιτήσεις περιληφθεῖσαι εἰς τὸ ἐνεργητικὸν κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας καὶ χαρακτηρισθεῖσαι εἴτε διὰ τῆς δηλώσεως τοῦ φορολογουμένου εἴτε διὰ τῆς πράξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ τῆς ἀποφάσεως φορολογικοῦ Δικαστηρίου ὡς καθ' ὁλοκληρίαν εἰσπράξιμοι, ἐφ' ὅσον ἤθελεν ἀποδειχθῇ ὅτι τυγχάνουσι μὴ εἰσπράξιμοι ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει.

2. Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ καθ' ὁλοκληρίαν μὴ εἰσπραξίμου τῆς ἀπαιτήσεως δέον νὰ συνυποβάλληται καὶ δήλωσις τοῦ αἰτοῦντος περὶ ἐκχωρήσεως τῆς ἀπαιτήσεως δωρεὰν εἰς τὸ Δημόσιον κατὰ τὰς διατυπώσεις τῆς παραγράφου τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 1641.

3. Βάσει τῶν ἐν τῇ ἀποφάσει ὁριζομένων ἐνεργεῖται νέα ἐκκαθάρισις τοῦ φόρου καὶ τελῶν κληρονομίας, ἐκπιπτομένου ἐκ τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας τοῦ διὰ τῆς ἀποφάσεως ἀναγνωριζομένου ὡς μὴ εἰσπραξίμου ποσοῦ, ὁ τυχὸν δὲ ἐπὶ πλέον βεβαιωθεὶς φόρος ἢ τέλος κληρονομίας ἐκπίπτεται, ὁ καταβληθεὶς ὅμως τοιοῦτος δὲν ἐπιστρέφεται.

Ἄρθρον 13

Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 2335, ὡς αὕτη ἀντεκατεστάθη διὰ τῆς παραγράφου 9 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 11 Δεκεμβρίου 1925, ἐπεκτείνονται καὶ ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἢ τῶν Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν Ἐφέσεων, ἐκδοθεισῶν εἴτε πρὸ εἴτε μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος, ἡ κατὰ τὴν ἀνωτέρω ὅμως διάταξιν μεταρρύθμισις τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐπὶ τῶν προσφυγῶν Ἐπιτροπῶν ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἢ τῶν Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν Ἐφέσεων ἐνεργεῖται ἐφεξῆς ὑπὸ τοῦ ἐκδόντος τὴν μεταρρυθμιστέαν ἀπόφασιν Φορολογικοῦ Δικαστηρίου.

Ἐν τῇ αὐτῇ ὡς ἄνω διατάξει ὡς περίπτωσις ἐσφαλμένου ὑπολογισμοῦ τοῦ φόρου θεωρεῖται καὶ ὅταν κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς μεταρρυθμιστικῆς ἀποφάσεως δὲν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν ἢ καὶ δὲν προετάθησαν ἰσχυρισμοὶ ἢ πραγματικὰ γεγονότα συμβάλλοντα κατὰ νόμον διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ὀφειλομένου φόρου.

Ἄρθρον 14.

Ἐφέσεις ἢ αἰτήσεις ἀναθεωρήσεως τῆς φορολογίας καθαρῶν προσόδων κλπ. συζητηθεῖσαι μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἀπορριφθεῖσαι ἢ ἀπορριφθησόμεναι ὑπὸ τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἢ τῶν Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν Ἐφέσεων τοῦ νόμου 5116, τύποις, λόγῳ μὴ καταβολῆς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τοῦ παραβόλου εἰσάγονται, τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου, ὑποβαλλομένῃ ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐκ νέου πρὸς συζήτησιν.

Ὡσαύτως προσφυγαὶ ἢ αἰτήσεις ἀναθεωρήσεως ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου φορολογικῶν παραβάσεων (ἐκτὸς τῶν ἀφορωσῶν τελωνειακὰς παραβάσεις), ἀπορριφθεῖσαι λόγῳ μὴ καταβολῆς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῶν τελῶν ἀποφάσεως ἢ λόγῳ μὴ νομίμου ὑπογραφῆς τοῦ οἰκείου δικογράφου, εἰσάγονται ἐπὶ προκαταβολῇ τῶν νομίμων τελῶν ἀποφάσεως ἐκ νέου πρὸς συζήτησιν τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου, ὑποβαλλομένῃ μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1933. Ἐκ τῆς τυχὸν ὅμως τροποποιήσεως τῶν σχετικῶν ἀποφάσεων οὐδὲν ἐν πάσῃ περιπτώσει γεννᾶται

δικαίωμα ἐπιστροφῆς καταβληθέντων ὁπωσδήποτε μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ποσῶν.

Αἰτήσεις ἀναθεωρήσεως φορολογίας ἐπιτηδεύματος, ἀσκηθεῖσαι ἐκπροθέσμως μέχρι τέλους τοῦ οἰκον. ἔτους 1931—32 ὑπὸ φορολογουμένων καταταγέντων εἰς τὴν ἀνωτάτην κλάσιν, θεωροῦνται ἐμπροθέσμως ἀσκηθεῖσαι, ἐφ' ὅσον δ' ἀπερρίφθησαν ἤδη τύποις, εἰσάγονται ἐκ νέου πρὸς συζήτησιν τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου, ὑποβαλλομένῃ ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Ἐπιτρέπεται ἀναθεώρησις ὑπὸ τοῦ ἰδίου Διοικητικοῦ Δικαστηρίου παραβάσεων φορολογίας οἰνοπνεύματος τῶν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐκδεδομένων τελεστιδίκων ἀποφάσεών του, δι' ὧν κατελογίσθησαν εἰς οἰνεμπόρους εἰσαγωγικὰ τέλη καὶ φόρος καταναλώσεως δι' ἐλλείμματα οἰνοπνεύματος προκύψαντα ἐκ πρωτοκόλλων ἀναμίξεως οἴνου μετ' ἀλλοδαποῦ ἢ ἐγχωρίου οἰνοπνεύματος, ἐφ' ὅσον μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1933 ὁ καταλογισθεὶς ἤθελεν ἐπιδώσει εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ ἰδίου Δικαστηρίου διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος αἴτησιν πρὸς ἀναθεώρησιν τῆς κατ' αὐτοῦ ἀποφάσεως. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 20 Ἰουλίου 1933 «περὶ κυρώσεως ἀποφάσεως Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τῆς καθοριζούσης τὴν ἀξίαν τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς κλπ.» ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τῆς παρούσης παραγράφου.

Ἄρθρον 15.

Κατ' ἐξαίρεσιν τῶν διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 5116 «περὶ συστάσεως Δευτεροβαθμίων Διοικητικῶν Δικαστηρίων Ἀμέσου φορολογίας» ὁριζομένων, εἰς τὰς Ἐκδικαστικὰς Ἐπιτροπὰς Ἐφέσεων ὑπάγονται καὶ αἱ κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος ἐκκρεμεῖς ἐνώπιον τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐφέσεις κατ' ἀποφάσεων Πρωτοβαθμίων Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν τῆς ἀμέσου φορολογίας, ἐφ' ὅσον ἠσκήθησαν πρὸ τῆς 1 Αὐγούστου 1931 καὶ ἐφ' ὅσον τὸ ἀμφισβητούμενον ποσὸν τοῦ κυρίου φόρου ἢ τέλους (μετὰ τῆς ὑπὲρ τοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου προσαυξήσεως) δὲν ὑπερβαίνει τὰς 200.000 δραχμάς.

Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 5116 ἐφαρμόζεται ἐν προκειμένῳ.

Ἄρθρον 16.

Ἐν τέλει τῆς διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 5584 προστεθείσης εἰς τὸ ἐδάφιον ε' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 971 περιόδου προστίθεται τρίτη περίοδος ἔχουσα οὕτως:

Τὰ κατὰ τὰς ἀνωτέρω περιόδους τοῦ παρόντος ἐδαφίου πλεονεκτήματα χορηγοῦνται μόνον κατόπιν καταθέσεως εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἐγγυήσεως χρηματικῆς ἢ εἰς δημόσια χρεώγραφα ἴσης πρὸς τὸ τρίτον τοῦ ἰσχύοντος διὰ τὸ καθαρὸν οἰνόπνευμα φόρου καταναλώσεως, τοῦ ἀναλογοῦντος εἰς τὴν ἐπιτρεπεῖσαν κατ' ἀνώτατον ὅριον νὰ παραληφθῇ ποσότητα εἰδικῶς μετουσιωμένου οἰνοπνεύματος.

Ἄρθρον 17.

1. Ἡ πέραν τῶν νομίμων προθεσμιῶν καταβολὴ τῶν παρὰ τοῖς Δημοσίοις Ταμείοις ἢ Τελωνείοις βεβαιουμένων ἐσόδων τοῦ Δημοσίου, ὡς καὶ ἡ ἀναστολὴ τῆς ὑπὸ τῶν Διευθυντῶν τῶν Ταμείων ἢ τῶν Τελωνῶν ἐπισπευδομένης ἀναγκαστικῆς κατὰ τῶν ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου ἐκτελέσεως δύναται νὰ συγχωρηθῇ μόνον ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν προκειμένου περὶ χρέους μὴ ὑπερβαίνοντος τὰς 20.000 δραχμῶν προκειμένου δὲ περὶ χρέους ἀνωτέρου ποσοῦ ἀποφάσει τῆς ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 5420 ὁριζομένης Ἐπιτροπῆς καὶ κατὰ τὴν ὑπ' ὀ τῶν παραγράφων 3 ἕως 6 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ὡς ἐτροποποιήθη, ὁριζομένην διαδικασίαν, τῆς παραγράφου ὅμως 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 5420 ἰσχυούσης διὰ τὰς κατὰ τὸ παρὸν μόνον ἄρθρον περιπτώσεις, ὡς αὕτη εἶχε πρὸ τῆς διὰ τοῦ ἄρθρου 1 παράγρ. 6 τοῦ νόμου 5671 τροποποιήσεώς της.

2. Προκειμένου περὶ χρέους ἐξ ἐμμέσων φόρων καὶ ἐν γένει ἐσόδου ὑπαγομένου ὡς πρὸς τὴν βεβαίωσιν αὐτοῦ εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς Διευθύνσεως Ἐμμέσων Φόρων καὶ Μονοπωλίων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς μετέχουν καὶ ὁ Διευθυντὴς τῶν Ἐμμέσων Φόρων καὶ Μονοπωλίων μετὰ τοῦ ἁρμοδίου ὡς ἐκ τοῦ εἴδους τοῦ ἐσόδου Τμηματάρχου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἢ οἱ νόμιμοι ἀναπληρωταὶ τούτων.

Χρέη Εἰσηγητοῦ ἄνευ ψήφου καὶ Γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἁρμοδιότητα αὐτῆς ἐκλεῖ ὁ παρὰ τῷ τμήματι τῆς εἰσπράξεως τῶν Δημοσίων ἐσόδων τῆς Γεν. Διευθύνσεως Δημ. Λογιστικοῦ ἁρμόδιος Εἰσηγητής.

3. Ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ καθορίζῃ καὶ τὴν εἰς δόσεις καταβολὴν τοῦ ὀφειλομένου χρέους, ἐντὸς ὅμως πάντως τῆς χρήσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, καθ' ὃ ἐκδίδεται ἡ περὶ τούτου ἀπόφασις αὐτῆς.

4. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς ἐνεργεῖται διὰ τῆς Γεν. Διευθύνσεως Δημ. Λογιστικοῦ δικαιουμένου τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν νὰ τροποποιήσῃ ταύτας ἐπὶ τὸ αὐστηρότερον.

5. Ἡ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἀναστολὴ ἐκτελέσεως ἢ ἔγκρισις πληρωμῆς τοῦ χρέους εἰς δόσεις δὲν ἀπαλλάσσει τὸν ὀφειλέτην τῶν κατὰ τὸν νόμον περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων συνεπειῶν καὶ ὑπερημερίας.

6. Διὰ ἣν ἐφεξῆς ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 65 τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων, διατηρουμένων ἐν ἰσχύϊ κατὰ τὰ λοιπά, προκειμένου περὶ χρέους ἄνω τῶν 20.000 δραχ. καὶ ὅπου ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν προσαπαιτεῖται ἐφεξῆς καὶ σύμφωνος ἀπόφασις τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 18.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ὅπως, πρὸς λυσιτελεστέραν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου, προέρχηται μετὰ γνώμην τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 17 τοῦ παρόντος Ἐπιτροπῆς, εἰς συμβιβασμὸν μετ' ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου ἐκ καθυστερουμένων ἀμέσων φόρων, ἐφόσον οἱ ὀφειλέται οὗτοι ἐκηρύχθησαν πρὸ τῆς 1 Ἰουνίου 1933 εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως ἢ προκειμένου περὶ ἀνωνύμου Ἑταιρείας καὶ ἐφ' ὅσον αὕτη πρὸ τῆς 1 Ἰουνίου 1933 ὑπήχθη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 4580 ἢ ἐτέθη ὑπὸ ἐκκαθάρισιν πρὸ 5ετίας τοὐλάχιστον πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, πρόκειται δὲ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ περὶ φόρων ὀφειλομένων πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ γίνῃ παραίτησις τῆς Ἑταιρείας ἀπὸ παντὸς κατὰ τῆς βεβαιώσεως αὐτῶν ἐνδίκου μέσου.

2. Διὰ τοῦ τοιούτου συμβιβασμοῦ δύναται νὰ καθορίζηται ὡς καταβλητέον εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον μέρος μόνον ἔναντι τοῦ ὅλου ὀφειλομένου χρέους, οὐδέποτε ὅμως κατώτερον τοῦ ἑνὸς τρίτου τῆς ὅλης ὀφειλῆς καὶ πάντως ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν κτικῆς προθεσμίας.

3. Ἡ περὶ ἀποδοχῆς τοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω συμβιβασμοῦ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιεύεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

4. Ἐπὶ τῇ ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας καταβολῇ τοῦ συμβιβαστικῶς καθορισθέντος ὡς καταβλητέου μέρους τοῦ ὅλου χρέους θεωρεῖται ἐξοφληθεῖσα ὁλοκληρωτικῶς ἡ ἀπαίτησις τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 19.

1. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἐδαφίου πρώτου τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 58 τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως Δημοσίων ἐσόδων εἶναι ὅτι αἱ περὶ προνομίου τοῦ Δημοσίου διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ ἐν περιπτώσει ὑπαγωγῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 4580, ὡς ἔτος δὲ κατασχέσεως ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ λογίζεται τὸ ἔτος τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου Δικαστηρίου περὶ ὑπαγωγῆς τῆς Ἑταιρείας εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 4580.

2. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν περὶ φόρου ἀδοποιίας διατάξεων εἶναι ὅτι ὁ φόρος οὗτος δὲν ἐπιβάλλεται προκειμένου περὶ φόρου ἢ τέλους κληρονομίας διὰ περιουσίαν κειμένην ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

Ἄρθρον 20.

Ἐν τῇ διοικητικῇ ἐκτελέσει κατ' Ἀνωνύμου Ἑταιρείας πρὸς εἴσπραξιν τῶν πρὸς τὸ Δημόσιον ὀφειλῶν αὐτῆς τὸ ἀναγκαστικὸν μέτρον τῆς προσωπικῆς κρατήσεως τῶν διοικητῶν καὶ ἐν γένει ἐκπροσώπων τῆς Ἑταιρείας ἀσκεῖται ἐπικουρικῶς, ἤτοι μετὰ τὴν μὴ ἱκανοποίησιν τοῦ Δημοσίου διὰ τῆς κατὰ τῆς περιουσίας τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως.

Ἄρθρον 21.

1. Εἰς τόκους ὑπερημερίας καὶ πρόσθετα τέλη ἐπὶ καθυστερήσει πληρωμῆς δὲν ὑπόκεινται αἱ ὀφειλαὶ ἐκ καταλογισμοῦ ὁπλιτῶν τοῦ κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν στρατοῦ καὶ τῆς χωροφυλακῆς δι' ἀπωλεσθέντα ὑπ' αὐτῶν εἴδη ἱματισμοῦ καὶ λοιπὰ στρατιωτικὰ εἴδη, ἀναστελλομένης τῆς ἀναγκαστικῆς εἰσπράξεως τῶν ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης ὀφειλῶν μέχρι τέλους Μαρτίου 1934.

2. Ἡ εἰς τὰ ὄργανα τῆς εἰσπράξεως τῶν Δημοσίων ἐσόδων παρεχομένη ἀμοιβὴ ἐπὶ τῇ ἐκτελέσει ἐνταλμάτων προσωπικῆς κρατήσεως ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου καὶ τοιούτων πρὸς τρίτους δὲν ὑπόκειται εἰς τέλος χαρτοσήμου οὐδ' εἰς κράτησιν ὑπὲρ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων.

3. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων περὶ ἐπιβολῆς προσθέτων τελῶν ἐν περιπτώσει ὑπερημερίας δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἐν τῇ εἰσπράξει τῶν ἐσόδων τρίτων εἰσπραττομένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

4. Ὀφειλέται ἐκ καταλογισμοῦ δι' ἀχρεωστήτως ληφθείσαν βάσει ἀποφάσεως Ἐπιτροπῆς τοῦ νόμου 4278 ἀποζημίωσιν, καταβάλλοντες τὸ καταλογισθὲν αὐτοῖς χρέος μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1933, ἀπαλλάσσονται τῶν βαρυνουσῶν τὸ χρέος τοῦτο συνεπειῶν ὑπερημερίας.

5. Τὰ παρὰ τῶν ἐνοικούντων εἰς δημόσια καταστήματα δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν ὀφειλόμενα μισθώματα μέχρι τέλους τοῦ οἰκον. ἔτους 1931—32 μειοῦνται εἰς τὸ ἥμισυ καὶ ἀπαλλάσσονται συνάμα τῶν συνεπειῶν τῆς ὑπερημερίας, ἐφ' ὅσον ἤθελε καταβληθῇ εἰς τέσσαρας ἐξαμηνιαίας δόσεις, τῆς πρώτης καταβαλλομένης μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1933.

6. Καταθέται Αὐστριακῶν κορωνῶν, καταθέταντες ταύτας εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν συμφώνως τῷ ἀπὸ 17 Δεκεμβρίου 1923 Νομοθετικῷ Διατάγματι «περὶ καταβολῆς εἰς τοὺς κατόχους μὴ ἐπισημασμένων κορωνῶν κλπ.», αἵτινες δὲν ὠνέλαβον τὸ εἰς τὰς κατατεθείσας κορώνας ἀντιστοιχοῦν ποσόν, ὡς παραγραφέντος τοῦ δικαιώματος τῶν ὠυνάμει τοῦ ἄρθρου 3 παράγρ. 2, δικαιοῦνται νὰ ζητήσωσιν ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἀπόδοσιν τοῦ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου παραγραφέντος ποσοῦ πρὸς συμψηφισμὸν τούτου μὲ ὀφειλομένους ἀμέσους φόρους ἴσου ποσοῦ.

Ἡ ἀπόδοσις γενήσεται κατὰ τὰ κεκανονισμένα διὰ τῆς ἐκδόσεως ἐνταλμάτων εἰς βάρος τῶν πιστώσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

7. Ὀφείλεται πρὸς τὴν Διοίκησιν Δημοσίων Κτημάτων ἐκ μισθωμάτων ἐοσκῶν ἐν Ἠπείρῳ, ἐτῶν προγενεστέρων τοῦ 1926 καταβαλόντες μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1933 τὰ ἑβδομήκοντα ἑκατοστὰ τοῦ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ὀφειλομένου ποσοῦ, ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς τῶν ὑπολοίπων τριάκοντα ἑκατοστῶν ὡς καὶ τῶν προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερημερίας.

8. Ὀφείλεται ἐκ χρεῶν τοῦ Νόμου 5260 τοῦ 1931 δύνανται νὰ καταβάλωσι τὸ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ὀφειλόμενον ὑπόλοιπον εἰς ἓξ ἐξαμηνιαίας ἴσας δόσεις τῆς πρώτης δόσεως καταβαλλομένης μέχρι τέλους Μαρτίου 1934. Οἱ ἐμπροθέσμως καταβάλλοντες ἑκάστην δόσιν ἀπαλλάσσονται τῶν διὰ τὴν δόσιν ταύτην ὀφειλομένων προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερημερίας

Ἄρθρον 22.

1. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ὅρου «κινητὴ περιουσία τοῦ Δημοσίου», οὗτινος γίνεται χρῆσις ἐν τῷ νόμῳ 5266 (ἄρθρον 9 παράγραφος 7 ἐδάφ. 2 περ. 4), εἶναι ὅτι διὰ τοῦ ὅρου τούτου νοεῖται μόνον τὸ παντὸς εἴδους ὑλικὸν τὸ ἐκποιούμενον ὑπὸ τοῦ Δημοσίου οὐχὶ δὲ καὶ ἡ λοιπὴ ἐμπορεύσιμος κινητὴ περιουσία τοῦ Δημοσίου καὶ αἱ ἐκ ταύτης, ἢ τῆς ἀκινήτου αὐτοῦ περιουσίας πρόσοδοι, οὐδὲ τὸ προϊὸν τῶν εἰς εἶδος εἰσπραττομένων φόρων τοῦ Δημοσίου.

2. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν διατάξεων τῶν νόμων, δι' ὧν ἔχει θεσπισθῇ ἡ εἰς ὡρισμένας περιπτώσεις ἀποδοχὴ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου τῶν ὁμολογιῶν ἐθνικῶν δανείων εἰς τὴν τιμὴν τοῦ ἀρτίου αὐτῶν, εἶναι ὅτι αὗται δὲν δύνανται, ὡς δημοσίας τάξεως, νὰ τροποποιηθῶσι δι' ἀντιθέτου συμφωνίας, ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ προνομίου τούτου τῶν τίτλων ἐθνικῶν δανείων παραίτησις τοῦ δικαιούχου δέον νὰ γίνηται πάντοτε διὰ ρητῆς ἐγγράφου δηλώσεως, τεκμαιρομένη μόνον ἐκ τῆς ὁπωσδήποτε ὑπὸ τοῦ δικαιούχου καταβολῆς εἰς δραχμὰς τοῖς μετρητοῖς.

Πᾶσα ἐξ ἀντιθέτου ἑρμηνείας προσγενομένη εἰς τὸν δικαιοῦχον θετικὴ καὶ μόνον ζημία εἴτε ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου εἴτε ὑπὲρ νομικοῦ προσώπου ἐημοσίου δικαίου ἀποκαθίσταται βάσει ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου περὶ τῆς ὑπάρξεως καὶ τῆς ἐκτάσεως τῆς θετικῆς ζημίας.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος, ὅπερ ὑποβληθήσεται πρὸς κύρωσιν ὑπὸ τῶν Βουλῶν, εὐθὺς ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ἰουλίου 1933.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τ ὰ Μ έ λ η

Σ. Ταλιαδοῦρος, Ι. Ράλλης, Π. Ράλλης, Ι. Θεοτόκης, Ι. Μακρόπουλος, Γ. Κονδύλης, Μ. Εὐλάμπιος, Κ. Τσαλδάρης, Σ. Τσακόπουλος.

Ὁ κ. **Πρόεδρος** ἀνακοινοῖ ὅτι κατὰ λάθος δὲν ἀνεγράφη εἰς τὴν ἡμερησίαν νομ. διάταξιν τὸ σύνολον «περὶ διδακτικῶν βιβλίων», ἐρωτᾷ τὴν Βουλὴν ἂν δέχεται τὴν ἀναγραφὴν του καὶ τὴν ψήφισίν του.

Ἡ Βουλὴ δέχεται τὴν ἀναγραφὴν καὶ γίνεται δεκτὸν τὸ σύνολον τοῦ ν)δίου «περὶ διδακτικῶν βιβλίων» ἔχον οὕτω:

Περὶ διδακτικῶν βιβλίων.

Ἄρθρον 1.

Διδακτικὰ βιβλία εἶναι τὰ παντὸς εἴδους ἀναγνωστικὰ ὡς καὶ τὰ ἐγχειρίδια τῶν διαφόρων μαθημάτων.

Σκοπὸς τῶν ἀναγνωστικῶν εἶναι ἡ γλωσσικὴ καὶ καλαισθητικὴ μόρφωσις ἔτι δὲ ἡ ἐθνικὴ καὶ θρησκευτικὴ διαπαιδαγώγησις καὶ ἠθικὴ διάπλασις τῶν μαθητῶν.

Τὰ ἐγχειρίδια, ἀποτελοῦντα συστηματικὰς καὶ εὐλήπτους συνόψεις τῶν συμπερασμάτων τῶν οἰκείων ἐπιστημῶν, χρησιμεύουσιν ὡς στήριγμα τῶν μαθητῶν κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν των εἰς τὴν ὕλην τῶν διαφόρων μαθημάτων καὶ ὡς βάσις διὰ τὴν εὐμέθοδον καθοδήγησίν των πρὸς περαιτέρω μελέτην καὶ ἔρευναν αὐτῆς.

Ἐγχειρίδια συντάσσονται καὶ διὰ τὰ σχολεῖα τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ διὰ τὰς δύο τελευταίας τάξεις τοῦ δημοτικοῦ σχολείου, συμφώνως πρὸς τὰ κατωτέρω ἐν ἄρθρῳ 4 καθοριζόμενα.

Τὸ Ἀλφαβητάριον εἶναι ἐνιαῖον, διατιθεμένου ὡς δευτέρου μέρους ἀναλόγου τμήματος πρὸς ἄσκησιν τῶν μαθητῶν εἰς τὴν ἀνάγνωσιν, μετὰ τὴν διδασκαλίαν ἐν τῷ πρώτῳ μέρει τῶν γραμμάτων τοῦ Ἀλφαβήτου.

Ἄρθρον 2.

Γλῶσσα τῶν διδακτικῶν διὰ μὲν πᾶς τέσσαρας πρώτας τάξεις τοῦ δημοτικοῦ σχολείου εἶναι ἡ κοινὴ δημοτική, διὰ δὲ τὰς δύο τελευταίας ἡ ἁπλῆ καθαρεύουσα, ἁπλῆ τὴν σύνταξιν καὶ μικροπερίοδος.

Καταργεῖται ἡ β' παράγρ. τοῦ ἐδ. 2 τοῦ ἄρθρ. 6 τοῦ Π.Δ. τῆς 31 Μαΐου 19 Ἰουνίου 1933 «περὶ ἐγγραφῶν, ἐξετάσεων κλπ. ἐν τοῖς σχολείοις τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως».

Γλῶσσα τῶν παντὸς εἴδους βιβλίων τῶν σχολείων τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ τῶν Διδασκαλείων εἶναι ἡ ἁπλῆ καθαρεύουσα ἐκτὸς τῶν Ἀναγνωστικῶν, εἰς τὰ ὁποῖα περιλαμβάνονται παντοῖα ἔργα τῆς Νεοελληνικῆς λογοτεχνίας.

Ἄρθρον 3.

Πρὸς συγγραφὴν διδακτικῶν βιβλίων ὁ Ὑπουργὸς Θρησκευμάτων καὶ Παιδείας δημοσιεύει διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως προκηρύξεις ὁριζούσας τὴν ποσότητα καὶ οἰκονομίαν τῆς ὕλης τῶν εἰς τὴν κρίσιν ὑποβλητέων βιβλίων τῆς δημοτικῆς καὶ Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

Ἡ διὰ τὰ βιβλία τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως προκήρυξις συντάσσεται ὑπὸ ἐπιτροπῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Θρησκευμάτων καὶ Παιδείας συγκροτουμένης καὶ ἀποτελουμένης 1) ἐξ ἑνὸς καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ὁριζομένου, 2) ἐκ δύο ἐκπαιδευτικῶν συμβούλων, προτεινομένων ὑπὸ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, καὶ 3) ἐξ ἑνὸς παιδαγωγικοῦ ὑπηρετοῦντος ἢ ὑπηρετήσαντος ὡς Διευθυντοῦ ἢ καθηγητοῦ τῶν παιδαγωγικῶν Διδασκαλείων Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ ἐξ ἑνὸς ὑπηρετοῦντος ἢ ὑπηρετήσαντος ἐπιθεωρητοῦ τῶν δημοτικῶν σχολείων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ὁριζομένων καὶ προεδρευομένης ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου. Διὰ τὰ διδακτικὰ τῶν σχολείων τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως συγκροτοῦνται καθ' ὅμοιον τρόπον πλείονες ἐπιτροπαὶ ἑκάστης ἀποτελουμένης 1) Ἐκ δύο καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, 2) ἐκ δύο ἐκπαιδευτικῶν συμβούλων ὑπὸ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου προτεινομένων, 3) ἐξ ἑνὸς λειτουργοῦ τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως. τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Διδασκαλείου Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, ἢ ἐξ ἑνὸς ὑπηρετοῦντος ἢ ὑπηρετήσαντος Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ἢ ἐκπαιδευτικοῦ λειτουργοῦ ἔχοντος τοὐλάχιστον δεκαετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν καὶ προεδρευομένης ὑπὸ τοῦ ἀρχαιοτέρου καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ὑποβολὴ καὶ κρίσις διδακτικῶν γίνεται κατὰ διετίαν ἡ δὲ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος παρεχομένη ἔγκρισις εἰς διδακτικὰ βιβλία τῆς τε δημοτικῆς καὶ μέσης ἐκπαιδεύσεως ἰσχύει ἐπὶ μίαν τετραετίαν, ἀρχομένην ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἀμέσως μετὰ τὴν ἔγκρισιν σχολικοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 5.

Μετὰ πάροδον τετραετίας ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἐπιτρέπεται, ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Θρησκευμάτων καὶ Παιδείας μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, ἡ ἐλευθέρα, ἄνευ ἐγκρίσεως κριτικῶν ἐπιτροπῶν, εἰσαγωγὴ καὶ κυκλοφορία εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ἐγχειριδίων ἐπιστημονικῶν μαθημάτων, γεγραμμένων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἰσχυουσῶν προκηρύξεων καὶ τοῦ ἐν ἰσχύι προγράμματος, μετὰ πρᾶξιν τοῦ οἰκείου συλλόγου, δεόντως ἠτιολογημένην.

Ἐν τέλει τοῦ σχολικοῦ ἔτους οἱ διάφοροι σύλλογοι ἀναφέρουν εἰς τὸν οἰκεῖον γενικὸν ἐπιθεωρητὴν τὰς παρατηρήσεις των ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω μέτρου. Οἱ Γενικοὶ Ἐπιθεωρηταί, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὡς ἄνω ἐκθέσεων καὶ τῶν ἰδίων παρατηρήσεων, ὑποβάλλουσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον καὶ τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον σχετικὴν γνωμάτευσιν περὶ τῆς ὠφελιμότητος ἢ μὴ τῆς ὡς ἄνω διατάξεως. Τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὡς ἄνω ἐκθέσεων καὶ τῆς ἰδίας ἀντιλήψεως ὑποβάλλει σχετικὴν ἔκθεσιν εἰς τὸν Ὑπουργόν, ὅστις ἀποφασίζει περὶ τῆς διατηρήσεως, τῆς ἄρσεως ἢ τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ ὡς ἄνω μέτρου καὶ εἰς τὰ ἀναγνωστικὰ τῶν σχολείων τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρον 6.

Πᾶς συγγραφεύς, ἢ ἐκδοχεὺς τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ, ἐπιθυμῶν νὰ λάβῃ ἔγκρισιν βιβλίου ὡς διδακτικοῦ ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ, ἐντὸς ὁρισθησομένου χρόνου διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς προκηρύξεως, πέντε ἀντίτυπα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Θρησκευμάτων καὶ Παιδείας δι' αἰτήσεως συνυποβαλλομένης ὑπὸ βεβαιώσεως τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ τμήματος διδακτικῶν, ὅτι κατεβλήθησαν εἰς τὸ ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ὡς κρίτρα δραχμαὶ ἑκατὸν μὲν κατὰ τυπογραφικὸν φύλλον, ὅταν πρόκειται περὶ βιβλίων τοῦ δημοτικοῦ σχολείου, ἑξήκοντα δὲ ὅταν πρόκειται περὶ βιβλίων σχολείων τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ γραφείου τῶν διδακτικῶν βιβλίων παραλαμβάνων τὰ πρὸς κρίσιν ὑποβαλλόμενα διδακτικὰ βιβλία, ἀφοῦ ἐξακριβώσῃ ἂν ὑπεβλήθησαν συμφώνως πρὸς τὰς κειμένας διατάξεις, σφραγίζει τὰς περιττὰς σελίδας ἑκάστου τυπογραφικοῦ φύλλου τῶν ἐντύπων, ἀναγράφων εἰς τὸ τέλος τὸ σύνολον αὐτῶν, ὡς καὶ τῶν τυπογραφικῶν φύλλων κατὰ τὸν ἐν ἄρθρ. 6 τοῦ κωδικοποιηθέντος ὑπ' ἀριθ. 1332 νόμου ὑπολογισμόν. Οὗτος ὑπογράφων τὴν ἀναγραφὴν ταύτην, ὁμοῦ μετὰ τοῦ παραδίδοντος τὰ βιβλία, διαβιβάζει ταῦτα ἅμα τῇ ὑποβολῇ των εἰς τὴν κριτικὴν ἐπιτροπήν.

Τὰ ὑποβαλλόμενα πρὸς κρίσιν βιβλία δύνανται νὰ εἶναι εἴτε ἔντυπα εἴτε δακτυλογραφημένα, ὅτε δέον νὰ ὦσι γεγραμμένα ἐν ἡμικλάστῳ ἄνευ ἀποξέσεων καὶ παρεγγραφῶν.

Διὰ τὰς στερεοτύπους ἐκδόσεις τῶν ἀρχαίων συγγραφέων καὶ τῆς Καινῆς Διαθήκης καταβάλλονται ὡς κρίτρα δραχμαὶ 40 κατὰ τυπογραφικὸν φύλλον

Τὰ πρὸς κρίσιν καταβαλλόμενα ποσὰ διανέμονται ἐξ ἴσου

μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς κριτικῆς ἐπιτροπῆς, μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς, ἐπὶ τῇ βάσει καταστάσεων ὑποβαλλομένων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 7.

Πρὸς κρίσιν τῶν διδακτικῶν βιβλίων συνιστῶνται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Θρησκευμάτων καὶ Παιδείας, ἕνα μῆνα τοὐλάχιστον πρὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς ὑποβολὴν αὐτῶν προθεσμίας, διὰ πράξεως αὐτοῦ, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως πενταμελεῖς κριτικαὶ ἐπιτροπαί. Καὶ διὰ μὲν τὰ βιβλία τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως συνιστῶνται δύο, ἤτοι μία διὰ τὰς τρεῖς κατωτέρας τάξεις καὶ μία διὰ τὰς τρεῖς ἀνωτέρας τάξεις τῶν δημοτικῶν σχολείων, ἑκατέρας ἀποτελουμένης 1) ἐξ ἑνὸς καθηγητοῦ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Θρησκευμάτων καὶ Παιδείας ὁριζομένου, ὡς προέδρου, 2) ἐκ δύο ἐκπαιδευτικῶν συμβούλων, προτεινομένων ὑπὸτοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου καὶ 3) ἐξ ἑνὸς παιδαγωγικοῦ ὑπηρετοῦντος ἢ ὑπηρετήσαντος ὡς διευθυντοῦ Διδασκαλείου ἢ καθηγητοῦ τῶν παιδαγωγικῶν καὶ ἐξ ἑνὸς ὑπηρετοῦντος ἢ ὑπηρετήσαντος ἐπιθεωρητοῦ τῶν δημοτικῶν σχολείων, ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ. Διὰ δὲ τὴν κρίσιν τῶν βιβλίων τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως συνιστῶνται πλείονες τῆς μιᾶς πενταμελεῖς ἐπιτροπαί, ὧν ἑκάστη ἀποτελεῖται 1) ἐκ δύο καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ὁριζομένων, 2) ἐκ δύο ἐκπαιδευτικῶν συμβούλων προτεινομένων ὑπὸ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου καὶ 3) ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Διδασκαλείου τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως, ἢ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ἢ ἁρμοδίου λειτουργοῦ Μ Ἐκπαιδεύσεως, ἔχοντος δεκαετῆ τοὐλάχιστον εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν, ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ. Ἑκάστης τῶν ἐπιτροπῶν τούτων προεδρεύει ὁ ἀρχαιότερος τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἄρθρον 8.

Πᾶσαι αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἐπιτροπαὶ θεωροῦνται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τοὐλάχιστον τριῶν ἐκ τῶν μελῶν αὐτῶν, αἱ δὲ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, νικώσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς ψήφου τοῦ προέδρου.

Τὸν πρόεδρον ἀπόντα, ἢ ὅπως δήποτε κωλυόμενον, ἀναπληροῖ ὁ ἀρχαιότερος τῶν ἐκπαιδευτικῶν συμβούλων.

Ἄρθρον 9.

Οἱ συγγραφεῖς διδακτικῶν βιβλίων, ἔστω καὶ ἂν ἐκχωρήσωσιν ἢ ἐξεχώρησαν προηγουμένως τὰ ἐπὶ τούτων δικαιώματά των, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ εἶναι μέλη τόσον τῶν ἐπὶ τῶν προκηρύξεων ἐπιτροπῶν ὅσον καὶ τῶν κριτικῶν.

Οὐδεὶς δύναται νὰ ἀποτελέσῃ μέλος τῶν κριτικῶν ἐπιτροπῶν, ἐφ' ὅσον συνδέεται μετά τινος τῶν ὑποβαλόντων πρὸς κρίσιν διδακτικὰ βιβλία διὰ συγγενείας μέχρι τετάρτου βαθμοῦ.

Ἄρθρον 10.

Ἡ πρώτη διετία ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τῶν ἀποφάσεων τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κριτικῶν ἐπιτροπῶν. Ἐφεξῆς ἓξ μῆνας τὸ βραδύτερον πρὸ τῆς λήξεως ἑκάστης διετίας, θὰ ὑποβάλλωνται τὰ πρὸς κρίσιν διδακτικὰ βιβλία εἰς τὸ ἁρμόδιον τμῆμα τοῦ Ὑπουργείου, κατὰ τὰ ἀνωτέρω καθοριζόμενα.

Αἱ καταρτισθεῖσαι προκηρύξεις δύνανται νὰ ἰσχύωσι καὶ δι' ἑτέρους διαγωνισμοὺς διδακτικῶν βιβλίων. Νέαι προκηρύξεις συντάσσονται, ἐὰν ἤθελεν ἐπέλθῃ μεταβολὴ ὡρολογίου καὶ ἀναλυτικοῦ προγράμματος, ὡς ἐπίσης μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Θρησκευμάτων καὶ Παιδείας πρὸς βελτίωσιν τῶν ὑπαρχουσῶν. Ἡ σύνταξις νέων προκηρύξεων γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 11.

Αἱ κριτικαὶ ἐπιτροπαί, ἀφ' οὗ ἐλέγξωσιν ἐὰν τὸ βιβλίον εἶναι σύμφωνον πρὸς τὴν δημοσιευθεῖσαν προκήρυξιν, ἀποφαίνονται περὶ παροχῆς ἢ μὴ τῆς ἐγκρίσεως. Αἱ ἀποφάσεις τῆς κριτικῆς ἐπιτροπῆς, ἐν αἷς καταχωρίζονται καὶ αἱ γνῶμαι τῶν μειοψηφούντων, ὑποβάλλονται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας, ὅστις ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἐκδίδει τὴν σχετικὴν ἀπόφασιν, αἱ δὲ ἐκθέσεις καὶ πράξεις αὐτῶν δημοσιεύονται εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς αὐτῶν εἰς τὸν Ὑπουργόν.

Ἡ ἄδεια πρὸς κυκλοφορίαν τῶν διδακτικῶν βιβλίων χορηγεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, διὰ μὲν τὴν πρώτην ἔκδοσιν αὐτῶν κατόπιν προτάσεως τῆς οἰκείας κριτικῆς ἐπιτροπῆς, διὰ δὲ τὰς ἀνατυπώσεις καὶ τὴν διατίμησιν κατόπιν προτάσεως τετραμελοῦς ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τῶν προϊσταμένων τῶν τμημάτων Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ τοῦ τῶν διδακτικῶν βιβλίων καὶ ἑνὸς ἐκπαιδευτικοῦ Συμβούλου τοῦ τμήματος τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, προκειμένου περὶ διδακτικοῦ τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, ἑνὸς δὲ ἐκπαιδευτικοῦ Συμβούλου τῆς Μέσης, προκειμένου περὶ διδακτικοῦ τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, ὑπὸ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου ὁριζομένων καθ' ἑκάστην κρίσιν διδακτικῶν. Πρὸς τοῦτο πᾶς συγγραφεὺς ἐγκριθέντος διδακτικοῦ βιβλίου, ἢ ὁ ἐκδοχεὺς τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ, ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ σχετικὴν αἴτησιν εἰς τὸ τμῆμα διδακτικῶν βιβλίων μετὰ 5 ἀντιτύπων, διαβιβαζομένων ὅπου δεῖ, ἔτι δὲ ὑπεύθυνον δήλωσιν τοῦ τυπογράφου περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐκδοθέντων ἀντιτύπων καὶ τῆς χρονολογίας τοῦ πέρατος τῆς ἐκτυπώσεως καὶ βεβαίωσιν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἁρμοδίου τμήματος ἐμφαίνουσαν, ὅτι κατεβλήθησαν εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων διὰ τὴν διατίμησιν τοῦ βιβλίου δραχμαὶ 30 δι' ἕκαστον τυπογραφικὸν φύλλον.

Ἵνα τὰ ἐγκριθέντα διδακτικὰ βιβλία τύχωσιν ἀδείας κυκλοφορίας ὑπὸ τῆς οἰκείας ἐπιτροπῆς εἰς τὰ σχολεῖα πρέπει α') νὰ εἶναι ἀπηλλαγμένα τῶν ὑπὸ τῶν κριτικῶν ἐπιτροπῶν ὑποδειχθέντων γλωσσικῶν πραγματικῶν καὶ μεθοδικῶν σφαλμάτων καὶ ἀνακριβειῶν, καὶ β') νὰ εἶναι ἐκτυπωμένα καὶ ἐκδεδομένα συμφώνως πρὸς ὁδηγίας καθορισθησομένας διὰ Π. Διατάγματος. Τὰ κατὰ τὸν καθορισμὸν τῆς τιμῆς τῶν διδακτικῶν βιβλίων καθορισθήσονται διὰ Π. Διατάγματος.

Τὸ ἥμισυ τῶν πρὸς διατίμησιν τῶν διδακτικῶν βιβλίων καταβαλλομένων ποσῶν εἰσάγεται ὡς ἔσοδον εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους καὶ διατίθεται ἀποκλειστικῶς πρὸς πλουτισμὸν τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Ὑπουργείου, ἧς ὁ καταρτισμὸς καὶ λειτουργία καθορισθήσονται ὡσαύτως διὰ Π. Διατάγματος, τὸ ἕτερον δὲ ἥμισυ διατίθεται πρὸς ἀμοιβὴν τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς διατιμήσεως καὶ ἐλέγχου κυκλοφορίας διδακτικῶν.

Τὰ ἐγκεκριμένα διδακτικὰ βιβλία τῶν Θρησκευτικῶν εἰσάγονται εἰς τὰ σχολεῖα καὶ μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν αὐτῶν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Τῆς ὑποχρεώσεως τῆς ἐγκρίσεως ἀπαλλάσσεται ἡ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἔκδοσις τῆς Καινῆς Διαθήκης.

Αἱ περὶ διατιμήσεως διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἐπὶ πάντων τῶν πρὸς διατίμησιν ὑποβαλλομένων ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἐφεξῆς διδακτικῶν βιβλίων.

Ἄρθρον 12.

Ἐπὶ τῆς τιμῆς τῆς λιανικῆς πωλήσεως τῆς καθοριζομένης διὰ τὰ διδακτικὰ βιβλία τῶν σχολείων τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως, πλὴν τῶν ἀναγραφομένων ἐν τῷ τελευταίῳ ἐδαφίῳ τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου, εἰσπράττεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου τέλος 40ο)ο ὑπὸ τύπον βιβλιοσήμου. Δύναται ὅμως διὰ Π. Δ. καὶ τὰ ὡς ἄνω ἀπαλλασσόμενα τοῦ τέλους τοῦ βιβλιοσήμου βιβλία νὰ

ὑπαχθῶσιν εἰς αὐτό. Τὰ καθέκαστα τοῦ τρόπου τῆς εἰσπράξεως, τοῦ τύπου τοῦ βιβλιοσήμου, τοῦ τρόπου τῆς πωλήσεως καὶ τῆς ἐπικολλήσεως αὐτοῦ κανονισθήσονται διὰ Π. Διατάγματος.

Ἡ ἀξία τοῦ βιβλιοσήμου δι' ἕκαστον βιβλίον καθορίζεται ὑπὸ τῆς καθοριζούσης τὴν τιμὴν τοῦ βιβλίου Ἐπιτροπῆς.

Ἐπὶ πάντων τῶν διδακτικῶν βιβλίων τῆς Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως ἐπικολλᾶται δεκάλεπτον βιβλιόσημον μειουμένου κατ' ἴσον ποσὸν τοῦ κέρδους τοῦ μεταπωλητοῦ.

Ἄρθρον 13.

Οὐδὲν διδακτικὸν βιβλίον ἐγκεκριμμένον συνάμει τοῦ παρόντος νόμου ἐπιτρέπεται νὰ κυκλοφορήσῃ καὶ εἰσαχθῇ εἰς σχολεῖον, ἂν μὴ φέρῃ τὰς διὰ Π. Δ. καθοριστησομένας ἐνδείξεις, ὧν ὁ ἔλεγχος ἀνατίθεται εἰς τὸ τμῆμα διδακτικῶν βιβλίων.

Διδακτικὰ βιβλία κυκλοφοροῦντα εἰς τὰ σχολεῖα, ἄνευ ἀνγραφῆς τινος τῶν ὡς ἄνω καθοριστησομένων ἐνδείξεων κατάσχονται, ὁ δὲ πωλήσας, ἢ θέσας εἰς κυκλοφορίαν αὐτὰ τιμωρεῖται ἐπὶ μηνύσει ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Πλημμελειοδικείου διὰ χρηματικῆς ποινῆς 500—5000 δρχ., ἢ διὰ φυλακίσεως μέχρις 6 μηνῶν ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν. Ὁμοίως δὲ τιμωρεῖται καὶ πᾶς συγγραφεὺς ἢ ἐκδότης ἢ ἐκδοχεὺς τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν θέτων εἰς κυκλοφορίαν εἰς τὰ σχολεῖα ἀντίτυπον διδακτικοῦ βιβλίου ἄνευ ἀδείας κυκλοφορίας αὐτοῦ εἰς ταῦτα, ἢ διάφορον κατὰ τὸ περιεχόμενον ἢ τὸν τρόπον τῆς ἐκτυπώσεως, ἢ τὸν χάρτην τοῦ ὑποβληθέντος καὶ τυχόντος ἀδείας κυκλοφορίας διατιμήσεως.

Ἀντὶ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ποινικῆς διώξεως δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Θρησκευμάτων καὶ Παιδείας νὰ ἐπιβάλῃ, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, πρόστιμον μέχρι δραχ. 10.000 ἢ τοῦ διπλασίου τοῦ ὑπὸ τοῦ συγγραφέως ἢ ἐκδότου ἐπιδιωχθέντος ὠφελίμου κέρδους ἢ καὶ ἐπὶ πλέον τὴν ἄρσιν τῆς ἀδείας πρὸς κυκλοφορίαν.

Αἱ τοιαῦται ἀποφάσεις τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου εἶναι ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὸν Ὑπουργόν.

Ὁ κατασκευάζων ἢ θέτων εἰς κυκλοφορίαν κίβδηλον βιβλιόσημον τιμωρεῖται κατὰ τὸ ἄρθρον 432 καὶ τὸ ἐδάφ. α' τοῦ ἄρθρου 405 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Πᾶς λειτουργὸς τῆς ἐκπαιδεύσεως εἰσάγων εἰς τὸ σχολεῖον ἢ ἀνεχόμενος νὰ χρησιμοποιοῦν οἱ μαθηταί του βιβλίον μὴ ἐγκεκριμένον ἢ μὴ ἔχον ἄδειαν κυκλοφορίας, ἢ μὴ φέρον τὰς ἐν ἐδαφ. α' τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐνδείξεις, ἢ μὴ ἔχον τὸ κεκανονισμένον βιβλιόσημον, τιμωρεῖται κατὰ τοὺς κειμένους νόμους διὰ προστίμου ἢ καὶ διὰ προσωρινῆς ἀπολύσεως, ἐν ὑποτροπῇ δὲ καὶ δι' ὁριστικῆς ἀπολύσεως. Διὰ τὰς αὐτὰς περιπτώσεις τιμωροῦνται κατὰ τοὺς κειμένους νόμους καὶ οἱ ἱδρυταὶ καὶ διευθυνταὶ τῶν ἰδιωτικῶν σχολείων διὰ προστίμου μέχρι 5 000 δραχμῶν ἐν ὑποτροπῇ δὲ καὶ δι' ἀφαιρέσεως τῆς πρὸς ἵδρυσιν τοῦ ἰδιωτικοῦ σχολείου ἀδείας

Ἄρθρον 14.

Ἡ χορηγηθεῖσα ἔγκρισις πρὸς εἰσαγωγὴν διδακτικοῦ τινος βιβλίου αἴρεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Θρησκευμάτων καὶ Παιδείας, ἀποφάσει τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου καὶ

α') Ἐάν, μεταβαλλομένων τῶν ἐπισήμων προγραμμάτων, τὸ βιβλίον δὲν ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν σχετικὴν προκήρυξιν, τὴν ἀφορῶσαν τὸ μάθημα δι' οὗ τὴν διδασκαλίαν προορίζεται.

καὶ β') Ἐάν, ἐπὶ πλέον, ἡ πρόοδος τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν ἀρχῶν τῆς μεθοδικῆς συγγραφῆς ἤθελε καταστήσει τὸ βιβλίον ἄχρηστον εἰς τοὺς μαθητὰς ἢ πεπαλαιωμένον.

Ἡ περὶ ἄρσεως ἀπόφασις, δημοσιευομένη ἐντὸς 15ημέρου εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, κοινοποιεῖται εἰς τὸν συγγραφέα καὶ τὸν ἐκδότην τοῦ βιβλίου καὶ διὰ τῶν οἰκείων Ἐπιθεωρητῶν εἰς τὰ σχολεῖα τοῦ Κράτους.

Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἄρσις τῆς ἐγκρίσεως ἢ ἀδείας κυκλοφορίας εἰς τὰ σχολεῖα διδακτικοῦ βιβλίου οὐδὲν δικαίωμα ἀποζημιώσεως ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου παρέχει εἰς τὸν δικαιοῦχον.

Ἄρθρον 15.

Τὰ ἐγκεκριμένα διδακτικὰ βιβλία, κατάλογος τῶν ὁποίων ἀποστέλλεται ἐγκαίρως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Θρησκευμάτων καὶ Παιδείας εἰς πάντα τὰ σχολεῖα διὰ τῶν οἰκείων ἐπιθεωρητῶν, εἰσάγονται εἰς τὰ σχολεῖα μετ' ἀπόφασιν τοῦ συλλόγου τῶν διδασκόντων ἢ τοῦ διδάσκοντος, προκειμένου περὶ μονοταξίων δημοτικῶν σχολείων, διὰ πράξεως δεόντως ἠτιολογημένης, ἀντίγραφον τῆς ὁποίας ὑποβάλλεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον καὶ τὸ οἰκεῖον τμῆμα τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου.

Ὡσαύτως, μερίμνῃ καὶ ἀποφάσει τοῦ συλλόγου τῶν διδασκόντων ἢ τοῦ διδάσκοντος, προκειμένου περὶ μονοταξίων δημοτικῶν σχολείων, τελεῖται ἡ ὀργάνωσις, ὁ ἐφοδιασμὸς καὶ πλουτισμὸς τῶν σχολικῶν βιβλιοθηκῶν.

Τὰ τῆς ἱδρύσεως, λειτουργίας καὶ τῶν πόρων τῶν σχολικῶν βιβλιοθηκῶν καθορισθήσονται διὰ Διατάγματος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Θρησκευμάτων καὶ Παιδείας ἐκδοθησομένου.

Ἄρθρον 16.

Ἀπαγορεύεται εἰς πάντα ὑπάλληλον τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, εἰς τὰ μέλη τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου καὶ εἰς τοὺς ἐπιθεωρητὰς παντὸς εἴδους ἢ ὑπὸ ἴδιον ἢ ξένον ὄνομα ὑποβολὴ σχολικοῦ βιβλίου πρὸς ἔγκρισιν καὶ ἡ ἀναδοχὴ τῆς ἐκδόσεως καὶ ἐμπορίας τοιούτου βιβλίου ἢ ἡ συμμετοχὴ εἰς αὐτάς. Ὁ παραβάτης ἀπολύεται τῆς ὑπηρεσίας, ἀπαγορευομένου τοῦ ἀναβιορισμοῦ εἰς ἐκπαιδευτικὴν θέσιν πρὸ τῆς παρόδου διετίας.

Τῆς διατάξεως ταύτης ἐξαιροῦνται συγγραφεῖς ἐγνωσήσαντες τὰ δικαιώματά των εἰς ἄλλον καὶ τὴν ἐπὶ τῶν βιβλίων κυριότητα αὐτῶν ἄνευ οἱασδήποτε μεσαιτέρω συμμετοχῆς εἰς τὰς ἐκ τῆς πωλήσεως εἰσπράξεις, διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως, γενομένης πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ἀπαγορευομένης ὅμως τῆς συμμετοχῆς εἰς κριτικὰς ἐπιτροπὰς διὰ βιβλία τοῦ αὐτοῦ εἴδους.

Εἰς τὴν ὑπογρέωσιν παρομοίας ἐκχωρήσεως ὑποβάλλεται καὶ πᾶς συγγραφεὺς σχολικοῦ βιβλίου, διοριζόμενος εἰς τινα τῶν ἀνωτέρω θέσεων ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ του.

Ἡ ἰδιότης τοῦ ἐκτάκτου καὶ αἱρετοῦ ἐκπαιδ. συμβούλου εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς τὴν ἰδιότητα τοῦ συγγραφέως ἐγκεκριμένου διδακτικοῦ βιβλίου καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν, κατ' ἣν οὗτος ἔχει ἐκχωρήσει τὰ ἐπὶ τοῦ βιβλίου δικαιώματά του.

Ἄρθρον 17.

Τὸ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Θρησκευμάτων καὶ Παιδείας τμῆμα τῶν ἑτεροδίκων καταργεῖται· τὸ δὲ ἐν τῷ αὐτῷ Ὑπουργείῳ γραφεῖον τῶν διδακτικῶν βιβλίων παράγεται εἰς τμῆμα εἰς ὃ ὑπάγεται ἐφεξῆς καὶ τὸ γραφεῖον τῶν ἰδιωτικῶν καὶ ξένων σχολείων. Ἡ διεύθυνσις δὲ αὐτοῦ ἀνατίθεται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ εἰς ἕνα τῶν ἄνευ τμήματος ὀργανικῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 18.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Θρησκευμάτων καὶ Παιδείας θὰ ὁρισθῶσιν αἱ προθεσμίαι ἐντὸς τῶν ὁποίων θὰ συν-

ταχθῶσι τὸ πρῶτον αἱ προκηρύξεις, ὡς ἐπίσης ἐντὸς τῶν ὁποίων θὰ γίνῃ ἡ ὑποβολὴ καὶ κρίσις τῶν διὰ τὴν πρώτην τετραετίαν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἐγκριθησομένων διδακτικῶν βιβλίων.

Οἱ συγγραφεῖς ἐγκεκριμένων διδακτικῶν βιβλίων, ἢ οἱ ἐκλογεῖς τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν, ὑποχρεοῦνται μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος προκηρύξεων πρὸς συγγραφὴν διδακτικῶν, νὰ προσαρμόζωσι πρὸς αὐτὰς ταῦτα καὶ ὑποβάλλωσι πρὸς κρίσιν εἰς πὰς καταρτισθησομένας ἐπιτροπάς.

Ἡ κυκλοφορία τῶν νῦν ἐγκεκριμένων διδακτικῶν βιβλίων ἰσχύει μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τῶν ἀποφάσεων τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καταρτισθησομένων ἐπιτροπῶν.

Πλὴν τῶν τῆς Ε' καὶ Στ' δημοτικοῦ σχολείου, τῶν γεναμμένων εἰς τὴν δημοτικήν, ἧς ἡ διδασκαλία κἄτερα ἐκ τῶν ἀνωτέρω τάξεων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος (ἄρθρ. 2ου, ἐδ. α'). Ἐξαιρετικῶς κατὰ τὸ πρῶτον ἐξάμηνον τοῦ σχολ. ἔτους 1933—34 θέλουσι κυκλοφορήσει καὶ τὰ εἰς τὴν δημοτικὴν γεναμμένα ἀναγνωστικὰ Ε' καὶ Στ' τάξεως δημοτικοῦ σχολείου, ἀπαγορευομένης τοῦ λοιποῦ τῆς κυκλοφορίας των.

Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν ὡς ἄνω ἀποφάσεων θέλουσιν ἰσχύσει διὰ τὴν πρώτην τετραετίαν μόνον τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἐγκριθησόμενα διδακτικὰ βιβλία, νοεῖται νὰ γεννᾶται δικαίωμά τι ὑπὲρ τῶν δικαιούχων τοῦ β' ἐδαφίου τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Μένοντος ὅτου κυκλοφορήσουν τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐγκριθησόμενα διδακτικὰ βιβλία δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, ἐπανέρχονται ἐν ἰσχύϊ τὰ ἐγκριθέντα βιβλία τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως κατὰ τὸν διαγωνισμὸν τοῦ ἔτους 1929 καὶ ὧν ἡ ἰσχὺς ἔληξε κατὰ τὸν Αὔγουστον τοῦ 1932, πλὴν τῶν εἰς τὴν δημοτικὴν γλῶσσαν Ε' τῆς ΣΤ' τάξεως.

Τὰ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου 5045 ὑποβληθέντα μέχρι τέλους Ἰουνίου 1933 πρὸς κρίσιν διδακτικὰ βιβλία ἐπιστρέφονται εἰς τοὺς δικαιούχους, ἵνα ὑποβληθῶσι κατὰ πὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, μὴ γεννωμένου ὑπὲρ αὐτῶν δικαιώματός τινος.

Ἄρθρον 20.

Καταργεῖται πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Προκειμένου εἶτα νὰ ψηφισθῇ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τῶν νόμων 4747, 4867, 5177 ἀφορώντων τὰς ἐργασίας διαρρυθμίσεως τοῦ κτιρίου παλαιῶν ἀνακτόρων κλπ.», ὁ κ. Δ. ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗΣ ζητεῖ τὴν ἀναβολὴν μέχρις ἀρίξεως τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ. Ἀναβάλλεται εἶτα προσωρινῶς ἡ ψήφισις τοῦ συνόλου.

Γίνονται κατόπιν δεκτὰ εἰς 6' συζήτησιν κατ' ἄρθρον κα σύνολον τὰ σχέδια νόμων 1) «περὶ ἐθελοντῶν στρατευσίμων ἀεροπορίας, ἐλαττώσεως τῆς θητείας τῶν στρατευσίμων καὶ τροποποιήσεως ἄρθρων τινων σχετικῶν νόμων ἀεροπορίας». 2) «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4078 περὶ ταμείου ἀλληλοβοηθείας ὁπλιτῶν χωροφυλακῆς».

Εἰς μόνην συζήτησιν δι' ἀναστάσεως γίνονται δεκτὰ τὰ σχέδια νόμων «περὶ συστάσεως ταμείου ἀσφαλίσεως τῶν μελῶν τῆς ἑνώσεως συντακτῶν ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων».

2) «περὶ καταθέσεως τῶν εἰσπράξεων ἐκ τοῦ προσθέτου ἑξηκονταλέπτου ἐπὶ τῆς τιμῆς τοῦ καταναλισκομένου ὕδατος ἐν Θεσσαλονίκῃ» ἔχοντα οὕτω:

Περὶ ἐθελοντῶν Ἀεροπορίας, ἐλαττώσεως τῆς θητείας τῶν στρατευσίμων καὶ τροποποιήσεως ἄρθρων τινῶν σχετικῶν νόμων τῆς Ἀεροπορίας.

Ἄρθρον 1.

Ἐθελονταὶ Σμηνῖται κατατάσσονται ἐν τῇ Ἀεροπορίᾳ νέοι ἔχοντες συμπληρώσει τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας των μέχρι καὶ τοῦ 21ου μὴ συμπεπληρωμένου, ἐπὶ 14μήνῳ ὑποχρεώσει κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὁποίας δύνανται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἀεροπορίας κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Ἐπιτελείου, νὰ χορηγήσῃ εἰς τούτους ὑποχρεωτικὰς ἀδείας μέχρι 2 μηνῶν ἄνευ ἀποδοχῶν καὶ ἀποζημιώσεων.

Ἡ ἀνωτέρω ὑποχρεωτικὴ ἄδεια χορηγεῖται ἢ ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν καταταγέντων ἢ τμηματικῶς ἢ κατὰ κατηγορίας, ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς Ἀεροπορίας.

Διὰ Π. Δ. προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἀεροπορίας κανονισθήσονται :

α') Τὰ λοιπὰ πρόσοντα ἄτινα δέον νὰ ἔχωσιν οἱ ἀνωτέρω ἐθελονταί.

β') Τὰ δικαιολογητικὰ ἅτινα δέον νὰ ὑποβάλωσι πρὸς ἀπόδειξιν τῶν προσόντων, ὡς καὶ ὁ τρόπος τῆς ὑποβολῆς καὶ ἐλέγχου τούτων, καὶ

γ') Ὁ τρόπος τῆς κατατάξεως καὶ αἱ περιφέρειαι ἐξ ὧν θὰ λαμβάνωνται.

Οἱ ἀνωτέρω ἐθελονταὶ λαμβάνουσι τὰς ἀποδοχὰς τῶν στρατευσίμων Ἀεροπορίας ὁ δὲ χρόνος τῆς ἐθελοντικῆς ὑπογρεώσεώς των καλύπτει στρατολογικὰς ὑποχρεώσεις. Οὗτοι ἐκπίπτονται ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ στρατευσίμων τοῦ προβλεπομένου διὰ τὴν Ἀεροπορίαν, μετὰ δὲ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών των ἐγγράφονται ἔφεδροι Ἀεροπορίας ἀπὸ τὴν στρατολογικὴν των κλάσιν, ἣν καὶ ἀκολουθοῦσιν.

Πᾶσα ἑτέρα διάταξις ἰσχύουσα διὰ τοὺς στρατευσίμους τῆς Ἀεροπορίας ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τοὺς ἐθελοντὰς τοῦ παρέντος νόμου.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 96 τοῦ 5121 νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

Ἡ ἐν τῷ ἐνεργῷ στρατῷ τῆς Ἀεροπορίας θητεία ὁρίζεται 14μηνος, 4μηνος δὲ ὑποχρέωσις ἐκγυμνάσεως διὰ τοὺς ἀπαλλαγέντας καὶ τοὺς ἀποκτῶντας τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 21 ἔτους τῆς ἡλικίας των καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουσιν ὑπερβῇ τὸ 35ον τοιοῦτον κατὰ τὴν πρόσκλησιν.

Εἰς τοὺς ὑπέχοντας 14μηνον θητείαν δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἀεροπορίας κατὰ τὸ διάστημα ταύτης, κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Ἐπιτελείου, νὰ χορηγῇ ὑποχρεωτικὰς ἀδείας μέχρι δύο μηνῶν ἄνευ ἀποδοχῶν καὶ ἀποζημιώσεων.

Ἡ ἀνωτέρω ἄδεια χορηγεῖται ἢ ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν στρατευσίμων τῆς αὐτῆς κλάσεως ἢ σειρᾶς, ἢ τμηματικῶς, ἢ κατὰ κατηγορίας, ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς Ἀεροπορίας.

Ἡ θητεία τῶν σωματικῶς ἠσκημένων νέων κανονίζεται συμφώνως τῷ Ν. Δ. τῆς 2ας Σεπτεμβρίου 1925 «περὶ παροχῆς εὐεργετημάτων εἰς τοὺς σωματικῶς ἠσκημένους νέους» ἡ δὲ μείωσίς της γίνεται μόνον ἐκ τῆς 14μήνου θητείας.

Ἡ 14μηνος θητεία ἰσχύει καὶ διὰ τὰς παλαιοτέρας κλάσεις τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἤδη τοιούτων.

Ἄρθρον 3.

Ἡ 2α παράγραφος τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ 5121 νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Οἱ ὑποψήφιοι δέον νὰ εἶναι πολῖται Ἕλληνες ἡλικίας 17 ἐτῶν συμπεπληρωμένων μέχρι καὶ 21 μὴ συμπεπληρωμένων κατὰ τὸ ἔτος τῆς προκηρύξεως τοῦ διαγωνισμοῦ».

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὸ ἄρθρον 74 τοῦ 5121 νόμου προστίθενται αἱ κάτωθι παράγραφοι :

Ὁ χρόνος μαθητείας τῶν ἐθελοντῶν ἀποθηκαρίων καὶ νοσοκόμων τῶν εἰσαγομένων εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου 5123 προβλεπόμενα σχολεῖα δὲν προσμετρᾶται πρὸς κάλυψιν στρατολογικῶν ὑποχρεώσεων ἐφ' ὅσον οὗτοι ἀπεβλήθησαν τῶν σχολείων κατὰ τὴν διάρκειαν ταύτης δι' οἱονδήποτε λόγον (ἐκτὸς διὰ λόγους ὑγείας ἢ ἀπερρίφθησαν κατὰ τὰς τελικὰς ἐξετάσεις πρὸς λῆψιν πτυχίου).

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐκείνοι τῶν ὁποίων ἡ κλάσις δὲν ἔχει κληθῇ καὶ ἐκείνοι οἵτινες ἔχουσιν ἐκπληρώσει τὴν θητείαν των ἐπανέρχονται εἰς τὴν προτέραν των κατάστασιν, ἐκείνοι **δὲ τῶν ὁποίων ἡ κλάσις ἔχει κληθῇ καὶ δὲν ἔχουσιν ἐκπληρώσει** τὴν θητείαν των ἐκπληροῦσι ταύτην ἐν τῇ Ἀεροπορίᾳ ὡς στρατεύσιμοι.

Οἱ διὰ λόγους ὑγείας ἀποβαλλόμενοι συνεχίζουσι τὴν ἐν τῇ Ἀεροπορίᾳ θητείαν των ὡς στρατεύσιμοι, ἐφ' ὅσον ὑπέχουν τοιαύτην ἄλλως οἱ μὲν λόγῳ τῆς φοιτήσεώς των ἐν τῷ σχολείῳ συμπληρώσαντες τὴν θητείαν των ἐγγράφονται ἔφεδροι τῆς Ἀεροπρίας, ἐφ' ὅσον δικαιοῦνται, οἱ δὲ λοιποὶ ἐπανέρχονται εἰς τὴν πρώτην κατάστασιν αὐτῶν.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ 5124 νόμου καὶ ἄρθρων 19 καὶ 20 τοῦ 5123 τοιούτου προβλεπομένη ἡλικία τῶν μηχανουργῶν καὶ συνθετῶν ὁρίζεται «17 ἔτη συμπεπληρωμένα μέχρι καὶ 23 μὴ συμπεπληρωμένα».

Ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ 5121 νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

Οἱ ἐκ τῆς Σχολῆς Τεχνιτῶν Ἀεροπορίας ἀποφοιτῶντες ἀναλαμβάνουσι 4ετῆ ὑποχρέωσιν ἀφ' ἧς ὁριστικῶς κατετάγησαν.

Ἄρθρον 6.

Εἰς τοὺς διαγωνισμοὺς διὰ τὴν κατάταξιν εἰς τὴν Ἀεροπορίαν καὶ εἰσαγωγὴν εἰς τὰς ὑπὸ τῶν ἄρθρων 2, 18, 24, 25, 26, 27, 28, 32, 35 τοῦ 5123 νόμου, προβλεπομένας σχολάς, δύνανται νὰ μετάσχωσι καὶ μὴ ἰδιῶται ἐφ' ὅσον κέκτηνται τὰ ὑπὸ τῶν σχετικῶν νόμων καὶ διαταγμάτων προβλεπόμενα προσόντα.

Νέοι ὁμογενεῖς ἀνεξαρτήτως ὑπηκοότητος, καταγόμενοι ἐκ μερῶν ὁρισθησομένων διὰ Π. Διατάγματος ἔχοντες τὰ λοιπὰ προβλεπόμενα προσόντα, δύνανται νὰ μετάσχωσι τῶν διαγωνισμῶν τῶν ἀνωτέρω Σχολῶν. Ἡ ἰσχὺς τῆς διατάξεως ταύτης ἄρχεται ἀπὸ 1ης Αὐγούστου 1933.

Ἄρθρον 7.

Εἰς τὴν Σχολὴν Ἀεροπορίας εἰσάγονται καθ' ὑπέρβασιν τοῦ ἀριθμοῦ μόνον υἱοὶ ἢ ἀδελφοὶ θανόντων ἀξιωματικῶν ἢ ὁπλιτῶν λόγῳ ἀεροπορικοῦ ἀτυχήματος, ἐφ' ὅσον ἔχοντες τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα ἐπέτυχον εἰς τὸν σχετικὸν διαγωνισμὸν καὶ δὲν περιλαμβάνονται ἐντὸς τοῦ καθορισθέντος διὰ τῆς προκηρύξεως ἀριθμοῦ τῶν εἰσακτέων.

Οἱ οὕτω εἰσαγόμενοι δὲν δύνανται νὰ ὑπερβοῦν τὸ 10 ο)ο τοῦ ὁρισθέντος διὰ τῆς προκηρύξεως ἀριθμοῦ εἰσακτέων λαμβανομένων κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας, ἐὰν δὲ ἐκ τοῦ ὑπολογισμοῦ τούτου προκύπτῃ κλάσμα ἴσον πρὸς τὸ ἥμισυ τῆς Μονάδος ἢ καὶ πλέον, καταλογίζεται ὑπὲρ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ ἀτόμου.

Ἄρθρον 8.

Τὸ ἄρθρον 50 τοῦ 5124 νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

Ὁ χρόνος μαθητείας τῶν ἀπορριπτομένων κατὰ τὰς τελικὰς ἐξετάσεις καὶ τῶν δι' οἱονδήποτε λόγον ἀποβαλλομένων κατὰ τὴν διάρκειαν ταύτης, (ἐκτὸς διὰ λόγους ὑγείας) μαθητῶν τεχνιτῶν δὲν προσμετρᾶται πρὸς κάλυψιν στρατολογικῶν ὑποχρεώσεων.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐκείνοι τῶν ὁποίων ἡ κλάσις δὲν ἔχει κληθῇ ὡς καὶ ἐκείνοι οἵτινες ἔχουσιν ἐκπληρώσει τὴν θητείαν των, ἐπανέρχονται εἰς τὴν προτέραν των κατάστασιν, ἐκείνοι δὲ τῶν ὁποίων ἡ κλάσις ἔχει κληθῇ καὶ δὲν ἔχουσιν ἐκπληρώσει τὴν θητείαν των, ἐκπληροῦσι ταύτην ἐν τῇ Ἀεροπορίᾳ ὡς στρατεύσιμοι.

Οἱ διὰ λόγους ὑγείας ἀποβαλλόμενοι συνεχίζουσι τὴν ἐν τῇ Ἀεροπορίᾳ θητείαν των ὡς στρατεύσιμοι, ἐφ' ὅσον ὑπέχουσι τοιαύτην ἄλλως οἱ μὲν λόγῳ τῆς φοιτήσεώς των ἐν τῷ σχολείῳ συμπληρώσαντες τὴν θητείαν των ἐγγράφονται ἔφεδροι τῆς Ἀεροπορίας, ἐφ' ὅσον δικαιοῦνται, οἱ δὲ λοιποὶ ἐπανέρχονται εἰς τὴν πρώτην κατάστασιν αὐτῶν.

Ἄρθρον 9.

Τὸ ἄρθρον 52 τοῦ 5124 νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

Εἰς τὴν ἐφεδρείαν τῶν Τεχνιτῶν Ἀεροπορίας ἐγγράφονται πάντες οἱ λαβόντες πτυχίον Τεχνίτου, ἢ ὀνομαζόμενοι Τεχνῖται, οἱασδήποτε κατηγορίας.

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4078.

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὰς ἐξαιρέσεις τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἐδαφίου ε' τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νόμου 4078 «περὶ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας ὁπλιτῶν Χωροφυλακῆς» ὑπάγονται καὶ οἱ μόνιμοι ὁπλῖται τῆς Χωροφυλακῆς, οἵτινες ὑπηρέτουν κατὰ τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθον, ἢ θέλουσιν ἐξέλθη τοῦ Σώματος, συνεπείᾳ καταλήψεως αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας πρὸ τῆς παρελεύσεως πενταετίας ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς του, ἐφ' ὅσον εἶχον ἢ θὰ ἔχωσι συμπληρώσει κατὰ τὴν ἔξοδόν των, ὑπερβωδεκαετῆ πραγματικὴν ὑπηρεσίαν ἐν τῇ Χωροφυλακῇ. Οὗτοι δικαιοῦνται βοηθήματος ἡλαττωμένου κατὰ τὸ ποσὸν ὅπερ ἀπαιτεῖται πρὸς συμπλήρωσιν κρατήσεων δώδεκα ἐτῶν.

Περὶ συστάσεως Ταμείου Ἀσφαλίσεως τῶν μελῶν τῆς Ἑνώσεως Συντακτῶν Ἀθηναϊκῶν Ἐφημερίδων.

Ἄρθρον μόνον.

1) Διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, δύναται νὰ συσταθῇ Ταμεῖον ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως τῶν μελῶν τῆς Ἑνώσεως Συντακτῶν Ἀθηναϊκῶν Ἐφημερίδων.

2) Ὁ τρόπος τῆς διοικήσεως αὐτοῦ, οἱ πόροι του προερχόμενοι ἐξ ὑποχρεωτικῆς εἰσφορᾶς τῆς Ἑνώσεως Συντακτῶν Ἀθηναϊκῶν Ἐφημερίδων καὶ τῶν μελῶν αὐτῆς, ὁ τρόπος εἰσπράξεως αὐτῶν, τὰ τῆς ἐπενδύσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν κεφαλαίων, ὁ κύκλος τῶν δικαιουμένων εἰς παροχὰς προσώπων, ἡ ἔκτασις τῶν χορηγητέων παροχῶν, αἱ προϋποθέσεις καὶ ὁ τρόπος τῆς ἀπονομῆς αὐτῶν, ἡ περίπτωσις διαλύσεως τοῦ Ταμείου καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἀπαραίτητος διὰ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τοῦ Ταμείου τούτου, θέλουσιν ὁρισθῇ διὰ Διαταγμάτων προκαλουμένων παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

3) Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 7, 8, 9 καὶ 10 τοῦ νόμου 2868 ὡς καὶ αἱ εὐεργετικαὶ διατάξεις καὶ φορολογικαὶ ἀπαλλαγαὶ αἱ θεσπιζόμεναι ὑπὲρ τῶν ἠσφαλισμένων μισθωτῶν ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τοῦ Ταμείου τούτου.

Περὶ διαθέσεως τῶν εἰσπράξεων ἐκ τοῦ προσθέτου 60λέπτου ἐπὶ τῆς τιμῆς τοῦ καταναλισκομένου ὕδατος ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Ἄρθρον μόνον.

Αἱ ὡς κάτωθι ὑποχρεώσεις τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ προστεθέντος 60λέπτου εἰς τὴν τιμὴν πωλήσεως τοῦ ὕδατος παρὰ τῆς Ἑταιρείας Διανομῆς Ὕδατος Θεσσαλονίκης, ἤτοι:

α) πρὸς τὴν Κτηματικὴν Ὁμάδα Θεσσαλονίκης ἐκ δραχμῶν 1.000.000.

β) πρὸς τὸ Ταμεῖον Συντάξεως Προσωπικοῦ Τροχιοδρόμων καὶ Ἠλεκτροφωτισμοῦ Θεσσαλονίκης ἐκ δραχμῶν 2.500.000 μετὰ τόκου 5 ο/ο ἀπὸ 5)5)30 μέχρις ἐξοφλήσεώς των.

γ) πρὸς τὴν Α' Οἰκοδομικὴν Ἑταιρείαν Θεσσαλονίκης ἐκ δραχμῶν 250.226.80 μετὰ τόκου 5 ο/ο ἀπὸ 22)10)27.

δ) πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων ἐν τῇ πυρικαύστῳ Ζώνῃ ἐκ δραχμῶν 1.000.000, καὶ

ε) πρὸς τὸν Οἰκοδομικὸν Συνεταιρισμὸν «Τὸ Βυζάντιον» ἐκ δραχμῶν 318.985.95 μετὰ τοῦ νομίμου τόκου ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἔτος 1931 συνάψεως τῆς σχετικῆς συμβάσεως τῆς Ἑταιρίας μετὰ τοῦ συνεταιρισμοῦ τούτου διὰ τὴν ἐγκατάστασιν ἐν τῇ περιοχῇ τούτου ὑδρονομικοῦ δικτύου θέλουσιν ἐξοφληθῇ ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοῦ 60λέπτου τούτου καὶ οὐχὶ ἐξ εἰδικῆς πιστώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας, τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 5614 τροποποιουμένου μόνον ὡς πρὸς τὸ σημεῖον τοῦτο.

Ἄρχεται κατόπιν ἡ β' συζήτησις ἐπὶ τῶν ἄρθρων καὶ τοῦ συνόλου τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ μεταρρυθμίσεως τῆς φορολογίας τοῦ καπνοῦ».

Ὁ κ. **Κ. Βερροιόπουλος** ὁμιλῶν ἐπὶ τοῦ 2ου ἄρθρου ζητεῖ νὰ ἀπαλειφθῇ, συμφώνως ἄλλως τε μὲ τὴν γνώμην τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ β' παράγραφος καθ' ἣν ἀπαγορεύεται ἡ συσκευὴ σιγαρέττων 12 1)2 γραμμαρίων εἰς κυτία σχήματος μεγάλων τοιούτων τῶν 25 γραμμαρίων (πλακέ).

Ὁ κ. **Σ. Λοβέρδος** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) δηλοῖ ὅτι ἀποδέχεται τὴν ἀπάλειψιν τῆς διατάξεως.

Ὁ κ. **Κ. Βερροιόπουλος** ζητεῖ νὰ ἐπιτραπῇ ἡ παροχὴ δώρων ὑπὸ καπνοβιομηχάνων, διότι συντελοῦν ταῦτα εἰς τὴν αὔξησιν τῆς καταναλώσεως.

Ὁ κ. **Ν. Σπέντζας** ζητεῖ ἐπίσης νὰ ἐπιτραπῇ ἡ παροχὴ δώρων ὡς καὶ λαχείων.

Ὁ κ. **Σ. Λοβέρδος** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) παρατηρεῖ ὅτι καὶ οἱ καπνοβιομήχανοι ἐδέχθησαν τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς παροχῆς δώρων. τὰ ὁποῖα ἄλλως τε δίδονται μὲ τὰ σιγαρέττα κατωτέρας ποιότητας.

Ὁ κ. **Κ. Βερροιόπουλος** λέγει ὅτι κατὰ τὸ 7ον ἄρθρον διατίθενται ἀπὸ τὸν φόρον 50 λεπτὰ κατὰ χιλιογραμμον διὰ τὴν προικοδότησιν ταμείου συντάξεως καὶ περιθάλψεως τῶν ἐργατῶν καὶ τεχνητῶν βιομηχανίας καὶ καπνοῦ, δὲν βλέπει ὅμως τὸν λόγον, διὰ τὸν ὁποῖον δὲν ἐπεκτείνεται τὸ μέτρον αὐτὸ καὶ διὰ τοὺς ὑπαλλήλους, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι περισσότεροι τῶν 80—100.

Σ. Λοβέρδος. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Φοβοῦμαι μήπως ματαιωθῇ ὅλος ὁ σκοπὸς τοῦ νομοσχεδίου.

Ὁ κ. **Γ. Τουρκοβασίλης** συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν ἀπόψεων, τὰς ὁποίας ἐξέθηκεν ὁ κ. Βερροιόπουλος.

Ὁ κ. **Α. Στρᾶτος** συμφωνῶν λέγει ὅτι πρέπει νὰ τεθῇ εἰς φραγμός, νὰ ὁρισθῇ δηλαδὴ μέχρι ποίου μισθοῦ ὑπαλλήλους θὰ ἀφορᾷ τὸ εὐεργετικὸν μέτρον.

Ὁ κ. **Σ. Λοβέρδος** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) συμφωνεῖ, προτάσει δὲ τοῦ κ. **Α. Στράτου** ὁρίζεται διὰ τοὺς ὑπαλλήλους, οἱ ὁποῖοι λαμβάνουν μέχρι τριῶν χιλιάδων δραχμῶν μισθόν.

Ὁ κ. **Α. Λιβιεράτος** ὁμιλῶν ἐπὶ τοῦ 8ου ἄρθρου ζητεῖ νὰ προστεθῇ εἰς αὐτὸ ἡ φρᾶσις «ἐπὶ τῶν δεδηλωμένων ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις ἀποθεμάτων».

Ὁ κ. **Θ. Δεσύλλας** ὁμιλῶν ἐπὶ τοῦ 1ου ἄρθρου λέγει ὅτι ἐνῶ πρόκειται νὰ ρυθμισθῇ διὰ τοῦ νομοσχεδίου τόσον σοβαρὸν ζήτημα δὲν ἐδόθη εἰς τοὺς βουλευτὰς ὁ ἀπαιτούμενος καιρὸς πρὸς μελέτην αὐτοῦ. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν φορολογίαν, ἡ γνώμη του εἶναι ὅτι, ἐὰν ἐπιβληθῇ τοιαύτη καὶ ἐπὶ τῆς β' ποιότητος σιγαρέττων, θὰ μειωθῇ ἡ κατανάλωσις.

Α. Μπασιάκος. Δὲν εἶμαι ἐγὼ ἐκεῖνος, λέγει, ὅστις θὰ κακίσῃ τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὰς νέας φορολογίας, εἶμαι ὅμως ὑποχρεωμένος νὰ κάμω παρατηρήσεις τινάς. Ἀπὸ τὰς 11 δραχ. ἑκάστου πακέτου σιγαρέττων οἱ παραγωγοὶ λαμβάνουν μόνον 1.10.

Α. Στρᾶτος. 40 καὶ μόνον λεπτά.

Α. Μπασιάκος. Τὸ ἀνώτατον ὅριον 1. 10. Ὅταν ἐρχόμεθα νὰ ἐπιβάλωμεν μίαν δραχμὴν φορολογίαν δὲν ἔπρεπε περιορίζοντες τὰ κέρδη τῶν καπνοπωλῶν νὰ ἐξασφαλίσωμεν ἕνα μεγαλείτερον ποσοστὸν ὑπὲρ τῶν παραγωγῶν;

Ὁ κ. **Κ. Βερροιόπουλος** διακόπτων παρατηρεῖ ὅτι λαμβάνεται πρόνοια διὰ τὴν παραγωγήν. Εἰς τὸ μέλλον ὁ συναγωνισμὸς τῶν βιομηχανιῶν θὰ γίνεται ὄχι εἰς τὰ κουτιὰ καὶ τὴν πολυτέλειαν ἀλλ' εἰς τὴν καλὴν ποιότητα, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς παραγωγῆς.

Ὁ κ. **Δ. Τσιῶκος** ὑποστηρίζει ὅτι ἡ αὔξησις τῆς φορολογίας τοῦ καπνοῦ δὲν πρέπει νὰ συμπεριλάβῃ τὴν κατωτέραν ποιότητα, τὴν ὁποίαν καπνίζουν οἱ ἐργατικοὶ καὶ πτωχοὶ ἀγρόται καὶ τῶν ὁποίων τὰ ἡμερομίσθια καὶ ἐν γένει οἱ πρόσοδοι οὐδόλως ηὐξήθησαν. Παρακαλεῖ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ δηλώσῃ ἐὰν ἀπεφασίσθη ἡ δημιουργία εὐθηνοῦ σιγαρέττου, διότι οἱ ἀγροτικοὶ πληθυσμοὶ τῶν νέων καπνοπαραγωγικῶν μερῶν εὑρίσκονται ἐν ἀδυναμίᾳ νὰ ἀγοράσωσι μὲ τὴν ὑπάρχουσαν φορολογίαν σιγαρέττα, ἔστω καὶ κατωτέρας ποιότητος, καὶ ἀναγκάζονται νὰ καπνίζουν λαθραίως, χρησιμοποιοῦντες ἀντὶ σιγαροχάρτου ἐφημερίδας.

Ὁ κ. **Σ. Λοβέρδος** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν), λέγει ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὸν λαὸν καὶ τὸ λαϊκὸν σιγαρέττον γίνεται μελέτη ἀλλ' ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν ὑπάρχει οὔτε χρόνος οὔτε ἀπαιτουμένη προετοιμασία διὰ τὴν λῆψιν σχετικοῦ μέτρου. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς φορολογίας.

Ὁ κ. **Π. Ράλλης** (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). διακόπτων λέγει ὅτι κατὰ λάθος φέρεται ἐν τῇ Ἡμερησίᾳ Διατάξει ὡς ὑπὸ ψήφισιν εἰς τὸ σύνολον τὸ νομοσχέδιον «περὶ διαρρυθμίσεως τοῦ κτιρίου τῶν παλαιῶν ἀνακτόρων», ἐνῶ ἀκόμη δὲν ἐψηφίσθη τοῦτο εἰς μόνην συζήτησ.ν. καὶ παρακαλεῖ νὰ γίνῃ τώρα ἡ μόνη συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου.

Γ. Κονδύλης. (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν). Ἐπειδὴ ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας εἶναι ἠναγκασμένος νὰ φύγῃ, θὰ παρακαλέσω νὰ διακοπῇ ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ καπνοῦ καὶ νὰ συζητηθῇ τὸ νομοσχέδιον περὶ τοῦ κτιρίου τῶν παλαιῶν Ἀνακτόρων.

Γίνεται δεκτὴ ἡ πρότασις καὶ θεωρουμένου τοῦ ἀνωτέρω νομοσχεδίου ὡς μὴ ψηφισθέντος κατὰ τὴν προηγουμένην συνεδρίασιν ἄρχεται ἡ μόνη ἐπ' αὐτοῦ συζήτησις.

Ὁ κ. **Δ. Χατζηγιάννης** λέγει ὅτι εἰς τὰ 1930 ἐψηφίσθη εἰς νόμος περὶ διαρρυθμίσεως τοῦ κτιρίου τῶν Παλαιῶν Ἀνακτόρων, ἐχορηγήθη δὲ πίστωσις 40 ἑκατομμυρίων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων. Τὰ 40 ὅμως ἑκατομμύρια ἔγιναν 123 καὶ ἂν ἀφίσωμεν νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ εἰς τὸ μέλλον ὁ μέχρι σήμερον ἰσχύων νόμος ἀσφαλῶς θὰ φθάσωμεν εἰς τὰ 223 ἑκατομμύρια, χωρὶς νὰ γίνουν τὰ ἔργα.

Π. Ράλλης (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Ἐφ' ὅσον εἴμεθα ἡμεῖς εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸν Νοέμβριον ἡ Γερουσία θὰ ἐγκατασταθῇ εἰς τὰ Παλαιὰ Ἀνάκτορα. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν δαπάνην δὲν θὰ ὑπερβῇ αὕτη ἐπὶ Κυβερνήσεως τοῦ λαϊκοῦ κόμματος τὰ 123 ἑκατομμύρια. Ἄλλο ζήτημα εἶναι τὸ τῆς ἐλαττωματικότητος τῶν νόμων οἱ ὁποῖοι ἐφηρμόσθησαν,

Πρόεδρος. Καὶ ἡ Βουλή;

Π. Ράλλης (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Τὸν Ἰανουάριον.

Γ. Κρεστενίτης. Θὰ ὑπάρχῃ Γερουσία τὸν Νοέμβριον;

Δ. Χατζηγιάννης. Κατὰ τὸν πάγιον νόμον τὸν προβλέποντα τὴν ἐκτέλεσιν δημοσίων ἔργων πρέπει νὰ γίνεται δημοπρασία. Οἱ πρῴην κυβερνῆται ὅμως διὰ νὰ φύγουν ἀπὸ τὴν διάταξιν αὐτὴν ὥρισαν ὅτι τὸ ἔργον θὰ γίνῃ «ὑπὸ οἱουσδήποτε ὅρους ἐγκρίνει ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας». Καὶ

ἔτσι ἐδαπανήθησαν τεράστια ποσὰ καὶ ἡμεῖς ἐρχόμεθα τώρα νὰ καλύψωμεν τὰ ἔκτροπα τὰ ὁποῖα ἔγιναν. Ἀναπτύσσει κατόπιν τὰς σχετικὰς διατάξεις μεταγενεστέρου νόμου, τοῦ 5367, Ἔχω τὴν ἀντίληψιν, κύριοι συνάδελφοι, ὅτι πρέπει νὰ τεθῇ ἕνας φραγμὸς εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς ἀτασθαλίας τοῦ παρελθόντος. Ἐὰν ἔλεγαν εἰς τὴν Βουλὴν ὅταν ἐψηφίζετο ὁ νόμος ὅτι θὰ στοιχίσῃ τὸ ἔργον 123 ἑκατομμύρια ἔχω τὴν ἰδέαν ὅτι πολὺ δύσκολα καὶ ἐκείνη ἀκόμη ἡ Βουλὴ θὰ συνεφώνει. Ἐρχόμεθα τώρα νὰ συνεχίσωμεν τὴν τακτικὴν τοῦ παρελθόντος καὶ τὸ χειρότερον νὰ ἐγκρίνωμεν τὰς γενομένας ὑπὸ εὐθύνην τῶν πρῴην Ὑπουργῶν πληρωμάς.

Πολλοὶ βουλευταί. Τί νὰ κάμωμεν;

Δ. Χατζηγιάννης. Ἐν πρώτοις παραπονοῦμαι ὅτι καθ' ἣν στιγμὴν δὲν ἠμποροῦμεν νὰ διαθέσωμεν 10 ἑκατομμύρια διὰ νὰ ἀποξηράνωμεν 350 χιλιάδες στρέμματα ποὺ ἔχουν ἀμύθητον ἀξίαν διαθέτομεν τόσον μεγάλα ποσά.

Κ. Τσουκαλᾶς. Ἀνεβήκαμε καὶ στὶς καρέκλες διὰ νὰ τὰ ποῦμε αὐτὰ τὰ πράγματα.

Δ. Χατζηγιάννης. Ἀπὸ σήμερον καὶ εἰς τὸ ἑξῆς πρέπει νὰ ὁρισθῇ ὅτι αἱ ἐργασίαι θὰ γίνωνται ὅπως ὁρίζει ὁ πάγιος νόμος. Ἐξ ἄλλου παρακαλῶ νὰ κατατεθῇ ὁ σχετικὸς φάκελλος διὰ νὰ δοῦμε πῶς ἐκτελεῖται τὸ ἔργον.

Κ. Τσουκαλᾶς. Καὶ πῶς ἀπὸ 40 ἑκατομμύρια ἐφθάσαμεν εἰς τὰ 123;

Δ. Χατζηγιάννης. Ἄνευ πιστώσεων μὲ ἁπλᾶ σημειώματα τοῦ Ὑπουργοῦ ἐγίνοντο πληρωμαί.

Θ. Τουρκοβασίλης. (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Ὁ ἀρχηγὸς τῶν φιλελευθέρων κ. Βενιζέλος ἀπαντῶν εἰς ἐπερώτησιν ἐν τῇ Γερουσίᾳ εἶπεν ὅτι μὲ 40 μόνον ἑκατομμύρια θὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ ἔργον. Ἦτο ρητὴ καὶ κατηγορηματικὴ ἡ δήλωσίς του.

Ὁ κ. **Δ. Χατζηγιάννης** συνεχίζων ἐπικρίνει τὸν τρόπον τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου.

Κ. Τσουκαλᾶς. Φαίνεται ὅτι τὰ αὐτὰ πρόσωπα εἰσηγοῦνται καὶ τώρα.

Δ. Χατζηγιάννης. Παρακαλῶ νὰ ἀποσυρθῇ τὸ νομοσχέδιον. Νὰ ὑπολογισθοῦν δὲ αἱ δαπάναι διὰ τὴν περαίωσιν τοῦ ἔργου σύμφωνα μὲ τὸν πάγιον νόμον, νά μὴ σκεπάσωμεν δὲ τὸ παρελθόν. Τοὐναντίον δὲ νὰ ἐξετάσωμεν μήπως πρόκειται περὶ νέου ἑλληνικοῦ Παναμᾶ. (Χειροκροτήματα).

Π. Ράλλης. (Ὑπουργ. Συγκοινωνίας.) Δὲν εἴμεθα ἡμεῖς ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι δέν θὰ πλειοδοτήσωμεν εἰς ὅσα εἶπεν ὁ προλαλήσας κ. συνάδελφος.

Δ. Χατζηγιάννης. Παρέλειψα νὰ εἴπω ὅτι ὅσα ὑπεστήριξα δὲν δύνανται νὰ μειώσουν τὴν πρὸς ὑμᾶς ἐμπιστοσύνην καὶ ἐκτίμησιν.

Π. Ράλλης. (Ὑπουργὸς Συγκοινωνίας). Ἐγκαλοῦμεν τὴν προκάτοχον Κυβέρνησιν διὰ τὰς ἐνεργείας της ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου καὶ ἔχω τὴν ἀντίληψιν ὅτι τὸ ζήτημα δέον νὰ ἐξετασθῇ ὑπὸ εἰδικῆς ἐπιτροπῆς.

Γ. Στράτος. Αὐτὸ τὸ ἔργον εἶναι τὸ ἐλάχιστον, προκειμένου περὶ ἀτασθαλιῶν. Ἔχομεν τὴν ὁδοποΐαν καὶ τὰ ὑδραυλικὰ ἔργα Μακεδονίας.

Π. Ραλλης. (Ὑπουργὸς Συγκοινωνίας). Τὸ Δαϊκὸν κόμμα δὲν ἦλθεν εἰς τὴν Ἀρχὴν διὰ νὰ ἀπολαύσῃ τὰ ἀγαθὰ τῆς ἐξουσίας, ἀλλὰ διὰ νὰ ἐπουλώσῃ τὰς πληγὰς μιᾶς ἀτασθάλου πολιτικῆς. (Χειροκροτήματα). Δυστυχῶς ἡμεῖς δὲν ἔχομεν δικαιώματα ἀλλὰ μόνον καθήκοντα ἀπέναντι τοῦ λαοῦ, ἔχομεν τὸ καθῆκον νὰ ἀνασταλώσωμεν τὰ ἐρείπια. (Χειροκροτήματα). Ὑπόσχομαι εἰς τὴν Βουλὴν νὰ καταθέσω ὅλον τὸν φάκελλον τὸν σχετικὸν μὲ τὰ ἔργα τῶν Π. Ἀνακτόρων.

Γ. Στράτος. Νὰ ὁρισθῇ εἰδικὴ ἡμέρα συνεδριάσεως.

Π. Ράλλης. (Ὑπουργὸς Συγκοινωνίας). Τὸ ζήτημα τῆς μετασκευῆς πραγματικῶς ἀποτελεῖ ἐγκληματικὴν παρέκκλισιν ἐκ τοῦ νόμου ὅστις προστατεύει τὸ δημόσιον χρῆμα.

Συνεχίζων ὁ κ. **Π. Ράλλης** (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) λέγει ὅτι τὸ λαϊκὸν κόμμα, τὸ ὁποῖον διεδέχθη τὴν προηγουμένην κυβέρνησιν ἐπεδίωξε νὰ κατοχυρώσῃ τὸ δημόσιον χρῆμα κατὰ πάσης ἐπιβουλῆς. Καὶ τοῦτο διότι ἐνῷ προηγουμένως εἶχε καταρτισθῇ εἰς προσωρινὸς προϋπολογισμὸς ἀναγράφων δαπάνην 40 ἑκατομ. διὰ τὴν μετασκευὴν καὶ μεταρρύθμισιν τῶν Παλαιῶν Ἀνακτόρων, χωρὶς νὰ προϋπολογισθοῦν αἱ δαπάναι ἐκείναι διὰ τῶν ὁποίων θὰ κατωρθοῦτο ἡ ἀποπεράτωσις τοῦ ἔργου διὰ νὰ καταλήξουν αὗται νὰ φθάσουν τὸ ποσὸν τῶν 128 ἑκατομ., χωρὶς καὶ διὰ τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ νὰ εἶναι βεβαιωμένον ὅτι θὰ ἐπῄρχετο ἡ ἀποπεράτωσις τοῦ ἔργου. Ὁ συνάδελφος προκάτοχος μου ἐν τῷ Ὑπουργείῳ, κ. **Γ. Στράτος** κατώρθωσεν ὥστε νὰ περικόψῃ τὰς περιττὰς δαπάνας ἐκείνας, ὥστε νὰ κατορθωθῇ ἡ ἀποπεράτωσις διὰ τοῦ ποσοῦ τῶν 123 ἑκατομμυρίων τῶν Παλαιῶν Ἀνακτόρων. Γενικῶς αὐτὸ συμβαίνει διὰ τῆς συντάξεως προχείρων προϋπολογισμῶν, καθόσον ἐν τῇ ἐξελίξει τῶν ἔργων ἐδημιουργοῦντο καὶ νέαι ἀνάγκαι μετασκευῆς καὶ προσθηκῶν ἄνευ τῶν ὁποίων θὰ ἦτο ἀδύνατον ἀπολύτως νὰ στεγασθῇ ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία. Τὴν πληγὴν αὐτὴν τῆς διαρροῆς τοῦ δημοσίου χρήματος ἐπούλωσε διὰ τῶν ἐνεργειῶν του αὐτὸς ὁ συνάδελφός μου ἐκεῖνος. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἀναφέρω εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι ὑπῆρχε σχέδιον ὅπως τὸ παρὸν ἱστορικὸν Μέγαρον τῆς Βουλῆς παραμείνει κατόπιν μικρᾶς διαρρυθμίσεως ἀπαιτούσης μικρὰν δαπάνην, καὶ νὰ κατασκευασθῇ τὸ Μέγαρον τῆς Γερουσίας μὲ προϋπολογισθεῖσαν δαπάνην 30 ἑκατομ. εἰς τὸν χῶρον ὅπου νῦν ᾠκοδομήθη τὸ Μέγαρον τῆς Τηλεφωνικῆς Ἑταιρείας.

Πολλοὶ Βουλευταί. Καλλίτερα νὰ κατηργεῖτο ἡ Γερουσία διὰ νὰ μὴ γίνωνται αἱ δαπάναι αὐταί.

Π. Ράλλης. (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Διὰ νὰ ἐνοήσῃ ἡ Βουλὴ τὸ μέγεθος τῆς σπατάλης σᾶς ἀναφέρω ὅτι μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐπροτάθη νὰ φέρωμεν καὶ ἐφέραμεν ἐξ Εὐρώπης εἰδικὰ μηχανήματα διὰ τῶν ὁποίων ὁ κ. Πρόεδρος θὰ ἠδύνατο νὰ καλῇ τοὺς κ. Βουλευτὰς πατῶν ἐν κομβίον διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἐλάμβανε γνῶσιν τῆς προσκλήσεως διὰ φωτεινοῦ σημείου ὁ καλούμενος Βουλευτής.

Πολλοὶ Βουλευταί. Ποῦ ἐφημμόζετο αὐτὸ Κύριε Ὑπουργέ;

Π. Ράλλης. Πουθενά.

Συνεχίζων ὁ κ. Ὑπουργὸς λέγει ὅτι εἶναι πρόθυμος ἐὰν τὸ θελήσῃ ἡ Βουλὴ νὰ καταθέσῃ τὸν σχετικὸν φάκελλον τῆς μεταρρυθμίσεως τῶν Παλαιῶν Ἀνακτόρων διὰ νὰ γίνῃ εὐρυτέρα συζήτησις ἐπὶ τῶν ἀσκόπων δαπανῶν τὰς ὁποίας ἐνήργησεν ἡ προκάτοχος κυβέρνησις Καὶ τοῦτο διότι πρέπει νὰ ἐξετασθῇ εὐρύτερον ἡ ὑπόθεσις αὐτή.

Γ. Μπακόπουλος. Τί θὰ προκύψῃ ἀπὸ τὴν συζήτησιν αὐτήν; Εἶσθε πεπεισμένος ὅτι συνέδησαν καταχρήσεις Ἂν αὐτὸ συμβαίνῃ διατί δὲν παραπέμπετε τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸν κ. Εἰσαγγελέα;

Π. Ράλλης. (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνία). Δὲν εἶναι ἔργον μου νὰ κατηγορήσω τοὺς προκατόχους μου καὶ δὲν ἠμπορῶ συμφώνως πρὸς τὴν πρόκλησίν σας νὰ ἐνκφέρω προσωπικὴν γνώμην κ. συνάδελφε.

Δὲν δύνασθε νὰ ζητᾶτε ἀπὸ ἕνα Ὑπουργὸν τοιαῦτα πράγματα. Πάντως πληροφορῶ τὴν Βουλὴν ὅτι ὑπεδείχθη ἡ ἐπίσπευσις τῶν ἐργασιῶν πρὸς ἀποπεράτωσιν τῆς διαρρυθμίσεως τῶν παλαιῶν Ἀνακτόρων.....

Α. Στράτος. Ἐλπίδας ἐκφράζετε κ. Ὑπουργέ;

Π. Ράλλης. Ὄχι, καθόσον εἶναι βεβαιωμένον ὅτι ἡ ἐργασία αὐτὴ θὰ τελειώσῃ διὰ νὰ ἐγκατασταθῇ Γερουσία καὶ τοῦτο διότι πρέπει νὰ παύσῃ τὸ Δημόσιον νὰ καταβάλλῃ ὡς μίσθωμα πολλὰ ἑκατομ. διὰ τὸ οἴκημα ὅπου νῦν εἶναι ἐγκατεστημένη.

Κ. Τσουκαλᾶς. Κύριε Ὑπουργὲ νὰ γίνῃ ἡ δημοπρασία δι' ὅλα τὰ ἔργα αὐτά.

Π. Ράλλης. Καὶ ἐγὼ συμφωνῶ ὅτι διὰ πᾶν ἔργον πρέπει νὰ γίνεται δημοπρασία, ἀλλὰ λόγῳ τοῦ ἐπείγοντος ἡ παροῦσα κυβέρνησις θὰ προβῇ εἰς τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου ἄνευ τοιαύτης.

Θ. Τουρκοβασίλης. (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Τί ποσὸν ὑπολογίζετε, κ. συνάδελφε, ἐν συνόλῳ, ὅτι θὰ ἀπαιτηθῇ πρὸς ἀποπεράτωσιν τῆς ἐργασίας αὐτῆς;

Π. Ράλλης. Ἀπισχυρίζημαι καὶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ καθόσον εἰς τὸν προϋπολογισμὸν δὲν ἀνεγράφετο οὐδὲν ποσὸν διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐργασίας αὐτῆς, καὶ διὰ νὰ κατορθώσωμεν τοῦτο ἠναγκάσθημεν νὰ δανεισθῶμεν 40 ἑκατ. ἀπὸ τὰ Ταχυδρομικὰ Ταμιευτήρια. Καὶ διὰ τοῦτο θὰ παρακαλέσω τὴν Βουλήν, ὅπως ἐπιτρέψῃ τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ ἔργου, χωρὶς νὰ παρακωλυθοῦν ταῦτα διὰ ἐνεργείας διαγωνισμῶν, λόγῳ τοῦ ἐπείγοντος, καθόσον ἐὰν συμφώνως πρὸς τὰ θεσπισμένα γίνουν δημοπρασίαι τότε δὲν θὰ τελειώσωμεν ποτέ. Καὶ πρέπει νὰ τελειώσωμεν, διότι δυστυχῶς φαίνεται, ὅτι εἶναι προωρισμένον διὰ τὴν τύχην τοῦ λαϊκοῦ κόμματος, ὅτι πρέπει τοῦτο νὰ περισυλλέγῃ καὶ ἀνορθώνῃ ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἐρείπια, τὰ ὁποῖα ἐπεσώρευσεν ἐπὶ τῆς χώρας αὐτῆς ἡ προκάτοχος κυβέρνησις. Διὰ τοῦτο δὲν νομίζω ὅτι πρέπει νὰ διαγραφῇ τὸ ἄρθρον 4.

Κ. Καλκάνης Ξενίζει τὴν Βουλὴν ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 4 καὶ δὲν μπορῶ νὰ ἐννοήσω, ποῖος ἦτο ὁ σπουδαῖος ἐκεῖνος λόγος, ὁ ὁποῖος ἐπέβαλε τοῦτο.

Π. Ράλλης Δὲν ἔχω καμμίαν δυσκολιαν νὰ διαγραφῇ, καθόσον τοῦτο εἶναι ζήτημα ἀφορῶν τὸ Γενικὸν Λογιστήριον καὶ τὸ ὁποῖον μὰς ὑπέδειξε τὴν διαγραφὴν του πρὸς διακανονισμὸν τῶν διαφόρων λογαριασμῶν.

Κ. Καλκάνης. Νὰ διαγραφῇ ὁλόκληρος ἡ περίοδος.

Πρόεδρος. Παρακαλῶ τοὺς κ. Βουλευτὰς νὰ μὴ κάνουν διακοπάς.

Π. Ράλλης. Ὅπως σᾶς εἶπα αὐτὸ ἀφορᾷ τὸ Γενικὸν Λογιστήριον.

Κ. Τσουκαλᾶς. Μήπως ἐτέθη τοῦτο ὑπόπτως;

Π. Ράλλης (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Δὲν εἶναι δυνατόν. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ὀφείλω νὰ βεβαιώσω τὴν Βουλὴν ὅτι ἡ ὑπηρεσία τῶν δημοσίων ἔργων ἀποτελεῖται ἀπὸ πρόσωπα ἀπολύτως ἔντιμα.

Α. Πρωτοπαπαδάκης. Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἐντιμότητος δὲν ἀμφιβάλλει κανείς, ἀλλὰ γομίζω ὅτι πρέπει νὰ ζητηθοῦν εὐθύναι, καθόσον ἐνῷ, ὡς μὰς ἀνέφερεν ὁ κ. Ὑπουργός, διὰ τὸ ἔργον προϋπελογίσθησαν 40.000.000 κατώρθωσεν ἡ ὑπηρεσία τῶν δημοσίων ἔργων νὰ πέσῃ ἕως 200 ο|ο δηλαδὴ νὰ ἀναβιβάσῃ τὴν δαπάνην εἰς 123.000.000.

Π. Ράλλης (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Ἡ ὑπηρεσία τῶν δημοσίων ἔργων δὲν εἶχε τὴν γνώμην ὅτι θὰ ἦτο δυνατὴ ἡ ἐκτέλεσις ἑνὸς τοιούτου ἔργου νὰ γίνῃ διὰ δαπάνης 40 ἑκατομμυρίων, ἀλλὰ τῇ ὑποδείξει τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως προέβη εἰς τοῦτο. Καὶ νομίζω ὅτι μετὰ τὴν κατάθεσιν εἰς τὴν Βουλὴν τοῦ σχετικοῦ φακέλλου θὰ διαλευκανθοῦν τὰ ζητήματα αὐτά. Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, κύριοι Βουλευταί, παρακολουθεῖ τὸ ζήτημα μετὰ ζήλου καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι τὸ ἐρρύθμισε τελειωτικῶς διὰ νὰ ἀποφύγωμεν τὴν διαιώνισίν του.

Κ. Καλκάνης. Διεγράφη τὸ ἄρθρον, κύριε Πρόεδρε;

Δ. Χατζηγιάννης. Κύριε Ὑπουργέ, δηλώσατε ὅτι διαγράφετε τὸ 4ον ἄρθρον.

Π. Ράλλης (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Εἴμεθα σύμφωνοι.

Γ. Στράτος. Θὰ ἤθελα νὰ συστήσω εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῶν ποσοστῶν τοῦ ἐργολάβου καὶ τοῦτο, διότι θὰ ἦσαν δικαιολογημένα κἄπως ταῦτα ἐὰν ἡ δαπάνη περιωρίζετο εἰς τὰ 40.000.000 ὡς ἀρχικῶς εἶχεν ὑπολογισθῇ, ἀλλὰ τώρα εἶναι ὑπερβολικὴ ἡ ἀμοιβή του, προκειμένου διὰ δαπάνην 123.000.000 καὶ παρακαλῶ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν του τὴν σύστασίν μου ταύτην ὁ κ. Ὑπουργός.

Π. Ράλλης (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Δίδω τὴν πληροφορίαν εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι ἡ ὑπηρεσία ἀσχολεῖται μὲ τὸ ζήτημα τοῦτο.

Γ. Στράτος. Ἐπειδὴ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν τετραετίαν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας ἐσημειώθησαν τοιοῦτου εἴδους σκάνδαλα, παρακαλῶ τὸν κ. Πρόεδρον καὶ τὴν Βουλὴν νὰ ὁρισθῇ εἰδικὴ ἡμέρα συζητήσεως.

Πρόεδρος. Ἡ Βουλὴ ἐδέχθη.

Ι. Μάλλωσης. Εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως καὶ εἰς τὴν σελίδα 22 περιλαμβάνεται ὡς ψηφισθὲν σχέδιον νόμου περὶ ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων. Δὲν πρόκειται περὶ σχεδίου νόμου, ἀλλὰ περὶ πρωτάσεως νόμου τὴν ὁποίαν ὑπέγραψα καὶ ἐγώ. Παρακαλῶ τὸ νομοσχέδιον νὰ θεωρηθῇ, ὡς μὴ ψηφισθὲν καὶ ἀναιρῶ τὴν ὑπογραφήν μου.

Πρόεδρος. Ὑπάρχει ἀντίρρησις ἐπὶ τῶν χθεσινῶν καὶ προχθεσινῶν τῆς τῆς τρέχοντος πρακτικῶν;

Γ. Ράλλης. Εἰς τὴν χθεσινὴν Ἡμερησίαν διάταξιν τῆς Νομοθετικῆς Ἐργασίας ἦτο ἀναγεγραμμένη ὑπ' ἀριθ. 33 ἡ πρότασις αὕτη καὶ ἐψηφίσθη κανονικῶς.

Θ. Τουρκοβασίλης. (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Μία πρότασις νόμου πρέπει νὰ υἱοθετηθῇ καὶ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως. Ἐὰν δὲν συνέβη αὐτό, θεωρεῖται ὡς κακῶς ψηφισθεῖσα.

Γ. Ράλλης. Ἡ πρότασις αὕτη τοῦ νόμου ἐψηφίσθη κανονικῶς, καὶ ἡ Βουλὴ τὴν παρεδέχθη. Ἐὰν συμβῇ τὸ ἐναντίον τοῦτο εἶναι κατάργησις τοῦ Κοινοβουλίου, καθόσον δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τιθέμεθα ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν τῶν Ὑπουργῶν καὶ νὰ ἀποκλείεται τὸ δικαίωμα εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἀποφασίζῃ καὶ νὰ ψηφίζῃ προτάσεις νόμων.

Κ. Κορόζος. Δηλοῖ ὅτι εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς 7ης τρέχοντος καὶ εἰς τὴν ἀγόρευσίν του ἐπὶ τοῦ νόμου περὶ ἐνεχυροδανειστηρίων λαϊκῆς πίστεως ἐσφαλμένως ἐξετυπώθη ἡ λέξις «δεκαπενταετία» ἐνῷ εἶνε καὶ ἐγένετο δεκτὸν «πενταετίαν» προκειμένου περὶ τῶν προσόντων τῶν ἐκτιμητῶν.

Π. Ράλλης. Παρακαλεῖ ὅπως ἀπαλειφθῇ ἡ δημοσιευθεῖσα εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς 7ης φράσις αὐτοῦ «περὶ ἀδήλων πόρων» ὡς μὴ ἔχουσα τὴν ἔννοιαν ἥτις τῇ ἀπεδόθη.

Μετὰ ταῦτα γίνεται δεκτὸν τὸ εἰς μόνην συζήτησιν σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων, τῶν νόμων 4747, 4867 καὶ 5177 ἀφορώντων τὰς ἐργασίας διαρρυθμίσεως τοῦ κτιρίου Παλαιῶν Ἀνακτόρων εἰς μέγαρον Βουλῆς καὶ Γερουσίας» ὡς ἐτροποποιήθη παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, ἀναβληθείσης τῆς ψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Μεθ' ὃ ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως ἐπιφερομένων τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω διορθώσεων.

Μεθ' ὃ συνεχιζομένης τῆς 6' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζητήσεως ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ μεταρρυθμίσεως τῆς φορολογίας τοῦ καπνοῦ»,

Ὁ κ. Σ. Μαυρομματης ὁμιλῶν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2 τονίζει ὅτι ἡ καταστροφὴ τῆς βιομηχανίας ὀφείλεται εἰς τὸν συναγωνισμὸν μεταξὺ τῶν μεγάλων καπνοβιομηχάνων καὶ εἰς τὰ διδόμενα παρ'αὐτῶν μεγάλα ποσοστὰ εἰς τοὺς πρατηριούχους. Ὑπῆρχε εἰς τὸ νομοσχέδιον καὶ 3ον ἄρθρον τὸ ὁποῖον κακῶς ἀπηλείφθη. Δι' αὐτό, προσθέτει, εἶναι ἀνάγκη ὅπως τεθῇ 3η παραγ. εἰς τὸ ἄρθρον 2 καθ' ἣν διὰ διατάγματος θὰ ὁρίζωνται αἱ τιμαὶ διὰ νὰ ἐκλείψουν αἱ ἐκ τοῦ συναγωνισμοῦ καταστροφαί.

Ὁ κ. Α. Στράτος ὑποστηρίζει ἵνα δεχθῇ ἡ Ἐπιτροπὴ καὶ τεθῇ ἀπαγόρευσις εἰς τὰ καπνὰ τῶν ἄνω τῶν δραχ. 600 δεδομένου ὅτι ἐὰν ὑπάρχουν προμηθευμένα τοιαῦτα θὰ ἐξαντληθοῦν εἰς ὀλίγον περισσότερον χρόνον,καὶ διὰ τῆς τοιαύτης διαρρυθμίσεως θὰ ἐπέλθῃ μία ὠφέλεια εἰς τοὺς παραγωγούς.

Σ. Λοβέρδος (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Δηλοῖ ὅτι δέχεται ἵνα ἐντὸς ἔτους ἐξαντληθοῦν αἱ προμήθειαι.

Ὁ κ. ***Α. Στρᾶτος*** συνεχίζων λέγει ὅτι εἰς τὸ παλαιὸν νομοσχέδιον ὑπῆρχε καὶ ἄρθρον 3 ὅπερ ἔγινε δεκτὸν παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τὸ ὁποῖον ἤδη παρελείφθη.

Διὰ τοῦτο ἐπετρέπετο ἵνα ὁ κανονισμὸς τῶν τιμῶν τῶν σιγαρέττων γίνεται διὰ διατάγματος. Οἱ μεγάλοι, τονίζει, βιομήχανοι δίδουν μεγάλα ποσοστὰ εἰς τοὺς πρατηριούχους, ἐπέρχεται οὕτω συναγωνισμὸς μετὰ τῶν ἄλλων καὶ πρὸς ἀποφυγὴν συναγωνισμῶν ἀναγκάζονται νὰ χειροτερεύουν τὴν ποιότητα τῶν σιγαρέττων ἐπὶ ἐλάθῃ τῶν καπνοπαραγωγῶν. Δι' αὐτὸ, ἐπιλέγει, παρακαλῶ νὰ τεθῇ καὶ πάλιν τὸ ἄρθρον. Δὲν ἠμποροῦμεν διὰ νόμου νὰ κανονίζωμεν τὰς σχέσεις μεταξὺ βιομηχάνων καὶ πρατηριούχων. Ἡμεῖς καθορίζομεν τὰς τιμὰς πωλήσεως σιγαρέττων, ἀλλὴ δὲ μεγαλυτέρα ἐπέμβασις εἰς τὰς σχέσεις αὐτὰς θὰ ἦτο ἄτοπος.

Α. Στράτος. Σκεφθῆτε, τονίζει, κ. Ὑπουργὲ, καὶ τοὺς παραγωγοὺς ποὺ πένονται, διότι ἀπὸ τὰ 1900 ἑκατομμύρια δραχμῶν ποὺ δίδει ἡ καταναλωσις εἰς τὸν καπνὸν πέρνουν οἱ παραγωγοὶ μόνον τὰ 150 ἑκατομμύρια, ἐνῷ οἱ πρατηριοῦχοι ποὺ εἶναι 100 ἄνθρωποι πέρνουν 60 ἑκατομμύρια δηλαδὴ τὸ ἥμισυ ἐκείνων ποὺ πέρνουν οἱ παραγωγοί, καὶ ἐὰν οἱ καπνοπαραγωγοὶ χαλαρώσουν τὴν καπνοκαλλιέργειαν σκεφθῆτε τί θὰ γίνῃ ὁ προϋπολογισμός.

Ε. Μανωλᾶτος. Κατόπιν τῆς ἀποδοχῆς τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς ἐντὸς ἔτους καταναλώσεως τῶν προμηθευμένων παραιτοῦμαι τοῦ λόγου.

Α. Παπαδανάσης. Τὸ ζήτημα, λέγει, τὸ θεωρῶ ὅτι εἶναι ἐξαιρετικῆς σοβαρότητος διὰ τὴν ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν τοῦ καπνοῦ καὶ ἐὰν ὑπάρχῃ κρίσις θρέλεται εἰς τὸν συναγωνισμόν, ὡς ἐκ τῆς παροχῆς μεγάλων ποσοστῶν εἰς τοὺς πρατηριούχους παρὰ τῶν μεγάλων βιομηχάνων καὶ μία Ἑταιρεία συνεκέντρωσε ὅλην τὴν κατανάλωσιν λόγῳ τῶν μεγάλων ποσοστῶν. Καὶ ὅταν γίνεται συζήτησις περὶ ἐξοικονομήσεως λεπτῶν ἐκ τῶν χαρτονίων, ἡ χορήγησις ποσοστῶν μεγάλων εἰς τοὺς πρατηριούχους ἀποτελεῖ πρᾶξιν ἐγκληματικὴν καὶ πρέπει νὰ τὴν καταστείλωμεν. Ἀπὸ τὴν στατιστικὴν τῆς κατανομῆς τῶν ἐκ τοῦ καπνοῦ ἐσόδων ἐξάγεται ὅτι τὸ Δημόσιον εἰσπράττει 1500 ἑκατομμύρια, οἱ πωληταὶ χονδρικῆς πωλήσεως, οἱ ὁποῖοι εἶναι 100 πρόσωπα, ἀπολαμβάνουν 75,000,000 καὶ οἱ μικροπωληταί, οἱ ὁποῖοι ἀνέρχονται εἰς 2,960 πρόσωπα ἀπολαμβάνουν 180,000,000, ἐνῷ οἱ παραγωγοί, οἱ ὁποῖοι παράγουν τὸν καπνὸν καὶ ἀποτελοῦνται ἀπὸ 27,000 οἰκογενείας πέρνουν μόνον 114,000,000. Αὐτή, τονίζει, εἶναι ἡ ἐγκληματικὴ ἀναλογία, ἐν τῇ κατανομῇ κερδῶν, ἡ ὁποία καταντᾷ ἀκόμη χειροτέρα εἰς τοὺς παραγωγούς, διότι τὰ 114,000,000 εἶναι τὸ ἀκαθάριστον προϊόν. Ἐὰν ἡμεῖς, συνεχίζει, τὸ Λαϊκὸν κόμμα, μὲ λαϊκὴν καταγωγήν, δὲν ἀμυνθῶμεν ὑπὲρ διορθώσεως τῆς καταστάσεως ταύτης θὰ παραλείψωμεν νὰ ἐκτελέσωμεν τὸ ὕψιστον τῶν καθηκόντων μας. Διαμαρτύρομαι, συνεχίζει, διότι παρουσιάζονται κάθε τόσον μέτρα περὶ τοῦ καπνοῦ μὲ πομπώδεις ὑποσχέσεις καὶ καταντοῦν νὰ μὴ ἀποκομίζῃ τίποτε ἐξ αὐτῶν ὁ παραγωγός, νὰ ἐνθυλακώνουν δὲ τὰς ὠφελείας οἱ τρίτοι. Ἐγώ, τονίζει, εἶμαι ὑπὲρ πάντα ἄλλον, ὑπὲρ τῆς ὑποστηρίξεως τῶν συμφερόντων ὅλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων, ἀλλὰ ἐδῶ εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν ἐκ τοῦ καπνοῦ ἐσόδων, ἔχομεν τὰ παραδείγματα μικροπωλητῶν, οἱ ὁποῖοι ἀπέκτησαν μέγαρα, ἐνῷ οὐδεὶς παραγωγὸς προήχθη κατὰ τὸ περιουσιακὸν ἐπίπεδον καὶ εἶναι ὅλοι πένητες καὶ νήστεις καὶ ζητοῦν καὶ περιμένουν μόνον ἀπὸ ἡμᾶς προστασίαν. (Χειροκροτήματα). Τὰ συμφέροντα τῶν βιομηχάνων εἶναι κατοχυρωμένα μὲ σωματεῖα, μὲ χρήματα, μὲ τὸν τύπον, μὲ ἐπιρροὰς διαφόρους, τὰ δὲ συμφέροντα τῶν πτωχῶν παραγωγῶν εἶναι μόνον ἐμπεπιστευμένα εἰς τὴν εὐσυνειδησίαν τὴν ἰδικήν μας. Τώρα πρόκειται ἕνα γλίσχρον ποσὸν νὰ διατεθῇ ὑπὲρ τῶν παραγωγῶν καὶ εὐθὺς ἀμέσως ἀκούονται σχόλια καὶ παρατηρήσεις, ἀποσκοποῦσαι πῶς νὰ κατατυραννῆται ἡ παραγωγὴ διὰ τῆς μονοπωλήσεως τῆς βιομηχανίας.

Ἡ διάταξις, συνεχίζει, ἣν ὑπεστήριξεν οἱ προλαλήσαντες εἶναι σωστικὴ καὶ θέτει τέρμα εἰς τὸν ἀθέμιτον συναγωνισμόν, ὥστις καταντᾷ νὰ εἶναι ἐπιζήμιος εἰς τὴν παραγωγήν. Σᾶς φέρω ἓν παράδειγμα: ἡ Λιτωλοακαρνανία ἔχει περίσσευμα ἕνα ἑκατομμύριον καὶ φαίνονται ἀγορασθέντα τρία, καθ' ἣν στιγμὴν παρήχθησαν συνολικῶς δύο. Διὰ τοῦτο, ἐπιλέγει, σᾶς παρακαλῶ, κύριε Ὑπουργέ, νὰ ἐνισχύσητε τὸ ἔργον ἡμῶν καὶ νὰ δώσητε μίαν ἀνακούφισιν εἰς μίαν τάξιν πτωχῶν ἐργατῶν τῆς γῆς πενομένων καὶ εὑρισκομένων εἰς τελείαν ἀπόγνωσιν. (Χειροκροτήματα).

Τ. Γεωργιάδης. Κατόπιν, λέγει, τῆς θαυμασίας ἀγορεύσεως τοῦ ἀξιοτίμου προλαλήσαντος, ἐλάχιστα θὰ σᾶς ἀπασχολήσω ὅπως ἐκφράσω τὴν ἀπορίαν μου, διατί συμπεριελήφθησαν 10 ἄρθρα ἄσχετα μὲ τὸν σκοπὸν τοῦ Νομοσχεδίου· καὶ ἔχω ὑποχρέωσιν νὰ μὴ ἀποκρύψω ὅτι ἡ κοινὴ γνώμη πιστεύει ὅτι πρόκειται περὶ μέτρων ὑποστηρικτικῶν τῆς μεγάλης βιομηχανίας εἰς βάρος τῶν παραγωγῶν. Νομίζω, ἐπιλέγει, ὅτι τὸ Λαϊκὸν κόμμα, κόμμα καθαρῶς σοσιαλιστικόν, δὲν πρέπει νὰ ψηφίσῃ τὰ ἄρθρα αὐτὰ καὶ παρακαλῶ τὸν κ. Ὑπουργὸν νὰ δεχθῇ τὴν ἀπάλειψιν τῶν ἄρθρων αὐτῶν.

Ὁ κ. ***Θ. Δεσύλλας*** τονίζει, ὅτι ἐκ τοῦ 3ου ἄρθρου πρέπει νὰ καταργηθῇ τὸ ἐδάφιον 1, ἂν καὶ εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο νὰ ἀπηλείφετο ὁλόκληρον τὸ ἄρθρον 2.

Ὁ κ. ***Σ. Λοβέρδος (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν).*** Ἀναγινώσκει τροπολογίας ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2, αἵτινες γίνονται δεκταί. Ὅσον ἀφορᾷ, συνεχίζει ὁ κ. Λοβέρδος, τὴν τροπολογίαν τοῦ κ. Μαυρομμάτη δὲν δύναμαι νὰ τὴν δεχθῶ, διότι φοβοῦμαι μήπως δὲν πρόκειται νὰ ὠφελήσῃ κανένα.

Ὁ κ. ***Ι. Νικολίτσας*** λέγει σχετικῶς ὅτι πολλοὶ ἐκ τῶν μεγάλων καπνοβιομηχάνων φθάνουν νὰ μὴ ἀπολαμβάνουν καὶ κέρδος διὰ νὰ καταστρέψουν τοὺς μικρούς.

Ὁ κ. ***Α. Στρᾶτος*** λέγει ὅτι ἐπειδὴ τὸ Νομοσχέδιον κατὰ τὴν πρώτην συζήτησιν ἐπέρασεν ἀσυζητητεί, ἐνῷ εἶναι σοβαρότατον, πρέπει νὰ θεωρηθῇ, ὡς ψηφιζόμενον τώρα εἰς α' συζήτησιν.

Πρόεδρος. Δὲν ἠμπορεῖ αὐτὸ νὰ γίνῃ.

Α. Νικολαΐδης. Νὰ ἀναβληθῇ διὰ νὰ ἐκτυπωθοῦν αἱ τροπολογίαι.

Πρόεδρος. Τὴν μεταβολὴν ποὺ φέρνει ὁ κ. Στράτος δὲν δύναμαι νὰ τὴν δεχθῶ, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀναβολὴν αὐτὸ εἶναι ἄλλο ζήτημα.

Ὁ κ. ***Α Στρᾶτος.*** Τονίζει, ὅτι ὅλαι αἱ τροπολογίαι ἔχουν ἐκτυπωθῇ πρὸ τριημέρου.

Ὁ κ. ***Κ. Ψάρρας*** λέγει ὅτι κάθε ἀναβολὴ τοῦ Νομοσχεδίου δίδει τὴν εὐχέρειαν εἰς τοὺς ἐμπόρους νὰ κάμουν προμηθείας.

Γ. Κονδύλης (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν). Τὸ νομοσχέδιον λέγει, εἶναι συναφὲς μὲ τὸν προϋπολογισμὸν καὶ πρέπει νὰ ψηφισθῇ, καὶ ἐὰν φανοῦν ἀτέλειαι δυνάμεθα νὰ ἐπανέλθωμεν.

Τ. Γεωργιάδης. Νὰ περιορισθῶμεν εἰς τὸ πρῶτον ἄρθρον.

Ι. Νικολίτσας. Δὲν ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ αὐτό.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ ἄρθρον 2ον, ὡς ἐτροπολογήθη.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 3ου, ὁ κ. Σ. Λοβέρδος (Ὑπ Οἰκ) δηλοῖ ὅτι δέχεται νὰ ἀπαλειφθῇ ἡ φράσις «12 1|2 γραμμαρίων» καὶ γίνεται δεκτὸν τὸ ἄρθρον ὡς ἐτροπολογήθη.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 4ου, ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐπιφέρει τροπολογίας, αἵτινες γίνονται δεκταί. Ἐπὶ τῆς παραγράφου 2ας ὁ κ ***Α. Στράτος*** λέγει ὅτι διὰ τοῦ ἄρθρου ἀφαιρεῖται τὸ μονοπωλιακὸν δικαίωμα τῶν ἀναπήρων καὶ πρέπει νὰ ληφθῇ μία μέριμνα, δι' ὅσους ἐξ αὐτῶν δὲν ἔτυχον ἀποκαταστάσεως.

Σ. Λοβέρδος (Υ. Οἰκ.). Δηλοῖ ὅτι δὲν ἔχει θέσιν τοιαύτη πρόνοια εἰς φορολογικὸν Νομοσχέδιον. Μεθ' ὃ τὸ ἄρθρον 4ον γίνεται δεκτόν, ὡς ἐτροπολογήθη.

Γίνονται ὡσαύτως δεκτὰ τὰ ἄρθρα 5 καὶ 6.

Ἀναγινωσκομένου εἶτα τοῦ ἄρθρου 7ου ἀκούονται χειροτρήματα ἐκ δύο θεωρείων.

Πρόεδρος. Νὰ ἐκκενωθοῦν τὰ θεωρεῖα αὐτὰ ἀμέσως.

Πολλοὶ Βουλευταί. παρακαλοῦν ν' ἀνακαλέσῃ ὁ Πρόεδρος τὴν διαταγήν του ταύτην.

Πρόεδρος. Ὄχι. Διακόπτω τὴν συνεδρίασιν ἐπὶ 5 λεπτὰ μέχρις ὅτου ἐκκενωθοῦν τὰ θεωρεῖα.

Ἐπαναλαμβανομένης τῆς συνεδριάσεως ὁ κ. Δ. ΨΑΡΑΣ ὁμιλῶν ἐπὶ τοῦ 7ου ἄρθρου, παρακαλεῖ νὰ συμπεριληφθῇ καὶ ὁ Νομὸς Τρικκάλων.

Σ. ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Δηλῶ ὅτι ἐφόσον εἶμαι Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δὲν θὰ πωληθοῦν ἀπὸ τὰ καπνὰ αὐτὰ ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος.

Συνεχίζων ὁ κ. Ὑπουργός, ἀναγινώσκει τροπολογίας του ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 7ου γενομένας δεκτάς.

Οἱ κ.κ. Κ. ΒΕΡΡΟΙΟΠΟΥΛΟΣ καὶ Ε. ΜΑΝΩΛΑΤΟΣ τονίζουν τὴν ἀνάγκην προνοίας διὰ τοὺς ὑπαλλήλους.

Α. ΣΤΡΑΤΟΣ. Αὐτὸ ἔγινε δεκτόν.

Ὁ κ. Ι. ΝΙΚΟΛΑΪΤΣΑΣ ἐπὶ τῆς παραγράφου 2 συνιστᾷ νὰ γίνουν ὡρισμέναι ἐξαιρέσεις ὑπὲρ τῶν ἀποθεμάτων τῶν κατεχομένων ὑπὸ τῶν ἐμπόρων, ἵνα ἐξαγορασθοῦν καὶ αὐτά.

Ὁ κ. Α. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ λέγει ὅτι μὴ γενομένων ἀγορῶν κατὰ τὸ 32 κακῶς ὁρίζεται τιμὴ τοῦ ἔτους αὐτοῦ.

Σ. ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἐγιναν πωλήσεις καὶ θέτομεν μέσον ὅρον τῶν τριῶν ἐτῶν.

Α. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ. Ἐπιμένω, λέγει, εἰς τὴν παρατήρησίν μου ἀπὸ τὰ διδάγματα ποὺ ἔχομεν ἀπὸ τὸ παρελθόν. Ἔγινεν ἕνας ὀργανισμὸς τῆς ἀγορᾶς καπνοῦ καὶ εἰς τὸ τέλος κατωρθώθη νὰ ἀγορασθῇ ὁ καπνὸς τῶν παραγωγῶν μὲ 6—7 δραχμὰς δηλ. ὑπεβοηθήθησαν οἱ ἔμποροι νὰ πάρουν φθηνότερα τὰ καπνὰ ἀπὸ τοὺς παραγωγούς. Ἐπίσης, προσθέτει, ὅσον ἀφορᾷ τὰ καπνὰ τῶν μικρεμπόρων, ταῦτα δὲν εἶναι καπνὰ ἀγορασθέντα δι' ἐμπόρων, ἀλλὰ τ' ἀγόρασαν αὐτοὶ ἀπὸ τοὺς παραγωγοὺς διαδοχικῶς καὶ τώρα συνεφώνησαν οἱ μεγαλέμποροι καὶ δὲν τὰ ἀγοράζουν διὰ νὰ πιέσωσι τὸ ἐμπόριον. Δι' αὐτό, ἐπιλέγει, εἶναι ἔργον δικαιοσύνης πᾶσα ὑπὲρ αὐτῶν πρόνοια.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ ἄρθρον, ὡς ἐτροπολογήθη.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 8ου ὁ κ. Σ. ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ἀναγινώσκει τροπολογίας του, αἵτινες γίνονται δεκταί.

Ὁ κ. Ι. ΝΙΚΟΛΑΪΤΣΑΣ παρακαλεῖ νὰ προστεθῇ δευτέρα παράγραφος διὰ τὰ πατόφυλλα τῶν Ἐπαρχιῶν Τριχωνίας καὶ Ξηρομέρου.

Σ. ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Μόνον διὰ διατάγματος θὰ τὸ κάμωμεν.

Ὁ κ. Ι. ΝΙΚΟΛΑΪΤΣΑΣ συνεχίζων ἀναπτύσσει τὴν ἀνάγκην τῆς θεσπίσεως εἰδικοῦ σήματος προστατευτικοῦ τοῦ καπνοῦ ἑκάστης περιφερείας, δεδομένου ὅτι γίνεται μεγάλη καταστρατήγησις, ὅσον ἀφορᾷ τὰ καπνὰ Ξηρομέρου καὶ Τριχωνίας.

Σ. ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Καὶ αὐτὸ διὰ Διατάγματος θὰ τὸ κανονίσωμεν.

Ὁ κ. Α. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ ὁμιλῶν περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς προστασίας τοῦ καπνοῦ δι' εἰδικῶν σημάτων ἐκθέτει τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ἐλήφθησαν εἰς ὅλα τὰ Κράτη περὶ προστασίας τῶν προϊόντων των διὰ σημάτων.

Συνεχίζων ὁ κ. Α. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ λέγει ὅτι εἰς τὴν Γερμανίαν σωρεία δικαστικῶν ἀποφάσεων ὑπάρχει διὰ τῶν ὁποίων προστατεύονται τὰ σήματα. Ἀποφάσεις ἀνεγνώρισαν ὅτι δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἡ χρῆσις τοῦ τύπου «καπνὰ Ἀβάνας» ἐὰν δὲν εἶναι ἤδη ἀσφαλισμένη ἡ περιεκτικότης καπνοῦ Ἀβάνας. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἐκ μέρους τοῦ κ. Ὑπουργοῦ δισταγμός τις διὰ τὴν διάταξιν ταύτην, ἂν καὶ δὲν νομίζω ὅτι πρέπει νὰ ὑπάρξῃ δισταγμὸς· διότι ὁ Ὑπουργὸς διὰ διατάγματος θὰ καθορίσῃ τὸ ζήτημα.

Ὁ κ. Σ. ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἀποδέχεται τὴν διάταξιν.

Θ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ. Παρακαλῶ τὸν κ. Ὑπουργὸν νὰ μοῦ δώσῃ μίαν διασάφησιν ὅσον ἀφορᾷ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 2.

Σ. ΛΟΒΕΡΔΟΣ. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἡ ἐξαγωγὴ τῶν σιγαρέττων θὰ ἐνισχυθῇ διὰ τοῦ ἐκ τῆς φορολογίας ταύτης καπνοῦ. Τὸ ἄρθρον λέγει, ὅτι κάθε λεπτομέρεια θὰ κανονισθῇ διὰ διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένου.

Θ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ. Ἔχομεν μίαν ἐπιτροπὴν ἤτις θὰ εἶναι ὑπερκράτος.

Γίνεται ἀκολούθως δεκτὸν τὸ ἄρθρον 8 ὡς ἐτροπολογήθη.

Ι. ΜΑΛΑΩΣΗΣ. Μίαν παρατήρησιν, λέγει, ἔχω νὰ κάμω ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 9. Πρὶν ἐμφανισθοῦν οἱ σημερινοὶ μεγαλοβιομήχανοι τοῦ καπνοῦ ὑπῆρξάν τινες, οἵτινες ἦσαν θεμελιωταὶ τρόπον τινὰ τῆς σημερινῆς βιομηχανίας. Αὐτοὶ ἀγνοοῦνται ἐξ ὁλοκλήρου. Πρόκειται περὶ τῶν πρὸ τοῦ 1920 διακοψάντων τὰς ἐργασίας των καπνοβιομηχάνων. Ὑποθέτω ὅτι θὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψει διότι πρόκειται περὶ ἀπαιτήσεως πράγματι δικαίας.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ. Μάλιστα. Μάλιστα.

Α. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ. Ἡ διάταξις αὕτη, περὶ ἧς ἡ συζήτησις ἐνεφανίσθη τὸ πρῶτον εἰς τὸ νομοσχέδιον ὡς τοῦτο κατετέθη, ὑπὸ ἄλλην μορφήν. Νῦν δὲ ὑπάρχει εἰς τὸ νομοσχέδιον καίτοι ἀπεκρούσθη ὑπὸ τῆς Κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς.

Κ. ΒΕΡΡΟΙΟΠΟΥΛΟΣ. Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν συνεζητήθη ἀλλὰ δὲν ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν οὐδὲ ἀπεκρούσθη. Ὁ δὲ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἶπεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ὅτι θὰ καθορίσῃ τὸ ζήτημα τοῦτο διὰ νόμου, καὶ ἰδοὺ ὅτι τὸ καθορίζει.

Α. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ. Ἔχει καλῶς. Τὸ ζήτημα περὶ τοῦ ὁποίου νῦν ἀσχολούμεθα ἔχει ἱστορίαν μακράν. Τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1931 λόγῳ τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως καὶ τῆς ὑπαρχούσης τότε πενίας ηὐξήθη ἡ φορολογία τοῦ καπνοῦ 2 δραχ. κατὰ κιλόν. Ὅταν ὅμως τὸ νομοθετικὸν ἐκεῖνο διάταγμα ἦλθε πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τὰς τότε διαμαρτυρίας μας, κατωρθώθη ὥστε ποσὸν ἐκ τῆς φορολογίας ταύτης νὰ διατεθῇ διὰτὴν ἀποζημίωσιν τῶν ἀτυχησάντων καπνοβιομηχάνων. Δὲν γνωρίζω ἐπὶ τῇ βάσει τίνος ἀρχῆς πρέπει τὸ κράτος νὰ ἀποζημιώνῃ τοὺς ἀτυχοῦντας ἐπιχειρηματίας. Ἡ φορολογία αὐτὴ τῶν 2 δραχμῶν δὲν ὑπῆρξεν ἁπλῶς μία φορολογία, ὑπῆρξε συντριβὴ τῆς καπνοπαραγωγῆς. Τὴν φορολογίαν αὐτὴν τὴν ἐπλήρωσε ὁ πτωχὸς καπνοπαραγωγικὸς κόσμος. Ἀλλὰ τέλος πάντων ὃ γέγονε γέγονε. Ἐδόθη τὸ ποσὸν ἐκεῖνο εἰς τοὺς βιομηχάνους.

Κ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ. Τί ἐδόθη; Τὰ ἔφαγε τὸ Κράτος.

Α. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ. Ἐδόθησαν εἰς τοὺς καπνοβιομηχάνους. Ἀπὸ μιᾶς τετραετίας συζητεῖται ἡ μονοπώλησις τοῦ καπνοῦ, καὶ ἔχει γενῇ τοῦτο ἐφιάλτης εἰς τὴν κίνησιν τοῦ ἐμπορίου. Νῦν διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ καθιεροῦται ντὲ φάκτο ἡ μονοπώλησις. Σᾶς ἐξορκίζω, κύριοι Βουλευταί, ἐν ὀνόματι τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τὸν ὁποῖον ἀντιπροσωπεύετε νὰ μὴ ἐξέλθετε τῆς αἰθούσης ταύτης, ἂν πρῶτον δὲν κατορθώσετε νὰ σώσετε αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τὴν κατάστασιν τὴν ὁποίαν θὰ δημιουργήσῃ ἡ διάταξις αὐτή.

Σ. ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) Αὐτὴ ἡ διάταξις ποὺ σᾶς κάνῃ νὰ φαντάζεσθε τόσα περίεργα πράγματα, δὲν πρόκειται νὰ εἰσαγάγῃ τίποτε τὸ νέον. Ὑπάρχει νόμος ἰσχύων καὶ διάταγμα, δι' ὧν παρέχονται ἀποζημιώσεις εἰς ἐκείνους ποὺ πρόκειται νὰ φύγουν. Ἡ διάταξις σκοπὸν ἔχει νὰ περιορίσῃ αὐτὸ ἐντὸς περιωρισμένων ὁρίων. Αὐτὸ εἶναι τὸ πνεῦμα τῆς διατάξεως.

Α. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ. Λυποῦμαι διότι εὑρίσκομαι εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ διαφωνήσω καὶ ἐπὶ τῆς ἐννοίας καὶ ἐπὶ τοῦ γράμματος τῆς συζητουμένης διατάξεως. Διὰ τοῦ νόμου ἐκείνου ἀπεζημιοῦντο οἱ μέχρι τότε διακόψαντες τὰς ἐργασίας των. Νῦν δὲ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διατάξεως αὐτῆς θὰ βγῇ ἕνα διάταγμα, τὸ ὁποῖον νὰ λέγῃ ὅτι ἐκ τῶν 164 βιομηχανιῶν καταργοῦνται οἱ 156 καὶ μένουν αἱ 8. Αἱ 8 αὐταὶ βιομηχανίαι θὰ συμπήξουν σιωπηρὸν τράστ, θὰ μονοπωλήσουν δηλαδὴ τὸν καπνόν, καὶ θὰ ἐμφανισθοῦν μίαν ἡμέραν νὰ ζητήσουν καὶ τὴν διὰ νόμου μονοπώλησιν. Δὲν ἐπιστεύομεν ποτὲ ὅτι τοιαῦται

διατάξεις ἀποτελοῦν σκέψεις τοῦ κόμματος, εἰς ὃ ἀνήκω. Ὅταν ἡ πανίσχυρος τότε Κυβέρνησις τῶν Φιλελευθέρων ἀπετόλμησε ἁπλῶς νὰ συζητήσῃ τὴν μονοπώλησιν τοῦ καπνοῦ ἐξηγέρθη σύσσωμος ὁ καπνοπαραγωγικὸς κόσμος καὶ ἠνάγκασε τὴν Κυβέρνησιν νὰ ὑποχωρήσῃ. Πρέπει ν' ἀπομακρυνθοῦν τῆς αἰθούσης ταύτης τὰ συμφέροντα ἐκείνων ποὺ περιφέρονται εἰς τοὺς διαδρόμους.

Κ. ΧΕΛΜΗΣ. Μοῦ ἐπιτρέπετε μίαν ἐρώτησιν; Εἶσθε κατ' ἀρχὴν κατὰ πάσης ἀποζημιώσεως ἀνεξαρτήτως ποσοῦ;

Α. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ. Ἔχει καλῶς δι' ὅσους ἔλαβον μέχρι τοῦδε ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου. Νομίζω ὅμως ὅτι δὲν πρέπει οὐδεὶς πλέον νὰ λάβῃ ἀποζημίωσιν.

Συνεχίζων ὁ κ. Α. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ, λέγει ὅτι, ἐὰν ἡ Κυβέρνησις νομίζει, εἴτε διὰ τὸν ἕνα εἴτε διὰ τὸν ἄλλον λόγον, ὅτι πρέπει νὰ φθάσῃ εἰς τὴν μονοπώλησιν τῆς βιομηχανίας τοῦ καπνοῦ, ἔχει καθῆκον καὶ ὑποχρέωσιν νὰ φέρῃ σχετικὸν νομοσχέδιον πρὸς συζήτησιν ἐν τῇ Βουλῇ, ὁπότε καὶ ἡμεῖς ὡς ἐκπρόσωποι καπνοπαραγωγικῶν περιφερειῶν θὰ φέρωμεν τὰς ἀντιρρήσεις μας. Δὲν εἶναι ὅμως λογικὸν διὰ τοιούτων διατάξεων νὰ δημιουργῆται ἕνα ντὲ φάκτο μονοπώλιον, καὶ δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον, μεταξὺ ἐκπροσώπων τοῦ λαοῦ ὁμοφρονούντων, νὰ ἐμφανίζωνται τοιαῦται ἀντιθέσεις.

Δὲν πρέπει τονίζει ἡ Βουλὴ νὰ κυρώσῃ ἓν μέτρον διὰ τοῦ ὁποίου θὰ συνεχισθῇ ἡ ἀφαίμαξις τοῦ δημοσίου ταμείου διὰ τῆς μεθόδου τῶν ἀποζημιώσεων. Τὸ καπνικὸν ζήτημα, ἐπιλέγει εἶναι ζήτημα σοβαρώτατον καὶ χρήζει τῆς γενικῆς συσκέψεως ὅλων ἐκείνων τῶν παραγόντων οἵτινες, γνωρίζουν τὰ πράγματα. Τὴν γενικὴν ταύτην σύσκεψιν δὲν εἶδον ἀκόμη δυστυχῶς καὶ θὰ ἐπεθύμουν ἡ Κυβέρνησις νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν της ὅτι ἄνευ αὐτῆς, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ χαραχθῇ πρόγραμμα πραγματικῆς ἐπιλύσεως τοῦ καπνικοῦ ζητήματος. (Χειροκροτήματα).

Σ. ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἡ Βουλὴ ἀπασχοληθεῖσα μὲ τὸ ὑπὸ κρίσιν νομοσχέδιον τοῦ καπνοῦ ἀπησχολήθη δικαίως, διότι ὁ καπνὸς εἶναι ἓν τῶν πρωτευόντων, καὶ δι' ἐμὲ τὸ πρωτεῦον προϊόν, ὥστε νὰ μὲ κάμῃ ἐν συνειδήσει νὰ πιστεύω ὅτι ὁ προϋπολογισμός μου δέον νὰ βασισθῇ μόνον ἐπὶ τοῦ καπνοῦ καὶ ὅτι ἐν τῇ πραγματικότητι δὲν εἶμαι ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ' ὁ Ὑπουργὸς τοῦ καπνοῦ. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔπαυσεν ἀσχολουμένη ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἴσως δὲ ἐντὸς τῆς περιόδου ταύτης νὰ ὑποβληθῇ καὶ μέτρον πρὸς συντονισμὸν ὅλων τῶν προσπαθειῶν διὰ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ καπνικοῦ ζητήματος. Ἤδη τὸ ἀνώτατον οἰκονομικὸν συμβούλιον, τοῦ ὁποίου ἔχω τὴν τιμὴν νὰ προεδρεύω, ἀσχολεῖται ἀπὸ ὀκταμήνου διὰ τὸ καπνικὸν ζήτημα, σχετικῶς δὲ ἔχουν ὁρισθῇ καὶ τέσσαρες εἰσηγηταὶ διότι ἐκ τῆς ἐπιλύσεως τοῦ ζητήματος τούτου ἐξαρτᾶται τὸ οἰκονομικὸν μέλλον τῆς Ἑλλάδος.

Σήμερον συγκεκριμμένως μᾶς ἀπασχολεῖ μια διάταξις, καθ' ἣν πρόκειται νὰ ἀποζημιώσωμεν βιομηχάνους, οἵτινες δὲν δύνανται νὰ ἀνθέξουν εἰς τὸν συναγωνισμὸν τῶν μεγάλων βιομηχανιῶν. Δὲν ἐσκέφθην νὰ κάμω μονοπώλιον. Εὗρῆκα ἕνα νόμον ἰσχύοντα καὶ ἕνα διάταγμα διὰ τοῦ ὁποίου αἱ ἀποζημιώσεις αἱ διδόμεναι εἰς βιομηχάνους εἶναι γενναιόταται. Ἐζήτησα νὰ περιορίσω τὸ κακὸν καὶ ἂν ὁ προλαλήσας νομίζει ὅτι αὐτὸ τὸ ὁποῖον κάμνω εἶναι ἐπιζήμιον, δὲν διστάζω νὰ ἀποσύρω τὴν διάταξιν, ἤτις κατὰ τὴν γνώμην μου εἶναι μία ἀμυντικὴ διάταξις τοῦ Κράτους.

Α. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ. Ἂς μοῦ ἐπιτρέψῃ ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν νὰ τοῦ εἴπω ὅτι ἡ διάταξις αὕτη ὄχι μόνον δὲν εἶναι ἀμυντικὴ ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ Κράτους, ἀλλὰ ἀνοίγει τὰς θύρας διάπλατα διὰ πᾶσαν ἀθέμιτον πρᾶξιν.

Γ. ΡΑΛΛΗΣ. Ἂν καταργηθῇ ὅμως κ. συνάδελφε ἡ διάταξις θὰ ἰσχύσῃ ὁ νόμος ὅστις ὅπως εἶπε καὶ ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἶναι βαρύτερος.

Σ. ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἡ διάταξις, ἔχω τὴν ἀντίληψιν ὅτι περιορίζει ἕνα ὑπάρχον κακὸν εἰς τὰ ἐλάχιστα δυνατὰ ὅρια.

Γ. ΤΟΥΡΚΟΒΑΣΙΛΗΣ Ἔχετε δηλώσεις καπνοβιομηχάνων κ. Ὑπουργέ, ὅτι ἐκλείσαν τὰ μαγαζιά των ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου αὐτοῦ;

Σ. ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἔχομεν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔχει κανένα λόγον νὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν διάταξιν αὐτὴν καὶ παρακαλῶ νὰ ἀπαλειφθῇ.

Α. ΣΤΡΑΤΟΣ. Διὰ τοῦ ὑποβληθέντος νομοσχεδίου ἐλήφθησαν ὡρισμένα μέτρα ὑπὲρ τῶν καπνοπαραγωγῶν, ἀλλὰ τὸ νομοσχέδιον πάντως ἔχει τὴν μορφὴν τῆς προσωρινότητος. Εὔχομαι ὅπως ἡ Κυβέρνησις τοῦ Λαικοῦ Κόμματος φέρει ἕνα γενικὸν νομοσχέδιον διὰ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ καπνικοῦ ζητήματος, ἵνα ἀποδειχθῇ ὅτι τὸ Λαικὸν κόμμα ἐπὶ τῶν μεγάλων προβλημάτων τῆς χώρας ἔχει καὶ σταθερὸν πρόγραμμα καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἐπιλύσεως αὐτῶν. (χειροκροτήματα).

Ὁμιλοῦν κατόπιν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου οἱ κ.κ. ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗΣ, ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ καὶ ΝΙΚΟΛΑΪΤΣΑΣ καὶ τέλος δέχεται ὁ Ὑπουργὸς ὅπως ἀπαλειφθῇ τοῦτο.

Συζητουμένου εἴτα τοῦ 10 ἄρθρου ὁ κ. Α. ΣΤΡΑΤΟΣ προτείνει ὅπως μειωθῇ ὁ ἔγγειος φόρος διὰ τὰ εἰς χεῖρας τῶν συνεταιρισμῶν Καρδίτσης καὶ Τρικκάλων καπνὰ καὶ λέγει ὅτι ἡ ζημία τοῦ Δημοσίου δὲν πρόκειται νὰ ὑπερβῇ τὸ ἓν ἑκατομμύριον.

Σ. ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Δὲν τὸ δέχομαι.

Γενομένων κατόπιν δεκτῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἄρθρων ψηφίζεται τὸ νομοσχέδιον εἰς β' συζήτησιν ὡς ἐτροποποιήθη ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Ἔρχεται κατόπιν ἡ δευτέρα συζήτησις ἐπὶ τῶν ἄρθρων καὶ τοῦ συνόλου τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ κώδικος περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων».

Ὁ κ. Γ. ΡΑΛΛΗΣ λέγει ὅτι ἐπειδὴ ἡ ἀκίνητος ἰδιοκτησία κατήντησεν ὁ προχειρότερος παράγων εἰς ὃν προστρέχουν αἱ ἑκάστοτε Κυβερνήσεις πρὸς κάλυψιν τῶν ἐλλειμμάτων τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀναγκάζεται νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὸ βῆμα καὶ νὰ ὑποστηρίξῃ τροπολογίας τινάς, τὰς ὁποίας κατόπιν ἐπισταμένης μελέτης ἡ πανελλήνιος ἀστικὴ ἕνωσις ὑπέδειξεν εἰς αὐτόν. Προτείνει ὅπως αὐξηθῇ τὸ ποσοστὸν διὰ τὴν διατήρησιν τῶν ἀκινήτων εἰς 20 ο/ο. Ἐπίσης παρακαλεῖ ὅπως καθορισθῇ ἕνα ὁ εἰσπραττόμενος φόρος ὑπὲρ τοῦ ταμείου ἐνοικιαστῶν εἰσπράττεται οὐχὶ ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου ἀλλὰ ἐπὶ τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος καὶ 3) παρακαλεῖ ὅπως μὴ εἰσπράττεται ἡ φορολογία ἐνοικίου, ἐφόσον ὁ ἰδιοκτήτης δὲν ἔχει εἰσπράξῃ ἐνοίκια λόγῳ τῆς κακοπιστίας τῶν ἐνοικιαστῶν του.

Ὁ κ. Δ. ΧΕΛΜΗΣ ὑποστηρίζων τὰς τροπολογίας, τὰς ὁποίας ὑποδεικνύει ἡ Κοιν. Ἐπιτροπή, τονίζει ὅτι σφαιρικωτάτη διάταξις ἐν τῷ νομοσχεδίῳ εἶναι ἡ ἀφαίρεσις τῆς νεοδμήτου οἰκίας. Δὲν ἦτο βεβαίως ἀπολύτως ὀρθὸν νὰ ἄρῃ ἡ Κυβέρνησις τὴν ὑπόσχεσιν τὴν ὁποίαν ἔδωκεν εἰς τὸ 1926 πρὸς τοὺς οἰκοδομοῦντας, ἀλλ' ἐφ' ὅσον προβάλλονται ταμιευτικοὶ λόγοι δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἔχῃ κανεὶς ἀντίρρησιν. Ἄλλως τε δὲν καταργεῖται τὸ ἐνεργητικὸν μέτρον, ἀλλὰ ἀναστέλλεται ἐπὶ μίαν τριετίαν. Ὁμιλεῖ κατόπιν περὶ τῆς διατάξεως τῆς ἀφορώσης τὰς ἀνωνύμους ξενοδοχειακὰς ἑταιρείας, αἱ ὁποῖαι δὲν φορολογοῦνται μὲ τὸν φόρον τοῦ εἰσοδήματος.

Ὁ κ. Α. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ λέγει ὅτι ἂν μία ἀνώνυμος ἑταιρεία ἐνοικιάσῃ τὴν ἰδιοκτησίαν της διὰ γραφεῖα ἢ κατοικίαν θὰ πληρώσῃ ὁλόκληρον τὸν φόρον, ἂν εἶναι ὅμως

ξενοδοχειακὴ ἑταιρεία θὰ πληρώσῃ τὸ μισό. Διαπράττεται οὕτω μία ἀδικία καὶ ἀπέναντι τῶν ἰδιωτικῶν ξενοδοχείων καὶ ἀπέναντι τῶν ἑταιρειῶν, αἱ ὁποῖαι δὲν διαθέτουν διὰ ξενοδοχεῖα τὰ οἰκήματά των. Φρονεῖ ἐξ ἄλλου ὅτι δὲν εἶναι μόνον αἱ ἀνώνυμοι ἑταιρεῖαι, αἱ ὁποῖαι ἐξυπηρετοῦν τὸν τουρισμόν, ἀλλὰ καὶ πολλὰ ἀτομικὰ ξενοδοχεῖα, τὰ ὁποῖα δὲν προστατεύονται ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου.

Ὁ κ. Δ. ΧΕΛΜΗΣ συνεχίζων ὁμιλεῖ περὶ τοῦ συνθετικοῦ φόρου καὶ λέγει ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἔχει ἀντιρρήσεις εἰς τὴν διατύπωσιν τῆς σχετικῆς διατάξεως. Φρονοῦσα ὅτι πρέπει νὰ διατηρηθῇ ἡ αὔξησις ποσοστοῦ κατὰ 1 ο/ο ἀλλὰ νὰ μὴ περιορισθῇ ἡ βάσις ἀπὸ 100 εἰς 70 διὰ νὰ μὴ θιγοῦν αἱ ὑπάλληλικαὶ τάξεις. Τὴν διάταξιν περὶ ταμιρίου ἀποδημίας ἐδέχθη ἡ ἐπιτροπή, ἡ ὁποία καὶ τὴν συνεπλήρωσε. Τελευταία τροπολογία εἶναι ἡ ἀρρῶστα τὴν τροποποιητικὴν δήλωσιν ἡ ὁποία πρέπει νὰ ἐπιτρέπεται πάντοτε καὶ ὁπωσδήποτε.

Γ. ΤΣΟΝΑΣ. Κάτοι γνωρίζω ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἰς ἀλλεπαλλήλα ὑπουργικὰ συμβούλια πλειστάκις ἐβασάνισε τὸ ζήτημα τῆς ἐπιβαρύνσεως τῆς καθαρᾶς προσόδου, κάτοι γνωρίζω ὅτι μὲ πολλὴν λύπην της καὶ παρὰ τὴν θέλησίν της ηὔξησε τοὺς συντελεστάς, ἐν τούτοις εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ὑπομνήσω τὰ ὑπομνήματα τῆς Πανελληνίου Ἀστικῆς Ἑνώσεως Κτηματιῶν καὶ τῶν Ἀστικῶν Ὀργανώσεων δι' ὧν ἐκτίθεται ἡ οἰκτρὰ οἰκονομικὴ κατάστασις, εἰς ἣν εὑρίσκονται οἱ κτηματίαι. Συνεπείᾳ τοῦ ἐπὶ τόσα ἔτη διατηρηθέντος καὶ διατηρουμένου ἐνοικιοστασίου τῶν δυσβαστάκτων καὶ θεριστικῶν φόρων, δι' ὧν οὗτοι ἐπιβαρύνονται ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν, ὡς καὶ διὰ τῆς φορολογίας τῆς Οὐλεν, ἔχουν περιέλθει εἰς ἀπόγνωσιν. Καὶ ὡς νὰ μὴ ἤρθαιον ὅλα τὰ ἀνωτέρω προσετέθη καὶ ὁ ὑπερπλεονασμὸς τῆς στέγης, ὅστις στερεῖ παντὸς εἰσοδήματος τοὺς ἰδιοκτήτας, διότι τὰ ἀκίνητα αὐτῶν παραμένουσιν ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ἀνοίκιαστα.

Α. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ. Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἰσηγούμενος τὸν προυπολογισμὸν ἐδήλωσεν ὅτι δὲν ἐπέρχεται αὔξησις τῆς φορολογίας τῆς ἰδιοκτησίας κατὰ 2 ο/ο διότι ἰσοφαρίζεται ὁ φόρος ἐκ τῆς ἐλαττώσεως τοῦ φόρου τῆς Οὐλεν. Εἰς τὰς ἐπαρχίας ὅμως αἱ ὁποῖαι εὑρίσκονται εἰς ἀπελπιστικὴν κατάστασιν δὲν ἐπέρχεται ἐλάττωσις οὐδενὸς ἄλλου φόρου, ὥστε νὰ δικαιολογῆται ἡ αὔξησις τοῦ φόρου οἰκοδομῶν.

Κ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ. Κύριοι Βουλευταί, κύριε Ὑπουργὲ τῶν Οἰκονομικῶν, εὑρίσκω ὅτι κατ' ἀρχὴν καὶ ἡ ἐλαφροτάτη ἀκόμη φορολογικὴ ἐπιβάρυνσις τῶν οἰκοδομῶν εἶναι ἄδικος, μάλιστα ἐὰν λάβῃ κανεὶς ὑπ' ὄψει ὅτι τὸ εἰσόδημα τῆς ἀνηκούσης περιουσίας ἔχει αἰσθητῶς μειωθῇ κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος. Σεῖς ὁ ἴδιος, ἀξιότιμε καὶ ἀγαπητὲ κύριε Ὑπουργὲ τῶν Οἰκονομικῶν, λέγετε εἰς τὴν ἔκθεσίν σας ὅτι τὸ ἐνοίκια ἀπὸ πέρυσιν μέχρις ἐφέτος ἔχουν κατέλθει ἀπὸ 20 ἕως 25 ο/ο, ἐὰν δὲ λάβῃ κανεὶς ὑπ' ὄψιν κύριοι Βουλευταί, τὴν διαφορὰν τῆς ἀξίας τοῦ νομίσματός μας, ἀπὸ πέρυσιν ἕως ἐφέτος, θὰ ἴδῃ κατὰ τί μεγάλον ποσοστὸν ἔχουν κατέλθει τὰ ἐνοίκια καὶ τὰ εἰσοδήματα τῶν ἰδιοκτητῶν. Δι' αὐτὸ εὑρίσκω ὅτι εἰς μίαν τάξιν πολιτῶν, ἡ ὁποία ἔχει πληγῇ τόσον σκληρῶς καὶ ἀπὸ τὸ χρόνιον ἐνοικιοστάσιον, δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ἐπιβάλωμεν καὶ νέας θυσίας Δι' αὐτὸ θὰ παρακαλέσω ὅπως κάμετε δεκτὰς τὰς τροπολογίας, τὰς ὁποίας κατέθεσαν οἱ κύριοι συνάδελφοι. Θέλω ὅμως, κύριε Ὑπουργὲ τῶν Οἰκονομικῶν, νὰ ἐπωφεληθῶ τῆς εὐκαιρίας, ἵνα σᾶς διατυπώσω καὶ μίαν ἄλλην σκέψιν καὶ νὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ εὕρητε τὸν τρόπον, ὥστε νὰ τὴν ἐφαρμόσητε. Διότι νομίζω ὅτι ἐὰν ἐφαρμόσητε αὐτὴν τὴν σκέψιν μου καὶ ἡ Ἐθνικὴ οἰκονομία μεγάλως θὰ ὠφεληθῇ, ἀλλὰ καὶ ἡ ἰδιοκτησία καὶ τὸ δημόσιον ταμεῖον. Δηλαδή, ἐπειδὴ εἶναι μέσα εἰς τὸν χαρακτῆρα τῶν Ἑλληνικῶν δυστυχῶς, ὁ κάθε ἕνας ὅσα κεφάλαια ἔχει εἰ δυνατὸν νὰ τὰ ἀκινητοποιήσῃ σὲ σπίτια, εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι τὰ κεφάλαια, τὰ ὁποῖα διακτίθενται διὰ κατοικίας εἶναι κατ' ἐξοχὴν τὰ πλέον νεκρὰ κεφάλαια διὰ τὴν Ἐθνικὴν Οἰκονομίαν, καὶ τὰ ὁποῖα ἐλάχιστα ἀποδίδουν τώρα, ποὺ ἔχομεν ὑπερπληθωρισμὸν κατοικιῶν καὶ ποὺ χιλιάδες διαμερισμάτων τῶν Ἀθηνῶν εἶναι κενά, δι' αὐτὸ θὰ ἤθελον νὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ εὕρητε τρόπον διὰ μιᾶς φορολογίας ἢ δι' ἄλλου τρόπου, ὥστε νὰ ἐμποδίζηται ἡ οἰκοδόμησις νέων ἀκινήτων. Δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου ἀφ' ἑνὸς θὰ προστατευθῇ ἡ ἤδη ὑπάρχουσα ἀκίνητος περιουσία, διότι δὲν θὰ γίνωνται νέαι κατοικίαι καὶ αἱ ὑπάρχουσαι θὰ δυνηθοῦν νὰ ἐνοικιάζωνται μὲ καλὸν ἐνοίκιον, ἀφ' ἑτέρου δὲ καὶ ἡ Ἐθνικὴ οἰκονομία θὰ ὠφεληθῇ, διότι δὲν θὰ δίδωνται χρήματα εἰς τοποθετήσεις νεκράς, ὥστε νὰ μποροῦν νὰ διατεθοῦν δι' ἄλλον σκοπόν, ὁ ὁποῖος περισσότερον θὰ ἀποδίδῃ εἰς τὴν Ἐθνικὴν οἰκονομίαν, ἐξ ἄλλου δὲ καὶ πόρους θὰ ἔχῃ τὸ δημόσιον, διότι θὰ ἐπιβάλῃ μίαν βαρυτάτην φορολογίαν ἐπὶ ἑκάστης νέας οἰκοδομῆς.

Ὁ κ. Δ. ΛΟΝΤΟΣ τονίζει ὅτι εἶναι δυσχερὴς ἡ θέσις τῶν ἰδιοκτητῶν. Δυστυχῶς πάντοτε ἐπεκράτει ἡ ἀντίληψις ὅτι ἡ περιουσία τῶν ἰδιοκτητῶν εἶναισταθερὰ καὶ ἐκ τούτου τοῦ λόγου αἱ Κυβερνήσεις ἔπληττον αὐτὴν διὰ φορολογιῶν. Ἐν τῇ πραγματικότητι ὅμως τὰ πράγματα εἶναι διαφορετικά, διότι αἱ πλεῖσται οἰκίαι ἀνήκουν εἰς τὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν καὶ εἰς πλῆθος τοκογλύφων, οἱ δὲ ἰδιοκτῆται εἶναι μόνον κατ' ὄνομα τοιοῦτοι. Τραγικωτέρα κακέστη ἡ θέσις τῶν ἰδιοκτητῶν λόγῳ τοῦ ἐνοικιοστασίου, ὅπερ ὀφείλεται εἰς μίαν κοινωνικὴν ἀνάγκην ἀναγνωριζομένην ἀπὸ ὅλους. Σήμερον ὅμως ποὺ ἐξέλιπεν αὐτὴ ἡ ἀνάγκη ἀνεμένετο νὰ ἀνακουφισθῇ ἡ ταλαιπωρηθεῖσα ἰδιοκτησία. Ὑποστηρίζει κατόπιν ὅτι ὁ φόρος τῆς Οὐλεν ἐξακολουθεῖ νὰ ὑφίσταται ὑπὸ διάφορον μορφήν. Ἐκ πρώτης ὄψεως ἡ ἰδιοκτησία δὲν εἶναι συμπαθής, διότι παρουσιάζεται φαινομενικῶς εὐρωστιῶσα καὶ ἐνεκα τούτου τοῦ λόγου, ἐνῷ ὅλαι αἱ τάξεις φορολογοῦνται κατ' ἀναστατον ὅριον μὲ ποσοστὸν 12 ο/ο οὐσιαστικῶς δὲ μὲ συντελεστὴν 6 ο/ο, διότι διαφεύγουν λόγῳ τῆς κακῆς ἐκτιμήσεως ὑπὸ τῆς φοροτεχνικῆς ὑπηρεσίας, οἱ ἰδιοκτῆται φορολογοῦνται μὲ 10 ο/ο, τὸ νομοσχέδιον δὲ θέλει νὰ τὴν ἀνεβάσῃ εἰς 22 ο/ο.

Ἐκθέτει κατόπιν τὰς ἀπόψεις του σχετικῶς μὲ τὸ 3 ο/ο τοῦ ἐνοικιοστασίου, τὸ ὁποῖον, ἐφόσον εἶναι ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος, φθάνει εἰς τὰ 6 ο/ο.

Ἐπιφέρει κατόπιν διὰ μακρῶν ἄλλας παρατηρήσεις.

Ὁ κ. Α. ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΑΚΗΣ, λέγει ὅτι ὑπάρχουσι εἰς τὰς ἐπαρχίας ὅπως εἰς τοὺς Δελφοὺς λ. χ. μικρὰ ξενοδοχεῖα, τὰ ὁποῖα ἐξυπηρετοῦν τὸν πληθυσμόν, ἐνῷ ἀντιθέτως δὲν τὸν ἐξυπηρετοῦν ὅλαι αἱ ἀνώνυμοι ξενοδοχειακαὶ ἐπιχειρήσεις.

Ὁ κ. Α. ΕΥΤΑΞΙΑΣ ἐπιφέρει παρατηρήσεις τινὰς ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 5 τὰς ὁποίας ἀποδέχεται ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.

Σ. ΛΟΒΕΡΔΟΣ. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Τὸ νομοσχέδιον εἶναι ἁπλούστατον, δὲν εἶναι ἐπαχθὲς οὔτε βαρύ. Ὁ συντάκτης αὐτοῦ ἐξεδήλωσε τὴν πρόθεσίν του νὰ εὕρῃ ἐν καιρῷ τὸν τρόπον νὰ ἀπαλλάξῃ τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ φόρου τοῦ ἐνοικιοστασίου, ὁ ὁποῖος εἶναι ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος. Ἐὰν ἐδεχόμην τὰς ὑποβληθείσας τροπολογίας τότε θὰ ἦτο ἐπωφελέστερον διὰ τὸ Δημόσιον νὰ ἀποσύρω ἐντελῶς τὸ νομοσχέδιον. Ἐν τούτοις εὑρίσκω τινὰς τῶν τροπολογιῶν ἀπολύτως δεδικαιολογημένας. Διὰ τὸν φόρον τῶν ἰδιοκτητῶν, οἱ ὁποῖοι χάνουν τὰ ἐνοίκια, ὑπόσχομαι νὰ λάβω μέτρον, δὲν ἠμπορῶ ὅμως νὰ τὸ κάμω διὰ τοῦ σημερινοῦ νομοσχεδίου, διότι φοβοῦμαι ὅτι θὰ διαφεύγουν μαζὶ μὲ αὐτοὺς καὶ ἄλλοι ἰδιοκτῆται. Ἐκεῖνο ποὺ ὑπόσχομαι εἶναι ὅτι εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἤθελα πεισθῇ, ὅτι ἡ κατάργησις ἢ ὁ περιορισμὸς τοῦ ἐνοικιοστασίου δὲν ἤθελε καταλήξει εἰς βάρος τοῦ δημοσίου, νὰ τὸ ζητήσω ἀμέσως.

Δ. ΛΟΝΤΟΣ. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ περιορισθῇ ἀπὸ τώρα διὰ τὰ ἑπόμενα ἔτη εἰς 4 ἢ 2 ο/ο;

Σ. ΛΟΒΕΡΔΟΣ. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Θὰ εἴμεθα ἐδῶ, ἂν ζήσωμεν, καὶ θὰ λάβωμεν μέτρα.

Δ. ΒΟΓΛΑΤΣΟΣ. Διὰ τὴν μικρὰν ἰδιοκτησίαν κ. Ὑπουργέ, τῶν ἐπαρχιῶν δὲν γνωρίζετε ὅτι ἡ φορολογία εἶναι βαρεῖα;

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς β' συζήτησιν ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Ἄρχεται κατόπιν ἡ δευτέρα συζήτησις τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ φορολογίας κύκλου ἐργασιῶν».

Θ. Δεσύλλας. Τὸ ζήτημα αὐτὸ πολλάκις ἀπησχόλησε τὰς κατὰ καιροὺς Κυβερνήσεις, διότι παρουσιάζει πολλὰς δυσχερείας. Αἱ ἐπαγγελματικαὶ τάξεις διαμαρτύρονται καὶ ἡμεῖς δὲν ἐμελετήσαμεν ἀκόμη τὸ νομοσχέδιον, διότι παρουσιάζεται τώρα ὑπὸ ἄλλην διατύπωσιν. Φρονῶ ὅτι τὸ Δημόσιον δὲν θὰ ζημιωθῇ, ἂν ἀναβληθῇ ἡ ψήφισις ἐπὶ τινας ἡμέρας.

Σ. Δοβέρδος (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἂς ἀναβληθῇ διὰ τὴν Δευτέραν, ἀλλὰ θὰ ψηφισθῇ ἀναπαρεμέτως τὴν Δευτέραν.

Λύεται κατόπιν ἡ συνεδρίασις ὥραν 11 1)2 μ. μ. διὰ τὴν Δευτέραν ὥραν 5 καὶ 30'.

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Μάλλωσης
Ε. Βασιλικὸς

Ὁ Πρόεδρος
Α. **ΑΘΗΝΟΓΕΝΗΣ**

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΗ'.

Δευτέρας 11 Σεπτεμβρίου 1933.

Ὥρα 5.30' μ. μ. ὁ Πρόεδρος κ. **Χ. Βοζίκης** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς:

Ὁ Βουλευτὴς Καστορίας κ. **Ν. Νταλίπης** καταθέτει τηλεγράφημα Ὀργανώσεων τῆς Ἐπαρχίας Καστορίας αἰτούντων τὴν συμπλήρωσιν τῆς Μητροπολιτικῆς ἕδρας Καστορίας διὰ τῆς χειροτονίας τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἰλαρίωνος Βασδέκα.

Ὁ Βουλευτὴς Σάμου κ. **Ε. Χατζιδάκης** καταθέτει ἀναφορὰν τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Σάμου περὶ ρυθμίσεως ὀφειλομένων φόρων δι' ἐλλείμματα οἰνοπνεύματος παλαιῶν ἐτῶν.

Ὁ Βουλευτὴς κ. **Ν. Κάρτσωνας** καταθέτει τηλεγράφημα τῆς Κοινότητος Καρποφόρας Πεταλιδίου, ζητούσης τὴν ἀναστολὴν τῶν δημοσίων φόρων καὶ χρεῶν πρὸς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν.

Ὁ Βουλευτὴς κ. **Ν. Κάρτσωνας** καταθέτει τηλεγράφημα τῶν ἐλαιοπαραγωγῶν Μεσσηνίας διαμαρτυρομένων διὰ τὴν ἐλευθέραν εἰσαγωγὴν καὶ χρησιμοποίησιν μετ' ἐλαιολάδου λιγελαίων καὶ ἰχθυελαίων.

Οἱ κιτροπαραγωγοὶ Καστάνου Κρήτης, Βιάννου, Παρτήρων, Ἀποκορώνου, Φουρνὲ-Κυδωνίας, Καλοῦ Χωρίου Πεδιάδος, Μοχοῦ, Μελιδονίου, Πανόρμου Μυλοποτάμου καὶ Ἀγγελιανῶν, ζητοῦν τὴν κατάργησιν τοῦ νόμου 4878 διὰ τὴν ἐλευθέραν διάθεσιν τῶν κίτρων των.

Ἡ Μελέκη, θυγάτηρ, Φουὰτ Ριζόνο, ὁ Μεχμὲτ Φουὰτ Ριζόνο, ὁ Ἐμὶν Φουὰτ Ριζόνο, ὁ Χαλὶτ Φουὰτ Ριζόνο καὶ λοιποὶ ζητοῦν τὴν ἀναθεώρησιν τῶν ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων ἐπὶ τῶν ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων των πρὸς καθορισμὸν τῆς ἀποζημιώσεώς των κ. λ. π.

Ὁ Βουλευτὴς κ. **Α. Τσιρώνης** καταθέτει τηλεγράφημα τοῦ Γεωργικοῦ Ἐπιμελητηρίου Μεσσηνίας διαμαρτυρομένου διὰ τὴν ἐλευθέραν εἰσαγωγὴν καὶ χρησιμοποίησιν μετ' ἐλαιολάδου λινελαίων καὶ ἰχθυελαίων παρὰ τῆς Ἑταιρείας Ἐλαιοφρίνης.

Ὁ Βουλευτὴς κ. **Α. Τσιρώνης** καταθέτει τηλεγράφημα τῆς Κοινότητος Γκρέκα ζητούσης ἐνίσχυσιν κατόπιν τῆς καταστροφῆς τῆς σταφιδοπαραγωγῆς των.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ἀρμενάδων ὑποβάλλει αἴτησιν τοῦ Σπυρίδωνος Ἀθ. Χανδρινοῦ παραιτηθέντος Ἀντιθυπασπιστοῦ Πεζικοῦ ζητοῦντος τὴν ἀπονομὴν συντάξεως ἢ τὴν εἰς τὸ στράτευμα ἐπαναφορὰν του.

Ὁ Δικηγορικὸς Σύλλογος Κυπαρισσίας ὑποβάλλει σχέδιον τροποποιήσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 22 Ἰουλίου 1933 περὶ τροποποιήσεως τῶν Νόμων 4448 καὶ 4685 «περὶ Ταμείου Συντάξεως Νομικῶν καὶ ζητεῖ τὴν ἀποδοχὴν αὐτοῦ.

Ὁ Νομάρχης Πατρῶν ὑποβάλλει ἀναφορὰν τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Ριόλου ζητοῦντος τὴν ἐξαίρεσιν ἐκ τοῦ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν καὶ κοινοτικῶν λειβαδίων.

Ὁ Κωνσταντίνος Γρ. Λάμπος Ταγματάρχης ἐν ἀποστρατείᾳ, κάτοικος Λαμίας ὑποβάλλει σχέδιον Νόμου «περὶ ἑνοποιήσεως τῶν ἰδιωτικῶν χρεῶν».

Ὁ κ. **Σ. Δοβέρδος** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν), Ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ συστάσεως Γενικῆς Διευθύνσεως τοῦ Καπνοῦ».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. **Γ. Στράτος** καὶ **Ξ. Μαυρομμάτης** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ὀργανώσεως τοῦ Ὑπουργείου Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως».

Πρόεδρος. Ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως τοῦ Σαββάτου.

Γ. Ῥάλλης Τὸν λόγον ἐπὶ τῶν πρακτικῶν ἐπὶ τῆς σελίδος 28.

Πρόεδρος. Ὁρίστε.

Γ. Ῥάλλης. Κύριε Πρόεδρε, εἰς τὰ πρακτικὰ προκειμένου περὶ τῆς προτάσεως νόμου περὶ ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων φέρομαι ὡς ζητήσας νὰ θεωρηθῇ μὴ ψηφισθεῖσα, ἐνῷ ἐγὼ εἶπα τὸ ἀντίθετον, διότι ἐγὼ τοιαύτην δὲν θὰ ἠδυνάμην νὰ κάμω τοιαύτην πλαστογράφησιν τῆς Βουλῆς, διαμαρτύρομαι δὲ διότι εἰς τὰ πρακτικὰ φέρεται ἡ Βουλὴ ὡς ἀποφασίσασα τὴν μὴ ψήφισιν τῆς προτάσεως τὴν ὁποίαν ἐψήφισε πράγματι εἶναι πρωτάκουστον αὐτὸ τὸ πρᾶγμα.

Πρόεδρος. Δὲν εἰμπόρεσα νὰ ἐννοήσω τὰ λεγόμενα παρακαλῶ νὰ τὰ ἐπαναλάβετε.

Γ. Ῥάλλης. Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευήν, ἐζήτησε παρὰ τῆς Βουλῆς νὰ θεωρήσῃ ὡς μὴ ψηφισθεῖσαν πρότασιν νόμου τὴν ὁποίαν εἶχε ψηφίσῃ ἡ Βουλή. Ἡ πρότασις ἦτο ἀντικανονική, διότι πρότασις νόμου ἡ ὁποία πράγματι ἐψηφίσθη, δὲν δύναται παρὰ τῆς Βουλῆς νὰ θεωρηθῇ ὡς μὴ ψηφισθεῖσα. Διὰ νὰ καταργηθῇ μία πρότασις νόμου ἢ νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς, πρέπει νὰ ὑποβληθῇ ἀναγκαίως νέον σχέδιον νόμου Ἀλλ' ἀνεξαρτήτως αὐτοῦ, ἐγὼ διαμαρτύρομαι διὰ τὸν τρόπον κατὰ τὸν ὁποῖον ἔγινεν ἡ συζήτησις καὶ διὰ τὸν τρόπον κατὰ τὸν ὁποῖον φέρεται ὡς γενομένη εἰς τὰ πρακτικά. Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ὑπεστήριξε τὴν παράδοξον ἀληθῶς θεωρίαν ὅτι οὐδεμία πρότασις νόμου δύναται νὰ ψηφισθῇ ἂν δὲ ἐγκριθῇ παρὰ τῶν ἁρμοδίων ὑπουργῶν. Νομίζω ὅτι μία τοιαύτη ἀξίωσις θὰ ἦτο καταργήσις τοῦ δικαιώματος τοῦ Βουλευτοῦ, ὁ ὁποῖος συμφώνως πρὸς τὸ Σύνταγμα καὶ τὸν κανονισμὸν τῆς Βουλῆς, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ὑποστάλλῃ προτάσεις νόμου. Εἰδικῶς ἡ πρότασις αὐτὴ τοῦ νόμου ὑπεβλήθη κανονικῶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ὑπογεγραμμένη παρὰ δεκάδος Βουλευτῶν, εἰσήχθη εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας, ἐγένετο ἡ ἔκθεσις εἰσήχθη εἰς τὴν Βουλήν, ἀνεγράφη εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν καὶ ἐψηφίσθη. Πῶς εἶναι δυνατὸν τώρα νὰ θεωρηθῇ ὡς καταργηθεῖσα Ἐγὼ δὲν ὁμιλῶ περὶ τῆς οὐσίας τῆς προτάσεως, ὁμιλῶ περὶ τοῦ τύπου. Εἶναι προτεθεὶς κατ' αὐτῆς τῆς Βουλῆς, νὰ θεωρηθῇ ὅτι παριστάμεθα ἐδῶ ὡς εἶδος ἀνδρεικέλων, δηλ. ὅτι ἐξακολουθοῦμεν τὴν πολιτικὴν τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, τὸ ὁποῖον εἶχε πολιτικὰ ἀνδρείκελα. Ἡμεῖς ἔχομεν ἰδίαν γνώμην καὶ ἰδίαν ὑπόστασιν καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ δεχθῶμεν νὰ παριστάμεθα ἐδῶ καὶ τὴν μίαν ἡμέραν νὰ λέγωμεν καὶ τὴν ἄλλην νὰ ξελέγωμεν. Ἐννοῶ νὰ διορθωθῇ τὸ ἄτοπον αὐτό.

Γ. Στρᾶτος. Ἤθελον νὰ προσθέσω εἰς ὅσα ὁ κ. Ῥάλλης

είπεν ότι ψηφιζομένης της προτάσεως νόμου «περί τροποποιήσεως του νόμου περί Δημοσίων έργων», παρίσταται ο κ. Υπουργός της Συγκοινωνίας και έκαμε δεκτήν την πρότασιν.

Ι. Μάλλωσις. Κύριε Πρόεδρε, επί του αυτού ζητήματος θά είπω όλίγα τινά. Η πρότασις υπεβλήθη κανονικώς πράγματι και ψηφίσθη παρισταμένου και του κ. Υπουργού της Συγκοινωνίας. Άλλ' ο κ. Υπουργός της Συγκοινωνίας χθες το πρωί μέ έκάλεσε εις το Υπουργείον της Συγκοινωνίας ώς άντιπρόσωπον του Προεδρείου και είπεν ότι ή πρότασις αύτη κακώς έψηφίσθη, διότι δέν είχεν ή υπηρεσία του Υπουργείου και αύτός ο κ. Υπουργός δέν είχε πλήρη την άντίληψιν του κειμένου του νομοσχεδίου, το οποίον ώς έκ των ύστέρων ή υπηρεσία τον επληροφόρησε, έθιγε συμφέροντα ένός μεγάλου Δήμου της Ελλάδος. Μού είπε, λοιπόν, νά δηλώσω είς τον κ. Πρόεδρον της Βουλής ότι το νομοσχέδιον αύτο είτε έψηφίσθη είτε δέν έψηφίσθη, αύτος ώς άρμόδιος Υπουργός, δέν θά το εισήγε πρός ψήφισιν είς την Γερουσίαν. Κατόπιν το γράδυ που ήλθε και έπεμόρησα έγώ έπιδεξιλημένον νά κάμω συζήτησιν έπί των πρακτικών, τά οποία περιείχον το νομοσχέδιον αύτό, έδήλωσεν ότι το νομοσχέδιον αύτο θεωρεί ώς μή ψηφισθέν, έγώ δε του .....

Περ. Ράλλης. Δέν έδήλωσε τοιούτόν τι ο κ. Υπουργός της Συγκοινωνίας.

Ι. Μάλλωσις. Ο κ. Υπουργός της Παιδείας έδήλωσεν όσα έδήλωσε και είτα τον άντέκρουσεν ο κ. συνάδελφος. Άλλ' ο κ. Υπουργός της Συγκοινωνίας, όταν έπήγα είς την θέσιν του και τον ήρώτησα, μού είπεν ότι «κατά την άντίληψίν μου κακώς έψηφίσθη».

Γ. Στρᾶτος. Η πρότασις του νόμου έψηφίσθη ύπό της Βουλής. Δικαίωμα του κ. Υπουργού της Συγκοινωνίας είναι νά μή την εισαγάγη είς την Γερουσίαν. Δέν είναι δικαίωμά του όμως νά είπη ότι δέν έψηφίσθη ύπό της Βουλής. Η πρότασις του νόμου είναι ψηφισμένη ύπό της Βουλής και κατά τούτο πρέπει νά διορθωθούν τά πρακτικά.

Ε. Χατζιδάκης. Ῥήτ' όσον έψηφίσθη μία πρότασις νόμου δέν είναι δυνατόν νά έλθη έπειτα ή Βουλή και νά είπη ότι δέν έψηφίσθη. Είναι ύποχρεωμένος ο κ. Υπουργός νά την εισαγάγη είς την Γερουσίαν και έκεί νά ζητήση την κατάψήφισιν. Το έναντίον θά ήτο άναίρεσις του δικαιώματος, το οποίον άνήκει έκ του Συντάγματος είς κάθε Βουλευτήν νά ύποβάλη πρότασιν νόμου.

Πρόεδρος. Νά φέρουν τά έστενογραφημένα πρακτικά νά ίδω τι λέγουν.

Α. Πρωτοπαπαδάκης. Έζήτησα τον λόγον έπί των πρακτικών είς την σελίδα 32. Φέρομαι ότι είπον «ύπάρχουν μικρά ξενοδοχεία, τά οποία έξυπηρετούν τον πληθυσμόν», ένώ έγώ είπον τον «τουρισμόν».

Ι. Μαλλωσις. Τά πρακτικά λέγουν έπί λέξει τά έξης: (άναγιγνώσκει) νά θεωρηθῆ ώς μή ψηφισθεῖσα».

Γ. Ραλλης. Δέν είπα αύτό είπα «ώς ψηφισθεῖσα».

Γ. Κονδύλης (Υπουργός των Στρατιωτικών). Ο κ. Ράλλης έχει δίκαιον ισχυριζόμενος ότι είναι άνάγκη νά υίοθετηθῆ άπό τον Υπουργόν διά νά ψηφισθῆ μία πρότασις, ή οποία υπεβλήθη άπό βουλευτάς, έφ' όσον το Σύνταγμα παρέχει δικαίωμα είς τους βουλευτάς νά ύποβάλλουν προτάσεις νόμων. Βεβαίως αί προτάσεις αύται όταν έλθουν είς την Βουλην ήμποροῦν νά ψηφισθοῦν, άπόκειται δε είς την κυβέρνησιν ή οποία ρυθμίζει την ήμερησίαν διάταξιν νά μή τάς άφήση νά φθάσουν είς την ήμερησίαν διάταξιν. Νομίζω ότι ή παρατήρησις του κ. Υπουργού της Παιδείας ή και του Υπουργού της Συγκοινωνίας όπως θεωρηθῆ ώς μή ψηφισθεῖσα, σημαίνει, ότι ή πρότασις έψηφίσθη έκ παραδρομῆς. Δηλαδή όπως γνωρίζετε τά νομοσχέδια ψηφίζονται, άφού τελειώσει ή συζήτησις, ψηφίζονται δε άθρόως. Ένόμισαν οί κ. κ. Υπουργοί ότι έψηφίσθη έκ παραδρομῆς, πράγμα το οποίον πολλάκις συμβαίνει είς την Βουλήν, νά ψηφισθοῦν έκ παραδρομῆς νομοσχέδια, τά οποία κατόπιν νά θεωρηθοῦν ώς μή ψηφισθέντα. Άλλά νομίζω ότι όμιλοῦμεν περί ζητήματος το οποίον δέν έχει καμμίαν σημασίαν διότι είτε ώς ψηφισθεῖσα θεωρηθῆ ή πρότασις νόμου, είτε ώς μή ψηφισθεῖσα, ύπάρχουν στάδια είς τον Υπουργόν νά την σταματήση — καί είς την Γερουσίαν και διά της μή δημοσιεύσεως, του ψηφισθέντος νόμου. Συνεπῶς συζητοῦμεν περί ζητήματος το οποίον δέν ύφίσταται.

Γ. Ράλλης. Δέν θέλομεν νά ύφαρπάσωμεν άπό την Βουλην ἤ την κυβέρνησιν ώρισμένην πρότασιν νόμου, άλλά συζητοῦμεν έπί του τύπου. Δέν είναι δυνατόν νά θεωρηθῆ ή πρότασις νόμου ώς μή ψηφισθεῖσα. Διά τοῦτο πρέπει νά άκολουθηθῆ ή ύπό του Συντ/τος προβλεπομένη κατεύθυνσις και άν κατόπιν ο κ. Υπουργός δέν θέλει νά κυρώσῃ τον νόμον, δικαίωμά του είναι νά μή τον κυρώσῃ.

Χ. Βοζίκης (Πρόεδρος). Τά έστενογραφημένα πρακτικά τί λέγουν; Νά άναγνωσθοῦν τά έστενογραφημένα.

Γ. Κονδύλης (Υπουργός των Στρατιωτικών). Θά διορθωθῆ το «μή». Άλλο τίποτε δέν είναι δυνατόν νά διορθωθῆ άπό τά έστενογραφημένα πρακτικά.

Χ. Βοζίκης (Πρόεδρος). Νά άναγνωσθοῦν τά έστενογραφημένα πρακτικά. (άναγιγνώσκονται τά έστενογραφημένα πρακτικά).

Γ. Στρᾶτος. Κύριε Πρόεδρε τά όσα είπεν ο κ. Υπουργός καταργοῦν αύτόχρημα καί τον κανονισμόν της Βουλῆς καί ήμᾶς. Όταν ο κ. Υπουργός της Παιδείας λέγει ότι μία πρότασις νόμου εισαγομένη είς την Βουλήν, πρέπει νά υίοθετῆται άπό την κυβέρνησιν, τότε καταργεῖται το δικαίωμα τῶν βουλευτῶν νά εισάγουν προτάσεις νόμου είς την Βουλήν. Η πρότασις αύτη εισήχθη κανονικῶς· εισήχθη είς την κοινοβουλευτικήν έπιτροπήν, έγένετο άποδεκτή άπ' αύτην και όχι μόνον ο άξιότιμος Υπουργός της Συγκοινωνίας την παρεδέχθη, άλλά παρεδέχθη νά ψηφισθῆ ύπό της Βουλῆς είς μόνην συζήτησιν ώς νομοσχέδιον έπειγούσης φύσεως.

Συνεπῶς ή άντίρρησις του κ. Υπουργού της Παιδείας νομίζω ότι δέν έχει θέσιν. Η πρότασις έψηφίσθη ύπό της Βουλῆς. Έάν ο κ. Υπουργός θέλει νά την άποσύρῃ διά της Γερουσίας είναι δικαίωμά του. Αύτά είχον νά είπω.

Χ. Βοζίκης (Πρόεδρος). Αύτά δέν έχουν σχέσιν.

Περ. Ράλλης. Ο άπών κ. Υπουργός της Παιδείας είπε κάτι τό οποίον άσφαλῶς κακῶς διετυπώθη. Δέν ήτο δυνατόν άνήρ νομικός καί κοινοβουλευτικός, όπως ό κ. Υπουργός της Παιδείας, νά ύποστηρίξῃ έκεῖνα τά οποία φαίνονται ώς ύποστηριχθέντα, διότι, ώς όρθῶς είπεν ό κ. Στράτος ό κ. Υπουργός της Παιδείας είπε τοῦτο, άν ένθυμοῦμαι καλῶς —καί δι' αύτό θά ἔπρεπε νά είναι ό ίδιος παρών νά τό διορθώσῃ— ότι έν τῇ πρακτικῇ ἔπρεπεν ένα νομοσχέδιον τό οποίον ύποβάλλεται ύπό Βουλευτῶν κατά δικαίωμα άπορρέον έκ του Συντάγματος νά υίοθετῆται άπό την Κυβέρνησιν ὄχι διότι παρατύπως εισάγεται άν δέν υίοθετηθῆ, άλλά διότι είναι πολύ φυσικόν την στιγμήν κατά την οποίαν πρότασις νόμου, ύποβαλλομένη ύπό Βουλευτῶν, προσκρούει είς προγραμματικάς άρχάς της Κυβερνήσεως καί δέν υίοθετεῖται, δέν δύναται έν τῇ πράξει τοὐλάχιστον νά ψηφισθῆ άν δέν τό θελήσῃ ή Κυβέρνησις.

Χ. Βοζίκης (Πρόεδρος). Έψηφίσθη ἤ δέν έψηφίσθη;

Γ. Στρᾶτος. Έψηφίσθη είς μόνην άνάγνωσιν.

Γ. Κονδύλης (Πρόεδρος της Κυβερνήσεως) Ο κ. Υπουργός της Παιδείας διά της δηλώσεώς του ότι αί προτάσεις νόμων, αί ύποβαλλόμεναι άπό Βουλευτάς, πρέπει νά υίοθετοῦνται άπό τους Υπουργούς της Κυβερνήσεως γιά νά γίνωνται νόμοι του Κράτους, δέν είπεν τοῦτο διά ν' άμφισβητήσῃ το δικαίωμα τῶν Βουλευτῶν, όπως ύποβάλλουν προτάσεις καί το δικαίωμα της Βουλῆς όπως ψηφίζει νόμον καί άνευ της υίοθετήσεως τῶν Υπουργῶν, άλλά είπε κάτι τί το οποίον άνέκαθεν κρατεῖ είς την τάξιν τῶν κοινοβουλευτικῶν έργασιῶν ἤ μᾶλλον το οποίον κρατεῖ διά της δυναμικότητος την οποίαν άσκεῖ ή Κυβέρνησις, ή οποία έχει την έξουσίαν καί ή οποία

άν θέλῃ δέχεται την πρότασιν, άν θέλῃ δέν την δέχεται. Άλλο άμφισβήτησις δικαιώματος καί άλλο διαδικασία ψηφίσεως τῶν νομοσχεδίων καθιερωθεῖσα άπό την μακράν χρῆσιν τῶν κοινοβουλευτικῶν θεσμῶν. Έπειδή ή Βουλή έπιμένει νά θεωρηθῆ ψηφισθεῖσα ή πρότασις νόμου, νά θεωρηθῆ ψηφισθεῖσα. Ήμπορεῖτε νά έρωτήσητε πάλιν την Βουλήν νά θεωρηθῆ ότι κατά λάθος προχθές έθεωρήθη ώς μή ψηφισθεῖσα καί νά εἴπωμεν εις τον κ. Υπουργόν ὅπως εἰς τά περαιτέρω στάδια πού θά διατρέξῃ διά νά γίνῃ νόμος του Κράτους, ἄς μελετήσῃ το πρᾶγμα καί άν νομίζῃ ότι είναι άσύμφορον νά κυρωθῆ ὁριστικῶς, ἄς το σταματήσῃ εἰς τά περαιτέρω στάδια.

Χ. Βοζίκης (Πρόεδρος). Έγώ, Κύριε Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως, εἶμαι ὑποχρεωμένος νά δεχθῶ ὅ,τι λέγουν τά πρακτικά, τά ἐπίσημα. Τό μόνον τό οποῖον δύναμαι νά δεχθῶ αὐτήν την στιγμήν εἶναι νά σᾶς παρακαλέσω ν' ἀναβάλλεται την ἐπικύρωσιν τῶν πρακτικῶν μέχρις ὅτου ἔλθουν οἱ Ὑπουργοί.

Γ. Κονδύλης (Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Μάλιστα.

Ν. Κρανιωτάκης. Θά ἀναβληθῆ ἡ ἐπικύρωσις τῶν πρακτικῶν; Διατί;

Χ.Βοζίκης. (Πρόεδρος). Διά νά λάβουν μέρος οἱ Ὑπουργοί εἰς την συζήτησιν. Νά ἔχουν τά ἐστενογραφημένα πρακτικά τί γράφουν καί νά διορθώσουν τά ἐπίσημα συμφώνως πρός τά ἐστενογραφημένα.

Ν. Κρανιωτάκης. Δέν ἠμπορεῖ νά ὑπάρξῃ ἀμφισβήτησις ὅτι ἡ πρότασις ἐψηφίσθη.

Πρόεδρος. Δέν ἠξεύρω ἠμπορεῖ νά ὑπάρχῃ.

Ν. Κρανιωτάκης. Ἀφοῦ εὑρίσκεται καί αὐτή ἡ πρακτική λύσις την ὁποίαν ὑποδεικνύει ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως διατί νά μή ἐπικυρώσωμε τά πρακτικά; Ἄν θέλωμεν νά εὑρισκόμεθα ἐν τῇ ἀληθείᾳ δέν ἠμποροῦμεν ν' ἀμφισβητήσωμεν ὅτι ἐψηφίσθη ἡ πρότασις.

Πρόεδρος. Μού λέτε τώρα τί εἶναι το καθῆκον μου νά κάμω. Ἐξοικονομήσεις δέν εἶμαι διατεθειμένος νά κάμω.

Ν. Κρανιωτάκης. Ἠξοικονόμησις θά εἶναι αὐτό πού λέγει ὁ κ. Ὑπουργός.

Γ. Ράλλης. Νά ἐρωτηθῆ ἡ Βουλή.

Πρόεδρος. Εἰς την ἰδικήν μου εὐθύνην θά κάμετε τόν ἔξυπνον ὅλοι;

Ι. Μάλλωσις. Νά ἐπικυρωθοῦν τά πρακτικά ἐκτός του σημείου αὐτοῦ.

Τινὲς βουλευταί. Μάλιστα.

Γ. Ράλλης. Δέν ἠμποροῦμεν νά δεχθῶμεν νά ἐπικυρωθοῦν τά πρακτικά καί νά μείνῃ αὐτό.

Πρόεδρος. Κατά τά λοιπά εἶναι ὅπως ἀναγράφονται. Ἐνστάσεις μποροῦμε νά κάνωμε σέ κάθε ζήτημα. Ἐξοικονόμησις εἶναι αὐτό; Ἐάν φθάσωμεν νά ἐρωτῶμεν την Βουλήν τί εἴπαμε χθές διά νά δεχθῇ ἤ μή δεχθῇ ἡ Βουλή τότε εἶναι χειρότερο ἀπό ἐκεῖνο πού θέλετε.

Γ. Ράλλης. Ἐγώ ἀμφισβητῶ ὅτι ἐτηρήθησαν καλῶς τά ἐστενογραφημένα πρακτικά διότι δέν εἶναι δυνατόν νά ἔλαβε ἡ Βουλή τοιαύτην ἀπόφασιν, οὔτε ἔλαβε, οὔτε ἠγνόησα ἐγώ ἐάν ἠρωτήθη ἡ Βουλή ἐάν ἐψήφισε ἤ ὄχι.

Πρόεδρος. Ἀμφισβητεῖτε την ἀκρίβειαν τῶν ἐστενογραφημένων πρακτικῶν;

Γ. Ράλλης. Ὡς πρός την ψῆφισιν τῆς μή ψηφισθείσης προτάσεως, βέβαια.

Ν. Κρανιωτάκης. Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως εἶπε· διαγράφονται. Ἀλλ' οὐδεμία διετυπώθη ἀντίρρησις.

Πρόεδρος. Κύριε Ράλλη, ἐπέρχεται κανένα κακόν διά τῆς ἀναβολῆς τῆς ἐπικυρώσεως αὐτοῦ τοῦ μέρους τῶν πρακτικῶν;

Γ. Ράλλης. Νά ὁρίσωμεν δι' αὔριον.

Γ. Κονδύλης (Ὑπουργός τῶν Στρατιωτικῶν). Εἶναι καί ἄλλο ζήτημα πού δέν μποροῦμε νά σταματήσουμε τά πρακτικά διότι πρέπει νά πᾶνε τά νομοσχέδια τά στρατιωτικά εἰς την Γερουσίαν.

Γ. Εὐστρατιάδης. Δικαίωμα τῆς Βουλῆς νά λάβῃ νέαν ἀπόφασιν.

Προεδρος. Μού λέτε ὅτι τά ἐστενογραφημένα πρακτικά δέν λένε την ἀλήθειαν. Πῶς θά ἐξοικονομήσωμεν αὐτό το πρᾶγμα;

Γ. Στρᾶτος. Διατί δέν θέλετε ἡ πρότασις του κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως νά τεθῇ εἰς ψηφοφορίαν;

Α. Πρωτοπαπαδάκης. Ἀφοῦ ἐψηφίσθη μία πρότασις νόμου ἔχει ἡ Βουλή το δικαίωμα μέ μιά μονοκονδυλιά νά εἴπῃ ὅτι δέν ἐψηφίσθη;

Δ. Δόντος. Νά ἐπικυρωθοῦν τά πρακτικά καί νά ἀφίσωμεν εἰς σᾶς,κ.Πρόεδρε,ὡς πρός τό ἀμφισβητούμενον τμῆμα νά μελετήσετε τά ἐστενογραφημένα πρακτικά, τάς διατυπωθείσας ἀντιρρήσεις καί νά διατυπώσητε αὐτό το Τμῆμα σύμφωνα πρός τά ἐστενογραφημένα πρακτικά καί νά προχωρήσωμεν.

Θ. Τουρκοβασίλης (Ὑπουργός Παιδείας). Τί συνέβη;

Πρόεδρος. Ὁ κ. Ράλλης το ξύρει το θέμα.

Θεωρεῖ ὡς ψηφισθεῖσαν μίαν πρότασιν νόμου περί ἐκτελέσεως Δημοσίων Ἔργων. Κατόπιν κατά την ἐπικύρωσιν τῶν πρακτικῶν....

Θ. Τουρκοβασίλης (Ὑπουργός Παιδείας). Τί σχέσιν ἔχει ὁ ὑπουργός τῆς Παιδείας μέ τά πρακτικά.

Πρόεδρος. Νά σᾶς ὑπενθυμίσω τά πρακτικά. (ἀναγινώσκει)

Θ. Τουρκοβασίλης. (Ὑπουργός Παιδείας). Δέν ἦτο δυνατόν νά εἴπωμεν τοιοῦτον πρᾶγμα. Ἐγώ εἶπον τό ἑξῆς. Ὅτι την νομοθετικήν πρωτοβουλίαν την ἔχει ἡ Κυβέρνησις. Ἀλλ' εἴθισται ὅτι διά νά εἶναι μία Κυβέρνησις πρέπει νά στηρίζεται εἰς την πλειοψηφίαν τῆς Βουλῆς. Ὑποτίθεται ὅτι τούς φίλους της δύναται τρόπον τινά νά τούς χειραγωγήσῃ εἰς τρόπον ὥστε, ἐάν δέν θέλῃ μία πρότασις νόμου νά γίνῃ νόμος του Κράτους, αὐτή ἡ πρότασις νά ἀποσυρθῇ. Τοῦτο εἶπον ἀκριβῶς. Αὐτή εἶναι ἡ διαδικασία ἡ ὁποία συνήθως ἀκολουθεῖται. Μία πρότασις νόμου ἀσφαλῶς θά ἀφορᾷ ἕνα ὡρισμένον Ὑπουργόν. Ὁ Ὑπουργός αὐτός, αὐτήν την πρότασιν νόμου, θά πρέπῃ νά την ὑίοθετήσῃ. Ἀλλ' ἐδῶ ἀκούω ὅτι δέν ἦτο κἄν παρών χθές ὁ Ὑπουργός τῆς Συγκοινωνίας.

Γ. Στράτος. Ἡ πρότασις νόμου ὑπεβλήθη κανονικῶς ὑπό ὁμάδος βουλευτῶν εἰς την Κοινοβουλευτικήν Ἐπιτροπήν καί συζητηθεῖσα διά μακρῶν ἐκεῖ ἦλθεν εἰς την Βουλήν καί ὁ κ. Ὑπουργός τῆς Συγκοινωνίας ὄχι μόνον την ἐδέχθη ἀλλά την ἐθεώρησε καί ὡς ὑπηρεσιακήν καί ἐψηφίσθη ὑπό τῆς Βουλῆς εἰς μόνην συζήτησιν.

Θ. Τουρκοβασίλης. Συνεφώνησεν ὁ κ. Ὑπουργός τῆς Συγκοινωνίας; Πᾶς προτείνων, κατά τόν Κανονισμόν, δύναται νά ζητήσῃ, ὅπως θεωρηθῇ το Νομοσχέδιόν του ὡς ὑπηρεσιακόν. Ὁ Κανονισμός ἀναγνωρίζει μίαν προνομίαν προκειμένου περί ψηφίσεως Νομοσχεδίων. Μία ὁμάς Βουλευτῶν ἔχει το δικαίωμα νά ἀξιώσῃ ὅπως τύχῃ τῆς προνομίας την ὁποίαν προβλέπει ἡ παράγραφος 1 του ἄρθρου 49. Ἐάν ἐζητήθη ἀπό τούς ὑποβαλόντας τόν πρότασιν καί ἡ Βουλή ἀπεδέχθη τότε καλῶς ἐψηφίσθη, Ἐγώ θέλω νά δηλώσω το ἑξῆς· ὅτι ἐγώ δέν ἠθέλησα νά ὑποστηρίξω ὅτι μία πρότασις την ὁποίαν ἐψήφισεν ἡ Βουλή δέν την θέλει ἡ Κυβέρνησις, ἀλλ' εἴθισται ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀπολαύει τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Βουλῆς.

Πρόεδρος. Τά ἐστενογραφημένα τί· λέγουν, ἐπαναλαμβάνω.

Γ. Κονδύλης (Ὑπουργός τῶν Στρατιωτικῶν). Ἐφ' ὅσον λέγει ὁ κ. Ὑπουργός ὁ ὁποῖος δέν ἔχει ἐνδιαφέρον διά το νομοσχέδιον διότι το νομοσχέδιον δέν εἶναι του Ὑπουργείου του, καί ἁπλῶς ἔκαμε την παρατήρησιν ὡς βουλευτής ἀσκῶν το δικαίωμα το ὁποῖον ἔχει ὡς βουλευτής καί ἔκαμε την παρατήρησιν αὐτήν, ὅτι πρέπει νά θεωρηθῇ ὡς μή ψηφισθέν, ἐφ' ὅσον, λέγω, ἁπλῶς καί μόνον εἶπεν ὅτι θά ἔπρεπε νά υἱοθετηθῇ καί ἀπό τόν Ὑπουργόν, δέν ἀμφισβητεῖ το δικαίωμα τῆς Βουλῆς ὅπως ψηφίσῃ μίαν πρότασιν νόμου, καί δέν μπορεῖ παρά νά θεωρηθῇ ὡς ψηφισθεῖσα καί τά πρακτικά

νὰ διορθωθοῦν ὅτι κακῶς ἀναγράφεται ὅτι ἡ Βουλὴ ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν νὰ θεωρηθῇ μὴ ψηφισθεῖσα, καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας θὰ κανονίσῃ τὸ ζήτημα περαιτέρω.

Πρόεδρος. Ἀναγνώσατε τὰ στενογραφημένα πρακτικά, κ. Γραμματεῦ. (Ἀναγινώσκονται τὰ Πρακτικά)

«Πρόεδρος. Ἐπὶ τῶν πρακτικῶν. Πρόκειται περὶ κυρώσεως τῶν χθεσινῶν πρακτικῶν. Ὑπάρχει ἀντίρρησίς τις ἐπ' αὐτῶν, πλὴν τῆς παρατηρήσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ;

Γ. Ράλλης. Ἐγὼ ἔχω ἀντίρρησιν, διότι τὴν θεωρῶ ψηφισθεῖσαν τὴν ὑπ' ἀριθμ. 34 ἀναγραφομένην πρότασιν νόμου ἐν τῇ Ἡμερησίᾳ Διατάξει ἡ ὁποία δὲν ἀφορᾷ τίποτε ἄλλο, παρὰ ἁπλῶς μίαν διάφορον διαδικασίαν ἐπὶ ἀπαιτήσεων. Εἶναι γνωστὴ ἡ πρότασις παρὰ τῶν ὑπογραφάντων αὐτὴν καὶ παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ. Ἡ ἐπιτροπὴ τὴν ἐμελέτησεν. Ἀφορᾷ δὲ εἰδικῶς τὸν ἄλλοτε συνάδελφον κ. Δερλερέν. Θὰ παρακαλέσω λοιπὸν νὰ μὴ θεωρηθῇ ὡς μὴ ψηφισθεῖσα.

Θ. Τουρκοβασίλης (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Μίαν πρότασιν νόμου πρέπει νὰ τὴν υἱοθετήσῃ ἡ Κυβέρνησις. Ἐφ' ὅσον δὲν τὴν υἱοθετεῖ ἡ Κυβέρνησις θὰ ἦτο παράτολμον αὐτό.

Πρόεδρος. Εἶναι ἄσκοπον ἄλλωστε.

Γ. Ράλλης. Θὰ εἶναι κατάργησις τοῦ Κοινοβουλίου τὸ νὰ τεθῶμεν ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν τῶν Ὑπουργείων, ἐφ' ὅσον μάλιστα ἡ Κυβέρνησις δὲν θέτει ζήτημα ἐμπιστοσύνης.

Ι. Σκανδαλάκης. Ἂν μάλιστα δὲν δημοσιευθῇ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δὲν γίνεται νόμος τοῦ Κράτους.

Πρόεδρος. Σχετικῶς μὲ τὰ πρακτικὰ δέχεται ἡ Βουλὴ νὰ διαγραφῇ ἡ παράγραφος ἡ ὁποία φέρει ὡς ψηφισθεῖσαν τὴν πρότασιν ἐκείνην;

Πολλοὶ βουλευταί. Μάλιστα.

Θ. Τουρκοβασίλης (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Νὰ διαγραφῇ βέβαια.

Πρόεδρος. Διαγράφεται συναινέσει τῆς Βουλῆς ἀπὸ τὰ Πρακτικὰ ἡ πρότασις αὐτή.

Γ. Ράλλης. Κύριε Πρόεδρε, δὲν εἶναι δυνατὸν ἢ τὰ μὲν πρακτικὰ εἶναι ἀληθῆ ἢ τὰ δέ. Ἐὰν τοῦ Σαββάτου εἶναι γνήσια τότε εἶναι πλαστὰ τῆς Παρασκευῆς. Ἐγὼ ἀμφισβητῶ τὸ δικαίωμα τοῦ Προεδρείου νὰ ὑποβάλῃ ἐρώτημα εἰς τὴν Βουλὴν ἐὰν ἐψηφίσθη ἢ δὲν ἐψηφίσθη πρότασις νόμου ἡ ὁποία εἶναι ψηφισμένη. Τοιαύτη πρωτοβουλία τοῦ Προεδρείου θὰ ἦτο κατάργησις τῶν δικαιωμάτων τοῦ Βουλευτοῦ καὶ ἐγὼ δὲν θὰ ἤμην διατεθειμένος τότε οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν νὰ παραμένω εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτήν.

Δ. Τσόκος. Κύριε Πρόεδρε, δὲν πρόκειται σήμερον νὰ ἀσχοληθῶμεν μὲ τὸ ζήτημα τὸ ὁποῖον ἔφερεν εἰς τὴν Βουλὴν οἱ κ. συνάδελφοι. Ἐδῶ ἔχομεν τὰ πρακτικὰ τὰ ὁποῖα λέγουσι ὅτι δὲν ἐψηφίσθη.

Δ. Διβιεράτος. Τὰ ἐπίσημα πρακτικὰ τῆς Παρασκευῆς λέγουσι ὅτι ἐψηφίσθη, ἀπὸ ἐκεῖ καὶ πέρα πᾶσα ἐνέργεια τοῦ Προεδρείου καὶ πᾶσα αὐτοῦ πρότασις περὶ τοῦ ἂν ἐψηφίσθη ἢ δὲν ἐψηφίσθη δὲν ἔχει τὴν θέσιν της.

Χ. Βοζίκης (Πρόεδρος τῆς Βουλῆς). Τὰ ἐστενογραφημένα πρακτικὰ συντάσσονται ὑπὸ δημοσίων ὑπαλλήλων ἐν εὐρυτάτῃ ἁρμοδιότητι καὶ φέρουν τὸ κῦρος δημοσίου ἐγγράφου. Δὲν ὑπάρχει ἄλλος ὁδηγὸς τῆς Βουλῆς διὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῶν ἐπισήμων πρακτικῶν, ἀπὸ τὰ ἐστενογραφημένα. Δὲν μποροῦμε νὰ καθιερώσουμε τὴν ἀρχὴν νὰ ἀμφισβητοῦμε τὰ ἐστενογραφημένα διότι δὲν θὰ μπορέσουμε τότε νὰ προχωρήσουμε. Ἐγὼ ἀκολουθῶ τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν ὑποστηρίζω ὅτι ὅ,τι λένε τὰ ἐστενογραφημένα πρακτικὰ αὐτὸ εἶναι καὶ τὸ ἀληθὲς καὶ ἐγὼ ὡς πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν θὰ προβῶ εἰς τὴν ἐξονύχισιν τῶν ἐπισήμων πρακτικῶν.

Γ. Ράλλης. Δὲν εἶμαι διατεθειμένος αὐτὸ τὸ ὁποῖον λέγει ὁ κ. Πρόεδρος νὰ τὸ ἀμφισβητήσω, ἐγὼ ὑποστηρίζω ὅτι ἂν ὑπεβλήθη τοιαύτη ἐρώτησις κακῶς ὑπεβλήθη, διότι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐρωτηθῇ ἡ Βουλὴ ἂν δέχεται ὅτι δὲν ἐψηφίσθη πρότασις τὴν ὁποίαν ἐψήφισε. Ἑπομένως σήμερον ζητεῖ ἡ Βουλὴ νὰ διορθωθῇ αὐτὸ τὸ ἄτοπον, διότι ἂν ὑπεβλήθη τοιαύτη ἐρώτησις αὐτὴ ἀναμφισβητήτως ὑπεβλήθη ἐκ παραδρομῆς.

Κ. Καλκάνης. Τὰ ἐπίσησα καὶ τὰ ἐστενογραφημένα λένε τὸ ἴδιον.

Θ. Τουρκοβασίλης (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Ἐλέχθη τότε μάλιστα, ἐνθυμοῦμαι, καὶ παρὰ τοῦ κ. Μάλλωσι ὅτι ἀποσύρει τὴν ὑπογραφήν του ἐκ τῆς προτάσεως ταύτης. Ἀλλὰ τέλος πάντων ἂν εἶναι δυνατὸν ἂς τερματισθῇ τὸ ζήτημα. (Τὴν ἔδραν τοῦ Προέδρου καταλαμβάνει ὁ Ἀντιπρόεδρος κ. Ἀθηνογένης).

Γ. Κονδύλης (Πρωθυπουργός). Ἐδῶ μπήκαμε σὲ ἕνα ἀδιέξοδον. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον πρέπει νὰ θεωρηθῇ, αὐτὸ τὸ ἐρώτημα τὸ δεύτερον τοῦ κ. Προέδρου, τὸ περὶ διαγραφῆς, πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὅτι δὲν ἐτέθη καὶ νὰ μείνουμε εἰς τὸ πρῶτον ἐρώτημα ὅτι ἐψηφίσθη ἀπὸ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας γιὰ νὰ τελειώσουμε καὶ νὰ κυρωθοῦν τὰ πρακτικὰ ἔτσ'.

Πολλοὶ Βουλευταί. Μάλιστα. Μάλιστα.

Πρόεδρος. Τὰ πρακτικὰ κυροῦνται διαγραφομένης τῆς διαγραφῆς περὶ μὴ ψηφίσεως τῆς ἀνωτέρω προτάσεως νόμου

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν τῶν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων

Ὁ κ. ***Ε. Χατζηδάκης*** συνιστᾷ ἀναφορὰν τῶν ἡμερομισθίων ὑπαλλήλων φόρου δημοσίων θεαμάτων Πειραιῶς περὶ βελτιώσεως τῆς θέσεώς των. Ἀναφέρει ὅτι ἐνῷ ἐμισθοδοτοῦντο οὗτοι κατ' ἀρχὰς πρὸς 1600 δραχμὰς τώρα λαμβάνουν μόνον 800 καὶ συνεπῶς δὲν μποροῦν νὰ ζήσουν. Παρακαλεῖ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεώς των.

Σ. Λοβέρδος (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Παρακαλῶ νὰ διαβιβασθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἡ ἀναφορὰ καὶ θὰ μελετήσω τὸ ζήτημα.

Ὁ κ. ***Δ. Τσόκος*** συνιστῶν ἀναφορὰν ἐλαιοπαραγωγῶν τονίζει ὅτι πρέπει νὰ ἀπαγορευθῇ ἡ χρησιμοποίησις τῶν λινελαίων καὶ ψαρελαίων ὡς βρωσίμων λιπῶν διότι δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου καταστρατηγεῖται ὁ νόμος περὶ σπορελαίου καὶ παραβλάπτονται τὰ συμφέροντα τῶν ἐλαιοπαραγωγῶν.

Ἀναφέρει ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔλαβε διάφορα μέτρα πρὸς προστασίαν τῶν ἀπόρων τάξεων καὶ ἰδίᾳ τῶν ἀγροτῶν, μεταξὺ δὲ αὐτῶν τὴν κατάργησιν τῆς προσωπικῆς κρατήσεως διὰ τὰ χρέη πρὸς τὴν Ἀγροτικὴν καὶ Ἐθνικὴν Τράπεζαν, τὴν ἀναστολὴν διώξεως τῶν ὀφειλετῶν πρὸς τὸ Δημόσιον ἐκ τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων ἀπαλλοτριωθέντων ἀγροκτημάτων. Παρακαλεῖ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τηλεγραφικῆς ἐγκυκλίου αὐτοῦ πρὸς τοὺς ταμίας τοῦ Κράτους νὰ διατάξῃ τὴν ἀνάκλησιν ὅλων τῶν ἐκδοθέντων διὰ τὰς ἀνωτέρω αἰτίας ἐνταλμάτων προσωπικῆς κρατήσεως.

Οἱ κ. κ. ***Κ. Καλκάνης*** καὶ ***Δ. Χατζηγιάννης*** κάμνουν τὰς αὐτὰς συστάσεις.

Ὁ κ. ***Ι. Μάλλωσης*** ὁμιλῶν περὶ ἀναφορᾶς τοῦ Ἀργοναυπλιακοῦ Συλλόγου ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου περὶ αὐξήσεως τοῦ ποσοῦ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ παραρτήματός των κατὰ 500 χιλ. δραχ. τονίζει ὅτι οἱ ἀνάπηροι τῶν ἐπαρχιῶν ἀδικοῦνται διότι οἱ ἐν Ἀθήναις τοιοῦτοι κατορθώνουν, ὄντες φαίνεται πλέον ἐπιτήδειοι νὰ πέρνουν τὴν μερίδα τοῦ λέοντος. Περικυκλώνοντες κάθε τόσον τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Προνοίας καὶ μεταφέροντες καὶ αὐτὰ τὰ κρεββάτια των πρὸ τῆς οἰκίας τοῦ κ, Πρωθυπουργοῦ κατορθώνουν νὰ τρῶνε ὅλο ψαχνό. Παρατηρεῖ ὅτι ἐνῷ αὐτοὶ ἔλαβον ὡς βοήθημα 1000 δραχ. τῶν ἐπαρχιῶν δὲν ἔλαβον παρὰ 200.

Κ. Καλκάνης. 150 μόνον,

Ν. Κάρτσωνας. Εἰς τὰς Καλάμας οἱ ἀνάπηροι ἐπῆραν 25 δραχ. μόνον.

Ὁ κ. ***Δ. Δόντος*** παρατηρεῖ ὅτι καὶ οἱ ἀνάπηροι Ἀθηνῶν εἶναι ἄξιοι τῆς προστασίας τοῦ Κράτους.

Ι. Μάλλωσις. Ἐγὼ δὲν τοὺς κατέκρινα, ἀπ' ἐναντίας εἶπα ὅτι εἶναι ἐξυπνοι. Αὐτοὶ πέρνουν μεγάλα ἐπιδόματα κατὰ τὰς ἑορτάς, στέλλονται εἰς τὰ λουτρὰ κτλ. ἐνῷ οἱ τῶν ἐπαρχιῶν πέρνουν τὰ ψυχία.

Ν. Κρανιωτάκης. Αὐτὴ ἡ τάσις τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν κατὰ τῆς πρωτευούσης δὲν ἠμπορεῖ νὰ φεισθῇ οὔτε τῶν ἀναπήρων. Εἶνε φανταστικὰ αὐτὰ τὰ παράπονα,

Ι. Μάλλωσις. Τρέφω ἐκτίμησιν πρὸς τὰ θύματα αὐτὰ

ἀλλὰ νομίζω ἐκ τούτου ὅτι δὲν δύναται νὰ λησμονοῦνται τὰ δικαιώματα τῶν ἐπαρχιῶν. Παρακαλῶ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν ὅπως ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του καὶ ὡς προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ κυρίως ὡς μαχητοῦ μεριμνήσῃ διὰ τὴν προστασίαν τῶν ἀναπήρων τῶν ἐπαρχιῶν.

Ὁ κ. ***Εὐστ. Παπακωσταντίνου*** συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν ἀπόψεων τοῦ κ. Μάλλωση.

Ὁ κ. ***Ε. Χατζηδάκης,*** λέγει ὅτι εἰς τὴν Σάμον οἱ ἀνάπηροι ἐπῆραν ὡς βοήθημα 10 δραχ. ἕκαστος.

Γ. Κονδύλης (Πρόεδρ. Κυβερνήσεως,). Βεβαίως ἐν τῇ καταβολῇ τῶν βοηθημάτων δὲν τηρεῖται πάντοτε δικαιοσύνη. Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Προνοίας ἔχει σημειώσει ὅλα τὰ ἐλαττώματα τὰ ὁποῖα παρουσιάζει ἐν τῇ ἐφαρμογῇ του ὁ θεσμὸς καὶ μελετᾷ τὸ ζήτημα τῆς διορθώσεως αὐτῶν. Θὰ τοῦ συστήσω ὅπως συντόμως μεριμνήσῃ διὰ νὰ ἐπικρατήσῃ ἰσότης καὶ δικαιοσύνη κατὰ τὴν κατανομήν. Θεωρῶ τὰ παράπονα τοῦ κ. βουλευτοῦ Ἐρμιονίδος βάσιμα, διότι καὶ ἀπὸ ἄλλους ἤκουσα παράπονα.

Ὁ κ. ***Κ. Κουκουρίκος,*** συνιστᾷ ἀναφορὰν ἐκ Καρδίτσης περὶ ἀποστολῆς σάκκων διὰ τὴν συγκέντρωσιν τοῦ σίτου καὶ παρακαλεῖ νὰ ληφθοῦν σύντονα μέτρα διὰ τὴν ἐπίσπευσιν τῆς συγκεντρώσεως.

Γ. Κονδύλης. (Ὑπουρ. Στρατ·ωτικῶν) Ὑφίστανται πράγματι δυσχέρεια εἰς τὴν συγκέντρωσιν, τὸ δὲ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ἀπετάθη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν τὸ ὁποῖον παρεχώρησεν ἀρκετὰς χιλιάδας σάκκων διὰ τὴν συγκέντρωσιν τοῦ σίτου, ἀλλὰ καὶ αὐταὶ δὲν ἐπαρκοῦν.

Ὁ ***Δ. Διαπίδης*** παρακαλεῖ νὰ γίνῃ μόνιμον συνεργεῖον διὰ τὴν συγκέντρωσιν τοῦ σίτου εἰς Καλαμπάκαν, παρακαλεῖ δὲ ὅπως ἐπιδιωχθῇ ἡ ταχεία συγκέντρωσις διότι ὑπάρχει κίνδυνος νὰ κατακλύσῃ ὁ Πηνειὸς τὰ χωρία ὁπότε οἱ παραγωγοὶ θὰ ἀναγκασθοῦν νὰ πωλήσουν τὸν σίτον τους εἰς εὐτελεῖς τιμάς.

Γ. Εὐστρατιάδης ὁμιλῶν ἐπὶ ἀναφορᾶς τοῦ ἐμπορικοῦ κόσμου Λήμνου, διαμαρτυρομένου διὰ τὴν μελετωμένην φορολογίαν τοῦ κύκλου ἐργασιῶν λέγει ὅτι πρέπει νὰ μελετηθῶσιν ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ πολλῆς προσοχῆς αἱ διαμαρτυρίαι τῶν ἐμπόρων, οἱ ὁποῖοι χαρακτηρίζουν μετὰ πόνου ὡς δολοφονικὸν τὸ νομοσχέδιον.

Ὁ κ. ***Περ. Ράλλης,*** συνιστᾷ ἀναφορὰν τῶν Κοινοτήτων Κανδαυλοῦ καὶ Εὐαγγελισμοῦ περὶ τῆς καταστροφῆς τοῦ σταφιδοκάρπου των ἐκ τῶν τελευταίων βροχῶν. Ἐπίσης συνιστᾷ ἀναφορὰν τῶν κατοίκων Κορώνης περὶ σταφιδοκάρπου.

Ὁ κ. ***Γ. Ράλλης,*** λέγει ὅτι καὶ ἄλλοτε συνέστησεν ἀναφορὰν τῶν φρεατορυκτῶν οἱ ὁποῖοι ἐζήτουν ὅπως ὑποβιβασθῇ τὸ ὅριον τῆς ἡλικίας τῶν δικαιουμένων ἀποζημιώσεως.

Τώρα παραπονοῦνται οἱ φρεατορύχοι ὅτι ἐνῷ οἱ τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν οἱ συμπληρώσαντες τὸ 20ον ἔτος ἐπῆραν ἀποζημίωσιν, εἰς τὰς Ἀθήνας κανεὶς δὲν ἔλαβε διότι τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον δὲν ἔλαβε ἀκόμη ἀποφάσεις.

Ὁ αὐτὸς Βουλευτὴς συνιστᾷ ἀναφορὰν τοῦ σωματείου Οἰνοπωλῶν Ἀθηνῶν περὶ τοῦ σχεδίου νόμου περὶ ὀργανώσεως ἀναγκαστικῶν οἰνοποιητικῶν συνεταιρισμῶν Ἀττικοβοιωτίας κλπ.

Οἱ κ.κ ***Περ Ράλλης*** καὶ ***Ν Καρτσώνας*** συνιστῶσι ἀναφορὰν τοῦ Ἰατρικοῦ Συλλόγου Καλαμῶν περὶ ψηφίσεως τῶν

3. Εἰς τὴν παράγραφον 12 τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ κώδικος φονομοσχεδίων Ταμείου Ὑγιεινομικῶν καὶ Ἰατρικῶν Συλλόγων.

Περ. Ράλλης. Ὡς εἶναι γνωστὸν εἰς τὴν Βουλὴν ἐπὶ τῆς ἄλλης Κυβερνήσεως τοῦ λαϊκοῦ κόμματος συνέστη ἐπιτροπὴ πρὸς ἔρευναν τῶν τρωτῶν τὰ ὁποῖα ἐμφανίζει ὁ νόμος περὶ δραχμοποιήσεως κατὰ δὲ τὰς πραγματικὰς δηλώσεις τῆς νῦν Κυβερνήσεως ἐδηλώθη ὅτι θὰ ἐξητάζετο ἐὰν εἶναι δυνατὸν ἄνευ ἐπιβαρύνσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ ν' ἀρθῶσι ἀναμφισβήτητοι ἀδικίαι εἰς βάρος ὡρισμένης κατηγορίας καταθετῶν. Ἐὰν αἱ πληροφορίαι μου εἶναι ἀκριβεῖς, ἐπὶ τῆς κυβερνήσεως τοῦ λαϊκοῦ κόμματος εἶχε εὑρεθῇ καὶ ὁ τρόπος καθ' ὃν ἄνευ ἐπιβαρύνσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ θὰ κατωρθοῦτο ὥστε τὸ δολλάριον νὰ πληρωθῇ πρὸς 145 δραχμὰς εἰς τοὺς καταθέτας ὡρισμένων κατηγοριῶν. Πρέπει νὰ προσθέσω ὅτι ὁ εἰσηγητὴς τοῦ μέτρου τῆς δραχμοποιήσεως πρώην Ὑπουργὸς κ. Βαρβαρέσος μετέχων εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν δραχμοποιήσεως ὡμολόγησε ὅτι ὡρισμέναι διατάξεις τοῦ νόμου αὐτοῦ ἔχουν ἀνάγκην τροποποιήσεων. Παρακαλῶ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ν' ἀνακοινώσῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὰς σκέψεις του προκειμένου περὶ τῆς κατὰ τὸ δυνατὸν ἱκανοποιήσεως ἀνθρώπων οἵτινες ἔπεσαν θύματα τῆς πρὸς τὸ Κράτος ἐμπιστοσύνης των.

Ὁ κ. ***Κ. Καλκάνης*** συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν ἀπόψεων τοῦ προλαλήσαντος.

Σ. Λοβέρδος (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν) Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ὅλη ἡ Βουλὴ εἶναι σύμφωνος. Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ὁ ἀναγκαστικὸς νόμος περὶ δραχμοποιήσεως εἶναι ἐπαχθὴς καὶ ὅτι ἔχει ἐν αὐτῷ ζητήματα διὰ τὰ ὁποῖα δικαίως ἐξεγείρεται ὁ κόσμος. Εἶναι καθῆκον τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἐξετάσῃ κατὰ ποῖον τρόπον θὰ καταστῇ ὀλιγώτερον ἐπαχθὴς ὁ νόμος. Αἱ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου ἀπευθυνόμεναι διαμαρτυρίαι ἔχουν συγκεντρωθῇ ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας καὶ θὰ ἀποτελέσουν ἀντικείμενον ἐρεύνης. Ὡς γνωρίζετε ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐπανελθὼν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἐπεδόθη εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ εἰς ἄλλα οἰκονομικὰ μέτρα, συνεπῶς δὲν εἶχε καιρὸν νὰ λάβῃ πρόνοιαν διὰ τὸν νόμον αὐτὸν δι' ὃν ὑπὸ τῆς συνειδήσεως του ἀναγνωρίζεται ὅτι ἔχει ἀνάγκην τροποποιήσεως.

Παρακαλῶ τὴν Βουλὴν νὰ μοῦ δώσῃ πίστωσιν χρόνου, ὑπόσχομαι δὲ νὰ λάβω ὅσον τὸ δυνατὸν συντομώτερον μέτρα.

Ὁ κ. ***Ξ. Μαυρομμάτης.*** Συνιστᾷ ἀναφορὰν τῶν κατοίκων Καρλοπλεσίου Εὐρυτανίας καὶ ἐκθέτει ὅτι ἐκεῖ μένουσιν ἄστεγοι διακόσιαι οἰκογένειαι ἄποροι ἐπὶ διετίαν, συνεπείᾳ τῆς ἐπελθούσης τὸ 1931 καθιζήσεως τοῦ ἐδάφους. Ἡ τότε Κυβέρνησις τῆς ὁποίας ἐζήτησαν τὴν ἀρωγὴν οἱ παθόντες ἠρκέσθη νὰ τοὺς ἀποστείλῃ ὀλίγας σκηνὰς καὶ 50 χιλ. δραχμάς. Ὁ κ. Βουλευτὴς ἐκθέτει λεπτομερῶς τὴν κατάστασιν, καὶ συνιστᾷ τὴν μετοικεσίαν τῶν ἀναφερομένων πολιτῶν. Παρακαλεῖ δὲ τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως γνωρίζοντα ὑπὲρ πάντα ἄλλον τὴν κατάστασιν τοῦ Καρλοπλεσίου νὰ λάβῃ σύντονα μέτρα.

Ὁ κ. ***Γ. Κονδύλης.*** (Πρόεδρος Κυβερνήσεως). Συνιστᾷ ν' ἀποσταλῇ ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον ἵνα ἐξετασθῇ μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

Ὁ κ. ***Α. Στράτος.*** Συνιστᾷ τὴν αὐτὴν ἀναφοράν.

Ἐπίσης ὁ κ. ***Σ. Τρικούπης*** συνιστῶν τὴν αὐτὴν ἀναφορὰν καὶ παρακαλεῖ τὴν Κυβέρνησιν ὅπως συντόμως μεριμνήσῃ ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν αἰτούντων.

Ὁ κ. ***Ξ. Μαυρομμάτης.*** Συνιστᾷ ἀναφορὰν τῆς χήρας Ἑλένης Φερεντίνου περὶ τῆς συντάξεώς της.

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν τῆς Νομοθετικῆς Ἐργασίας

Γίνονται δεκτὰ εἰς τὸ σύνολον τὰ ἑξῆς νομοσχέδια :

1) «Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινων τῶν νόμων 4747, 4867, 5177 ἀφορώντων τὰς ἐργασίας διαρρυθμίσεως τοῦ κτιρίου Παλαιῶν Ἀνακτόρων εἰ. Μέγαρον Βουλῆς καὶ Γερουσίας».

2) «Περὶ μεταρρυθμίσεως τῆς φορολογίας τοῦ καπνοῦ».

3) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Κώδικος περὶ φορολογίας καθαρῶν προσόδων», κατόπιν συστάσεων τοῦ κ. ***Βερροιοπούλου*** τὰς ὁποίας ἀποδέχεται ὡς ὀρθὰς ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὑποσχόμενος νὰ λάβῃ μέριμναν, ἔχοντα οὕτω :

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινων τῶν Νόμων 4747, 4867 καὶ 5177 ἀφορώντων τὰς ἐργασίας διαρρυθμίσεως τοῦ κτιρίου Παλ. Ἀνακτόρων εἰς Μέγαρον Βουλῆς καὶ Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

Τὸ σύνολον τῆς δαπάνης διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑπὸ τῶν νόμων 4747 καὶ 4867 προβλεπομένων ἐργασιῶν μεταρρυθμίσεως τοῦ κτιρίου τῶν Παλ. Ἀνακτόρων εἰς Μέγαρον Βουλῆς καὶ Γερουσίας, ἐξαιρέσει τῶν ἀφορωσῶν τὴν ἀνέγερσιν τοῦ κτιρίου Φρουρᾶς Προέδρου Δημοκρατίας, ὁρίζεται εἰς δραχμὰς ἑκατὸν εἴκοσι τρία ἑκατομμύρια ἐννέα χιλιάδας δια-

κοσίας πεντήκοντα πέντε (123.009.255).

Εἰς τὴν ἀνωτέρω δαπάνην συμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ ἐγκριθεῖσα τοιαύτη τῶν τεσσαράκοντα δύο ἑκατομμυρίων (42.000.000) δρχ. δυνάμει τῆς μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Ταχ. Ταμιευτηρίων ἀπὸ 1 Ἰουνίου 1933 συμβάσεως περὶ χορηγήσεως δανείου ὑπὸ τῶν τελευταίων ἴσου ποσοῦ, τῷ Δημοσίῳ.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ὡς ἀνωτέρω πίστωσις τῶν 42.000.000 δρχ. ἐγγράφεται ὑπὸ ἴδιον κεφάλαιον καὶ ἄρθρον ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας τοῦ ἔτους 1933—1934 ἐπεκτεινομένης καὶ ἐπὶ ταύτης τῆς ἰσχύος τῆς διατάξεως τοῦ ἐδ. τοῦ μόνου ἄρθρου τοῦ νόμου 4867.

Ἄρθρον 3.

Ἐκ τῆς γενικῆς πιστώσεως τῶν 123.009.255 ποσὸν μέχρι 2.700.000 δραχμῶν διατεθήσεται ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἐντὸς τοῦ Ἐθνικοῦ Κήπου εἰς χῶρον ὁρισθησόμενον ὑπὸ τῆς Πολεοδομικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ κτιρίου τοῦ Μουσείου Γεωργίου Α', τῆς δαπάνης δυναμένης νὰ ἀναπληρωθῇ εἰς βάρος ἑτέρων ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένων ἐργασιῶν, ἐντὸς πάντοτε τοῦ πλαισίου τῆς γενικῆς πιστώσεως.

Ἄρθρον 4.

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καὶ ἐφεξῆς δὲν ἀπαιτεῖται διὰ, τὸν συμφώνως τῷ νόμῳ 5177 διορισμὸν τοῦ ἀνωτέρου καὶ κατωτέρου προσωπικοῦ ἐπιβλέψεως καὶ φυλάξεως τῶν ἐργασιῶν Παλαιῶν Ἀνακτόρων ἡ γνώμη τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων.

Ὁ νόμος 5177 δὲν ἐφαρμόζεται διὰ τὸ προσωπικὸν ἐποπτείας καὶ φυλάξεως τῶν ἐνθυμίων τοῦ Μουσείου Γεωργίου τοῦ Α'.

Ἡ ὡς ἄνω διάταξις ἀφορᾷ καὶ τὸ ἤδη προσληφθὲν καὶ ὑπηρετοῦν προσωπικὸν τοῦ Μουσείου.

Ἄρθρον 5.

Αἱ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 5367 καὶ ἐφεξῆς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν νόμων 4747 καὶ 4867 ἔργων δημοπρασίαι ἐξακολουθοῦσι νὰ προκηρύσσωνται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ διὰ τοῦ νόμου 4747 κυρωθέντος Νομοθ. Διατάγματος ἀπὸ 10 Ἰανουαρίου 1930 «περὶ τρόπου διαθέσεως τῆς ἐν κεφ. 27 ἄρθρ. 2 τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας τῆς χρήσεως 1929—30 ἀναγραφείσης πιστώσεως διὰ τὴν μεταρρύθμισιν τῶν Παλαιῶν Ἀνακτόρων εἰς Μέγαρον Βουλῆς καὶ Γερουσίας.

Ἡ ὡς ἀνωτέρω διάταξις ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ τῶν δημοπρασιῶν τοῦ ἀνεγειρομένου νέου κτιρίου τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, προκειμένου περὶ πριμηθείας εἰδῶν καὶ ἐγκαταστάσεων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Περὶ διαρρυθμίσεως τῆς φορολογίας τοῦ καπνοῦ.

Ἄρθρον 1.

1. Ὁ φόρος καταναλώσεως ἐπὶ τῶν καθ' ἅπαν τὸ Κράτος καταναλισκομένων καπνοῦ, σιγαρέττων, πούρων καὶ τουμπεκίου αὐξάνεται κατὰ δραχμὰς τριάκοντα δύο (32) τὸ χιλιόγραμμον.

2. Ὁ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου εὑρισκόμενος καπνὸς ἐντὸς τῶν Καπνεργοστασίων εἴτε εἰς φύλλα, εἴτε κεκομμένος, εἴτε συσκευασμένος ἐν κυτίοις φορολογεῖται συμφώνως πρὸς τὴν ἀνωτέρω ὁριζομένην νέαν φορολογίαν, χρεουμένων προσθέτως τῶν σχετικῶν αἰτήσεων κοπῆς καπνοῦ διὰ τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τοῦ καταβληθέντος διὰ τὸν καπνὸν τοῦτον φόρου καὶ τοῦ ὁριζομένου ὡς ἀνωτέρω, τοιούτου.

3. Ἐπίσης διὰ τῆς διαφορᾶς ταύτης τοῦ φόρου θὰ φορολογηθῶσιν καὶ τὰ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου ἐντὸς τῶν Καπνεργοστασίων εὑρισκόμενα εἴδη, εἰς χεῖρας τῶν καπνοβιομηχάνων ὧν αὐξάνεται ἡ φορολογία, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 2921 τοῦ 1922 καὶ τὸ πρὸς ἐκτέλεσιν τούτου ἐκδοθὲν Διάταγμα τῆς 28 Ἰουλ/ου 1922, παρατεινομένης τῆς προθεσμίας πρὸς σφράγισιν τῶν κυτίων σιγαρέττων ἐπὶ πενθήμερον.

4. Ὁ διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 2921 τοῦ 1922 ὁριζόμενος φόρος καταναλώσεως ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων σιγαρέττων αὐξάνεται ἀπὸ δραχμὰς τεσσαράκοντα κατὰ χιλιόγραμμον εἰς δραχμὰς πεντήκοντα, ἐπιβαλλόμενος καὶ ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων σιγάρων (πούρων).

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ συσκευὴ τῶν σιγαρέττων ἐπιτρέπεται μόνον εἰς κυτία κατασκευαζόμενα ἐκ πσχυχάρτου (χαρτονίου) καὶ χάρτου ἐγχωρίου παραγωγῆς.

2. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν διαπιστωθῇ παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς Κρατικῶν Ἠρομηθειῶν, ὅτι τὰ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ λειτουργοῦντα ἐργοστάσια χαρτοποιΐας εὑρίσκονται ἐν ἀδυναμίᾳ ἢ ἀνεπαρκείᾳ νὰ κατασκευάσωσιν ὡρισμένα εἴδη χάρτου χρησιμοποιουμενα παρὰ τῆς καπνοβιομηχανίας ἢ ὑπερτιμήσωσιν ἀδικαιολογήτως τὰς τιμὰς τῶν τοιούτων εἰδῶν χάρτου ἢ χειροτερεύσωσι τὴν ποιότητα τοῦ κατασκευαζομένου χάρτου, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν βάσει γνωματεύσεως τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγωγὴν τοιούτων εἰδῶν χάρτου. Τὰ ὑπάρχοντα ἀποθέματα τοιούτων εἰδῶν χάρτου, ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαχθέντων, εἰς χεῖρας καπνοβιομηχάνων, ἐπιτρέπεται νὰ χρησιμοποιηθῶσι μέχρις ἐξαντλήσεως αὐτῶν. Διὰ Διατάγματος δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ συσκευὴ τῶν σιγαρέττων καὶ εἰς κυτία κατασκευαζόμενα ἐξ ἄλλου ὑλικοῦ.

3. Ἀπαγορεύεται ἡ συσκευὴ τῶν σιγαρέττων ἐντὸς χάρτου ἐξ ἀλουμινίου. Τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης ἐξαιροῦνται τὰ κυτία σιγαρέττων τὰ πωληθησόμενα ἀπὸ τῆς ἐπιβολῆς τῆς ἀνωτέρω φορολογίας καὶ ἐπὶ ἓν ἔτος μετ' αὐτὴν εἰς τὴν τιμὴν τῶν δραχμῶν πεντακοσίων εἴκοσι καὶ ἄνω κατὰ χιλιόγραμμον, μετὰ πάροδον δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης ἐξαιροῦνται μόνον τὰ κυτία σιγαρέττων τὰ πωλούμενα εἰς τὴν τιμὴν τῶν δραχμῶν πεντακοσίων ἑξήκοντα καὶ ἄνω κατὰ χιλιόγραμμον.

Ἄρθρον 3.

Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 1τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 9ης Μαΐου 1933 «περὶ πωλήσεως σιγαρέττων» ἐφαρμόζονται καὶ κατὰ τῶν καπνοβιομηχάνων τῶν ὑποσχομένων ἢ χαρηγούντων δῶρα εἰς τοὺς πελάτας των ὑπὸ οἱανδήποτε τύπον. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἰσχύει διὰ τὰ σιγαρέττα τὰ πωλούμενα εἰς τιμὴν οὐχὶ μεγαλυτέραν τῶν δραχ. 440 τὸ χιλ)μον καὶ συσκευαζόμενα εἰς κυτία συρταροτά.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ ἄρθρου τούτου ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1934.

Ἄρθρον 4.

1. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 23, 24, 25, 27, 28, 29, 30, 31 καὶ 32 τοῦ νόμου 4042 τοῦ 1929 δὲν ἰσχύουσιν εἰς ἃς περιφερείας δὲν ἐφηρμόσθησαν αὗται.

Ὡσαύτως αἱ αὐταὶ διατάξεις τοῦ νόμου 4042 δὲν ἰσχύουσι καθ' ἅπαν τὸ Κράτος ἐπὶ τῆς χονδρικῆς καὶ λιανικῆς πωλήσεως σιγαρέττων τῶν πωλουμένων λιανικῶς μέχρι δραχ. 500 κατὰ χιλιόγραμμον.

2. Εἰς τοὺς ἀναπήρους ἢ θύματα πολέμου τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ μὴ ἐπωφεληθῶσιν ἐφεξῆς τοῦ χορηγηθέντος αὐτοῖς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 4042 προνομίου τῆς λιανικῆς πωλήσεως σιγαρέττων δύναται νὰ χορηγηθῇ ἀποζημίωσις ὁριζομένη δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν 20.000 δραχ. διὰ τοὺς ἀναπήρους πολέμου καὶ δραχ. 10.000 διὰ τὰ θύματα πολέμου, νὰ χορηγηθῇ δὲ αὐτοῖς ἡ διακοπεῖσα σύνταξις.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀναγράφεται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν σχετικὴ πίστωσις.

Ἄρθρον 5.

Ἡ χρησιμοποίησις τοῦ διὰ τοῦ ψηφίσματος τῆς 1ης Ἰουνίου 1927 «περὶ διαρρυθμίσεως τῆς φορολογίας ἐπὶ τοῦ καταναλισκομένου καπνοῦ» θεσπισθέντος σιγαροχάρτου πρὸς χρῆσιν τῶν καπναπαραγωγῶν δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ἀπαγορεύηται εἰς ὡρισμένους Δήμους ἢ Κοινότητας μικρᾶς καπνοκαλλιεργίας.

Ἄρθρον 6.

Τὸ διὰ τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ νόμου 5430 «περὶ δασμολογικῶν

τινῶν διατάξεων» ὁριζόμενον βάρος χάρτου οὐτινος ἡ εἰσαγωγὴ ἀπαγορεύεται αὐξάνεται εἰς 150 γραμμάρια κατὰ τετραγ. μέτρον.

Τὰ ἀποθέματα λεπτοῦ χάρτου βάρους κατωτέρου τῶν 150 γραμμαρίων ἐφ' ὅσον κριθῶσιν ὑπὸ τοῦ Γεν. Χημείου τοῦ Κράτους κατάλληλα διὰ κάπνισμα δέον νὰ ἐξαχθῶσιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ νὰ παραδοθῶσιν ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἰς τοὺς Οἰκονομικοὺς Ἐφόρους ἢ Διευθυντὰς Καπνεργοστασίων.

Τὰ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν κατόχων θέλουσι ρυθμισθῇ συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 15 τοῦ νόμου 4607.

Μετὰ ἕνα μῆνα ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καταδιώκονται καὶ τιμωροῦνται κατὰ τὰς περὶ λαθραίας εἰσαγωγῆς σιγαροχάρτου ἰσχυούσας διατάξεις οἱ ἀποπειρώμενοι νὰ εἰσάγωσι ἢ εἰσάγοντες ἢ οἱ κατέχοντες χάρτην βάρους κατωτέρου τῶν 150 γραμμαρίων κατὰ τετρ. μέτρον καταλλήλου διὰ κάπνισμα, τῆς καταλληλότητος κρινομένης ὑπὸ τοῦ Γεν. Χημείου τοῦ Κράτους.

Διὰ τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁριζόμενα ἀποζημίωσιν τῶν κατόχων λεπτοῦ χάρτου καταλλήλου διὰ κάπνισμα θέλει ἀναγραφῇ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν σχετικὴ πίστωσις.

Ἄρθρον 7.

Ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ Κράτει καταναλισκομένου καπνοῦ, σιγαρέττων, σιγάρων (πούρων) καὶ τουμπεκίου, εἴτε ἐγχωρίου εἴτε ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένων, ἐπιβάλλεται φόρος ὁριζόμενος εἰς δραχμὰς τέσσαρας κατὰ χιλιόγραμμον. Ὁ φόρος οὗτος εἰσπράττεται δι' ἐκδόσεως ἀποδεικτικῶν ἄνευ χρήσεως ταινιῶν καὶ διατίθεται ὡς ἑξῆς :

1) Λεπτὰ 50 κατὰ χιλιόγραμμον κατατίθενται εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος,κατὰ τὰ δι' ἰδίας ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κανονισθησόμενα καὶ θέλουσι χρησιμεύσει πρὸς προικοδότησιν Ταμείου συντάξεων καὶ περιθάλψεως τῶν ὑπαλλήλων ὧν ὁ μισθὸς δὲν ὑπερβαίνει τὰς δρ. 3.000 μηνιαίως, τῶν ἐργατῶν καὶ τεχνιτῶν βιομηχανίας καπνοῦ συσταθησομένου διὰ νόμου.

2) Δραχμαὶ δύο κατὰ χιλιόγραμμον κατατίθενται εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὰ δι' ἰδίας ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κανονισθησόμενα, θέλει δὲ χρησιμεύσει πρὸς σύναψιν δανείου τοῦ Δημοσίου μετὰ τῆς Τραπέζης ταύτης ἀναλόγου πρὸς τὸ ἀπαιτηθησόμενον ποσὸν διὰ τὴν ἐξαγορὰν ὑπὸ τῆς Τραπέζης ταύτης τῶν εἰς χεῖρας τῶν καπνοπαραγωγῶν Αἰτωλοακαρνανίας, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος καὶ Θεσσαλίας μέχρι ποσοῦ 200.000 ὀκάδων κατ' ἀνώτατον ὅριον διὰ τὴν Θεσσαλίαν εὑρισκομένων καπνῶν παραγωγῆς τοῦ ἔτους 1932 καὶ προηγουμένων ἐτῶν, ἐσωτερικῆς καταναλώσεως (τσεμπελίων).

Διὰ Διατάγματος ἐκδοθησομένου προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας Ὑπουργῶν θέλουσι καθορισθῇ οἱ ὅροι αἱ τιμαὶ τῆς ἐξαγορᾶς τῶν καπνῶν τούτων, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μέσης τιμῆς πωλήσεως ἑκάστης ποιότητος καπνῶν τῶν ἐτῶν 1930, 1931, καὶ 1932, ἡ διάθεσις αὐτῶν καὶ πᾶσα ἄλλη σχετικὴ λεπτομέρεια.

Αἱ εἰσπράξεις αὗται ὡς καὶ τὸ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τῶν καπνῶν τούτων ἀντίτιμον θὰ περιέρχωνται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον μετὰ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ ἐν λόγῳ δανείου καὶ

3) Δραχμαὶ μία καὶ ἡμίσεια κατὰ χιλιόγραμμον θὰ περιέρχηται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον αὐξανομένου οὕτω τοῦ ὑφισταμένου προσθέτου φόρου ἐκ δραχμῶν 13.50 εἰς δραχμὰς 15, πρὸς τμηματικὴν εἴσπραξιν τοῦ ἀναγραφησομένου εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ποσοῦ διὰ τὴν καταβολὴν τῶν ἐν ἄρθροις 4 καὶ 6 ὁριζομένων ἀποζημιώσεων.

Ἄρθρον 8.

Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς Καπνοβιομηχάνους ἡ χορήγησις σιγαρέττων εἰς τὰ πληρώματα τῶν πλοίων τῶν ἀποπλεόντων ἐκ τῆς Ἐπικρατείας διὰ λιμένας τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐπὶ τῇ καταβολῇ φόρου καταναλώσεως δραχμῶν ἑκατὸν κατὰ χιλιόγραμμον, καταβαλλομένου τούτου καὶ ἐπὶ τῶν τυχὸν δεδηλωμένων ἀποθεμάτων καπνοῦ.

Αἱ ἐκ τῆς φορολογίας τοῦ καπνοῦ τούτου εἰσπράξεις θὰ διατίθενται δι' ἀποφάσεων τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 16 Μαΐου 1930 Διατάγματος περὶ καταργήσεως τῆς διὰ Ν. Δ. 18)3)1928 συσταθείσης εἰδικῆς ὑπηρεσίας καὶ ρυθμίσεως τοῦ τρόπου τῆς διαθέσεως τῶν πιστώσεων διὰ τὴν δίωξιν τοῦ λαθρεμπορίου, Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐξαγωγῆς σιγαρέττων.

Διὰ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, κανονισθήσονται ὁ τρόπος τῆς διαθέσεως τῶν σιγαρέττων τούτων εἰς τὰ πληρώματα τῶν πλοίων, ὁ τρόπος τῆς εἰσπράξεως τῆς φορολογίας ταύτης, ὁ τρόπος τῆς ἀποδόσεως ταύτης διὰ τὸν εἰρημένον σκοπὸν καὶ πᾶσα ἄλλη σχετικὴ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου λεπτομέρεια.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ἕνα μῆνα ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 9.

Ὁ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις περὶ φορολογίας τοῦ καπνοῦ εἰς φύλλα ἐπιβαλλόμενος ἐνιαῖος φόρος τῆς δεκάτης ἐπὶ τοῦ παραγομένου καπνοῦ εἰς φύλλα μειοῦται ἀπὸ τῆς 8 Ἰουλίου 1933 ἀπὸ 16 ο)ο ἐπὶ τῆς τιμῆς πωλήσεως εἰς δραχμὴν 1 κατ' ὀκᾶν μόνον διὰ τὰ καπνὰ τὰ ἐμπορικῶς ἐπεξειργασμένα τῶν γεωργικῶν συνεταιρισμῶν καὶ ἑνώσεων αὐτῶν Μακεδονίας, Θράκης ἐσοδειῶν τοῦ ἔτους 1930 καὶ παλαιοτέρων.

Ἐκ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐνιαίας φορολογίας τῆς μιᾶς δραχμῆς κατ' ὀκᾶν ἀποδίδονται εἰς τοὺς ἐν τῷ Ν.Δ. τῆς 24 Φεβρουαρίου 1926 «περὶ ἀποδόσεως εἰς τοὺς δήμους κλπ. ἀναφερομένους Δήμους, Κοινότητας, εἰδικὰ ταμεῖα κλπ. τὰ ὑπὸ τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τούτου καθοριζόμενα ποσοστά».

Ἄρθρον 10.

Ὁ παρὼν νόμος τίθεται ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

«Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Κώδικος περὶ φορολογίας καθαρῶν προσόδων».

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«3. Ὁ φορολογικὸς συντελεστὴς ὁρίζεται εἰς δέκα καὶ ἥμισυ τοῖς ἑκατὸν (10,50 ο)ο), ἐπιβαλλόμενος ἐπὶ τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος».

2. Ἡ ἰσχὺς τῆς προηγουμένης παραγράφου ἄρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1933—34, καθ' ὃ ὅμως ὀφείλεται τὸ ἥμισυ μόνον τῆς διὰ τοῦ παρόντος ἐπιβαλλομένης αὐξήσεως φόρου. Ἡ τοιαύτη ἐπὶ πλέον διαφορὰ βεβαιοῦται οἰκοθεν ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ἄνευ ἐπιδόσεως νέας δηλώσεως ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου, καταβάλλεται δὲ μέχρι τέλους Μαρτίου 1934.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ δυνάμει τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 26 Ἀπριλίου 1923 «περὶ ἀπαλλαγῆς ἐκ τοῦ ἀναλυτικοῦ φόρου τῶν καθαρῶν προσόδων κλπ. τῶν ἀνεγερθεισῶν οἰκοδομῶν», ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ μεταγενεστέρων νόμων, χορηγηθεῖσα ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τῆς φορολογίας ἐπὶ νεοδμήτων οἰκοδομῶν ἀναστέλλεται ἐπὶ μίαν τριετίαν ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1933-34.

Ἡ προθεσμία τῆς κατὰ τὰς αὐτὰς διατάξεις χορηγηθείσης ἀπαλλαγῆς παρατείνεται ἐπὶ τρία ἔτη.

Κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1933—34 ἐπιδοθήσονται, ἐντὸς προθεσμίας ὁριζομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ἀρχικαὶ δηλώσεις διὰ τὴν φορολογίαν τῶν ὡς ἄνω οἰκοδομῶν, δηλουμένων τῶν κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1932—33 κτηθέντων εἰσοδημάτων. Ὁ διὰ τὸ ἔτος δ μως τοῦτο καταβλητέος φόρος περιορίζεται εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος ὁριζομένου συντελεστοῦ.

Ἐὰν ἡ ὑπὸ πρόσφυγος κτηθεῖσα οἰκοδομὴ ἔτυχεν ἀπαλλαγῆς δυνάμει τοῦ Ν. Δ. τῆς 26-4-1923 χωρεῖ διὰ τὸ ὑπολειπόμενον χρονικὸν διάστημα, μέχρι συμπληρώσεως τῆς εἰκοσαετίας ἡ ὑπὸ τοῦ ἀπὸ 22-9-1932 Διατάγματος (1) προβλεπομένη ἀπαλλαγή.

Διὰ Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐφ' ἅπαξ ἐκβοθησομένου, ἐπιτρέπεται ὅπως ἐξαιρεθῶσι τῆς ἀναστολῆς τῆς ἀπαλλαγῆς, κατὰ τὸ ἐδάφιον πρῶτον τῆς παρούσης παραγράφου, οἱ μισθωταὶ γηπέδων οἱ ἀναλαβόντες διὰ τοῦ μισθωτηρίου συμβολαίου τὴν ὑποχρέωσιν οἰκοδομήσεως κτισμάτων, ἅτινα μετὰ τὴν λῆξιν τῆς μισθώσεως περιέρχονται κατὰ ἰδιοκτησίας δικαίωμα εἰς τὸν ἐκμισθωτὴν ἰδιοκτήτην τοῦ γηπέδου ἄνευ καταβολῆς οὐδεμιᾶς ἀποζημιώσεως εἰς τὸν μισθωτὴν διὰ τὴν ἀξίαν αὐτῶν.

2. Ἐπὶ ἡμεδαπῶν ἀνωνύμων ἑταιριῶν, ἀποκλειστικὸν σκοπὸν ἐχουσῶν τὴν ἐκμετάλλευσιν ἰδιοκτήτων οἰκοδομῶν, ἐφ' ὅσον ὁ κατὰ τὴν Κατηγορίαν Γ' ἢ κατὰ περίπτωσιν Δ' φόρος καθαρῶν προσόδων εἶναι ἐλάσσων τοῦ ἐπὶ τῆς προσόδου τῶν ἀκινήτων ἀνήκοντος φόρου οἰκοδομῶν, αἱ ἑταιρίαι αὗται ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ τοιούτου φόρου οἰκοδομῶν, ἀπαλλασσόμεναι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τοῦ κατὰ τὴν Κατηγορίαν Γ' ἢ Δ' φόρου.

Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ ἀνωνύμων ἑταιριῶν, ἀποκλειστικὸν σκοπὸν ἐχουσῶν τὴν ἄσκησιν ἰδίας ξενοδοχειακῆς ἐπιχειρήσεως ἐν ἰδιοκτήτῳ οἰκοδομῇ. Ἐν τοιαύτῃ ὅμως περιπτώσει διὰ τὰ ἰδιοχρησιμοποιούμενα ὑπὸ τῆς ἐπιχειρήσεως ἀκίνητα ἢ διαμερίσματα ὁ φόρος οἰκοδομῶν περιορίζεται εἰς τὸ ἥμισυ, ὀφειλόμενος ἀκέραιος μόνον διὰ τὴν πρόσοδον τῶν τυχὸν ἐκμισθουμένων ἀκινήτων.

Ἡ παροῦσα παράγραφος ἄρχεται ἐφαρμοζομένη ἐπὶ τῶν ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1933 καὶ ἐφεξῆς κτωμένων εἰσοδημάτων ἐξ οἰκοδομῶν.

3. Διὰ Διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένων, δύναται τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου τοῦ Ἐνοικιοστασίου ἐπιβεβλημένον πρόσθετον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων ἐξ οἰκοδομῶν νὰ μειωθῇ διὰ μὲν τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1934—35 εἰς 2 ο/ο, διὰ δὲ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1935—36 εἰς 1 ο/ο, ὑπολογιζόμενον ἀδιαιρέτως δι' ὁλόκληρον τὸ οἰκονομικὸν ἔτος.

4. Διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, δύναται ν' ἀπαλλάσσωνται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῆς φορολογίας τῆς Α' Κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων εἰσοδήματα ἐξ οἰκοδομῶν, κειμένων εἰς τὴν σεισμόπληκτον περιοχὴν τοῦ Νομοῦ Χαλκιδικῆς, αἵτινες ὑπέστησαν βλάβας ἐκ τῶν σεισμῶν, ὡς καὶ τοιαῦτα εἰσοδήματα ἐξ οἰκοδομῶν ἀνεγειρομένων ὑπὸ σεισμοπαθῶν κατοίκων τῆς αὐτῆς περιφερείας.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος καθορισθήσεται ἡ χρονικὴ διάρκεια τῆς ἀπαλλαγῆς ὡς καὶ ὁ τρόπος καὶ ἡ διαδικασία τῆς ἐξακριβώσεως τῶν προϋποθέσεων ταύτης.

5. Τῆς ἀπαλλαγῆς τῆς καθοριζομένης ὑπὸ τοῦ κατ' ἐξουσιοδότησιν τοῦ νόμου 5420 ἐκδοθέντος Διατάγματος τῆς 22 Σεπτεμβρίου 1932 «περὶ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τοῦ ἀναλυτικοῦ φόρου καθαρᾶς προσόδου Κατηγορίας Α' τῶν ὑπὸ προσφύγων ἀνεγερθεισῶν καὶ ἀνεγειρομένων οἰκοδομῶν» ἀπολαύουσι καὶ αἱ μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1934 ἀνεγερθησόμεναι ὑπὸ προσφύγων οἰκοδομαί.

Τῆς αὐτῆς ἀπαλλαγῆς δικαιοῦνται καὶ οἱ ἀγοράσαντες οἰκοδομὰς πρόσφυγες ἀπὸ 15 Αὐγούστου 1922 μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1934.

Ἀποφάσεις Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν, ἐκδοθεῖσαι ἀντιθέτως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου, δύνανται ν' ἀναθεωρηθῶσι τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου ἢ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ὑποβαλλομένῃ μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1933.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«2. Ἐπὶ πασῶν τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον περιπτώσεων, ἐφόσον τὸ σύνολον τῶν ἀποδοχῶν ὑπερβαίνει τὰς 120.000 δραχμὰς ἐτησίως, ὁ συντελεστὴς ὁρίζεται εἰς:

α) 6 ο/ο ἐπὶ τοῦ τμήματος τῶν ἀποδοχῶν ἀπὸ 120.001 μέχρις 150.000 δραχμῶν,

β) 9 ο/ο ἐπὶ τοῦ τμήματος τῶν ἀποδοχῶν ἀπὸ 150.001 μέχρις 180.000 δραχμῶν,

γ) 12 ο/ο ἐπὶ τοῦ τμήματος τῶν ἀποδοχῶν ἀπὸ 180.001 μέχρι 210.000 δραχμῶν καὶ

δ) 15 ο/ο ἐπὶ τοῦ ὑπερβάλλοντος τῶν 210.000 δραχμῶν.

Οἱ ὡς ἀνωτέρω συντελεσταὶ δὲν προσαυξάνονται κατὰ τὸ ἀντίστοιχον πρόσθετον ποσοστὸν τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ κώδικος».

2. Ἡ ἀνωτέρω παράγραφος ἄρχεται ἐφαρμοζομένη ἐπὶ τῶν ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1933 κτωμένων ἀμοιβῶν, τῶν κλιμακίων αὐτῆς λαμβανομένων εἰς τὸ ἥμισυ διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου τῶν μέχρι τέλους Μαρτίου 1934 ἀμοιβῶν.

Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἀμοιβῶν τοῦ πρώτου ἑξαμήνου τοῦ 1933—1934 τὸ κατὰ τὴν ἀντικατασταθεῖσαν ὡς ἄνω παράγραφον ὅριον ὁρίζεται εἰς 100.000 δραχμάς.

3. Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ αὐτοῦ κώδικος προστίθεται ζ' περίπτωσις ὡς ἑξῆς, τῶν ἄχρι τοῦδε ζ', η' καὶ θ' περιπτώσεων ἀριθμουμένων ἐφεξῆς ὡς η', θ' καὶ ι':

«ζ') Οἱ ἡμεδαποὶ εἰδησεογράφοι (reporters) ἡμεδαπῶν ἐφημερίδων διὰ τὰς ἐκ τῆς θέσεώς των ταύτης κτωμένας ἀποδοχάς».

4. Εἰς τὸ ἄρθρον 26 τοῦ αὐτοῦ κώδικος προστίθεται πέμπτη παράγραφος, ὡς ἑξῆς :

«5. Οἱ κτώμενοι ἀποδοχὰς ἐκ πλειόνων τοῦ ἑνὸς ἐργοδοτῶν ἢ πηγῶν ὑποχρεοῦνται, ὅπως ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου ἐπιδίδωσιν εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον τῆς περιφερείας τοῦ παρέχοντος τὴν κυρίαν ἀμοιβὴν δήλωσιν περὶ τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον οἰκονομικὸν ἔτος κτηθεισῶν ἐκ διαφόρων ἐργοδοτῶν ἢ πηγῶν ἀποδοχῶν αὐτῶν, καταβάλλοντος ἅμα ὁλόκληρον τὸν τυχὸν ἐπὶ πλέον διαφορὰν μεταξὺ τοῦ ὑπὸ τῶν ἐργοδοτῶν παρακρατηθέντος φόρου καὶ τοῦ ἀναλογοῦντος τοιούτου ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν δηλουμένων ἀποδοχῶν, ἀθροιστικῶς λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ φόρου τῆς κατηγορίας ταύτης».

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ φορολογικὴ κλίμαξ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 4579 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου περὶ φορολογίας καθαρᾶς προσόδου» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Κλιμάκιον προσόδου	Φορολογικὸς συντελεστὴς κλιμακίου	Φόρος κλιμακίου	Σύνολον προσόδου	Σύνολον φόρου
75.000	0	0	75.000	0
25.000	1	250	100.000	250
25.000	2	500	125.000	750
25.000	3	750	150.000	1.500
25.000	4	1.000	175.000	2.500
25.000	5	1.250	200.000	3.750
30.000	6	1.800	230.000	5.550
30.000	7	2.100	260.000	7.650
30.000	8	2.400	290.000	10.050
30.000	9	2.700	320.000	12.750
40.000	10	4.000	360.000	16.750
40.000	11	4.000	400.000	21.150
40.000	12	4.400	440.000	25.950
40.000	13	5.200	480.000	31.150
60.000	14	8.400	540.000	39.550
60.000	15	9.000	600.000	48.550
100.000	16	16.000	700.000	64.550
100.000	17	17.000	800.000	81.550
200.000	18	36.000	1 000.000	117.550
200.000	19	38.000	1.200.000	155.550
400.000	20	80.000	1.600 000	235.550
400.000	21	84.000	2 000.000	319.550
600.000	22	132.000	2.600.000	451.550
600.000	23	138.000	3 200.000	589.550
700.000	24	192.000	4.000.000	781.550

Ἄνω τῶν 4.000.000 25 %.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης παραγράφου ἄρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1933—1934.

2. Ἡ παράγραφος 6 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 4579 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«6. Τὸ ἐνοίκιον ἢ ἡ πρόσοδος οἱωνδήποτε ἄλλων διαμερισμάτων, κατεχομένων ὁπωσδήποτε ἐκτὸς τῆς κυρίας κατοικίας, ἢ δωματίων ἐν ξενοδοχείοις, θερινῆς ἢ χειμερινῆς διαμονῆς ἢ πανσιόν (pensiones) ἢ ἄλλων οἱωνδήποτε παραρτημάτων ἢ παραρτημάτων (γκαράζ, σταύλων κλπ.), προστίθεται ἐν πάσῃ περιπτώσει εἰς τὸ ἐνοίκιον ἢ εἰς τὴν πρόσοδον τῆς κατοικίας πρὸς ἐξεύρεσιν τῆς τεκμαιρομένης καθαρᾶς προσόδου.

Διὰ τοὺς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀποδημοῦντας τὸ παρ' αὐτῶν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐξ Ἑλλάδος ἀποδημίας καταβαλλόμενον ὁπωσδήποτε ποσὸν δι' ἐνοίκιον εἰς ξενοδοχεῖον, πανσιὸν ἢ ἕτερα ἐνδιαιτήματα προστίθεται εἰς τὸ κατὰ τὰς ἑπομένας παραγράφους λαμβανόμενον ἐνοίκιον ἢ πρόσοδον ἰδιοκατοικουμένων ἢ ἐνοικιαζομένων οἰκοδομῶν, θεωρουμένου ὡς ἐν ἐνοίκιον πρὸς τὸ διὰ τῶν φορολογικῶν καταλόγων προσδιοριζόμενον τοιοῦτον.

Τῆς ἀνωτέρω προσαυξήσεως ἐξαιροῦνται : α') οἱ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν μεταβαίνοντες δημόσιοι ὑπάλληλοι ἢ ἰδιῶται πρὸς ἐκτέλεσιν Κρατικῆς Ὑπηρεσίας, β') οἱ διὰ σοβαροὺς λόγους ὑγείας μεταβαίνοντες εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ ἀποδεδειγμένως παραμείναντες πρὸς εἰδικὴν θεραπείαν εἰς σανατόριον, νοσοκομεῖον ἢ εἰς εἰδικὰς κλινικὰς καὶ γ') οἱ μεταβαίνοντες εἰς τὰς λουτροπόλεις τοῦ ἐσωτερικοῦ πρὸς χρῆσιν λουτρῶν.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης παραγράφου ἀνατρέχει ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου 4579.

3. Εἰς τὴν παράγραφον 7 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 4579 προστίθεται δεύτερον ἐδάφιον ὡς ἑξῆς :

«Προκειμένου περὶ οἰκοδομῶν ἀπαλλασσομένων τοῦ ἀναλυτικοῦ φόρου ἢ μὴ ὑποκειμένων εἰς ἀναλυτικὸν φόρον λόγῳ βαρῶν, διὰ τὴν πρόσοδον τῶν ὁποίων δὲν ὑφίστανται ἐγγραφαὶ εἰς φορολογικοὺς καταλόγους ἀναλυτικοῦ φόρου ἢ εὑρισκομένων εἰς καταλόγους ἑτέρας εἰδικῆς φορολογίας ἐπιβαλλομένης κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων, τὸ ἐνοίκιον τοῦτο ὑπολογίζεται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις περὶ φορολογίας οἰκοδομῶν, κατὰ δὲ τὴν διαδικασίαν τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου καθορίζεται συγχρόνως τό τε ἐνοίκιον καὶ ἡ ἐξ αὐτοῦ προκύπτουσα συνολικὴ πρόσοδος».

Ἡ διάταξις τῆς παρούσης παραγράφου ἰσχύει ἀπὸ τοῦ φορολογικοῦ ἔτους 1930—1931.

4. Εἰς τὴν παράγραφον 12 τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων τίθεται κατὰ παράθεσιν ἡ ἑξῆς διάταξις :

«Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου 9 ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῆς οὑτωσὶ ἐξευρισκομένης φορολογητέας ἐτησίας καθαρᾶς προσόδου τῶν εἰς ξενοδοχεῖα μετὰ φαγητοῦ ἢ οἰκοτροφεῖα διαμενόντων».

Ἄρθρον 5.

1. Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων προστίθεται δεύτερον ἐδάφιον ὡς ἑξῆς :

«Ἐπὶ τροποποιητικῶν, κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 11 δηλώσεων, περὶ μειώσεως εἰσοδημάτων ἐξ οἰκοδομῶν, ἐπιδιδομένων ἐκπροθέσμως, ἡ πρὸς ἔκπτωσιν καθαρὰ πρόσοδος περιορίζεται εἰς τὰ δύο τρίτα αὐτῆς».

2. Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 35 τοῦ κώδικος προστίθεται τρίτον ἐδάφιον ὡς ἑξῆς :

«Ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος δύναται νὰ ἐνεργήσῃ καὶ μετὰ τὴν ὁριστικὴν βεβαίωσιν συμπληρωματικὰς ἐγγραφὰς συνθετικοῦ φόρου ἐπ' ὀνόματι τοῦ φορολογουμένου, ἐφόσον διαθέτει στοιχεῖα, ἐξ ὧν προκύπτει μείζων ἡ πραγματικὴ συνολικὴ πρόσοδος».

3. Ἡ τελευταία περίοδος τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 7 παραγράφου 12 τοῦ νόμου 5420 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζονται προκειμένου περὶ ὑποθέσεων συνθετικοῦ φόρου ἀπὸ τοῦ φορολογικοῦ ἔτους 1931 — 1932 καὶ ἐφεξῆς».

Ἄρθρον 6.

1. Ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1933-1934 καταργοῦνται α') αἱ παράγραφοι 3 ἐδάφιον ζ' καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ μεταγενεστέρων νόμων καὶ

β') ἡ περὶ μειώσεως τοῦ φόρου Α' κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων (εἰσοδημάτων ἐξ οἰκοδομῶν) διάταξις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 4576.

Ἄρθρον 7.

1. Ἡ ἰσχὺς τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 3 § 1 τοῦ νόμου 4576 «περὶ μειώσεως ἀμέσων φόρων», δι' ἧς ἀνεστάλη προσωρινῶς κατὰ τὰ οἰκονομικὰ ἔτη 1930—1931 καὶ 1931—1932 ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου 3408 «περὶ ἐπιβολῆς προσωρινοῦ φόρου ἐπὶ τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων, παρατείνεται ἐπὶ μίαν εἰσέτι διετίαν ἤτοι διὰ τὰ οἰκονομικὰ ἔτη 1932—1933 καὶ 1933—1934, δι' ἃ δὲν θέλει βεβαιωθῆ οὐδὲ εἰσπραχθῆ ὁ σχετικὸς φόρος.

2. Ὁσάκις δι' ἀποφάσεως Διοικητικοῦ Δικαστηρίου ἐκτασίς τις ἀπεσπάσθη ἐκ τῆς περιφερείας τέως Δήμου προστεθεῖσα εἰς τὴν περιφέρειαν ἄλλου τέως Δήμου, περιλαμβανομένου ἐν τῇ περιφερείᾳ ἄλλου νομοῦ, δύναται διὰ Διατάγματος, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ἐκδιδομένου, νὰ καθορισθῇ ὅτι ἡ ἐν λόγῳ ἔκτασις, ὡς αὕτη καθορίζεται ἐν τῇ Διοικητικῇ ἀποφάσει, ὑπάγεται κατ' ἐξαίρεσιν τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου ΓΥΘ' φορολογικῶς ὅσον ἀφορᾷ μόνον τὴν φορολογίαν τοῦ ἐλαίου καὶ ἐλαιῶν εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ τέως Δήμου ἢ ἐπαρχίας, εἰς ἣν ὑπάγεται ἡ Κοινότης, εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας ὑπήχθη αὕτη.

Ἄρθρον 8.

Ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, κωδικοποιηθῶσιν αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις νόμων, νομοθετικῶν διαταγμάτων καὶ διαταγμάτων, αἱ ἀφορῶσαι τὴν φορολογίαν τῶν καθαρῶν προσόδων, ἐφαρμοζομένων κατ' ἀναλογίαν ἁπασῶν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ νόμου 3603 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν λαχείων»

Εἶτα γίνονται δεκτὰ δι' ἀναστάσεως τὰ ἑξῆς νομοσχέδια εἰς β' συζήτησιν κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον.

1) Περὶ κυρώσεως τῶν συγχρόνως πρὸς τὴν ὑπογραφεῖσαν ἐν Ἀθήναις 26ην Ἰουνίου 1933 μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀλβανίας προσωρινὴν ἐμπορικὴν συμφωνίαν ἀνταλλαγεισῶν ἐπιστολῶν περὶ μειώσεως εἰσαγωγικῶν δασμῶν.

2) Περὶ κυρώσεως Ἑλληνορουμανικῆς συμβάσεως περὶ ἐναερίου ἐμπορικῆς ἀεροπορικῆς συγκοινωνίας.

3) Περὶ κυρώσεως τοῦ ἐν Γενεύῃ τὴν 19ην Μαρτίου 1931 συναφθεισῶν διεθνῶν συμβάσεων ἤτοι: α') περὶ ἐνιαίου νόμου περὶ τῆς ἐπιταγῆς, β') περὶ κανονισμοῦ συγκρούσεών τινων νόμων, ἐπὶ τῶν ἐπιταγῶν, γ') περὶ χαρτοσημάνσεως τῶν ἐπιταγῶν, ἔχοντα οὕτω :

Περὶ κυρώσεως τῶν συγχρόνως πρὸς τὴν ὑπογραφεῖσαν ἐν Ἀθήναις τῇ 26ῃ Ἰουνίου 1933 μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀλβανίας Προσωρινὴν Ἐμπορικὴν Συμφωνίαν ἀνταλλαγεισῶν ἐπιστολῶν περὶ μειώσεως εἰσαγωγικῶν δασμῶν.

Ἄρθρον 1.

Αἱ ἐν Ἀθήναις, συγχρόνως πρὸς τὴν ὑπογραφεῖσαν τῇ 26ῃ Ἰουνίου 1933 μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀλβανίας Προσωρινὴν Ἐμπορικὴν Συμφωνίαν, ἀνταλλαγεῖσαι ἐπιστολαὶ περὶ μειώσεως εἰσαγωγικῶν δασμῶν, ὧν τὸ κείμενον ἐπεται ἐν γαλλικῷ πρωτοτύπῳ καὶ ἑλληνικῇ μεταφράσει, ἔχουσι πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐξωτερικῶν	Οἰκονομικῶν	Ἐθν. Οἰκονομίας
Δ. ΜΑΞΙΜΟΣ	Σ ΛΟΒΕΡΔΟΣ	Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ.

Ἀρι0. 26406.

Ἀθῆναι τῇ 26 Ἰουνίου 1933.

Κύριοι Πληρεξούσιοι,

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐμπνευσμένη ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας νὰ διευκολύνῃ τὰς μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν ἀμοιβαίας ἐμπορικὰς συναλλαγάς, ἀποδέχεται τὴν ἀκόλουθον συμφωνίαν:

Α') Καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τοὺς ἰχθεῖς ἀλβανικῆς προελεύσεως, δέχεται τὴν ἐξῆς τροποποίησιν τοῦ δασμολογίου κατὰ παρέκβασιν τοῦ παραρτήματος Β' τῆς Ἑλληνο-Ἀλβανικῆς Συνθήκης Ἐμπορίου τῆς 13ης Ὀκτωβρίου 1926.

Ἀρ. Ἑλλ. δασμολ.	Ὀνομασία	Μονὰς	Δασμ. εἰς δραχ. χρ.
4α	Νωποὶ ἰχθεῖς....	100 χιλ.	1.80

Ἐννοεῖται ὅτι οἱ κοινοτικοὶ δασμοί, πρόσθετοι δασμοὶ ἢ ἄλλοι οἵτινες θὰ ἐπεβάρυνον τοὺς νωποὺς ἰχθεῖς ἀλβανικῆς προελεύσεως θέλουσι συμπεριληφθῇ εἰς τὸν ὡς ἄνω μνημονευόμενο δασμὸν τῶν δραχμ. χρ. 1.80 ἀνὰ 100 κιλά.

Β') Καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς χορηγητέας ὑπὸ τῆς Ἀλβανικῆς Κυβερνήσεως δασμολογικὰς μειώσεις, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀποδέχεται τὰς ἀκολούθους διατάξεις κατὰ παρέκβασιν τοῦ παραρτήματος Α' τῆς Ἑλληνο-Ἀλβανικῆς Συνθήκης Ἐμπορίου τῆς 13 Ὀκτωβρίου 1926.

Ἀριθ. ἀλβ. δασμολ.	Ὀνομασία	Μονὰς	Δασμοὶ εἰς Φρ. Χρ.
52 α 2	Σταφῖδες.....	100 χιλ.	20
93 β	Σῦκα ξηρὰ.....	»	45
6 α 9	Χαλβᾶς μὲ φιστίκια, καρύδια κ.τ.λ.....	»	45
96 β 0	Χαλβᾶς ἄνευ φιστικίων καρύων κλπ.	»	30
	Λουκούμια:	»	45

Συμφωνεῖται ὅτι τὰ ἀλβανικὰ τελωνεῖα δὲν θὰ δέχωνται σταφίδα ἑλληνικῆς προελεύσεως εἰ μὴ ἐφ' ὅσον τὸ ἐμπόρευμα τοῦτο θὰ συνοδεύηται ὑπὸ πιστοποιητικῶν προελεύσεως ἐκδιδομένων ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν Ἐπιμελητηρίων τῶν ἐδρευόντων ἐν Ἑλλάδι.

Γ') Ἡ συμφωνία αὕτη θὰ ἰσχύσῃ 10 ἡμέρας μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν καθ' ἣν αἱ δύο Κυβερνήσεις θὰ ἀνακοινώσωσιν ἀλλήλαις τὴν συγκατάθεσιν ἐπὶ τοῦ περιεχομένου αὐτῆς τῶν οἰκείων κοινοβουλίων τῶν δύο χωρῶν.

Παρακαλῶ ὑμᾶς Κύριοι Πληρεξούσιοι, ὅπως εὐαρεστούμενοι, ἐπιβεβαιώσητε τὸ περιεχόμενον τῆς παρούσης διακοινώσεως καὶ δεχθῆτε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς λίαν ἐξαιρέτου ὑπολήψεώς μου.

(Υπ.) Γ. ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ.

ΠΡΟΣ ΤΑΣ Α. Α. Ε. Ε.
MEHDI FRASHERI καὶ
D. BERATTI
Ἀλβανοὺς Πληρεξουσίους

Ἐνταῦθα

MINISTERE DES AFFAIRES ETRANGERES

Athènes, le 26 juin 1933.

No 26406.

Messieurs les Délégués,

J'ai l'honneur de porter à la connaissance de Vos Excellences que le Gouvernement Hellénique inspiré du désir de faciliter les échanges commerciaux réciproques entre les deux Pays accepte l'arrangement suivant:

A. En ce qui concerne le poisson de provenance albanaise, il accepte la modification suivante du tarif en dérogation de l'annexe B du Traité de Commerce Gréco-Albanais du 13 octobre 1926.

Nos du tarif Grec	Désignation des marchandises	Unité	Droit en dr. or.
4α	poisson frais	100 Kg.	1,80

Il est entendu que les taxes communales, surtaxes ou autres qui pourraient être mises à la charge du poissonfrais de provenance albanaise seront comprises dans le droit ci-haut mentionné de dr. or 1.80 par cent kilos.

B. En ce qui concerne les réductions tarifaires à accorder par le Gouvernement Albanais à certains produits de provenance grecque, le Gouvernement Hellénique accepte les dispositions suivantes, en dérogation de l'annexe A. du Traité de Commerce Gréco-Albanais du 13 octobre 1926.

Nos du tarif albanais	Désignation des marchandises	Unité	Droit en fr. or.
52 a 2	Raisins secs.....	100 kil.	20
53 b	Figues déséchées	»	45
96 a	Halva à pistaches, noix e.t.c.....	»	45
96 b	Halva sans pistaches noix etc.....	»	30
90	Loucoumes.....	»	45

Il est entendu que l'admission du raisin sec de provenance hellénique ne pourra être faite par les douanes albanaises que pour autant que cette marchandise sera accopagnée de certificats d'origines délivrés par les Chambres de Commerce Helléniques compétentes siégeant en Grèce.

C. Cet Arrangement entrera en vigueur dix jours après la date à laquelle les deux Gouvernements se communiqueront l'approbation de son contenu par lesParlements respectifs des deux Pays.

Je vous prie, Messieurs les Délégués de vouloir bien me confirmer le contenu de la présente note et d'agréer les assurances de ma très haute considération.

(S) C. PESMAZOGLOU

LEURS EXCELLENCES
MEHDI FRASHERI
et D. BERATTI
DELEGUES ALBANAIS
EN VILLE

Athènes, le 26 juin 1933

Monsieur le Ministre,

Nous avons l'honneur d' accuser réception à Votre Excellence de la Note suivante qu' Elle a bien voulu nous adresser en date d'aujourd'hui.

MINISTERE DES AFFAIRES ETRANGERES

No 26406

Athènes, le 26 juin 1933

Messieurs les Délégués,

J'ai l'honneur de porter à la connaissance de Vos Excellences que le Gouvernement Hellénique inspiré du désir de faciliter les échanges commerciaux réciproques entre les deux Pays accepte l'arrangement suivant.

A. En ce qui concerne le poisson de provenance albanaise, il accepte la modification suivante du tarif en dérogation de l'annexe B du Traité de Commerce Gréco-Albanais du 13 octobre 1926.

Nos du tarif grec	Designation des marchandises	Unité	Droit en dr. or
4 a	poisson frais	100Kg	1,80

Il est ententu que les taxes communales, surtaxes, ou autres qui pourraient ètre mises à la charge du poisson frais de provenance albanaise seront comprises dans le droit ci-haut meationné de dr. or 1,80 par cent kilos.

B. En ce qui concerne les réductions tarifaires à accorder par le Gouvernement Albanais à certains produits de provenance grecque, le Gouvernement Hellénique accepte les dispositions suivantes en dérogation de l'annexe A du traité de Commerce Gréco-Albanais du 13 octobre 1926.

Nos du tarif albanais	Désignation des marchandises	Unité	droit en fr.or.
52 a. 2	Raisins secs.....	100kil	20
53 b	Figues déséchées.....	»	45
96 a	Halva, à pistaches, noix etc.	»	45
96 b	Halva sans pistaches noix etc	»	30
90	Loucoumes.....	»	45

Il est entendu que l'admission du raisin sec de provenance hellénique ne pourra ètre faite par les douanes albanaises que pour autant que cette marchandise sera accompagnée de certif cats d'origine délivrés par les Chambres Helléniques compétentes siégeant en Grèce.

C. Cet Arrangement entrera en vingueur dix jours après les date à laquelle les deux Gouvernements se communiqueront l'approbation de son contenu par les Parlements respectifs des deux Pays.

Je vous prie, Messieurs les Délégués, de vouloir bien confirmer le contenu de la présente note et d'agreer les assurances de ma très haute considération.

(sing) G. PESMAZOGLOU

En vous donnant acte de cette communication, nous avons l'honneur de vous informer que nous sommes entièrement d'accord sur son contenu.

Veuillez agréer, Monsieur le Ministre, les assurances de notre haute considération.

MEHDI FRASHERI
D. BERATTI

Son Excellence Monsieur
GEORGES PESMAZOGLOU
Ministre des Affaires Etrangères a. i.
En Ville

Ἀθῆναι τῇ 26 Ἰουνίου 1933

Κύριε Ὑπουργέ,

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν τῇ Ὑμετέρᾳ Ἐξοχότητι τὴν λῆψιν τῆς ἑπομένης διακοινώσεως ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν:

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἀρι0. Πρωτ. 26406

Ἀθῆναι τῇ 26 Ἰουνίου 1933

Κύριοι Πληρεξούσιοι,

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐμπνευσμένη ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας νὰ διευκολύνῃ τὰς μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν ἀμοιβαίας ἐμπορικὰς συναλλαγάς, ἀποδέχεται τὴν ἀκόλουθον συμφωνίαν.

Α. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τοὺς ἰχθεῖς ἀλβανικῆς προελεύσεως, δέχεται τὴν ἐξῆς τροποποίησιν τοῦ δασμολογίου κατὰ παρέκβασιν τοῦ παραρτήματος Β τῆς Ἑλληνο—Ἀλβανικῆς Συνθήκης Ἐμπορίου τῆς 13ης Ὀκτωβρίου 1926.

Ἀρι0. Ἑλλ. δασμ.	Ὀνομασία	Μονὰς	Δασμ. εἰς δρ.Χρ.
4 α	Νωποὶ ἰχθεῖς	100χιλ.	1,80

Ἐννοεῖται, ὅτι οἱ κοινοτικοὶ δασμοί, πρόσθετοι δασμοὶ ἢ ἄλλοι οἵτινες θὰ ἐπεβάρυνον τοὺς νωποὺς ἰχθεῖς ἀλβανικῆς προελεύσεως θέλουσι συμπεριληφθῇ εἰς τὸν ὡς ἄνω μνημονευόμενον δασμὸν τῶν δραχμ. χρ. 1,80 ἀνὰ 100 κιλά.

Β. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς χορηγητέας ὑπὸ τῆς Ἀλβανικῆς Κυβερνήσεως δασμολογικὰς μειώσεις, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀποδέχεται τὰς ἀκολούθους διατάξεις κατὰ παρέκβασιν τοῦ παραρτήματος Α τῆς Ἑλληνο—Ἀλβανικῆς Συνθήκης Ἐμπορίου τῆς 13ης Ὀκτωβρίου 1926.

Ἀρι0. Ἀλβ. Δασμ.	Ὀνομασία	Μονὰς	Δασμοὶ εἰς Φρ. Χρ.
52 α 2	Σταφίδες.....100Χιλ.		20
53 β	Σῦκα ξηρὰ.....	»	45
96 α	Χαλβᾶς μὲ φιστίκια καρύδια κ.τ.λ.....	»	45
96 β	Χαλβᾶς ἄνευ φιστικίων καρύων κ.τ.λ.....	»	30
90	Λουκούμια.....	»	45

Συμφωνεῖται ὅτι τ' ἀλβανικὰ τελωνεῖα δὲν θὰ δέχωνται σταφίδα ἑλληνικῆς προελεύσεως ἡ μὴ ἐφ' ὅσον τὸ ἐμπόρευμα τοῦτο θὰ συνοδεύηται ὑπὸ πιστοποιητικῶν προελεύσεως ἐκδιδομένων ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν Ἐπιμελητηρίων τῶν ἐδρευόντων ἐν Ἑλλάδι.

Γ. Ἡ Συμφωνία αὕτη θὰ ἰσχύσῃ 10 ἡμέρας μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν καθ' ἣν αἱ δύο Κυβερνήσεις θὰ ἀνακοινώσωσιν ἀλλήλαις τὴν συγκατάθεσιν ἐπὶ τοῦ περιεχομένου αὐτῆς τῶν οἰκείων κοινοβουλίων τῶν δύο χωρῶν.

Παρακαλῶ ὑμᾶς, Κύριοι Πληρεξούσιοι, ὅπως εὐαρεστούμενοι, μοὶ ἐπιβεβαιώσητε τὸ περιεχόμενον τῆς παρούσης διακοινώσεως καὶ δεχθῆτε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς λίαν ἐξαιρέτου ὑπολήψεώς μου.

Γ. ΠΕΣΜΟΖΟΓΛΟΥ

Λαμβάνοντες ὑπὸ σημείωσιν τὴν ἀνακοίνωσιν ταύτην ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ πληροφορήσωμεν ὑμᾶς ὅτι εἴμεθα ἐξ ὁλοκλήρου σύμφωνοι ἐπὶ τοῦ περιεχομένου ταύτης.

Δεξασθε, παρακαλοῦμεν, Κύριε Ὑπουργέ, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς λίαν ἐξαιρέτου ὑπολήψεώς μας.

MEHDI FRASHERI
(S) D. BERATTI

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα
κ. Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
Προσωρινὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν

Ἐνταῦθα

Περὶ κυρώσεως Ἑλληνορρουμανικῆς Συμβάσεως περὶ ἐκμεταλλεύσεως γραμμῶν τακτικῆς ἀεροπορικῆς συγκοινωνίας.

Ἄρθρον μόνον.

Κυρώται ἡ μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀντιπροσωπευομένης ὑπὸ τοῦ κ. Κωνστ. Κόλλα. Ἐκτάκτου Ἀπεσταλμένου καὶ Πληρεξουσίου Ὑπουργοῦ καὶ τῆς Ρουμανικῆς Κυβερνήσεως ἀντιπροσωπευομένης ὑπὸ τοῦ κ. Νικολ. Τιτουλέσκο. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν. Σύμβασις περὶ ἐκμεταλλεύσεως γραμμῶν τακτικῆς ἀεροπορικῆς συγκοινωνίας, συνομολογηθεῖσα ἐν Βουκουρεστίῳ τῇ 12 Ἰουνίου 1933. ἧς τὸ κείμενον ἔχει ὡς ἕπεται :

CONVENTION
ENTRE LA RÉPUBLIQUE HÉLLÈNIQUE ET LE ROYAUME DE ROUMANIE RELATIVE À L'EXPLOITATION DES LIGNES DE COMMUNICATION AÉRIENNE RÉGULIÈRE

Le Président de la République Hellènique et Sa Majesté le Roi de Roumanie, également désireux de régler, faciliter et favoriser le développement des communications aériennes dans les deux pays sur la base de la Convention portant réglementation de la navigation aérienne en date du 13 Octobre 1919, ont résolu de conclure une Convention à cet effet et ont désigné pour leurs Plénipotentiaires respectifs,

Le President de la Republique Hellenique :
Son Excellence Monsieur Constantin Collas,
Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire.
Sa Majeste le Roi de Roumanie :
Son Excellence Monsieur Nicolas Titulesco,
Ministre des Affaires Etrangères,

lesquels, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs reconnus en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes :

Article 1.

Le Gouvernement du Royaume de Roumanie accordera à une entreprise hellènique de navigation aérienne à désigner par le Gouvernement Hellènique, les autorisations nécessaires pour l'exploitation sur le territoire roumain de la ligne de communication aérienne :

Bucarest — Sofia — Salonique et vice—versa.

Le Gouvernement de la République Hellènique accordera à une entreprise roumaine de navigation aérienne, à désigner par le Gouvernement Roumain, les autorisations nécessaires pour l'exploitation sur le territoire Grec de la ligne de communication aérienne :

Salonique — Sofia — Bucarest et vice—versa.

Article 2.

Les conditions d'exploitation de la ligne mentionnée à l'article précédent seront définies dans un Accord à conclure par les Administrations Aéronautiques compétentes des deux HautesParties Contractantes.

Les autorisations visées ci-dessus à l'article 1, feront l'objet d'accords spéciaux à conclure par l'Administration Aéronautique compétente de l'une des Hautes Parties Contractantes avec l'entreprise de navigation aérienne, désignée par le Gouvernement de l'autre Partie Contractante.

Article 3.

L'établissement des lignes aériennes, traversant les territoires des deux Hautes Parties Contractantes, autres que celles dont il est question à l'article 1 de la présente Convention, pourra s'effectuer en vertu d'un Accord entre les deux Hautes Parties Contractantes.

Toutes les stipulations de la présente Convention seront également applicables à ces nouvelles lignes aériennes.

Article 4.

Les itinéraires des lignes aériennes, les points entre lesquels les frontières pourront être franchies et les aérodromes douaniers seront fixés par chacune des Hautes Parties Contractantes et communiqués à l'autre Partie Contractante au cours de quarante jours à partir de la date de la signature de la présente Convention et au moins un mois avant tout changement.

Article 5.

Les deux Hautes Parties Contractantes prendront sur leurs territoires respectifs les mesures nécessaires en vue d'assurer aux entreprises concessionnaires, dans les mêmes conditions qu'aux entreprises de navigation aérienne nationales l'usage des aérodromes, installations et services techniques sur l'itinéraire de la ligne mentionnée à l'article 1.

Article 6.

Dans le cas où sur le territoire d'une des Hautes Parties Contractantes l'entreprise de l'autre Partie Contractante ne pourrait pas utiliser les installations techniques indispensables à l'exploitation régulière de la ligne, cette entreprise pourra construire sur ce territoire les installations nécessaires dans les conditione qui seront précisées par l'Administration aéronautiqus compétente.

Article 7.

Les Hautes Parties Contractantes s'engagent à faciliter l'exploitation des lignes contractuelles en simplifiant et en réduisant toutes les formalités douanières et de police au minimum admis par les lois et réglements en vigueur dans leurs pays respectifs.

Article 8.

Les avions destinés à l'exploitation des lignes prévues aux articles 1 et 3 ansi que les moteurs montés sur ces avions, les pièces de rechange (moteurs de rechange y compris) ainsi que les carburants et lubrifiants se trouvant à bord lors de l'entrée des avions d'une entreprise sur le territoire de l'autre Partie Contractante, tous les objets nécessaires à l'aménagement des avions ou à leur conservation seront exemptés des droits de douane à condition que tous les objets et matériels ci-dessus mentionnés soient importés en vue d'une utilisation temporaire et qu'ils soient réexportés au cours d'une année.

Ce délai de réexportation pourra être prolongé par les autorités compétentes sur la proposition de l'entreprise concessionnaire.

Les objets ci-dessus mentionnés resteront sous le contrôle de l'Administration des douanes et ne pourront être utilisés que pour les besoins de l'exploitation des lignes aériennes prévues par la présente Conventions.

Les objets et matériels hors d'usage pour lesquels au moment de l'importation des droits de douane n'ont pas été perçus, devront être soit réexportés, soit dédouanés, soit détruits sous un contrôle officiel.

Lors du dédouanement de ces objets et matériels toutes les réductions et facilités admises par les législations nationales respectives seront appliquées.

Les voyageurs, bagages et marchandises en transit seront placés sous le contrôle douanier. Ces bagages ainsi que ces marchandises seront exemptés de tout droit de douane.

Article 9.

En cas d'atterrissage forcé ou d'autre accident des avions des entreprises concessionnaires, les autorités locales seront tenues de leur prêter contre remboursement des frais réels, la même aide que celle accordée aux avions nationaux.

Article 10.

Les entreprises concessionnaires seront tenues:

a) d'observer les dispositions de la Convention portant réglementation de la navigation aérienne en date du 13 Octobre 1919.

b) de se conformer sur le territoire de l'autre Partie Contractante à toutes les lois, réglements, ordonnances et prescriptions en vigueur.

Article 11.

L'entreprise concessionnaire, désignée par l'une des Hautes Parties Contractantes n'emploiera dans ses services sur le territoire de l'autre Partie Contractante que les ressortissants roumains et grecs.

Le personnel non spécialisé de l'entreprise désignée par une des Hautes Parties Contractantes, employé sur le territoire de l'autre Partie Contractante, sera de la nationalité de cette dernière Partie Contractante.

La spécification de ce personnel non spécialisé, en cas de doute sera soumise à une entente entre les autorités d'aéronautique compétentes des Hautes Parties Contractantes.

L'emploi des ressortissants de tiers Etats ne pourra avoir lieu que sur l'autorisation préalable accordée à l'entreprise intéressée, par l'Administration aéronautique compétente de l'autre Partie Contractante.

Article 12.

Chaque entreprise concessionnaire sera tenue de transporter la poste aérienne dans les conditions fixées par unAccord qui sera conclu entre elle et l'Administration de l'autre Partie Contractante sur la base d'un Arrangement préalable entre les administrations postales des deux Hautes Parties Contractantes.

Article 13.

Les entreprises concessionnaires ne pourront céder ni en totalité ni en partie leurs concessions à d'autres entreprises sans le consentement des autorités aéronautiques compétentes de leurs propres Etats.

Article 14.

Chacune des Hautes Parties Contractantes se réserve le droit de substituer à l'entreprise désignée précédement une autre entreprise nationale à laquelle sera accordée par l'autre Partie Contractante la même concession.

L'entreprise destituée par son Gouvernement n'aura pas, à ce titre, le droit de demander à l'autre Partie Contractante aucune indemnisation.

Article 15.

En cas d'infraction aux disposition de la présente Convention ou des accords conclus conformément à l'article 3 par des employés des entreprises concessionnaires chacune des deux Parties Contractantes pourra exiger la révocation de ces employés de son territoire.

En cas d'infractions reitérées ou d'infraction grave chaque Haute Partie Contractante pourra annuler la concession de l'entreprise coupable sans qu'aucune indemnité puisse être réclamée par celle-ci en raison du préjudice subi de ce fait, tout en accordant la même concession à une autre entreprise désignée par l'autre Haute Partie Contractante.

Article 16.

Au cas où l'une des Hautes Parties Contractantes cesserait d'être partie à la Convention portant réglementation de la Navigation Aérienne en date du 13 Octobre 1919, la présente Convention continuera à être en vigueur mais elle pourra être soumise à une révision sur la demande d'une des Hautes Parties Contractantes.

Article 17.

Les détails d'application de la présente Convention seront réglés par un accord spécial à conclure directement entre les administrations aéronautiques compétentes des deux Hautes Parties Contractantes.

La fréquence des lignes, les correspondances des horaires avec d'autres lignes, les modalités de coopération entre les deux entreprises désignées par les Hautes Parties Contractantes ainsi qu'éventuellement avec d'autres entreprises qui pourraient exploiter la même ligne prevue à l'article 1 seront réglés par ce même Accord.

Les Hautes Parties Contractantes conviennent que leurs autorités compétentes s'entendent et correspondent par voie directe au sujet de l'application des dispositions prévues par la présente Convention sans recourir à la voie diplomatique usuelle.

Article 18.

Les différends relatifs à l'application de la présente Convention qui ne pourront pas être réglés par la voie diplomatique seront soumis sur la demande de l'une des Hautes Parties Contractantes à la décision d'un Tribunal Arbitral.

Ce Tribunal sera constitué de la manière suivante:

Dans le courant d'unmois à partir du moment ou l'une des Hautes Parties Contractantes aura communiqué à l' autre Haute Partie Contractante la demande de constituer un Tribunal Arbitral, chacune des Hautes Parties Contractantes désignera un arbitre.

Dans le courant du mois suivant les arbitres se réuniront afin de choisir d'un commun accord, les urarbitre.

Si les arbitres ne peuvent se mettre d'accord sur le choix du surarbitre, les Hautes Parties Contractantes désigneront chacune un Etat tiers et les Etats tiers ainsi désignés procéderont à la nomination du surarbitre, soit d'un commun accord, soit en proposant chacun un nom, puis en laissant au sort le soinde choisir entre eux.

Les décisions du Tribunal Arbitral seront obligatoires pour les Hautes Parties Contractantes.

Les frais de l'arbitrage seront fixés par le Tribunal et supportés par moitié par les Hautes Parties Contractantes.

Article 19.

La présente Convention sera ratifiée et les instruments de ratification seront échangés à Bucarest dans le plus bref délai.

Elle entrera en vigueur le trentième jour qui suivra l'échange des ratifications et restera en vigueur jusqu'au 31 Décembre 1938.

Après l'écoulement de cette première période la Convention sera rénouvelée tacitement par périodes de cinq ans, si sa dénonciation n'a pas été notifiée par l'une des Hautes Parties Contractantes à l'autre au plus tard deux ans avant l'expiration de la période en cours.

La présente Convention pourra être révisée à partir du 31 Janvier 1936, sur la demande de l'une des Hautes Parties Contractantes, mais les accords entre les autorités compétentes des deux Hautes Parties Contractantes pourront être revisés de commun accord tous les deux ans.

Fait à Bucarest en double exemplaire le 12 Juin mil neuf cent trente trois.

En foi de quoi les Plénipotentiaires ont signé la présente Convention et y ont apposé leurs sceaux.

N. TITULESCO Const. COLLAS

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξύ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τοῦ Βασιλείου τῆς Ρουμανίας «περὶ ἐκμεταλλεύσεως γραμμῶν ταχτικῆς ἀεροπορικῆς συγκοινωνίας.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ρουμανίας, ἐπιθυμοῦντες ἐξ ἴσου νὰ ρυθμίσωσι, διευκολύνωσι καὶ εὐνοήσωσι τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἀεροσυγκοινωνιῶν ἐν ταῖς δύο χώραις, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς Συμβάσεως «περὶ κανονισμοῦ τῆς Ἀεροναυτιλίας» τῆς 13ης Ὀκτωβρίου 1919 ἀπεφάσισαν νὰ συνομολογήσωσι πρὸς τοῦτο Σύμβασιν καὶ ὥρισαν τοὺς οἰκείους αὐτῶν πληρεξουσίους:

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας:
Τὴν Α.Ε. τὸν κ. Κωνσταντῖνον ΚΟΛΛΑΝ,
Ἐκτακτον Ἀπεσταλμένον καὶ Πληρεξούσιον Ὑπουργόν.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ρουμανίας:
Τὴν Α.Ε. τὸν κ. Νικόλαον ΤΙΤΟΥΛΕΣΚΟ,
Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν,

Οἵτινες, μετ' ἀνταλλαγὴν τῶν πληρεξουσίων των, εὑρεθέντων ἐν τάξει, συνωμολόγησαν τὰ ἑξῆς:

Ἄρθρον 1.

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλείου τῆς Ρουμανίας θὰ παράσχῃ εἰς ἑλληνικὴν ἀεροναυτιλιακὴν ἐπιχείρησιν ὁρισθησομένην παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, τὴν ἀπαιτουμένην ἄδειαν διὰ τὴν ἐπὶ τοῦ Ρουμανικοῦ ἐδάφους ἐκμετάλλευσιν τῆς ἀεροσυγκοινωνιακῆς γραμμῆς:
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ —ΣΟΦΙΑΣ— ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
καὶ τἀνάπαλιν.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας θὰ παράσχῃ εἰς ρουμανικὴν ἀεροναυτιλιακὴν ἐπιχείρησιν, ὁρισθησομένην παρὰ τῆς Ρουμανικῆς Κυβερνήσεως, τὴν ἀπαιτουμένην ἄδειαν διὰ τὴν ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους ἐκμετάλλευσιν τῆς ἀεροσυγκοινωνιακῆς γραμμῆς:
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ—ΣΟΦΙΑΣ—ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ
καὶ τἀνάπαλιν.

Ἄρθρον 2.

Οἱ ὅροι ἐκμεταλλεύσεως τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένης γραμμῆς καθορισθήσονται διὰ συμφωνίας συναφθησομένης ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Ἀεροπορικῶν Ἀρχῶν τῶν δύο Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν.

Αἱ ὡς ἄνω ἐν ἄρθρῳ 1 ἀναφερόμεναι ἄδειαι θ' ἀποτελέσουν ἀντικείμενον εἰδικῶν συμφωνιῶν συναφθησομένων ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἀεροπορικῆς Ἀρχῆς τοῦ ἑνὸς τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν μετὰ τῆς ὁρισθησομένης ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους ἀεροναυτιλιακῆς ἐπιχειρήσεως.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἐγκατάστασις ἀεροπορικῶν γραμμῶν διερχομένων διὰ τοῦ ἐδάφους τῶν δύο Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, ἐκτὸς ἐκείνων περὶ ὧν πρόκειται ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τῆς παρούσης Συμβάσεως, δύναται νὰ γίνῃ δυνάμει συμφωνίας μεταξὺ τῶν δύο Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν.

Πᾶσαι αἱ ἐν τῇ παρούσῃ Συμβάσει διατάξεις θὰ ἐφαρμόζωνται ἐπίσης καὶ ἐπὶ τῶν νέων τούτων ἀεροπορικῶν γραμμῶν.

Ἄρθρον 4.

Τὰ δρομολόγια τῶν ἀεροπορικῶν γραμμῶν, τὰ σημεῖα μεταξὺ τῶν ὁποίων θὰ δύναται νὰ γίνῃ ἡ δίοδος τῶν συνόρων καὶ τὰ τελωνειακὰ ἀεροδρόμια θὰ ὁρισθῶσι παρ' ἑκατέρου τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, καὶ θὰ ἀνακοινωθῶσιν εἰς τὸ Ἕτερον Συμβαλλόμενον Μέρος ἐντὸς τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς παρούσης Συμβάσεως καὶ ἕνα τοὐλάχιστον μῆνα πρὸ πάσης μεταβολῆς.

Ἄρθρον 5.

Τὰ δύο Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη θέλουσι λάβει τ' ἀναγκαῖα μέτρα ἐπὶ τῶν ἐδαφῶν των διὰ νὰ ἐξασφαλισθῇεἰς τὰς ἀναδόχους ἐπιχειρήσεις ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους, ὑφ' οὓς καὶ εἰς τὰς ἐθνικὰς ἀεροναυτιλιακὰς ἐπιχειρήσεις, ἡ χρῆσις τῶν ἀεροδρομίων, τεχνικῶν ἐγκαταστάσεων καὶ ὑπηρεσιῶν διὰ τὸ δρομολόγιον τῆς ἐν ἄρθρῳ 1 ἀναφερομένης γραμμῆς.

Ἄρθρον 6.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ ἐπιχείρησις τοῦ ἑνὸς τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶνδὲν δύναται νὰ χρησιμοποιήσῃ τὰς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ Ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους τεχνικὰς ἐγκαταστάσεις τὰς ἀπαραιτήτους διὰ τὴντακτικὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς γραμμῆς, ἡ ἐπιχείρησις αὕτη δύναται νὰ κατασκευάσῃ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τούτου τὰς ἀναγκαίας ἐγκαταστάσεις κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῆς ἁρμοδίας ἀεροπορικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρον 7.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ὑποχρεοῦνται νὰ διευκολύνωσι τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν συμβατικῶν γραμμῶν ἁπλοποιοῦντα καὶ περιορίζοντα ὅλας τὰς τελωνειακὰς καὶ ἀστυνομικὰς διατυπώσεις εἰς τὸ ἐλάχιστον ὅριον τὸ ἐπιτρεπόμενον ὑπὸ τῶν ἐν ἰσχύϊ ἐν ταῖς οἰκείαις χώραις νόμων καὶ κανονισμῶν.

Ἄρθρον 8.

Τὰ διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἐν ἄρθροις 1 καὶ 3 προβλεπομένων γραμμῶν ἀεροσκάφη, ὡς καὶ οἱ ἐπὶ αὐτῶν ἐφαρμοζόμενοι κινητῆρες, τὰ ἀνταλλακτικὰ (περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἀνταλλακτικῶν κινητήρων), ἐπίσης δὲ αἱ καύσιμοι καὶ λιπαντικαὶ ὕλαι αἱ εὑρισκόμεναι ἐπὶ τῶν ἀεροσκαφῶν κατὰ τὴν εἴσοδον τῶν ἀεροσκαφῶν μιᾶς ἐπιχειρήσεως εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ἑτέρου τῶν συμβαλλομένων Μερῶν, πᾶν ἀντικείμενον ἀναγκαῖον διὰτὴν διευθέτησιν τῆς ἁσυντήρητουσῶνἀεροσκαφῶν, ἀπαλλάσσονται τελωνειακῶν δασμῶν ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι, πάντα τὰ ἀνωτέρω ἀναφερόμενα ἀντικείμενα καὶ ὑλικὰ εἰσάγονται διὰ νὰ χρησιμοποιηθῶσι προσωρινῶς καὶ ὅτι θὰ ἐπανεξαχθῶσιν ἐντὸς ἔτους.

Ἡ προθεσμία αὕτη ἐπανεξαγωγῆς δύναται νὰ παραταθῇ ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν κατόπιν αἰτήσεως τῆς ἀναδόχου ἐπιχειρήσεως.

Τὰ ἀνωτέρω ἀναφερόμενα ἀντικείμενα παραμένουσιν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῶν Τελωνείων καὶ δύνανται νὰ χρησιμοποιηθῶσι μόνον διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ὑπὸ τῆς παρούσης συμβάσεως προβλεπομένων ἀεροπορικῶν γραμμῶν.

Τὰ ἄχρηστα ἀντικείμενα καὶ ὑλικὰ διὰ τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν δὲν εἰσεπράχθη τελωνειακὸς δασμός, δέον ἢ νὰ ἐπανεξαχθῶσιν ἢ ἐκτελωνισθῶσιν ἢ νὰ καταστραφῶσιν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν ἀρχῶν.

Κατὰ τὴν ἐκτελώνησιν τῶν ἀντικειμένων καὶ ὑλικῶν τούτων ἐφαρμοσθήσονται πᾶσαι αἱ ὑπὸ τῶν οἰκείων ἐθνικῶν νομοθεσιῶν ἐπιτρεπόμεναι ἐκπτώσεις καὶ εὐκολίαι.

Οἱ ἐπιβάται, ἀποσκευαὶ καὶ ἐμπορεύματα ὑπὸ διαμετακόμισιν θὰ τίθενται ὑπὸ τὸν τελωνειακὸν ἔλεγχον. Αἱ ἀποσκευαὶ αὗται ὡς καὶ τὰ ἐμπορεύματα ἀπαλλάσσονται παντὸς τελωνειακοῦ δασμοῦ.

Ἄρθρον 9.

Ἐν περιπτώσει ἀναγκαστικῆς προσγειώσεως ἢ ἄλλου ἀτυχήματος τῶν ἀεροσκαφῶν τῶν ἀναδόχων ἐπιχειρήσεων, αἱ ἐγχώριαι ἀρχαὶ ὑποχρεοῦνται ἐπὶ πληρωμῇ τῶν γενομένων δαπανῶν νὰ παράσχωσιν εἰς αὐτὰ τὴν ἰδίαν συνδρομὴν ἣν καὶ εἰς τὰ ἐθνικὰ ἀεροσκάφη.

Ἄρθρον 10.

Αἱ ἀνάδοχοι ἐπιχειρήσεις ὑποχρεοῦνται.

α) Νὰ τηρῶσι τὰς διατάξεις τῆς συμβάσεως «περὶ κανονισμοῦ τῆς Ἀεροναυτιλίας τῆς 13ης Ὀκτωβρίου 1919».

β) Νὰ συμμορφῶνται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ Ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους πρὸς πάντας τοὺς ἐν ἰσχύϊ νόμους, κανονισμούς, διατάξεις καὶ ἐντολάς.

Ἄρθρον 11.

Ἡ ὑπὸ τοῦ ἑνὸς τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένην Μερῶν ὑποδειχθησομένη ἀνάδοχος ἐπιχείρησις θὰ χρησιμοποιῇ εἰς τὰς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ Ἑτέρου Ὑψηλοῦ Συμβαλλομένου Μέρους ὑπηρεσίας της μόνον ρουμάνους καὶ ἕλληνας ὑπηκόους.

Τὸ μὴ εἰδικευμένον προσωπικὸν τῆς ὑποδειχθησομένης παρ' ἑνὸς τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἐπιχειρήσεως τὸ χρησιμοποιούμενον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ Ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους, θὰ εἶναι τῆς ἐθνικότητος τοῦ τελευταίου τούτου Συμβαλλομένου Μέρους.

Ὁ προσδιορισμὸς τοῦ μὴ εἰδικευμένου τούτου προσωπικοῦ ἐν περιπτώσει ἀμφιβολίας, ὑπόκειται εἰς συννεννόησιν μεταξὺ τῶν ἁρμοδίων ἀεροπορικῶν ἀρχῶν τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν.

Ἡ χρησιμοποίησις ὑπηκόων τρίτου Κράτους θὰ γίνεται μόνον κατόπιν προηγουμένης ἀδείας χορηγουμένης εἰς τὴν ἐνδιαφερομένην ἐπιχείρησιν ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἀεροπορικῆς ἀρχῆς τοῦ Ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους.

Ἄρθρον 12.

Ἑκάστη ἀνάδοχος ἐπιχείρησις ὑποχρεοῦται νὰ μεταφέρῃ τὸ ἀεροπορικὸν ταχυδρομεῖον ὑπὸ ὅρους ὁριζομένους διὰ συμφωνίας συναφθησομένης μεταξὺ αὐτῆς καὶτῆςΔιευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων τοῦ Ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους ἐπὶ τῇ βάσει προηγουμένης συνεννοήσεως τῶν Διευθύνσεων τῶν Ταχυδρομείων τῶν δύο Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν.

Ἄρθρον 13.

Αἱ ἀνάδοχοι ἐπιχειρήσεις δὲν δύνανται νὰ ἐκχωρήσουν εἴτε ἐν ὅλῳ εἴτε ἐν μέρει τὰ δικαιώματά των εἰς ἄλλας ἐπιχειρήσεις ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῶν ἁρμοδίων ἀεροπορικῶν ἀρχῶν τῶν δύο αὐτῶν Κρατῶν.

Ἄρθρον 14.

Ἕκαστον τῶν δύο Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἐπιφυλάσσει εἰς ἑαυτὸ τὸ δικαίωμα ν' ἀντικαταστήσῃ τὴν προηγουμένως ὁρισθεῖσαν ἐπιχείρησιν δι' ἄλλης ἐθνικῆς ἐπιχειρήσεως εἰς τὴν ὁποίαν θέλει γίνει ὑπὸ τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους ἡ ἰδία παραχώρησις.

Ἡ παρὰ τῆς Κυβερνήσεώς της παυθεῖσα ἐπιχείρησις οὐδεμίαν ὡς ἐκ τούτου δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ ἀποζημίωσιν παρὰ τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους.

Ἄρθρον 15.

Ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως ἢ τῶν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 3 συναφθησομένων συμφωνιῶν ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων τῶν ἀναδόχων ἐπιχειρήσεων, ἕκαστον τῶν δύο Συμβαλλομένων Μερῶν δύναται ν' ἀπαιτήσῃ τὴν ἐκ τοῦ ἐδάφους του ἀνάκλησιν τῶν ὑπαλλήλων τούτων.

Ἐν περιπτώσει ἐπανειλημμένων παραβάσεων ἢ σπουδαίας παραβάσεως ἕκαστον Ὑψηλὸν Συμβαλλόμενον Μέρος δύναται νὰ ἀκυρώσῃ τὴν παραχώρησιν τῆς ὑπευθύνου ἐπιχειρήσεως, μὴ δυναμένης νὰ ἀξιώσῃ οὐδεμίαν ἀποζημίωσιν λόγῳ προξενηθείσης ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου ζημίας, ἐκχωροῦν τὴν αὐτὴν παραχώρησιν εἰς ἄλλην ἐπιχείρησιν ὁριζομένην ὑπὸ τοῦ Ἑτέρου Ὑψηλοῦ Συμβαλλομένου Μέρους.

Ἄρθρον 16.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἕν τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν παύσει μετέχον τῆς Συμβάσεως «περὶ κανονισμοῦ Ἀεροναυτιλίας» τῆς 13ης Ὀκτωβρίου 1919, ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ ἐξακολουθήσῃ ἰσχύουσα, ἀλλὰ δύναται νὰ ἀναθεωρηθῇ τῇ αἰτήσει τοῦ ἑνὸς τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν.

Ἄρθρον 17.

Αἱ λεπτομέρειαι ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης Συμβάσεως θὰ διακανονισθοῦν δι' εἰδικῆς συμφωνίας συναφθησομένης ἀπ' εὐθείας μεταξὺ τῶν ἁρμοδίων ἀεροπορικῶν Ἀρχῶν τῶν δύο Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν.

Ἡ πυκνότης τῶν γραμμῶν, ἡ μετ' ἄλλων γραμμῶν ἀνταπόκρισις τῶν δρομολογίων, ὁ τρόπος συνεργασίας μεταξὺ τῶν δύο παρὰ τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ὁρισθησομένων ἐπιχειρήσεων, ὡς ἐπίσης καὶ μετ' ἄλλων ἐνδεχομένως ἐπιχειρήσεων, αἵτινες ἤθελον ἐκμεταλλευθῇ τὴν αὐτὴν ἐν ἄρθρῳ 1 προβλεπομένην γραμμήν, θὰ κανονισθῶσι διὰ τῆς αὐτῆς Συμφωνίας.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη συμφωνοῦν ὅπως αἱ ἁρμόδιαι Ἀρχαὶ αὐτῶν συνεννοῶνται καὶ ἀλληλογραφῶσιν ἀπ' εὐθείας σχετικῶς μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὑπὸ τῆς παρούσης Συμβάσεως προβλεπομένων διατάξεων ἄνευ προσφυγῆς εἰς τὴν συνήθη διπλωματικὴν ὁδόν.

Ἄρθρον 18.

Αἱ σχετικαὶ πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως διαφοραί, αἱ μὴ δυνάμεναι νὰ διευθετηθῶσι διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ, ὑποβάλλονται τῇ αἰτήσει τοῦ ἑνὸς τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν εἰς τὴν ἀπόφασιν Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου.

Τὸ Δικαστήριον τοῦτο συνιστᾶται ὡς ἀκολούθως:

Ἐντὸς μηνὸς ἀφ' ἧς τὸ Ἓν τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἀνακοινώσει εἰς τὸ Ἕτερον τὴν αἴτησίν του περὶ συστάσεως Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου ἑκάτερον τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν θὰ ὑποδείξῃ διαιτητήν.

Ἐντὸς τοῦ ἑπομένου μηνὸς οἱ διαιτηταὶ θὰ συναντηθῶσι διὰ νὰ ὁρίσουν ἀπὸ κοινοῦ τὴν ἐπιδιαιτητήν.

Εἰς περίπτωσιν ἀσυμφωνίας τῶν διαιτητῶν διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ, τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ὑποδεικνύουν ἕκαστον ἀνὰ ἕν τρίτον κράτος καὶ τὰ οὕτως ὑποδειχθέντα τρίτα Κράτη θὰ προβῶσιν εἰς τὸν διορισμὸν τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ εἴτε ἀπὸ κοινοῦ συμφωνοῦντα, εἴτε προτείνοντα ἕκαστον ἓν ὄνομα, ἀφήνοντα δὲ κατόπιν τὴν μεταξὺ αὐτῶν ἐκλογὴν εἰς τὸν κλῆρον.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου θὰ εἶναι ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη.

Τὰ ἔξοδα τῆς διαιτησίας ὁρίζονται ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου καὶ βαρύνουν ἐξ ἡμισείας τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη.

Ἄρθρον 19.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ ἐπικυρωθῇ καὶ αἱ ἐπικυρώσεις θὰ ἀνταλλαγῶσι τὸ ταχύτερον ἐν Βουκουρεστίῳ.

Ἡ ἰσχὺς αὐτῆς ἄρχεται τὴν τριακοστὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων καὶ θὰ παραμείνῃ ἐν ἰσχύϊ μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1938.

Μετὰ τὴν πάροδον τῆς πρώτης ταύτης περιόδου ἡ Σύμβασις θὰ ἀνανεοῦται σιωπηρῶς κατὰ πενταετεῖς περιόδους ἐὰν ἡ καταγγελία αὐτῆς δὲν ἐγνωστοποιήθη παρὰ τοῦ ἑνὸς τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν εἰς τὸ Ἕτερον, τὸ βραδύτερον, δύο ἔτη πρὸ τῆς λήξεως τῆς τρεχούσης περιόδου.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις δύναται νὰ ἀναθεωρηθῇ ἀπὸ τῆς 31ης Ἰανουαρίου 1936 κατ' αἴτησιν τοῦ ἑνὸς ἐκ τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν.

Ἀλλ' αἱ μεταξὺ τῶν δύο ἁρμοδίων ἀεροπορικῶν ἀρχῶν τῶν δύο Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν Συμφωνίαι δύνανται νὰ ἀναθεωρῶνται κοινῇ συμφωνίᾳ ἀνὰ διετίαν.

Ἐγένετο ἐν Βουκουρεστίῳ, εἰς διπλοῦν, τὴν 12ην Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ τριακοστοῦ τρίτου ἔτους.

Εἰς πίστωσιν τῶν ἀνωτέρω οἱ Πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν Σύμβασιν καὶ ἐπέθεσαν τὰς ἑαυτῶν σφραγῖδας.

Ν. ΤΙΤΟΥΛΕΣΚΟ ΚΩΝΣΤ. ΚΟΛΛΑΣ

Περὶ κυρώσεως τῶν ἐν Γενεύῃ τὴν 19 Μαρτίου 1931 συναφθεισῶν τριῶν Διεθνῶν συμβάσεων, ἤτοι α') περὶ ἐνιαίου νόμου περὶ ἐπιταγῆς, β') περὶ κανονισμοῦ συγκρούσεων τινων νόμων ἐπὶ τῶν ἐπιταγῶν καὶ γ') περὶ χαρτοσημάνσεως τῶν ἐπιταγῶν.

Ἄρθρον 1.

Αἱ ἐν Γενεύῃ τῇ 19ῃ Μαρτίου 1931 ὑπογραφεῖσαι τρεῖς διεθνεῖς συμβάσεις περὶ ἑνιαίου Νόμου περὶ τῆς ἐπιταγῆς, περὶ κανονισμοῦ συγκρούσεων τινων νόμων ἐπὶ τῶν ἐπιταγῶν καὶ περὶ χαρτοσημάνσεως τῶν ἐπιταγῶν μετὰ τῶν παρατημάτων καὶ πρωτοκόλλων αὐτῶν, ὧν τὸ **κείμενον ἕπεται** ἐν γαλλ πρωτοτύπῳ καὶ ἐν ἑλληνικῇ μεταφράσει, κυροῦνται μετὰ τῶν ἐν ἄρθρῳ 3 τοῦ παρόντος νόμου γενομένων δεκτῶν ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος **ἐπιφυλάξεων.**

Ἄρθρον 2.

Δὲν γίνονται δεκταὶ αἱ ἐπιφυλάξεις τῶν ἄρθρων 1, 2, 5 ἕως 8, 10 ἕως 14, 16, ἐδάφ. πρῶτον στοιχεῖα α καὶ β, 18 ἐδάφ. πρῶτον, 19 ἕως 22, 24, 26 παράγρ. 2 τοῦ ΙΙ Παραρτήματος.

Ἄρθρον 3.

Ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ Παραρτήματος ΙΙ ἐπιτρεπομένων ἐπιφυλάξεων γίνονται δεκταὶ αἱ ἑπόμεναι :

α') Ἡ ἐν ἄρθρῳ 3 ἐπιφύλαξις καὶ ἀντικαθίσταται τὸ 3ον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἑνιαίου νόμου, οὕτως: «Ἡ ἐπιταγή, ἡ ἄνευ σημειώσεως τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς, θεωρεῖται ὡς πληρωτέα ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς».

β') Ἡ ἐπιφύλαξις τοῦ ἄρθρου 4 καὶ προστίθεται εἰς τὸ ἄρθρον 3 ἐδάφιον ἔχον οὕτω : «Ἐπιταγὴ ἐκδοθεῖσα καὶ πληρωτέα ἐν Ἑλλάδι ἰσχύει ὡς ἐπιταγὴ μόνον ἐὰν ἐξοφθῇ ἐπὶ τραπεζικῆς ἑταιρείας ἢ ἐπὶ Ἑλληνικοῦ Νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου ἀσκοῦντος ἐργασίας τραπεζικάς».

γ') Ἡ ἐπιφύλαξις τοῦ ἄρθρου 9 καὶ προστίθεται εἰς τὸ τρίτον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ἑνιαίου Νόμου ἡ ἀκόλουθος διάταξις : «Ἀλλ' ἐν τῇ ἐξαιρετικῇ ταύτῃ περιπτώσει ἀπαγορεύεται ἡ ἔκδοσις τῆς ἐπιταγῆς εἰς τὸν κομιστήν».

δ') Ἡ ἐπιφύλαξις τοῦ ἄρθρου 15, προστίθεται δ' εἰς τὸ ἄρθρον 31 τοῦ ἑνιαίου Νόμου τὸ ἑξῆς ἐδάφιον :

«Διὰ Π. Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, δύνανται νὰ καθορίζηται τίνα θεωροῦνται ὡς συμφηφιστικὰ γραφεῖα ἐν Ἑλλάδι».

ε') Ἡ ἐπιφύλαξις τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 16 καὶ καθορίζεται ὅτι ἐν τῷ ἑλληνικῷ Νόμῳ θέλουσιν ἀναγραφῆ διατάξεις περὶ ἀπωλείας καὶ κλοπῆς ἐπιταγῶν».

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Περὶ ἑνιαίου νόμου περὶ τῶν ἐπιταγῶν (μετὰ πρωτοκόλλου καὶ παραρτημάτων).

Ἐπιθυμοῦντες νὰ ἄρωσι τὰς δυσχερείας αἵτινες προέρχονται ἐκ τῆς διαφορᾶς τῶν νομοθεσιῶν τῶν χωρῶν ἐκείνων ἔνθα πρόκειται νὰ κυκλοφορῶσιν αἱ ἐπιταγαὶ καὶ νὰ παράσχωσιν οὕτω μείζονα ἀσφάλειαν καὶ ταχύτητα εἰς τὰς σχέσεις τοῦ διεθνοῦς ἐμπορίου, ὑπέδειξαν ὡς πληρεξουσίους τοὺς ἑξῆς :

(Ἔπονται τὰ ὀνόματα τῶν πληρεξουσίων)

οἵτινες ἀφ' οὗ ἀνεκοίνωσαν τὰ πληρεξούσιά των, εὑρεθέντα ἐν πλήρει τάξει συνωμολόγησαν τὰς ἑπομένας διατάξεις :

Ἄρθρον 1.

Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ εἰσαγάγωσιν εἰς τὰς χώρας αὐτῶν, εἴτε εἰς ἓν τῶν πρωτοτύπων κειμένων, εἴτε εἰς τὰς ἐγχωρίους αὐτῶν γλώσσας, τὸν ἑνιαῖον νόμον, τὸν ἀποτελοῦντα τὸ παράρτημα Ι τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἡ ὑποχρέωσις αὕτη ὑπάγεται ἐνδεχομένως εἰς τὰς ἐπιφυλάξεις τὰς ὁποίας ἕκαστον ὑψηλὸν συμβαλλόμενον μέρος ὑποχρεοῦται ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ δηλώσῃ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς κυρώσεως ἢ τῆς προσχωρήσεώς του. Αἱ ἐπιφυλάξεις αὗται δέον νὰ ἐκλέγωνται ἐκ τῶν ἐν τῷ παραρτήματι ΙΙ τῆς παρούσης συμβάσεως μνημονευομένων.

Οὐχ' ἧττον καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐπιφυλάξεις τὰς προβλεπομένας εἰς τὰ ἄρθρα 9, 22, 27 καὶ 30 τοῦ εἰρημένου παραρτήματος ΙΙ σῦται δύνανται νὰ γίνωσι μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν ἢ τὴν προσχώρησιν, ἐὰν αὗται γνωστοποιηθῶσιν εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ὁ ὁποῖος θὰ ἀνακοινώσῃ ἀμέσως τὸ κείμενον αὐτῶν εἰς τὰ μέλη τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ εἰς τὰ Κράτη μὴ μέλη, τὰ ὁποῖα θὰ ἐπικυρώσωσι τὴν παροῦσαν σύμβασιν ἢ θὰ προσχωρήσωσιν εἰς αὐτήν. Τοιαῦται ἐπιφυλάξεις δὲν ἐπάγονται τὰ ἀποτελέσματά των πρὸ τῆς 90ῆς ἡμέρας, ἡ ὁποία θὰ ἐπακολουθήσῃ τὴν παρὰ τοῦ Γεν. Γραμματέως λῆψιν τῆς εἰρημένης γνωστοποιήσεως.

Ἕκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν δύναται ἐν περιπτώσει ἐπείγοντος, νὰ κάμῃ χρῆσιν τῶν ἐπιφυλάξεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν ἄρθρων 17 καὶ 28 τοῦ ρηθέντος παραρτήματος ΙΙ, μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν, ἢ τὴν προσχώρησιν. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ὀφείλει νὰ ἀνακοινώσῃ αὐτὰς ἀπ' εὐθείας καὶ ἀμέσως εἰς πάντα τὰ ἄλλα συμβαλλόμενα μέρη καὶ εἰς τὸν Γεν. Γραμματέα τῆς Κ.Τ.Ε. Ἡ γνωστοποίησις τῶν ἐπιφυλάξεων τούτων παράγει τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς δύο ἡμέρας μετὰ τὴν λῆψιν τῆς ρηθείσης ἀνακοινώσεως ὑπὸ τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν.

Ἄρθρον ΙΙ.

Ἐντὸς τῆς χώρας ἑκάστου τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν ὁ ἑνιαῖος νόμος δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν ἐπιταγῶν τῶν ἤδη ἐκδεδομένων κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἄρθρον ΙΙΙ.

Ἡ παροῦσα σύμβασις, τῆς ὁποίας τὸ γαλλικὸν καὶ τὸ ἀγγλικὸν κείμενον ἔχουσιν ἴσην ἰσχύν, φέρει τὴν σημερινὴν **χρονολογίαν.**

Δύναται νὰ ὑπογραφῇ μεταγενέστερον μέχρι τῆς 15 Ἰουλίου 1931 ὑπὸ παντὸς μέλους τῆς Κ. Τ. Ε. καὶ ὑπὸ παντὸς κράτους μὴ μέλους.

Ἄρθρον ΙV.

Ἡ παροῦσα σύμβασις θέλει ἐπικυρωθῇ.

Αἱ ἐπικυρώσεις θέλουσι κατατεθῇ πρὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1933 παρὰ τῷ Γεν. Γραμματεῖ τῆς Κ.Τ.Ε., ὁ ὁποῖος θὰ γνωστοποιήσῃ ἀμέσως τὴν λῆψιν αὐτῶν εἰς ἅπαντα τὰ μέλη τῆς Κ.Τ.Ε. καὶ εἰς τὰ κράτη μὴ μέλη ὑπὸ τῶν ὁποίων ὑπεγράφη ἡ παροῦσα σύμβασις ἢ ἀτινα προσεχώρησαν εἰς αὐτήν.

Ἄρθρον V.

Ἀπὸ τῆς 15 Ἰουλίου 1931 πᾶν μέλος τῆς Κ.Τ.Ε. ἢ πᾶν κράτος μὴ μέλος δύναται νὰ προσχωρήσῃ.

Ἡ προσχώρησις αὕτη συντελεῖται διὰ γνωστοποιήσεως πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Κ.Τ.Ε. κατατιθεμένης εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Γραμματείας.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς γνωστοποιεῖ ἀμέσως τὴν κατάθεσιν ταύτην εἰς ἅπαντας τοὺς ὑπογράψαντας ἢ προσχωρήσαντας εἰς τὴν παροῦσαν σύμβασιν.

Ἄρθρον VI.

Ἡ παροῦσα σύμβασις θέλει ἰσχύσει μόνον ὅταν ἐπικυρώσωσι ταύτην ἢ προσχωρήσωσιν εἰς αὐτὴν ἑπτὰ μέλη τῆς Κ.Τ.Ε. ἢ κράτη μὴ μέλη, μεταξὺ τῶν ὁποίων δέον νὰ καταλέγωνται τρία μέλη τῆς Κ.Τ.Ε., ἀντιπροσωπευόμενα μονίμως εἰς τὸ συμβούλιον.

Ἡ χρονολογία τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος εἶνε ἡ 90ὴ ἡμέρα, ἡ ὁποία θὰ ἐπακολουθήσῃ τὴν ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κ.Τ.Ε. λῆψιν τῆς ἑβδόμης ἐπικυρώσεως ἢ προσχωρήσεως συμφώνως πρὸς τὸ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Κ.Τ.Ε., προβαίνων εἰς τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις ΙV καὶ V προβλεπομένας γνωστοποιήσεις, σημειοῖ εἰδικῶς ὅτι ἔχουσι ληφθῇ αἱ προβλεπόμεναι ἐν τῷ τελευταίῳ ἐδαφίῳ τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπικυρώσεις ἢ προσχωρήσεις

Ἄρθρον VII.

Ἑκάστη ἐπικύρωσις ἢ προσχώρησις ἐπερχομένη μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς συμβάσεως, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον VI, ἐπάγεται τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς ἀπὸ τῆς 90ῆς ἡμέρας ἡ ὁποία θὰ ἐπακολουθήσῃ τὴν χρονολογίαν τῆς λήψεως αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κ.Τ.Ε.

Ἄρθρον VIII.

Ἐκτὸς περιπτώσεως κατεπείγοντος, ἡ παροῦσα σύμβασις δὲν δύναται νὰ καταγγελθῇ πρὸ τῆς παρελεύσεως προθεσμίας δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῆς διὰ τὸ μέλος τῆς Κ.Τ.Ε., ἢ διὰ τὸ κράτος μὴ μέλος, τὸ ὁποῖον καταγγέλλει αὐτήν. Ἡ καταγγελία αὕτη παράγει τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς ἀπὸ τῆς 90ῆς ἡμέρας, ἡ ὁποία θὰ ἐπακολουθήσῃ τὴν λῆψιν ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς πρὸς αὐτὸν ἀπευθυνομένης γνωστοποιήσεως.

Πᾶσα καταγγελία ἀνακοινοῦται ἀμέσως παρὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κ.Τ.Ε. εἰς πάντα τὰ ἄλλα ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη.

Ἐν περιπτώσει κατεπείγοντος, τὸ ὑψηλὸν συμβαλλόμενον μέρος ὅπερ προβαίνει εἰς τὴν καταγγελίαν θὰ ἀνακοινῇ ἀπ' εὐθείας καὶ ἀμέσως αὐτὴν εἰς ἅπαντα τὰ ἄλλα ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη καὶ ἡ καταγγελία ἐπάγεται τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς δύο ἡμέρας μετὰ τὴν λῆψιν τῆς ρηθείσης ἀνακοινώσεως ὑπὸ τῶν εἰρημένων ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν. Τὸ ὑψηλὸν συμβαλλόμενον μέρος, ὅπερ καταγγέλλει ὑπὸ τοὺς ὅρους τούτους, εἰδοποιεῖ ὡσαύτως περὶ τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Κ.Τ.Ε.

Πᾶσα καταγγελία ἐπάγεται ἀποτελέσματα μόνον καθόσον ἀφορᾷ τὸ ὑψηλὸν συμβαλλόμενον μέρος, ὑπὸ τοῦ ὁποίου αὕτη **ἐγένετο.**

Ἄρθρον ΙΧ.

Πᾶν μέλος τῆς Κ.Τ.Ε. καὶ πᾶν κράτος μὴ μέλος ἑναντί τοῦ ὁποίου ἡ παροῦσα σύμβασις εἶνε ἐν ἰσχύϊ, δύναται νὰ ἀπευθύνῃ πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Κ.Τ.Ε. ἀπὸ τῆς ἐκπνεύσεως τοῦ τετάρτου ἔτους τοῦ ἐπακολουθοῦντος τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς συμβάσεως αἴτησιν σκοποῦσαν τὴν ἀναθεώρησιν τινῶν ἢ πασῶν τῶν διατάξεων τῆς συμβάσεως ταύτης.

Ἐὰν τοιαύτη αἴτησις ἀνακοινωθεῖσα πρὸς τὰ ἄλλα μέλη ἢ κράτη μὴ μέλη μεταξὺ τῶν ὁποίων ἡ σύμβασις εἶνε τότε ἐν ἰσχύϊ, ὑποστηρίζεται ἐντὸς ἔτους ὑπὸ ἓξ τοὐλάχιστον ἐκ τούτων, τὸ συμβούλιον τῆς Κ.Τ.Ε. ἀποφασίζει, ἐὰν ὑπάρχῃ περίπτωσις τῆς συγκλήσεως συνδιασκέψεως πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Ἄρθρον Χ.

Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη δύνανται νὰ δηλώσωσι κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ὑπογραφῆς τῆς ἐπικυρώσεώς ἢ τῆς προσχωρήσεως, ὅτι διὰ τῆς ὑπ' αὐτῶν ἀποδοχῆς τῆς παρούσης συμβάσεως οὐδεμίαν ἐννοοῦσι νὰ ἀναλάβωσιν ὑποχρέωσιν, ὅσον ἀφορᾷ τὸ σύνολον ἢ μέρος τῶν ἀποικιῶν των, προτεκτοράτων των, ἢ χωρῶν, τελουσῶν ὑπὸ τὴν ἐπικυριαρχίαν ἢ τὴν ἐντολὴν αὐτῶν· ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ παροῦσα σύμβασις δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν χωρῶν, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὸ ἀντικείμενον τοιαύτης δηλώσεως.

Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη δύνανται ἐν πάσῃ στιγμῇ μεταγενέστερον νὰ γνωστοποιήσωσι πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Κ.Τ.Ε., ὅτι ἐννοοῦσι νὰ ἐφαρμόσωσι τὴν παροῦσαν σύμβασιν εἰς τὸ σύνολον ἢ εἰς πᾶν μέρος τῶν χωρῶν αὐτῶν, αἵτινες ἀπετέλεσαν τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ προβλεπομένης δηλώσεως. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ σύμβασις ἐφαρμόζεται εἰς τὰς ἐν τῇ γνωστοποιήσει διαλαμβανομένας χώρας ἐννενήκοντα ἡμέρας μετὰ τὴν λῆψιν τῆς γνωστοποιήσεως ταύτης ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κ. Τ. Ε.

Ὡσαύτως τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη δύνανται, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον VIII, νὰ καταγγέλλωσι τὴν παροῦσαν, σύμβασιν διὰ τὸ σύνολον ἢ διὰ πᾶν μέρος τῶν ἀποικιῶν αὐτῶν, τῶν προτεκτοράτων ἢ τῶν χωρῶν τῶν τελουσῶν ὑπὸ τὴν ἐπικυριαρχίαν ἢ ἐντολὴν αὐτῶν.

Ἄρθρον ΧΙ.

Ἡ παροῦσα σύμβασις θέλει καταχωρισθῇ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κ.Τ.Ε. ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῆς.

Πρὸς βεβαίωσιν οἱ ἀνωτέρω μνημονευόμενοι πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν σύμβασιν.

Ἐγένετο ἐν Γενεύῃ τὴν δεκάτην ἐννάτην Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ τριακοστοῦ πρώτου ἔτους εἰς μοναδικὸν ἔγγραφον, ὅπερ θὰ κατατεθῇ εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Γραμματείας τῆς Κ.Τ.Ε.

Ἀκριβεῖς ἀντίγραφον θὰ διαβιβασθῇ πρὸς πάντα τὰ μέλη τῆς Κ.Τ.Ε. καὶ πρὸς πάντα τὰ κράτη τὰ μὴ μέλη τὰ ἀντιπροσωπευθέντα εἰς τὴν συνδιάσκεψιν.

(Ἔπονται ὑπογραφαί)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι.

Ἑνιαῖος νόμος περὶ ἐπιταγῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ ἐκδόσεως καὶ τύπου τῆς ἐπιταγῆς.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἐπιταγὴ περιέχει :

1. Τὴν ὀνομασίαν «ἐπιταγὴ», καταχωριζομένην ἐν αὐτῷ τῷ κειμένῳ τοῦ τίτλου καὶ ἐκφραζομένην, ἐν ᾗ γλώσσῃ συντάσσεται ὁ τίτλος οὗτος.

2. Τὴν ἁπλῆν καὶ καθαρὰν ἐντολὴν περὶ πληρωμῆς ὡρισμένου ποσοῦ.

3. Τὸ ὄνομα ἐκείνου, ὁ ὁποῖος ὀφείλει νὰ πληρώσῃ (πληρωτής).

4. Τὴν σημείωσιν τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς.

5. Τὴν σημείωσιν τῆς χρονολογίας καὶ τοῦ τόπου τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐπιταγῆς.

6. Τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἐκδίδοντος τὴν ἐπιταγὴν (ἐκδότης)

Ἄρθρον 2.

Ὁ τίτλος ἐν τῷ ὁποίῳ ἐλλείπει ἓν ἐκ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων στοιχείων δὲν ἰσχύει ὡς ἐπιταγή, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τῶν καθοριζομένων εἰς τὰ ἑπόμενα ἐδάφια.

Ἐν ἐλλείψει εἰδικῆς σημειώσεως ὁ παρὰ τὸ ὄνομα τοῦ πληρωτοῦ σημειούμενος τόπος θεωρεῖται ὡς τόπος τῆς πληρωμῆς. Ἐὰν πλειότεροι τόποι σημειῶνται παρὰ τὸ ὄνομα τοῦ πληρωτοῦ ἡ ἐπιταγὴ εἶναι πληρωτέα εἰς τὸν τόπον ὅπου ὁ πληρωτὴς ἔχει τὸ κύριον αὐτοῦ κατάστημα.

Ἡ ἄνευ σημειώσεως τοῦ τόπου τῆς ἐκδόσεως ἐπιταγὴ θεωρεῖται ὡς ἐκδοθεῖσα ἐν τῷ τόπῳ τῷ σημειουμένῳ παραπλεύρως τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐκδότου.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἐπιταγὴ ἐκδίδεται ἐπὶ τραπεζίτου ἔχοντος κεφάλαια εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἐκδότου καὶ ἐπὶ τῇ βάσει συμφωνίας, ρητῆς ἢ σιωπηρᾶς, καθ' ἣν ὁ ἐκδότης ἔχει τὸ δικαίωμα διαθέσεως τῶν κεφαλαίων τούτων δι' ἐπιταγῆς. Ἐν τούτοις ἐν περιπτώσει μὴ τηρήσεως τῶν διατάξεων τούτων, ἡ ἰσχὺς τοῦ τίτλου τῆς ἐπιταγῆς δὲν θίγεται.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἐπιταγὴ δὲν εἶναι δεκτικὴ ἀποδοχῆς. Μνεία περὶ ἀποδοχῆς γραφομένη ἐπὶ τῆς ἐπιταγῆς, θεωρεῖται ὡς μὴ γεγραμμένη.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἐπιταγὴ δύναται νὰ ὁρισθῇ πληρωτέα :

Εἰς πρόσωπον κατονομαζόμενον μετὰ ἢ ἄνευ ρητῆς ρήτρας «εἰς διαταγήν».

Εἰς πρόσωπον κατονομαζόμενον μετὰ τῆς ρήτρας «οὐχὶ εἰς διαταγήν» ἢ μετὰ ρήτρας ἰσοδυνάμου.

Εἰς τὸν κομιστήν.

Ἡ ἐπιταγὴ ὑπὲρ τοῦ προσώπου κατονομαζομένου μετὰ τῆς μνείας «ἢ εἰς τὸν κομιστήν» ἢ ἰσοδυνάμου φράσεως ἰσχύει ὡς ἐπιταγὴ εἰς τὸν κομιστήν.

Ἡ ἐπιταγὴ ἡ ἄνευ σημειώσεως τοῦ δικαιούχου ἰσχύει ὡς ἐπιταγὴ εἰς τὸν κομιστήν.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἐπιταγὴ δύναται νὰ ἐκδοθῇ εἰς διαταγὴν αὐτοῦ τοῦ ἐκδότου.

Ἡ ἐπιταγὴ δύναται νὰ ἐκδοθῇ διὰ λογαριασμὸν τρίτου.

Ἡ ἐπιταγὴ δύναται νὰ ἐκδοθῇ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἐκδότου, μόνον ἐὰν πρόκηται περὶ ἐπιταγῆς ἐκδιδομένης μεταξὺ διαφόρων καταστημάτων τοῦ αὐτοῦ ἐκδότου.

Ἄρθρον 7.

Πᾶσα ρήτρα περὶ τόκων ἀναγραφομένη ἐν τῇ ἐπιταγῇ θεωρεῖται ὡς μὴ γεγραμμένη.

Ἄρθρον 8.

Ἡ ἐπιταγὴ δύναται νὰ εἶναι πληρωτέα εἰς τὴν κατοικίαν τρίτου, εἴτε ἐν τῷ οἰκισμῷ ἔνθα ἔχει τὴν κατοικίαν αὐτοῦ ὁ πληρωτής, εἴτε ἐν ἄλλῳ οἰκισμῷ ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως ὅτι ὁ τρίτος εἶναι τραπεζίτης.

Ἄρθρον 9.

Ἡ ἐπιταγὴ τῆς ὁποίας τὸ ποσὸν ἐγράφη συγχρόνως ὁλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς ἰσχύει, ἐν περιπτώσει διαφορᾶς διὰ τὸ ποσὸν τὸ γραφὲν ὁλογράφως.

Ἡ ἐπιταγὴ τῆς ὁποίας τὸ ποσὸν ἐγράφη πολλάκις εἴτε ὁλογράφως εἴτε ἀριθμητικῶς ἰσχύει, ἐν περιπτώσει διαφορᾶς, μόνον διὰ τὸ μικρότερον ποσόν.

Ἄρθρον 10.

Ἐὰν ἡ ἐπιταγὴ φέρῃ ὑπογραφὰς προσώπων ἀνικάνων πρὸς ἀνάληψιν ὑποχρεώσεως ἐξ ἐπιταγῆς, ὑπογραφὰς πλαστὰς ἢ ὑπογραφὰς ἀνυπάρκτων προσώπων ἢ ὑπογραφάς, αἱ ὁποῖαι ἕνεκα παντὸς ἄλλου λόγου δὲν δύνανται νὰ ὑποχρεώσωσι τὰ πρόσωπα τὰ ὑπογράψαντα τὴν ἐπιταγὴν ἢ ἐπ' ὀνόματι τῶν ὁποίων ὑπεγράφη αὕτη αἱ ὑποχρεώσεις τῶν ἄλλων ὑπογραφέων παραμένουσιν οὐχ ἧττον ἔγκυροι.

Ἄρθρον 11.

Ὁ θέσας τὴν ὑπογραφήν του ἐπὶ ἐπιταγῆς ὡς ἀντιπρόσωπος προσώπου, διὰ τὸ ὁποῖον δὲν εἶχε τὴν ἐξουσίαν νὰ ἐνεργήσῃ, ὑποχρεοῦται αὐτὸς οὗτος ἐκ τῆς ἐπιταγῆς καὶ, ἐὰν ἐπλήρωσεν, ἔχει τὰ αὐτὰ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα θὰ εἶχεν ὁ φερόμενος ὡς ἐκπροσωπηθείς.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει ἐπὶ ἀντιπροσώπου ὑπερβάντος τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ ἐξουσίαν.

Ἄρθρον 12.

Ὁ ἐκδότης εὐθύνεται διὰ τὴν πληρωμήν.

Πᾶσα ρήτρα διὰ τῆς ὁποίας ὁ ἐκδότης ἀπαλλάσσεται τῆς εὐθύνης ταύτης θεωρεῖται ὡς μὴ γεγραμμένη.

Ἄρθρον 13.

Ἐὰν ἐπιταγή, ἀτελὴς κατὰ τὴν ἔκδοσιν, συνεπληρώθη ἐναντίον τῶν γενομένων συμφωνιῶν, ἡ μὴ τήρησις τῶν συμφωνιῶν τούτων δύναται νὰ ἀντιταχθῇ κατὰ τοῦ κομιστοῦ μόνον, ἐὰν οὗτος ἀπέκτησε τὴν ἐπιταγὴν κακῇ τῇ πίστει ἢ ἐὰν κατὰ τὴν κτῆσιν αὐτῆς διέπραξε βαρὺ πταῖσμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ἄρθρον 14.

Περὶ μεταβιβάσεως

Ἡ ἐπιταγή, ἥτις ἐξεδόθη ὡς πληρωτέα ὑπὲρ κατονομαζομένου προσώπου μετὰ ἢ ἄνευ ρητῆς ρήτρας εἰς διαταγὴν δύναται νὰ μεταβιβασθῇ δι' ὀπισθογραφήσεως.

Ἡ ἐπιταγή, ἥτις ἐξεδόθη πληρωτέα ὑπὲρ κατονομαζομένου προσώπου μετὰ τῆς ρήτρας «οὐχὶ εἰς διαταγὴν» ἢ ἰσοδυνάμου ρήτρας εἶναι μεταβιβάσιμος μόνον κατὰ τὸν τύπον καὶ μετὰ τῶν ἀποτελεσμάτων κοινῆς ἐγχωρήσεως.

Ἡ ὀπισθογράφησις δύναται νὰ γίνῃ καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ ἐκδότου ἢ παντὸς ἄλλου ὑποχρέου. Τὰ πρόσωπα ταῦτα δύνανται νὰ ὀπισθογραφήσωσι τὴν ἐπιταγὴν ἐκ νέου.

Ἄρθρον 15.

Ἡ ὀπισθογράφησις εἶναι ἁπλῆ καὶ καθαρά. Πᾶς ἐν τῇ ὀπισθογραφήσει ὅρος θεωρεῖται ὡς μὴ γεγραμμένος.

Ἡ μερικὴ ὀπισθογράφησις εἶναι ἄκυρος.

Ἐπίσης ἄκυρος εἶναι ἡ ὑπὸ τοῦ πληρωτοῦ ὀπισθογράφησις.

Ἡ ὀπισθογράφησις εἰς τὸν κομιστὴν ἰσχύει ὡς ὀπισθογράφησις ἐν λευκῷ.

Ἡ ὀπισθογράφησις πρὸς τὸν πληρωτὴν ἰσχύει μόνον ὡς ἐξόφλησις, ἐκτὸς ἐὰν ὁ πληρωτὴς ἔχει πλείονα καταστήματα, ἡ δὲ ὀπισθογράφησις γίνεται ὑπὲρ καταστήματος διαφόρου ἐκείνου, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιταγὴ ἐξεδόθη.

Ἄρθρον 16.

Ἡ ὀπισθογράφησις γράφεται ἐπὶ τῆς ἐπιταγῆς ἢ φύλλου προσαρτωμένου εἰς αὐτὴν (πρόσθεμα). Ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ ὀπισθογράφου.

Ἡ ὀπισθογράφησις δύναται νὰ μὴ σημειοῖ τὸν δικαιοῦχον ἢ νὰ συνίσταται ἁπλῶς εἰς τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ὀπισθογράφου, (ὀπισθογράφησις ἐν λευκῷ). Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει ἡ ὀπισθογράφησις ἵνα ἦναι ἰσχυρά, πρέπει νὰ γράφηται ὄπισθεν τῆς ἐπιταγῆς ἢ ἐπὶ τοῦ προσθέματος.

Ἄρθρον 17.

Ἡ ὀπισθογράφησις μεταβιβάζει πάντα τὰ ἀπορρέοντα ἐκ τῆς ἐπιταγῆς δικαιώματα.

Ἂν ἡ ὀπισθογράφησις εἶναι ἐν λευκῷ, ὁ κομιστὴς δύναται :

1ον. Νὰ συμπληρώσῃ τὸ λευκὸν εἴτε διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ εἴτε διὰ τοῦ ὀνόματος ἄλλου προσώπου.

2ον. Νὰ ὀπισθογραφήσῃ ἐκ νέου τὴν ἐπιταγὴν εἴτε ἐν λευκῷ εἴτε ὑπὲρ ἄλλου προσώπου.

3ον. Νὰ παραδώσῃ τὴν ἐπιταγὴν εἰς τρίτον ἄνευ συμπληρώσεως τοῦ λευκοῦ καὶ ἄνευ ὀπισθογραφήσεως.

Ἄρθρον 18.

Ὁ ὀπισθογράφος ἐκτὸς ἐναντίας ρήτρας εὐθύνεται διὰ τὴν πληρωμήν.

Δύναται νὰ ἀπαγορεύσῃ νέαν ὀπισθογράφησιν ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δὲν εὐθύνεται ἔναντι τῶν προσώπων, πρὸς τὰ ὁποῖα ἡ ἐπιταγὴ ὠπισθογραφήθη μεταγενέστερον.

Ἄρθρον 19.

Ὁ κάτοχος ὀπισθογραφησίμου ἐπιταγῆς θεωρεῖται νόμιμος κομιστής, ἐὰν στηρίζῃ τὸ δικαίωμά του ἐπὶ ἀδιακόπου σειρᾶς ὀπισθογραφήσεων, καὶ ἐὰν ἔτι ἡ τελευταία ὀπισθογράφησις εἶναι ἐν λευκῷ. Αἱ διαγεγραμμέναι ὀπισθογραφήσεις θεωροῦνται ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης ὡς μὴ γεγραμμέναι. Ὅταν ὀπισθογράφησις ἐν λευκῷ ἀκολουθῆται ὑπ' ἄλλης ὀπισθογραφήσεως, ὁ ὑπογραφεὺς ταύτης θεωρεῖται ὅτι ἀπέκτησε τὴν ἐπιταγὴν διὰ τῆς ἐν λευκῷ ὀπισθογραφήσεως.

Ἄρθρον 20.

Ὀπισθογράφησις ἐπὶ ἐπιταγῆς εἰς τὸν κομιστὴν καθιστᾷ τὸν ὀπισθογράφον ὑπεύθυνον κατὰ τοὺς ὅρους τῶν διατάξεων τῶν διεπουσῶν τὴν ἀναγωγὴν· ἐν τούτοις δὲν μετατρέπει τὸν τίτλον εἰς ἐπιταγὴν εἰς διαταγήν.

Ἄρθρον 21.

Ἐάν τις ἐστερήθη τῆς κατοχῆς τῆς ἐπιταγῆς ἐξ οἱουδήποτε γεγονότος, ὁ κομιστὴς εἰς ὃν περιῆλθεν ἡ ἐπιταγὴ — εἴτε πρόκειται περὶ ἐπιταγῆς εἰς τὸν κομιστὴν εἴτε πρόκειται περὶ ἐπιταγῆς ὀπισθογραφησίμου, δι' ἣν ὁ κομιστὴς θεμελιοῖ τὸ δικαίωμα αὐτοῦ κατὰ τὸν ἐν ἄρθρῳ 19 ὁριζόμενον τρόπον — δὲν ὑποχρεοῦται νὰ ἀποξενωθῇ τῆς ἐπιταγῆς ἐκτὸς ἐὰν ἀπέκτησεν αὐτὴν κακῇ τῇ πίστει ἢ ἐὰν κατὰ τὴν κτῆσιν αὐτῆς διέπραξε βαρὺ πταῖσμα.

Ἄρθρον 22.

Τὰ ἐξ ἐπιταγῆς ἐναγόμενα πρόσωπα δύνανται νὰ ἀντιτάξωσι κατὰ τοῦ κομιστοῦ τὰς ἐνστάσεις τὰς στηριζομένας ἐπὶ τῶν προσωπικῶν σχέσεων αὐτῶν μετὰ τοῦ ἐκδότου ἢ τῶν προηγουμένων κομιστῶν, μόνον ἐὰν ὁ κομιστὴς κατὰ τὴν κτῆσιν τῆς ἐπιταγῆς ἐνήργησεν ἐν γνώσει πρὸς βλάβην τοῦ ὀφειλέτου.

Ἄρθρον 23.

Ὁσάκις ἡ ὀπισθογράφησις περιέχῃ τὴν μνείαν «ἀξία εἰς κάλυψ ν», «πρὸς εἴσπραξιν», «κατὰ πληρεξουσιότητα» ἢ πᾶσαν ἄλλην μνείαν ἐνέχουσαν ἁπλῆν ἐντολήν, ὁ κομιστὴς δύναται ν' ἀσκήσῃ πάντα τὰ ἐκ τῆς ἐπιταγῆς ἀπορρέοντα δικαιώματα, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ ὀπισθογραφήσῃ αὐτὴν εἰμὴ λόγῳ πληρεξουσιότητος.

Οἱ ὑπόχρεοι δύνανται ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ νὰ ἐπικαλεσθῶσι κατὰ τοῦ κομιστοῦ μόνον τὰς ἐνστάσεις, αἱ ὁποῖαι θὰ ἠδύναντο νὰ ἀντιταχθῶσι κατὰ τοῦ ὀπισθογράφου.

Ἡ ἐντολή, ἡ περιεχομένη ἐν τῇ λόγῳ πληρεξουσιότητος ὀπισθογραφήσει, δὲν παρατείνεται διὰ τοῦ θανάτου τοῦ ἐντολέως ἢ τῆς ἐπιγενομένης ἀνικανότητος αὐτοῦ.

Ἄρθρον 24.

Ἡ ὀπισθογράφησις ἡ γενομένη μετὰ τὸ διαμαρτυρικὸν ἢ μετὰ τὴν ἰσοδύναμον βεβαίωσιν ἢ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας τῆς ἐμφανίσεως, παράγει μόνον τὰ ἀποτελέσματα κοινῆς ἐγχωρήσεως.

Ἐκτὸς ἐναντίας ἀποδείξεως, ἡ ἀχρονολόγητος ὀπισθογράφησις θεωρεῖται γενομένη πρὸ τοῦ διαμαρτυρικοῦ ἢ τῆς ἰσοδυνάμου βεβαιώσεως ἢ πρὸ τῆς λήξεως τῆς προβλεπομένης ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ προθεσμίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Περὶ τριτεγγυήσεως

Ἄρθρον 25.

Ἡ πληρωμὴ ἐπιταγῆς δύναται νὰ ἀσφαλισθῇ δι' ὁλόκληρον ἢ διὰ μέρους τοῦ ποσοῦ αὐτῆς διὰ τριτεγγυήσεως.

Ἡ ἀσφάλεια αὕτη παρέχεται παρὰ τρίτου, ἐξαιρέσει τοῦ πληρωτοῦ, ἢ καὶ παρ' ὑπογραφέως τῆς ἐπιταγῆς.

Ἄρθρον 26.

Ἡ τριτεγγύησις παρέχεται ἐπὶ τῆς ἐπιταγῆς ἢ ἐπὶ προσθέματος.

Ἐκφράζεται διὰ τῶν λέξεων «διὰ τριτεγγύησιν» ἢ διὰ πάσης ἄλλης ἰσοδυνάμου φράσεως· ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ τριτεγγυητοῦ.

Θεωρεῖται ὡς προκύπτουσα ἐκ μόνης τῆς ὑπογραφῆς τοῦ τριτεγγυητοῦ, τεθειμένης ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου μέρους τῆς ἐπιταγῆς, ἐκτὸς ἂν πρόκειται περὶ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ἐκδότου.

Ἐν τῇ τριτεγγυήσει σημειοῦται διὰ λογαριασμὸν τίνος βίβεται αὕτη. Ἐλλείψει σημειώσεως θεωρεῖται δοθεῖσα ὑπὲρ τοῦ ἐκδότου.

Ἄρθρον 27.

Ὁ τριτεγγυητὴς ἐνέχεται καθ' ὃν τρόπον καὶ ὁ ὑπὲρ οὗ ἡ τριτεγγύησις.

Ἡ ὑποχρέωσις αὐτοῦ εἶναι ἰσχυρὰ καὶ ὅταν ἡ ἐνοχή, ὑπὲρ ἧς ἠγγυήθη εἶναι ἄκυρος λόγῳ πάσης ἄλλης αἰτίας, ἐκτὸς ἐλαττώματος περὶ τὸν τύπον.

Ὁ τριτεγγυητής, πληρώνων τὴν ἐπιταγήν, ἀποκτᾷ τὰ ἐκ τῆς ἐπιταγῆς ἀπορρέοντα δικαιώματα ἐναντίον τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ ἐγγύησις καὶ ἐναντίον ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐνέχονται ἀπέναντι τοῦ τελευταίου τούτου δυνάμει τῆς ἐπιταγῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Περὶ ἐμφανίσεως καὶ πληρωμῆς

Ἄρθρον 28.

Ἡ ἐπιταγὴ εἶναι πληρωτέα ἐν ὄψει. Πᾶσα ἀντίθετος μνεία θεωρεῖται ὡς μὴ γεγραμμένη.

Ἡ ἐπιταγὴ ἐμφανιζομένη πρὸς πληρωμὴν πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς σημειουμένης ὡς χρονολογίας τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς εἶναι πληρωτέα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐμφανίσεως

Ἄρθρον 29.

Ἡ ἐπιταγή, ἡ ἐκδοθεῖσα καὶ πληρωτέα ἐν τῇ αὐτῇ χώρᾳ, ἐμφανίζεται πρὸς πληρωμὴν ἐντὸς προθεσμίας ὀκτὼ ἡμερῶν.

Ἡ ἐπιταγή, ἡ ἐκδοθεῖσα εἰς χώραν διάφορον τῆς τῆς πληρωμῆς ἐμφανίζεται ἐντὸς προθεσμίας εἴτε εἴκοσιν ἡμερῶν εἴτε ἑβδομήκοντα ἡμερῶν, ἐφ' ὅσον ὁ τόπος τῆς ἐκδόσεως καὶ ὁ τόπος τῆς πληρωμῆς κεῖνται εἰς τὴν αὐτὴν ἢ ἄλλην ἤπειρον.

Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης αἱ ἐπιταγαί, αἱ ἐκδοθεῖσαι ἐν χώρᾳ τῆς Εὐρώπης καὶ πληρωτέαι ἐν χώρᾳ περὶ τὴν Μεσόγειον ἢ ἀντιθέτως, θεωροῦνται ὡς ἐκδοθεῖσαι καὶ πληρωτέαι εἰς τὴν αὐτὴν ἤπειρον.

Ἀφετηρία τῶν ἀνωτέρω σημειουμένων προθεσμιῶν, εἶναι ἡ ἐπὶ τῆς ἐπιταγῆς, ὡς χρονολογία ἐκδόσεως ἀναγραφομένη ἡμέρα

Ἄρθρον 30.

Ἐὰν ἡ ἐπιταγὴ ἐξεδόθη μεταξὺ δύο τόπων ἐχόντων διάφορα ἡμερολόγια, ἡ ἡμέρα τῆς ἐκδόσεως ἀνάγεται εἰς τὴν ἡμέραν τὴν ἀντίστοιχον τοῦ ἡμερολογίου τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς.

Ἄρθρον 31.

Ἡ ἐμφάνισις εἰς συμψηφιστικὸν γραφεῖον ἰσοδυναμεῖ πρὸς ἐμφάνισιν πρὸς πληρωμήν.

Ἄρθρον 32.

Ἡ ἀνάκλισις τῆς ἐπιταγῆς ἰσχύει μόνον μετὰ τὴν ἐκπνοὴν τῆς προθεσμίας ἐμφανίσεως.

Ἐλλείψει ἀνακλήσεως ὁ πληρωτὴς δύναται νὰ πληρώσῃ καὶ μετὰ τὴν ἐκπνοὴν τῆς προθεσμίας ἐμφανίσεως.

Ἄρθρον 33.

Οὔτε ὁ θάνατος τοῦ ἐκδότου, οὔτε ἡ μετὰ τὴν ἔνδοσιν τῆς ἐπιταγῆς ἐπερχομένη ἀνικανότης αὐτοῦ θίγουσι τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐπ ταγῆς.

Ἄρθρον 34.

Ὁ πληρωτής, πληρώνων τὴν ἐπιταγήν, δύναται ν' ἀπαιτήσῃ ὅπως τῷ ἐγχειρισθῇ αὐτὴ ἐξωφλημένη ὑπὸ τοῦ κομιστοῦ.

Ὁ κομιστὴς δὲν δύναται ν' ἀρνηθῇ μερικὴν πληρωμήν.

Ἐπὶ μερικῆς πληρωμῆς ὁ πληρωτὴς δύναται ν' ἀπαιτήσῃ ἵνα γίνῃ μνεία τῆς τοιαύτης πληρωμῆς ἐπὶ τῆς ἐπιταγῆς καὶ νὰ δοθῇ περὶ αὐτῆς ἐξόφλησις.

Ἄρθρον 35.

Ὁ πληρωτής, ὁ πληρώνων ἐπιταγὴν ὀπισθογραφήσιμον, ὑποχρεοῦται νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν κανονικότητα τῆς συνεχείας τῶν ὀπισθογραφήσεων, οὐχὶ ὅμως καὶ τὴν ὑπογραφὴν τῶν ὀπισθογράφων.

Ἄρθρον 36.

Ἐὰν ἐπιταγὴ ἐξεδόθη πληρωτέα εἰς νόμισμα, μὴ κυκλοφοροῦν ἐν τῷ τόπῳ τῆς πληρωμῆς, τὸ ποσὸν δύναται νὰ πληρωθῇ ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς ἐμφανίσεως τῆς ἐπιταγῆς, εἰς τὸ νόμισμα τοῦ τόπου κατὰ τὴν ἀξίαν αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πληρωμῆς. Ἐὰν ἡ πληρωμὴ δὲν ἐπραγματοποιήθη κατὰ τὴν ἐμφάνισιν ὁ κομιστὴς δύναται κατ' ἐκλογὴν αὐτοῦ ν' ἀπαιτήσῃ ὅπως τὸ ποσὸν τῆς ἐπιταγῆς πληρωθῇ εἰς τὸ νόμισμα τοῦ τόπου κατὰ τὴν τρέχουσαν τιμὴν τῆς ἡμέρας εἴτε τῆς ἐμφανίσεως εἴτε τῆς πληρωμῆς.

Αἱ συνήθειαι τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς χρησιμεύουσιν πρὸς καθορισμὸν τῆς ἀξίας τοῦ ξένου νομίσματος. Οὐχ ἧττον ὁ ἐκδότης δύναται νὰ ὁρίσῃ ἵνα τὸ πληρωτέον ποσὸν ὑπολογισθῇ κατὰ τὴν ἐν τῇ ἐπιταγῇ καθοριζομένην τρέχουσαν τιμήν.

Οἱ προηγούμενοι κανόνες δὲν ἐφαρμόζονται ἐν ἢ περιπτώσει ὁ ἐκδότης ὥρισεν ὅτι ἡ πληρωμὴ θέλει γίνει εἰς σημειούμενον νόμισμα (ῥήτρα πραγματικῆς εἰς ἀλλοδαπὸν νόμισμα πληρωμῆς).

Ἐὰν τὸ ποσὸν τῆς ἐπιταγῆς σημειωθῇ εἰς νόμισμα ἔχον τὴν αὐτὴν ὀνομασίαν ἀλλὰ διάφορον ἀξίαν ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκδόσεως καὶ ἐν τῷ τόπῳ τῆς πληρωμῆς, τεκμαίρεται τὸ νόμισμα τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

Περὶ διγράμμου ἐπιταγῆς καὶ περὶ ἐπιταγῆς εἰς λογαριασμόν.

Ἄρθρον 37.

Ὁ ἐκδότης ἢ κομιστὴς ἐπιταγῆς δύναται νὰ διγραμμίσῃ αὐτὴν χωρούντων τῶν ἐν τῷ ἑπομένῳ ἄρθρῳ σημειουμένων ἀποτελεσμάτων.

Ἡ διγράμμισις γίνεται διὰ δύο παραλλήλων γραμμῶν τιθεμένων ἐπὶ τοῦ ἔμπροσθεν μέρους τῆς ἐπιταγῆς. Δύναται νὰ εἶναι γενικὴ ἢ εἰδική.

Ἡ διγράμμισις εἶναι γενική, ἐὰν αὐτὴ οὐδεμίαν ἐντὸς τῶν δύο γραμμῶν φέρει σημείωσιν ἢ τὴν μνείαν «τραπεζίτης» ἢ ἰσοδύναμον ὅρον· εἶναι εἰδική, ἐὰν τὸ ὄνομα τραπεζίτου ἀναγράφεται ἐντὸς τῶν δύο γραμμῶν.

Ἡ γενικὴ διγράμμισις δύναται νὰ μετατραπῇ εἰς εἰδικὴν τοιαύτην, ἀλλὰ ἡ εἰδικὴ διγράμμισις δὲν δύναται νὰ μετατραπῇ εἰς γενικήν. ..

Ἡ διαγραφὴ τῆς διγραμμίσεως ἢ τοῦ ὀνόματος τοῦ σημειουμένου τραπεζίτου θεωρεῖται μὴ γενομένη.

Ἄρθρον 38.

Ἐπιταγὴ μετὰ γενικῆς διαγραμμίσεως δύναται νὰ πληρωθῇ ὑπὸ τοῦ πληρωτοῦ μόνον εἰς τραπεζίτην ἢ εἰς πελάτην τοῦ πληρωτοῦ.

Ἐπιταγὴ μετὰ εἰδικῆς διαγραμμίσεως δύναται νὰ πληρωθῇ ὑπὸ τοῦ πληρωτοῦ μόνον εἰς τὸν σημειούμενον τραπεζίτην ἢ, ἐὰν οὗτος εἶναι ὁ πληρωτής, εἰς πελάτην αὐτοῦ. Ἐν ταύτῃ ὁ σημειούμενος τραπεζίτης δύναται νὰ στραφῇ ἐπὶ τῷ σκοπῷ εἰσπράξεως εἰς ἄλλον τραπεζίτην.

Τραπεζίτης δύναται ν' ἀποκτήσῃ δίγραμμον ἐπιταγήν, μόνον παρά τινος τῶν πελατῶν αὐτοῦ ἢ παρ' ἄλλου τραπεζίτου. Δὲν δύναται νὰ εἰσπράξῃ αὐτὴν διὰ λογαριασμὸν ἄλλων προσώπων πλὴν τούτων.

Ἐπιταγὴ φέρουσα πλείονας εἰδικὰς διαγραμμίσεις δύναται νὰ πληρωθῇ ὑπὸ τοῦ πληρωτοῦ μόνον, ἐὰν ὑπάρχωσι δύο διγραμμίσεις, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μία ἐπὶ σκοπῷ εἰσπράξεως διὰ συμψηφιστικοῦ γραφείου.

Ὁ πληρωτὴς ἢ ὁ τραπεζίτης, ὁ μὴ τηρῶν τὰς ἀνωτέρω διατάξεις, εὐθύνεται διὰ τὴν ἐντεῦθεν ζημίαν μέχρι τοῦ ποσοῦ τῆς ἐπιταγῆς.

Ἄρθρον 39.

Ὁ ἐκδότης ὡς καὶ ὁ κομιστὴς τῆς ἐπιταγῆς δύναται νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν εἰς χρήματα πληρωμὴν αὐτῆς, καταχωρίζων εἰς τὸ ἔμπροσθεν μέρος αὐτῆς πλαγίως τὴν μνείαν «πληρωτέα εἰς λογαριασμόν» ἢ ἰσοδύναμον φράσιν.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ ἐπιταγὴ δύναται νὰ παράσχῃ ἀπὸ μέρους τοῦ πληρωτοῦ ἀφορμὴν μόνον εἰς λογιστικὸν κανονισμὸν (πίστωσις εἰς λογαριασμόν, γύρος ἢ συμψηφισμός). Ὁ λογιστικὸς κανονισμὸς ἰσχύει ὡς πληρωμή.

Ἡ διαγραφὴ τῆς μνείας «πληρωτέα εἰς λογαριασμὸν» θεωρεῖται μὴ γενομένη.

Ὁ πληρωτής, ὁ μὴ τηρῶν τὰς ἀνωτέρω διατάξεις εὐθύνεται διὰ τὴν ἐντεῦθεν ζημίαν μέχρι τοῦ ποσοῦ τῆς ἐπιταγῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ

Περὶ ἀναγωγῆς ἐλλείψει πληρωμῆς.

Ἄρθρον 40.

Ὁ κομιστὴς δύναται νὰ ἀσκήσῃ τὴν ἀναγωγὴν αὐτοῦ κατὰ τῶν ὀπισθογράφων, τοῦ ἐκδότου καὶ τῶν ἄλλων ὑποχρέων, ἐὰν ἡ ἐπιταγή, ἐμφανισθεῖσα ἐγκαίρως, δὲν ἐπληρώθη καὶ ἐὰν ἡ ἄρνησις τῆς πληρωμῆς βεβαιοῦται :

1) Εἴτε διὰ δημοσίου ἐγγράφου (διαμαρτυρικοῦ).

2) Εἴτε διὰ δηλώσεως τοῦ πληρωτοῦ, χρονολογουμένης καὶ γραφομένης ἐπὶ τῆς ἐπιταγῆς μετὰ σημειώσεως τῆς ἡμέρας τῆς ἐμφανίσεως.

3) Εἴτε διὰ χρονολογημένης δηλώσεως γραφείου συμψηφισμοῦ βεβαιούσης ὅτι ἡ ἐπιταγὴ ἐνεχειρίσθη ἐγκαίρως καὶ δὲν ἐπληρώθη.

Ἄρθρον 41.

Τὸ διαμαρτυρικὸν ἢ ἡ ἰσοδύναμος βεβαίωσις γίνεται πρὸ τῆς ἐκπνεύσεως τῆς προθεσμίας τῆς ἐμφανίσεως.

Ἐὰν ἡ ἐμφάνισις ἔλαβε χώραν τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς προθεσμίας, τὸ διαμαρτυρικὸν ἢ ἡ ἰσοδύναμος βεβαίωσις δύναται νὰ γίνῃ τὴν πρώτην ἑπομένην ἐργάσιμον ἡμέραν.

Ἄρθρον 42.

Ὁ κομιστὴς εἰδοποιεῖ περὶ τῆς ἐλλείψεως τῆς πληρωμῆς τὸν ὀπισθογράφον αὐτοῦ καὶ τὸν ἐκδότην ἐντὸς τῶν τεσσάρων ἐργασίμων ἡμερῶν, τῶν ἑπομένων τῆς ἡμέρας τοῦ διαμαρτυρικοῦ ἢ τῆς ἰσοδυνάμου βεβαιώσεως καὶ ἐν περιπτώσει τῆς ῥήτρας «ἀνέξοδος ἐπιστροφή», τῶν ἑπομένων τῆς ἡμέρας τῆς ἐμφανίσεως.

Πᾶς ὀπισθογράφος ἐντὸς τῶν δύο ἐργασίμων ἡμερῶν, τῶν ἑπομένων τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἔλαβε τὴν εἰδοποίησιν, γνωστοποιεῖ εἰς τὸν ὀπισθογράφον αὐτοῦ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ληφθεῖσαν εἰδοποίησιν, σημειῶν τὰ ὀνόματα καὶ τὰς διευθύνσεις τῶν ἐνεργησάντων τὰς προηγουμένας εἰδοποιήσεις, καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς ἀναβρομικῶς μέχρι τοῦ ἐκδότου. Αἱ ἀνωτέρω σημειωθεῖσαι προθεσμίαι τρέχουσιν ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς προηγουμένης εἰδοποιήσεως.

Ὅταν συμφώνως τῷ προηγουμένῳ ἑδαφίῳ γίνεται εἰδοποίησις εἰς ὑπογραφέα τῆς ἐπιταγῆς, ἡ αὐτὴ εἰδοποίησις γίνεται, ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας, πρὸς τὸν τριτεγγυητὴν αὐτοῦ.

Ἐὰν ὀπισθογράφος δὲν ἐσημείωσε τὴν διεύθυνσίν του ἢ ἐσημείωσεν αὐτὴν κατὰ τρόπον δυσανάγνωστον, ἀρκεῖ ἡ εἰδοποίησις πρὸς τὸν προηγούμενον ὀπισθογράφον.

Ὁ ὑπόχρεος πρὸς εἰδοποίησιν δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο ὑφ' οἱονδήποτε τρόπον καὶ δι' ἁπλῆς ἐπιστροφῆς τῆς ἐπιταγῆς.

Ὀφείλει ν' ἀποδείξῃ ὅτι ἐνήργησε τὴν εἰδοποίησιν ἐντὸς τῆς προθεσμίας. Ἡ προθεσμία αὕτη θεωρεῖται τηρηθεῖσα, ἐὰν ἐπιστολή, περιέχουσα τὴν εἰδοποίησιν, ἐδόθη εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον ἐντὸς τῆς εἰρημένης προθεσμίας.

Ὁ μὴ εἰδοποιήσας ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, δὲν ὑπόκειται εἰς ἔκπτωσιν· εὐθύνεται ἐνδεχομένως διὰ τὴν προξενηθεῖσαν ἐκ τῆς ἀμελείας του ζημίαν, τῆς ἀποζημιώσεως μὴ δυναμένης νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῆς ἐπιταγῆς.

Ἄρθρον 43.

Ὁ ἐκδότης, ὁ ὀπισθογράφος ἢ ὁ τριτεγγυητὴς δύναται διὰ τῆς ῥήτρας «ἀνέξοδος ἐπιστροφή», «ἄνευ διαμαρτυρικοῦ» ἢ πάσης ἄλλης ἰσοδυνάμου ῥήτρας ἀναγεγραμμένης ἐπὶ τοῦ τίτλου καὶ ὑπογεγραμμένης παρ' αὐτοῦ, ν' ἀπαλλάξῃ τὸν κομιστὴν τῆς πρὸς ἄσκησιν τῆς ἀναγωγῆς αὐτοῦ συντάξεως διαμαρτυρικοῦ ἢ ἰσοδυνάμου βεβαιώσεως.

Ἡ ῥήτρα αὕτη δὲν ἀπαλλάσσει τὸν κομιστὴν ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τῆς ἐπιταγῆς ἐντὸς τῆς διαγραφομένης προθεσμίας οὔτε ἀπὸ τῶν εἰδοποιήσεων. Ἡ ἀπόδειξις τῆς μὴ τηρήσεως τῆς προθεσμίας βαρύνει τὸν ἐπικαλούμενον αὐτὴν κατὰ τοῦ κομιστοῦ.

Ἐὰν ἡ ῥήτρα ἀνεγράφη ὑπὸ τοῦ ἐκδότου, παράγει τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς ἔναντι πάντων τῶν ὑπογραφέων· ἐὰν ἀνεγράφη ὑπὸ ὀπισθογράφου ἢ τριτεγγυητοῦ, παράγει τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς μόνον ἔναντι αὐτοῦ τούτου. Ἐάν, παρὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἐκδότου ἀναγραφεῖσαν ῥήτραν, ὁ κομιστὴς ἐνήργησε τὴν σύνταξιν τοῦ διαμαρτυρικοῦ ἢ τὴν ἰσοδύναμον βεβαίωσιν, τὰ ἔξοδα βαρύνουσιν αὐτόν. Ὅταν ἡ ῥήτρα προέρχεται ἐξ ὀπισθογράφου ἢ τριτεγγυητοῦ τὰ ἔξοδα τοῦ διαμαρτυρικοῦ ἢ τῆς ἰσοδυνάμου βεβαιώσεως, ἐν περιπτώσει συντάξεως τοιαύτης πράξεως, δύνανται νὰ εἰσπραχθῶσι παρὰ παντὸς ὑπογραφέως.

Ἄρθρον 44.

Πάντες οἱ ἐξ ἐπιταγῆς ὑπόχρεοι εὐθύνονται ἀλληλεγγύως πρὸς τὸν κομιστήν.

Ὁ κομιστὴς δικαιοῦται νὰ ἐναγάγῃ πάντα τὰ πρόσωπα ταῦτα ἀτομικῶς ἢ ὁμαδικῶς μὴ ὑποχρεούμενος νὰ τηρήσῃ τὴν σειράν, καθ' ἣν εἶναι οὗτοι ὑπόχρεοι.

Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει πᾶς ὑπογραφεὺς τῆς ἐπιταγῆς, ὁ ὁποῖος ἐπλήρωσεν αὐτήν.

Ἡ ἀγωγή, ἡ ἐγερθεῖσα καθ' ἑνὸς τῶν ὑποχρέων δὲν κωλύει τὴν ἀγωγὴν κατὰ τῶν ἄλλων, καίτοι ἑπομένων τοῦ ἀρχικῶς ἐναχθέντος.

Ἄρθρον 45.

Ὁ κομιστὴς δύναται ν' ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ καθ' οὗ ἀσκεῖ τὴν ἀναγωγὴν :

1. Τὸ ποσὸν τῆς μὴ πληρωθείσης ἐπιταγῆς.

2. Τοὺς τόκους πρὸς 6 ο/ο ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐμφανίσεως.

3. Τὰ ἔξοδα τοῦ διαμαρτυρικοῦ ἢ τῆς ἰσοδυνάμου βεβαιώσεως, τὰ τῶν γενομένων εἰδοποιήσεων ὡς καὶ τὰ ἄλλα ἔξοδα.

Ἄρθρον 46.

Ὁ πληρώσας τὴν ἐπιταγὴν δύναται ν' ἀπαιτήσῃ παρὰ τῶν πρὸς αὐτὸν εὐθυνομένων :

1. Ὁλόκληρον τὸ ὑπ' αὐτοῦ πληρωθέν ποσόν

2. Τοὺς τόκους τοῦ εἰρημένου ποσοῦ, ὑπολογιζομένους πρὸς 6 ο/ο ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν κατέβαλε τὸ ποσόν.

3. Τὰ ὑπ' αὐτοῦ γενόμενα ἔξοδα.

Ἄρθρον 47.

Πᾶς ὑπόχρεος, κατὰ τοῦ ὁποίου ἀσκεῖται ἀναγωγὴ ἢ ὅστις ὑπόκειται εἰς ἀναγωγήν, δύναται ν' ἀπαιτήσῃ κατὰ τὴν πληρωμὴν τῆς πρὸς αὐτὸν παράδοσιν τῆς ἐπιταγῆς μετὰ τοῦ διαμαρτυρικοῦ ἢ τῆς ἰσοδυνάμου βεβαιώσεως καὶ ἐξωφλημένου λογαριασμοῦ.

Πᾶς ὀπισθογράφος, ὁ ὁποῖος ἐπλήρωσε τὴν ἐπιταγήν, δύναται νὰ διαγράψῃ τὴν ὀπισθογράφισίν του, ὡς καὶ τὰς τῶν ἑπομένων ὀπισθογράφων.

Ἄρθρον 48.

Ὅταν ἡ ἐμφάνισις τῆς ἐπιταγῆς ἢ ἡ σύνταξις τοῦ διαμαρτυρικοῦ ἢ τῆς ἰσοδυνάμου βεβαιώσεως ἐντὸς τῶν τεταγμένων προθεσμιῶν ἐμποδίζηται λόγῳ ἀνυπερθέτου κωλύματος (διάταξις νόμου οἱουδήποτε Κράτους ἢ ἄλλη περίπτωσις ἀνωτέρας βίας), αἱ προθεσμίαι αὗται παρατείνονται.

Ὁ κομιστὴς ὑποχρεοῦται νὰ εἰδοποιήσῃ ἀνυπερθέτως, περὶ

τῆς περιπτώσεως τῆς ἀνωτέρας βίας τὸν ὀπισθογράφον του καὶ νὰ κάμῃ μνείαν τῆς εἰδοποιήσεως ταύτης, χρονολογουμένην καὶ ὑπογεγραμμένην παρ' αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ἐπιταγῆς ἢ ἐπὶ προσθέματος· κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 42.

Μετὰ τὴν παῦσιν τῆς ἀνωτέρας βίας, ὁ κομιστὴς ἐμφανίζει ἀνυπερθέτως τὴν ἐπιταγὴν πρὸς πληρωμὴν καὶ ἐνδεχομένως προκαλεῖ τὴν σύνταξιν διαμαρτυρικοῦ ἢ τὴν ἰσοδύναμον βεβαίωσιν.

Ἐὰν ἡ ἀνωτέρα βία παρατείνηται πέραν τῶν δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὁ κομιστὴς εἰδοποίησεν, ἔστω καὶ πρὸ τῆς ἐκπνεύσεως τῆς προθεσμίας τῆς ἐμφανίσεως, τὸν ὀπισθογράφον αὐτοῦ περὶ τῆς ἀνωτέρας βίας, ἡ ἀναγωγὴ δύναται νὰ ἀσκηθῇ μὴ οὔσης ἀναγκαίας μήτε τῆς ἐμφανίσεως μήτε τοῦ διαμαρτυρικοῦ μήτε τῆς ἰσοδυνάμου βεβαιώσεως.

Γεγονότα καθαρῶς προσωπικὰ ὡς πρὸς τὸν κομιστὴν ἢ ὡς πρὸς ἐκεῖνον, εἰς ὃν οὗτος ἀνέθηκε τὴν ἐμφάνισιν τῆς ἐπιταγῆς ἢ τὴν σύνταξιν τοῦ διαμαρτυρικοῦ ἢ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἰσοδυνάμου βεβαιώσεως δὲν θεωροῦνται ὡς ἀποτελοῦντα περίπτωσιν ἀνωτέρας βίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

Περὶ πλειόνων ἀντιτύπων.

Ἄρθρον 49.

Ἐξαιρέσει τῶν εἰς τὸν κομιστὴν ἐπιταγῶν πᾶσα ἐπιταγὴ ἐκδοθεῖσα ἐν μιᾷ χώρᾳ καὶ πληρωτέᾳ ἐν ἄλλῃ ἢ εἰς ὑπερπόντιον μέρος τῆς αὐτῆς χώρας καὶ ἀντιθέτως εἴτε ἐκδοθεῖσα καὶ καὶ πληρωτέα ἐν τῷ αὐτῷ μέρει ἢ εἰς διάφορα μέρη ὑπερπόντια τῆς αὐτῆς χώρας δύναται νὰ ἐκδοθῇ εἰς πλείονα τοῦ αὐτοῦ περιεχομένου ἀντίτυπα. Ἐὰν ἡ ἐπιταγὴ ἐξεδόθη εἰς πλείονα ἀντίτυπα, τὰ ἀντίτυπα ταῦτα ἀριθμοῦνται ἐν αὐτῷ τῷ κειμένῳ τοῦ τίτλου, τούτου δὲ μὴ γενομένου, ἕκαστον ἐξ αὐτῶν θεωρεῖται ὡς αὐτοτελὴς ἐπιταγή.

Ἄρθρον 50.

Ἡ πληρωμή, ἡ γενομένη ἐφ' ἑνὸς τῶν ἀντιτύπων, ἀπαλλάσσεται καὶ ὅταν δὲν συνεφωνήθη ὅτι ἡ πληρωμὴ αὕτη ἀκυροῖ τὴν δύναμιν τῶν ἄλλων ἀντιτύπων.

Ὁ ὀπισθογράφος, ὁ μεταβιβάσας τὰ ἀντίτυπα εἰς διάφορα πρόσωπα, ὡς καὶ οἱ ἑπόμενοι ὀπισθογράφοι ὑποχρεοῦνται διὰ πάντα τὰ φέροντα τὴν ὑπογραφήν των καὶ μὴ ἐπιστραφέντα ἀντίτυπα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ

Περὶ ἀλλοιώσεων.

Ἄρθρον 51.

Ἐν περιπτώσει ἀλλοιώσεως τοῦ κειμένου τῆς ἐπιταγῆς οἱ μεταγενέστεροι τῆς ἀλλοιώσεως ταύτης ὑπογραφεῖς ὑποχρεοῦνται ἐντὸς τῶν ὅρων τοῦ ἀλλοιωθέντος κειμένου· οἱ προγενέστεροι ὑπογραφεῖς ὑποχρεοῦνται ἐντὸς τῶν ὅρων τοῦ ἀρχικοῦ κειμένου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ

Περὶ παραγραφῆς.

Ἄρθρον 52.

Αἱ ἐξ ἀναγωγῆς ἀγωγαὶ τοῦ κομιστοῦ κατὰ τῶν ὀπισθογράφων, κατὰ τοῦ ἐκδότου καὶ κατὰ τῶν ἄλλων ὑποχρέων παραγράφονται μετὰ ἓξ μῆνας ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας πρὸς ἐμφάνισιν.

Αἱ ἐξ ἀναγωγῆς ἀγωγαὶ τῶν διαφόρων πρὸς πληρωμὴν τῆς ἐπιταγῆς ὑποχρέων τῶν μὲν κατὰ τῶν δὲ παραγράφονται μετὰ ἓξ μῆνας ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ὁ ὑπόχρεος ἐπλήρωσε τὴν ἐπιταγὴν ἢ ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν αὐτὸς οὗτος ἐνήχθη.

Ἄρθρον 53.

Ἡ διακοπὴ τῆς παραγραφῆς ἔχει ἀποτέλεσμα μόνον κατ' ἐκείνου, ὡς πρὸς τὸν ὁποῖον ἔλαβε χώραν τὸ γεγονὸς τὸ διακόπτον τὴν παραγραφήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 54.

Ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ἡ λέξις τραπεζίτης περιλαμβάνει καὶ τὰ φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα τὰ ἐξομοιούμενα διὰ νόμου πρὸς τραπεζίτας.

Ἄρθρον 55.

Ἡ ἐμφάνισις καὶ τὸ διαμαρτυρικὸν ἐπιταγῆς δύναται νὰ γίνωσι μόνον ἐν ἐργασίμῳ ἡμέρᾳ.

Ἐὰν ἡ τελευταία ἡμέρα τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου τασσομένης προθεσμίας διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πράξεων τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν ἐπιταγὴν καὶ ἰδίᾳ διὰ τὴν ἐμφάνισιν ἢ διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ διαμαρτυρικοῦ ἢ τὴν ἐνέργειαν ἰσοδυνάμου πράξεως εἶναι ἡμέρα νόμιμος ἑορτάσιμος, ἡ προθεσμία αὕτη παρατείνεται μέχρι τῆς πρώτης μετὰ τὴν ἔκπνευσιν τῆς προθεσμίας ἐργασίμου ἡμέρας. Αἱ διάμεσοι ἑορτάσιμοι ἡμέραι περιλαμβάνονται ἐν τῷ ὑπολογισμῷ τῆς προθεσμίας.

Ἄρθρον 56.

Αἱ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπόμεναι προθεσμίαι δὲν περιλαμβάνουσι τὴν ἡμέραν τῆς ἀφετηρίας αὐτῶν.

Ἄρθρον 57.

Οὐδεμία ἡμέρα χάριτος εἴτε νόμιμος εἴτε δικαστικὴ ἐπιτρέπεται.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ.

Ἄρθρον 1.

Ἕκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν, δύναται νὰ καθορίσῃ ὅτι ἡ ὑποχρέωσις πρὸς ἀναγραφὴν εἰς τὰς ἐν τῇ χώρᾳ αὐτοῦ ἐκδιδομένας ἐπιταγὰς τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 ἀριθ. 1 τοῦ ἐνιαίου νόμου προβλεπομένης ὀνομασίας ἐπιταγὴ καὶ ἡ ὑποχρέωσις ἡ προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 5 τοῦ ρηθέντος ἄρθρου περὶ σημειώσεως τοῦ τόπου τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐπιταγῆς θέλει ἐφαρμοσθῇ μόνον ἓξ μῆνας μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἄρθρον 2.

Ἕκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν ἔχει τὸ δικαίωμα διὰ τὰς ὑποχρεώσεις τὰς ἀναληφθείσας ἐν τῇ χώρᾳ αὐτοῦ, προκειμένου περὶ ἐπιταγῶν, νὰ καθορίσῃ κατὰ τίνα τρόπον δύναται νὰ ἀναπληρωθῇ αὐτὴ αὕτη ἡ ὑπογραφή, ἐφ' ὅσον ἐπίσημος δήλωσις ἐγγραφεῖσα ἐπὶ τῆς ἐπιταγῆς βεβαιοῖ τὴν θέλησιν ἐκείνου, ὅστις ὤφειλε νὰ ὑπογράψῃ.

Ἄρθρον 3.

Κατὰ παρέκκλισιν τοῦ ἄρθρου 2 ἐδάφ. 3 τοῦ ἐνιαίου νόμου, ἕκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ὁρίσῃ ὅτι ἡ ἐπιταγὴ ἡ ἄνευ σημειώσεως τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς θεωρεῖται ὡς πληρωτέα ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς.

Ἄρθρον 4.

Ἕκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν ἐπιφυλλάσσεται τὸ δικαίωμα προκειμένου περὶ ἐπιταγῶν ἐκδεδομένων καὶ πληρωτέων ἐν τῇ χώρᾳ αὐτοῦ νὰ ὁρίσῃ ὅτι δὲν ἰσχύουσι ὡς ἐπιταγαὶ αἱ ἐπιταγαὶ αἱ ἐκδοθεῖσαι ἐπὶ ἄλλων προσώπων πλὴν τραπεζιτῶν ἢ φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων ἐξομοιουμένων διὰ νόμου πρὸς τραπεζίτας.

Ἕκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν ἐπιφυλλάσσεται ὡσαύτως τὸ δικαίωμα νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὸν ἐγχώριον

αὐτοῦ Νόμον τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἐνιαίου νόμου κατὰ τὴν διατύπωσιν καὶ τοὺς ὅρους τοὺς καλλιον προσήκοντας ἐν τῇ χρησιμοποιήσει τῶν διατάξεων τῆς προηγουμένης παραγράφου.

Ἄρθρον 5.

Ἕκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ καθορίσῃ τὸ χρονικὸν σημεῖον καθ' ὃ ὁ ἐκδότης ὀφείλει νὰ ἔχῃ διαθέσιμα ποσὰ παρὰ τῷ πληρωτῇ.

Ἄρθρον 6.

Ἕκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παραδεχθῇ ὅπως ὁ πληρωτὴς ἀναγράφῃ ἐπὶ τῆς ἐπιταγῆς μνείαν βεβαιώσεως, ἐπικυρώσεως, θεωρήσεως ἢ ἄλλης ἰσοδυνάμου δηλώσεως, ἐφόσον ἡ δήλωσις αὕτη δὲν ἔχει τὴν δύναμιν ἀποδοχῆς καὶ νὰ κανονίσῃ τὰ ἐκ τῆς μνείας ταύτης νομικὰ ἀποτελέσματα.

Ἄρθρον 7.

Κατὰ παρέκκλισιν τῶν ἄρθρων 5 καὶ 14 τοῦ ἐνιαίου νόμου, ἕκαστον τῶν συμβαλλομένων μερῶν ἐπιφυλλάσσεται τὸ δικαίωμα νὰ ὁρίσῃ ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐπιταγὰς τὰς πληρωτέας ἐν τῇ χώρᾳ αὐτοῦ καὶ περιλαμβανούσας τὴν ρήτραν «μὴ μεταβιβάσιμος», ὅτι ἡ τοιαύτη ἐπιταγὴ δύναται νὰ πληρωθῇ μόνον εἰς τὸν κομιστήν, ὅστις παρέλαβε τὴν ἐπιταγὴν φέρουσαν τὴν ρήτραν ταύτην.

Ἄρθρον 8.

Ἕκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν ἐπιφυλλάσσεται τὸ δικαίωμα νὰ κανονίσῃ τὸ ζήτημα, ἐὰν ἐκτὸς τῶς περιπτώσεων τῶν προβλεπομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 τοῦ ἐνιαίου νόμου ἡ ἐπιταγὴ δύναται νὰ ἐκδοθῇ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἐκδότου.

Ἄρθρον 9.

Κατὰ παρέκκλισιν τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ἐνιαίου νόμου ἕκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν εἴτε ἀναγνωρίζει ἐν γένει τὴν ἐπιταγὴν τὴν ἐκδιδομένη ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἐκδότου (ἄρθρον 8 τοῦ Παραρτήματος τούτου) εἴτε ἀναγνωρίζει ταύτην μόνον ἐν περιπτώσει πολλαπλῶν καταστημάτων (ἄρθρον 6 τοῦ ἐνιαίου νόμου) ἐπιφυλλάσσεται τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν ἔκδοσιν τοιαύτης ἐπιταγῆς εἰς τὸν κομιστήν.

Ἄρθρον 10.

Ἕκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν κατὰ παρέκκλισιν τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἐνιαίου νόμου ἐπιφυλλάσσεται νὰ ὁρίσῃ ὅτι ἡ ἐπιταγὴ δύναται νὰ συνομολογηθῇ ὡς πληρωτέα εἰς τὴν κατοικίαν τρίτου μὴ τραπεζίτου.

Ἄρθρον 11.

Ἕκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν ἐπιφυλλάσσεται τὸ δικαίωμα νὰ μὴ περιλάβῃ εἰς τὸν ἐγχώριον νόμον τὸ ἄρθρον 13 τοῦ ἐνιαίου νόμου.

Ἄρθρον 12.

Ἕκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν ἐπιφυλλάσσεται τὸ δικαίωμα νὰ μὴ ἐφαρμόσῃ τὸ ἄρθρον 21 τοῦ ἐνιαίου νόμου προκειμένου περὶ ἐπιταγῶν εἰς τὸν κομιστήν.

Ἄρθρον 13.

Κατὰ παρέκκλισιν τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ ἐνιαίου νόμου ἕκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ὁρίσῃ ὅτι ἡ τριτεγγύησις δύναται νὰ δοθῇ ἐν τῇ χώρᾳ αὐτοῦ δι' ἰδιαιτέρου ἐγγράφου σημειοῦντος τὸν τόπον, ὅπου αὕτη ἐγένετο.

Ἄρθρον 14.

Ἕκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν ἐπιφυλλάσσεται τὸ δικαίωμα νὰ παρατείνῃ τὴν προθεσμίαν τὴν προβλεπομένην ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ ἐνιαίου νόμου καὶ νὰ καθορίσῃ τὰς προθεσμίας τῆς ἐμφανίσεως, προκειμένου περὶ τῶν χωρῶν, τῶν ὑποκειμένων εἰς τὴν κυριαρχίαν ἢ τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ.

Ἕκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν κατὰ παρέκκλισιν τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ ἐνιαίου νόμου ἐπιφυλλάσσεται τὸ δικαίωμα νὰ παρατείνῃ τὰς προθεσμίας, τὰς προβλεπομένας ἐν τῇ ρηθείσῃ διατάξει διὰ τὰς ἐπιταγὰς τὰς ἐκδιδομένας καὶ πληρωτέας εἰς διάφορα μέρη τοῦ κόσμου ἢ εἰς διαφόρους χώρας μέρους τοῦ κόσμου ἄλλου ἐκτὸς τῆς Εὐρώπης.

Δύο ἢ πλείονα τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν ἔχουν τὸ δικαίωμα ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐπιταγὰς τὰς ἐκδιδομένας καὶ πληρωτέας εἰς τὰς χώρας ἑκάστου αὐτῶν νὰ συμφωνήσωσι ὅπως τροποποιήσωσι τὰς προθεσμίας, τὰς προβλεπομένας ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ ἐνιαίου νόμου.

Ἄρθρον 15.

Ἕκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ καθορίσῃ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ ἐνιαίου νόμου τὰ νομικὰ πρόσωπα, ἅτινα κατὰ τὸν ἐγχώριον νόμον θεωροῦνται ὡς συμψηφιστικὰ γραφεῖα.

Ἄρθρον 16.

Ἕκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν ἐπιφυλάσσεται, τροποποιουμένου τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ ἐνιαίου νόμου, τὸ δικαίωμα, ἐπὶ τῶν εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ χώραν πληρωτέων ἐπιταγῶν

α) Νὰ δεχθῇ τὴν ἀνάκλησιν τῆς ἐπιταγῆς καὶ πρὸ τῆς ἐκπνεύσεως τῆς πρὸς ἐμφάνισιν προθεσμίας.

β) Ν' ἀπαγορεύσῃ τὴν ἀνάκλησιν τῆς ἐπιταγῆς καὶ μετὰ τὴν ἔκπνευσιν τῆς πρὸς ἐμφάνισιν προθεσμίας.

Ἐπιπροσθέτως ἕκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κανονίσῃ τὰ ληπτέα μέτρα ἐν περιπτώσει ἀπωλείας ἢ κλοπῆς τῆς ἐπιταγῆς καὶ νὰ καθορίσῃ τὰ ἐντεῦθεν νομικὰ ἀποτελέσματα.

Ἄρθρον 17.

Ἕκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τροποποιήσῃ, ἐὰν τὸ θεωρῇ ἀναγκαῖον ἐπὶ ἐξαιρετικῶν περιστάσεων ἀφορωσῶν τὴν τρέχουσαν τιμὴν τοῦ νομίσματος τοῦ Κράτους τούτου τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐν ἄρθρῳ 36 τοῦ ἐνιαίου νόμου ρήτρας, τῆς σχετικῆς πρὸς τὴν πραγματικὴν πληρωμὴν εἰς ἀλλοδαπὸν νόμισμα, ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐπιταγὰς τὰς πληρωτέας ἐν τῇ χώρᾳ αὐτοῦ. Ὁ αὐτὸς κανὼν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἔκδοσιν ἐπιταγῶν εἰς ἀλλοδαπὰ νομίσματα.

Ἄρθρον 18.

Ἕκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν ἐπιφυλάσσεται τὸ δικαίωμα τροποποιουμένων τῶν ἄρθρων 37, 38 καὶ 39 τοῦ ἐνιαίου νόμου, νὰ δεχθῇ ἐν τῷ ἐγχωρίῳ νόμῳ μόνον τὰς διγράμμους καὶ τὰς εἰς λογαριασμὸν ἐπιταγάς. **Οὐχ ἧττον** αἱ δίγραμμοι καὶ αἱ εἰς λογαριασμὸν ἐπιταγαί, **αἱ ἐκδοθεῖσαι** ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καὶ πληρωτέαι ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, **θεωροῦνται** ἀντιστοίχως ὡς ἐπιταγαὶ εἰς λογαριασμὸν καὶ ὡς δίγραμμοι ἐπιταγαί.

Ἕκαστον τῶν συμβαλλομένων μερῶν, ἔχει ἐπίσης τὸ δικαίωμα νὰ ὁρίσῃ τὴν μνείαν, ἡ ὁποία κατὰ τὸν ἐγχώριον νόμον θὰ δηλοῖ ὅτι ἡ ἐπιταγὴ εἶναι ἐπιταγὴ εἰς λογαριασμόν.

Ἄρθρον 19.

Τὸ ζήτημα ἐὰν ὁ κομιστὴς ἔχει εἰδικὰ δικαιώματα ἐπὶ τῆς προβλέψεως καὶ ποῖαι εἶναι αἱ συνέπειαι τούτων, παραμένει ἐκτὸς τοῦ ἐνιαίου τοῦ νόμου.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει διὰ πᾶν ἄλλο ζήτημα ἀφορῶν τὴν σχέσιν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας ἐξεδόθη ἡ ἐπιταγή.

Ἄρθρον 20.

Ἕκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν ἐπιφυλλάσσεται τὸ δικαίωμα νὰ μὴ ἐξαρτήσῃ ἐκ τῆς ἐμπροθέσμου ἐμφανί-

σεως τῆς ἐπιταγῆς καὶ τῆς ἐμπροθέσμου συντάξεως τοῦ διαμαρτυρικοῦ ἢ τῆς ἰσοδυνάμου βεβαιώσεως τὴν διατήρησιν τῆς ἀναγωγῆς ἐναντίον τοῦ ἐκδότου καὶ νὰ ρυθμίσῃ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς.

Ἄρθρον 21.

Ἕκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν ἐπιφυλάσσεται τὸ δικαίωμα νὰ ὁρίσῃ ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐν τῇ ἰδίᾳ χώρᾳ πληρωτέας ἐπιταγὰς ὅτι, ἡ βεβαίωσις τῆς ἀρνήσεως πρὸς πληρωμήν, ἡ προβλεπομένη ὑπὸ τῶν ἄρθρων 40 καὶ 41 τοῦ ἐνιαίου νόμου πρὸς διατήρησιν τῆς ἀναγωγῆς, δέον νὰ γίνεται ὑποχρεωτικῶς διὰ διαμαρτυρικοῦ, ἀποκλειομένης πάσης ἰσοδυνάμου πράξεως.

Ἕκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν ἔχει ὡσαύτως τὸ δικαίωμα νὰ ὁρίσῃ ὅτι αἱ ὑπὸ τῶν ἀριθμῶν 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ ἐνιαίου νόμου προβλεπόμεναι δηλώσεις, ἐγγράφονται εἰς δημόσιον βιβλίον ἐντὸς τῆς διὰ τὸ διαμαρτυρικὸν καθοριζομένης προθεσμίας.

Ἄρθρον 22.

Κατὰ παρέκκλισιν τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ ἐνιαίου νόμου, ἕκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν δικαιοῦται νὰ διατηρήσῃ ἢ νὰ εἰσαγάγῃ τὸ σύστημα τῆς εἰδοποιήσεως, ὡς ἐνεργητέας ὑπὸ δημοσίου ὑπαλλήλου, δηλαδὴ ὅτι κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ διαμαρτυρικοῦ ὁ συμβολαιογράφος ἢ ὁ ὑπάλληλος ὅστις συμφώνως πρὸς τὸν ἐγχώριον νόμον εἶναι ἁρμόδιος πρὸς σύνταξιν τοῦ διαμαρτυρικοῦ, ὑποχρεοῦται νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου ἐγγράφως τὰ ἐκ τῆς ἐπιταγῆς ὑπόχρεα πρόσωπα, τῶν ὁποίων αἱ διευθύνσεις εἴτε σημειοῦνται ἐπὶ τῆς ἐπιταγῆς, εἴτε εἶναι γνωσταὶ εἰς τὸν συντάσσοντα τὸ διαμαρτυρικὸν δημόσιον ὑπάλληλον, εἴτε ὑποδεικνύονται ὑπὸ τῶν αἰτησάντων τὸ διαμαρτυρικὸν προσώπων. Αἱ ἐκ τῆς τοιαύτης εἰδοποιήσεως προερχόμεναι δαπάναι προστίθενται εἰς τὰ ἔξοδα τοῦ διαμαρτυρικοῦ.

Ἄρθρον 23.

Ἕκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν δικαιοῦται νὰ ὁρίσῃ ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐπιταγάς, αἵτινες ἐκδίδονται καὶ εἶναι πληρωτέαι ἐν τῇ χώρᾳ αὐτοῦ, ὅτι τὸ ἐπιτόκιον τοῦ τόκου περὶ οὗ γίνεται λόγος ἐν τῷ ἄρθρῳ 45 ἀριθ. 2 καὶ ἐν τῷ ἄρθρῳ 46 ἀριθ. 2 τοῦ ἑνιαίου νόμου, δύναται ν' ἀντικατασταθῇ διὰ τοῦ νομίμου τόκου τοῦ ἰσχύοντος ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ ὑψηλοῦ τούτου συμβαλλομένου μέρους.

Ἄρθρον 24.

Κατὰ παρέκκλισιν τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ ἐνιαίου νόμου, ἕκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν ἐπιφυλάσσεται τὸ δικαίωμα νὰ εἰσαγάγῃ ἐν τῷ ἐγχωρίῳ νόμῳ διάταξιν ὁρίζουσαν ὅτι ὁ κομιστὴς δύναται ν' ἀξιώσῃ παρ' ἐκείνου, καθ' οὗ ἀσκεῖ τὴν ἀναγωγὴν αὐτοῦ δικαίωμα προμηθείας, τῆς ὁποίας τὸ ποσὸν θέλει καθορίζεσθαι ὑπὸ τοῦ ἐγχωρίου νόμου. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει, κατὰ παρέκκλισιν τοῦ ἄρθρου 46 τοῦ ἐνιαίου νόμου, ὅσον ἀφορᾷ τὸ πρόσωπον, τὸ ὁποῖον, πληρῶσαν τὴν ἐπιταγήν, ἀπαιτεῖ τὸ ποσὸν αὐτῆς παρὰ τῶν ἀπέναντι αὐτοῦ ὑπευθύνων.

Ἄρθρον 25.

Ἕκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν εἶναι ἐλεύθερον νὰ ὁρίσῃ ὅτι, ἐν περιπτώσει ἐκπτώσεως ἢ παραγραφῆς, παραμένει ἐν τῇ χώρᾳ αὐτοῦ ἀγωγὴ κατὰ τοῦ ἐκδότου, ὅστις δὲν ἔκαμε πρόβλεψιν ἢ κατὰ τοῦ ἐκδότου ἢ ὀπισθογράφου, ὅστις κατέστη πλουσιώτερος ἀδικαιολογήτως.

Ἄρθρον 26.

Ἡ νομοθεσία ἑκάστου τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν εἶναι ἁρμοδία νὰ καθορίσῃ τοὺς λόγους διακοπῆς καὶ ἀναστολῆς τῆς παραγραφῆς τῶν ἀγωγῶν, τῶν ἀπορρεουσῶν ἐξ ἐπιταγῆς, περὶ ὧν δικάζουσι τὰ δικαστήρια αὐτοῦ.

Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη δικαιοῦνται νὰ καθορίσωσι τοὺς ὅρους ὑφ' οὓς ἀναγνωρίζουσι τοιούτους λόγους. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ περὶ τοῦ ἀποτελέσματος ἀγωγῆς, ὡς μέσου ἐνάρξεως τῆς προθεσμίας τῆς παραγραφῆς, περὶ ἧς τὸ ἄρθρον 52 ἐδάφιον 2 τοῦ ἐνιαίου νόμου.

Ἄρθρον 27.

Ἕκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν δικαιοῦται νὰ ὁρίσῃ ὅτι ἐργάσιμοί τινες ἡμέραι ἐξομοιοῦνται πρὸς τὰς νομίμους ἑορτάς, ὅσον ἀφορᾷ τὴν προθεσμίαν ἐμφανίσεως ἢ καὶ πᾶσας τὰς ἄλλας πράξεις τὰς σχετικὰς πρὸς τὰς ἐπιταγάς.

Ἄρθρον 28.

Ἕκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν δικαιοῦται νὰ ἐκδίδῃ γενικὰς ἐξαιρετικὰς διατάξεις σχετικὰς πρὸς τὴν παράτασιν τῆς πληρωμῆς, ὡς καὶ πρὸς τὰς προθεσμίας τὰς ἀφορώσας τὰς συντηρητικὰς πράξεις τῶν ἀναγωγῶν.

Ἄρθρον 29.

Ἕκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν δικαιοῦται ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ ἐνιαίου νόμου νὰ ὁρίσῃ τινες εἶναι οἱ τραπεζῖται καὶ τίνα εἶναι τὰ φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα λόγῳ τῆς φύσεως τῆς δράσεως αὐτῶν ἀφομοιοῦνται πρὸς τραπεζίτας.

Ἄρθρον 30.

Ἕκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν ἐπιφυλάσσεται τὸ δικαίωμα ν' ἀποκλείσῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἐνιαίου νόμου τὰς ταχυδρομικὰς ἐπιταγὰς καὶ τὰς εἰδικὰς ἐπιταγὰς εἴτε τῶν ἐκδοτικῶν ἱδρυμάτων, εἴτε τῶν δημοσίων ταμείων εἴτε τῶν δημοσίων πιστωτικῶν ἱδρυμάτων, ἐφ' ὅσον οἱ ἀνωτέρω τίτλοι ρυθμίζονται εἰδικῶς.

Ἄρθρον 31.

Ἕκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν ὑποχρεοῦται ν' ἀναγωρίσῃ τὰς ὑπὸ παντὸς ὑψηλοῦ συμβαλλομένου μέρους δυνάμει τῶν ἄρθρων 1—13' 14 παράγραφος 1 καὶ 2, 15 καὶ 16, 18—25, 27 29 καὶ 30 τοῦ παρόντος παραρτήματος γενομένας ἀποδεκτὰς διατάξεις.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ
ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ ΕΝΙΑΙΟΥ ΝΟΜΟΥ

Κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς ὑπὸ σημερινὴν χρονολογίαν συμβάσεως «περὶ ἑνιαίου νόμου περὶ ἐπιταγῶν», οἱ ὑπογεγραμμένοι, προσηκόντως ἐξουσιοδοτημένοι, συνεφώνησαν τὰ ἑπόμενα :

Α'.

Τὰ μέλη τῆς Κ.Τ.Ε. καὶ τὰ κράτη μὴ μέλη, τὰ ὁποῖα δὲν θὰ ἦσαν εἰς θέσιν νὰ προβῶσιν πρὸ τῆς πρώτης Σεπτεμβρίου 1933 εἰς τὴν κατάθεσιν τῆς ἐπικυρώσεως τῆς εἰρημένης συμβάσεως, ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν ν' ἀπευθύνωσι ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας ταύτης ἀνακοίνωσιν εἰς τὸν Γεν. Γραμματέα τῆς Κ.Τ.Ε., γνωρίζοντα αὐτῷ, τὴν κατάστασιν ἐν τῇ ὁποίᾳ ταῦτα εὑρίσκονται σχετικῶς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἐπικυρώσεως.

Β'.

Ἐὰν κατὰ τὴν πρώτην Νοεμβρίου 1943 αἱ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου VI ἐδάφιον 1 προβλεπόμεναι προϋποθέσεις διὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς συμβάσεως δὲν ἐπληρώθησαν, ὁ Γεν. Γραμματεὺς τῆς Κ.Τ.Ε. θέλει συγκαλέσει συνεδρίασιν τῶν μελῶν τῆς Κ. Τ. Ε. καὶ τῶν κρατῶν μὴ μελῶν τῶν ὑπογραψάντων τὴν σύμβασιν ἢ τῶν προσχωρησάντων εἰς αὐτήν.

Ἡ συνεδρίασις αὕτη θέλει ἔχει ὡς θέμα τὴν ἐξέτασιν τῆς καταστάσεως καὶ τῶν τυχὸν ληπτέων μέτρων πρὸς ἀντιμετώπισιν αὐτῆς.

Γ'.

Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη θ' ἀναγνωρίσωσιν ἀμοιβαίως ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῶν τὰς νομοθετικὰς διατάξεις, αἵτινες θὰ τεθῶσιν ὑπ' αὐτῶν ἐν τοῖς χώραις σχετικῶς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συμβάσεως.

Πρὸς βεβαίωσιν τῶν ἀνωτέρω οἱ πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὸ παρὸν πρωτόκολλον.

Ἐγένετο ἐν Γενεύῃ τῇ 19 Μαρτίου 1931 εἰς μοναδικὸν ἔγγραφον, ὅπερ θὰ κατατεθῇ εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Γραμματείας τῆς Κ.Τ.Ε.

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον θὰ διαβιβασθῇ πρὸς πάντα τὰ μέλη τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, καὶ πρὸς πάντα τὰ κράτη μὴ μέλη τ' ἀντιπροσωπευθέντα εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν ταύτην.

(Ἕπονται ὑπογραφαί)

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Περὶ κανονισμοῦ συγκρούσεων τινῶν νόμων ἐπὶ τῶν ἐπιταγῶν.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ καθιερώσωσι κανόνας πρὸς ἐπίλυσιν συγκρούσεων τινῶν νόμων ἐπὶ τῶν ἐπιταγῶν ὥρισαν ὡς πληρεξουσίους αὐτῶν τοὺς ἑξῆς :

(Ἕπονται τὰ ὀνόματα τῶν πληρεξουσίων)

οἵτινες, ἀφοῦ ἀνεκοίνωσαν τὰ πληρεξούσια αὐτῶν, εὑρεθέντα ἐν τάξει, συνεφώνησαν τ' ἀκόλουθα :

Ἄρθρον 1.

Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη ὑποχρεοῦνται ἀμοιβαίως νὰ ἐφαρμόζωσι διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν κατωτέρω ἀπαριθμουμένων συγκρούσεων νόμων ἐπὶ τῶν ἐπιταγῶν τοὺς εἰς τὰ ἑπόμενα ἄρθρα κανόνας.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἱκανότης τοῦ προσώπου, ὅπερ ὑποχρεοῦται ἐξ ἐπιταγῆς, ρυθμίζεται ὑπὸ τοῦ ἐγχωρίου αὐτοῦ νόμου. Ἐὰν ὁ ἐγχώριος οὗτος νόμος κηρύττῃ ἐφαρμοστέον τὸν νόμον ἄλλης χώρας, ἐφαρμόζεται ὁ τελευταῖος οὗτος νόμος.

Τὸ πρόσωπον, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀνίκανον κατὰ τὸν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ νόμον, ὑποχρεοῦται ἐν τούτοις ἐγκύρως, ἐὰν ὑπέγραψεν ἐν τῷ ἐδάφει χώρας, κατὰ τὴν νομοθεσίαν τῆς ὁποίας τὸ πρόσωπον τοῦτο εἶναι ἱκανόν.

Ἕκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν δικαιοῦται νὰ μὴ ἀναγνωρίζῃ τὸ κῦρος τῆς ἐν ἐπιταγῇ ἀναληφθείσης ὑποχρεώσεως ὑπό τινος τῶν ὑπηκόων αὐτοῦ καὶ ἥτις ὑποχρέωσις θὰ ἐθεωρεῖτο ἰσχυρὰ ἐν τῷ ἐδάφει τῶν ἄλλων ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν, μόνον κατ' ἐφαρμογὴν τῆς προηγουμένης παραγράφου τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 3.

Ὁ νόμος τοῦ τόπου, ἐν ᾧ ἡ ἐπιταγὴ εἶναι πληρωτέα, ὁρίζει τὰ πρόσωπα ἐπὶ τῶν ὁποίων δύναται ἡ ἐπιταγὴ νὰ ἐκδοθῇ.

Ἐὰν κατὰ τὸν νόμον τοῦτον ὁ τίτλος εἶναι ἄκυρος ὡς ἐπιταγὴ λόγῳ τοῦ προσώπου ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐξεδόθη, αἱ ὑποχρεώσεις αἱ ἀπορρέουσαι ἐκ τῶν ὑπογραφῶν τῶν ἐπὶ τοῦ τίτλου εἰς ἄλλας χώρας τεθεισμένων, τῶν ὁποίων οἱ νόμοι δὲν περιέχουσι τὴν εἰρημένην διάταξιν εἶναι οὐχ ἧττον ἰσχυραί.

Ἄρθρον 4.

Ὁ τύπος τῶν ἐξ ἐπιταγῆς ὑποχρεώσεων ρυθμίζεται ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς χώρας, ἐν τῷ ἐδάφει τῆς ὁποίας αἱ ὑποχρεώσεις αὗται ἀνελήφθησαν δι' ὑπογραφῆς. Οὐχ ἧττον ἀρκεῖ ἡ τήρησις τῶν τύπων τῶν ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ νόμου τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς.

Ἐν τούτοις, ἐὰν αἱ ἐξ ἐπιταγῆς δι' ὑπογραφῆς ἀναληφθεῖσαι ὑποχρεώσεις δὲν εἶναι μὲν ἰσχυραὶ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἀλλὰ εἶναι σύμφωνοι πρὸς τὴν νομοθεσίαν τῆς χώρας, ἔνθα ὑποχρέωσις μεταγενεστέρα ἀνελήφθη δι' ὑπογραφῆς, τὸ γεγονὸς ὅτι αἱ πρῶται ὑποχρεώσεις εἶναι κατὰ τὸν τύπον ἄτακτοι, δὲν αἴρει τὸ κῦρος τῆς μεταγενεστέρας ὑποχρεώσεως.

Ἕκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν δικαιοῦται νὰ ὁρίσῃ ὅτι αἱ ἐξ ἐπιταγῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀναληφθεῖσαι ὑποχρεώσεις ὑπὸ ὑπηκόου αὐτοῦ, εἶναι ἰσχυραὶ ἔναντι ἑτέρου ὑπηκόου αὐτοῦ ἐν τῷ ἐδάφει αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον ἀνελήφθησαν κατὰ τὸν τύπον, τὸν ὑπὸ τοῦ ἐγχωρίου νόμου προβλεπόμενον.

Ἄρθρον 5.

Ὁ νόμος τοῦ τύπου, ἐν τῷ ἐδάφει τοῦ ὁποίου αἱ ἐξ ἐπιταγῆς ὑποχρεώσεις ἀνελήφθησαν δι' ὑπογραφῆς, ρυθμίζει τὰ ἀποτελέσματα τῶν ὑποχρεώσεων τούτων.

Ἄρθρον 6.

Αἱ προθεσμίαι τῆς ἀσκήσεως τῆς ἀναγωγῆς ρυθμίζονται διὰ πάντας τοὺς ὑπογραφεῖς ὑπὸ τοῦ νόμου τοῦ τύπου τῆς ἐκδόσεως τοῦ τίτλου.

Ἄρθρον 7.

Ὁ νόμος ἅπου ἡ ἐπιταγὴ εἶναι πληρωτέα ρυθμίζει :

1. Ἐὰν ἡ ἐπιταγὴ εἶναι ἀναγκαίως ἐν ὄψει ἢ ἐὰν δύναται νὰ ἐκδοθῇ ἐπὶ προθεσμίᾳ ἀπὸ ὄψεως καὶ ἐπίσης τίνα εἶναι τὰ ἀποτελέσματα τῆς μεταχρονολογήσεως.

2. Τὴν προθεσμίαν τῆς ἐμφανίσεως.

3. Ἐὰν ἡ ἐπιταγὴ δύναται νὰ γίνῃ ἀποδεκτή, νὰ βεβαιωθῇ, νὰ ἐπικυρωθῇ ἢ νὰ θεωρηθῇ καὶ τίνα εἶναι τὰ ἀποτελέσματα τῶν μνειῶν τούτων.

4. Ἐὰν ὁ κομιστὴς δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ ἢ ἐὰν ὑποχρεοῦται νὰ δεχθῇ μερικὴν πληρωμήν.

5. Ἐὰν ἡ ἐπιταγὴ δύναται νὰ εἶναι διάγραμμος ἢ δύναται νὰ περιέχῃ τὴν ρήτραν « εἰς λογαριασμόν» ἢ ἰσοδύναμον ἔκφρασιν καὶ τίνα εἶναι τὰ ἀποτελέσματα τῆς διγραμμίσεως ταύτης ἢ τῆς ρήτρας ταύτης ἢ τῆς ἰσοδυνάμου ταύτης ἐκφράσεως.

6. Ἐὰν ὁ κομιστὴς ἔχει εἰδικὰ δικαιώματα ἐπὶ τῆς προβλέψεως καὶ ποῖα εἶναι ἡ φύσις αὐτῶν.

7. Ἐὰν ὁ ἐκδότης δύναται ν' ἀνακαλέσῃ τὴν ἐπιταγὴν ἢ νὰ προβῇ εἰς ἀντίστασιν κατὰ τῆς πληρωμῆς αὐτῆς.

8. Τὰ ληπτέα μέτρα ἐν περιπτώσει ἀπωλείας ἢ κλοπῆς τῆς ἐπιταγῆς.

9. Ἐὰν τὸ διαμαρτυρικὸν ἢ ἡ ἰσοδύναμος βεβαίωσις εἶναι ἀναγκαία διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἀναγνωγῆς ἐναντίον τῶν ὀπισθογράφων, τοῦ ἐκδότου καὶ τῶν ἄλλων ὑποχρέων.

Ἄρθρον 8.

Ὁ τύπος καὶ αἱ προθεσμίαι τοῦ διαμαρτυρικοῦ ὡς καὶ ὁ τύπος τῶν ἄλλων πράξεων τῶν ἀναγκαίων πρὸς ἄσκησιν ἢ πρὸς διατήρησιν τῶν δικαιωμάτων ἐξ ἐπιταγῆς ρυθμίζονται ὑπὸ τῶν νόμων τῆς χώρας, ἐν τῷ ἐδάφει τῆς ὁποίας συντάσσεται τὸ διαμαρτυρικὸν ἢ ἐνεργεῖται ἡ περὶ ἧς πρόκειται πρᾶξις.

Ἄρθρον 9.

Ἕκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν ἐπιφυλάσσεται τὸ δικαίωμα νὰ μὴ ἐφαρμόσῃ τὰς ἀρχὰς τοῦ διεθνοῦς ἰδιωτικοῦ δικαίου τὰς ὑπὸ τῆς παρούσης συμβάσεως καθιερουμένας, ἐφ' ὅσον πρόκειται :

1. Περὶ ὑποχρεώσεως ἀναληφθείσης ἐκτὸς τοῦ ἐδάφους τινὸς τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν.

2. Περὶ νόμου ἐφαρμοστέου κατὰ τὰς ἀρχὰς ταύτας καὶ ὅστις δὲν θὰ ἦτο ὁ νόμος ἑνὸς τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν.

Ἄρθρον 10.

Ἐν τῷ ἐδάφει ἑκάστου τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν αἱ διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ ἐπιταγῶν ἐκδεδομένων ἤδη κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης συμβάσεως.

"Αρθρον 11.

Ἡ παροῦσα σύμβασις, ἧς τὸ Γαλλικὸν καὶ τὸ Ἀγγλικὸν κείμενον ἔχουσιν ἴσην ἰσχύν, φέρει τὴν σημερινὴν χρονολογίαν.

Δύναται νὰ ὑπογραφῇ μεταγενεστέρως μέχρι τῆς 15 Ἰουλίου 1931 ὑπὸ παντὸς μέλους τῆς ΚΤΕ καὶ ὑπὸ παντὸς κράτους μὴ μέλους.

"Αρθρον 12.

Ἡ παροῦσα σύμβασις θέλει ἐπικυρωθῇ.

Αἱ ἐπικυρώσεις θέλουσι κατατεθῇ πρὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου 1933 παρὰ τῷ Γενικῷ Γραμματεῖ τῆς ΚΤΕ, ὅστις θέλει ἀμέσως γνωρίσει τὴν λῆψιν αὐτῶν πρὸς πάντα τὰ μέλη τῆς ΚΤΕ, καὶ πρὸς τὰ κράτη τὰ μὴ μέλη, ἐν ὀνόματι τῶν ὁποίων ὑπεγράφη ἡ παροῦσα σύμβασις ἢ ἐγένετο ἡ προσχώρησις.

"Αρθρον 13.

Ἀπὸ τῆς 15 Ἰουλίου 1931 πᾶν μέλος τῆς ΚΤΕ καὶ πᾶν κράτος μὴ μέλος δύναται νὰ προσχωρήσῃ.

Ἡ προσχώρησις αὕτη πραγματοῦται διὰ γνωστοποιήσεως πρὸς τὸν Γεν. Γραμματέα τῆς ΚΤΕ, κατατιθεμένης εἰς τ' ἀρχεῖα τῆς Γραμματείας.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς θὰ κοινοποιήσῃ ἀμέσως τὴν κατάθεσιν ταύτην πρὸς πάντα τὰ μέλη τῆς ΚΤΕ καὶ πρὸς τὰ κράτη τὰ μὴ μέλη, ἐν ὀνόματι τῶν ὁποίων ἡ παροῦσα σύμβασις θὰ εἶχε ὑπογραφῇ ἢ θὰ εἶχε γίνει προσχώρησις.

"Αρθρον 14.

Ἡ παροῦσα σύμβασις θέλει ἰσχύσῃ μόνον, ὅταν ἐπικυρώσωσιν αὐτὴν ἢ προσχωρήσωσιν εἰς αὐτὴν ἑπτὰ μέλη τῆς Κ.Τ.Ε. ἢ κράτη μὴ μέλη, μεταξὺ τῶν ὁποίων, δέον νὰ καταλέγωνται τρία μέλη τῆς ΚΤΕ, ἀντιπροσωπευόμενα μονίμως εἰς τὸ Συμβούλιον.

Ἡ χρονολογία τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος εἶναι ἡ ἐννενηκοστὴ ἡμέρα, ἡ ὁποία θὰ ἐπακολουθήσῃ τὴν ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κ.Τ.Ε. λῆψιν τῆς ἑβδομάδος ἐπικυρώσεως ἢ προσχωρήσεως, συμφώνως πρὸς τὸ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς ΚΤΕ, προβαίνων εἰς τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις 12 καὶ 15 προβλεπομένας γνωστοποιήσεις, σημειοῖ εἰδικῶς ὅτι ἔχουσι ληφθῇ αἱ προβλεπόμεναι ἐν τῷ πρώτῳ ἐδαφίῳ τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπικυρώσεις ἢ προσχωρήσεις.

"Αρθρον 15.

Ἑκάστη ἐπικύρωσις ἢ προσχώρησις ἐπερχομένη μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς συμβάσεως, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 14 ἐπάγεται τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς ἀπὸ τῆς ἐννενηκοστῆς ἡμέρας, ἡ ὁποία θὰ ἐπακολουθήσῃ τὴν χρονολογίαν τῆς λήψεως αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς ΚΤΕ.

"Αρθρον 16.

Ἐξαιρέσει κατεπειγουσῶν περιπτώσεων ἡ παροῦσα σύμβασις δὲν δύναται νὰ καταγγελθῇ πρὸς τῆς παρελεύσεως προθεσμίας δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῆς διὰ τὸ καταγγέλλον μέλος τῆς ΚΤΕ ἢ διὰ τὸ Κράτος μὴ μέλος. Ἡ καταγγελία αὕτη παράγει τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς ἀπὸ τῆς ἐννενηκοστῆς ἡμέρας, ἡ ὁποία θὰ ἐπακολουθήσῃ τὴν λῆψιν παρὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς πρὸς αὐτὸν ἀπευθυνομένης γνωστοποιήσεως.

Πᾶσα καταγγελία ἀνακοινοῦται ἀμέσως ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς ΚΤΕ εἰς πάντα τὰ μέλη τῆς ΚΤΕ καὶ εἰς τὰ κράτη τὰ μὴ μέλη, ἐν ὀνόματι τῶν ὁποίων ἡ παροῦσα σύμβασις ὑπεγράφη ἢ ἐγένετο ἡ προσχώρησις.

Πᾶσα καταγγελία ἐπάγεται ἀποτελέσματα μόνον, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ μέλος τῆς ΚΤΕ ἢ τὸ κράτος τὸ μὴ μέλος, ἐν ὀνόματι τοῦ ὁποίου ἐγένετο.

"Αρθρον 17.

Πᾶν μέλος τῆς ΚΤΕ καὶ πᾶν κράτος μὴ μέλος, ἔναντι τοῦ ὁποίου ἡ παροῦσα σύμβασις εἶναι ἐν ἰσχύϊ, δύναται ν' ἀπευθύνῃ πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς ΚΤΕ ἀπὸ τῆς ἐκπνοῆς τοῦ τετάρτου ἔτους, τοῦ ἐπακολουθήσαντος τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς συμβάσεως, αἴτησιν, σκοποῦσαν τὴν ἀναθεώρησιν τινῶν ἢ πασῶν τῶν διατάξεων τῆς συμβάσεως ταύτης.

Ἐὰν τοιαύτη αἴτησις, ἀνακοινωθεῖσα πρὸς τὰ ἄλλα μέλη τῆς ΚΤΕ ἢ Κράτη μέλη, μεθ' ὧν ἡ σύμβασις εἶναι τότε ἐν ἰσχύει, ὑποστηριχθῇ ἐντὸς ἔτους ὑπὸ ἓξ τοὐλάχιστον ἐξ αὐτῶν, τὸ Συμβούλιον τῆς Κ. Τ. Ε. θὰ ἀπαρασίτητο ἐὰν συντρέχῃ λόγος συγκλήσεως συνδιασκέψεως πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

"Αρθρον 18.

Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη δύνανται νὰ δηλώσωσι κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ὑπογραφῆς, τῆς ἐπικυρώσεως ἢ τῆς προσχωρήσεως, ὅτι διὰ τῆς ὑπ' αὐτῶν ἀποδοχῆς τῆς παρούσης συμβάσεως οὐδεμίαν ἐννοοῦσι ν' ἀναλάβωσιν ὑπεχρέωσιν, ὅσον ἀφορᾷ τὸ σύνολον ἢ μέρος τῶν ἀποικιῶν των, προτεκτοράτων των, χωρῶν τελουσῶν ὑπὸ τὴν ἐπικυριαρχίαν ἢ τὴν ἐντολὴν αὐτῶν· ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ παροῦσα σύμβασις δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν χωρῶν, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὸ ἀντικείμενον τοιαύτης δηλώσεως.

Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη δύνανται μεταγενεστέρως νὰ γνωστοποιήσωσι πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ὅτι ἐννοοῦσι νὰ ἐφαρμόσωσι τὴν παροῦσαν σύμβασιν εἰς τὸ σύνολον ἢ εἰς οἱονδήποτε μέρος τῶν χωρῶν αὐτῶν, αἵτινες ἀπετέλεσαν τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ προβλεπομένης δηλώσεως. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ σύμβασις ἐφαρμόζεται εἰς τὰς ἐν τῇ γνωστοποιήσει διαλαμβανομένας χώρας ἐννενήκοντα ἡμέρας μετὰ τὴν λῆψιν τῆς γνωστοποιήσεως ταύτης ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κ.Τ.Ε. Ὡσαύτως τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη δύνανται ἐν πάσῃ στιγμῇ νὰ δηλώσωσιν, ὅτι ἡ παροῦσα σύμβασις παύει ἐφαρμοζομένη εἰς τὸ σύνολον ἢ εἰς οἱονδήποτε μέρος τῶν ἀποικιῶν αὐτῶν, προτεκτοράτων ἢ χωρῶν τελουσῶν ὑπὸ τὴν ἐπικυριαρχίαν ἢ ἐντολὴν αὐτῶν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ σύμβασις παύει ἐφαρμοζομένη εἰς τὰς χώρας, αἵτινες ἀποτελοῦν ἀντικείμενον τοιαύτης δηλώσεως, ἓν ἔτος μετὰ τὴν λῆψιν τῆς τελευταίας ταύτης ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κ. Τ. Ε.

"Αρθρον 19.

Ἡ παροῦσα σύμβασις θέλει καταχωρισθῇ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς ΚΤΕ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῆς.

Πρὸς βεβαίωσιν οἱ ἀνωτέρω μνημονευόμενοι πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν σύμβασιν. Ἐγένετο ἐν Γενεύῃ τῇ 19ῃ Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννακοσιοστοῦ τριακοστοῦ πρώτου (1931) ἔτους εἰς μοναδικὸν ἔγγραφον, ὅπερ θὰ κατατεθῇ εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Γραμματείας τῆς Κ. Τ. Ε.

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον θὰ διαβιβασθῇ πρὸς πάντα τὰ μέλη τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ πρὸς πάντα τὰ κράτη τὰ μὴ μέλη, τὰ ἀντιπροσωπευθέντα εἰς τὴν συνδιάσκεψιν.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ ΠΕΡΙ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΩΣ ΝΟΜΩΝ

Κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν συμβάσεως «περὶ κανονισμοῦ συγκρούσεών τινων νόμων ἐπὶ τῶν ἐπιταγῶν» οἱ ὑπογεγραμμένοι προσηκόντων ἐξουσιοδοτημένοι συνεφώνησαν τὰ ἑπόμενα :

Α'.

Τὰ μέλη τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ τὰ Κράτη μὴ μέλη, τὰ ὁποῖα δὲν θὰ ἦσαν εἰς θέσιν νὰ προβῶσιν πρὸ τῆς πρώτης Σεπτεμβρίου 1933 εἰς τὴν κατάθεσιν τῆς ἐπικυρώσεως τῆς εἰρημένης συμβάσεως, ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν ν' ἀπευθύνωσιν ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας ταύτης ἀνακοινώσωσιν πρὸς τὸν Γεν. Γραμματέα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, γνωρίζοντα αὐτῷ, τὴν κατάσασιν ἐν τῇ ὁποίᾳ ταῦτα εὑρίσκονται σχετικῶς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἐπικυρώσεως.

Β'.

Ἐὰν κατὰ τὴν πρώτην Νοεμβρίου 1933 αἱ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 15 ἐδάφ. 1 προβλεπόμεναι προϋποθέσεις διὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς συμβάσεως δὲν ἐπληρώθησαν, ὁ Γεν. Γραμματεὺς τῆς Κ. Τ. Ε. θέλει συγκαλέσει συνεδρίασιν τῶν μελῶν τῆς Κ. Τ. Ε. καὶ τῶν κρατῶν μὴ μελῶν, τῶν ὑπογραψάντων τὴν σύμβασιν ἢ τῶν προσχωρησάντων εἰς αὐτὴν.

Ἡ συνεδρίασις αὕτη θέλει ἔχει ὡς θέμα τὴν ἐξέτασιν τῆς καταστάσεως καὶ τῶν τυχὸν ληπτέων μέτρων πρὸς ἀντιμετώπισιν αὐτῆς.

Γ'.

Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη θ' ἀνακοινώσωσιν ἀμοιβαίως ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῶν τὰς νομοθετικὰς διατάξεις, αἵτινες θὰ τεθῶσιν ὑπ' αὐτῶν ἐν ταῖς ἰδίαις χώραις σχετικῶς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συμβάσεως.

Πρὸς βεβαίωσιν τῶν ἀνωτέρω οἱ πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὸ παρὸν πρωτόκολλον.

Ἐγένετο ἐν Γενεύῃ τῇ 19 Μαρτίο 1931 εἰς μοναδικὸν ἔγγραφον, ὅπερ θὰ κατατεθῇ εἰς τ' ἀρχεῖα τῆς Γραμματείας τῆς Κ. Τ. Ε.

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον θὰ διαβιβασθῇ πρὸς πάντα τὰ μέλη τῆς Κ. Τ. Ε. καὶ πρὸς πάντα τὰ κράτη μὴ μέλη τ' ἀντιπροσωπευθέντα εἰς τὴν συνδιάσκεψιν ταύτην.

("Επονται αἱ ὑπογραφαί).

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Περὶ χαρτοσημάνσεως τῶν ἐπιταγῶν.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ ρυθμίσωσι προβλήματά τινα τῆς χαρτοσημάνσεως τῶν ἐπιταγῶν, ὥρισαν ὡς πληρεξουσίους αὐτῶν τοὺς ἑξῆς

("Επονται τὰ ὀνόματα τῶν πληρεξουσίων)

οἵτινες ἀφοῦ ἀνεκοίνωσαν τὰ πληρεξούσια αὐτῶν εὑρεθέντα ἐν τάξει συνεφώνησαν τὰ ἀκόλουθα.

"Αρθρον 1.

Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη ἐν ἐλλείψει διατάξεως ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν νομοθεσίᾳ ὑποχρεοῦνται νὰ τροποποιήσωσι τοὺς ἰδίους αὐτῶν νόμους ἐντὸς τῆς χώρας, τελούσης ὑπὸ τὴν ἰδίαν αὐτῶν κυριαρχίαν ἢ ἐξουσίαν καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ἡ παροῦσα σύμβασις εἶναι ἐφαρμοστέα, οὕτως ὥστε ἡ ἰσχὺς τῶν ἐξ ἐπιταγῆς ὑποχρεώσεων ἢ ἡ ἄσκησις τῶν ἐξ αὐτῆς δικαιωμάτων νὰ μὴ δύναται νὰ ἐξαρτηθῇ ἐκ τῆς τηρήσεως τῶν περὶ χαρτοσήμου διατάξεων.

Ἐν τούτοις δύνανται τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη ν' ἀναστείλουν τὴν ἄσκησιν τῶν δικαιωμάτων τούτων μέχρι καταβολῆς τοῦ νομίμου χαρτοσήμου, ὡς καὶ τῶν νομίμων προστίμων. Δύνανται ἐπίσης νὰ ὁρίσωσιν ὅτι ἡ ἰδιότης καὶ τ' ἀποτελέσματα τοῦ τίτλου ἀμέσως ἐκτελεστοῦ, τὰ ὁποῖα συμφώνως τῇ νομοθεσίᾳ αὐτῶν παρέχονται εἰς τὴν ἐπιταγήν, ἐξαρτῶνται ἐκ τοῦ ὅρου ὅτι τὸ χαρτόσημον ἅμα τῇ ἐκδόσει τοῦ τίτλου κατεβλήθη προσηκόντως συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν νόμων αὐτῶν.

"Αρθρον 2.

Ἡ παροῦσα σύμβασις, ἧς τὸ γαλλικὸν καὶ τὸ ἀγγλικὸν κείμενον ἔχουσιν ἴσην ἰσχύν, φέρει τὴν σημερινὴν χρονολογίαν.

Δύναται νὰ ὑπογραφῇ μεταγενέστερον μέχρι τῆς 15 Ἰουλίου 1931 ὑπὸ παντὸς μέλους τῆς Κ. Τ. Ε. καὶ ὑπὸ παντὸς κράτους μὴ μέλους.

"Αρθρον 3.

Ἡ παροῦσα σύμβασις θέλει ἐπικυρωθῇ. Αἱ ἐπικυρώσεις θέλουσι κατατεθῇ πρὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1933 παρὰ τῷ Γεν. Γραμματεῖ τῆς Κ. Τ. Ε. ὅστις θέλει ἀμέσως γνωρίσει τὴν λῆψιν αὐτῶν πρὸς πάντα τὰ μέλη τῆς Κ. Τ. Ε. καὶ πρὸς τὰ κράτη μὴ μέλη, ἐν ὀνόματι ὧν ὑπεγράφη ἡ παροῦσα σύμβασις ἢ ἐγένετο προσχώρησις.

"Αρθρον 4.

Ἀπὸ τῆς 15ης Ἰουλίου 1931 πᾶν μέλος τῆς Κ.Τ.Ε. καὶ πᾶν κράτος μὴ μέλος δύναται νὰ προσχωρήσῃ.

Ἡ προσχώρησις αὕτη πραγματοποιεῖται διὰ γνωστοποιήσεως πρὸς τὸν Γεν. Γραμματέα τῆς Κ.Τ.Ε., κατατεθειμένης εἰς τ' ἀρχεῖα τῆς Γραμματείας.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς θὰ κοινοποιήσῃ ἀμέσως τὴν κατάθεσιν ταύτην πρὸς πάντα τὰ μέλη τῆς Κ.Τ.Ε. καὶ πρὸς τὰ κράτη μὴ μέλη, ἐν ὀνόματι τῶν ὁποίων ἡ παροῦσα σύμβασις θὰ εἶχεν ὑπογραφῇ ἢ θὰ εἶχε γίνει προσχώρησις.

"Αρθρον 5.

Ἡ παροῦσα σύμβασις θέλει ἰσχύσῃ μόνον, ὅταν ἐπικυρώσωσιν αὐτὴν ἢ προσχωρήσωσι εἰς αὐτὴν ἑπτὰ μέλη τῆς Κ.Τ.Ε. ἢ Κράτη μὴ μέλη, μεταξὺ τῶν ὁποίων δέον νὰ καταλέγωνται τρία μέλη τῆς Κ.Τ.Ε. ἀντιπροσωπευόμενα μονίμως εἰς τὸ Συμβούλιον.

Ἡ χρονολογία τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος εἶναι ἡ ἐννενηκοστὴ ἡμέρα ἡ ὁποία θὰ ἐπακολουθήσῃ τὴν ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κ.Τ.Ε. λῆψιν τῆς ἑβδόμης ἐπικυρώσεως ἢ προσχωρήσεως, συμφώνως πρὸς τὸ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, προβαίνων εἰς τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις 3 καὶ 4 προβλεπομένας γνωστοποιήσεις, σημειοῖ εἰδικῶς ὅτι ἔχουσι ληφθῇ αἱ προβλεπόμεναι ἐν τῷ πρώτῳ ἐδαφίῳ τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπικυρώσεις ἢ προσχωρήσεις.

"Αρθρον 6.

Ἑκάστη ἐπικύρωσις ἢ προσχώρησις ἐπερχομένη μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς συμβάσεως, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 14 ἐπάγεται τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς ἀπὸ τῆς ἐννενηκοστῆς ἡμέρας, ἡ ὁποία θὰ ἐπακολουθήσῃ τὴν χρονολογίαν τῆς λήψεως αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κ.Τ.Ε.

"Αρθρον 7.

Ἐξαιρέσει κατεπειγουσῶν περιπτώσεων, ἡ παροῦσα σύμβασις δὲν δύναται νὰ καταγγελθῇ πρὸ τῆς παρελεύσεως προθεσμίας δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῆς διὰ τὸ μέλος τοῦτο τῆς Κ.Τ.Ε. ἢ διὰ τὸ κράτος τοῦτο μὴ μέλος. Ἡ καταγγελία αὕτη παράγει τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς ἀπὸ τῆς ἐννενηκοστῆς ἡμέρας, ἡ ὁποία θὰ ἐπακολουθήσῃ τὴν λῆψιν παρὰ τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς πρὸς αὐτὸν ἀπευθυνομένης γνωστοποιήσεως.

Πᾶσα καταγγελία ἀνακοινοῦται ἀμέσως ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κ.Τ.Ε. εἰς πάντα τὰ μέλη τῆς Κ.Τ.Ε. καὶ εἰς τὰ κράτη τὰ μὴ μέλη, ἐν ὀνόματι τῶν ὁποίων ἡ παροῦσα σύμβασις ὑπεγράφη ἢ ἐγένετο ἡ προσχώρησις.

Πᾶσα καταγγελία ἐπάγεται ἀποτελέσματα μόνον, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ μέλος τῆς Κ.Τ.Ε. ἢ τὸ κράτος τὸ μὴ μέλος, ἐν ὀνόματι τοῦ ὁποίου ἐγένετο.

"Αρθρον 8.

Πᾶν μέλος τῆς Κ.Τ.Ε. καὶ πᾶν κράτος μὴ μέλος ἔναντι τοῦ ὁποίου ἡ παροῦσα σύμβασις εἶναι ἐν ἰσχύϊ, δύναται ν' ἀπευ-

θύνῃ πρὸς τὸν Γεν. Γραμματέα τῆς Κ. Τ. Τ. ἀπὸ τῆς ἐκπνεύσεως τοῦ τετάρτου ἔτους τοῦ ἐπακολουθήσαντος τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς συμβάσεως αἴτησιν, σκοποῦσαν τὴν ἀναθεώρησιν τινῶν ἢ πασῶν τῶν διατάξεων τῆς συμβάσεως ταύτης.

Ἐὰν τοιαύτη αἴτησις ἀνακοινωθεῖσα πρὸς τὰ ἄλλα μέλη τῆς Κ.Τ.Ε. ἢ κράτη μὴ μέλη μεθ' ὧν ἡ σύμβασις εἶναι τότε ἐν ἰσχύϊ, ὑποστηρίζεται ἐντὸς ἔτους ὑπὸ ἓξ τοὐλάχιστον ἐκ τούτων τὸ συμβούλιον τῆς Κ.Τ.Ε. ἀποφασίζει ἐὰν ὑπάρχῃ περίπτωσις συγκλήσεως συνδιασκέψεως πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Ἄρθρον 9.

Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλάμενα μέρη δύνανται νὰ δηλώσωσι κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ὑπογραφῆς, τῆς ἐπικυρώσεως ἢ τῆς προσχωρήσεως, ὅτι διὰ τῆς ὑπ' αὐτῶν ἀποδοχῆς τῆς παρούσης συμβάσεως οὐδεμίαν ἐννοοῦσι ν' ἀναλάβωσιν ὑποχρέωσιν, ὅσον ἀφορᾷ τὸ σύνολον ἢ μέρος τῶν ἀποικιῶν των, προτεκτοράτων ἢ χωρῶν των τελουσῶν ὑπὸ τὴν ἐπικυρ ἀρχίαν ἢ τὴν ἐντολὴν αὐτῶν· ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ παροῦσα σύμβασις δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν χωρῶν, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὸ ἀντικείμενον τοιαύτης δηλώσεως.

Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη δύνανται μεταγενέστερον νὰ γνωστοποιήσωσι πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Κ.Τ.Ε., ὅτι ἐννοοῦσι νὰ ἐφαρμόσωσι τὴν παροῦσαν σύμβασιν εἰς τὸ σύνολον ἢ εἰς οἱονδήποτε μέρος τῶν χωρῶν αὐτῶν, αἵτινες ἀπετέλεσαν τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ προβλεπομένης δηλώσεως. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ σύμβασις ἐφαρμόζεται εἰς τὰς ἐν τῇ γνωστοποιήσει διαλαμβανομένας χώρας ἐννενήκοντα ἡμέρας μετὰ τὴν λῆψιν τῆς γνωστοποιήσεως ταύτης ὑπὸ τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Κ.Τ.Ε. Ὡσαύτως τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη δύνανται ἐν πάσῃ στιγμῇ νὰ δηλώσωσιν ὅτι ἐννοοῦσιν, ὅτι ἡ παροῦσα σύμβασις παύει ἐφαρμοζομένη εἰς τὸ σύνολον ἢ εἰς οἱονδήποτε μέρος τῶν ἀποικιῶν αὐτῶν, προτεκτοράτων ἢ χωρῶν τελουσῶν ὑπὸ τὴν ἐπικυριαρχίαν ἢ ἐντολὴν αὐτῶν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ σύμβασις παύει ἐφαρμοζομένη εἰς τὰς χώρας, αἵτινες ἀποτελοῦν ἀντικείμενον τοιαύτης δηλώσεως, ἓν ἔτος μετὰ τὴν λῆψιν τῆς τελευταίας ταύτης ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ἄρθρον 10.

Ἡ παροῦσα σύμβασις θέλει καταχωρισθῆ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῆς.

Πρὸς βεβαίωσιν οἱ ἀνωτέρω μνημονευόμενοι πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν σύμβασιν. Ἐγένετο ἐν Γενεύῃ τῇ 19ῃ Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννακοσιοστοῦ τριακοστοῦ πρώτου (1931) ἔτους εἰς μοναδικὸν ἔγγραφον, ὅπερ θὰ κατατεθῇ εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Γραμματείας τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον θὰ διαβιβασθῇ πρὸς πάντα τὰ μέλη τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ πρὸς πάντα τὰ κράτη τὰ μὴ μέλη, τὰ ἀντιπροσωπευθέντα εἰς τὴν συνδιάσκεψιν,

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ

Κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν συμβάσεως «περὶ χαρτοσημάνσεως τῶν ἐπιταγῶν» οἱ ὑπογεγραμμένοι προσηκόντως ἐξουσιοδοτημένοι, συνεφώνησαν τὰ ἑπόμενα:

Α',

Τὰ μέλη τῆς Κ. Τ. Ε. καὶ τὰ Κράτη μὴ μέλη, τὰ ὁποῖα δὲν θὰ ἦσαν εἰς θέσιν νὰ προβῶσιν πρὸ τῆς πρώτης Σεπτεμβρίου 1933 εἰς τὴν κατάθεσιν τῆς ἐπικυρώσεως τῆς εἰρημένης συμβάσεως, ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν ν' ἀπευθύνωσιν ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας ταύτης ἀνακοίνωσιν πρὸς τὸν Γεν. Γραμματέα τῆς Κ. Τ. Ε., γνωρίζοντα αὐτῷ τὴν κατάστασιν ἐν τῇ ὁποίᾳ ταῦτα εὑρίσκονται σχετικῶς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἐπικυρώσεως.

Β'.

Ἐὰν κατὰ τὴν πρώτην Νοεμβρίου 1933 αἱ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 15 ἐδ. 1 προβλεπόμεναι προϋποθέσεις διὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς συμβάσεως δὲν ἐπληρώθησαν, ὁ Γεν. Γραμματεὺς τῆς Κ. Τ. Ε. θέλει συγκαλέσει συνεδριασιν τῶν μελῶν τῆς Κ. Τ. Ε. καὶ τῶν Κρατῶν μὴ μελῶν, τῶν ὑπογραφάντων τὴν σύμβασιν ἢ τῶν προσχωρησάντων εἰς αὐτήν.

Ἡ συνεδρίασις αὕτη θέλει ἔχει ὡς θέμα τὴν ἐξέτασιν τῆς καταστάσεως καὶ τῶν τυχὸν ληπτέων μέτρων πρὸς ἀντιμετώπισιν αὐτῆς.

Γ'.

Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη θ' ἀνακοινώσωσιν ἀμοιβαίως ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῶν τὰς νομοθετικὰς διατάξεις, αἵτινες θὰ τεθῶσιν ὑπ' αὐτῶν ἐν ταῖς ἰδίαις χώραις σχετικῶς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συμβάσεως.

Πρὸς βεβαίωσιν τῶν ἀνωτέρω οἱ πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὸ παρὸν πρωτόκολλον.

Ἐγένετο ἐν Γενεύῃ τῇ 19 Μαρτίου 1931 εἰς μοναδικὸν ἔγγραφον, ὅπερ θὰ κατατεθῇ εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Γραμματείας τῆς Κ.Τ.Ε.

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον θὰ διαβιβασθῇ πρὸς πάντα τὰ Μέλη τῆς Κ. Τ. Ε. καὶ πρὸς πάντα τὰ Κράτη μὴ Μέλη τ' ἀντιπροσωπευθέντα εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν ταύτην. (Ἕπονται ὑπογραφαί).

CONVENTION

PORTANT LOI UNIFORME SUR LE CHÈQUE AVEC PROTOCOLE ET ANNEXES

Désireux de prévenir les difficultés auxquelles donn lieu la diversité des législations des pays où les chèque sont appelés à circuler, et de donner ainsi plus de sécurité et de rapidité aux relations du commerce international,

Ont désigné pour leurs plénipotentiaires :

Lesquels, après avoir communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes :

Article premier

Les Hautes Parties contractantes s'engagent à introduire dans leurs territoires respectifs, soit dans un des textes originaux, soit dans leurs langues nationales, la Loi uniforme formant l'annexe I de la présente Convention.

Cet engagement sera éventuellement subordonné aux réserves que chaque Haute Partie contractante devra, dans ce cas, signaler au moment de sa ratification ou de son adhésion. Ces réserves devront être choisies parmi celles que mentionne l'annexe II de la présente Convention.

Cependant, pour ce qui est des réserves visées aux articles 9, 22, 27 er 30 de ladite annexe II, elles pourront être faites postérieurement à la ratification ou à l'adhésion, pourvu qu'elles fassent l'objet d'une notification au Secrétaire Général de la Société des Nations qui en communiquera immédiatement le texte aux Membres de la Société des Nations et aux Etats non membres au nom desquels la présente Convention aura été ratifiée ou au nom desquels il y aura été adhéré. De telles réserves ne sortiront pas leurs effets avant le quatre-vingt-dixième jour qui suivra la réception par le Secrétaire général de la notification susdite.

Chacune des Hautes Parties contractantes pourra, en cas d'urgence, faire usage des réserves prévues par les articles 17 et 28 de ladite annexe II, après la ratification ou l'adhésion. Dans ces cas, elle devra en donner directement et immédiatement communication à toutes autres Parties contractantes et au Secrétaire général de la Société des Nations. La notification de ces réserves produira ses effets deux jours après la réception de ladite communication par les Hautes Parties contractantes.

Article II.

Dans le territoire de chacune des Hautes Parties contractantes, la Loi uniforme ne sera pas applicable aux chèques déjà créés au moment de la mise en vigueur de la présente Convention.

Article III.

La présente Convention, dont les textes français et anglais feront également foi, portera la date de ce jour.

Elle pourra être signée ultérieurement jusqu'au 15 juillet 1931 au nom de tout Membre de la Société des Nations et de tout Etat non membre.

Article VI.

La présente Convention sera ratifiée.

Les instruments de ratification seront déposés avant le Ier septembre 1933 auprès du Secrétaire général de a Société des Nations, qui en notifiera immédiatement la réception à tous les Membres de la Société des Nations et aux Etats non membres au nom desquels la présente Convention a été signée ou au nom desquel il y a été adhéré.

Article V.

A partir du 15 juillet 1931, tout Membre de la Société des Nations et tout Etat non membre pourra y adhérer.

Cette adhésion s'effectuera par une notification au Secrétaire général de la Société des Nations pour être déposée dans les archives du Secrétariat.

Le Secrétaire général notifiera ce dépôt immédiatement à tous les Membres de la Société des Nations et aux Etats non membres au nom desquels la présente Convention aura été signée ou au nom desquels il y aura été adhéré.

Article VI.

La présente Convention n'entrera en vigueur que lorsqu'elle aura été ratifiée ou qu'il y aura été adhéré au nom de sept Membres de la Société des Nations ou Etats non membres, parmi lesquels devront figurer trois des Membres de la Société des Nations représentés d'une manière permanente au Conseil.

La date de l'entrée en vigueur sera le quatre-vingt dixième jour qui suivra la réception par le Secrétaire général de la Société des Nations de la septième ratification ou adhésion, conformément à l'alinéa premier du présent article.

Le Secrétaire général de la Société des Nations, en faisant les notifications prévues aux articles IV et V, signalera spécialement que les ratifications ou adhésions visées à l'alinéa premier du présent article ont été recueillies.

Article VII.

Chaque ratification ou adhésion qui interviendra aprés l'entrée en vigueur de la Convention conformément à l'article VI sortira ses effets dès le quatre-vingt-dixième jour qui suivra la date de sa réception par le Secrétaire Général de la Société des Nations.

Article VIII.

Sauf les cas d'urgence, la présente Convention ne pourra être dénoncée avant l'expiration d'un délai de deux ans à partir de la date à laquelle elle sera entrée en vigueur pour le Membre de la Société des Nations ou pour l'Etat non membre qui la dénonce ; cette dénonciation produira ses effets dès le quatre-vingt-dixième jour suivant la réception par le Secrétaire général de la notification à lui adressée.

Toute dénonciation sera communiquée immédiatement par le Secrétaire général de la Société des Nations à toutes les autres Hautes Parties contractantes.

Dans les cas d'urgence, la Haute Partie contractante qui effectuera la dénonciation en donnera directement et immédiatement communication à toutes autres Hautes Parties contractantes, et la dénonciation produira ses effets deux jours aprés le réception de ladite communication par lesdites Hautes Parties contractantes. La Haute Partie contractante qui dénoncera dans ces conditions avisera également de sa décision le Secrétaire général de la Société des Nations.

Chaque dénonciation n'aura d'effet qu'en ce qui concerne la Haute Partie contractante au nom de laquelle elle aura été faite.

Article IX.

Tout Membre de la Société des Nations et tout Etat non membre à l'égard duquel la présente Convention est en vigueur pourra adresser au Secrétaire général de la Société des Nations dès l'expiration de la quatrième année suivant l'entrée en vigueur de la Convention une demande tendant à la revision de certaines ou de toutes les dispositions de cette Convention.

Si une telle demande, communiquée aux autres Membres ou Etats non membres entre lesquels la Convention est alors en vigueur, est appuyée, dans un délai d'un an, par au moins six d'entre eux, le Conseil de la Société des Nations décidera s'il y a lieu de convonquer une Conférence à cet effet.

Article X.

Les Hautes Parties Contractantes peuvent déclarer au moment de la signature, de la ratification ou de l' adhésion que, par leur acceptation de la présente Convention, elles n'entendent assumer aucune obligation en ce qui concerne l'ensemble ou toute partie de leurs colonies, protectorats ou territoires placés sous leur suzeraineté ou mandat ; dans ce cas, la présente Convention ne sera pas applicable aux territoires faisant l'objet de pareille déclaration.

Les Hautes Parties Contractantes pourront à tout moment dans la suite notifier au Secrétaire Général de la Société des Nations qu'elles entendent rendre la présente Convention applicable à l'ensemble ou à toute partie de leurs territoires ayant fait l'objet de la déclaration prévue à l'alinéa précédent. Dans ce cas, la Convention s'appliquera aux territoires visés dans la notification quatre-vingt-dix jours après la réception de cette dernière par le Secrétaire général de la Société des Nations.

De même, les Hautes Parties contractantes peuvent, conformément à l'article VIII, dénoncer la présente Convention pour l'ensemble ou toute partie de leurs colonies, protectorats ou territoires placés sous leur suzeraineté ou mandat.

Article XI.

La présente Convention sera enregistrée par le Secrétaire général de la Société des Nations dès son entrée en vigueur.

En foi de quoi les Plénipotentiaires susnommés ont signé la présente Convention.

Fait à Genève, le dix-neuf mars mil neuf cent trente et un, en simple expédition, qui sera déposée dans les acrhives du Secrétaire de la Société des Nations ; copie conforme en sera transmise à tous les Membre de la Société des Nations et à tous les Etats non membres représentés à la Conférence.

ANNEXE I.

LOI UNIFORME CONCERNANT LE CHEQUE

CHAPITRE I.

De la création et de la forme du Chèque.

Article premier.

Le chèque contient :

1. la dénomination de chèque, insérée dans le texte même du titre et exprimée dans la langue employée pour la rédaction de ce titre ;

2. le mandat pur et simple de payer une somme déterminée ;

3. le nom de celui qui doit payer (tiré) ;

4. l'indication du lieu où le paiement doit s'effectuer :

5. l'indication de la date et du lieu où le chèque est créé ;

6. la signature de celui qui émet le chèque (tireur).

Article 2.

Le titre dans lequel une des énonciations indiquées à l'article précédent fait défaut ne vaut pas comme chèque, sauf dans les cas déterminés par les alinéas suivants.

A défaut d'indication spéciale, le lieu désigné à côté du nom du tiré est réputé être le lieu de paiement. Si plusieurs lieux sont indiqués à côté du nom du tiré, le chèque est payable au premier lieu indiqué.

A défaut de ces indications ou de toute autre indication, le chèque est payable au lieu où le tiré a son établissement principal.

Le chèque sans indication du lieu de sa création est considéré comme souscrit dans le lieu désigné à côté du nom du tireur.

Article 3.

Le chèque est tiré sur un banquier ayant des fonds à la disposition du tireur et conformément à une convention, expresse ou tacite, d'après laquelle le tireur a le droit de disposer de ces fonds par chèque. Néanmoins, en cas d'inobservation de ces prescriptions la validité du titre comme chèque n'est pas atteinte.

Article 4.

Le chèque ne peut pas être accepté. Une mention d'acceptation portée sur le chèque est réputée non écrite.

Article 5.

Le chèque peut être stipulé payable :

à une personne dénommée, avec ou sans clause expresse «à ordre» ;

à une personne dénommée, avec la clause «non à ordre» ou une clause équivalente;

au porteur.

Le chèque au profit d'une personne dénommée, avec la mention «ou au porteur», ou un terme équivalent, vaut comme chèque au porteur.

Le chèque sans indication du bénéficiaire vaut comme chèque au porteur.

Article 6.

Le chèque peut être à l'ordre du tireur lui-même.

Le chèque peut être tiré pour le compte d'un tiers.

Le chèque ne peut être tiré sur le tireur lui-même, sauf dans le cas où il s'agit d'un chèque tiré entre différents établissements d'un même tireur.

Article 7.

Toute stipulation d'intérêts insérée dans le chèque est réputée non écrite.

Article 8.

Le chèque peut être payable au domicile d'un tiers soit dans la localité où le tiré a son domicile, soit dans une autre localité, à condition toutefois que le tiers so banquier.

Article 9.

Le chèque dont le montant est écrit à la fois en toutes lettres et en chiffres vaut, en cas de différence, pour la somme écrite en toutes lettres.

Le chéque dont le montant est écrit plusieurs fois, soit en toutes lettres, soit en chiffres, ne vaut, en cas de différence, que pour la moindre somme.

Article 10.

Si le chèque porte des signatures de personnes incapables de s'obliger par chèque, des signatures fausses ou des signatures de personnes imaginaires ou des signatures qui, pour toute autre raison, ne sauraient obliger les personnes qui ont signé le chèque, ou au nom desquelles il a été signé, les obligations des autres signataires n'en sont pas moins valables.

Article 11.

Quiconque appose sa signature sur un chèque, comme représentant d'une personne pour laquelle il n'avait pas le pouvoir d'agir, est obligé lui-même en vertu du chéque et, s'il a payé, à les mêmes droits qu'aurait eu le prétendu représenté. Il en est de même du représentant qui a dépassé ses pouvoirs.

Article 12.

Le tireur est garant du paiement. Toute clause par laquelle le tireur s'exonère de cette garantie est réputée non écrite.

Article 13.

Si un chèque incomplet à l'émission, a été complété contrairement aux accords intervenus, l'inobservation de ces accords ne peut pas être opposée au porteur, à moins qu'il n'ait acquis le chèque de mauvaise foi ou que, en l'acquérant, il n'ait commis une faute lourde.

CHAPITRE II.

De la Transmision.

Article 14.

Le chèque stipulé payable au profit d'une personne dénommée avec ou sans clause expresse «à ordre» est transmissible par la voie de l'endossement.

Le chèque stipulé payable au profit d'une personne denommée avec la clause «non à ordre» ou une clause équivalente n'est transmissible que dans la forme et avec les effets d'une cession ordinaire.

L'endossement peut être fait même au profit du tireur ou de tout autre obligé. Ces personnes peuvent endosser le chèque à nouveau.

Article 15.

L'endossement doit être pur et simple. Toute condition à laquelle il est subordonné est réputée non écrite.

L'endossement partiel est nul.

Est également nul l'endossement du tiré.

L'endossement au porteur vaut comme endossement en blanc.

L'endossement au tiré ne vaut que comme quittance, sauf dans le cas où le tiré a plusieurs établissements et où l'endossement est fait au bénéfice d'un établissemnt autre que celui sur lequel le chèque a été tiré.

Article 16.

L'endossement doit être inscrit sur le chèque ou sur une feuille qui y est attachée (allonge). Il doit être signé par l'endosseur.

L'endossement peut ne pas désigner le bénéficiaire ou consister simplement dans la signature de l'endosseur (endossement en blanc). Dans ce dernier cas, l'endossement, pour être valable, doit être inscrit au dos du chèque ou sur l'allonge.

Article 17.

L'endossement transmet tous les droits résultant du chèque.

Si l'endossement est en blanc, la porteur peut :

1o remplir le blanc, soit de son nom, soit du nom d' une autre personne ;

2o endosser le chèque de nouveau en blanc ou à une autre personne ;

3o remettre le chèque à un tiers, sans remplir le blanc et sans l'endosser.

Article 18.

L'endosseur est, sauf clause contraire, garant du paiement.

Il peut inderdire un nouvel endossement ; dans ce cas, il n'est pas tenu à la garantie envers les personnes auxquelles le chèque est ultérieurement endossé.

Article 19.

La détenteur d'un chèque endossable est considéré comme porteur légitime s'il justifie de son droit par une suite ininterrompue d'endossements, même si le dernier endossement est en blanc. Les endossements biffés sont, à cet égard, réputés non écrits. Quand un endossement en blanc est suivi d'un autre endossement, le signataire de celui-ci est réputé avoir acquis le chèque par l'endossement en blanc.

Article 20.

Un endossement figurant sur un chèque au porteur rend l'endosseur responsable aux termes des dispositions qui régissent le recours ; il ne convertit, d'ailleurs, pas le titre en un chèque à ordre.

Article 21.

Lorsqu'une personne a été dépossédée d'un chèque par quelque événement que ce soit, le porteur entre les mains duquel le chèque est parvenu—soit qu'il s'agisse d'un chèque au porteur, soit qu' il s' agisse d'un chèque endossable pour lequel le porteur justifie de son droit de la manière indiquée à l'article 19—n'est tenu de se dessaisir du chèque que s'il l'a acquis de mauvaise foi ou si, en l'acquérant, il a commis une faute lourde.

Article 22.

Les personnes actionnées en vertu du chèque ne peuvent pas opposer au porteur les exceptions fondées sur leurs rapports personnels avec le tireur ou avec les porteurs antérieurs, à moins que le porteur, en acquérant le chéque, n'ait agi sciemment au détriment du débiteur.

Article 23.

Lorsque l'endossement contient la mention «valeur en recouvrement», «pour encaissement», «par procuration» ou toute autre mention impliquant un simple mandat, le porteur peut exercer tous les droits découlant du chèque, mais il ne peut endosser celui-ci qu'à titre de procuration.

Les obligés ne peuvent, dans ce cas, invoquer contre le porteur que les exceptions qui seraient opposables à l'endosseur.

Le mandat renfermé dans un endossement de procuration ne prend pas fin par le décès du mandant ou la survenance de son incapacité.

Article 24.

L'endossement fait aprés le protêt ou une constatation équivalente, ou après l'expiration du délai de présentation, ne produit que les effets d'une cession ordinaire.

Sauf preuve contraire, l'endossement sans date est présumé avoir été fait avant le protêt ou les constatations équivalentes ou avant l'expiration du délai visé à l'alinéa précédent.

CHAPITRE III.

De l'aval.

Article 25.

Le paiement d'un chèque peut être garanti pour tout ou partie de son montant par un aval. Cette garantie est fournie par un tiers, sauf le tiré, ou même par un signataire du chèque.

Article 26.

L'aval est donné sur le chèque ou sur une allonge.

Il est exprimé par les mots «bon pour aval» ou par toute autre formule équivalente ; il est signé par le donneur d'aval.

Il est considéré comme résultant de la seule signature du donneur d'aval, apposée au recto du chèque, sauf quand il s'agit de la signature du tireur,

L'aval doit indiquer pour le compte de qui il est donné. A défaut de cette indication, il est réputé donné pour le tireur.

Article 27.

Le donneur d'aval est tenu de la même manière que celui dont il s'est porté garant.

Son engagement est valable, alors même que l'obligation qu'il a garantie serait nulle pour toute cause autre qu'un vice de forme.

Quand il paie le chèque, le donneur d'aval acquiert les droits résultant du chèque contre le garanti et contre ceux qui sont tenus envers ce dernier en vertu du chèque.

CHAPITRE IV.

De la Présentation et du paiement.

Article 28.

Le chèque est payable à vue. Toute mention contraire est réputée non écrite.

Le chèque présenté au paiement avant le jour indiqué comme date d'émission est payable le jour de la présentation.

Article 29.

Le chèque émis et payable dans le même pays doit être présenté au paiement dans le délai de huit jours.

Le chèque émis dans un autre pays que celui où il est payable doit être présenté dans un delai, soit de vingt jours, soit de soixante-dix jours, selon que le lieu d'émission et le lieu de paiement se trouvent situés dans la même ou dans une autre partie du monde.

A cet égard, les chèques émis dans un pays de l'Europe et payables dans un pays riverain de la Méditerranée ou vice-versa sont considérés comme émis et payables dans la même Partie du monde.

Le point de départ des délais susindiqués est le jour porté sur le chèque comme date d'émission.

Article 30.

Lorsqu'un chèque est tiré entre deux places ayant des calendriers différents, le jour de l'émission sera ramené au jour correspondant du calendrier du lieu du paiement.

Article 31.

La présentation à une Chambre de compensation équivaut à la présentation au paiement.

Article 32.

La révocation du chèque n'a d'effet qu'après l'expiration du delai de présentation.

S'il n'y a pas de révocation, le tiré peut payer même après l'expiration du delai.

Article 33.

Ni le décès du tireur ni son incapacité survenant après l'émission ne touchent aux effets du chèque.

Article 34.

Le tiré peut exiger, en payant le chèque, qu'il lui soit remis acquitté par le porteur.

Le porteur ne peut pas refuser un paiement partiel.

En cas de paiement partiel, le tiré peut exiger que mention de ce paiement soit faite sur le chèque et qu'une quittance lui en soit donnée.

Article 35.

Le tiré qui paie un chèque endossable est obligé de vérifier la régularité de la suite des endossements mais non la signature des endosseurs.

Article 36.

Lorsqu'un chèque est stipulé payable en une monnaie n'ayant pas cours au lieu du paiement, le montant peut en être payé, dans le délai de présentation du chèque, en la monnaie du pays d'après sa valeur au jour du paiement. Si le paiement n'a pas été effectué à la présentation, le porteur peut, à son choix, demander que le montant du chèque soit payé dans la monnaie du pays d'après le cours, soit du jour de la présentation soit du jour du paiement.

Les usages du lieu du paiement servent à déterminer la valeur de la monnaie étrangère. Toutefois, le tireur peut stipuler que la somme à payer sera calculée d'après un cours déterminé dans le chèque.

Les règles ci-énoncées ne s'appliquent pas au cas où le tireur a stipulé que le paiement devra être fait dans une certaine monnaie indiquée (clause de paiement effectif en une monnaie étrangère).

Si le montant du chèque est indiqué dans une monnaie ayant la même dénomination, mais une valeur différente, dans le pays d'émission et dans celui du paiement, on est présumé s'être référé à la monnaie du lieu du paiement.

CHAPITRE V.

Du chèque barré et du chèque à porter en compte

Article 37.

Le tireur ou le porteur d'un chèque peut le barrer avec les effets indiqués dans l'article suivant.

Le barrement s'effectue au moyen de deux barres parallères apposées au recto. Il peut être général ou spécial.

Le barrement est général s'il ne porte entre les deux barres aucune désignation ou la mention «banquier» ou un terme équivalent ; il est spécial si le nom d'un banquier est inscrit entre les deux barres.

Le barrement général peut être transformé en barrement spécial, mais le barrement spécial ne peut être transformé en barrement général.

Le biffage du barrement ou du nom du banquier désigné est réputé non avenu.

Article 38.

Un chèque à barrement général ne peut être payé par le tiré qu'à un banquier ou à un client du tiré.

Un chèque à barrement spécial ne peut être payé par le tiré qu'au banquier désigné ou, si celui-ci est le tiré, qu'à son client. Toutefois, le banquier désigné peut recourir pour l'encaissement à un autre banquier.

Un banquier ne peut acquérir un chéque barré que d'un de ses clients ou d'un autre banquier. Il ne peut l'encaisser pour le compte d'autres personnes que celles-ci.

Un chèque portant plusieurs barrements spéciaux ne peut etre payé par le tiré que dans le cas où il s'agit de deux barrements dont l'un pour encaissement par une Chambre de compensation.

Le tiré ou le banquier qui n'observe pas les dispositions ci-dessus est responsable du préjudice jusqu'à concurrence du montant du chèque.

Article 39.

Le tireur ainsi que le porteur d'un chèque peut défendre qu'on le paye en espèces, en insérant au recto la mention transversale «à porter en compte» ou une expression équivalente.

Dans ce cas, le chèque ne peut donner lieu, de la part du tiré, qu'à un règlement par écritures (crédit en compte, virement ou compensation). Le règlement par écritures, vaut payement.

Le biffage de la mention «à porter en compte» est réputé non avenu.

Le tiré qui n'observe pas les dispositions ci-dessus est responsable du préjudice jusqu'à concurrence du montant du chèque.

CHAPITRE VI.

Du recours faute de paiement

Article 40.

Le porteur peut exercer ses recours contre les endosseurs, le tireur et les autres obligés si le chèque, présénté en temps utile, n'est pas payé et si le refus de paiement est constaté ;

1o soit par un acte authentique (protêt) ;

2o soit par une déclaration du tiré, datée et écrite sur le chèque avec l'indication du jour de la présentation ;

3o soit par une déclaration datée d'une Chambre de compensation constatant que le chèque a été remis en temps utile et qu'il n'a pas été payé.

Article 41.

Le protêt ou la constatation équivalente doit être fait avant l'expiration du delai de présentation.

Si la présentation a lieu le dernier jour du délai, le protêt ou la constatation équivalente peut être établi le premier jour ouvrable suivant.

Article 42.

Le porteur doit donner avis du défaut de paiement à son endosseur et au tireur dans les quatre jours ouvrables qui suivent le jour du protêt ou de la constatation équivalente, et, en cas de clause de retour sans frais, le jour de la présentation. Chaque endosseur doit, dans les deux jours ouvrables qui suivent le jour où il a reçu l'avis, faire connaître à son endosseur l'avis qu'il a reçu, en indiquant les noms et les adresses de ceux qui ont donné les avis précédents, et ainsi de suite, en remontant jusqu'au tireur. Les délais ci-dessus indiqués courent de la réception de l'avis précédent.

Lorsqu'en conformité de l'alinéa précédent, un avis est donné à un signataire du chèque, le même avis doit être donné dans le même délai à son avaliseur.

Dans le cas où un endosseur n'a pas indiqué son adresse ou l'a indiquée d'une façon illisible, il suffit que l'avis soit donné à l'endosseur qui le précède.

Celui qui a un avis à donner peut le faire sous une forme quelconque, même par un simple renvoi du chèque.

Il doit prouver qu'il a donné l'avis dans le délai imparti. Ce délai sera considéré comme observé si une lettre-missive donnant l'avis a été mise à la poste dans ledit délai.

Celui qui ne donne pas l'avis dans le délai ci-dessus indiqué, n'encourt pas de déchéance ; il est responsable, s'il y a lieu, du préjudice causé par sa négligence, sans que les dommages-intérêts puissent dépasser le montant du chèque.

Article 43.

Le tireur, un endosseur ou un avaliseur peut, par la clause «retour sans frais», «sans protêt», ou toute autre clause équivalente, inscrite sur le titre et signée, dispenser le porteur, pour exercer ses recours, de faire établir un protêt ou une constatation équivalente.

Cette clause ne dispense pas le porteur de la présentation du chèque dans le délai prescrit ni des avis à donner. La preuve de l'inobservation du délai incombe à celui qui s'en prévaut contre le porteur.

Si la clause est inscrite par le tireur, elle produit ses effets à l'égard de tous les signataires ; si elle est inscrite par un endosseur ou un avaliseur, elle produit ses effets seulement à l'égard de celui-ci. Si, malgré la clause inscrite par le tireur, le porteur fait établir le protêt ou la constatation équivalente, les frais en restent à sa charge. Quand la clause émane d'un endosseur ou d'un avaliseur, les frais du protêt ou de la constatation équivalente, s'il est dressé un acte de cette nature, peuvent être recouvrés contre tous les signataires.

Article 44.

Toutes les personnes obligées en vertu d'un chèque sont tenues solidairement envers le porteur.

Le porteur a le droit d'agir contre toutes ces personnes, individuellement ou collectivement, sans être

astreint à observer l'ordre dans lequel elles se sont obligées.

Le même droit appartient à tout signataire d'un chèque qui a remboursé celui-ci.

L'action intentée contre un des obligés n'empêche pas d'agir contre les autres, même postérieurs à celui qui a été d'abord poursuivi.

Article 45.

Le porteur peut réclamer à celui contre lequel i exerce son recours :

1o le montant du chèque non payé ;

2o les intérêts au taux de six pour cent à partir du jour de la présentation ;

3o les frais du protêt ou de la constatation équivalente, ceux des avis donnés, ainsi que les autres frais.

Article 46.

Celui qui a remboursé le chèque peut réclamer à ses garants ;

1o la somme intégrale qu'il a payée ;

2o les intérêts de ladite somme, calculés au taux de six pour cent, à partir du jour où il l'a déboursée ;

3o les frais qu'il a faits.

Article 47.

Tout obligé contre lequel un recours est exercé ou qui est exposé à un recours peut exiger, contre remboursement, la remise du chèque avec le protêt ou la constatation équivalente et un compte acquitté.

Tout endosseur qui a remboursé le chèque peut biffer son endossement et ceux des endosseurs subséquents.

Article 48.

Quand la présentation du chèque, la confection du protêt ou la constatation équivalente dans les délais prescrits est empêchée par un obstacle insurmontable (prescription légale d'un Etat quelconque ou autre cas de force majeure), ces délais sont prolongés.

Le porteur est tenu de donner, sans retard, avis du cas de force majeure à son endosseur et de mentionner cet avis, daté et signé de lui, sur le chèque ou sur une allonge; pour le surplus, les dispositions de l'article 42 sont applicables.

Après la cessation de la force majeure, le porteur doit, sans retard, présenter le chèque au paiement et, s'il y a lieu, faire établir le protêt ou une constatation équivalente.

Si la force majeure persiste au delà de quinze jours à partir de la date à laquelle le porteur a, même avant l'expiration du delai de présentation, donné avis de la force majeure à son endosseur, les recours peuvent être exercés, sans que ni la présentation ni le protêt ou une constatation équivalente soit nécessaire.

Ne sont pas considérés comme constituant des cas de force majeure les faits purement personnels au porteur ou à celui qu'il a chargé de la présentation du chèque ou de l'établissement du protêt ou d'une constatation équivalente.

CHAPITRE VII.

De la pluralité d'exemplaires.

Article 49.

Sauf les chèques au porteur, tout chèque émis dans un pays et payable dans un autre pays ou dans une partie d'outre-mer du même pays et vice versa, ou bien émis et payable dans la même partie ou dans diverses parties d'outre-mer du même pays, peut être tiré en plusieurs exemplaires identiques. Lorsqu'un chèque est établi en plusieurs exemplaires, ces exemplaires doivent être numérotés dans le texte même du titre, faute de quoi, chacun d'eux est consideré comme un chèque distinct.

Article 50.

Le paiement fait sur un des exemplaires est libératoire, alors même qu'il n'est pas stipulé que ce paiement annule l'effet des autres exemplaires.

L'endosseur qui a transmis les exemplaires à différentes personnes, ainsi que les endosseurs subséquents, sont tenus à raison de tous les exemplaires portant leur signature qui n'ont pas été restitués.

CHAPITRE VIII.

Des Altérations.

Article 51.

En cas d'altération du texte d'un chèque, les signataires postérieurs à cette altération sont tenus dans les termes du texte alteré ; les signataires antérieurs le sont dans les termes du texte originaire.

CHAPITRE IX.

De la prescription.

Article 52.

Les actions en recours du porteur contre les endosseurs, le tireur et les autres obligés se prescrivent par six mois à partir de l'expiration du delai de présentation.

Les actions en recours des divers obligés au paiement d'un chèque les uns contre les autres se prescrivent par six mois à partir du jour où l'obligé a remboursé le chèque ou du jour où il a été lui-même actionné.

Article 53.

L'interruption de la prescription n'a d'effet que contre celui à l'égard duquel l'acte interruptif a été fait.

CHAPITRE X.

Dispositions Générales.

Article 54.

Dans la présente loi, le mot, «banquier» comprend aussi les personnes ou institutions assimilées par la loi aux banquiers.

Article 55.

La présentation et le protêt d'un chèque ne peuvent être faits qu'un jour ouvrable.

Lorsque le dernier jour du délai accordé par la loi pour l'accomplissement des actes relatifs au chèque et notamment pour la présentation ou pour l'établissement du protêt on d'un acte équivalent, est un jour férié légal, ce délai est prorogé jusqu'au premier jour ouvrable qui en suit l'expiration. Les jours fériés intermédiaires sont compris dans la computation du délai.

Article 56 .

Les délais prévus par la présente loi ne comprennent pas le jour qui leur sert de point de départ.

Article 57.

Aucun jour de grâce, ni légal ni judiciaire, n'est admis.

ANNEXE II.

Article premier.

Chacune des Hautes Parties contractantes peut prescrire que l'obligation d'insérer dans les chèques créés sur son territoire la dénomination de «chèque» prévue par l'article premier, No 1, de la loi uniforme, et l'obligation prévue au No 5 dudit article, d'indiquer le lieu de création du chèque ne s'appliqueront que six mois après l'entrée en vigueur de la présente Convention.

Article 2.

Chacune des Hautes Parties contractantes a, pour les engagements pris en matière de chèques sur son territoire, la faculté de déterminer de quelle manière il peut être suppléé à la signature elle-même, pourvu qu'une déclaration authentique inscrite sur le chèque constate la volonté de celui qui aurait dû signer.

Article 3.

Par dérogation à l'article 2, alinéa 3, de la loi uniforme, chacune des Hautes Parties contractantes a la faculté de prescrire que le chèque sans indication du lieu de paiement est considéré comme payable au lieu de sa création.

Article 4.

Chacune des Hautes Parties contractantes se réserve la faculté, quant aux chèques émis et payables sur son territoire, de décider que les chèques tirés sur d'autres personnes que des banquiers ou des personnes ou institutions assimilées par la loi aux banquiers, ne sont pas valables comme chèques.

Chacune des Hautes Parties contractantes se réserve également la faculté d'introduire dans sa loi nationale l'article 3 de la loi uniforme, dans la forme et dans les termes les mieux adaptés à l'usage qu'elle fera des dispositions de l'alinéa précédent.

Article 5.

Chacune des Hautes Parties contractantes a la faculté de déterminer le moment où le tireur doit avoi des fonds disponibles chez le tiré.

Article 6.

Chacune des Hautes Parties contractantes a la faculté d'admettre que le tiré inscrive sur le chèque une mention de certification, confirmation, visa ou autre déclaration équivalente, pourvu que cette déclaration n'ait pas l'effet d'une acceptation, et d'en régler les effets juridiques.

Article 7.

Par dérogation aux articles 5 et 14 de la loi uniforme chacune des Hautes Parties contractantes se réserve la faculté de prescrire, en ce qui concerne les chèques payables sur son territoire et revêtus de la clause «non transmissible», qu'un tel chèque ne peut être payé qu'au porteur qui l'a reçu avec cette clause.

Article 8.

Chacune des Hautes Parties contractantes se réserve la faculté de régler la question de savoir si en dehors des cas visés à l'article 6 de la loi uniforme, le chèque peut être tiré sur le tireur lui-même.

Article 9.

Par dérogation à l'article 6 de la loi uniforme, chacune des Hautes Parties contractantes, soit qu'elle admette d'une façon générale le chèque tiré sur le tireur lui-même (article 8 de la présente annexe), soit qu'elle ne l'admette qu'en cas d'établissements multiples (article 6 de la loi uniforme), se réserve le droit d'interdire l'émission d'un chèque de ce genre au porteur.

Article 10.

Chacune des Hautes Parties contractantes, par dérogation à l'article 8 de la loi uniforme, se réserve d'admettre qu'un chèque soit stipulé payable au domicile d'un tiers autre qu'un banquier.

Article 11.

Chacune des Hautes Parties contractantes se réserve la faculté de ne pas insérer l'article 13 de la loi uniforme dans sa loi nationale.

Article 12.

Chacune des Hautes Parties contractantes se réserve la faculté de ne pas appliquer l'article 21 de la loi uniforme en ce qui concerne le chèque au porteur.

Article 13.

Par dérogation à l'article 26 de la loi uniforme, chacune des Hautes Parties contractantes a la faculté d'admettre qu'un aval pourra être donné sur son territoire par un acte séparé, indiquant le lieu où il est intervenu.

Article 14.

Chacune des Hautes Parties contractantes se réserve la faculté de prolonger le delai prévu à l'alinéa premier de l'article 29 de la loi uniforme et de fixer les délais de présentation pour ce qui concerne les territoires soumis à sa souveraineté ou autorité.

Chacune des Hautes Parties contractantes, par dérogation à l'alinéa 2 de l'article 29 de la loi uniforme, se réserve la faculté de prolonger les délais prévus dans ladite disposition pour les chèques émis et payables dans différentes Parties du monde ou dans les pays différents d'une Partie du monde autre que l'Europe.

Deux ou plusieurs des Hautes Parties contractantes ont la faculté, en ce qui concerne les chèques émis et payables sur les territoires respectifs, de se mettre d'accord pour modifier les délais prévus à l'alinéa 2 de l'article 29 de la loi uniforme.

Article 15.

Chacune des Hautes Parties contractantes a la faculté de déterminer, pour l'application de l'article 31 de la loi uniforme, les institutions qui, selon la loi nationale, doivent être considérées comme Chambres de compensation.

Article 16.

Chacune des Hautes Parties contractantes se réserve, par dérogation à l'article 32 de la loi uniforme, la faculté, pour les chèques payables sur son territoire :

a) d'admettre la révocation du chèque même avant l'expiration du délai de présentation ;

b) d'interdire la révocation du chèque, même aprés l'expiration du délai de présentation.

En outre, chacune des Hautes Parties contractantes a la faculté de régler les mesures à prendre en cas de perte ou de vol du chèque et d'en déterminer les effets juridiques.

Article 17.

Chacune des Hautes Parties contractantes a la faculté de déroger, si elle le juge nécessaire en des circonstances exceptionnelles ayant trait au cours du change de la monnaie de son pays, aux effets de la clause prévue à l'article 36 de la loi uniforme et relative au paiement effectif en une monnaie étrangère en ce qui concerne les chèques payables sur son territoire. La même règle peut être appliquée pour ce qui concerne la création des chèques en monnaies étrangères sur le territoire national.

Article 18.

Chacune des Hautes Parties contractantes se réserve la faculté, par dérogation aux articles 37, 38 et 39 de la loi uniforme, de n'admettre dans sa loi nationale que les chèques barrés ou les chèques à porter en compte. Néanmoins, les chèques barrés et les chèque à porter en compte émis à l'étranger et payables su son territoire seront traités, respectivement, comme chèques à porter en compte et comme chèques barrés.

Chacune des Hautes Parties contractantes a également la faculté de déterminer la mention qui, d'après la loi nationale, indiquera que le chèque est un chèque à porter en compte.

Article 19.

La question de savoir si le porteur a des droits spéciaux sur la provision et quelles sont les conséquences de ces droits, reste en dehors de la loi uniforme.

Il en est de même pour toute autre question concernant le rapport sur la base duquel a été émis le chèque.

Article 20.

Chacune des Hautes Parties contractantes se réserve la faculté de ne pas subordonner à la présentation du chèque et à l'établissement du protêt ou d'une constatation équivalente en temps utile la conservation du recours contre le tireur et de régler les effets de ce recours.

Article 21.

Chacune des Hautes Parties contractantes se réserve la faculté de prescrire, pour ce qui concerne les chèques payables sur son territoire, que la constatation du refus de paiement prévue aux articles 40 et 41 de la loi uniforme, pour la conservation des recours devra obligatoirement être faite par un protêt à l'exclusion de tout acte équivalent.

Chacune des Hautes Parties contractantes a également la faculté de prescrire que les déclarations prévues aux Nos 2 et 3 de l'article 40 de la loi uniforme, soient transcrites sur un registre public dans le délai fixé pour le protêt.

Article 22.

Par dérogation à l'article 42 de la loi uniforme chacune desHautes Parties contractantes a la faculté de maintenir ou d'introduire le système d'avis à donner par l'officier public, savoir qu'en effectuant le protêt, le notaire ou le fonctionnaire qui, d'après la loi nationale est autorisé à dresser le protêt est tenu d'en donner avis par écrit à celles des personnes obligées dans le chèque dont les adresses sont, soit indiquées sur le chèque, soit connues par l'officier public dressant le protêt, soit indiquées par les personnes ayant exigé le protêt. Les dépenses résultant d'un tel avis sont à ajouter aux frais du protêt.

Article 23.

Chacune des Hautes Parties contractantes a la faculté de prescrire en ce qui concerne les chèques qui sont à la fois émis et payables sur son territoire, que le taux d'intérêt,dont il est question à l' article 45, No 2, et à l'article 46, No 2, de la loi uniforme, pourra être remplacé par le taux légal en vigueur dans le territoire de cette Haute Partie contractante.

Article 24.

Par dérogation à l'article 45 de la loi uniforme, chacune des Hautes Parties contractantes se réserve la faculté d'insérer dans sa loi nationale une disposition prescrivant que le porteur peut réclamer à celui contre lequel il exerce son recours un droit de commission dont le montant sera déterminé par cette loi nationale.

Il en est de même, par dérogation à l'article 46 de la loi uniforme, en ce qui concerne la personne qui, ayant remboursé le chéque, en réclame le montant à ses garants.

Article 25.

Chacune des Hautes Parties contractantes est libre de décider que, dans le cas de déchéance ou de prescription, il subsistera sur son territoire une action contre le tireur qui n'a pas fait provision ou contre un ireur ou un endosseur qui se serait enrichi injustement.

Article 26.

C'est à la législation de chacune des Hautes Parties contractantes qu'il appartient de déterminer les causes d'interruption et de suspension de la prescription des actions résultant d'un chèque dont ses tribunaux ont à connaître.

Les autres Hautes Parties contractantes ont la faculté de déterminer les conditions auxquelles elles reconnaîtront de pareilles causes. Il en est de même de l'effet d'une action comme moyen de faire courir le délai de prescription prévu à l'article 52, alinéa 2, de la loi uniforme.

Article 27.

Chacune des Hautes Parties contractantes a la faculté de prescrire que certains jours ouvrables seront assimilés aux jours fériés légaux en ce qui concerne le délai de présentation et touts actes relatifs aux chèques.

Article 28.

Chacune des Hautes Parties contractantes a la faculté d'édicter des dispositions exceptionnelles d'ordre général relatives à la prorogation du paiement ainsi qu' aux délais concernant les actes conservatoires des recours.

Article 29.

Il appartient à chacune des Hautes Parties contractantes, en vue de l'application de la loi uniforme, de déterminer quels sont les banquiers et quelles sont les personnes ou institutions qui, en raison de la nature de leur activité, sont assimilées aux banquiers.

Article 30.

Chacune des Hautes Parties contractantes se réserve la faculté d'exclure, en tout ou en partie, l'application de la loi uniforme en ce qui concerne les chèques postaux et les chèques spéciaux, soit des Instituts d'émission, soit des Caisses publiques, soit des Institutions publiques de crédit, en tant que les titres ci-dessus visés font l'objet d'une règlementation spéciale.

Article 31.

Chacune des Hautes Parties contractantes s'engage à reconnaître les dispositions adoptées par toute Haute Partie contractante en vertu des articles 1 à 13, 14, alinéas 1 et 2, 15 et 16, 18 à 25, 27, 29 et 30 de la présente annexe.

PROTOCOLE DE LA CONVENTION

Au moment de procéder à la signature de la Convention, en date de ce jour, portant Loi uniforme sur les chèques, les soussignés, dûment autorisés, sont convenus des dispositions suivantes :

A.

Les Membres de la Société des Nations et les Etats non membres qui n'auraient pas été en mesure d'effectuer avant le 1er septembre 1933 le dépôt de leur ratification sur ladite Convention s'engagent à adresser, dans les quinze jours suivant cette date, une communication au Secrétaire général de la Société des Nations pour lui faire connaître la situation dans laquelle ils se trouvent en ce qui concerne la ratification.

B.

Si, à la date du 1er novembre 1933, les conditions prévues à l'article VI, alinéa 1, pour l'entrée en vigueur de la Convention, ne sont pas remplies, le Secrétaire général de la Société des Nations convoquera une réunion des Membres de la Société des Nations et des Etats non membres qui auraient signé la Convention ou y auraient adhéré.

Cette réunion aura pour objet l'examen de la situation et des mesures à prendre, le cas échéant, pour y faire face.

C.

Les Hautes Parties contactantes se communiqueront réciproquement dès leur mise en vigueur, les dispositions législatives qu'elles établiront sur leurs territoires respectifs en exécution de la Convention.

En foi de quoi les Plénipotentiaires ont signé le présent Protocole.

Fait à Genève, le dix-neuf mars mil neuf cent trente et un, en simple expédition, qui sera déposée dans les archives du Secrétariat de la Société des Nations ; copie conforme en sera transmise à tous les Membres de la Société des Nations et à tous lesEtats non membres representés à la Conférence.

CONVENTION DESTINÉE À REGLER CERTAINS CONFLITS DE LOIS EN MATIÈRE DE CHÈQUES.

Désireux d'adopter des règles pour résoudre certains conflits de lois en matière de chèques, ont désigné pour leur plénipotentiaires savoir:
(Suivent les noms des plenipotentiaires):

Lesquels, après avoir communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes.

Article premier.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent, les unes vis-à-vis des autres, à appliquer pour la solution des conflits de lois ci-dessous énumérés, en matière de chèques, les règles indiquées dans les articles suivants:

Article 2.

La capacité d'une personne pour s'engager par cheque est déterminée par sa loi nationale. Si cette loi nationale déclare compétente la loi d'un autre pays, cette dernière loi est appliquée.

La personne qui serait incapable, d'après la loi indiquée par l'alinéa précédent, est néanmoins valablement tenue, si la signature a été donnée sur le territoire d'un pays d'après la législation duquel la personne aurait été capable.

Chacune des Hautes Parties Contractantes a la faculté de ne pas reconnaître la validité de l'engagement pris en matière de chèques par l'un de ses ressortissants et qui ne serait tenu pour valable dans le territoire des autres Hautes Parties contractantes que par application de l'alinéa précédent du présent article.

Article 3.

La loi du pays où le chèque est payable détermine les personnes sur lesquelles un chèque peut être tiré.

Si, d'après cette loi, le titre est nul comme chèque en raison de la personne sur laquelle il a été tiré, les obligations résultant des signatures y apposées dans d'autres pays dont les lois ne contiennent pas ladite disposition sont néanmoins valables.

Article 4.

La forme des engagements pris en matière de chèques est réglée par la loi du pays sur le territoire duquel ces engagements ont été souscrits. Toutefois, l'observation des formes prescrites par la loi du lieu du paiement suffit.

Cependant, si les engagements souscrits sur un chè, que ne sont pas valables d'après les dispositions de l'alinéa précédent, mais qu'ils soient conformes à la législation du pays où un engagement ultérieur a été souscrité la circonstance que les premiers engagements sont irréguliers en la forme n'infirme pas la validité de l'engagement ultérieur.

Chacune des Hautes Parties contractantes a le faculté de prescrire que les engagements pris en matière de chèques à l'étranger par un de ses ressortissants seront valables à l'égard d'un autre de ses ressortissants sur son territoire, pourvu qu'ils aient été pris dans la forme prévue par la loi nationale.

Article 5.

La loi du pays sur le territoire duquel les obligations résultant du chèque ont été souscrites règle les effets de ces obligations.

Article 6.

Les délais de l'exercice de l'action en recours sont ndéterminés pour tous les signataires par la loi du lie de la création du titre.

Article 7.

La loi du pays où le chèque est payable détermine:

1o si le chèque est nécessairement à vue ou s'il peut être tiré à un certain délai de vue et également quels sont les effets d'une postdate;

2o le délai de présentation;

3o si le chèque peut être accepté, certifié, confirmé ou visé et quels sont les effets de ces mentions;

4o si le porteur peut exiger et s'il est tenu de recevoir un paiement partiel;

5o si le chèque peut être barré ou être revêtu de la clause »à porter en compte» ou d'une expression équivalente et quels sont les effets de ce barrement ou de cette clause ou de cette expression équivalente;

6o si le porteur a des droits spéciaux sur la provision et quelle est la nature de ceux-ci;

7o si le tireur peut révoquer le chèque ou faire opposition au paiement de celui-ci;

8o les mesures à prendre en cas de perte ou de vol du chèque;

9o si un protêt ou une constatation équivalente est nècessaire pour conserver le droit de recours contre les endosseurs, le tireur et les autres obligés.

Article 8.

La forme et les délais du protêt, ainsi que la forme des autres actes nécessaires à l'exercice ou à la conservation des droits en matière de chèques, sont réglés par la loi du pays sur le territoire duquel doit être dressé le protêt ou passé l'acte en question.

Article 9.

Chacune des Hautes Parties contractantes se réserve la faculté de ne pas appliquer les principes de droit international privé consacrés par la présente Convention en tant qu'il s'agit:

1o d'un engagement pris hors du territoire d'une des Hautes Parties contractantes;

2o d'une loi qui serait applicable d'après ces principes et qui ne serait pas celle d'une des Hautes Parties contractantes.

Article 10.

Dans le territoire de chacune des Hautes Parties contractantes, les dispositions de la présente Convention ne seront pas applicables aux chèques déjà créés au moment de la mise en vigueur de la présente Convention.

Article 11.

La présente Convention, dont les textes français et anglais feront également foi, portera la date de ce jour.

Elle pourra être signée ultérieurement jusqu'au 15 juillet 1931 au nom de tout Membre de la Société des Nations et de tout Etat non membre.

Article 12.

La présente Convention sera ratifiée.

Les instruments de ratification seront déposés avant le 1er septembre 1933 auprès du Secrétaire général de la Société des Nations, qui en notifiera immédiatement la recéption à tous les Membres de la Société des Nations et aux Etats non membres au nom desquels la présente Convention a été signée ou au nom desquels il y a été adhéré.

Article 13.

A partir du 15 juillet 1931, tout Membre de la Société des Nations et tout Etat non membre pourront y adhérer.

Cette adhésion s'effectuera par une notification au Secrétaire Général de la Société des Nations pour être déposée dans les archives du Secrétariat.

Le Secrétaire général notifiera ce dépôt immédiatement à tous les Membres de la Société des Nations et aux États non membres au nom desquels la présente Convention aura été signé ou au nom desquels il y aura été adhéré.

Article 14.

La présente Convention n'entrera en vigueur que lorsqu'elle aura été ratifiée ou qu'il y aura été adhéré au nom de sept Membres de la Société des Nations ou Etats non membres, parmi lesquels devront figurer trois des Membres de la Société des Nations représentés d'une manière permanente au Conseil.

La date de l'entrée en vigueur sera le quatre-vingt-dixième jour qui suivra la réception par le Secrétaire général de la Société des Nations, de la septième ratification ou adhésion, conformément à l'alinéa premier du présent article.

Le Secrétaire général de la Société des Nations, en faisant les notifications prévues aux articles 12 et 13 signalera spécialement que les ratifications ou adhésions visées à l'alinéa premier du présent article ont été recueillies.

Article 15.

Chaque ratification ou adhésion qui interviendra après l'entrée en vigueur de la Convention conformément à l'article 14 sortira ses effets dès le quatre-vingt-dixième jour qui suivra la date de sa réception par le Secrétaire général de la Société des Nations.

Article 16.

La présente Convention ne pourra être dénoncée avant l'expiration d'un délai de deux ans à partir de la date à laquelle elle sera entrée en vigueur pour ce Membre de la Société des Nations ou pour cet Etat non membre ; cette dénonciation produira ses effets dès le quatre-vingt-dixième jour suivant la réception par le Sécrétaire général de la notification à lui adressée.

Toute dénonciation sera communiquée immédiatement par le Sécretaire général de la Société des Nations à tous les Membres de la Société des Nations et aux Etats non membres, au nom desquels la présente Convention a été signée, ou au nom desquels il y a été adhéré.

Chaque dénonciation n'aura d'effet qu'en ce qui concerne le Membre de la Société des Nations ou l'Etat non membre au nom duquel elle aura été faite.

Article 17.

Tout Membre de la Société des Nations et tout Etat non membre à l'égard duquel la présente Convention est en vigueur pourra adresser au Secrétaire Général de la Société des Nations, dès l'expiration de la quatrième année suivant l'entrée en vigueur de la Convention, une demande tendant à la revision de certaines ou de toutes les dispositions de cette Convention

Si une telle demande, communiquée aux autres Membres ou Etats non membres entre lesquels la Convention est alors en vigueur, est appuyée dans un délai d'un an par au moins six d'entre aux, le Conseil de la Société des Nations décidera s'il y a lieu de convoquer une Conférence à cet effet.

Article 18.

Les Hautes Parties contractantes peuvent déclarer, au moment de la signature de la ratification ou de l'adhésion, que, par leur acceptation de la présente Convention, elles n'entendent assumer aucune obligation en ce qui concerne l'ensemble ou toute partie de leurs colonies, protectorats ou territoires placés sous leur suzeraineté ou mandat; dans ce cas la présente Convention ne sera pas applicable aux territoires faisant l'objet de pareille déclaration.

Les Hautes Parties contractantes pourront, dans la suite, notifier au Secrétaire général de la Société des Nations qu'elles entendent rendre la présente Convention applicable à l' ensemble ou à toute partie de leurs territoires ayant fait l'objet de la déclaration prévue à l'alinéa précédent. Dans ce cas, la Convention s'appliquera aux territoires visés dans la notification quatre-vingt-dix jours après la réception de cette dernière par le Sécrétaire Général de la Société des Nations.

De même, les Hautes Parties contractantes peuvent à tout moment déclarer qu'elles entendent que la présente Convention cesse de s'appliquer à l'ensemble ou à toute partie de leurs colonies, protectorats ou territoires placés sous leur suzeraineté ou mandat ; dans ce cas, la Convention cessera d'être applicable aux territoires faisant l'objet de pareille déclaration un an après la réception de cette dernière par le Secrétaire général de la Société des Nations.

Article 19.

La présente Convention sera enrégistrée par le Sécretaire général de la Société de Nations dès son entrée en vigueur.

En foi de quoi les Plénipotentiaires susnommés ont signé la présente Convention.

Fait à Genève, le dix-neuf mars mil neuf cent trente et un, en simple expédition qui sera déposée dans les archives du Secrétariat de la Société des Nations ; copie conforme en sera transmise à tous les Membres de la Société des Nations et à tous les Etats non membres représentés à la Conférence.

Suivent les signatures des plenipotentiaires.

PROTOCOLE DE LA CONVENTION

Au moment de procéder à la signature de la Convention en date de ce jour, destinée à régler certains conflits de lois en matière de chèques, les soussignés, dûment autorisés, sont convenus des dispositions suivantes :

A

Les Membres de la Société des Nations et les Etats non membres qui n'auraient pas été en mesure d'effectuer avant le 1er Septembre 1933 le depôt de leur ratification sur ladite Convention, s'engagent à adresser, dans les quinze jours suivant cette date, une communication au Secrétaire général de la Société des Nations, pour lui faire connaitre la situation dans laquelle ils se trouvent en ce qui concerne la ratification.

B.

Si, à la date du 1er novembre 1933, les conditions prévues à l'article 15, alinéa 1, pour l'entrée en vigueur de la Convention, ne sont pas remplies, le Sécrétaire général de la Société des Nations convoquera une réunion des Membres de la Société des Nations et des Etats non membres au nom desquels la Convention aura été signée ou au nom desquels il y aura été adhéré.

Cette réunion aura pour objet l'examen de la situation et des mésures à prendre, le cas échéant, pour y faire face.

C.

Les Hautes Parties contractantes se communiqueront réciproquement, dès leur mise en vigueur, les dispositions législatives qu'elles établiront sur leur territoires respectifs en exécution de la Convention.

En foi de quoi les Plénipotentiaires ont signé le présent Protocole.

Fait à Genève, le dix-neuf mars mil neuf cent trente et un, en simple expédition, qui sera déposée dans les archives du Secrétariat de la Société des Nations ; copie conforme en sera transmise à tous les Membres de la Société des Nations et à tous les Etats non membres représentés à la Conférence.

Convention rélative au droit de timbre en matière de chèques.

Désireux de régler certains problèmes du droit de timbre dans leurs rapports avec le chèque ont désigné pour leurs plénipotentiaires, savoir :

(Suivent les noms des plenipotentiaires).

Lesquels après avoir communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes :

Article premier.

Dans le cas où telle ne serait pas déjà leur législation, les Hautes Parties contractantes, s'engagent à modifier leurs lois dans tous les territoires placés sous leur souveraineté ou autorité et auxquels la présente Convention est applicable, de telle sorte que la validité des engagements pris en matière de chèques, ou l'exercice des droits qui en découlent, ne puissent être subordonnés à l'observation des dispositions sur le timbre.

Elles pourront toutefois suspendre l'exercice de ces droits jusqu'à l'acquittement des droits de timbre qu' elles ont prescrits ainsi que des amendes encourues. Elles peuvent également décider que la qualité et les effets de titre immédiatement exécutoire qui, d'après leur législation, seraient attribués au chèque, seront subordonnés à la condition que le droit de timbre ait été, dès la création du titre, dûment acquitté conformément aux dispositions de leurs lois.

Article 2.

La présente Convention, dont les textes français et anglais feront également foi, portera la date de ce jour.

Elle pourra être signée ultérieurement jusqu'au 15 juillet 1931 au nom de tout Membre de la Société des Nations et de tout Etat non membre.

Article 3.

La présente Convention sera ratifiée.

Les instruments de ratification seront déposés avant le 1er septembre 1933 auprès du Secrétaire général de la Société des Nations, qui en notifiera immédiatement la réception à tous les Membres de la Société des Nations et aux Etats non membres au nom desquels la présente Convention a été signée ou au nom desquels il y a été adhéré.

Article 4.

A partir du 15 juillet 1931, tout Membre de la Société des Nations et tout Etat non membre pourront y adhérer.

Cette adhésion s'effectuera par une notification au Secrétaire Général de la Société des Nations pour être déposée dans les archives du Secrétariat.

Le Secrétaire général notifiera ce dépôt immédiatement à tous les Membres de la Société des Nations et aux Etats non membres au nom desquels la présente Convention aura été signe ou au nom desquels il y aura été adhéré.

Article 5.

La présente Convention n'entrera en vigueur que lorsqu'elle aura été ratifiée ou qu'il y aura été adhéré au nom de sept Membres de la Société des Nations ou Etats non membres, parmi lesquels devront figurer trois des Membres de la Société des Nations représentés d'une manière permanente au Conseil.

La date de l'entrée en vigueur sera le quatre-vingt-dixième jour qui suivra la réception par le Secrétaire général de la Société des Nations, de la septième ratification ou adhésion, conformément à l'alinéa premier du présent article.

Le Secrétaire général de la Société des Nations, en faisant les notifications prévues aux articles 3 et 4, signalera spécialement que les ratifications ou adhésions visées à l'alinéa premier du présent article ont été recueillies.

Article 6.

Chaque ratification ou adhésion qui interviendra après l'entrée en vigueur de la Convention conformément à l'article 5 sortira ses effets dés le quatre-vingt-dixième jour qui suivra la date de sa réception par le Secrétaire général de la Société des Nations.

Article 7.

La présente Convention ne pourra être dénoncée avant l'expiration d'un délai de deux ans à partir de la date à laquelle elle sera entrée en vigueur pour ce Membre de la Société des Nations ou pour cet Etat non membre ; cette dénonciation produira ses effets dés le quatre-vingt-dixième jour suivant la réception par le Srecrétaire général de la notification à lui adressée.

Toute dénonciation sera communiquée immédiatement par le Secrétaire général de la Société des Nations a tous les Membres de la Société des Nations et aux Etats non membres, au nom desquels la présente Convention a été signée, ou au nom desquels il y a été adheré.

Chaque dénonciation n'aura d'effet qu'en ce qui concerne le Membre de la Société des Nations ou l'Etat non membre au nom duquel elle aura été faite.

Article 8.

Tout Membre de la Société des Nations et tout Etat non membre à l'égard duquel la présente Convention est en vigueur pourra adresser au Secrétaire général de la Société des Nations, dès l'expiration de la quatrième année suivant l'entrée en vigueur de la Convention, une demande tendant à la revision de certaines ou de toutes les dispositions de cette Convention.

Si une telle demande, communiquée aux autres Membres ou Etats non membres entre lesquels la Convention est alors en vigueur, est appuyée dans un délai d'un an par au moins six d'entre eux, le Conseil de la Société des Nations décidera s'il y a lieu de convonquer une Conférence à cet effet.

Article 9.

Les Hautes Parties contractantes peuvent déclarer au moment de la signature, de la ratification ou de l'adhésion, que, par leur acceptation de la présente Convention, elles n'entendent assumer aucune obligation en ce qui concerne l'ensemble ou toute partie de leurs colonies, protectorats ou territoires placés sous leur suzeraineté ou mandat ; dans ce cas, la présente Convention ne sera pas applicable aux territoires faisant l'objet de pareille déclaration.

Les Hautes Parties contractantes pourront, dans la suite, notifier au Secrétaire général de la Société des Nations qu'elles entendent rendre la présente Convention applicable à l'ensemble ou à toute partie de leurs territoires ayant fait l'objet de la déclaration prévue à l'alinéa précédent. Dans ce cas, la Convention s'appliquera aux territoires visés dans la notification quatre-vingt-dix jours après la réception de cette dernière par le Secrétaire général de la Société des Nations.

De même, les Hautes Parties contractantes peuvent à tout moment déclarer qu'elles entendent que la présente Convention cesse de s'appliquer à l'ensemble ou à toute partie de leurs colonies, protectorats ou territoires placés sous leur suzeraineté ou mandat ; dans ce cas, la convention cessera d'être applicable aux territoires faisant l'objet de pareille déclaration un an après la réception de cette dernière par le Secrétaire général de la Société des Nations.

Article 10.

La présente Convention sera enregistrée par le Secrétaire général de la Société des Nations dès son entrée en vigueur.

En foi de quoi les Plénipontentiaires sus-nommés ont signé la présente Convention.

Fait à Genève, le dix-neuf mars mil neuf cent trente et un, en simple expédition qui sera déposée dans les archives du Secrétariat de la Société des Nations ; copie conforme en sera transmise à tous les Membres de la Société des Nations et à tous les Etats non membres représentés à la Conférence.

Suivent les signatures des plénipotentiaires.

PROTOCOLE DE LA CONVENTION

Au moment de procéder à la signature de la Covention en date de ce jour, relative au droit de timbre en matière de chèques, les soussignés, dûment autorisés, sont convenus des dispotitions suivantes :

A.

Les Membres de la Société des Nations et les Etats non membres qui n'auraient pas été en mesure d'effectuer avant le 1er septembre 1933 le dépôt de leur ratification sur ladite Convention, s'engagent à adresser, dans les quinze jours suivant cette date, une communication au Secrétaire général de la Société des Nations, pour lui faire connaître la situation dans laquelle ils se trouvent en ce qui concerne la ratification.

B.

Si, à la date du 1er novembre 1933, les conditions prévues à l'article 5, alinéa premier, pour l'entrée en vigueur de la Convention ne sont pas remplies, le Secrétaire Général de la Société desNations convoquera uns réunion des Membres de la Société des Nations et des Etats non membres au nom desquels la Conventiou eura été signée ou au nom desquels il y aura été adhéré.

Cette réunion aura pour objet l'examen de la situation et des mesures à prendre, le cas échéant, pour y faire face.

C.

Les Hautes Parties contractantes se communiqueront réciproquement, dès leur mise en vigueur, les dispositions législatives qu'elles établiront sur leu s territoires respectifs en exécution de la Convention.

En foi de quoi les Plénipotentiaires ont signé le présent Protocole.

Fait à Genève le dix-neuf mars mil neuf cent trente et un, en simple expédition qui sera déposée dans les archives du Secrétariat de la Société des Nations ; copie conforme en sera transmise à tous les Membres de la Société des Nations et à tous les Etats non membres représentés à la Conférence.

Suivent les noms des Plenipotentiaires.

Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν ὡραύτως γίνονται δεκτὰ τὰ ἑξῆς σχέδια νόμων, 1) περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπό 9 Μαΐου 1933 Ν. Δ. περὶ προσμίξεως ἐγχωρίου σίτου εἰς τὴν παρασκευὴν κλπ καὶ β') τὸ ὑπὸ τῆς Γ' ρουσίας μετὰ τὴν ψήφισίν του ὑπὸ τῆς Βουλῆς τροποποιηθὲν «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ περὶ θήρας Ν. Δ. ὡς ἐκυρώθη διὰ τοῦ Νόμου 5728, ἔχοντα οὕτω :

Περὶ κυρώσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 9ης Μαΐου 1933 «περὶ προσμίξεως ἐγχωρίου σίτου εἰς τὴν παρασκευὴν ἄρτου κλπ.».

Ἄρθρον πρῶτον

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 9 Μαΐου 1933 Ν. Δ. «περὶ προσμίξεως ἐγχωρίου σίτου εἰς τὴν παρασκευὴν ἄρτου κλπ.», συμπληρούμενον ὡς ἑξῆς :

Περὶ προσμίξεως ἐγχωρίου σίτου εἰς τὴν παρασκευὴν ἄρτου, διὰ συμπληρώσεως καὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ νόμου 5686 «περὶ προστασίας ἐγχωρίου σιτοπαραγωγῆς καὶ 4573 «περὶ συμπληρώσεως καὶ διαρρυθμίσεως τῶν ἀρτοποιητικῶν νόμων».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει α') τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος β') τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς τὴν ληφθεῖσαν κατὰ Ε' Συνεδρίαν τῆς 11 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. περὶ ἐξουσιοδοτήσεως τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας πρὸς ἔκδοσιν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων καὶ περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου ἀπόφασιν τῆς Γερουσίας τὴν ληφθεῖσαν κατὰ τὴν ΣΤ' συνεδρίαν αὐτῆς τῆς 12 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. καὶ γ') τὴν σύμφωνον γνώμην τῆς ἐπὶ τῆς ἐκδόσεως Νομοθετικῶν Διαταγμάτων μετὰ τῆς ἐκ Βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν Ἐπιτροπῆς, τὴν ἐξενεχθεῖσαν κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον Ζ' συνεδρίαν αὐτῆς τῆς 6 Μαΐου ἐ. ἔ. προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Πρὸς διατήρησιν τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου ἢ τὴν μείωσιν τῶν διακυμάνσεων τῆς τιμῆς παρέχεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν τὸ δικαίωμα ἵνα δι' ἀποφάσεων αὐτοῦ κοινοποιουμένων πρὸς τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν τῶν διατιμήσεων νὰ κανονίζῃ ἑκάστοτε τὰ εἴδη, ποιότητας καὶ ἀναλογίας τοῦ εἰσαγομένου καὶ ἀλεθομένου σίτου, ὡς καὶ τὸν χρόνον τῆς ἐνάρξεως ἢ λήξεως τοῦ μέτρου τούτου.

Ἄρθρον 2.

Δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Γεωργίας, δύνανται νὰ ἀνασταλῶσι (μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου 1933 τὸ βραδύτερον) αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Νόμου 5686, αἱ ὑποχρεοῦσαι τοὺς εἰσαγωγεῖς νὰ προσάγουν δελτία ἐγχωρίου σίτου κατὰ πᾶσαν εἰσαγωγὴν ἀλλοδαποῦ τοιούτου ἢ ἀλεύρων, νομιμοποιουμένων ἅμα τῶν ἀπὸ 22 Μαρτίου 1933 ἐφεξῆς καὶ μέχρι σήμερον, ἐκδοθεισῶν σχετικῶν πράξεων τῆς Ἐπιτροπῆς διατιμήσεων ὡς καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 19455 ἐ.ἔ. διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν μετὰ τῶν σχετικῶν ἀποφάσεων τῆς Κ. Ε. Π. Ε. Σ. (Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ Προστασίας Ἐγχωρίου Σιτοπαραγωγῆς).

Ἀντὶ τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀναστολῆς τῆς ὑποχρεώσεως τῶν εἰσαγωγέων δύναται ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ Προστασίας Ἐγχωρίου Σιτοπαραγωγῆς (Κ. Ε. Π. Ε. Σ.), ἐγκρίσει τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Γεωργίας, νὰ διακόπτῃ τὴν ἔκδοσιν μόνον Δελτίων Β' διατηροῦσα τὴν ὑποχρέωσιν ὡς πρὸς τὰ Δελτία Α' μέχρις ἐξαντλήσεως τῶν ἀποθεμάτων της, ἀλλὰ μὲ τιμὴν ἐκδόσεως τοιούτων ὥστε νὰ μὴ ἐπιβαρύνηται ἡ τιμὴ τοῦ ἄρτου.

Κατὰ τὸν ἀνωτέρω καθορισμὸν τῆς τιμῆς τῶν Δελτίων ἡ Κ. Ε. Π. Ε. Σ. λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὴν ἑκάστοτε τιμὴν τῆς συνθέσεως τῶν ἀλλοδαπῶν σίτων τὴν καθοριζομένην ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν διατιμήσεων.

Ἄρθρον 3.

Αἱ τυχὸν προκύπτουσαι διαφοραὶ ἐκ τῶν ἀνωτέρω μέτρων ἐπὶ τῶν ἐσόδων τῆς Κ. Ε. Π. Ε. Σ. ἐλεγχόμεναι παρὰ τοῦ Γεν. Λογιστηρίου τοῦ Κράτους, ἐκκαθαρίζονται παρὰ τούτου καὶ ἀποδίδονται εἰς τὴν Κ. Ε. Π. Ε. Σ. κατὰ τὸ ἥμισυ ἐπὶ τοῦ Ταμείου τοῦ ἄρτου καὶ κατὰ τὸ ἕτερον ἥμισυ ἐπὶ τοῦ Δημοσίου.

Εἰς τὸν Εἰδικὸν Προϋπολογισμὸν Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν θέλει ἀναγραφῆ πίστωσις εἰδική, εἰς βάρος τῆς ὁποίας θὰ ἐκδοθῇ τὸ ἔνταλμα διὰ τὸ βαρύνον τὸ Δημόσιον ποσόν.

Ἄρθρον 4.

Τὰ χρονικὰ ὅρια τῆς διαθέσεως τῶν ἀποθεμάτων ἐγχωρίου σίτου τῆς Ἐπιτροπῆς Συγκεντρώσεως διὰ τὴν παρασκευὴν τοῦ ἄρτου τῆς διατιμήσεως δύνανται, δι' ἀποφάσεως τῆς Κ. Ε. Π. Ε. Σ. μετ' ἔγκρισιν τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Ἐσωτερικῶν, νὰ ὑπερβῶσι τὰ τῆς χρήσεως τοῦ γεωργικοῦ ἔτους καὶ μέχρι τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἡ ἀρχίσῃ ἡ διάθεσις τοῦ συγκεντρωθησομένου σίτου τῆς νέας παραγωγῆς.

Ἄρθρον 5.

Ἐπιτρέπεται ἡ ἐξ ἐγχωρίου σίτου εἰδικὴ παρασκευὴ ἀλεύρων διὰ ζυμαρικά, ζαχαροπλαστικὴν καὶ ἀρτοποιΐαν πολυτελείας δι' εἰδικοῦ ἀλευρομύλου εἴτε ἐπιτασσομένου, ἣν ὁρίζομεν κατόπιν συμφωνίας εἰδικῆς μετὰ τῆς Ἀγορανομικῆς Ὑπηρεσίας καὶ τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἀλευροβιομηχάνων. Τὴν τιμὴν τῶν ἀλεύρων τούτων θὰ ὁρίζῃ ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Διατιμήσεως συγχρόνως μὲ τὴν τιμὴν τοῦ ἄρτου, δικαιουμένη εἰς πᾶσαν μεταβολὴν αὐτῆς ἐπὶ πλέον ἢ ἔλαττον ἐπὶ σκοπῷ τόσον τῆς μὴ αὐξήσεως τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου, ὅσον καὶ τῆς διατιμήσεως τοῦ κόστους τοῦ ἐγχωρίου σίτου, καθοριζομένης τῆς τιμῆς τοῦ τελευταίου τούτου εἰδικῶς διὰ τὸν ἄνω σκοπὸν τῆς Κ. Ε. Π. Ε. Σ. καὶ ἐγκρινομένης τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἄρθρον 6.

Οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθου 19 τοῦ Νόμου 4573 προσλαμβανόμενοι εἰδικοὶ ὑπάλληλοι ἐλέγχου εἰς τοὺς ἀλευρομύλους, ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν κατὰ πρότασιν τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους θεωροῦνται δὲ δημόσιοι ὑπάλληλοι ἐφαρμοζομένων τῶν περὶ πειθαρχίας διατάξεων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, εἰς ὃ καὶ ὑπάγονται.

Ἄρθρον 7.

1. Πρὸς μείωσιν τῶν ἀλεστικῶν ἐξόδων καὶ ἀνάπτυξιν τῆς ἀλευροβιομηχανίας ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Ταμεῖον ἄρτου ἡ ἐνίσχυσις συνεταιρισμῶν ἀλευρομύλων κειμένων μακρὰν τοῦ λιμένος εἰς μεγάλα ἐπιστιτιστικὰ κέντρα, εἰς οὓς παρεχωρήθη κρατικὸν συνάλλαγμα καὶ εἰργάσθησαν κατὰ τὸ 1932, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἱδρύσεως νέου μεγάλου ἐπιλιμενίου ἀλευρομύλου μετὰ σιταποθηκῶν καὶ μηχανικῶν ἐγκαταστάσεων ἐκφορτωτικῶν, εἴτε διὰ τῆς παροχῆς δανείου, εἴτε φορολογικῶν διευκολύνσεων, εἴτε ἐκχωρήσεως δημοσίου, δημοτικοῦ, ἢ ἄλλου κοινοχρήστου χώρου, καταλλήλου πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

2. Αἱ ἐνισχύσεις αὗται παρέχονται ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, εἴτε κεχωρισμέναι, εἴτε πᾶσαι ὁμοῦ.

Ἄρθρον 8.

1. Πρὸς εὕρεσιν τῆς δικαίας τιμῆς τοῦ ἄρτου, ἰσχυούσης ἢ μὴ διατιμήσεως ἀλεύρων, δέον ἀλληλοσταθοχως, νὰ ἐξευρίσκηται ἡ τιμὴ τοῦ σίτου, τῶν ἀλεύρων καὶ τοῦ ἄρτου, τῇ προσθήκῃ τῶν ἐξόδων.

2. Ἡ τιμὴ τοῦ σίτου θὰ ἐπαληθεύηται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταστάσεων τῶν πραγματοποιουμένων τιμῶν παρὰ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν προμήθειαν τοῦ ἀναγκαιοῦντος πρὸς ἀγορὰν συναλλάγματος.

3. Καθ' ἑβδομάδα θὰ ὑποβάλληται παρὰ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν λεπτομερὴς κατάστασις περιλαμβάνουσα τὸ ὄνομα τοῦ παραλήπτου σίτου, τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ, τὸ εἶδος τοῦ σίτου, καὶ τὴν διακριτικὴν ποιότητα ἑκάστου εἴδους, τὴν τιμὴν μονάδος καὶ τὸ ποσὸν τοῦ διατεθέντος συναλλάγματος, μὲ τὴν τιμὴν αὐτοῦ.

4. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν δύναται ν' ἀποσπάσῃ εἰδικὸν ὑπάλληλον τῆς Ἀγορανομίας παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος ποὺς ἔγκαιρον καὶ ἀνελλιπῆ καταρτισμὸν τῶν σχετικῶν καταστάσεων.

5. Ἐπιτροπὴ ἐξ ἑνὸς ὑπαλλήλου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εἰδικῶς ἀσχοληθέντος εἰς τὴν ἐμπορίαν τῶν σιτηρῶν, τοῦ εἰδικοῦ ἐπὶ τοῦ συναλλάγματος ὑπαλλήλου τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ παρὰ τῷ Γενικῷ Λογιστηρίῳ Τμηματάρχου ἐπὶ τοῦ συναλλάγματος, θὰ ἐξευρίσκῃ καθ' ἑκάστην Δευτέραν τὴν τρέχουσαν τιμὴν τοῦ σίτου, ἑκάστου χρησιμοποιουμένου εἴδους κατὰ ποιότητας καὶ τὰς μέσας τιμὰς τῆς ἑβδομάδος, αἵτινες θὰ χρησιμεύσωσι πρὸς καταρτισμὸν τῆς διατιμήσεως.

6. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Νόμου 4573 ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὴν παροχὴν τῶν ἀνωτέρω πληροφοριῶν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἄρθρον 9.

1. Ἡ παροχὴ τοῦ συναλλάγματος πρὸς προμήθειαν σίτου θὰ ἐνεργῆται παρὰ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος βάσει τοῦ μέσου ὅρου τῆς κατὰ μῆνα ἀλεσθείσης ποσότητος παρ' ἑκάστου ἀλευρομύλου κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1932, ἐξακριβουμένης ἐκ τῶν εἰς τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Μυλεργατῶν ὑποβαλλομένων σχετικῶν πινάκων.

2. Τόσον διὰ τοὺς ναύλους ὅσον καὶ λοιπὰ ἔξοδα ἑκάστου σιτοφορτίου (ὀψῖον, πρέμια κλπ.), ἐκ παραλλήλου μετὰ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ὑποχρεοῦται νὰ παρέχῃ καὶ πᾶσα ἄλλη Τράπεζα μεσολαβοῦσα διὰ τὴν διάθεσιν παντὸς σιτοφορτίου τὰς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν αἰτουμένας πληροφορίας.

Ἄρθρον 10.

1. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ δι' ἀστυνομικῶν διατάξεων ἐγκρινομένων παρὰ τούτου θὰ κανονίζωνται πάντα τὰ σχετιζόμενα πρὸς τὴν παρασκευὴν σταφιδοφώμου ζητήματα.

2. Διὰ τῶν αὐτῶν ἀποφάσεων καὶ μέτρων θὰ ρυθμίζωνται αἱ πρὸς τὴν καλυτέραν διάδοσιν τροφῶν ἐκ σταφίδος ἐνέργειαι τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἀγορανομίας.

Ἄρθρον 11.

1. Διὰ Διαταγμάτων κανονισθήσεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 12.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Διατάγματος 21 Σεπτεμβρίου 1925, κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 3725, ἐφαρμόζονται ἐπὶ πάσης παραβάσεως τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 13.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου, ὑποβληθησομένου εἰς τὴν κύρωσιν τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων, ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταχωρήσεως αὐτοῦ ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Μαΐου 1933.

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Δ. ΜΑΞΙΜΟΣ, Σ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ, Ι. ΡΑΛΛΗΣ, Θ. ΤΟΥΡΚΟΒΑΣΙΛΗΣ, ΣΠ. ΛΟΒΕΡΔΟΣ, Π. ΡΑΛΛΗΣ, Ι. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, Ι. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΚΟΝΔΥΛΗΣ, ΑΛ. ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΣ, Μ. ΕΥΔΑΜΙΠΠΟΣ, ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Δ. ΜΑΞΙΜΟΣ, Σ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ, Ι. ΡΑΛΛΗΣ, Θ. ΤΟΥΡΚΟΒΑΣΙΛΗΣ, ΣΠ. ΛΟΒΕΡΔΟΣ, Π. ΡΑΛΛΗΣ, Ι. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, Ι. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΚΟΝΔΥΛΗΣ, ΑΛ. ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΣ, Μ. ΕΥΔΑΜΙΠΠΟΣ, ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Ἄρθρον δεύτερον.

Ὁ παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος ἐκκρεμὴς λ)σμὸς τῶν κατὰ τὸ ἔτος 1926 γενομένων προμηθειῶν σίτου,

ἢ ἕτεραι ἐκκρεμεῖς ὑποχρεώσεις ἐνεργηθεῖσαι βάσει τοῦ Ν.Δ. τῆς 21)28 Ὀκτωβρίου 1925 «περὶ ἐπιτάξεως τροφίμων κλπ.» κυρωθέντος διὰ τοῦ Νόμου 3727 ἐκκαθαρίζονται καὶ καταλογίζονται εἰς βάρος τοῦ Ταμείου Ἄρτου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, διὰ συμψηφισμοῦ τοῦ παρὰ τῇ ὡς ἄνω Τραπέζῃ τρεχουμένου λογαριασμοῦ τοῦ Ταμείου τούτου.

Ἄρθρον τρίτον.

Πάντες οἱ ἀλευροβιομήχανοι, ἀνεξαρτήτως τῆς παραγωγικότητος, εἰς οὓς καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἐχορηγήθη παρὰ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος συνάλλαγμα ἐπὶ συμβατικῇ τιμῇ δολλαρίου πρὸς δραχμὰς 78, 100, 125, 130, 140, 160 καὶ 178, καὶ μὴ καταβαλόντες μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου τὴν διαφορὰν τὴν προκύψασαν ἐκ τῆς συμβατικῆς ταύτης τιμῆς τοῦ δολλαρίου ὑποχρεοῦνται ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου νὰ καταβάλωσι πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὴν διαφορὰν ταύτην. Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς προθεμίας ταύτης, πᾶσαι αἱ ἐκ τῆς ὡς ἄνω αἰτίας πηγάζουσαι διαφοραὶ θεωροῦνται ὡς δημόσιον ἔσοδον καὶ εἰσπράττονται κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων ἰσχυούσας διατάξεις.

Εἰς τὰς διατάξεις τῆς ἀνωτέρω παραγράφου ὑπάγονται καὶ οἱ μὴ καταβαλόντες μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου τὴν ἐκ δραχμῶν 2,78 1)2 διαφορὰν ἐπὶ τῶν λευκῶν ἀλεύρων κατὰ τῆς ἐνεργηθείσης ἀπογραφῆς τῆς 5ης καὶ 11ης Μαΐου 1933 ἀλευροβιομήχανοι, ἀλευρέμποροι, ἀρτοποιοί, ζαχαροπλάσται, ἐδωδιμοπῶλαι, παντοπῶλαι κλπ.

2. Κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἀνωτέρω τρόπον ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν δύναται νὰ ἐνεργῇ κατολογισμοὺς ἐκ προκυπτουσῶν διαφορῶν εἴτε ἐκ νομισματικῆς διαφορᾶς εἴτε ἐκ διαφορᾶς τιμῆς ἀλεύρων ἢ ἄρτου.

Ἄρθρον τέταρτον

Ἡ ἔννοια τῆς διατάξεως τῆς β' παραγράφου τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νόμου 4829 εἶναι, ὅτι ἀποζημιώσεως δικαιοῦνται, ὁ Πρόεδρος, τὰ μέλη καὶ ὁ γραμματεὺς τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ νόμου 4268 ὡς ἐτροποιήθη διὰ τοῦ νόμου 5150.

Ἡ ἀποζημίωσις ὁρίζεται ἐφ' ἅπαξ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ταμείου Ἄρτου μετὰ πρότασιν τῆς διοικούσης τὸ Ταμεῖον τοῦτο Ἐπιτροπῆς καὶ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 200 δραχμὰς δι' ἕκαστον τούτων καὶ οὐχὶ διὰ πλείονας τῶν τεσσάρων συνεδριάσεων κατὰ μῆνα.

2. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὁρίζεται ἡ ἀποζημίωσις τῶν εἴτε δυνάμει νόμου λειτουργουσῶν Ἐπιτροπῶν εἴτε ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν συνιστωμένων τοιούτων.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

3. Τῶν τοιούτων Ἐπιτροπῶν τὰ μὴ προσερχόμενα ἀδικαιολογήτως μέλη ἀντικαθίστανται ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἄρθρον πέμπτον.

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, στηριζομένης εἰς σύμφωνον γνώμην τῆς Διοικούσης τὸ Ταμεῖον Ἄρτου Ἐπιτροπῆς δύνανται νὰ μονιμοποιηθῶσιν εἰς τὴν εἰδικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ταμείου Ἄρτου μέχρι δύο τὸ πολὺ γραφεῖς, ἐπὶ βαθμῷ γραφέως α' τάξεως ἐκ τῶν ἤδη ὑπηρετούντων ἐκτάκτων τοιούτων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. τῆς 26)15 Σεπτεμβρίου 1925 «περὶ μεταρρυθμίσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ αἰσχροκερδείας κλπ. διατάξεων», κυρωθέντος διὰ τοῦ ἄρθρου δευτέρου τοῦ Νόμου 3860 καταργουμένων τῶν θέσεων τῶν δύο ἐκτάκτων γραφέων.

Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ὁρίζεται καὶ ὁ βαθμὸς αὐτῶν ὡς καὶ ἡ μηνιαία τούτων ἀντιμισθία μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὰς ἀποδοχὰς τοῦ βαθμοῦ τοῦ γραφέως α' ἢ β' τάξεως τῶν γραφέων τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ βαρύνουσα τὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ Ταμείου Ἄρτου.

Ἄρθρον ἕκτον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἄρθρων τινῶν τοῦ περὶ θήρας Νομοθετικοῦ Διατάγματος, ὡς ἐκυρώθη διὰ τοῦ νόμου 5728.

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας)

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὴν παράγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 206 τοῦ Ν. Δ. τῆς 30 Ἰουλίου 1932, ὡς ἐκυρώθη διὰ τοῦ νόμου 5728, προστίθενται ὡς δευτέρα περίοδος ταύτης τὰ ἑξῆς :

«Ἐφ' ὅσον ὅμως οἱ διοριζόμενοι φύλακες θήρας προτείνονται ὑπὸ Κυνηγετικῶν Σωματείων, ἀμείβονται ὑπὸ τοῦ Ταμείου Θήρας, τοῦ διὰ τὴν ἐτησίαν ἀμοιβὴν πάντων τῶν ἐντὸς τῆς Θικαιοδοσίας ἑκάστου Ταμείου Θήρας τοιούτων διατεθειμένου ποσοῦ μὴ δυναμένου νὰ ὑπερβῇ τὰ 3)4 τῶν ἐτησίων προσόδων τοῦ Ταμείου Θήρας».

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὴν παράγρ. 4 τοῦ αὐτοῦ 206 ἄρθρου καὶ ἐν συνεχείᾳ προστίθενται τὰ ἑξῆς :

«Πλὴν κυνηγετικῶν».

Οἱ φύλακες δὲ θήρας ὑποχρεοῦνται νὰ φέρωσι πηλήκιον ὅμοιον πρὸς τὸ τῶν δασοφυλάκων μετὰ λευκοῦ περιθραχιονίου εἰς τὸν ἀριστερὸν βραχίονα πλάτους 0,10 μ. καὶ κεντημένα ἐπ' αὐτοῦ τὰ γράμματα Φ. Θ. (Φύλαξ Θήρας) χρώματος πρασίνου.

Ἄρθρον 3.

Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 208 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 30 Ἰουλίου 1932 (ν. 5728) καταργεῖται, τῆς λέξεως «δορκάδος» παρεντεθεμένης μεταξὺ τῶν λέξεων «ἐλάφου» καὶ «αἰγάγρου» τῆς παρ. 6 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, τῶν παραγράφων 5, 6, 7, 8, 9, 10 καὶ 11 λαμβανουσῶν τὴν σειρὰν 4, 5, 6, 7, 8, 9 καὶ 10.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὴν παράγρ. 9 τοῦ αὐτοῦ 207 ἄρθρου καὶ μεταξὺ τῶν λέξεων «ὠῶν» καὶ «ἁρπακτικῶν πτηνῶν» παρεντίθεται ἡ λέξις «ἀγριοκοίρων».

Ἄρθρον 5.

Ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 209 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ. καὶ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

1. Ἡ θήρα ἐνασκεῖται διὰ κυνηγετικοῦ πυροβόλου ὅπλου τῇ βοηθείᾳ ἢ μὴ κυνῶν κυνηγετικῶν, τῆς χρήσεως τῶν πολεμικῶν ὅπλων ἀπαγορευομένης ἀπολύτως.

Ἄρθρον 6.

Ἡ παρ. 2β τοῦ ἄρθρου 209 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ. καὶ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται ἡ θήρα τῶν ὀρτύγων καὶ δι' ἀπὸχης εἰς μόνους τοὺς κατοίκους τῶν ἐπαρχιῶν Κυθήρων. Οἰτύλου καὶ Γυθείου ἀπὸ 16 Αὐγούστου μέχρι τῆς 15 Ὀκτωβρίου.

Ἐπίσης ἐξαιρετικῶς δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ θήρα εἰς καρτέρι τρυγόνων ἀπὸ 16 Αὐγούστου μέχρι 15 Ὀκτωβρίου εἰς ἰδιοκτήτας ἢ νομεῖς περιτειχισμένων κτημάτων ἀνεξαρτήτως τῆς ἀπὸ συνοικισμούς, χωρία ἢ πόλεις ἀποστάσεως αὐτῶν καὶ ἀσχέτως τῆς ἐκτάσεως αὐτῶν εἰς μόνους τοὺς κατοίκους τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, τῶν νήσων τούτων καθοριστησομένων δι' ἐφ' ἅπαξ ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἐφ' ὅσον εἰς ταύτας κατ' ἔθιμον ἐξησκεῖτο ἀνέκαθεν ἡ τοιαύτη θήρα.

Ἐπίσης ἐπιτρέπεται ἡ θήρα τοῦ λαγωοῦ καὶ τῆς ὀρεινῆς πέρδικος ἐν Ἠπείρῳ ἀπὸ τῆς 15ης Σεπτεμβρίου μέχρι τέλους Φεβρουαρίου.

Τὸ ἐδάφιον 4 τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 7 (ν. 5728) ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς : «Παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Γεωργίας λειτουργεῖ Συμβούλιον Θήρας, Κεντρικὸν καλούμενον, ἀποτελούμενον ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ Δασῶν ὡς Προέδρου, τοῦ προϊσταμένου τοῦ Γραφείου Θήρας, ἑνὸς Ταμιακάρχου Γεωργίας καὶ δύο ἐκπροσώπων τῶν «Συνεργαζομένων Σωματείων», ὁριζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ.

Ἐν τῷ ἐδαφίῳ 5 τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω παραγράφου ἡ λέξις «Φεβρουαρίου» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως «Ὀκτωβρίου». ἡ δὲ λέξις «ἐκλέγονται» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «ὑποδεικνύονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας».

Εἰς τὸ τέλος τοῦ αὐτοῦ ἐδαφίου προστίθενται: «ἡ Κυνηγετικὴ Ὁμοσπονδία διὰ νὰ ἀναγνωρισθῇ ὡς τοιαύτη δέον νὰ συγκεντρώσῃ τὰ 9)10 τοὐλάχιστον τῶν «Συνεργαζομένων» Σωματείων».

Εἰς τὸ ἐδάφιον 2 τῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 7. αἱ λέξεις «τῶν εἰς Κυνηγετικοὺς Συλλόγους ἀνηκόντων κυνηγῶν» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἑξῆς : «παντὸς αἰτοῦντος ἄδειαν θήρας».

Εἰς τὸ ἐδάφιον 4 τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἰδίου ἄρθρου αἱ λέξεις «ἐγκρίσει τοῦ Προέδρου» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «κατόπιν ἀποφάσεως αὐτῶν».

Ἄρθρον 7.

Τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου 5728 ὡς καὶ παράγραφοι 2β, 3, 4, 5, 6 καὶ 7 τοῦ ἄρθρου 210 τοῦ Ν. Δ. τῆς 30 Ἰουλίου 1932 (ν. 5728) τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς :

1. Ἡ ἄδεια θήρας εἶναι αὐστηρῶς προσωπικὴ καὶ ἀμεταβίβαστος καὶ διακρίνεται εἰς α') Τοπικήν. Αὕτη ἰσχύει διὰ τὴν ζώνην εἰς ἣν ὑπάγεται τὸ Δασαρχεῖον ἢ Δασονομεῖον ὑφ' οὗ ἐκδίδεται. β') Εἰς γενικήν. Αὕτη ἰσχύει δι' ἅπασαν τὴν Ἐπικράτειαν.

2. Αἱ ἄδειαι θήρας ἐκδίδονται ἐκ διπλοτύπων βιβλίων ὑπὸ τῶν Δασαρχείων καὶ Δασονομείων κατόπιν δὲ διαταγῆς αὐτῶν καὶ ὑπὸ τῶν Δασονόμων ἢ Δασοκόμων ἐφευρύντων ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Δασαρχείου ἢ Δασονομείου. Ἐλλείψει δασικῶν ὀργάνων, ἐκδίδονται καὶ ὑπὸ τῶν ἀρχῶν χωροφυλακῆς, ἀλλὰ τότε μετ' ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

3. Διὰ τὴν ἔκδοσιν ἀδειῶν θήρας ἀπαιτεῖται προσαγωγὴ α') Αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἀναγραφούσης τὸ ὀνοματεπώνυμον αὐτοῦ, ὄνομα πατρός, τὴν μόνιμον κατοικίαν του (πόλιν, χωρίον, συνοικισμόν, ὁδὸν καὶ ἀριθμόν), τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ, ὑπεύθυνον δήλωσιν ὅτι δὲν συντρέχουσιν οἱ ἐμποδίζοντες, τὴν χορήγησιν τῆς ἀδείας λόγοι τοῦ ἄρθρου 212 τοῦ αὐτοῦ Ν. Διατάγματος καὶ νόμου, τὸν ἀριθμὸν τῆς ἀποδείξεως καὶ τὸ ποσὸν τῆς συνδρομῆς τῆς τρεχούσης ἑκάστοτε περιόδου τοῦ Κυνηγετικοῦ Σωματείου εἰς ὃ ἀνήκει, β') Εὐκρινοῦς φωτογραφίας, γ') Βεβαιώσεως ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου τοῦ τοπικοῦ Κυνηγετικοῦ Σωματείου ἢ ἐλλείψει τοιούτου ἐκεῖ, τοῦ πλησιεστέρου λειουργοῦντος, ὅτι ὁ αἰτῶν τυγχάνει μέλος αὐτοῦ, δ') Γραμματίου ἢ διπλοτύπου εἰσπράξεως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου δραχμῶν ἑκατὸν προκειμένου περὶ ἐκδόσεως τοπικῆς ἀδείας θήρας, διακοσίων δὲ πεντήκοντα προκειμένου περὶ γενικῆς, κατ' ἀμφοτέρας δὲ τὰς περιπτώσεις ἄνευ τοῦ προσθέτου 40ο)ο ἢ ἄλλης τινὸς ἐπιβαρύνσεως, ε') Ἀποδείξεως ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου τοῦ ταμίου τοῦ Κυνηγετικοῦ Σωματείου εἰς ὃ ἀνήκει περὶ καταβολῆς δραχμῶν εἴκοσιν ὑπὲρ τοῦ τοπικοῦ Ταμείου Θήρας.

4. Ὑφ' ἑκάστης τῶν ἐκδιδουσῶν τὰς ἀδείας θήρας ἀρχῶν ἐκδίδονται τοιαῦται μόνον διὰ τοὺς μονίμους κατοίκους τῆς δικαιοδοσίας αὐτῶν. Αἱ δὲ τῶν εἰς Κυνηγετικὰ Σωματεῖα ἀνηκόντων κυνηγῶν ἐκδίδονται μέσῳ τῶν Σωματείων αὐτῶν.

5. Ἐὰν ὁ αἰτῶν ἄδειαν θήρας δὲν ἀνήκῃ εἰς Κυνηγετικὸν Σωματεῖον, ὑποχρεοῦται, ὅπως προσαγάγῃ ἀντὶ τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω βεβαιώσεων τοῦ τοπικοῦ Κυνηγετικοῦ Σωματείου, πιστοποιητικὰ τοῦ Εἰσαγγελέως Πλημμελειοδικῶν, ὅτι δὲν συντρέχουσιν οἱ λόγοι τοῦ ἄρθρου 212 τοῦ αὐτοῦ Ν. Διατάγματος καὶ νόμου, οἱ ἐμποδίζοντες τὴν χορήγησιν τῆς ἀδείας θήρας, ἐξαιρέσει τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Δημοσίων ὑπαλλήλων, ἀπαλλαττομένων τῆς προσαγωγῆς τῶν τοιούτων πιστοποιητικῶν. Τὰ πιστοποιητικὰ καὶ αἱ αἰτήσεις συντάσσονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου.

6. Τῆς γενικῆς ἀδείας θήρας ἀπαλλάσσονται οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι εἰς περίπτωσιν μόνον μεταθέσεώς των. ὅτε ὅμως ἀπαιτεῖται θεώρησις ταύτης ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς τοῦ τόπου τῆς μεταθέσεώς των.

7. Ἡ ἔκδοσις τῶν ἀδειῶν θήρας ἄρχεται τὴν 1 Αὐγούστου καὶ λήγει εἰς τὸ τέλος Φεβρουαρίου. ἡ δὲ ἰσχὺς αὐτῶν ἄρχεται τὴν 16 Αὐγούστου καὶ λήγει ἐς τὸ τέλος Φεβρουαρίου.

Ἄρθρον 8.

Εἰς τὴν παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 214 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ. καὶ Νόμου καὶ ἐν συνεχείᾳ αὐτῆς προστίθενται τὰ ἑξῆς.

«Ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκειται εἰς τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ἑκάστοτε ἰσχύοντος περὶ θήρας νόμου».

Ἄρθρον 9.

Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Ν. 5728 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

«Ἅπασα ἡ Ἐπικράτεια διαχωρίζεται εἰς ὀκτὼ κυνηγετικὰς ζώνας ἐντὸς ἑκάστης τῶν ὁποίων ἰσχύει ἡ τοπικὴ ἄδεια τὰς ἑξῆς : 1) Κρήτης, 2) Πελοποννήσου μετὰ τῶν νήσων Ὕδρας, Σπετσῶν, Πόρου, Ζακύνθου καὶ Κεφαλληνίας, 3) Στερεᾶς Ἑλλάδος ἐπίσης μετὰ τῶν νήσων Ἰθάκης, Κάλαμος, Ὕδρας, Σπετσῶν, Πόρου καὶ Λευκάδος, Εὐβοίας, Σκύρου καὶ Αἰγίνης, Σαλαμῖνος καὶ τῶν Κυκλάδων, 4) Νήσων Ἀρχιπελάγους, 5) Ἠπείρου μετὰ τῶν νήσων Κερκύρας καὶ Παξῶν, 6) Θεσσαλίας μετὰ τῶν νήσων Σποράδων, 7) Μακεδονίας, 8) Θράκης μετὰ τῶν νήσων Θάσου καὶ Σαμοθράκης.

Ἄρθρον 10.

Ἡ παράγραφος 2β τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 5728 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Ἐν τῇ ἕδρᾳ ἑκάστου Δασαρχείου καὶ ἐξαιρετικῶς ἐν Κρήτῃ ἑκάστου Δασονομείου, ἱδρύεται Ταμεῖον Θήρας ἀποτελοῦν νομικὸν πρόσωπον κοινῆς ὠφελείας, ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἐπωνυμίαν τοῦ Δασαρχείου ἢ Δασονομείου τῆς αὐτῆς ἕδρας. Τὰ Ταμεῖα Θήρας διοικοῦνται ὑπὸ τῶν Τοπικῶν Συμβουλίων Θήρας προστιμβανομένου ἑνὸς εἰδέτι μέλους ὡς λογιστοῦ ἐκ τῶν ἐνεργῶν μελῶν τῶν Κυνηγετικῶν Σωματείων τῆς ἕδρας τοῦ Δασαρχείου ἢ Δασονομείου μετ' ἀπόφασιν τῶν μελῶν αὐτοῦ. πάντα δὲ τὰ μέλη εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνα διὰ τὴν διάθεσιν τῶν πόρων τοῦ Ταμείου Θήρας.

Αἱ ἀποφάσεις διὰ τὴν διάθεσιν τῶν πόρων τοῦ Ταμείου Θήρας λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἐν ἰσοψηφίᾳ νικώσης τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

Ὁ Πρόεδρος ἐκπροσωπεῖ τὸ Ταμεῖον Θήρας εἰς πάσας τὰς νομίμους σχέσεις αὐτοῦ, καθὼς καὶ ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου Θήρας εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ ὅταν παρίστανται πλὴν τοῦ Προέδρου καὶ γραμματέως ἐν εἰσέτι μέλος. Συνεδριάζει δὲ ὑποχρεωτικῶς ἅπαξ κατὰ διμηνίαν, ἐκτάκτως δὲ ὁσάκις ἤθελε κληθῇ ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

Μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀδικαιολογήτως ἀπουσιάζοντα ἀπὸ δύο τακτικὰς συνεδριάσεις ἐντὸς τοῦ ἔτους, ἀποβάλλουσι τὴν ἰδιότητα αὐτῶν ὡς μελῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Θήρας.

Πόροι τοῦ Ταμείου Θήρας εἶναι α') Ἐτησία εἰσφορὰ ἐξ εἴκοσι δραχμῶν παντὸς αἰτοῦντος ἄδειαν θήρας. β') Τὸ ἐν τῇ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 235 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ. καὶ νόμου ἀναφερόμενον 1)2 ἐξ ἐκποιήσεων ὡς περιερχόμενον εἰς τοὺς Κυνηγετικοὺς Συλλόγους. γ') Τὸ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως κυνηγετικῶν κυνῶν χρηματικὸν ποσὸν κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 11 τοῦ παρόντος ὁριζόμενα.

Οἱ συγκεντρούμενοι πόροι διατίθενται διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν φυλάκων θήρας τῶν ὑπὸ τῶν Κυνηγετικῶν Σωματείων προτεινομένων τοιούτων. καὶ μέχρι τῶν 3)4 τοῦ ὅλου χρηματικοῦ ποσοῦ διὰ τὴν καταδίωξιν καὶ ἐξόντωσιν ἐπιβλαβῶν θηραμάτων εἰς τὴν θήραν καὶ γεωργίαν ἐν γένει, διὰ τὴν βελτίωσιν ἐν γένει τῆς θήρας, κατανεμόμενοι εἰς ἑκάστην περιφέρειαν τοῦ Δασαρχείου ἢ Δασονομείου ἐξ οὗ προέρχονται.

Ἡ διάθεσις τῶν πόρων τοῦ Ταμείου Θήρας δι' ἔρευνα Σκοπευτηρίων ἢ ἐκθρομῶν καὶ γενικῶς διὰ σκοποὺς ξένους πρὸς τὴν βελτίωσιν τῆς θήρας ἀπαγορεύεται ἀπολύτως.

Ἡ ὑπηρεσία τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Θήρας προσφέρεται ἄνευ τινὸς ἀμοιβῆς, πλὴν τῆς τοῦ Γραμματέως, εἰς ὃν χορηγεῖται μηνιαία ἀμοιβὴ ἐκ τοῦ Ταμείου Θήρας ἐκ δραχμῶν διακοσίων.

Οἱ ἐπιθεωρηταὶ δασῶν ἕναστος ἐκτὸς τῆς δικαιοδοσίας αὐτοῦ δύνανται νὰ ἐλέγχωσι τὴν λειτουργίαν τοῦ Ταμείου Θήρας.

Ἀνὰ δεκαπενθήμερον οἱ Ταμίαι τῶν Κυνηγετικῶν Σωματείων καταθέτουσιν ἀμελητὶ τοὺς ὑπ' αὐτῶν συγκεντρουμένους πόρους τοῦ Ταμείου Θήρας εἰς τὸ ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Δασαρχείου τῆς περιφερείας αὐτῶν λειτουργοῦν Ὑποκατάστημα τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ἢ ἐλλείψει τοιούτου εἰς τὸ Ταχυδρομικὸν Ταμιευτήριον. ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ταμείου Θήρας.

Αἱ πληρωμαὶ ἐνεργοῦνται δυνάμει ἐντάλματος πληρωμῆς ἀπ' εὐθείας πρὸς τοὺς δικαιούχους. Τὰ ἐντάλματα πληρωμῆς μετὰ προηγουμένην ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Θήρας διὰ τὴν σχετικὴ δαπάνην, ἐκδίδονται ὑπὸ τοῦ Λογιστοῦ αὐτοῦ. φέρουσι δὲ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Προέδρου, τοῦ Λογιστοῦ καὶ τὴν σφραγῖδα τοῦ Ταμείου Θήρας.

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Ταμείου Θήρας τηρεῖ πρωτόκολλον ἀλληλογραφίας καὶ βιβλίον πρακτικῶν συνεδριάσεων. ὁ δὲ λογιστὴς αὐτοῦ βιβλίων ἐξόδων, ἐσόδων καὶ τοιοῦτον ἐνταλμάτων. Διάταγμα θέλει καθορίσει τὰς λεπομερείας τῆς συγκεντρώσεως καὶ τὸν τρόπον διαθέσεως τῶν πόρων τῶν Ταμείων Θήρας.

Ἄρθρον 11.

Ἐκ τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ αὐτοῦ νόμου διαγράφονται αἱ λέξεις «ὡς καὶ διὰ τὴν πιστοποίησιν τούτου ὡς κυνηγετικοῦ» προστίθενται δὲ 2 καὶ 3 παράγραφοι ἔχουσι οὕτω :

2. Ἡ μεταφορὰ κυνηγετικοῦ κυνὸς ἄνευ δελτίου ταὐτότητος τούτου ἀπαγορεύεται.

3. Ὁ εὑρίσκων καὶ καταγρατῶν κυνηγετικὸν κύνα περιπλανώμενον, ὑποχρεοῦται ἐπὶ ταῖς ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ νόμου ἀπαγγελλομέναις ποιναῖς τῆς ὑπεξαιρέσεως, ὅπως αὐθωρὶ παραδώσῃ τοῦτον εἰς τὴν πλησιεστέραν ἀρχὴν ἀστυνομίας, χωροφυλακῆς ἢ δασικῆς, τῆς τοιαύτης τῆς ἀστυνομίας ἢ τῆς χωροφυλακῆς οὔσης ὑποχρεωμένης νὰ εἰδοποιῇ ἀμέσως τὴν πλησιεστέραν δασικὴν τοιαύτην. Ἡ δασικὴ ἀρχὴ παραλαμβάνουσα τὸν κύνα. ὑποχρεοῦται ὅπως φροντίζῃ διὰ τὴν εὕρεσιν τοῦ κατόχου καὶ τὴν εἰς τοῦτον ἀπόδοσιν τοῦ κυνός, μετὰ τὴν καταβολὴν τῶν μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἀποδόσεως ἐξόδων διατροφῆς κλπ. τοῦ κυνός. Ἐὰν ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὴν παραδόσεως τοῦ κυνὸς δὲν εὑρεθῇ κάτοχος τούτου, αὕτη προβαίνει αὐτεπαγγέλτως εἰς τὴν διὰ δημοπρασίας ἐκποίησιν τοῦ κυνός. τῶν πρακτικῶν μὴ ὑποκειμένων εἰς ἔγκρισιν ἀνωτέρας τινὸς ἀρχῆς. Τὸ ἐκπλειστηρίασμα. μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν καταβληθέντων ἐξόδων διατροφῆς κλπ. τοῦ κυνὸς, ἀποδίδεται εἰς τὸν κάτοχον τοῦ κυνός. ἐφ' ὅσον οὗτος ἤθελε παρουσιασθῇ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐκποιήσεως τοῦ κυνός. ἄλλως εἰσάγεται εἰς τὸ Ταμεῖον Θήρας τῆς περιφερείας ἔνθα ἐξεποιήθη ὁ κύων. πλὴν τοῦ ἑνὸς τρίτου. χορηγουμένου ὡς ἀμοιβὴ ἐς τὸν εὑρόντα τὸν κύνα.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῆς ἀστυνομίας περὶ συλλογῆς κυνῶν.

Ἄρθρον 12.

Τὸ ἄρθρον 9 τοῦ νόμου 5728 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Ἡ ἐτησία συνδρομὴ τῶν μελῶν τῶν Κυνηγετικῶν Σωματείων (Συλλόγων) ὁρίζεται τοὐλάχιστον εἰς δραχμὰς 40. κατοίκων ὅμως πόλεων ὀλιγωτέρων τῶν 10000 εἰς 20.

Ἄρθρον 13.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 5728 καταργεῖται.

Ἄρθρον 14.

Εἰς τὸ ἄρθρον 200 τοῦ αὐτοῦ Ν. Διατάγματος καὶ ἐν συνεχείᾳ προστίθενται τὰ ἑξῆς :

«Οὗτινος Προϊστάμενος διορίζεται Ἐπιθεωρητὴς Δασῶν ἔχων δίπλωμα Πανεπιστημίου ἢ Ἀνωτέρας Δασολογικῆς Σχολῆς ξένων ἢ ὁμοταγῶν μὲ εἰδίκευσιν εἰς τὴν θηρευτικὴν ζωολογίαν καὶ θηρευτικὴν οἰκονομίαν, τοῦ νῦν Προϊσταμένου αὐτοῦ αὐτοδικαίως καταλαμβάνοντος τὴν θέσιν ταύτην καὶ ὑπαγομένου εἰς τὰς περὶ κεντρικῶν ὑπαλλήλων διατάξεις.

«Παρὰ τῷ Γραφείῳ Θήρας συνιστᾶται θέσις εἰσηγητοῦ. Εἰς ταύτην διορίζεται ἐπὶ βαθμῷ εἰσηγητοῦ ὁ ἔχων πτυχίον ὁμοταγοῦς δασολογικῆς σχολῆς καὶ τετραετῆ προϋπηρεσίαν ἐν τῷ αὐτῷ γραφείῳ. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος τὴν θέσιν ταύτην καταλαμβάνει αὐτοδικαίως, ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ὁ νῦν παρ' αὐτῷ ὑπηρετῶν, ὡς ἀπεσπασμένος ὑπάλληλος τοῦ Μέσου Δασικοῦ προσωπικοῦ. Οὗτος λαμβάνει ἅπαντα τὰ ἐπιδόματα κλπ. ἅτινα λαμβάνουσιν οἱ ἀντίστοιχοι εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπάλληλοι τοῦ Μέσου Δασικοῦ προσωπικοῦ».

Ἄρθρον 15.

Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 214 τοῦ νόμου 5728 προστίθενται ἐν συνεχείᾳ τὰ ἑξῆς :

«Διαιροῦνται δὲ εἰς δύο κατηγορίας :

α΄) Εἰς συνεργαζόμενα μετὰ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ

β΄) εἰς ἀνεξάρτητα.

Συνεργαζόμενα μετὰ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας σωματεῖα εἶναι τὰ ἐφαρμόζοντα πλήρως καὶ πιστῶς τὰς διατάξεις τῆς περὶ Θήρας νομοθεσίας ὡς τὰ συναφεῖς ὁδηγίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας. Διάταγμα θέλει καθορίσει τὰς ὁδηγίας ταύτας ὡς καὶ πᾶσαν σχετικὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου λεπτομέρειαν.

Τὰ σωματεῖα ταῦτα ἀπολαύουσι πάντων τῶν προνομίων καὶ εὐεργετημάτων τοῦ περὶ Θήρας νόμου καὶ πάσης ἀπὸ μέρους τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἠθικῆς ὑποστηρίξεως.

Ἡ ἀναγνώρισις τῶν κυνηγετικῶν σωματείων ὡς συνεργαζομένων μετὰ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ἡ ἄρσις τῆς ἰδιότητος ταύτης καὶ ἡ ἐκ νέου ἀπόδοσις αὐτῆς τελοῦνται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Πᾶσα παράβασις τοῦ περὶ Θήρας νόμου καὶ τῶν ὁδηγιῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ὑπὸ συνεργαζομένου μετ' αὐτοῦ σωματείου, συνεπάγεται τὴν ἄμεσον ἄρσιν τῆς ἰδιότητος ταύτης.

Ἡ εἰς τὸ οὕτωσεἰ ἐκπεσὸν Σωματεῖον ἀπόδοσις ἐκ νέου τῆς ἰδιότητος τοῦ «Συνεργαζομένου» συγχωρεῖται μόνον μετὰ παρέλευσιν διετίας καὶ μετὰ προηγουμένην σύμφωνον γνώμην τῆς οἰκείας Διευθύνσεως τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, κατόπιν σχετικῆς αἰτήσεως τοῦ ἐν λόγῳ Σωματείου.

Ἐν ὑποτροπῇ ἡ ἄρσις τῆς ἰδιότητος τοῦ «Συνεργαζομένου» καθίσταται ὁριστικὴ καὶ ἀνέκκλητος.

Εἰς τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν «Συνεργαζομένων» Σωματείων ἀπαγορεύεται ἡ συμμετοχὴ ἀντιπροσώπων ἢ ἐμπόρων ὅπλων ἢ κυνηγετικῶν ἐν γένει εἰδῶν ὡς καὶ τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν.

Πάντα τὰ «Συνεργαζόμενα» Σωματεῖα ὑποχρεοῦνται ὅπως κατ' ἔτος καὶ μέχρι τέλους Ἰουλίου ἀνυπερθέτως ὑποβάλωσιν εἰς διπλοῦν εἰς τὰ οἰκεῖα Δασαρχεῖα ἢ Δασονομεῖα εἰς ἃ ὑπάγονται τὰ ἑξῆς στοιχεῖα :

α΄) Ὀνομαστικὸν πίνακα τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ αὐτῶν Συμβουλίου, ἀναγράφονται τὸ ἐπάγγελμα αὐτῶν.

β΄) Ὀνομαστικὸν πίνακα τῶν μελῶν τοῦ Σωματείου.

γ΄) Ἀντίγραφον τοῦ ἀπολογισμοῦ διαχειρίσεως τῆς ληξάσης χρήσεως. ἐγκεκριμένου ὑπὸ Γενικῆς τῶν μελῶν Συνελεύσεως.

δ΄) Ἀντίγραφον τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῆς τρεχούσης χρήσεως ἐγκεκριμένου ὑπὸ τῆς Γενικῆς τῶν μελῶν Συνελεύσεως.

Ἀνεξάρτητα Σωματεῖα τυγχάνουσι πάντα τὰ λοιπά.

Διὰ τοῦ ὅρου «Κυνηγετικὰ Σωματεῖα» νοοῦνται μόνον τὰ μετὰ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας συνεργαζόμενα.

Ἄρθρον 16.

Ἐκ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 5728 (ἄρθρ. 236 παραγρ. 1 τοῦ Ν. Δ. τῆς 30 Ἰουλίου 1932) διαγράφεται ἡ φράσις «ὑποστήριξιν προπαγανδιστικῶν τῆς Θήρας περιοδικῶν».

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 17.

Αἱ κατὰ τὸ κυνηγετικὸν ἔτος 1932—33 ἐκδοθεῖσαι ἄδειαι Θήρας ἄνευ τοῦ προσθέτου 40ο)ο ὑπὲρ τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Δανείου, καλῶς ἐξεδόθησαν.

Ἀκροτελεύτιος διάταξις.

Ἄρθρον 18.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ αὐτοῦ νόμου 5728 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Ἐπιτρέπεται ἡ Θήρα τρυγόνων ἀπὸ 15 Ἀπριλίου μέχρι 15 Μαΐου εἰς μόνους τοὺς μονίμους κατοίκους τῶν νήσων Ζακύνθου καὶ Παξῶν, κεκτημένους δὲ κανονικὰς ἀδείας Θήρας κατὰ τὴν ἑκάστοτε λήγουσαν Θηρευτικὴν περίοδον».

Ἀρχομένης τῆς β΄ κατ' ἄρθρον συζητήσεως ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ φόρου τοῦ κύκλου ἐργασιῶν», καταλαμβάνει τὴν ἕδραν τοῦ Προέδρου ὁ ἀντιπρόεδρος κ. Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Ὁ κ. Κ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ δηλοῖ ὅτι παραιτεῖται τῆς Γραμματείας τῆς Βουλῆς.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἔρχεται ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου «Περὶ φόρου τοῦ κύκλου ἐργασιῶν».

Ὁ κ. Δ. ΧΕΛΜΗΣ, λαμβάνων τὸν λόγον ὡς εἰσηγητὴς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ φόρου τοῦ κύκλου ἐργασιῶν» ἀναπτύσσει διὰ μακρῶν τὰ μειονεκτήματα καὶ πλεονεκτήματα τῆς φορολογίας τοῦ κύκλου ἐργασιῶν, ὡς καὶ τὰ κρατοῦντα σήμερον συστήματα ἐν Γερμανίᾳ, Ἰταλίᾳ, Βελγίῳ, Αὐστρίᾳ, Τσεχοσλοβακίᾳ καὶ Πολωνίᾳ, ἀναφερόμενος δὲ εἰς τὰ ἐν Γαλλίᾳ ὅπου ὁ φόρος οὗτος ἐπεβλήθη ἀπὸ τοῦ 1920 πολλάκις ἔκτοτε τροποποιηθεὶς ἀναφέρει τὰς διαφόρους ἐξαιρέσεις.

ΠΕΡ. ΡΑΛΛΗΣ. Δέον νὰ σημειωθῇ ὅμως κ. βουλευτά, ὅτι ὁ νόμος οὗτος ἐφηρμόσθη γενικῶς ἀπὸ κράτη πνέοντα, ἂς μοῦ ἐπιτραπῇ ἡ φράσις, τὰ οἰκονομικὰ λοίσθια.

Δ. ΧΕΛΜΗΣ. Ὄχι, καθόσον ὡς σᾶς προεῖπον ἐφηρμόσθη ὁ νόμος οὗτος παρὰ πολλῶν κρατῶν.

ΠΕΡ. ΡΑΛΛΗΣ. Ἁπλῶς σᾶς ἀνέφερον τοῦτο καθόσον τῆς φράσεως ταύτης ἔκαμε χρῆσιν εἰς τὸ σύγγραμμά του ὁ Ρὲγκ Κὲλς Πέρνερ, ὅστις ἀναφέρει τὴν φράσιν ὃς ἀμπουὰ τὴν ὁποίαν ἐγὼ ἑρμηνεύω ὡς προανέφερον.

Δ. ΧΕΛΜΗΣ. Ἐν συνεχείᾳ προβαίνει κατόπιν εἰς ἐμπεριστατωμένην ἀνάπτυξιν τοῦ νομοσχεδίου ἐπὶ τοῦ ὁποίου προτείνει τὰς ἑξῆς σπουδαίας τροπολογίας: 1) Νὰ ἐπιβληθῇ δασμὸς ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς 1 ο)ο, 2) ὅσον ἀφορᾷ τὴν βιομηχανίαν νὰ ἐξισωθῇ τὸ φορολογικὸν ποσοστὸν πρὸς τὸ τῆς εἰσαγωγῆς ἢ τοὐλάχιστον περιορισθῇ ἀπὸ 2 ο)ο τοῦ νομοσχεδίου εἰς 1 ο)ο. Καὶ τοῦτο διότι ἡ ἀνισοσκελὴς ἐπιβολὴ του θίγει τὰ ὅρια τῆς δασμολογικῆς προστασίας, ἡ τροποποίησις τῆς ὁποίας δὲν ἔγκειται εἰς τοὺς σκοποὺς τοῦ νομοθέτου. Ἐν συνεχείᾳ καταδεικνύει διὰ μακρᾶς ἀναλύσεως ὅτι ἡ βιομηχανικὴ πρόοδος θὰ ἀνέλθῃ διὰ τὸ 1932 εἰς 10 δισεκατομμύρια δραχ. ἐκ τῶν ὁποίων μετ' ἀφαίρεσιν 2 δισεκατομμυρίων λόγῳ ὑπολογισμοῦ διαφυγῶν κλπ. θὰ ὑπολειφθοῦν καθαρὰ 8 δισεκατομμύρια δραχ. πρὸς φορολόγησιν. Ἐὰν δὲ ἐπ' αὐτῶν ἐπιβληθῇ ποσοστὸν τόκου 1 ο)ο ἀντὶ τοῦ 2 ο)ο τοῦ νομοσχεδίου, θὰ ἐπαρκέσῃ διὰ τὴν εἰσπραξιν τοῦ προϋπολογισθέντος ποσοῦ τῶν 80 ἑκατομμυρίων δραχ.

Ἐν συνεχείᾳ ἐζήτησεν ὅπως κατειργασμένον προϊὸν βιομηχανίας τινὸς προπωλούμενον ὑπ' αὐτῆς εἰς ἑτέραν καὶ χρησιμεῦσαν εἰς αὐτὴν ὡς πρώτη ὕλη παραγωγῆς ἑτέρου ἑτοίμου προϊόντος ἀπαλλάσσεται τῆς φορολογίας πρὸς ἀποφυγὴν διπλῆς τοιαύτης. Προκειμένου περὶ ἐσωτερικῆς βιομηχανίας, προτείνει ὅπως φορολογηθῶσιν αἱ ἀνώνυμοι ἑταιρεῖαι, πάντως δὲ ἐπὶ τῶν μὴ ἀνωνύμων ἢ φυσικῶν προσώπων οἱ φορολογούμενοι διὰ τοῦ φόρου τῆς Δ΄ κατηγορίας καθαρῶν κερδῶν (δηλ. οἱ ἀποκομίζοντες ὡς ἐτήσιον καθαρὸν κέρδος 300 χιλ. δραχ. καὶ ἄνω) διὰ ποσοστοῦ (ἀντὶ 2 ο)ο τοῦ νομοσχεδίου) 1 καὶ 50 ο)ο ἐπὶ τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου των. Ὡσαύτως οἱ ἀποκομίζοντες (φυσικὰ πρόσωπα ἢ ἐπιχειρήσεις ἢ ἀνώνυμοι ἑταιρεῖαι) καθαρὰ ἐτήσια κέρδη (καὶ φορολογούμενοι διὰ τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος) ἀπὸ 200—300 χιλ. δραχ. νὰ φορολογηθῶσι κατ' ἀποκοπὴν διὰ ποσοστοῦ ἴσου πρὸς 30 ο)ο φόρου ἐπιτηδεύματος.

Ὁμοίως οἱ αὐτοὶ ὡς ἄνω ἀποκομίζοντες καθαρὰ ἐτήσια κέρδη (καὶ φορολογούμενοι διὰ τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος ἀπὸ 100—200.000 δραχμῶν) θὰ φορολογηθῶσιν ἐπίσης κατ' ἀποκοπὴν διὰ ποσοστοῦ ἴσου πρὸς 10 ο)ο τοῦ φόρου τοῦ ἐπιτηδεύματος, καί 4) Ἤδη οἱ ἀποκομίζοντες καθαρὰ κέρδη (καὶ φορολογούμενοι διὰ τοῦ φόρου τοῦ ἐπιτηδεύματος) κάτω τῶν 100.000 δραχ. ἐτησίως νὰ ἀφεθῶν τελείως ἀφορολόγητοι. Οὕτω λαμβάνοντες ὑπ' ὄψει καὶ τοὺς στατιστικοὺς πίνακας τοῦ Ὑπουργείου ἐξαιροῦμεν τῆς φορολογίας τὴν μεγάλην μᾶζαν τῶν μικροεπαγγελματιῶν ἡ ὁποία ἀποτελεῖ κατὰ τὰ 95 ο)ο τοῦ ὅλου ποσοῦ τῶν διὰ τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος φορολογουμένων. Τοῦτο κατὰ τὴν γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ἀπόδοσις συνάμα δικαιοσύνης διὰ τῆς καθιερώσεως τῶν ἀνωτέρω κλιμακίων εἰς τοὺς λοιποὺς. Ἐπειδὴ ὅμως ὡς ἐκ τῆς ἀνίσου ἐπιβολῆς τῶν φορολογικῶν ποσοστῶν κατὰ τὰς ἀνωτέρω διακρίσεις ἐνδέχεται νὰ προκύψουν μειονεκτικοὶ ὅροι ἀσκήσεων ὁμοιοειδῶν βιομηχανικῶν κατατεταγμένων εἰς τὰ διάφορα φορολογικὰ κλιμάκια, εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀποκατασταθῇ διὰ νόμου ἡ Ἐπιτροπὴ διὰ διατάγματος καθοριζομένη ἡ ὁποία ἔχουσα περιωρισμένην ἁρμοδιότητα θὰ κρίνῃ μόνον ἡ Ἐπιτροπὴ ὁσάκις ἤθελεν ἀναφυῇ τοιοῦτον παρεμφερὲς ζήτημα καὶ θὰ δύναται νὰ ὑπαγάγῃ εἰς ἀνωτέραν φορολογικὴν κλίμακα κλάδους ἐπιχειρήσεων κατωτέρας κλίμακος ἰδιαιτέρως ἐκ τῆς φορολογίας εὐνοουμένους ἐπὶ ζημίᾳ ἐπιχειρήσεων ἀνωτέρας κλίμακος. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη κρίνεται ἀπαραίτητος, καθ' ὅσον δὲν καθίσταται δυνατὴ ἡ κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου πρόβλεψις πασῶν τῶν ἐνδεχομένως νὰ ἀναφυῶσιν ἀδικιῶν ἐν τῇ ἀσκήσει τῆς φορολογίας. Ὑπάρχει π. χ. ἡ βάσιμος ἀντίρρησις ὅτι διὰ τῆς κλιμακώσεως τῶν βιομηχανιῶν καὶ βιοτεχνιῶν ἐνδέχεται νὰ εὐνοηθῇ ὅλως ἰδιαιτέρως ἡ χειροτεχνικὴ βιοτεχνία εἰς βάρος τῆς μεγάλης βιομηχανίας. Ἡ ὕπαρξις τῆς ἐπιτροπῆς ἐγγυᾶται τὴν πρόληψιν τοιούτου ὡς ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς φορολογίας δημιουργουμένου συναγωνισμοῦ, τῆς ἐπιτροπῆς δυναμένης ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ ὑπαγάγῃ τοὺς οὕτω εὐνοηθέντας χειροτεχνικοὺς κλάδους εἰς τὴν ἀνωτέραν φορολογίαν πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς διαταραχθείσης δικαιοσύνης. Ἐπὶ πλέον ἡ τοιαύτη ἐπιτροπὴ συγκεντροῦσα ὡς ἐκ τῶν ἐνδεχομένως ἐμφανισθησομένων πρὸ αὐτῆς ζητημάτων, ὁλόκληρον τὸ ἀναγκαῖον ὑλικὸν παρατηρήσεων τῆς στατιστικῆς θὰ ὁδηγήσῃ τὴν Νομ. Ἐξουσίαν εἰς τὴν διὰ συμπληρωματικοῦ νομοθετήματος πρέπουσαν προσαρμογὴν τῆς προκειμένης φορολογίας καὶ ἐναρμόνισιν αὐτῆς πρὸς τὰς ἰδιαιτέρας συνθήκας ἀσκήσεως τῆς βιομηχανίας εἰς τὸν τόπον μας. Σχετικῶς ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἐμπόριον ἐν συνεχείᾳ προτείνει τὰ ἑξῆς :

1) Ἐπιβάλλεται ποσοστὸν 0,50 ἐπὶ τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου τῶν ἐμπορικῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν ὡς καὶ τῶν τοιούτων παρεχουσῶν ἐργασίαν (Τραπέζης κλπ.).

2) Ἐπὶ δὲ τῶν μὴ ἀνωνύμων τῶν φορολογουμένων διὰ φόρου ἐπιτηδεύματος ἢ δ' κατηγορίας καθαρῶν κερδῶν μέχρι ποσοῦ 100.000 δραχμ. ἐτησίως ἐπιβάλλεται φορολογία κατ' ἀποκοπὴν ἴση πρὸς τὸ 1)10 τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος ἢ τοιούτων καθαρᾶς προσόδου. γ) Οἱ φορολογούμενοι μὲ φόρον ἐπιτηδεύματος ὡς ἀποκομίζοντες κέρδη ἐτήσια μέχρι 100 χιλ. δραχ. ἀπαλλάσσονται τῆς προκειμένης φορολογίας. Διὰ τοὺς αὐτοὺς ὡς ἄνω ἐκτεθέντας λόγους ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς ἐμπόρους ἡ ἀνωτέρω ἐπιτροπὴ γνωμοδοτήσεων καθόσον καὶ δι' αὐτοὺς ἐνδέχεται νὰ ἀναφυῶσι συνέπειαι (ὡς τῶν ἐμπόρων εἰσαγωγέων Πειραιῶς) τὰς ὁποίας θὰ δύναται καὶ θὰ πρέπει νὰ ἄρῃ ἡ ἐπιτροπὴ δι' ὑπαγωγῆς τῶν φορολογουμένων κατ' ἀποκοπὴν εἰς τὴν ἀνωτέραν κλάσιν τῆς φορολογίας τῶν πραγματικῶν ἀκαθαρίστων προσόδων. Διὰ τῆς ἀνωτέρω διαρρυθμίσεως τῆς φορολογίας νομίζει ἡ ἐπιτροπὴ ὅτι ἀποκαθιστᾷ φορολογικὴν δικαιοσύνην, δεδαμένου κυρίως ὅτι δημιουργεῖ τὴν δυνατότητα τῆς διὰ τῆς ἐπιτροπῆς παρακολουθήσεως τῶν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς δυναμένων νὰ προκύψουν φορολογικῶν ἀδικιῶν, οὕτως ὥστε νὰ δύναται βραδύτερον τὸ κράτος χρησιμοποιοῦν τὸ ἐντεῦθεν ὑλικὸν νὰ σταθεροποιήσῃ τὴν φορολογίαν περισσότερον καὶ νὰ τὴν θεμελιώσῃ ἐπὶ βάσεων τὰς ὁποίας θὰ μᾶς παράσχῃ ἡ πεῖρα καὶ ἡ παρατήρησις.

Τελευτῶν ὁ κ. Βουλευτὴς λέγει ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ τελικὴ ἐμφάνισις τοῦ νομοσχεδίου καὶ θὰ μοῦ ἐπιτρέψῃ ἡ Βουλὴ νὰ ἐκφράσω μίαν μικρὰν ἀντίρρησιν ἡ ὁποία στηρίζεται εἰς τὸ ὅτι ὁ φόρος συνήθως τοῦ κύκλου ἐργασιῶν, ὅστις νῦν εἰσάγεται διὰ τοῦ παρόντος νομοσχεδίου εἶναι τὸ τελευταῖον καταφύγιον τῶν ἑκάστοτε ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, καὶ φρονῶ ὅτι διὰ τῆς τελικῆς διαμορφώσεως ἴσως συνέβη κατόπιν τῆς ἐπεξεργασίας τοῦ νόμου παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς καταστρέφεται ὁ σκοπὸς τῶν ἐκτεθέντων ἐὰν δὲν γίνῃ ἡ ἀλλαγὴ τοῦ τίτλου τοῦ νομοσχεδίου, ὅστις νόμος δὲν πρέπει νὰ λέγηται νόμος φόρου κύκλου ἐργασιῶν.

Δ. ΛΟΝΤΟΣ. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν τίτλον ὁ κ. Ὑπουργὸς δὲν ἔχει ἀντίρρησιν καθόσον οὔτως ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν οὐσίαν.

Δ. ΧΕΛΜΗΣ. Πάντως ἐρόσον τὸ νομοσχέδιον τὸ μεταβάλλομεν ριζικῶς πρέπει νὰ ἀλλαγῇ ὁ τίτλος τοῦ νομοσχεδίου καὶ ἐλπίζω ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἀξιότιμος κ. Ὑπουργὸς θὰ θελήσῃ νὰ ἀποδεχθῇ τὰς παρατηρήσεις ταύτας τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ὅτι ἡ Βουλὴ θὰ κυρώσῃ διὰ τῆς ἐγκρίσεώς της τὰ προτεινόμενα παρὰ τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ὁ κ. Θ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ. Λέγει ὅτι λυπεῖται διότι εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ἀντιταχθῇ κατὰ τοῦ ὑπὸ κρίσιν νομοσχεδίου καίτοι τοῦτο ὑποβάλλεται παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπὶ τοῦ ὁποίου βασίζομεν ὅλοι μας τὴν ἰσοσκέλισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο παρὰ τὴν σπουδαιότητα τὴν ὁποίαν ἔχει ἔρχεται εἰς τὴν Βουλὴν καὶ μᾶς εὑρίσκει ἀνετοίμους διὰ νὰ τὸ συζητήσωμεν, διότι δὲν ἐδόθη ἐπαρκὴς χρόνος εἰς τὴν κοινοβουλευτικὴν ἐπιτροπὴν πρὸς λεπτομερεστέραν μελέτην αὐτοῦ. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ἐπανεστάτησε ὁλόκληρον σχεδὸν τὴν Ἑλλάδα καὶ ἰδίως τὴν ἐμπορειομηχανικὴν τάξιν αὐτῆς.

Ἡ φορολογία τοῦ κύκλου ἐργασιῶν φρονῶ ὅτι ἰσχύει ἀπὸ μακροῦ ἐν Ἑλλάδι, διότι τί ἄλλο εἶναι ἡ ἀναλογικὴ κλίμαξ τοῦ φόρου τοῦ χαρτοσήμου παρὰ αὐτὴ ἡ φορολογία τοῦ κύκλου ἐργασιῶν ; Μήπως ὁ φόρος τοῦ χαρτοσήμου δὲν ἐπιβάλλεται κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν προϊόντων καὶ κατὰ τὴν καταναλωσιν αὐτῶν ; Νομίζω ὅτι τὸ ὑπὸ κρίσιν νομοσχέδιον χαρακτηρίζει μία προχειρότης, ἐφόσον μάλιστα ρυθμίζονται διὰ διαταγμάτων σπουδαιότατα σχέσεις προβλέπεται δὲ καὶ ὁ ἔλεγχος

διαφόρων επιχειρήσεων ὅστις κατὰ τὴν γνώμην μου δὲν εἶναι ἀνεκτός. Ἀπόδειξις τῆς προχειρότητος τοῦ νομοσχεδίου εἶναι ὅτι ἀντὶ ἑνὸς ἔχομεν τρία νομοσχέδια. Ἄλλη ἡ γραπτὴ εἰσήγησις τοῦ κ. εἰσηγητοῦ αὐτοῦ, ἄλλη ἡ εἰσήγησις ἡ προφορικὴ τοῦ ἰδίου εἰσηγητοῦ καὶ ἄλλο τὸ νομοσχέδιον τοῦ κ. Ὑπουργοῦ. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ αὐτὴν ἀκόμη τὴν εἰσηγητικὴν ἔκθεσιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐμφαίνεται ὅτι καὶ ἡ ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου ἐταλαντεύθη ὡς πρὸς τὰς φορολογητέας προσόδους. Ἐνῷ θεωρεῖ ὡς μόνον δίκαιον φόρον ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον θὰ συλλάβῃ κατὰ τὴν τελευταίαν μεταβίβασιν ἔρχεται τὴν τελευταίαν στιγμὴν καὶ λέγει ὅτι δὲν θὰ ἐφαρμόσῃ τοῦτο. Καὶ διερωτῶμαι, ποία τόσον ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη ἐπιβάλλει νὰ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον καὶ δὲν μᾶς δίδεται τοὐλάχιστον μία πίστωσις χρόνου ἑνὸς ἢ δύο μηνῶν διὰ νὰ μελετηθῇ καλλίτερον :

Συνεχίζων ὁ κ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ λέγει ὅτι διὰ τοῦ ὑπὸ κρίσιν νομοσχεδίου δημιουργεῖται μία νέα φοροτεχνικὴ ἐργασία. ἥτις θὰ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπεμβαίνῃ εἰς τοῦ μηνὸς καὶ νὰ ὑποχρεώνῃ τοὺς ἐπιχειρηματίας νὰ ὑποβάλλουν δηλώσεις. Φαντασθῆτε δὲ πόσην εὐχαρίστησιν θὰ αἰσθάνωνται οἱ φορολογούμενοι ἐπιγειρηματαὶ νὰ ἐλέπουν τόσον συχνὰ τὸν συμπαθῆ των οἰκονομικὸν ἔφορον. Ἔχω ἐπιλέγει διάφορα ὑπομνήματα ἐμπόρων οἵτινες ἐκφράζουν μὲ πόνον τὰς δικαίας διαμαρτυρίας των. Ἐπιτρέψατέ μου δὲ νὰ σᾶς ἀναγνώσω τὸ ὑπόμνημα τοῦ ἐμπορικοῦ συλλόγου Πειραιῶς ὅστις διαβιβάζει τὴν δικαίαν καὶ ἀπελπιστικὴν φωνὴν τῶν ἐμπόρων Πειραιῶς. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐπειδὴ εἶναι πεπρωμένον τὰ τοιαύτης φύσεως νομοσχέδια νὰ λαμβάνουν τὴν τύχην τὴν ὁποίαν τοὺς προετοιμάζει ἡ ὑπηρεσία ὑποβάλλω τὰς ἑξῆς παρατηρήσεις.

Πρέπει νὰ παύσῃ τὸ σύστημα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τὸ ὁποῖον νομοθετεῖ δι' ἐγκυκλίων, εὐχῆς δ' ἔργον θὰ ἦτο νὰ ἀφαιρέσωμεν τὴν εὐχέρειαν τῆς δι' ἐγκυκλίων καὶ διαταγμάτων νομοθετήσεως.

Δ. ΛΟΝΤΟΣ. Ποῦ προβλέπει διατάγματα τὸ νομοσχέδιον;

Θ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ. Εἰς πλεῖστα ὅσα μέρη. Ἡ κοινοβουλευτική μου πεῖρα εἶναι ὁμολογῶ ἐλαχίστη, ἀλλὰ μέχρι σήμερον παρετήρησα ὅτι αἱ τροπολογίαι τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς διατυποῦνται γωρισταὶ ἀπὸ τὸ νομοσχέδιον ἐνῷ εἰς τὸ παρὸν διετυπώθησαν ὑπὸ μορφὴν κειμένου τοῦ νομοσχεδίου. Τοῦτο κατὰ τὴν γνώμην μου εἶναι ἀντικανονικόν, διότι εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀνεύρωμεν καὶ νὰ μελετήσωμεν τὰς τροπολογίας.

Σ. ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υ. Οἰκ.). Εἰς τὴν κατ' ἄρθρον συζήτησιν θὰ διατυπωθοῦν αὐταί.

Συνεχίζων ὁ κ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ ἐπιφέρει παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 7 παράγραφος β' καὶ λέγει ὅτι ἡ βάσις ἡ ὁποία τίθεται διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου εἶναι ἀπολύτως ἄνισος καὶ ἄδικος.

Κ. ΒΕΡΡΟΙΟΠΟΥΛΟΣ. Τὸ ἄρθρον 7 καταργῆται.

Θ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ. Ἐγὼ παραδόξως ἔχω ἄλλο κείμενον τοῦ νομοσχεδίου ἐν τῷ ὁποίῳ περιλαμβάνεται τὸ ἄρθρον 7.

Κ. ΚΑΛΚΑΝΗΣ. Καὶ ἐγὼ κ. Πρόεδρε ἔχων διάφορον κείμενον τοῦ συζητουμένου νομοσχεδίου ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχουν ἄλλοι συνάδελφοι.

Συνεχίζων ὁ κ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ ἐπιφέρει διαφόρους παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 12 ἐπικρίνων τὰς ἐξαιρέσεις τοῦ νομοσχεδίου καὶ ἰδίως τὴν ἐξαίρεσιν ἐπὶ τῆς φορολογίας τῶν συνεταιρισμῶν, διότι λέγει, ὅτι εἶναι δυνατὸν διάφοροι ἔμποροι τῶν ἐπαρχιῶν νὰ συμπήξουν συνεταιρισμοὺς καὶ ν' ἀποφύγουν οὕτω τὴν φορολογίαν. Βλέπει λέγει, μετὰ λύπης μου ὅτι εἰδικῶς διὰ τὴν ἐπαρχίαν τὴν ὁποίαν ἀντιπροσωπεύω δὲν λαμβάνεται μέριμνα εἰς τὰς ἀπαλλαγάς. Τὸ ἔλαιον τὸ κυριώτερον προϊὸν τῆς Κερκύρας, τὸ ὁποῖον καὶ φορολογεῖται ἐπαχθέστατα, δὲν περιλαμβάνεται καὶ παρακαλῶ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ περιλάβῃ καὶ τοῦτο εἰς τὰς ἀπαλλαγάς, διότι μία βαρέλλα ἤτις τιμᾶται 600 δραχ. φορολογεῖται μὲ 200.

Χ. ΒΟΖΙΚΗΣ. Πόσας ὀκάδας ἔχει ἡ βαρέλλα;

Θ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ. Πεντήκοντα δύο. Καὶ ἔρχομαι ἤδη εἰς τὸ ἄρθρ. 14 διὰ τοῦ ὁποίου ἐπιβάλλονται βαρύταται ποιναί, δὲν εἶναι δὲ δίκαιον διὰ μίαν φορολογίαν ἐπιβαλλομένην διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὸν τόπον νὰ εἴμεθα τόσον αὐστηροί. Ἰδιαιτέρως παρακαλῶ τὸν κ. Ὑπουργὸν νὰ ἀπαλειφθῇ τὸ ἐδάφιον 6 τοῦ ἄρθρου τούτου. Θὰ ἔπρεπε, λέγει, κατὰ τὴν γνώμην μου τὸ Νομοσχέδιον νὰ φέρῃ καὶ τὴν προσυπογραφὴν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης λόγῳ τῶν βαρυτάτων ποινῶν τὰς ὁποίας προβλέπει τοῦτο.

Καταλήγων ὁ κ. Δεσύλλας, λέγει ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν πρέπει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ συμφέροντα τῶν ἐμπορομηχανικῶν τάξεων, αἵτινες εἶναι ἄξιαι καλλιτέρας τύχης, διότι δὲν εἶναι ὀρθὸν εἰς ἕνα κράτος τοῦ ὁποίου τὴν ἐλευθερίαν ἀπειργάσθη ἡ Φιλικὴ Ἑταιρεία, ἀποτελουμένη ἐξ ἐμπόρων, νὰ παραγνωρίζωνται τὰ συμφέροντα αὐτῶν τόσον, ὥστε νὰ ὑποβάλλωνται νομοσχέδια τοιαύτης φύσεως, ἐνῷ θὰ ἦτο μυριάκις προτιμώτερον νὰ ἐπιβληθῇ μία φορολογία δικαία καὶ ἴση καὶ ὄχι ἄδικος καὶ σκληρὰ ὡς εἶναι ἡ ἐπιβαλλομένη διὰ τοῦ παρόντος νομοσχεδίου.

Α. ΚΡΙΕΖΗΣ. Ἐγὼ λέγει, τάσσομαι κατὰ τοῦ νομοσχεδίου διότι ἀρκετὰ ἔχει φορολογηθῇ ὁ Ἑλληνικὸς λαός. Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει, δεδομένου ὅτι τὸ νομοσχέδιον θὰ ψηφισθῇ, παρακαλῶ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν εἰσαγωγὴν νὰ ἐξαιρεθῇ ὁ σῖτος, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ τὸ ψωμὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἐπίσης, προσθέτει, θὰ ἦτο εὐκταῖον καὶ διὰ τὰς βιομηχανίας νὰ γίνῃ κάποια ἐλάττωσις.

Ὁ κ. Κ. ΚΑΛΚΑΝΗΣ ἐρωτᾷ τὸν κ. Ὑπουργόν, ἂν θὰ ἐξαιρεθῇ ὁ σῖτος.

Σ. ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ὄχι.

Δ. ΛΟΝΤΟΣ. Ἐφ' ὅσον, λέγει, ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐπιμένει ὑπὲρ τῆς φορολογίας τῶν βιομηχανιῶν τὸν παρακαλῶ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν του, ὅτι ὑπάρχουν ἀνοιγμέναι παραγγελίαι κατὰ τὴν δόσιν τῶν ὁποίων δὲν εἶχε ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὁ φόρος, καὶ πρέπει νὰ ληφθῇ μέριμνα ρυθμίσεως τοῦ πράγματος τούτου.

Σ. ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Πρωτοῦ, λέγει, ἀπαντήσω σχετικῶς μὲ τὸ συζητούμενον νομοσχέδιον καταθέτω νομοσχέδιον διὰ τοῦ ὁποίου συνιστᾶται Γενικὴ Διεύθυνσις Καπνοῦ, διὰ νὰ δυνηθῇ ἡ Κυβέρνησις καὶ τὸ Κράτος νὰ συγκεντρώσῃ δι' αὐτῆς πᾶσαν τὴν μέριμνα της διὰ τὸν καπνὸν καὶ νὰ ὁλοκληρώσῃ τὴν κατεύθυνσιν τὴν ὁποίαν θὰ τηρήσῃ ἡ Κυβέρνησις, δι' ὅλα τὰ ζητήματα τοῦ καπνοῦ ἢ τῆς παραγωγῆς φορολογίας, ἐμπορίου καὶ βιομηχανίας. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ συζητούμενον νομοσχέδιον, ὁ φόρος κύκλου τῶν ἐργασιῶν, εἶναι φόρος ἀπολύτως ἀσυμπαθὴς, διότι πλήττει ὡς φόρος τὴν ἀκαθάριστον πρόσοδον καὶ ἔπρεπε αἱ Κυβερνήσεις νὰ τὸν ἀποφεύγουν, διότι δὲν τίθεται ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος, ἀλλ' ἐπὶ τῆς κινήσεως, καὶ εἶναι ἀπὸ τοὺς φόρους, οἱ ὁποῖοι πρέπει νὰ ἀποφεύγωνται. Ἡμεῖς δὲν εὑρισκόμεθα εἰς τὴν θέσιν νὰ ἀπορρίψωμεν τοιούτου εἴδους φορολογίας, διότι αἱ δημιουργηθεῖσαι κατόπιν τῶν πολέμων καὶ τῆς κρίσεως ἀνάγκαι ἐπεμβάσεως τοῦ Κράτους διαφοροτρόπως, ἐγέννησαν τὴν ὑποχρέωσιν εἰς αὐτὸ νὰ δημιουργῇ πόρους πρὸς ἀντιμετώπισιν των. Αὐτὴ ἡ ἀνάγκη ἐγέννησε τὴν φορολογίαν τοῦ κύκλου τῶν ἐργασιῶν, ἥτις ἐπεβλήθη εἰς ὅλα τὰ κράτη καὶ εἴχομεν καὶ περὶ τῆς ἐπιβολῆς του ὑπαινιγμὸν εἰς τὰς συσκέψεις τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, γνωμοδοτησάσης ὅτι ἰδίως εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐνδείκνυται ἡ ἐπιβολὴ της ἐφόσον κατέστη ἐν ἀδυναμίᾳ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποχρεώσεις της. Γενικώτερον αὐτὴ εἶνε ἡ ἀφετηρία, ἀφ' ἧς ὡρμήθη ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐπιβάλῃ τὰς νέας αὐτὰς φορολογίας. Καὶ τὸ ζήτημα ποὺ προέκυψεν ἦτο νὰ καταβληθῇ πᾶσα προσοχή, ὥστε αἱ φορολογίαι αὐταὶ νὰ εἶναι ὀλιγώτερον ἐπαχθεῖς καὶ νὰ μὴ διαταράσσουν τὴν κανονικὴν κίνησιν τῆς παραγωγῆς καὶ τῶν συναλλαγῶν. Ἔχων τοῦτο ὑπ' ὄψιν μου ἐπροκάλεσα γενικὴν ἔρευναν μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων τάξεων διὰ νὰ ἀκούσωμεν τὰς ἀντιρρήσεις των καὶ ἐν γένει τὰς παρατηρήσεις των πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένων σφαλμάτων ἢ ἀδικιῶν. Ἐλήφθησαν ὅλοι καὶ ἠκούσαμεν τὰς γνώμας των καὶ κατόπιν ἐπανειλημμένων συσκέψεων, συζητήσεων καὶ ἀνακοινώσεων, ἰδίως μὲ τὰς παραγωγικὰς τάξεις, συνηρμολογήσαμεν τὸ νομοθέτημα καὶ ἐφθάσαμεν εἰς μίαν πεποίθησιν ὅτι ἡ φορολογία αὐτὴ δύναται νὰ ἐπιβληθῇ, χωρὶς νὰ κλονισθοῦν αἱ συναλλαγαί, ἢ νὰ διαταραχθῇ ἡ παραγωγή. Δύο, συνεχίζει, ζητήματα εἶχαν προκύψει. Τί ἀπέδειξεν ἡ συγχρητικὴ ἐφαρμογὴ τοῦ φόρου εἰς ἄλλα Κράτη, δεδομένου ὅτι ἔγιναν καὶ ἐκεῖ ἐφαρμογαὶ κατ' ἀποκοπὴν καὶ ἐπιστοποιήθη ὅτι συμβαδίζει ἡ φορολογία αὐτὴ μὲ τὴν ὅλην φορολογικὴν φυσιογνωμίαν ἑκάστου Κράτους καὶ τὸ σύστημα αὐτοῦ. Δι' αὐτὸ νομίζω ὅτι δὲν πρέπει νὰ μεταβληθῇ ὁ τίτλος τοῦ νομοσχεδίου, ἀλλὰ νὰ μείνῃ ὡς ἔχει. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐπικρίσεις ποὺ ἠκούσθησαν, ἡ μία ἀφεώρα τὸ παράπονον τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ἐν σχέσει μὲ τοὺς ἰδιώτας βιομηχάνους μὴ περιλαμβανομένους εἰς τὴν φορολογίαν καὶ ἡ ἄλλη ἐπίκρισις ἦτο ὅτι οἱ ἔμποροι οἱ ἀποτελοῦντες τὰς Ἀνωνύμους Ἑταιρείας ἐπεβαρύνοντο μὲ 20ο/ο ἐνῷ οἱ ἄλλοι ἐπεβαρύνοντο μὲ 10ο/ο ἐπὶ τοῦ φόρου τοῦ ἐπιτηδεύματος καὶ παρεπονοῦντο διὰ τὴν δυσαναλογίαν ταύτην. Καὶ ἀκόμη κατὰ τὰς σημερινὰς συζητήσεις τὸ αὐτὸ παράπονον ἐγένετο ὅτι εἶναι βαρεῖα ἡ φορολογία τοῦ 2ο/ο ἐπὶ τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς. Αἱ ἐπικρίσεις στρέφονται καὶ διὰ τὸν συναγωνισμόν, ὁ ὁποῖος θὰ ἐμφυλοχωρήσῃ. Καὶ ἔλαβον ὑπ' ὄψιν τοῦτο διὰ νὰ μὴ μείνουν ἀνοικταὶ αἱ Ἀνώνυμοι Ἑταιρεῖαι ἔναντι τῶν ἰδιωτῶν βιομηχάνων. Ἔλαβον ὑπ' ὄψιν, ἐπίσης, ὑπὲρ τῶν βιομηχάνων, ἀλλὰ ἐν μέτρῳ, νὰ μὴ μειώνεται διὰ τοῦ φόρου ἡ ἐκ τῶν κειμένων νόμων παρεχομένη προστασία ὑπὲρ ὡρισμένων βιομηχανιῶν.

Ἡ Κυβέρνησις, βέβαια, ἀποβλέπει νὰ φορολογήσῃ τὴν βιομηχανίαν εἰς ἀντίκρυσμα τῆς ἀπωλεσθείσης ἀπὸ τὸν περιορισμὸν τῶν εἰσαγωγῶν προσόδου καὶ νὰ ἀνακτήσῃ ἕνα μέρος ἀπὸ τὰ 800 ἑκατομμύρια ποὺ ἔχασεν ὁ προϋπολογισμὸς ἐκ τοῦ ἀνωτέρω λόγου. Τὸ ὅτι δὲ ἡ φορολογία ποὺ βάζομεν δὲν εἶναι ἐπαχθὴς τὸ ἐξηκρίβωσα ἀπὸ τοὺς ἰδίους τοὺς βιομηχάνους, οἵτινες ἤδη ἐφήρμοσαν ἀπὸ τοῦδε εἰς βάρος τῶν πελατῶν των τὸ 25 ο/ο. Φόβος, συνεπῶς, εἴτε νὰ δυσχερανθῇ ἡ βιομηχανία, εἴτε νὰ αὐξήσῃ ὁ τιμάριθμος δὲν ὑπάρχει. Ἐπειδὴ ὅμως διετυπώθη, ὅτι δὲν ἔχομεν εἰς τὴν ἐμπορικὴν κίνησιν ἀντίστοιχον αὔξησιν, ἀπαλλάσσομεν τὸ ἐμπόριον τῆς φορολογίας καὶ ἐπιβάλλομεν ἕνα εἰσαγωγικὸν φόρον, ὃν δέχονται καὶ προτιμοῦν καὶ τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ βιομηχανία. Δι' ὅλων αὐτῶν τῶν μεταρρυθμίσεων, αἵτινες δὲ ν εἶναι ἄλλο τι παρὰ ἐσκεμμέναι μεταβολαὶ ἐξυπηρετικαὶ τῶν παραγωγικῶν τάξεων δὲν καθίσταται τὸ νομοσχέδιον ἐπαχθὲς καὶ δὲν γίνεται ἀφορμὴ καμμιᾶς διαταραχῆς ἢ κλονισμοῦ εἴτε ἐν τῇ παραγωγῇ εἴτε ἐν τῇ κινήσει τῶν συναλλαγῶν. Αὐτή, τονίζει, εἶναι ἡ πεποίθησις ἣν ἀπεκόμισα καὶ ἣν μεταδίδω εἰς τὴν Βουλήν. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς Τραπέζας τὸ ἐπιβαλλόμενον τέλος ἀνέρχεται εἰς 1)2 ο/ο.

Α. ΚΡΙΕΖΗΣ. Θὰ ἦτο, λέγει, προτιμώτερον ἀ ἠφορολογεῖτο τὸ μέρισμα.

Ὁ κ. Α. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ ἐρωτᾷ τὸν κ. Ὑπουργόν, ἂν θὰ ἔπρεπε τὸ ποσοστὸν τῆς φορολογίας τῶν βιομηχανιῶν ποὺ προστατεύονται νὰ εἶναι μεγαλύτερον.

Σ. ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Αὐτὸ εἶναι μέτρον ἄλλης φύσεως καὶ πρέπει ἡ παρατήρησίς σας ν'

ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον ἐρεύνης, ὅταν θὰ συζητηθῇ ἡ βιομηχανικὴ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως. Τὸ νομοθέτημα, συνεχίζει ποὺ ψηφίζομεν τώρα θὰ ἰσχύσῃ ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου καὶ μεχρὶς ἐπαναλήψεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, ἐὰν πιστοποιηθοῦν ἀτέλειαι ἢ κενὰ θὰ ἔχωμεν ὅλην τὴν εὐχέρειαν νὰ τὰ διορθώσωμεν. Ἐκεῖνο ποὺ ἔχω τώρα νὰ σᾶς βεβαιώσω ἄλλην μίαν φορὰν εἶναι ὅτι τὸ νομοθέτημα δὲν θὰ ἐπιφέρῃ κανένα κλονισμὸν ἢ διαταραχὴν εἰς τὴν οἰκονομικὴν κίνησιν τῆς χώρας. Ὅσον ἀφορᾷ ἐπιλέγει, τὴν ἔρευναν τὴν ἐσωτερικὴν τῶν βιομηχανιῶν, δέχομαι νὰ γίνῃ ἡ φορολογία ἐπὶ κινητοῦ ἐνσήμου, οὕτως ὥστε νὰ ὑπάρχῃ εὐχέρεια περὶ τὴν καταβολήν.

Κ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ. Δὲν βάζετε, κύριε Ὑπουργέ, μίαν προθεσμίαν διὰ τὸ ἔνσημον ;

Σ. ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Τὸ πρᾶγμα μελετᾶται ἀκόμη.

Κ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ. Διότι ἀντιθέτως θὰ παρουσιασθοῦν τὰ ἐλαττώματα ποὺ ἀνέπτυξεν ὁ κ. Δεσύλλας καὶ θὰ ὑπάρχῃ καὶ μία ἀντισυνταγματικότης.

Σ. ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Θὰ λάβωμεν πρόνοιαν νὰ διορθωθῇ ἐγκαίρως κάθε ἀτέλεια καὶ ὁ Ὑπουργὸς καὶ αἱ φοροτεχνικαὶ ὑπηρεσίαι θὰ καταβάλουν πᾶσαν προσπάθειαν νὰ προσαρμοσθῇ καὶ τὸ κοινὸν πρὸς τὸν φόρον αὐτόν. (Χειροκροτήματα).

Ἀναγινώσκονται εἶτα καὶ γίνονται δεκτὰ τὰ ἄρθρα 1- 3 ὡς ἐτροπολογήθησαν.

Ἐπὶ τοῦ 4ου ἄρθρου οἱ κ. κ. Α. ΣΤΡΑΤΟΣ καὶ Δ. ΧΕΛΜΗΣ τονίζουν ὅτι πρέπει οἱ ἐπαγγελματίαι, οἱ ἔχοντες πρὸ σόδον κάτω τῶν 100.000 δραχμῶν νὰ ἀπαλλαγοῦν τοῦ φόρου. Γίνεται δεκτὸν τὸ ἄρθρον, ὡς ἐτροπολογήθη.

Ὁ κ. Κ. ΚΟΡΟΖΟΣ ἐρωτᾷ τὸν κ. Ὑπουργὸν ἐὰν διὰ τῆς ἐπενεχθείσης τροποποιήσεως τοῦ πρώτου ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου, ὁ φόρος θὰ βαρύνῃ μόνον τὰς ἐπιχειρήσεις τὰς βιομηχανικὰς τὰς ὑπαγομένας εἰς τὴν φορολογίαν τῶν κερδῶν ἐξ ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ συνεπῶς δὲν θὰ βαρύνουν τὰς λοιπὰς ἐπιχειρήσεις, ἄλλως νὰ τροποποιηθῇ, ὥστε νὰ ἐξαιρεθοῦν αἱ ἐπιχειρήσεις ἐκεῖναι, ἢ αἱ Ἀνώνυμοι Ἑταιρεῖαι, αἵτινες ἀσκοῦν καθαρῶς γεωργικὴν ἐπιχείρησιν.

Σ. ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ὡς ἐτροποποιήθη, ἤδη τὸ νομοσχέδιον θὰ φορολογοῦνται μόνον αἱ βιομηχανικαὶ ἐπιχειρήσεις.

Μεθ' ὃ γίνονται δεκτὰ καὶ τὰ ὑπόλοιπα ἄρθρα τοῦ νομοσχεδίου, ὡς ἐτροπολογήθησαν.

Συνεπῶς γίνεται δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ φόρου τοῦ κύκλου ἐργασιῶν», ὡς ἐτροπολογήθη, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Ὁ κ. Κ. ΚΑΛΚΑΝΗΣ καταθέτει πρότασιν ὑπογεγραμμένην παρὰ ἑξήκοντα ἕξ Βουλευτῶν περὶ παροχῆς κατὰ τὴν διάταξιν τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 128 (ν. 123) τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς ἐκτάκτου ἐπιδόματος εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς Βουλῆς λόγῳ ὑπερωρίας.

Ὁ κ. Ι. ΜΑΛΑΩΣΗΣ ἀναγινώσκει τὴν ἀνωτέρω πρότασιν.

Ἡ Βουλὴ συνιστᾷ εἰς τὸν Πρόεδρόν της νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει τὴν πρότασιν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ.

Μεθ' ὃ ὥραν 10 μ. μ. συνανιένει τῆς Βουλῆς λύεται ἡ συνεδρίασις διὰ τὴν 6 μ. μ. τῆς αὔριον.

Ὁ Πρόεδρος
Χ. ΒΟΖΙΚΗΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Μάλλωσις

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΤΟΜΟΥ